

Giới thiệu Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn

Thể loại: tiên hiệp, huyền huyền, trọng sinh...

Một vùng đất ngập tràn nguyên thủy chỉ khi cùng với nguyên thủy vũ trụ. Cũng bắt đầu từ khi đó sự sống xuất hiện. Mà nhân vật chính lại được ra đời từ 1 sinh linh đc tạo ra bởi 1 kẻ sắp chết. Hắn k tại trong luân hồi. Hắn k tại dưới thiên đạo. Hắn đi lên bằng đôi chân mình. Chứng 3000 đại đạo. Diệt 3000 đại đạo. Đạp đổ thiên đạo. Hắn là chí tôn. Vô số kỉ nguyên qua đi. Hắn đã trở lại. Để trả thù. Để bảo vệ vũ trụ này. Hắn làm chí tôn

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Khởi Nguyên

Nguyên Thủy Đại Vũ Trụ lúc này, trong mênh mông tinh không khắp nơi đều là đại chiến. Mỗi giây phút qua đi, đều có thể trông thấy từng khoả tinh thần rơi rụng, liệt nhật bạo tạc mà ra.

Những nơi đại chiến thảm liệt nhất liền từng toà từng toà thiên hà cũng vì đó mà tan vỡ. Hàng tỉ khoả tinh thần cứ như vậy trong đại chiến mà nổ tung thành cát bụi.

Một tiếng gào lớn vang vọng vũ trụ, một cái không lồ hàng tỉ dặm thần long bị một đao chém rụng đầu. Thân thể nặng trĩu kia rơi xuống đê nát mấy khoả tinh thần. Bên kia một cái phụng hoàng lớn không kém thần long bị vô số xích sắt ghim vào người không cách nào thoát ra. Cuối cùng bị xích sắt kéo toạc thân thể mà chết đi.

Cảnh tượng này trong vũ trụ lúc nào cũng có thể nhìn thấy. Mỗi giây mỗi phút qua đi đều có những thân ảnh ngã xuống. Mỗi cái trên thân khí tức đều cực kì khủng bố, thế nhưng là đều không thoát khỏi cái chết.

Bên trong một toà đại điện nguy nga, trên điện ghi 3 chữ Thiên Tôn Điện, lúc này bên trong điện có một lão già áo trắng. Lão già này ánh mắt có chút ngưng nhìn về phía trước mặt hắn. Trước mặt lão già này là một cái cây lớn khoảng 10 trượng, cây này tản mát quang mang màu xanh lục tươi mát vô cùng. Trên cây cũng toả ra bằng bạc vô tận sinh cơ. Tại trên thân cây khám nam lấy một khối thủy tinh khoảng 1 trượng. Bên dưới cây chất đầy vô số thánh dược quý hiếm và thánh thạch. Thêm vào đó là một cái trận pháp cực kỳ thâm ảo. Trên khối thủy tinh này lưu động lấy vô số huyền ảo mà cổ lão phù văn.

Nếu nhìn kĩ vào bên trong khối thủy tinh này liền có thể nhìn thấy một đứa bé đang nằm trong đó. Mà những tinh hoa của thánh dược, thánh thạch và vô tận sinh cơ từ cái cây này phát ra đang bị đứa bé này hấp thu lấy. Cuối cùng trên mặt đất những thánh thạch, thánh dược kia bị hấp thu hoàn toàn, hoá thành bụi phấn. Mà khối thủy tinh kia cũng bị nứt ra.

Nge được âm thanh vỡ nát. Lão già kia vội vàng tiến tới, sau đó hắn vội vàng đỡ lấy đứa bé kia. Chỉ thấy cái cây lớn kia cũng ngay lập tức rút nhỏ lại sau đó tiến vào lưng đứa bé này. Cuối cùng hoàn toàn biết mất vào trong cơ thể nó.

Sau lưng đứa bé hiện ra một cái đồ án hình cái cây. Lão già gật đầu nói thầm "tốt tốt, rốt cuộc ta thành công, ta đã thành công rồi".

Đứa bé chậm rãi mở mắt ra, sau đó nó nhìn xung quanh, cuối cùng ánh mắt rơi trên thân lão già sợ hãi nói: "Đây là nơi nào, người là ai".

Lão già nhẹ nhàng cười nói: "Hài tử, đừng sợ, ta..... ta chính là cha ngươi".

"Ngươi là cha ta?" Đứa bé ngơ ngẩn.

"Phải, ta chính là cha ngươi, lại đây, thời gian đã không nhiều rồi". Lão già nói.

Chỉ thấy lão già kia một tay vạch lên trán đứa bé một cái, trên trán đứa bé liền xuất hiện một cái ấn ký. Sau đó lấy ra một tấm lụa mỏng. Nếu nhìn kĩ liền thấy đó thực chất cũng không phải lụa. Mà chính là một vầng ánh sáng, nó giống như thực chất. Lại giống như nước. Nhẹ nhàng uốn lượn trên tay lão già.

"Đây là Nguyên Thủy Chi Quang, nó chính là ánh sáng đầu tiên trong vũ trụ" Nói đoạn đưa nó cho đứa bé. Cuối cùng nói tiếp một câu: "Ta sẽ đem ngươi phong ấn xuống, một kiếp này qua đi, ngươi sẽ thức dậy, tiêu hoá những cái kia kiến thức của ta liền để ngươi hiểu rõ thiên địa, ngươi không phải sinh linh vũ trụ này, vì thế thiên đạo không quản được ngươi, tương lai ngươi đi con đường sẽ vô cùng gian nan, thế nhưng thành tựu của ngươi sẽ vượt qua tất cả, hài tử của ta. Còn nữa, tên ngươi là Doanh Thiên"

Cuối cùng lão già hoa tay một cái, đứa bé lần nữa bị một khối thủy tinh bao phủ lấy. Sau đó trong đại điện xuất hiện ra một cái đại môn, lão già đem khối thủy tinh kia đưa vào đại môn, đại môn đóng chặt lại. Đại môn đóng về sau lão già mới nhẹ nhàng thở dài một hơi. Trên miêng hắn nở một nụ cười mãn nguyện.

Đúng lúc này, nghe được Oanh Oanh, âm thanh cực lớn vang lên. Kèm theo đó là một cái mãnh liệt rung động đem cả đại điện đều lắc lư muốn sụp đổ.

Lão già thở dài một hơi thầm nói:”cái gì nên đến, cuối cùng vẫn phải đến”. Nói đoạn bước ra ngoài đại điện.

Bên ngoài đại điện lúc này bầu không khí cực kì ngưng trọng. Tại đây tụ tập lấy 2 phe nhân mã. Một bên gồm các loại thần thú, tiên thú thân hình khổng lồ, thêm vào đó là từng cái thân ảnh vĩ ngạn. Trên thân bọn hắn mặc lấy từng bộ thánh giáp, trên đầu treo lấy từng cái chiến binh phát ra mạnh mẽ quang mang. Trên thân bọn hắn cũng toả ra hào quang thần thánh. Mỗi một cái đều vô cùng cường đại mạnh mẽ. mỗi một cái đều có được hủy diệt thiên hà thực lực.

Bên kia đối diện cũng không kém phần hung mãnh. Bên này từng tôn từng tôn hung thần ác ma. Từng cái khổng lồ quái vật răng vuốt đầy máu me gào thét. Bọn hắn bao phủ lấy từng tầng khí tức hắc ám.

2 phe này khí tức đối chọi gay gắt, thiên địa cũng vì vậy mà như chia thành 2 vậy, khắp không gian tràn ngập lực lượng hủy diệt như muốn áp sập chư thiên.

Tại thời khắc này, bên phe hắc ám, một cái thân ảnh bước đi ra ngoài. Hắn là một cái nam tử trung niên, trên trán hắn có một con mắt đỏ như máu. Tóc hắn giống như một làn nước màu đen tuyền dài tới tận đầu gối. Khi hắn xuất hiện. Cả thiên địa như mất đi ánh sáng. Một cỗ u ám lập tức bao phủ lấy thiên địa. Hắn bước ra mỗi bước, thiên địa cũng vì đó mà rung chuyển. Tại dưới bước chân của hắn, không biết bao nhiêu khoả tinh thần vì đó mà vỡ nát.

Trên tay hắn cầm lấy một chiếc lưỡi hái lớn. Có thể nhìn thấy trên lưỡi hái này có từng cái oan hồn bám lấy. Trên lưỡi hái phát ra từng tiếng gào rít thê lương. Có thể thấy rằng có không biết bao nhiêu sinh linh đã trở thành oan hồn dưới lưỡi hái này.

Nam tử trung niên này bước ra sau đó nhìn về phía đại điện.

Giờ khắc này, lão già trong điện cũng bước ra tới. Hắn lúc này trông có chút già nua tiều tụy.

Trông thấy lão già này, nam tử trung niên nhú mày, sau đó cất lời:” Ngươi đem sinh mệnh của mình thiêu đốt?”.

Lão già cười nói:” Không thể nói là thiêu đốt, mà là cho đi”.

Nghe vậy trung niên nam tử vội hỏi:”Ngươi đã làm cái gì”.

“Chỉ là giữ lấy một chút hi vọng cho vũ trụ này thôi” lão già nhẹ nói.

“Vô ích, vũ trụ này đã đến lúc tàn rồi, ta sẽ đem nó ăn sạch, khặc khặc, ngươi không thể bảo vệ nó đâu” Nam tử trung niên dữ tợn cười nói.:”Khi ta rời đi nơi này, ta đã tìm thấy thế giới khác, không chỉ một mà là nhiều cái, ta đem chúng ăn hết, bây giờ ta đã mạnh hơn ngươi rất nhiều, ngươi đã không thể ngăn cản ta”.

Lão già nghe vậy có chút buồn rầu đáp lại:”Ngươi tại sao lại trở nên như vậy chứ. Hãy nhìn xem, nơi này chúng ta đã từng cùng nhau kiến tạo nó. Một cái vũ trụ từng tươi đẹp hiện tại ra sao, ngày đó ngươi đem nửa vũ trụ tế sống khiến cho vũ trụ vỡ nát một nửa, ngươi không thấy mình quá tàn nhẫn sao, dù sao đây là nơi ngươi sinh ra, đây cũng là nơi ngươi góp sức xây dựng lên”.

Nam tử trung niên cười nhạt nói:”Thái Nhất a Thái Nhất, ngươi quá mềm lòng rồi, ngươi muốn mãi mãi ở trong chiếc lồng này, nhưng ta khác ngươi, ta không có như vậy an phận, chỉ cần ngươi giao ra Nguyên Thủy Chi Quang, ta sẽ rời đi”.

Lão già nghe vậy lắc đầu:”Nguyên Thủy Chi Quang đã không còn trong tay ta, dù còn ta cũng không có khả năng đem cho ngươi”.

“Gian ngoan mất linh, nếu vậy ta sẽ đem vũ trụ này diệt sạch, để xem ngươi như thế nào bảo vệ nó”. Trung niên nhân có chút không kiên nhẫn.

“Ngươi đã mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng ngươi lại quên mất một điều, tại thời khắc ngươi tế nửa vũ trụ này sau đó rời đi. Tên của ngươi trên Thiên Địa Bảng cũng đã bị xoá đi. Từ giờ phút đó, thiên địa này cũng đã bài xích ngươi, ngươi cũng không còn là sinh linh thiên địa này”. Lão già vừa nói vừa nâng lên bàn tay của mình. Chỉ thấy bên trên hư không kia, không gian mãnh liệt rung chuyển, từng cái phù văn thần bí từ khắp nơi trong thiên địa dần dần hội tụ lại, cuối cùng một cái vô cùng to lớn bỗng xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Tại trên bảng có lấy vô số cái danh tự. Lớn nhất chính là Thái Nhất tên, bên cạnh cũng có một cái mờ mờ danh tự, thế nhưng nó giống như là bị xoá đi. Chỉ có thể nhìn thấy một chút dấu vết mờ mờ.

Lão già nói tiếp:”Tại trong Thiên Địa này ngươi sẽ bị áp chế”.

Trung niên nhân nhú mày, hắn thật không nghĩ tới tên của hắn trên Thiên Địa Bảng thật bị xoá đi. Cái này đồng nghĩa hắn bị thiên địa bài xích, sẽ không cách nào phát huy toàn bộ lực lượng.

Chỉ thấy lúc này. Một cái chuông lớn hiện lên phía sau lưng Lão già kia. Cái chuông này to lớn đến không thể tưởng tượng nổi, mỗi một cái tinh thần đều như hạt bụi nếu so sánh với nó.

Nghe được cooong.....coooooong, tiếng chuông tại vang lên, một cỗ lực lượng kì bí từ khắp nơi trong thiên địa đổ dồn về nơi này, đem áp lên người phe hắc ám nhân mã. Kẻ yếu một chút thì trực tiếp bị lực lượng đè chết. Những kẻ mạnh hơn thì tại đau khổ chống đỡ.

Trung niên nhân lúc này cũng chịu lấy cực lớn áp lực, hấn gằn giọng: “Huỳnh Hoàng Chung”.

Lão giả nói ra: “Đối mặt với toàn bộ lực lượng Thiên Địa, không dễ phải không”.

“Thái nhất, ngươi thật cho rằng ngươi áp chế được ta”. Trung niên nhân gào lớn, sau đó phô thiên cái địa hắc ám từ thân hấn tuôn trào ra ngoài. Một cỗ uy áp đáng sợ từ trên người hấn bộc phát đi ra. Cỗ uy áp này trong nháy mắt quét ngang chư thiên thập địa, không biết bao nhiêu tinh thần vì đó mà vỡ nát, không gian cũng vì đó mà kịch liệt chập trùng, khắp nơi đều có thể thấy vết nứt không gian hoặc không gian sụp đổ. Vậy mà thật có thể chống lại lực lượng áp chế.

Thấy vậy, lão giả quay lại nói với những cái sinh linh kia: “Nguyên thủy kỷ nguyên đã tàn, cố gắng kéo dài cũng vô ích. Các ngươi mau rời đi nơi này, đem mình phong ấn xuống, chờ thiên địa lần nữa trọng diễn. Kỷ nguyên mới tái sinh hãy phá phong mà ra”.

Nge vậy, đằng sau sinh linh cũng liền lục tục rời đi, bọn hấn biết lão giả định làm gì, cũng không có ngăn cản. Bởi vì bọn hấn biết thật sự kỷ nguyên này đã tàn. Không có cách nào kéo dài.

Cuối cùng, lão giả lấy ra một viên tinh trụ màu tím. Tinh trụ này nhìn qua liền vô cùng bình thường, thế nhưng lai lịch của nó lại lớn đến dọa người. Thấy được viên tinh trụ này, trung niên nhân hét lớn: “Thái Nhất, ngươi định làm gì”.

“Làm điều ta nên làm” Lão giả cười nói.

Chỉ thấy trên thân lão giả phát ra một cỗ hơi thở cực kỳ khủng khiếp. So sánh tuyệt đối không kém trung niên nhân kia. Vô số quang minh từ trên thân lão giả này sáng chói chiếu rọi mọi góc ngách vũ trụ. Ngay lập tức. Từ trong hư không. Vô cùng vô tận phù văn từ khắp nơi đổ về hội tụ, những phù văn kia ẩn chứa vô cùng huyền ảo đại đạo ảo diệu. Cuối cùng, một thanh to lớn bảo kiếm xuất hiện giữa những phù văn kia. Bảo kiếm này xuất hiện, nguyên bản không gian đang chập trùng vỡ nát cũng liền yên ổn lại.

Trung niên nhân nhìn thấy thanh kiếm này gằn giọng nói: “Thiên Đạo, Thái Nhất, ngươi muốn dùng Thiên Đạo tới đối phó ta”.

Ngay lập tức, từng cái phù văn hoá thành vô số xiềng xích lao tới quấn trên thân trung niên nhân. Những xiềng xích này đều ẩn chứa lực lượng thiên địa. Không chỉ trung niên nhân mà cả những cái sinh linh tà ác kia đều tại chịu xiềng xích trời buộc. Ngay sau đó, trên đầu bọn hấn xuất hiện từng cái thanh kiếm. Nếu nhìn lại thì giống hệt với thanh kiếm lớn kia. Cuối cùng, kiếm chém xuống. Vô số tiếng hét thảm vang lên, từng cái đầu lâu bị chém rụng. Từng bộ thân thể rơi rụng trong tinh không.

Chỉ còn lại trung niên nhân. Hấn lúc này đang chịu rất nhiều xiềng xích ghim vào trên thân, giống như muốn đem hấn xé rách.

Hấn gầm lên: “Thiên đạo cũng như vậy cần không được ta”. Chỉ thấy hấn vùng vẫy, không trách được hấn quá mức khủng bố. Thiên đạo xiềng xích đều bị hấn sinh sinh giật đứt. Đáng nói là cho dù bị đứt nhưng như cũ có vô cùng vô tận xiềng xích nhắm hấn lao tới. Cái này đứt cái khác lên thay.

“Thiên Đạo, ngươi muốn chết” trung niên nhân bộc phát, đem toàn bộ xiềng xích đều cho đứt, ngay một khắc hấn thoát ra này, trong tay hấn lười hái sáng rực lên huyết quang, chỉ thấy hấn chém ra một chém về phía Thiên Đạo, một chém này là hấn toàn lực một kích, chỉ thấy tại nơi va chạm, một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên, dư âm bộc phát đem không gian nơi này hoàn toàn cho sụp đổ. Hàng ngàn toà Tinh Vực tại trong dư âm đều sụp đổ (Tinh vực chính là một dải Thiên Hà, giống như chúng ta ngoài đời này dải Ngân Hà). Không biết bao nhiêu tỉ viên tinh thần tại dưới dư âm một kích này mà huỷ đi.

Chỉ thấy Thiên Đạo thanh kiếm kia bị sinh sinh gãy đôi. Nhưng cho dù gãy đôi, vẫn như cũ có lấy xiềng xích hướng trung niên nhân kéo tới.

Tại lão giả lúc này. Hấn đã thấy được những cái kia sinh linh đều tại phong ấn xuống dưới. Sau đó hấn đưa lên tinh trụ. Cuối cùng đem nó bóp vỡ.

Trung niên nhân chịu xiềng xích kéo lấy nhìn thấy cảnh này, 2 mắt đỏ lên gào thét: “Thái Nhất, ngươi điên rồi, vậy mà đem Kỷ Nguyên Chi Tâm huỷ đi, ngươi muốn chôn vùi kỷ nguyên này sao”.

“Đúng thế, kỷ nguyên này sẽ huỷ đi, nhường chỗ cho kỷ nguyên mới trọng sinh” Lão giả cười nói.

“Ngươi sẽ chết” Trung niên nhân lạnh giọng.

“Ta đã sẵn sàng để chết” lão giả bình thản đáp.

Chỉ thấy từng cái mảnh vỡ tinh trụ hoá thành vô số điểm sáng nhỏ hoà tan vào không gian.

Ngay lập tức, thiên địa phát sinh dị biến. Một cỗ khí tức huỷ diệt mọi thứ bùng xuống.

“Ngươi huỷ đi Kỷ Nguyên Chi Tâm, Nguyên Thủy vũ trụ sẽ cản trở, tịch diệt kiếp sẽ bùng xuống”.

Ngay tại lúc này, thiên địa tại mãnh liệt rung chuyển, thiên địa nơi nơi đều tràn ngập khí vụ màu đỏ. Hòn nữa đang nhanh chóng lan rộng, bên trong khí vụ màu đỏ có thể nhìn thấy từng đạo lôi kiếp như rắn bò, thêm vào đó là từng vệt ánh sáng chiếu khắp nơi trong vũ trụ, từng đạo âm thanh chói tai vang vọng thiên địa.

Đây là tịch diệt kiếp 4 loại lực lượng. Tịch Diệt Kiếp Văn chính là màu đỏ vân vụ, Tịch Diệt Kiếp Lôi, Tịch Diệt Kiếp Quang, Tịch Diệt Kiếp Âm.

4 loại lực lượng này xuất hiện trong thiên địa, mỗi nơi chúng đi qua, hết thảy đều bị huỷ diệt, cũng lúc này, kiếp lôi, kiếp âm và kiếp quang đều tại tập trung lên thân mình trung niên nhân.

Hàng ức tỉ đạo kiếp lôi cứ như vậy oanh trên thân hắn, kiếp quang cũng như vậy chiếu lên thân hắn, đem hắc ám trên thân hắn thiêu đốt không ngừng. Cảnh tượng này giống như hắn phải đối mặt với toàn bộ lực lượng của thiên địa này.

Cảnh tượng này kéo dài tới hơn 1 vạn năm về sau.

Lúc này trong vũ trụ đã tràn ngập tịch diệt kiếp. Vũ trụ lúc này đã tử vong. Không có bất kỳ cái gì sinh linh sống sót. Không có bất kỳ cái gì sinh mệnh khí tức. Khắp nơi chỉ có tịch diệt tử vong.

Tại địa phương kia. Trung niên nhân lúc này cũng đã suy yếu, hắn không có cách nào thoát ra thiên đạo xiềng xích. Chịu hơn 1 vạn năm dưới vô cùng vô tận tịch diệt kiếp. Hắn đã suy yếu vô cùng. Thế nhưng hắn vẫn chống đỡ được đến giờ phút này.

Về phần Lão giả kia. Giờ này hắn cũng tiêu tụy vô cùng. Bởi vì cho đi sinh mệnh của mình, hắn cũng gắng gượng mới đến được giờ phút này.

Trung niên nhân khó nhọc cười gằn: “Khắc khắc, Thái Nhất, người trụ không qua nổi ta, chỉ cần người chết đi, không có người duy trì, những thứ này căn không được ta”.

“Àn, có lẽ ta thật không trụ được nữa”. Lão giả một bộ bất lực nói: “xem ra là giết không nổi người, nếu vậy chỉ có thể đổi cách khác”.

Cuối cùng, lão giả vẫy tay, lưới kiếm gãy từ Thiên Đạo bay tới, sau đó sinh sinh đem trung niên nhân chém thành hơn trăm mảnh. Mỗi mảnh đứt ra đều bị vô tận xiềng xích cuốn chặt lấy.

Mặc dù bị chém thành trăm mảnh, thế nhưng trung niên nhân giọng nói vẫn vang vọng: “Người định làm gì”.

“Để người ngủ say không cách nào tỉnh lại”. Lão giả nói xong thân thể liền phiêu tán thành vô số điểm sáng. Những điểm sáng này tụ hợp với nhau thành hơn trăm cái phù ấn. Mỗi cái phù ấn đều dán lên một mảnh thân thể của trung niên nhân. Sau đó phá vỡ không gian mà tiến vào hư vô.

“Người không giết được ta, nhất định có một ngày ta sẽ trở lại, nuốt chửng vũ trụ này” Tiếng nói của trung niên nhân quanh quẩn sau đó im bặt.

Cuối cùng nơi này không còn ai, tịch diệt kiếp vẫn như cũ bao phủ vũ trụ. Trải qua hơn 5 ngàn vạn năm về sau. Tịch diệt kiếp tiêu tán đi. Trả lại một vũ trụ tĩnh không. Một cái sinh linh mới được uân dưỡng, thiên địa lần nữa khôi phục. Từng cái phong ấn phá không mà ra. Một cái kỷ nguyên mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Thức Tỉnh cùng Trùng Sinh

Tại kỷ nguyên mới bắt đầu, trải qua 3 cái thời đại. Lúc này trong một vùng hư vô, nơi này có một khối thủy tinh, nếu nhìn vào trong thì có thể thấy một người. Chính là Doanh Thiên. Chỉ khác là hiện tại thân thể hắn không còn là đứa bé kia. Giờ phút này hắn đã là một cái thanh niên. Ước chừng 18.

Hắn mở ra đôi mắt của mình, trong đôi mắt hắn lúc này chạy dài từng dòng văn tự. Từng cỗ khổng lồ thông tin cứ như vậy tràn vào trong đầu hắn.

Tại một lúc lâu sau khi hấp thu những thông tin kia. Hắn thở dài một hơi: “Thì ra là như vậy, lão đầu tử, người ký thác quá nhiều cho ta a”.

Sau đó hắn phá vỡ thủy tinh bước ra ngoài, bên cạnh là một cái đại môn, hắn cũng không có chần chừ, lập tức từ đại môn bước vào. Trải qua đại môn truyền tống, cuối cùng xuất hiện trước mắt hắn là cảnh quan sơn hà.

Hắn men theo dòng sông bước đi. Cứ như vậy năm tháng qua đi, thời gian như lá mùa thu, không biết bao nhiêu sinh linh sinh ra và chết đi. Có không biết bao nhiêu hạng người vô định hoành không xuất thế, nhiều đến một cái thời đại. Sau đó lại chìm đắm trong quên lãng. Rất nhiều thời đại qua đi, thiên địa đã lần nữa trọng sinh, đại đạo ra đời chào đón một cái đại thế thịnh vượng.

Có lẽ sẽ có ít người biết, trong năm tháng dài đằng đằng này, đằng sau những nhân vật tuyên cổ kia, đằng sau những tranh đấu bí mật khắp thiên địa có tồn tại bóng dáng của một tên phẩm nhân. Chính là Doanh Thiên.

Doanh Thiên bắt đầu, nhưng hắn không cách nào tu luyện, bởi vì hắn không phải sinh linh thiên địa tạo ra. Hắn được tạo ra bởi Thái Nhất. Thiên Đạo không cho phép hắn tu luyện. Mỗi lần hắn sắp thành công, thiên đạo sẽ đều giáng xuống thiên kiếp huỷ đi tu vi của hắn.

Cho đến một ngày này, Thương Thiên nổi tung vì giận dữ, khắp nơi đều là sấm chớp vang rền. Chỉ có Doanh Thiên đứng trên đại địa cười lớn: “Lão tặc Thiên, rốt cuộc lừa được người, rốt cuộc ta tu luyện thành công”.

Nhưng.. cho dù hấn tu luyện thành công. Cũng là vô cùng gian nan vất vả, hấn tu luyện tốc độ vô cùng chậm, chính là so với một cái bình thường nhất phàm tu đều muốn chậm gấp trăm lần. Kề khác dù kém nhất 1 vạn năm lên một cảnh giới. Hấn dành trọn trăm vạn năm, thậm chí hơn mới đột phá. Cái này độ khó có thể tưởng tượng. Nhưng hấn không có lùi bước. Mấy trăm cái thời đại về sau hấn rốt cuộc đạt tới đỉnh phong.

Hấn trở thành một cái tuyên cổ cự đầu, một cái chân chính vô địch tiểu ngạo thiên địa.

Thế nhưng hấn không có dừng lại. Hấn trùng sinh. Kỳ nguyên mới qua đi, tịch diệt kiếp lần nữa giáng lâm đem trọn cái kỳ nguyên hủy diệt, cứ như vậy trải qua vô tận năm tháng, vô số cái kỳ nguyên cứ như vậy trôi qua. Doanh Thiên trùng sinh hơn 3000 thế. Mỗi một thế trùng sinh hấn đều đem một cái đại đạo tu luyện tới đỉnh phong.

Có khi hấn là một cái đỉnh thiên lập địa nhân vật. Cũng có khi là thánh nhân được thiên địa chúng sinh triều bái. Cũng có lúc trở thành trong mắt mọi người ác ma. Hoặc hấn chọn là một cái vô danh người.

Cửu Hà Giới lúc này tại 1 nơi cấm khu, nơi cấm khu này gọi là Táng Thần Chi Địa. Bởi vì nơi đây mai táng rất nhiều thần linh vẫn lạc. Truyền thuyết rằng có 1 món tuyệt thế tiên bảo xuất hiện nên đã gây ra chiến tranh giữa những vị thần. Trong trận chiến ấy thần linh vẫn lạc không có 1 vạn cũng 9 ngàn. Trong 1 toà sơn cốc bí ẩn bao trùm lấy hắc vụ này có 1 cỗ quan tài. Trong đó nằm 1 nam tử, ngũ quan thanh tú. Mái tóc dài màu trắng, cơ thể hấn có vô cùng phù văn cổ lão luân chuyển. Vô thượng thiên chương bao lấy, liên tục chảy vào cơ thể hấn. Nam tử này là Doanh Thiên. Lúc này hấn mở mắt ra. Nhớ lại 1 chút gì đó sau đó hấn nhủ mảy.

“ta thế mà trùng sinh...đám tiểu tử này xem chừng là tốn hao k ít tâm huyết a. Vậy mà bỏ ra không lồ đại giới như vậy đem ta ngàn vạn thần hồn tiêu tán trong vũ trụ tập hợp lại giúp ta trùng sinh” Doanh Thiên lầm bầm.

Hấn nhớ lại mọi chuyện. Năm đó tại một cái cuối cùng thời đại của Kỳ Nguyên kia. Hắc ám giáng lâm, Doanh Thiên đứng ra đem hắc ám đẩy lùi, tại hấn đem hắc ám đẩy lùi về sau, tịch diệt kiếp liền bùng tới. Hấn ngay lúc này muốn trùng sinh lần nữa. Thế nhưng lại bị 9 cái tôn tại chứng đạo Nguyên Thủy vây công. 3 ngàn đại đạo quân chủ thì có tới hơn 2000 vị cũng tới vây công hấn. Trải qua một trận khốc liệt thảm chiến, Doanh Thiên bởi vì đối mặt quá nhiều cường địch, hấn bại. Thế nhưng Doanh Thiên mặc dù thân tử đạo tiêu thế nhưng cũng kéo theo 2 cái Nguyên Thủy xuống. 7 vị còn lại toàn bộ trọng thương. Hơn 2000 vị Đạo Quân cũng bỏ mạng tới hơn 300 vị, còn lại đều chịu thương thế nghiêm trọng. Giờ khắc cuối cùng Thiên đạo lúc ấy muốn đánh ra 1 kích chí mạng muốn đem hấn gạt bỏ, thế nhưng trước khi ngã xuống, hấn đem chính mình toàn lực một kích. Một kích này đem theo sinh mệnh của hấn thiêu đốt. Tại dư một kích này, Thiên Đạo vỡ nát. Cuối cùng hấn thân thể bị tàn phá sau đó bị phong ấn khắp nơi. Hồn phách của hấn cũng tan vỡ thành ngàn vạn tiêu tán trong thiên địa. Một trận chiến này khiến cho kỳ nguyên sau đó rơi vào thời kỳ đạo gian. Bởi vì Thiên Đạo vỡ nát, đại đạo đều bị trọng thương mà Thiên Địa khô kiệt.

Sau đó đám đệ tử của hấn vì trùng sinh hấn mà bỏ mạng mấy người bày xuống vô cùng bố cục. Tìm mọi cách đem hấn trùng sinh. Cuối cùng cũng thành công. Hấn sống lại. Thế nhưng tu vi 1 lần nữa mất hết. Chỉ còn cách khôi phục lại từ đầu. Hấn nhẹ nhàng mở tay ra, trên tay hấn là một đoá Thanh Liên. Hấn mỉm cười mãn nguyện cười sau đó thu tay lại.

“Năm đó ta muốn trùng sinh lần cuối để đại đạo viên mãn. Ai ngờ gặp bọn hấn bố cục. Muốn đem ta gạt bỏ. Tiếc là các ngươi không thành công. Thiên Đạo, Vô Cực, Phục Hy, Thanh Long, nợ này chờ ngày ta lần nữa đăng lâm sẽ tính với các ngươi một thế. Doanh Thiên cười lớn. Hấn tiếng cười này vang vọng khắp Táng Thần Chi Địa. Đánh thức tất cả Thần Linh Thần hồn ngủ say tại đây. Hấn tiếng cười mang theo một cỗ vương giả uy áp quét ngang Táng Thần Chi Địa.

“xảy ra chuyện gì. Là có thần vương giáng lâm hay sao” 1 vị thần hồn thần linh lầm bầm nói ra. Vô số ánh mắt chú mục vào khu vực cấm khu kia. Nơi đó là nơi mà thiên thần đi vào cũng chỉ hét thảm 1 tiếng r mất tích. 1 vị thần tôn đã từng giáng lâm muốn tiến vào nhưng rồi chỉ còn lại 1 đạo tàn hồn chạy thoát.

“không lẽ có thần vương hoặc là thần tôn giáng lâm muốn tiến...” 1 vị ma đế nói tới đây liền im bặt. Mắt tròn ngược lên nhìn 1 màn trước mắt. 1 vị thanh niên lơ đãng đi ra từ sơn cốc cấm khu.

Không chỉ hấn mà tất cả những ai có mặt đều há hốc mồm nhìn 1 màn này. Đùa sao trước giờ chỉ có vào mà k có ra. Thế nào lại có kẻ có thể toàn thân đi ra chứ.

Thanh niên này Chính là Doanh Thiên. Hấn bước ra cười nói “ò k ngờ lại náo nhiệt như vậy” sau đó hấn nhìn về 1 phía, nở 1 nụ cười nồng đậm. Hấn giơ tay về phía trước chụp 1 cái. Chỉ thấy trong tay hấn xuất hiện 1 cái thanh niên khác. Xung quanh ai nấy đều im bặt bởi vì họ nhận ra thanh niên kia. Đó là Huyết Tỳ Thần Vương là 1 vị thần đã vẫn lạc trong trận chiến tranh bão trước đây. Hấn còn lại thần hồn thể nhưng hấn ở đây là bá chủ cả táng thần chi địa này. Cho dù là thiên thần còn sống gặp hấn cũng k đỡ nổi 1 chiêu thế mà ở trong tay vị thanh niên lơ đãng kia lại như 1 tiểu hài tử bị 1 gã đại hấn tóm lấy.

“ngươi..... trông ngươi quen lắm” Doanh Thiên vừa nói vừa cười.

.....

Tái bút. Viết truyện = điện thoại nên mình xài câu chữ hơi bị viết tắt nhiều 1 chút. Ae thông cảm. Mong mọi ng ủng hộ. Sau này mình sẽ sử dụng chú thích ở bên dưới tái bút cho mọi ng dễ hiểu hơn.

Mình lấy 1 kỳ nguyên là 888 cái thời đại. Một thời đại là khoảng 100-200 vạn năm tùy thời đại. Từ lúc khởi nguyên đến lúc Doanh Thiên bị vây công là 773 Kỳ nguyên, ngũ say thêm 3 cái Kỳ nguyên, hiện tại tính lại đúng kỳ nguyên 777. 1 cái kỳ nguyên qua đi sẽ bị tịch diệt kiếp thanh tẩy. Cái này mình lấy ý tương tự từ đề tôn. Và để bá. Mọi ng đừng ném đá nhé. Cảm ơn

Chương 3: Cửu Hà Giới

Lúc này, bị Doanh Thiên nắm trong tay Huyết Tỳ Thần Vương là cực độ sợ hãi. Hắn trước sau gì cũng là 1 tôn thần vương vô cùng cường đại. Hắn thậm chí đã từng đối chiêu vs Thần Tôn mà k thua. Cho dù hiện tại chỉ còn lại thần hồn thì hắn cũng là đỉnh phong tồn tại ở cái thế giới này. Thế nhưng lúc này hắn bị người ta tóm lấy như tóm 1 con kiến. Bảo sao hắn k sợ hãi. Hơn nữa khí tức trên người thanh niên này, những cái kia thần hoàng, thần đế cũng k thể so với.

“Tôn giá, ngài là ai. Ta nhưng không có đắc tội ngài a”.Huyết Tỳ sợ hãi than

Doanh Thiên chỉ mỉm cười nói:”Ngươi và Huyết Hải Đạo Tôn là gì của nhau”.

Nge Doanh Thiên câu nói này. Huyết Tỳ thể nhưng là biến sắc. Bởi vì lúc này trong đầu hắn hiện ra 1 câu chuyện. Là 1 truyền thuyết về tổ tiên của hắn, Huyết Hải Đạo Tôn là hắn tổ tiên, là trong truyền thuyết Chân Tiên, hơn nữa còn không phải là bình thường chân tiên, là kẻ nắm giữ 1 trong 3000 đại đạo Huyết Đạo. Còn nữa vì sao thanh niên trước mặt này lại hỏi về tổ tiên hắn, không lẽ trước mắt người này là tiên nhân hơn nữa còn quen biết tổ tiên hắn. Đây là hắn bạo gan suy nghĩ đi ra

“Ta chỉ nge trong tộc trưởng lão nói hắn là ta tổ tiên”.Huyết Tỳ đáp lời Doanh Thiên

“Ồ,vậy tại sao trên người ngươi lại có hắn khí tức”.Doanh Thiên chỉ nhẹ giọng nói ra. Nói đoạn liền từ trong thần hồn của Huyết Tỳ móc ra 1 đoạn xương cánh tay, mỉm cười nói:“Không nghĩ tới nha, năm đó ta vật xuống hắn cánh tay này, nghĩ k tới mà vừa tỉnh dậy liền gặp nha.”

Năm đó khi bị chư vị Đạo Quân vây công Doanh Thiên đã trọng thương Huyết Hải Đạo Tôn rồi bẻ xuống hắn cánh tay này. K nghĩ tới cánh tay này vậy mà lưu lạc đến trước mặt hắn.

Huyết Tỳ trông thấy đoạn xương tay kia trong lòng vô cùng khẩn trương. Hắn lúc còn chưa thành thần liền ở trong tổ địa huyết tộc đạt được đoạn xương tay này. Từ đó tu vi tiến mạnh. Trở thành thần về sau càng là mạnh mẽ. Nếu như hắn k vẫn lạc tại cái này chi địa. Chỉ sợ hắn hiện tại cũng đã chứng đạo thành đế.

Doanh thiên nhìn xung quanh sau đó buông tay giải thoát cho Huyết Tỳ chậm rãi nói:”Ta vừa vận thực tinh, giảng cho ta 1 chút chuyện. Nơi này là nơi nào, bây giờ là thời đại nào.”

Huyết Tỳ như đc ân xá nào dám chậm chễ liền chấp tay thưa:”Tạ tiên bối, bây giờ là thời đại Nguyên Hoàng, do Nguyên Hoàng Thần Đế chấp chương vũ trụ. Tính từ đạo suy kỳ nguyên tới nay cũng đã 3 cái kỳ nguyên.”

Lại nói 1 cái kỳ nguyên là cỡ nào dài đằng đặc cùng cổ lão. Đừng nói hắn cái này 1 tôn nhỏ bé Thần Vương, liền xem như ngự trên cửu thiên những tôn Thần Đế khủng bố nhân vật kia cũng chưa có ai sống qua mấy ngàn vạn năm. Đây là tư liệu từ Thần Viện truyền xuống rõ ràng rồi nên ai cũng biết.

Thần Viện là 1 cái đặc thù thế lực, nó truyền thừa từ xa xưa không cách nào tìm hiểu, nó sẽ ghi chép lại toàn bộ sự việc xảy ra của từng thời đại rồi truyền cho hậu thế.

“Nói như vậy, Đây là thần giới” Doanh Thiên trầm mặc. Hắn suy nghĩ một chút liền hiểu. Hắn là sau trận chiến kia. Hắn đem Đại Đạo quân chủ đều trọng thương. Liền cả thiên đạo cũng bị hắn đánh vỡ 1 nửa, đại đạo không suy yếu mới là lạ. Có khả năng việc này đã gây ra đại đạo suy yếu, có thể hậu nhân bèn lấy nó làm mốc cho kỳ nguyên mới.

“Làm nô bộc của ta, ta sẽ giúp ngươi kiểm lại thân thể mới, còn có thể đưa ngươi thành tiên, Thế nào,” Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Hắn hiện tại vừa vận thực tinh, cần 1 chút tay chân đi làm việc, cho nên hắn nảy ra ý định thu lấy 1 đám thủ hạ. Không nghi ngờ trước mắt đám người này là phù hợp.

Huyết Tỳ là bậc Nào thông minh, hắn hiện tại chắc chắn trước mắt vị này thanh niên là 1 nhân vật vô cùng khủng bố, hắn là vì chuyện gì mà ngủ say, hiện tại mới thức tỉnh, cũng có khả năng là tiên nhân. Trong truyền thuyết tiên nhân. Hắn sống mấy cái thời đại. Chỉ nge tiên nhân trong truyền thuyết. Nay lại đc gặp tận mắt. Hơn nữa còn đc đi theo hầu hạ 1 vị tiên nhân. Đây là cỡ nào vinh dự cùng may mắn.Ngay lập tức liền quỳ xuống:“Nguyện đi theo chủ nhân. Sống chết vì người”

“Gọi ta công tử, ta vẫn còn trẻ” Doanh Thiên cười nói. Nếu để những người quen của hắn ở đây khẳng định sẽ đem hắn nướng chết. 1 cái tồn tại từ buổi đầu sơ khai vũ trụ sống qua vô số năm tháng. Có thể nói là cổ lão đến k thể cổ lão hơn lại tự xưng mình còn trẻ. Vậy bọn hắn là tiểu hài tử chắc.

Cho dù là Huyết Tỳ cũng có chút im lặng k biết nói gì.

Doanh Thiên nhìn xung quang. Hồn lực của hắn trào ra liền bao phủ cả toà thế giới này. Toà thế giới này gọi là Cửu Hà Giới bởi vì có chín đầu đại hà bao trùm thế giới này. Trong truyền thuyết là chín đầu chân long trước khi chết hoá thành. Sinh linh toà thế giới này tu luyện chính là dựa vào 9 đầu đại hà này. Nge nói trong mỗi đầu đại hà liền có 1 loại đại đạo tuôn chảy. Vì thế lấy 9 đại thế lực chiếm cứ lấy mỗi đầu đại hà này. Gọi là cửu đại thần điện. 9 đầu

đại hà này cung cấp tất cả cho sự sống thế giới này. Và quan trọng nhất là linh lực. Chính là từ 9 đại hà này chảy ra. Sinh linh thế giới này chính là hấp thu linh lực mà tu luyện.

Doanh thiên nhìn qua toà thế giới này trong lòng liền hiểu. Chín đầu đại hà kia là chín đầu chân long hoá thành. Hơn nữa là bị người bắt giết sau đó luyện hoá thành đại hà. Mỗi đầu chân long thực lực đều là tiên đế đỉnh phong. Thế nhưng lại bị người bắt giết. Toà thế giới này lấy 9 đầu đại hà nơi giao hội là tâm nhãn chính là 1 toà không lồ trận pháp. Từ cách bố trí các đại lục. Từ vị trí các dòng sông. Đều là 1 phần của trận pháp. Quan trọng là vị trí toà thế giới này chính là ở trung tâm nhất của thiên hà. Mà mỗi 1 ngôi sao, mỗi toà thế giới đều là 1 phần của trận pháp. Thử nghĩ đem cả 1 toà thế giới tạo thành trận pháp là cỡ nào hùng vĩ. Thế nhưng đây là đem cả 1 dải thiên hà chế tạo thành trận pháp. Đây là cỡ nào thủ bút a. Doanh Thiên biết đây hết thấy là vì hồi sinh hân. Xem ra vì hồi sinh hân mà dám dè dặt từ của hân bỏ ra đại giới thật lớn.

“chuyện hôm nay các ngươi coi như không biết, ta sẽ tha các ngươi 1 mạng. Ta cũng cần 1 đám thù hạ. Liền tuyền các ngươi đi. Huyết Tỳ ngươi tự sắp xếp, chờ ta quay lại.” Nói đoạn nhấc chân liền biến mất.

Lúc này xung quanh các thần mới tỉnh hồn lại. Liền tiến đến hỏi thăm Huyết Tỳ thần vương: “Thần vương, kẻ đó là ai... ban nãy hân đứng đó bọn ta thần hồn liền bị đông cứng. Áp lực khủng bố trước nay ta chưa từng gặp qua”. trong đó 1 vị thần hỏi thăm.

Huyết Tỳ nhỏ giọng nói ra: “ta cũng không biết. Nhưng ta có thể chắc chắn cho các ngươi. Công tử là một cái khủng bố nhân vật có thể là thần đế cổ lão, cũng có thể..... là tiên”.

Các thần đều là nhao nhao lên: “ làm sao có thể. Tiên nhân chỉ là trong truyền thuyết.”

Khó trách bọn hân k tin. Ở đây mỗi cái đều sống mấy cái thời đại. Liền cái bóng tiên nhân cũng còn chưa thấy. Thử hỏi vì sao k tin.

“Các ngươi có thể k tin. Nhưng các ngươi thấy qua kẻ nào như công tử chưa. Đối diện những thần đế kia các ngươi thấy ai đáng sợ hơn”. câu này huyết tỳ vừa nói ra các thần xung quanh đều là im bật. Bọn hân mặc dù cao nhất cũng chỉ là thần vương. Đa số còn lại là chân thần, thiên thần. Bọn hân cũng từng thấy qua thần đế. Uy áp trên người hân k thua kém gì những thần đế kia. Cho dù hân k phải là tiên nhân. Thế nhưng tuyệt đối là thần đế đẳng cấp tồn tại. Đi theo 1 người như thế. Tuyệt đối là trăm lợi k hại. Nghĩ tới đây bọn hân đều là khản trương lên.

Huyết tỳ nhìn qua các thần nói: “chuẩn bị đi. Chờ công tử trở lại. Có thể chúng ta sẽ rời đc khỏi đây. Còn có thể sống lại”. nói đoạn liền rời đi. Nghe đc lời Huyết Tỳ nói. Chư thần đều là nhiệt huyết sôi trào. Tinh thần phấn chấn. Nếu có cơ hội sống lại 1 thế nữa tuyệt đối phải nắm lấy. Dù sao cũng bị nhốt ở đây quá lâu.

—— chú thích 1 chút là 9 đầu đại hà chính là chín dòng sông lớn cho mọi ng dễ hiểu. Mọi ng cứ tưởng tượng có 9 dòng sông lớn uốn lượn quanh trái đất là đc ^^ . Còn nữa táng thần chi địa có lực lượng phong ấn khiến thần hồn của các thần k thể đi ra ngoài nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tên biến thái

Doanh thiên bước ra Táng Thần Chi Địa. Trước mắt hân là 1 dòng sông lớn, có thể nói là cực lớn. Dòng sông này chảy quanh toà thế giới này. Mắt thường cũng có thể nhìn thấy đại lượng linh khí từ trong sông chảy ra hoà vào thiên địa. Hân thế nhưng là muốn tắm a. Cũng phải. Phù bụi mấy cái kỷ nguyên. Vừa vận thức tinh cũng cần phải sáng khoái 1 chút a.

Cũng k nghĩ nhiều Doanh Thiên liền bước chân xuống tắm. Liền lập tức thiên địa linh khí ồ ạt tiến vào cơ thể hân: “Sáng khoái a, đã lâu không có thoải mái như vậy”. hân thầm than.

Cũng k lâu lắm. Phía sau truyền đến bước chân: “Kẻ nào to gan. Lại dám ở địa bàn Thái Âm Cốc trắng trợn hấp thu linh khí?”. 1 tiếng nữ tử vang lên sau lưng Doanh Thiên.

Một cái âm thanh nữ tử quát lên.

Nghe được cái thanh âm này, Doanh Thiên liếc về phía sau. Chỉ thấy 1 tiểu đội mười mấy nữ tử. Mỗi cái đều là xinh đẹp rạng ngời, tay nắm trường kiếm, nhìn qua là biết đều là tu sĩ.” Ô xin lỗi, ta không biết nha. Chờ chút tắm xong liền rời đi”. Hân cười nói.

Những nữ tử kia đều là có chutd im lặng. Gì chứ dám tại Thái Âm cốc hấp thu linh khí. Lại còn dám nói như vậy. Hơn nữa Thái Âm cốc trước giờ không có tiếp đón nam nhân. Mỗi cái nam nhân bước vào Thái Âm cốc kết quả hạ tràng đều là tương đương khó coi.

Trong đó 1 nữ tử đứng ở giữa. Có chút lãnh diễm lạnh giọng nói ra: “Bước tới thúc thủ chịu trói. Thành khẩn khai báo. Liền có thể cho ngươi toàn thân”. nữ tử này tên là Linh Phi là Thái Âm cốc Đại sư tỷ. Ở đây tu vi của nàng cũng là cao nhất. Đạt tới Thiên Nguyên Cảnh đỉnh phong. Kém 1 bước liền là Địa Sư. Có thể nói nàng là thiên tài trăm năm nay của Thái Âm cốc.

Doanh Thiên chỉ là nhún vai cười cười sau đó hân quay mặt lại bước lên đối diện với mấy nữ tử này. Ngay sau đó hân liền nhận ra có gì đó k đúng. Chỉ

thấy trước mắt những nữ tử này đều là nhìn hán si mê liền chớp mắt đều k có.”Tiên nhân là có thật sao?”. trong đó 1 vị tiểu sư muội thì thảo. Có thể nói hán cái thân thể này là tuyệt mỹ nam tử. Hán dụng mạo này, khí chất này, tựa như tiên nhân giáng trần. Tuyệt đối có thể làm cho nữ nhân vì đó mà điên cuồng mê muội.

Nhưng ngay sau đó các nàng đều là nhao nhao tỉnh lại hô:“ biến thái”, lúc này Doanh Thiên mới nhớ ra rằng hán vẫn là trên người không có lấy mảnh vải che thân:”K lẽ cứ như vậy liền gặp rắc rối rồi”.Doanh thiên cười khổ. Hán cả đời gặp qua trăm ngàn rắc rối, mặc dù nói hán chưa từng ngại qua, thế nhưng là đối với nữ nhân dạng này không nói lý lẽ. Cho dù là Doanh Thiên cũng không muốn dây dưa. Cũng không phải là hán sợ, mà bởi vì hán lười, cũng lười phiền hà, lười suy nghĩ.

Doanh Thiên lắc đầu liền quay đầu bước đi. Chỉ là vừa bước đi hán liền cảm thấy 1 thanh kiếm đã kề trên cổ hán. Linh Phi đã kề kiếm lên cổ hán lạnh giọng:”Cứ như vậy rồi đi, ngươi thật nghĩ ngươi là ai?”.

“Ta nhưng là k có đắc tội qua các ngươi”.Doanh Thiên nói. Không có cách nào, hán vốn là thương hoa tiếc ngọc a. Hán k để gì ra tay vs nữ tử không thù không oán. Hán thăm nghĩ vậy.

Nhưng là nếu để người quen của hán mà biết hán nghĩ điều này hán là sẽ mắng hán vô sỉ. Cái gì thương hương tiếc ngọc. Bao nhiêu thần nữ. Thánh nữ. Thậm chí cửu thiên huyền nữ. Đều chết trong tay hán, hán lại dám nói là thương hoa tiếc ngọc. Nếu quả thật Doanh Thiên dạng này là thương hoa tiếc ngọc, e rằng trên đời này sẽ không có người ác đi.

“Quy củ Thái Âm cốc ta không phải là người 1 cái nam nhân bản thủ có thể nói dc, theo ta về cốc chịu xử phạt, nếu không hiện tại liền để người đầu lia khỏi cổ”.Linh Phi nói.

Doanh Thiên nhủ mảy. Hán đúng là k muốn ra tay vs mấy cái này yêu đuôi nữ tử, thế nhưng là hán vốn k thích những cái này phiền phức. Hán quay đầu lại nhìn vào mắt Linh Phi nói:”Thật sao!”

Tại Doanh Thiên nói xong câu này, Linh Phi nhìn vào mắt Doanh Thiên, lúc này, nàng chỉ cảm thấy thiên địa như sụp đổ, trời đất tối sầm lại. Nàng nhìn thấy đầy trời huyết vũ, từng toà từng toà thì cốt to lớn khổng lồ. Cuối cùng nàng nhìn thấy một cái thân ảnh vĩ ngạn bao trùm hết thảy. Một màn này căn bản là cả đời nàng khó có thể quên dc.

Nàng kêu lên 1 tiếng rồi lùi lại mấy bước như là bị trọng kích. Thất khiếu đều chảy máu, mặt mũi tái nhợt. Liền ngay thanh kiếm cầm trong tay cũng rơi xuống đất. Mấy nữ tử còn lại cũng bị sợ hãi không nhẹ. Căn bản không dám tiến tới. Đùa sao không thấy ngay cả đại sư tỷ chỉ bị ngta nhìn 1 cái liền trọng thương. Các nàng tiến lên hán là chịu chết.

Chờ linh Phi tỉnh táo lại thì Doanh Thiên đã đi mất. Các sư muội nhao nhao hỏi thăm nàng:”Sư tỷ, vừa rồi là chuyện gì, tỷ k sao chứ?”.1 vị sư muội hỏi thăm.

Linh Phi k đáp. Nàng đang nhớ lại 1 màn lúc trước. 1 lát sau nàng vội vàng nói ra đ”Nhanh. Đưa ta về gặp sư tôn, báo cho nàng biết. Có cường giả ít nhất là hồn vương thực lực ở trong khu vực của chúng ta”.

Câu này vừa ra liền dọa sợ các nữ tử này. Hồn vương, đây là tồn tại sánh ngang vs cốc chủ của các nàng. Cường đại vô cùng. Có 1 kẻ như vậy xâm nhập vào địa bàn tông môn. Như thế nào k gây sợ hãi. Lập tức các nàng đều hồi môn.

Thái Âm cốc 1 toà đại điện lúc này. Linh Phi quỳ phía dưới, trước mặt nàng là 1 toà bảo tọa. Ngồi trên bảo tọa là 1 nữ tử khác. Đây chính là Thái Âm cốc cốc chủ. Cũng là Linh Phi sư tôn. Nàng tên là Ma Âm, mọi người gọi nàng là Ma Phi Cốc chủ. Nàng lúc này đang trầm ngâm. Cất lời hỏi”Linh Nhi, người xác định người đó là Hồn Vương”.

Quỳ bên dưới Linh phi cất lời đáp lại:”Bẩm sư tôn, Đệ tử tuyệt đối dám chắc người đó tuyệt đối là hồn vương cảnh giới. Thậm chí còn cao hơn, cái này đệ tử k dám nói bừa”.

Nghe tới đây Ma Phi đều ngưng trọng lên. Có cường giả thực lực k kém nàng. Thậm chí cao hơn đang ở địa bàn tông môn của mình. Làm sao k để nàng lo lắng:”Có khi nào là người của Thiên Hà Thần Điện tới thăm dò chúng ta?”. bên dưới Linh Phi nói 1 câu khiến nàng càng lo lắng hơn.

“Hừ, bọn chúng đánh chủ ý chúng ta món đồ kia cũng k phải ngày 1 ngày 2. Năm đó sư tổ người bị bọn chúng ám hại.Nếu không làm sao chúng Ta Thái Âm cốc lại thế thảm như bây giờ”. Ma Phi tức giận nói ra:”Chuyện này tạm thời giữ bí mật, ta sẽ đích thân đi gặp hán.”

“Sư tôn, chẳng may bọn chúng là muốn lừa người đi ra ngoài.” linh phi lo lắng nói ra.

“Yên tâm. Ta tự có chừng mực, người rồi đi”

“Vâng. Sư tôn”.sau đó Linh Phi đi ra ngoài.

1 mình trong đại điện Ma Phi lâm bầm. “Người đến là ai, theo như Linh Nhi tả thì theo ta biết Thiên Hà Thần Điện căn bản k có người như vậy a”..

Lúc này Doanh Thiên đang đi bộ bên bờ sông Thiên Hà. Cũng không biết hán từ đâu tìm tới một bộ y phục. Nhìn lại hán lúc này, tóc vẫn là mái tóc trắng đó, thế nhưng là khuôn mặt của hán lại thay đổi rất nhiều. Không còn là cái bộ mặt tuyệt mỹ nam tử có thể làm siêu lòng các cô gái nữa.

Thay vào đó là một khuôn mặt anh tuấn, mặc dù so ra kém khuôn mặt lúc trước, nhưng tuyệt đối là dễ nhìn. Nếu như lúc trước hán để người khác cảm thấy xa vời chạm không tới, thì hiện tại lại khiến cho người khác cảm thấy gần gũi hơn rất nhiều.

Ngay lúc này. Hắn như cảm thấy gì đó, ngừng đầu lên. Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện 1 cái to lớn vô cùng thù ần. Mang theo lực lượng vô cùng cường hoành đánh về phía hắn. 1 chường này nếu như đánh lên tuyệt đối là để cả toà thế giới này vỡ nát. Hơn nữa khí tức kinh khủng này kinh động toàn bộ cường giả trên toà thế giới này.

“Đây là chuyện gì xảy ra. Tận thế sao. Thần muốn trừng phạt chúng ta sao”. vô số sinh linh đều là sợ hãi run rẩy.

Cho dù là những đỉnh cao nhất cường giả của toà thế giới này cũng đều bị trấn trụ.

Doanh Thiên chỉ mỉm cười:”Nhanh như vậy liền tìm tới rồi, ngược lại là ngoài dự đoán của ta”. Sau đó hắn chỉ là phẩy tay liền đem cái kia chường ần hoá giải đi. Rồi nhấc chân liền biến mất tại chỗ.

Lúc này bên trong vũ trụ tồn tại 1 cái hắc động (có thể nói là hố đen vũ trụ ấy). Hắc động này cũng tính không xa Cửu Hà Giới.

Bên trong hắc động lúc này, 1 lão giả ngồi xếp bằng bên trong. 1 chường vừa rồi chính là hắn đánh ra. Lão giả này từng là 1 cái Tiên Đế thực lực cường hoành, hắn trải qua 1 số chuyện mà bị trấn áp ở đây, thời gian dài đằng đặc buồn chán. Hắn quan sát Cửu Hà Giới đã lâu, Lão giả này ánh mắt tinh tường, hắn biết được Cửu Hà Giới có được bí mật kinh thiên, cho nên đã quan sát Cửu Hà giới rất lâu.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên tỉnh lại, hắn đã bị kinh động.

Mặc dù nói Lão giả này thân bị trấn áp, thế nhưng là trải qua quá lâu thời gian, trấn áp hắn cũng yếu đi, để cho hắn tinh thần lực có thể vượt xa hàng tỉ dặm dò xét. Cũng có thể cách không đánh ra công kích.

Hắn nhìn qua liền biết Doanh Thiên không phải dạng tầm thường nhân vật, cho nên hắn mới xuất thủ thăm dò.

Thế nhưng là Hắn chỉ cảm thấy lực lượng của mình bị hoá giải. Chưa kịp phản ứng liền đã thấy trước mặt hắn xuất hiện 1 cái thanh niên.

Hắn thế nhưng đã từng là Tiên Đế ngạo thị thiên địa a. Mặc dù hiện tại bị tu vị đại giảm, thế nhưng cũng k phải là Những cái kia Thần Hoàng, Thần Đế bình thường có thể so sánh.

Tiếc là hắn đoán thế nào cũng không ra, Người thanh niên kia vậy mà còn mạnh hơn cả hắn.

“Tôn giá là ai?”. Lão giả vừa kinh hãi vừa cảnh giác nói ra.

Hắn hiện tại thân mang trấn áp, hành động hạn chế vô cùng, nếu là người trước mặt muốn cùng hắn khó dễ, không nghi ngờ gì là vô cùng nguy hiểm.

“Không phải ngươi muốn bắt ta sao. Hiện tại ta liền trước mặt ngươi”. Doanh Thiên ý vị thâm trường cười nói.

“Thứ lỗi Thanh Mỗ có mắt không trông, mạo phạm tôn giá, mong tôn giá bỏ qua”. Lão giả này thận trọng nói ra.

Doanh thiên chỉ mỉm cười:”1 cái siêu việt Tiên Đế, lại sắp chứng đạo. Nhưng lại rơi xuống kết cục như thế này, đủ thảm a”.

Doanh Thiên lời nói này giống như có chút thương hại, lại giống như có chút chế giễu.

Nghe được Doanh Thiên câu này, lão giả rơi vào trầm mặc thật lâu. Trong mắt của hắn hiện lên 1 nỗi bi khuất cùng thống khổ khó có thể tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đáng thương Tiên Đế

Lão giả này tên là Thanh Hư, là 1 cái kỳ nguyên trước cường giả. Thực lực đạt tới Tiên Đế Đỉnh Phong, chỉ kém 1 chút là chứng đạo thành thánh.

Thế nhưng là thời điểm máu chốt. bị người ám hại, tu vi thật lùi. Lại bị giam giữ ở đây, thân mang trọng thương, căn bản là k có cách nào đi ra.

Dù sao cũng là 1 tôn Tiên Đế cường đại đã từng tung hoành chư thiên vạn giới, lại rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục này. Quả thật là vô cùng đáng thương.

Đã từng, hắn là 1 cái truyền kỳ tiên đế, tại thời đại kia, hắn hoành không xuất thế, trở thành 1 tôn cường đại nhất tiên đế. Cho đến ngày nay, vẫn là có lưu giữ lại truyền thuyết về hắn.

Doanh Thiên hỏi thăm:”Ngươi như thế nào lại bị nhốt ở đây, hơn nữa còn k phải đơn giản bị nhốt như vậy. Đây là có người đem ngươi làm chất dinh dưỡng a”.

Nói đoạn ánh mắt liền nhìn vào sâu bên trong hắc động, giống như là thấy cái gì Doanh Thiên tiếp tục nói: “Đù độc ác, không nghĩ tới bọn chúng vẫn chưa từ bỏ, mặc dù chỉ là 1 cái nhỏ nhỏ thí nghiệm nhưng cũng gần như sắp thành công rồi”.

“Năm đó khi ta chứng đạo, bị người ta ám hại. Sau đó liền bị bắt nhốt ở đây để nuôi cái thứ đó. Cái thứ đó mỗi giờ mỗi phút đều hấp thu ta toàn thân huyết khí, không qua vài cái thời đại nữa ta hẳn là chết chắc”. Lão giả chậm rãi thở dài đáp lời Doanh Thiên.

Doanh Thiên mỉm cười: “Nếu để người chết quả thật đáng tiếc nha, thập đại linh căn một trong Khổ Trúc, lại thêm thiên tư 81 cái chân mệnh. Tuyệt đối là có thể nhìn”. Dừng chút Doanh Thiên nói tiếp: “Lại nói tới, Người cũng là đủ may mắn, có thể gặp được ta, bái ta chủ nhân, ta liền cứu người, còn có thể giúp người báo thù”.

Lời này nói ra Thanh Hư tâm liền động. Hẳn quả thật là muốn thoát ra, nếu không, không bao lâu nữa hẳn sẽ bị hút khô mà chết đi. Thế nhưng là để hẳn bái 1 người làm chủ. Đây là đối với hẳn trời buộc. Dù sao hẳn đã từng ngạo thị chúng sinh, lại ưa thích tự do khoái hoạt.

Giống như nhìn ra đc suy nghĩ của hẳn Doanh Thiên tiếp 1 câu: “Người cũng k cần cảm thấy ủy khuất, ta thế nhưng đã từng là Thiên Tôn”.

Thanh Hư trong lòng lập tức dâng lên kinh đảo hải lãng, “Thiên Tôn” 2 chữ làm hẳn khiếp sợ. Hẳn hiểu rõ Thiên Tôn là như thế nào tồn tại, đây là trong truyền thuyết đứng đầu nhất, đỉnh phong nhất thiên địa. Chân chính vô địch tồn tại”.

Mặc dù nói hẳn là Tiên Đế, thế nhưng là hẳn cũng chưa từng thấy qua 1 vị nào Thiên Tôn.

Thanh Hư thận trọng dò hỏi: “Người thế nhưng là vị nào Thiên Tôn”.

Doanh Thiên ý vị thâm trường: “Người cũng k cần hỏi đi. Đến thời điểm người liền tự biết” dứt lời liền đưa tay chém ra ngoài.

“Keng, Keng” Chỉ thấy xiềng xích rơi buộc hẳn xung quanh bị Doanh Thiên nhắc tay chém đứt.

Một màn này càng là khiến Thanh Hư kinh hãi. Vì hẳn biết những cái xiềng xích này là cỡ nào cứng rắn. Xích này là vô số đạo văn tế luyện mà thành.

Dừng nói là hẳn cái này Tiên Đế có thể phá mở, trừ phi điều động 100 cái Tiên Đế khác tới toàn lực công phá cũng chưa chắc phá mở xích này.

Thế nhưng là cái thanh niên này chỉ là cách không vung tay 1 cái liền đem xiềng xích hẳn chặt đứt toàn bộ. Đây là cỡ nào thực lực a.

Đưa xiềng xích chém đứt về sau Doanh Thiên cũng là có chút mệt mỏi, thở than: “Haizzz, vừa thức tỉnh, tu vi không đủ dùng nha. Quá sức 1 chút liền mệt mỏi”.

Quả thật hẳn cũng là có chút bất đắc dĩ. Tu vi chưa khôi phục. Tinh thần cũng suy yếu. Hoạt động quá sức hẳn là mệt mỏi.

Hẳn đưa mắt nhìn Thanh Hư. Sau đó đánh ra 1 đạo phù văn đưa cho Thanh Hư. Hẳn vội vàng tiếp lấy. Cẩn thận dò xét liền phát hiện bên trong phù văn ẩn chứa cao thâm vô tận đại đạo.

Chỉ 1 đạo phù văn này căn bản là cao thâm gấp mấy chục lần hẳn tìm hiểu cả đời đại đạo. Ngay lập tức liền quỳ xuống: “Tạ chủ nhân giải thoát. Tạ chủ nhân ban thưởng. Ta sinh mạng này thuộc về chủ nhân”.

Doanh Thiên hài lòng nói với hẳn: “Hiện tại chưa cần người, nơi này cũng k phải địa phương người nên ở, rời đi nơi này trước khôi phục tu vi. Lại cố gắng đột phá. Chờ ta tới tìm người.... Hắc, tới rồi”.

Ngay lúc này sâu bên trong hắc động 1 tiếng gào mang theo trùng kích sóng âm cực lớn hướng phía ngoài xông tới. Liền ngay cả Thanh Hư cũng là bị đánh bay ra ngoài. Chỉ có Doanh Thiên là đứng im tại chỗ.

“Ha ha. Cát mắt thức ăn của nó. Nó liền nổi khùng. Hơn nữa còn rất nhanh thành thực. Có chút ý tứ nha”. Nói đoạn liền bước sâu vào trong hắc động. Để lại Thanh Hư có chút k biết làm gì. Đành ở bên ngoài đợi hẳn.

Cũng không phải Thanh Hư không dám vào theo, mà tại vì hẳn trải qua quá lâu thời gian bị hao mòn. Tu vi thật lụi quá nhiều. Căn bản không phải đối thủ của cái thứ bên trong động kia.

Hẳn biết bước vào chỉ làm vướng chân Doanh Thiên mà thôi.

Bước sâu tới trong hắc động. Nơi này chỉ có vô tận hắc ám. K có thời gian. K có không gian.

Doanh Thiên chỉ nhìn thấy trước mắt là 1 cái khổng lồ cự thú. Nó có tám cái chân, trên đầu nó mọc ra tám con mắt. Thêm 1 đôi giác cực lớn. Đáng sợ nhất chính là cái miệng cực lớn kia mọc lấy chỉ chít răng nhọn. Có tới mấy vạn chiếc. Trên người nó tỏa khí trùng thiên tựa như 1 đầu hắc ám hung thú có thể thôn phệ hết thấy vạn vật.

“Thái sơ di chủng, lại kết hợp vs hắc ám di chủng. Lại đem Tiên Đế làm thức ăn. Cũng k phải là bình thường thủ bút. Đây là muốn chế tạo ra đội quân a”. Doanh Thiên đánh giá.

Giống như là biết được, trước mặt nhân loại này là kẻ cắt mắt thức ăn của mình. Đầu hung thú này nổi giận gầm lên, sau đó há chiếc miệng khổng lồ ra

cẩn tới Doanh Thiên.

Mắt thấy Doanh Thiên sắp bị nó nuốt chửng, chỉ thấy hần nhẹ nhàng đưa hai tay lên chặn lại. 1 tay trên 1 tay dưới cứ như vậy chặn lại miệng của nó. Sau đó hần chính là sinh sinh đem 2 tay xé rách hung thú này ra làm đôi. Hung thú này căn bản là không kịp kêu lên 1 tiếng liền bị hần giết chết rồi.

Thanh Hư bên ngoài đợi k lâu lắm liền thấy Doanh Thiên đi ra. Vợ lại hỏi thăm”Chủ nhân. Thế nào”

“Cũng k có gì ghê gớm. Bị ta giết rồi. Thế nhưng là ta khẳng định sẽ k chỉ có 1 cái như vậy. Ít nhất là 10 vạn. Thậm chí càng nhiều” Doanh thiên nói suy nghĩ nói.

Thanh Hư bị dọa sợ k nhẹ. 10 vạn cái như vậy. Chẳng phải là bắt lấy 10 vạn tiên để làm thức ăn sao. Nghĩ tới đây hần không dám nghĩ thêm.”Căn bản phải là thể lực như nào mới có thể làm tới”

Doanh Thiên liếc hần cười nói “Ngươi đoán”

“Thiên Tôn”.Không chần chừ Thanh Hư thốt ra. Sau đó hần trầm mặc. Thiên Tôn thể lực, đây là cỡ nào đáng sợ. Đừng nói, cho dù hần tu vi có mạnh lên ngàn vạn lần nữa, e rằng thù này muốn báo thù không nổi

“Ngươi cũng k tệ, thế nào, còn dám hay không muốn báo thù. Hay là bị dọa sợ rồi”. Doanh Thiên nhìn ra trong lòng Thanh Hư suy tư cười nói.

Ngắn ngủi không tới nửa ngày hần cÁi này tiên đế bị dọa sợ tới mấy lần. Cũng là có chút bất đắc dĩ. Hần cười khổ.”Chủ nhân. Ta không có cách nào. Đòi lại là ai cũng sẽ sợ a”.

Ngay sau đó hần lại nghiêm túc lên.”Nhưng ta đã quyết rồi. Cũng lên lần nữa đứng lên. Có chết cũng cần oanh liệt chút. Chứ không phải như vậy chết ở cái nơi chìm không thêm ị này”.

Doanh Thiên hài lòng nhìn hần.”Ân, chính là dạng này. Không tệ không tệ”.lại nói:”Ngươi trước rồi đi. Hần không bao lâu bọn chúng sẽ biết chuyện nơi này. Lúc đó sẽ giáng lâm. Lấy ta thực lực bây giờ có chút k đủ dùng”.

“Vâng, hiện tại ta liền rời đi”.Thanh Hư chấp tay nhận mệnh.

“Lại nói ta và ngươi hần là hữu duyên”.Doanh thiên cười nói với Thanh Hư sau đó hần nhấc chân liền biến mất.

Thanh Hư nhìn về hướng hần biến mất cũng là có chút thất thần. Ngay sau đó hần trên nét mặt hiện lên 1 vẻ kiên định. Cũng liền mở ra không gian chi môn rời đi.

Không lâu sau đó từng đạo thân ảnh mờ mịt xuất hiện bên ngoài hắc động. Có tới 8 đạo. Mỗi cái quanh thân đều bốc lên hắc khí. Căn bản là không thấy rõ dung mạo của chúng.

“Như thế nào lại có thể thoát ra rồi”.trong đó 1 đạo thân ảnh nói.

“Không thể chậm trễ. Phải lập tức báo lên. Việc này để lộ đối với chúng ta là rắc rối. Còn nữa nếu không muốn chết liền nhanh tìm ra hần. Đưa hần bắt lại. Nếu không chúng ta chết chắc”.

Lúc này 1 đạo thân ảnh từ hắc động đi ra. Vừa rồi hần đã tiến vào hắc động dò xét.”Chết rồi. Là bị người 1 kích giết chết. Hần là có người ngoài tới giúp hần”.

“Có thể phá vỡ xiềng xích. Lại giết đc thôn ma thú. Tu vi kẻ này cao tới dọa người. Đáng lẽ ra không thể xuất hiện ở đây được”.

“Việc này ngoài tầm kiểm soát của chúng ta rồi. Mau báo lên trên. Thăm dò 1 chút chuyện này. Đi”.nói đoạn liền cùng nhau rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Gặp Gỡ Thái Âm Cốc Cốc Chủ

Doanh Thiên lúc này đang nằm dài trên 1 cành đại thụ lớn. Cũng k biết hần ở đâu kiếm tới 1 bầu rượu, lại thêm 1 chùm nho dại. Cứ như vậy hần uống rượu ăn nho hưởng thụ lấy tiêu sái. Nho là nho dại. Rượu cũng chỉ là loại kia đệ cấp nhất phẩm nhân cất rượu. Thế nhưng là vs hần lúc này là hảo tửu.

Từ khi rời hắc động. Hần liền trở về Cửu Hà Giới. Ngày lang thang bên bờ sông. Tối lại lên tới cành cây ngủ, Giống như là hần đang chờ gì đó. Đêm nay cũng vậy, hần đang lim dim đôi mắt, thế nhưng là hần lại cất lời “Cũng nhìn đủ rồi. Nên đi ra gặp mặt chứ, ta thế nhưng là bị ngươi nhìn lên mấy ngày hôm nay, Thật k có ý tứ đi ra nhìn sao” lời vừa ra hần liền đưa mắt nhìn về 1 phía.

Không gian có chút ba động. Sau đó đi ra 1 thân ảnh yếu kiêu. Đứng là 1 nữ tử, nàng mặc màu đen áo bào. Mái tóc cũng như vậy đen dài. Thêm lấy 1 mạng mỏng che mặt. Có thể nói là chỗ nên lời liền lời. Chỗ cần lời liền lời. Cho dù là che mặt cũng có thể thấy nàng tuyệt đối là xinh đẹp tuyệt mỹ. Thân thể kia cũng có thể xưng là tuyệt thế vu vật.

Doanh Thiên căn bản là k kiên đề. Liền đưa mắt nhìn chăm chăm thân thể kia.

Đối diện Doanh Thiên nhìn chăm chăm như vậy. Nàng cũng là cảm thấy khó chịu. Liền buông lời đánh vỡ bầu không khí này “Người đến cùng là ai. Tới đây Thái Âm Cốc là có ý đồ gì”

Doanh Thiên chỉ là vuốt vuốt cằm. “Ta thế nhưng là chỉ đi dạo qua nha. Căn bản là k có ý đồ gì. Người thật cho rằng ta đánh chủ ý người cái này nhỏ nhoi sơn cốc”

Đúng thế. Nữ tử này chính là Ma Âm, Thái Âm cốc cốc chủ. Nàng từ sau khi rời đi đại điện liền mất mấy ngày dò xét khắp Thái Âm cốc mới tìm thấy Doanh Thiên. Nàng liền âm thầm quan sát hắn muốn từ đó thăm dò ra ý đồ của hắn. Chỉ tiếc làm nàng thất vọng, hắn cả ngày chỉ ăn quả uống rượu. Chán lại đi dạo bờ sông. Căn bản là nàng không thăm dò ra đc tin tức gì. Làm cho nàng kinh hãi chính là hắn thế nhưng là biết nàng mấy ngày qua nhìn trộm hắn. Mặc dù biết hắn là có Hồn Vương thực lực nên tính cảnh giác cực cao. Thế nhưng là nàng đã mang theo một món chí bảo của Thái Âm Cốc có thể che giấu khí tức. Thế nhưng là vẫn bị hắn phát hiện.

“Người là Thiên Hà Thần Điện nội các trưởng lão?” Ma Âm lạnh giọng.

“Thiên Hà Thần điện? Là cái chiếm cứ toà này Thiên Hà thế lực sao?” Doanh Thiên cười đáp.

Ma Âm nhú mày “Nói như vậy người không phải là người Thiên hà thần điện, 1 cái Hồn Vương như người căn bản là không thể nào k có tiếng tăm gì đi. Khắp lưu vực Thiên Hà này, cường giả Hồn Vương, Linh Vương trở lên ta đều biết rõ”

“Àn. Thứ người không biết còn vô số” Doanh Thiên đáp lại. Rồi lại đưa rượu lên uống.

Ma Âm cũng là có chút tức giận. Nàng thế nhưng là Đứng đầu 1 cốc. Thực lực của nàng cũng là tương đương cường hoành. Thế nào lại bị cái tên trước mắt xem thường.

Nàng đang chuẩn bị lên tiếng giáo huấn cái tên này. Chỉ thấy bỗng dưng cả thiên địa rung chuyển. 1 cỗ không lồ uy áp từ thiên khung hạ xuống. Cái này cỗ uy áp bao phủ lấy toàn bộ Cửu Hà Giới. Phạm nhân căn bản là đều bị ép quỳ xuống. Tu luyện giả thì nom nớp lo sợ. Vô số cường giả đều bị kinh động. Các tông chủ đại tông. Các nhân vật đứng đầu các đại thế lực đều là bị kinh động đi ra. Nhìn lên phía trên thiên khung.

Chỉ thấy thiên địa linh khí bỗng nhiên sôi trào lên sau đó giống như là bị cái gì đó dẫn dắt hội tụ về phía trên kia thiên khung. Sau đó chỉ thấy không gian vỡ ra, từ trong hư vô ấy đi ra chậm chậm 1 cái đại môn khổng lồ. Đại môn này cực lớn. Trên đại môn khắc lấy vô số hung thú. Ma thú. Đại môn lúc này mặc dù đóng kín thế nhưng lại phát ra khí tức vô cùng đáng sợ người tới gần cho dù là có Linh Tôn thực lực cũng sẽ bị ép thành thịt vụn.

Sau đó 1 thanh âm mang theo thần uy cuộn cuộn vang lên mọi góc ngách toà thế giới này. “Lệnh cửu điện điện chủ trong vòng 3 ngày liền sắp xếp tiến về Thần Môn. Chăm chế liền chế” chỉ thấy sau đó liền vang lên chín cái thanh âm mang theo linh lực hùng hậu “Ngân hà thần điện linh thần dụ” “Thiên hà thần điện linh thần dụ” tiếp đó là Linh Hà, Tinh Hà, Thái Hà, Nguyên Hà, Xích Hà, Thanh Hà thần điện đều lên tiếng linh mệnh.

Ma Âm lúc này cũng vô cùng sợ hãi mà nhìn lên phía trên. Toà đại môn kia trấn áp thương khung ở nơi đó. Đem đến cả toà thế giới này 1 cỗ Áp bách không tả nên lời.

Ma Âm thì thảo “Thần giáng lâm sao”

Thần cảnh. Đây là vô số tu chân giả hướng tới. Thành thần liền có nghĩa đạt được thọ nguyên dài đằng đặc. Có thể ngao du vũ trụ. Lên cửu thiên. Xuống thập địa. Thần linh trong mắt phàm nhân thế nhưng là có đc chí cao vô thượng địa vị. Ma Âm cũng là mờ mịt ánh mắt. Thần nha, đây là nàng chờ nào ao ước. Đây là nàng mơ ước cả đời, có thể nói ước mơ này của nàng là với không tới.

“Chỉ 1 cái chân thần nhỏ bé liền làm các người người quỳ người lạy. Chẳng phải là gặp đc tiền nhân liền quỳ liếm, haizzz không có tiền đồ” Doanh Thiên lắc lắc đầu.

Lời này liền đánh thức Ma Âm đang thất thần kia. Nàng thế nhưng là tương đương nổi giận. Cũng là sợ có chút muốn lập tức quay đầu chạy. Cái tên không biết trời cao đất dày kia thế nhưng dám mở miệng chế giễu thần linh a. Thật k sợ bị thần nge thấy đánh xuống thần phạt sao. Phải biết thế nhưng là thần ở ngay trên đầu. Nàng rất sợ hãi bị vạ lây. Có chút lo lắng nhìn lên trên. Thế nhưng là k có gì xảy ra. Nàng thờ dài giống như đc ăn xá. vội vàng nói “Ta sẽ còn tới tìm người. Thế nhưng lần tới k đơn giản như vậy. Tốt nhất người rời đi, nếu thật sự đánh chủ ý Thái Âm cốc liền đừng trách ta”

Nói đoạn liền rời đi.

Doanh Thiên chỉ là nhìn nàng rời đi. Sau đó lại nhìn lên đại môn kia. Cười nói 1 mình. “Thú vị. Thật sự là thú vị. K nghĩ tới 1 cái nhỏ nhoi thế giới lại giấu nhiều như vậy bí mật. Càng ngày càng nào nhiệt. Quan trọng là ta vận khí thế nào lại tốt vậy. Tuy tiện liền gặp đc 1 cái Âm Sát Chi Thể. Bồi dưỡng tốt liền có thể đào tạo ra Nguyên Thủy Cực Âm Sát Tiên Thể. tốt nha” nói xong liền làm 1 bình lớn rượu. Sau đó ngả người liền ngủ mất. Hắn là cần tĩnh dưỡng. Theo hắn thì ngủ là tốt nhất cách tĩnh dưỡng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Tiểu Nữ Hải Kỳ Lạ

Hôm nay Doanh Thiên quyết định đi tham gia 1 chút náo nhiệt, hẳn quyết định tiến vào thành trì. Kiểm 1 chút rượu ngon. Kiểm thêm thực ăn ngon. Lại hưởng thụ chút nhân sinh náo nhiệt. Đạt đến hẳn dạng tồn tại này cũng căn bản là không cần ăn uống. Thế nhưng là Doanh Thiên tự cho mình là 1 cái phạm nhân. Hơn nữa còn là 1 cái rất tọc phạm nhân. Hẳn thích uống rượu. Thích đồ ăn ngon.

Toà thành này gọi là Thanh Vân thành. Là Thiên hà thần điện cấp dưới đệ nhất thành. Đây cũng là toà náo nhiệt nhất thành. Nhân khẩu lên tới mấy chục tỉ. Đủ biết toà thành này là cỡ nào to lớn. Là cỡ nào đông vui.

Thế nhưng hôm nay không khí có chút không đúng. Từ hôm qua Thần Môn giáng lâm làm lòng người lo sợ. Ai nấy đều hiểu là sắp có đại sự xảy ra. Người nhất gan thì lo sợ thế giới này bị thần phạt. Nguyên bản một toà náo nhiệt đệ nhất thành trì cũng trở nên có chút thâm trầm.

Bước vào thành Doanh Thiên đầu tiên là tìm 1 cái lớn nhất từ lâu. Chính là vừa ngồi liền gọi tới mấy chục vò lớn rượu ngon. Lại thêm đủ thứ sơn hào mỹ vị. Hẳn lúc này cũng đã thay lấy 1 bộ bạch y. Tóc cũng đã trở thành màu đen. Đc búi gọn lại. Nhìn qua ai cũng đoán là 1 cái thể gia nào đó công tử.

Hắn vừa ăn vừa uống. Lại nghe bàn bên cạnh mấy cái trắng hẳn bàn tán vs nhau.

“Nghe nói Thần Linh sắp giáng lâm chúng ta Cửu Hà giới. Nghe đồn là có 1 món tuyệt thế chí bảo xuất hiện ở thế giới này. Món bảo vật kia liền ngay cả thần linh cũng đều mơ ước. Không biết là kinh thiên bảo vật gì a”

“Ta lại nghe nói Thần Linh là đánh chủ ý chúng ta Cửu Hà Giới linh căn. Chính là chín đầu Đại Hà kia”

“Không phải chứ. Chín đầu đại hà là chúng thế giới này nguồn sống. Nếu như bị Thần mang đi. Chúng ta làm sao tu luyện”

“Mấy tên ngốc các ngươi hẳn là không biết. Ta nghe có 1 vị cường giả Địa Nguyên cảnh nói ra rằng mỗi cái thế giới đều có pháp tắc riêng. Thần muốn đi vào liền cũng sẽ bị áp chế tu vi xuống. Hẳn là như vậy nên mới kêu gọi Cửu Đại Thần Điện tới diện kiến”

Doanh Thiên nghe xong liền cười cười. Hẳn đã đoán ra đc ý đồ Thần muốn giáng lâm thế giới này. Toà thế giới này đc kiến tạo để trùng sinh hắn. Thế nhưng trải qua dài dặc năm tháng cũng khiến thế giới này phát sinh nhiều sự kiện đặc sắc.

Ăn uống no say. Doanh Thiên rời đi từ quán. Thế nhưng là vừa đi đc 1 đoạn. Hẳn liền cảm thấy 1 cỗ khí tức vô cùng quen thuộc. Cỗ khí tức này để hẳn có chút hoài niệm. Hẳn liền bấm “Hồi Thờ Tịch Diệt”. Sau đó hẳn đảo người liền biến mất.

Tại 1 góc thành. Nơi này là Hắc Thị địa bàn. Hắc Thị là lớn nhất toà đại lục này tà ác thế lực. Trong 1 con hẻm nhỏ đầy ẩm ướt. Cũng vô cùng vắng vẻ. Nơi này là nơi ở của những cái kia tầng lớp thấp kém nhất xã hội. Nô lệ.

Trong hẻm lúc này chính là đầy mùi hôi thối. Có 1 tiểu hải nữ ngồi co ro ở trong 1 góc tường. Trên khuôn mặt non nót nhọ nhem kia là nỗi sợ hãi. Là từng giọt nước mắt. Xung quanh là 4 cái xác chết. Nữ hải kia trên thân quanh quẩn từng sợi khí màu đỏ. Nếu nhìn kỹ liền cũng thấy trên 4 xác chết kia cũng có từng sợi khí màu đỏ ấy. Thế nhưng là mắt thường đều thấy đc những xác chết kia hủ hoá. Liền 1 chén trà liền tan thành bụi bặm phiêu tán trong gió.

Doanh Thiên đứng đó đã đc 1 lát. Hẳn nhìn 1 màn này cũng là có chút ngạc nhiên. Hẳn thầm nghĩ “Đặc thù thể chất như thế nào lại không đáng tiền như vậy. Chỉ mấy ngày liền gấp đc mấy cái. Bây giờ thêm 1 cái Tịch Diệt Thể”

Giống như là phát giác có người ở đó. Nữ hải kia liền đưa ánh mắt ướt đẫm nhìn hẳn rồi méo mồm “Đừng lại gần ta. Ta đã bảo bọn hắn mà bọn hắn k nghe. Ta không cố ý hại bọn hắn”

Lời vừa dứt nàng liền đã thấy hẳn ngồi trước mặt nàng. Đưa 1 tay vuốt lấy mái tóc kia. Hẳn nói “Yên tâm. Ta sẽ không hại ngươi. Ngươi cũng sẽ không hại ta” vừa nói hẳn vừa cười.

Nữ hải cũng là ngạc nhiên. Đây là lần đầu tiên có người lại gần nàng mà k có chuyện gì xảy ra. Hơn nữa nụ cười kia cũng là nụ cười đẹp nhất nàng từng thấy. Thoáng chốc nàng liền cảm thấy ấm áp.

“Ngươi tên gì” Doanh Thiên hỏi.

“Ta không có tên” nữ hải đáp.

Doanh Thiên cũng k hỏi nhiều liền đánh ra mấy đạo ấn pháp. Liền áp chế nàng cỗ hồi thờ tịch diệt kia. Sau đó đưa nàng rời đi. Tắm rửa sạch sẽ lại thêm 1 bộ y phục. Nhìn non nót khuôn mặt kia. Có thể nhìn thấy đây tuyệt đối là 1 cái mỹ nhân tương lai.

Gọi 1 bàn lớn thức ăn. Nàng căn bản là không để ý xung quanh liền ăn uống. Nhìn 1 bộ thôn lang hồ iết kia, giống như là mấy năm chưa đc ăn vậy. Cũng không biết là mấy năm qua nàng làm như nào sống sót.

“Ngươi có muốn tu luyện không?” Doanh Thiên hỏi.

“Tu luyện là sao?” nàng đáp.

“Là có thể tự mình bảo vệ mình. Có thể khống chế trong người ngươi lực lượng kia. Ngươi có thể lại gần nhiều người. Lại gần muôn hoa cỏ cây mà không sợ làm chúng tan biến nữa” Doanh Thiên cười.

Nge như vậy trong miệng cái kia chân gà liền ngừng nhai. 1 đôi mắt to tròn sáng lung linh kia chăm chăm nhìn vào Doanh Thiên. Hắn cũng là có chút buồn cười nói “Ta rất đẹp trai phải k. Đừng nhìn như vậy”

Nữ hài cũng là gật gật. “ Ắn. Nhìn cũng đc. Ngươi liền dạy ta tu luyện nha”

Doanh Thiên hài lòng nói “ Ắn. Vậy ta đặt tên cho ngươi. Hồng Nguyệt. Cái tên này thế nào”

“Vâng, hay lắm ạ” nữ hài căn bản là không thèm nhìn hắn. Chỉ là vừa ăn vừa nói.

“Vậy từ giờ ta gọi ngươi Nguyệt Nhi. Ngươi liền bái ta sư tôn. Ta dạy ngươi tu luyện. Thế nào” Doanh Thiên dụ dỗ.

Bỗng nhiên Nguyệt Nhi ngẩng lên nhìn hắn. Sau đó chậm rãi nói “Phải rồi sư tôn. Ngươi tên là gì ạ”

Doanh Thiên cũng là có chút hại não. Hắn thế nhưng còn k nói cho ngta biết tên mình liền muốn nhận ngta làm đệ tử rồi. “Ta tên Doanh Thiên”

“Ắn” Nguyệt Nhi chỉ là ừ 1 tiếng. Liền tiếp tục ăn. Không lâu lắm liền 1 bàn lớn thức ăn đều bị nàng ăn sạch.

Doanh Thiên đưa nàng tới 1 ngọn núi cao. Toà này sơn tên là Vũ Lăng Sơn. Đây là toà cao nhất sơn ở Thiên Hà lưu vực. Hắn sửa soạn 1 lát liền bố trí ra 1 toà nhỏ trận pháp. Trận này gọi là tụ linh trận. Đây là chuẩn bị giúp Nguyệt Nhi tu luyện.

Nguyệt Nhi kính hắn 1 chén rượu. Sau đó 3 bái. Liền xong nghi thức bái sư. Sau đó Doanh Thiên trên người Nguyệt Nhi Bố trí lấy 3 tầng phong ấn. Đây là hắn phong ấn lại lực lượng tịch diệt. Để phòng nàng không khống chế được lực lượng. Hắn phong ấn này gọi là Hỗn Độn Ấn Phong. Sau đó liền bắt đầu đã thông kinh mạch cho nguyệt nhi.

Tu chân giả bắt đầu tu luyện liền trải qua 3 bước hậu thiên gọi là. Luyện Thể, Luyện Khí, Luyện Thần.

Luyện thể chia làm 5 cái giai đoạn. Chính là Luyện bì, Luyện Nhục, Luyện Cốt, Luyện Huyết, Luyện mạch.

Vì chuẩn bị giúp nàng thông qua luyện thể cảnh này. Doanh Thiên là đi bắt tới 1 đầu Bát giai ma thú. Đây là ma thú có thể sánh với Linh Hoàng nhân Loại. Doanh Thiên có thể trực tiếp bắt tới thần thú. Thế nhưng là thân thể của Nguyệt nhi căn bản k thể chịu nổi thần lực. Bát giai ma thú là phù hợp nhất với nàng.

Con bát giai ma thú kia cũng là tương đương uỷ khuất. Mấy hôm trước bị cường giả Linh Tôn tới bắt về làm toạ kỵ. Mặc dù chạy thoát thế nhưng là bị thương. Hơn nữa nó dù sao cũng là 1 cái vương giả chiếm cứ lấy 1 dãy lớn sơn mạch. Làm sao cam tâm làm toạ kỵ người. Đang bức bối liền thấy cái kia áo trắng nhân loại xâm nhập động phủ của nó. Nói với nó muốn mượn nó huyết nhục để làm thuốc. Khiến nó vô cùng tức giận, Liền muốn ăn thịt hắn cho hả giận. Nào ngờ cái kia nhân loại còn muốn khùng bố. Đem nó đánh thừa sống thiếu chết đem nó về đỉnh núi này.

Sau đó chính là đem nó lột một mảng lớn da khiến nó đau đớn gần chết. Đang giận là nhân loại kia liền mang nó da nướng lên cho cái kia tiểu nữ tử kia ăn. Phần còn lại là đem luyện thành thuốc.

Doanh Thiên sau khi cho Nguyệt Nhi phục dụng đan dược liền đưa nàng đi ngủ. Vì chuẩn bị cho nàng tu luyện mà hôm nay hắn cũng là vất vả. Nhất là bố trí phong ấn kia tiêu hao đại lượng tinh lực.

“Chịu khó làm chút thức ăn cho ta đồ đệ. Xong liền k thiếu ngươi chỗ tốt.” Doanh Thiên cười nói với đầu kia bát giai ma thú.

Đầu ma thú này chính là Đại Địa Chi Hùng. Tu đại thành liền có thể đồ thần. Trong lòng nó căn bản là uỷ khuất muốn chết. Nhưng nó biết nam tử này đáng sợ. Căn bản cũng k dám phản kháng. Doanh Thiên lại cũng k sợ đầu này ma thú bị chết đi. Bát giai ma thú thực lực này lực hồi phục liền cường hoành. K tới sáng mai chỗ da liền sẽ mọc lại.

Xong xuôi hắn liền nhắm mắt dưỡng thần. Hắn cũng chuẩn bị tu luyện khôi phục tu vi. Thứ hắn chờ đã gần tới rồi. Cũng lên bắt đầu vào việc chính.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Kẻ Tới Không Có Ý Tốt

Thái Âm Cốc bình thường đều là oanh yến náo nhiệt, thế nhưng hôm nay liền phong cốc. Liền cả hộ cốc đại trận đều mở ra. Bởi vì bên ngoài cốc tụ tập lấy mấy vạn tên tu chân giả. Đây là cường giả của Vạn Độc Môn.

Gần đó k xa 1 đỉnh núi tụ tập mấy chục nhân ảnh. Đây đều là cao tăng Vạn Độc Môn, có Môn chủ. Trưởng lão. Môn chủ Vạn Độc Môn tên là Lý Sa, hắn là 1 cái trung niên nam tử. Tu vi của hắn đạt tới Linh Vương trung kỳ đỉnh phong, Chỉ kém một bước là đạt tới hậu kỳ.

“Bẩm 2 vị Thần sứ đại nhân, chúng ta đã bao vây chặt chẽ Thái Âm cốc này, Hiện tại liền phá trận xông vào chứ” Lý Sa chấp tay nói với 2 người. 2 người này 1 cái là trẻ tuổi thanh niên, 1 cái là trung niên mỹ phụ.

Trẻ tuổi thanh niên tên là Hàn Hoạch, hắn là 1 vị trẻ tuổi thiên tài của Thiên Hà thần điện. Ít tuổi nhưng lại có thể đạt tới vị trí Thần Côn. Địa vị gần với trưởng lão ngoại điện của Thần Điện. Bởi vì hắn có đc 6 cái chân mệnh. Bình thường sinh linh ra đời căn bản là không có chân mệnh. Cái này đã chủ định bọn hắn cả đời là phạm nhân. 10 cái sinh ra cũng chỉ có 1 cái là có chân mệnh. Đa số đều chỉ là 1 chân mệnh. Có đc chân mệnh đại biểu bọn hắn liền có đc tư cách bước vào con đường tu luyện. Có đc 2 cái chân mệnh liền tương đương hiếm có. 3 chân mệnh thì cả ngàn người có 1. 4 chân mệnh liền đc xem như thiên tài vạn người có 1.

Có thể thấy có đc 6 chân mệnh Hàn Hoạch là cỡ nào may mắn. Hắn căn bản liền không để 1 cái nhỏ nhỏ Thái Âm Cốc vào mắt. Bởi vì ngoài cái Thần Côn danh phận này. Hắn còn là đệ tử thân truyền của 1 vị trưởng lão nội điện.

Còn người trung niên mỹ phụ kia, nàng tên là Thái Phụng. Nàng là trưởng lão ngoại điện. Nàng đc lệnh Điện chủ mang tới chỉ dụ đi Vạn Độc Môn yêu cầu Vạn Độc Môn tới ép Thái Âm Cốc giao ra 1 món đồ. Còn nàng và Hàn Hoạch tới Giám sát. Lúc cần thiết liền ra tay. Nàng có đc Tu vi linh Vương Hậu kỳ đỉnh phong. Nếu nàng hoàn thành này nhiệm vụ sẽ được ban thưởng lớn. Có thể sẽ nhân cơ hội này mà tiến giai Linh Tôn. Liền có thể thăng cấp làm nội điện trưởng lão. Nghĩ tới đây đều làm nàng hưng phấn.

“Không vội. Trước liền kêu gọi bọn chúng đầu hàng. Nếu có thể đoạt tới đồ vật mà k cần hi sinh liền tốt nhất.” Hàn Hoạch nói.

Thế nhưng trong lòng hắn lại là ý nghĩ khác. Nếu thật có thể đoạt tới đồ vật kia mà k cần hi sinh nha. Trở về Thần Điện liền sẽ đc cao tăng càng coi trọng hơn. Lại thể hiện đc sự mưu trí của hắn.

Thái Phụng là liếc mắt nhìn hắn. Trong lòng là khinh bỉ. Nàng sống 200 năm dạng người gì chưa gặp qua. Liếc mắt liền nhìn ra ý nghĩ trong lòng Hàn Hoạch. Thế nhưng là nàng cũng k có nói gì.

Lý Sa cũng là như vậy ôm may mắn. Bởi vì Vạn Độc Môn bọn hắn phụ thuộc vào Thần Điện. Nói cách khác cũng chỉ là con chó của Thần điện. Người ta sai đâu bọn hắn phải đặt đó. Thế nhưng là bọn hắn cũng k có cách nào phản bác. Thần điện Thực lực quá đáng sợ. Chỉ tùy tiện phái ra 1 cái Linh Tôn. Thậm chí là Linh Hoàng, Linh Đế liền để bọn hắn diệt môn. Nếu như thật có thể đoạt đc đồ bằng cách chiêu hàng liền k còn gì tốt hơn. Dù sao hi sinh cũng là hắn Vạn Độc Môn đệ tử. Hoàn thành nhiệm vụ liền đc ban thưởng. Có thể khiến hắn tu vi kéo 1 bước dài.

Lý Sa bước lên phía trước. Vận dụng linh lực nói “Bên trong Thái Âm cốc nge cho rõ. Vạn Độc Môn đc Thần Điện ủy thác tới đây mời Thái Âm cốc giao ra 1 món đồ, Hi vọng Thái Âm Cốc chủ có thể giao ra. Để tránh tổn thương hoà khí. Dù sao chúng ta cũng đều là ở lưu vực Thiên hà”

Hàn Hoạch nge Lý Sa nói vậy liền có chút không vui trong lòng. Hắn nge ra đc Lý Sa nói như vậy là nói tránh việc nhận lệnh từ Thần Điện. Thế nhưng là dù sao cũng cần lợi dụng hắn. Nên Hàn Hoạch cũng k có nói ra. Thế nhưng hắn vừa nghĩ như vậy thì trong cốc lại vang lên thanh âm đáp lại.

“Hừ, làm chó săn của Thần Điện. Nhận lệnh người ta liền nói là nhận lệnh. Còn bày đặt nhận ủy thác. Lý Sa, ngươi không thấy nhục, ta còn nhục thay cho ngươi” vừa nói vừa từ trong cốc đi ra. Chính là Ma Âm cùng chư vị trưởng lão Thái Âm Cốc.

Lý Sa nge đc câu này cũng tương đương là nổi giận. Hắn mặt mày có chút mất tự nhiên. Dù sao hắn cũng là nhân vật có tiếng tăm. Đôi phương k cho mặt mũi thì thôi, cũng liền k cần như vậy sỉ nhục hắn.

“Ma Âm cốc chủ nói như vậy ra sai rồi, Thần Điện gần đây tất bận để chuẩn bị diện kiến thần linh. K đủ nhân lực, nên tới nhờ và Lý Môn Chủ tới giúp 1 chút” Hàn Hoạch bước lên đáp lời Ma Âm

Ma Âm chỉ là nhìn hắn rồi hỏi. “Nói như vậy ngươi là người của thần điện đi”

Hàn Hoạch ngao ngễ đáp “Tại hạ Hàn Hoạch, Thần Côn thần điện, nge danh Ma Phi đã lâu. nay đc diện kiến”

“Không cần nói nhiều. Đồ là bọn ta không có.

Mời chư vị rời khỏi.” Ma Âm trực tiếp nói ra

Từ đầu đến cuối không nói gì Thái Phụng lúc này cũng là trở nên nghiêm túc. Từ lúc Thái Âm cốc người đi ra nàng liền biết chuyện hôm nay liền k dễ làm. Chỉ vịn vịn cái kia Ma Phi liền làm nàng cảm thấy khó giải quyết. Bởi vì tu vi người kia tuyệt k thua kém gì nàng. Hơn nữa đội hình kia cũng tương đương mạnh mẽ. Chỉ Linh Vương liền có tới 6 vị. Trong khi đó tính cả nàng bên này cũng chỉ có 5 người.

Thái Phụng chủ động cất lời “Cốc chủ. Nge lời ta khuyên. Tốt nhất giao ra món đồ kia, bọn ta liền lập tức rời đi. Sau này Thái Âm cốc k thiếu chỗ tốt. Đừng ngoan cố. Ngươi hẳn phải biết Thần Điện là như thế nào. Món đồ đó là bắt buộc. Nếu ngươi k giao ra. Đừng nói thần điện. Liền ngay cả cửu hà giới chúng ta cũng là tai hoạ ngập đầu.” Nàng vừa nói vừa nhìn về phía Đại Môn trên bầu trời kia.

Quả thật lời vừa ra liền khiến Lý Sa giật mình sợ hãi. Hắn cũng k biết Thái Âm cốc giấu món đồ gì. Chẳng lẽ là cùng Thần môn giáng lâm có liên hệ. Nghĩ

tới đây hẳn là âm thầm quyết định nhất định hôm nay liền phải đem đồ đoạt tới. Nếu là có thể trèo lên đuôi Thần thì sẽ là 1 bước lên trời.

Ma Âm cũng là ngẩng nhìn Thần Môn trong lòng có chút do dự. Nàng sợ thần điện. Thế nhưng là có liên quan đến thần linh lại khiến nàng không thể sợ hãi. Nếu thật liên quan tới thần. Làm không tốt cơ nghiệp trăm vạn năm của Thái Âm cốc liền bị huỷ trong tay nàng. Nàng liền trở thành tội nhân Thái Âm Cốc. Xuống tới âm phủ biết sao ăn nói với liệt tổ liệt tông.

Đúng lúc này có một thanh âm truyền vào tai nàng. Sau khi nghe xong nàng thở dài 1 hơi, ánh mắt trở nên kiên định nói. “Muốn ta giao đồ không phải là không được, chỉ là các ngươi có hay không tư cách này, Phi nhi, bước ra đây” dứt lời liền thấy Linh Phi đi từ phía sau ra.

Ma Âm tiếp lời. “Cử ra 3 người quyết đấu. Nếu là các ngươi thắng liền để các ngươi lấy đồ đi. Nếu các ngươi thua liền trở về cử người khác tới lấy”

Nhìn thấy Linh Phi, Hàn Hoạch đôi mắt có chút phát sáng. Hẳn là 1 cái đảm tử. Tuyệt đối thấy mỹ nhân là nổi máu lên. Hắn cười hắc hắc đáp ứng “Được, chúng ta đáp ứng bên này ta, Lý môn chủ, Thêm Thái trưởng lão sẽ ứng chiến.”

Ma Âm đáp “Ta và đồ đệ ta Linh Phi thêm Hoa trưởng lão sẽ ứng chiến”

Thái Phụng cảm thấy Ma Âm đưa ra điều kiện như vậy chính là có gì đó không đúng. Thế nhưng là nàng suy nghĩ không ra. Cũng đành như vậy đáp ứng. Chỉ nói “Hi vọng Ma Phi hẳn là giữ lời”

Đầu tiên chính là Linh Phi và Hàn Hoạch. Hàn Hoạch căn bản là để Linh Phi vào mắt. Hẳn lúc này chỉ đang nghĩ tới cảnh tượng để Linh Phi dưới thân. Nghĩ tới đây nụ cười trên mặt hắn càng là nồng đậm. “Ha ha. Linh Phi cô nương. Cần gì như thế tự làm khổ mình. Không bằng theo ta về làm thê tử. Ta cam đoan cô nương sẽ chỉ sung sướng cả đời ha ha” Hàn Hoạch nói.

“Ta sống là đệ tử Thái Âm Cốc. Chết làm ma nơi này. Không nói nhiều rút kiếm ra đi” Linh Phi đáp lại bằng giọng nói lạnh như băng.

“Ngươi không phải đối thủ của ta. Ta tu vi Địa Sư Trung Kỳ ngươi chỉ là nửa bước Địa Sư, đấu lại ta, hơn nữa chân mệnh của ta là 6 cái” Hàn Hoạch tự tin nói ra. Sau đó chỉ thấy sau lưng hắn hiện lên 6 cái chân mệnh. 6 cái chân mệnh đều là Trần đầy lực lượng.

Linh Phi không yêu thế liền đáp. “6 chân mệnh thì như thế nào. Cũng không phải là 60 cái. Vừa nói nàng cũng đem chân mệnh của mình bày ra, chính là hiện lên 8 cái.

Nhìn thấy 8 cái chân mệnh nụ cười trên mặt Hàn Hoạch lập tức đông cứng lại.

Chân mệnh mình lấy ý tưởng từ truyện tranh đấu la đại lục. Nó sẽ trông giống mấy cái hồn hoàn trong truyện ấy. Bạn nào không biết thì google hồn hoàn trong đấu la đại lục là ra ngay. Hi hi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Quyết Đấu

Nhìn thấy Linh Phi bày ra trên thân tới 8 cái chân mệnh sắc mặt Hàn Hoạch lập tức trở nên âm trầm. Hẳn như nào cũng nghĩ không tới cái này nữ tử từ thế nhưng là có nhiều hơn hắn tận 2 cái chân mệnh. Trong lòng hắn căn cũng có chút ghen ghét.

Hàn Hoạch lạnh lùng nói. “8 cái chân mệnh thì như thế nào, tu vi của ngươi kém xa ta, chỉ cần 1 chiêu liền đem ngươi đánh gục”

Linh Phi căn bản không chịu yếu thế “Ngươi chắc chắn 1 chiêu liền đánh bại ta”

Vừa nói trên thân nàng phát ra 1 cỗ khí tức rét lạnh. Khiến cho mặt đất xung quang xuất hiện 1 lớp băng tinh. Xung quanh nhiệt độ cũng là giảm nhanh xuống. Đây là năng Thái Âm Hậu Thiên Thể. Đây là năng hấp thụ Thái Âm thạch tu luyện mà thành.

Hàn Hoạch nhíu mày “Đây là trong lời đồn Thái Âm Thể của Thái Âm cốc”

Phía sau Thái Phụng cũng cất lời “Quả nhiên lời đồn là không giả. Thái Âm cốc cất giữ 1 một cỗ thần thi nha” nàng thầm nghĩ trong lòng “Nếu là có thể đoạt tới cỗ thần thi này mang về Thần Điện hẳn là lập được công lớn”

Nàng nói không sai. Thái Âm cốc là cất giữ 1 cỗ thần thi. Đây là tổ sư của Thái Âm cốc thi thể. Nàng là 1 vị thần tu luyện Thái Âm chi đạo. Thọ nguyên hao hết mà chết. Thế nhưng là cho dù chết đi Thần Lực nàng vẫn kết tinh ra Thái Âm thạch. Đây là bảo vật khiến vô số kẻ đổ máu. Hấp thu đủ nhiều liền có thể tu luyện ra thể chất đặc thù. Cho dù là không tu ra thể chất đặc thù cũng có thể nâng cao tu vi. Gia tăng tuổi thọ.

Hàn Hoạch thì lại là có ý nghĩ khác. Hắn tu luyện chính là Huyền Dương công pháp. Thể nội dương khí nhiều gấp mấy lần người thường. Thường xuyên cần tìm nữ tử để thoát dương. Hiên nhiên là hắn đánh chủ ý Linh Phi. Thể chất của nàng phù hợp với hắn. Có nàng làm đình lộ. Hắn tự tin chỉ cần 1 năm liền có thể tu luyện tới Thiên Sư cảnh giới. Nghĩ đến đây hắn quyết định hôm nay bất kể thế nào cũng cầm xuống nữ tử này.

Hàn Hoặc khí tức trên thân phát ra mạnh mẽ. 1 cỗ hơi thở nóng bỏng trên người hắn phát ra đối kháng với cỗ rét lạnh khí tức kia của Linh Phi.

Linh Phi liền ra tay trước, nàng linh lực hội tụ trên kiếm vung ra phía Hàn Hoặc. Đây là nàng tâm đắc nhất võ kỹ Cửu Huyền Kiếm Pháp. Đây là Võ kỹ Huyền Giai trung cấp. Là 1 môn võ kỹ đỉnh tiêm Thái Âm cốc. Chỉ thấy đầy trời vô số kiếm khí mang theo Hàn khí công về phía Hàn Hoặc. Đem dương khí hộ thể của Hàn Hoặc xé rách.

Hàn Hoặc cũng k ngờ nữ tử này lại phát ra chiến lực mạnh mẽ như vậy. Nhưng không hổ là thiên tài Thần Điện, trong tay hắn chiếc quạt kia vung lên mang theo cuộn cuộn linh lực đem toàn bộ kiếm khí đều cản trở lại. Thế nhưng ngay sau đó Linh Phi kiếm đã chỉ cách mi tâm hắn vài tấc. Mắt thấy sắp bị kiếm đâm xuyên mi tâm. Hàn Hoặc lấy 1 tốc độ khó tin liền đảo người biến mất. Kiếm Cứa Linh Phi chính là xuyên qua tàn ảnh của hắn. Nàng thâm than “Không tốt” bởi vì nàng cảm thấy 1 cỗ nguy hiểm phía sau.

Hàn Hoặc thi triển là 1 loại Huyền Giai đệ cấp thân pháp. Gọi là Kim Ô Tật Tốc. Ngay sau đó hắn tung chưởng đánh vào phía sau Linh Phi.”Thái Dương Chưởng” hắn lạnh giọng.

Linh Phi căn bản là k có cách né chiêu này. Nàng chỉ kịp đem linh lực hội tụ phía sau tạo lên 1 lớp băng tinh đỡ 1 chưởng này.

Uỳnh. 1 chưởng này đánh trên thân Linh Phi liền đem nàng đánh bay ra ngoài 10 trượng. Linh Phi bị thương không nhẹ. Thế nhưng là nàng liền đứng lên. Lau đi vết máu khoe miệng.

Hàn Hoặc cười nói “Đỡ ta 1 chưởng như vậy lại có thể đứng dậy. Không tồi” không để Linh Phi trở tay, hắn lần nữa thi triển Thân pháp. Lại 1 chưởng công tới. Thế nhưng là khi hắn tới cách Linh Phi chỉ 1 trượng. 1 cỗ hàn khí bốc lên khiến hắn rùng mình. Hắn chính là cảm thấy tử vong khí tức. Chỉ thấy thiên địa linh khí là lấy tốc độ cực nhanh cuộn trào lên. Hội tụ về phía Linh Phi

“Điều động linh khí thiên địa. Là Địa Giai võ kỹ, đang giận. Thái âm cốc lại có địa giai võ kỹ”. Hàn Hoặc tương đương hỏi hặn. Hắn căn bản k nghĩ tới 1 cái Nửa bước Địa sư lại có thể tu luyện ra Địa Giai Võ Kỹ. Địa giai võ kỹ lực công phá vô cùng mạnh mẽ. Lấy tu vi của hắn hiện tại căn bản đỡ không được. Hắn chỉ lấy hết sức lùi về phía sau. Đồng thời thi triển ra phòng ngự mạnh nhất.

“Kim Dương Thuần” Hàn Hoặc cắn răng hô.

Ngay sau đó. Khắp sơn cốc vang lên 1 tiếng oanh lớn. Hàn khí tràn ngập sơn cốc. 1 lát sau hàn khí tán đi liền thấy sơn cả sơn cốc chính là bị đóng băng. Mấy trăm cái tu chân giả do k chạy kịp liền bị đóng băng thành băng điêu. Đa số bọn hắn tu vi chỉ là Linh Nguyên Cảnh. Căn bản chỉ là hàn khí cũng đủ giết chết bọn hắn.

Linh Phi lúc này cũng là nửa quỳ nửa ngồi. Nàng toàn thân linh lực đã hao hết. Lấy nàng tu vi thi triển ra Địa Giai võ kỹ liền là vô cùng miễn cưỡng. Nàng nhìn chăm chăm về phía Hàn Hoặc. Trong lòng cũng là vô cùng khẩn trương. Hạ được Hàn Hoặc nàng liền Thắng. Còn nếu không. Nàng nhất định thua.

Chỉ thấy phía xa Hàn Hoặc chính là bị đóng băng ở đó. 1 cột lớn băng tinh nhốt hắn ở đó.

“Thành công không” Linh Phi thầm nhủ.

Bỗng nhiên. Cột băng nứt ra Hàn Hoặc chật vật bước ra. Trên người hắn lúc này khí tức hỗn loạn. Miệng chảy đầy máu. Hiển nhiên là bị thương nghiêm trọng. Thế nhưng là hắn cười “Tốt Tiệm nhân. Thế mà để ta lãng Phí Kim Dương Thuần. Chờ ta đem ngươi bắt lại. Ngày ngày đem ngươi chơi, hắc hắc” nói xong lập tức lao tới chế trụ lấy Linh Phi.

Ngay lúc này 1 đạo hàn khí đánh về phía hắn. Cảm thấy nguy hiểm, Hàn Hoặc liền lập tức né đi. Người ra tay là Ma Âm. Nàng căn bản k thể để Hàn Hoặc bắt đi Linh Phi.

“Nàng đã thua, ngươi cũng k cần phải bắt nàng đi. Hiện tại liền đấu lượt 2”. Ma Âm lạnh nói.

Hàn Hoặc lạnh nói “Không cần. Vừa rồi ta chỉ như thế câu giờ. Hiện tại đã tới” vừa dứt lời liền thấy mấy chục cỗ khí tức cường hoành đi tới. Trong đó yêu nhất là Thiên Sư. Còn có tới 5 vị Linh Vương. Đây là hắn gọi tới viện binh.

Biết đc Thái Âm cốc cất giữ thần thi. Hắn liền âm thầm truyền tin để thần điện cử thêm viện quân tới. Bọn hắn hôm nay là ấn định sẽ san bằng Thái Âm Cốc này.

Ma Âm nhíu mày “Ngươi đây là phá bỏ ước định giữa chúng ta”

Hàn Hoặc lạnh giọng. “Phá bỏ thì sao. Hôm nay các ngươi trốn k thoát. Giao ra đồ vật liền để các ngươi sống. Nếu k đem toàn bộ đệ tử Thái Âm cốc bắt đi. Phế bỏ tí vi bán vào lầu xanh hạ hạ”

Ma Âm cũng là tương đương nổi giận. “Các ngươi thật cho bọn ta Thái Âm cốc là quả hồng mềm dễ nặn sao. Muốn chiến liền chiến” lập tức nàng bày ra chân mệnh của mình. Chính là chín cái, thêm 1 cỗ hàn khí khủng bố toả ra. So với nàng hàn khí rét đậm này thì hàn khí của Linh Phi chỉ như chút màn mát.

Ở đây chư vị cường giả bao gồm Thái Phụng, Lý Sa, Hàn Hoặc cũng là giật mình.

9 cái chân mệnh nha. Đủ khiến ai nấy sợ hãi.

“9 cái chân mệnh. Còn nữa thể chất của nàng cũng là tiên thiên thể chất. Nếu ta đoán k lầm. Là Âm Sát thể xếp thứ 98 trên bảng” Thái phụng đánh giá.

“Nếu là ngoan cố, hôm nay bọn ta cũng chỉ có thể dùng vũ lực cầm xuống các ngươi” Thái phụng vừa nói vừa ra lệnh.

Lập tức mấy vạn tên tu chân giả triển khai mệnh cung. Chính là 1 bộ giương cung bạt kiếm. Chỉ chờ lệnh liền sẽ lấy thể sét đánh tấn công Thái Âm cốc.

“Nha, không nghĩ tới ở đây náo nhiệt như vậy nha” đúng lúc này 1 cái thanh âm vang lên

Sửa chút. Minh thấy xài võ kỹ k hợp với truyện lắm. Nên từ chương sau mình sẽ sửa võ kỹ thanh linh kỹ nha. Các bạn thông cảm. Hiha

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đồ Sát Hết Thấy

Thanh âm này vang lên ở trong bầu không khí này chính là có chút kỳ lạ. Liền k ai nói ai, tất cả ánh mắt đổ dồn về phía thanh âm kia.

Đó là 1 cái nam tử. Bận bạch y, bạch phát bay trong gió, nhìn đứng là có chút tiêu sái. Bên cạnh là 1 cái tiểu hài nữ, lúc này đang cười trên lưng 1 con tiểu hùng. Tiểu Hùng này tất nhiên chính là Đại Địa Chi Hùng, lúc này thân thể nó có biến hoá nhỏ đi để tránh gây chú ý. Còn nam tử và tiểu hài nữ kia tất nhiên chính là Doanh Thiên và Nguyệt Nhi.

“Các hạ là ai” Thái Phụng có chút cảnh giác nói ra. Bởi vì nàng căn bản nhìn k thấu tu vi của kẻ này. Điều này nói rõ kẻ này tu vi tuyệt k thua kém nàng. Thậm chí còn cao hơn, hoặc là trên thân hắn mang bảo vật che giấu tu vi.

Hàn Hoặc thì là k như vậy để ý nhiều chỉ là lên tiếng cảnh báo “Thiên Hà thần điện làm việc. Người k liên quan không nên nhúng tay vào, nếu k kết cục rất thảm”

Doanh Thiên thì lại là 1 bộ k để ý nói “Nha ta đây chỉ là tìm vị kia muội tử có chút việc, căn bản là k làm phiền các ngươi, các ngươi cứ chờ đó để ta nói chuyện với vị kia muội tử r sau đó các ngươi lại tiếp tục đánh nhau cũng k muộn nha” rất hiển nhiên vị kia muội tử trong lời Doanh Thiên chính là Ma Âm

Hàn Hoặc nghe đc như vậy liền tức giận. Hiển nhiên đối phương là k đem bọn hắn để vào mắt. Nói khó nghe chính là đem bọn hắn coi thường “To gan, lại dám coi thường bản thần sư” Hàn Hoặc quát lên. Sau đó chính là vùng trong tay ngọc phiến đánh ra 1 đạo linh lực nóng bỏng về phía Doanh Thiên. Kỳ lạ là đạo linh lực này bay tới gần Doanh Thiên 1 trượng liền biến mất giống như chưa có chuyện gì xảy ra.

Một màn này làm Hàn Hoặc ánh mắt co rút lại, hắn là nhận ra đc nam tử này k đơn giản. Tu vi là xa xa mạnh hơn hắn. Có thể là Linh Vương. Thái Phụng là cũng kinh ngạc. Vì nàng thấy thủ đoạn của nam tử này quá là tà dị, cho dù là nàng cũng k cách nào làm đến mức có thể làm cho công kích của ng khác biến mất như vậy.

Doanh Thiên nhú mày nhìn Hàn Hoặc. Hắn căn bản là k thêm để ý mấy cái này cuồng ngạo tiểu tử. Hắn sống vô số tuế nguyệt, dạng gì nhân vật phách lối đều chưa gặp qua, dạng gì thiên tài đều chưa nhìn. Hắn hôm nay đến đây chính là có việc. Thế nhưng là cái này tiểu tử lại cản đường hắn “Ngươi còn trẻ, thiên tư mặc dù k là dạng gì thiên tài, Sau này thành tựu cũng k phải là cao tuyệt gì, thế nhưng là ở cái nơi này cũng coi như k tệ. Liền thành thật đứng 1 bên. Kéo chết oan uổng liền k biết kêu ai” Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Thế nhưng câu này vào tai Hàn Hoặc là cực kỳ chói tai. Hắn là thiên tài vạn người mới có 1. Thế mà lại bị đánh giá là không phải dạng gì. Làm sao hắn k nổi giận đây.

Hắn chỉ là nhìn về phía Thái Phụng nói “Thái trưởng lão. Người này cao ngạo phách lối, mạo phạm Thần Điện chi uy. Đây là đối với Thần Điện bất kính. Hắn là đem hắn giết.

Miền cho sau này ai cũng coi chúng ta Thần Điện k ra gì” Hàn Hoặc cũng không ngu, hắn biết nam tử này mạnh mẽ. Chỉ có thể đem đồ lên đầu thần điện. Ép mấy vị trưởng lão ở đây ra tay chém giết hắn.

Thái Phụng sao lại k nhìn ra hắn ý đồ, nhưng nam tử trước mắt này k đơn giản. Mặc dù lấy nàng tu vi cũng k sợ nam tử này thế nhưng là nàng đang làm nhiệm vụ. K cần thiết trừu chọc thêm phiền toái. Nàng nói “Ta khuyên các hạ hãy rời đi nơi này. Việc này k liên quan tới các hạ. Vừa rồi Ta nhận thần điện truyền tin liền sẽ có Linh Tôn cường giả tới. Tin tưởng các hạ biết làm như thế nào”

Doanh Thiên k để ý liền chỉ là nhàn nhạt nói 1 câu “K muốn chết liền rút. Ta k có rông dài như vậy. Bằng k hôm nay 1 cái cũng rời đi k đc”

Ở trong cốc Ma Âm cùng chư vị Thái Âm cốc trưởng lão căn bản k biết nam tử này có ý đồ là giúp đỡ bọn hắn hay là như thế nào. Thế nhưng hắn câu này quá là phách lối. “Đối phương nhiều cường giả Linh Vương như vậy. Lại thêm rất nhiều Thiên Sư, Địa sư cường giả. Hắn lại dám nói k để ai rời đi. Hắn cho rằng mình là Linh Hoàng sao”

1 vị trưởng lão nói với Ma Âm. Nàng k nói gì chỉ là nhìn chăm chăm Doanh Thiên. K biết vì sao nàng tự nhiên lại cảm thấy hần có thể làm đc. Chính nàng cũng k dám tin.

“Các hạ thật muốn đổi đầu với chúng ta” Thái Phụng nghiêm túc nói.

Doanh Thiên k đáp. Hần nhìn nhìn 1 chút sau đó chính là 1 tay nhấn Nguyệt Nhi xuống khỏi lưng Đại Địa Chi Hùng. Sau đó liền nhấn chân sút vào cái mông béo kia khiến cho Đại Địa Chi Hùng ngã nhào về phía đám người Hàn Hoắc. Rồi nói 1 câu “Đem bọn hần xử lý, hoặc là đêm nay ta liền làm thịt gấu quay”

Đại Địa Chi Hùng là k có cách nào phản kháng. Hần biết nam tử này nói thật nó liền nhất định sẽ thật. K có cách nào chỉ có cách nhào về phía chính ra vùng hùng trào tấp về phía Hàn Hoắc đang ở gần nhất. Hàn Hoắc là vô cùng tức giận. Hôm nay hần chịu đủ nấy lần nhục nhã, liền 1 con súc sinh cũng dám xem thường hần. “Chết đi súc sinh” Hàn Hoắc tung ra là Viêm Dương Chưởng Tầng thứ 9, đây là hần thủ đoạn công kích mạnh nhất. Chưởng lực đi ra mang theo cuộn cuộn dương khí nóng cháy khiến cỏ cây xung quanh đều bốc cháy. Xung quanh chư vị cường giả thần điện. Chư vị vận độc môn đệ từ đều là cho rằng con tiểu hùng kia sẽ bị 1 chưởng này đánh thành thịt vụn.

Thế nhưng là 1 màn tiếp theo khiến bọn hần tròn mắt há mồm. Chỉ thấy chưởng lực Hàn Hoắc đánh vào trên thân đầu tiểu hùng kia bộc phát ra cực mạnh xung kích. Hoà diễm cuộn cuộn cháy lên, kèm theo là khói bụi mù mịt. 1 lát sau khói bụi tán đi. Đại địa Chi Hùng đứng yên ở đó, chỗ bị Hàn Hoắc đánh trúng chỉ là có 1 vết cháy xém ở đó. Về Phần Hàn Hoắc thì chỉ còn lại nửa thân dưới còn đứng vững. Nửa thân trên thì đã bị hùng trào đánh thành thịt vụn,

“Đây....Đây là như thế nào. Đầu tiểu ma thú kia sao lại mạnh như vậy” đám người xung quanh lắp bắp.

Ngay sau đó Đại Địa Chi Hùng thân thể ngay lập tức biến lớn lên cao tới 20 trượng. Trên thân nó 1 cỗ khí tức hung mãnh thoát ra. Nó gầm lên 1 tiếng mang theo sóng âm công kích làm cho Chúng Vạn Độc Môn đệ tử người ngựa đổ ngã. Thấp kém 1 chút tu vi liền thất khiếu chảy máu nằm bệt xuống.

Thái Phụng đồng tử co lại nói “Không tốt. Là ma thú cấp 8 Đại Địa Chi Hùng”

Sau đó nó giống như là Hồ xông bầy gà, mỗi trào tung ra đều có tới mấy chục người bị nó chụp chết. Nó cũng là tương đương tàn ác. Kẻ bị nó tòm vào miệng nhai, kẻ bị nó đập nát dưới chân. Đây đơn giản là 1 màn đồ sát. nó cũng là đang phát tiết oán hận hôm qua bị Doanh Thiên lột da.

Lý Sa nhìn một màn này liền đau lòng tới khản trương. Nhoáng 1 cái liền có hơn 1000 đệ tử bị nó giết. Cứ như thế này chẳng mấy chốc mà Vạn Độc Môn tử thương thảm trọng. Hần vội ra lệnh “Bổ trí Thiên Hoàng Độc Trận, đem nó vây lại. Chư vị trưởng lão cùng ta lên trấn sát đầu ma thú này”

Bọn hần 4 cái Linh Vương liền tự tin có thể trấn sát cái này ma thú. Thế nhưng là bọn hần vừa chuẩn bị động thủ liền 1 cái thanh âm vang lên “Các người có cơ hội này sao” chỉ thấy k biết từ lúc nào Doanh Thiên đã đứng đối diện bọn hần sau đó hần nhấn chân liền chính là 1 cước quét ngang.

Cảnh giác nhất ở đây cũng chỉ có Thái Phụng, phát giác Doanh Thiên xuất hiện trên đỉnh núi nàng lập tức dốc toàn lực liền muốn chạy đi thế nhưng là cho dù nàng vận dụng nhanh nhất thủ đoạn cũng bị dư ba 1 cước này đánh trúng. Đem nàng đánh rớt xuống núi. Toàn thân xương cốt vỡ vụn.

Thảm nhất là đám trưởng lão Vạn Độc Môn và ngoại điện trưởng lão Thần Điện. Bị Doanh Thiên 1 cước này liền trực tiếp bị oanh thành huyết vụ. Liền kêu thảm 1 tiếng cũng k có.

Ma Âm cùng chư vị trưởng lão mặt trắng bệch sợ hãi nhìn 1 màn này. “Hần thật là Linh Hoàng sao” vị kia trưởng lão lắp bắp nói ra.

Phía Đại Địa Chi Hùng thì lúc này đã giết tới hơn 1 vạn tên. Thi thể huyết nhục trải đầy mặt đất. Huyết tinh cực kì. Một màn này tuyệt đối là buồn nôn.

Ngay lúc này 1 thanh âm mang theo hùng hậu linh lực quát tới “Súc sinh. Chớ có càn rỡ” từ phía xa 1 cái thân ảnh đang cấp tốc bay tới. Hần liền đánh ra 1 cái thủ ấn. Thủ ấn này rộng lớn trăm trượng mang theo lực trấn sát kinh khủng đánh về phía Đại Địa Chi Hùng. Đầu Hùng này cũng k yếu thế, chính là gầm lên 1 tiếng dài liền muốn đối cứng thủ ấn này, tiếc là lực lượng chênh nhau quá xa. Khói bụi tan đi để lại trên mặt đất 1 cái hố sâu hơn 10 trượng hình bàn tay. Đại Địa Chi Hùng nằm bẹp ở đó trên thân loang lổ vết máu. Xương cốt của nó cũng đã gãy đứt gần hết. Hiển nhiên là đang thoi thóp.

Về phần người kia chính là Linh Tôn cường giả đc thần điện phái tới tiếp viện. Vì liên quan sự kiện quan trọng nên thần điện quyết định cử tới 1 vị nội điện trưởng lão có thực lực Linh Tôn Hậu Kỳ. Hần chỉ cách Thái Âm cốc vài dặm nữa liền chợt cảm thấy cổ họng ngen lại. Thân thể đang bay với vận tốc vô cùng cao cũng bị giạt lại. Hần chỉ thấy không biết từ bao giờ cổ hần đã bị 1 cánh tay nắm chặt lấy. Chỉ thấy 1 nam tử bắt lấy hần như vậy. Hần sợ hãi vận chuyển linh lực muốn thoát ra, thế nhưng hần phát hiện k cách nào vận chuyển thể nội linh lực. Lúc này nam tử kia liếc mắt nhìn hần, 1 ánh mắt không mang theo chút gì tình cảm. Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng đem đầu lâu cùng xương sống của hần cứ thế rút ra ngoài. Sau đó vung tay ném đi. Ngay lập tức xung quanh không gian có mấy chục chỗ nhộn nhạo. Doanh thiên chỉ là lạnh nói “ban nãy bảo các người k muốn chết liền cút, hiện tại đã muộn, ta đã nói 1 cái cũng đừng hòng rời đi, Chết”.

1 chữ chết vang ra này, vang vọng khắp vùng không gian này. Còn lại mấy vạn đệ tử Vạn Độc Môn là tháo chạy k kịp chỉ trong nháy mắt tất cả đều nổ tung thành huyết vụ. Cả Thái Âm cốc là bị nhuộm thành 1 màu đỏ. Mũi máu tanh nồng nặc bay trong không khí. Xung quanh ở trong k gian ần núp kia liền có mấy chục đạo thân ảnh bị bức ra. Cũng liền k có cơ hội hết thảy liền cũng bị nổ tung. Huyết vụ theo gió mà phiêu tán đi.

Rất rõ ràng là xung quanh ần núp lấy khá nhiều cao thủ muốn ngư ông đắc lợi. Dù sao vạn độc môn tiến tới Thái Âm cốc hưng sư động chúng như vậy đều kinh động nhiều tông môn khác. Bọn họ đều là tới thăm dò. Doanh Thiên từ đầu đều là phát hiện bọn họ, hần nói k muốn chết liền cút chính là nói cho bọn họ nghe. Tiếc là k ai nghe.

Son cốc lúc này là chìm vào im lặng. Chỉ có tiếng máu còn róc rách chảy. Ma Âm và trưởng lão Thái Âm cốc lúc này đều đã sợ hãi mất mặt. “Hần còn là

Hồn Thánh nữa sao” Ma Âm lấy hết sức bình tĩnh nói.

Ngay lúc này Doanh Thiên xuất hiện đối diện với bọn họ. Khiến bọn họ mỗi cái đều khản trương lên. Trong mắt họ Doanh Thiên chính là 1 cái tà đạo Tu Chân Giả. 1 cái ác ma giết người như ngoé. Đồ sát mấy vạn người đều k chớp mắt. Đây là nhân vật gì a.

“Không cần sợ hãi như vậy. Ta chính là 1 người nhân từ, không giết người vô tội nha” Doanh Thiên 1 bộ nhân từ nói ra.

Chư vị đều là 2 mắt nhìn nhau. Đầu là im lặng. Trong nội tâm căn bản là muốn chửi mắng Doanh Thiên vô si. Cái gì k giết người vô tội. Hàn Hoắc đắc tội người người giết hấn cũng thôi đi. Mấy vạn người Vạn Độc Môn cái nào đắc tội qua người. Ân núp mấy chục người cái nào đắc tội qua người. Hiện tại còn k phải là người chết, liền thi cốt vô tồn. Ấy thế mà còn dám nói k giết ng vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ta Đến Mượn Đồ

Thái Âm Cốc lúc này, trong 1 toà trang viên, Doanh Thiên an toạ ngồi đó. Đối diện là Ma Âm cùng chư vị trưởng lão. Dâng lên trà ngon sau đó đều là thành thật ngồi đó. Không ai nói câu nào, bầu không khí có chút nặng nề.

Cũng phải thôi, đối diện 1 cái thực lực khủng bố giết mấy vạn người như giết mấy vạn con kiến thì ai mà k sợ hãi. Ma Âm lúc này cũng là âm thầm may mắn, nghĩ tới lần trước nàng thể nhưng là dám tới tìm hấn cảnh báo cũng thật là buồn cười, lại còn nghĩ hấn có mưu đồ không tốt vs Thái Âm Cốc. Lấy hấn thực lực căn bản k cần mưu đồ. Trực tiếp xông vào Thái Âm Cốc đoạt liền được, về phần Linh Phi sau khi dâng trà cho hấn liền thành thật đứng ở đó. Nội tâm nàng hiện tại là sợ hãi và thăm tháy mình quá may mắn, nếu lúc trước thật chọc giận hấn thì có lẽ nàng hiện tại đã là 1 nắm huyết vụ cũng k chừng. Cũng đừng nghĩ hấn sẽ dễ ý nàng chút nhan sắc này mà thương hoa tiếc ngọc. Thật chọc giận hấn thì là tiên nữ cũng như vậy bị hấn bóp chết.

Doanh Thiên uống xong 1 chén trà. Sau đó là trực tiếp với lấy ấm trà liền tu ực ực.

“Ân, trà ngon” Doanh Thiên nhắm nháp.

Sau đó hấn tiếp tục nói “Đưa ta đi gặp nàng”

Ma Âm nội tâm chợt nhảy 1 cái liền thận trọng hỏi lại “Ài”

Doanh Thiên mỉm cười k đáp, chỉ là tiếp tục uống trà. Ma Âm cũng là k biết nên làm thế nào thì đúng lúc này có 1 thanh âm truyền vào trong sảnh “Đưa tôn giá tới gặp ta”

Ma Âm nghĩ cũng k nghĩ liền lập tức mời Doanh Thiên rời bước theo mình. Đi qua Thái Âm Cốc lúc này trong cốc hiện lên 1 mảnh vắng vẻ. Chỉ có lại mấy người đệ tử còn đang dọn dẹp. Hiện nhiên ban nãy nàng cố ý đặt ra quyết đầu là để đệ tử trong cốc đi theo thông đạo bí mật mà rời đi nơi này. Khi đó nàng căn bản là biết Thái Âm cốc khó qua 1 kiếp này. Không nghĩ tới là Doanh Thiên lại xuất hiện hoá giải 1 kiếp này.

Đi sâu vào Thái Âm cốc liền xuất hiện 1 hang động. Động sâu tới mấy ngàn trượng, hơn nữa trong động phát ra 1 cỗ hàn khí mang theo chút âm tà. Doanh Thiên nhìn 1 lát rồi mỉm cười bước vào động. Trên vách động có ẩn lấy nhiều Thái Âm thạch. Càng đi sâu vào trong Thái Âm thạch xuất hiện càng nhiều và hàn khí cũng ngày càng lạnh. Nguyệt Nhi theo sau Doanh Thiên cũng có chút chịu k nổi liền nói “Sur Tôn, đệ tử lạnh quá”

Doanh Thiên k ngoảnh lại chỉ là vừa bước vừa nói “Hàn khí này phù hợp cho người luyện thể, 1 chút hàn khí như vậy đều k chịu đc thì người cũng k cần đi theo ta nữa”

Nguyệt Nhi chỉ là ngân ngấn nước mắt sau đó trên mặt hiện lên 1 vẻ kiên định liền cắn răng tiếp tục bước theo. Ma Âm và Linh Phi nhìn thấy màn này cũng k biết nên nói gì. Nguyệt Nhi dù sao cũng chỉ 6 tuổi, có nhất thiết như vậy nghiêm khắc hay không.

Cuối động là 1 cái rộng lớn động phủ, bước đến đây liền trông thấy 1 cái lão ẩu tóc trắng ngồi ở đó. Lão ẩu này lộ ra vô cùng bệnh trạng. Giống như 1 con gió đều có thể thổi ngã nàng. Lão ẩu này là sư tôn của Ma Âm cũng là Thái Âm cốc đời trước cốc chủ. Hiện nhiên ban nãy người truyền âm cho Ma Âm bảo nàng kéo dài thời gian chính là nàng.

Lão ẩu này ho 1 tràng dài sau đó khó khăn hỏi “Không biết tôn giá tìm ta là có chuyện gì”

Doanh Thiên cười nói “Ta tới mượn đồ, là tám lệnh bài kia”. Lời vừa thốt lên làm lão ẩu này biến sắc, nàng thật sâu nhìn nam tử này, sau đó trầm mặc.

Doanh Thiên chỉ cười không nói gì, sau 1 lát lão ẩu mới khó khăn nói tiếp “Tôn giá nói là mượn”

“Không sai, là mượn” Doanh Thiên đáp.

Lão ẩu kia trầm mặc 1 lát r quả quyết nói. “Nếu là tôn giá có thể lấy đi. Liền lấy” vừa nói nàng vừa quay đầu nhìn về phía sau. Chỉ thấy ở đó có 1 tể đàn,

trên tế đàn đặt 1 người, người là đã chết thể nhưng thần uy vẫn còn tàn mát ra khí tức cường đại. Hiện nhiên đây chính là cổ thần thi trong truyền thuyết của Thái Âm cốc. Những thái âm thạch kia chính là kết tinh hàn khí phát ra từ bộ thần thi này. Cổ thần thi này là 1 nữ tử vô cùng xinh đẹp, mặc dù đã chết thể nhưng là trông nàng chỉ giống như là đang ngủ say mà thôi. Trên 2 tay nàng để trước bụng lúc này chính là đặt lấy 1 miếng gỗ. Miếng gỗ hình lục giác. K có cái gì hoa văn, trông chỉ như 1 miếng bình thường nhất gỗ.

Cũng hiện nhiên đây chính là đồ vật kia mà Thần Điện muốn đoạt tới trong tay. Doanh Thiên cũng minh bạch lão ấu này ý đồ, nếu là Doanh Thiên thực lực có thể lấy đi nàng cũng k có ngăn cản, thể nhưng là lực lượng thần thi căn bản k phải người thường có thể lấy. Cho dù là đã chết thể nhưng là Linh Đế cấp bậc cường giả tới gần cũng sẽ bị thần uy ép chết.

Doanh Thiên lộ ra 1 vẻ k quan trọng trực tiếp tiến về tế đàn. Bước qua trận pháp bảo vệ tế đàn liền 1 cổ khủng bố thần uy liền áp lên người hắn. Thế nhưng là liền 1 cộng tóc hắn đều k có rung. Lão ấu kia thấy màn này cũng vô cùng kinh hãi, nàng biết thần uy đó là cỡ nào đáng sợ. Lấy nàng tu vi lúc đỉnh phong cũng chỉ vừa bước vào trận pháp liền bị ép quỳ xuống, phải biết tu vi của nàng lúc đỉnh phong cao tới dọa người. Cho dù là Linh Đế đỉnh phong cũng đỡ k nổi nàng 1 chiêu.

Doanh Thiên bước tới bên cạnh Thần thi sau đó trực tiếp đem trong tay thần thi miếng gỗ kia gỡ ra, sau đó bước ra ngoài. Hắn nhìn qua mấy người rồi nói “Các ngươi tạm thời liền đi theo ta, ta có thể bảo vệ các ngươi, đây là trả cho các ngươi Thái Âm nhất mạch này ân tình” sau đó lại nói tiếp “Hắn k bao lâu nữa bên kia sẽ đem tới càng nhiều cường giả, Đến phút chót thậm chí mấy tên thần kia cũng sẽ trực tiếp động thủ, k theo ta các ngươi chết chắc”

Thái Âm nhất mạch trong miệng hắn chính là 1 gia tộc năm xưa dưới trướng đại đệ tử của hắn. Hắn là sau khi đem toà này thế giới kiến tạo lên, liền cử họ ở đây trông coi. Qua vô số năm tháng như vậy liền sa sút tới trình độ này. Dù sao cũng là vì hắn nên Doanh Thiên mới đem ân tình này trả. Tiệp thể bồi dưỡng lại thủ hạ, dù sao những thủ hạ năm xưa của hắn hiện tại cũng k biết như thế nào. Vì thế hắn quyết định bồi dưỡng ra 1 nhóm mới cường giả. Để thay hắn làm việc.

Lão ấu kia cũng k từ chối, liền trực tiếp đồng ý. Dù sao lấy nàng hiện tại thực lực cũng k bảo vệ nổi Thái Âm cốc những đệ tử kia. Chỉ có đi theo hắn mới có đầu sinh lộ. Hiện tại Thái Âm cốc đệ tử cũng chỉ có hơn 1000 người. Tất cả là nữ tử, mỗi cái đều xinh đẹp như hoa. Doanh Thiên nghĩ nghĩ 1 lát rồi hướng về phía xa hư không nói 1 tiếng “Tới đây”

Ngay lập tức không gian ba động sau đó mấy cái thân ảnh mờ ảo xuất hiện, cầm đầu chính là Huyết Tỳ Thần Vương và mấy vị thần khác. Mấy thân ảnh này xuất hiện liền khiến Ma Âm, Linh Phi và lão ấu kia hãi hùng khiếp vía. Bởi vì mấy thân ảnh này xuất hiện chính là mang theo thần uy cường đại vô cùng. Lão ấu sống nhiều như vậy tuế nguyệt cũng liền biết những thân ảnh này là tồn tại như thế nào. “Thần Linh Hồn Thể” lão ấu nói thầm trong lòng. Màn tiếp theo càng làm nàng chấn kinh hơn. Bởi vì mấy thân ảnh này xuất hiện liền quỳ xuống với Doanh Thiên “Bái Kiến chủ thượng”.

Lão ấu kinh hãi nghĩ mãi k ra, rốt cuộc thanh niên này là ai mà khiến thần cũng phải quỳ lạy. Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thần Vương, hiện nhiên nàng biết rõ sau khi thành thần cũng liền có mệnh yếu, mà trong đó có những vị vương giả trong thần, được xưng là thần vương. Đến đây nàng có thể khẳng định “Không lẽ là 1 vị Thần Vương chuyển thế”

Doanh Thiên đem tình huống 1 chút nói cho bọn hắn. Bảo bọn hắn an bài cho Thái Âm Cốc những đệ tử kia. Sau khi làm ra quyết định liền trực tiếp đem những Thái Âm cốc đệ tử kia mang về tặng thần chi địa. Tạm thời để bọn hắn ở đó sẽ k có nguy hiểm tính mạng. Dù sao nơi đó đông đảo Thần Hồn còn tồn tại. Cho dù là mấy cái chân thần trên kia dám công đi vào cũng chỉ có vào mà k có ra.

Sau khi Huyết Tỳ đem những Thái Âm cốc đệ tử kia đi. Lão Ấu kia thờ dài 1 hồi “Chúng ta thái âm nhất mạch có nghĩ vụ bảo vệ miếng gỗ kia. Trải qua vô số năm tháng, nghĩa vụ của chúng ta cũng hẳn là tới hồi kết rồi”

Ma Âm dò hỏi “Sur Tôn, chuyện là như thế nào”

Lão Ấu giải thích “Chuyện này đã cổ lão tới mức k thể tìm hiểu, chỉ biết là chúng ta trải qua vô số thế hệ bảo vệ tấm gỗ kia. Chờ người tới lấy, có lẽ hiện tại người đó chính là người kia”

Về phần Doanh Thiên lúc này đã rời đi. Hắn tiếp tục đem lột da của Đại Địa Chi Hùng làm bồi dưỡng cho Nguyệt Nhi. Nguyệt Nhi tay ôm miếng lớn da đã chín vàng thơm ngon béo ngậy vừa ăn vừa vỗ vỗ đầu an ủi Đại Địa Chi Hùng “Hihi ngươi chịu khó nha. Chờ ta luyện thể xong thì ngươi sẽ k phải chịu khổ nữa rồi. Phải rồi ta đặt tên cho ngươi là Tiểu Hùng nhé hihi”

Đại Địa Chi Hùng 1 bộ uỷ khuất, ánh mắt có chút oán nhìn Nguyệt Nhi bị người ta lột da đã đành. Lại còn phải vì người ta đánh trận. Sau đó bị người đánh gần chết cũng k ai thêm quan tâm. Nếu như k phải nó sinh mệnh lực cường đại liền đã chết dưới 1 chưởng của vị Linh Tôn kia.

Lúc này Doanh Thiên đi tới, nhìn nó 1 chút sau đó nói “Không sai. Có 1 tia mầm mạnh của Thái Cổ Ma Hùng. Mặc dù chỉ là tạp chủng nhưng ta có cách đem ngươi phân tổ”

Sau đó Doanh Thiên đem 1 bộ công pháp trực tiếp khắc vào nó trí nhớ. Đây là Vô Thiên Ma Kinh, là công pháp tu luyện độc nhất của Thái Cổ Ma Hùng.

Về Phần Tiểu Hùng sau khi nhận được công pháp liền mắt tròn mắt dẹt. Nó biết công pháp này vô cùng lợi hại. Thế là lấy 1 cái tư thế vô cùng cổ quái bái lạy Doanh Thiên, sau đó mở miệng giọng ồm ồm nói “Tạ chủ nhân ban thưởng. Ta nguyện cả đời làm chủ nhân toạ kỷ”. Đạt tới cấp độ này ma thú đều là khai hoá linh trí và nói đc tiếng người. Lúc trước nó k nói gì là vì sợ k dám nói.

Doanh Thiên thì là lộ ra có chút cổ quái. Hắn thể nhưng là từng cười Thần Long. Cười qua Tiên Thú vô cùng lợi hại. Thế nào lại ngèo tới mức giờ phải đi cười 1 đầu ngỗng hùng này. Hắn lắc đầu, sau đó nhìn lại Tiểu Hùng lộ ra 1 nét cười cổ quái. Nói “Tốt, chịu khó 1 chút liền k để ngươi thiệt thòi”

Tiểu Hùng rùng mình nhìn nụ cười của Doanh Thiên. Nó thế nào đều cảm thấy có chút k ổn. Ngay sau đó Doanh Thiên là đem nó 1 tảng lớn thịt gở xuống. Khiến nó đau muốn chết. Nó liền biết sẽ k đơn giản như vậy mà.

Nguyệt Nhi hấp thụ đủ dưỡng chất về sau đã hoàn thành luyện bì giai đoạn. Tiếp tới sẽ luyện nhục. Da của Nguyệt Nhi lúc này đã là càng trắng nõn. Ăn chứa cường đại lực lượng. Chính là đạo kiếm bình thường đâm k xuyên. Đây là hiệu quả của việc sử dụng cao giai ma thú làm thực phẩm. Phàm nhân luyện thể chính là thông qua luyện tập gian khổ mà luyện thành. Nhưng những cái kia con em thể gia giàu có chính là trực tiếp đem thịt ma thú tới làm thức ăn. Thịt ma thú ăn chưa năng lượng vừa để luyện thể lại có thể nâng lên tu vi nhanh chóng. Hiệu quả lại hơn hẳn những người tập luyện thủ công kia.

Doanh Thiên đem truyền cho Nguyệt Nhi công pháp gọi là Tịch Diệt Thiên Kinh, Thiên Kinh chính là do thiên địa tạo thành Kinh Thư, đây lạc tuyệt thể công pháp liền xem như những cái kia Đạo Quân cũng vì đó mà điên cuồng. Hơn nữa đây cũng chỉ là truyền cho năng da lông mà thôi. Còn căn chính năng đi lĩnh hội.

Nửa đêm, Trăng tròn. 1 cái thủ ấn khổng lồ từ thiên khung phá vỡ không gian đánh thẳng về phía Thái Âm cốc. 1 tiếng nổ lớn vang lên. Thái Âm cốc triệt để biến thành bình địa. Sau đó có mấy thân ảnh xuất hiện ở đây. 1 cái nói ra “Linh Thần đại nhân nổi giận, bọn chúng trốn thật là nhanh đi.” 1 cái khác lại nói “kể cũng lạ, chúng ta theo dõi chặt chẽ như vậy, bọn chúng lại cứ như vậy biến mất. Đây là làm thế nào”. Lúc này 1 cái thân ảnh khác tiến tới trầm thấp nói. “Mấy vị thần đã đem cả Cửu Hà Giới dò xét qua 1 lần, căn bản k tìm thấy. Chỉ có 1 nơi chưa dò qua”. Mấy thân ảnh còn lại nhìn nhau sau đó cùng hô lên “Táng Thần Chi Địa”

“Phải, là Táng Thần Chi Địa. Năm xưa trận đại chiến kia khiến vô số thần linh vẫn lạc. Nếu là mấy vị tồn tại kia nhúng tay vào thì liền mấy vị thần cũng k có cách nào, dù sao trong đó có mấy vị liền xem như Thiên Thần đại nhân cũng đây không nổi”

“Nếu là lại có thần chiến nổ ra thì sao”

Đến đây mấy thân ảnh trầm mặc. Thần chiến, đây đối với Cửu Hà Giới sẽ là đại tai nạn. K biết sẽ có bao nhiêu sinh linh mất đi tính mạng. Sẽ k biết có bao nhiêu tông môn thế lực sẽ tan thành mây khói. Liền xem như Cửu Đại Thần Điện cũng chưa chắc sẽ còn tồn tại.

Lúc này ở trong Táng Thần Chi Địa. Chúng đệ tử Thái Âm cốc, Ma Âm, Lão áu cũng là trầm mặc. Nội tâm họ bây giờ chính là 1 cỗ bi thương. Trơ mắt nhìn sơn cốc truyền thừa vô số thế hệ bị san bằng. Hẳn là ai cũng sẽ đau thương.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Phiền Phức Tìm Tới Cửa

Nguyệt Nhi lúc này vừa đem lực lượng trong thịt của Tiểu Hùng chuyển hoá xong, vững chắc đem luyện nhục giai đoạn đánh xuống cơ sở. Lúc này nàng đang xếp bằng, bắt đầu

Lĩnh ngộ Tịch Diệt Thiên Kinh, thể chất của nàng chính là trời sinh liền gắn với bộ Thiên Kinh này, chỉ thấy xung quang Nguyệt Nhi lúc này bốc lên từng đạo khí vụ đỏ như máu, cỏ cây tiếp xúc liền khô héo, hoá thành cát bụi.

Doanh Thiên thấy vậy liền đem lực lượng phong lại trong 1 vùng, tránh lực lượng tịch diệt khuếch tán ra ngoài. Tiểu Hùng thì là 1 bên đau khổ, nó biết Nguyệt Nhi đã đem giai đoạn luyện nhục luyện xong. Ngày mai cái tên kia nhất định sẽ đem nó rút xương cho nàng luyện cốt. Nghĩ tới cổ đau đòn kia nó liền run bần bật.

Doanh Thiên cũng đã bắt đầu cần phải đem thực lực khôi phục lại. Hắn hiện tại chiến lực liền không thua kém Hợp Đạo Thánh Đế 1 chút nào, nhưng đó là trong trường hợp hắn đem đại đạo vận dụng. Còn bản thân hắn chiến lực thực tế lúc này tương đương khó coi. Đem đại đạo vận dụng nhiều có thể sẽ gây tới Thiên Đạo dò xét ra. Gây tới nhiều phiền toái k cần thiết. Nếu là hắn thời kỳ đỉnh phong liền k e sợ điều gì. Tiếc là lấy hắn lúc này thực lực nếu là bị Đám người kia để ý liền khó bước.

Hắn xếp bằng ở đó. Bắt đầu vận chuyển công pháp. Công pháp của hắn là hắn hao tổn mấy cái kỳ nguyên đem toàn bộ trong thiên địa thiên kinh tìm tới. Sau đó lại hao tổn vô số tuế nguyệt mới đem những cái này thiên kinh dung hợp lại với nhau. Lại đem hắn bản thân sáng tạo ra vô thượng công pháp dung hợp thêm vào. Có thể nói hắn bộ công pháp này là thiên địa đứng đầu nhất công pháp. Vạn cổ đến nay chỉ có 1. Hắn đặt tên là Nguyên Thủy Hỗn Độn Thiên Kinh, công pháp vừa vận chuyển hắn liền bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí. Chính là 1 cái hô hấp liền đem cả Cửu Hà Giới Linh Khí hấp thu hết không còn 1 tia. Việc này làm sinh linh Cửu Hà Giới vô cùng kinh hãi. Những cái kia Linh Đế, Linh Hoàng..... đang bế quan cũng vì đó mà giật mình. Thiên địa linh khí là cơ sở nhiều vô tận. Thế mà tự nhiên biến mất hết thử hỏi ai không giật mình kinh hãi.

Về phần Doanh Thiên thì là cười khổ, hắn có chút bất lực “Không đủ. Thiên Địa Linh Khí quá ít, căn bản k đủ ta tu luyện. Nếu ta tu thêm 1 canh giờ liền cái thế giới này cũng bị ta hút khô mà sụp đổ”

Mặc dù Cửu Hà liên tục sinh sản linh khí thế nhưng là k đủ chèo chống hắn tu luyện. Hắn cũng liền k tu luyện nữa. Đành đứng dậy với lấy 1 bình rượu bắt đầu uống.

Ngay lúc này 1 cái thanh âm dễ nghe vang lên “1 mình uống rượu, liền k buồn sao”. Doanh Thiên không ngoảnh lại, chỉ thản nhiên đáp “Cũng là buồn, nếu

không tới uống 1 chén”

Người tới là Ma Âm, nàng ở Tầng Thần Chi Địa liền không có việc gì làm. Liền hỏi 1 vị thần vị trí của Doanh Thiên sau đó tới tìm hắn. Nàng biết nam tử này thực lực khủng bố, thế nhưng nàng lại nhìn ra được là hắn có chút cô đơn. Nàng cũng k hi vọng có thể trèo cao hắn. Chỉ đơn giản là muốn cùng hắn bầu bạn 1 chút.

Thực tế Doanh Thiên cũng là cô đơn. Hắn đã từng nghĩ, để vô địch liền k cần những thứ kia tình cảm, thất tình lục dục, hắn từng yêu, từng hận. Buồn qua. Khóc qua, vui cười qua. Thế nhưng lại từng cho rằng những thứ đó không cần thiết trên con đường này. Vì thế hắn sáng tạo ra Huyền Thiên Vong Tinh Thiên Thư, hắn đạt tới cảnh giới kia. Thái Thượng Vong Tinh.

Từ đó hắn trở nên lãnh khốc. Không có bất luận cái gì tình cảm. Người Thân quen của hắn cũng vì thế mà rời xa hắn. Khi hắn ở trong Thái Thượng Vong Tinh tỉnh lại. Thì hắn đã là 1 người cô đơn. Hắn cảm thấy chính mình cô đơn. Hắn hoài niệm những thứ đã từng trải qua nhân sinh. Thế rồi hắn nhận ra, nếu sống mà không có nhân sinh vậy liền có ý nghĩa gì. Thế là hắn đem Thái Thượng Vong Tinh phế bỏ. Lại tu lấy 1 viên Thuận Theo Tự Nhiên Chi tâm, buồn liền buồn, vui liền vui, tức giận liền tức giận. Bởi vì hắn đem mình coi là 1 cái phàm nhân. Hơn nữa còn là 1 cái rất tục phàm nhân.

2 người uống rượu. Trò chuyện 1 chút phiếm chuyện. Sau đó Doanh Thiên nói “Người có hay không đồng ý làm ta thuộc hạ, ta hiện tại chính là đang cần người”

Trải qua 1 cuộc trò chuyện nhỏ. Ma Âm cũng biết Doanh Thiên không phải là dạng câu nệ tiểu tiết kia, nàng k lập tức đáp ứng chỉ liền hỏi dò “Vậy người có thể cho ta biết người là ai chứ, còn nữa người có phải là thần chuyên thể”

“Hiện tại với người biết nhiều liền k tốt. Ta có nói ra căn bản sẽ đem người dọa sợ, ha ha. Có thể nói ta là bị người ám toán chút. Xem như là thần chuyên thể đi” Doanh Thiên cười.

“Ta thật có thể theo người sao, lấy ta chút thực lực này.....” Ma Âm có chút tự ti.

“Yên tâm. Thiên phú của người mặc dù kém. Thế nhưng là thể chất lại vô cùng đặc biệt.ta có thể đem người tới độ cao người chưa từng tưởng tượng” Doanh Thiên ân ý nói.

“Nếu như vậy.... Bái kiến chủ thượng” Ma Âm quỳ xuống.

“Sau này k cần hành lễ, còn nữa gọi ta là công tử, ta còn trẻ” Doanh Thiên cười nói với Ma Âm.

“Vâng, công tử” Ma Âm kính cẩn nói.

Doanh Thiên có chút trầm ngâm “Như vậy liền ban cho người 1 cái Danh Hiệu đi, Thất Tinh Đế Thuần một trong Băng Tinh Thuần, thế nào”

Ma Âm có chút lạ lẫm, lộ 1 vẻ k hiểu, nhìn ra đc Ma Âm không hiểu Doanh Thiên tiếp lời. “Chờ sau này người liền hiểu, Hiện tại liền hoạt động chút gân cốt” nói xong liền đứng dậy vờn vai. Lại nói tiếp “Đã như vậy bố trí xong thiên la địa võng, k cần lại tiếp tục ẩn nấp. Đi ra đi”

Ma Âm giật mình k hiểu Doanh Thiên nói gì, thế nhưng những gì phát sinh làm nàng lập tức hiểu ra. Xung quanh xuất hiện lấy liền tiếp từng đạo bóng người. Trên thân mỗi cái khí tức đều cường hoành vô cùng. Cái yếu nhất cũng là nửa bước Linh Tôn. Hơn nữa còn là tới liền mấy trăm cái. Làm cho Ma Âm tái nhợt. Nàng biết những cái này hẳn là theo nàng từ Tầng Thần Chi Địa đi theo. Nàng đánh giá thấp sự quan trọng của việc này. Mặc dù nàng rất cẩn thận thế nhưng là có người lấy thủ đoạn cao thâm che giấu làm nàng k thể phát hiện ra đã bị bám theo.

Cuối cùng là mấy chục đạo thân ảnh xuất hiện cùng một chỗ. Linh lực đan xen vào nhau cực kỳ khủng bố. Dem Ma Âm ép tới không thở nổi. Cũng may Doanh Thiên vung tay liền đem uy áp hoá giải. Lúc này Ma Âm mới thở dài 1 hơi.

Đứng đầu một người bước lên phía trước mỉm cười nói với Doanh Thiên “Các Hạ thực lực quả nhiên k tầm thường, có hay không hứng thú trở thành Cung Phụng của Thần Điện”

“Một cái tiểu điện mà thôi, liền cũng dám xưng là thần điện. Còn muốn ta làm Cung Phụng, căn bản là k có tư cách này” Doanh Thiên k để ý nhàn nhạt đạo.

Lời này đi ra đem mấy cái này đều là tức giận vô cùng. Ở Cửu Hà Giới Thần Điện là có đc chí cao vô thượng địa vị, trong mắt sinh linh thì đây là thánh địa tu luyện. Ai k muốn gia nhập Thần Điện. Thế mà tên kia lại dám bôi bác thần điện. Đây là trắng trợn nhục nhã thần điện. Ngay lập tức 1 cái có chút tuổi trẻ bước lên chỉ vào Doanh Thiên “To gan, lại dám bắt kình với thần điện. Người đây là muốn chết”

Hắn tên là Tư Đồ Giai. Tu vi là Linh Đế sơ giai, hắn chính là Thần Điện thần tử. Sau này chính là Điện Chủ người thừa kế. Hắn đây là muốn lập uy để những cái kia không phục tướng lão nhìn nhận hắn.

“Giai Nhi, không đc vô lễ. Chúng ta đến đây có chuyện khác cần làm” 1 cái nam tử mặc hắc bào ngăn lại Tư Đồ Giai. Nam tử này căn bản k thấy rõ mặt mũi của hắn, đầu đội Hắc quan. Trên người hắn Linh Lực ở trong đám người này chính là cường hoành nhất. Giơ tay nhắc chân liền khiến Thiên Địa Linh Khí dao động theo. Ma Âm nhìn nam tử này ánh mắt co rút lại. Nàng biết hắn là ai. Hắn là Thiên Hà Thần Điện vị điện chủ kia.Hắn tên là Lôi Tịch, k ngờ hắn như vậy mà đích thân giáng lâm. Năm xưa đã từng 1 lần gặp hắn, Khi đó hắn thực lực là Linh Thánh Trung Giai, hiện tại trên thân hắn đã bắt đầu có 1 tia thần vận lượn lờ. “Không lẽ hắn đã bắt đầu chạm tới cánh cửa kia” Ma Âm thầm nghĩ.

Lôi Tịch 1 bộ hoà hảo nhã ý nói với Doanh Thiên. “Tin tưởng các hạ là k muốn đối địch với chúng ta. Chúng ta chỉ muốn hỏi thăm chút tin tức đồ vật mà

thời’

Doanh Thiên đem miếng gỗ kia lấy ra. “Các ngươi là muốn thứ này” đồ vừa lấy ra ánh mắt Lôi Tịch trở nên sáng trắng, hấn trên thân khí tức lập tức trở nên lạnh lẽ. Có đc món đồ này hấn sẽ đc ban thưởng cực lớn. Có thể giúp hấn vượt qua cánh cửa kia. Thành tựu Thông Thần.

Nghĩ tới cảnh giới kia. Hấn cũng là giữ k đc bình tĩnh. Lập tức nói ra “Đem đồ giao ra liền tha ngươi khỏi chết,nếu không liền đem ngươi trấn sát”

“Thế nào, dù dđ k đc liền muốn đoạt” Doanh Thiên trên mặt lộ 1 đạo ý cười.

Tư Đồ Giai quát lạnh “Ngươi rốt cuộc giao hay không giao”

“Không Giao” Doanh Thiên lắc lắc đầu.

“Vậy ngươi muốn chết như thế nào đây, khai trận” vừa nói Tư Đồ Giai vừa 2 tay kết ấn khởi động đại trận. Chính là để trấn sát Doanh Thiên, cũng ngăn hấn chạy đi.

“Ta muốn thế nào chết liền ta cũng chưa nghĩ tới nha. Nhưng ta là biết các ngươi hôm nay liền chết chắc” Doanh Thiên vừa nói vừa đem tay áo vén lên. 1 bộ muốn đánh nhau.

Chỉ thấy lúc này đại trận đã hoàn tất khởi động đem 1 vùng này hoàn toàn bao trùm lấy. Trong trận sát cơ luân chuyển, bất cứ khi nào đều có thể đánh ra công kích mạnh nhất đem Doanh Thiên đánh giết.

Xung quanh đại trận mỗi 1 phương vị trận pháp đều có cường giả tọa trấn. Ngay lúc này đồng loạt kết ấn, 1 cỗ linh lực bắt đầu hội tụ lại trên đầu Doanh Thiên sau đó lấy 1 thể lôi đình oanh xuống hấn. 1 tiếng nổ lớn vang lên, sóng linh lực xung kích ra ngoài liền đem 1 vùng này đất san phẳng. Khói bụi tan đi liền không Thấy Doanh Thiên đâu nữa.

“Hừ, k chịu nổi 1 kích” Tư Đồ Giai cười lạnh.

Ngay lúc này trong đám người có 1 người mặc áo choàng trắng mở mắt ra hô lên “Cẩn Thận”

Tư Đồ Giai kịp phản ứng, hấn chỉ cảm thấy 1 cỗ tử vong khí tức bao trùm linh hồn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Khủng Bố Thân Thể, Võ Đạo

Tư Đồ Giai chỉ cảm thấy 1 cỗ khủng bố tử vong đang áp sát hấn. Hấn bản thân căn bản k kịp làm gì thân thể liền bị đánh bay đi mấy trăm trượng. Vừa rồi Doanh Thiên lấy tốc độ nhanh không tưởng tượng nổi đi ra phía sau Tư Đồ Giai. 1 quyền oanh vào trên lưng hấn. 1 quyền này trực tiếp đem hấn đánh gãy thành 2 đoạn. Phải biết tu luyện tới Linh Đê cấp bậc này xương cốt là cỡ nào rắn chắc, cho dù là Cửu Giai Linh Khí cũng k thể đánh gãy xương Linh Đê.

Thế nhưng là lúc này Tư Đồ Giai sau khi tiếp đất liền k dậy nổi. Hấn chỉ cảm thấy toàn thân toàn thân mất đi cảm giác. Sau đó liền dò xét mình thân thể, kết quả làm hấn đang bị trọng thương cũng liền k nhận đc phun ra 1 ngụm máu. Hấn toàn thân xương cốt cơ hồ là gãy vụn, kinh mạch cũng như vậy đứt gãy k có 1 đoạn hoàn chỉnh. Liền da thịt cũng là 1 mảnh huyết nhục mơ hồ. Hấn như nào cũng k nghĩ tới, lấy hấn tu vi Linh Đê này đã đứng lại đỉnh cao đại lục, laik thế mà đở k nổi người ta 1 quyền. Đây là làm hấn cỡ nào sụp đổ.

Hấn ngược mắt lên liền đã thấy Doanh Thiên Đứng trước mặt hấn. 1 đôi mắt lạnh lùng nhìn vào hấn. Tư Đồ Giai chỉ cảm thấy ánh mắt kia thế nào cũng giống từ thần ánh mắt. Doanh Thiên từ từ giơ chân lên, sau đó là 1 cước đạp xuống. Nơi xa 1 vị tóc trắng lão giả nhìn thấy cảnh này lập tức mất đồ lên. Vận dụng toàn thân linh lực xông tới ứng cứu. “Buông ra con ta” hấn toàn lực 1 kích đánh về phía Doanh Thiên. Chỉ thấy 1 kích này Oanh trên thân Doanh Thiên liền áo của hấn cũng k lay động. Ngay lúc này hấn cũng đã áp sát, 1 cước đá về chân Doanh Thiên muốn vì đó mà cứu sống hấn nhĩ tử. 1 cước này là hấn tuyệt học cả đời Thiên Tàn Cước. Nhưng khi hấn 1 cước này chạm tới Doanh Thiên chân kia liền 1 chút cũng k có nhúc nhích. Hấn điên cuồng hét lên, vận dụng chính mình toàn bộ linh lực muốn đem chân Doanh Thiên đẩy ra. Thế nhưng là mặc hấn như thế nào đấy. Doanh Thiên đều vững như bàn thạch.

Doanh Thiên chân hạ xuống, 1 cước này hạ xuống phát ra khủng bố sóng công kích, sóng công kích này đem phụ thân của Tư Đồ Giai chấn ngược trở về. Đem hấn máu tươi bắn tung toé. Về phần Tư Đồ Giai dưới 1 cước này liền hoá thành thịt vụn, theo sóng công kích phiêu tán khắp nơi. Khói bụi tán đi để lại 1 cái hố rộng mấy trăm trượng.

Phụ thân Tư Đồ Giai nhìn thấy 1 màn này. Hấn là điên cuồng khóc lên. Hấn đã già,sống tới nay là hơn 3000 tuổi mới có đc 1 đứa con, còn là thiên tài nhất Thần Điện. Đem hấn cái phụ thân này đây mất tự hào. Thế nhưng là hôm nay nhĩ tử hấn lại chết dưới tay người, thử hỏi làm sao hấn k đau lòng đây. “Đền mạng cho con ta” hấn lại điên cuồng công kích tới Doanh Thiên, chớp mắt liền đánh ra mấy vạn đạo công kích. Muốn đem Doanh Thiên đánh thành mảnh nhỏ, thế nhưng là tất cả đều vô dụng. Công kích đánh trên thân Doanh Thiên đều k có tác dụng gì.

“Tốt 1 cái người làm cha, đáng tiếc k biết cách dạy con. Liền tự mình làm hại nó” Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra mặc cho vô số oanh kích ở trên thân hắn đánh tới.”Nể tình người phần này tình cảm, liền tha cho người khỏi chết”

“Không cần. Hôm nay người k chết chính là ta vong” Từ Đồ Giai phụ thân gào lên. Sau đó xông tới trước mặt Doanh Thiên. Trên thân hắn khí tức hỗn loạn lên, hiển nhiên là hắn đang chuẩn bị tự bạo. 1 cái Linh Đế Đỉnh Phong tự bạo là cỡ nào đáng sợ. Liền xem như Linh Thánh ở trung tâm tự bạo cũng có thể vẫn lạc.

Oanh. 1 tiếng nổ lớn mang theo cực kì khủng khiếp linh lực cuộn cuộn phát ra. Đem toà này đại trận cũng vì thế mà lung lay. Phải biết toà đại trận này là hơn trăm vị Linh Hoàng lại thêm hơn 10 vị Linh Đế tọa trấn. Thế nhưng là cũng bị lung lay kịch liệt. Dù thấy uy lực tự bạo là cỡ nào đáng sợ.

Từ đầu đến cuối k động thủ 1 nhóm người kia nhìn chăm chăm vào vị trí vụ nổ. Bọn hắn hiển nhiên là muốn Doanh Thiên k chết cũng liền bị trọng thương đi. Thế nhưng kết quả lại làm bọn hắn thất vọng. Doanh Thiên vẫn đứng đó. Bạch y của hắn có chút rách nát. Thế nhưng là trên người hắn liền 1 vết thương cũng k có. Hiển nhiên là bọn hắn nhận ra cái tên này lực lượng thần thể liền đáng sợ tới cực điểm.

“Chẳng lẽ hắn là luyện thành Bát Hủ Kim Thân trong truyền thuyết sao”

“Cho dù là Bát Hủ Kim Thân cũng k biến thái như vậy đi, hoặc là hắn dung hợp thần thi” 1 cái trưởng lão thần điện nghi ngờ. Trong lịch sử cũng có nhân vật may mắn đoạt được thần thi, sau đó đem thần đi dung hợp với bản thân mình, thành tựu thần thể. Chính là vạn pháp k phá. Vô kiên bất tồi.

Lôi Tịch ánh mắt trở nên nghiêm trọng, lấy hắn kiến thức liền biết cái nam tử này tuyệt k đơn giản. Chỉ riêng cái bộ thân thể khủng bố kia liền làm cho hắn có chút kiêng kị. Dù là lấy hắn thực lực Chạm tới Thông Thần Cảnh này cũng k thể chịu nổi 1 vị Linh Đế Đỉnh Phong tự bạo mà k có chút nào tổn hại lông tóc đi. Đáng sợ hơn là hắn từ đầu đến cuối chỉ sử dụng nhục thân lực lượng. K có cái gì chiêu thức, k vận dụng cái gì linh lực. Chỉ đơn thuần chính là đấm đá. Nhưng mà hắn cũng k vì thế mà sợ hãi. Bởi vì hắn cảm thấy mấy thứ át chủ bài. Hắn có niềm tin đánh bại nam tử này.

Doanh Thiên chỉ đứng đó nhìn bọn hắn, k có động thủ. Thế nhưng cho dù hắn chỉ đứng đó cũng làm cho bọn hắn cảm thấy áp lực. Bọn hắn thậm chí hoài nghi rằng nam tử này có thể nào đạt tới Thông Thần Cảnh, Thông Thần Cảnh nha, đây là cảnh giới tiếp cận nhất thần cảnh. Cả Cửu Hà Giới hiện nay thông thần cảnh cũng k có vượt quá 1 bàn tay. Nếu Thật kẻ này là Thông Thần Cảnh thì hôm nay bọn hắn căn bản khó sống rồi đi.

Lôi Tịch trước trấn an bọn hắn. “Không cần sợ hãi, nên nhớ chúng ta có đồ vật thần ban cho”. Nghe đc Lôi Tịch lời nói này lập tức làm bọn hắn trấn an trở lại. Bọn hắn biết Thần, ban cho món đồ kia cực kỳ lợi hại. Cũng lập tức yên tâm trở lại.

Lôi Tịch bước lên phía trước “Đề ta tới thăm dò chút hắn, Mộng Điện Chủ, giúp ta áp trận 1 chút” hắn vừa nói ánh mắt vừa đưa về phía người mặc áo choàng trắng kia. Người này tên là Mộng Điện, nàng là Tinh Hà Thần Điện điện chủ. Nàng chính là 1 cái siêu cấp thiên tài. Bởi vì nàng thiên tư có được 12 cái chân mệnh, nàng tu luyện tới nay cũng chỉ có hơn 200 năm, quan trọng là nàng chính là 1 cái tu chân giả tu luyện hồn lực, thực lực của nàng hiện tại đã là cấp 99 hồn lực đỉnh cấp, được xưng là Hồn Giả Thông Thần. Phải biết tu chân giả tu luyện hồn lực là cực kì hiếm có, 100 cái tu chân giả cũng chưa chắc có được 1 người có thể tu luyện Hồn Lực, bởi vì tu luyện hồn lực cần có thiên phú, thêm vào đó tu luyện hồn lực cực kì khó khăn. Tu chân giả tu luyện Hồn lực có thể trở thành trận pháp sư. Luyện được sư, luyện khí sư. Mỗi 1 cái chức nghiệp đều là vô cùng cao quý, cơ hồ đều là bị các đại thế lực thu tóm. Thêm vào đó Hồn Lực tu chân giả có nhiều thủ đoạn công kích cực kì quý dị. Rất khó đề phòng.

Có thể nói ở đây 2 vị Điện Chủ nàng chính là người nguy hiểm nhất chứ k phải Lôi Tịch, hôm nay nàng tới đây cũng chỉ là vì nge lệch vị thần kia tới giúp mà thôi. Nếu k nàng cũng lưng chừng.

“Lôi Điện chủ cứ như vậy khách sáo sao. Dù sao ta là phụng lệnh tới giúp, k cần như vậy khách khí” Mộng Điện giọng điệu mê người đáp lời Lôi Tịch.

“Tốt, vậy ta liền tới lãnh giáo vị này 1 chút” Lôi Tịch trở nên nghiêm túc tiến tới đối diện Doanh Thiên.

Doanh Thiên chỉ là nhìn hắn rồi nói “Ta vẫn là khuyên các người cùng lên đi, như vậy đỡ mất công ta nhiều lần động thủ”. Doanh Thiên chính là như vậy 1 kẻ lười biếng. Hắn chính là lười động thủ. Cũng k dễ gì động thủ. Thế nhưng là 1 khi hắn động thủ liền chắc chắn sẽ có đồ sát quy mô lớn. Đây là hắn nguyên tắc. Đã làm liền làm 1 vỏ lớn, k làm là tè tránh dây dưa một mồi.

Lôi Tịch biết hắn chưa chắc là đối thủ của Doanh Thiên nên cũng k nổi giận. Ban nãy hắn kích động vì phần thưởng và cũng vì hắn coi thường Doanh Thiên. Thế nhưng sau khi thấy thực lực Doanh Thiên bày ra đó hắn liền tỉnh táo lại. Dù sao hắn tu luyện cũng đã hơn 1000 năm. Cũng là 1 kẻ vô cùng thông minh. Lúc này khí tức trên người hắn nhanh chóng kéo lên. Hắn chuẩn bị toàn lực ứng chiến.

Đối diện hắn Doanh Thiên vẫn như cũ đứng đó, k có bất kỳ cái gì động thái giống như là chuẩn bị động thủ, thế nhưng là vô thanh vô tức trên người hắn xuất hiện lấy 1 thứ kì lạ đạo vận, thứ đạo vận này làm cho người xung quanh nhìn thấy liền cảm thấy vô cùng quen thuộc, cũng vô cùng xa lạ, đây là 1 thứ cảm giác từ sâu trong linh hồn.

Chỉ có Lôi Tịch và Mộng Điện phát giác 1 chút gì đó sau đó ánh mắt bọn hắn co rút lại. Lôi Tịch ánh mắt nhiều thêm mấy phần kiêng kị hắn vô thức nói nhỏ “Đại...Đạo”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đạo Tổ Võ Đạo

Lôi Tịch nhắc tới Đại Đạo 2 chữ này làm cho xung quanh bọn hắn đều là biến sắc. Bởi vì chỉ có thần mới có thể tiếp xúc và lĩnh ngộ đại đạo. Phải biết bọn hắn những cái này phạm nhân cho dù là đứng trên đỉnh đại lục này. Thế nhưng k thành thần thì bọn hắn vẫn mãi là phạm nhân. Mà để thành thần, thì ngoại trừ tu vi đạt tới Cánh cửa kia liền phải lĩnh ngộ lấy 1 tia đại đạo mới có thể thành thần. Cả Cửu Hà giới này ngoại vị kia đệ nhất Điện Chủ Xích Hà Thần Điện đã lĩnh ngộ lấy 1 tia hoá đạo, Thì không còn người thứ 2.

Thế nhưng là Doanh Thiên hiện tại trên thân lại xuất hiện đại đạo chỉ lực bảo sao bọn hắn k khiếp sợ. Lôi Tịch thăm dò “Đây là cái gì đạo”

Doanh Thiên mỉm cười “Võ Đạo”.

“Võ Đạo” Lôi Tịch trầm ngâm. Không chỉ có hắn, tất cả người ở đây đều là không rõ đây là cái gì đạo. Bởi vì bọn hắn chỉ biết tới trong truyền thuyết Thiên Địa đại đạo có 3000 Đại Đạo. 3000 Đại Đạo lại diễn hoá ra 10 vạn chi đạo. “Hắn là 1 cái trong 10 vạn chi đạo đi” 1 vị trưởng lão Thần Điện nói ra. Tới đây tất cả bọn hắn đều lần nữa khẩn trương lên. Cái nam tử này rốt cuộc là ai. Thân thể khủng bố như vậy bây giờ lại thêm đại đạo trên thân. Có lẽ có thể sánh với vị kia Xích Thần Hà Điện Điện Chủ.

Trên thực tế bọn hắn đoán sai. Võ Đạo thực ra k phải trong 10 vạn chi đạo, bản thân nó chính là Đại Đạo chân chính trong 3000 Đại Đạo. Hơn nữa ở trong 3000 Đại Đạo còn có đặc thù địa vị. 3000 Đại Đạo có 1 nửa là Tiên Thiên Đại Đạo, 1 nửa còn lại gọi là Hậu Thiên Đại Đạo.

Priên Thiên Đại Đạo chính là Đại Đạo do thiên địa diễn hoá mà thành. Giống như Hoá Đạo, Thuỷ Đạo, Lôi Đạo,... này chính là Tiên Thiên Đại Đạo. Về phần Hậu Thiên Đại Đạo chính là Đại Đạo do người sáng tạo ra, sau đó đem nó diễn hoá tới đỉnh phong có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chi Đạo. Giống như Kiếm Đạo, Đạo Đạo, Vu Đạo,... dạng này là Hậu Thiên Đại Đạo.

Còn về 10 vạn chi đạo lại do 3000 Đại Đạo diễn hoá mà thành. Ví như Kiếm Đạo phía dưới sẽ diễn hoá ra Trọng Kiếm Chi Đạo, Nhuyễn Kiếm Chi Đạo, Kinh Kiếm Chi Đạo,... hoặc như Hoả Đạo sẽ diễn hoá thành Bạo Hoả Chi Đạo, Lãnh Hoả, Linh Hoả các loại chi đạo.

Về phần Võ Đạo chính là Đại Đạo Doanh Thiên sáng tạo ra. Gọi hắn là Đạo Tổ Võ Đạo không sai. Năm đó hắn còn là phạm nhân, liền sáng tạo ra loại này võ đạo. Tuy nhiên phạm nhân gọi là võ công, võ nghệ. Võ Đạo là 1 loại cực kì đặc thù Đại Đạo, bởi nó k diễn hoá ra chi đạo mà trực tiếp liên kết tới các Đại Đạo còn lại. Người thi triển ra Kiếm, Đạo, Côn, Thương, Quyền, Chưởng các loại Đại Đạo đều có mang theo Võ Đạo chỉ lực, có thể nói từ phạm nhân tu luyện võ công đã bắt đầu lĩnh hội Võ Đạo, chỉ là họ k coi Võ là Đại Đạo mà thôi.

Doanh Thiên trùng sinh 3000 thế. Mỗi thế đều đem 1 loại Đại Đạo tu luyện tới Viên mãn. Trong 3000 Đại Đạo có k ít Đại Đạo là Do hắn sáng tạo ra. Trong đó hắn là ưa thích nhất Võ Đạo, bởi vì khi hắn còn là phạm nhân liền ưa thích cùng người vật lộn, hắn cũng yêu thích chiến đấu động tay động chân hơn là đứng từ xa đấu pháp. Vì thế hắn đem Võ Đạo tu luyện tới cấp độ kia. Đến tận bây giờ hắn vẫn giữ sở thích kia của mình, chính là thích cùng người vật lộn.

Lôi Tịch rốt cuộc động thủ, hắn biết Doanh Thiên thân thể khủng bố, căn bản sẽ k cùng hắn cận chiến mà là dùng linh lực công kích từ xa. Lôi Tịch đánh ra 1 đạo linh lực liền diễn hoá thành vô số lôi điện hình thái, có lôi long, lôi báo các loại. Đây là hắn thuộc tính linh lực lôi điện. Chính là tương đương hiếm thấy. Thế nhưng là những lôi điện này đánh trên thân Doanh Thiên đều là bắn ra tia lửa điện, sau đó liền biến mất k còn chút gì. Lôi Tịch kinh ngạc sợ hãi. 1 chiêu vừa rồi hắn vận dụng 8 thành công lực, thế nhưng là đối phương căn bản k thêm né tránh, hơn nữa đánh trên thân đối phương liền chút vết chày xem để lại cũng k có. Phải biết hắn 1 chiêu này từng đánh chết 1 vị Linh Thánh cường giả.

Doanh Thiên hiện tại linh lực căn bản là khô kiệt, hắn vô pháp vận dụng bất cứ thứ gì chiêu thức. Hắn cũng k vận dụng chính mình đại đạo. Hắn muốn nhân cơ hội này 1 chút làm quen bộ thân thể này. Dù sao bộ thân thể này cũng k phải của hắn, chính là có chút k quen. Bốn này thân thể cũng k phải là không gì phá được, gặp đc lực công kích đủ lớn cũng sẽ khiến hắn bị thương. Theo tu vi Doanh Thiên khôi phục thì nó cũng sẽ mạnh mẽ lên.

“Thật chán, muốn dùng các người tập làm auen 1 chút cơ thể mới này. Thế nhưng là 1 cái cũng k dám lại gần” Doanh Thiên có chút chán nản nói ra. “Vậy liền cùng người viễn chiến” thốt ra câu này, Doanh Thiên tay nắm lại rồi vung ra 1 đấm về phía Lôi Tịch. 1 đấm này bạo phát đi ra khiến không gian xung quanh nhộn nhạo như muốn sụp đổ mang theo uy lực k thể cản phá về phía Lôi Tịch. Lôi Tịch 2 tay vội vàng ấn về phía trước muốn ngăn trở 1 quyền này. Thế nhưng là căn bản đơ k nổi, bởi vì quyền kinh này trực tiếp chấn vỡ hắn linh lực hộ thể, đánh xuyên qua phòng ngự của hắn, hắn bay về phía sau có chút chật vật. Chỉ qua 1 chiêu liền biết thắng bại.

Ngay sau đó vô số công kích từ trên trời rơi xuống oanh trên thân Doanh Thiên, là do bọn hắn khởi động đại trận muốn trấn sát Doanh Thiên. Cứ như vậy 1 lúc lâu qua đi. Bọn hắn căn bản cũng tiêu hao k nổi đành phải dừng công kích. Thế nhưng là đứng ở chỗ kia 1 thân ảnh vẫn như cũ đứng thẳng, ngoại trừ trên thân áo bào có thêm chút rách rưới nhưng tuyệt nhiên là k có lấy 1 vết thương.

“Thật sự muốn vận dụng món đồ đó” Lôi Tịch cắn răng, sau đó hắn lấy ra 2 món đồ là 1 lọ đan dược và 1 thanh đao lớn. Hắn đem đan dược đổ ra, đây là 1 viên màu đỏ rực đan dược, đan khí lập tức phát tán ra phương viên cả ngàn dặm. Xuất hiện lấy vô số dị tượng, nào là thần long phi thiên, nào là phương hoàng trùng sinh.

“Đó là Long Phụng Đan, là thần dược. Vị kia thần vậy mà đem đan dược ban cho hắn” ở phía sau Mông Điệp có chút ghen tị thầm nói. Long Phụng Đan là cấp cao nhất thần dược mà phạm nhân có thể phục dụng. Linh Thánh nửa bước Thông Thần sử dụng liền có được thực lực phá vỡ lấy cánh cửa kia. Trực tiếp đạt tới nửa bước Hư Thần, đây là cỡ nào khủng bố, đây là tiếp cận nhất Thần lực lượng, hơn nữa còn có thể thông qua đan dược nhìn trộm Thần cảnh ảo diệu, từ đó dễ dàng tu luyện hơn, tác dụng phụ duy nhất là sau 3 năm tu vi của người sẽ k thể khôi phục.

Ngay lập tức Lôi Tịch đem đan dược phục dụng, đan vừa tiến vào. Cơ thể hắn liền phát ra những tiếng nổ lớn. Oanh oanh, giống như là có thứ gì đó đc khai mở. Chỉ thấy 2 con mắt kia của hắn bốc lên hừng hực hoá diễm. Hoả diễm này bắt đầu lan trên thân hắn đem hắn đốt tới đỏ rực. Kì lạ là hắn k bị

đốt cháy mà lực lượng của hắn k ngừng kéo lên với 1 tốc độ khó có thể tin. Hắn cảm thấy cơ thể tràn đầy lực lượng, có thể hủy thiên diệt địa. Ngay lập tức hắn tràn đầy tự tin “Đây là Thông Thần Cảnh lực lượng” hắn thì thào.

“Tôi cho ta thử 1 chút lực lượng này. Ha ha” Lôi Tịch cuồng tiếu 1 tiếng r sau đó trực tiếp xông tới muốn cận chiến với Doanh Thiên. Hắn đánh ra 1 quyền mang theo vô tận linh lực, thế nhưng là 1 quyền này của hắn lại bị Doanh Thiên dễ dàng bắt lấy “Người thật cho rằng 1 chút xú thực lực ấy liền có thể cùng ta đánh” Hắn k nhanh k chậm nói với Lôi Tịch. Lôi Tịch k tin tà, hắn lần nữa bạo phát đi ra liền 1 cước quét về phía đầu Doanh Thiên. Đối lại là người khác thì đã bị hắn 1 cước này đá cho đầu vỡ vụn. Thế nhưng lần nữa đề Lôi Tịch thất vọng, bởi vì hắn 1 cước này liền bị 1 ngón tay chặn lấy.

Lôi Tịch rốt cuộc ý thức đc k ổn. Nam tử này so hắn tưởng tượng còn muốn khủng bố. Lấy hắn bây giờ thực lực nửa bước Hư Thần này đều k thể làm gì nam tử này. Vậy chỉ sợ nam tử này đã là Hư Thần. Lôi Tịch lui về sau, hắn cầm lấy thanh đao kia. Món đồ này là vị thần kia ban cho hắn, thanh đao này uy lực vô cùng mạnh mẽ, đánh ra 1 kích tối hậu liền có thể chém rớt Hư Thần. Thế nhưng là chỉ dùng đc 1 lần.

Lôi Tịch vung đao lên sau đó lại tiếp tục cùng Doanh Thiên chiến tới. Lần này Doanh Thiên cũng k có lấy lực lượng cường đại tới nghiền ép hắn, mà vận dụng ra Võ Đạo cùng Lôi Tịch đối chiến. Bởi vì mục đích của hắn là làm quen thân thể này.

Lôi Tịch thể công vô cùng hung mãnh. Mỗi 1 đao trăm ra đều để lại vết nứt dài tới cả ngàn dặm. Mỗi 1 quyền tung ra lại để lại từng cái hố sâu mấy trăm trượng. Doanh Thiên thì là tay k đỡ đao vô cùng nhẹ nhõm. Mỗi quyền mỗi cước đi ra đều có ẩn chứa Võ Đạo lực lượng đem toàn bộ thể công của Lôi Tịch hoá giải. Về phần Lôi Tịch càng đánh càng hăng. Thế công ngày càng mạnh mẽ. Mặc dù Doanh Thiên chỉ là hơi hợ ứng phó thể nhưng người bên ngoài nhìn vào thì k nghĩ như vậy. Họ chỉ thấy 2 người chiến đến tương xứng, linh lực tàn phá bừa bãi, không gian nhiều chỗ bị đánh sập, đại địa vỡ nát để lại từng cái khe dài, từng hố sâu hoắm k thấy đáy. Đại trận bao trùm tới hơn 1 vạn dặm cũng có chút k chịu nổi lực lượng của 2 người. Đại trận liên tục gặp trùng kích, rung lên bần bật giống như bất cứ lúc nào đều có thể sụp đổ.

“Giữ chắc Đại Trận. Ngăn vạn lần k thể để đại trận sụp đổ” ngay sau đó bọn hắn miệng phun ra 1 ngụm máu. Lần nữa kết ấn. Đem

Lực lượng cường đại nhất trấn trụ lại đại trận.

Lôi Tịch hét lên 1 tiếng lớn chém ra 1 đao mang theo sát thần lực lượng “Diệt Thần trăm”. Đối lại Doanh Thiên cũng tung ra 1 quyền “Vi Đà Phục Ma” 1 quyền này đi ra giống như là có ngàn vạn đạo quyền ảnh đi ra. Trong nháy mắt quyền ảnh rợp trời mỗi quyền đều là đánh tới 1 chỗ yếu hại trên thân Lôi Tịch. Đây là chỗ lợi hại của Võ Đạo gọi là Đạo Vực. Đao khí và quyền ảnh chạm nhau liền bộc phát khủng khiếp nhất bạo tạc. Đem đám người áp trận phun máu k thôi. Rốt cuộc có người trụ k đc từ vị trí áp trận rút xuống. Ngay lập tức đại trận xuất hiện lỗ hổng, giống như là phản ứng 1 dạng. Liền có k ngừng người rút xuống, rốt cuộc đại trận sụp đổ.

Doanh Thiên đứng đó, lạnh nhạt. Lôi Tịch thì là chống đao nửa quỳ đối diện. Hiện nhiên 1 kích vừa rồi Lôi Tịch đã thua. Hắn cắn răng chuẩn bị cùng Mộng Điệp phối hợp để đánh ra 1 kích cuối cùng này, muốn cho Doanh Thiên 1 kích trí mạng. Hắn muốn dùng Mộng Điệp Hỗn lực cường đại kia làm Doanh Thiên k kịp trở tay để hắn có thể kích phát ra 1 chiêu kia.

Thế nhưng là ngay lúc này 1 cỗ thần uy, không... là nhiều cỗ thần uy hạo đặng quét qua mọi góc ngách thế giới này. Vô số sinh linh sợ mất mật bị thần uy ép quỳ xuống đất. Tu chân giả thì cơ thể linh lực bị áp chế đến k cách nào vận dụng. Những đỉnh cao cường giả kia k bị thần uy áp chế thì là nhìn về hướng thần uy phát ra. Nơi thần uy phát ra chính là từ hướng táng thần chi địa.

“Đây là muốn làm gì, tại sao tự nhiên lại có nhiều như vậy thần uy, không lẽ là có nhiều thần tụ tập” có lão tổ đại tông nghi ngờ. Ngay lập tức có rất nhiều thiên nhãn, thiên kính mở ra hướng về phía táng thần chi địa muốn biết chuyện gì xảy ra. Thế nhưng là Táng Thần Chi Địa bao phủ bởi 1 cỗ kì bí lực lượng. Căn bản nhìn k thấu.

Ngay lúc này từng đợt rung chuyển phát ra từ Táng Thần Chi Địa, từng cỗ thần lực bộc phát ra khiến ai nấy đều sợ hãi. Thiên nhãn, thiên kính đều là bị đánh tan. “Không lẽ là có thần chiến nổ ra” có người suy đoán.”Thật là có thần chiến nổ ra chỉ sợ Cửu Hà giới là 1 hồi tai nạn” có người lo lắng. “Cửu Hà Giới yên bình trăm ngàn vạn năm nay, từ trận thần chiến trước kia đã k còn thần chiến nữa, như thế nào hôm nay lại xuất hiện” có lão tổ sống đã lâu biết đc 1 chút sự tình nói ra.

Lôi Tịch và đám người này cũng nhận ra bất thường. Trong đó lấy Lôi Tịch và Mộng Điệp biết rõ nhất nội tình bên trong lập tức liền hô. “Thời cơ đã tới, bên kia các thần đã động thủ, lập tức cùng nhau tiến lên đem hắn giết. Đoạt lấy món đồ kia. Trở về liền có vô số phần thưởng”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Quét Ngang

Ngay tại lúc này, Thần chiến nổ ra. Đám người Lôi Tịch cũng k còn giấu nghề, ngay lập tức mỗi người đem ra 1 tấm phù. Trên tấm phù này viết lấy ký tự cực khó hiểu, hơn nữa còn ẩn chứa 1 tia thần lực. Hiện nhiên đây cũng là đồ vật của thần.

“Chư vị trưởng lão nge lệnh, bày ra Liệt Thần Trận, hôm nay nhất định phải đoạt lấy món đồ kia về bằng không chúng ta cũng khó sống dưới thần phạt” Lôi Tịch cao giọng nói ra.

Chư vị trưởng lão nghe vậy liền mặt trắng mặt xanh, bởi vì nếu là liễu mạng đi lên thì rất có thể hôm nay sẽ vẫn lạc tại đây. Thế nhưng là không liễu mạng đi lên thì khi trở về căn bản cũng bị thần phạt. Bọn hắn biết thần thủ đoạn đáng sợ, đôi khi cái chết còn dễ chịu hơn là rơi vào mấy thứ thủ đoạn kia. Không còn cách nào, mỗi cái cũng đều liễu mạng đi lên.

Bọn hắn đem bản thân huyết dịch phun lên tấm phù kia, ngay lập tức các tấm phù này kích phát ra quang mang khiếp người. Ngay sau đó các tấm phù này tự động bay lên. Lấy 1 hình thái kì lạ mà tự động bày ra 1 cái kì lạ trận pháp. Toà trận pháp này bao trùm lấy phương viên 10 vạn dặm, trong trận dâng lên vô ngần sát cơ. Tất cả sát cơ này hiển nhiên là đều nhắm vào Doanh Thiên.

“Trận Pháp cần chút thời gian khởi động công kích, mau kéo dài thời gian” Lôi Tịch ra lệnh. Chỉ thấy mấy trăm vị cường giả này đều là cắn răng liễu mạng xông lên. Mỗi cái đều lấy ra chính mình vũ khí, thi triển ra đủ loại công kích đánh về phía Doanh Thiên. Chỉ thấy đầy trời linh lực đủ màu đủ sắc phô thiên cái địa giống như 1 con sóng lớn trào về phía Doanh Thiên.

Doanh Thiên đứng đó, hắn k tránh k né, mặc cho vô số công kích đánh lên người hắn. Ngay sau đó hắn nhấc chân bước ra 1 bước. Chỉ thấy hắn đã xuất hiện ở giữa đám người kia. Sau đó hắn thi triển ra Vô Đạo, mỗi 1 thức Vô Ngộ hắn thi triển ra đều ẩn chứa cường đại lực lượng Vô Đạo, 1 một thức đi ra đều là vô cùng hoa mỹ. Mỗi 1 cử động của hắn đều tràn đầy đạo vận thần kỳ. Mặc dù hắn chỉ là đi ra 1 chút đại đạo mà thôi, thế nhưng trong mắt những cường giả Thần Điện này, hắn thi triển ra đại đạo chính là vô cùng uyên thâm, bọn hắn cả đời chính là tìm hiểu k tới. Trong chốc lát liền có hơn 10 vị cường giả bị hắn đánh chết. Doanh Thiên giống như là hồ xông bày gà, mỗi quyền đi ra liền có người gục xuống, mỗi cước đá ra liền có kẻ bị đá thành 2 đoạn. Kẻ may mắn thì là toàn thân. Kẻ k may thì trực tiếp bị oanh thành huyết vụ. Từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi. Từng đạo linh lực mạnh mẽ bùng nổ. 10 vạn dặm phương viên trận pháp bị đánh phá thành mảnh nhỏ. Trong trận từng tiếng nổ lớn vang lên xen kẽ lấy từng tiếng kêu thảm. Thế nhưng là bên ngoài trận pháp lại im ắng lạ thường. Cho dù lúc này có người đứng bên ngoài cũng k thể phát hiện sự việc trong trận.

Thời gian trôi đi. Chỉ thấy lúc này trong trận k còn động tĩnh nữa. Giữa 1 vùng phế tích kia. Doanh Thiên đứng đó, lạnh nhạt. Xung quanh hắn là mấy trăm bộ thi cốt. Có nguyên vẹn, có đứt tay đứt chân, có mất đầu, đủ loại kiểu thi thể tàn phá. Đây căn bản là 1 trận đồ sát. Mặc dù khắp nơi đều là máu, thế nhưng là trên thân Doanh Thiên liền 1 giọt máu cũng k dính, hắn đứng đó. Giống như là hắn mới bước tới đây, hắn cũng k có bất kỳ điều gì biểu hiện trên mặt. Giống như là k phải hắn giết người.

Nơi xa Lôi Tịch thấy cảnh này đều là tức tới thổ huyết. Hắn biết Thiên Hà Thần Điện xong rồi. Đây cơ hồ là toàn quân bị diệt. Hơn nữa còn là toàn bộ cường giả đỉnh cao. Phải biết mỗi 1 cái Linh Vương cấp cường giả trên đại lục đều là chấp chưởng lấy 1 phương. Huống hồ hắn ở nơi này toàn bộ đều là Linh Tôn, Linh Hoàng, Linh Đế. Đây chính là toàn bộ lực lượng của Thần Điện, thế nhưng là hôm nay liền bị giết k còn 1 móng. Thử hỏi làm sao hắn k đau lòng. Hắn muốn ứng cứu nhưng căn bản k thể. Đối cứng 1 chiêu kia với Doanh Thiên khiến hắn cơ hồ kinh mạch đều là đứt gãy. Căn bản k có lực đi ứng cứu. Lúc này hắn nhìn về Mộng Điệp đang nhắm mắt tại đó hỏi “Mộng Điện chủ, đã xong chưa”.

Ngay sau đó Mộng Điệp mở mắt ra, tay nàng kết lấy mấy trăm đạo ấn quyết, miệng đọc chú “Liệp Thần Quyết, liệt án sát thần”. Chỉ thấy từng tấm phù kia mỗi cái bốc lên hoa diễm mãnh liệt, sau đó liền kèm theo lôi điện xuất hiện. Hiển nhiên đây là muốn kích phát toàn bộ phù chú này đánh ra 1 kích chung cực nhất. Từng tấm phù chú đều ngay lập tức bốc cháy đi lên. Sau đó lấy 1 thể k gì có thể cản đánh tới Doanh Thiên.

UYỄNH. 1 tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Tiếng nổ này vang vọng xa tới mấy trăm vạn dặm đều có thể nghe thấy. Vô số tu chân giả nghe được tiếng nổ này đều là sợ mất mật.

“Nổ lớn như vậy, k lẽ là thần công kích” vô số người trầm nghĩ như vậy.

Trung tâm vụ nổ kia. Trận pháp đã vỡ vụn, chỉ thấy xuất hiện 1 cái hố rộng tới 5 vạn dặm, sâu không thấy đáy. Hiển Nhiên là do vụ nổ gây ra.

Lôi Tịch và Mộng Điệp đã thoát ra ngoài trước khi trận pháp nổ tung. Mộng Điệp lúc này khuôn mặt có chút tái nhợt, điều khiển trận pháp thần cấp căn bản là quá sức nàng. Ánh mắt nàng gắt gao nhìn về cái hố kia. Thế nhưng là kết quả làm cho nàng vô cùng sợ hãi.

Doanh Thiên lãnh ngạo đứng đó, không phải đứng, mà là hắn lơ lửng giữa cái hố đó. Nàng k biết hắn làm thế nào lảng không được. Mặc dù Linh Vương cường giả trở lên là có thể lảng không phi hành. Thế nhưng là đều cần linh lực cheo trông. Còn Doanh Thiên hắn chỉ ở đó giống như là đứng trên mặt đất vậy. Nàng k cảm thấy bất cứ linh lực gì hại món đồ gì giúp hắn lảng không.

Xoẹt 1 cái. Nàng đã thấy Doanh Thiên đứng trước mặt mình. K nghĩ ngợi gì nàng liền sử dụng ra hồn lực công kích mạnh nhất tấn công vào linh hồn của Doanh Thiên. Thực ra ban nãy khi Doanh Thiên giao chiến. Nàng k chỉ 1 lần đánh ra hồn lực công kích. Thế nhưng thủ đoạn nàng thi triển ra căn bản giống như muối bỏ biển. Hắn giống như k hề bị tác động vậy. Lúc này cũng giống như vậy, mặc cho hồn lực của nàng cuộn cuộn ép tới người Doanh Thiên thế nhưng là k có tác dụng gì. Doanh Thiên nhìn vào mắt nàng, ngay lúc này nàng chỉ thấy thiên địa giống như sụp đổ. Nàng lạnh toát giống như bị rơi vào hầm băng. Nàng trông thấy 1 viên tượng, 1 viên tượng mà có lẽ cả đời này nàng sẽ k thể nào quên đi. Nàng trông thấy ức vạn khoả tinh thần rơi rụng, trông thấy nhật nguyệt bạo tạc vỡ nát. Nàng trông thấy vô số ngọn núi cao bao quanh bởi những dòng sông, đáng sợ là những ngọn núi kia đều là chất đầy thi thể mà thành núi. Những dòng sông kia là máu chảy thành sông. Nàng trông thấy 1 thân ảnh vĩ ngạn đứng trên hết thảy, chính là Doanh Thiên. Khi nàng từ trong viễn tượng tỉnh lại, đôi mắt đã là vô thần. Nàng run rẩy quỳ ở nơi đó. Cúi đầu xuống k dám nhìn vào mắt Doanh Thiên nữa. Nàng sợ hãi. Nàng biết trước mắt nam tử này tuyệt đối là tồn tại Thần Cấp.

“Người.....rất cuộc... đến cùng là ai” nàng chỉ lắp bắp hỏi 1 câu.

Doanh Thiên đem đầu Lôi Tịch vặt xuống. Không có trả lời nàng mà trực tiếp hỏi nàng 1 câu “Thần phục hoặc chết. Chọn đi”

“Ta..... thần phục” Mộng Điệp run rẩy đáp. Nàng chưa muốn chết. Mặc dù nàng trước đây cao ngạo. Thế nhưng là đối mặt Doanh Thiên. Nàng chỉ thấy sợ hãi. Vô cùng sợ hãi. Nàng k có lựa chọn. Vì vậy chỉ có thể thần phục.

“Trước đường thương” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói. Giống như thay đổi thành 1 người khác mà k phải 1 cái huyết tính giết người vừa rồi. Sau đó hắn

trèo lên 1 cái cây lớn. Uống 1 bầu rượu rồi nhắm mắt giống như ngủ say.

Mấy canh giờ sau. Bên kia thần chiến cũng kết thúc. Sau đó 1 ngày. 1 tin tức truyền ra với tốc độ chóng mặt làm cả Cửu Hà Giới oanh động.

Ở tại bên dưới Doanh Thiên đang ngủ Mộng Điện nhận được 1 đạo truyền tin phù. Tin tức trên truyền tin phù làm nàng run rẩy sợ hãi.

Trận thần chiến hôm qua có Thần vẫn lạc. Hơn nữa không chỉ 1 vị.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Người Đến

Thần vẫn lạc, đây là kinh khủng cỡ nào tin tức. Trong mắt vô số sinh linh Cửu Hà Giới, thần là tồn tại chí cao vô thượng, là tất cả sinh linh hướng tới. Thế nhưng là hôm nay có tới 4 vị thần vẫn lạc. Hơn nữa còn là chết thảm.

Có người biết nội tình truyền ra “11 vị thần cùng nhau tiến vào táng thần chi địa, tiến vào không được bao lâu liền bộc phát thần chiến. Sau đó chỉ có 9 vị chạy thoát ra ngoài, thế nhưng là có 2 vị bị 1 bàn tay tóm tới chụp chết”. Tin này truyền ra đều là vô số người tin tưởng. Dù sao từ lúc thần chiến nổ ra đều có vô số ánh mắt hướng tới. Vì thế chuyện thần chạy ra căn bản giấu k được thể nhân.

Đáng sợ hơn là trong táng thần chi địa kia lại có tồn tại có thể đồ thần. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình. Giờ phút này có cực nhiều tu chân giả đều là âm thầm toát mồ hôi hột. Âm thầm cảm thấy mình thật may mắn, dù sao trăm ngàn vạn năm nay số người tiến vào táng thần chi địa tìm kiếm cơ duyên căn bản đếm không hết. Có nhiều người chết đi, lại có người đạt đc công pháp truyền thừa trở thành siêu cấp cường giả. Bây giờ biết được táng thần chi địa có tồn tại có thể đồ thần ai mà không sợ hãi. “May mắn chúng ta năm đó tiến vào táng thần chi địa chỉ tìm chút đồ rồi rời đi, may mà chọc k tới cái tồn tại kia” đây là ý nghĩ chung của nhiều người hiện giờ.

Ngồi dưới gốc cây Mộng Điện có chút lo lắng. Bởi vì nàng biết đây chỉ là khởi đầu. Chuyện này sẽ còn tiếp tục. Hơn nữa cái nam tử đang ngủ trên gốc cây kia cũng là thần cấp tồn tại. Ép cho nàng thờ không thông. Nàng cũng k biết vì lý do gì hấn k giết nàng. Chắc chắn là k phải vì nàng chút nhan sắc này. Nàng biết hấn sẽ k để ý nàng chút nhan sắc này mà k giết. Hấn là có mục đích nào đó.

Thực tế Doanh Thiên k có giết nàng bởi vì hấn nhận đc trên người Mộng Điện có 1 khí tức quen thuộc. Làm hấn nhớ tới người kia. 1 cái tiểu nha đầu ngốc nghếch và bướng bỉnh.

Ngay lúc này, bên dưới gốc cây không gian có chút ba động. Sau đó không gian vỡ ra, Ma Âm có chút chật vật đi từ trong ra. Lúc trước chiến đấu trước khi trận pháp đánh xuống Doanh Thiên đã xé rách không gian sau đó ném nàng vào trong đó. Sau đó hấn cũng k đưa nàng ra mà để nàng tự tìm đường ra. Đây cũng là nhân cơ hội để nàng tiếp xúc không gian đại đạo.

Thấy được Ma Âm, Mộng Điện có chút ngạc nhiên. Nàng vốn nghĩ Ma Âm đã chết dưới công kích của trận pháp. Thật k nghĩ tới vậy mà còn sống. Nàng lập tức đoán ra đây là thủ đoạn của Doanh Thiên.

Ma Âm đánh giá 1 chút tình hình bên ngoài, nàng liền biết chiến đấu đã kết thúc. Hiển nhiên là công tử nhà nàng đã giải quyết xong. Nàng có chút cảnh giác nhìn Mộng Điện, sau đó lại cười nói “Nha. Danh tiếng lẫy lừng Mộng Điện chủ thể nào hôm nay lại chịu như vậy ủy khuất nha”. Mộng Điện k đáp mà im lặng. Nàng biết hiện tại nàng đang ở thế yếu. Cho dù đối phương tu vi thua xa nàng, thế nhưng là giờ này cũng chỉ mặc cho người ta mĩa mai.

Sau đó k ai nói vs ai câu nào. Các nàng đều là phản mình xếp bằng dưỡng thương.

3 ngày này. Toàn bộ Cửu Hà Giới đều là im ắng. Không có cường giả xuất quan ra ngoài. Phạm là tu chân giả Linh Vương trở lên đều là bế quan k dám thò mặt ra. Phạm nhân thì chỉ nhỏ nhỏ bàn tán chuyện thần vẫn lạc.

Doanh Thiên thì cứ như vậy ngủ 3 ngày. Hôm nay hấn mở mắt. Hấn nằm như vậy, hấn hướng mắt nhìn lên thương khung kia. Ánh mắt là có chút xa xăm. Hấn nhẹ giọng hỏi “Ta đã ngủ bao lâu”.

“Công tử đã ngủ 3 ngày rồi” Ma Âm đáp.

“3 ngày. Vậy cũng sắp tới rồi. Trở về táng thần địa” dứt lời Doanh Thiên liền mở ra không gian chi môn. Sau đó đi vào, Ma Âm cũng đi theo. Mộng Điện thì có chút k biết phải làm thế nào cũng đánh cản rằng đi vào.

Đi qua không gian chi môn chính là táng thần chi địa. Đập vào mắt Ma Âm và Mộng Điện lúc này là 1 mảnh đại địa vô cùng tàn phá. Trên đại địa vẫn lưu lại thần lực càn quét, khắp nơi đều là thần huyết vương vãi.

Ngay lúc này 1 đám thân ảnh mờ mịt xuất hiện, hơn nữa còn là k ngừng gia tăng. Sau đó đều là nhất loạt quỳ xuống hô “Tôn thượng trở về”

Huyết Tỳ đến gần Doanh Thiên cúi đầu nói “Bẩm Công Tử, mấy ngày trước có mấy tên xâm nhập vào đây, muốn đòi thứ gì đó. Cái này tiểu nhân cũng k

đám làm chủ. Chỉ là đuổi chúng đi”.

Doanh Thiên liếc hắt 1 cái sau đó lạnh nhạt đạo “Chỉ là mấy cái còn con chân thần vậy mà cũng để chúng chạy ra. Các ngươi ở đây k có 1 vạn cũng có 8 ngàn”.

Huyết Tỳ đều là lạnh toát sống lưng, nếu là bình thường hẳn liền đem 1 cái tát liền có thể chụp chết đám tiểu chân thần kia. Thế nhưng là hôm nay trên đầu hắt treo cao 1 cái vị cổ quái chủ nhân khiến hẳn k dám tự quyết 1 vấn đề gì. Chẳng may khiến hẳn nổi giận thì hẳn còn lại chút thần hồn này chẳng phải liền tan thành mây khói.

“Công tử tha tội”. Huyết tỳ quỳ xuống xin tha.

Mộng Diệp nhìn 1 màn này đều là có chút tròn mắt há mồm. Từ lúc những thân ảnh này xuất hiện đã làm nàng quỳ xuống. Bởi vì ở đây có tới gần 1 vạn cái đều là thần tồn tại. Mặc dù là đều đã chết chỉ còn lại thần hồn. Thế nhưng là 1 vạn cái ở đây khí tức cuộn cuộn ép nàng thở k nổi. Ma Âm có chút đắc ý nhìn Mộng Diệp sau đó mỉa mai “Có gì tốt đáng sợ. Nhất gan”. Thực tế ban đầu Ma Âm chính là còn thất thố gấp mấy lần Mộng Diệp. Nay nhìn Mộng Diệp như vậy nàng có chút sáng khoái.

Mộng Diệp căn bản k thể phản kháng lời Ma Âm. Nàng nhìn về phía Doanh Thiên thật lâu. Nội tâm trầm mặc. Nàng đang suy đoán Doanh Thiên là cỡ nào tồn tại để cho những thần kia cũng phải quỳ lạy. Chỉ vờ vờ mấy hôm nay liền đánh vỡ nàng tất cả thường thức. Nàng k biết đây là phúc hay họa. Nếu như mấy ngày trước bọn họ là chịu động thủ thì mấy vị thần ngoài kia căn bản k có 1 cái rời đi. Chẳng qua họ khinh thường động thủ, chỉ là để vài người đi ứng phó mà thôi.

Ngay lúc này từ đám đông đi 1 cái tiểu hài nữ. 1 con gấu và 1 lão ấu. Là Nguyệt Nhi, Tiểu Hùng và sư tôn Ma Âm. Nguyệt Nhi lao tới nhảy lên ôm lấy cổ Doanh Thiên cười hi hi nói “Sư Tôn ngài trở về. Nguyệt Nhi nhớ ngài muốn chết”. Doanh Thiên gỡ nàng xuống đánh giá 1 chút rồi cười “Àn. Không tệ, mới có mấy ngày liền ngưng ra Nguyên Thần. Vài ngày nữa liền có thể tụ linh tiến vào Linh Nguyên Cảnh”.

Bên cạnh tiểu hùng có chút uỷ khuất nói. “Công tử. Ngươi cũng k nhìn vì sao nàng ta nhanh như vậy liền luyện thể xong đi”.

Nghe vậy Doanh Thiên cười nhìn nó. Lúc này Tiểu Hùng đầu còn bộ dáng uy phong mãnh thú thường ngày. Chính là 1 con gấu ốm, lông lá xơ xác tả tơi. Khấp người băng bó. Hơn nữa còn là gãy trơ xương. Hiên Nhiên vì Nguyệt Nhi luyện thể nó là tương đương chịu khổ. Nó thầm nhớ lại những lúc bị rút xương, rút máu, cắt mạch mà run rẩy sợ hãi. Cũng may là đã qua. Chỉ cần tịnh dưỡng là sẽ khôi phục như cũ. Doanh Thiên nói “K ném ngươi vào nồi liền may mắn cho ngươi. Còn dám kể”. Lập tức câu này đem Tiểu Hùng dọa sợ k dám nói gì.

Nhìn 1 đám người này. Sau đó Doanh Thiên đánh ra khoảng chừng 1 vạn đạo quang phù. Nhàn nhạt nói “Các ngươi tự tìm phù hợp với mình công pháp”. Sau đó dẫn đám người Nguyệt Nhi đi.

Doanh Thiên rời đi sau đó mới có 1 vị tiến tới gần những quang phù lơ lửng này xem xét 1 chút. Sau đó đều là mắt sáng lên. Kích động không thôi. Không khỏi vội vàng hét lớn “Đây... đây là.... Đế..... Thần Đế cấp công pháp.” Chư thần nghe vậy đều là nhao nhao lao tới xem xét.

“Quả nhiên là Thần Đế cấp công pháp”

“Lại là Thần Đế công pháp..... còn là cả vạn bộ”

“Xuất thủ cũng quá hào phóng đi, những công pháp này nếu là xuất hiện ở Thần Đình trên kia liền sẽ gây ra gió tanh mưa máu”

“Chẳng phải chúng ta liền có cơ hội tu thành Thần Đế sao”.

Có 1 vị xem xét kỹ lưỡng công pháp kích động hô lớn “Đây là.... đây là phương pháp tu luyện Linh Thể” nghe thấy vậy tất cả đều là đỏ mắt kích động. Phải biết bọn họ hiện tại chỉ còn lại thần hồn. Không có thân thể. Chỉ có thể tu thành Quỷ Linh. Thế nhưng ở đây lại có phương pháp giúp bọn họ luyện ra thân thể mới. Đây là cỡ nào sự tình vui mừng.

Ngay lúc này. Cả thần giới bỗng nhiên rung chuyển. Cổ rung chuyển này kinh động vô số thần linh. Các Thần Đế nhao nhao từ trong bế quan tỉnh lại.

“Chuyện gì xảy ra, tại sao thần giới lại bị rung như vậy”.

Có tồn tại suy tính 1 chút liền biết chuyện xảy ra “Có kẻ phá vỡ giới bích thần giới tiến vào Thần Giới”.

“Là ai, k lẽ là từ Ma Giới tiến tới công kích” trên Thần Đình xuất hiện 1 giọng quát lớn. “Điều động Thần binh thần tướng, tiến vào giới bị”.liên tiếp 1 loạt đạo mệnh lệnh được ban hành.

Lúc này ở Tảng Thần Chi Địa,Doanh Thiên thì là nhàn nhạt nói “Người đến”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Lục Đế Tử. Vấn Thiên

Bên cạnh giới bích thần giới lúc này là 1 vết nứt không gian vô cùng khổng lồ. Kéo dài cả tỉ dặm. Vết nứt không gian này trông giống như 1 cái miệng quái vật khổng lồ có thể thôn phệ thế gian hết thảy. Cho dù là thần đế rót vào cũng khó toàn mạng trở ra.

Một tia lưu quang bay với tốc độ nhanh k thể tưởng tượng bay tới vết nứt này sau đó dừng lại. Lưu quang tán đi để lộ ra 1 thân ảnh, là một cái nam tử khoảng chừng 40. Trên người hắn để hoàng chi uy tán mất khắp vùng không gian này. Hắn cẩn thận quan sát vết nứt k gian này, trên mặt lộ ra vẻ nghiêm trọng

“Đạo Vương. Ngài đến sớm” 1 cái âm thanh vang lên phía sau người nam tử này. Đó là 1 cái nam tử khác. Tuy nhiên thì còn trẻ. Khoảng chừng 25.

“Ta chỉ là đứng lúc ở gần đây mà thôi. Ngược lại Minh Vương ở xa lại tới rất nhanh” người được gọi là Đạo Vương này cười đáp.

Người được xưng là Minh Vương khiêm tốn nói “Ân, cũng k sớm bao nhiêu, bọn họ cũng tới”

Ngay sau đó từng cái thân ảnh xuất hiện. Liền 1 lúc liền có mấy chục cái xuất hiện ở đây. Đáng nói ra trên thân mỗi người đều rầm rộ để hoàng khí tức. Hiên nhiên mỗi người ở đây đều có được Thần Đế thực lực.

1 cái nữ tử áo đỏ lại gần Đạo Vương cười hỏi “Đạo Vương đến sớm có phát hiện gì không”

Đạo Vương cười khổ nói “Ta cũng k có đến sớm hơn mọi người bao nhiêu, nhưng là có dò xét qua. Là có người đi qua đây. Hơn nữa.....” nói tới đây liền trầm mặc.

“Có chuyện gì sao” 1 vị khác hỏi.

“Ta nghi ngờ là từ nơi đó đi vào” Đạo Vương thở dài nói.

“Nơi đó”.. nge tới đây ở đây mỗi người đều là ngưng trọng lên. 1 vị đại hán nói ra “Không lẽ là bọn chúng cử tới viện binh”.

Minh Vương nghi hoặc. “Long Vương sao lại nghĩ như vậy, Ở người bị thương”.

Vị kia Long Vương cười nói. “Ân đúng là bị chút thương thế. Mấy ngày trước vừa cùng bọn hắn chiến 1 cái. Giết được 1 tên. Thế nhưng là bị 2 tên khác đánh lén. Có chút trở tay không kịp”.

Nge vậy ở đây mỗi cái đều là cảm thấy nghiêm trọng. Phải biết bọn hắn ở đây cái nào cũng là tồn tại đỉnh cấp của Thần Giới. Thế nhưng lại vẫn như cũ có người đánh chủ ý bọn hắn. Thử hỏi làm sao cảm thấy không nghiêm trọng.

Đạo Vương lên tiếng “Nếu thật là bọn hắn thì chúng ta phải cẩn thận. liên hệ những người còn lại. Minh Vương ngài chịu khó đi báo bên kia Thần Đình 1 chút. Những ngày này chúng ta cần phải cảnh giác 1 chút”.

Sau đó những người này liền rời đi. Ở tại 1 cái cấp độ sâu không gian. Có 1 người nhìn chăm chăm nơi này. Ánh mắt hắn không khỏi có chút khiếp sợ. Hắn ở đây từ đầu đến cuối. Hắn nhìn thấy không gian giới bích của Thần Giới bị xé rách. Hắn cũng nhìn thấy người đi vào. Thế nhưng là từ đầu đến cuối hắn k có động. Hắn sợ bị người kia phát hiện. Cũng may người kia tiến vào liền lập tức rời đi. Nếu Doanh Thiên ở đây liền biết hắn là Thanh Hư. Hắn nắm bắt “Cần báo công tử” sau đó rời đi.

Tảng Thần Chi Địa. Doanh Thiên đứng đó giống như là đang đợi gì đó. Đằng sau là đám người Huyết Tỳ đứng yên ở đó yên lặng chờ đợi. Chỉ nghe hoa 1 tiếng liền xuất hiện 1 cái khoảng chừng 30 tuổi nam tử xuất hiện phía sau Doanh Thiên. Nam tử này xuất hiện liền làm Huyết Tỳ giật mình kinh hãi. Bởi vì hắn nhận ra người kia căn bản k phải người trong táng thần chi địa. Vậy thì chắc chắn là người bên ngoài tới. Thế nhưng là làm thế nào một người lại có thể vô thanh vô tức đi vào Táng Thần Chi Địa. Đám người Huyết Tỳ lập tức cảnh giác lên. Vận chuyển lấy thần lực. Thế nhưng là tiếp theo sự tình làm bọn hắn có chút trợn mắt. Cái kia nam tử trực tiếp quỳ xuống “Công Tử. Tại hạ có việc cần báo”.

Doanh Thiên k quay lại nói “Không tệ, nhanh như vậy liền khôi phục lại huyết khí. Không hổ là thập đại linh căn 1 trong”.

Người tới chính là Thanh Hư. Thế nhưng là hắn lúc này diện mạo liền khác xa lúc mới đầu Doanh Thiên gặp hắn trong hắc động kia. Từ khi thoát ra được hắn liền tập trung dưỡng thương. Mặc dù là chưa khôi phục thể nhưng là huyết khí khôi phục không ít. Kéo hắn trẻ lại. Không còn 1 bộ dạng lão già kia.

“Cũng nhờ Công Tử chỉ điểm, công tử.... việc kia”.. Thanh Hư vội đáp.

“Ân. Không cần lo lắng. Ta đã biết”. Doanh Thiên nhạt nói.

Ở đây đám người Ma Âm, Mộng điệp cũng không thấy có gì lạ. Cũng chỉ coi người kia là Doanh Thiên thuộc hạ mà thôi. Thế nhưng là có người lại căng cứng, đó là Huyết Tỳ. Bởi vì hắn nhìn ra được người mới đến kia đáng sợ tới cỡ nào. Hắn nhìn k thấu người này, thế nhưng hắn biết chắc người này sâu không lường được, dựa theo lời Doanh Thiên và người mới đến này liền có thể biết người này bị trọng thương. Thế nhưng là cho dù bị trọng thương cũng có thể 1 đầu ngón tay liền diệt hắn thời còn sống. Hơn nữa người kia đạo vận khác hẳn Thần vận thần giới này. “Đó là Đại Đạo, hơn nữa là cao thâm vô cùng Đại Đạo” Huyết Tỳ thầm nghĩ. Đến đây hắn liền đưa ra 1 cái to gan nhất từ trước đến nay suy đoán. Suy đoán này liền ngay cả hắn cũng không tin. Nhưng là dù sao nó bày ở trước mắt. Hắn k khỏi nhìn lại về phía Doanh Thiên, sau đó âm thầm quyết định. “Sau này nhất định k thể phản bội công tử”.

Bỗng nhiên không gian xung quanh giống như là bị cô đặc lại. Khiến cho đám người ở đây căn bản không thể cử động được. 1 cái lỗ xoáy không gian hình thành trên bầu trời Tảng Thần Địa. Sau đó 1 cái thân ảnh hạ xuống. Đây là 1 cái thanh niên trẻ tuổi. Thanh niên này hạ xuống dưới đi tới trước Doanh Thiên sau đó nhìn hắn thật lâu. Thanh niên này dù đứng đó nhưng lại đem cả Tảng Thần Địa không gian định trụ lại. Thanh niên này đem tới 1 cảm giác áp bách cực lớn. Những cái kia thần hồn bị ép định trụ ở đó. Đám đệ tử Thái Âm cốc thì trực tiếp mất đi ý thức. Ở đây cũng chỉ có Thanh Hư. Huyết Tỳ và mấy người Ma Âm k có bị định trụ lại. Thế nhưng là mấy người ở đây cũng đều hít thở không thông. Nhất là Huyết Tỳ.

Giờ phút này hắn có xung động chính là muốn chết đi. Bởi vì cái thanh niên này so với cái vị kia Thanh Hư còn muốn khủng bố. Hắn chỉ liếc nhìn 1 chút thanh niên này cơ hồ thần hồn đều muốn tan vỡ. Căn bản không có cách nào nhìn. Chỉ có thể cúi thật sâu.

Cho dù là Thanh Hư cũng có chút áp lực với thanh niên này. Phải biết hắn đường đường là 1 cái tuyệt thế Tiên Đế. Có được thập đại linh căn Khô Trúc. Lại có tới 81 cái chân mệnh. Thế nhưng là hắn biết so với cái thanh niên kia hắn căn bản đỡ k đc người ta 1 cái tát. Bởi vì hắn vừa nhìn liền biết thanh niên kia là dạng gì tồn tại. Cũng bởi vì đây chính là người hắn nhìn thấy đi ra từ vết nứt không gian kia.

Thanh niên này đứng nhìn Doanh Thiên thật lâu. Không ai thấy trên mặt hắn có chút lệ. Hắn chậm rãi xuống sau đó đập đầu sát đất. Giọng có chút kích động nói “Đệ tử bái kiến Sư Tôn”. Câu này đi ra làm người ở đây đều chết lặng. Cái thanh niên khủng bố kia lại là đệ tử của công tử bọn hắn. Đây là cơ nào ghê gớm sự tình. Ở đây bình tĩnh nhất chỉ có Thanh Hư. Vì hắn biết được 1 chút nội tình. Ngoài ra còn có Nguyệt Nhi là không có thấy gì làm lạ sự tình.

Thanh niên này chính là Doanh Thiên đệ tử thứ 6. Tên là Vấn Thiên. Từ khi Doanh Thiên thức tỉnh hắn liền biết. Sau đó chuẩn bị một số thứ liền cấp tốc đi gặp Doanh Thiên. Trải qua 1 đoạn khá khó khăn đường mới đến được đây.

“Đứng lên đi. Người bị thương, k cần như vậy hành lễ” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói.

“Đệ tử bất tài. Chỉ có thể đem 1 bộ đạo thân này tới gặp sư tôn. Xin người trách tội” thanh niên kia nức nở nói.

“Người có thể đến được đây đã là không dễ dàng, lấy người thiên tư. Hắn đã sớm đem món đồ kia luyện hoá thành tự Đạo Quân rồi chứ. Thế nào mấy cái kỷ nguyên vẫn chỉ như vậy 1 cái Đạo Nguyên” Doanh Thiên hỏi.

“Đệ tử vô năng. Thời gian này cũng có chút khó khăn. Căn bản không có chút nào thời gian rảnh” Vấn Thiên buồn bã nói.

“Các người vất vả rồi. Kiến tạo toà Hợp Hồn Trùng Sinh Trận này đã là rất k tồi. Sư tôn mắc nợ các người”. Doanh Thiên trấn an.

“Sư tôn người đừng nói như vậy, công ơn nuôi dưỡng k phải chỉ như vậy. Hơn nữa đây còn là việc chúng đệ tử phải làm” Vấn Thiên vội đáp.

Doanh Thiên trầm ngâm 1 lát rồi hỏi tiếp “Người sư huynh sư tỷ thế nào”.

Vấn Thiên tay có chút nắm chặt lại run rẩy 1 lát rồi đáp “Đại sư huynh cùng tứ sư huynh vì tranh đoạt lại sư tôn thân thể đã vẫn lạc”.

“Triệt để vẫn lạc rồi” Doanh Thiên có chút nhú mày.

Vấn Thiên lấy ra 2 quả cầu thủy tinh dâng lên trước mặt Doanh Thiên sau đó nói “Ngũ sư tỷ liều mạng đốt cháy 1 thân tu vi sau đó tự bạo Hồng Mông Linh Bảo cũng chỉ đoạt về được như vậy vài mảnh hồn phách của 2 vị sư huynh”.

Doanh Thiên tiếp lấy 2 quả thủy tinh cầu kia. Bên trong bảo tồn lấy vài mảnh hồn phách của 2 vị đệ tử hắn rồi hỏi tiếp “Vậy lão nhị và lão tam, còn có thất nương”.

“Nhị sư huynh tam sư huynh cùng đệ tử và thất muội tổn gần 1 cái kỷ nguyên mới đem toà trận này bày bố xong. Sau đó tam sư huynh tế chính mình đại đạo mới đem trận pháp này vận chuyển. Còn nhị sư huynh mỗi cái kỷ nguyên đều hao hết tu vi bảo vệ trận này khỏi tịch diệt kiếp. Sau đó rơi vào ngũ say và hồi phục. Cứ như vậy qua mấy lần tịch diệt kiếp. Còn thất sư muội sau đó liền mất tích. Đệ tử cũng k còn gặp lại. Chỉ còn mình đệ tử trông coi nơi này. mấy ngày trước biết sư tôn tỉnh lại đệ tử lập tức tiến đến”

Vấn Thiên giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 18: Một Chút Chuyện Cũ

Nge Vấn Thiên nói xong. Doanh Thiên liền trầm mặc không nói gì, trong lòng hắn lúc này tương đương khó nói. Dù sao bọn hắn mỗi cái đệ tử là vì hắn mà như vậy khổ sở, thầy trò bọn hắn trải qua bao nhiêu năm tháng tình cảm là sâu đậm. Thế nhưng là trải qua như vậy biến cố, cảnh mất liền người cũng không còn.

Không khí có chút nặng nề, Huyết Tỳ và Thanh Hư nghe qua bọn hắn đối thoại vừa rồi nội tâm bọn hắn là nổi lên sóng to gió lớn, sự đồ bọn hắn 1 đoạn đối thoại chứa quá nhiều thông tin kinh thiên. Về phần đám người Ma Âm thì là có chút không hiểu, dù sao bọn hắn cảnh giới quá thấp.

Ngay lúc bầu không khí nặng nề này thì 1 cái thanh âm trong trẻo vang lên. “Sur Tôn, người này cũng là người đệ tử sao, vậy ta gọi hắn là sư huynh sao”.

Nguyệt Nhi đứng cạnh Doanh Thiên ngược ngược nhìn Vãn Thiên. Vãn Thiên nhìn qua Nguyệt Nhi có chút đánh giá sau đó ngạc nhiên ồ 1 tiếng “Sur Tôn, đây là....”

“Là người bát sư muội đi. Ta mới thu nhận không lâu. So người liền thế nào”. Doanh Thiên có chút ý vị nói.

Vãn Thiên có chút cười khò nói “Bát sư muội thiên tư vô địch. Sau này thậm chí có thể siêu việt Đại Sư Huynh a”. Lấy hắn nhãn lực liền có thể nhìn ra Nguyệt Nhi tịch diệt thể kia. Lại thêm tiên thiên 81 chân mệnh. Hắn cũng là có chút buồn rầu. Trong đám sư huynh đệ lấy hắn thiên tư yếu nhất. Liên thực lực cũng yếu nhất. Cho dù là vị kia thất sư muội cũng là hơn xa hắn. Nay vị này mới bát sư muội thiên tư cũng như vậy khủng bố, hắn tin rằng không bao lâu vị này bát sư muội nhất định siêu việt hắn.

“Người cũng nên ra mắt người bát sư muội lễ vật chứ” Doanh Thiên cười nói.

Vãn Thiên giật mình vội nói “Sur Tôn người chớ trách đồ nhi, đồ nhi tới đây chỉ là đạo thân nên cũng không có mang gì quý giá, nhưng có 1 món đồ hắn là phù hợp với sư muội”. Sau đó lấy ra một bức đồ quyền đưa cho Nguyệt Nhi nói “Đây là 1 bức Tịch Diệt Thiên Đồ, bát sư nhận lấy”.

Nguyệt Nhi đỡ lấy bức đồ quyền này đánh giá 1 chút rồi có chút chán nản đem cất đi. Vãn Thiên thấy biểu hiện kia của Nguyệt Nhi cũng tương đương khó xử. Bức đồ quyền kia thế nhưng là 1 món chỉ bảo liền ngay cả thánh đế cũng đồ mất. Thế mà vị này bát sư muội liền không có hứng thú. Hắn cũng chỉ là 1 chút rầu rầu vậy. Dù sao hắn tin sau này vị sư muội này của hắn sẽ thấy sự ảo diệu của bức đồ quyền này.

Doanh Thiên bật cười nói “Sao ta thấy món đồ này quen nha”. Tới đây Vãn Thiên liền lén lút xấu hổ. Đơn giản là vì món đồ này là chính Doanh Thiên đưa cho hắn trước đây. Sau đó Vãn Thiên lại lấy ra 1 chiếc nhẫn đưa cho Doanh Thiên nói “Sur Tôn, đây là bảo khố của người, đệ tử đã cất kỹ. Nay trả về sư tôn”.

Doanh Thiên đỡ lấy chiếc nhẫn kia, sau đó thần thức quét vào. Ở đây hắn thấy được những món đồ quen thuộc kia. Có chút cảm khái nói “Giữ được những món đồ này thật không đơn giản. Xem ra người là khổ cực”.

Thực tế Vãn Thiên để giữ được những món đồ kia hắn cũng là rất vất vả. Không ít lần bị vây công tưởng chừng vẫn lạc. Thế nhưng là may mắn mỗi lần đều vượt qua. Bởi vì bảo khố kia giá trị không nhỏ tới dọa người, liền xem như Thiên Tôn đều động tâm.

Doanh Thiên sắp xếp 1 chút sau đó lấy ra vài thứ đưa cho Vãn Thiên. “Cầm những món đồ này, trở về đem người nhị sư huynh và tam sư huynh tỉnh lại. Còn có đi tìm người thất muội, báo mấy tên tiểu tử đó sư tôn đã trở lại. Chờ ta tới tìm”.

Vãn Thiên tiếp lấy những món đồ kia trong lòng là vui mừng. Có những thứ đồ này liền có thể cứu tính hắn 2 vị sư huynh. “Vậy còn ngũ sư tỷ thì sao” Vãn Thiên hỏi.

“Nó đại đạo đã vỡ nát. Hồng Mông Linh Bảo cũng tan thành mây khói. Hắn là bị đánh về thân thể phàm thai đi. Yên tâm, nó vẫn còn tốt. Ta có thể cảm nhận được” Doanh Thiên đáp. Sau đó lại hỏi “Thiên Minh và Thiếu Vũ thế nào, còn có Uyển Nhi”.

Vãn Thiên chấp chừng 1 lát sau đó nói “Thiếu Vũ đem sư tôn để lại hạt giống Nhân Đạo luyện hoá thành trụ Đạo Quân, lúc đệ ấy chứng đạo Đạo Quân liền bị 1 đám khác Đạo Quân vây công. Ngay sau đó Lục Đạo Thiên Tôn buông lời muốn bảo vệ Thiếu Vũ, nói đệ ấy là trong Lục Đạo Luân Hồi người chấp đạo một trong. Vì thế mới đem bọn hắn rút đi. Sau đó Lục Đạo Thiên Tôn đem Nhân Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi đưa cho thiếu vũ chấp chương. Từ khi Thiếu Vũ chấp chương Nhân Đạo, nhân tộc là phát triển hưng thịnh chưa từng có, bây giờ trong thập đại chủng tộc liền đứng thứ 3 vị”. Nói tới đây Vãn Thiên dừng lại.

Doanh Thiên thì là cười cười “Không tệ, Lục Đạo lão đầu kia liền muốn nhân cơ hội này đem ngày trước nợ trả. Đây là muốn tiện nghi hắn. Thiên Minh thì sao”.

“Về phần Thiên Minh..... từ sau khi sư phụ Vãn lạc, đệ ấy đồ sát mấy chục cái thiên vực....”. Vãn Thiên vừa nói vừa nhìn Doanh Thiên.

Doanh Thiên thờ dãi, Thiên Minh và Thiếu Vũ là hắn 2 cái nhi tử, Thiếu Vũ kính trọng hắn. 2 cha con tình cảm hoà hợp. Thế nhưng là Thiên Minh thì khác, bọn hắn có chút khúc mắc. Từ đó 2 cha con liền không nhìn mặt nhau. Cho tới khi hắn vẫn lạc thì vẫn chưa hoà giải.

“Nói tiếp đi” Hắn đạo.

“Sau đó đệ ấy bị Thiên Đình thẩm phán phái chạy vào Địa Ngục, đệ ấy tại địa ngục giết chóc vô số, thậm chí chọc tới mấy vị kia Hình Thiên, Xi Vưu, Trương Thần, Hạng Bạt....., hơn trăm vạn năm đệ ấy liền sáng tạo ra Tà Đạo mới. Đem vị kia Hạng Bạt chấp chương Sư Tôn sáng tạo Tà Đạo cũ chém rụng. Sau đó luyện hoá Tà Đạo cũ. Việc này kinh động tới vị kia A Tỳ Địa Ngục chúa tể và mấy vị Thiên Tôn. Mấy vị Thiên Tôn kia có ý muốn đem Thiên Minh xử tử thế nhưng là vị kia A Tỳ địa ngục chúa tể lại tán thưởng đệ ấy.... hiện tại đệ ấy đã là địa ngục bá chủ 1 phương”. Vãn Thiên nói rõ 1 tràng. Sau đó lén lút nhìn Doanh Thiên. Bởi vì 3000 đại đạo một trong Tà Đạo chính là do sư tôn hắn sáng tạo. Bây giờ nhi tử của hắn lại đem chính hắn sáng tạo đại đạo chém rụng, không biết hắn ý nghĩ như thế nào.

Doanh Thiên nghe xong liền cười lớn “Tốt, không hổ là ta nhi tử, có ý tứ. Ha ha. Tên Tu La kia hắn là cao hứng, năm đó ăn thiệt thòi trong tay ta giờ muốn trả thù nha”.

“Sư tôn.... còn 1 chuyện nữa” Văn Thiên áp ứng nói.

“Chuyện gì”.

“Vì chuyện Thiên Minh chém rụng Tà Đạo mà Thiếu Vũ tiến vào địa ngục ngăn cản, sau đó 2 người liền đại chiến. Đánh tới lưỡng bại câu thương, sau đó Uyển Nhi cũng đi vào địa ngục muốn đem 2 người ngăn lại, muội ấy lấy tính mạng ra uy hiếp mới dừng 2 người họ lại. Và..... người kia đã từng hiện thân”. Văn Thiên đem chuyện nói ra.

Nge nói tới người kia. Doanh Thiên cũng là có chút trầm tư, “Là đem Uyển Nhi đi”.

“Vâng, người kia đã đem Uyển Nhi đi”.

Nhắc tới người kia. Doanh Thiên cũng là có chút đau đầu. Thiên Địa này không có rất ít chuyện đối với hắn là khó giải quyết, người kì chính là một trong số đó.

“Đường xa tới mệt mỏi, hôm nay liền uống rượu ăn ngon cho thoải mái. Ngày mai lại làm chuyện chính”. Đám người Ma Âm thì lập tức rời đi chuẩn bị. Huyết Tỳ thì là mơ hồ. Câu chuyện kia đối với hắn căn bản không hiểu gì. Cái gì Đạo Quân, cái gì Luân Hồi, Địa ngục. Hắn biết đây nhất định là kinh thiên tin tức. Thế nhưng là hắn chưa từng được tiếp xúc tới nên muốn hiểu chuyện là thế nào.

Đối lại là trước giờ bình tĩnh nhất Thanh Hư thì hiện tại mặt mũi trắng bệch. Dù sao hắn là 1 tôn Tiên Đế. Câu chuyện vừa rồi có nhiều chỗ hắn cũng không hiểu. Thế nhưng mỗi cái danh tự được nhắc tới giống như là đập nặng nề vào ngực hắn. Bởi vì hắn biết mỗi cái danh tự đó là như thế nào ý nghĩa.

Đem đó bọn hắn 1 thầy 1 trò uống rượu. Đem những chuyện xưa ra hỏi. Cũng tiện đem 1 chút thể cực hiện tại giảng. Những cái kia thân cũng là tập trung thoải mái, dù sao hôm nay bọn hắn nhận được đồ vật quá lớn. Đây là đáng ăn mừng sự tình. Nguyên bản Tảng Thần Chi Địa âm u từ khi thể nhưng là hôm nay lại tràn ngập sinh khí cùng tiếng cười nói vui vẻ. Bình thường bọn hắn riêng phần mình ở 1 nơi. Có khi còn ra tay đánh nhau. Thế nhưng hôm nay mỗi cái đều vui vẻ cười nói giống như huynh đệ thân thiết. Nhìn qua liền giống 1 cái sơn trại sơn tặc đang mở tiệc ăn mừng vậy.

Mọi người thông cảm là đạo này mình bận quá. Không viết được nhiều. Mình sẽ cố gắng viết nhiều nhất có thể

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chư Thần Hàng Lâm

Sáng Hôm nay Tảng Thần Chi Địa khác với mọi hôm. Từ khi lượn lờ đã không còn, thay vào đó là 1 bầu không khí có chút tươi sáng. Tại 1 chỗ rộng rãi kia, gần 1 vạn nhân ảnh ẩn hiện, thế nhưng tất cả đều im lặng không ai nói gì. Bởi vì hôm nay là sự kiện lớn đối với bọn họ. Bởi vì hôm nay rốt cuộc bọn hắn có thể rời đi địa phương chìm không thêm ị này.

Mấy trăm vạn năm bọn hắn ở đây, đều tìm cách đi ra. Thế nhưng là nơi này có 1 cỗ lực lượng ngăn không cho bọn hắn ra ngoài. Cũng may nơi này lực lượng lại có thể nuôi dưỡng bọn hắn thân hồn. Nếu không trải qua lâu như vậy năm tháng. Cho dù là thần đế thân hồn cũng sẽ bị tan biến không còn.

Năm đó chiến tranh nổ ra là vì tranh đoạt món đồ kia mà bọn hắn vẫn lạc ở đây. Bọn hắn gần vạn người này may mắn thân hồn không bị đánh nát. Số người vẫn lạc ở đây chân chính số lượng là hơn xa. Bọn hắn thân hồn đều bị đánh nát. Triệt để tan biến.

Thực ra món đồ vật kia chỉ là một viên tiên thạch năm đó Văn Thiên ném xuống để duy trì thân thể cho Doanh Thiên mà thôi. Tất nhiên hắn sẽ không đem việc này nói ra.

Bọn hắn nhìn lên phía trên cao kia. Tại 1 gò đá cao, đứng đấy 1 thân ảnh. Chính là Doanh Thiên. Phía sau là đám người Ma Âm, Văn Thiên,.....

“Ta có thể ban cho các ngươi cấp cao nhất công pháp, thế nhưng là ta cần sự trung thành. Trong các ngươi kẻ nào muốn theo ta. Ta liền cho hắn lợi ích cả đời không tưởng. Thế nhưng là cần giao ra 1 tia hồn phách. Kẻ nào không đồng ý liền giao lại công pháp. Sau đó ở lại đây”. Doanh Thiên nhìn đám người nói ra.

Lập tức có rất nhiều người đều là nguyện ý giao ra 1 tia hồn phách. Mặc dù việc này đồng nghĩa với việc sinh tử bọn hắn nắm trong tay Doanh Thiên. Thế nhưng là nghĩ tới cảnh phải ở lại nơi này bọn hắn không cam tâm. Hơn nữa có được công pháp Doanh Thiên ban cho bọn hắn liền có thể lần nữa trùng tu thân thể, lần nữa trùng sinh. Đây là cơ nào mong ước. Thế nhưng cũng có 1 số là chán chường, bọn hắn thế nhưng là không nguyện ý bị người khác cầm lấy sinh tử. Đối với những người này, Doanh Thiên nói tiếp 1 câu “Các ngươi hẳn là rõ đạo lý thiên hạ không có cơm trưa miễn phí. Có được đồ tốt đồng nghĩa cần trả giá”.

Câu này nói ra bọn hắn đều là trầm mặc 1 chút, bọn hắn tu luyện ít cũng vài ngàn năm thành thần, nhiều thì tới mấy chục vạn năm, bọn hắn đều hiểu đạo lý này. Cuối cùng qua những người kia khuyên bảo, dù gì thì bọn hắn đều đồng ý giao ra 1 tia hồn phách.

“Tốt, đã như vậy, liền ban cho các ngươi thêm 1 món đồ”. Doanh Thiên vừa nói liền nhắm mắt lại. Sau đó hắn hồn lực liền bao trùm lấy bọn hắn. Ở trong hồn lực bao phủ, bọn hắn cảm giác giống như là toàn bộ đều bị Doanh Thiên nhìn thấu. Cảm giác này khiến bọn hắn run mình sợ hãi.

Doanh Thiên mở mắt ra. Hắn kết lấy vài đạo ấn pháp. Chỉ thấy trên người hắn xuất hiện lấy từng đầu đại đạo pháp tắc. Những đại đạo pháp tắc này không ngừng gia tăng, hơn nữa là mỗi cái đều thâm ảo khó lường. Huyết Tỳ bọn người này nhìn thấy những đầu đại đạo kia liền đỏ mắt. Bởi vì bọn hắn cảm nhận được đại đạo bản thân bọn hắn đang mãnh liệt rung động. Sau đó từng đầu đại đạo pháp tắc này giống như là được cái gì đó dẫn dắt liền lao về phía bọn hắn. Mỗi người đều nhận được 1 đầu đại đạo. Đây là Doanh Thiên dựa theo bọn hắn thể chất và đại đạo theo đuổi mà ngưng diễn ra đại đạo pháp tắc. Tất nhiên chỉ là 1 phần nhỏ. Thế nhưng đây là đủ để bọn hắn tu luyện tới Thần Đế cấp.

Nhận được những đại đạo này bọn hắn vô cùng kích động. Tìm hiểu những đại đạo này sẽ rút ngắn rất nhiều thời gian bọn hắn lĩnh ngộ đại đạo. Đây là cơ nào sự tình. Mỗi cái đều nhìn về Doanh Thiên với ánh mắt sùng bái, khiếp sợ. Bọn hắn biết đại đạo con đường này khó đi như thế nào. Thế nhưng là Doanh Thiên chỉ vung tay liền có. Đây chỉ có trong truyền thuyết Tiên nhân mới có thủ đoạn mà thôi. Ngay lập tức bọn hắn nhất loạt quỳ xuống khấu đầu hô “Tạ Tôn Thượng ban ân”.

“Miễn lễ” Doanh Thiên thần nhiên nói.

Ở phía sau Mộng Diệp và sư tôn của Ma Âm hết sức ngưỡng mộ bọn hắn. Mộng Diệp đã tìm hiểu tới chút ít đại đạo. Chỉ cần có 1 tia đại đạo năng liền có thể thành thần. Về phần sư tôn của Ma Âm thì năng đã già. Thọ nguyên đã cạn kiệt, chỉ có thành thần mới có thể kéo dài thọ nguyên của năng. Bọn họ hôm nay được chứng kiến cảnh tượng này đã lạc vô cùng hoành tráng. Đánh vỡ bọn hắn thường thức từ trước đến nay.

Doanh Thiên đưa cho Huyết Tỳ 1 cái ngọc giản và 1 chiếc nhẫn nói “Sau khi rời đi nơi này, ngươi đem những việc ta ghi trong này làm, còn đây là 1 số tài nguyên để ngươi làm việc”.

Huyết Tỳ cúi đầu nhận lấy. Sau đó đáp “Tôn thượng yên tâm, ta sẽ hết sức...”.

Doanh Thiên sau đó quay về phía Sư Tôn của Ma Âm đưa cho năng 1 đầu đại đạo nói “Ngươi đem những cái kia đệ tử an bài. Thứ này có thể giúp ngươi, coi như ta trả ân tình Thái Âm cốc các ngươi”. Sau đó hắn lại nhìn về phía Mộng Diệp hỏi “Ngươi có nguyện ý làm ta Thất Tinh Đế Thuần 1 trong Huyền Tinh Thuần”.

Mộng Diệp mấy ngày qua coi như đã tương đương hiểu chuyện. Liền quỳ nhận “Ta nguyện ý vì Công Tử phục vụ”.

Doanh Thiên Hải lòng đem 1 đạo pháp tắc ban cho năng.

Sau đó hắn nhìn xuống đám người kia “bây giờ liền mở trận pháp để các ngươi rời đi nơi này” Doanh Thiên chuẩn bị mở trận. Thế nhưng là khi hắn chuẩn bị mở ra trận pháp thì bỗng nhiên thiên địa như rung chuyển. Chỉ thấy đóng chặt trên bầu trời cánh cửa kia chậm chậm hé mở mang theo tiếng kẹt kẹt.

Mỗi 1 tiếng kẹt kẹt vang lên cả toà thể giới này đều rung 1 cái. Khi cánh cửa này mở ra hết trong cửa tràn ra thần quang mãnh liệt, từng đạo thân ảnh từ trong cửa đi ra. Có tới hơn 200 cái. Mỗi cái thần uy đều cường hoành. Ngay tức khắc Thần uy liền bao trùm lấy toà thể giới này, ép cho vô số sinh linh quỳ xuống không thể đứng dậy.

200 thân ảnh này lập tức xuất hiện trên bầu trời táng thần chi địa. Trong đám người này đi ra 1 cái trẻ tuổi nam tử. Hắn đứng đó đồng dạng nói xuống phía dưới “Ta là Mặc Vũ, là Thiên Vũ Thần Tôn đồ tôn, hôm nay tới bãi phỏng chư vị trong táng thần địa. Mời các vị đi ra gặp mặt”. Thế nhưng là ở bên dưới 1 chút động tĩnh cũng không có. Bên cạnh 1 vị tu vi Chân Thần cười lạnh nhỏ giọng. “Không phải thấy chúng ta tới liền sợ trốn đi rồi”.

Lúc này bên dưới Huyết Tỳ có chút khó chịu. “Lại tới 1 đám sâu kiến, Tôn thượng, ta liền đi diệt bọn hắn”.

“Không cần làm to chuyện. Để vài người ra đối phó bọn hắn, đây coi như việc đầu tiên các ngươi làm đi”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói. Lần trước mấy tên chân thần đi vào đây bọn hắn cần bản k có ra mặt mà chỉ để vài người đối phó bọn hắn. Khiến bọn hắn nghĩ trong táng thần chi địa cũng không có nhiều người.

Huyết Tỳ nhìn qua rồi nói. “Bọn hắn 200 cái đều là Nguyên Thần, Chân Thần. Cái tên Mặc Vũ kia thì đã là Thiên Thần đỉnh phong. Ai nguyện ý đi ra chiến”.

“Để ta” 1 cái hán tử có chút hung dữ nói “liền cho bọn hắn 1 bài học, dám tới quấy nhiễu chúng ta”

“Ta cũng đi”,.... ‘ta nữa’,.... ngay lập tức liền có gần 200 người cũng đi ra chiến.

Doanh Thiên lắc đầu sau đó mở ra không gian chi môn đem đám người Ma Âm rời đi.

Nơi này là 1 cái rộng lớn hồ. Thậm chí có thể nói là 1 vùng biển. 1 cánh cửa không gian mở ra. Doanh Thiên và đám người Ván Thiên đi ra. Cửu Hà Giới có 9 đầu đại hà cuốn quanh. Và có 2 nơi chín đầu đại hà này giao nhau Táng Thần Chi Địa là 1 cái, cái còn lại chính là ở đây.

Ván Thiên bước lên phía trước sau đó hắn kết 1 loạt ấn pháp. Chỉ thấy nước biển phía dưới bỗng nhiên lưu động, rồi cuộn hình thành 1 vòng xoáy lớn. Sau đó Doanh Thiên thả người đi vào đám người kia theo sau.

Đây là 1 cái thông đạo khổng lồ dưới lòng đất, lúc này đám người Doanh Thiên đang chậm chậm di chuyển thì thông đạo lại rung chuyển như sắp sụp đổ. Huyết Tỳ đạo “Bên kia đã chiến đấu rồi”.

Thanh Hư cười đáp “1 đám tiểu tử nghịch nước mà thôi, không cần để ý tới”.

Lúc này ở bên ngoài Cửu Hà Giới bộc phát khá thảm liệt chiến đấu, bọn hắn kéo nhau ra ngoài chiến đấu bởi vì thần cấp chiến đấu quá mức khủng bố. Nếu là có khoảng 400 thần ở Cửu Hà Giới chiến đấu liền gây ra đại tai nạn. Vô số sinh linh có thể bị kéo vào tràng chiến đấu này. Từ bên dưới Cửu Hà Giới nhìn lên liền có thể thấy được đủ loại màu sắc linh lực giao thoa trên bầu trời kia, thiên khung giống như là bị đánh nát. Dư âm chiến đấu rơi rụng xuống khiến thiên băng địa liệt. Có núi cao bị san bằng, có đại địa tan vỡ, nhiều sinh linh không may mắn liền đem tính mạng góp đi vào.

Doanh Thiên dẫn đám người đi vào sâu bên trong thông đạo. Bỗng nhiên hắn mở miệng hỏi “Năm đó sau khi ta bị bọn người kia ám hại, hư vô bên kia có xuất hiện qua”.

Vấn Thiên đáp “Có..... tuy nhiên bọn hắn nhanh chóng bị thanh trừ. Thế nhưng là.....”

“Là có nhiều kẻ trốn thoát”. Doanh Thiên nói.

“Vâng sư tôn, bọn hắn k ít lần đi qua, theo đệ tử dự đoán... bọn hắn thâm thấu không ít, Thiên Đình bên kia sợ là cũng có” Vấn Thiên suy đoán.

Doanh Thiên cười lạnh “Nào chỉ riêng Thiên Đình, sợ là còn có đáng sợ hơn ẩn núp”.

“Ý sư Tôn là”....

“Ngươi Đoán”...

Vấn Thiên có chút hít thở không thông “Thiên Đạo bên kia người cũng có”.

Doanh Thiên không đáp chỉ là tiếp tục đi tiếp, cái này lm cho Vấn Thiên hít 1 hơi khí lạnh. Hắn biết đây là như thế nào ý vị, nếu đây là sự thật liền quá đáng sợ. 1 lát sau Doanh Thiên đem chuyện hắn cứu Thanh Hư nói ra, Vấn Thiên khiếp sợ nói “Liền cả Thần giới cũng bị bọn hắn tiến vào rồi”.

“Àn, thần giới nước rất sâu, không đơn giản”.

Doanh Thiên cười nói.

Cuối cùng bọn hắn đi tới cuối. Nơi này là 1 cái động thiên không lồ, rộng lớn tới có thể nhét vừa mấy ngàn toà đại sơn. Có thể thấy bên trong là 1 toà khác trần pháp. Trung tâm trần pháp đặt 1 chiếc thủy tinh hộp lớn.

Doanh Thiên nhìn chiếc hộp kia thờ dài nói “các ngươi bỏ tính mạng ra chỉ để đem nó về sao,thật là ngốc”.

Bọn người Doanh Thiên tiến vào trần pháp đứng xung quanh chiếc Hộp kia, Doanh Thiên đặt tay lên hộp cảm nhận 1 chút, chỉ thấy chiếc hộp kịch liệt rung động 1 chút sau đó rất nhanh liền im lặng xuống.

“Cần chuẩn bị 1 chút, gây ra động tĩnh lớn liền đem bọn hắn kinh động tới. Ngược lại là phiền toái”. Doanh Thiên suy nghĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hoài Nghi Nhân Sinh

Doanh Thiên cầm lấy chiếc hộp thủy tinh đằng sau liền nói “Tiểu tử, vận toàn lực phong bế nơi này cho ta”.

Vấn Thiên về mặt ngưng trọng, hít sâu 1 hơi sau đó xếp bằng ngồi xuống. Hắn chuẩn bị toàn lực phong bế nơi này. Bởi vì hắn biết việc Doanh Thiên sắp làm, tuyệt đối là gây ra khủng bố động tĩnh. Không che giấu lại sẽ kinh động tới đám người kia. Đây là phiền phức lớn.

Bọn người Thanh Hư, Huyết Tỳ cũng cảm nhận được về ngưng trọng của Vấn Thiên. Không ai nhắc ai liền thành thật tìm 1 chỗ ngồi xuống yên lặng theo dõi, chỉ thấy trên người Vấn Thiên toát ra từng đầu đại đạo pháp tắc vờn quanh. Chính là có tới mấy vạn đạo. Thấy cảnh này Thanh Hư còn giữ được bình tĩnh. Thế nhưng Huyết Tỳ thì là trợn mắt há mồm thật là lớn, hắn cái này Thần Vương đại đạo cũng chỉ có chưa đầy một trăm cái, hơn nửa đa số cũng chỉ là chi đạo. Đại đạo 3000 chi đạo 10 vạn. Hắn chỉ nghĩ Doanh Thiên tiện tay ban phát gần vạn đầu pháp tắc đại đạo cho bọn hắn đã là kinh khủng. Thế nhưng cái tên kia đệ tử của hắn liền có tới mấy vạn đạo đại đạo pháp tắc. Đây là không có thiên lý a.

Thanh Hư thì là nhìn chăm chăm 1 đầu lớn nhất đại đạo pháp tắc lớn nhất lắm lắm “Thái Sơ đại đạo một trong Sinh Mệnh Đại Đạo”.

Đây là Vấn Thiên chủ tu đại đạo, gọi là Sinh Mệnh Đại Đạo, đây là một trong 36 loại Thái Sơ Đại Đạo. Người tu sinh mệnh chi đạo có thể nói là sống dai nhất, bởi vì bọn hắn sinh cơ gần như là vô tận. Đó cũng là lý do vì sao Vấn Thiên nhiều lần như vậy bị vây công trọng thương thế nhưng vẫn có thể sống sót thoát ra.

Sau đó phía sau Ván Thiên lại xuất hiện lên một hư ảnh, đó là một cây lớn trúc, cây trúc này cành lá rậm rạp, mỗi một cái lá, mỗi một cành trúc đều tán mát vô tận sinh cơ, trên cây tràn ngập đạo văn ảo diệu. Cây trúc này xuất hiện, ngay lập tức 1 cỗ sinh cơ bàng bạc phủ vào mặt mọi người, đám người Ma Âm, Mộng Diệp hít thở lấy liền cảm thấy giống như là trẻ ra mười tuổi, đây là một cảm giác vô cùng sáng khoái.

Liên Thanh Hư cũng cảm thấy bên trong Thức Hải của hắc Khổ Trúc cũng rực rỡ, hắc nhìn lại cây trúc kia thì thảo nói “Thủy Linh Thiên Trúc, mặc dù k được xếp vào thập đại linh căn thế nhưng là so với Khổ Trúc liền không kém chút nào”.

Tiếp theo đó sau đầu Ván Thiên lại hiện ra một cái lớn chân mệnh, chân mệnh này để hoàng uy áp tán mát. Trong mắt đám người Huyết Tỳ lúc này Ván Thiên giống như một tôn Vô Định Thần Đế. Hắc chỉ ngồi đó thế nhưng lại mang tới một cảm giác không thể lay chuyển. Tựa hồ người có đem cả một toà thế giới ném vào cũng không thể lay chuyển hắc mây may.

Một màn tiếp theo liền khiến bọn hắc càng là trợn mắt há mồm, chân mệnh của ván thiên không ngừng xuất hiện 10 cái, 20 cái,...100 cái,.....400 cái..... không ngừng tiếp tục gia tăng.

Huyết Tỳ thất thanh hô “ ông trời à, như thế nào chân mệnh lại như thế nhiều, đây là rau cải trắng sao,..... 5000 cái... không 8 ngàn,..... Thiên à..... đây là.... đây... là..... 8 vạn 8 trăm 88 cái chân mệnh. Đây là mơ sao, không phải trong truyền thuyết tối đa cũng chỉ là 81 cái chân mệnh sao, cho dù là Thần Đế trên kia trên kia cũng chưa từng nghe qua ai có 81 chân mệnh”. Huyết Tỳ vừa hô vừa thở dốc. Khó trách hắc như vậy thất thố. Bởi vì cái này quá sức tương tượng của hắc. Đây đã đánh vỡ thường thức của hắc, hắc thậm chí hoài nghi nhân sinh, cho rằng đây là mơ.

Thanh Hư thì nhìn chằm chằm Ván Thiên sau đó nói “Đúng là tối đa chỉ có thể có 81 cái chân mệnh mà thôi, thế nhưng đạt tới 1 cái trình độ nhất định, 81 chân mệnh liền không đủ để cheo chống đại đạo cho người, nên người cần phải tìm cách mở ra chân mệnh mới. Nếu không theo tu vi đi lên, chân mệnh sẽ bị đại đạo làm cho nổ tung, khiến người rơi xuống phạm nhân”.

Huyết Tỳ lấp bắp hỏi lại Thanh Hư, “Thật như vậy sao, vậy làm thế nào để mở thêm chân mệnh”.

Thanh Hư cười liếc mắt nhìn Huyết Tỳ đáp “Giết người cùng cảnh giới đoạt bọn hắc chân mệnh, điều kiện tiên quyết là người nắm giữ bí pháp luyện hoá chân mệnh”.

Huyết Tỳ nghe xong liền bị dọa sợ, giết người đoạt chân mệnh, đây là hắc chưa từng nghe qua. Đã ra khỏi phạm vi nhận thức của hắc.

Thanh Hư cũng cười khở trong lòng. Bởi vì hắc vất vả khổ cực cả đời hiện tại cũng chỉ có hơn 9 ngàn cái chân mệnh.

Thiên phú của một người có nhiều yếu tố để quyết định. Trong đó 3 thứ là quan trọng nhất, Chân mệnh, linh căn và đạo căn, ngoài ra còn có các yếu tố khác như đạo tâm, lý trí, công pháp, tài nguyên,....

Chân mệnh quyết định ngộ tính, tốc độ tu luyện, chân mệnh sinh ra đã có gọi là tiên thiên chân mệnh. Chân mệnh đoạt của người khác gọi là đoạt thiên chân mệnh. Tiên Thiên chân mệnh càng nhiều ngộ tính càng cao và tốc độ tu luyện càng nhanh. Tối đa tiên thiên chân mệnh là 81 cái. Còn đoạt thiên chân mệnh chỉ có tác dụng duy nhất là chống đỡ đại đạo.

Linh căn quyết định người thể chất và năng lực đặc biệt. Linh căn cũng chia làm 3 loại, phàm căn, thánh căn và thập đại linh căn. Phàm căn thì nhiều nhiều loại, có thực vật linh căn, có đồ vật linh căn, rất nhiều. Thánh căn thì ít hơn. Tuy nhiên đa số người có được thánh căn thì đều có được thể chất đặc biệt. Giống như Ván Thiên có được Thủy Linh Thiên Trúc là đỉnh tiêm trong thánh căn, có được Thủy Linh Tiên Thể. Về Phàm Thập Đại Linh Căn thì cả thiên địa chỉ có mười cái. Thập Đại Linh Căn k xuất hiện trong tu chân giả mà tồn tại giữa thiên địa. Có thể bị tranh đoạt. Trừ phi 1 cái bị hủy diệt thì thiên địa mới uân dưỡng ra cái mới. Giống như Thanh Hư là có được Khổ Trúc.

Còn về Đạo Căn sẽ quyết định người đại đạo tu luyện. Đạo căn giống như thứ gì đó vô cùng mơ hồ. Chỉ khi người tiếp xúc đại đạo thì nó mới xuất hiện, nó sẽ lựa chọn người phù hợp nhất đại đạo để tu luyện.

...

Ván Thiên sau khi bày ra chân mệnh liền mở mắt nói với Doanh Thiên “Sur Tôn, ngay lúc này”.

Doanh Thiên ngay lập tức mở ra chiếu hộp thủy tinh kia, chỉ thấy bên trong đựng một cánh tay đầm máu, máu vẫn còn tươi, hộp mở ra liền xuất hiện một cỗ khác để hoàng uy áp trực tiếp đem khí thể của Ván Thiên ép xuống, đây giống như là để giả trong đế giả. Giống như nó là duy nhất đế giả tồn tại, những đế giả khác trước mặt nó liền bị ép xuống. Từng giọt huyết dịch vẫn còn chảy kia làm cho người ta khó tin rằng đã trải qua mấy kỷ nguyên mà cánh tay này vẫn còn như cũ không hề bị mục nát. Mỗi một giọt huyết dịch kia đều ẩn chứa năng lượng vô cùng khổng lồ, liền xem như thần đế nuốt vào cũng sẽ nổ banh xác. Đáng sợ là cánh tay này mạch vẫn còn đập. Thịch thịch, mỗi một tiếng mạch đập này giống như đánh thẳng vào lồng ngực đám người Ma Âm, bọn hắc có thể nghe rõ ràng tiếng mạch đập vang lên trong linh hồn mình. Tiếng mạch đập này chính là vang lên toàn bộ thần giới, không chỉ thần giới mà các giới khác đều nghe rõ ràng. Tiếng mạch đập này vang lên trong linh hồn của vô tận sinh linh trong vũ trụ, giống như là cả vũ trụ đang đập theo nhịp mạch này. Sau đó liền biến mất.

.....

Tại một cái cây khổng lồ cao cả ti trọng, một thanh niên mặc hoàng bào nằm dài trên một cành cây mở mắt ra nhìn về phía xa, trên miệng hắc một nụ cười khó có thể thấy “Ta biết, hắc sẽ trở lại mà, Nguyên Thủy Vũ Trụ lại sắp nhuộm máu, lại có kẻ đau đầu nha”.

Tại trong tinh không vô tận, một người trung niên đang ngồi trên một viên thiên thạch mở mắt ra, ánh mắt hắc loé lên hàn quang đáng sợ, giống như một cái nhìn liền có thể xuyên thủng một cái thế giới “ Hừ, người chưa chết sao, thật là âm hồn bất tán”.

Tại một mảnh thổ địa khổng lồ nơi đây xây đầy lâu các tượng phật. Tràn đầy phật quang phật âm, một tôn cao vạm vỡ tượng phật mở mắt nhìn về xa xăm “Thiện Tai, thiện tai, xem ra nguyên thủy vũ trụ lại sắp đại loạn rồi”.

Tại một vùng vô tận hắc ám. Một đôi mắt đóng chặt hé mở ra. Tàn mắt ra vô tận sát cơ. Sau đó liền đóng chặt lại.

Bên cạnh một hồ nước lớn, một cái xinh đẹp đến có thể làm cho thiên tôn cũng điên đảo nữ tử ngồi đó, nàng nhẹ nhàng cầm lấy một cánh hoa đào thắm nói “Người đã trở về rồi sao, cũng đến lúc rồi”.

Lúc này tại 1 vùng hỗn độn, nơi đây có một cái khổng lồ vô cùng vàng sáng. Nếu lại gần nhìn kỹ liền có thể thấy rõ vàng sáng kia thực chất là vô cùng vô tận cô lão phù văn đan xen với nhau mà thành. Từng đạo phù văn kéo dài chỉ chít giống như là xuyên qua không gian đi đâu đó. Nếu có người biết hàng ở đây liền biết, đây chính là thiên đạo. Lúc này có một nhóm người 16 người đang ngồi xếp bằng. Bọn hắn đồng thời mở ra ánh mắt nhìn về phía thiên đạo. Sau đó một người lắc đầu nói “tìm không ra, đã bị che giấu đi”.

“Hắn thật còn sống sao”.

“Hắn trở về chúng ta liền phiền phức”

“Hừ, chúng ta đem hắn giết 1 lần, thì có thể giết hắn lần 2”

“Chỉ cần hắn xuất hiện, bằng mọi giá đem hắn gạt bỏ”.

Ngay lúc này nguyên thủy vũ trụ có rất nhiều tồn tại cổ lão đều bị kinh động tới. Bọn hắn nhao nhao thức tỉnh. Kẻ không biết thì bấm tay thôi diễn, thế nhưng là tính mãi k ra. Kẻ hiểu chuyện thì im lặng phủ bụi xuống. Bởi vì bọn hắn biết “người kia” trở về, vũ trụ này sẽ không còn yên ổn bao lâu, bởi vì bọn hắn biết “người kia” kinh khủng đáng sợ như thế nào.

....

Doanh Thiên cũng biết mình gây ra động tĩnh lớn liền cười nói “Cũng may liền che lại kịp, nếu để bọn chúng tìm tới liền rắc rối”.

Vấn Thiên gật đầu xấu hổ nói “Sur Tôn trách tội, đệ từ một đạo pháp thân này liền không đủ lực.

“Không trách ngươi, vất vả rồi “. Doanh Thiên gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Luyện Chế Đạo Thân

Phong bế cánh tay này lại đằng sau Doanh Thiên bắt đầu trầm ngâm không nói gì nữa. Nửa ngày sau Vấn Thiên thấy vậy liền khuyên bảo. “Sur Tôn, người đem cánh tay này dung nhập lại liền có thể khôi phục rất nhiều”.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn Vấn Thiên sau đó lại nhìn cánh tay này. Hắn không nói gì bởi vì trong lòng hắn đang có ý nghĩ khác. Cánh tay này chính là tay của hắn. Năm đó nhục thân của hắn bị đánh chia 5 xẻ 7, 2 tên đệ tử của hắn bỏ cả mạng sống mới đem cánh tay này đoạt về, nếu hiện tại hắn đem cánh tay này luyện hoá trở lại, thì hắn sẽ khôi phục 1 mảng lớn. Doanh Thiên đem 1 chút huyết dịch thu thập lại sau đó nói “Ta sẽ luyện chế cho Nguyệt Nhi một toà Đạo Thân”.

Vấn Thiên sững sốt vội nói “Sur Tôn..... cái này....đây là Đại Sur Huỳnh và.....”

“Không cần nói nữa, ngươi hiểu sư tôn nhất trong đám sư đệ” Doanh Thiên cắt lời.

“Vâng, tủy sư tôn định đoạt” Vấn Thiên có chút buồn rầu nói.

“Ta hiểu ý ngươi, thế nhưng là ngươi lại không rõ sư tôn dụng tâm, Thiên Nhi a. Ngươi vẫn như vậy kém” Doanh Thiên cười chậm chậm vỗ đầu Vấn Thiên.

Vấn Thiên thờ dãi đáp “là đệ tử ngu muội”.

Doanh Thiên kêu Nguyệt Nhi tới, 2 thầy trò ngồi đối diện nhau, Doanh Thiên bắt đầu giảng “Sư tôn sẽ luyện chế cho ngươi 1 toà Đạo Thân, nó sẽ giúp ngươi áp chế bên tịch diệt chi lực, sau này còn giúp ngươi chiến đấu”.

Nguyệt Nhi có chút k hiểu gật đầu hỏi “Sư tôn, Đạo Thân là gì”.

Doanh Thiên có chút thần bí cười đáp “sau này ngươi liền hiểu”.

Sau đó hắn bắt đầu vào luyện chế, hắn lấy ra từ trong bảo khố 1 đồng lớn bảo thạch, lại 1 đồng lớn linh dược thần bí, có kim khoáng, lại thêm 1 bình tiên thủy. Mỗi 1 món đồ lấy ra đều là vô giới chi bảo. Những món đồ này nếu xuất hiện liền sẽ đều gây ra gió tanh mưa máu. Đám người Ma Âm thì đều không nhận biết những thứ đồ này, thế nhưng bọn hắn đều biết đây nhất định là kinh thiên bảo vật, về phần Thanh Hư, hắn nhận biết 1 số món đồ ở đây, cũng có nhiều thứ hắn không nhận biết, hắn lâm bảm “Ngũ Sắc Tinh Kim, Thiên Hoang Thần Mộc, Cửu Thiên Mộc Diệp, trời ạ.... 1 bình lớn Tinh Thần Vạn Vật Thủy,,, còn có 1 bộ Thái Sơ Hải Cốt. Đây là muốn luyện chế cái gì Đạo Thân”.

Vấn Thiên cười khổ đáp lời Thanh Hư “Kỷ Nguyên Tịch Diệt Thân”. Hắn rõ ràng Doanh Thiên chuẩn bị luyện chế Đạo Thân gì. Hắn cũng minh bạch đây là Doanh Thiên bỏ ra vốn lớn, hắn k khỏi nhìn lại mình vị sự muội kia, xem ra Doanh Thiên là đầu tư lớn cho nàng.

Thanh Hư thì là khiếp sợ lâm bảm “Kỷ Nguyên Tịch Diệt Thân, đây chẳng phải là trong truyền thuyết đứng đầu 64 Thái Sơ Đạo Thân sao”.

Bên cạnh Huyết Tỳ nhỏ giọng hỏi thăm Thanh Hư “Tiền bối, đạo thân là đồ vật gì”.

Thanh Hư bắt đầu giảng “Đạo Thân hay còn gọi là Đại Đạo Pháp Thân, nó giống như pháp thân hoặc pháp tướng bình thường. Thế nhưng để luyện chế ra một toà Đạo Thân là không dễ dàng. Cùng cảnh giới nếu ngươi không có đạo thân đối đầu với kẻ địch có đạo thân thì trong nháy mắt ngươi sẽ bị người ta diệt sát. Đạo Thân là dung nhập ngươi chân mệnh, đạo quả, đại đạo, luyện chế đạo thân cần vô số tài nguyên đi chèo chống. Giống như công tử đem tiên thạch luyện thành nhục thân, đem thái sơ hải cốt luyện với thần kim thành xương cốt, đem thần mộc thần diệp luyện thành bì, lại đem tiên thủy luyện thành máu, về cơ bản chính là luyện ra 1 bộ thân thể khác. Đạo thân cũng có phân chia cấp độ. Đạo Thân càng cường đại chiến lực càng lớn. Nếu như ngươi có Đạo Thân thì chiến lực có thể tăng lên gấp 2 hoặc càng nhiều, chỉ có một số sinh linh đặc biệt không luyện Đạo Thân. Giống như yêu tộc loại này bọn hắn sẽ đem đạo thân trực tiếp dung nhập bản thể. Sau này ngươi liền hiểu”.

Thanh Hư nói 1 tràng khiến Huyết Tỳ có chút mơ hồ. Những danh tự kia hắn chưa nghe qua. Thế nhưng là hắn có thể hiểu sơ qua. Có Đạo Thân liền sẽ khiến chiến lực tăng vọt, hắn cũng là vô cùng ngưỡng mộ Nguyệt Nhi. Đây là đãi ngộ cỡ nào.

Doanh Thiên hao tổn 3 ngày mới đem luyện chế thành. Lúc này 1 tôn thân ảnh lưu ly tràn ngập quang mang ảo diệu đứng sừng sững trong động phủ. Tôn thân ảnh này có hình dáng là một nữ nhân. Khuôn mặt tinh xảo có nét giống nguyệt nhi. Toà Đạo Thân này thân mặc chiến bào trông giống như một tôn nữ đế nguy nga. Bọn người Ma Âm liền xúm lại xem xét. Giống như là người nghèo bắt được vàng.

Doanh Thiên thờ dài một hơi sau đó đem cánh tay kia lấy ra. Sau đó 1 ngọn lửa thần bí bốc lên, ngọn lửa này có màu hồng, hình dạng như 1 đoá sen. Thanh Hư liền ngạc nhiên đạo “Nguyệt Hoà Hồng Liên, đây là hoa diễm chỉ có Phật Chủ cấp bậc mới có thể ngưng diễn ra tới”.

Doanh Thiên đem cánh tay kia vào lửa luyện. Chính là mất 10 ngày mới đem cánh tay này luyện thành 1 đoàn quang hoàn. Sau đó hắn vẫy tay liền thấy đoàn quang hoàn này tiêu tán thành ngàn vạn điểm sáng ly ti bay tới toà Đạo Thân kia. Sau đó dung nhập vào.

Một màn tiếp theo liền ngay cả Thanh Hư cũng không giữ được bình tĩnh. Chỉ thấy sau đầu Doanh Thiên hiện ra 1 cái chân mệnh. Chân mệnh này rất lớn, trên chân mệnh này từng đạo cổ lỗ phù văn luân chuyển. Tán mát ra 1 cỗ khí tức thương cổ.

Thanh Hư lắp bắp “Nguyên..... Nguyên Thủy Thái Hư Chân Mệnh”.

Vấn Thiên cười cười “Nhìn kỹ 1 chút”.

Thanh Hư vội vàng nhìn lại. Chỉ thấy trên chân mệnh kia khắc lấy từng đạo ấn ký kì lạ. Có hoa diễm ấn ký. Có lôi đình ấn ký..... các loại. Chính là 18 cái.

“Mười..... mười tám đạo kim văn ấn ký. Đây là Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh”. Thanh Hư hét lên. Bởi vì những điều này hắn cũng chỉ nghe trong truyền thuyết mà thôi. Thế nhưng là hôm nay hắn lại được trông thấy.

Tiếp theo đó 81 cái chân mệnh đủ loại màu sắc hình dáng lần lượt bày ra. Mỗi 1 cái cũng đều là có 18 đạo kim văn ấn ký. Lần này Thanh Hư trực tiếp bị dọa ngồi. “81,... 81 cái thái sơ chân mệnh... còn là viên mãn toàn bộ. Đây là muốn giết bao nhiêu Thái Sơ Sinh Linh a”.

Chưa hết từng cái từng cái chân mệnh khác cứ như vậy xuất hiện, 1 ngàn cái...9 ngàn cái... 2 vạn.... 10 vạn.... 100 vạn....1000 vạn..... chính là đếm không hết chân mệnh xuất hiện chỉ chút trên không trung. Thanh Hư lúc này triệt để im lặng. Về phần đám người Huyết Tỳ thì đã bị dọa câm. Đây đã vượt quá giới hạn của bọn hắn. Lần nữa bọn hắn liền hoài nghi nhân sinh của mình. Vô tận chân mệnh, đây là cỡ nào đáng sợ sự tình. Đây là phải giết bao nhiêu sinh linh. Nghĩ tới đây bọn hắn liền k dám nghĩ nữa.

Chỉ thấy dưới dẫn dắt của hắn. Nguyệt Nhi 81 cái chân mệnh cũng theo đó hiện lên. Sau đó hắn đem chân mệnh của nguyệt nhi luyện vào trong toà Đạo Thân kia. Lại lấy ra 1 chút huyết dịch của Nguyệt Nhi để toà Đạo Thân này nhận chủ. Toà đạo thân cao mấy trăm trượng kia liền thu nhỏ lại sau đó dung nhập vào thân thể Nguyệt Nhi.

Xong xuôi Doanh Thiên cũng có chút xoa xoa đầu. “Chính là có chút mệt mỏi nha”.

Vấn Thiên lúc này cũng là toát mồ hôi. Hắn phải vận toàn lực đem nơi này phong bế. K đc để 1 tia khí tức nào thoát ra ngoài. Nếu không liền sẽ bị lộ. Lúc ấy liền phiền phức.

“Sur Tôn như vậy là xong rồi sao. Sau này ta muốn dùng liền như thế nào” Nguyệt Nhi hưng phấn ôm đùi Doanh Thiên hỏi.

Doanh Thiên xoa đầu nàng cười đáp “sau này ngươi đủ trình độ liền biết”.

“Hừ không nói thì thôi, ra về bí mật” Nguyệt Nhi có chút giận dỗi.

Doanh Thiên chỉ cười lắc đầu. Sau đó hắn đem chút huyết dịch kia chia cho đám người Ma Âm. Rồi truyền cho họ mấy bộ công pháp. Lại đưa cho huyết tỷ phương pháp luyện chế đạo thân dẫn hắn đến thời điểm liền có thể luyện chế.

Sau đó hắn và Vãn Thiên gặp riêng nhau. Doanh Thiên nói “ngươi cũng nên trở về, trở về liền chữa thật tốt thương thế sau đó giúp sư tôn vài việc”.

Vãn Thiên đáp “đệ tử đã rõ. Sư tôn cũng chuẩn bị rời nơi này sao”

“Ân, cũng nên đi làm 1 số việc, đi gặp 1 số người” Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

“Vậy toà này trận, có cần hay không huy đi”

“Không cần, huy đi liền sẽ đem bọn hắn dẫn tới. Ta cũng rời đi. Bọn hắn có tới cũng tìm k thấy”

“Vậy sư tôn bảo trọng. Đệ tử đi trước”

“Ân, đi đi”.dứt lời Doanh Thiên liền quay đầu đi.

Vãn Thiên lập tức quỳ xuống dập đầu 3 cái. Thế nhưng là Doanh Thiên cũng k có quay

Lại. Sau đó chỉ thấy thân ảnh của hắn tan ra thành tro bụi. Đây là tự huy đi 1 đạo pháp thân này. Bởi vì khi đi hắn đã bị theo dõi gắt gao. Nếu trở lại ắt sẽ rơi vào bẫy rập. Chỉ có thể tự huy đi. Mặc dù sẽ gây tổn thương tới chân thân thế nhưng là hắn cũng k bận tâm nhiều.

Vãn Thiên rời đi đằng sau Doanh Thiên mới quay lại nhìn 1 chút rồi đi tiếp. Hắn mở ra không gian chi môn đem đám người Ma Âm trở lại Táng Thần Chi Địa. Lúc này chiến đấu cũng đã kết thúc. 1 vùng rộng lớn vô cùng đại địa bị đánh vỡ nát. 1 dãy không lồ đại sơn bị 1 đao chém bằng. 1 mảnh đại dương bị hoá diễm thiêu cho bốc hơi. Đây là tàn tích còn lại sau khi đám thần kia và người trong Táng Thần Chi Địa chiến đấu để lại. 1 tràng chiến đấu này chính là có tới hơn trăm vị thần vẫn lạc. Vô số quốc gia. Tông môn. Sinh linh bị kéo vào tràng tai nạn này. Chỉ 1 ngày cả vạn quốc gia bị xoá sổ. Trăm ngàn cái tông môn tan thành mây khói. Ước vạn sinh linh cũng theo đó mà chết đi.

.....

Đạo này mình bận quá. K viết đx nhiều. Ae thông cảm giùm mình nha. Diễn biến truyện đang hơi quá nhanh nên mình sẽ viết chậm lại 1 chút. Mục tiêu của mình là khoảng 3k chương nên mình k muốn viết tới 1k là hết mất rồi. Sẽ cố gắng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Rời đi Cửu Hà Giới

Táng Thần Chi Địa lúc này chính là 1 bầu không khí có chút nặng nề. Trận chiến vừa rồi cũng có tới mấy chục người bị đánh tan thần hồn, triệt để vẫn lạc. Cuối cùng có mấy vị tu vi tiếp cận thần vương ra tay mới đem đám thần kia đánh lùi. Với thực lực mấy vị này tuyệt đối có thể đem đám thần kia diệt toàn bộ. Thế nhưng là phút chót lại xảy ra biến cố. Chính là có người cứu bọn hắn đi, theo mấy vị này dự đoán. Người kia tu vi tuyệt đối là thần vương. Đứng nhìn bọn hắn ở đây có tới gần vạn người thế nhưng là bọn hắn đều đã mất đi thần khu. Chỉ còn lại tàn hồn, tuyệt đối đờ k nổi 1 vị thần vương còn sống.

Huyết Tỷ mặc dù cũng là thần vương. Thế nhưng hắn đã mất đi thân thể. Mặc dù còn lại thần hồn nhưng hắn cũng là đứng đầu ở Táng Thần Chi Địa này. Nhưng nếu để hắn hiện tại đi so chiêu với thần vương còn sống thì hắn cũng đờ k nổi người ta 1 chiêu. Bọn hắn có chút lo âu vì Doanh Thiên chưa trở về mà bên kia đã có thần vương rực rộ. Điều này khẳng định thần giới trên kia đã coi trọng việc nơi này. Nếu không rời đi sớm chỉ sợ thần binh thần tướng xuất động thì bọn hắn toàn bộ triệt để vẫn lạc tại đây.

Đúng lúc này không gian ba động, 1 cái đại môn mở ra, Doanh Thiên và đám người Huyết Tỷ xuất hiện.

“Bái kiến chủ thượng”. Ngay lập tức bọn hắn đều nhao nhao quỳ xuống hành lễ.

“Đứng lên đi” Doanh Thiên nhàn nhạt miễn lễ.

Ngay sau đó bọn hắn đem chuyện có thần vương nhúng tay báo lên. Doanh Thiên nghe xong liền cười nhạt “Trăm ngàn vạn năm, đồ vật dù giấu kỹ cũng sẽ bị lộ ra thôi, đồ tốt thì nhiều người dòm ngó nha”.

Thật ra đám người thần giới kia tới đây chính là đánh chủ ý cẳng tay kia của Doanh Thiên, tất nhiên bọn hắn k biết đó là vật gì. Chỉ biết là một món đồ

kinh thiên mà thôi. Dù sao thời gian lâu như vậy sẽ có người nhìn ra 1 chút ảo diệu của Cửu Hà Giới mà tiến hành suy đoán.

Doanh Thiên đem 1 tấm ngọc giản đưa cho Huyết Tỳ “Các người rời đi trước, đem việc ta ghi trong này làm. Chờ ta đến tìm. Đến lúc đó liền cho các người thưởng lớn”.

Sau đó hắn đem không gian chi môn mở ra rồi nói “Bước qua không gian chi môn các người sẽ tiến vào thần giới, tận lực tu luyện. Huyết Tỳ sẽ dẫn dắt các người, 1 ngày nào đó liền để các người trở thành kiều hùng”.

Đám người bên dưới đều là lệ nóng doanh tròng. Dù sao bị nhốt ở đây lâu như vậy, hiện tại lại có thể lần nữa đi ra, lần nữa trùng tu, có được tuyệt thế công pháp, lại có được vô song đại đạo, đây đã là trải thẳng đường tới thần đế cho bọn hắn. Không ai nói ai, bọn hắn đều rõ đây hết thảy là Doanh Thiên ban cho, đây hết thảy là hắn đại ân.

Lập tức đều là nhất loạt quỳ xuống thật sâu, lần nữa hô lớn “Tạ chủ thượng ban ân”.

“Rời đi đi”. Doanh Thiên thần nhiên.

.....

Sau khi đám người rời đi, Tảng Thần Chi Địa chỉ còn lại đám người Doanh Thiên, hắn nhìn 1 chút rồi nói “Dù sao đây cũng là nơi có nhiều ý tứ, để lại 1 chút đồ vật liền tốt”. Sau đó Doanh Thiên đem ra 1 số đồ vật đem phân tán khắp Cửu Hà Giới, xong xuôi lại phân phó Thanh Hư, “người cũng nên rời đi, Thần Giới k phải nơi người nên ở, đi đi”

Thanh Hư cũng k nói nhiều lập tức bái tạ rồi rời đi, chỉ còn lại Doanh Thiên, Nguyệt Nhi, Ma Âm và Mộng Diệp, thêm cả Tiểu Hùng.

“Đi thôi” Doanh Thiên nói với mấy người kia, Ma Âm có chút k nỡ liền hỏi “Công tử, chúng ta đi đâu”.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn nàng cười nói “Thế nào, lưu luyến”,

Ma Âm có chút rầu rĩ đáp lại “Dù sao đây cũng là nơi ta sinh ra, cũng lớn lên ở đây”.

Doanh Thiên k nói gì. Dù sao những cảnh như thế này hắn đã thấy quá nhiều. Cái gì sinh lý tử biệt, cái gì lưu luyến k rời, hắn đã trải qua nhiều tới chết lặng. Đây chính là năm tháng dầy vò. Cuối cùng nói 1 câu “Đại đạo con đường là dài bất tận, chỉ cần tâm, liền nơi đâu cũng là nhà”. Nói xong liền lập tức đi vào không gian chi môn. Nguyệt Nhi cũng lập tức đi theo. Dù sao với nàng nơi này cũng k có cái gì tốt đẹp quá khứ, Từ đầu đến cuối không nói gì Mộng Diệp cũng đứng nhìn 1 chút nơi này, thở dài 1 cái rồi cũng bước theo sau. Ma Âm nhìn về một ngọn núi xa xa, nơi đó có thể thấy 2 bóng người, là nàng sư tôn và nàng đồ đệ. 2 người đã tới rất lâu, thế nhưng là không tới nói câu nào. Chỉ đứng đó nhìn, Ma Âm vẫy tay chào rồi cũng bước đi.

.....

Thần Giới,,, Bể Thiên Tinh Vực,,, Cực Huyền Tinh (cực huyền giới),,, tây vực.

Một cánh cửa không gian mở ra. Bên trong đi ra một nhóm 4 người 1 thú. Chính là đám người Doanh Thiên. Doanh Thiên cảm nhận 1 chút sau đó gạt gạt đầu thì thầm “Ân, chính là nơi này”.

Nguyệt Nhi đảo mắt nhìn xung quanh tò mò hỏi “ Sư Tôn, đây là nơi nào a”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp “Ta cũng k biết, đi tìm hiểu 1 chút chẳng phải liền rõ sao”.

“Thế nhưng đây là 1 cái sa mạc đến 1 bóng người cũng chả có, đi đâu hỏi đây” Nguyệt Nhi bĩu môi.

“Vậy liền đi tìm người để hỏi” Doanh Thiên cóc đầu Nguyệt Nhi ha hả nói.

“Đau người ta”

....

Thế là trên sa mạc rộng lớn xuất hiện 1 cảnh, 1 đám mấy người đi bộ trên sa mạc. Nếu người khác nhìn thấy liền sẽ nghĩ đám người này bị lạc trên sa mạc này. Hoặc là mấy người này bị điên.

Đi liên tục 7 ngày, chỉ có Mộng Diệp và Doanh Thiên là vẫn như không có gì xảy ra. Cho dù là Ma Âm giờ phút này cũng có chút mệt mỏi, tội nhất là tiểu hùng mấy ngày liền k được ăn uống gì. Lại phải công theo Nguyệt Nhi. Giờ phút này trông nó liền có chút thảm.

“Chủ nhân à, ta thật sự là đói quá rồi, đi k nổi nữa”. Nó lấy hết can đảm để nói 1 câu với Doanh Thiên, lập tức Doanh Thiên liền dừng bước. Cái này liền làm tiểu hùng sợ hết hồn, nó sợ cái tên này chướng mắt liền đem nó làm thịt gấu liền khổ. Thế nhưng là Doanh Thiên k nói gì, hắn chỉ yên lặng nhìn lên bầu trời.

Ngay lúc này từng tiếng vun vút bay ngang qua bầu trời. Ngược lên nhìn liền thấy rất nhiều người đang bay trên không. Có là từng đoàn người cưỡi thuyền bay qua. Có là cả 1 chiến hạm khổng lồ. Cũng có người cưỡi linh khí hoặc là lăng không mà bay. Chính là đông vô kể.

Ma Âm ngạc nhiên, “chuyện gì xảy ra, lại nhiều cường giả như vậy”. Khó trách nàng lại như thế ngạc nhiên, bởi vì ở Cửu Hà Giới 1 cái Linh Vương liền có thể làm chúa tể một phương, Linh Tôn thì càng là gánh lên một phương thiên địa. về phần Linh Hoàng, Linh Đế, Linh Thánh dạng này tồn tại, chỉ có Cửu Đại Thần Điện mới xuất hiện. Thế nhưng là chỉ là 1 đoàn người lướt qua vừa rồi liền có tới mấy ngàn vị Linh Vương lẳng không bay qua. Chưa kể đến những người cười phách bảo, cười chiến hạm kia, khẳng định liền có càng cường đại hơn cao thủ. Cái này liền rõ ràng, toà thế giới này tuyệt đối là lớn mạnh hơn Cửu Hà Giới nhiều lắm.

Trên bầu trời không ngừng có người bay qua. Cũng có một số người chú ý đến đám người Doanh Thiên, thế nhưng cũng chỉ nghĩ họ là bị lạc hoặc bị điên. Nên cũng k có ai tới hỏi thăm. Dù sao tu chân giả và phàm nhân cũng k có cái gì có thể nói.

Thế nhưng là lúc này liền có một tấm lớn thăm hạ xuống bay gần lại Doanh Thiên, trên thăm có mười bảy người, đa số đều là người trẻ tuổi, dẫn đội chính là 1 cái lão giả có chút tiểu tụy, lão giả này mở miệng nói với Mộng Điệp “Vị cô nương này, có hay không mời mọi người cùng lên. Đường xá xa xôi, đi như vậy vất vả”.

Mộng Điệp k nói gì nhìn về phía Doanh Thiên, lão giả này cũng nhận ra điều này, ánh mắt hần loé lên 1 chút ngạc nhiên sau đó liền biến mất. Doanh Thiên liếc mắt nhìn lão giả này sau đó trên miệng hần nở một nụ cười kỳ lạ “có chút ý tứ, vậy liền lên”.

Bên cạnh lão giả 1 cái nam thanh niên có chút tuấn tú hừ lạnh nói “Sur bá, chúng ta đang có công việc, cần gì phải kéo theo mấy cái phàm nhân như vậy, k sợ chậm trễ sao”.

Lão giả khoát tay ngăn lại thanh niên kia “Thấy người khó khăn liền giúp. Đây là chúng ta người tu luyện nên làm”. Sau đó nở nụ cười nói với đám người Doanh Thiên hỏi “Mấy vị từ đâu tới, lại đi đâu. Tại sao lại đi bộ như vậy”.

Doanh Thiên thân nhiên đáp “Từ xa đến, đi tìm người hiểu chuyện, đi bộ rèn luyện sức khoẻ nha”.

Lão giả ồ nhẹ một tiếng sau đó lại hỏi “Vậy mấy vị cần hiểu chuyện gì”

“Chẳng hạn như, nơi này là nơi nào. Toà này thế giới là ở đâu”. Doanh Thiên k nhanh k chậm đáp lại.

Mấy cái đệ tử nghe Doanh Thiên hỏi vậy thì cảm thấy tên này thật có vấn đề, cái gì đây là nơi nào. Thế giới này tên gì. Không lẽ mấy người này từ trong rừng đi ra. Cho dù là trong rừng đi ra cũng không thể nào không biết đây là đâu chứ.

Lão giả giống như là hiểu ra điều gì đó liền cười lớn 1 tiếng sau đó vội nói “Lão Phu họ Hoàng tên Cát, là Tinh Vãn Các trưởng lão. Mấy vị từ xa tới hân hạnh được đón tiếp. Xin giới thiệu một chút, nơi này là La Sa sa mạc, thuộc về Tây vực của Cực Huyền Giới”.

“Cực Huyền Giới?” Ma Âm lẩm bẩm. Sau đó nàng hỏi “Vậy đông người như vậy là muốn đi đâu”

Lão giả vội đáp “Mấy vị có lẽ không biết, phía cuối sa mạc này vừa có một chiếc thần hạm rơi xuống. Nghe nói chiếc thần hạm này chở rất nhiều thần bảo. Nên bọn ta tới là muốn...” nói tới đây liền không nói nữa mà chỉ cười cười.

Doanh Thiên tiểu dung nói “Thần Hạm, vậy liền có thần tọa trấn sao, các ngươi vậy mà dám tới muốn kiếm tặc”.

Doanh Thiên câu này liền để mấy cái đệ tử có chút tức giận. Dù sao bọn hắn là người tu luyện. Như thế nào lại chịu đc 1 cái phàm nhân mĩa mai.

Lão giả thì là 1 bộ không để ý nói tiếp “Thần hạm này là trải qua chiến đấu mới bị rơi xuống. Trên hạm đã không còn thần tọa trấn. Thế nhưng là còn nhiều tu sĩ từ giới khác còn lại trên hạm. Đây là vì sao đông như vậy người kéo tới”. Dù sao có nhiều đồ tốt thì sẽ có nhiều người muốn đoạt. Đó là từ xưa đến nay quy luật. Lòng tham, chính là không đáy.

Đi thêm mấy canh giờ liền có thể thấy từ xa 1 cái bóng đen to lớn. Đó chính là chiếc thần hạm kia. Giờ phút này chiếc thần hạm này giống như là bị gãy làm đôi. Lặng yên nằm ở đó.

.....

Đạo này mình bận quá k viết đc truyện. Mọi ng thông cảm. Còn nữa do mình k giỏi lấy tên theo kiểu trung quốc nên mình sẽ lấy tên theo những truyện mình đã đọc hoặc phim. Nên có thể mọi ng sẽ thấy có nhưng danh tự đã quen. Thông cảm nha.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Thần Hạm

Chiếc Thần Hạm này to lớn giống như một dãy đại sơn khổng lồ. Từ cách xa mấy vạn dặm liền đã có thể nhìn thấy nó. Nó giống như một đầu quái vật nằm ngủ say ở đó.

Hoàng Cát điều khiển tám trăm rớt cuộc liền tới gần chiếc Thần Hạm này. Từ xa liền đã thấy chỉ chít người, chính là có tới mấy chục vạn người tụ tập ở đây, mỗi cái thế lực, mỗi cái đội ngũ đều riêng phần mình chiếm lấy một địa phương. Tất nhiên là chỗ gần chỗ tốt đều bị cường đại thế lực chiếm lấy, các tiểu thế lực hoặc đội ngũ nhỏ chỉ có thể chiếm lấy chỗ phía sau.

Chiếc thần hạm này cao tới mấy vạn trượng, chiều dài cũng tới cả trăm dặm, cho dù ở đây có tới mấy chục vạn người thế nhưng là so sánh liền giống 1 bầy kiến đứng dưới chân một ngọn núi. Thật sự chiếc thần hạm này là quá to lớn. Chiếc thần hạm này một màu đen tuyền, trên thân hạm liền có thể thấy dấu vết tàn phá rất nhiều, có từng đạo vết nứt, từng vết cháy xém. Có thể thấy chiếc thần hạm này đã trải qua một tràng chiến đấu khốc liệt. Ở giữa chiếc hạm có một đạo vết cắt chính là đem toà này hạm sinh sinh cắt làm đôi. Giống như là bị người một kiếm chém đứt vậy, nhìn kĩ trên thân hạm cũng xuất hiện lấy rất nhiều bóng người đi lại. Hiện nhiên đây là người trên hạm. Giờ phút này bọn họ đều rơi vào tình trạng cảnh giác, sẵn sàng chiến đấu. Dù sao nhiều người tìm tới như vậy liền k phải là chuyện tốt. Dù sao ai cũng muốn phân một chén canh.

Doanh Thiên ngược nhìn chiếc thần hạm này. Trong nháy mắt toàn bộ ảo diệu, che giấu trên hạm đều lộ vào mắt hắn. Trên miệng hắn 1 nụ cười có chút ý vị nhẹ nhàng nở. Động thái này của hắn đều lộ vào mắt Hoàng Cát, bởi vì từ lúc lên thăm, hắn đã để ý vị công tử phạm nhân này, trong mắt hắn lộ ra 1 đạo khác thường.

Lúc này, phía trước nhất một nhóm người bước tới gần thần hạm 1 chút. Nhóm người này mỗi cái trên thân linh lực đều là cuộn cuộn hiện nhiên đều là cao thủ. Phía sau treo một lá cờ. Trên cờ in lấy hình một con chim lửa. Một người trung niên khoảng 40 vận dụng linh lực nói lớn “Chư vị đạo hữu trên hạm kia, các vị có phải hay không gặp nạn, liền không ngại để chúng ta tới giúp”. Vừa nói trên mặt treo một nụ cười thân thiện.

Nge vậy bên dưới liền có nhiều người bàn tán.”Là Cương Thiên Vương của Thiên Điều Môn, hắn lại muốn giúp?”.

“Cái gì giúp đỡ, chỉ là lấy cớ mà thôi”

“Hừ, người tới nơi này ai liền không muốn phân lấy một chén canh, bày đặt giúp đỡ. Liền không thấy xấu hổ sao”

“Xuyt. Ngươi muốn chết hả, để hắn nghe thấy ngươi liền mất mạng”.

Ngay sau đó lại có một nhóm người khác bước lên. Nhóm người này đều mặc lấy y phục màu trắng. Khí thế tuyệt không kém đám người Thiên Điều Môn.

“Là người của Thái Huyền Tông, kia là Bạch Công tử, hắn vậy mà cũng tới”. Bên dưới không ít người nhận ra lai lịch của nhóm người này.

Người đc xưng Bạch công tử này là một vị thanh niên tuổi trẻ, khuôn mặt thanh tú, ngũ quan tinh xảo. Tuyệt đối có thể xưng là một mỹ nam. Ở phía dưới có không ít nữ đệ tử các tông môn đều là nhìn hắn có chút say đắm. Hắn bước lên phía trước nói nhẹ nhàng về phía thần hạm “Thiên Vương nói đúng, bọn ta tới đây là hảo ý muốn giúp đỡ các vị trong lúc hoạn nạn. Các vị không ngại liền đi xuống bọn ta lấy thân làm chủ nhà tuyệt sẽ tiếp đón chu đáo”.

Chỉ thấy một lát sau trên hạm cũng xuất hiện lấy một đám người, đi đầu là một vị nữ tử vô cùng xinh đẹp. Nàng mặc lấy một bộ tử y, mái tóc đen nhánh dài tới đầu ngón tay, thân thể nàng tuyệt đối là tuyệt mỹ, chỗ cần lờm lờm, chỗ cần lòi lòi. Từng cái đường cong uyển chuyển mê người. Đây chính là một cái tuyệt thế vu vật. Nữ tử này đáp lời vị Bạch Công tử kia “Cảm ơn hảo ý của các vị, thế nhưng là chúng ta cũng k dám làm phiền. Sẽ sớm có người đến tiếp đón chúng ta. Cảm phiền các vị trở về đi”.

Bạch công tử trông thấy nữ tử này mắt liền sáng lên. Hắn chính là đã từng thấy qua rất nhiều mỹ nữ. Thế nhưng là những mỹ nữ hắn đã gặp trước đây so sánh với nữ tử trước mắt này đều là âm đạm phai mờ. Hắn hít sâu một hơi rồi nói tiếp “Tại hạ Bạch Vũ, không biết tôn tính đại danh cô nương là gì”.

Nữ tử kia nhẹ nhàng đáp lời “Tiểu nữ tên Từ Nghiên”.

“Từ Nghiên cô nương nếu không ngại liền tới Thái Huyền Tông chúng ta làm khách. Chờ người của các vị tới tiếp đón có được hay không”. Bạch Vũ nở ra một nụ cười nồng nhiệt mở lời mời.

Thế nhưng là ngay lúc này một tiếng cười nhạo vang lên “Cầu thí cái gì hảo ý giúp đỡ, Bạch Vũ. Ngươi cũng là có tên tuổi, thế nào lại làm cái trò giả tạo như vậy. Nếu để người ta biết Bạch Vô Thường ngươi là người tốt như vậy đảm bảo liền cười chết. Ha ha”.

Bạch Vũ sắc mặt liền trở nên âm trầm. Hắn biết giọng nói kia là của ai. Hắn nhú mày nhìn về phía giọng nói kia. Chỉ thấy đứng đó là một vị nữ tử khác. Nữ tử này mặc lấy một bộ hắc y bó sát. Vì y phục bó sát nên có thể thấy dc thân thể của nàng từng đường cong. Nếu so sánh nhan sắc có lẽ nàng thua kém một chút Từ Nghiên, thế nhưng là nàng mang một vẻ đẹp huyền bí. Chính là càng nhìn càng thấy đẹp. Bất cứ ai nhìn nàng liền sẽ bị nàng hấp dẫn.

“Hừ. Tuyệt Ngạo Linh, ngươi là có ý gì”. Bạch Vũ hừ lạnh.

“Có ý gì, ha ha. Ai liền không biết ngươi cái này Bạch Vô Thường trông bề ngoài thì thư sinh nho nhã. Bên trong thì tàn nhẫn thâm độc, ngươi cũng k cần thiếp vàng lên mặt mình đi. Ngươi không xấu hổ, ta cũng xấu hổ thay ngươi, ha ha”. Tuyệt Ngạo Linh vừa cười vừa nói.

Trên thực tế nhìn Bạch Vũ là vẻ ngoài nho nhã lịch sự. Thế nhưng hắn là giết người không chớp mắt. Số người chết dưới tay hắn không có mười vạn cũng 8 vạn. Có biết bao tiểu môn phái. Bao nhiêu gia tộc là vì hắn mà bị tận diệt. Vì thế người ta đặt cho hắn cái danh Bạch Vô Thường. Hắn cũng đã từng truy cầu Tuyệt Ngạo Linh thế nhưng là đều bị nàng từ chối. Nhiều lần như vậy nên hắn đối với nàng có oán khí.

“Cho dù là như vậy thì sao, ta đây chính là muốn mời Từ Nghiên cô nương tới làm khách. Tựa hồ không có liên quan tới ngươi nha”. Bạch Vũ lạnh giọng.

“Có ai không rõ ngươi là nhắm tới sắc đẹp người ta, Từ Nghiên cô nương như vậy xinh đẹp. Ai nguyện ý để ngươi tai hoạ. Còn nữa tới ăn cướp chính là

tới ăn cướp. Không cần như vậy giả bộ” Tuyết Ngạo Linh khí thế thẳng thừng nói ra.

Ngay lúc này vị kia Cương Thiên Vương cất lời “Tuyệt quận chúa nói như vậy là nặng lời, dù sao ai cũng có mình mục đích. Bọn ta chỉ là hiếu kỳ mà thôi. Nếu chư vị đạo hữu trên hạm cần giúp đỡ bọn ta cũng k ngại giúp”.

Nge những lời này, Tuyết Ngạo Linh chính là bĩu môi. Thế nhưng là nàng không có nói gì. Rất hiển nhiên vị này Cương Thiên Vương là có tiếng nói.

.....

Doanh Thiên nhìn một màn này phát sinh. Hắn chỉ lặng lẽ mỉm cười. Bên cạnh Ma Âm nhỏ giọng hỏi. “Công tử phát hiện cái gì sao”.

“Ân, thật có chút thú vị. Nữ tử tên Từ Nghiên kia không tầm thường, nữ tử họ Tuyết kia cũng không kém. Thật muốn thu làm Đế Thuần, không... họ Tuyết kia làm Đế Kiếm là tốt hơn” Doanh Thiên gật gù đạo.

Ma Âm ngạc nhiên nhìn lại 2 nữ tử kia. Dù sao nàng biết công tử nhà mình mắt nhìn. Nếu là hắn nhìn trúng liền tuyệt không tầm thường. Bên cạnh Hoàng Cát vẫn luôn chú ý Doanh Thiên nge hắn nói vậy liền xích lại gần, trên mặt nở nụ cười dò hỏi “ Công tử không hay đã nhìn ra điều gì, có thể hay không nói cho lão hủ”.

“Thế nào. Muốn biết, lấy ngươi cái này Luân Hồi Nhãn lại nhìn không thấu cái này hạm sao”. Doanh Thiên không mẫn không nhạt nói một câu. Thế nhưng là câu nói này lại giống như là sét đánh vào tai Hoàng Cát. Hắn lúc này ngưng trọng không gì sánh được nhìn chăm chăm Doanh Thiên. Trong đầu hắn lúc này có vô vàn ý nghĩ xuất hiện. Nửa ngày sau hắn mới thở dài một hơi nhẹ nhàng nói. “Công tử quả nhiên là thiên ngoại hữu thiên. Nhân ngoại hữu nhân, là ta mắt chó nhìn người”.

“Ân, Song Câu Ngọc Luân Hồi Nhãn, không tồi. Cũng là thật vất vả mới đạt được, nên biết quý trọng. Ngươi là người thông minh. Hắn phải hiểu lời ta nói” Doanh Thiên nói như vậy một câu hỏi hột. Hoàng Cát nge xong câu này nội tâm không khỏi dậy sóng lần nữa. Chỉ một câu nói liền đem nội tình của hắn nói toạc ra. Hắn lúc này chỉ có một ý nghĩ “Nam tử này. Đến cùng là ai”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Quân Triều Đình

Tại trong thần hạm. Bên trong một căn phòng lớn xa hoa, lúc này đang ngồi lấy một nhóm người. Nhóm người này trên thân khí tức cường đại. Trang phục đều là long lấy. Nhìn qua liền biết ở đây đều không có ai là người thường. Nhóm người này chính là người cầm quyền trên hạm lúc này.

Ngồi trên cao nhất một vị nam tử khoảng 30 lúc này đang trầm ngâm giống như là suy nghĩ cái gì đó. Trong căn phòng này bầu không khí có chút nặng nề. Ai nấy đều trầm mặc. Có thể thấy trên nét mặt mỗi người ít nhiều có vài nét lo âu.

“Tả Đại Nhân, bao lâu nữa thì tổng đàn mới cho người đến cứu viện chúng ta”. Bên dưới một vị lão giả lo lắng hỏi nam tử trên cao nhất toạ kia.

Nam tử này tên là Tả Lãnh Thiên, hiện tại chính là người có quyền hạn cao nhất ở trên hạm này. Tả Lãnh Thiên mở miệng đáp “Ta đã đưa tin về tổng đàn, đã nhận được hồi âm. Tổng đàn đã cử người đi tiếp chúng ta. Thế nhưng là từ Viêm Dương tinh vực tới Băng Thiên tinh vực này không có thời gian 2 tháng là không cách nào tới”.

“2 tháng là quá lâu. Chi sợ chúng ta trụ không tới lúc đó. Bên ngoài kia.....”. Vị lão giả này nói tới đây liền ngưng ngừng không nói tiếp.

“Hừ. Một đám ô hợp mà thôi. Nếu chúng dám đánh lên thần hạm. Liền để chúng chết không có chỗ chôn”. Một vị nam tử trẻ tuổi lên tiếng. Nam tử này nhìn qua khoảng 25 tuổi. Thế nhưng là thân hình hắn vô cùng to lớn. Hắn tên là Hùng Nguyên, là một vị Thiếu Chủ của Hùng Gia. Hùng Gia chính là một cái gia tộc lớn. Bọn hắn mang trong mình Viễn Cổ huyết mạch Ma Hùng.

Một vị nam tử khác lên tiếng “Ngươi thật cho rằng bọn hắn không dám đánh lên sao. Bọn chúng biết rõ đây là thần hạm. Thế nhưng là vẫn cứ tới. Ngươi thật nghĩ bọn chúng đến như vậy ngu ngốc”.

Hùng Nguyên lạnh lùng nhìn nam tử kia hô lớn “Tiểu Thương, ngươi là có ý gì”.

Nam tử gọi là Tiểu Thương kia khinh thường đáp “Có Ý gì??? Đến người ngu cũng nhìn ra phía sau bọn hắn có thần xui khiến”.

Câu này vừa ra, nội tâm của người trong phòng đều là nặng nề thêm. Bọn hắn rõ ràng chuyện này không dễ giải quyết. Bọn hắn là người của Nhật Nguyệt Thần Giáo, tại trên Nhật Nguyệt giới, giáo phái của bọn hắn là chí tôn. Thử nghĩ, một cái giáo phái độc tôn một toà thế giới, đây là cỡ nào nội tình. Quan trọng là bọn hắn giáo phái chính là có tồn tại thần. Hơn nữa liền không phải một vị.

Lần này bọn hắn rời đi Nhật Nguyệt giới, rời đi Viêm Dương tinh vực. Mang theo vô số tài nguyên quý giá đến Băng Thiên tinh vực này làm một cái khổng lồ giao dịch. Liền ngay cả thần cũng đi theo hộ tống. Liền rõ ràng lần giao dịch này là cỡ nào quan trọng. Thế nhưng là hết lần này đến lần khác lại

gặp bất trắc. Bọn hấn gặp hải tặc. Hòn nữa còn là thần cấp hải tặc. 2 vị thần hộ tống một vị vẫn lạc. 1 vị thì trọng thương. Tài nguyên đem theo cũng bị cướp đoạt hơn phân nửa. Thần hạm bị đánh rớt xuống Cực Huyền Giới này.

Bọn hấn rõ ràng. Cực Huyền Giới này có thần tồn tại. Hòn nữa là rất nhiều thần. Bởi vì toà Cực Huyền Giới này chính là một toà Siêu Cấp Đại Thế Giới. Nếu đem so sánh Nhật Nguyệt Giới của bọn hấn chỉ nhỏ bằng 1:100 Cực Huyền Giới.

Số tài nguyên còn lại trên thần hạm của bọn hấn đã bị thần đánh chủ ý. Cho nên bọn hấn muốn sống sót chỉ có thể từ bỏ số tài nguyên này. Nếu để thần thật sự ra tay thì bọn hấn tuyệt đối là chết ở đây. Tất nhiên thần cũng có mặt mũi của thần. Không tiện ra tay vì thế mới xúi giục những cái này bản địa cường giả tới đây cướp đoạt.

Lúc này bên ngoài đi vào một nhóm người. Chính là vừa rồi bên ngoài Từ Nghiên. Từ Nghiên vừa đi vào. Tiểu Thương lập tức hỏi. “Từ Sư muội, thế nào.”

Từ Nghiên chỉ lắc đầu thờ dài.

Bên cạnh một vị nữ tử trẻ tuổi cảm thán nói “thật không biết xấu hổ, cái gì tới giúp đỡ chúng ta. Chính là muốn ăn cướp. Còn tên mặt trắng kia lại muốn mời sư tỷ về phủ của hấn cơ đấy. Thật đáng ghét”.

Trên cao nhất toạ kia. Tả Lãnh Thiên mở miệng hỏi Từ Nghiên “Bọn hấn là không chịu rời đi sao”.

“Sẽ không. Trừ khi chúng ta từ bỏ số tài nguyên này, cũng không biết bọn hấn kiên nhẫn được bao lâu nữa”. Từ Nghiên thờ dài nói ra. Sau đó nàng lại hỏi tiếp “Thiết Thần đại nhân thế nào”.

Tả Lãnh Thiên trầm ngâm một lát rồi đáp. “Bị Thương vô cùng nghiêm trọng. Sẽ không có cách nào lại ra tay. Chỉ có thể dựa vào chúng ta mà thôi”.

.....

Bên ngoài lúc này số người tụ tập đã lên tới gần trăm vạn người. Hòn nữa là không ngừng kéo đến. có đại giáo tông môn uy danh hiển hách. Lão tổ hung uy lan xa. Cũng có hạng người vô địch yên lặng ẩn nấp. Bọn hấn đều mang tâm tư riêng của mình. Không ai biết bọn hấn nghĩ gì.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Đến ngày thứ 8, mọi thứ vẫn như vậy yên lặng. Số người tụ tập đã lên tới hơn 200 vạn. Cho đến ngày thứ 12.

Những cái kia lão tổ. Những cái kia biết được nội tình. Những cái kia ẩn áp người đều là nhao nhao mở mắt “Đến rồi”.

Bên trong thần hạm. Tả Lãnh Thiên cũng mở ra đôi mắt của mình nặng nề nói một câu “Rốt cuộc cũng đến”.

Lập tức liên tục mấy đạo mệnh lệnh được ban ra. Người trên hạm lúc này ai nấy khẩn trương vô cùng đều tiến vào trạng thái cảnh giác. Tùy thời đều có thể xảy ra chiến đấu.

Chỉ thấy ở phía xa chân trời. Chính là tràn ngập cờ xí. Sau đó là mấy vạn chiến hạm phá không mà tới. Chiến hạm này mỗi cái đều là một màu đen lạnh lẽo. Những chiếc chiến hạm này bay tới gần thần hạm. Sau đó là ngay ngắn dừng lại. Tiếp theo đó bên trong hạm chính là từng chi từng chi đội ngũ đi ra ngoài. Chi đội ngũ này mỗi cái cũng đều mặc lấy một bộ hắc giáp. Số lượng khoảng 100 vạn.

Có người nhận ra chi đội quân này nhỏ giọng thì thầm “Là đại quân triều đình. Lần này chơi lớn rồi. Xem ra canh này chúng ta khó có phần”. Bên cạnh đồng bạn của hấn bình tĩnh đáp “Không cần lo lắng. Yên lặng theo dõi kỳ biến. Đến lúc ấy. Có thể ăn liền ăn. Không ăn được liền chạy. Dù sao chúng ta tới coi náo nhiệt là chủ yếu”.

Tại một chiếc lớn nhất chiến hạm. Đi ra một vị nam tử khoảng 40. Nam tử này thân mặc hoàng kim giáp. Trên người hấn linh lực cực kì khủng bố. Hấn đứng đó giống như là một toà thái sơn nặng nề. Bất cứ ai ở gần hấn đều cảm nhận một áp lực khiến người ta hít thở không thông.

Có người nhận ra hấn sợ hãi than “Triều Đình thế mà cử Kim Nguyên Soái tới. Hấn là cường giả đã Thông Thần, vượt qua môn khảm kia là đã thành thần rồi. Xem ra là triều đình coi trọng những tài nguyên”.

Người được gọi là Kim Nguyên Soái hô lớn “Người trên Hạm nghe rõ. Ta phụng lệnh Quang Vũ Hoàng Đế tới dò xét người từ bên ngoài. Hi vọng các ngươi có thể hợp tác”.

Ngay lập tức trên Hạm xuất hiện hình bóng của Tả Lãnh Thiên. Tả Lãnh Thiên đáp lại “Các hạ xin cho hỏi. Tại sao lại phải dò xét chúng ta”.

Kim Nguyên Soái giọng không cảm tình “Các ngươi hiện tại đang ở trong cương thổ Quang Vũ Thần Quốc. Đề phòng kẻ gian tới gây họa cho Thần Quốc. Ta phụng lệnh Hoàng Đế tới tra xét”.

“Bọn ta chỉ là gặp nạn mà thôi, cũng không phải là có ý roi xuống đây. Xin các hạ có thể thông cảm”. Tả Lãnh Thiên hạ giọng.

“Ta chỉ là làm theo lệnh mà thôi. Hòn nữa nếu các ngươi thật gặp nạn. Liền không có gì cần lo lắng. Thần quốc sẽ tiếp đãi các ngươi thật tốt. Chỉ sợ các ngươi là có mưu đồ. Không dám để chúng ta dò xét mà thôi”. Kim Nguyên Soái cao giọng. Sau đó lại tiếp “Cho các ngươi thêm 3 ngày suy nghĩ. Sau 3 ngày bọn ta liền dùng vũ lực. Nếu chống cự liền giết không tha”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Xung Đột

Đặt ra thời gian 3 ngày về sau. Kim Nguyên Soái liền ẩn mình vào chiến hạm không lộ diện nữa. Thế nhưng là quân đội bắt đầu triển khai. Bọn hắn đem thần hạm vây kín lại. Chính là phòng ngừa người trên hạm trốn đi.

Về phần đám người Doanh Thiên lúc này vẫn một bộ thần định nhàn nhả yên lặng chờ đợi ở một góc. Mỗi người đều phần mình nhắm mắt dưỡng thần. Không ai làm phiền ai. Nếu nói có người lúc này khẩn trương nhất thì chính là Hoàng Cát. Hắn liên tục nhìn về phía Doanh Thiên, hắn muốn đem nhìn ra một chút manh mối gì đó. Thế nhưng tất cả đều là một đoàn mê vụ.

Lúc này. Có một đội ngũ đi tới gần chỗ đám người Hoàng Cát. Sau đó một tiếng cười nhạo vang lên “Nha, đây không phải là chư vị cao thủ Tinh Vãn Các sao”.

Bên cạnh Hoàng Cát một cái nam đệ tử mở mắt ra hừ lạnh “Dục Hoá, ngươi tới đây làm gì”. nam đệ tử này chính là người đã tỏ thái độ khó chịu khi Hoàng Cát mời đám người Doanh Thiên lên thăm. Hắn tên là Vương Khôi, là Đại sư huynh của Tinh Vãn Các.

Nam tử gọi là Dục Hoá kia nở nụ cười châm biếm sau đó lại nói tiếp. “Vương Huynh đâu cần như vậy căng thẳng. Lẽ nào lần đó bị ta sư muội đánh cho rã ròi đây ư nên giờ nhìn thấy chúng ta Phong Lôi Các người liền sợ, ha ha”.

Vương Khôi bị cười nhạo. Tức giận đến muốn phát tác, thế nhưng là bên cạnh mấy vị sư đệ can lại. Dù sao Dục Hoá nói là sự thật. Lần đó bị đánh hắn liền không còn mặt mũi. Hắn cái này Thiên Sư đỉnh Phong cường giả bị một cái nha đầu mới tấn cấp Địa Sư đánh cho không có lực hoàn thủ. Đây là hắn vết nhơ cả đời.

Hoàng Cát rốt cuộc phải lên tiếng. “Vũ Hoá huynh. Huynh đem chư vị đệ tử đến đây hẳn là có việc chứ”. Hoàng Cát nói với một vị khác lão giả.

Lão giả này đứng phía sau nhất. Đầu trọc, nhưng lại có một bộ lông râu trắng. Nhìn qua liền thấy buồn cười vô cùng. Hắn tên là Vũ Hoá. Chính là người chấp đội của Phong Lôi Các đệ tử.

Vũ Hoá cười nói “Hoàng Huynh hiểu lầm, chả là thấy người quen nên lại gần hỏi thăm thôi, ha ha”.

“Vậy chúng ta liền nhận hảo ý”. Hoàng Cát nói xong liền không để ý nữa.

Dục Hoá trên miệng một nụ cười khinh thường nhìn quanh đệ tử Tinh Vãn Các một lượt, đến khi nhìn tới Ma Âm thì mắt sáng lên. Hắn đứng nghiêm lại sau đó khí thái mười phần hồi thẩm “Không biết vị cô nương này là ai. Ta nhớ không lầm thì trước đây Tinh Vãn Các chưa hề gặp qua cô nương”.

Ma Âm chính là liếc hắn một cái. Đến trả lời cũng không. Nàng chỉ yên lặng đứng đó. Cái này hành động của Ma Âm làm Hoá Dục có chút mặt mọ xấu hổ. Thế nhưng là hắn lại có nói tiếp “Ta là Hoá Dục, là nhi tử của Đại Trưởng Lão Phong Lôi các, có thể hay không mời cô nương về làm khách, ta sẽ chiêu đãi thật tốt cô nương”. Hoá Dục nở nụ cười thân thiện mời mọc. Thế nhưng đáp lại Ma Âm lần này chính là không thèm nhìn hắn. Trực tiếp đem hắn coi như không khí.

Hoá Dục liền có chút thẹn quá hoá giận. Bên cạnh hắn một vị sư đệ mở miệng nịnh nọt quát. “Đừng có cho mặt mũi mà không biết hướng. Hoá sư huynh chính là đại thiên tài của Phong Lôi các chúng ta. Được sư huynh đề mắt chính là phúc phận của người”.

Hoá Dục ngăn lại vị sư đệ kia của hắn “không sao. Nếu cô nương đã không muốn chúng ta liền không ép”. Sau đó hắn nhìn lại một chút liền trông thấy Mộng Diệp, dựa vào hắn kiến thức liền có thể rõ ràng cô nương che mặt này nhan sắc tuyệt đối không hề thua kém Ma Âm. Thậm chí còn hơn. Hắn cũng không phải là kẻ ngốc. Liền lập tức lần nữa quan sát. Sau đó hắn lập tức liền nhận ra 2 cái này nữ tử, con gấu và nữ hài tử kia. thêm cái tên phạm nhân này là một nhóm. Chỉ là đi chung với đám người Tinh Vãn Các mà thôi. Hắn lại quan sát thật lâu lần nữa liền thấy rằng 2 nữ tử kia đứng phía sau thanh niên phạm nhân này. Điều này rõ ràng thanh niên này tuyệt đối có địa vị.

Điều làm hắn không rõ là thanh niên này rốt cuộc vì sao không có tu vi. Nhìn đi nhìn lại hắn chỉ là thuần túy một cái phạm nhân. Hắn khẳng định 2 nữ tử kia và nữ hài kia tuyệt đối là tu chân giả. Hơn nữa tu vi không đơn giản. Bởi vì hắn nhìn không thấu, hắn nhìn không thấu cả nhóm người này. 2 nữ tử kia tu vi tuyệt không thua kém hắn, thậm chí là hơn. Nữ hài kia tu vi chỉ có Linh Nguyên Cảnh, thế nhưng lại mang cho hắn một cỗ cảm giác mờ mịt. Liền ngay con gấu kia hắn cũng không rõ chỉ là gấu hoang dã hay là ma thú. Chính là một hồi đầu đầu sau đó hắn dứt khoát không nghĩ nữa.

Hoá Dục đến trước mặt Doanh Thiên đạo “Vị này công tử có thể hay không giới thiệu một chút tôn tính đại danh”.

“Doanh Thiên”.

Hoá Dục thầm nghĩ “có thể là một vị thiếu chủ tông môn hoặc thế gia nào đó đi ra ngoài kiến thức”.

Nghĩ tới đây hắn liền muốn dò xét Doanh Thiên, liền đặt tay lên vai Doanh Thiên nói tiếp “có thể hay không cho phép ta kết hảo hữu”.

Từ đầu đến cuối giấu bên trong áo choàng Mộng Điệp lập tức quát khẽ “Bỏ ra tay chó của ngươi, dám mạo phạm công tử”. Giọng nói Mộng Điệp mang theo sóng âm trùng kích khiến Hoá Dục bay ra ngoài, sau đó thổ huyết. Hiện nhiên bị thương không nhẹ.

Ngay lập tức Vũ Hoá đỡ được Hoá Dục. Sau đó dò xét thương thế của hắn. Vũ Hoá mặt phát lạnh lạnh giọng nói lớn “các hạ đây là có ý gì. Tại sao lại đã thương hắn. Lại còn phỉ đi một cánh tay của hắn. Đây là muốn cùng Phong Lô các làm khó dễ sao”.

“Cùng các ngươi khó dễ thì thế nào. Thúc thời liền rút. Bằng không liền chém hết các ngươi”. Mộng Điệp giọng đánh thép đáp lại. Nàng rõ ràng Doanh Thiên là không thích bị làm phiền, nếu thật để hắn không vui. Nói không chừng liền để mấy trăm vạn người ở đây tan thành mây khói.

“Hừ, Hoàng Cát huynh, mấy vị này là Tinh Vãn Các mời tới sao”. Vũ Hoá quay ra chất vấn Hoàng Cát.

Thế nhưng là Hoàng Cát chỉ cười nhẹ đáp lại “Vũ Hoá huynh hiểu lầm. Mấy vị này chỉ là trên đường gặp nên đi nhờ mà thôi. Không có liên quan tới chúng ta Tinh Vãn Các”. Hoàng Cát thực tế không phải là sợ dây dưa mà phủ nhận, chỉ là hắn thật muốn biết vị này Doanh Thiên công tử thật ra là cái gì hạng người. Thế nên hắn sẽ không nhúng tay.

Doanh Thiên rõ ràng Hoàng Cát ý đồ. Hắn cũng chỉ là lúc đầu nói nhẹ “Nàng nói đúng, thúc thời liền rút, đừng làm phiền ta. Nếu không chỉ có thể đem các ngươi đập chết”.

Nge Doanh Thiên nói vậy. Vũ Hoá chính là nổi giận. Hắn một cái Linh Hoàng cường giả, bao giờ lại bị một cái phạm nhân dọa giết. Mặc dù nói tu chân giả sẽ không đụng phạm nhân, thế nhưng là nếu bị xúc phạm thì hoàn toàn có thể đem xử lý.

Linh Hoàng khi tức lập tức phát ra. Đem kinh động rất nhiều các môn phái thế lực khác. Cái này động tĩnh khiến mọi người đều chú ý vào đây. Tất cả mọi người đều ôm tư tưởng xem náo nhiệt. Dù sao chờ đợi cũng nhằm chán, nếu có trò vui xem thì tội gì không xem.

“Phong Lô các ta mặc dù không phải cái gì siêu cấp đại thế lực. Thế nhưng là ở tây vực cũng có chút danh tiếng. Nào có thể chấp nhận một cái phạm nhân nhục nhã. Lại còn đã thương chúng ta đệ tử. Hôm nay ta phải lấy lại mặt mũi cho Phong Lô Các”. Vũ Hoá hùng hồn nói ra.

“Chỉ là một cái Phong Lô Các mà thôi, khi nào liền đem các ngươi diệt môn”. Doanh Thiên hời hợt một câu.

Vũ Hoá tức giận đến mặt mũi đỏ bừng, hắn nhấn mạnh “Tốt,, Tốt,, Tốt, đã như vậy liền xem ngươi thế nào diệt môn ta”. Dứt lời liền một chương vỡ tới phía Doanh Thiên. Một chương này là hắn tức giận một kích. Liền xem như Linh Tôn cũng không giám đón đỡ. Có thể tưởng tượng một chương này vỡ xuống có thể đem phương viên cả mấy ngàn trượng đập bể. Tất nhiên đối với Linh Hoàng dạng này cường giả đều là không chế rất tốt lực lượng của mình. Nên điều đó sẽ không xảy ra.

Ngay khi tất cả những người xung quanh đều nghĩ Doanh Thiên dưới một chương này sẽ bị đánh thành huyết vụ thì một màn xảy ra. Chỉ thấy Mộng Điệp chắn trước mặt Doanh Thiên sau đó liền vung tay đem một chương kia đánh tan. Bên dưới mũ choàng của nàng lúc này vén lên để lộ ra một con mắt. Con mắt này kỳ lạ ở chỗ đồng tử của nó có hoa văn kì lạ (sharingan trong nar cho các bạn dễ tưởng tượng.v).

Vũ Hoá mắt vừa chạm liền cảm thấy mình giống như là rơi vào luyện ngục, hắn chính là cảm thấy vô cùng thống khổ. Đau đớn đến từ linh hồn khiến hắn muốn chết đi. Thế nhưng bên ngoài chỉ thấy rằng Vũ Hoá thần thờ đứng đó. Ai cũng đều không rõ hắn bị làm sao. Chỉ có vài cái nhân vật không đơn giản có thể nhìn ra manh mối.

“Hắn trúng huyền thuật”

“Thật mạnh mẽ huyền thuật, là nhân thuật”

“Người này..... không đơn giản”

Bên trong một chiếc chiến hạm. Kim nguyên soái cũng nhìn một màn này, hắn lầm bầm “Tà Luân Nhân, trong truyền thuyết một loại thiên nhân”.

“Nguyên Soái, nhân thuật này thật lợi hại sao”. Một vị cấp dưới tò mò hỏi.

“Lợi hại. Vô cùng lợi hại. Sở hữu nhân thuật so với thánh thể, thần thể các loại còn muốn hiếm”. Kim Nguyên Soái nói xong liền nhắm mắt dưỡng thần.

Về phần Vũ Hoá. Hắn ở trong huyền thuật 7 ngày 7 đêm bị đủ loại tra tấn. Chỉ thấy hắn quy xuống miệng phun máu. Đôi mắt hắn vô thần sợ hãi. Thực tế tâm trí của hắn bị vây trong huyền thuật của Mộng Điệp để cho hắn cảm nhận đã qua 7 ngày. Thế nhưng thực ra chỉ là trải qua một chút thời gian mà thôi.

Một màn này khiến tất cả người ở đây đều khiếp sợ. Nữ tử này tu vi thật khủng bố. Có thể vô thanh vô tức làm một vị Linh Hoàng mất đi ý thức. Đây là cỡ nào đáng sợ. Thử nghĩ nàng trong bóng tối ra tay liền có thể đem rất nhiều người ở đây gạt bỏ. Lập tức ai nấy đều cảnh giác lên.

Ngay lúc mọi người đang khiếp sợ, thì một cỗ lạnh lẽo kỳ lạ từ phía đông kéo tới. Hàn khí lạnh lẽo này làm mặt đất kết lên từng tầng băng tinh. nhiệt độ lập tức giảm xuống. Vừa rồi sa mạc còn nắng nóng. Hiện tại lại lạnh lẽo vô cùng. Tuyết cũng đã rơi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Băng Tôn Giả

Hàn khí lạnh lẽo kéo tới trong chốc lát liền bao phủ cả một vùng đại địa rộng lớn mảy trăm dặm. Chỉ cần người suy nghĩ một chút liền rõ ràng hàn khí này là do người gây ra.

Tại trên thần hạm lúc này, Tả Lãnh Thiên ánh mắt nặng nề. Bởi vì hắn cảm nhận được thêm một cỗ khí tức cường đại vô cùng đang kéo tới. Kẻ tới này tuyệt đối là cùng một cấp cường giả với hắn. Hắn trầm giọng “Là họa, thì tránh không khỏi. Đã như vậy, một lần đổi mặt đi”.

Tại trong chiến hạm, Kim Nguyên Soái cũng mở ra ánh mắt của mình hừ lạnh nói “Băng Tuyết Quốc cũng muốn kiếm một chén canh, tốt”.

Chỉ thấy lúc này phía xa chân trời xuất hiện một cái bóng người. Bóng người này ngồi trên một chiếc bảo tọa. Hàn khí thông thiên này chính là từ hắn mà phát ra. Phía sau hắn cũng xuất hiện lấy một nhóm người. Mỗi cái cũng đều là cường giả đỉnh cao. Người ngồi trên ghế cao giọng cười nói “Thật không nghĩ tới lại náo nhiệt như vậy nha, Kim Nguyên Soái, người lại đến sớm”.

Tại trong chiến hạm một giọng nói hùng hồn phát ra đáp lại “Băng Tôn Giả đường xá xa xôi tới đây không biết là có chuyện gì”.

“A a.. chỉ là tiện đường đi qua mà thôi, thấy nơi đây náo nhiệt liền ghé qua xem”. Băng Tôn Giả một bộ tình cờ đi ngang qua cười nói.

“Thật là đi ngang qua không biết tại sao người lại phát ra như vậy lớn uy áp, là muốn thị uy sao”. Kim Nguyên Soái không cảm tình hỏi.

Đáp lại Băng Tôn giả chỉ là cười lớn “Nha, dạo gần đây tu vi có chút tăng tiến, chẳng may đột phá tới Thông Thần nhị trọng thiên, có chút không khống chế được”.

Câu này vừa đi ra, Tại trong chiến hạm, ánh mắt Kim Nguyên Soái có chút co rút lại, rõ ràng vị này Băng Tôn Giả đây là cố ý muốn thị uy hắn. Trước đây 2 người đã gặp nhau nhiều lần. Hơn nữa còn động thủ, bởi vì ngang bằng cảnh giới nên không phân thắng bại. Thế nhưng là hôm nay vị kia Băng Tôn Giả hiển nhiên là đã đi trước một bước vượt qua hắn.

Kim Nguyên Soái đáp lại “Chúc mừng Tôn Giả tu vi thăng tiến, ta lại không giống như Tôn Giả có thể tiến thêm một bước. Thế nên đành đi cầu Vương Thần một món thần khí hộ thân, hơn nữa còn là Địa Thần Bình. May mắn được ngài đáp ứng”. Lời này Kim Nguyên Soái chính là có ý muốn cho Băng Tôn Giả biết trong tay hắn cầm thần khí thần ban cho. Cho dù người có hơn ta một cái tiểu cảnh giới thì thế nào.

Băng Tôn Giả nghe vậy trong lòng có chút giật mình. Bởi vì hắn rõ ràng Địa Thần Bình là cỡ nào đáng sợ. Hắn phụng mệnh tới đây cũng được thần đưa cho thần khí. Thế nhưng chỉ là thần khí bình thường, đem so với Địa Thần Bình liền lộ ra có chút đồng nát sắt vụn. Hắn cũng biết mình tính sai. Xem ra món đồ trên thần hạm kia được các thần coi trọng vượt xa hắn tưởng tượng.

....

Bên dưới mặt đất, Nguyệt Nhi tò mò hỏi Doanh Thiên “Sur Tôn a, vì sao đám người trên kia không giao nộp đồ mà thoát thân. Cứ như vậy liền sẽ bị giết không còn một mống”.

Bên cạnh Ma Âm cũng là chung thắc mắc “Đúng vậy, dù sao tính mạng là quan trọng, đồ vật dù quý thế nhưng là không bù lại mạng sống nha”.

“Các ngươi không hiểu, đồ vật trên kia vượt xa các ngươi tưởng tượng. Giá trị của nó là rất lớn. Hơn nữa nếu để lộ ra thì bọn hắn chắc chắn sẽ bị diệt môn trong nay mai, vì thế dù chết bọn hắn cũng không thể để lộ ra”. Doanh Thiên một bộ nhìn thấu nói ra.

Ma Âm ngạc nhiên “Đồ vật gì lại kinh khủng như vậy”.

“Chờ chẳng phải liền biết”. Nói đoạn Doanh Thiên đứng dậy lại tiếp “Các ngươi chờ ở đây, ta đi có chút việc”. Nói xong liền biến mất. Kỳ lạ là xung quang giống như không một ai phát hiện hắn cứ như vậy tiêu thất. Chỉ có Hoàng Cát là nhìn thấy mà thôi.

Hoàng Cát thầm chảy mồ hôi “Vị Gia này đến cùng là tồn tại gì”.

....

Trong nháy mắt Doanh Thiên xuất hiện tại một căn phòng. Căn phòng này nhìn qua chính là phòng nữ nhi. Chính là trên thần hạm một căn phòng.

Ngay lập tức cửa mở ra. Đi vào là một nhóm người. Đầu là nữ tử, đi đầu chính là vị kia Từ Nghiên. Vào phòng đằng sau, một nhóm nữ tử này đều là tâm trạng căng thẳng. Trong đó một cái nói “Thật sự chúng ta sắp chết ở đây sao, sự tỷ, thật không có cách nào sao”.

Từ Nghiên bình tĩnh đáp lời “Không có gì phải sợ hãi. Chết ở đây cũng tốt, còn hơn là cả nhà bị giết. Chuyện này chúng ta không làm chủ được”.

Ngay lúc này một cái giọng nam vang lên “Mấy cái nha đầu các ngươi làm gì bi quan như vậy. Có hay không cần ta giúp đỡ”.

Lúc này một đám nữ tử mới nhao nhao giật mình nhìn sang. Chỉ thấy không biết từ lúc nào một cái bạch y nam tử đang ngồi trên giường của Từ Nghiên.

Nam tử này giống như là đã ngồi đó thật lâu. Từ Nghiên ánh mắt nhìn chằm chằm nam tử này. Hắn đến cùng là như thế nào đi vào. Phải biết phòng của nàng là có trận pháp, có người đi vào nàng liền biết. Hơn nữa lấy nàng tu vi lại không thể phát hiện hắn ngồi đó.

Mấy nữ tử nhao nhao rút kiếm một bộ sẵn sàng đem hắn giết. Thế nhưng là ngay lập tức. Căn phòng này giống như là đông cứng lại. Là thời gian đóng băng. Thêm vào đó là màu sắc trong căn phòng bỗng nhiên xám xịt đi. Không còn rực rỡ màu hoa. Cũng không còn màu gỗ, màu nhung lụa. Thay vào đó chỉ là một màu xám đen giống như tranh đen trắng.

Từ Nghiên giật mình sợ hãi than “Thiên Địa Thất Sắc”. Sau đó nàng liền phát hiện cả căn phòng này chỉ còn nàng và Doanh Thiên là có thể cử động. mấy vị sư muội kia của nàng đều bị định trụ tại đó.

“Ngươi là ai, có ý đồ gì”. Từ Nghiên ánh mắt trở nên ngưng trọng.

Doanh Thiên thì một bộ không để ý đi tới một chiếc ghế dài, sau đó chính là nằm dài ra đạo “Tôi rót rượu cho ta đi”.

Từ Nghiên ngạc nhiên, đây đến cùng là cái gì tình huống, sau một hồi đấu tranh tư tưởng, nàng rót cuộc vẫn mở tới một bình rượu đến bên cạnh rót cho hắn.

Đỡ lấy chén rượu kia, một hơi uống vào. Doanh Thiên có chút xa xăm mở lời “Ngươi có biết cảm giác nhìn người thân bên cạnh mình chết đi không”.

“Chưa từng trải qua “.

“Vậy Ngươi hẳn là không muốn điều đó xảy ra”.

“Đúng”.

“Nếu để những đồ vật kia lộ ra. Ngươi sẽ rất nhanh nếm trải cảm giác này”.

Câu này vừa đi ra. Từ Nghiên ngay lập tức một chương vung lên. Nhắm thẳng thiên linh cái của Doanh Thiên mà đánh xuống. Tuyệt đối là muốn trong một chiêu này đem hắn giết chết.

Thế nhưng là chương ấn chỉ cách trán Doanh Thiên một gang tay liền không cách nào tiến thêm. Từ Nghiên chỉ cảm thấy nàng không có cách nào di chuyển.

Doanh Thiên lắc đầu “Quá nông nổi. Đạo tâm như vậy kém cỏi. Sau này liền sẽ hại chết ngươi”.

Áp chế sợ hãi trong lòng. Từ Nghiên hỏi “Ngươi đến cùng là muốn gì”.

“Rót cuộc đi vào vấn đề chính. Ta nếu như nói sẽ giúp các ngươi vượt qua một kiếp này. Lại sẽ giúp các ngươi bí mật. Ngươi có tin hay không”. Doanh Thiên nghiêm túc nói.

“Ngươi nói thật”. Từ Nghiên kinh nghi bất định hỏi lại.

“Ta chỉ hỏi ngươi có hay không tin tưởng ta” Doanh Thiên chốt lại một câu.

Từ Nghiên nhìn hắn thật sâu. Không hiểu sao nàng cảm giác nam tử này mang đến cho nàng một cỗ đáng tin khó hiểu. Giống như cho dù là trời có sập xuống thì chỉ cần hắn tại. Hắn đều có thể đỡ được. Thế nhưng là lý trí của nàng lại đang đấu tranh. Một cái nam tử không quen biết. Đặt niềm tin vào hắn liệu có ổn hay không. Việc này chính là liên quan đến cả nhà gia tộc. Tông môn. Đây chính là liên quan tới hàng ức vạn tính mạng sinh linh. Làm không tốt chính là gia tộc. Tông môn của nàng đều tan thành mây khói.

Suy nghĩ một hồi, nàng hít sâu một hơi sau đó nhìn thẳng Doanh Thiên nghiêm túc trả lời “Ta Tin ngươi”.

“Tốt, nên như vậy”. Doanh Thiên mỉm cười hài lòng. Sau đó đạo tiếp “Thế nhưng là ngươi rõ ràng thiên hạ vốn không có cơm trưa miễn phí”.

“Ta rõ ràng, ngươi muốn gì”

“Rất đơn giản. Ngươi làm ta thị nữ. Và ta cần một phần thứ đồ kia”.

“Điều này là không thể, thứ đồ kia tuyệt không thể lấy ra ngoài”

“Cái quan trọng là bí mật của nó, nếu ngươi đồng ý chỉ cần hô lớn là được”. Nói xong Doanh Thiên liền biến mất. Căn phòng này cũng dần trở lại màu sắc ban đầu của nó.

Mấy cái nữ tử toàn bộ đều tỉnh lại. Sau đó đảo mắt nhìn quanh hỏi “Sư tỷ tên kia đi đâu”.

“Ta không rõ”. Từ Nghiên đáp lại sau đó lại trầm ngâm. Nàng quyết định đem chuyện này nói với Tả Lãnh Thiên.

“Ta cần đi gặp Tả Đại Nhân”.

.....

Doanh Thiên bất thình lình xuất hiện trước mặt Nguyệt Nhi. Nha đầu này giật mình hỏi “sư tôn vừa mới đi đâu”. Doanh Thiên cười đáp “Đi làm chút giao dịch”.

Chỉ có Hoàng Cát là sợ hãi. Bởi vì lấy hần đôi Nhân Thuật kia có thể nhìn thấy rõ ràng Doanh Thiên xuất hiện trên thần hạm. Thế nhưng là ở đây cường giả vô số. Không thiếu hạng người vô địch đều ở đây. Thế nhưng là hần có thể ẩn hiện mà không ai phát hiện. Hần biến mất không ai hay. Hần trở lại cũng k ai biết. Hần giống như là từ đầu đến cuối đều ở tại nơi đó.

Phía bên kia Băng Tôn Giả và nhóm người tùy tùng cũng đã dựng lên một toà đại điện. Toà đại điện này chính là một món bảo khí.

Thời gian yên lặng trôi qua. Thấm thoát liền 3 ngày. Ngay lúc này Kim Nguyên Soái đi ra khỏi thần hạm nói lớn “Thời hạn 3 ngày đã qua, các người có hay không rời xuống thần hạm”.

Trên thần hạm cũng đi ra một nhóm người. Dẫn đầu chính là Tà Lãnh Thiên. Tà Lãnh Thiên lúc này khuôn mặt có chút băng lãnh. Trước mắt hần chỉ có 2 lựa chọn. Một là giao nộp đồ vật. 2 là chiến đến cùng. Giao nộp đồ vật ra thì sẽ là bọn hần tông môn đại họa. Nếu chiến đến cùng thì hôm nay cũng khó sống rồi đi nơi này. Trong đầu hần hiện lên nhưng lời mà Từ Nghiên đã nói. Thế nhưng là hần không tin tưởng. Một cái lạ mặt người. Muốn lấy một phần món đồ kia. Đây là tuyệt đối không thể nào.

“Đã như vậy. Liền chiến đi. Hôm nay bọn ta dù chết ở đây cũng tuyệt không rời đi thần hạm này”. Tà Lãnh Thiên kiên định nói ra.

“Tốt. Thiết Huyết Quân Đoàn nghe lệnh. Bày trận.... tấn công lên hạm”. Kim Nguyên Soái hạ lệnh.

Mấy anh em đọc truyện chịu khó share pr giúp mình chút. Để lấy động lực viết đc nhiều ạ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chiến Đấu Nổ Ra

Kim Nguyên Soái vừa buông lệnh, chỉ thấy ngay lập tức Thiết Huyết Quân Đoàn lấy một tốc độ khó tin triển khai đội hình, trong mấy cái hít thở liền đã thấy quân đội bố trí xong đâu vào đó. Từng tốp quân lính đều ở vị trí của mình, lấy một phương thức kỳ lạ mà diễn hoá thành trận pháp bao vây thần hạm.

Có người nhìn ra trận này sợ hãi than “Là Huyết Thần Trận, nghe nói trận này là một vị thần vô cùng cường đại trên Thần Đình sáng tạo”.

“Uy lực trận này vô cùng mạnh mẽ, trận này cực hạn dù chỉ dùng phạm nhân sức cũng có thể đồ thần”

“Nghe nói đã có không chỉ một vị thần vẫn lạc trong trận”

“Hôm nay Thiết Huyết Quân Đoàn đến đây chỉ có một nửa. Thế nhưng là Thông Thần Cảnh cường giả rơi vào trận có lẽ cũng bỏ mạng đi”.

Phía xa Băng Tôn Giả nhìn trận này cũng cảm thấy ngưng trọng, hần từng đối đầu với Kim Nguyên Soái vô số lần. Hần biết rõ trận này lợi hại cỡ nào.

Trên thần hạm, Tà Lãnh Thiên cũng đều cảm thấy áp lực. Cho dù lấy hần tu vi Thông Thần này cũng không có dám chắc toàn thân trở ra nếu bị rơi vào trận. Chưa kể còn có 2 vị cường giả không thua kém hần ở cạnh.

Ngay sau khi quân đội trận pháp bố trí xong. Liền thấy phía trên bầu trời xuất hiện lấy 36 thân ảnh màu máu ngưng hiện ra. Đây là huyết khí của chi quân đội này kết hợp với chiến ý tạo thành. 36 thân ảnh màu máu này đứng quanh thần hạm. Bất cứ lúc nào cũng có thể công lên.

“Trận này cực hạn chính là có thể ngưng ra 108 huyết ảnh, hôm nay mang tới 36 huyết ảnh đã là vô cùng ghê gớm” Có cường giả hiểu biết sợ hãi than. “

“Xem ra hôm nay bọn người kia chấp cánh khó thoát”. Cũng có người đồng tình.

Tà Lãnh Thiên thở dài một hơi sau đó nhìn về những cường giả phía sau nói “Ta sẽ ngăn trận, phần còn lại liền do các người lo liệu, hôm nay sống chết đành phải xem mệnh”.

“Nguyên cùng đại nhân bảo vệ hạm tới cùng”. Đằng sau một đám người đều là quỳ xuống hô. Cũng phải, bọn hần hôm nay ai nấy đều đã ôm lấy tâm lý phải chết, đối mặt như vậy tình huống mà bọn hần vẫn có thể như vậy ngoan cường đã là không dễ dàng.

Ngay lập tức trên thần hạm đi ra từng nhóm từng nhóm người. Trong chớp lát, số lượng lên tới mấy chục vạn người. Phải biết thần hạm này là cỡ nào

không lồ, trước khi rút xuống trên hạm liền có tới hơn trăm vạn người, do chiến đấu qua đi số lượng người thực giảm hiện tại liền chỉ còn mấy chục vạn, thế nhưng mấy chục vạn người này mỗi cái đều là cường giả địa sư trở lên. Linh Tôn Linh Hoàng nhiều không kể hết, liền Linh Đế cũng có tới mấy ngàn vị, đây đã là đội hình khổng lồ có thể quét sạch một cái thế giới cỡ trung.

Kim Nguyên Soái cũng có chút ngạc nhiên, hắn cũng không nghĩ tới trên hạm có nhiều cường giả như vậy. Thế nhưng ngay sau đó hắn hạ lệnh. “Khởi trận, giết sạch không chừa một tên”.

Lệnh vừa ban, 36 thân ảnh màu máu lập tức được kích hoạt. 36 thân ảnh này trên tay xuất hiện lấy một cây thương máu. Trên mỗi cây thương đều tràn đầy sát phạt khí tức. Chúng đồng thời phóng cây thương về phía thần hạm, mỗi cây thương đều mang theo uy lực tuyệt luân vô bì, lấy một thế sét đánh lao vun vút về phía thần hạm. Liền xem như Linh Đế Linh Thánh nếu bị một thương này xuyên trúng cũng chỉ có tan thành mây khói.

Ngay khi 36 cây thương vừa tới. Tả Lãnh Thiên lập tức rời hạm. Lấy sức một mình ngăn cản 36 cây thương kia. Một tiếng nổ lớn vang lên, huyết khí trùng kích ra ngoài khiến nhiều kẻ tu vi yếu kém đều là người ngã ngựa đổ. Chỉ thấy Tả Lãnh Thiên đứng đó có chút chật vật, 2 cánh tay đã chảy máu. Dù sao lấy sức một người đón đỡ công kích của trăm vạn người đã là quá sức. Hơn nữa không phải chỉ là trăm vạn người cùng công kích. Đây là chiến ý kết hợp với trận pháp. Uy lực hợp kích vừa rồi tăng lên đâu chỉ mười lần.

“Xem ra đã là Thông Thần tam trọng thiên rồi”. Kim Nguyên Soái ánh mắt có chút co lại. Sau đó lại mỉm cười “Thông Thần tam trọng thiên thì thế nào cho dù hôm nay ngươi có thành thần cũng đều phải chết”. Kim Nguyên Soái nhìn xuống dưới nói lớn. “Nge lệnh, chia ra 80 vạn binh đối phó hắn, 20 vạn binh còn lại đánh lên thần hạm, chur vị ở đây cũng giúp sức đi. Đoạt được gì liền quy các vị, triều đình sẽ không cướp, Băng huynh cũng cho người lên giúp chứ”. Nói đoạn nhìn về phía Băng Tôn giả.

Băng Tôn giả cũng ngạc nhiên, sau đó a a cười lớn “Kim Huỳnh thật là sáng khoái nha”. Sau đó Băng Tôn Giả cũng phẩy tay, lập tức phía sau Băng Tôn giả nhóm người kia cũng tham gia vào chiến đấu, phải biết mỗi một

cái đều là Linh Thánh cường giả đỉnh cao.

Bên dưới hơn trăm vạn người từ các tông môn đại giáo nghe Kim Nguyên Soái nói vậy ai nấy đều lộ ra vẻ mừng rỡ. Lập tức đổ xô tấn công lên hạm.

“Giết lên hạm, cướp đoạt tài nguyên”

“Ha ha, thần tàng, ta tới đây, hôm nay nhất định phải kiếm lớn”

“Ta sẽ bắt lấy mấy cái mỹ nữ về ẩm giường, ban này ta đã chấm được vài người, các ngươi đừng hòng cùng ta tranh”.

Chỉ vùn vùn mấy chục cái hơi thở. Nơi này liền đã biến thành một cái chiến trường khổng lồ. Một mảnh bên kia Tả Lãnh Thiên đã rơi vào trong trận, đang cực khổ chống đỡ. Tại trên hạm liền đã có vô số người công lên. Từng tiếng nổ lớn vang lên. Từng đạo linh lực bay ngang trời đủ loại màu sắc. Từng tiếng hét thảm vang vọng bầu trời. Tuy thời đều có thể thấy từng bóng người rơi xuống mà chết đi. Tuy lúc đều có thể thấy tứ chi gãy đoạn rơi xuống. Từng đạo huyết vụ bay trong gió. Phương viên mấy vạn dặm trong nháy mắt hoá thành một cỗ chiến trường khổng lồ.

Tại bên ngoài chiến trường lúc này đã có nhiều nhóm người lùi ra xa. Đây là những cường giả dẫn đầu không có tham chiến, hoặc là những thế lực yếu kém không có khả năng tranh đoạt. Cũng có người sợ chết. Cũng có người ồm ý nghĩ khác trong đầu.

Tại một chỗ vắng vẻ, nhóm người Doanh Thiên và Hoàng Cát đang quan sát. Hoàng Cát không có dẫn đệ tử đi tham chiến vì bọn hắn ở đây là tương đối yếu kém. Lại nữa lần này chỉ là dẫn mấy cái đệ tử đi lịch duyệt. Lấy bọn hắn chút này tu vi, e rằng vừa vào đến chiến trường liền đã bị linh lực oanh thành thịt vụn.

Lúc này ánh mắt bọn hắn đều nhìn chăm chăm vào chiến trường kia. Trong mắt mang theo nỗi sợ hãi. Dù sao bọn hắn cũng là lần đầu trông thấy tràng diện này. Có đệ tử là chịu không được chạy tới gốc cây mà nôn ọe. Nhất là những nữ đệ tử kia đều run cầm cập không dám nhìn.

Hoàng Cát nhìn đám đệ tử này lắc đầu thất vọng thở dài sau đó nhẹ nhàng nói “Các ngươi đã thấy, không có thực lực liền tính mạng của mình đều là cỏ rác. Hãy lấy đó làm gương, ở cái thế giới này, thực lực chính là quan trọng nhất”.

Chỉ có Vương Khôi là ánh mắt vẫn có chút bình tĩnh. Có thể thấy được trong mắt hắn có một cỗ ý chí khó lường. Có lẽ trong tất cả những đệ tử Tinh Vãn Các ở đây thì chỉ có Vương Khôi là có định lực cao nhất.

“Ngươi sai, có thực lực đúng là quan trọng, thế nhưng quan trọng nhất chính là đạo tâm” Doanh Thiên mỉm cười đạo “Đạo Tâm không kiên thì cho dù ngươi có được thực lực cũng sẽ khiến ngươi không thể làm chủ mình”.

Hoàng Cát nghe vậy liền trầm ngâm, bởi vì hắn rõ ràng lời Doanh Thiên là có ý gì, sau đó hắn chấp tay “Công tử nói chí phải”.

Bên cạnh Doanh Thiên, Nguyệt Nhi có chút lo lắng hỏi “Sư tôn a, ngươi liền không đi cứu vị kia Từ Nghiên tỷ tỷ a, nhờ tỷ ấy bị người giết thì làm sao ngươi thu tỷ ấy làm tỷ nữ đây”.

Doanh Thiên bật cười gõ đầu Nguyệt Nhi “Nha đầu không cần tài lanh, sư tôn ngươi tự biết làm việc”.

“Xì, người ta quan tâm còn đánh”.

“Còn nói nữa liền quăng ngươi vào trong đó”.

Nguyệt Nhi im bất.

....

Một canh giờ đi qua, tại trong chiến trường lúc này khắp nơi đều có thể thấy từng bộ thi thể, có nguyên vẹn, có đứt cụt chân tay, càng nhiều là huyết nhục mơ hồ không rõ mặt mũi. Đại địa khắp nơi đều là hố to hố nhỏ. Cỗ những vết nứt sâu tới hàng ngàn trượng, đây là do linh lực tàn phá mà ra. Chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục diễn ra. Hơn nữa ngày càng ác liệt. Trải qua một canh giờ đại chiến. Số người chết đi đều là tu vi thấp một chút. Còn lại người đang chiến đấu đều là cường giả đỉnh cao.

Thần hạm lúc này cũng đã bị tàn phá chia năm sẻ bảy, chỉ còn lại một khoang lớn thần hạm đang được một nhóm mạnh nhất cường giả bảo vệ. Vây xung quanh khoang thần hạm lúc này cũng có rất nhiều người bao vây. Cơ hồ đều là Linh Thánh cường giả. Có thể tưởng tượng, chỉ chốc lát nữa thôi. Sẽ có một trận loạn chiến kinh thiên động địa ở đây bùng phát.

Phải biết, Linh Thánh cấp cường giả tại trên đại lục là rất ít lộ diện, bởi vì cơ hồ Linh Thánh đều tại bế quan tìm cách trùng kích Thông Thần Cảnh để kéo dài thọ nguyên, lại tăng thêm một bước đến gần thần cảnh, mà cường giả Thông Thần Cảnh thì đều tại trùng kích Thần cảnh, thoát khỏi phạm nhân kiếp, vì thế Linh Đế đã là cấp cao nhất cường giả đi lại trên đại lục. Thế nhưng hôm nay trận chiến này Linh Thánh Linh Đế xuất hiện nhiều vô kể, trận chiến này tuyệt sẽ chỉ trong chốc lát liền vang đến mọi ngóc ngách trên toà thế giới này.

Lúc này phương viên trận chiến đã kéo dài tới hơn mười vạn dặm, bởi vì chiến đấu ngày càng kịch liệt, mỗi một cái Linh Đế, Linh Thánh đều có thực lực bài sơn đảo hải, ở đây nhiều cường giả như vậy, có thể biết tràng chiến đấu này là cỡ nào tràng diện.

Uỳnh, Uỳnh,Uỳnh... ngay tại lúc này từng tiếng vang lớn mang theo sóng âm cuồng bạo trùng kích mà ra.

Có người bên ngoài quan sát nhìn chăm chăm vào chiến trường mở miệng nói “Đã bắt đầu rồi”.

Tại khoang Thần Hạm kia, hơn 300 vị Linh Thánh cường giả đã chiến lấy thành một đoàn, từng đạo Linh Lực huy thiên diệt địa đánh ra, đem đại địa đều xói tung lên. Trong chốc lát những người khác đang chiến đấu đều phải bỏ chạy ra phía xa. Sợ bị dư ba trùng kích tới, một vị Linh Đế chạy không kịp bị một đạo dư âm đánh trúng, chỉ thấy hắn không kịp hét thảm một tiếng liền bị oanh thành huyết vụ.

.....

Trong khoang thần hạm lúc này tụ tập hơn 1 vạn người, đều là người trẻ tu vi yếu kém hoặc người giúp việc trên hạm, mỗi một cái đều đang lộ ra rõ rệt vẻ sợ hãi trên khuôn mặt, có vài kẻ thì trực tiếp khóc lóc.

Tại trên cao nhất kia. Ngồi xếp bằng lấy một cái nam tử, hắn trông trẻ tuổi, thế nhưng là trên thân hắn thần uy lượn lờ, rõ ràng hắn là một vị thần, chỉ có điều trên thân hắn lúc này chảy xuôi thần huyết, khí tức cũng cực kì không ổn định, hiển nhiên là đã bị thương cực kì nghiêm trọng.

Từ Nghiên lúc này cũng đang ở đây, nàng tại trước mặt nam tử này quý xuống lo lắng hỏi “Thiệt Thần đại nhân, chúng ta thật không có cách nào sao, bên ngoài kia Tà Đại Nhân đã rất khó chống đỡ”.

Nam tử được gọi là Thiệt Thần này mở mắt ra, ánh mắt hắn có chút suy nghĩ, sau đó một hồi đáp “ta thần Nguyên đã bị phong ấn, không cách nào phá phong, ta không thể động thủ, một khi động thủ liền sẽ dẫn tới thần nguyên tự bạo, liền đem các ngươi theo đó chôn vùi luôn, thật đến mức chúng ta không chống đỡ được, ta cũng chỉ có thể để thần nguyên tự bạo”.

Từ Nghiên ánh mắt có chút lặng đi, sau đó nàng lại hỏi “Vậy chuyện kia thế nào,có hay không chúng ta thử một lần”.

“Chuyện kia,,,. ngươi lấy gì tin tưởng hắn, vạn nhất hắn đánh chủ ý chúng ta đồ vật kia”.

“Chuyện này, hắn chính là đánh chủ ý chúng ta đồ vật đó”.

Ngay lúc này khoang thần hạm này rung chuyển kịch liệt. Giống như là bị thứ gì đó đánh trúng. Chỉ thấy từ trên không rơi xuống một thân ảnh. Chính là thân thể của một vị Linh Thánh bị đánh rớt xuống, vị Linh Thánh này đã chết. Hiển nhiên là bị người ném xuống.

.....

Đạo này bị bệnh dị ứng, khắp người đều là ngứa ngáy, không thể nào viết nổi. Hix. Sắp tới mấy chương sẽ tóm tắt qua hệ thống tu luyện cho anh em dễ hiểu, tất nhiên là chỉ hệ thống của phạm nhân thôi. Ít nữa lên thân sẽ nói tiếp ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Địa Thần Bình Uy Lực

Bộ Linh Thánh thi thể này chính là Nhật Nguyệt Thần Giáo một vị Linh Thánh, vị này Linh Thánh bị người ta đánh nổ tung đầu, chỉ còn lại một cổ thi thể rớt xuống. Có mấy người nhận ra vị này Linh Thánh đều đau lòng hô lên “Là Sư Hầu Linh Thánh, bọn hần vậy mà giết Sư Hầu Linh Thánh”.

Ngay lúc này một cái thanh âm lạnh lùng truyền tới. “VẬY RA LÀ TRỐN Ở ĐÂY, HẮC HẮC LẦN NÀY XEM CÁC NGƯỜI CHẠY ĐI Đâu”.

Tất cả mọi người trên khoang thần hạm đều nhìn lên, chỉ thấy đứng đó một vị hắc bào lão giả, hiển nhiên kẻ vừa rồi giết sau đó ném Sư Hầu Linh Thánh xuống dưới chính là hần.

Hắc bào lão giả này tất nhiên cũng là một vị Linh Thánh đỉnh cao, hần trên thân mang một cỗ khí tức âm trầm, rõ ràng là một kẻ giết người như ngọc, tuyệt không phải hạng người tốt lành gì.

Khi nhóm người trên Khoang Thần Hạm này bại lộ, chiến đấu dần dần ngưng lại, sau đó 2 bên từ từ rút về phía mình trận doanh. Bởi vì bọn hần nhìn thấy một người, chính là vị kia Thiết Thần, mặc dù hần bị trọng thương, thế nhưng dù sao hần vẫn là thần, mà bọn hần hiểu rõ Thần ý vị như thế nào, thế nên bọn hần tuyệt không dám vọng động. Chỉ có thể tạm dừng chiến đấu lại.

Lúc này Băng Tôn Giả bay tới gần, sau đó nhìn chăm chăm vào Thiết Thần, hần cười lạnh nói “Các ngươi cũng không cần phải sợ hãi, mặc dù hần là thần, thế nhưng đã bị thương thế vô cùng nghiêm trọng, tuyệt không thể động thủ, Xem ra hôm nay bọn ta lại có vinh dự đồ thần nha”.

Nge Băng Tôn Giả nói như vậy, bên dưới thuyền ai nấy đều vô cùng sợ hãi, bởi vì bọn hần rõ ràng, Thiết Thần của bọn hần đúng là không thể động thủ, như vậy hôm nay bọn hần chắc chắn liền chôn thây ở nơi này.

Thiết Thần ánh mắt có chút lạnh lùng nhìn về phía Băng Tôn Giả sau đó nói “Lấy một cái Thông Thần Nhị Trọng Thiên lại dám nói như ngươi đã nhìn thấu ta, ngươi chắc chắn?”.

Băng Tôn Giả nghe vậy ánh mắt có chút ngưng lại, hần có thông tin chính xác là vị này Thiết Thần không thể động thủ, hần rất tin tưởng thông tin này, thế nhưng là đối mặt với một vị Thần, hần liền không dám chắc như vậy, dù sao đối phương cũng là Chân Thần, không phải hần loại cường giả Thông Thần này có thể suy đoán.

“Ngươi cũng không cần tỏ ra thần bí, nếu ngươi có thể động thủ, còn núp ở chỗ này sao” Băng Tôn giả thăm dò.

Lấy Thiết Thần trí tuệ, làm sao k nhìn ra là hần đang thăm dò mình thế nhưng hần thật thà đáp “Đúng là ta không thể động thủ, nếu động thủ thì hôm nay ta chết chắc”.

Câu này đi ra làm cho tất cả người trên hạm đều nhốn nháo, làm sao có thể nói toẹt ra như vậy, cho dù ngươi không thể động thủ là thật thế nhưng cũng k cần phải nói ra như vậy chứ, một khi nói ra bọn hần sẽ không còn cố kỵ mà tấn công vào. Khi ấy tất cả liền chết.

Thế nhưng câu tiếp theo lại làm cho bọn hần yên lặng trở lại. “Mặc dù ta không thể động thủ thế nhưng là có thể tự bạo Thần Nguyên”.

Câu này đúng là một gáo nước lạnh tạt lên tất cả người ở đây. Tự Bạo Thần Nguyên nha, đây tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, Băng Tôn giả nghe vậy ánh mắt liền trở nên trầm xuống. Hần rõ ràng Thần Nguyên tự bạo là cỡ nào khủng bố, hần đã từng chứng kiến qua một vị Thần Tự bạo Thần nguyên, uy lực có thể khiến một toà tiểu thế giới tan thành mây khói. Mặc dù Cực Huyền Giới là đại thế giới, thế nhưng là phương viên mấy trăm vạn dặm cũng sẽ vì thế mà bốc hơi, bọn hần tuyệt không chạy thoát.

Băng Tôn giả đã có chút lưỡng lự, bởi vì hôm nay hần tới đây chỉ có một mục đích duy nhất là lấy được một phần món đồ kia về, không nhất thiết phải liều mạng ở đây. Nghĩ vậy hần liền lùi lại hô lớn. “Kim Huỳnh, việc này nên do huynh tới giải quyết, ta có chút không làm chủ được nha”.

Từ phía xa Kim Nguyên Soái nghe vậy liền hừ lạnh “Tham sống sợ chết”.

Băng Tôn giả nghe được, thế nhưng là hần không có chút nổi giận, thay vào đó là aa cười nói “Nếu như Kim Huỳnh k sợ chết vậy liền xin mời”.

“Ta khuyên các hạ không cần tự bạo” Kim Nguyên Soái vừa nói vừa lấy ra một chiếc kính.

Thiết Thần nhìn thấy chiếc kính này ánh mắt có chút co rụt lại “Địa Thần Bình”

“Thế nào, lấy món đồ này liền có thể áp chế ngươi tự bạo uy lực xuống mức nhỏ nhất” Kim Nguyên Soái tự tin nói.

Thế nhưng vị kia Thiết Thần lại bình tĩnh “Ngươi thật cho rằng dựa vào ngươi chút thực lực ấy có thể khởi động Địa Thần Bình sao, Địa Thần Bình là thần khí chỉ có Tượng Thần cấp Thần Tôn mới có thể rèn ra, đây là đồ vật mà chỉ có Thần Vương mới có thể phát huy uy lực, ngươi thật cho rằng ngươi có thể phát huy uy lực của nó”.

Kim Nguyên Soái có chút không trả lời được, dù sao lấy hần cái này phạm nhân liền không hiểu được tại trên thần giới kia có những gì, hần đã tiếp xúc với thần khá nhiều, thế nhưng là cấp bậc trên thần giới kia hần hoàn toàn có chút mù tịt.

Kim Nguyên Soái hừ lạnh “Chờ đi, đợi ta giết xong hết người của ngươi, rồi sẽ có người đến thu thập ngươi”. Nói xong quay người rồi đi, buông lại một câu “VẬY CHẮT BỌN HẦN, RỒI SẼ CÓ NGƯỜI TỚI THU THẬP HẦN”.

Trên khoang Thần Hạm, Thiết Thần nắm tay có chút co chặt lại, hần thì thầm “Địa Thần Bình, xem ra còn nghiêm trọng hơn nhiều so ta tưởng, lần này xong”. Trong nội tâm hần hiện tại tương đương uỷ khuất, năm xưa hần cũng như vậy từ phạm nhân đi lên, mơ ước thành thần, thế nhưng là từ sau khi

thành thần, hần liền nhanh chóng nhận ra, cho dù thành thần rồi cũng nhiều khi thân bất do kỷ, hần nhận ra, thành thần cuộc sống so với phàm nhân còn muốn khó khăn, hiện tại đây hần bị mấy cái phàm nhân khi dễ cũng không thể làm gì. Còn điều gì so với đây ư? Khuất.

Lúc này Kim Nguyên Soái đã ở bên cạnh Huyết Thần trận, nhìn vào trận lúc này chỉ thấy Tả Lãnh Thiên đang đau khổ chống đỡ ở đó. Hần lúc này máu me đầy người, khắp người đều là thương thế. Phải biết hần đây là đã đủ cường đại, lấy Thông Thần Tam trọng thiên tu vi có thể chống đỡ được lâu như vậy liền không tầm thường chút nào.

Tả Lãnh Thiên tay cầm một thanh loan đao, thanh loan đao này cũng là một kiện thần khí, thế nhưng đây chỉ là thần khí bình thường, dựa vào thanh thần khí này hần mới có thể chống đỡ dc lâu đến vậy, đổi lại là một người khác liền đã thân tử đạo tiêu từ lâu.

Kim Nguyên Soái nhìn Tả Lãnh Thiên cười lạnh nói “Thế nào, liệu ngươi có thể chống đỡ được bao lâu”.

Tả Lãnh Thiên mặc dù trên người thương thế, thế nhưng là khuôn mặt hần vẫn kiên nghị đáng phục “Ta còn chống đỡ được dài, thế nhưng các ngươi có thể sao”.

Lúc này Kim Nguyên Soái mới nhìn lại thì đã thấy hơn 80 vạn quân bày trận lúc này cũng đã mệt mỏi. Lấy bọn hần tu vi liên tục thúc giục trận pháp thời gian dài như vậy cũng là quá sức. Thấy cảnh này Kim Nguyên Soái cũng có chút khâm phục Tả Lãnh Thiên, đổi lại là hần vào trận thì đã chết không biết bao nhiêu lần r. Dù sao Tả Lãnh Thiên cũng hơn hần 2 cái trọng thiên tu vi, đây là khá lớn khoảng cách. Đừng nhìn chỉ là 2 cái khoảng cách, liền xem như 10 tên như Kim Nguyên Soái cũng tuyệt đối đánh không lại Tả Lãnh Thiên.

Kim Nguyên Soái rút cuộc không chần chờ nữa, hần muốn động thủ. Đem ra chiếc kính Địa Thần Bình kia, đoạn nói “Đây là Huyền Minh Kính, một kiện Địa Thần Bình, hôm nay liền dụng nó chém ngươi”.

Tả Lãnh Thiên ánh mắt liền co rút lại, hần biết Địa Thần Bình là ý vị gì, đây là Thần Khí mà Thần Vương chuyên dùng. Mặc dù hần biết Kim Nguyên Soái cố hết sức cũng chỉ có thể kích ra một tia còn con uy lực mà thôi. Thế nhưng cho dù là một tia còn con Địa Thần Bình cũng không phải hần dạng này Thông Thần cảnh có thể chống đỡ.

Chỉ thấy Kim Nguyên Soái thúc dục Huyền Minh Kính, lập tức chiếc kính này bay lên cao, sau đó trên kính bắt đầu phát ra thần quang chói chang. Thần quang này thật sự quá chói lọi, nó liền giống như một mặt trời thứ 2 vậy, bất cứ ai nhìn vào nó đều nhức nhối con mắt. Cho dù lấy tu vi Thông thần cũng không có cách nào nhìn thẳng vào chiếc kính này. Cùng lúc đó là Vô Tận thần uy bạo tạc ra, giống như là hồng thủy thần uy trong chốc lát liền bao trùm lấy vùng không gian này. Chỉ thấy vô số cường giả đang lơ lửng trên không bị thần uy ép cho rơi xuống. Lúc này chỉ có một mình Kim Nguyên Soái còn ở đó. Dù sao hần là người thúc dục thần bình nên không bị ảnh hưởng.

Một lát sau, thần quang tán đi, mọi người nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy Huyền Minh Kính vẫn ở đó, yên lặng xoay tròn, hơn nữa là im lặng đến đáng sợ. Cả vùng không gian này giống như âm thanh đều biến mất. Những tiếng vang chiến đấu. Những giọng nói của những người xung quanh đều biến mất. Cả vùng không gian này chính là như vậy yên lặng vô cùng.

Cuối cùng từ Huyền Minh Kính đi ra một tia ánh sáng nhỏ bé vô cùng, tia sáng này chỉ cỡ một sợi tóc, thế nhưng đối diện tia sáng này là Tả Lãnh Thiên hiện tại chính là sơn hết cả gai ốc. Nháy mắt, tia sáng kia chiếu lên mi tâm hần. Mặc cho hần trốn tránh thế nào. Mặc cho hần lấy thần bình che lại, tia sáng kia như xuyên thấu tất cả chiếu tại trên mi tâm hần. Giống như là muốn đen hần đánh dấu lại. Sau đó trên kính xuất hiện một quang cầu, quang cầu này từ kính đi ra. Lấy một tốc độ vô cùng chậm chạp đi theo tia sáng kia dần dần hạ xuống.

Ngay tại quang cầu kia hạ xuống, tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy giống như là quang cầu kia đang rơi về phía bọn hần. Quang cầu cứ nhích thêm một bước, bọn hần lại cảm nhận được tim mình ngẹt lại. Có kẻ yếu kém chịu không được liền vỡ tim mà chết.

Thấy vậy vô số người đều sợ hãi chạy ra xa. Không dám nhìn lại.

“Đây là thủ đoạn gì, lại đáng sợ như vậy” Có người chạy ra xa mới thờ dãi một hơi sợ hãi nói.

“Đây chính là Thần thủ đoạn nha, cho ngươi găm nhắm nỗi sợ tử vong đến gần. Thật chậm rãi”

“Hần đỡ được sao”

“Đùa gì chứ, đây là Địa Thần Bình, liền xem như thần dưới một chiều này cũng chỉ có chết, đừng nói là hần”.

Tả Lãnh Thiên lúc này chỉ cảm thấy giống như là có trăm toà đại sơn đang ép lên vai mình. Hần k cách nào cử động, chỉ có thể giương mắt nhìn quang cầu kia tới gần. Hần đã cảm nhận được tử vong khí tức rồi, hần lúc này thậm chí muốn quang cầu kia lập tức giết hần đi. Còn hơn là như vậy từ từ. Không phải là hần đạo tâm sợ hãi. Mà là Huyền Minh Kính có một tác dụng là Khiến cho người đối diện nó rơi vào hoảng loạn.

Lúc này, quang cầu kia chỉ còn cách Tả Lãnh Thiên 2 thước mà thôi. Mắt thấy mình hần chết chắc. Tả Lãnh Thiên cũng liền không chống cự, hần nhắm mắt lại, thần nhiên đón lấy cái chết.

Từ phía trên khoang thần hạm, Từ Nghiên nhìn cảnh này mà lòng nàng như thất lại, Tả Lãnh Thiên đối với nàng chính là có công ơn phụ mẫu. Hần nuôi nấng nàng từ nhỏ. Hiện tại nhìn hần sắp bị giết, nàng có xúc động muốn khóc.

Thế nhưng ngay lúc này trong đầu nàng hiện ra hình bóng một cái nam tử. Bất chấp tất cả, nàng chính mình cũng liền không để ý xung quanh, nàng xông ra khỏi khoang Thần Hạm mặc cho những người khác ngăn cản. Nàng đứng đó, Hô lớn “Ta Đồng ý, hãy cứu chúng ta”.

Giọng nói của nàng vang vọng khắp nơi đánh vỡ sự yên lặng này. Lúc này vô số người nhìn về phía nàng. Cười lạnh “Hắc hắc, muốn ai cứu sao, tình huống này lại có ai dám cứu các nàng”.

“Thật xinh đẹp nữ tử nha, không biết liền tiện nghi vị nào đây”

“Hắn là Bạch Vũ công tử đi, hắn đã chằm nàng ta từ trước”.

“Đáng tiếc nha, một cái hồng nhan”.

...

Tại một chỗ vắng vẻ, Doanh Thiên mỉm cười hài lòng, sau đó quay sang nói với Hồng Nguyệt “Nha đầu, có hay không muốn học một chiêu”.

Nge vậy Nguyệt nhi mắt sáng lên ôm chặt lấy đùi Doanh Thiên hỏi “Thật sao, sư tôn chiêu đó có lợi hại không”.

“Ân, rất lợi hại, chính là vô địch thiên hạ” Doanh Thiên một bộ vô sỉ cười ha ha.

“Là Chiêu gì”

“Một chiêu này gọi là ‘Y Thủ Che Thiên’ “. Nói đoạn Doanh Thiên liền đem cánh tay mình nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Y Thủ Che Thiên

Cánh tay Doanh Thiên vừa nâng lên, có thể thấy được lòng bàn tay hắn xuất hiện một cái nho nhỏ thủ ấn. Thủ ấn này ngay lập tức lấy một tốc độ cực kỳ nhanh vô thanh vô tức bay lên thiên không.

Thủ ấn này bay lên căn bản không có ai phát giác. Cho dù những lão quái vật đang ẩn nấp kia cũng không có cách nào phát hiện có một cái nhỏ bé thủ ấn đang bay lên thiên không.

Ngay tại quang cầu chỉ còn cách mi tâm Tả Lãnh Thiên một gang tay, ngay tại tất cả mọi người đều tin rằng hắn chết chắc. Cho dù là Từ Nghiên lúc này cũng nghĩ rằng Doanh Thiên căn bản không thể nào cứu kịp nữa rồi. Thì bất chợt...

Lấy Tả Lãnh Thiên làm trung tâm, một tấm màn xám xịt cứ như vậy bao phủ lấy hắn, sau đó lấy một tốc độ vô cùng nhanh lan rộng ra, trong chớp lát, phương viên mấy trăm vạn dặm chỉ còn lại 1 màu xám trắng. Cỏ cây hoa lá, đại địa núi sông, tất cả màu sắc đều đã không còn. Thay vào đó chỉ còn lại một màu xám trắng.

Biến cố bất ngờ xảy ra khiến tất cả mọi người ở đây đều kinh hãi. Thế nhưng bọn hắn căn bản chưa kịp phản ứng gì liền đã mất đi ý thức. Chỉ có một số lão quái vật trước khi mất đi ý thức liền lâm bầm trong đầu “Thiên Địa Thất Sát”.

Lúc này đây. Tất cả sự vật, con người, toạ kỵ, liền giống như là bị đóng băng ở nơi đó. cả phiên thiên địa này giống như là bị đóng băng lại, mặc kệ người là cái gì tu vi, mặc kệ người cỡ nào cường đại nghịch thiên. Tại trong phiên thiên địa này người sẽ bị đông cứng tại đó.

Nếu như ai còn có thể cử động lúc này thì chỉ có nhóm người Doanh Thiên, Hoàng Cát, Từ Nghiên, Nam tử Thiết Thần kia và Tả Lãnh Thiên vẫn còn ý thức.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Từ Nghiên đều là vui mừng khôn siết, bởi vì nàng biết rốt cuộc nam tử kia vẫn kịp ra tay cứu Tả Lãnh Thiên, ngay lúc nàng vẫn đang bàng hoàng thì một giọng nói lười biếng vang lên sau lưng nàng. “Nếu người đồng ý sớm hơn, liền đã không có nhiều người như vậy chết”.

Từ Nghiên giật mình xoay người lại, đã thấy Doanh Thiên đứng đó, hắn chỉ đứng yên đó nhìn nàng nói 1 câu như vậy, câu nói này chính là đâm vào tâm can của nàng. Chỉ vèn vẹn hơn một cái canh giờ thời gian, bọn hắn chết đi mấy vạn người. Trong đó không thiếu nàng quen biết, có sư huynh tỉ muội, có chư vị sư thúc bá của nàng, không ít người đều đã vẫn lạc. Nàng lúc này cũng là oán trách mình, nếu như nàng sớm hơn đồng ý, thì bọn hắn đã không chết. Nam tử trước mắt liền có thể cứu bọn hắn, đây hết thảy đều là do nàng do dự. Đây hết thảy là do nàng dẫn đến cái chết của bọn hắn.

“Người là người mà Từ Nghiên nhắc tới” Một cái thanh âm khó nhọc vang lên.

Doanh Thiên liếc nhìn qua, nam tử Thiết Thần kia lúc này đang khó nhọc đi tới. Nhìn hắn giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ gục ngã. Đây không phải vì hắn có thể chống lại được Thiên Địa Thất Sát này của Doanh Thiên mà là do Doanh Thiên không hề áp chế hắn mới có thể để hắn có thể cử động.

“Thương thế nặng như vậy liền xem như Nguyên Thần cũng đã chết, người lại có thể trụ tới hiện tại” Doanh Thiên mỉm cười nói tiếp “Thế nào nha đầu. Hiện tại đi lấy cho ta món đồ kia, sau đó theo ta rồi đi nơi này, từ giờ người liền là ta người”.

Từ Nghiên nghe vậy liền có chút run rẩy, bởi vì nàng biết, từ nay về sau, nàng đã không còn là cái kia thánh nữ của Thần Giáo gì. Từ nay về sau nàng sẽ đi theo nam tử kia, rời xa tất cả người thân của mình. Và có lẽ sẽ không bao giờ có thể gặp lại. Nhưng điều này lại có thể đem tính mạng của bọn hắn cứu lại. Nàng phải làm.

“Ta không cho phép, ngươi không thể đưa Từ Nghiên đi, càng không thể lấy món đồ kia”. Thiết Thần thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Thế nhưng Doanh Thiên căn bản liền không để ý đến hắn. Chỉ lạnh lùng nói một câu. “Im miệng, hiện tại ở đây chỉ có nàng ta mới có quyền quyết định”. Nói đoạn nhìn về Từ Nghiên tiếp. “Thế nào, chần chừ, phải biết tính mạng bọn hắn là trong tay ngươi”.

Rốt cuộc Từ Nghiên cắn răng ra quyết định. Nàng quay người rời đi, chỉ còn lại Doanh Thiên và Thiết Thần đứng đó.

Rốt cuộc Thiết Thần lên tiếng “Ngươi tại sao lại biết món đồ kia, ngươi đến cùng là ai”.

Doanh Thiên liếc hắn dạo “Ngươi thật cho rằng ta nhắm đến món đồ đó. Đối với các ngươi thì đúng là báu vật vô giá, thế nhưng đối với ta chỉ là đá vụn mà thôi, ta cần nó có chút việc mà thôi”. Ngưng một chút Doanh Thiên nói tiếp “Lại nói, các ngươi ôm món đồ này cũng thật can đảm, sợ xảy ra là họa diệt môn, cho dù là thần đế cũng k dám ôm, các ngươi mấy cái tiểu chân thần này cũng dám sờ. Thật đáng phục nha”.

“Đây cũng là bọn ta không có cách nào, thứ đồ này từ trên trời rơi xuống. K ôm liền chết, nếu ôm thì có cơ hội sống sót, ngươi nghĩ bọn ta có lựa chọn sao”. Thiết Thần cười khổ.

Lát sau, Từ Nghiên từ dưới khoang thần hạm đi lên, nàng đưa cho Doanh Thiên một chiếc túi nhỏ. Doanh Thiên nhận lấy sau đó nói “Tốt, hiện tại liền theo ta rời đi”.

“Thế nhưng còn bọn hắn, ngươi đã hứa sẽ cứu bọn hắn” Từ Nghiên lo lắng nhìn lại.

“ Bao lâu thì có người tới tiếp các ngươi” Doanh Thiên hỏi.

“Khoảng 2 tháng”

“Tốt, 2 tháng này đứng dưới tay ta liền không có kẻ nào có thể làm khó các ngươi, sau 2 tháng liền không liên quan tới ta”. Nói xong Doanh Thiên mở không gian chi môn đi vào. Từ Nghiên chần chừ 1 lát. Nàng nhìn lại Tà Lãnh Thiên, nhìn lại chư vị sư huynh đệ, nhìn lại các vị sư thúc bá của mình. Cuối cùng nàng cúi đầu với Thiết Thần. Sau đó liền bước theo Doanh Thiên.

Ngay tại không gian chi môn đóng lại. Thiên địa lại khôi phục màu sắc như cũ. Những người kia nhao nhao tỉnh lại. Bọn hắn đều là một dạng ngờ ngạc.

“Vừa rồi là tình huống gì. Sao ta cảm giác vừa mới ngủ dậy”

“Chuyện gì xảy ra, mau nhìn, quang cầu đã biến mất” một giọng nói ngạc nhiên hô lớn lên.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Tà Lãnh Thiên, chỉ thấy quang cầu kia đã biến mất, Huyền Minh Kính vẫn lơ lửng tại đó. Kim Nguyên Soái thì nghi hoặc k biết chuyện gì xảy ra. Hắn rất rõ ràng chuyện vừa xảy ra, điều này làm hắn ý thức được không ổn. Lúc này hắn chỉ thầm nghĩ “Có người nhúng tay vào”. Nghĩ tới đây hắn là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Bởi vì người có thể đem Địa Thần Bình công kích hoá giải, lại có thể đem bọn hắn định trụ lại, thì hoàn toàn có thể giết sạch bọn hắn. Thế nhưng là người kia lại tha cho bọn hắn, nghĩ tới đây hắn thậm chí kêu may mắn. Không chỉ riêng hắn mà cả Băng Tôn giả và mấy lão quái vật đang ẩn nấp kia ai nấy đều đang run cầm cập. Bởi vì vừa rồi nếu thật muốn giết thì bọn hắn k có cái nào có thể chạy thoát. Chỉ có thần mới có thể làm đến như vậy mà thôi. Hơn nữa còn là vô cùng cường đại thần.

Cuối cùng Kim Nguyên Soái bình tĩnh lại. Hắn tiếp tục lệnh chiến đấu tiếp. Bởi vì hắn biết vị thần kia hắn chỉ đi ngang qua mà thôi. Cũng k có ý định can thiệp bọn hắn.

Thế nhưng ngay lúc này một tiếng trầm thấp “Thịch” vang lên. Tiếng “Thịch” này vang lên trong đầu tất cả mọi người ở đây. Quân chi người có bị diễm hay lãng tai vẫn đều có thể nghe thấy tiếng “Thịch” này.

Thiên địa lúc này bỗng nhiên tối sầm lại, có người hốt hoảng nhìn lên. Sau đó hoảng sợ gào thét “Mau nhìn lên trời”.

“Trời ạ, đây là tình huống gì”

“Thần phạt chúng ta sao”

“Mau chạy”.

Chỉ thấy tại trên thiên không lúc này một cái thủ ấn màu vàng kim đang từ từ ấn xuống. Thủ ấn này to lớn vô cùng. Chính là lớn như một toà đại lục, thủ ấn này không có khí tức hủy thiên diệt địa gì. Thế nhưng bên dưới nó tất cả cường giả đang lãng không đều bị ép rơi xuống đất. Cho dù là Huyền Minh Kính kia lúc này cũng rơi loảng xoảng trên mặt đất.

Thủ ấn kia chính là còn cách mặt đất xa tới hơn mấy chục vạn dặm nhưng là đã bao phủ cả thiên địa này. Thủ ấn kia to lớn che kín vùng trời này. Nếu là có người từ bên ngoài vũ trụ nhìn vào sẽ thấy tại trên Cực Huyền Giới này treo lên một cái không lồ thủ ấn. Nếu thủ ấn này rơi xuống, e rằng Cực Huyền Tinh sẽ bị ép cho sập một nửa.

Lúc này trên Cực Huyền Tinh có rất nhiều thần đều nhao nhao bị kinh động.

“Là Thần Vương ra tay sao?”

“Sợ rằng là thần tôn đi?”

“Chẳng lẽ trong chúng ta có kẻ nào đắc tội đại nhân vật thần giới sao?”

Thậm chí có mấy vị thần lập tức chạy khỏi Cực Huyền Giới tiến vào vũ trụ tinh không. Bởi vì nếu cái thủ ấn kia thật sự đánh xuống dư âm cũng đủ đem bọn hắn đánh chết.

Lúc này những cái kia người ở bên dưới thủ ấn đều là một mảnh tuyệt vọng. Bọn hắn chạy không thoát. Mặc kệ người cái gì pháp bảo. Mặc kệ người cái gì phi thiên độn địa bí pháp đều vô tác dụng. Tại dưới thủ ấn người chính là một cái k hơn k kém phạm nhân.

Từng tiếng vang lớn vang lên. Chỉ thấy những người trên thần hạm kia lúc này đang phản công. Bọn hắn chính là không bị áp chế. Bọn hắn vẫn có thể sử dụng linh lực. Lúc này bọn hắn đang điên cuồng trả thù.

“Tại sao bọn hắn có thể sử dụng linh lực?” có người thắc mắc hỏi.

“Là thần muốn bảo vệ bọn hắn, đây là thần áp chế chúng ta. Mau rời khỏi đây”.

Thiết Thần tại trên khoang thần hạm hạ lệnh “Tất cả mọi người tập trung lại”.

Nge vậy bọn hắn đều là tập trung lại. lúc này mới có người hỏi “Đại nhân đây là chuyện gì”.

Thiết Thần trầm ngâm một lát rồi nói “Có một vị vô cùng cường đại thần đi ngang qua, muốn thu Tử Nghiên làm đệ tử, nếu Tử Nghiên đồng ý sẽ cứu chúng ta. Nàng đã đồng ý theo người đó đi rồi”.

Nge vậy lúc này mọi người mới nhìn quanh liền phát hiện quả nhiên đã không còn thấy Tử Nghiên. Ai nấy đều là cảm kích. Mấy cái nữ tử thì khóc lóc.

“2 tháng nữa sẽ có người từ tổng bộ tới tiếp chúng ta. Bây giờ chúng ta cứ tập trung tại đây. Không nên đi ra ngoài. Chờ người tới tiếp đón” Nói đoạn Thiết Thần nhìn lên thiên khung, nhìn lên Cái đại thủ ấn kia. Trong mắt hắn lộ ra một tia quyết tâm.

.....

Chương này viết trong lúc phê rượu. Câu chữ hơi ảo ảo. Ha ha. Anh em chịu khó đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Gia Nhập Tinh Vãn Các

Doanh Thiên sau khi đưa Tử Nghiên đi ra liền dẫn nàng trở về chỗ đám người Hoàng Cát. Chỉ thấy Nguyệt Nhi lập tức nhào tới ôm chân Doanh Thiên nhí nhéo nói “Oa Sư Tôn, chiều vừa rồi lợi hại nha. Người nhất định phải dạy ta”.

“Được rồi nha đầu, chờ người có tư cách liền dạy người”. Doanh Thiên cười đáp.

Tử Nghiên nhìn qua đám người Ma Âm, Mộng Diệp sau đó nhẹ giọng hỏi: “Công tử, mọi người đây là”.

Doanh Thiên chỉ Hoàng Cát tiếu ý nói: “Trừ lão đầu này thì mọi người đều là người nhà”.

Nge vậy, Hoàng Cát cũng là có chút xấu hổ. Dù sao hắn đứng thật là người ngoài. Ngay tại lúc này Doanh Thiên lại nói tiếp 1 câu: “Trước mắt chúng ta liền cần một chỗ tá túc” nói đoạn ý vị thâm trường nhìn về phía Hoàng Cát”.

Hoàng Cát tuyệt không phải kẻ bình thường, hắn ngay lập tức hiểu ý nói: “Nếu công tử không chê liền mời mọi người trở về Tinh Vãn Các, bọn ta nơi đó không phải là cái gì thánh địa thế nhưng vẫn là có chút nhìn được”.

Doanh Thiên hài lòng gật đầu: “Tốt, vậy liền tới các người tông môn làm phiền”.

Hoàng Cát nào dám chậm trễ. Lập tức đưa mọi người trở về chỗ đám đệ tử nơi xa. Sau đó lập tức khởi hành trở về Tinh Vãn Các.

.....

Một ngày này, tin tức có một vị siêu cấp khủng bố nhân vật nhúng tay vào trận chiến trên Cực Huyền Giới nhanh chóng lan rộng. Bởi vì cái thủ ấn treo tại trên không trung kia mang tới áp lực thật quá khủng bố. Tại bên dưới thủ ấn bao phủ. Vô số người đều tại di cư. Bọn hắn dưới thủ ấn đều trở thành phạm nhân. Không có cách nào phi hành. Vì thế chỉ có thể cưỡi toạ kỵ, cố gắng lấy phương thức nhanh nhất rời đi địa phương bên dưới thủ ấn này. Thế nhưng là thủ ấn này quá mức khổng lồ. Bọn hắn chỉ có thể hi vọng một ngày nào đó có thể đi ra mà thôi. Dù thật ra bọn hắn rõ ràng, nếu thật sự thủ ấn này rơi xuống, sẽ đem thế giới của bọn hắn đánh sập một nửa. Chỉ có người ở mặt bên kia Cực Huyền Tinh mới có cơ hội sống sót mà thôi.

Về phần những phạm nhân kia, bọn hắn là k thể rời đi, bọn hắn chỉ có thể lại đó ngày ngày nguyện cầu cho thủ ấn không rơi xuống.

Về phần những thần kia. Mỗi cái đều lựa chọn tạm thời rời đi Cực Huyền Giới. Bởi vì bọn hắn đều lo sợ sẽ đắc tội vị nhạ vật khủng bố kia. Chỉ trong một ngày, Cực Huyền Giới thần, đều rời đi không còn lại một tôn.

.....

Tinh Vãn Các.

Đây là một cái rộng lớn tông môn. Sở dĩ tên gọi là Tinh Vãn Các, bởi vì nó được xây dựng trên một khối thiên ngoại vãn tinh khổng lồ. Phương viên khối tinh vãn này cũng có lấy vài vạn dặm. Tại trước đây thật xa xưa, tại trên thế giới này, Tinh Vãn Các đã từng là một trong những đỉnh tiêm nhất thế lực. Uy hiếp bát phương. Thế nhưng là theo thời gian trôi đi nó đã bắt đầu suy sụp.

Mặc dù là đã suy sụp thế nhưng Tinh Vãn Các vẫn lộ ra là có chút náo nhiệt. Tiến đến tinh vãn các vẫn có thể thấy được quang mang linh khí đầy đặn. Có thể thấy được từng bóng người lảng không phi hành. Cưỡi pháp bảo bay qua bay lại. Tại Tây Vực này Tinh Vãn Các vẫn có được vị trí của mình cũng thuộc hàng nhất lưu tông môn.

Tại dưới cửa vào Tinh Vãn Các lúc này. Đứng đó một nhóm người. Chính là nhóm người Doanh Thiên vừa mới tới. Nhóm người này vừa xuất hiện, đệ tử trông coi môn hộ liền tiến tới trước mặt Hoàng Cát chấp tay vội nói:” Sư thúc tổ cùng chư vị sư huynh sư ti đã trở về ạ”.

Hoàng Cát gật đầu đáp:” Ân, đã trở về, lập tức sai người sắp xếp cho mấy vị đây” nói đoạn chỉ vào nhóm Doanh Thiên.

Tên đệ tử này nhìn qua, hắn trông thấy mấy vị nữ tử này mỗi cái đều khí chất hơn người. Trừ cái tên nhìn như phạm nhân kia thì có chút kỳ lạ. Thế nhưng là hắn cũng k có hỏi nhiều liền mời:” Các vị mời theo lối này”.

Thật ra khi trước tại trên sa mạc, Ma Âm và Mộng Diệp đều tận lực che giấu mình. Cho nên người khác mới thấy các nàng giống như là phạm nhân. Cho đến lúc xung đột với người của Phong Lôi Các các nàng liền không cần che giấu. Hiện tại khí chất của các nàng liền không giống với lúc trước. Người ngoài nhìn vào liền biết là cao thủ.

Bởi vì Hoàng Cát dặn dò nên tên đệ tử này cố ý sắp xếp cho Doanh Thiên một toà biệt viện khá lớn. Toà biệt viện này là tông môn chuyên dành cho khách quý.

Sắp xếp đâu vào đó. Doanh Thiên liền bỏ đám người sang một bên sau đó tự mình đi vào một căn phòng. Ra lệnh không được làm phiền về sau. Hắn móc ra món đồ kia. Đây chính là trên thân hạm tử nghiên đưa cho hắn. Đặt lên bàn, món đồ kia chính là một khối huyết thạch. Khối huyết thạch này trong suốt. Đỏ rực như máu. Tại bên trong nó có thể nhìn thấy từng đường vân đỏ đang lưu động. Nhìn giống như là từng đường huyết mạch đang lưu thông vậy.

Doanh Thiên nhìn kỹ khối huyết thạch này. Hắn có vẻ trầm tư sau đó tự nhủ:” So ta tưởng tượng còn muốn thú vị, thứ này vốn dĩ không nên là ở thần giới xuất hiện mới đúng nha”. Sau đó hắn nhắm mắt giống như là đang tu luyện.

.....

Tại một nơi sâu trong Tinh Vãn Các, đây là một cái động phủ cực kỳ rộng lớn. Tại một toà đạo đài, ngồi đó một nữ tử, nữ tử này thân mặc hồng y. Trên người nàng khí chất thiên tiên, mái tóc của nàng một màu trắng tinh kết hợp với dung nhan tuyệt thế kia mang đến cho người ta cảm giác cao không thể với. Nếu có người nhận biết nàng liền biết nàng chính là Tinh Vãn Các các chủ. Nàng tên gọi Thương Lan Y.

Lúc này Hoàng Cát từ xa đi vào. Hắn đến trước mặt Thương Lan Y. Im lặng k nói gì. Lát sau Thương Lan Y mở ra đôi mục của mình. Nàng nhìn hắn nhẹ giọng hỏi:” Thế nào”.

Hoàng Cát cười khổ nói:” Nếu sự việc chỉ dừng ở mấy tên thần kia tranh nhau đồ liền không nói. Chỉ là lần này xuất hiện một cái khủng bố nhân vật, ta không có cách nào đành đưa hắn về đây”.

“Ý ngươi là chủ nhân bàn tay kia, ngươi đưa hắn về đây rồi”? Thương Lan Y nhíu mày nhìn Hoàng Cát.

Hoàng Cát lần này tỏ vẻ khổ sở đáp “ Sư tỷ a, ta k có cách nào. Hắn nhìn sơ qua liền nhìn thấy ta triệt để, ta đôi con mắt này nhìn hắn liền một mảnh mờ mịt, là hắn muốn tới, ta nếu không đáp ứng chỉ sợ liền k về được”.

Sau một lát Hoàng Cát tiếp tục nói:” Chuyện này sư tỷ cứ để ta giải quyết, ngươi tuyệt đối không nên hiện thân, mọi việc tất cả để ta lo”.

Thương Lan Y nhìn thật sâu Hoàng Cát sau đó gật đầu đáp ứng:” Tốt, là họa thì tránh không được, là phúc liền hưởng, cái này do ngươi đến lo liệu đi, nhớ cẩn thận”.

.....

Tại căn phòng kia. Doanh Thiên ở đó nhắm mắt liền đã một ngày một đêm, bất chợt hần mở miệng nói:”Nhìn ta lâu như vậy làm gì, có gì muốn nói cứ nói”.

Chỉ thấy không gian ba động một chút liền trong phòng xuất hiện một cái thân ảnh, chính là Hoằng Cát. Hần đứng trước mặt Doanh Thiên một lát sau đó gãi đầu nở nụ cười nịnh nọt hỏi nhỏ:”Công tử thấy thế nào”.

“Cái gì thế nào”.

“Chính là ta đôi Luân Hồi nhân này, không biết công tử thấy thế nào”.

“Ân mặc dù đối với ta liền có chút khó nhìn, thế nhưng là nếu ngươi có gắng thì hẳn liền nắm chắc Hoàng Đạo cực cảnh, thậm chí có cơ hội đạp vào Huyền Đạo”.

Nge Doanh Thiên lời này. Hoằng Cát nội tâm là có chút sóng dậy, hần vội hỏi:”Thật vậy, ta thật có cơ hội bước vào Huyền Đạo”.

“Ân, có thể”.

Doanh Thiên có chút ý vị thâm trường hỏi một câu:”Ngươi trước đây là cái gì Đại Đạo chấp pháp người”.

Nge vậy, Hoằng Cát giật nảy mình, hần liền không nghĩ ra, cái này bí mật vậy mà cũng bị Doanh Thiên nhìn thấu, hần liền k có chút giấu giếm liền đáp:”Ta trước đây chỉ là Chân đạo một cái nho nhỏ chấp pháp mà thôi”.

Doanh Thiên cười cười:”Ta vốn lấy làm lạ, ngươi cái này chấp pháp đại đạo người, tại sao lại bị thiên phạt, lại còn có thể luân hồi”.

“Đến chuyện này công tử nhìn cũng thấu”.

“Ân, ngươi đại đạo khí tức vẫn còn, lại còn có lão tặc thiên khí tức, lại thêm luân hồi khí tức, mặc dù rất nhạt, thế nhưng là vẫn có thể nhìn ra, Ta rất tò mò ngươi cái này là đại đạo chấp pháp người mà lại bị thiên phạt, hơn nữa người bị thiên phạt từ xưa đến nay rất khó sống sót, ngươi lại có thể đi qua luân hồi chỉ môn trọng sinh một thế, kẻ cũng lạ”.

Bị Doanh Thiên một lời nói trúng, Hoằng Cát có chỉ đành cười khổ, cái nam tử này ánh mắt quá kinh khủng. Tại trước mặt hần liền không có cái gì bí mật có thể che giấu.

Tại một cái thời điểm xa xưa. Tại kiếp trước, Hoằng Cát đã từng là Đại Đạo người chấp pháp. Từng có được quyền uy vô thượng, thế nhưng là hần bị người hãm hại, bị thiên đạo thẩm phán, hần không chết, liền chạy vào luân hồi chỉ môn. Thành công luân hồi. K những thế còn có được đôi luân hồi nhân này. Chính là trong họa có được phúc. Hần ở tại cái thế giới này luân hồi. Cuối cùng một ngày sư tỷ hần là Thương Lan Y cũng luân hồi tại đây. Hỏi rõ ra thì sư tỷ của hần cũng giống hần vậy bị người hãm hại.

Đem chuyện nói cho Doanh Thiên rõ ràng. Chỉ thấy Doanh Thiên ánh mắt nhìn về một hướng cười nói:”Nói như vậy nàng kia chính là người sư tỷ”.

Hoằng Cát giật mình, bởi vì hướng Doanh Thiên nhìn về chính là động phủ của Thương Lan Y. Hần lúc này liền hiểu rõ, tại lúc hần và Thương Lan Y gặp mặt. Doanh Thiên đã nhìn rõ bọn hần rồi.

“Tốt, liền như vậy khỏi dài dòng. Ngươi tới tìm ta liền k phải chỉ như vậy đi”

“Ân, đúng là có chuyện muốn nhờ công tử giúp đỡ”

“Chuyện gì”

“Có thể hay không bá nhập ta Tinh Vãn Các”.

“Bá nhập Tinh Vãn Các. Ý ngươi là muốn thu ta làm đệ tử”. Doanh Thiên cười cười.

Hoằng Cát vội xoa tay lắc đầu đạo “Ta nào dám, chỉ là nhờ công tử chịu thiệt một chút lấy danh nghĩa đệ tử mà thôi”.

“Tốt, đáp ứng ngươi, ta liền chịu thiệt, thế nhưng là thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, ngươi hiểu”.

“Hiểu, đương nhiên hiểu”.

Doanh Thiên và Hoằng Cát 2 người nhìn nhau sau đó cười lớn giống như là đạt thành thoả thuận gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Siêu Cấp Thiên Tài : Nguyệt Nhi

Hoàng Cát rời đi về sau. Doanh Thiên lần nữa đem khối huyết thạch kia lấy ra. Lần này hắn vung tay lên. Chỉ thấy khối huyết thạch kia lơ lửng trên không trung, sau đó trên đầu ngón tay Doanh Thiên đi ra từng đầu ánh sáng. Nhìn giống như từng sợi chỉ ánh sáng vậy. Từng sợi ánh sáng này thật ra chính là từng sợi đại đạo pháp tắc. Doanh Thiên muốn từ khối huyết thạch này thôi diễn vài thứ. Từng sợi đại đạo pháp tắc quấn quanh huyết thạch sau đó thấm thấu vào trong. Chỉ trong chốc lát, Doanh Thiên giống như là xuyên qua vô tận thời gian. Hắn nhìn thấy một cái thân ảnh vô cùng to lớn. Thân ảnh này ngao ngễ trên cửu thiên thập địa. Tại bên dưới cái bóng của hắn, chư thần chúng đế liền lộ ra có chút nhỏ bé. Doanh Thiên nhìn thấy hắn đồ sát vô số sinh linh, cái gì tiên đế, cái gì thánh nhân đều bị hắn giết như giết gà. Tại dưới hắn đồ sát lâu như vậy. Rốt cuộc có người tìm đến hắn, người kia một thân kim quang vạn trượng, tay cầm một thanh lớn đồ đao. 2 người đại chiến một trận tuyền cổ vô song. Cuối cùng người kia một đao chém xuống hắn một cánh tay. Sau đó hắn bại trận mà rút lui.

Doanh Thiên mở ra đôi mắt của mình. Hắn cười thầm “Vậy mà thật là hắn”. Doanh Thiên không biết cái thân ảnh đồ sát vô số sinh linh kia là ai. Thế nhưng là hắn lại nhận biết được người cầm đồ đao kia. Lúc này trong đầu Doanh Thiên hiện lên một cái khu rừng nhỏ, hắn gặp một cái tiểu tử cầm một thanh phá đao đang đối mặt với một đàn sói lớn. Tiểu tử này toàn thân đều là vết máu. Bên cạnh là mấy bộ xác sói. Hiển nhiên là tiểu tử này chém giết. Thế nhưng cũng đã là nỗ lực hết đã. Lúc này đây ắt liền không thể chống đỡ. Chỉ lát nữa thôi thì sẽ làm mồi cho sói. Doanh Thiên xuất thủ cứu tiểu tử này sau đó hỏi hắn “Có muốn hay không học Đạo pháp”.

“Ân nhân, ngươi biết đạo pháp sao”

“Ha ha, đạo pháp của ta chính là thiên hạ vô địch”.

....

Doanh Thiên mỉm cười từ trong hồi ức đi ra. Sau đó hắn lần nữa thúc đẩy đại đạo pháp tắc. Ngay lúc này cánh tay của hắn giống như chìm vào không gian. Không gian trong phòng lúc này kịch liệt ba động. Mắt thường cũng có thể nhìn thấy từng cơn sóng không gian đang đập chùng. Sóng không gian trong chốc lát liền lan tỏa ra khắp Tinh Vãn Các. Cái này liền làm dọa sợ các đệ tử, trưởng lão. Chỉ có Hoàng Cát biết được việc này là Doanh Thiên làm ra. Thế nhưng là hắn vẫn mờ mờ hồ hồ. Bởi vì hắn sợ không may Doanh Thiên làm sụp đổ không gian thì Tinh Vãn Các liền sẽ trong chớp mắt bị chôn vùi.

Ngay tại lúc này, cánh tay của Doanh Thiên vươn ra, cánh tay của hắn vượt qua vô số tầng không gian, vượt ra vô tận thứ nguyên, xuyên qua vô tận khoảng cách. Cuối cùng giống như phát hiện gì đó hắn đưa tay chụp lấy.

Tại một nơi tận cùng Thần Giới. Tại một cái bí cảnh cực kì hoang vu và hung hiểm. Một đôi mắt đỏ như máu giật mình mở ra, hắn chỉ thấy một cái thật lớn đại thủ đang cấp tốc chụp về phía hắn. Ngay lập tức hắn phát ra một cỗ khí tức hủy diệt khủng bố. Hắn lấy mạnh nhất thủ đoạn của mình nhanh chóng đánh ra một kích hủy diệt. Một kích này chính là đem trọn cái bí cảnh này đánh cho sụp đổ. Liền ngay cả không gian cũng bị chôn vùi. Trong chốc lát từng đạo vết nứt khổng lồ. Không gian loạn lư bao trùm nơi này.

Hắn xuất hiện tại một nơi khác. Đem thủ đoạn ẩn giấu mạnh nhất thi triển đi ra. Hắn phong bế chặt chẽ mình. Chặt đứt tất cả liên hệ với bên ngoài. Sau đó lầm bầm “Đến cùng là ai”.

....

Doanh Thiên thu tay về. Chỉ thấy khối huyết thạch kia đã vỡ vụn, tay của hắn xuất hiện một vết cháy xém. Hắn nhìn nhìn cánh tay của mình rồi cười: “Chạy chối chết ngược lại là rất nhanh, lấy ta thực lực hiện tại liền không tóm được ngươi. Chờ sau này đi”.

Cửa phòng mở ra. Doanh Thiên đi ra ngoài. Chỉ thấy Nguyệt Nhi nhào tới, “Oa sư phụ, ngươi làm gì trong đó hai ngày, nhớ người muốn chết”.

Doanh Thiên cóc đầu Nguyệt Nhi đạo “Nha đầu, cho ngươi ba ngày. Liền tu tới Linh Động cảnh cho ta. Nếu không phạt ngươi”.

Nge Doanh Thiên dọa dẫm. Nguyệt Nhi liền có chút ừ ừ. Dù sao nàng trẻ con này là ham chơi. Chính là lười tu luyện.

Ma Âm nghe vậy đi tới hỏi: “Nguyệt Nhi hiện tại mới có Linh Nguyên Cảnh trung kỳ, người bình thường muốn từ Linh Nguyên trung kỳ đến Linh Động cảnh cũng mất một năm. Công tử muốn Nguyệt Nhi 3 ngày liền có chút khó a”.

“Không có gì khó, ngươi cũng vậy. Trong một tháng liền tu tới Linh Tôn cho ta. Nếu không.....”.

Nghe Doanh Thiên nói vậy Ma Âm cũng có chút rụt rè. Dù sao nàng cái này công tử bình thường chính là vui tính hiền hoà. Thế nhưng là nghiêm túc lên liền đáng sợ. Đừng nhìn nàng đi theo hắn thế này. Ai biết chẳng may làm hắn phát ý. Hắn liền một chương chụp nàng chết vậy chẳng phải là thiệt thòi. Nghĩ vậy Ma Âm cũng không dám nói gì nữa.

Doanh Thiên biết nàng nghĩ gì. Hắn cũng là cười lắc đầu cho qua.

Tại dưới Doanh Thiên thúc ép. Cuối cùng Nguyệt Nhi cũng đành thành thành thật thật đi tu luyện. Tu vi của nàng hiện tại đã là Linh Nguyên Trung kỳ. Kém một bước liền đạt đến hậu kỳ. Nàng tại đó xếp bằng. Một bên vận chuyển Tịch Diệt Thiên Kinh, một bên cảm ngộ bộ đạo thân mà Doanh Thiên

luyện chế. Lấy năng tư chất 81 Tiên Thiên chân mệnh kia. Đây là dễ dàng.

Tại phạm nhân tu luyện. Cảnh giới chia làm 13 giai: Tam cảnh phạm thai, Linh Nguyên Cảnh, Linh Động Cảnh, Địa Nguyên Cảnh, Thiên Nguyên Cảnh, Địa Sur, Thiên Sur, Linh Vương, Linh Tôn, Linh Hoàng, Linh Đế, Linh Thánh và Thông Thần.

Tại tam cảnh phạm thai chính là Luyện Thể, Luyện Khí và Luyện Thần. Luyện thể chính là rèn luyện thân thể. Luyện khí là bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí. Luyện thần là tại tu luyện ra thần thức. Tu luyện ra thần thức về sau, lại tu luyện ra Linh nguyên, từ đây chính thức bước vào Linh Nguyên Cảnh, bước lên con đường tu chân giả.

Chỉ trong 2 ngày, Nguyệt Nhi liền đem tu tới Linh Nguyên cảnh đỉnh phong. Hiện tại chỉ cần để Linh Nguyên diễn hoá thành Linh Động là có thể đạt tới Linh Động Cảnh.

Cuối cùng đến ngày thứ 3. Một tiếng oanh minh từ trong thể nội Nguyệt Nhi phát ra. Linh Nguyên đã diễn hoá thành Linh Động. Nguyệt Nhi nhất cử đột phá cảnh giới. Chỉ thấy Linh Động trong thể nội Nguyệt Nhi cấp tốc xoay tròn, lấy một bộ thôn thiên phệ địa điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí. Cái này thoáng chốc liền làm linh khí thiên địa tại tinh vân các điên cuồng lưu động. Cái này đánh động lấy mấy vị trưởng lão, thái thượng trưởng lão cũng vì đó mà kinh động.

Nhanh chóng bọn hắn liền tìm ra Nguyệt Nhi, từng cái thân ảnh nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Nguyệt Nhi, có lão giả, lão ấu, cũng có trung niên nhân, nữ phụ. Mỗi một cái đều là thực lực cao thâm. Trong chốc lát liền xuất hiện tới mấy chục vị. Bọn hắn đều kinh nghi bất động nhìn chăm chăm vào Nguyệt Nhi.

Phải biết Nguyệt Nhi hiện tại mới có 7 tuổi. Lấy tuổi này mà có được tu vi Linh Động cảnh. Đây tuyệt đối là một cái từ cổ chí kim không có sự tình. Phải biết trong lịch sử ghi chép cái sớm nhất tu luyện chính là 8 tuổi mới bắt đầu tu luyện. 10 tuổi bước vào Linh Nguyên, 11 tuổi Linh Động. Ngắn ngủi 30 năm liền thành Thần. Hiện tại đã là một tôn vô địch thần linh. Cái này tiêu hải nữ chẳng phải liền muốn 20 năm thành thần sao. Đaay tuyệt đối là sự tình làm người đồ mất.

Phải biết tại trên Cực Huyền Giới mỗi một cái siêu cấp thể lực đều có thần chống lưng. Nếu Tận Văn Các ra được một vị thần đây chẳng phải liền có thể khôi phục năm xưa vinh quang.

Chư vị trưởng lão, lão tổ lúc này đều tại âm thầm nghị luận.

Lúc này Nguyệt Nhi mở ra ánh mắt của mình. Trong chốc lát nàng đều bị dọa sợ.

“Ồ đâu ra nhiều người như vậy, các người muốn làm gì a” nàng giật mình kêu lớn.

Thế nhưng là mỗi cái đều k đá lại nàng. Bọn hắn đôi mắt đều là sáng trưng nhìn chăm chăm Nguyệt Nhi, giống như bày sồi thấy mồi ngon vậy.

“Sư tôn cứu ta aaaaaa”.

....

Trong lúc Nguyệt Nhi tu luyện. Doanh Thiên liền dẫn theo Ma Âm. Hắn dẫn nàng tới một cái xa xôi địa phương. Đây là nam cực của Cực Huyền giới. Tại đây một mảnh băng tuyết trắng xoá. Nơi này nhìn qua liền có thể thấy từng toà phế tích, từng toà cổ thành còn sót lại. Chỉ tiếc là không có cái kia náo nhiệt nhân sự. Thay vào đó là một mảnh thê lương đồ nát. Dựa vào đó liền thấy qua nơi này trước đây từng vô cùng náo nhiệt. Thế nhưng là không biết trải qua cái gì tai nạn hiện tại biến thành bộ dáng như vậy.

Tại trên đường đi, có thể thấy trên mặt đất xuất hiện từng toà băng điều san sát. Tại trong băng điều có từng bộ thi thể. Có cả toạ kỵ. Bọn hắn thân thể được bảo tồn. Đây hẳn là tại tai nạn diễn ra, bọn hắn chạy không thoát liền bị băng phong tại đây. Có thể suy đoán có một cổ lực lượng băng hàn trong nháy mắt bộc phát mới có thể khiến mọi việc trông như vậy.

“Công tử đưa ta đi đâu” Ma Âm tò mò hỏi.

“Đi lấy thuộc về người đồ vật” Doanh Thiên chỉ đáp nhẹ một câu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Cửu Diệu Thánh Tôn

Dẫn Ma Âm đi xuyên qua vô số băng điều về sau. Cuối cùng 2 người đến trước một khối băng lớn. Khối băng này lớn tựa một ngọn núi. Nhìn qua thì ở trong hàng ngàn ngọn núi băng ở đây liền lộ ra có chút tâm thương. Thế nhưng là Doanh Thiên lại đứng nhìn khối băng này thật lâu.

Nửa ngày về sau hắn mới vươn ra tay của mình. Tại trên khối băng này vuốt vuốt. Sau đó hắn lăm bằm cái gì đó. Chỉ thấy ngay lập tức. Trên khối băng

xuất hiện liên tiếp các phù văn cổ lão, những phù văn này nối tiếp nhau tạo thành một cái kỳ ảo đồ án.

Đồ án hình thành về sau này. Liền xuất hiện một cánh cửa trên khối băng. Doanh Thiên đẩy cửa đi vào. Ma Âm cũng liền k chậm chễ vào theo. Sau khi đi vào, cánh cửa liền biến mất. Mọi thứ lại khôi phục về thể lương vốn có của nó.

Đi vào tầng băng về sau. Xuất hiện trước mắt 2 người chính là một toà vô cùng nguy nga đại điện. Giống như bên trong khối băng là tự thành thiên địa. Đại điện này tản mát một cỗ khí tức rét lạnh vô cùng. Liền xem như Ma Âm một cái Cực Âm Thể này cũng có chút k chịu nổi mà run rẩy. Bởi vì nơi này nhiệt độ thật quá mức rét lạnh.

Trong đại điện trên cao kia có một khối lớn băng điêu, tại trong băng điêu có thể nhìn thấy một cái thân ảnh nữ tử. Nữ tử này thân không có mặc y phục. Hơn nữa cũng không có sinh mệnh khí tức. Hiển nhiên nàng đã chết từ lâu. Thân thể của nàng liền được bảo toàn tại trong khối băng này.

Doanh Thiên bước tới gần. Hần nhìn nữ tử này không rời, trong đầu hần lại hiện lên mấy cái hình ảnh, một cái nữ tử lạnh lùng, một cái trung thành nữ tử. Hần thở dài, bởi vì đoạn ký ức kia thật quá xa xưa.

“Nàng là ai”. Ma Âm nhẹ giọng hỏi.

“Một cái thật tốt nha đầu”. Doanh Thiên giọng nói có chút hư thực.

“Công tử đưa ta đến đây là.....”

“Lấy nàng truyền thừa, suy nghĩ kỹ, truyền thừa thánh tôn, không phải ai cũng có tư cách nhận, thếa nhưng là người thích hợp. Vấn đề là người có dám hay không nhận”. Doanh Thiên nghiêm túc hỏi.

Ma Âm là một cái người thông minh. Nàng hiểu rõ lời Doanh Thiên, nàng hỏi lại:” Có cái gì hung hiểm”.

“Tiếp nhận thử thách, vượt qua liền nhận được nàng truyền thừa, vượt không qua người liền chết tại trong này, thế nào?”. Doanh Thiên nhìn nàng giải thích.

Ma Âm nhìn chằm chằm nữ tử kia, sau đó lại nhìn Doanh Thiên, cuối cùng nàng hít sâu một hơi, sau đó nghiêm nghị đáp:”Ta tiếp nhận thử thách”.

“Tốt” Doanh Thiên đáp 1 câu, sau đó hần vung tay lên. Chỉ thấy tại trước khối băng kia. Mặt đất bắt đầu thay đổi. Trong chốc lát liền xuất hiện một cái hàn đàm. Hàn đàm này bốc lên từng mảnh hàn khí vô cùng lạnh lẽo. Người thường hít phải một hơi này hàn khí đảm bảo trong nháy mắt liền đông thành tượng băng. Cho dù Ma Âm có được Cực Âm Thể này nhìn thấy hàn đàm này nàng cũng k khỏi run rẩy.

“Bước vào đi.Hấp thu hết hàn khí là vượt qua. Chống chịu không được người liền bị đông đá trong đó”. Doanh Thiên k mẫn k nhạ một câu.

Ma Âm cắn răng một cái. Không chần chừ liền nhảy vào hàn đàm. Ngay lập tức, một làn băng tinh lập tức lan toả bao trùm lấy thân thể nàng. Tại trong băng tinh, Ma Âm liền cảm thấy linh hồn mình, chân mệnh đều như muốn đông băng. Nàng giắt này mình với vàng vận chuyển công pháp. Thế nhưng là đều không làm nên trò trống gì. Nàng chỉ cảm thấy ý thức của mình dần trở nên mơ hồ.

Ngay tại thời khắc này, một cỗ tin tức mãnh liệt truyền vào đầu của nàng:”Cửu Diệu Băng Tâm Quyết”.

Ma Âm không phải cái gì ngu ngốc người, ngay lập tức nàng theo lộ tuyến vận chuyển bộ công pháp mới kia. Chỉ thấy hàn khí trong hàn đàm lấy một phương thức kỳ diệu mà đi vào trong thân thể nàng, mặc dù vẫn có chút đau đớn thế nhưng là nàng có thể chịu đựng.

Một canh giờ sau, không sai biệt lắm hàn đàm hàn khí bị nàng hấp thu gần hết. Ngay tại lúc nàng tưởng chừng như sắp vượt qua. Thì một cỗ hàn khí khác từ dưới đáy hàn đàm kéo lên. Hàn khí này còn mạnh đầu chỉ mười lần so với trước. Ma Âm vội vàng vận chuyển công pháp. Thế nhưng là cô đau đớn này căn bản chịu không nổi. Nàng muốn đi ra.

Thế nhưng khi nàng chuẩn bị đứng lên, ánh mắt nàng chạm tới Doanh Thiên ánh mắt. Nàng chỉ thấy trong đôi mắt Doanh Thiên một mảnh lạnh lẽ. Ánh mắt này giống như là in vào trong tâm nàng. Cuối cùng nàng vẫn là ngồi xuống. Cắn răng chịu đau đớn. Có lẽ đây là một lần thống khổ nhất từ trước đến nay trải qua.

Trải qua 3 canh giờ. Một tiếng oanh minh vang lên, chỉ thấy Ma Âm từ hàn đàm bước ra. Quần áo trên người nàng đã bị đông đá rồi vỡ vụn. Để lộ ra một cái tuyệt mỹ thân thể. Mái tóc của nàng cũng dài ra thêm vài tấc, đen nhánh. Khí chất của nàng hiện tại cũng cực lớn thay đổi, nhiều thêm mấy phần lạnh lùng. Đôi mắt đen nhánh kia ẩn chứa băng chi lực huyền diệu. Người khác nhìn vào liền không tự chủ được mà run mình.

Nàng hiện tại giống như một khối nguyên thủy băng hàn. Trên người nàng hàn khí lạnh lẽo kia, khiến cho người ta kính sợ. Trải qua hàn khí thử thách. Tu vi của nàng hiện tại cũng tăng từ Linh Vương Đỉnh Phong vượt qua Linh Tôn, đạt tới Linh Hoàng sơ kỳ.

Doanh Thiên gật đầu nhìn nàng:”Cực Âm thể đạt tới Cực Âm Thần Thể, tốt”.

Thế nhưng là Ma Âm lại giống như k nghe thấy lời Doanh Thiên nói. Nàng tiến sát lại, sau đó dán lấy thân thể của mình sát vào Doanh Thiên. Một bộ câu dẫn hần.

Doanh Thiên cười nhìn nàng đạo:”Thế nào, muốn câu dẫn ta”.

Ma Âm trên miệng nở một nụ cười tuyệt mỹ dò: “Công tử, nàng là ai, ban này ta tại hấp thụ hàn khí liền có dính qua nàng cảm xúc, chính là nàng đối với người có rất đậm cảm tình a”.

“Người hấp thụ nàng cảm xúc”. Doanh Thiên có chút ngoài ý muốn.

“Có một chút, thế nhưng là một chút cảm xúc này lại ảnh hưởng k nhỏ nha”. Ma Âm yêu mị cười 1 tiếng.

Doanh Thiên cũng là bất đắc dĩ cười “Ảnh hưởng là người lại yêu ta”.

“Phải không nha, dù sao ta thân thể đều bị công tử thấy hết, có hay không nên chịu trách nhiệm 1 chút”. Ma Âm một bộ bị hại đáng vẽ.

“Có hay không muốn biết nàng là ai”.

“Có”.

Doanh Thiên giống như suy nghĩ cái gì, sau đó hần nghiêm túc giảng: “Nàng tên là Cửu Diệu, ta gọi nàng là Diệu Nhi, người khác gọi nàng là Cửu Diệu Thánh Tôn, nàng chính là Băng Tinh Đế Thuần của ta, người hiện tại xem như kẻ nhiệm nàng”.

“Thánh Tôn? Tựa hồ rất lợi hại nha”. Ma Âm hỏi.

“Người nhận biết cái nào nhất cường đại?”.

“Ta tại nghe nói, trên thần đình kia. Có Thần Đế gánh vác thiên mệnh, chính là vô song cường đại nhất” Ma Âm một bộ suy đoán.

“So ta liền thế nào” Doanh Thiên cười hỏi.

“Cái này,,,,, ta cũng k rõ”. Ma Âm có chút k dám suy đoán. Nàng biết công tử nhà mình cường đại vô cùng. Nàng đối với thần giới chính là một bộ mù mịt. Nàng cũng không dám tùy tiện so sánh.

“Nếu như ta nói, tại Thánh Tôn trước mặt Thần Đế liền một hạt bụi cũng không bằng người có tin hay không” Doanh Thiên ý vị nói một câu.

Một câu này đi ra, nội tâm Ma Âm liền chấn động. Đến cùng là dạng gì tồn tại mới có thể như vậy cường đại.

“Chuyện người không biết, sau này liền rõ ràng. Người sau này cũng sẽ đạt tới độ cao đó. Khi đó người sẽ thấy cái gì là Thiên Địa rộng lớn” Doanh Thiên ý vị thâm trường đạo.

“Rời đi thôi”.

Ma Âm đi ra khỏi đại điện. Chỉ thấy băng hàn khí tức hiện tại đang lấy một tốc độ nhanh chóng rút đi. Có thể thấy chỉ trong một thời gian ngắn nữa nơi này hàn khí sẽ tiêu tán. Việc này có lẽ cũng truyền thừa bị lấy đi có quan hệ.

Ngay tại một khắc Doanh Thiên chuẩn bị bước ra ngoài đại điện. Một bàn tay nhỏ nhắn đem hần cánh tay kéo lại. Doanh Thiên đứng tại đó. Thế nhưng là hần cũng k có quay đầu lại nhìn, hần biết cánh tay này là của ai, cuối cùng hần lắc đầu thờ dài một hơi “Cái gì đã qua hãy để nó qua, người vất vả nhiều rồi. Nghỉ ngơi đi, ngày sau sẽ đem người cứu lại”.

Cuối cùng cánh tay kia liền buông ra, Doanh Thiên liền bước ra ngoài đại điện. Từ đầu đến cuối hần cũng không có quay đầu lại nhìn.

Tại Doanh Thiên đi ra ngoài đại điện sau đó. Trên tầng băng kia cánh cửa cũng khép lại. Sau đó tầng băng kia dần dần chìm xuống lòng đất. Cuối cùng biến mất.

“Đi thôi, nơi này hàn khí sẽ dần tiêu tán, một thời gian nữa nơi này sẽ lại náo nhiệt nhân khí” Doanh Thiên đánh giá 1 câu. Sau đó mở ra không gian chi môn đưa hần và Ma Âm trở về Tinh Vãn Các.

....

Ngay tại không gian chi môn mở ra trong biệt viện, Mộng Diệp đang xếp bằng tu luyện lập tức cảm nhận được không gian ba động, sau đó nàng lắc mình liền xuất hiện tại đó.

Đi ra không gian chi môn, Doanh Thiên nhìn Mộng Diệp đánh giá, “Sắp Thông Thần rồi?”.

“Vâng”. Mộng Diệp vẽn vẽn đáp một câu.

Sau đó Doanh Thiên liếc nhìn về một hướng, hần cười đạo “Cái nha đầu này, thật tốt hưởng thụ”.

Từ trong phòng Tử Nghiên cũng đi ra. Nàng vốn có nhiều cái thắc mắc muốn hỏi Doanh Thiên, thế nhưng là từ lúc theo hần về đây, hần một lời cũng không có nói với nàng. Điều này làm nàng có chút không hiểu.

Doanh Thiên nhìn qua liền rõ ràng nàng thắc mắc: “Thế nào, có gì muốn nói”.

Từ Nghiên vội vàng đáp: “Ta,, muốn hỏi công tử tại sao muốn đưa ta theo”.

“Ngươi là tại nơi nào đến được sợi dây chuyền kia”. Nói đoạn chỉ vào trên ngực Từ Nghiên 1 sợi dây chuyền.

“Tại một cái bí cảnh, rất hung hiểm, cuối cùng về sau đạt được nó mới có thể thoát ra.

“Ngươi có hay không gặp nàng”. Doanh Thiên nghiêm túc hỏi.

“Nàng?”.... “Ta khi ấy cũng mơ hồ, thật nhìn thấy một cái nữ tử, thế nhưng là sau đó cũng không nhớ rõ nữa”. Từ Nghiên có chút suy nghĩ đáp.

“Sau khi ngươi trở về tu vi tăng tiến, sau đó liền giống như hiện tại thích một màu tím”. Doanh Thiên phán một câu.

“Cái này, thật đúng là như vậy”. Thật sự là như vậy, bởi vì từ bí cảnh kia thoát trở về đằng sau, Từ Nghiên tu vi nhanh chóng tăng tiến, trở thành đệ nhất thiên tài tại nàng tông môn, sau đó nhất cử đạt đến thánh nữ vị. Nàng cũng không hiểu vì sao lại yêu thích một màu tím. Vì thế từ đó đến nay nàng đều mặc một bộ y phục màu tím. Tên của nàng cũng vì đó mà thay đổi. Thật ra nàng tên là Linh Nghiên, sau đó đổi thành Từ Nghiên là vì vậy.

Doanh Thiên đạt được đáp án về sau liền không có hỏi nữa. Hắn phân phó nàng tích cực tu luyện. Sau đó lén mình xuất hiện tại Nguyệt Nhi trước mặt.

Nha đầu này hiện tại mặc một bộ cao quý y phục màu đỏ, trên đầu đội lấy một cái phượng quan. Khắp người đeo lấy cao quý trang sức. Nhìn qua liền chính là một cái thiên kim đại tiểu thư. Thế nhưng là cái thiên kim đại tiểu thư này hiện tại chính là k có bộ dáng thiên kim đại tiểu thư. Chính là ngồi trước một cái bàn lớn đầy thức ăn, bên cạnh là Tiểu Hùng, 2 cái này đang tranh nhau đồ ăn. Mỗi miếng đều nhồm nhoàm, từng cái thanh âm đánh chén vang lên. Người không biết liền tưởng 2 cái bị bỏ đói lâu ngày mới được ăn vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Bảo Vật Xuất Thế

Trông thấy Doanh Thiên bước đến. Nguyệt Nhi vội vàng lấy cánh tay áo chùi đi dầu mỡ trên miệng kia. Sau đó một bộ cười hi hi hỏi dò: “Nha sư tôn, ngươi đã về nhà, ngươi dẫn Ma Âm ti đi đâu nhà”.

“Theo ngươi cái nhà đầu này thì là đi đâu”. Doanh Thiên hạ xuống một câu.

Nguyệt Nhi gian trá cười khi khi sau đó đáp lời: “Ai mà biết được 2 người các ngươi đi đâu nhà”.

“Tốt nha đầu gan lớn, 3 ngày nữa tu lên Địa Nguyên Cảnh cho ta. Bằng không đem ngươi rèn”. Doanh Thiên dọa dẫm một câu làm Nguyệt Nhi bủi môi ra về không sợ.

“Thế nào, bây giờ trèo lên cao cao tại thượng vị liền không đem ngươi sư tôn để vào mắt rồi”. Doanh Thiên trừng mắt.

“Đầu có đầu, là tại bọn hắn cứ ép ta làm vậy, chứ ta đâu có muốn làm cái gì Thánh Nữ Thủ Tôn đâu, ta nói với bọn hắn sư tôn dạy rằng làm người cần khiêm tốn, không cần lên làm thánh nữ nhưng bọn hắn cứ ép ta làm, người lại không có đây, cuối cùng bọn hắn ép tới quá nên ta mới đáp ứng vậy”.

Nguyệt Nhi một bộ uỷ khuất bị ép đáp lời Doanh Thiên.

Thực tế sau khi bị đám trưởng lão nhìn thấy, bọn hắn liền biết Nguyệt Nhi là một cái vạn cổ hiếm có yêu nghiệt, vì thế sau khi bàn bạc rốt cuộc bọn hắn đưa Nguyệt Nhi lên làm thánh nữ.

Cái này tại Tinh Vãn Các gây ra không nhỏ oanh động, dù sao đưa một cái nữ hài lên làm Thánh nữ đây là trước nay chưa từng có sự tình. Cái này khiến vô số đệ tử tại trong bàn tán. Một số ưu tú đệ tử chính là không phục. Nhất là những cái kia nữ đệ tử có thể ứng cử lấy vị trí thánh nữ này đều là không phục. Cuối cùng một vị Thái Thượng trưởng lão đều phải ra mặt mới có thể đè ép cái này bàn tán xuống. Thế nhưng là những đệ tử kia vẫn tại thì thầm to nhỏ về cái thánh nữ này.

Sau đó Các chủ hiện tại Tinh Vãn Các là Từ Ngọc Linh Đế tự mình dẫn Nguyệt Nhi ra lễ sắc phong. Tại sắc phong lễ này. Tại dưới ban bố Nguyệt Nhi có được 28 chân mệnh, lại chỉ mới 7 tuổi có được tu vi Linh Động cảnh. Mới khiến cho những đệ tử kia chịu phục. Dù sao một cái ưu tú nhất hiện tại Tinh Vãn các đệ tử cũng chỉ có được 12 cái chân mệnh. Tại dưới 28 chân mệnh liền âm thầm phai mờ. Cái này đoán chừng chỉ vài năm, vị Thánh nữ này liền sẽ phong vương phong hoàng không biết chừng. Khi đó liền sẽ siêu việt rất nhiều trưởng lão ở đây. Lấy nàng tú chất liền đã định sẵn thành thần tương lai. Vì thế những đệ tử kia không phục cũng không được.

Thật ra 28 chân mệnh chỉ là Nguyệt Nhi đem như vậy bày ra. Bởi vì nàng biết nếu bày ra 81 chân mệnh liền đem tới phiền phức. Mặc dù Doanh Thiên cường đại vô song. Thế nhưng là nàng cũng k muốn đem đến phiền phức. Nàng tuy tuổi nhỏ thế nhưng chính là thông minh tuyệt đỉnh. Cái này nàng là hiểu rõ.

Đêm hôm đó Hoàng Cát tới tìm Doanh Thiên.

“Các ngươi mấy cái này đây là tính chơi trò gì a”. Doanh Thiên liếc hỏi.

Hoàng Cát cười khỏ, “Không biết công tử có hay không hứng thú cái vị này Thủ Tịch Đại Đệ Từ”.

“Đây là muốn đem ta kéo lên các ngươi cái thuyền này” Doanh Thiên một bộ không quan trọng hỏi lại.

“Cái này..... hi vọng công tử có thể chịu chút thiệt thòi, dù sao bọn ta cũng không có cái gì bí mật có thể giấu công tử”. Hoàng Cát xấu hổ xoa xoa bàn tay cười cười.

“Các ngươi đây là chơi với lửa nha, nếu có một ngày cũng có người giống ta đi ngang qua đây, sau đó nhìn thấy cái thứ đồ bên dưới lòng đất kia nha, đây là vô tận sát kiếp đối với các ngươi” Doanh Thiên ý vị thâm trường nói ra.

Tại bên dưới viên tinh vẫn kia, tại bên dưới sâu lòng đất của Tinh Vãn Các có chôn giấu một món đồ kinh thiên, món đồ này là vô giới chi bảo. Một khi để lộ ra ngoài liền sẽ nhắc lên một màn gió tanh mưa máu. Tất nhiên đối với Doanh Thiên dạng này tồn tại thì thứ đồ kia lại không vào mắt của hắn.

Hoàng Cát đây chính là có ý muốn nhờ Doanh Thiên giúp đỡ che giấu đi món đồ kia. Bởi vì Hoàng Cát rõ ràng Doanh Thiên khủng bố. Món đồ kia sẽ không vào mắt hắn. Hơn nữa lấy thủ đoạn của hắn che giấu đi món đồ kia càng sâu liền dễ dàng.

“Tốt, đáp ứng ngươi, coi như trả tiền công bọn ta tại đây ăn nhờ ở đậu”. Doanh Thiên một bộ sòng phẳng đáp ứng.

Tại Hoàng Cát rời đi sau đó. Tinh Vãn Các lại lần nữa sôi trào lên, bởi vì cái vị trí Thủ Tịch Đại Đệ từ liền được công bố đi ra. Cái này không chỉ gây oanh động tại trong đám đệ tử, mà rất nhiều trưởng lão đều ngạc nhiên. Bởi vì cái vị trí kia đã rất lâu không có người ngồi.

Các vị trưởng lão đều là tại thắc mắc với Hoàng Cát. Hoàng Cát chỉ lắc đầu chỉ chỉ lên trên. Thế là liền không có ai dám hỏi gì nữa. Bởi vì tại nơi sâu nhất Tinh Vãn Các kia có một vị lão chấp chương hết thấy Tinh Vãn Các. Mỗi lần chỉ tay lên trên thì bọn hắn đều hiểu đây là ý của người kia.

Bọn hắn cũng liền tò mò xem rốt cuộc là cái thần thánh phương nào mà để vị kia chỉ định làm Thủ Tịch Đại Đệ Từ, cho đến khi bọn hắn biết người kia là một cái phạm nhân thì đều tại im lặng. Bởi vì bọn hắn thật không hiểu. Vì lý do gì một cái phạm nhân lại có thể ngồi lên chức vị kia.

Tại trong các đệ tử sau khi biết tin này đều tại bàn tán âm ỉ.

“Các ngươi biết tin gì chưa, Thủ Tịch Đại Đệ Từ chỉ là một cái phạm nhân”

“Thật?, chuyện này là không thể nào”

“Phải, ta đã nhìn thấy qua hắn, chính là một cái mỹ nam tử, đáng tiếc hắn không có chút gì tu vi, còn nữa, hắn chính là người đi cùng vị tân Thánh Nữ kia nhập môn”.

“Cái gì, là cùng Thánh Nữ có quan hệ, không đơn giản nha”

“Nghe nói mấy vị sư huynh thân truyền đệ tử kia đều tại kháng nghị, cuối cùng bị chư vị Thái Thượng Trưởng Lão đều áp xuống”

“Vô Tẫn sư huynh vì việc này liền lớn tiếng với chư vị trưởng lão, liền bị chấp pháp chương lão phết đi tu vi ném ra ngoài các”.

Tại vô số lời bàn tán. Thì Doanh Thiên lại một bộ không để ý. Hắn chỉ là ăn sau đó uống rượu, rồi lại ngủ, rảnh rỗi liền đi dạo quanh Tinh Vãn Các.

Mỗi nơi hắn xuất hiện liền có vô số ánh mắt và lời bàn tán nổi lên.

Doanh Thiên căn bản cũng không có để ý điều này. Dù sao hắn hiện tại là rảnh rỗi. Chính là muốn nghỉ ngơi một lát.

3 ngày đi qua. Một cái tin tức nữa lại khiến Tinh Vãn Các sôi trào. Vị Tân Thánh Nữ kia đột phá tu vi tới Địa Nguyên Cảnh, mặc dù nói tại Tinh Vãn Các. Địa Nguyên Cảnh đi đâu cũng có thể nhìn thấy, vợ liền một trào liền có một nắm lớn. Nếu là cái khác đệ tử tấn thăng Địa Nguyên Cảnh chính là không ai biết. Thế nhưng là một cái hài nữ 7 tuổi Địa Nguyên Cảnh liền không giống.

Đây chính là không thể tưởng tượng sự tình. Phải biết đa số người thường tại 8 tuổi mới có thể tu luyện. Trừ những cái thể gia giàu có kia mới có thể từ bé cho tu luyện sớm Luyện Thể và Luyện Khí. Thế nhưng là Luyện Thần chính là 8 tuổi mới có thể luyện đi ra. Từ đó bước vào con đường tu luyện.

Thế nhưng là vị Thánh nữ này hiện tại mới có 7 tuổi. Mấy ngày trước mới đột phá Linh Động Cảnh, hiện tại mới qua mấy ngày. Bình thường người tu luyện Nhanh thì là một năm. Chậm thì mấy năm mới có thể đột phá. Lấy cái đà này tu luyện chẳng phải liền mấy năm nữa liền tu thành Linh Đệ sao. Đây tuyệt đối là Thành Thần tương lai.

Người so với người, đúng là tức chết.

Không chỉ các đệ tử sôi sục. Liền ngay cả chư vị trưởng lão cũng đều cười khỏ không thôi. Bọn hắn những cái lão già này đều là mặt mo k dám nói lên lời.

Doanh Thiên đèn gấp Nguyệt Nhi. Hải lòng gật đầu nói:”Ân, không tệ, tới đây để sư tôn dạy ngươi một chiêu”.

Nguyệt Nhi chính là hưng phấn tới hỏi:”Cái gì chiêu thức. Có hay không lợi hại như bàn tay kia”. Nguyệt Nhi chính là nhớ lại Doanh Thiên một cái thủ ấn kia. Trong lòng háo hức không thôi.

“Chiêu này chính là lợi hại gấp ngàn lần”. Doanh Thiên cười lớn.

“Chiêu gì mà khủng bố vậy sao”. Nguyệt Nhi một bộ mắt sáng rực.

Liền cả Ma Âm, Từ Nghiên và Mộng Diệp đều đến gần, các nàng đều muốn biết Doanh Thiên đến cùng là dạy chiêu gì. Từ Doanh Thiên xuất thủ tuyệt đối là kinh Thiên động địa.

Doanh Thiên một bộ nghiêm trang nói:”Chiêu này là ta tuyệt học, gọi là Cửu Thiên Thập Địa, Tứ Hải Bát Hoang, Vô Định Thiên Hạ, Duy Ngã Độc Tôn”.

Sau đó hần nhìn lại chính là thấy Ma Âm mấy người trên trán đều là bốc lên hắc tuyến, các nàng rõ ràng cái tên này đây là muốn trêu đùa các nàng.

Đổi lại thì Nguyệt Nhi chính là lăm bằm mấy lượt cái tên này, sau đó ghi nhớ nói ra:”Tốt a sư tôn, ta đã nhớ tên, ngươi bây giờ liền dạy ta a”.

Tại sau đó. Doanh Thiên liền đem ra một Thanh kiếm gỗ. Thanh kiếm gỗ này là tại trong bảo khố của hần lấy ra. Thanh kiếm này nhìn qua liền chỉ là một thanh vô hại kiếm gỗ. Thế nhưng là nếu có người biết nó lai lịch đều sẽ run sợ. Đặc biệt là những người quen cũ kia của Doanh Thiên, có không biết bao nhiêu Tiên Đế, Thánh Nhân, Thậm chí liền Đạo Quân đã từng bị kiếm này chém qua.

Nguyệt Nhi chính là ôm lấy thanh kiếm này yêu thích không thôi. Bởi vì cho dù là bằng gỗ chất liệu, thế nhưng hoa văn trên kiếm được điêu khắc tinh xảo vô cùng. Lại vô cùng đẹp đẽ. Thêm vào đó là một cái hương thơm ngát trời trên kiếm toát ra. Cái này liền hấp dẫn Nguyệt Nhi.

Tiếp Theo đó hần liền truyền cho nàng 3 chiêu kiếm pháp. 3 chiêu kiếm pháp này thoát nhìn vô cùng đơn giản. Liền một cái hải tử đều có thể múa đi ra. Thế nhưng là Ma Âm, Từ Nghiên đều giật mình bởi vì các nàng chính là nhìn xong sau đó liền quên mất không cách nào ghi nhớ. Phải biết các nàng đều là cao thủ. Cho dù đem một ngàn chương sách tại các nàng chỉ nhìn qua một lần đều có thể ghi nhớ. Thế nhưng là 3 chiêu kiếm pháp này các nàng đều không thể ghi nhớ. Đây là cỡ nào quý dị sự tình.

Chỉ có Mộng Diệp tu vi cao nhất có thể nhìn ra một chút mảnh khoé. Bởi vì nàng cảm thấy giống như mỗi lần vùng kiếm, thiên địa đều tại theo chuyển động. Đại đạo dường như cũng theo đó mà vận chuyển. Mặc dù nàng cũng không cách nào ghi nhớ. Thế nhưng là nàng biết 3 chiêu kiếm pháp này là tuyệt thế kiếm pháp.

Tại múa kiếm khoảng 100 lần về sau. Nguyệt Nhi ủ rũ đến trước mặt Doanh Thiên đang ngồi trên bàn uống rượu cúi đầu không nói.

Doanh Thiên ngừng uống nhìn nàng hỏi:”Thế nào?”.

“Sư tôn,,,,, ta,,,,,, ta liền quên hết rồi” nói đoạn liền mếu máo.

“Quên, tốt quên, quên chính là tốt”. Doanh Thiên xoa đầu nàng cười. Sau đó tiếp tục nói:” Tiếp Tục đi. Ngày hôm nay liền luyện kiếm 10 vạn lần mới được nghỉ”. Sau đó rời đi.

Nguyệt Nhi cũng không có cách nào. Chỉ có thể đứng tại đó suy nghĩ, tiếc là dù có vắt óc cũng không có cách nào nhớ lại 3 chiêu kiếm kia.

Cuối cùng Mộng Diệp bước đến gần, sau đó nàng bất thành linh 1 chỉ đi thẳng vào mi tâm Nguyệt Nhi. Phải biết là lấy Nàng Tu vi Thông Thần này. Một chỉ này dù không mang theo bất kì cái gì lực lượng đều có thể nhẹ nhàng xuyên chết Linh Đế.

Thế nhưng là một đạo quang mang vút qua. Chỉ thấy máu tươi vút lên. Mộng Diệp thu tay về, tại trên tay nàng hiện tại một vết thật dài vết thương đang chảy máu. Thông thần cảnh cường giả nhục thân cường đại vô cùng, liền xem như Linh Đế cũng khó gây tổn thương bọn hần. Thế nhưng là nàng lúc này lại bị một thanh kiếm gỗ chém thương. Có thể thấy thanh kiếm gỗ kia là cơ nào sắc bén.

Nhìn lại Nguyệt Nhi, chỉ thấy nàng tư thế hiện tại chính là cái kia kiếm pháp mà Doanh Thiên truyền dạy. Nguyệt Nhi chính là tại lúc cảm nhận được nguy hiểm liền vô thức vùng kiếm lên, thế nhưng là lại trôi chảy xuất ra chiêu kiếm pháp kia.

“Quả Nhiên là như vậy, kiếm pháp này chính là thuận theo tự nhiên, đây là có thể xuất kì bất ý tự động thi triển đi ra mà không cần ý thức đi điều động”. Mộng Diệp nói ra.

Biết được cái này kỳ diệu, cuối cùng Mộng Diệp là tại bồi Nguyệt Nhi luyện kiếm. Một người công một người thủ. 2 người tại cùng nhau luyện. Mộng Diệp cũng muốn nhân cơ hội này lĩnh ngộ đại đạo trên kiếm. Từ đó nhanh chóng đăng lâm thần vị.

.....

Tại trong vũ trụ một cái vùng hoang sơ. Nơi đây tùy thời có thể nhìn thấy từng viên tử tinh trôi qua. Nơi này khắp nơi đều là vắng tĩnh trôi nổi. Trên những viên vắng tĩnh kia có từng đạo chấy xém. Có thể thấy được tại trước đó rất lâu nơi này liền có hoá diệt cường đại đốt qua. Khiến cho nơi này trở nên không có sự sống.

Lúc này. Xuất hiện một cái hắc động. Hắc động này mới đầu xuất hiện liền rất nhỏ. Nhưng theo thời gian nó liền bắt đầu khuếch trương. Từng đạo sóng không gian cứ như vậy lan rộng ra. Tại trong hắc động tuôn ra một cỗ nóng rực khí tức. Cỗ khí tức này chính là nóng đến thiêu xung quanh những viên vẫn thạch kia đều đỏ rực lên.

Tiếp theo đó một canh giờ. Liền vùng này không gian giống như là cái biển. Biến thành một cái nham tương bí cảnh khổng lồ.

Ngay lúc này tại Tinh Vãn Các. Doanh Thiên giống như là cảm nhận được cái gì. Hắn đôi mắt có chút ngạc nhiên nhìn về một cái phương hướng.

“Đây là.....”. Nói chưa hết câu Doanh Thiên liền biến mất.

Chờ đến lúc hắn xuất hiện lại đằng sau liền chính là tại trong tinh không. Hắn mỉm cười dạo bước tiến lên. Trên đường hắn có thể nhìn thấy từng đạo thân ảnh đi lại trong tinh không. Hoặc là tạo thành đoàn đội, hoặc là cười thân hăm cũng có cười pháp bảo hoặc toạ kỵ. Mỗi cái đều tại cấp tốc tiến lên phía trước.

Doanh Thiên kéo lại một người hỏi, “Các người đây là đi đâu vậy”.

Người bị kéo lại là một cái nam tử mặc áo xanh, hắn tên là Mộc Hiên. Vội nói “Đạo hữu chẳng lẽ không biết, nghe nói có Thần Vương, thậm chí là Thần Tôn bí cảnh hiện thế. Ất có bảo vật, hiện tại nơi này là hoang vu, tranh thủ tới trước. Nếu là để những cái thân thể gia kia biết được khi đó chúng ta nhưng cái này tiểu thần muốn phân một chén canh liền không được. Nói đoạn liền đi trước.

Doanh Thiên thì là cười cười “Bảo Tàng xuất thế nha”. Nói tới đây trong đầu hắn hiện lên một cái thân ảnh lão giả. “Viêm Đế, người để thứ gì tại Thần Giới này nha”. Doanh Thiên tự nói. Sau đó lại tiếp tục tiến lên.

Một lát sau đó hiện lên trước mặt Doanh Thiên là một cái nham tương thế giới. Từng dòng dung nham đỏ rực đang lưu động. Nham tương thế giới này phát ra khí tức nóng bỏng vô cùng. Xung quanh thế giới nham tương này những viên vẫn thạch kia đều bị đốt thành tro bụi. Đây mới chỉ là sức nóng liền kinh khủng như vậy.

Cái này thế giới nham tương chính là bí cảnh không gian. Cái gọi là bí cảnh không gian tức là có cường giả tại trong không gian sáng tạo ra một toà thế giới. Giấu nó vào trong tinh không vũ trụ. Thế nhưng là vị này sáng tạo không gian vì lý do nào đó mà chết đi. Trải qua thời gian dài không được tu bổ sẽ bị không gian ép ra ngoài. Khiến cho bí cảnh bại lộ tại trong tinh không.

Cái thế giới nham tương này chính là ví dụ.

Lúc này nơi đây đã tụ tập tới hơn ngàn người, tất cả đều là Thần. Đa số là Nguyên Thần và Chân thần, có một số là Thiên Thần. Bọn hắn lúc này mỗi người đều ôm một cái tâm tư. Cũng không có ai mạo muội xâm nhập bí cảnh trước. Bởi vì rất nhiều bí cảnh đều có lớn hung hiểm. Mỗi một cái bí cảnh xuất thế đều có rất nhiều người chết. Cho nên không có ai dám mạo muội lên trước.

Mộc Hiên xuất hiện tại sau lưng Doanh Thiên mở lời “Ồ, đạo hữu cũng tới rồi, hình như còn đến trước ta”. Mộc Hiên ngạc nhiên. Không chờ Doanh Thiên trả lời hắn lại ồ lên một tiếng bởi vì lúc này hắn mới để ý. Cái tên trước mặt này chính là không có tu vi. Thuần túy là một cái phàm nhân. Thế nhưng là phàm nhân thì sao có thể tại trong tinh không giao du “Chắc là có đồ vật che giấu tu vi”. Mộc Hiên suy đoán.

Có khá nhiều người đều tại nhận biết Mộc Hiên. Bởi vì Mộc Hiên chính là một cái Thiên Thần, tại trong mấy ngàn người ở đây hắn là thuộc về cường đại nhất một nhóm người.

Thấy Mộc Hiên bắt chuyện với cái nam tử kia có một số người cũng nhìn qua Doanh Thiên. Bọn hắn cũng giống Mộc Hiên đều tại kinh dị cái nam tử phàm nhân này. Thế nhưng cuối cùng tất cả đều đưa ra giống nhau suy đoán là trên người Doanh Thiên có đồ vật che giấu tu vi. Thường những người như thế này đều không dễ chọc. Ở đây thần đều là sống mấy ngàn năm tới mấy vạn năm, trẻ nhất cũng có mấy trăm năm thành thần. Bọn hắn đều không phải kẻ ngu. Thế là cũng không có ai chú ý Doanh Thiên nữa. Bọn hắn đều tại chăm chăm vào cái bí cảnh nham tương kia.

Doanh Thiên liếc nhìn Mộc Hiên sau đó cười: “Có vẻ như ta thật đến trước người nhà”.

Mộc Hiên giật mình. Bởi vì rõ ràng từ lúc gặp Doanh Thiên chính là hắn đi trước, hơn nữa cũng là toàn lực lấy tốc độ nhanh nhất đi tới. Thế nhưng là khi hắn đến nơi liền đã nhìn thấy Doanh Thiên bóng lưng. Cái này làm cho hắn có chút kinh dị. Vì thế hắn mới lần nữa tới chào hỏi.

Kỳ thật Doanh Thiên mỗi một bước đều là nhìn như thông dong chậm rãi. Thế nhưng là một bước liền vượt qua tầng tầng không gian. Nếu hắn thật nguyện ý. Một cái ý niệm liền có thể xuất hiện bất cứ nơi nào thân giới này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Đế Diễm

Đứng trước bí cảnh dung nham thời khắc này, Doanh Thiên có chút nghi hoặc, bởi vì ngay thời điểm hắn bước tới đây. Hắn liền rõ ràng tại trong bí cảnh

này có món đồ gì.

Chỉ là hán có chút không hiểu tại sao đồ vật này lại có thể xuất hiện ở đây. Nếu không nói là có người cố ý để ở nơi này. Nghĩ tới đây hán lẩm bầm “Không lẽ người đã đi qua địa phương kia sao, ngốc lão đầu”.

Theo thời gian trôi đi, bí cảnh dung nham ngày càng mở rộng ra phía ngoài, nhiệt độ phát ra cũng ngày càng cao, để cho ở đây thần cũng đều cảm thấy nóng bức.

Cuối cùng có người đều chờ không được liền dẫn đầu đi vào bên trong. Đây là một cái đại hán, hán trông giống như một tên trong rừng ra, không có chút nào khí độ một vị thần. Thế nhưng tu vi của hán ở đây chính là phải để người khác kiêng dè. Đại hán này mở ra thần lực hộ thân, sau đó xông phá kết giới bí cảnh biến mất trong tầm mắt mọi người.

Có người dẫn đầu, ngay lập tức ở đây người cũng đều sôi nổi lên lục tục tiến vào. Cuối cùng chỉ còn lại Doanh Thiên và bên cạnh Mộc Hiên. Mộc Hiên mở lời “Ta có thể hay không cùng đạo hữu tiến vào”.

Doanh Thiên mỉm cười có chút thương thức, sau đó lại lắc đầu nói: “Vẫn là khuyên người mau chóng rời đi, nơi này không có cái gì bảo vật, chốc nữa thôi bọn hán liền sẽ chết không còn một mống”. Dứt lời Doanh Thiên cũng k có để ý Mộc Hiên sau đó tự mình đi vào.

Mộc Hiên chỉ thấy Doanh Thiên không có cái gì thần lực hộ thể, cũng không xé rách kết giới đi vào. Chỉ thấy hán nhẹ nhàng đi xuyên qua kết giới. Giống như kết giới không hề tồn tại trước mặt hán. “Gặp cao nhân” đây là trong đầu Mộc Hiên suy nghĩ lúc này.

Mộc Hiên không có bước vào dung nham bí cảnh, cũng không có rời đi ngay, cuối cùng hán leo lên một viên vắn thạch ngay tại phụ cận bí cảnh. Yên lặng ngồi đó chờ đợi.

Thời gian trôi qua liền có càng nhiều người tiến đến bí cảnh sau đó đi vào. Thậm chí liền có 3,4 vị Thần Vương cũng tiến vào.

Bước vào bí cảnh đằng sau, xuất hiện trước mắt Doanh Thiên là một cái thế giới nham tương, thế giới này vô cùng rộng lớn. Chính là so với Cực Huyền Giới dạng kia đại thế giới còn muốn to lớn gấp mấy lần. Nơi này khắp nơi đều là dung nham nóng chảy. Dung nham này liền là thần roi xuống cũng chỉ có một con đường chết.

Doanh Thiên xác định phương hướng sau đó đi về phía đó. Trên đường đi tùy thời hán đều có thể thấy có người phát hiện và tranh đoạt bảo vật. Khó trách tại một cái thế giới như thế này cũng là điều kiện tốt để dân sinh ra một số thần được quý hiếm, nhất là những loại Hoả thuộc tính thần được kia. Hoặc là có những loại thần thạch hay thần kim tại dưới điều kiện này mà sinh ra. Có thể nói khắp thế giới nham tương này nơi nơi đều là bảo.

Tại đi rất lâu về phía trước, cuối cùng Doanh Thiên dừng lại, bởi vì nơi này tụ tập lấy rất nhiều người, đại khái khoảng 400 người. Bọn hán tụ tập ở đây cũng không phải nơi này có cái gì báu vật cần tranh đoạt mà vì bọn hán không thể tiến thêm. Phía trước nơi này khắp nơi đều là hoả vũ, nhiệt độ cực kì kinh khủng. Tại đây có thể nge bọn hán bàn tán.

“Tại sao lại không đi tiếp” có người mới đến tò mò hỏi.

“Mới tới hà, không sợ chết liền đi” một người cười khẩy đáp lại.

“Ban này có mấy người, đều là Nguyên Thần tiến lên, liền bị những hoả vũ kia cuốn lấy, hiện tại liền thành một đồng tro tàn dưới dung nham”.

“Hoả vũ này thật như vậy khủng bố sao”

“Không tin người liền đi lên thử”.

Ngay tại lúc này, một cỗ khí tức cường hoành tới cực điểm kéo tới. Cỗ khí tức này làm mọi người ở đây đều biến sắc.

“Có Thần Vương giá lâm” có người giật mình kinh hãi.

Chỉ thấy từ xa một đạo lưu quang vun vút lao tới. Cuối cùng nge oanh một tiếng đáp lên một viên nham thạch lớn. Quang mang tán đi, chỉ thấy lộ ra một cái trung niên nam tử, nam tử này mặc một bộ kim bào. Trên người hán vương giả khí tức phát ra cuộn cuộn ép cho không ai dám tới gần. Hán lẳng lẽ đứng đó một hồi lâu, cuối cùng mở miệng: “Không lẽ đây là.....”

“Là Thần Hoả” một cái thanh âm dễ nghe vang lên chặn dứt lời hán.

Nam tử trung niên này nhú mày nhìn về phía sau. Chỉ thấy một cái yêu điều thân ảnh đang nhẹ nhàng bước tới. Nàng này trên người bao phủ một tầng sương mờ khiến không ai nhìn rõ dung nhan của nàng. Thế nhưng là từ dáng người liền có thể đoán ra đây tuyệt đối là một cái mỹ nhân. Đang sợ là tu vi của nàng vậy mà cũng là Thần Vương.

Nam tử trung niên nhìn thấy nàng về sau cũng không có ngạc nhiên, thế nhưng là trong lòng của hán có chút giật mình. Bởi vì lấy tu vi của hán vậy mà không phát hiện nàng đã tới. Hán có thể cảm nhận còn Thần Vương đang hướng nơi này cấp tốc đi tới, thế nhưng là đối với nàng hán lại không có chút nào phát hiện. Đây là hán kiêng kỵ nhất sự tình.

Trung niên nam tử vội nói “Tại hạ Lang Gia, Lang Tử Tự, không biết cô nương tôn tính đại danh”.

Nữ tử kia chỉ nhẹ nhàng đáp một câu: “Thiên Sơn người vô danh”.

Thế nhưng câu này liền làm Lang Tử Tự giật mình. Bởi vì Thiên Sơn chính là một cái siêu cấp thánh địa thần giới. Quan trọng là Thiên Sơn đã từng đi ra không chỉ một mà là 11 vị Thần Đế, trong đó liền có 5 vị đã từng gánh thiên mệnh chấp chương thần đình. Đây mới là đáng sợ địa phương.

Bọn hán Lang Gia tại trong quá khứ cũng đã từng có thần đế. Thế nhưng là cũng chỉ có 2 vị, hơn nữa cũng không có ai có thể gánh thiên mệnh. Hiện tại bọn hán Lang Gia cũng là một cái Thần Gia Tộc lớn. Thế nhưng so sánh với Thiên Sơn kia liền lộ ra nhỏ bé vô cùng.

Lang Tử Tự vội chấp tay nói: “Thất lễ, hoá ra là Thần Vương Thiên Sơn giá lâm”.

Nữ tử thần vương kia cũng là gật đầu đáp lại. Sau đó nàng nhìn về phía trước một hồi lâu rồi cuộc mở miệng: “Có lẽ là Thần Hoá xếp hạng trước 5 đi”.

Thần Hoá xếp hạng trước 5. Đây cũng là trong đầu Lang Tử Tự ý nghĩ, bởi vì tràng diện này chỉ có Thần Hoá xếp hạng trước 5 mới có thể bày ra đến.

Tại Thần giới, thiên địa dần sinh ra nhiều loại hoá diễm, hoá diễm này gọi là tiên thiên chi hoá. Có một vị vô cùng cường đại thần đế đã dành cả đời đi tìm hiểu hoá diễm thiên địa. Cuối cùng công bố Thần Hoá Bảng, thần hoá bảng bên trên bài danh 33 loại hoá diễm cường đại nhất. Thần hoá chính là được voi số thần thêm đồ mất. Nhất nhà những cái kia đan thần và tượng thần. Có được cường đại hoá diễm có thể trợ bọn hán luyện đan, rèn binh khí tăng lên độ thành công và chất lượng. Cho dù không dùng để luyện đan luyện binh cũng có thể tăng lên một mảng lớn thực lực. Dùng thần hoá luyện thể. Trở thành một thủ đoạn công kích. Bất luận thế nào. Thần hoá là để cho vô số người thêm muốn.

Thần hoá bài danh càng cao liền càng mạnh. Nếu thật là bài danh trước 5 thần hoá liền để thần hoàng, thậm chí thần đế cũng có thể động tâm.

Nghĩ tới đây, Lang Tử Tự liền lấy ra một đạo truyền tin phù. Hắn muốn gửi tin về trong tộc để trong tộc cường đại hơn lão tổ nhanh chóng xuất thủ, hi vọng có thể đạt được thần hoá. Thế nhưng là hắn rất nhanh liền thất vọng, bởi vì truyền tin phù hắn vừa đánh ra liền bị hoá vũ cuốn lấy thiêu đốt.

Cái này liền để cho hắn tương đương giật mình. Dù sao lấy hắn tu vi Thần Vương Nhị Trọng Thiên này đều không thể gửi đi truyền tin phù, điều này chứng tỏ nơi này bí cảnh tuyệt đối là bị phong bế cực chắc chắn. Trước mắt hiện tại chỉ có 2 lựa chọn, 1 là tới tranh đoạt, 2 là chờ cho càng nhiều cường giả tới, đến lúc đó tranh đoạt liền càng khó. Hơn nữa thần hoá nói đoạt thì dễ, chứ thực ra khó hơn lên trời.

Muốn đoạt được thần hoá chỉ có 2 cách, một là ngươi dựa vào cường đại lực lượng, đem thần hoá trấn áp, sau đó từ từ luyện hoá, nếu ngươi không đủ lực lượng liền sẽ bị nó phản phệ, thiêu ngươi thành tro bụi, tại trong quá khứ không biết bao nhiêu người cướp đoạt thần hoá thành công, thế nhưng là trong giai đoạn luyện hoá xảy ra sơ sót, khiến thần hoá phản phệ, từ đó thân tử đạo tiêu.

Cách thứ 2 là được thần hoá nhận chủ. Cách này ngoại trừ có duyên hoặc vận khí liền phải dựa vào chính ngươi có hay không vận khí kia. hơn nữa cách này chính là cực kì an toàn. Thần hoá nhận chủ tuyệt sẽ không phản phệ. Trừ khi ngươi chết thần hoá mới sẽ tìm chủ mới.

Rất nhiên liền lấy Lang Tử Tự hiện tại thực lực hắn đều k có chắc chắn có thể lấy được thần hoá. Bởi vì vừa rồi hắn đã thử qua. Hoá vũ kia uy lực cực mạnh, bên ngoài hắn có thể ngăn trở thế nhưng là tiến sâu vào trong thì hắn không có nắm chắc. Hơn nữa nơi này quy tắc thiên địa phát sinh biến đổi lớn. Thực lực của hắn ở đây phát huy ra không tới 7 thành.

“Cô nương có cao kiến gì đâu” Lang Tử Tự hỏi thăm nữ tử thần vương kia.

Nữ tử này lắc đầu nói “Lấy chúng ta thực lực, lấy không nổi thần hoá này, chỉ có thần Hoàng xuất thủ, may ra”.

Lang Tử Tự đang định nói gì đó, thì một tiếng cười lớn vang lên.

“Ha ha, thật may mắn, không ngờ lại gặp được thần hoá, xem ra hôm nay vận khí của ta là tốt”. Người tới chính là một cái nam tử, nam tử này một thân từ y. Trên người hắn thân uy phát ra cường hoành tới cực điểm. Đây là hắn cố ý phóng xuất thân uy.

Lang Tử Tự nhũu mày thầm nghĩ “Gia hoá này vậy mà tới đây”.

Nam tử mới tới kia tên là Trương Vũ, tu vi cũng là thần vương nhị trọng thiên, tại Thần Đình, Trương Gia cũng là một cái đại thần gia tộc rất lớn, chính là đè ép Lang Gia một đầu.

“Ồ, không ngờ gặp người quen, Lang Tử Tự, ngươi đến sớm, thế nhưng đến sớm k có tác dụng gì, thần hoá hôm nay chắc chắn thuộc về ta ha ha”. Trương Vũ gặp Lang Tử Tự liền tiến tới cười to.

Lang Tử Tự lạnh nhạt “Ngươi cứ như vậy xác định thần hoá về tay ngươi”.

Trương Vũ cười lớn tiếp tục nói “Tại sao không. Ồ.....” hắn vừa nói vừa nhìn về phía nữ tử kia. Sau đó hắn lại gần hỏi “tiểu cô nương là người phương nào, trước đây chúng ta chưa từng gặp qua a”.

Nữ tử thần vương kia nhẹ giọng đáp: “Chưa gặp”.

Ngay lúc này, một cỗ khí tức cường đại cũng kéo tới. Tới là một nữ phụ, nữ phụ này che kín mặt. Tu vi tất nhiên cũng là thần vương. Đáng nói là nữ phụ này sau lưng treo lên một thanh đao cực lớn. Thanh đao này tản mát ra sát phạt khí tức. Rất hiển nhiên không biết có bao nhiêu vong hồn đã tại dưới đao này chết đi.

Lang Tử Tự kiến thức liền rất sâu. Hắn dựa vào cây đao này liền đoán ra người phụ nữ này lai lịch. Nàng này gọi là Mộc Phi Vũ, người đòi gọi nàng là Đao Vũ Thần Vương. Nguyên nhân bởi vì nàng chính là sử dụng cây đao kia mà đi ngang thần giới.

Nàng nhìn chăm chăm về phía trước. Sau đó xuất thủ tóm lấy một đám hỏa vũ trước mặt. Chỉ thấy đám hỏa vũ kia nhanh chóng quấn lấy nàng thiêu đốt. Một lát sau hỏa vũ biến mất. Giống như là ước lượng được cái gì. Nàng lấy lên cây đao kia, chính là vận dụng toàn lực chém ra một đao. Một đao này không có uy thế kinh thiên động địa gì. Thế nhưng lại giống như chém ra thiên địa. Chỉ thấy nơi đao mang đi ngang qua. Bất luận cái gì hỏa vũ, cái gì nham tương đều bị một đao này chém thành 2. Cái này là nàng chém ra một con đường.

Sau đó nàng cũng không có cái gì chần chừ lập tức đi theo con đường kia tiến về phía trước. Thấy một màn này, Trương Vũ và Lang Tử Tự cũng là kinh dị không thôi. Bởi vì một đao kia liền chém ra một con đường mấy trăm vạn dặm. Đây là cỡ nào uy lực.

Trương Vũ cũng lấy ra một thanh trường thương, sau đó toàn lực đâm một kích. Chỉ thấy hấn mở ra con đường chỉ có hơn trăm vạn dặm. Mặc dù so kém Mộc Phi Vũ, thế nhưng là vẫn có thể đi, sau đó hấn tiến lên.

Lang Tử Tự thì là trầm mặc. Không ai biết hấn suy nghĩ cái gì. Qua thật lâu. Hấn quyết định rời đi. Ngay tại khi hấn rời đi. Nữ tử kia lên tiếng:” Ngươi cứ như vậy rời đi, liền thử cũng không thử”.

Lang Tử Tự cười khổ:”Ta không có thực lực kia, chỉ vèn vèn Đao Vũ Thần Vương liền có thể quét ngang chúng ta, ân có lẽ cô nương có thể”.

“Ta cũng như vậy không có thực lực kia, chỉ là..... nơi này có vấn đề, rất lớn vấn đề”. Nữ tử kia nói.

Nàng xuất thân chính là không bình thường, nàng huyết mạch cũng vô cùng cao quý. Nàng có được một đôi thần nhãn. Ngay tại vừa bước tới nơi này, nàng liền không ngừng quan sát. Thế nhưng lấy nàng đôi thần nhãn kia cũng chỉ nhìn thấy một mảnh mờ mịt. Cho đến nàng vận dụng nhất đôi thần nhãn kia nàng liền nhìn thấy một cái bóng ma. Bóng ma kia giống như là phát giác được nàng. Nó cũng nhìn về phía nàng. Cái này khiến nàng cảm giác có chút không ổn.

Cuối cùng nàng cũng không có nói với Lang Tử Tự về bóng ma kia. Cuối cùng 2 người đều tại rời đi.

4 vị thần vương rời đi đằng sau. Ở đây chúng thần mới nhẹ nhàng thờ phào 1 tiếng:”Thần vương, quá cường đại. Chỉ đứng đó liền khiến chúng ta thờ cũng khó khăn”.

“Xem ra nơi này không có cái gì tốt lấy. Đi địa phương khác thôi”

“Hắc, không đi thử một chút thần hoá vận khí”.

“Có gan ngươi liền đi, không thấy ngay cả Thần Vương cũng từ bỏ..... ày, vậy mà thật có người đi thử”.

Chỉ thấy một cái nam tử áo trắng bước về phía trước. Chính là Doanh Thiên.

Xung quanh những thần kia đều ngạc nhiên hỏi:”Đây là muốn chết sao”.

Thế nhưng tiếp theo lại để bọn hấn há hốc miệng. Chỉ thấy Doanh Thiên đi tới đâu, hỏa vũ cũng nham tương liền sẽ tự động tránh ra mở cho hấn một con đường. Cái này khiến bọn hấn đều cảm thấy không thể nào. cuối cùng Doanh Thiên biến mất trong tầm mắt bọn hấn.

Có người không tin tã, cho rằng nơi này liền có thể đi qua. Thế là liền lĩnh bước lên phía trước. Chỉ gặp hấn vừa bước lên, hỏa vũ liền nhanh chóng đem hấn vây lại. Hấn kêu thảm một tiếng. Sau đó liền hoá thành tro bụi. Cái này đem ở đây đều dọa sợ. Cũng không còn ai dám lên thử.

“Đáng sợ, rốt cuộc là thần thánh phương nào”

“Không lẽ là Thần Tôn ẩn giấu sao”.

“Đi mau, nơi này không tốt ở”.

.....

Lại đi về trước hơn một ngàn vạn dặm, đối diện Doanh Thiên trước mặt là một vùng hư vô, nơi này không gian đều bị hủy diệt, chỉ còn lại một mảnh hư vô không gian đen ngòm kia. Doanh Thiên nhìn thấy Trương Vũ kia, giờ phút này Trương Vũ chỉ còn lại 1 khoả đầu lâu đang cấp tốc bỏ chạy, thế nhưng là 1 cái móc câu từ trong hư vô lao thẳng ra đem hấn đầu lâu kéo lại. Chỉ thấy hấn đầu lâu chìm vào trong hư vô, sau đó kêu thảm một tiếng rồi im bất.

Doanh thiên cũng k có để ý tới Trương Vũ. Hấn chỉ nhìn chăm chăm về phía trước.

Tại một gò đất nhỏ giữa dòng nham tương. Mộc Phi Vũ đang chống đao nửa quỳ tại đó. Tay trái nàng đã không còn. Tay còn lại chống lên cây đao lớn kia. Nàng hiện tại bị thương rất nặng. Tại thời điểm nàng tiến tới đây liền ngay lập tức bị phục kích, lấy nàng thân kinh bách chiến thế nhưng trong nháy mắt vẫn bị móc câu kia kéo đi một cánh tay. Chưa kể trên móc câu lưu lại một cỗ hắc ám lực lượng đang lại ăn mòn thần lực và cơ thể nàng. Trương Vũ đến sau nửa khắc, thế nhưng là không có cảnh giác. Ngay tại hấn ngạc nhiên nhìn Mộc Phi Vũ bị thương thì trong hư vô kia một cái móc câu lập tức kéo đi thân thể hấn. Chỉ để lại một khoả đầu lâu. Thế nhưng là cuối cùng cũng chạy không thoát.

Giờ phút này nàng biết mình đang đối mặt với một cái vô cùng khủng bố sinh linh. Chỉ một cái móc câu liền giết chết một tôn Thần Vương. Đây là cơ nào

lực lượng khủng bố.

Trông thấy Doanh Thiên hiện thân. Nàng cũng là vô cùng ngạc nhiên, ban nãy tại bên ngoài hoá vũ. Nàng có quan sát qua, trông thấy hắc đứng ở một góc, nhưng nàng cũng không có chú ý quá nhiều. Giờ phút này hắc xuất hiện ở đây chứng tỏ hắc cũng không phải hạng người tầm thường. Thế nhưng là có hay không qua được cái móc câu kia.

Ngay tại lúc này từ trong hư vô một cái móc câu nhanh chóng hướng doanh thiên bay tới. Nó nhắm thẳng vào đầu Doanh Thiên, đây là muốn kéo đi đầu lâu của hắc.

Thế nhưng Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng đưa tay lên búng nhẹ 1 cái. Móc câu kia lập tức liền bị bắn trở về.

Giống như không từ bỏ, trong hư vô móc câu lần nữa bay ra. Thế nhưng cũng không phải như trước 1 cái, mà là hàng ngàn hàng vạn cái móc câu phô thiên cái địa mà ra.

Thử nghĩ 1 chút, chỉ một cái móc câu liền có thể thu hoạch tính mạng của một vị Thần Vương. Đối diện hàng ngàn hàng vạn cái móc câu như vậy, liền xem như Thần Hoàng tại đây cũng chỉ có nước bỏ mạng.

Thế nhưng là Doanh Thiên một bộ không để ý. Cái này làm Mộc Phi Vũ hoài nghi liệu hắc có thể hay không đỡ được chiêu này. Chỉ thấy Doanh Thiên lần nữa nhẹ nhàng búng tay, lần này những móc câu kia cũng không có bị đẩy về mà là vỡ tan thành những hạt bụi. Chính là triệt để bị huỷ diệt.

“Chờ ở đó, lát liền tới chơi cùng ngươi” Doanh Thiên lạnh nhạt hướng hư vô nói một câu.

Trong hư vô liền im lặng, cũng k có tiếp tục công kích. Giống như nó thật là sẽ chờ vậy.

Doanh Thiên yên lặng nhìn về một hướng trong hư vô. Nơi kia là trung tâm vùng hư vô này. Nơi đó có một điểm sáng nhỏ, nếu như đến thật gần liền sẽ phát hiện điểm sáng nhỏ kia liền là một ngọn hoa diễm. Ngọn hoa diễm này có màu đen, thỉnh thoảng lại có một chút màu trắng hiện ra.

Nếu như có người biết hàng ở đây nhận ra ngọn hoa diễm này nhất định sẽ bị khiếp sợ. Bởi lai lịch ngọn hoa diễm này quá mức dọa người.

Ngọn lửa này gọi là Đế Diễm.

Người ta biết đến Nhân tộc Thủy Tổ có 8 vị. Gọi là Tam Hoàng, Ngũ Đế. Ngũ đế một trong Viêm Đế, dành cả đời đi khắp thiên địa thu thập hoa diễm. Cuối cùng trải qua vô số năm tháng dài đằng đẳng, hắc thành công thu thập hoa diễm trong thiên địa, chính là có tới mười mấy vạn loại hoa diễm, từ đơn giản nhất củi lửa, tới các loại thần hoa, tiên hoa, thánh hoa, thiên hoa. Cuối cùng đem vạn hoa diễm dung hợp với nhau, tạo thành Đế Diễm. Ngày Đế Diễm thành, thiên địa vạn hoa đều theo triều bái.

Viêm Đế cùng Doanh Thiên đã từng có rất nhiều giao tình, thế nhưng là cả hai vì một chút khúc mắc mà trở mặt với nhau. Doanh Thiên cũng không có nghĩ tới một ngày lại có thể nhìn thấy Đế Diễm ở một nơi như thế này.

“Lửa ở đây, vậy người nơi nào” Doanh Thiên thầm hỏi một câu, hắc cũng đã có câu trả lời trong lòng mình. Thế nhưng là hắc không có nguyện ý tin tưởng câu trả lời kia. Bởi vì Viêm Đế và Đế Diễm chính là bất ly thân, hiện tại Đế Diễm tại đây, cái này có thể nói cái này là lành ít dữ nhiều.

Thu hồi chính mình tâm tình. Doanh Thiên hướng bên kia hư vô nói một câu, “Hiện thân ra, chúng ta tới nói chuyện, không cần cùng ta giấu đầu hở đuôi”.

Ngay lập tức, từ trong hư vô trào ra vô số hắc vụ. Hắc vụ này xuất hiện khiến cho nham tương cũng vì đó mà đổi màu, nơi này thiên địa vốn đã tối tăm liền càng trở nên tối tăm. Cuối cùng một cái sinh linh đáng sợ con người xuất hiện đi ra. Cũng không có nhìn thấy nó diện mạo, bởi vì cả thân thể nó bao phủ lấy hắc vụ.

Mộc Phi Vũ vừa trông thấy cái thân ảnh hắc ám kia. Cả người nàng giống như rơi vào hầm băng, mặc cho nơi này thiên địa đầy nham tương hoá vũ nóng bức, thế nhưng một cỗ lạnh lẽo cứ như vậy kéo lên, để nàng không tự chủ được run cầm cập.

Nàng sợ hãi. Chân chính sợ hãi, nàng giết qua vô số người. Cũng đối mặt qua vô số nguy hiểm, thế nhưng là nàng chưa từng sợ hãi. Đối mặt những nhân vật lợi hại hơn đem nàng đánh bại nàng cũng k có sợ hãi. Thế nhưng là giờ phút này trông thấy thân ảnh kia. Nàng sợ hãi đến tận cùng.

.....

Xin lỗi anh em. Tuần này công việc quá khủng khiếp. Bù đầu bù óc chạy công việc mệt gần chết. Không có thời gian viết. Chương này viết được một nửa cách đây mấy ngày, bây giờ viết nốt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Hắc Ám Sinh Linh

Tại thân ảnh hắc ám kia xuất hiện. Thiên địa nơi bí cảnh này cũng theo đó mà tối sầm lại. Giờ phút này, bất cứ ai đang trong bí cảnh đều có thể nhận thấy điều này.

Một cổ bất an quái lạ dâng lên trong lòng bọn hắn.

Ở một nơi xa, nữ tử Thần Vương Thiên Sơn kia đưa mắt nhìn về nơi này, trong ánh mắt nàng toát ra quang mang thần thánh. Cuối cùng nàng thu hồi ánh mắt của mình, thu hồi ánh mắt về sau, trong mắt nàng chỉ còn lại sự sợ hãi. Bởi vì nàng cuối cùng nhìn rõ bóng ma kia. Nàng nhìn thấy một cái thể giới từ vọng, thân chất như núi, máu chảy thành sông. Sau tất cả, chính là cái thân ảnh kia.

Tại nhìn thấy cảnh tượng kia, nàng giống như là hao hết mình sức lực. Nàng bỏ chạy, nàng muốn nhanh nhất có thể rời đi bí cảnh này. Cuối cùng nàng sợ hãi phát hiện, bí cảnh đã bị phong bế. Không cách nào đi ra.

Về phần Doanh Thiên từ lúc thân ảnh hắc ám kia xuất hiện. Hắn cũng không có động. Một lát sau Doanh Thiên rốt cuộc mở lời: "Thật sự là không có nghĩ tới, các ngươi thứ này vậy mà có thể đi vào Thần Giới".

Thân ảnh hắc ám kia giống như có chút ngạc nhiên đáp lại: "Giống như ngươi hiểu biết về ta". Giọng nói của hắn vô cùng âm trầm, giống như là từ thần thanh âm vậy. Cái này để Mộc Phi Vũ bên cạnh nghe được chỉ có cảm giác linh hồn muốn rời ra.

Doanh Thiên bật cười đáp lại: "Hiểu, rất hiểu là đằng khác, giống như ngươi liền chết dưới tay ta 2 tên".

Câu này đi ra khiến cho thân ảnh hắc ám kia có chút chấn động. Hắn không khỏi lần nữa đánh giá lại Doanh Thiên. Hắc ám sinh linh xuất thân vô cùng thần bí. Tại phiên thiên địa này căn bản cực ít người biết về lai lịch của nó. Thế nhưng tựa hồ là cái tên trước mặt này vô cùng hiểu rõ về nó. Cái này khiến nó ngạc nhiên vô cùng. Hơn nữa nó căn bản không tin Doanh Thiên có thể giết được giống như hắn sinh linh hắc ám khác. Bởi vì bọn hắn sinh linh hắc ám này vô cùng cường đại. Cường đại đến rồi tình rồi mệnh. Hắn không tin một cái thanh niên này có thể làm được.

Thấy hắc ám sinh linh nghi hoặc, Doanh Thiên lần nữa nói: "Thế nào, không tin, tại chết trong tay ta, một tên 3 sừng 2 đuôi, một tên 1 sừng ba đuôi, thế nào tin hay không".

Lần này hắc ám sinh linh triệt để giật mình. Bởi vì hắn tin, hắn cũng biết rõ 2 cái sinh linh đã bị Doanh Thiên giết kia. Bởi vì bọn hắn tại cùng nhau sinh ra, cũng lẫn nhau có cảm ứng. Một cái chết đi những cái khác đều sẽ cảm nhận được. Doanh Thiên cũng không có nói dối. Hắn từ lâu đã biết 2 cái kia đã chết. Hơn nữa là chết rất thảm.

Cái này để hắn có chút đề phòng nam tử trước mặt này. Cuối cùng hắn nhìn thật sâu Doanh Thiên. Nói: "Rất có thể ngươi đã giết bọn hắn, thế nhưng là lấy ngươi hiện tại thực lực căn bản là không thể nào".

"Ân, ánh mắt có chút tinh tường, ta hiện tại vừa mới trùng sinh, thực lực cũng không có khôi phục. Ngươi cũng như vậy" Doanh Thiên cười đáp. Ngay sau đó Doanh Thiên đánh ra một chương. Một chương này quang minh chiếu rọi thiên địa. Một chương này xua tan hắc ám. Chỉ thấy một chương này để cho sinh linh hắc ám kia lộ ra chân thân.

Nó là một cái sinh linh hình người. Thế nhưng là trên người nó lân phiên màu đen kín mít. Chân tay đầy móng vuốt và gai nhọn. Nếu có người không biết liền sẽ nghĩ nó mặc một bộ áo giáp, nhưng thật ra những lân phiên kia đều là một phần thân thể của nó. Đầu nó có một đôi sừng, sau lưng là một cái đuôi. Tại trước ngực nó lân phiên có chút vỡ nát, trong đó chảy ra huyết dịch màu đen. Hiển nhiên là trước đó bị thương không nhẹ.

Doanh Thiên gật đầu: "quả nhiên là có chút giống, các ngươi đây là cùng nhau khôi phục nguyên nha".

Hắc ám sinh linh cười lớn: "Nếu là ngươi toàn thịnh, có lẽ ta sẽ rút lui, thế nhưng là lấy ngươi hiện tại lại dám trước mặt ta hò hét, không sợ ta ăn ngươi".

Doanh Thiên cười nhạt lắc đầu: "Ăn ta, ngươi quá đề cao chính mình, nếu như hôm nay đổi lại ta muốn ăn ngươi thì sao".

"Khắc khắc, ta tại nơi này kinh doanh mấy cái kỷ nguyên, ngươi không thắng được ta, ăn ngươi liền để ta có thể khôi phục 5,6 phần. Đến lúc đó ta có thể đi lại, ai ngăn được ta" Hắc ám sinh linh cười lớn. Giống như là hắn đã nắm chắc sẽ ăn thịt Doanh Thiên vậy.

Doanh Thiên lần nữa nói: "ngươi ở đây kinh doanh mấy cái kỷ nguyên, liền một ngọn lửa cũng không có thu nổi, không khôi phục quá bất tài đi".

Câu này của Doanh Thiên làm hắn có chút tức giận. Tại rất lâu về trước, hắn bị người đánh trọng thương, hao tổn vô số tâm huyết mới có thể chạy trốn tới Thần Giới, cũng may mắn tìm được vào bí cảnh này. Làm hắn không nghĩ tới là trong bí cảnh này lại cất giấu một ngọn lửa bá đạo vô cùng. Lần đầu hắn muốn đem ngọn lửa thu lấy liền xuy bị nó thiêu chết. Cuối cùng hắn hao tổn tâm huyết đem nơi này phong bế lại. Năm tháng qua đi thỉnh thoảng hắn sẽ mở ra bí cảnh để dụ những kẻ tham lam đi vào, sau đó hắn thịt bọn hắn để khôi phục. Vừa tìm cách thu lấy ngọn lửa kia. Thế nhưng là đã lâu như vậy hắn vẫn không có cách nào thu lấy ngọn lửa kia. Cái này làm hắn có chút bức bối.

Doanh Thiên lần nữa nhìn vào hắc ám sinh linh, cuối cùng ánh mắt rơi vào vết thương trước ngực hắn, có thể nhìn thấy tại đó thỉnh thoảng sẽ lưu động một vệt quang minh tại đó lưu chuyển. Chính vệt quang minh này ngăn vết thương khép lại. rất rõ ràng hắc ám sinh linh này là bị người khắc dùng quang minh lực lượng đánh trọng thương. Trải qua năm tháng như vậy cũng vẫn chưa khôi phục. Rõ ràng người đánh thương hắn phải vô cùng cường đại.

"Ngươi đây cũng không phải bị bọn ta người bên này đánh trọng thương, mà là cùng các ngươi khôi phục 72 đánh a". Doanh Thiên nhìn một chút liền hiểu ra mánh khoé.

"Hừ, nếu không phải ta chủ quan đi vào bẫy của bọn hắn, dựa vào bọn hắn 4 cái liền không có khả năng hại được ta" hắc ám sinh linh tỏ ra khó chịu.

Doanh Thiên gật đầu cười đáp. “Ân, nếu thật chỉ có 4 cái người liền không sợ, đáng tiếc các người mỗi cái đều là cao ngạo không sợ trời không sợ đất, kết quả hiện tại 36 cái chắc chỉ còn khoảng 20”.

Biết Doanh Thiên tại cười nhạo mình, hắc ám sinh linh ánh mắt âm trầm lạnh giọng hỏi: “Hiểu rõ chuyện như vậy, chắc chắn người không phải cái gì vô danh hạng người, nói đi, đền cùng người là ai, Thiên Đạo người, hay là cái nào đó Thiên Tôn”.

“Ta là ai không quan trọng, quan trọng là hôm nay sẽ có thêm một cái chết đi, phải biết các người chết một cái liền thiếu một cái, liền có một ngày các người sẽ tuyệt diệt nha” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói.

“Khẩu khí thật lớn, hôm nay chủ định liền phải ăn người, đem người ăn xong thương thể của ta nhất định khôi phục. Khắc khắc”. Hắc Ám sinh linh cười lớn.

Doanh Thiên cười cười lấy tay xoa xoa nói: “không vội, không vội, đã lâu như vậy không có một cái có thể nói chuyện, k buồn sao, chi bằng chúng ta ngồi xuống nói một chút”.

Hắc ám sinh linh nghi hoặc: “Thế nào nói”.

Doanh Thiên vẫy tay, ngay lập tức từ dưới nham tương bay lên 3 tảng đá, 1 lớn 2 nhỏ. Chỉ thấy hắc hoa tay một cái. 3 tảng đá biến thành một cái bàn và 2 chiếc ghế. Doanh Thiên nhẹ nhàng ngã lưng vào một chiếc, sau đó hắc vung tay, lập tức mấy trăm vỏ rượu lớn xuất hiện trôi nổi xung quanh.

“Tới, uống rượu”. Doanh Thiên gọi một câu.

Hắc ám sinh linh cũng là một cái hào sảng, cũng không có chán chường: “Tốt, ta tới”.

Đạt đến bọn hắc dạng này cảnh giới liền không có cái gì tốt chơi mưu kế. Căn bản không lo lắng đối phương sẽ tại ám hại. Cũng như Doanh Thiên đã nói. Tại địa phương này mấy cái kỷ nguyên tịch tịch. Hiện tại gặp được một cái có thể nói chuyện. Đây là cơ nào để chịu sự tình.

Rốt cuộc bọn hắc cũng không có nói câu nào, mỗi cái riêng phần mình uống rượu. Uống rất nhiều. Tại mỗi cái uống hết gần một trăm vỏ sau đó. Rốt cuộc hắc ám sinh linh nói chuyện: “Sảng khoái, chính là vô cùng sảng khoái. Cái thứ gọi là rượu này chính là thứ ta thích nhất tại cái thiên địa này”.

Doanh Thiên gật đầu cười đáp: “Ân, rượu chính là đồ tốt, tới tới, uống nhiều chút”.

Cái này cảnh tượng để ở bên kia quỹ gôi Mộc Phi Vũ có chút không thể tưởng tượng nổi. Nếu không phải nàng chứng kiến từ đầu liền sợ rằng sẽ tưởng rằng bọn hắc là 2 cái đã lâu không gặp bằng hữu.

Cuối cùng Doanh Thiên liếc nhìn Mộc Phi Vũ sau đó vẫy tay: “Người tới, rót rượu cho ta”.

Mộc Phi Vũ trong lòng vô cùng giật mình. Thế nhưng nàng là người biết thời thế. Nếu nàng không tới, sợ rằng chết chắc. Nếu tới thì may ra còn có một con đường sống.

Thế là một cái kỳ quái cảnh tượng diễn ra. Một cái cụt tay nữ phụ máu chảy đầm đìa đứng bên cạnh rót rượu cho một cái thanh niên và một cái quái vật uống rượu cùng nhau.

Ngay tại một khắc này, hắc ám sinh linh nhìn chăm chăm Doanh Thiên sau đó liếm mép. Cuối cùng giống như là nhịn không được, nó động thủ. Vung ra một trảo tóm lấy vai Doanh Thiên, ngạc nhiên là Doanh Thiên cũng không có động, tùy ý hắc đánh tới.

Kết quả hắc ám sinh linh sinh sinh kéo trên vai hắc xuống một mảng thịt. Sau đó giống như không để ý tới Doanh Thiên, cứ như vậy nhai, sau đó lại uống. Ăn hết miếng thịt kia về sau. Nó nói: “Mỹ vị, thật là mỹ vị, không nhớ lần trước mỹ vị như này đã là bao lâu”.

Doanh Thiên mặc kệ bên vai kia máu chảy đầm đìa, chăm rai vừa uống vừa cười: “Thế nào, rất ngon có đúng không”.

“Ngon, rất ngon, ta quyết định hôm nay mọi giá liền phải ăn người, một cục xương cũng không để phí, khắc khắc”. Hắc ám sinh linh dữ tợn cười nói.

“Ân, ta thắc mắc một điều, ngày đó người làm thế nào đi vào thần giới”. Nơi này không phải dễ dàng như vậy đi vào, mà lại trong tình huống người bị trọng thương” Doanh Thiên hỏi dò.

Giống như không có cái gì cần giữ bí mật, hắc ám sinh linh liền nói: “Ta cũng không phải nhóm đầu tiên tiến vào thiên địa này. Tại bọn hắc đi vào trước đó, rất lâu về sau bọn ta những cái này còn ở lại mới tiến vào thiên địa này. Chính là mong muốn có được no nê đồ ăn. Không ngờ.....”

“Không ngờ các người tại thời điểm vừa bước vào thiên địa này liền bị tập kích” Doanh Thiên nói.

“Ân, không sai, bọn ta vốn nghĩ thiên địa này cũng không có ai có thể ngăn bọn ta bước chân. Không ngờ rằng nơi này thế mà có nhiều nhân vật khủng bố. Lần kia tiến vào, bọn ta chết mất một cái, toàn bộ lấy trọng thương mà đào tẩu đi” hắc ám sinh linh giống như đang hồi ức lại chuyện đó kể. Sau đó lại cười nói tiếp: “thế nhưng là bọn hắc phục kích chúng ta cũng phải trả giá không nhỏ. Khắc khắc”.

“Sau đó thế nào” Doanh Thiên hỏi tiếp.

Hắc ám sinh linh đáp:”sau đó rất lâu, bên kia 72 bọn hắc cũng tiến vào thiên địa này. Không rõ bọn hắc như thế nào thoả thuận. Cuối cùng thuận lợi tại thiên địa này đi lại. Chính là muốn truy sát bọn ta. Khiến bọn ta phải trốn chạy khắp nơi”.

Doanh Thiên nghe vậy liền cười lớn:”ha ha, liền đáng thương các ngươi nha. Chạy trốn như chó nhà có tang”.

Nghe được Doanh Thiên có ý mỉa mai cười nhạo mình, Hắc ám sinh linh hừ lạnh một tiếng. Sau đó cũng không có nói gì tiếp tục uống rượu.

Cuối cùng, Rượu hết.

Hắc ám sinh linh ngay lập tức muốn động thủ. Chỉ thấy trên người hắc phủ thiên cái địa hắc vụ tuôn trào mà ra. Trong chớp mắt nơi này tràn ngập hắc vụ kinh khủng. Mộc Phi Vũ né không kịp liền bị đánh một chút hắc vụ. Nghe được xèo xèo, nàng thân thể bị ăn mòn gần một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Đối Chiến Hắc Ám Sinh Linh

Mộc Phi Vũ bị hắc vụ trong nháy mắt ăn mòn một nửa thân thể, cái này để nàng tương đương tuyệt vọng. Nàng chưa từng nghĩ liền sẽ một ngày mình chết thảm như vậy.

Đúng lúc này Doanh Thiên một tay vớ ra, đem nàng kéo ra sau hắc. Hắc trên thân toát ra quang mang xanh lục, một cỗ sinh cơ khổng lồ rót vào thân thể nàng. Lập tức thân thể nàng lần nữa tái sinh. Không những thế nàng giết mình phát hiện, thọ nguyên của mình thể mà kéo dài một mảng lớn. Cái này để dung nhan của nàng trẻ lại không ít. Từ một cái trung niên nữ phụ, nàng trở nên trẻ như mới 20.

Ngay lúc này, hắc ám sinh linh cái đuôi của nó nhanh như cắt chém về phía Doanh Thiên, một chiêu này nhìn như đơn giản, nhưng tuyệt đối có thể đem một toà thể giới chém làm đôi.

Chỉ thấy Doanh Thiên nhẹ nhàng đưa lên một ngón tay. Nghe được keng một tiếng. Vậy mà sinh sinh đỡ được một đuôi này.

Doanh Thiên đỡ được giống như không phải là quá lạ, hắc ám sinh linh biết Doanh Thiên tuyệt đối không dưới mình. Hắc thu về cái đuôi. Sau đó chuẩn bị đánh ra kích thứ 2.

Trên đầu hắc đôi sừng kia hiện ra từng đường vân màu đỏ như máu. Từng đường vân này ẩn chứa huyền ảo vô song. Ngay lập tức trên không trung xuất hiện một cái hư ảnh khổng lồ. Đây là một cái quái vật, nhìn tương tự hắc ám sinh linh. Hư ảnh này to lớn đến mức, chỉ cần là đang trong bí cảnh này đều có thể nhìn thấy nó. Cùng lúc này một cỗ bá đạo sát phạt khí tức quét ngang bí cảnh. Cái này làm những người đã tiến vào giết mình kinh hãi.

“Mau nhìn, đó là quái vật gì”.

“Má ơi chạy mau”.

“Không xong, bí cảnh bị phong bế, không thoát ra được”.

Cho dù là nữ tử đến từ Thiên Sơn kia, hay Lang Từ Tự lúc này nét mặt cũng cực kỳ nghiêm trọng nhìn về phía hư ảnh kia.

Đây là lần đầu tiên bọn hắc cảm nhận được tử vong đang đến gần.

Hư ảnh kia há ra chiếc miệng của mình, từ trong miệng nó chỉ thấy trào ra vô số yêu ma quỷ quái. Số lượng chính là vô cùng vô tận. Lấy tốc độ nhanh vô cùng hướng về phía Doanh Thiên như một con lũ lớn.

“Thiên Ma Hàng Lâm”. Hắc ám sinh linh hô lớn.

Chỉ thấy Doanh Thiên cười nhạt:”Nhàm chán”.

Ngay sau đó, Doanh Thiên nâng lên tay của mình, chỉ thấy trong tay hắc xuất hiện một thanh kiếm, thanh kiếm này chỉ dài chừng một tấc, hơn nữa thanh kiếm này là được tạo thành từ nước. Trong nháy mắt Doanh Thiên bóp vỡ thanh kiếm này, thanh kiếm này tan vỡ thành vô số giọt nước nhỏ. Đáng nói là những giọt nước nhỏ này lại biến hoá thành vô số những thanh kiếm khác.

“Vạn Xuyên Thu Thủy” Doanh Thiên lạnh nhạt nói. Sau đó những thanh kiếm kia lập tức hướng về ma triều kia mà đối cứng.

Tại va chạm về sau, vô số yêu ma quỷ quái bị kiếm thủy xuyên qua tan thành mây khói. Cuối cùng bị diệt sạch. Hư ảnh kia bị vô số kiếm thủy xuyên qua thành từng cái lỗ hồng như một cái sàng. Cuối cùng tiêu tán.

Hắc ám sinh linh cười khặc khặc:”Ngươi quả nhiên rất mạnh, kế tiếp liền phải nghiêm túc rồi”. Hắc ám sinh linh nói ra câu này, lập tức trên thân nó lần

phiến xuất hiện từng đạo vết nứt, trong nháy mắt vết nứt lan toả khắp thân thể nó. Cuối cùng bạo vỡ mà ra. Cũng lúc này thân thể của nó trở nên bành trướng, để lộ ra bên dưới làn phiến một bộ huyết nhục đỏ au. Thân thể của nó lúc này lớn đến hơn trăm trượng. Trông cực kì đáng sợ. Trước ngực nó một con mắt lớn đóng chặt. Tuy đóng chặt, thế nhưng là trong khe mắt thỉnh thoảng thoát ra một cỗ lực lượng vô cùng khủng khiếp. Giống như chỉ cần con mắt ấy mở ra nhìn một cái liền có thể giết người. Thật vậy, đã từng có rất nhiều kẻ cường đại bị con mắt này nhìn mà chết.

Ngay tại thời khắc này, ma khí trùng thiên, chỉ thấy trên không trung kia ma khí ngưng tụ thành một cái đại thủ, đại thủ này to lớn đến không cách nào dùng mắt thường nhìn thấy toàn bộ. Đại thủ này ngưng tụ đi ra. Toàn bộ bí cảnh không gian giống như bị đóng băng lại. Không gian trở nên đông kết, bất kì ai ở trong bí cảnh đều tại cảm nhận được không gian trở nên nặng nề vô cùng, muốn bước đi đều khó khăn.

Đại thủ hắc ám kia ấn xuống, tại dưới áp lực của nó. Bên dưới nham tương giống như trăm luân, hoá vũ cùng vì đó mà tán loạn, Doanh Thiên thì càng như là hạt bụi dưới một thủ ấn này. Tựa hồ một chương này đánh xuống có thể đánh cho 3000 thế giới tan vỡ.

Thế nhưng là đôi mắt một chương này, Doanh Thiên lộ ra vô cùng bình thản. Chỉ gặp hần nhẹ nhàng nâng lên 2 tay của mình, lập tức một cái chữ phạt xuất hiện trên lòng bàn tay hắn, sau đó chậm chậm quay nhẹ. Tại một khắc này, phạt quang chiếu rọi khắp nơi, loáng thoáng đều có thể nghe thấy phạt âm quanh quẩn. Cuối cùng, Doanh Thiên đẩy một chương này oánh kích mà lên, chính là muốn đối cứng hắc thủ kia.

“Nhiên Đăng Ân” Doanh Thiên miệng hô.

Chỉ thấy một cái hoàng kim thủ ấn khoảng 20 trượng hoành không mà lên, hoàng kim thủ ấn so với hắc ám thủ ấn thì lộ ra nhỏ bé đến đáng thương. Thế nhưng là hoàng kim thủ ấn giống như kéo theo cả một cái phạt quốc, từng tôn từng tôn đại phạt ấn ẩn hiện lộ ra về vô cùng thần thánh.

Cuối cùng 2 chương này chạm nhau, hoàng

kim phạt ấn lập tức toát ra phạt quang sáng chói vô cùng, chỉ thấy nơi phạt quang đi qua. Hắc ám khí vụ đều bị tịnh hoá rồi. Hắc ám thủ ấn trong chớp lát liền bị phạt quang soi thành trăm ngàn lỗ thủng, cuối cùng tiêu tán đi.

Ngay tại hắc ám thủ ấn tiêu tán đi, một cái liêm đao màu đen đã tại từ trên thiên không bổ xuống, liêm đao này mang theo cực kì tà ác khí tức, rõ ràng đây là một kiện vũ khí chí tà. Đây là hắc ám sinh linh bản mệnh vũ khí. Lúc này nó thôi động chính mình toàn lực bổ ra một đao này, muốn đem Doanh Thiên chẻ làm đôi.

Đao này uy mãnh đến không cách nào tưởng tượng, tại nơi nó đi qua, không gian bị chém đứt để lộ ra từng vết hư vô đen ngòm. Liền ngay cả thời gian nơi đó cũng ngưng trệ lại, tựa hồ như chém đứt cả thời gian. Cuối cùng đao này bổ xuống, đem Doanh Thiên đứng tại đó bổ ra làm đôi.

Thế nhưng là Doanh Thiên bị bổ ra làm đôi kia tiêu tán đi, thực chất đó chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi. Cách đó không xa Doanh Thiên xuất hiện. Cái này để hắc ám sinh linh ngạc nhiên không thôi.

“Tránh được một đao này của ta, ngươi thật nhanh” Hắc ám sinh linh lạnh lùng nói.

“Cũng không có gì lạ, đao của ngươi vẫn chậm” Doanh Thiên cười nói.

Hắc ám sinh linh cũng không có tiếp tục động thủ. Nó nhìn Doanh Thiên một lát rồi nói: “Có lẽ ta đã đoán ra được một chút ngươi là ai đi?”

“Ồ, vậy nói nghe một chút” Doanh Thiên có chút hứng thú.

“Thiên Địa này có một cái truyền thuyết về một cái cấm kỵ nhân vật, thiên đạo người bên kia đã đem hắn liên quan thông tin triệt để xóa đi, số người biết đến hắn tuyệt không có nhiều, ngoại trừ những cái Thiên Tôn kia, tuyệt không quá trăm người biết đến ngươi, có phải hay không Tận Thế Chân Chủ?” Hắc ám sinh linh từ từ nói.

“Tận Thế Chân Chủ?, hắc, cái này danh tự rất tốt để chụp mũ a” Doanh Thiên lắc đầu cười.

“Nếu ngươi đã biết ta là ai, vậy kể tiếp liền dứt điểm, không có cùng ngươi dây dưa” Doanh Thiên nói tiếp.

Ngay sau đó hắn 2 tay kết một đạo ấn quyết. Sau đó hoa tay một vòng, lập tức một thanh hắc kiếm xuất hiện trong tay hắn, thanh hắc kiếm này vô cùng xấu xí, giống như là một thanh sắt vụn, lưỡi kiếm chính là sứt mẻ lung tung, chuôi kiếm được quấn bởi một dải vải trắng đã cũ kĩ sờn rách. Toàn thân kiếm chỉ có một màu đen thui kì lạ. Trên kiếm cũng không có bất kì cái gì khí tức kinh người, tựa hồ nó chỉ đơn thuần là một thanh kiếm sắt bình thường đến không cách nào bình thường hơn.

Thế nhưng là hắc ám sinh linh ánh mắt có chút co rút lại, mặc dù thanh kiếm không có chút khí tức nào, thế nhưng là nó ẩn ẩn cảm nhận được nguy hiểm vô cùng.

Ngay lập tức, trên lưng hắc ám sinh linh vậy mà mọc ra một đám xúc tu, nhưng xúc tu này phổ thiên cái địa lan toả ra tám hướng mà đi.

Chỉ gặp lát sau chúng kéo trở về, trên mỗi cái xúc tu vậy mà xiên lấy một người, hoá ra nó muốn đem người xâm nhập bí cảnh toàn bộ ăn sạch để gia tăng một chút sức mạnh. Những cái bị bắt về kia đa số đều bị xiên chết, có một số ít thực lực khá cao thì còn sống nhưng là đã hấp hối, vậy mà lại có tới 4 vị thần vương bị xiên tới. Bọn hắn đều còn sống, đang ra sức muốn thoát ra ngoài, thế nhưng là dù dùng cách nào đều không thể thoát.

Cuối cùng cái thì đem mình bối cảnh ra dọa dẫm. Cái thì chửi mắng. Chỉ gặp hắc ám sinh linh không có kiên nhẫn quát: “Các ngươi những cái hạ đẳng sinh linh này đều chỉ là thức ăn, khặc khặc”.

Ngay sau đó miệng nó bỗng chốc hoá lên to lớn vô cùng, sau đó chính là một ngum đem toàn bộ bắt được người ăn xuống.

Từ đầu đến cuối Doanh Thiên cũng không có xuất thủ, hẳn k có nghĩa vụ phải đem bọn hắn cứu, hẳn cũng lười. Dù sao hắn cũng k phải cái gì thiện nam tín nữ.

Tại ăn hết đám người về sau, hắc ám sinh linh tựa hồ huyết khí có chút tăng lên, mặc dù không nhiều, nhưng vừa đủ để nó sử dụng ra thủ đoạn kia.

Chỉ thấy hắc ám khi vụ ngập tràn thiên địa bị nó hấp thu hết về thể nội, đây là muốn thi triển ra vô thượng thủ đoạn, muốn phân ra thắng bại.

Doanh Thiên bình thân chờ đợi, hắn cũng không có xuất thủ trước, bởi vì hắn không lo lắng mình sẽ thua, cho dù hắn hiện tại thực lực không có bao nhiêu cũng sẽ không thua bởi một cái sinh linh hắc ám này.

Con mắt đóng chặt trên người hắc ám sinh linh kia vậy mà động, chỉ một chút động này, vậy mà đem cả thiên địa nơi này đều động.

Cuối cùng con mắt kia chậm chậm mở ra, tại mở ra hết về sau, một luồng u tối quang mang chiếu rọi thiên địa này. Bên trong con mắt này vậy mà có đến 8 cái con ngươi xếp liền nhau, nhìn qua có chút đáng sợ.

8 cái con ngươi này liên tục đảo một vòng. Sau đó một luồng huyết sắc bắt đầu hội tụ.

Hắc ám sinh linh trầm giọng nói: "Đây là ta bản mệnh thần thông, sau khi dùng xong ta sẽ triệt để suy yếu, nếu ngươi đỡ được ta liền tùy ngươi xử trí, nếu đỡ không được, vậy ta hôm nay liền có một bữa ăn ngon".

"Tốt, chuẩn bị xong vậy liền tới đi". Doanh Thiên hứng thú cười.

Không tiếp tục nói nhảm, hắc ám sinh linh động thủ, một cỗ ánh sáng huyết sắc từ con mắt trước ngực nó phát ra nhắm thẳng Doanh Thiên mà chiếu tới. Luồng huyết sắc này mang theo uy lực tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, dưới ánh sáng này, tựa hồ ngươi là cái gì Thần Đế, Tiên Nhân, Thánh Nhân đều phải chết, dưới ánh sáng này mặc kệ ngươi tới đâu cường đại đều không có cách nào sống sót.

Thế nhưng Doanh Thiên một kiếm nơi tay, hắn nghiêng lưỡi kiếm một cái, sau đó đơn giản vô cùng chém lên. Một chém này, không có bất kỳ cái gì hoa mỹ. Cũng không có toát ra cái gì kinh thiên động địa uy lực. Càng không có bất luận một cái gì linh lực. Chỉ đơn thuần chính là vùng kiếm lên.

Thế nhưng là cái vùng kiếm này chính là đơn giản đem luồng kia huyết quang chém tán loạn. Sau đó từng đạo Oanh minh vang lên.

Nge được Oanh...Oanh...Oanh, khắp nơi trong bí cảnh này vì thế mà như muốn tan vỡ. Khắp nơi đều có thể thấy không gian nhanh chóng sụp đổ xuống, lấy tốc độ nhanh chóng lan rộng khắp bí cảnh, tựa hồ muốn đem bí cảnh triệt để hủy diệt đi. Nham tương, nham thạch trong bí cảnh cũng vì vậy mà đều rơi vào không gian hư vô.

May mắn là bí cảnh này kết giới bảo vệ cực kì vững chắc. Một kích kia cũng không thể đem nó hủy đi.

Nếu là ở bên ngoài Doanh Thiên cũng sẽ không gây động tĩnh lớn như vậy. Hắn hiện tại tình huống nhạy cảm. Gây động tĩnh lớn liền sẽ bị cảm ứng.

Thế nhưng là trong bí cảnh này hắn không cần cố kỵ. Bởi vì bí cảnh này đc bố trí bởi Viêm Đế. Đây là một cái cường giả đỉnh tiem trong thiên địa. Hắn bố trí ra bí cảnh tuyệt đối là vô cùng vững chắc.

Tại bên trong bí cảnh, nơi này đã không còn cái gì nham tương hoá vũ. Thay vào đó khắp nơi đều là hư vô đen ngòm. Chỉ còn lại Doanh Thiên và hắc ám sinh linh. Không, chính xác thì thêm cả Mộc Phi Vũ, nàng vẫn còn sống. Đương nhiên nàng sống sót là bởi vì Doanh Thiên một mực che trở nàng, nếu không giờ phút này nàng liền đã hoá thành một nắm tro bụi bị hư vô nuốt chửng. Mặc dù vậy nàng vẫn phải chịu thương thế vô cùng nghiêm trọng.

Hắc ám sinh linh lúc này có chút cứng đờ, nó khó nhọc nói ra: "Ngươi vậy mà đem mình kiếm vực bao trùm lấy toàn bộ bí cảnh, ta thế mà không có nhận ra".

Kiểm vực, hay còn gọi là Đạo Vực, cái này tùy vào ngươi tu luyện đại đạo gì thì có thể diễn hoá ra Đạo Vực tương ứng. Ví dụ như Kiếm Đạo có Kiếm Vực, Không Gian Chi Đạo có Không Gian Lĩnh Vực, Tử Vong Chi Đạo thì có Tử Vong Táng Tràng,.....v.....v.....

"Ngay từ lúc ta đến bí cảnh đã đem trọn bí cảnh bao phủ trong ta Kiếm Vực, nếu không lấy ta chút thực lực hiện tại muốn đối phó ngươi cần phải bỏ chút gân cốt, mà ta thì lười" Doanh Thiên không có chút nào giấu nói ra.

Cái này để hắc ám sinh linh có chút im lặng, dù sao nó cũng là một cái khủng bố sinh linh, thế mà lại vì lười mà muốn dùng thủ đoạn. Cái này để nó có chút âm ỉ.

Doanh Thiên ném đi thang kiếm đen về phía nó, chỉ thấy kiếm xuyên qua đầu lâu của nó không có chút nào trở ngại đem đầu nó quay lại chỗ Doanh Thiên, thì ra ngay tại một kiếm trước đó Đầu nó đã bị chặt đứt, chỉ là không có lập tức rơi đi mà thôi.

Mặc dù vậy nó vẫn là còn sống. Doanh Thiên muốn đem nó trấn áp lại. Cái đầu lâu ngạc nhiên nói: "Ngươi không giết ta?".

"Không vội, ta còn cần đến ngươi" Nói đoạn Doanh Thiên đem nó trấn áp lại. Sau đó hay nhìn về bộ thân thể không đầu kia của nó.

.....

Chương 1 và 2 đều đã sửa xong, khả năng sẽ dần sửa hết đến xong vụ Thái Âm Cốc. Nội dung thì chỉ có 2 chương đầu là thay đổi nhiều. Những chương về sau sẽ chỉ sửa câu chữ cho bớt lủng củng, vì nhưng chương đầu mới viết nên dùng từ không được ổn lắm. Mong ae vẫn sẽ ủng hộ. Cho mình động lực viết.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Thu Lấy Đế Diễm

Bộ thân thể không đầu của hắc ám sinh linh lúc này đã thu về như cũ, lân phiến cũng đã hiện ra trở lại.

Doanh Thiên lập tức bày ra phong ấn, đem bộ thân thể này phong ấn lại, sau đó đem nó trấn áp vào thức hải cùng với chiếc đầu lâu kia.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn hướng về Đế Diễm, ngay khi hắn chuẩn bị tiến về Đế Diễm thì Mộc Phi Vũ thanh âm vang lên.

“Tạ công tử cứu giúp. Ân tình này nhất định Phi Vũ ghi nhớ trong lòng”.

Doanh Thiên gật đầu: “Tien tay mà thôi, Sát Lục Chi Đạo cũng hiếm người, để người chết ở đây liền uổng phí”.

Nói xong Doanh Thiên hướng Đế Diễm bước tới, về phần Mộc Phi Vũ cũng nhanh chóng rời đi. Nơi này bí cảnh đã tan vỡ, không còn hắc ám sinh linh chủ đạo, bí cảnh phong bế cũng đã mở ra.

Lúc này bên ngoài bí cảnh đã tụ tập đông đảo rất nhiều ng. trong đó chính là có nữ tử đến từ Thiên Sơn kia và Lang Tử Tự, ngoài ra còn có lấy 2 vị Thần Vương khác. Tất cả 4 người bọn họ đều tại trọng thương.

Lúc trước có khá nhiều Thần Vương tiến vào bí cảnh, khi bọn hắn đang ở trong bí cảnh thì bị xúc tu kéo tới muốn xiên lấy bọn hắn. Bọn hắn liều mạng bỏ ra thâm đại giới mới có thể thoát đc một kiếp. Ngay khi phong bế bí cảnh mở ra, bọn hắn liền chạy ra ngoài.

Cái này không phải vì hắc ám sinh linh không đủ sức bắt bọn hắn mà vì đối mặt Doanh Thiên nó cũng không có thể phân ra quá nhiều tinh lực đi bắt bọn hắn. Nếu nó thật nghiêm túc, bọn hắn 4 cái tuyệt chạy không thoát.

Lúc này bên ngoài đang bàn tán.

“Bên trong xảy ra chuyện gì, vì sao mấy vị Thần Vương đều trọng thương”.

“Sợ là vì tranh đoạt bảo vật đi, hoặc là có một vị nào đó Thần Tôn tại, đem bọn họ đánh ra”.

“Có hay không muốn vào xem xét?”

“Muốn chết người liền đi, ta mới không có như vậy đi tìm chết”.

.....

Cuối cùng phong bế bí cảnh hoàn toàn lộ ra, chỉ thấy nơi này bí cảnh hiện tại chỉ còn lại toàn là không gian sụp đổ, khắp nơi đều có không gian loạn lưu, vết nứt không gian đầy đặc trông vô cùng đáng sợ. Kẻ tiến vào không cẩn thận tuyệt đối sẽ bị không gian xé nát, dù là Thần Vương cũng như vậy phải chết.

Ở đây cũng k có ai dám đi thử, dù sao bọn hắn đều là thần, trẻ nhất tuổi cũng sống mấy trăm năm, kẻ sống lâu tới cả vạn năm, bọn hắn đều không ngốc.

Ngay lúc này một cái thân ảnh từ trong không gian loạn lưu chạt vật chạy ra, chính là Mộc Phi Vũ, nàng hiện tại thương thế nghiêm trọng, lại có thể từ không gian loạn lưu thoát ra ngoài. Không thể nói nàng thật có bản sự.

Nàng đi ra ngoài để ở đây mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía nàng đem theo chút khiếp sợ cùng ngạc nhiên. Nhất là Lang Tử Tự, bởi vì nàng có chút biến hoá thật lớn, mặc dù nàng trọng thương thế nhưng sinh mệnh khí tức của nàng lại vô cùng dạt dào. Bên ngoài dung nhan cũng đã thay đổi. Từ đây hắn suy đoán có thể nàng đã đạt đc kỳ ngộ gì đó.

Cuối cùng nàng cũng không có để ý đến người xung quanh, lập tức chuẩn bị rời đi, ngay lúc này Lang Tử Tự vội hỏi: “Đạo Vũ Thần Vương, Trương Vũ thể nào?”.

“Hắn chết rồi”. Mộc Phi Vũ nói xong liền lập tức rời đi.

Câu này đủ để khiến ở đây lập tức sôi trào lên, bởi vì có rất nhiều người chứng kiến có gần 10 vị Thần Vương tiến vào, hiện tại chỉ có 5 người đi ra. Đây đồng nghĩa những người còn lại đã chết. Không những thế mà còn rất nhiều thần cũng không có đi ra. Đây là toàn quân bị diệt.

Thần Vương nha, đây tại thần giới đã là tồn tại có thể gánh vác một phương, tại thần giới đều có thể đi ngang, vẫn lạc một cái đều sẽ gây lên oanh động lớn. Hôm nay thế mà chết đi 5 vị. Tin tức này truyền ra, tuyệt đối là để một số những cái đại nhân vật cầm quyền thần giới kia để ý.

“Nơi này đầy thị phi, rời đi trước. Chờ những cái kia nhân vật tiến tới, chúng ta sợ sẽ dính vào” có người sợ liên lụy trước tiên rời đi

Ngay sau đó đám đông rất nhanh đều giải tán. Chỉ còn lại một số ít kiên nhẫn chờ đợi.

....

Đối diện Doanh Thiên lúc này chính là Đế Diễm. Ngọn lửa này cũng không có lớn lắm, chỉ khoảng một đám củi lửa bình thường trong bếp. Nhiệt độ nó phát ra cao đến dọa người. Cái này nhiệt độ đã không thể dùng từ để hình dung.

Xung quang đế diễm lúc này chỉ có duy nhất hỏa diễm pháp tắc còn tồn tại, ngoài ra không có bất luận cái gì pháp tắc, bởi vì tất cả đều bị nó thiêu cháy. Cho dù là không gian, thời gian đều không có ngoại lệ. Sở dĩ nơi này không gian trở thành hư vô bởi vì chính nó bị đế diễm thiêu đốt. Thử nghĩ một ngọn lửa có thể đốt cháy không gian, vậy nó đáng sợ đến cỡ nào.

Doanh Thiên nhìn chằm chằm Đế Diễm màu đen, cũng không có lập tức thu lấy, mà là xếp bằng ngồi xuống, hắn muốn thông qua Đế Diễm dò xét vài thứ.

Hắn nâng lên tay phải của mình, chỉ thấy nơi bàn tay hắn từng đạo từng đạo pháp tắc bắt đầu nổi lên lưu động, đây là thời gian pháp tắc. Thời gian đại đạo chính là một trong Nguyên Thủy Đại Đạo, ảo diệu độc nhất vô nhị, Nguyên Thủy Vũ Trụ to lớn vô biên, thế nhưng người có thể chạm đến Thời Gian Đại Đạo là ít đến đáng thương. Người có được thành tựu lại càng ít. Bởi vậy thấy được, Đại Đạo Nguyên Thủy là cỡ nào khó khăn lĩnh hội.

Nhưng Doanh Thiên thì khác, hắn đối với thời gian lý giải chính là tại đỉnh phong, không nói quá khi hắn có thể tiến vào thời gian trường hà để tiến về quá khứ là hoàn toàn có thể làm tới.

Chỉ thấy từng đầu thời gian pháp tắc kia xen lẫn nhau hướng Đế Diễm quần lấy, nhưng đế Doanh Thiên không ngờ là, thời gian pháp tắc vừa chạm tới Đế Diễm liền bị thiêu cháy, cái này đế Doanh Thiên bật cười: “Ngược lại là rất cứng đầu nha, thế nhưng chỉ là một cái hỏa chủng mà thôi, cũng không phải toàn thịnh Đế Diễm, cứng đầu với ta liền không có chỗ tốt”.

Chỉ thấy Doanh Thiên vẫy tay còn lại, một cỗ hàn băng chỉ khi từ tay hắn tuôn ra, lập tức nơi này thiên địa vốn dĩ cực kỳ nóng bỏng thì bỗng nhiên nhiệt độ hạ xuống vô cùng, thay vào đó dần dần trở nên vô cùng lạnh lẽo. Chỉ thấy không gian xung quang cũng nhanh chóng khôi phục trở lại, bởi vì nhiệt độ hạ xuống, không gian xung quanh cũng không bị thiêu cháy nữa nên bắt đầu khôi phục lại, sau khi khôi phục lại, không gian nơi đây trở nên vững chắc hơn trăm ngàn lần, nguyên nhân chính là hàn băng chỉ khí Doanh Thiên xuất ra khiến nơi này hoàn toàn bị đông cứng. Đế Diễm cũng vì đó mà âm thầm đi, thu nhỏ lại chỉ còn một nắm tay.

Đây cũng không phải vì Đế Diễm yếu, mà hiện tại nó chỉ là hỏa chủng, cũng không phải toàn thịnh trạng thái, nếu nó trạng thái toàn thịnh thì thế gian không có bất kỳ cái gì hàn băng có thể áp chế nó, thậm chí còn bị nó thiêu cho cháy.

Đương nhiên nếu Doanh Thiên cũng toàn thịnh thì không cần phải dùng tới hàn băng chỉ khí áp chế nó. Trực tiếp đem nó thu là được.

Giờ này trên tay Doanh Thiên là một ngọn cỏ 6 lá màu xanh dương, trên ngọn cỏ này có từng đường vân kì lạ, nó phát ra hào quang xanh dương dịu nhẹ êm ái, hàn khí chính là do nó tán đi ra.

Đây là Băng Bích Thiên Tinh Thảo, trong thiên địa thập đại linh căn một trong, chính là chí âm chí hàn một loại linh vật trong thiên địa.

Doanh Thiên sở hữu nó cũng đã lâu, một mực cất sâu trong thức hải. Hiện tại liền đem ra dùng một chút.

Tiếp tục, Doanh Thiên lần nữa đem thời gian pháp tắc quần đi lên, lần này cũng không có cái gì xảy ra ý muốn, thành công.

Sau đó Doanh Thiên tâm thần giống như đi vào một cái thiên địa khác, nơi này cùng hư vô có chút tương tự, chỉ khác là hư vô không tồn tại bất cứ thứ gì, còn nơi này thì tràn ngập một loại khí tức cổ xưa, hơn nữa trong đây thời gian pháp tắc cực kỳ tràn ngập.

Ngoài ra nơi này còn có một dòng sông cực kỳ lớn, dòng sông này cũng không giống như bình thường sông, nó là một dòng nước lớn vô cùng vô tận, nhìn từ bên ngoài giống như trong dòng nước ấy có vô vàn tinh tú lấp lánh, dòng sông này chảy cực kỳ chậm rãi, giống như từ bắt đầu nó đã chảy chậm như vậy, bây giờ và mãi về sau cũng sẽ như vậy không thay đổi.

Nếu là người biết rõ, liền sẽ biết đây chính là trong truyền thuyết Thời Gian Trường Hà, Thiên địa thời gian đều từ đây khởi nguồn, cũng chính là một trong Thập Đại Thiên Căn của Thiên Địa. Thập Đại Thiên Căn chính là Thiên Địa Linh Căn, sinh ra cùng với thiên địa, mọi thứ trong thiên địa chính là từ Thập Đại Thiên Căn mà thành.

Cũng không do dự, Doanh Thiên nhảy vào Thời Gian Trường Hà, ngược dòng mà đi, tại ngược dòng trở về quá khứ, thảnh thơi Doanh Thiên có nhìn thấy từng cái bóng người ẩn hiện, đây cũng không có gì lạ, đó là trong quá khứ những người kia có Thành Tựu thời gian tiến được đến địa phương này ngộ đạo, hoặc giống hắn đi về quá khứ dạng này, thậm chí hắn còn nhìn thấy chính bản thân mình, mà còn không phải một lần.

Dù sao trong quá khứ hắn đã từng tiến vào nơi này rất nhiều lần.

Cuối cùng hắn dừng lại, sau đó hắn đi ra ngoài, đoạn này thời gian trường hà chính là nơi hắn cần đến, hắn muốn nhìn một chút năm đó đến cùng là vì sao Viêm Đế đặt Đế Diễm ở thần giới.

Doanh Thiên kết ấn, từng đạo pháp tắc thời gian thẩm thấu tiến vào thời gian trường hà.

Cuối cùng từng cái hình ảnh hiện lên trên dòng sông, một cái lão giả tóc đỏ xuất hiện,.....

Tại thế giới thực (Đây là cảnh ở thế giới bên ngoài, hay chính xác là quá khứ, lúc này Doanh Thiên đang từ trong thời gian trường hà quan sát bên ngoài chứ không phải hoàn toàn bước về quá khứ giống như doremon có cỗ máy thời gian nhé ^^).

Viêm Đế bỏ trí ra bí cảnh, hắn đem Đế Diễm lấy ra, sau đó tách ra bản nguyên Đế Diễm, chính là Hoả chủng, hắn để hoả chủng lại, sau đó thở dài: "Nên đi, nếu thật ta sai, cũng nên trả một chút nợ cho hắn".

Sau đó Viêm Đế phá không mà đi, nơi hắn đến, là một cái tận sâu trong vũ trụ nguyên thủy một cái hắc động, hắc động này thỉnh thoảng chớp ra quang mang thần thánh.

Không do dự, Viêm Đế tiến vào, tại thời điểm hắn tiến vào, hiện ra trước mắt hắn là một cái thần thánh đại diện vô cùng khổng lồ. Viêm Đế bước tiến vào Đại diện. Đáp vào mắt hắn là một cái nữ tử đang lơ đãng bị trôi treo lên một thanh thập tự giá.

Thân thể của nàng lúc này khắp nơi đều là vết thương, huyết khí của nàng giống như là bị thứ gì đó hấp thu lấy, từ từ chạy theo vết thương mà hướng đi khắp nơi.

Thấy cảnh tượng này, Viêm Đế ánh mắt đỏ lên, gầm lên một tiếng: "Tĩnh nhĩ". Sau đó muốn xông lên giải cứu.

Chỉ gặp đại diện bỗng dưng vô tận quang minh chiếu rọi, từng cái thân ảnh mang theo khí tức quang minh vô cùng thần thánh xuất hiện. Đặc biệt là những cái này hình dáng đều rất tương tự hắc ám sinh linh mà Doanh Thiên vừa trấn áp bên ngoài. Chỉ khác là bọn nó quang minh chiếu rọi vô tận không dứt, còn hắc ám sinh linh thì tràn ngập khí tức tà ác cùng hắc ám.

Bỗng dưng, tại trên cao nhất một cái thân ảnh quang minh như có chút phát giác, nó nhìn về hướng Doanh Thiên, cái này để Doanh Thiên tương đương ngạc nhiên: "Vậy mà cảm ứng được".

Thân ảnh này trên người nó tràn ngập quang minh, chính là Doanh Thiên hiện tại cũng không có đem nó nhìn thấu chân diện mục, nó mở miệng: "Các hạ lại có thể đi vào thời gian trường hà nhìn trộm chúng ta, cái này đã kết xuống nhân quả, ta đã ân ân cảm ứng được ngươi bộ dáng, tương lai chúng ta tất nhiên sẽ gặp mặt".

Bên ngoài Doanh Thiên nở nụ cười nhạt, hắn cũng không có đem cái kia sinh linh để vào mắt, bởi vì hắn hiểu rõ bọn hắn là ai.

Về phần Viêm Đế cũng như vậy có chút phát giác, hắn cũng nhìn về hướng Doanh Thiên, trong lòng hắn cũng đã đoán ra được, thế nhưng hắn cũng không có nói gì. Chỉ im lặng.

Ngay sau đó một màn sáng chiếu rọi, đem hình ảnh Doanh Thiên nhìn thấy che đi, khỏi nói cũng biết là cái kia sinh linh đem bọn hắn sự việc che đi, ngay tại cuối cùng thời khắc hình ảnh biến mất, Viêm Đế mở miệng nói gì đó. Không ai biết hắn nói gì cũng không ai nghe thấy. Thế nhưng là Doanh Thiên lại biết.

Hắn thở dài: "nếu khúc mắc đã giải, vậy Đế Diễm này ta liền nhận".

Cuối cùng Doanh Thiên trở về thực tại, hắn nâng ngón tay chạm vào đế diễm, lập tức từng ngọn lửa quán theo ngón tay Doanh Thiên giống như rần rạo lên tay hắn, sau đó quán quanh thân hắn, bởi vì Viêm Đế khúc mắc đã giải, Đế Diễm cũng không có bài xích Doanh Thiên mà nó đã chấp nhận Doanh Thiên là chủ mới.

Thông qua Đế Diễm, hắn ân ân cảm nhận được Viêm Đế hắn là còn sống, dù sao Đế Diễm và Viêm Đế có một mối liên kết vô hình.

Cuối cùng, Doanh Thiên đem đế diễm vào thức hải, sau đó rời đi bí cảnh.

.....

Giải thích 1 chút, thập đại linh căn vs thập đại Thiên căn khác nhau nhé. Thập đại linh căn là người có thể đoạt để trở thành mình linh căn. Còn thập đại Thiên Căn chính là linh căn của thiên địa. Lấy ví dụ thiên địa là một người thì thiên căn chính là linh căn của nó. Cái này không ai có thể đoạt, kể cả main ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Nguyệt Nhi Gây Hoạ

Tại Doanh Thiên bước ra bí cảnh về sau, hấn ngoảnh đầu lại nhìn một chút. Nơi này không gian sẽ như vậy hỗn loạn cho tới rất lâu về sau, bởi vì lực lượng của hấn và hắc ám sinh linh còn tồn tại gây nên phá hư không gian. Có lẽ nhanh cũng sẽ mất mấy vạn năm nữa, nơi này mới có thể khôi phục lại như cũ.

Ngay lúc này một cái âm thanh gọi lên: "Ta liền biết công tử sẽ đi ra mà".

Người lên tiếng không ai khác chính là Mộc Hiến còn chờ bên ngoài, hấn cũng k còn gọi Doanh Thiên là đạo hữu, mà xưng công tử, hiển nhiên lúc này Doanh Thiên địa vị trong lòng hấn đã k giống với.

Thử nghĩ một chút, mấy cái Thần Vương đi vào có cái nào không bị trọng thương chạy ra. Thế nhưng là Doanh Thiên lại nhàn nhã như vậy, nửa điểm vết thương cũng k có. Người ngu cũng biết đây là ý tứ như thế nào.

Doanh Thiên cười nói: "Tốt một cái biết thời thế, vậy mà thật không có đi vào".

Mộc Hiến chấp tay: "May mắn có công tử nhắc nhở, nếu không e rằng hiện tại ta đã là một cái người chết".

Doanh Thiên mỉm cười gật đầu nói: "Không có gì, nể tình Mộc Thiên Ân, tiện tay mà thôi". Nói đoạn Doanh Thiên thân ảnh lập tức biến mất.

Thế nhưng câu này lại để Mộc Hiến giật nảy mình, Mộc Thiên Ân là hấn Mộc Gia Tiên Tổ, cho dù là người Mộc Gia cũng k có quá nhiều người biết đến cái tên này, cho dù là hấn cũng mới gần đầu đc biết, khi hấn tỉnh lại thời điểm, Doanh Thiên đã không còn thấy tăm hơi.

....

Trở lại Cực Huyền Giới, đi vào Tinh Vãn Các, Doanh Thiên lập tức thấy được có điều không đúng.

Tinh Vãn Các giờ phút này đúng là mở ra hộ các đại trận, đem hoàn toàn Tinh Vãn Các bao phủ vào, lại thêm từng cái thân ảnh đang cấp tốc đi lại, đây rõ ràng là có đại sự,

Doanh Thiên lác mình liền xuất hiện tại trong hấn trang viên, ngay tại hấn xuất hiện thời điểm, Mộng Diệp cùng Ma Âm, Từ Nghiên đều lập tức đi ra đón hấn.

Ma Âm và Từ Nghiên hiện tại đều đạt tới Linh Tôn cấp, về phần Mộng Diệp đã vô hạn tiếp cận Thông Thần cảnh. Cái này là tiến bộ cực nhanh.

"Nguyệt Nhi đâu" Doanh Thiên hỏi. Bởi vì ngay từ lúc hấn vào Tinh Vãn Các liền phát hiện Nguyệt Nhi không tại.

Ma Âm vội nói: "Tại 2 ngày trước, Nguyệt Nhi trốn đi ra ngoài, sau đó gặp phải người bắt nạt, Nàng tức giận liền đem người kia chém giết, không nghĩ tới đó là một cái người có bối cảnh cực lớn, chính là có Thần Linh phía sau. Sau đó nàng bị bắt đi. Bên đó tới đưa tin sẽ diệt chúng ta Tinh Vãn Các trả thù".

Mộng Diệp tiếp lời: "Ta có đi qua muốn cứu nàng về liền bị 3 tên Thông Thần ngăn cản, nếu không phải ta chạy nhanh giờ này có lẽ cũng đã chết".

Doanh Thiên ánh mắt âm trầm, hấn tối kị nhất 3 điều, một trong đó là đụng tới hấn bên cạnh người. Đây là hấn cực kị không thích. Bởi vì hấn là một cái bao che khuyết điểm người, hơn nữa là một cái cực kị bao che khuyết điểm.

Trong quá khứ, đã từng có Đạo Quân vì đụng tới hấn bên người mà bị hấn đánh chết, cái này gây ra Thiên Biến khiến cả Vũ Trụ hỗn loạn một thời gian.

"Được rồi, nếu bọn chúng muốn tới liền tới, Nguyệt Nhi hiện tại vẫn tốt, không cần vội" Doanh Thiên nói, bởi vì hấn thần thức vừa tìm tới Nguyệt Nhi, nàng hiện tại tốt, bởi vì có chút thủ đoạn bọn hấn đúng là không làm gì đc Nguyệt Nhi.

Sau đó Doanh Thiên rời đi tìm Thương Lan Y.

"Thế nào, đối diện một cái tiểu thần liền để các ngươi cân trọng vậy". Doanh Thiên ngồi đối diện Thương Lan Y hỏi.

Nge vậy đứng bên cạnh Thương Lan Y là Hoàng Cát vội nói: "Cái này..... hiện tại chúng ta cũng là thân bất do kỷ, tu vì chưa có khôi phục, lại thêm bên dưới môn đồ kia rục rịch..... không thể không cân trọng a".

Doanh Thiên lác đầu: "Các ngươi dạng này một lần vấp ngã hiện tại liền quá cẩn thận đi, đôi khi ở đời cũng nên cuồng một chút, k cần như vậy co đầu rụt cổ".

Thương Lan Y và Hoàng Cát nge vậy đều rơi vào trầm mặc, bọn hấn rõ ràng Doanh Thiên có ý gì. Bọn hấn trước đây đều là đại nhân vật, thế nhưng là không may vấp ngã mới trở nên như hiện tại khốn khổ. Cái này cũng làm cho bọn hấn không còn như trước cái kia ngạo khí, khiến bọn trở nên có chút nhu nhược đi. Đây là liên quan tới bọn hấn tâm cảnh. Doanh Thiên cũng chỉ có thể nhắc nhở như vậy. Còn lại đều dựa vào chính bọn hấn. Ai cũng k thể giúp.

Cuối cùng Thương Lan Y đánh vỡ bầu không khí này: "Vào đi". Nàng hướng bên ngoài động thiên nói.

Ngay lập tức một cái thân ảnh đi vào. Đây chính là Từ Ngọc Linh Đế, đương nhiệm các chủ Tinh Vãn Các.

Tại nàng đi vào thời điểm, trông thấy Doanh Thiên khiến nàng có chút ngạc nhiên, càng ngạc nhiên là Doanh Thiên thế mà ngồi đối diện bình khôi bình toạ với Thương Lan Y. Cho dù là Hoàng Cát cũng chỉ có thể đứng.

Tại Tinh Vãn Các rất ít người biết đến sự tồn tại của Thương Lan Y. Ngoại trừ mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão cùng với nàng vị này đương nhiệm các chủ mới có thể biết tới chân chính các chủ là Thương Lan Y. Bình thường trưởng lão cùng đệ tử Tinh Vãn Các thật đúng là không có ai biết tới nàng tồn tại.

Cũng chỉ có bằng đó người biết được Hoàng Cát cùng với vị này các chủ có quan hệ không bình thường, bởi vì Hoàng Cát đối với bên ngoài đệ tử chỉ là một cái ngoại môn trưởng lão bình thường, và lại hãn hành động vô cùng điệu thấp. Không có ai nghĩ tới hãn là một cái nhân vật không tầm thường cả.

Từ Ngọc Linh Đế chấp tay nói với Thương Lan Y: "Su Tỗ, bên ngoài tôi rất nhiều cường giả, là của Thần Xạ Thần Quốc người tới".

Thương Lan Y nghe xong liền hướng Doanh Thiên nói: "Thần Xạ Thần Quốc chính là cái thế lực đem Nguyệt Nhi bắt đi, bọn hãn có được 3 tôn thần linh, tại Cực Huyền Giới có thể xếp vào top 10 thế lực đỉnh tiêm".

Doanh Thiên cười vô vị đáp: "Một cái đại thế giới vậy mà chỉ có như vậy vài mống thần, thật không có hứng thú". Doanh Thiên một bộ k có hứng thú nói.

Thương Lan Y hướng Từ Ngọc Linh Đế lệnh: "Chuyện này ngươi không cần nhúng tay, đem Tinh Vãn Các thật tốt bảo toàn, chuyện này tự có người xử lý".

Nghe vậy Từ Ngọc Linh Đế có chút giật mình, dù sao Tinh Vãn Các là một cái không tầm thường môn phái, ở tại tây vực này cũng là nhất lưu môn phái. Thế nhưng so với những cái kia có thần tồn tại siêu cấp thế lực liền lộ ra có chút không đủ. Nàng biết vị này sư tổ tu vi thâm sâu không lường được thế nhưng là làm sao đầu lại thần.

Ngay lúc này Doanh Thiên bình thân lên tiếng: "Đề ta tới đi, dù sao người cũng cần trấn áp đồ vật kia, không nên để nó chạy mất". Doanh Thiên nói xong liền bước ra ngoài.

Thương Lan Y nhìn Doanh Thiên rời đi, không rõ nàng nghĩ gì, cuối cùng nàng vẫy tay để Từ Ngọc rời đi. Sau đó quay lại nói với Hoàng Cát: "Nên trở lại thời điểm". Trong mắt nàng hiện lên một tia quyết liệt.

Nghe vậy Hoàng Cát trên người khí thế cũng trở nên không giống với, ánh mắt của hãn cũng giống Thương Lan Y một vẻ. Đã đến lúc bọn hãn trở lại rồi, không cần co đầu rụt cổ nữa.

Tại bên ngoài Tinh Vãn Các lúc này, mấy chục chiếc chiến hạm khổng lồ đang bao vây lấy tinh vãn các, thêm vào đó từng cái từng cái thân ảnh mang theo linh lực khủng bố ẩn hiện. Cái này để Tinh Vãn Các chư vị trưởng lão cùng đệ tử đều cảm thấy khó thở.

Thần Xạ Thần Quốc hành động này để cho xung quanh tây vực vô số môn phái để ý tới. Dù sao tây vực đã lâu không có quy mô lớn chiến tranh như vậy, hiện tại làm ra động tĩnh lớn như vậy khiến không người có thể không hiếu kỳ.

"Thần Xạ Thần Quốc đây là làm gì, muốn diệt Tinh Vãn Các sao".

"Hắc, người không biết sao, nghe nói Tinh Vãn Các Thiên Tài mới nổi vậy mà đem Nhi tử của Duệ Thần chém giết, người đoán".

"Cái gì, đây là thật?"

"Thật đến không thể thật hơn, ta có một vị sư huynh tận mắt chứng kiến, vị kia nhi tử Duệ Thần tu vi đã đạt tới Địa Sư, thế nhưng là bị một cái tiểu cô nương Địa Nguyên Cảnh chém giết".

"Làm sao có thể, Địa Nguyên Cảnh chém giết Địa Sư đây là không thể nào".

"Mặc người không tin, đây là sự thật, vì thế mới đem Tinh Vãn Các dẫn tới ngập đầu tai hoạ".

Lúc này một cái Thân ảnh to lớn bước ra, hãn là một cái đại tráng hãn, trên người hãn cơ bắp cuộn cuộn, ẩn chứa một cỗ lực lượng vô cùng khủng khiếp, tựa hồ một quyền hãn oanh xuống đều khiến thiên địa vì thế mà sụp đổ. Tu vi của hãn vậy mà là Thông Thần Tam Trọng Thiên.

Hãn đứng trên cao nhìn xuống Tinh Vãn Các có chút khinh thường nói lớn: "Tinh Vãn Các người đâu, ra đây". Trong lời nói của hãn có kèm theo linh lực khiến cho hãn mỗi lời nói đều giống như sấm sét rền vang vọng khắp bầu trời, cho dù là cách xa cả vạn dặm đều có thể nghe tới.

Hơn nữa có kèm theo sóng âm công kích, cái này không khỏi để Tinh vãn Các những cái kia yếu kém đệ tử đều là người ngã ngựa đổ, thất khiếu đều chảy máu. Cảnh tượng cực kỳ máu me. Cho dù là những cái kia trưởng lão tu vi không kém cũng bị hãn làm cho huyết khí sôi trào.

Cuối cùng từ bên trong Tinh Vãn Các đi ra một nhóm khoảng 200 người, 200 người này vậy toàn bộ đều là Linh Đế phía trên cường giả, còn có mười mấy vị Thái Thượng trưởng lão đều là Linh Thánh, lấy Từ Ngọc Cầm đầu đi ra đối diện với tráng hãn kia, hiển nhiên ở đây hơn 200 vị này là Tinh Vãn Các toàn bộ nội tinh.

Trông thấy đoàn người này, Tráng hán kia căn bản không có để bọn hán vào mắt, hán lạnh lùng nói:”Các ngươi gây ra hoạ lớn, có hay không biết tội”.

Từ Ngọc vội đáp:” Cái này là do Tinh Vãn Các người không quản tốt đệ tử để bọn hán gây ra hoạ, vẫn mong Thần Quốc có thể triệt binh cùng ngồi xuống hảo hảo bàn luận”.

Nge vậy Tráng Hán kia ánh mắt phát lạnh:”Bàn Luận, không có cái gì tốt bàn luận, các ngươi giết Duệ Thần Nhi tử, hiện tại liền cầm cả các ngươi tông môn tới đền mạng”.

Tại hán nói xong câu này, từng cái thân ảnh từ trong chiến hạm vun vút lao ra, vậy mà có tới hơn một ngàn vị Linh Đế, Linh Thánh cũng có tới gần một trăm cái. Luận về số lượng chính là hoàn toàn đè nát Tinh Vãn Các.

Trông thấy số lượng lớn cường giả như vậy, Tinh Vãn Các bên này đều là sắc mặt biến đổi, bọn hán biết cái này nợ máu thật không dễ trả, thế nhưng là vẫn ôm hi vọng có thể buông xuống mà đền bù, nhưng hành động của Thần Quốc bên kia hiển nhiên là muốn diệt môn bọn hán. Cái này để bọn hán tương tương hoảng sợ, dù sao với đội hình này của Thần Quốc thì e rằng chỉ qua một canh giờ Tinh Vãn Các sẽ tan thành mây khói.

Tráng hán kia cười lạnh nhìn Tinh Vãn Các cường giả, hán đã vô cùng tiếp cận thần cảnh, hiện tại muốn lập lên công lao, không chừng vị kia Duệ Thần có thể ban cho hán cơ duyên thành thần, không nói Tinh Vãn Các bảo tàng kia tuyệt đối không ít, nếu có thể đem nó đoạt vào túi liền là một món lớn phát tài. Đây là 2 nguyên nhân hán xung phong đi làm việc này.

“Mẹ nó, không phải chỉ là chiến một trận sao, chiến liền chiến, tới đây ta liền giết tới mẹ ngươi không nhận ra ngươi”. Nói chuyện là một cái tóc đỏ lão già, hán là một vị Thái Thượng trưởng lão Tinh Vãn Các, nổi tiếng là nóng tính. Nge vậy xung quanh đều khuyên:”Thái lão, bình tĩnh một chút”.

“Bình Tĩnh, các ngươi bảo ta làm sao bình tĩnh, các ngươi tông môn sắp bị người ta diệt còn ở đó bình tĩnh, mẹ nó, tới hết cho lão tử, hôm nay muốn giết cái thống khoái” Thái Lão điên cuồng nói.

Nge Thái Lão nói vậy, Tráng hán kia cũng có chút nổi giận:”Tốt, vậy liền thành toàn các ngươi, qua hôm nay, Tinh Vãn Các liền trở thành quá khứ”. Nói đoạn hán ra hiệu động thủ.

Ngay lập tức từng đạo linh lực điên cuồng bộc phát bao trùm không gian, dưới linh áp này cho dù là Linh Hoàng bước vào cũng bị ép thành thịt vụn, đây là Linh Đế chiến trường, dưới Linh Đế căn bản không có tư cách đặt chân.

Ngay tại 2 bên chuẩn bị động thủ thời điểm, một cái thanh âm nhàn nhả vang lên:”Khoan đã, muốn đánh đã hỏi ta chưa?”.

.....

Cầu chút nguyệt phiêu hoặc đậu đi ^^ lấy tí động lực viết truyện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Ngông Cuồng

Đang giữa lúc 2 bên đang căng thẳng, thanh âm kia vang lên lộ ra có chút quỷ dị.

Tất cả mọi người đều hướng thanh âm kia nhìn sang, đó là một cái thanh niên tuấn mĩ, một bộ bạch y, một mái tóc trắng, làm cho mọi người ngoài ý muốn nhất là, hán vậy mà nằm dài trên một cái liễn. So ra trong hoàn cảnh này lộ ra quá lạ.

Tráng hán kia hướng Doanh Thiên lạnh giọng quát:”Tiểu tử, ngươi là ai, có biết Thần Xạ Thần Quốc làm việc k cho phép người khác xen vào”.

“Ồ, nghe thật ghê gớm nha, đứng cho vững nge ta giới thiệu, ta là thủ tịch đại đệ tử của Tinh Vãn Các.....,thế nào, sợ hết hồn chưa” Doanh Thiên một bộ không sợ trời k sợ đất hời hợt đáp.

Nge vậy không chỉ tráng hán kia là tất cả mọi người xung quanh đều im lặng k biết nói gì. Liền ngay cả chư vị trưởng lão của Tinh Vãn Các cũng á khẩu không thôi.

Bọn hán biết rõ ràng Doanh Thiên đc vị kia thần bí các chủ chỉ định làm thủ tịch đại đệ tử, thế nhưng là bọn hán cũng k có rõ ràng Doanh Thiên thực lực gì, dù sao hán quá trẻ, cao lắm cũng chỉ Linh Vương, Linh Vương cũng đc xem như cường giả, thế nhưng trong tràng diện này. Linh Vương căn bản k có chỗ chơi. Dù sao thăm dò cỡ nào hán căn bản k có cái gì tu vi.

Thái Lão nge vậy rốt cuộc cười to:”Tốt.. tiểu tử, ngươi đây là làm nỡ mặt mày chúng ta Tinh Vãn Các, nếu bọn hán được một nửa ngươi đảm lượng, ta thật không còn gì mong hơn” Thái lão vừa nói vừa chỉ bên dưới những đệ tử kia. Nghe vậy những đệ tử kia một bộ xấu hổ không có dám ngẩng đầu lên.

Dù sao hôm nay bọn hán cũng có thoát khỏi diệt môn kiếp nạn, đổi lại bất kỳ ai đều sợ hãi mà thôi.

Doanh Thiên cũng cười nói với Thái Lão: “Lão đầu nguoi cũng có cốt khí lắm, ta thích”.

“Hừ”

Tiếng hừ lạnh này là tráng hán thanh âm, hán cười lạnh: “Một cái còn con thủ tịch đệ tử cũng dám ở đây khoa môi múa mép, liền xem như các nguoi các chủ cũng không dám trước mặt ta nói như vậy, nguoi đây là muốn chết”.

“Ân, ta đây đích thật muốn chết a, tiếc thay, ta mệnh lớn, mãi mà không chết, đáng buồn thay”. Doanh Thiên một bộ hận không thể chết lác đầu thờ dài nói.

Cái này để những cái kia người chứng kiến đều có xung động muốn đập chết hán, ở đời, làm gì có kẻ nào ngai sống lâu, thế mà còn tên này còn ở đó vô sỉ nói muốn chết. Đây là trêu nguoi.

“Ta nói, các nguoi vì sao bắt tiểu nha đầu nhà ta đi” Doanh Thiên tiếp tục hỏi.

“Nha đầu kia giết Duệ Thần nhi tử, nguoi nói có hay không đáng chết”. Bên cạnh tráng hán kia một cái nữ phụ lên tiếng. Nàng chính là vị kia Duệ Thần nhi tử người bảo hộ, tu vi đạt tới Linh Thánh đỉnh phong. Tên là Ưu Hà

Nàng vốn có nhiệm vụ bảo vệ vị kia Duệ Thần nhi tử, khi đó hán cùng Nguyệt Nhi chiến đấu, nàng cũng chủ quan cho rằng một cái nha đầu Địa Nguyên Cảnh không có cách nào đánh lại Địa Sư. Ai ngờ nha đầu kia kiếm pháp cổ quái, vậy mà một kiếm liền đem vị nhi tử của Duệ Thần một kiếm chém giết. Căn bản là nàng k kịp trở tay.

Vì việc này khi nàng trở về đã bị vị Duệ Thần kia trừng phạt vô cùng đáng sợ, tu vi cũng rút xuống Linh Thánh sơ kỳ, đây là đối với nàng vô cùng tổn thất. E rằng cả đời nàng liền không thể tiến thêm một bước. Vì thế nàng lần này muốn lập công chuộc tội.

“Ân, rất đáng chết, thế nhưng đang chết là cái tên kia, vậy mà dám đối Nguyệt Nhi nhà ta động thủ, chết tốt chết rất tốt” Doanh Thiên gật đầu cười nói.

“Nguoi nói lại” Ưu Hà quát lớn một tiếng, sau đó lập tức một chương cách không hướng Doanh Thiên đánh tới.

Một chương Linh Thánh tùy tiện, thế nhưng là có kèm theo thiên địa lực lượng, cho dù Linh Đế cũng không dám đón đỡ. Linh Hoàng dính một chương này cũng sẽ nổ tung. Ưu Hà vốn cho rằng một chương này đủ đem

Doanh Thiên diệt sát.

Thế nhưng là một chương này của nàng cách Doanh Thiên chỉ một tác liền hư không tiêu thất. Cái này để không chỉ nàng mà tất cả mọi người đều ngạc nhiên không thôi.

“Hừ, vậy mà có chút bản lĩnh, Tiếp theo xem nguoi thế nào đón đỡ”. Ưu Hà không tin tà, nàng thế mà đem chính mình tuyệt sát thi triển đi ra. Quyết tâm muốn đem Doanh Thiên giết mới thôi.

“Tụ Linh Phiến Thiên Chương”. Ưu Hà hét lớn toàn lực đánh ra một chương. Chương này đánh ra một cái thủ ấn nhỏ bé bình thường. Thế nhưng là nó lại mang theo cực kỳ khủng bố linh lực, nơi nó đi qua không gian cũng bị rung động không thôi. Một chương này Oanh xuống đại địa tuyệt đối có thể đem mây vạn dặm đại địa đều đánh sập.

Đáng tiếc là....Tiêu thất, đúng thế, một chương này đánh tới Doanh Thiên vẫn như cũ tiêu thất. Cái này để Ưu Hà kinh hãi không thôi. Tráng hán kia cũng là nhìn lại Doanh Thiên ánh mắt đã không giống. Hán rốt cuộc nghiêm túc nhìn lại Doanh Thiên.

Doanh Thiên vẫn nằm đó, một bộ nhàn nhả tự tại không có sợ hãi. Đây là hán thật không sợ, hay là cố diễn. Nếu hán cố diễn lại có thể làm cho Ưu Hà 2 chương đều tiêu thất sao.

Thế nhưng là nhìn đi nhìn lại hán không có bất luận cái gì tu vi.

Tráng Hán trong lòng thầm nói: “Tiểu tử này..... tà môn”.

Hán giờ phút này cũng có chút cẩn thận, dù sao hán tu luyện hơn một ngàn năm, cũng k phải cái gì ngu dốt nguoi. Hán nhìn ra được, Doanh Thiên không đơn giản.

Rốt cuộc Doanh Thiên chậm rãi ngồi dậy, hán lùi ra một bầu rượu, vừa uống vừa từ từ bay lên trước đám Tinh Vãn Các cường giả, sau đó hướng tráng hán các loại chậm rãi nói: “Ta nói các nguoi nghe, Nguyệt Nhi là ta đệ tử, nàng muốn giết ai, kẻ đó liền phải chết, vì sao ư, vì nàng là ta đệ tử, mà ta.... ân, ta chính là một cái bao che khuyết điểm”, nói tới đây Doanh Thiên uống thêm rượu sau đó nói tiếp: “đừng nói nàng chỉ giết một cái thần nhi tử, liền xem như nàng giết thần phụ mẫu, cũng là bọn hán đáng chết, cái gì Duệ Thần, ta thấy là Dụ Thần thì đúng hơn”.

Doanh Thiên quăng đi bầu rượu sau đó nói tiếp: “Ta chưa có tìm các nguoi tính sổ, vậy mà dám tới tìm ta gây chuyện, nếu đã tới vậy hôm nay toàn bộ đều ở lại đi”.

Dứt lời một chương oanh ra, một chương này không có bất kỳ cái gì uy thế. Cũng không có bất kỳ cái gì linh lực xuất ra. Thế nhưng là... bên dưới kia trăm vạn đại quân vậy mà có tới hơn chục vạn nguoi cứ thế thân thể nổ tung thành huyết vụ.

Cái này để bọn hấn trở tay không kịp. Bọn hấn căn bản không có nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà có như thế thực lực.

“To gan, dám đối Thần Quốc chiến sĩ xuống tay, muốn chết”

Lập tức một đám mây chục cái Linh Đế lao tới muốn áp chế Doanh Thiên.

Thấy vậy bên này Tinh Vẫn Các người cũng muốn xông lên ứng cứu. Thế nhưng là bọn hấn lại bị Từ Ngọc Linh Đế cản lại.

“Các chủ, người làm gì, tại sao lại cản bọn ta”

“Đừng vậy, hôm nay tất chiến một trận”

Mấy vị trưởng lão nhao nhao hỏi.

Từ Ngọc Linh Đế lắc đầu nói với bọn hấn, “ta có lệnh không được nhúng tay”.

Nge vậy mấy vị Thái Thượng Trưởng lão đều lộ ra ngoài ý muốn. Bọn hấn biết lệnh là từ ai.

Thế nhưng là đa số trưởng lão lại tỏ ra nghi hoặc.

“Cái gì lệnh”

“Là ai ra lệnh, chuyện này là sao”.

Từ Ngọc khoát tay nói: “Chuyện này để nói sau đi”.

Bên kia đứng giữa vòng vây hơn chục tên Linh Đế vây quanh, Doanh Thiên hỏi họ nói: “Ít như vậy, lên hết một lượt đi, đồ phải giải quyết nhiều”.

Trong đó một vị Linh Đế quát: “Chết đến nơi còn ngông cuồng, động thủ”.

Ngay lập tức bọn hấn xuất thủ, linh lực bọn hấn lập tức phóng xuất ra tạo thành một cái vòng xoáy linh lực, mà Doanh Thiên đang ở trong đó, vòng xoáy này cực kỳ cuồng bạo, tựa hồ muốn đem Doanh Thiên xoáy thành thịt vụn.

Đối mặt cái này thủ đoạn, Doanh Thiên một bộ lắc đầu: “Không có ý tứ “.. chỉ thấy Doanh Thiên vung nhẹ cánh tay, vòng xoáy linh lực trong nháy mắt liền bị đánh tan, không những thế hơn mười vị Linh Đế kia bị chính vòng xoáy lực lượng toả ra đánh trúng nhao nhao lùi lại.

Chưa hết, Doanh Thiên đảo tay một cái, trong tay hấn vậy mà xuất hiện mấy cái vòng xoáy nhỏ bé, sau đó hấn vung tay lên, mỗi cái vòng xoáy hướng một vị Linh Đế bay tới.

Chỉ gặp những vòng xoáy kia khuếch đại lên, lập tức khoá chặt lấy những cái kia Linh Đế. Thấy vòng xoáy lao tới, có người chọn đối cứng, cũng có người lựa chọn tránh né. Thế nhưng là cho dù bọn hấn như nào tránh né đều không có tác dụng, vền vền mấy hơi thở, toàn bộ đều bị vòng xoáy hút vào trong.

Sau đó là một màn khiến tất cả kinh hãi.

Từng cái âm thanh thảm thiết vang lên, từng đạo gào thét cứu mạng hét vang khắp bầu trời. Sau đó từng cái vòng xoáy kia dần dần chuyển sang màu đỏ, cuối cùng tán đi để lộ ra một đám huyết vụ bay theo gió.

Nháy mắt diệt sát hơn mười vị Linh Đế để ở đây tất cả phải nhìn lại Doanh Thiên. Đây dù sao cũng là Linh Đế, tại thế giới này đều là đứng trên đỉnh cường giả. Đừng nhìn tại đây tụ tập nhiều cường giả như vậy. Cực Huyền Giới không lồ vô cùng, so với Cửu Hà Giới liền gấp 100 lần hơn. Số lượng sinh linh không có mấy chục ức tỉ cũng không kém là bao. Thế nhưng là đã từng có thống kê, Linh Đế toàn bộ Cực Huyền giới không quá mười vạn. Thử nghĩ chút 10 vạn so với mấy chục ức tỉ sinh linh, đây quả thực là nhỏ bé vô cùng.

Đây cũng là lý do Linh Đế là cỡ nào tồn tại. Tại một cái thế lực, mặc dù Thần số lượng là trọng yếu. Linh Thánh là lực lượng Tinh Anh. Thế nhưng Linh Đế mới là chiến lực chính.

“Tiểu bối chó có ngông cuồng” một cái Linh Thánh lão già hét lớn lao tới, theo hấn là 4 vị Linh Thánh nữa.

Cuốn cuộn Linh Thánh uy áp kéo tới, không có chút nào giữ lại. Bọn hấn muốn dùng thủ đoạn lôi đình diệt sát Doanh Thiên. Thế nhưng là không đợi bọn hấn đến gần, Doanh Thiên tay chỉ hư không, lập tức 5 vị Linh Thánh giống như là gặp phải trùng kích vô hình, nhao nhao từ trên không rơi xuống. Tại bọn hấn chạm đất, sinh cơ đã tuyệt.

Vô hình giết người, Doanh Thiên thủ đoạn này mang tới trấn nhiếp cực lớn, lúc này vô số ánh mắt hướng tới Doanh Thiên tràn ngập sợ hãi. Tráng hấn kia cũng nhìn Doanh Thiên trong mắt đầy kiêng kỵ. Bảo hấn một chưởng đánh chết 5 10 cái Linh Thánh hấn hoàn toàn làm được. Thế nhưng là chỉ tay hư không giết người, hấn làm không được. Đây là hấn kiêng kỵ cái thứ nhất, thứ 2 là hấn từ đầu đến cuối thăm dò không cách nào nhìn thấu Doanh Thiên rốt cuộc là cái gì cảnh giới. Đây là hấn kiêng kỵ nhất. Đáng sợ không phải là biết kẻ địch mạnh hơn, đáng sợ nhất là đối với kẻ địch hoàn toàn không biết.

Doanh Thiên thu tay về, sau đó nói một câu: “Ta lười động thủ, tiếp theo liền đưa tất cả các người xuống địa ngục, ta vốn là cái nhân từ người, cho các người thời gian một chén trà để hưởng thụ nốt cuộc sống”.

Tráng hán kia rút cuộc động, hắn nói: “Người rất mạnh, thế nhưng là ta khuyên người tốt nhất không cần nhúng tay, chỉ cần người rút đi, bọn ta diệt Tinh Vẫn Các sẽ không có truy cứu người, nếu không sẽ tự chuốc lấy cho mình hậu quả, người phải biết đây là lệnh của Thần”. Hắn nói giọng uy hiếp.

“Người biết không, ta gét nhất là bị người uy hiếp, kẻ uy hiếp ta không sai biệt lắm đều đã chết sạch” Doanh Thiên chậm rãi nói.

“Nói như vậy người nhất định nhúng tay, nếu vậy hôm nay e rằng người sẽ chết” Tráng Hán lạnh giọng.

“Sai, ta đã nói, các người hôm nay một cái cũng không thể đi, người chết là các người”.

Doanh Thiên k để ý nói.

Lúc này tráng hán cũng thật giận dữ, hắn chưa có bị khinh thường như vậy, nhất là trước đông đảo người như vậy bị khinh thường, mặc dù hắn kiêng kỵ Doanh Thiên nhưng không có nghĩa là hắn sợ.

“Tốt, ta cũng muốn lĩnh giáo người một.....”

Tráng hán chưa nói hết lời liền bị Doanh Thiên cắt ngang: “Hết giờ, CHẾT”.

Một chữ “Chết” đi ra. Bên dưới kia mấy trăm vạn quân, bao gồm hơn ngàn cái linh đế, linh thánh đều giống như là bị sét đánh. Tu vi dưới Linh Vương quân đội đều chốc lát nổ tung thân thể. Từng cái âm thanh bạo hưởng vang lên.

Trong mấy cái hơi thở, mấy trăm vạn quân đội, vậy mà biến thành huyết vụ.

Máu nhuộm rộng khắp đại địa, trong gió kèm theo mùi máu tanh nồng nặc.

Một màn này để những cái kia quan tông phái tới quan sát đều là trắng bệch mặt mũi. Không ít người trực tiếp nôn ọe.

Những cái kia Cường giả có thể lăng không đều là nhao nhao rớt xuống nằm la liệt trên mặt đất, mỗi cái đều là thất khiếu chảy máu. Tinh thần tán loạn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Trắng Trợn Đồ Sát

Tinh Vẫn Các xung quanh đại địa lúc này, đất đai thấm đẫm một màu đỏ, trong không khí huyết vụ lượn lờ. Không gian im ắng đến lạ thường. Chỉ còn nghe thấy từng tiếng rên rỉ không thôi.

Lúc này đây, bất kể là ai đều bị một màn trước mắt này kinh hãi không nói lên lời.

Mấy trăm vạn đại quân, cứ như vậy bốc hơi, hơn ngàn Linh Đế, Linh Thánh toàn bộ trọng thương. Tràn diện như vậy, e rằng chỉ có trong truyền thuyết mấy trận cổ lão chiến tranh mới có thể trông thấy.

Lúc này, những trưởng lão Tinh Vẫn Các cùng rất nhiều đệ tử đều trợn mắt há mồm. Bọn hắn căn bản không thể tưởng tượng nổi, Doanh Thiên vậy mà cường đại đến trình độ này, đây là vượt qua bọn hắn thường thức.

Rất nhiều đệ tử trước đây không phục Doanh Thiên lên làm thủ tịch đệ tử lúc này cũng đều lạnh toát trong lòng. Bọn hắn thầm may mắn trước đó không có làm gì quá phận. Nếu không e rằng kết cục không quá tốt.

Chư vị trưởng lão càng là bị trấn nhiếp, bọn hắn không cách nào nghĩ tới, cái tên nhìn thế nào cũng ra phạm nhân kia vậy mà như thế khủng bố.

Từ cách hắn ra đờ đôn, từ cách hắn ra đòn, không có bất kì cái gì tràn diện uy thế. Chỉ là đơn giản vung tay mấy cái, chỉ là đơn giản nói một câu, vậy mà mấy trăm vạn đại quân cứ như vậy bị diệt. Đây là cỡ nào thực lực.

Lúc này đây, tráng hán kia đã là kinh hãi vô cùng, hắn cũng không có ngoại lệ bị rút xuống, hắn đã là vô cùng tiếp cận thần linh, thế nhưng mặc kệ hắn thế nào chống đỡ, vẫn như cũ bị oanh rơi xuống. Hắn lúc này huyết khí hỗn loạn, tâm thần hoảng sợ.

Phải, hắn hoảng sợ đến tột cùng, khắp cả người hắn đều run rẩy không thôi, hắn chưa từng nghĩ sẽ có ngày mình rơi vào cái này hoàn cảnh, hắn vốn là cho rằng hôm nay tất lập đại công, sau đó hắn sẽ được ban thưởng lớn để hắn hưởng lợi cả đời, thế nhưng là hôm nay, hắn đã phải thiết bản.

Hắn không thể nghĩ tới, Tinh Vẫn Các vậy mà cất dấu một cái khủng bố nhân vật như vậy.

Doanh Thiên nhàn nhã trở lại giường liễn, hần phui ống tay áo, sau đó lại lôi ra một bầu rượu, hần uống.

Cuối cùng hần chậm rãi nói: "Con người ta xưa nay ưa thích nhàn rồi, ta không muốn gây phiền phức, thế nhưng ta cũng không có sợ phiền phức, muốn cùng ta gây phiền phức liền có giác ngộ sẽ phải chết"... dừng một chút lại nói: "Đừng tới ta bên cạnh người, nhất định phải hỏi qua ta, nếu không, kết cục liền sẽ rất rất thảm, đem tất cả bọn hần bắt lại cho ta" Doanh Thiên hạ lệnh.

Ngay sau đó, Mộng Diệp, Ma Âm cùng Từ Nghiên đi ra, bắt đầu đem những cái kia cường giả bắt giữ, cuối cùng đệ tử Tinh Vãn Các cùng chư vị trưởng lão cũng nhao nhao đi ra giúp một tay.

Đối với những đệ tử kia đều thật là mỗi cái đều hào hứng không thôi, bọn hần tu vi căn bản là không đủ nhìn, thế nhưng là hôm nay lại được như vậy bắt sống những cái kia Linh Đế, Linh Thánh, đây là cỡ nào tự hào sự tình.

Mặc dù nói Linh Đế, Linh Thánh bị trọng thương một đầu ngón tay cũng có thể diệt sát bọn hần. Thế nhưng là tất những cái kia Linh Đế, Linh Thánh đều bị một cỗ lực lượng khoá chặt linh lực khiến bọn hần không cách nào vận chuyển linh lực, chỉ có thể thúc thủ chịu trời.

Sau hơn một canh giờ. Bên ngoài Tinh Vãn Các xuất hiện một cái cảnh tượng.

Hơn mười vạn cường giả, tất cả đều là Linh Vương trở lên bị trói quỳ xếp hàng tại đó. Mỗi cái trên thân đều là máu me khắp người.

Tại bình thường, bọn hần cái nào cái nấy đều là hô mưa gọi gió, vạn người kính ngưỡng, thế nhưng là hôm nay lại phải tại đây bị trói quỳ gối, đây là cỡ nào đau khổ sự tình.

Doanh Thiên nhàn nhã từ trên cao nhìn xuống, cuối cùng hần đưa cho Mộng Diệp một thanh kiếm, kiếm này gọi là Đoạn Hồn Kiếm. Đã từng rất lâu về trước, thanh kiếm này đã chém xuống không biết bao nhiêu sinh mạng, căn bản là một con số khổng lồ không cách nào đong đếm, thời điểm đó, Doanh Thiên chưa thành đạo, hần đã từng có nhập ma thời điểm, điên cuồng chém giết. Tại thời điểm đó, hần dùng chính là kiếm này.

"Chém bọn hần, nhớ chém từng cái một, thật chậm rãi". Doanh Thiên chậm nói.

Mộng Diệp tiếp kiếm, trực tiếp gạt đầu, sau đó nàng tiến tới chỗ đám người bị bắt kia, bắt đầu chém giết.

Nàng chính là làm theo lời Doanh Thiên, chém giết thật chậm rãi, rất chậm, cơ hồ một canh giờ đi qua mới có hơn 100 cái chết đi.

Cái này chính là đánh vào bọn hần tâm lý. Đạt đến bọn hần trình độ này cường giả, tâm tình ít nhiều cũng có chút cứng rắn, nếu như trực tiếp đem bọn hần chém giết một loạt liền không có ý tứ. Doanh Thiên muốn bọn hần nhìn người phe mình từng cái chết đi. Sau đó lại chờ đến lượt bọn hần. Hơn nữa Mộng Diệp cũng không có một kiếm giết người, nàng chính là gọt đi bọn hần tai, sau đó chặt tứ chi, cuối cùng mới giết.

Như vậy thể thảm hạ tràng, từng cái từng cái đều là kêu réo thảm thiết, tràng diện này vô cùng máu me tàn nhẫn. Thế nhưng hiệu quả nó mang đến vô cùng tốt.

Cuối cùng có người chịu không được nhao nhao đập đầu cầu xin.

"Ta sai rồi,, xin Công Tử, xin chư vị tha cho ta một mạng, ta sẽ trâu làm ngựa suốt đời".

"Xin nguoi, xin nguoi đừng giết ta, ta không muốn chết".

"....."

Có một số thì cứng rắn hơn, bọn hần chửi mắng Doanh Thiên.

"Tiểu súc sinh, nguoi chết không được an lành"

"Ta có làm ma cũng sẽ không tha cho nguoi".

"....."

Hành quyết đứng một ngày, lúc này toàn bộ Linh Vương đã chết đi, rốt cuộc chỉ còn lại hơn một ngàn vị Linh Đế Linh Thánh kia.

Giờ phút này, hơn mười vạn bộ thi thể tàn khuyết ở phía sau bọn hần đều đã đổ. Giờ phút này, bọn hần chỉ có sợ hãi, vô cùng sợ hãi.

Đối mặt cái chết, cho dù là bọn hần giờ phút này cũng không cách nào bình tĩnh.

Cuối cùng, Doanh Thiên liếc nhìn lên trời, hần thầm nói: "Vậy mà thật không chịu tới, tốt, ta xem có thể nhịn được bao lâu nữa".

Doanh Thiên trao tay một cái, liền một trăm cái linh đế bị tóm tới trước mặt hần.

Doanh Thiên không có nói nhiều, trực tiếp một chương đánh ra, lập tức một tên linh đế thân thể chia 5 xẻ 7 mà ra, sinh mệnh tuyệt, cứ như vậy, sau khi hơn 50 tên Linh Đế đã chết đi. Ngay tại Doanh Thiên tiếp tục động thủ thì một cỗ Thần uy cuộn cuộn kéo tới.

Trên bầu trời Tinh Vãn Các lúc này xuất hiện một cái vòng xoáy cực đại khổng lồ, gió vùn mây vũ cuốn cuốn, sau đó một con mắt khổng lồ xuất hiện trên bầu trời.

Con mắt này hướng Doanh Thiên nhìn chăm chăm đi, đối mặt nó Doanh Thiên không có chút nào bận tâm, hần bình thần trực tiếp nhìn đối diện nó.

Thấy cảnh tượng này, vô số người chú ý động tĩnh nơi này đều là giật mình kinh hãi.

“Rốt cuộc đến, Duệ Thần tới,.... tiểu tử kia chết chắc”.

“Ta nhìn chưa hẳn, nếu thật Duệ Thần muốn động thủ liền đã động thủ, k cần như vậy chờ đến giờ mới hiện thân”.

Có một vài cường giả như có điều suy nghĩ, cuối cùng chầm chậm nói ra:”Ta e rằng cái kia trẻ tuổi thanh niên thậm chí cũng là thần đi”.

“Cái gì, không thể nào đi, hẳn trẻ như vậy”.

“Không có gì không thể, thần, không phải chúng ta có thể đoán”.

Tại đối diện nhau thật lâu, cuối cùng một cái thanh âm uy nghiêm vang vọng khắp trời vang lên:”Đạo hữu, ngươi làm quá”.

Doanh Thiên nhàn nhạt đáp:”Không có cái gì quá”.

Thanh âm kia hừ lạnh một tiếng, cuối cùng vẫn là nói tiếp:”Cần thế nào ngươi mới có thể thả người”.

“Thả người? Ta nói bọn hần nhất định phải chết ở nơi này” Doanh Thiên lạnh nhạt đáp.

Sau đó không có chờ đợi Duệ Thần đáp lời, Doanh Thiên một cái búng tay, một loạt thanh âm bạo hưởng vang lên, chỉ thấy toàn bộ người bị trói còn lại kia toàn bộ đều là nổ tung mà chết đi. Cái này nhanh đến mức không ai nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà trực tiếp giết người, hơn nữa là giết người trước mặt Duệ Thần.

Duệ Thần mắt thấy Doanh Thiên trắng trợn đồ sát hẳn một đám thuộc hạ, cái này để hần thực sự nổi giận, Nhi Tử bị chém giết, nay hơn một nửa lực lượng thế lực phải đi cũng toàn quân bị diệt. Cái này để hần thực sự bão nổi.

“Ngươi muốn chết”. Duệ Thần nổi giận quát. Chỉ thấy thần quang chiếu rọi, một thanh thần kiếm phá không mà ra trực tiếp hướng Doanh Thiên chém tới. Thần uy từ thanh thần kiếm này phát ra bao trùm toàn bộ không gian. Thần uy mạnh mẽ trấn nhiếp toàn bộ người quan sát. Có không biết bao nhiêu người kinh hãi giật mình muốn chạy trốn.

“Thần chiến sắp nổ ra, mau lùi lại”.

Khó trách bọn hần như vậy Hoảng sợ, Thần cấp chiến đấu, dù chỉ là dư ba cũng vô cùng đáng sợ. Chỉ một tia dư ba tuyệt đối để cho Thông Thần cảnh cường giả cũng phải bỏ mạng.

Thế nhưng là,ngoài bọn hần dự đoán. Doanh Thiên vung tay một cái, Thanh thần kiếm lập tức vỡ nát, trong nháy mắt Thần uy bị quét sạch, vòng xoáy trên không kia cũng vì thế mà tan rã. Con mắt kia thì trực tiếp bị đánh nổ.

“Cút”. Doanh Thiên chỉ một câu như vậy.

Ngay lúc này, thiên địa im ắng đến lạ thường. Giờ phút này, không biết bao nhiêu ánh mắt run rẩy hướng Doanh Thiên nhìn tới. Có thể vung tay một cái đem thần đánh lui. Đây là cỡ nào lực lượng.

“Chắc chắn là thần, Tinh Vãn Các vậy mà có thần Tồn tại”. Giờ phút này có vô số người chắc nịch một ý nghĩ như vậy.

Chỉ có thần mới có thể đối với thần công kích hoá giải.

....

Thần Xạ Thần Quốc lúc này, sâu trong một toà cổ điện, một cái thanh âm giận dữ vang lên:”Tên khốn, chờ đây cho ta, nhất định ta sẽ đem ngươi chém thành trăm mảnh”.

Không lâu lắm bên ngoài vang lên một cái thanh âm:”Tam Đệ, ngươi làm sao?”.

Nge được thanh âm này Duệ Thần vui mừng đáp tới:”Đại Ca, Nhị Ca, rốt cuộc 2 người trở về, tốt lắm”.

Xuất hiện trong đại điện là 2 cái thân ảnh, mỗi cái đều có thần uy lượn lờ. Hiên nhiên cũng đều là thần, mà so với Duệ Thần là mạnh hơn không ít.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Tam Thần Giá Lâm

2 cái thân ảnh kia chính là 2 vị thần còn lại của Thần Xạ Thần Quốc, Bọn hần thần quốc có 3 Thần tồn tại, tại tây vực chính là đỉnh tiêm nhất thế lực. Bọn hần là 3 huynh đệ theo thứ tự gọi là Hùng Hải, Hùng Minh và Hùng Duệ. Người ngoài gọi bọn hần theo tên của mình chính là Hải Thần, Minh Thần và Duệ Thần.

Tại cách đây không lâu, Hải Thần và Minh Thần có việc cần rời đi Cực Huyền Giới. Hiện tại vừa vặn trở về.

Hải Thần hỏi: "Tam Đệ có chuyện gì, nói rõ một chút". Bọn hần 2 người vừa từ bên ngoài trở về, thấy bên trong Thần Quốc có chút không đúng, lấy bọn hần nhân lực liền có thể nhìn ra quân đội thần quốc và số lượng cường giả hiện tại thiếu mất hơn một nửa. Cái này để bọn hần hai người đều giật mình, lập tức tiến đến hỏi Duệ Thần.

Duệ Thần vội đáp: "Nhi tử của ta bị người chém giết, Đại ca, ngươi nhất định phải giúp ta báo thù, lực lượng chúng ta hơn một nửa cũng diệt rồi".

Nge vậy Hải Thần và Minh Thần đều ngạc nhiên, sau đó là nổi giận, Minh Thần âm trầm nói: "Kẻ nào to gan, lại dám giết cháu ta".

Duệ Thần lạnh giọng: "Là một cái nam tử, hần rất mạnh, Đệ nhìn không thấu hần". Duệ Thần đem Doanh Thiên miêu tả lại, từ một lần giao phong kia, hần biết Doanh Thiên mạnh hơn hần, cho dù lần đó hần chỉ gửi đi một đạo thân thức, thế nhưng dù sao hần cũng là thần. Mà Doanh Thiên chỉ vung tay một cái liền đem hần thân thức đánh tan.

Trầm ngâm một lát. Duệ Thần nói tiếp: "Hai người đi theo ta". Một lát sau, Duệ Thần dẫn hần 2 vị huynh trưởng đi vào một cái cực lớn sân đá.

Tại giữa sân đá này có bố trí trận pháp nghiêm ngặt, ở giữa sân đá là một cái tôn thân ảnh khá lớn, tôn thân ảnh này hình dáng một cái nữ nhân, trên thân mặc lấy một bộ huyết sắc chiến giáp nguy nga. Toàn bộ thân ảnh này tản mát ra cực kỳ đáng sợ khí tức. Bên trong tôn thân ảnh này là một cái nhỏ bé nữ hài tử. Chính là Nguyệt Nhi.

Tại bị bắt về sau, Nguyệt Nhi chính là liều mạng đem toà Đạo Thân mà Doanh Thiên luyện chế cho nàng tể ra. Nhưng là lấy nàng chút thực lực hiện tại căn bản không chế không được, chỉ có thể để nó tự hộ chủ. Cũng chính vì thế mà Duệ Thần thật không thể làm gì được nàng.

Hải Thần mắt nhìn chăm chăm tôn thân ảnh này sau đó vô cùng ngạc nhiên hỏi: "Đây là..... pháp thân?".

Duệ Thần có chút phức tạp trả lời: "Có lẽ vậy, ta dùng toàn bộ lực lượng cũng không có cách nào lay chuyển nó".

Duệ Thần cũng là bất đắc dĩ, tại Nguyệt Nhi bị bắt về, hần lập tức muốn đem nàng giết để trả thù cho nhi tử của hần. Thế nhưng là Nguyệt Nhi thời khắc kia lại đem đạo thân tể ra. Thật đúng là khiến hần không thể làm

Gi. Cho dù hần tiêu hao một thân thần lực cũng không có thể lay chuyển toà đạo thân này mảy may.

Đúng lúc này, Nguyệt Nhi tỉnh lại, sau khi nhìn thấy 3 người. Nguyệt Nhi nói lớn: "Mấy tên các ngươi nếu không thả ta ra, chờ sự tôn của ta tới giết các ngươi, sự tôn ta vô cùng lợi hại, một đầu ngón tay cũng có thể đem các ngươi đè bẹp".

Duệ Thần tức giận quát: "Nha đầu, muốn chết". Tại dưới cơn tức giận, hần thần uy hạo hạo cuốn tới. Cái này lập tức để Nguyệt Nhi giật mình im lặng. Nàng tin tưởng trong toà đạo thân này bọn hần sẽ không thể làm gì. Thế nhưng là hiện tại..... nàng đối. Lập tức nước mắt rom rớm "sư Tôn, người ở đâu, đến cứu Nguyệt Nhi a, Nguyệt Nhi hứa sẽ không làm loạn nữa".

Tại Tinh Vãn Các, Doanh Thiên đang nằm liền nở nụ cười nhạt: "Vẫn nên cho nó chịu chút đau khổ, cần phải rèn luyện".

Bên cạnh Từ Nghiên đang bóp đùi cho hần nghe hần nói vậy tò mò hỏi: "Công tử, ngài vừa nói gì?".

"Àn, không có gì, tôi bóp vai cho ta".

..

Hải Thần quan sát Nguyệt Nhi cùng toà đạo thân này thật lâu. Cuối cùng hần quay lại nói với mình 2 vị huynh đệ.

"Tam đệ, ta không có ý gì, thế nhưng là thù này có thể bỏ qua liền bỏ qua đi". Hải Thần ngập ngừng nói.

Nge vậy, Duệ Thần hừ lạnh nói: "Đại ca, ngươi là ý gì. Muốn ta bỏ qua liền không thể nào".

Bên cạnh Minh Thần cũng tiếp lời: "Phải đó đại ca, Nhi tử của tam đệ cũng là cháu chúng ta, hơn nữa dưới trướng một đám thủ hạ lại bị giết, nếu không đòi lại công đạo, chúng ta làm sao ở Cực Huyền Giới đặt chân".

Nge chính mình 2 cái đệ đệ nói như vậy, Hải Thần càng là thờ dãi bất đắc dĩ. Bởi vì hần biết, chỉ một toà pháp thân này, bọn hần 3 người toàn lực công

kích cũng k có khả năng phá huỷ. Như vậy cái kia sư tôn trong miệng Nguyệt Nhi là cỡ nào cường đại, hắc không khỏi giải thích:”Nhi Đệ. Tam đệ, 2 người các ngươi cũng không phải là không thấy, chỉ bằng một toà pháp thân này, chúng ta 3 người đều phá không nổi, như vậy người kia cường đại đến trình độ nào”.

Dừng một chút lại nói tiếp:”Ta không phải sợ hãi, chỉ là muốn nhắc nhở đệ một chút, chúng ta 3 huynh đệ thành thân không phải dễ, chúng ta hao tổn bao công sức mới có thể xây dựng lên thân quốc”.

Nge được vậy, 2 người trầm mặc, Duệ Thần không phải là không nghĩ tới người kia rất mạnh, chỉ là hắc thật sự rất yêu thương chính mình nhi tử. Nhi tử bị giết, cho dù là hắc cũng không có cách nào bình tĩnh. Cuối cùng hắc nói:”Nếu đã vậy, chuyện này tự do ta tới giải quyết, 2 người không cần nhúng tay”.

Minh Thần vội ngắt lời,:”Tam đệ ngươi nói gì, chúng ta 3 huynh đệ không có cách nào rời nhau, nếu đệ quyết tâm trả thù, ta và đại ca sẽ bồi đệ đến cùng. Cùng lắm là chết, không có gì đáng sợ”. Minh Thần vỗ vai Duệ Thần. Dù sao hắc rất yêu thương mình cái tam đệ này, bọn hắc một nhà 3 người. Chính là trải qua bao nhiêu gian khổ mới có được hôm nay thành tựu. Tự nhiên là tình cảm vô cùng gắn bó.

Cuối cùng Hải Thần nói:”Nếu như đệ Quyết báo thù, vậy thì đi thôi, chúng ta 3 người cùng đi, đi”.

.....

Tinh Vãn Các một sáng này, Doanh Thiên vẫn là một bộ nhàn hạ nằm đó phơi nắng. Bên cạnh là Tử Nghiên đang rót rượu, một bên là Ma Âm đang bóc trái cây. Mộng Diệp thì vì hắc mà bóp đùi. Chính là lộ ra vô cùng tận hưởng.

Ngay lúc này, trời nổi gió.

Một ngọn gió thổi Doanh Thiên một ngọn tóc vắt qua mặt hắc, hắc nhếch miệng cười:”Tới”.

Một cỗ thần uy, không, chính xác là 3 cỗ thần uy cùng một chỗ điệp gia lên nhau mà tới, chỉ thấy từ xa phương tây, thần quang chiếu rọi một vùng trời. Đứng trong thần quang là 3 cái thân ảnh uy nghiêm, 3 cái thân ảnh này đứng đó, tựa hồ như thiên hạ đại thế đều giống như bị bọn hắc trấn áp.

Giờ khắc 3 cái thân ảnh này xuất hiện, lập tức gây ra động tĩnh lớn. Xung quanh Tinh Vãn Các vô số tông môn đại giáo cũng lập tức chú ý tới. Chỉ thấy từng cái từng cái thiên kính từ khắp nơi chiếu tới muốn xem nơi này diễn biến.

Không chỉ có vậy, sâu trong đám mây kia còn ẩn ẩn thần uy, không nghi ngờ gì đó là những thần đang quan sát. Dù sao thần chiến mỗi lần phát động đều gây ra động tĩnh lớn. Có nhiều người muốn chứng kiến cũng k phải lạ.

Giờ phút này, tam thần đã giá lâm đến Tinh Vãn Các bên cạnh, Tinh Vãn Các hiện tại là một mảnh im lặng. Chư vị trưởng lão cùng đệ tử đều là nhận được lệnh đóng cửa trong phòng không ra.

Doanh Thiên bình thân lẳng không tới đối diện tam thần cười nói:”Tìm ta?”.

Đứng đầu tam thần là Hải Thần lúc này cũng đang quan sát Doanh Thiên, càng quan sát lâu hắc càng nhíu mày, bởi vì hắc nhìn không thấu Doanh Thiên. Cho dù hắc nhìn như thế nào đều thấy Doanh Thiên bất quá chỉ là một cái phạm nhân, thế nhưng là nếu ai tin hắc là phạm nhân thì mới thực là ngu ngốc. Phạm nhân nào có thể lẳng không, phạm nhân nào có thể một tay đồ sát trăm vạn đại quân.

“Các hạ chính là thủ tịch đại đệ tử Tinh Vãn Các” Hải Thần cất lời.

“Chính là ta” Doanh Thiên mỉm cười gật đầu đáp.

“Không biết tên tuổi các hạ là gì”

“Doanh Thiên”.

“Doanh Thiên?”. Hải Thần lẩm bầm cái tên này thật lâu, trong trí nhớ của hắc, Cực Huyền Giới thần không có một cái nào như vậy. 3 người bọn hắc tại Cực Huyền Giới cũng hơn 4000 năm, có thể nói là rất quen thuộc thần ở đây, có vài tôn thần là bọn hắc cũng chưa từng gặp, thế nhưng là đều nghe tên qua. Nhưng căn bản không có cái nào giống tên trước mặt này. Giờ phút này Hải Thần nội tâm xiết chặt, hắc dám chắc trước mắt người này chính là thời gian gần đây mới tiến vào Cực Huyền Giới. Nghĩ tới đây hắc không khỏi có một chút to gan suy đoán. Hắc thầm nghĩ trong lòng:”Nếu thật là người kia, vậy hôm nay liền thăm”.

Doanh Thiên cười nói:”Thế nào, muốn tìm ta báo thù”.

Lúc này Duệ Thần cũng là đứng ra, hắc lạnh giọng:”Theo như ngươi nói, đồ đệ ngươi giết ta nhi tử, ta có nên báo thù không?”.

“Ân, nhất định phải báo, nếu ta là ngươi, ta cũng nhất định báo”. Doanh Thiên gật đầu cười đáp. Sau đó hắc lại nói tiếp:”Thế nhưng là, muốn báo thù nhất định phải có lực lượng báo thù, nếu không đó không phải là báo thù, đó là tự tìm đường chết”.

“Chết, chết không có gì đáng sợ, chỉ cần vì ta nhi tử báo thù, chết lại có làm sao”. Duệ Thần ngữ khí lạnh lẽo. Có thể thấy, hắc hôm nay là mang tâm lý liều mạng muốn báo thù cho hắc nhi tử. Dù sao hắc rất yêu thương chính mình nhi tử, nếu không cũng không có để một cái Linh Thánh đỉnh cao bảo hộ. Tiếc là lại đụng phải Nguyệt Nhi, nếu không hắc nhi tử căn bản sẽ không chết.

Nge vậy, Doanh Thiên cười cười không đáp. Bởi vì hắn hiểu. Có nói cũng không có giải quyết được chuyện gì.

Sau một lát Doanh Thiên hỏi: "Vậy các ngươi 3 người cùng tới, hay là để một mình hắn tới?". Doanh Thiên vừa nói vừa chỉ Duệ Thần.

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Duệ Thần quay lại nói với Hải Thần cùng Minh Thần: "Đại ca, nhị ca, đây là chuyện của riêng ta, hai người không cần phải nhúng tay, nếu là ta có chuyện hôm nay, hai người cũng không cần vì ta báo thù. Yên ổn ở thần quốc là được". Có thể nghe ra hắn lời nói là rất chân thành, dù sao hắn có thể thấy được Doanh Thiên mạnh hơn hắn không ít, hôm nay khả năng cao là hắn sẽ vẫn lạc tại đây, hắn cũng không muốn liên lụy mình 2 vị huynh trưởng.

Minh Thần vội vỗ vai hắn nói: "Tam đệ ngươi nói cái gì, chúng ta hôm nay cùng tới thì cùng đi, nếu không thì không cần đi, bất kể đệ làm gì, ta và đại ca nhất định sẽ ủng hộ đến cùng".

Bên cạnh Hải Thần cũng gật đầu.

Có thể thấy bọn hắn 3 người huynh đệ là tình cảm đến thế nào.

Doanh Thiên cũng có chút thương thức bọn hắn gật đầu hài lòng nói: "Tốt một cái Tình huynh đệ, tốt một người cha, tới đi, 3 người các ngươi cùng lên, cho các ngươi cơ hội xuất thủ".

Giờ phút này có rất nhiều người chứng kiến nơi này đều im lặng. Đối với những cái kia chưa đạt tới thần cảnh, đây là bọn hắn mong chờ trận chiến. Có thể quan sát thần chiến đối với bọn hắn sẽ có thật nhiều chỗ tốt.

Còn đối với những thần kia, bọn hắn đều là trầm mặc, bọn hắn biết hôm nay nhất định sẽ có thần vẫn lạc. Thành thần là cỡ nào khó khăn, bọn hắn đều rõ ràng. Thế nhưng là thành thần thì sao, vẫn như cũ nhỏ bé đến không ngờ.

Lúc này đây có vài đạo thần niệm đều tại giao lưu.

"Huynh đệ bọn hắn liên thủ, có thể thắng không".

"Không rõ, dù sao Cực Huyền Giới hiện tại tình huống có chút không đúng".

"Bọn hắn đây là lỗ mãng, quá lỗ mãng".

"Chưa hẳn đi, có khi người kia đã đi rồi".

"Tốt nhất là quan sát".

"Ân"

...

Hải Thần bước lên chấp tay nói: "Hôm nay bọn ta vô si đành phải lấy 3 đánh một, xin các hạ thứ lỗi".

Doanh Thiên lộ ra có chút không quan trọng gật đầu đáp: "Tốt, tới đi, dùng ra mạnh nhất thủ đoạn, nếu không liền không có cơ hội".

Cuối cùng đạt được ăn ý về sau, bọn hắn 3 người đều là cấp tốc lùi lại, sau đó mỗi người đều chiếm giữ lấy một cái địa phương đem Doanh Thiên bao vây lại.

Không ai nói ai, 3 người bọn hắn cùng Doanh Thiên vậy mà cùng nhau di chuyển tới thật cao trên bầu trời. Cho tận tới khi gần như sắp tiến ra ngoài tinh không mới dừng lại. Dù sao thần chiến quá mức kinh khủng, nếu là tại mặt đất chiến đấu, e rằng có thể đem tây vực Cực Huyền giới đều san bằng.

Thế giới chia làm 3 cái cấp độ, tiểu thế giới, trung thế giới và đại thế giới.

Giống như Cửu Hà Giới tại rất lâu trước đây đã từng là một cái cực kỳ huy hoàng đại thế giới. Thế nhưng là năm tháng trải dài khiến nó suy thoái trở thành một cái tiểu thế giới, tất nhiên việc này cùng Doanh Thiên tình lại có quan hệ.

Đánh giá mỗi cái thế giới qua rất nhiều điều kiện, diện tích, nhân số, linh khí, tổng chiến lực.

Cửu Hà giới dạng kia tiểu thế giới căn bản không có cách nào dẫn sinh ra thần, ngay cả cường giả thông thần cảnh đều chỉ có một hai, cỡ đó thế giới chỉ cần để 3 tên Thông Thần Cảnh toàn lực công kích một lát liền có thể đem toàn bộ thế giới cho nổ tung.

Về phần Cực Huyền Giới này so với Cửu Hà giới đều lớn mạnh gấp trăm lần, mỗi cái thời đại đều có thể xuất hiện vài cái thần, không gian kết cấu cũng vô cùng bền vững. Có thể chịu được thần công kích. Mặc dù xa xa không thể đem Cực Huyền Giới đánh nổ, nhưng có thể đại quy mô tàn phá bề mặt.

Chính vì thế mỗi lần xuất hiện thần chiến đều diễn ra trong tinh không hoặc trong khí quyển để tránh tình trạng hủy diệt bề mặt thế giới.

Giờ phút này, tại trong khí quyển. Vô tận thần uy bộc phát. Cái này lập tức kinh động đến vô số tông môn quốc gia trên Cực Huyền Giới. Dù sao lúc

trước bọn hắc chỉ ở tây vực nên tam vực còn lại sẽ không đề ý.

Thế nhưng là hiện tại thần uy mệnh mông trên bầu trời khiến cả Cực Huyền Giới đều bị kinh động. Vô số đại giáo lão tổ nhao nhao thức tỉnh, vô số cao nhân cũng vì đó mà nhìn lên. Giờ phút này hàng vạn cái thiên kính hướng thiên không mà dòm tới. Muốn đem sự tình đều nhìn rõ.

Không những thế, hiện tại Cực Huyền Giới thần tất cả đều không ngoại lệ nhìn tới. Bọn hắc cũng muốn biết một trận chiến này sẽ như thế nào.

“Các ngươi chuẩn bị xong chưa, nếu là xong có thể ra tay”. Doanh Thiên cười nói.

Giờ đây, 3 huynh đệ bọn hắc thần uy phát ra tới cực điểm. Thần lực của bọn hắc trào ra đem không gian đều nhuộm vàng.

Trong tay bọn hắc 3 người xuất hiện lấy một thanh trường thương, hiển nhiên bọn hắc là cùng tu một loại công pháp. Cùng giống nhau sử dụng chiến khí.

“Khải trận” Hải Thần hét lớn.

Chỉ thấy dưới chân 3 người vậy mà xuất hiện một cái đồ án. Sau đó từng đạo thần văn xuất hiện đem 3 cái đồ án liên kết với nhau. Cuối cùng tạo thành một toà không lồ đại trận. Mà Doanh Thiên chính là bị vây trong trận đó.

Trận này hình thành về sau, một cỗ uy áp khủng bố từ nó phát ra đem vô số sinh linh bên dưới đều dọa sợ. Chỉ thấy giờ phút này bầu trời tối sầm lại. Gió bão cũng vì đó mà nổi lên. Cho dù là tại khí quyển chiến đấu thế nhưng là vẫn gây ra không nhỏ ảnh hưởng tới bên dưới.

Giờ phút này không biết bao nhiêu người bị dọa sợ. Những cái kia đại giáo lão tổ, những cái kia tông môn cao nhân đều sợ hãi đứng lên.

“Thần, thật đáng sợ, chưa chiến đấu mà đã gây ra to lớn như thế uy năng”. có người sợ hãi than.

Oanh.Oanh.Oanh... từng cái âm thanh bạo hưởng từ trên thiên không truyền xuống. Chỉ thấy giờ này 3 người bọn hắc đều té ra thương của mình. Lập tức hàng trăm vạn thương ảnh xuất hiện chỉ chít. Mỗi một cái thương ảnh đều hướng đầu về phía Doanh Thiên. Trên mũi thương đều tản mát nồng đậm tức sát chi khí.

Có thể tưởng tượng nếu là bị những thương ảnh này đâm vào, tuyệt đối so tổ ong còn nhiều lỗ.

Chỉ gặp bọn hắc 3 huynh đệ tay giống nhau kết ra một loạt ấn quyết phức tạp. Toàn bộ thần lực của bọn hắc cũng đều quán chú vào trận pháp này. Rất hiển nhiên bọn hắc cũng không có cái gì thăm dò. Trực tiếp đem ra mạnh nhất thủ đoạn muốn đem Doanh Thiên diệt sát.

Đối mặt như thế không lồ trận pháp. Doanh Thiên cũng có chút tán thưởng: “Trận pháp tốt, thương đạo cũng không tầm thường, đáng tiếc là lực lượng kém một chút”.

Trông thấy Doanh Thiên như thế mà coi thường bọn hắc, Duệ Thần gầm lên: “Thù một chút Tứ Cực Thiên Thương Trận uy lực”.

Ngay lập tức đầy trời thương ảnh hướng Doanh Thiên công tới.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Đồ Thần

Ngay một khắc này, tại dưới tam thần toàn lực thôi động, hàng trăm ngàn vạn thương ảnh kia hoá thành vô số đạo lưu quang hướng Doanh Thiên công đến.

Từng đạo thương ảnh đều là do thần lực phối hợp với trận pháp hoá thành, thế nhưng là ngưng thực không gì sánh được. Mỗi một đạo thương ảnh đều có được hủy thiên diệt địa lực lượng. Tựa hồ mỗi đạo thương ảnh này đều có thể đâm xuyên thế giới.

Ngay tại vô số thương ảnh bủa vây khắp nơi, Doanh Thiên vẫn là thần nhàn khí định đứng ở nơi đó. Không có bất kỳ cái gì hộ thể thần lực. Cũng không có bất kỳ cái gì thủ thế, càng không có lấy ra pháp bảo phòng ngự. Hắc chỉ yên lặng đứng ở nơi đó. Tựa hồ như mọi chuyện xảy ra căn bản không liên quan đến hắc. Tựa hồ vô số thương ảnh kia là nhắm người khác mà tới chứ không phải nhắm vào hắc.

Giờ phút này trông thấy Doanh Thiên như vậy, không ít người đều là nghi hoặc đến tận cùng. Bọn hắc không hiểu vì sao Doanh Thiên lại chỉ như vậy đứng yên. Không đón đỡ, lại càng không tránh né.

“Hắc là định lấy nhục thân đi đỡ sao”. Một cái Thần ngạc nhiên hỏi.

“E là hắc thật sự muốn lấy nhục thân đón đỡ ư”

“Đây là muốn chết sao”.

Cuối cùng tại dưới mọi người ánh mắt. Những cái kia thương ảnh rốt cuộc toàn bộ đều đâm tới Doanh Thiên.

Một cỗ lực lượng bạt thiên địa bùng nổ trên bầu trời tây vực. Chỉ thấy trời xanh như muốn nổ tung. Toàn bộ mây trắng đều bị đánh bật để lộ ra bầu trời tràn ngập thần quang chiếu rọi xuống đại địa.

Lực lượng hủy diệt trùng kích hướng phía dưới lan tới. Chỉ thấy từng toà vạn dặm sơn phong bị bật đổ. Cảnh tượng vô cùng đồ sộ.

Ngay lúc này, vô số tông môn lão tổ cùng đệ tử đều là mồ hôi lạnh. Bọn hắn thâm than may mắn. Ngay tại đại chiến vừa bắt đầu toàn bộ đều đem đại trận hộ tông mở ra. Bọn hắn cũng cảm ơn trời vì những cái kia Thần đều là tại trong khí quyển chiến đấu.

Thử nghĩ một chút, chỉ là dư ba chiến đấu lan xuống đều gây ra như thế lực lượng hủy diệt. Nếu là một kích kia là đánh trên đại địa thì sao. E rằng toàn bộ tây vực sẽ vì đó mà trầm luân. Không biết bao nhiêu tông môn sẽ vì đó mà tai hoạ ngập đầu. Không biết bao nhiêu sinh linh sẽ vì đó mà biến mất. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Cuối cùng, lực lượng hủy diệt tiêu tán đi. Giờ khắc này. Tam thần đều là vô cùng khẩn trương nhìn chằm chằm về hướng Doanh Thiên. Bọn hắn muốn biết một kích này có thể hay không giết được Doanh Thiên. Cho dù là không thì cũng muốn hắn bị trọng thương.

Thực tế cũng không ít thần đang quan chiến cho rằng Doanh Thiên không chết cũng phải trọng thương. Bởi vì 3 huynh đệ Hùng thị nổi danh khắp Cực Huyền giới bởi trận pháp hợp kích này. Bắn vào trận pháp này mà tại cực huyền giới, cơ hồ là không có đối thủ. Đó cũng là lý do vì sao bọn hắn có thể xưng đệ nhất tây vực.

Giờ này, toàn bộ lực lượng tiêu tán đi để lộ ra một cái thân ảnh. Trông thấy thân ảnh này, 3 huynh đệ Hùng thị đều là sắc mặt đại biến. Bởi vì Doanh Thiên giờ phút này là hoàn toàn vô sự. Đừng nói hắn bị thương, liền quần áo hắn mặc vẫn là như cũ chỉnh tề k một vết rách.

Trông thấy cảnh tượng này, những cái kia quan sát thần đều là hít vào lãnh khí. Bởi vì cái này chứng minh Doanh Thiên quá khủng bố. Cái này để bọn hắn đều âm thầm run rẩy. Thế là bọn hắn đều nhao nhao ẩn mình đi xuống, cũng không lại quan sát nữa, bởi vì bọn hắn biết kết cuộc đã định. 3 huynh đệ Hùng Thị chắc chắn phải bại vong. Thậm chí có không ít Thần to gan đưa ra một cái phỏng đoán sau đó liền dứt khoát rời đi Cực Huyền giới.

Doanh Thiên mỉm cười nói: “Trận pháp là không tệ, đáng tiếc Tứ Cực lại thiếu đi một cực, nếu không uy lực sẽ đâu chỉ gấp mười lần”.

Giờ phút này 3Huynh đệ Hùng Thị đều là sắc mặt khó coi. Nghe Doanh Thiên nói vậy lại càng giật mình.

Thực chất trận pháp này là do bọn hắn trong một toà cổ lão động phủ tìm thấy. Trận pháp này gọi là Tứ Cực Thiên Thương Trận, sở dĩ gọi là tứ cực, bởi vì nó yêu cầu 4 người mới có thể khai trận. Tại mỗi người nắm giữ một cái cực vị mới có thể phát huy trận pháp lớn nhất uy lực. Thế nhưng là bọn hắn chỉ có 3 người. Sau hơn 200 năm tìm hiểu rốt cuộc bọn hắn cải tiến trận pháp thành 3 người có thể sử dụng. Tiếc là uy lực sẽ yếu đi rất nhiều. Thế nhưng là chỉ dựa vào trận pháp này mà bọn hắn 3 huynh đệ có thể tại Cực Huyền Giới đặt vững chân mình. Trở thành tây vực bá chủ.

Giờ đây, tại dưới mạnh nhất một kích đều không thể đem Doanh Thiên đã thương. Bọn hắn đều là tâm như tro tàn. Có thể nói bọn hắn hôm nay là chết chắc. Gặp phải Doanh Thiên liền xem như hoàn chỉnh Tứ Cực Thiên Thương trận cũng không có làm nên trò trống gì.

“Tôi thiên ta”. Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Chỉ thấy hắn nâng lên bàn tay của mình, ngay một khắc hắn nâng lên bàn tay này, một cỗ lực lượng tuyên cổ mà hùng hậu tuôn ra.

Giờ phút này, thiên địa lực lượng đều như bị cỗ lực lượng tuyên cổ kia dẫn dắt mà điên cuồng hội tụ tới.

Tựa hồ như Doanh Thiên cũng không phải đơn giản nâng lên bàn tay của mình, giống như hắn nâng lên cả thiên địa, nâng lên thế giới.

Cuối cùng hắn nhẹ nhàng hướng về 3 huynh đệ Hùng Thị mà nhẹ nhàng ấn xuống.

Nhìn bên ngoài chỉ thấy như Doanh Thiên ấn tay xuống mà thôi. Thế nhưng là đối mặt Doanh Thiên tam thần giờ này lại khác.

Bọn hắn chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không thể phản kháng giống như cả thương thiên đang đổ sập lên người bọn hắn.

“Lên”. Giờ phút này, bọn hắn hét lớn đồng thời đem thương chống lên với hi vọng có thể chống đỡ cỗ lực lượng này.

Thế nhưng là hét thây đều không làm nên trò trống gì. Tại dưới thiên địa lực lượng nghiền ép xuống. Tứ Cực Thiên Thương Trận cứ như vậy sụp đổ xuống dưới.

“Cách..., Cách”. Nghe được âm thanh vỡ nát vang lên. Chỉ thấy trận pháp kia hoàn toàn sụp đổ xuống, thần lực tiêu tán mà đi. Dưới lực lượng nghiền ép, trong tay bọn hắn trường thương cũng vì thế mà gãy đoạn.

Cuối cùng bọn hắn giống như lưu tinh cứ như vậy rơi xuống xuyên qua bầu khí quyển rơi xuống mặt đất.

Một lát sau khói bụi tán đi. Chỉ thấy trên đại địa đứng ra ba cái hố to. Trong mỗi hố là tam thần một người. Giờ phút này bọn hắn toàn thân thần huyết chảy xuôi dầm dìa, trông vô cùng thảm hại.

Duyệt Thần cùng Minh Thần là nằm im bất động. Khí tức bọn hắn cực kỳ yếu ớt. Tốt nhất là Hải Thần. Hắn vô cùng chặt vật từ dưới hồ bò lên vừa sợ hãi chỉ Doanh Thiên vừa thất thanh kêu lên: “Người.....người là người kia”.

Lời này của hắn cực kỳ vang dội. Nó giống như một quả bom thả vào mặt hồ. Tại Cực Huyền giới chư thần giờ này đều nhắc lên sóng to gió lớn. Mặc dù bọn hắn đều ẩn đi không quan chiến nữa. Nhưng tinh thần bọn hắn mỗi giây mỗi phút đều tại tập trung nơi này.

Giờ này Hải Thần câu nói kia k thể nghi ngờ là đem bọn hắn dọa sợ. Không ai nói ai, Cực Huyền Giới chư thần đều run rẩy hướng cái đại thủ khổng lồ còn treo tại sa mạc kia hướng nhìn.

Hơn 1 tháng trước, cái đại thủ kia xuất hiện đem Cực Huyền giới chư thần đều dọa sợ. Có người suy đoán chủ nhân đại thủ kia vẫn còn ở Cực Huyền Giới. Cũng có người suy đoán người kia đã rời đi.

Hiện tại Hải Thần nói đến người kia, chính là chỉ chủ nhân cái đại thủ kia. Thử hỏi bọn hắn làm sao không khiếp sợ.

Bọn hắn không có ai nghi ngờ Hải Thần nhìn nhầm. Bởi vì tại cái đại thủ ẩn kia xuất hiện mấy ngày, bọn hắn đều có tiến tới thăm dò, tại dưới thủ ấn áp chế, liền bọn hắn những thần này đều cùng phạm nhân không có gì khác nhau, cái này chứng tỏ chủ nhân đại thủ kia thần thông quảng đại đến rồi tình rồi mù. Tiện tay đều có thể đem Cực Huyền Giới đánh nổ.

Giờ này sợ hãi nhất không ai khác ngoài Hải Thần. Hắn từng dò xét qua cái thủ ấn kia. Cảm giác cùng với khi nãy bị Doanh Thiên ân một chương kia giống nhau đến không thể giống hơn.

Thật ra tại khi gặp Doanh Thiên hắn đã lo lắng Doanh Thiên là người kia một dạng. Bởi vì tự nhiên toát ra một cái gia hỏa cường đại có thể một chương đẩy lùi hắn tam đệ cùng lúc với thời gian thủ ấn kia xuất hiện. Cái này liền không thể không nói là trùng hợp.

Thế nhưng là hắn vẫn ôm tâm lý may mắn. Tiếc là sự thật tàn nhẫn. Giờ đây hắn biết bọn hắn 3 huynh đệ hôm nay chết chắc.

Không riêng Hải Thần, từ đầu Cực Huyền Giới chư thần liền đã có người ảm ảm to gan phán đoán. Chỉ là bọn hắn không chắc chắn mà thôi.

Doanh Thiên nhẹ nhàng từ trên bầu trời hạ xuống. Hắn lạnh lùng nói: “Nể tình các ngươi huynh đệ tình thâm, hắn ở lại, 2 người các ngươi có thể đi”. Vừa nói Doanh Thiên tay chỉ Duyệt Thần.

Ý hắn rõ ràng là muốn thả cho Hải Thần cùng Minh Thần con đường sống. Duyệt Thần thì không may mắn như vậy.

Cuối cùng một lát sau, hai người kia cũng là chặt vật dưới hồ bò lên, Duyệt Thần nghiêm túc nói: “Đại ca, nhị ca, tội ta gây ra liền để ta tới gánh, 2 người mau đi. Thần Xạ Thần Quốc còn cần các ngươi duy trì”.

Minh Thần vội đáp: “Tam đệ, ngươi nói gì, chúng ta ba huynh đệ cùng tiến cùng lùi, hôm nay nếu không thể cùng nhau rời đi liền cùng nhau chết tại đây”.

Hải Thần trầm mặc một lát rồi chấp tay hướng Doanh Thiên nói: “Đại Nhân, có thể hay không nhân từ tha cho ta tam đệ một mạng”. Giờ phút này xưng hô Doanh Thiên là Đại Nhân, cũng chứng minh hắn là công nhận Doanh Thiên thực lực không thể không cúi đầu.

Doanh Thiên nhìn Hải Thần khẩn cầu lạnh lùng đáp: “Không thể, ta đã cho hắn cơ hội, là hắn không biết quý trọng”.

Hải Thần lần này triệt để tuyệt vọng, hắn biết không có cách nào cải biến Doanh Thiên ý nghĩ, cuối cùng nói: “Nếu như vậy chỉ có thể xin Đại Nhân cho chúng ta cùng nhau chết”.

Doanh Thiên thờ dài lắc đầu hướng Hải Thần nói: “Ngươi đây là rất không khôn ngoan, tốt, không cần nói nhiều, thành toàn các ngươi”.

Dứt lời, 3 huynh đệ Hùng Thị đều vận chuyển cuối cùng thần lực còn sót lại làm ra một cái cuối cùng phản kháng, chỉ gặp 3 đạo thương ảnh giống như lời đình một dạng hướng Doanh Thiên công tới. Đây là bọn hắn đây dựa một lần cuối cùng, mặc dù biết là không có làm nên trò trống gì, thế nhưng là bọn hắn vẫn cố gắng.

Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng chỉ một cái, 3 đạo chỉ lực từ tay hắn đánh xuyên qua 3 đạo thương ảnh. Cuối cùng là tại mi tâm tam thần xuyên qua. Chỉ thấy bầu trời bỗng nhiên đỏ như máu. 3 cái thân ảnh ngã xuống mặt đất. Trong chớp mắt, đại địa mấy trăm vạn dặm liền bị thần huyết nhuộm đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 43: Người Thần Bí Nhìn Trộm

Tại thời khắc 3 cái thân ảnh kia ngã xuống. Thiên địa bỗng nhiên yên tĩnh đến lạ thường.

Ngay lúc này đây, từ trên thiên kính nhìn cảnh tượng này, không biết bao nhiêu người khiếp sợ. Các tông môn lão tổ đều run rẩy sợ hãi. Bọn hắn trong lòng lúc này chỉ có vô tận sợ hãi cùng kinh ngạc. Bởi vì bọn hắn một đời này mục tiêu chính là ngày nào đó đăng lâm thần vị, thoát khỏi phạm nhân kiếp. Thành thần, bọn hắn có thể đứng trên thế gian, quyết định vận sinh linh số mệnh, nhận được chúng sinh triều bái.

Thế nhưng kết cục hôm nay, để cho bọn hắn hoàn toàn tuyệt vọng. Tại trong bọn hắn suy nghĩ, thần chính là vô địch. Thế nhưng là hôm nay, ngay tại trước mắt bọn hắn, 3 vị thần cứ như vậy bị người đánh giết. Hơn nữa là còn bị đồ sát.

Nhìn lại thân ảnh áo trắng kia. Giờ phút này không có ai dám nói lấy một câu, bởi vì bọn hắn hiện tại đều biết, Tinh Vãn Các có một vị tồn tại vô cùng khủng bố, có được thực lực đồ thần. Ngay lập tức, từ trên đại lục vô số thiên kính đang nhìn về nơi này đều nhao nhao thu hồi, bởi vì bọn hắn không dám nhìn, cũng vì sợ hãi, sợ hãi không vui mà tìm đến, khi đó đối với bất kỳ cái nào tông môn, cường quốc đều là đại nạn.

Giờ đây phiên đại địa xung quanh Tinh Vãn Các đã bị thần huyết nhuộm đỏ. Cái này cũng không phải vì bọn hắn 3 người máu nhiều đến như vậy, mà bởi vì bọn hắn đều là thần, lực lượng vô cùng cường đại. Nói không ngoa, một giọt thần huyết của bọn hắn nếu nhỏ xuống biển đều có thể đem 10 vạn dặm biển nhuộm đỏ.

Trong thời gian ngắn ngủi vài canh giờ. Xung quanh Tinh Vãn Các mọc lên vô số thảo dược trân quý. Thiên địa linh khí cũng vì đó mà dồi dào gấp mười lần. Cái này để vô số người thêm đỏ mặt. Thế nhưng đồ mất thì đồ mất. Cũng không có ai dám tới nhổ lấy chỉ một cây thảo dược. Bởi vì Tinh Vãn Các địa bàn giờ này phải ra rất đông đê tử đi thu thập thảo dược. Bọn hắn cũng cử ra mấy vị vô cùng cường đại lão tổ đi thu thập thần thi. Dù sao thần thi chính là một cái không lồ kho tàng. Thần huyết, thần nhục, thần cốt, da lông của thần đối với tu sĩ đều là vô giới chi bảo.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày, Tinh Vãn Các cương thổ linh khí thiên địa hội tụ ngày càng nhiều, hơn nữa linh khí cũng vô cùng thuần khiết. Nơi này bỗng chốc trở thành một cái thánh địa tu luyện.

Cực huyền giới lúc này trong các tông môn quốc gia đều có lệnh cấm tất cả đệ tử cùng truyền nhân không được cùng Tinh Vãn Các đệ tử gây chuyện. Bởi vì bọn hắn biết, không bao lâu nữa Tinh Vãn Các sẽ quét khỏi vô cùng mạnh mẽ.

Cùng lúc này, ngày ngày đều có từng cái từng cái môn phái sứ giả, cùng quốc gia sứ giả dẫn đoàn đến bái phỏng cùng đưa lễ vật cho Tinh Vãn Các. Tất cả đều là tây vực môn phái. Bọn hắn biết không bao lâu nữa Tinh Vãn Các sẽ là tây vực bá chủ, không ai có thể lay chuyển bọn hắn địa vị.

Cuối cùng gần 1 tháng sau đó. Tại trên bầu trời xuất hiện một cái vô cùng khổng lồ thần hạm. Thần hạm này cũng chiếc thần hạm bị đánh rớt ở sa mạc tây vực kia chính là giống nhau như đúc. Không nghi ngờ gì chính là người của Nhật Nguyệt Thần Giáo tới tiếp đón đám người đang gặp nạn kia.

Trông thấy chiếc thần hạm này xuất hiện. Từ Nghiên đi tới trước mặt Doanh Thiên hành lễ. Sau đó ngáp ngừng như muốn nói gì.

Doanh Thiên lúc này đang nằm dài trên một chiếc võng. Hắn bỏ vào miệng một quả nho sau đó nói: "Thế nào, muốn cùng bọn hắn từ biệt?".

Từ Nghiên đáp: "Chính là".

"Đi thôi, về sớm" Doanh thiên hỏi hột đáp một câu rồi nâng lên chén rượu tự mình uống.

Từ Nghiên cúi đầu tạ hắn sau đó rời đi. Nàng muốn cùng chính mình chực vị thúc bá, chực vị sư huynh muội từ biệt trước khi bọn hắn rời đi.

Từ Nghiên rời đi không lâu sau đó. Doanh Thiên đang nhắm nghiền đôi mắt của mình chậm rãi mở ra. Trong con mắt của hắn thâm thúy không gì sánh được. Cuối cùng hắn chậm rãi mở lời.

"Lần thứ 300". Doanh Thiên đột nhiên nói câu này giống như cho ai đó nghe. Thế nhưng là trong cái biệt uyển này vốn không có người thứ hai ngoài hắn ra. Sau đó hắn lại nói tiếp: "đây là lần thứ 300 người nhìn lên ta, tại trước đây thời điểm người nhìn lên ta đều tại lúc ta chuyển thể trùng tu, hoặc là thời điểm tịch diệt kiếp".

Ngay lúc này, tại trong Thời Gian Trường Hà, một cái mờ ảo thân ảnh đứng bên trong dòng sông thời gian, trước mắt hắn là hình ảnh Doanh Thiên đang nằm đó. Giờ phút này nghe được lời Doanh Thiên, thân ảnh này cũng có chút rung động. Người này không có nghĩ tới hắn lại bị phát hiện. Nhưng sau đó người này cũng hiểu được, dù sao đạt đến bọn hắn cấp độ này đều rất nhạy cảm, cho dù là đứng trong Thời Gian Trường Hà nhìn trộm đều không có thoát khỏi bị cảm ứng.

Thật ra, đúng như lời Doanh Thiên nói, hắn chính là từ trong Thời Gian Trường Hà nhìn trộm Doanh Thiên. Người này thi triển vô cùng nghịch Thiên thủ đoạn thời gian tiến vào trong Thời Gian Trường Hà tiến hành quan sát Doanh Thiên.

Người này đi xuyên tới một cái kỷ nguyên xa xưa quan sát Doanh Thiên, sau đó hắn dần dần trôi về tương lai tổng cộng chính là 300 lần nhìn trộm. Mỗi thời điểm hắn dừng lại quan sát Doanh Thiên chính là lúc Doanh Thiên thực hiện chuyển thể trùng sinh, hoặc là Tịch Diệt kiếp thời điểm. Khi đó Doanh Thiên không có tinh lực đi chú ý hắn.

Thật ra mỗi lần bị nhìn lên, Doanh Thiên đều biết, chỉ là mỗi lần như vậy hắn đều đang tập trung việc khác nên không có cùng hắn lật tẩy. Lần này thì khác, Doanh Thiên cũng không có thích bị người dòm ngó.

"Người đến cùng là ai, vì sao lại muốn nhìn trộm ta" Doanh Thiên chậm rãi hỏi. Sau đó hắn lại nói tiếp: "Ta cảm nhận được đồ vật kia, cũng cảm nhận được người hình dáng. Ta thắc mắc là làm thế nào người có món đồ kia".

Món đồ kia chính là thuộc về Doanh Thiên. Mặc dù chưa rõ làm thế nào mà người này có được món đồ thuộc về Doanh Thiên, thế nhưng Doanh Thiên

biết được, người này có thể nhìn trộm được hẳn đều là dựa vào món đồ này. Bởi vì muốn ngược dòng về quá khứ nhìn một ai đó thì điều kiện là phải có được một đồ vật của người kia.

Giống như Doanh Thiên chính là dựa vào Đế Điểm mới tìm thấy hình ảnh của Viêm Đế trong Thời Gian Trường Hà.

“Mặc kệ người là ai, thế nhưng là ta cảm nhận được, tương lai không xa chúng ta liền sẽ gặp lại nhau, khi đó, thứ đồ kia ta sẽ thu hồi”. Nói đoạn vung tay lên, ngay lập tức hình ảnh trước mắt người kia liền bị xóa nhòa không còn thấy gì.

Cuối cùng người này cũng rời đi Thời Gian Trường Hà.

Về phần Doanh Thiên, hẳn nhẹ nhàng nâng thêm một chén rượu, sau đó hẳn lẩm bẩm “Có chút ý tứ”. Rồi mỉm cười tiếp tục nằm xuống nhắm mắt.

Cuối ngày, một chiếc thần hạm phá không mà rời khỏi Cực Huyền Giới. Cùng lúc chiếc thần hạm này rời đi. Treo trên thiên không cái thủ ấn kia cũng theo đó mà tiêu tán. Cái này chính là đem áp lực trong lòng vô số người giải tỏa. Bởi vì bọn hắn luôn lo sợ sẽ có một ngày cái thủ ấn kia rơi xuống đè bẹp bọn hắn.

Đêm đó, Mộng Điệp từ bên ngoài tiến vào biệt uyển. Nàng nhẹ nhàng gọi: “Công Tử, việc người giao, ta đã làm xong”.

“Tốt, Đưa nàng vào”. Doanh Thiên không có mở mắt nhẹ giọng nói.

Chỉ thấy từ bên ngoài đi vào một cái nữ tử. Nữ tử này ăn mặc chính là mạnh bạo, có chút hờ hang, thế nhưng là mỗi chỗ hở đều khoe ra một cái tuyệt mỹ đường cong. Khuôn mặt nàng này cũng cùng một dạng nghiêng nước nghiêng thành. Cùng mộng điệp so sánh chính là không có thua kém. Đặc biệt là mái tóc của nàng có một đoạn tóc trắng muốt. So Doanh Thiên một mái tóc trắng này còn muốn trắng.

Nàng chính là Tuyết Ngạo Linh. Ngay từ lúc gặp nàng ở nơi thần hạm rớt xuống. Doanh Thiên đã muốn đưa nàng về làm Đế Kiếm.

Bởi vì hắn hiện tại thật sự rất cần người, hắn đã quyết định bồi dưỡng một đám thủ hạ mới vì hắn làm việc. Bởi vì tương lai hắn thật sự rất nhiều việc cần làm. Kẻ thù của hắn cũng không có cái nào yếu đuối. Vì thế hắn cần thật kĩ lưỡng chuẩn bị. Hắn muốn ngày hắn lần nữa đăng lâm thiên địa. Thiên địa đều vì đó mà khiếp sợ.

Tuyết Ngạo Linh giờ phút này cũng không còn vẻ kiêu ngạo như trước. Mà thay vào đó là một bộ thành thật nghe lời. Doanh Thiên hài lòng nhìn qua nàng sau đó gật đầu: “Thiên Phú không tệ, đặc biệt chính là cùng ta có duyên, người thích hợp làm kiếm cho ta, vậy từ nay người là Tuyết Linh Đế Kiếm của ta”. Nói đoạn đưa cho nàng một thanh kiếm.

Tuyết Ngạo Linh nhận kiếm cúi đầu nói: “Tạ công tử ban ân”. Sau đó nàng nhìn lên kiếm, đó là một thanh màu đen kiếm, kiếm này mỏng vô cùng, chính là so với những thanh kiếm bình thường đều mỏng gấp mười. Kiếm thể màu đen tuyền, trên lưỡi kiếm có từng đường vân màu nâu mỗi thời khắc đều đang luân chuyển. Tựa hồ mỗi đường vân đều đang ẩn chứa lấy vô thượng đại đạo cùng lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

Tuyết Ngạo Linh tò mò hỏi: “Công tử, kiếm này tên gì”.

“Àn, nó gọi là Dạ Kiếm”. Doanh Thiên hỏi hột đáp lời.

“Dạ Kiếm?” Tuyết Ngạo Linh lần nữa cảm tạ sau đó lui ra ngoài. Chỉ còn Doanh Thiên cùng Mộng Điệp.

Lúc này Mộng Điệp mới lên tiếng hỏi. “Công tử, tiếp theo chúng ta sẽ làm gì”.

“Cũng đã đến lúc cần hoạt động rồi, bắt đầu tu luyện” Doanh Thiên ngồi dậy vươn vai mỉm cười nói.

Mộng Điệp có chút ngạc nhiên, dù sao nàng chưa từng thấy Doanh Thiên tu luyện qua. Nàng vốn nghĩ Doanh Thiên chính là không cần tu luyện. Dù sao hắn đã vô địch.

Thế nhưng sự thật là. Doanh Thiên trước giờ đều dựa vào bộ thân thể mới này của hắn và lực lượng đại đạo. Bộ thân thể này của hắn chính là một bộ thân thể từ vô số trân bảo uẩn dưỡng 3 cái kỷ nguyên mà thành. Nói một cách nào đó chính là bộ thân thể này có lực lượng rất khủng bố. Có thể dễ dàng cùng thiên địa hoà hợp. Hơn nữa Doanh Thiên tu luyện đại đạo thiên địa đều đến đỉnh phong. Vì thế hắn có thể điều động thiên địa lực lượng. Vì thế hắn cần tu luyện, một là để khôi phục thời kỳ đỉnh phong. 2 là gia tăng lực chiến đấu. 3 là để hắn linh hồn cùng bộ thân thể mới này hoà hợp hoàn mỹ. Dù sao đây cũng không phải bản thể của hắn. Độ dung hợp chưa có đạt tới hoàn mỹ.

....

Xin lỗi ae. Mình trở lại r đây. Hôn tháng qua công việc của mình rất vất vả. Đến mức k thể viết đc chữ nào. Một mõi. Cuối cùng cũng đã qua thời gian khó khăn nên mình tiếp tục viết truyện. Mong ae ủng hộ tiếp. Một tháng qua dù mình k viết. Nhưng mình cũng đã tranh thủ lên kế hoạch cho truyện, lên kế hoạch cốt truyện cùng suy nghĩ đào vài cái hố cho ae nhảy. Từ giờ mình sẽ cố gắng môt ngày một chương hoặc 2 ngày một chương tủy vào tình hình công việc. Mong ae ủng hộ nhé

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Bắt Đầu Trùng Tu

Đêm, trăng treo cao trên bầu trời. Tại một ngọn núi cao nhất tây vực. Núi này xưng Tiếp Thiên Sơn. Bởi vì núi này thực sự cao đến dọa người. Núi này chính là ngọn núi cao nhất tây vực. Thậm chí là cao nhất toàn bộ Cực Huyền Giới. Tại trên đỉnh núi mây vẫn gió cuốn. Dưới một cái tán cây ngồi đó một cái thân ảnh. Chính là Doanh Thiên.

Giờ phút này Doanh Thiên chỉ yên lặng ngồi xếp bằng tại đó. Hắn toàn thân đều không có một cái gì khí tức, tựa hồ như hắn đã chết. Thế nhưng là nếu người đến gần, người sẽ phát hiện hắn vẫn còn thở, thở rất đều.

Doanh Thiên hiện tại muốn chính là trùng tu. Bởi vì từ khi trùng sinh đến giờ, hắn luôn trong tình trạng uể oải cùng mệt mỏi. Đừng nhìn hắn cơ hồ vô địch, thật ra đối với hắn hay là mệt mỏi. Đơn giản là bởi vì bộ thân thể này của hắn tuy cường đại vô cùng, thế nhưng là lại không có hoàn toàn dung hợp với linh hồn của hắn.

Tại xa xôi kia, khi hắn bị kẻ thù vây công vẫn lạc. Linh hồn của hắn bị đánh tan thành ngàn vạn mảnh nhỏ phiêu tán trong thiên địa. Trải qua vô số năm mới có thể đem hắn linh hồn lần nữa tụ hội mới có thể khiến hắn trùng sinh.

Thế nhưng là không có hoàn hảo như vậy, tại trong tuế nguyệt đó, đều có không ít mảnh vỡ linh hồn của hắn tan biến triệt để. Khiến cho hắn linh hồn không có toàn vẹn. Gây nên hiện tại hắn lúc nào cũng mệt mỏi cùng uể oải.

Vì thế hắn cần lần nữa tu luyện. Thứ nhất là để linh hồn của hắn lần nữa toàn vẹn, thứ hai chính là để linh hồn cùng thân xác này dung hợp hoàn mỹ, thứ 3 chính là để khôi phục đỉnh phong.

Bởi vì hắn đã có cho mình vô cùng cường đại nền tảng. Cho nên đối với hắn tu luyện chính là quá đơn giản. Điều khó khăn đối với hắn hiện tại chính là thiên địa linh khí không đủ. Doanh Thiên là bức nào tồn tại, cho dù là đột phá tầng cảnh giới thứ nhất Linh Nguyên Cảnh cần linh khí đều gấp trăm vạn lần người thường. Mà hiển nhiên Cực Huyền Giới linh khí khó lòng đáp ứng hắn nhu cầu.

Mặc dù Doanh Thiên bảo vật hiện tại không thiếu. Thế nhưng là mỗi một món lấy ra đều gây ra động tĩnh kinh thiên. Cực Huyền Giới căn bản không thể thừa nhận những món bảo vật kia xuất hiện.

Doanh Thiên cuối cùng hít sâu một hơi, hắn bắt đầu vận chuyển công pháp, chỉ thấy ngay tại thời khắc hắn công pháp lưu chuyển, thiên địa linh khí cũng bắt đầu ồ ạt hội tụ về phía hắn. Doanh Thiên mỗi một lần hít thở đều đem không lồ thiên địa linh khí hấp thu. Nói không ngoa mỗi lần hắn hấp thu thiên địa linh khí đều có thể đem cường giả Linh Vương no bế bụng.

Trong chốc lát. Trên người Doanh Thiên phát sinh biến hoá, hắn làn da đều long lanh phát quang. Dưới da của hắn đều nhìn rõ từng đường vân huyền ảo cực kỳ lưu chuyển. Trên người hắn xuất hiện từng cái cổ lão ký tự.

Cuối cùng một vầng chân mệnh xuất hiện sau đầu của hắn. Chân Mệnh này chính là Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh của Doanh Thiên. Là hắn lao tâm khổ tứ trăm ngàn vạn năm mới đạt được thành tựu. Sau đó là 81 cái chân mệnh khác xuất hiện. 81 cái chân mệnh này xấp xỉ thành một cái đồ án huyền ảo vô cùng. Đừng nói phạm nhân, liền xem như những tôn Thần Đế vô địch kia cũng không thể nhìn ra huyền ảo trong đó. 81 cái chân mệnh này có đủ loại màu sắc. Đây là Thái Sơ Chân Mệnh Viên mãn. Cái này Doanh Thiên cũng là bỏ ra bao nhiêu cái kỷ nguyên mới có thể được như hiện tại.

Liên quan đến chân mệnh, đây là đối với tu sĩ vô cùng quan trọng. Chân mệnh chia làm 3 giai. Mỗi giai lại chia làm 9 tinh. Phạm chân mệnh, tiên chân mệnh cùng thánh chân mệnh. Phạm chân mệnh chính là đa số cùng đồng đạo nhất tu sĩ sở hữu. Tiên chân mệnh thì chính là hàng ức tỉ người mới có sở hữu. Về phần thánh chân mệnh, đó là chỉ trong truyền thuyết tiên nhân mới có.

Về số lượng chân mệnh. Sinh ra phạm nhân chính là không có chân mệnh, cái này định sẵn phạm nhân là không thể tu luyện. Chỉ có người có được chân mệnh mới có thể được thiên đạo tán đồng tu luyện.

Số lượng chân mệnh càng nhiều, tốc độ tu luyện càng nhanh. Một người có được 10 chân mệnh, tốc độ tu luyện so với người một chân mệnh chính là gấp mười lần. Người có 20 chân mệnh so người có 10 chân mệnh chính là nhanh gấp 100 lần. Người có được 40 chân mệnh so người 20 chân mệnh chính là nhanh gấp 500 lần. Về phần cực hạn 81 chân mệnh chính là so người thường gấp 1 triệu lần. Đây là con số khủng bố cực kỳ. Thử nghĩ người bình thường cần mấy năm thậm chí mấy ngàn năm mới có thể đề thăng một cảnh giới. Những cái kia thiên chi kiêu tử thậm chí chỉ cần vài canh giờ đến vài ngày liền có thể thăng cấp. Đây là cỡ nào chênh lệch.

Phạm giai chân mệnh quyết định người ngộ tính cùng thiên tư. Phạm giai chân mệnh càng cao người liền có ngộ tính cùng thiên tư càng cao.

Về phần Doanh Thiên hắn chính là đánh vỡ cực hạn, có được 82 cái chân mệnh chính. hơn nữa đều là trong truyền thuyết chân mệnh. Chưa kể hắn còn có vô tận chân mệnh.

Giờ phút này, từng cái chân mệnh của hắn sau khi hấp thu một lượt thiên địa linh khí thì đều lần lượt thu vào. Cuối cùng nghe được một tiếng oanh. Tiếng oanh này vang vọng khắp thiên địa. Chỉ cần người ở tại Cực Huyền Giới thì đều có thể nghe tiếng oanh này. Quả nhiên người có bực đại, thậm chí là bị điếc, tiếng oanh này sẽ vang vọng trong đầu người.

Ngay lập tức, Cực Huyền giới Thiên Địa Linh Khí giống như sôi trào lên, cấp tốc hướng Doanh Thiên mà tiến tới. Thử nghĩ một chút, khổng lồ như thế

thiên địa linh khí đều có thể đem thần đều nổ tung, thế nhưng là chỉ để Doanh Thiên đột phá Linh Nguyên Cảnh. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Cái này động tĩnh để vô số sinh linh Cực Huyền Giới nom nớp sợ hãi. Bọn hắn đây sợ có tai nạn giáng xuống. Liền ngay cả những cái tông môn đại giáo lão tổ kia đều giật mình kinh hãi. Thậm chí vài kẻ ngủ say đều bị giật mình tỉnh lại.

Cuối cùng, thiên địa lần nữa im ắng trở lại. Mặc dù Cực Huyền Giới thiên địa linh khí bỗng chốc biến mất, thế nhưng là thiên địa lần nữa chậm rãi dần sinh linh khí.

Doanh Thiên mở ra đôi mắt của mình. Hắn vươn vai đứng dậy hài lòng gật đầu nói: "Tốt, cuối cùng đạt đến Linh Nguyên Cảnh. Linh hồn cùng bộ thân thể này có chút dung hợp tốt hơn".

Nếu như bây giờ có người biết hắn ở đây nhất định sẽ giật mình. Bởi vì trên người hắn khí tức đúng là Linh Nguyên Cảnh, trước đây hắn hoàn toàn chính là không có chút nào tu vi. Nhìn thế nào cũng ra hắn là phạm nhân. Thế nhưng hiện tại hắn chính là có tu vi, hơn nữa chính là cảnh giới thấp nhất Linh Nguyên Cảnh.

Kiểm tra một chút, Doanh Thiên tiếp tục ngồi xuống xếp bằng. Hắn muốn nhìn một chút mình Thức Hải.

Thức Hải chính là tu sĩ nội thể giới. Tu sĩ đạt đến cảnh giới nhất định sẽ có thể mở ra chính mình nội thể giới. Chính là thức hải cùng đan điền. Thức hải tồn tại ở mi tâm. Nói cách khác, thức hải chính là nơi cất chứa linh hồn, đạo căn, hồn lực, chân mệnh,....

Dan điền là nơi cất chứa linh lực.

Tại một thể giới tối tăm, nơi đây chính là Thức Hải của Doanh Thiên, hình dáng thể giới này chính là một cái khổng lồ biển cả, nước biển chính là hồn lực. Đây là vì sao gọi nó là thức hải. Tại trên vùng biển này có một cái đạo đài. Trên đạo đài ngồi lấy một cái thân ảnh gần như trong suốt. Hơn nữa lại Giống Doanh Thiên như đúc. Đây chính là Doanh Thiên Linh hồn. Hay chính xác là Doanh Thiên chủ hồn.

Xung quanh cái đạo đài này là 10 cái tế đàn xếp thành vòng tròn. Bên ngoài nữa là 81 cây cột đá xếp xung quanh. Trên 81 cây cột đá kia chính là 81 cái chân mệnh. Tại chính giữa treo trên bầu trời là một cái khổng lồ chân mệnh. Chính là Doanh Thiên chủ chân mệnh, Nguyên Thủy viên mãn chân mệnh. Chưa hết, trên bầu trời thức hải còn treo lấy vô số chân mệnh khác. Số lượng căn bản là vô tận đếm không xuể. Nếu có người nhìn thấy Doanh Thiên thức hải nhất định sẽ sợ hãi mà than.

Chỉ có điều giờ phút này thức hải của Doanh Thiên bầu trời có chút tối tăm. Trên bầu trời xuất hiện từng đạo kiếp lôi. Thịnh thoảng tàn phá thức hải.

Doanh Thiên nhìn từng đạo kiếp lôi này, hắn lạnh giọng nói: "Lão tặc Thiên, các ngươi cái này nhất định ngày nào đó ta sẽ đem cả vốn lẫn lời trả cho các ngươi". Sau đó hắn lại đưa mắt nhìn về mười cái tế đàn kia. Mím cười mẫn nguyện: "Ha ha, Thanh Liên, ngươi có chết cũng không ngờ ngươi lại thành toàn ta, để ta thu thập đủ mười cái, lần này trùng sinh, ta tất vô địch".

Năm đó Doanh Thiên đã tính ra kiếp nạn của mình. Trước khi ứng kiếp, hắn đem toàn bộ bảo khố giao cho đệ tử của mình, cũng đem

Một bộ phận chủ hồn cùng thức hải toàn bộ giấu đi. Mục đích là để mình thức hải không rơi vào tay kẻ thù. Và để chuẩn bị cho lần này trùng sinh.

Thăng cấp cảnh giới thành công. Doanh Thiên rời đi Tiếp Thiên Sơn, tiến vào một toà thành trì. Hắn cũng không có mục đích khi đi vào toà thành này. Hắn chỉ đơn giản là đi nhìn một chút chúng sinh.

Hắn làm đủ thứ chuyện, dừng bên đường xem một chút đồ vật người ta bày bán. Cũng có cho vài tên ăn mày chút tiền, cũng có khi đơn giản là mua một cây kẹo hồ lô.

Tại thời khắc đi qua một tiệm may, hắn bỗng dừng lại, bởi vì hắn nhìn thấy một thứ đồ rất quen thuộc. Đó là một bộ y phục màu đen treo trên giá.

Trong đầu hắn hiện ra một cái hình ảnh tiểu cô nương tự tay đan cho hắn một bộ hắc y. Bộ y phục kia cùng bộ y phục trước mắt này mặc dù không hoàn toàn giống nhau, thế nhưng là có đến 9 phần giống.

Hắn ngé lại hỏi: "Lão bản, bộ y phục kia bao nhiêu". Doanh Thiên vừa hỏi vừa chỉ bộ y phục màu đen kia.

Ông chủ tiệm vội vàng tiến lại gần tươi cười nịnh nọt: "Công tử đây là có mắt nhìn, bộ y phục đó là ta nấu thân mất 10 năm mới có thể may ra, mặc dù chất liệu không phải là tuyệt hảo, chỉ là vải bình thường, thế nhưng là từng đường kim mũi chỉ đều cực kỳ tinh xảo, không tin công tử cứ nhìn".

Doanh Thiên mỉm cười tiến lại gần quan sát, quả nhiên bộ y phục này chất liệu vải rất tầm thường, thế nhưng quả thật mỗi một đường kim mũi chỉ đều tinh xảo đến lạ thường, cơ hồ người may ra bộ y phục này mỗi một đường kim mũi chỉ đều dồn toàn bộ tâm huyết vào đây. Tinh xảo cỡ này, xét trên toàn bộ thể giới đó là lắc đầu không có mấy. Tất nhiên đây chỉ là xét trên khía cạnh phạm nhân.

Nếu so sánh với những bộ y phục được may bằng chất liệu đặc biệt của những cái cường giả đứng trên đỉnh đại lục kia. Bộ y phục này quả thật rất khó coi.

"Bao nhiêu tiền". Doanh Thiên nhanh chóng hỏi.

Ông chủ tiệm may xấu hổ cười nói: "100 lượng vàng". Sau đó hắn lại rút lại: "không, 80 lượng vàng thôi".

Doanh Thiên cười cười lắc đầu lấy ra một khối ngọc giản ném cho lão bản. Lao ta vội bắt lấy ánh mắt khó hiểu nhìn Doanh Thiên.

Lão bản này thực chất cũng là một tu sĩ, có được 1 cái phàm mệnh. Tu vi là Linh Nguyên cảnh sơ kỳ. Lão chậm rãi đưa mình thần thức thăm dò khối ngọc giản này, cuối cùng hần giật mình kinh hãi phát hiện. Khối ngọc giản này ẩn chứa một cái tuyệt thế công pháp đủ để hần tu luyện thành thần. Mặc dù hần đã từng xem qua rất nhiều công pháp, thế nhưng là với hần tư chất đều xem không hiểu, đừng nói cả đời này hần có thể đạt tới Linh Động cảnh hay không. Thế nhưng là công pháp trong khối ngọc giản này đều có thể để hần tu luyện thành thần. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Doanh Thiên cũng không có để ý đến lão bản. Hần cảm lên bộ y phục màu đen kia trực tiếp rời đi.

Tại thời khắc lão bản tỉnh hồn lại, Doanh Thiên đã đi mất. Lão bản lập tức quỹ xuống dập đầu thật lâu.

Chính Doanh Thiên cũng không có nghĩ tới, ngần ngừ trăm năm sau đó, lão bản kia liền trở thành một cái Cực Huyền Giới cự đầu thần linh.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Đông Vực.Vạn Lý Thành

Biệt uyển cánh cửa mở ra, một cái nhỏ nhắn đầu người hé mắt qua cánh cửa nhìn xung quanh biệt uyển. Cuối cùng dường như nhìn không thấy ai. Liền lên vào trong. Thế nhưng là mới bước được vài bước thì một cái thanh âm nhàn nhàn vang lên.

“Lại ra ngoài gây phiền phức rồi”.

Thanh âm này khiến cái thân ảnh nhỏ nhắn kia giật mình trên trời. Sau đó đưa ánh mắt về phía một cái gốc cây. Tại gốc cây kia một cái thân ảnh mặc hắc bào, hơn nữa còn trùm kín đầu đang uống rượu. Chính là Doanh Thiên. Còn thân ảnh nhỏ nhắn kia không ai khác là Nguyệt Nhi.

Trông thấy Doanh Thiên, Nguyệt Nhi lộ ra một bộ lúng túng, vội vàng cười aa nói:”hì hì, sư tôn người không nên dọa ta như vậy chứ, và lại, người thế nào lại thay đổi phong cách, mặc kín như trộm thế kia”.

Bên dưới áo choàng Doanh Thiên cười đáp:”Nha đầu này, có phải hay không đạo này quá nhàn rồi, muốn lãnh phạt đâu”.

Nge được phạt, Nguyệt Nhi một bộ sợ hãi khẩn cầu:”Đừng, Nguyệt Nhi biết lỗi rồi, xin sư tôn không cần phạt”. Sau đó đôi mắt chính là rung rung.

Thực tế. Tại sau khi gây ra chuyện kia, Doanh Thiên liền đem nàng cấm cửa không cho ra ngoài. Thế nhưng là hiểu động Nguyệt Nhi lại như thế nào chịu ở yên một chỗ đâu. Nàng vẫn là thỉnh thoảng lên ra ngoài. Tất nhiên là không có cách nào dấu được Doanh Thiên ánh mắt. Chỉ là hần không có quản nàng mà thôi.

Lại nói, Nguyệt Nhi hiện tại cũng được xem như cường giả. Ngần ngừ thời gian tu vi liền đã đạt tới Thiên Sư cảnh giới. Tại trong thế nhân bình thường muốn làm khó dễ nàng căn bản là không có. Dù sao thì nàng chính là có được Viên mãn 81 chân mệnh. Hơn nữa còn là Thánh Phẩm cấp chân mệnh. Tốc độ tu luyện của nàng là không phải thường nhân có thể tưởng tượng.

Doanh Thiên lắc đầu, nha đầu này quả nhiên là lại ra ngoài quậy phá. Cuối cùng hần cũng không có để ý nàng nữa. Tiếp tục ngồi uống rượu.

Thế nhưng là Nguyệt Nhi cũng không có chạy đi, mà là lại gần Doanh Thiên nhẹ giọng hỏi:”Sư Tôn người có tâm sự sao”.

“Àn, vậy mà bị người nha đầu này nhìn ra được”. Doanh Thiên quả thật ngoài ý muốn nói ra. Dù sao Nguyệt Nhi cái này tâm cảnh còn ngây ngô, tiếp xúc sự việc chưa nhiều. Vậy mà vẫn nhìn ta Doanh Thiên có tâm sự, đây là không phải thường nhân có được ánh mắt. Dù sao Doanh Thiên tồn tại là một cái sống được vô số tuế nguyệt, nếu hần không có ý che giấu thì không phải ai cũng nhìn được hần tâm tư. Tất nhiên là hần lúc này cũng k có che giấu mình suy nghĩ. Dù gì Nguyệt Nhi cũng không phải ngoại nhân.

Nguyệt Nhi tiếp tục tò mò hỏi:”là liên quan đến bộ này y phục đi”. Nguyệt Nhi vừa nói vừa sờ bộ y phục màu đen Doanh Thiên đang mặc.

“Ừm”.

Sư Tôn đây là nhớ người yêu sao”.

Doanh Thiên bật cười gõ đầu Nguyệt Nhi:”Con nít không nên hỏi chuyện yêu đương, sau này lớn một chút người liền hiểu”.

“Đã muộn, về chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta đi” Doanh Thiên tiếp tục nói.

“Chúng ta đi đâu”

“Ta muốn đi gặp một người”.

....

Sáng sớm hôm sau. Tại trong biệt uyển đã tụ tập mấy người. Chính là Nguyệt Nhi, Ma Âm, Mộng Điệp, Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh, còn có tiểu hùng.

Cửa phòng chậm rãi mở ra, Doanh Thiên từ trong đi ra ngoài. Không có nói lời nào liền chuẩn bị mở ra không gian chi môn rồi đi.

Ngay tại lúc này, một cái thanh âm dễ nghe vang lên: "Công Tử chờ một lát".

Người nói chính là chủ nhân Tinh Vân Các Thương Lan Y cùng Hoàng Cát.

Chỉ thấy 2 người cùng nhau tiến vào biệt uyển sau đó đối Doanh Thiên hành lễ rồi nói: "Công tử không nói lời nào liền muốn rời đi sao".

Doanh Thiên cười cười nói: "Không có cái gì tốt nói, dù sao chúng ta cũng không phải cái gì thân quen, ta cũng không muốn nhìn cảnh tạm biệt".

Thương Lan Y như muốn nói gì đó, thế nhưng là lại thôi, dù sao nàng cũng không có muốn phiền Doanh Thiên. Thế nhưng là nàng làm sao qua được Doanh Thiên ánh mắt, hần nói: "Có chuyện gì cứ nói đi".

Thương Lan Y vẫn có chút ngập ngừng, thế nhưng là bên cạnh Hoàng Cát lại tiến lên một bước nói: "Công tử, là vật kia".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại: "Các người hai cái cũng không cần lo lắng, trước đó chỉ là dọa các người, một cái Đại thế giới bé nhỏ này căn bản sẽ không có người nào hưng thú tìm tòi, lại nói các người thực lực cũng không phải người thường so sánh được, rất nhanh người sẽ thành công".

Nói dứt lời liền mở ra không gian chi môn lập tức bước vào, Ngay sau đó mấy người cũng vào theo, để lại Thương Lan Y cùng Hoàng Cát cúi đầu thật sâu.

Một lát lâu sau 2 người mới ngẩng đầu lên. Hoàng Cát nói: "Đại tỷ, giờ chúng ta thế nào".

Chỉ thấy Thương Lan Y ánh mắt trở nên vô cùng thâm thúy, nàng dứt khoát đáp: "Chúng ta cần tăng tốc, sớm ngày trở về, ngày đó nhất định đem bọn hần đập xuống".

...

Đông vực, tại một toà khổng lồ trăm vạn dặm. Thành này gọi là Vạn Lý Thành. Gọi là Vạn Lý Thành không phải vì thành này rộng vạn lý. Mà bởi vì giữa thành này có một toà hắc tháp cao vạn lý. Tháp này chính là biểu tượng của Vạn Lý Thành. Nó gọi là Vạn lý tháp.

Doanh Thiên cùng đám người xuất hiện bên ngoài thành không xa. Sau đó lập tức tiến về thành. Mộng Điệp truyền âm nói cho mấy cái nữ tử đều đem mạng che mặt che vào. Dù sao các nàng mỗi cái đều là sắc nước hương trời, xinh đẹp tuyệt mỹ. Nếu là cùng nhau xuất hiện, chắc chắn sẽ gây ra oanh động lớn. Mặc dù Doanh Thiên nhóm người không sợ phiền phức, thế nhưng là cũng sẽ không chủ động đi tìm phiền phức.

Tại cửa thành có một toán binh lính canh gác. Từ bên ngoài thành vào nếu không có thẻ bài xác nhận là người trong thành đều bị thu phí 10 lượng bạc.

Tại thời điểm Doanh Thiên đám người đi tới cổng thành liền bị binh lính chặn lại, bọn hần hỏi: "Có thân phận lệnh bài không?".

Doanh Thiên cười đáp: "Không có".

"6 người, 60 lượng bạc". Binh sĩ canh cửa trực tiếp nói.

Ngay lập tức từ phía sau Mộng Điệp tiến tới đưa cho hần một khối hoàng kim nói: "Không cần trả lại".

Trông thấy khối hoàng kim kia. Đám thủ vệ thành ai nấy đều là mắt sáng lên. Bọn hần lập tức biết trước mắt nhóm người này không phải là người thường, nhất định là cái nào đó công tử nhà giàu.

Thái độ bọn hần lập tức thay đổi, nịnh nọt cười nói: "Mời công tử cùng chư vị vào".

Sau khi tiến vào thành bên trong, một cái vô cùng tấp nập cảnh tượng đập vào mắt Doanh Thiên đám người.

Vạn Lý Thành không hề là được xưng Đông Vực đệ nhất thành. toà thành này hình vuông. Mỗi chiều đều có trăm vạn dặm dài. Tường thành cũng cao tới ngàn dặm. Được xây bằng hắc thạch kiên cố vô cùng. Nếu từ xa nhìn lại, toà thành này giống một khối kim loại màu đen khổng lồ vậy.

Thế nhưng là bên trong thành lại khác, từng toà từng toà phủ đệ cùng lầu các mọc lên san sát. Dù loại màu sắc giảng đèn kết hoa cùng với nhân khẩu tấp nập tạo nên một cái phồn thịnh khung cảnh.

Đặc biệt là chính giữa thành toà Vạn Lý tháp kia. Chỉ cần người đứng ở ngoài đường, mặc kệ là vị trí nào trong thành, chỉ cần ngẩng đầu nhìn về phía trung tâm, người đều có thể nhìn thấy toà tháp cao xuyên qua mây kia. Toà tháp này giống như một cái trụ chọc trời vậy.

Vạn Lý Thành tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm qua. Truyền ngôn nói, tại trước Khi vạn Lý Thành được xây dựng thì toà tháp kia đã từng sừng ở

đó.

Càng có cổ lão điển tịch ghi chép lại, tại xa xôi kỷ nguyên kia, từ thiên ngoại một toà tháp cứ như vậy rơi xuống Đông Vực từ đó đến nay. Liên quan tới toà tháp này là có đủ loại điển thuyết.

Sau đó, đông vực toàn bộ các thế lực cùng gia tộc lớn chính là cùng nhau hợp sức xây nên Vạn Lý Thành xung quanh toà tháp này. Cũng từ đó toà thành này được xưng là đệ nhất thành đông vực. Trải qua trăm vạn năm tích lũy cùng phát triển, liên tam vực còn lại của Cực Huyền Giới cũng muốn chen một chân vào toà Thành này, khiến cho thành này càng ngày càng phát triển. Hiện tại xem như toàn bộ Cực Huyền Giới đệ nhất thành.

Tại vừa bước vào trong thành, Doanh Thiên con mắt lập tức hướng đỉnh tháp nhìn lên. Trong con ngươi của hắn toát ra quang mang thần thánh như muốn nhìn xuyên lên đám mây kia nhìn vào đỉnh tháp.

Quan sát hồi lâu, hắn rốt cuộc thu hồi ánh mắt của mình. Hắn lầm bầm: "không có giống như trong tưởng tượng của ta".

Bởi vì hắn đến đây là có mục đích, hắn cũng suy nghĩ qua sự tình, mặc dù sau khi quan sát có không giống như Doanh Thiên đã dự liệu trước đó. Hắn cũng không có để tâm. Hắn đều sẽ có cách giải quyết.

Nguyệt Nhi bên cạnh hỏi: "Sur Tôn a, giờ chúng ta làm gì".

Doanh Thiên đáp: "Trước tìm một cái chỗ dừng chân".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Anh Hùng Bảng

Đi một vòng. Cuối cùng 6 người 1 thú cũng tìm được một nơi đặt chân. Đó là một cái trang viên. Khung cảnh cũng gọi là tươi mát cùng đẹp đẽ. Tại trong Vạn Lý Thành này, nhà trọ dạng này chỉ dành cho phạm nhân hoặc nghèo khổ người. Còn về phần những cái kia cường giả tu sĩ hoặc thế lực lớn bên ngoài vào. Bọn hắn là trực tiếp thuê lấy một toà trang viên, thậm chí là biệt phủ cho riêng mình.

Chờ đến tối, Doanh Thiên đám người chính là cùng nhau đi tới một toà lầu xa hoa. Lầu này cao hơn mười tầng, vô cùng xa hoa tráng lệ. Lầu này gọi Bách Hoa Lâu, đây là lầu xếp thứ 3 trong thập đại lầu trong thành. Nơi này chỉ có những cái kia nhà giàu quyền quý hoặc xuất thân cao quý mới có thể tới, bởi vì đồ vật ở đây đắt đỏ đến không tưởng. Tuy tiện một cái bình rượu hay một món ăn nào đó đều là phạm nhân tích lũy cả đời cũng không đủ dùng một lần.

Nhiều món trân quý chính là phải dùng linh thạch làm tiền tệ. Giống như thịt ma thú, ở đây thậm chí là có ma thú cấp 8 cấp 9. Thậm chí là cấp mười. Đó là có thể sánh với linh hoàng cường giả. Thịt ma thú này đối với tu sĩ chính là đại bổ vô cùng. Thế nhưng giá cả cũng vì thế mà đắt đỏ đến dọa người.

Gọi một bàn, Doanh Thiên cũng không có hứng thú gì nhiều, hắn chỉ gọi tới một bình rượu ngon nhất, đắt nhất, còn lại mấy cái nữ tử cũng tùy tiện gọi món mình muốn ăn.

Nguyệt Nhi ngược lại tốt. Nha đầu này cơ hồ đem cả nhà bếp lầu đều muốn dọn lên bàn. Cái này khiến chư nữ cũng có chút xấu hổ. Còn Doanh Thiên thì là bật cười nói đùa: "Ăn nhiều, sau này liền béo, khi đó sẽ không có ai yêu đâu". Bên cạnh Nguyệt Nhi là tiểu hùng cũng đang ăn đầy mồm đầu gật gù vẻ đồng tình giống như muốn nói: "Ngươi béo lên ta sẽ không cho ngươi cười nữa vậy."

Nguyệt Nhi mồm nhai nhồm nhoàm một miếng thịt ma thú cười khi khi nói: "Mặc kệ. Sau này cứ theo sư tôn là được".

Doanh Thiên lắc đầu cười cười một bộ người hết thuốc chữa.

Gọi nhiều như vậy trân quý đồ ăn. Hiển nhiên là đều gây nên chú ý lớn. Hơn nữa ở đây năm 4 cái nữ tử mỗi cái đều là xinh đẹp động lòng người. Có không ít ánh mắt nóng rực đều hướng các nàng chăm chăm nhìn tới.

Ma âm hừ lạnh một tiếng, một cỗ rét lạnh khí tức từ người nàng dần lan tỏa ra. Cái này để những người kia hải nhiên thu hồi ánh mắt. Bọn hắn đều biết, mấy cái nữ tử này không dễ chọc.

Cũng có vài tôn cường giả thực lực cao cường không có để ý đến Ma Âm cảnh cáo. Bọn hắn chỉ là mỉm cười thú vị.

Trong lúc mọi người ăn uống nhiệt tình, thì bên ngoài lập tức ồn ào lên. Sau đó không biết có ai đó nói lớn: "Mau nhìn, Tuệ Tĩnh Công Chúa đang ở bên ngoài Bách Hoa Lâu".

Nge được Tuệ Tĩnh Công Chúa danh từ, bên trong Bách Hoa Lâu lập tức loạn thành một đoàn. Nhất là những cái kia nam tử trẻ tuổi hoặc công tử nào đó. Ai nấy đều tiến ra phía hành lang nhìn xuống dưới. Chỉ bên bên dưới là một chiếc xa giá cực kì bắt mắt.

Xa giá này được rèn bằng kim loại quý hiếm, tàn mát ra thần tình quang mang. Chưa hết trên xa giá khảm nằm lấy rất nhiều trân quý bảo ngọc, những bảo ngọc này đều có công dụng lớn như tụ linh khí, hỗ trợ tinh thần minh mẫn. Cũng có phòng ngự bảo ngọc.

Hơn nữa xa giá này được kéo bởi 4 con ma thú cấp 10. Phong Lôi Báo. Đây là ma thú sánh được với Linh Hoàng cường giả, đều đã đản sinh linh trí. Không thua kém nhân loại.

Nhìn qua liền biết, chiếc xa giá này xuất phát từ đại sư luyện khí, mà người ngồi trên xa giá lại càng không cần phải nói, chắc chắn là thế lực lớn một vị nào đó. Mà dựa theo ban nãy phản ứng, hẳn là Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Chỉ thấy màn che vén lên, từ bên trong xa giá đi xuống một cái hồng y nữ tử, nữ tử này đeo một tấm lụa che mỏng. Đặc biệt là, nữ tử này quanh thân có từng đầu đại đạo quán quanh, mỗi bước chân của nàng đều để lại trên mặt đất một dấu chân màu vàng kim.

Có người biết được bên trong sự tình cảm thán: "Tuệ Tĩnh Công Chúa là cháu chính dòng của Tuệ Vương Thần, sinh ra liền có được đạo thể, từ nhỏ đã cùng đại đạo tiếp xúc. Chỉ cần nàng tu vi đạt tới Linh Thánh, liền sẽ cùng đầu đại đạo kia dung hợp. cái này định sẵn nàng sẽ trở thành Thần tương lai".

Có người nghi ngờ hỏi lại: "Thật sự như vậy kỳ diệu? Ta nghe nói thành thần cực kỳ khó, nào có dễ dàng như vậy".

Người vừa cảm thán lắc đầu khinh thường, sau đó tiếp tục giải thích: "Người có nhìn thấy xung quanh nàng từng đạo phù văn kia không, đó chính là pháp tắc đại đạo, bởi vì nàng có được đạo thể nên thu hút đại đạo, hiểu chưa, mà muốn thành thần thì đại đạo là mấu chốt".

"...."

Ngay lúc Tuệ Tĩnh Công Chúa chuẩn bị bước vào Bách Hoa Lâu, ngay lập tức một âm thanh vang lên: "Công chúa, xin dừng bước".

Nghe được câu nói này, Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng liền dừng lại, chỉ thấy một vầng thái cầu vòng lướt qua bầu trời. Cuối cùng hướng Bách Hoa Lâu cửa hạ xuống.

Một cái mặc áo xanh nam tử từ từ trên cầu vòng bước xuống. Nam tử này ngũ quan thanh tú tuấn mĩ. Khí chất chính là hơn người, chỉ cần đem hắn để vào chỗ đông người thì ngay lập tức có thể đem hắn tìm ra, bởi vì hắn khí chất thật sự quá nổi bật.

Chỉ cần là nữ tử nhìn thấy nam tử này đều sẽ đem lòng si mê.

Có người nhận ra nam tử này thấp giọng nói: "Đó là Hoàng Thiên Thái Tử, hẳn vậy mà cũng đến Bách Hoa lâu".

Bên cạnh có người ghen ghét nói: "Hừ, hẳn là người theo đuổi Tuệ Tĩnh Công Chúa, công chúa công khai đến Bách Hoa Lâu, hẳn không mò đến mới là quái sự".

"Suyt, nói bé, hẳn là Thần dòng dõi, người muốn chết".

"Yên tâm, hẳn đang tập trung vào công chúa, sẽ không để ý xung quanh".

Cũng có người hâm mộ sùng bái nói: "Hoàng Thiên Thái Tử tư thái thật là đẹp, quả nhiên là rồng trong loài người, không hổ là trên Anh Hùng Bảng bài danh thứ 7".

Bên cạnh một người hâm mộ khác đáp lời: "Người vậy mà không biết, ngày hôm qua Hoàng Thiên Thái Tử đánh bại Cuồng Long, đã trên Anh Hùng Bảng tăng lên xếp thứ 6".

"Thật vậy, hôm qua ta không có trong thành, vậy mà không thể xem thái tử chiến đấu. Thật là tiếc".

Anh Hùng Bảng chính là Đông Vực một cái bảng bài danh các anh kiệt tuổi trẻ, trên bảng bài danh 20 danh bài. Cũng ghi rõ tên tuổi, xuất thân cùng tu vi của 20 anh kiệt trẻ tuổi này, để tiến vào Anh Hùng Bảng chính là phải thông qua Anh Hùng Bảng đại hội 3 năm một lần. Hoàng Thiên Thái Tử xếp thứ 6 trên bảng.

Trông thấy nam tử này, Tuệ Tĩnh Công Chúa gật đầu cười chào, nàng nhẹ nhàng chào hỏi: "Thái tử điện hạ, người cũng tới".

Hoàng Thiên Thái Tử thân thiện cười đáp: "Ta đang ở gần đây có chút việc, nghe được tin công chúa đến Bách Hoa Lâu, liền bỏ việc tới đây muốn được diện kiến công chúa, thật may là tới kịp".

Tuệ Tĩnh Công Chúa mỉm cười gật đầu nói: "Tuệ Tĩnh lãnh Thái Tử ý".

Thấy được Tuệ Tĩnh Công Chúa tư thái thân thiện này, Hoàng Thiên Thái Tử trong lòng vô cùng thoải mái, hắn tiếp tục hỏi: "Không hay công chúa hôm nay tới Bách Hoa Lâu là có việc".

"Àn, ta tới gặp một người quen". Tuệ Tĩnh Công Chúa trả lời nhẹ nhàng.

"Người quen, vậy có thể hay không cho tại hạ giới thiệu cùng người này". Hoàng Thiên Thái tử mở lời.

Nghe được vậy, Tuệ Tĩnh Công Chúa suy nghĩ một lát rồi nói: "Có thể, dù sao nàng cũng thích đông người náo nhiệt".

Hoàng Thiên Thái Tử giống như bắt được vàng cười lớn nói: "Nếu như vậy, hôm nay ta muốn mời công chúa cùng vị kia một bữa, mong công chúa đáp ứng".

Tuệ Tĩnh công chúa cũng không có gì miễn cưỡng. Chính là gật đầu đồng ý.

Đạt được công chúa nhận lời mời, Hoàng Thiên Thái Tử lập tức tiến vào trong gọi ra Bách Hoa Lô Quân sự nói: "Ta muốn bao trọn tầng 11, lập tức sắp xếp".

Nge được Hoàng Thiên Thái Tử yêu cầu, vị quân sự này tỏ ra khó xử ấp úng nói: "Thái tử, việc này.... việc này không được ạ".

"Thế nào, chẳng lẽ ta không đủ tư cách lên tầng 11". Hoàng Thiên thái tử nhíu mày.

Tầng 11, chính là Bách Hoa Lô tầng cao nhất, cũng là tầng sang trọng và đắt tiền nhất, bởi vì một tầng này chỉ có một phòng, bình thường sẽ không mở cửa tiếp khách, chỉ khi có khách quý mới mở cửa đón khách.

Vị quân sự này đáp: "Không dám, không dám, là bởi vì,, Nhạc Vương Gia hiện tại đang ở trên đó".

Nge được vậy, Hoàng Thiên Thái Tử con mắt có chút ngạc nhiên, "Nhạc Viễn Thường vậy mà cũng ở, vậy liền sắp xếp tầng mười cho ta. Đem tất cả người tầng mười mời xuống. Tầng 9 cũng như vậy, Tuệ Tĩnh không thích ồn ào. Tiền ta thanh toán".

Sau đó hắn lên tầng 10 nói lớn: "Chư vị, hôm nay ta muốn mời Tuệ Tĩnh Công chúa dùng bữa tại tầng 10 này, mà công chúa lại thích yên tĩnh, mong các vị nể mặt ta một chút mà có thể rời bước, tiền mọi người dùng ta sẽ thanh toán hết". Sau đó hắn xuống tầng 9 cũng nói một lần như vậy. tầng 10 cùng tầng 9 số khách cũng không nhiều, bởi vì càng lên cao liền sẽ càng đắt. Có thể lên tầng mười vì bọn hắn đều là con nhà thế gia, hoặc có địa vị.

Thế nhưng là cùng Hoàng Thiên Thái Tử so sánh, bọn hắn chính là kém đến quá xa, cũng không có ai sẽ đi đắc tội hắn, dù sao bán hắn một cái nhân tình cũng không có gì thiệt, mặc dù có một số người chính là khó chịu nhưng cũng không dám nói gì. Cuối cùng mọi người đều lục tục đứng lên rời đi.

Sau đó Hoàng Thiên Thái Tử vội xuống lầu muốn mời Tuệ Tĩnh Công chúa lên, thì lập tức một giọng cười lớn vang lên: "Công chúa, đã lâu không gặp".

Chỉ thấy trên bầu trời một đầu đại ưng to lớn lao xuống, đại ưng này uy vũ khó lường, khí tức cường đại. Trên lưng nó ngồi lấy một cái bạch y thanh niên.

Trông thấy thanh niên này, có người hét to: "Là Vũ Thiếu Chủ, Anh Hùng Bảng thứ 5 bài danh".

Trông thấy thanh niên này Hoàng Thiên Thái Tử nhíu mày lắm bả: "Vũ Văn Thượng Thanh".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Đừng Phiền Ta Uống Rượu

Nam tử tới này, hắn gọi là Vũ Văn Thượng Thanh, Là Kim Đình Sơn thiếu chủ, hắn cũng là thần đồng dõi, bởi vì hắn là cháu đích tôn một vị thần, lại còn được vị thần này hết sức yêu quý.

Hắn cũng giống Hoàng Thiên Thái Tử, là một cái theo đuổi Tuệ Tĩnh Công Chúa người, hắn cũng từng đối ngoại tuyên bố, Tuệ Tĩnh Công Chúa là hắn nhất định có được. Kẻ nào cùng hắn đối đầu, đều phải chết.

"Công Chúa, từ 1 năm trước xa cách, ta thật sự rất nhớ nhưng công chúa". Vũ Văn Thượng Thanh cười nói với Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Trông thấy Vũ Văn Thượng Thanh. Tuệ Tĩnh Công chúa cũng là gật đầu khách sáo chào lại: "Vũ Thiếu Chủ, đã lâu".

"Tốt, vậy hôm nay liền mời Công Chúa một lần tiệc, chẳng hay công chúa có đồng ý". Không có nói nhiều, Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp muốn mời Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Ngay lúc này, Hoàng Thiên Thái Tử cắt lời: "Vũ Thiếu Chủ, Công Chúa đã đáp ứng ta mời, nếu là thiếu chủ muốn mời công chúa, xin hẹn dịp sau".

Nge được lời này, Vũ Văn Thượng Thanh con mắt có chút híp lại, hắn nhếch miệng nói: "Ra là Hoàng Thiên Thái Tử, nghe nói thái tử bị người đánh trọng thương, thế nhưng là trông thế nào cũng không giống nha".

Nge được Vũ Văn Thượng Thanh nói kháy. Hoàng Thiên Thái Tử con mắt có chút phát lạnh. Đây là hắn nổi đau, căn bản không muốn nhắc lại, Cách đây 3 tháng, hắn rời đông vực đi vào Hắc Ma Sâm Lâm ở bắc vực, muốn ở trong bắc vực rèn luyện đột phá cảnh giới. Thế nhưng là trong Hắc Ma Sâm Lâm hắn gặp một người, hắn cùng người này vì tranh đoạt một cái trân quý thảo dược mà đánh nhau, kết quả là hắn bị người kia đánh trọng thương, tay chân cũng bị đánh toàn bộ tàn phế, cơ hồ mất mạng.

Thế nhưng Hoàng Thiên Thái Tử là Thần dòng dõi, được thần ban cho hộ mệnh thủ đoạn. Tại thời khắc cuối cùng kia, hắn kích hoạt thủ đoạn hộ mệnh kia mới sống sót trở về. Cuối cùng vị thần kia hao tổn không ít tâm tư mới đem hắn cứu chữa, trải qua sinh tử một lần để hắn thành công đột phá cảnh giới, thực lực tăng mạnh, vì thế hôm qua mới trên anh hùng bảng khiêu chiến thành công.

Thế nhưng là bị người đánh gần chết đối với hắn cũng không có vẻ vang gì, thế là hắn cũng không có nói ra, cho nên chuyện này số người biết được là cực kỳ ít.

Nhưng là không biết làm cách nào Vũ Văn Thượng Thanh lại có thể biết được, hôm nay bị Vũ Văn Thượng Thanh một ngụm nói toạc ra, khiến hắn cảm thấy khó chịu, nhất là tại trước mặt Tuệ Tĩnh Công Chúa, cái này để hắn thật sự nhục nhã.

Hoàng Thiên Thái Tử hít sâu một hơi sau đó nở nụ cười đáp lại: "Vũ Thiếu chủ nói quá. Lần đó chỉ là bị thương nhẹ mà thôi, dù sao đối phương cũng hơn ta một cảnh giới lớn".

Nge được Hoàng Thiên Thái Tử phân trần, Vũ Văn Thượng Thanh chỉ là nhếch miệng cười mà thôi. Cũng không tiếp tục nói cái gì.

Xung quanh rất nhiều người lại tin tưởng, bởi vì Hoàng Thiên Thái Tử là một cái thiên tài, lại xếp trên Anh Hùng Bảng danh kiệt, hắn đi ra ngoài lịch luyện là lẽ đương nhiên, dù sao người kia cao hơn hắn một cái cảnh giới, bị thương nhẹ là chuyện bình thường, hơn nữa chuyện xảy ra ở bắc vực quá xa xôi, cũng không có ai biết rõ sự tình.

Thực tế lần đó nếu không phải Hoàng Thiên Thái Tử vận dụng thủ đoạn bảo mệnh chạy nhanh thì có lẽ hắn đã chết nơi rừng rậm. Và sự thật là người đánh bại hắn còn thấp hơn hắn một cái cảnh giới lớn.

"Nào, mời công chúa lên lầu" Hoàng Thiên Thái Tử thủ thế mời.

Tuệ Tĩnh Công Chúa nhẹ nhàng gật đầu, sau đó chậm rãi bước lên. Trông thấy công chúa lên lầu, Vũ Thiếu Chủ có chút không cam lòng, hắn mở lời nói: "Nếu là Thái Tử đã mời công chúa, vậy không hay ta có thể tham dự cùng".

Hoàng Thiên Thái Tử cười nói: "Nếu Vũ Thiếu Chủ muốn, vậy xin mời". Nói đoạn bước lên lầu. Hắn đây là cố ý muốn để Vũ Văn Thượng Thanh biết ngại mà lui. Vì dù sao bọn hắn đều là có thân phận người. Nếu người ta đã không mời mà còn ngó ý tham dự đều là đã mất mặt. Thế nhưng là Hoàng Thiên Thái Tử đều không có nghĩ tới, Vũ Văn Thượng Thanh thế mà thật theo lên.

Vũ Văn Thượng Thanh quả thật cũng cảm thấy mất mặt, thế nhưng là bỏ lỡ cùng Tuệ Tĩnh Công Chúa một chỗ hắn không cam lòng. Vì thế hắn vẫn là theo lên.

Ngay tại bọn hắn an vị trên tầng mười Bách Hoa Lâu. Thì bên dưới có chút ồn ào giống như tiếng cãi nhau. Sau đó còn chút thanh âm giống như là có người động thủ.

Bởi vì Bách Hoa lâu thật sự rất rộng lớn. Hơn nữa cách âm cũng tốt. Nếu là nói chuyện bình thường cách nhau một tầng căn bản là nghe không rõ. Muốn cách một tầng nghe thấy thì thanh âm phải là rất lớn.

Nge được thanh âm ồn ào. Hoàng Thiên Thái Tử nhú mày gọi một tên thị vệ lại gần dặn: "Mau xuống dưới xem xảy ra chuyện gì".

Ngay lập tức tên thị vệ kia dẫn theo khoảng mười tên thị vệ nữa cấp tốc đi xuống, thời điểm bọn hắn xuống đến nơi liền trông thấy bên cửa sổ kia ngồi lấy một nhóm người, Chính là Doanh Thiên nhóm người. Bên cạnh xung quanh nằm la liệt mấy tên tiểu nhị. Bởi vì được lệnh quân sự nên bọn hắn muốn mời đám người Doanh Thiên rời đi. Tiếc là bọn hắn dụng phải nhầm người. Bọn hắn muốn động thủ liền bị Tuyệt Ngạo Linh ra tay đánh cho tàn phế.

Bình thường Tuyệt Ngạo Linh là một cái vô cùng kiêu ngạo cô nương, dù sao nàng cũng có vốn liếng để kiêu ngạo. Nàng cũng nóng tính vô cùng, đối với người tốt nàng chính là mực kẻ, thế nhưng là kẻ muốn cùng nàng gây khó dễ, nhẹ thì tàn phế, còn lại đều đã chết. Bởi vì được Doanh Thiên chiêu mộ, lại được trong gia tộc lão tổ đồng ý nên nàng mới rời gia tộc đi theo Doanh Thiên bên cạnh. Bình thường trước mặt Doanh Thiên nàng chính là ngoan ngoãn một dạng. Thế nhưng là từ bên trong kiêu ngạo cùng nóng nảy sẽ không biến mất.

Bởi vì bọn hắn làm phiền nàng Công Tử uống rượu, cho nên nàng ra tay, Doanh Thiên cũng không có để ý tới, hắn vẫn một mực gác chân lên cửa sổ uống rượu.

Hơn mười tên thị vệ tiến lại gần lạnh giọng nói: "Hoàng Thiên Thái Tử đã có lệnh, người không phận sự liền rời đi, tránh cho phải đau khổ".

Nge được tên thị vệ này đe dọa, Tuyệt Ngạo Linh khinh thường đáp trả: "Từ đâu đến mấy con chó canh, sửa ỉnh ỏi, làm phiền ta dùng bữa".

Nge được Tuyệt Ngạo Linh đánh thếp, tên thị vệ này ánh mắt trở nên âm trầm, hắn nhìn lại những người còn lại. Sau đó ánh mắt hắn lại trở nên si mê. 1 tên nam tử, 4 cái nữ tử cùng 1 cái tiểu cô nương, thêm một con gấu nhỏ. Điều đáng nói là 4 cái nữ tử này đều vô cùng xinh đẹp, bọn họ chỉ là mặc trên mình những bộ bình thường y phục và không có trang điểm, nếu là thay lên y phục lộng lẫy cùng với trang điểm vào thì sẽ không biết đẹp tới mức nào.

Trên thực tế bởi vì Doanh Thiên hắn rất giản dị. Cho nên các nữ cũng đều là hiểu ý, các nàng đều ăn mặc bình thường, không trang điểm cùng che đi khiếm khuyết của mình, Nhưng cho dù là như vậy cũng không thể giấu đi sự xinh đẹp của các nàng, nếu là chỉ nhìn lướt qua, các nàng sẽ không có gì nổi bật, nhưng nếu người chỉ cần nhìn thêm vài giây, người sẽ bị các nàng hấp dẫn.

Nếu toàn bộ là đàn ông. E rằng tên thị vệ này sẽ không ngại ngần gì mà động thủ ngay, thế nhưng là trước mắt đây toàn là nữ tử, hơn nữa đều xinh đẹp,

hắn không động thủ được.

Cuối cùng hắn quyết định trở lại báo với Hoàng Thiên Thái Tử.

Đang cùng Tuệ Tĩnh Công Chúa nói chuyện, thị vệ bước vào ghé tai nói thầm gì đó. Hoàng Thiên Thái Tử nghe xong liền đứng dậy nói: "Công Chúa tự nhiên, ta đi giải quyết một chút việc". Sau đó hắn lập tức đi xuống tầng 9.

Ngay tại trông thấy đám người Doanh Thiên, Hoàng Thiên Thái Tử vô cùng ngạc nhiên. Bởi vì mấy cái nữ tử này cái nào cũng đều rất đẹp, mặc dù so với những cái tuyệt thế danh nữ trên Phương Bảng kia có chút không bằng, thế nhưng là không kém bao nhiêu.

Bởi vì đối phương đều là nữ tử nên hắn cũng không có lỗ mãng. Hắn lại gần hỏi, "không biết mấy vị cô nương ở lại là?"

"Ăn cơm, người không thấy sao". Tuyết Ngạo Linh không có chút khách khí đáp.

Hoàng Thiên Thái tử cũng không nghĩ tới nữ tử kia vậy mà không chút khách khí với hắn, Hoàng Thiên Thái Tử cũng không vì thế mà mất phong độ, hắn nói tiếp: "Ban ngày ta đã mời...."

"Bộ người đuổi là chúng ta phải đi sao, người là cái thứ gì". Tuyết Ngạo Linh trực tiếp cắt ngang.

Hoàng Thiên Thái tử con mắt có chút lạnh. Mặc dù đối phương là nữ. Hắn cũng đã cho mặt mũi, bởi vì bên trên kia Tuệ Tĩnh Công Chúa đang ở. Hắn không muốn làm lớn chuyện. Thế nhưng là trước mặt nữ tử này khinh thường hắn quá đáng.

Hắn lạnh giọng: "Ta vẫn khuyên các cô nương nên rời đi, bằng không..."

"Bằng không thì thế nào, người muốn làm gì ta, bắt ta sao hay là giết ta". Tuyết Ngạo Linh đứng lên thách thức.

Ngay lúc này một cái lười biếng thanh âm vang lên: "Ồn ào quá, uống rượu cũng không yên tĩnh, muốn ồn lên ra ngoài ồn".

Người nói chính là Doanh Thiên, nghe được Doanh Thiên nói, Tuyết Ngạo Linh liền im bặt, nàng yên lặng ngồi lại chỗ mình không nói gì.

Hoàng Thiên Thái Tử giờ phút này mới nhìn về Doanh Thiên, hắn đánh giá một chút nam tử này. Thực lực chỉ là Linh Nguyên Cảnh, không có chút nào đáng để ý. Thế nhưng hắn lại cảm thấy nam tử này có chút không bình thường.

Trong thâm tâm, trực giác nói cho hắn biết, người này không dễ chọc, giống như là trải qua sinh tử một lần, khiến hắn không giống như lúc trước lỗ mãng hành động.

Hoàng Thiên Thái Tử hít sâu một hơi chậm rãi hỏi: "Không hay các hạ là...?".

Doanh Thiên ngắt lời: "Là ai người cũng đừng hỏi, không có việc liên ra chỗ khác, đừng phiền ta uống rượu".

Thấy được đối phương một chút nể mặt mình cũng không có, Hoàng Thiên Thái Tử mặt mày đúng là có chút nóng lên. Hắn có chút không tin tã, liền đưa tay hướng Doanh Thiên chụp tới nói: "Ta chỉ là muốn cùng các hạ nói chuyện, không cần thiết như vậy không nể mặt chứ".

Tiếc là tay của hắn chưa có chạm tới Doanh Thiên liền bị một bàn tay khác giữ lại, xuất thủ là Ma Âm, nàng lạnh lẽo nói: "Công tử nhà chúng ta để cho người cút, người liền cút, nói nhiều nhue vậy làm gì".

Bên cạnh đó Tử Nghiên cũng tiếp lời: "Nếu là rời đi, còn có thể nhặt về một cái mạng, không cần thiết chết uổng phí như vậy".

Trần trụi coi thường, đây là trần trụi coi thường hắn, thế nhưng là lúc này đây Hoàng Thiên Thái tử nhận ra một cái vấn đề nghiêm trọng, vừa rồi hắn động thủ mặc dù không phải toàn lực, thế nhưng là cũng không phải người bình thường có thể ngăn cản hắn, vậy mà nữ tử kia chỉ hơi hột liền có thể chặn lại bàn tay. Càng chết là, hắn giờ mới nhận ra, ngoài cái nam tử Chỉ có Linh Nguyên Cảnh kia, vậy mà hắn nhìn không thấu bất cứ ai trên bàn này, bao quát tiểu nữ hài cùng với con gấu nhỏ kia. Bọn hắn hoàn toàn là một đoàn mê vụ. Hắn nhìn không thấu.

Nghĩ tới đây hắn cho rằng, trên người bọn họ là có che giấu tu vi đồ vật, thế nhưng là dựa vào vừa rồi Ma Âm ra tay, hắn có thể biết thực lực của nàng tuyệt không dưới hắn.

Thực tế Hoàng Thiên Thái Tử tu vi đã đạt tới Linh Hoàng cảnh trung kỳ, trong phạm nhân chính thức đã là một tôn cường giả. Về phần Ma Âm tu vi đã đạt tới Linh Đế Cảnh, bởi vì nàng tiếp nhận Cửu Diệu Thánh Tôn truyền thừa nên tu vi tăng mạnh một đoạn. Thế chất của nàng cũng được đề cao, vì thế tốc độ tu luyện của nàng cũng nhanh hơn trước nhiều lần.

Trong lúc bầu không khí ngưng trọng này, một tiếng cười nhạt vang lên: "Ta cứ tưởng thái tử đi đâu, hoá ra là ở đây trên hoa nguyệt nhạ".

Lên tiếng chính là Vũ Văn Thượng Thanh, bởi vì một tên thủ hạ lên bẩm báo và cũng vì muốn xem trò vui nên hắn mời Tuệ Tĩnh Công Chúa cùng xuống tầng 9 xem náo nhiệt.

Nghe được Vũ Văn Thượng Thanh trào phúng, lại trông thấy Tuệ Tĩnh Công Chúa đang nhìn, Hoàng Thiên Thái Tử liền lấy lại phong độ của mình cười nói: "Vũ thiếu chủ nói vậy là không đúng, ta chỉ là muốn bao toàn bộ tầng 10 cùng 9 để chúng ta được yên tĩnh, thế nhưng là mấy vị này lại không chịu cho nên ta mới thương lượng với họ mà thôi".

Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp nói ra: “Đối với mấy cái phạm nhân cần gì phải thương lượng, trực tiếp ném bọn hần ra ngoài, hay là thái tử trông thấy các nàng có chút nhan sắc liền động lòng”.

Nge được vậy Hoàng Thiên Thái Tử vội đáp: “Ha ha, chúng ta là người có thân phận, thế nào cũng không thể cùng các cô nương động thủ được chứ, không lẽ Vũ Thiếu Chủ muốn động thủ sao”.

Vũ Văn Thượng Thanh cười khẩy: “Có gì không được, người đâu, đuổi mấy cái người kia ra ngoài”.

“Chậm đã”. Tuệ Tĩnh Công Chúa ngắt lời. Nàng nói tiếp: “Bọn họ là ở đây ăn uống, chúng ta không có quyền đuổi họ đi, Vũ Thiếu Chủ muốn cậy mạnh cũng không khỏi hơi quá mức, dù sao đây cũng là Bách Hoa Lâu”.

Nge được Tuệ Tĩnh Công Chúa nhắc nhở. Vũ Văn Thượng Thanh con mắt có chút phát lạnh, hần bây giờ mới nhận ra mình bị Hoàng Thiên Thái Tử hống, dù sao trước mặt Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng nên điềm đạm phong độ, hần như vậy hành động liền đã mất điểm trong mắt công chúa. Nghĩ tới đây hần nhìn Hoàng Thiên Thái Tử con mắt càng âm trầm hơn.

“Quá ồn ào, các người hai cái tiểu tử muốn trước mặt gái tử diện diện rút ra chỗ khác, đừng ở đó làm phiền ta uống rượu”. Lên tiếng là Doanh Thiên, quả thật là hần muốn yên tĩnh uống rượu, thế nhưng là đám người này cứ neho neho bên tai khiến hần cảm thấy bức bối.

Nge được Doanh Thiên thanh âm, đang nhai nhồm nhoàm Nguyệt Nhi cũng gắt gù nói: “Nhúng nhó, các nhười,,,ực ực, nhác nhười mau đi đi, nhánh nhảm chư tôn nhôi giận.. nhồm nhồm... sẽ chết đoá”. Bởi vì vừa ăn vừa nói khiến nàng thanh âm có chút khó nge.

Trông thấy một cái thanh niên chỉ có Linh Nguyên Cảnh cùng một cái tiểu hài nữ khinh thường mình như vậy. Vũ Văn Thượng Thanh liền nổi giận lạnh giọng quát: “Tên kia, người đây là muốn chết”.

Hần vừa rồi bị Hoàng Thiên Thái Tử hống một vỏ khiến hần rất tức giận, giờ lại bị người ta khinh thường, cái này khiến hần bão nổi.

Bên kia Hoàng Thiên Thái Tử thì cười thầm, hần muốn mượn tay Vũ Văn Thượng Thanh thăm dò một chút đám người này thực lực.

.....

Giải thích 1 chút. Bách Hoa Lâu mỗi tầng đều có lối đi riêng, không nhất thiết là phải đi từ tầng dưới qua các tầng mới có thể lên tầng cao nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Phạt Tổ Một Tia Ý Chí

Nge được Vũ Văn Thượng Thanh hăm dọa, Doanh Thiên cười nhạt điềm đạm nói: “Trăm ngàn vạn năm đến nay, người muốn giết ta nhiều vô số kể, tiếc là chưa có kẻ nào thành công, còn về bọn hần không sai biệt lắm đều đã chết”.

“Hừ, nói khoác không biết ngượng, vậy hôm nay ta liền thành toàn người”. Vũ Văn Thượng Thanh trong mắt loé lên một tia sát ý. Thế nhưng là ngay lúc hần định ra tay, Tuệ Tĩnh Công Chúa liền đem hần ngăn lại.

“Vũ Thiếu Chủ, hôm nay ta tới Bách Hoa Lâu là muốn cùng hẹn người, xin Thiếu Chủ không nên làm như vậy”.

“Ta biết, thế nhưng là cái tên không biết trời cao đất dày này dám xúc phạm chúng ta. Ít nhất cũng muốn cho hần một bài học”. Vũ Văn Thượng Thanh trầm giọng nói. Hần đây là muốn nhất định phải cho Doanh Thiên một bài học mới có thể nuốt trôi cục tức này.

Dù sao bình thường hần đều là đứng trên vạn người, rất có ít người dám cùng hần đối đầu, bình thường người thấy hần đều cung kính hành lễ. Hần làm sao chịu được một tên chỉ có Linh Nguyên Cảnh xem thường mình.

Hần lạnh giọng: “Vi hôm nay không muốn làm hồng việc của Công Chúa, nên tha mạng cho người, thế nhưng là tội chết có thể tha, nhưng tội sống thì khó”. Dứt lời liền ra hiệu cho một cái bên cạnh thị vệ muốn đem Doanh Thiên ném ra ngoài Bách Hoa Lâu.

Tên thị vệ này nhận lệnh liền rút kiếm ra đi về hướng Doanh Thiên, chỉ là ngay tại hần bước qua Ma Âm thì dừng lại không đi tiếp được nữa.

Chỉ gặp chân hần bị một khối băng đông cứng lại dính trên sàn nhà, sau đó khối băng này chậm rãi hướng phía trên mà đông. Cuối cùng trong chốc lát, tên thị vệ này liền biến thành một khối băng điêu.

Ma Âm đẩy nhẹ một cái, khối băng điêu này hướng sàn nhà mà đổ vỡ xuống. Vô số mảnh băng vỡ cũng vì đó mà vãi vụn khắp sàn nhà, kể cả thân xác của tên thị vệ kia.

Phải biết, tên thị vệ kia là cận vệ tâm phúc của Vũ Văn Thượng Thanh, thực lực của hắn tuyệt đối không yếu. Chính là một tên Linh Vương Đình Phong.

Vũ Văn Thượng Thanh là thần đồng chính. Hắn luôn có được một tôn vô cùng cường đại đi theo bảo vệ trong bóng tối. Ở ngoài sáng cận vệ của hắn toàn bộ cũng là Linh Vương trở lên.

Trông thấy tên cận vệ của mình cứ như vậy chết đi. Vũ Văn Thượng Thanh chính là nổi giận, hắn quát: "To gan, muốn chết".

Chỉ gặp sau lưng hắn 2 bóng người loé lên, tốc độ nhanh khủng khiếp hướng Ma Âm lao tới, mục đích rõ ràng là muốn đem Ma Âm khống chế nhanh nhất.

Thế nhưng là Ma Âm còn nhanh hơn, chỉ thấy tay nàng vung một cái, một cỗ khổng lồ hàn khí linh lực bùng lên, chớp mắt tầng 9 Bách Hoa Lâu liền bị băng hàn bao phủ, 2 bóng người kia cũng liền bị băng phong tại đó. Không chỉ 2 bóng người kia. Ngoại trừ bản Doanh Thiên. Còn có mấy cái kịp phản ứng Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thượng Thanh, Tuệ Tĩnh Công chúa cùng vài tên cận vệ của họ thực lực cao cường phản ứng kịp xuất ra hộ thể linh lực. Còn lại hơn 20 tên cận vệ khác toàn bộ bị băng phong.

Cái này là rõ ràng một điều Ma Âm là muốn đem tất cả bọn hắn công kích. Phải biết, Tuệ Tĩnh Công Chúa 3 người bọn hắn đều có được không tầm thường thân phận, đều là thần con cháu, vậy mà Ma Âm muốn cùng lúc công kích bọn hắn, đây là muốn cùng 3 cái khổng lồ thế lực đồng vực gây sự.

Thế nhưng Ma Âm coi như không biết chỉ đạo một câu: "Vừa rồi chỉ là cảnh cáo, mau rút đi, đừng phiền bọn ta".

"Linh Đế". Giờ phút này trong lòng Hoàng Thiên Thái Tử bọn người đều nhảy một cái. Mặc dù nói Linh Đế cường giả trên đồng vực là không thiếu, không có một vạn cũng có 8 ngàn, mỗi một cái đều là nhân vật tiếng tăm, đều là bá chủ một phương, vậy mà ở đây lại tùy tiện toát ra một cái.

Mặc dù nói bọn Hoàng Thiên Thái Tử ba người đều có được riêng mình cường đại thị vệ, thế nhưng là cao nhất cũng chỉ có Linh Hoàng thực lực. Trong bóng tối người bảo vệ bọn hắn thực lực càng là Linh Thánh cường giả, thế nhưng là không đến sinh tử thời khắc. trong bóng tối người bảo vệ sẽ không xuất hiện.

"Hừ, thì ra là một cái Linh Đế, nhưng đừng tưởng chúng ta sẽ sợ, Linh Đế trên Kim Đình Sơn cũng có hơn ngàn". Vũ Thiếu Chủ lạnh giọng quát.

Tuệ Tĩnh Công Chúa ngược lại, nàng nhìn qua một lượt mấy cái nữ tử, sau đó ánh mắt tại trên thân Doanh Thiên dừng lại, càng nhìn, nàng trong lòng càng nghi hoặc, cuối cùng nàng hít sâu một hơi nói: "Làm phiền công tử rồi". Nói xong liền quay đầu lên lầu.

Hoàng Thiên Thái Tử cũng im lặng lên theo, về phần Vũ Văn Thượng Thanh hắn chỉ là quăng lại một câu đe dọa: "Chờ bị truy sát đi, đặc ta, dù ngươi là Linh Thánh cũng phải chết". Dứt lời lên tầng 10.

...

Tại tầng 11 Bách Hoa Lâu lúc này, trong đó ngồi lấy một cái nam tử râu quai nón, nam tử này thân thể vô cùng cường tráng, thân mặc hắc kì lân bào, khí tức cuộn cuộn, nhìn qua cũng biết là một cái khổng lồ cường giả, ngồi đối diện nam tử này là một cái nữ tử thân mặc y phục đỏ chói, đặc biệt là nàng bộ y phục này rất hở hang, để lộ ra từng cái quyến rũ đường cong mê người, nàng tuyệt đối là một cái vũ vật mà bất kì nam tử nào đều muốn ôm ấp. Trên mặt nàng cũng treo lấy một tấm lụa che mỏng. Mặc dù che mặt thế nhưng từ nàng có thể đoán ra tuyệt đối là một cái sắc nước hương trời khuôn mặt.

Nam tử này chính là Nhạc Vương Gia. tên thật là Nhạc Viễn Thường, còn đối diện hắn nữ tử này tên là Xích Ý Lan.

Giờ phút này Nhạc Vương Gia hướng Xích Ý Lan hỏi một câu: "Tiểu thư thấy thế nào?".

Bên dưới tấm che mặt kia, Chỉ gặp nàng nhẹ nhàng cười một tiếng: "Mấy nữ tử kia thực lực tương đối xem được, chỉ có tên nam tử kia thì.....".

Nhạc Vương Gia hỏi tiếp: "Như thế nào".

"Nhìn không thấu". Xích Ý Lan trịnh trọng đáp.

Nhạc Vương Gia nghe được câu này thần thái trở nên trịnh trọng hẳn lên, hắn lần nữa hỏi lại: "Tiểu thư nói là thật".

"Thật, ta thật sự nhìn không thấu hắn". Xích Ý Lan nhẹ gật đầu.

Giờ phút này Nhạc Vương Gia giống như là có điều suy nghĩ, hắn biết thực lực của Xích Ý Lan, cũng biết nàng một đôi mắt kia có thể nhìn thấu thế gian vạn vật, tại thế giới này đồ vật có thể che giấu ánh mắt nàng là lác đác không có mấy. Liền xem như thần cũng có thể bị nàng nhìn thấu.

Nếu là nàng khẳng định nhìn không thấu nam tử này. Vậy thì nhất định nam tử này có vấn đề.

Cuối cùng Nhạc Vương Gia chấp tay cáo lui với Xích Ý Lan: "Vụ việc đã xong, ta liền trở về, mấy ngày nữa công việc sẽ nhiều".

Xích Ý Lan cười nhẹ nói: "Vương Gia chủ trì Vạn Lý Thập Đại Hội, trăm công ngàn việc, Vương gia cứ tự nhiên".

Sau khi Nhạc Vương Gia rời đi, Xích Ý Lan cười nhẹ nói thầm: "Thú vị, nhìn không thấu, ta lại càng muốn nhìn".

....

Doanh Thiên cùng các nữ sau khi ăn uống no say liền rời đi, các nữ cùng Nguyệt Nhi trở về biệt viện trước. Về phần Doanh Thiên, hẳn là muốn đi dạo một chút.

Nói là đi dạo, nhưng là hắn đi rất nhanh, chỉ một cái nháy mắt liền vượt qua vô số đường xá, cứ như vậy hắn đi loạn một vòng quanh thành, phải biết, thành này rộng lớn trăm vạn dặm, thường nhân muốn đi hết một vòng thành cũng cần rất nhiều ngày. Bởi vì Thành rộng lớn như vậy, cho nên trong thành có rất nhiều nơi là núi sông ao hồ đều còn tại, thậm chí còn có lấy rừng.

Nhìn thì có vẻ như Doanh Thiên đi loạn, Thế nhưng là xem xét kỹ lại, thì mỗi chỗ Doanh Thiên đi qua đều có được một cái thần bí quy luật, hẳn giống như là đang đo đạc cái gì đó.

Tại điểm dừng chân cuối cùng, đây là một cái vắng vẻ con đường. Bên cạnh là một cái ngọn núi nhỏ, trên ngọn núi có lấy một toà cổ tự.

Đi ngang qua ngọn núi này, Doanh Thiên giống như nhận ra cái gì đó, hắn đưa mắt nhìn về phía toà cổ tự kia, sau một lát hắn nở nụ cười hướng đỉnh núi mà đi lên.

Bước lên đỉnh núi, Đạp vào mắt Doanh Thiên là một toà cổ lão phật tự, toà phật tự này rêu phong bám đầy, có thể thấy được nó đã tồn tại rất lâu. Lâu đến vạn năm có thừa. Mặc dù cổ lão như vậy, nhưng là hương khói lại không thiếu, có thể thấy được từng dòng người tấp nập xếp hàng thắp hương khấn lễ.

Trong dòng người thắp hương này đa số đều là thường nhân, nhưng cũng thỉnh thoảng thấy được từng cái tu sĩ. Thậm chí có cả cường giả Linh Tôn đều bên trong.

Tại trong lịch sử Vạn Lý Thành có ghi chép lại, tại hơn 3 vạn năm trước, một tôn tượng phật phá không từ thiên ngoại đáp xuống đỉnh núi này. Lúc ấy có rất nhiều thần xem xét qua, đều không phát hiện được trên tượng phật này có được điều gì.

Cuối cùng có một vị thần cường đại đứng ra lập cho tôn tượng phật này một toà phật tự, lấy tên là Phật Lâm Tự. Một thời gian sau đó, vị thần kia tu vi đại tiến, trở thành một cái cự đầu thần giới. Sau đó ban lệnh không được ai tại phật tự làm càn, nếu không sẽ chịu không khiếp hậu quả.

Cũng có không ít kẻ coi thường tại phật tự gây rối. Sau khi trở về liền bị thần phạt từ thiên ngoại đánh chết, liền ngay cả tông môn gia tộc cũng đều liên lụy.

Sau đó không còn ai dám ở Phật Lâm Tự làm càn. Ngay cả Cực Huyền Giới chư thần cũng không dám.

Thời khắc Doanh Thiên chân đạp tới bậc thềm toà cổ tự này. Bên trong cổ tự tôn tượng phật kia bỗng chốc toả ra kim quang vạn trượng. Cái này kinh động toàn bộ người tới thắp hương cùng trong tự các hoà thượng, trụ trì.

Lập tức vô số người quỳ xuống khấn bái, về phần tu sĩ thì là chăm chăm nhìn về hướng tượng phật, bọn hắn muốn biết đến cùng là chuyện gì.

“Đức Phật hiển linh”. Có người quỳ dập đầu nói.

Nhưng là chớp mắt sau đó, mọi thứ đều im bất, toàn bộ âm thanh đều biến mất, xung quanh mọi thứ đều trở nên bất động.

Chiếc lá rụng chưa chạm tới mặt đất liền dừng giữa không trung. Gió không còn thổi, dòng nước đang chảy cũng bị dừng lại, toàn bộ người ở đây cũng bất động.

Nếu là từ bên ngoài nhìn vào, không chỉ có ở Phật Lâm Tự mới xảy ra như thế, mà là toàn bộ Cực Huyền Giới đều như thế. Giống như Cực Huyền Giới thời gian và không gian toàn bộ bị đóng băng.

Về phần Doanh Thiên, hắn chỉ nhìn một màn này phát sinh, sau đó yên lặng chờ đợi.

Một lát sau, tôn tượng phật kia vỡ vụn ra để lộ một bóng người. Bóng người này đi tới trước mặt Doanh Thiên, ánh sáng tán đi, để lộ ra một thân ảnh đặc biệt thần thánh, người này trên thân khoác lấy một chiếc cà sa màu vàng, trên tay cũng cầm lấy một tràng hạt. Đằng sau lưng một vầng hào quang cũng rực rỡ tán mát.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói: “Được rồi, không cần trước mặt ta làm màu như vậy”.

Nghe được Doanh Thiên lời, người này cười nhẹ nói: “Không dám, trước mặt Đạo Hữu ta nào dám làm màu đâu”.

Dứt lời toàn bộ phật quang đều biến mất, để lộ ra một cái hoà thượng, không là một cái phật, chỉ có điều phật này cùng Doanh Thiên hiện tại giống nhau là hết sức bình thường.

Thế nhưng là không ai dám nghĩ tôn phật này, chính là Phật Gia Thủy Tổ một trong Phật Tổ Như Lai, cùng với Nhiên Đăng Cổ Phật và Già La Phật Tổ là 3 tôn khai sáng nên phật đạo.

Tất nhiên trước mắt đây cũng chỉ là Phật Tổ Như Lai một đạo ý chí mà thôi. Nhưng là cho dù một tia ý chí đều có thể đem Cực Huyền Giới toàn bộ đóng băng cùng phong bế. Đủ thấy đây là thực lực đáng sợ cỡ nào.

Doanh Thiên không có ngạc nhiên, hần chỉ mỉm cười nói ra:”Như Lai, ta nên đoán đây là trùng hợp hay là ngươì đã ở đây chờ ta sẵn nha”.

....

Ae đọc truyện có gì cứ góp ý nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Nhân Quả Hổ Đen

Nge được Doanh Thiên hỏi kháy, Phật Tổ Như Lai chỉ là điềm đạm cười đáp:”Vấn đề này đáp án, Đạo Hữu hần là đã rõ ràng trong lòng dĩ”.

“Ân, ta rõ ràng, thế nhưng là vì rõ ràng nên ta càng cần hỏi lại, bởi vì chuyện này..... quá mức kỳ quái”. Doanh Thiên một bộ suy tư cười nói.

“Thiên Địa này còn có sự tình có thể làm đạo hữu thấy kỳ quái sao”. Phật Tổ cười cười.

“Có, hơn nữa là rất nhiều.... tốt, có gì mau nói, có dấm mau thả”. Mặc dù là tại trước mặt Phật Tổ, Doanh Thiên chính là một bộ không có chút gọi là khách khí.

Phật Tổ nhẹ nhàng ngồi xuống bậc thềm rồi bắt đầu hỏi:”Đạo Hữu có hay không thắc mắc vì sao ta biết đạo hữu sẽ trùng sinh cùng xuất hiện ở đây không”.

Doanh Thiên trầm ngâm một lát rồi đáp:”Đây là ngươì mạo hiểm lớn nha, cường ép nhìn trộm Thiên cơ, cùng ta dính vào nhân quả, hậu quả không thể tưởng tượng”.

Một lát sau Doanh Thiên lại nói tiếp:”Ta là thắc mắc vì lý do gì Ngươì lại bốc lên phong hiểm đi dò xét ta”.

Phật Tổ thờ dài lắc đầu nói nhẹ:”Haizzz, nếu năm đó Thiên Đạo bên kia dám ngườì không đại dốt đi treu chọc Đạo Hữu, thì Thiên Địa hiện tại cũng không loạn như vậy”.

“Ý ngươì như thế nào”. Doanh Thiên nhú mày.

“Đạo hữu hần là rõ bản thân mình không bị thiên địa gông xiềng giống như chúng ta”. Phật Tổ nói một câu.

Chỉ là một câu này khiến Doanh Thiên rơi vào trầm mặc, hần nhớ lại một cái trắng xóa tóc râu lão đầu, lão đầu này vì đem cho hần sinh cơ mà tổn hao vô số tâm huyết. Lão đầu này vì hần tương lai mà trải cho hần một con đường. Mặc dù con đường này trông gai mờ mịt, thế nhưng là nhờ con đường này hần mới có ngày hôm nay.

“Thì thế nào”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói.

Phật Tổ bình tĩnh nói tiếp:”Chúng ta đạt tới cấp độ này đều đã đoạn nhân quả, thế nhưng đạo hữu cũng hiểu rõ hơn ai hết, nhân quả có để đoạn, nhưng không thể tuyệt”.

“Ân, mỗi một cái nhân quả sẽ kéo theo nhiều hậu quả, đó là vì sao ta thắc mắc, Phật Gia chính là không dính nhân quả, vậy mà ngươì mạo hiểm dò xét ta địa điểm trùng sinh, cái này đã đem ngươì dính vào ta nhân quả”. Doanh Thiên tiếp lời Phật Tổ.

Quả thật như vậy, nhân quả trong thiên địa được chi phối bởi Nhân Quả Hổ Đen, đó là một trong Thập Đại Thiên Căn, Nhân Quả Hổ Đen Chi Phối toàn bộ nhân quả trong thiên địa. Đạt đến một cái trình độ nhất định muốn tiến xa hơn đều phải chém đứt nhân quả mới có thể tiến thêm một bước.

Đạt đến trình độ giống như Doanh Thiên cùng Phật Tổ này càng là không dính nhân quả. Nói một cách khác đó là bọn hần đã nhảy ra Thiên Địa. Không chịu thiên địa xiềng xích, cho nên bình thường nhân quả sẽ không thể tác động đến bọn hần.

Chỉ có Nguyên Thủy Nhân Quả món đồ này mới có thể tác động lên bọn hần. Nguyên Thủy Nhân Quả là thứ có thể nói là rất vô hại, nhưng cũng là thứ đáng sợ bậc nhất Thiên Địa.

Năm xưa Doanh Thiên bị một đám Thiên Tôn cùng cấp vây giết. Chính cái này đã kéo lên bọn hần cùng Doanh Thiên nhân quả. Nếu năm đó bọn hần có thể đem Doanh Thiên hoàn toàn triệt để giết chết, nhân quả kia sẽ tự biến mất. Thế nhưng là Doanh Thiên còn sống, cái này sẽ kéo theo nhân quả biến đổi, gây nên hậu quả đáng sợ.

Nói cách khác, mỗi một hành động gây ra đều sẽ để nhân quả quán thân, giống như Doanh Thiên lần trước đi vào Thời Gian Trường Hà dò xét Viêm Đế, sau đó kết lên nhân quả với cái thân ảnh thần bí kia.

Điều đáng nói là, Doanh Thiên xuất thân chính là không chịu Thiên Địa ràng buộc, cho nên hắn không bận tâm nhân quả, hắn cũng chưa từng đoạn hết nhân quả ngoại trừ một lần. Cho nên trên người Doanh Thiên nhân quả tích lũy qua nhiều kỷ nguyên như vậy căn bản chính là vô số kể. Đó mới là điều đáng sợ. Bởi vì cũng Doanh Thiên kết lên Nhân quả sẽ gây ra vô cùng đáng sợ hậu quả.

Vậy mà phật tổ không để tâm chuyện này mà vẫn cố dò xét Doanh Thiên, đây là điều Doanh Thiên thắc mắc.

Phật Tổ điềm đạm nói tiếp: “Năm đó bọn hắn vây giết Đạo Hữu, sau đó trở về thì phát hiện nhân quả trên thân Hỗn Loạn, cái này làm bọn hắn hoảng sợ tìm đến Tây Thiên muốn dò xét Nhân Quả Hố Đen, tiếc là nhân quả hố đen cũng vì đó mà Hỗn Loạn vô cùng, thậm chí gây ra bạo động khiến cho thiên địa nhân quả trở nên hỗn loạn vô cùng”.

Dùng một lát Phật Tổ tiếp: “Sau đó còn kéo theo Vận Mệnh Vòng Xoáy cũng vì đó mà hỗn loạn theo, mặc dù thời gian qua nhìn thiên địa có vẻ yên tĩnh, thế nhưng bên dưới là một cơn sóng có thể nhấn chìm Thiên Địa này bất cứ lúc nào”.

Vận Mệnh Vòng Xoáy cùng Thời Gian Trường Hà, Nhân Quả Hố Đen đều là Thập Địa Thiên Căn, đặc biệt Nhân Quả Hố Đen Và Vận Mệnh Vòng Xoáy chính là có mối liên kết, nhân quả sẽ cải biến vận mệnh.

Doanh Thiên Nghe được cười ha ha nói: “Xem ra dính vào ta nhân quả khiến cho những năm này bọn hắn sống không dễ chịu gì nha”.

Phật Tổ mỉm cười nói: “Đúng vậy”.

“Thế nhưng là việc này cũng người không có liên quan gì, người cũng không cần thiết phải tìm ta”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Cách đây không lâu, Nguyên Thủy Vũ Trụ đã bị thùng”. Phật Tổ chậm rãi nói.

Nghe được câu này, Doanh Thiên con mắt có chút trầm xuống, hắn đã dự đoán điều này, thế nhưng hắn vẫn mong là chưa tới. Vừa rồi Phật Tổ nói ra không nghĩ ngờ gì là ngày đó cũng đã tới.

“Có thứ gì đi vào”. Doanh Thiên hỏi.

“Rất nhiều, thế nhưng là chư vị Thiên Tôn đã kịp thời chặn lại” Phật Tổ đáp.

“Còn gì nữa không”. Doanh Thiên tiếp tục hỏi.

Phật Tổ hít một hơi nói tiếp: “Linh Bảo Thiên Tôn đã đi qua lỗ thùng dò xét qua, khi trở về bị thương không nhẹ, sau đó liền đem chính mình một Thế tu vi đem lỗ thùng lấp lại”.

“Nói như vậy người bốc lên phong hiểm tìm ta chính là vì chuyện này”. Doanh Thiên kết luận.

“Chính vậy, lại nói, Thiên Địa này ai hiểu rõ hơn bên ngoài kia, chỉ có Đạo Hữu mà thôi”. Phật Tổ cười cười gật đầu.

“Quả không hổ danh là Phật Tổ, đây là vì chúng sinh mà quên mình nha”. Doanh Thiên trêu chọc.

Giống như là không nghe thấy Doanh Thiên trêu chọc mình, Phật Tổ cười nói tiếp: “Thiên Địa chúng sinh nguy hiểm, ta nhất định phải ra một phần sức. Lại nói, tổ chim bị phá, trứng liệu còn nguyên vẹn?”.

“Tốt, việc này chờ ta trở về sẽ đích thân đến gặp Người đàm đạo”. Doanh Thiên đứng lên muốn rời đi.

“Phật Môn cửa luôn chờ đạo hữu trở về”. Phật Tổ nán thêm một câu.

Nghe được Phật Tổ câu này, Doanh Thiên bước đi bỗng dừng lại, một lát sau hắn nói: “Ta cùng phật môn đều đã hết duyên, năm đó ta rời đi cũng đem ta cùng phật môn nhân quả chặt đứt”.

“Đó là vì Đạo Hữu không muốn phiền cho Phật Môn ta”. Phật Tổ nói thêm.

“Cái gì đã qua liền để nó qua đi, không cần nhắc lại”. Dứt lời Doanh Thiên đi thẳng xuống núi.

Nhìn theo bóng lưng Doanh Thiên bước đi, Phật Tổ liền chấp tay lại phật hiệu một câu, sau đó nói thầm: “Lần nữa đáng lắm, nhất định là gió tanh mưa máu, thế nhưng là.....”.

Sau đó phật tổ thân ảnh liền trở nên hư ảo rồi biến mất hoàn toàn.

Cũng lúc này, mọi thứ xung quanh trở lại như cũ, từng người đều bàng hoàng, bỗng có ai hét lớn: “Tượng Phật không thấy”.

Giống như một quả bom, vô số ánh mắt đều hướng bên trong chùa, tôn tượng phật kia đã biến mất không còn. Giờ phút này ai nấy đều bàng hoàng.

“Chẳng lẽ chúng ta làm phật nổi giận”. Có người thất thần nói ra.

“Kẻ nào, kẻ nào làm điều gì khiến phật nổi giận rồi đi”.

Giờ phút này mọi người đều là nháo nhác hoảng loạn.

Ngay lúc đó, trên bầu trời mây đen vần vũ. Sau đó một cỗ thần uy khổng lồ xuất hiện đem Vạn Lý Thành chứng sinh đều ép quỳ xuống.

Chỉ gặp trên bầu trời kia, một con khổng lồ mắt chậm rãi mở ra, con mắt này thâm sâu khó lường, tại trong ánh mắt lại có kim quang sáng chói.

Con mắt này dò xét thật kỹ trong chùa, sau đó lại dò xét thành, tựa hồ Vạn Lý Thành mọi góc ngách đều không thể tránh khỏi ánh mắt này truy xét. Cuối cùng, giống như không truy xét ra điều gì. Con mắt này chậm rãi biến mất.

....

Tại một nơi xa xôi trong vũ trụ, một con mắt thâm thúy mở ra, tản mát ra kim quang khiếp người, sau đó nhỏ giọng nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra”. giọng nói này tự hỏi.

“Ngươi xuất quan”. Một âm thanh nhỏ nhẹ vang lên.

“Ân, vừa rồi Cực Huyền Giới bị một lực lượng phong bế, ta không dò xét được, sau khi lực lượng này biến mất, tượng phật tổ cũng đã mất rồi”. Chủ nhân con mắt đáp.

“Nên cẩn thận, Thần Giới hiện tại vô cùng loạn, chờ ngươi đột phá rồi hãy tính”. Âm thanh nhỏ nhẹ kia lần nữa vang lên.

“...”

....

Rời khỏi chùa sau đó, Doanh Thiên một mình đi dạo trên đường phố, hần trầm mặc, bởi vì hần suy nghĩ rất nhiều, Nhân quả món đồ này hần không sợ, bởi vì hần là cái duy nhất sinh linh không phải thiên địa này sinh ra, cho nên thiên địa nhân quả không thể ảnh hưởng đến hần. Thế nhưng là cũng vì hần mà hiện tại nhân quả đang hỗn loạn, cái này gây nên Vận Mệnh cũng hỗn loạn. Đồng thời làm toàn bộ thiên địa rơi vào hỗn loạn theo.

Đây tuyệt đối là một hồi đại tai nạn, rơi vào nhân quả hỗn loạn, ngoại trừ Thiên Tôn đã nhảy ra Thiên Địa, cho dù là Đạo Quân cũng không thể tránh khỏi hậu quả thảm khốc.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Nhân Quả thứ đồ này, chính là Thiên Tôn cũng phải sợ hãi.

Doanh Thiên một mực đi, cuối cùng hần dừng lại trước Vạn Lý Tháp. Giờ phút này Vạn Lý Tháp là giữa một cái rộng lớn quảng trường, trên quảng trường chỉ có lác đác vài người qua lại.

Doanh Thiên nhìn lên ngọn tháp xuyên qua vô tận tầng mây kia, cuối cùng hần nói thầm: “Nên đến, ta cũng cần lấy món đồ kia”.

....

Giải thích một chút cho ae, mình chỉ viết qua về nhân quả, cũng sẽ không đi sâu vào nhân quả giống như tôn thượng nên ae sẽ k sợ tẩu hỏa nhập ma đâu, v.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Nguyên Thủy Vũ Trụ Thế Cục

Doanh Thiên sau khi đi ra cổ tự, hần k có lập tức đi về biệt viện, mà là tìm đến một đỉnh núi.

Đỉnh núi cao.

Gió mát.

Trăng treo cao.

Tóc trắng bay theo gió.

Doanh Thiên mắt hướng trăng nhìn tới, nếu là người đứng sau lưng hần giờ phút này, nhìn bóng lưng hần. Tự khắc người sẽ thấy được một mảnh cô độc.

Đúng thế, là cô độc.

Hắn trong lòng giờ này cũng không có suy nghĩ gì. Hắn chỉ đứng đó im lặng nhìn trăng, nhìn trời, nhìn cây cối.

Cuối cùng thật lâu sau đó hắn tự vỗ trán mình cười nói: "Thật đẹp".

Bởi vì chính hắn cũng không nhớ rõ, lần cuối cùng được ngắm một khung cảnh yên bình như thế này đã là bao lâu.

Tại hắn bước trên con đường này thời điểm, chỉ có là chém giết đi lên. Có thể nói, tại hắn bước đi trên con đường này, hắn là tắm trong máu đi lên. Hắn là lấy vô tận thân thể khô làm lót chân.

Cho đến ngày hắn thành đạo. Một ngày lại một ngày cùng những cái kia lão bất tử đối chí. Lại suy nghĩ tìm chính mình câu trả lời.

Có thể nói, hắn thời gian yên bình là lúc đó không có mấy.

Ngắm nhìn thời gian đủ lâu. Cuối cùng Doanh Thiên ngồi xếp bằng lại. Hắn muốn tiếp tục khôi phục tu vi của mình.

.....

Nguyên Thủy Vũ Trụ.

Tây Phương Phật Giới.

Tây Thiên

Trong bao la tinh hà, ngồi đó một tôn khổng lồ tượng phật. Tượng phật này toàn thân là kim quang chiếu rọi.

Tay là ngàn cái.

Xếp bằng trên một cái đài sen khổng lồ.

Trong không gian vang vọng lấy từng tiếng phật âm kéo dài.

Xung quanh tượng phật này trôi nổi từng cái thiên vực, có tới mấy chục cái.

Cái này có thể tương tượng, thử nghĩ một chút. Một cái Thiên Vực là có chứa lấy hàng tỉ cái tinh cầu. Mà trong hàng tỉ tinh cầu đó lại có tới hàng triệu toà thế giới.

Vậy mà một toà Thiên Vực ở trước mặt tượng phật này cũng chỉ giống như một cái bàn tay.

Có thể thấy được. Tôn tượng phật kia là to lớn đến cỡ nào. Tại trước mặt tượng phật này. Một toà thế giới cùng hạt bụi không có gì khác nhau.

Nếu như có người biết hàng đều sẽ nhìn ra. Đây là một toà Đạo Thân. Chủ nhân của nó không ai khác, Phật Tổ Như Lai.

Lúc này đây. Trên đỉnh đầu của toà Đạo Thân này, có một ngọn núi. Ngọn núi này phi thường to lớn. Chính là đem hơn trăm cái tinh cầu gộp lại mới có thể sánh.

Tất nhiên cho dù là ngọn núi này lớn. Nhưng nếu đem so với toà Phật Đạo Thân kia. Nó chỉ giống như một hạt gạo trên đầu mà thôi.

Núi này vì Vạn Phật Sơn.

Bởi vì núi này là ngụ lấy toàn bộ Phật Vị Thánh Phật của Tây Thiên.

Truyền ngôn nói. Chứng Đạo quả vị thành Phật về sau, đều sẽ tới Vạn Phật Sơn cư ngụ.

Vạn Phật Sơn xưng là Thánh Phật chi địa.

Bởi vì nó là lấy thân thể của 2 vị Cổ Phật trước khi toạ hoá biến thành. Là Phật A Di Đà cùng với Phật Thích Ca Mâu Ni.

Cũng là vì Nhiên Đăng Cổ Phật cùng Phật Tổ Như Lai bản tôn cư ngụ.

Lúc này đây, trong một toà tiểu miếu, ngồi đó 2 người. 2 người này là đang đánh cờ. Nhìn vào bàn cờ này, sẽ thấy lạ là, bàn cờ này lớn vô cùng, chính là so với một cái bình thường bàn cờ đều lớn gấp mười.

2 người này mỗi một nước cờ đi đều phi thường lâu, tựa hồ mỗi một nước cờ đều phải suy nghĩ vô cùng cẩn trọng.

Nếu là có người đủ cường đại ở đây nhìn vào bàn cờ này đều sẽ khiếp sợ.

Bởi vì bàn cờ này chứa lấy vô tận ảo diệu, tựa như bên trong nó chứa đựng vô thượng đại đạo.

Mỗi một nước cờ di chuyển liền giống như đại đạo diễn hoá khôn lường. Tựa hồ như cả thiên địa đều giống như ở bên trong bàn cờ này.

Một cái tóc bạc trắng xoá lão nhân và một cái áo vải hoà thượng.

Áo vải hoà thượng chính là trước đó gặp mặt Doanh Thiên, Phật Tổ Như Lai.

Phật Tổ Như Lai, đây là tồn tại chí cao vô thượng, đây chính là mọi sinh linh đều biết đến danh tiếng. Đây là Thiên Địa phúc chủ, chính là tồn tại mà tất cả mọi sinh linh đều hướng tới quý bái.

Mà trước mặt ông lão tóc trắng kia nhìn rất bình thường. Thế nhưng là có thể cùng Phật Tổ Như Lai bình khởi bình toạ. Lại có thể là nhân vật cỡ nào.

Ván cờ này 2 người đã đánh cùng nhau hơn 1 ngàn năm vẫn chưa có phân ra thắng bại.

Cuối cùng hồi lâu sau, Phật Tổ Như Lai nhìn bàn cờ chậm rãi nói ra:”Hoà”.

“Lại là hoà”. Đối mặt Phật Tổ, ông lão tóc trắng cũng gật đầu mỉm cười:”Đây đã là ván thứ 10 vạn chúng ta hoà”.

“Nhanh như vậy đã là tròn 10 vạn ván rồi sao”. Phật Tổ trầm ngâm đáp.

“Thế nào”. Ông lão tóc trắng hỏi.

“Đạo Hữu hỏi cái gì thế nào?”

“Chẳng phải vừa rồi người vừa gặp hần”.

“Àn, vừa gặp” Phật Tổ gật đầu đáp:”Chỉ tiếc là cái gì cũng không hỏi được”.

“Là hỏi không được, hay là không hỏi đây”. Ông lão tóc trắng mỉm cười nhìn Phật Tổ hàm ý nói.

“Đạo Hữu đều đã có câu trả lời, lại cần gì phải hỏi đâu”. Phật Tổ cười cười đáp:”Lại nói, liên ta hỏi, Người kia cũng sẽ không trả lời đi”. Dừng một chút Phật Tổ nói tiếp:”Nhưng chắc chắn là, lần này người kia trở về, Thiên Địa ắt sẽ đại loạn”.

Đối mặt Phật Tổ ông lão tóc trắng cũng là thờ dài gật đầu:”Hần chưa trở về, nhưng là sóng ngầm cũng đã bắt đầu nổi lên rồi, nhìn bề ngoài thì có vẻ là yên tĩnh. Thế nhưng giấu bên trong là một con sóng giữ”.

“Bên kia Thiên Đạo đám người cùng Tam Thiên Đại Đạo thì sao”. Phật Tổ hỏi.

“Trước đó ta có đánh tiếng qua bọn hần thái độ.....”. Ông lão tóc trắng đáp:”bọn hần cũng không có rõ ràng, nhưng là chúng ta đều biết, bọn hần là không bỏ qua, đừng nói bọn hần chịu bỏ qua. Cho dù là bỏ qua thì người kia cũng nhất định không bỏ qua..... Về phần Tam Thiên Đại Đạo bọn hần trọng thương đến giờ còn chưa khỏi, nghe tới người kia Danh Tự đều sợ đến mất mật, cũng có vài cái không sợ chết có ý muốn trả thù đây”.

“Haizz, đây là nhân quả hỗn loạn gây ra”. Phật Tổ thờ dài nói:”bọn hần mặc dù trọng thương chưa khỏi. Nhưng là Đại Đạo Bản Nguyên đều nhanh chóng trọng diễn, cũng có không ít đều đã thức tỉnh”.

Bởi vì năm đó Doanh Thiên bị Đại Đạo Đạo Quân đến vây giết, trong tràng chiến đấu kia. Hần thắng tay đồ sát tới mấy trăm vị Đạo Quân. Không những thế mà còn triệt để đồ diệt đại đạo. Bóp vỡ Đại Đạo Chi Tâm, huỷ diệt Đại Đạo Bản Nguyên, phá tan Đại Đạo Áo Nghĩa. Khiến cho những đại đạo này triệt để huỷ diệt. Cái này khiến cho Thiên Địa rơi vào đại loạn.

Bởi vì khi Doanh Thiên huỷ diệt đại đạo, tức là đại đạo đó sẽ biến mất khỏi Thiên Địa.

Ví dụ như. Người tu luyện Hoà Đạo. Nếu như Hoà Đạo Bản Nguyên, Hoà Đạo Chi Tâm bị vỡ nát. Người toàn bộ tu vi Hoà Đạo sẽ bị đánh rớt.

Đại Đạo 3000. Thế nhưng là trong thiên địa sinh linh căn bản là vô cùng vô tận.

Thử nghĩ một chút, số người tu luyện những đại đạo kia là nhiều đến không thể tưởng tượng nổi. Trong chớp mắt đại đạo tan vỡ. Vô số tu sĩ tu luyện đại đạo kia đều bị đánh rớt về phạm nhân, bất kể tu vi cao thấp. Cái gì Tiên Đế, cái gì Thánh Giả đều không ngoại lệ đều bị đánh rơi về phạm nhân.

Cho dù còn sống những cái kia Đạo Quân đều không ngoại lệ may mắn. Toàn bị Doanh Thiên đánh cho trọng thương. Đại Đạo Bản Nguyên bị thương nặng khiến cho rơi vào ngủ say.

Chính vì thế sau trận chiến đó, đại đạo suy yếu. Gọi là Kỳ Nguyên Đạo Suy.

Thời gian trôi qua, Đại Đạo trọng thương cũng bắt đầu khôi phục, những cái kia Đại Đạo bị huỷ diệt cũng được Thiên Địa lần nữa diễn hoá đi ra.

“Quan trọng là Thiên Đạo bên kia đám người” ông lão tóc trắng cười cười nói:”Nếu Thiên Đạo bên kia chỉ rõ thái độ, thì bọn hần mới sẽ làm.... còn không thì sẽ chưa đâu, dù sao cũng không ai muốn tự mình đi làm pháo hôi cả”.

“Bọn hấn đều muốn mình làm người đánh cờ”.Phật Tổ gật đầu đáp.”Thế nhưng là bàn cờ này rộng lớn cùng phức tạp, đến cùng ai là người đánh cờ đều chưa có rõ ràng”.

“Chưa kể, bên ngoài những cái khách nhân kia, bọn hấn đều là biến số lớn”. Ông lão tóc trắng suy tư nói ra.

“Đúng vậy, là biến số lớn”.

.....

Thiên địa linh khí tụ hội. Chỉ thấy trên đầu Doanh Thiên tụ thành một cái vòng xoáy linh lực.

Vòng xoáy này đang điên cuồng thôn phệ linh lực Cực Huyền Giới. Cho tới khi linh lực thiên địa gần như cạn kiệt.

Lúc này vòng xoáy mới biến mất vào trong thân thể Doanh Thiên.

Lúc này trong đan điền hấn xuất hiện một cái vòng xoáy. Gọi là Linh Động.

Tất nhiên, hấn đã đạt tới Linh Động Cảnh.

Linh Nguyên Cảnh là tụ linh khí thành Linh Nguyên. Linh Động Cảnh là đem Linh Nguyên diễn hoá thành Linh Động.

Linh Động Cảnh tu sĩ chính là một cái đặc biệt cảnh giới. Tại cảnh giới này, cho dù là ăn ngủ, nằm chơi, tùy thời tu sĩ đều có thể hấp thu linh khí để tu luyện. Mặc dù nói không thể sánh bằng việc chuyên tâm tu luyện.

Thế nhưng là mỗi giờ mỗi khắc đều có linh khí hấp thu. Đây là làm ít công to, đối với ai cũng đều có lợi ích.

Giờ phút này Doanh Thiên trên thân khí tức cũng đã thay đổi tới Linh Động cảnh.

Hấn cũng không có tiếp tục tu luyện. Mà là lấy ra một đồ vật.

Đồ vật này là một khúc gỗ.

Khúc gỗ này chỉ lớn cỡ cánh tay, đây là năm xưa hấn từ trong một cái Hung Địa đạt được.Bề ngoài khúc gỗ này cùng bình thường thân cây không có gì khác nhau, chỉ là trên thân khúc gỗ có lấy vết cháy xém, và nó bị người chặt đứt. Nếu là từ mặt cắt khúc gỗ này vào sẽ thấy có tới hàng trăm đường vân gỗ. Nhưng đường vân gỗ này cũng không phải là bình thường vân gỗ.

Bởi vì Doanh Thiên nhìn ra được, những cái này vân gỗ không bình thường cho nên hấn mới lưu lại. Bởi vì khúc gỗ này giấu đến một cái bí mật vạn cổ.

Quan sát khúc gỗ này hồi lâu Doanh Thiên lẩm bẩm:”Quái lạ, cái này cũng quá lạ lùng đi, theo lý mà nói thì không thể nào như vậy.... tựa hồ là.....”.

Doanh Thiên đưa tay sờ sờ những đường vân gỗ kia. Sau đó giống như hiểu được gì đó, hấn mỉm cười nói:”Có lẽ là như vậy đi, xem ra là làm sự tình không muốn người biết nha”.

P/s:

Mình không rành lắm về khoản truyền thuyết tàu.

Cho nên tên nhân vật mình có thể lấy, còn về phần cốt truyện nhân vật và bối cảnh các thứ sẽ không giống hoàn toàn truyền thuyết trung quốc.

Nên ae đọc truyện k cần ném đá nha. ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Bách Cổ Lâu

Doanh Thiên mê mẩn khúc gỗ kia một hồi, hấn từng thử qua thăm dò thần thức, đại đạo diễn hoá ảo ảnh....vân vân.

Tiếc là lấy hấn tu vi hiện tại căn bản dò xét không ra, nếu là cường ép thăm dò thì là vẫn có thể, chỉ là như thế sẽ gây ra động tĩnh lớn sẽ kéo tới chú ý không cần thiết.

Lại nói, Thiên Địa bí mật mà hần chưa biết là lác đác không có mấy, bởi vậy hần hứng thú, hần cũng có được đầu mối về cái này bí mật, chỉ là từ ngày đạt được khúc gỗ này hần đều bận chưa có xem xét được qua, hiện tại tốt, có thời gian xem xét thì tu vì lại không đủ.

Cái này có thể nói là tương đương đen đui.

Thế nhưng là cũng tốt, đối với hần mà nói, lâu lâu hoạt động chút tay chân liền hứng thú, nếu là cái gì cũng đều trực tiếp đi nhìn, vậy thì quá là nhàm chán.

Hơn nữa khúc gỗ này giấu đến cũng không phải là một cái bình thường bí mật, mà là một cái không tầm thường bí mật, một cái vạn cổ mê bí.

Để giải cái này mê bí, vạn cổ đến nay có không biết bao nhiêu hạng người vô địch đi tìm tòi, bao nhiêu thiên tài vạn cổ mê đắm vào con đường này. Tiếc là cuối cùng đều không thể giải khai.

Cuối cùng khúc gỗ kia là lại hướng Doanh Thiên rơi vào tay.

Doanh Thiên đem khúc gỗ cất đi, hần hướng Vạn Lý Tháp đi tới. Hần đi rất chậm, có lẽ dừng bên đường xem chút đồ vật, cũng có lẽ ghé quán rượu mua lấy bình rượu uống.

Thậm chí hần còn mua lấy một xiên kẹo hồ lô vừa đi vừa ăn. Dạng này lại là lộ ra kỳ quái, bởi vì ai cũng biết hồ lô kẹo này thường là chỉ có trẻ con mới thích, mặc dù nói Doanh Thiên bộ dáng hiện tại là một cái thanh niên, lại mặc lấy hắc y trùm đầu, tay cầm hồ lô kẹo, vừa ăn lại vừa uống rượu, lộ ra có chút quái đản.

Doanh Thiên dừng lại trước một tiệm đồ cổ, hần đi vào.

Bên trong tiệm đồ cổ này trưng bày rất nhiều món đồ cổ, hơn nữa bên dưới đều có ghi chú lấy niên đại cùng công dụng.

Có thể nói, tiệm đồ cổ này mỗi một món đồ đều là báu vật trân quý, có được rất nhiều đồ vật từ cường giả để lại, thậm chí có cả Thần đồ vật.

Doanh Thiên vào tiệm đồ cổ này là vì một món đồ, hần cần món đồ này để làm việc.

Tiếp đón hần là một cái thanh y thiếu nữ, nàng tên là Kiều Oản. Nàng làm công tác giới thiệu và hướng dẫn khách mua đồ.

Lại nói, nàng này quả thật là xinh đẹp, từ khuôn mặt, cho tới vóc dáng đều là cực phẩm, trong tiệm lúc này có đến không ít người, đa số là nam nhân, có tới 8 phần ánh mắt đều là hướng nàng bờ mông cùng ngực nhìn tới, trong mắt bọn hần đều lộ ra vẻ dâm tà.

“Khách nhân, ngài muốn mua gì”. Kiều Oản đưa tay vuốt tóc hướng Doanh Thiên kiều mỵ nói.

“Ta muốn mua một cái Chân Thần”. Doanh Thiên mỉm cười đáp.

“Chân Thần?”. Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Kiều Oản ban đầu là ngạc nhiên, sau đó lại là uyển chuyển cười nói “Khách nhân liền đùa, ở đây không có Chân Thần”.

“Ta chính là muốn mua một cái Chân Thần”. Doanh Thiên kiên trì cười nói.

Nghe vậy, Kiều Oản là nhú mày. Nàng đây là suy nghĩ liệu có phải tên này là tới đùa hay không. Nhưng là, Vạn Lý Thành vạn năm đến nay căn bản không có ai dám tới tiệm gây rối.

Tiệm đồ cổ này tên là Bách Cổ Điểm. Là Bách Cổ Thương Hội một cái chủ chốt địa điểm. Mà Bách Cổ Thương Hội là thương hội lớn mạnh nhất Vạn Lý Thành này. Nói cách khác, đứng sau Bách Cổ Điểm chính là Bách Cổ Thương hội, kể cả trước đó Bách Hoa Lâu cũng là tài sản của Bách Cổ Thương Hội.

Quan trọng là, Bách Cổ Thương Hội là do một vị Chân Thần một tay dựng nên.

Nhiều năm trước, Bách Cổ Điểm có được một món đồ quý giá. Món đồ kia gây nên rất nhiều Linh Đế, Linh Thánh, thậm chí Thông Thần cường giả đều muốn tranh đoạt.

Kết quả chộc giận vị Chân Thần kia, hần đem thần lực giáng xuống, đem toàn bộ những kẻ kia xóa bỏ. Từ đó đến nay đã gần vạn năm không có ai dám đến quấy rối.

Mà vừa rồi Doanh Thiên là lớn tiếng muốn nói mua Chân Thần, đây có phải hay không là muốn gây rối đây.

Thực tế tại Doanh Thiên nói ra muốn mua một cái Chân Thần liền đã đem xung quanh mọi người chú ý đến hần.

“Tiểu tử này to gan thật, đây là tự tìm đường chết”.

“Sắp có trò hay để xem”.

“Bách Cổ Điểm thủ hộ giả trước tiên nhất định là sẽ giáo huấn hần”.

“...”

Ngay lúc này từ trên lầu đi xuống một cái lão nhân. Lão nhân này bước xuống hỏi chuyện Kiều Oản. Nàng đem chuyện vừa rồi kể lại.

Nge được nàng kể lại, ánh mắt lão nhân này hướng Doanh Thiên nhìn tới.

“Là Các Lão, chủ sự Bách Cổ Điểm”.

“Các Lão vậy mà tự mình xuất hiện”.

“Xong, tiểu tử này xong đời”.

“...”

Ở đây rất nhiều người đều sẽ cho rằng Doanh Thiên nhất định sẽ bị trừng trị. Bởi vì lão nhân này chính là một cái hung ác nhân vật, tu vi thâm sâu không lường được. Còn trẻ thời điểm, bởi vì có người xúc phạm hấn gia tộc, cho nên hấn trong đêm đem người kia gia tộc già trẻ lớn bé trong một đêm giết sạch.

Tiếc là sự việc lại không có giống như trong tưởng tượng của bọn hấn.

Lão nhân kia giọng khàn khàn nói ra: “Ta Bách Cổ Lâu đồ vật rất nhiều, khách nhân muốn mua đồ vật gì liền mua, nếu là có ý gây rối, vẫn là khuyên mau chóng rời đi”.

Nge được lão nhân nói câu này. Ở đây rất nhiều người đều là ngạc nhiên vô cùng. Bởi lẽ lão nhân này hung danh vang xa. Thế nào hôm nay lại dễ dàng nói chuyện như vậy.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói: “Các người thấy qua ta gây rối sao, các người thấy ta nói gì gây rối sao”.

Xung quanh mọi người nghe Doanh Thiên cười nói như vậy đều cảm thấy lạ.

Ai cũng biết, Bách Cổ Lâu có được Bách Cổ Thương Hội làm hậu thuẫn. Bách Cổ Thương Hội lại được một vị Chân Thần dựng nên, Doanh Thiên ở đây lớn tiếng muốn mua một cái Chân Thần. Đây rõ ràng là si nhục vị kia Chân Thần. Là đánh mặt Bách Cổ Thương Hội.

“Khách nhân quả thật không gây rối, nhưng là chúng ta Bách Cổ Lâu cũng không có cái gì Chân Thần có thể bán”. Lão nhân híp mắt nói ra.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói: “xem ra là các người hiểu lầm, ta muốn mua....gọi là Chân Thần Đản đi.

Nge được “Chân Thần Đản” ba chữ, lão nhân kia giật mình biến sắc. Sau đó lão nhìn chằm chằm Doanh Thiên, muốn tra xét Doanh Thiên.

Tiếc là ngoài một cái Linh Động Cảnh tu vi thì lão nhân căn bản nhìn không ra một thứ gì. Nhìn một hồi lâu sau, căn bản không có thu hoạch gì, lão nhân thu hồi ánh mắt, sau đó hít một hơi nói: “Không hay khách nhân muốn mua Chân Thần Đản để làm gì”.

Doanh Thiên một bộ suy tư nói ra: “Để xem, nếu nói theo các người thì là Bách Cổ Chân Vương đi”.

Giống như là bị sét đánh, Lão nhân kia là giật mình lùi về sau mấy bước, sợ hãi nhìn Doanh Thiên.

Lão nhân này, bên ngoài người ta chỉ biết gọi hấn là Các Lão. Thế nhưng không có ai biết hấn thân phận thực sự là một cái quan trọng cao tầng của Bách Cổ Thương Hội.

Mà “Chân Thần Đản cùng Bách Cổ Chân Vương” là dính lứu đến một cái thiên đại bí mật của bọn hấn thương hội. Mấy chữ này ý nghĩa không phải thường nhân có thể tưởng tượng.

Lão nhân một lúc sau mới có thể bình tĩnh. Hấn cúi người nói: “Phiền công tử lên lầu chờ một lát, ta đi cáo tri người”.

Sau đó lão nhân phân phó Kiều Oản hướng Doanh Thiên chiêu đãi thật tốt, nhất định không để điều gì sơ sót.

Điều này khiến Kiều Oản là vừa ngạc nhiên vừa sợ hãi. Nàng biết Các Lão lạc dạng người gì, vậy mà thanh niên trước mặt này có thể khiến Các lão cúi đầu, đây là sự tình gì.

Nàng cũng là muốn nhìn kỹ Doanh Thiên, tiếc là nhìn không ra bất cứ thứ gì. Linh Động Cảnh giống như Doanh Thiên này chính là tùy tiện đều có thể lấy ra một bộ.

Nói không ngoa. Liền một tên phục của Bách Cổ Lâu tu vi cũng đều là Địa Sư trở lên.

Thế nhưng là nàng cũng không phải cái gì ngu ngốc người, nàng biết sự tình không có đơn giản. Nàng vẫn là tiếp Doanh Thiên lên căn phòng đẹp nhất, sang trọng nhất. Bày lên sơn hào hải vị. Vẫn là đem ngon nhất rượu bày lên mời Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng không có làm màu mè, hấn trực tiếp ăn uống thoải mái.

Mặc dù nói hần cái gì tiên trên thánh tửu chưa dùng qua, thế nhưng là bình tâm thưởng thức đồ ăn dân dã cũng là một cái nho nhỏ thú vui. Tất nhiên đồ ăn dân dã là trong mắt hần mà thôi. Còn với thường nhân đây là làm cả đời cũng không ăn nổi một bữa này.

Một lát lâu sau. Cửa phòng mở ra, đi vào là một cái thanh niên, thanh niên này nhìn chính là hết sức bình thường. Đi theo sau chính Các Lão.

Thanh niên này không có ngồi vào bàn mà là lẳng lặng đứng đó nhìn Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng là mặc kệ, hần vẫn cứ bình thân ăn uống.

Tối hơn một canh giờ sau, Doanh Thiên mới là dùng bữa xong. Hần đánh cái no nê vron vai nói: “Đã lâu không có ăn uống thoải mái như vậy nha”.

Thanh Niên kia lúc này mới nhẹ nhàng tiến lại gần chấp tay nói: “Tại hạ Thanh Tiêu, không hay công tử quý danh”.

“Doanh Thiên”. Doanh Thiên hơi hột đáp

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Tuyệt Ngạo Linh Tâm Tình

Thanh Tiêu ngẩn người, “Doanh Thiên” cái danh tự này là hần xưa nay chưa từng nghe qua. Đối với hần là vô cùng lạ lẫm.

Thanh Tiêu chậm rãi hỏi tiếp một câu: “Về sự tình Bách Cổ Chân Vương....?”.

Doanh Thiên ngắt lời: “Cái này không vội, trước hết ta có sự tình cần nói rõ”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

Nghe vậy, Thanh Tiêu chỉ là nhẹ nhàng gật đầu trả lời: “Mời công tử nói”.

“Ngươi hẳn phải biết rõ ràng, sự tình này không đơn giản, cũng không phải ngươi dạng này có thể hiểu rõ ràng, ta là muốn biết.... ngươi có thể đại diện chứ”. Doanh Thiên nói.

“Mặc dù ta không thể toàn quyền quyết định, nhưng là ta có thể hoàn toàn đại diện”. Thanh Tiêu tự tin trả lời.

“Tốt”. Doanh Thiên mỉm cười thâm ý nói: “Ta chỉ sợ đám lão già nhà các ngươi sót ruột đi”. Dừng một chút Doanh Thiên nói tiếp: “Vậy ta muốn thứ đồ vật mà các ngươi chôn sâu dưới lòng đất kia”.

Nghe được như vậy, Thanh Tiêu thất sắc hoảng hốt kêu lên: “Không thể”.

Sau đó giống như là ý thức được mình thất thố. Thanh tiêu vội chấp tay: “xin công tử thứ lỗi, vừa rồi là ta vô ý”.

“Không có gì”. Doanh Thiên cười nói: “Ngươi cứ chuyển lời, ta cũng không vội, lại nói sự tình kia cũng chỉ có ta mới có thể giúp các ngươi mà thôi”.

Dứt lời Doanh Thiên đi ra ngoài, bỏ mặc Thanh Tiêu cùng Các Lão thần thờ ở đó.

Sau khi Doanh Thiên rời đi một lúc lâu. Các Lão mới nhỏ giọng nói: “Thiếu chủ, nên làm gì”.

Thanh Tiêu trầm mặc một lát, sau đó hít một hơi nói: “Sự việc trọng đại, ta không cách nào quyết định nổi, đi... chúng ta đi gặp chư lão... e rằng chỉ có đánh thức tiên tổ mới có thể quyết định”.

....

Lại nói về Doanh Thiên, ta thường thấy hần là đi dạo bên trong Vạn Lý Thành, nhưng thực chất là hần đang tại đó đặc một chút vận thể, đo đạc ảo diệu của thành này.

Doanh Thiên mục đích tới Vạn Lý Thành cũng là vì bên trong Vạn Lý Tháp kia. Mà muốn vào tháp, hần cần một món đồ. Món đồ kia lại đang lưu tại Bách Cổ Thương Hội.

Bách Cổ Thương Hội cất giấu lấy một cái cổ lão chi bí. Bí mật này lớn kinh thiên, nếu là để lộ ra ngoài, e rằng liền sẽ gây nên Vạn Lý Thành một trận gió tanh mưa máu.

Lại nói, Đồ vật Doanh Thiên muốn thì thiên hạ căn bản không có người giữ được, chỉ là hần đối với việc này vẫn là không cần.

Dù sao Doanh Thiên dạng này tồn tại đều là bá chủ thiên địa, đối với một cái món đồ không nhất định cần đi cướp đoạt, nếu để cho mấy lão người quen của hắn biết được, e rằng sẽ bị cười chết.

Về phần Bách Cổ Thương Hội bí mật kia, nếu là so với bình thường nhân thế quả thật là một cái khủng bố bí mật, thế nhưng là đối với Doanh Thiên tới nói, chỉ là tiện tay mà thôi. Dù sao Doanh Thiên cũng chỉ là đi lại một vòng thành đều có thể nhìn thấu bọn hắn bí mật.

...

Tại bên dưới Vạn Lý Thành một cái mật thất. Mật thất này sâu đến vạn trượng, xung quanh mật thất ngoại trừ vài ngọn đèn mờ ra liền lộ ra tối tăm lạnh lẽo.

Lúc này đây có 2 cái thân ảnh bước vào mật thất. 1 cái nam tử cùng lão nhân.

Nam tử là Thanh Tiêu.

Lão nhân là Các Lão.

Bước vào mật thất sau khi. Thanh Tiêu hướng bên trên bái một cái sau đó nói: "Thanh Tiêu tử tôn có việc tới thỉnh chư vị Lão Tổ".

Tại Thanh Tiêu nói ra câu này đằng sau, đáp lại hắn là một mảnh im lặng. Ngoại trừ im lặng chính là im lặng.

Chờ một lát, Thanh Tiêu lại tiếp tục nói: "Bẩm chư vị lão tổ, sự tình liên quan tới Bách Cổ Chân Vương cùng Chân Thần Đản".

Ngay tại Thanh Tiêu dứt lời, từng cỗ uy áp khiếp người hướng Thanh Tiêu phóng tới, những cỗ uy áp này nhiều tới mấy chục cỗ, từng cái đều là kinh khủng áp lực.

Uy áp này đem cả Thanh Tiêu cùng Các Lão bức lùi ra sau mấy bước. Thế nhưng là Thanh Tiêu liền nhanh chóng ổn định lại, trên người Thanh Tiêu khi chất nhanh chóng biến hoá, giống như một tôn vương giả giáng lâm.

Thấy vậy, đằng sau Thanh Tiêu là Các Lão trong mắt đều hiện lên vẻ tán thưởng, đối mặt chư vị lão tổ khủng bố uy áp mà Thanh Tiêu vẫn có thể bình tĩnh như vậy, đây là kỳ tài trăm năm khó gặp.

Cuối cùng, một đạo già nua thanh âm từ bên trên vang lên: "Nói đi".

"Bẩm lão tổ, Có người xuất hiện nói muốn mua Chân Thần Đản, cùng nhắc tới Bách Cổ Chân Vương". Thanh Tiêu nghiêm nghị đáp.

"Người này trông thế nào". Âm thanh già nua kia lại vang lên.

"Rất trẻ tuổi, ngoại trừ một thân tu vi Linh Động Cảnh ra, từ tôn cái gì đều nhìn không ra". Thanh Tiêu nghiêm túc nói ra.

"Chúng ta đã biết, lui ra đi".

Nghe vậy, Thanh Tiêu cùng Các lão đều là lui ra.

Sau khi 2 người rời đi, trong mật thất vang lên thanh âm khác, thanh âm này cùng một dạng già nua như ban nãy, nhưng là giọng điệu hoàn toàn khác. Rõ ràng là một người khác.

"Xuất hiện rồi, chúng ta từng cái từng cái thế hệ thay nhau thủ hộ trăm ngàn vạn năm cuối cùng đã đến ngày đó".

Một cái thanh âm khác vang lên: "Vẫn là nên cẩn thận một chút, dù sao chúng ta cái gì cũng chưa rõ ràng".

"Có lẽ vẫn là nên đánh thức Tổ Sư".

"Phải, nên đánh thức Tổ sư, để người quyết định".

.....

"Oa, sư tôn, người về rồi". Nguyệt Nhi trông thấy Doanh Thiên liền nhào tới vào lòng hắn làm nũng.

Doanh Thiên xoa đầu Nguyệt Nhi hài lòng cười nói: "Tốt, mới mấy ngày tu vi liền đạt tới Thiên Sư Cảnh, khá lắm nha đầu".

Bên cạnh Tử Nghiên nhẹ nhàng nói ra: "Công tử không rõ, Nguyệt Nhi ra đường đều đem người dọa chết khiếp, mới chừng ấy tuổi tu vi liền đạt tới Thiên Sư".

Tuyệt Ngạo Linh cũng là từ xa đi tới, nàng vẫn là phong cách ăn mặc táo bạo kia, y phục bó sát thân thể khoe ra từng cái đường cong mê người, nàng cười nói: "Công tử, có hay không muốn đi tắm cho thoải mái đầu".

Nghe được như vậy, bên cạnh Tử Nghiên cũng là đỏ mặt, dù sao nàng cũng là cái kia nữ tử nhà lãnh, từ nhỏ cũng không có cùng nam nhân yêu đương

quá, đối với chuyện này vẫn là có chút thẹn thùng.

Doanh Thiên cũng là có chút hứng thú, dù sao sinh hoạt phạm nhân dạng này từ lâu hắn cũng không có làm. Thế nhưng là hưởng thụ một chút lại cũng không mất gì.

“Tốt, chuẩn bị đi, lát nữa ngươi bồi ta tắm”. Doanh Thiên chỉ Tuyết Ngạo Linh cười nói.

Nghe được vậy, Tuyết Ngạo Linh khuôn mặt cũng là có chút lúng túng, sau đó nàng rời đi chuẩn bị.

Lại nói, Tuyết Ngạo Linh tại Tuyết gia cũng là một cái truyền kỳ nữ tử. Nàng là Tuyết gia truyền nhân, tại ngày nàng ra đời, chính là có dị tượng hiển hiện. Được chư thần chúc phúc.

Nàng thiên phú cũng được xem là một cái tuyệt thế Thiên Tài. Chân mệnh 23 cái, Linh căn Thánh phẩm. Đây là có thể xem là được trời ưu ái.

Mặc dù nói Tuyết Ngạo Linh tính cách mạnh mẽ, ăn mặc bạo người. Thế nhưng nàng dù sao vẫn là một cái thiếu nữ. Tắm cho nam nhân khác, đây vẫn là lần đầu tiên.

Mặc dù nàng bị Doanh Thiên trực tiếp lệnh đến, bắt nàng rời khỏi ra tộc, đi theo hắn làm một cái nha đầu. Vì hắn làm Đế Kiếm Thế nhưng nàng là rất cam tâm tình nguyện.

Dù sao trông thấy Doanh Thiên một tay đồ sát liền 3 vị thần, tư thái kia của hắn để bất kì cái nào nữ nhân đều đồ gục.

Doanh Thiên hiện tại khuôn mặt cũng không giống như lúc mới trùng sinh, lúc mới trùng sinh, Doanh Thiên là một cái có thể mê đảo thiên hạ toàn bộ nữ nhân. Quả thật, khuôn mặt của hắn lúc đó quá mức tuần mỹ. Đẹp tới làm cho nam nhân cũng muốn yêu.

Hiện tại còn đỡ. Hắn cũng tốn không ít công sức sửa lại dung mạo của mình, mặc dù không còn như trước tuyệt mỹ nam tử, nhưng cũng là anh tuấn một dạng.

Mặc dù nói Tuyết Ngạo Linh theo Doanh Thiên cũng mới mấy ngày, cũng k cùng Doanh Thiên tiếp xúc nhiều, nhưng là trong lòng nàng, Doanh Thiên hình tượng đã là cố định tại đó.

Mỗi đêm nàng đều đem thanh kiếm mà Doanh Thiên ban cho ra ngắm.

Một lát sau, Tuyết Ngạo Linh trở lại nói với Doanh Thiên: “Công tử, nước tắm đã chuẩn bị xong, mời công tử đi tắm”.

Bỗng nhiên Ma Âm ở bên ngoài đi vào kiều mỹ cười nói: “Tuyết Muội, có hay không tắm được, nếu là tắm không được liền nhường cho ta”.

Nghe được Ma Âm trêu chọc, Tuyết Ngạo Linh mặt liền có chút đỏ, sau đó vẫn là cứng rắn nói ra: “Có gì khó, chẳng phải chỉ là bồi công tử tắm thôi sao”.

“Tốt, vậy liền đi tắm, cũng đã lâu không có tắm ướt người”. Doanh Thiên vừa nói vừa đứng lên đi về phía phòng tắm.

Vừa bước vào phòng tắm, Doanh Thiên có chút dở khóc dở cười, trước mặt Doanh Thiên cái này bồn tắm để hắn có chút không biết nói gì.

Nước tắm là nước hương liệu, khói bay nghi ngút kèm theo hương thơm dịu.

Trên mặt nước là rất nhiều cánh hoa hồng trái lầy.

Hắn mẹ đây rõ ràng là nữ nhi bồn tắm.

Doanh Thiên mặc dù nói hắn có tắm qua đủ loại tiên thủy thánh thủy gì đó. Nhưng là trái hoa hồng dạng này hắn trước giờ đều chưa có thử qua. Bởi vì hắn vốn dĩ cho rằng, dạng này chỉ có nữ nhi mới ưa thích.

“Công tử, mời”. Tuyết Ngạo Linh lên tiếng giục Doanh Thiên.

Cuối cùng, Doanh Thiên vẫn là lắc đầu lắc bả: “Vẫn là nên thử một chút nhân sinh a”.

Sau đó hắn trực tiếp đem quần áo cởi ra, hướng bồn tắm ngồi vào. Cái này để Tuyết Ngạo Linh mặt mỗ liền đỏ như than. Nàng vẫn là đem tay che mắt lại.

Về phần Doanh Thiên hắn liền không thêm để ý, trực tiếp ngâm mình vào nước.

Lập tức, một cỗ nóng hổi lan toả khiến cho hắn cảm thấy thoải mái vô cùng.

Sau đó Tuyết Ngạo Linh đi ra phía sau hướng hắn bờ vai nhẹ xoa bóp.

“Đây là nhân sinh a”. Doanh Thiên vừa hưởng thụ vừa nói.

Một lát sau, Doanh Thiên mở miệng nói: “Nha đầu, có hay không hỏi hân đầu”.

“Tuyệt đối không hỏi hân”. Tuyết Ngao Linh vừa xoa bóp vừa vội nói ra: “Được ở bên cạnh công tử hầu hạ, là ta đời này lớn nhất vinh dự, ta tuyệt không hỏi hân”.

“Trên kiểm công pháp đã tới đâu lĩnh hội rồi”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Ta tư chất yếu kém, công pháp lại quá thâm ảo, tới giờ vẫn chưa tìm hiểu được gì”. Tuyết Ngao Linh có chút khiêm tốn nói.

“Người cái này Sát Tẩn Đạo Thể cũng không phải hư danh. Từ cổ chí kim đến nay, cũng không có hơn trăm cái, bằng không, ta cũng không nhìn trúng người”. Doanh Thiên cười nói.

Thực tế, trên kiểm mà Doanh Thiên đưa cho Tuyết Ngao Linh có giấu một cái tuyệt thế công pháp, là phù hợp nhất với nàng. Doanh Thiên là muốn nàng tự mình tìm hiểu trên đó công pháp. Lại nói về phần nàng, nàng có được Sát Tẩn Đạo Thể, đạo thể này trên Đạo Thể bảng bài danh thứ 11.

Thiên địa thân thể có nhiều loại.

Bảo thể, Bá Thể, Thần Thể, Tiên Thể, Thánh Thể, Đạo Thể các loại.

Mỗi loại thân thể đều có được bảng bài danh. Giống như Tuyết Ngao Linh, Đạo Thể của nàng xếp hạng tới bài danh thứ 11.

Cũng không phải vì Sát Tẩn Đạo Thể tiềm năng thua kém những Đạo Thể bài danh trước nó. Mà bởi vì rất nhiều kỷ nguyên qua đi, Sát Tẩn Đạo Thể xuất thế cũng không qua 100 cái.

Thế nhưng là mỗi một cái xuất thế đều gây nên oanh động lớn, đều làm ra một đoạn truyền kỳ.

Đã từng có một cái Sát Tẩn Đạo Thể đem đạo thể bài danh thứ 2 là Thiên Mệnh Đạo Thể chém giết.

Cho nên Doanh Thiên rất là coi trọng nàng, vì thế mà ngay lúc nhìn thấy nàng, hắn đã muốn bồi dưỡng nàng.

....

Ngày hôm nay, Vạn Lý Thành giống như thức tỉnh, trên phố sầm uất đều so với mọi hôm gấp mấy lần. Tuy thời đều có thể thấy rất nhiều cường giả bay lượn trên không. Cũng có các loại ma thú kéo xe bay vút trên bầu trời.

Hôm nay Vạn Lý Thành các phương nhân kiệt, đủ loại thể lực đều kéo về đây, liền xem như tam vực còn lại cũng có người đến.

Bởi vì hôm nay là bắt đầu Vạn Lý Thành lớn nhất Thịnh hội. Vạn Lý Đăng Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Xích Hương Quả

Vạn Lý Đăng Thiên. Đây là Vạn Lý Thành lớn nhất một cái thịnh hội. Cũng là đông vực lớn nhất thịnh hội. Thậm chí nói Cực Huyền Giới lớn nhất hội cũng không ngoa.

Bởi vì Vạn Lý Đăng Thiên hội là một cái mang đến lợi ích khổng lồ thịnh hội, tài nguyên để phục vụ cho nó cũng vô cùng khổng lồ. Đây là tích lũy trăm vạn năm của Vạn Lý Thành.

Vạn Lý Đăng Thiên một ngàn năm mới mở ra một lần.

Đây là nơi mà vô số thiên tài khắp nơi tụ họp, các phương hào kiệt, các thể lực siêu cấp của Cực Huyền Giới tề tụ lại.

Bởi vì tại đại hội này, sẽ có rất nhiều tuổi trẻ thiên tài một bước lên mây, dương danh thiên hạ, cũng có thiên tài sẽ làm đá lót chân cho kẻ khác mà ngã xuống.

Vạn Lý Đăng Thiên là được toàn bộ các thể lực lớn của đông vực chung tay góp sức mà mở ra. Tam vực còn lại thì chỉ có những cái kia siêu cấp thể lực mới có thể đến góp vui.

Bởi vì tứ vực của Cực Huyền Giới là bị ngăn cách nhau bởi vô tận hải. Đường đi xa xôi hung hiểm vô cùng. Cũng chỉ có những cái siêu cấp thể lực kia mới có thể mở ra thông đạo không gian, vượt qua trùng điệp xa xôi tới đông vực này.

Hôm nay, Vạn Lý Thành đón tiếp tập nập khách nhân, người người ra vào đông đủ. Ước chừng chỉ qua một canh giờ liền có tới mấy chục vạn người nhập thành.

Thình thoảng lại có từng chi đội ngũ cường đại, có to lớn ma thú kéo xe. Cũng có bay vút trên bầu trời phi cầm. Từng cái thân ảnh mang theo khí tức cường đại bay vun vút qua thành.

Dẫn đến rất nhiều người bàn tán.

Có người hô lớn: “Nhìn, đó là Thiên Thủy Quốc đại Hoàng Tử”. Chỉ thấy người này vừa nói vừa chỉ vào một cái hoàng kim xa giá, trên xa giá ngồi lấy một cái mặc long bào nam tử. Nam tử này lưng đeo một thanh đại kiếm khắc long văn, xung quanh nam tử này hoàng khí trùng thiên, tựa như một tôn hoàng đế giáng lâm.

“Thiên Thủy Đại Hoàng Tử nghe nói đã đạt tới Linh Tôn cảnh giới, tiếc là hắn xưa nay không gặp người nên không có nhập Anh Hùng Bảng”.

“Nhìn xem bên cạnh hắn là Thanh Vân Tông Thánh Nữ”. Có người chỉ ngồi bên cạnh Thiên Thủy Hoàng Tử một cái nữ nhân che mặt nói.

“Nghe đồn Thiên Thủy Quốc cùng Thanh Vân Tông sắp thông gia, không lẽ là thật”.

“....”

“Nhìn xem bên đó, kia là Thần Chiếu Cung thiếu chủ Thương Toạ”.

“Trẻ tuổi quá, không biết tu vi đạt đến trình độ nào”.

“Hắc hắc, nói ra sợ hù chết người, thảng trước hắn từ trong tay một vị Linh Thánh chạy thoát, không những thế còn hỏ vị Linh Thánh kia một vố”.

“Là thật, e rằng cũng chỉ có Linh Đế mới có thể chạy thoát từ trong tay Linh Thánh đi”.

“....”

“Đó là Tuệ Tĩnh Công Chúa, Vũ Thiếu Chủ cùng Hoàng Thiên Thái Tử, 3 người đó vậy mà lại cùng nhau một chỗ”.

“Người không biết Hoàng Thiên Thái Tử Cùng Vũ Thiếu Chủ là cùng truy cầu Tuệ Tĩnh Công Chúa sao, hắc, không bám mới lạ”.

Có người tò mò hỏi: “Nàng kia là ai, vậy mà cùng 3 người họ một chỗ ngang hàng”. Vừa nói vừa chỉ một cái thiếu nữ đang đi bên cạnh Tuệ Tĩnh Công Chúa. Thiếu nữ này ăn mặc gọn gàng, tóc buộc hai bên, nhìn rất hoạt bát.

“Có lẽ là một cái thể lực lớn nào đó ẩn thể truyền nhân đi”. Có người suy đoán.

....

Trên đường phố tập nập, Doanh Thiên đang dẫn Nguyệt Nhi đi xem náo nhiệt. Bởi vì hôm nay đường phố phi thường đông vui, cho nên Nguyệt Nhi là nhất định đòi đi ra ngoài.

Doanh Thiên có để cho Tử Nghiên cùng Mộng Điệp dẫn nàng đi. Tiếc là nàng không chịu, nhất định muốn cùng Doanh Thiên.

Cuối cùng Doanh Thiên vẫn là chiều ý nàng.

Nha đầu này cười trên lưng tiểu hùng đi lại, ngược lại trông rất ra dáng con nhà giàu.

Chỉ là trên đường thấy thứ gì hay hoặc ăn ngon là đều ghé lại đòi Doanh Thiên mua cho.

Cũng may Doanh Thiên trước đó phân phó Mộng Điệp đi tìm cho hắn một chút Kim tệ.

Bỗng nhiên, Doanh Thiên trông thấy bên đường một cái quầy hàng, khách khứa rất đông, đa số đều là tu sĩ.

Hắn ghé lại quầy hàng này bởi vì hắn ngửi thấy một cái mùi vị quen thuộc.

Đến gần quầy hàng, ánh mắt Doanh Thiên lập tức hướng tới một góc quầy hàng.

Đó là một cái chum quả, chum quả này tản mát ra tươi mát hương vị, màu sắc đỏ chói. Trông đặc biệt bắt mắt.

Doanh Thiên chính mình cũng không có nghĩ tới, này quả lại xuất hiện ở đây.

Nói tới đây cũng không phải cái gì trân quý loại quả, nó tên Xích Hương quả.

Doanh Thiên quen thuộc loại quả này, bởi vì đây là hắn phi thường yêu thích quả.

Bởi vì quả này độ ngon có thể xưng tuyệt phẩm, nếu là nhắm chung với rượu, liền càng thể hiện được nó tinh tế mùi vị. Và đặc biệt, loại quả này không tính là trân quý, thế nhưng là đặc biệt hiếm hoi. Bởi vì nó thật sự rất khó tìm kiếm. Trên một cái thế giới thì 1000 năm cũng chỉ có thể mọc lên một cây mà thôi. Tất nhiên là bên trong đó có bí mật mà rất ít người biết được.

Quan trọng cũng là vì nó liên quan tới một cái cố sự của Doanh Thiên. Nhìn chằm quả này, trong đầu Doanh Thiên không khỏi hiện lên một cái tuyệt sắc nữ tử.

“Thiên Lang, ta rất yêu thích quả này, ngươi có thể trồng cho ta ăn mãi được không?”

Một câu nói này không khỏi vì thế mà hiện quanh quẩn trong trí nhớ của hắn.

“Chủ quầy, chòm quả này, ta muốn”. Doanh Thiên chỉ chòm Xích Hương quả nói.

“Ha ha, công tử thật có mắt nhìn, chòm quả này là ta thiên tâm vạn khổ từ trong rừng sâu lấy ra. Là vô cùng trân quý bảo vật, về giá cả..... mười cái Linh Thạch”. Chủ quầy vừa xoa tay vừa a a cười nói mời chào Doanh Thiên.

Doanh Thiên mỉm cười lấy ra linh thạch.

Chỉ là hắn liền chợt nhớ ra, trên người hắn hiện tại liền một viên cấp thấp nhất linh thạch cũng không có.

Cũng không phải vì hắn nghèo, mà là hắn trên người đồ vật mỗi một thứ đều là giá trị khủng bố, thế nhân không cách nào tưởng tượng.

Đừng nói linh thạch, liền thần thạch tiên thạch gì đối với hắn đều là rác rưởi, cho nên hắn k có thu. Hiện tại tốt, lúc cần liền không có.

Ngay lúc ấy, Nguyệt Nhi kéo tay hắn, nâng trong túi móc ra mấy viên linh thạch đưa cho Doanh Thiên. Doanh Thiên hỏi: “Ngươi ở đâu có?”

“Là mộng điệp ti ti đưa cho ta, liền có mấy trăm vạn khoả”. Nguyệt Nhi vừa nhấc túi lên vừa khoe.

Doanh Thiên vỗ trán tỉnh, sao hắn lại quên mất chứ. Mộng điệp trước đó tốt xấu gì cũng là một cái Linh Thánh cấp bậc cường giả, lại là Cửu Đại Thần Điện một trong Cửu Hà Giới. Tài phú tích lũy cũng gọi là tương đương khổng lồ.

Trước đó hắn kim tệ, cùng ăn uống chi trả đều là do nàng đảm nhiệm.

Doanh Thiên cười cười tiếp lấy chỗ linh thạch, chỗ kia linh thạch đều là cực phẩm, hắn cũng k nhìn trực tiếp muốn ném cho chủ quầy.

Thế nhưng là ngay lúc đó, một bàn tay đem hắn chặn lại, sau đó một thanh âm dễ nghe vang lên sau lưng hắn: “Một cái Hồng Diệp quả cũng đáng giá 10 khối linh thạch. Mặc dù hiếm có là thật, thế nhưng là tác dụng liền ngoài làm đồ ăn chính là hết. Vậy liền đáng giá 10 khối linh thạch. Chủ quầy, ngươi đây là lừa đảo sao?”

Chỉ thấy chủ nhân Thanh Âm này là một cái Hoàng y nữ tử. Nàng thân hình cao ráo, mái tóc mượt đen dài kết hợp với khuôn mặt khả ái kia. Tuyệt đối là đủ khiến nam nhân mê muội.

Trông thấy nữ tử này lên tiếng, ban đầu chủ quầy cũng là khó chịu, thế nhưng nhìn kỹ lại nữ tử kia, hắn cũng là phải nhịn xuống, lúng túng cười nói: “Ra là Vân Tiêu Thư, a a, đây là hiểu lầm nha. Ta vừa rồi là nói nhầm. Là một, một khối linh thạch đi?”

Doanh Thiên cười cười, hắn không để ý. Vẫn là ném chỗ linh thạch kia xuống, muốn cầm lên Xích Hương quả. Vừa rồi nữ tử kia gọi nó là Hồng Diệp quả là bởi vì ở đây ít người biết nó tên chân chính, chỉ là nàng ở trong sử sách thấy qua ghi chép mà thôi.

Trên thực tế liền tên chủ quầy cũng không biết được quả này tên gì. Chỉ là hắn trong một lần mạo hiểm gặp được. Hắn trước giờ căn bản chưa từng nghe qua, cũng chưa từng thấy qua. Cho nên hắn nghĩ rằng đây là một thứ trân quý quả.

Kết quả đây, hắn đem về, mang đi giám định liền mới vỡ lẽ. Quả này ngoại trừ ăn được, căn bản một chút tác dụng khác đều không có.

Cho nên hắn vẫn là giữ lại, muốn đi lừa đảo một chút tên ngu ngốc

Tiếc là bày bán từ sáng liền không có ai thèm mua. Cũng có mấy người hỏi tới, tiếc là không có ai tin tưởng đây là trân quý quả.

Mãi cho tới giờ liền gặp được Doanh Thiên muốn mua. Hắn thầm nghĩ liền gặp được một mối lớn. Ai zè bị nữ tử kia cho cản lại, hắn là oán không thôi.

Ngay tại Doanh Thiên muốn lấy chòm quả kia. Nữ tử kia lần nữa ngăn lại hắn, nàng nói: “Ngươi không nghe thấy ta nói sao, quả này ngoại trừ để ăn ra liền không có tác dụng gì. Ngươi vẫn còn mua?”

Doanh Thiên cười nói: “Ta chính là muốn mua để ăn”.

“Mua để ăn?” Nữ tử sững sờ. Nàng đều có chút mộng. Bỏ mười khối linh thạch mua lấy một chòm quả để ăn, đây là cái gì thế loại người.

Bình thường tới nói. Đối với những cái kia tu sĩ nhà giàu. Đồ ăn bọn hắn đều giá trị kinh người. Một thứ đồ ăn liền có giá mấy trăm thậm chí mấy ngàn linh thạch.

Thế nhưng đó là các loại linh dược, thịt ma thú. Ăn vào đều có tác dụng tăng tốc độ tu luyện, luyện thể, tăng tu vi các loại.

Về phần đồ ăn bình thường cho phạm nhân liền chỉ tính giá bằng kim tệ. Sẽ không có ai đem linh thạch đi mua đồ chỉ để ăn cả.

Lại nói về nữ tử kia. 10 cái linh thạch đối với nàng căn bản không tính là gì.

Nhưng là Doanh Thiên, hẳn ngoại trừ một thân quần áo ăn mặc chỉnh tề, liền không có cái gì giống người có tiền. Hơn nữa hẳn một cái Linh Động cảnh kia liền minh chứng rõ ràng hẳn không phải cái gì thể gia tu sĩ. Mà đối với dạng này nghèo tu sĩ. Mười khối linh thạch không phải số tiền ít ỏi gì.

Doanh Thiên không để ý đáp: "Chính là mua để ăn". Doanh Thiên chậm rãi đưa tay với chùm quả.

Chỉ là ngay lúc ấy, một cái bàn tay nhỏ nhắn nhanh tay hơn thỏ lấy chùm quả kia.

Sau đó một cái lạnh lãnh tiếng nói cất lên: "Oa, là Xích Hương quả. Chủ Quầy, ta mua quả này, bao nhiêu". Chỉ thấy đó là một cái cô nương ăn mặc gọn gàng. Tóc buộc 2 bên. Trông rất xinh xắn.

"Thật thứ lỗi, quả này đã bán cho vị khách nhân này". Chủ quầy chỉ Doanh Thiên nói.

"Hừ, hẳn mua bao nhiêu, ta trả ngươi gấp đôi". Cô nương này cao giọng nói ra.

Sau đó một cái ngạc nhiên thanh âm khác vang lên: "Là Ngươi".

Chỉ thấy sau lưng tiểu cô nương kia đi tới 3 người. Chính là Tuệ Tĩnh Công Chúa, Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thượng Thanh 3 người.

Người lên tiếng chính là Vũ Văn Thượng Thanh. Sau đó hắn tiến lên nói: "Chủ quầy, hẳn mua cái này quả bao nhiêu".

Hiển nhiên chủ quầy là sợ hãi, hẳn đương nhiên nhận ra thân phận 3 người này. Cái này để hắn có chút lắp bắp: "mười, mười khối linh thạch, nếu là Vũ Thiếu Chủ cần, liền chỉ cần một khối".

"Trông gì". Ngay sau đó Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp móc ra một cái túi. Ném cho chủ quầy, chủ quầy tiếp lấy xem. Hẳn là vừa sợ vừa mừng. Bởi vì bên trong túi ít nhất liền là hơn trăm khối linh thạch.

Vũ Văn Thượng Thanh hài lòng cười nói: "Tĩnh sư muội, quả này ta mua cho muội, yên tâm cầm lấy".

Tiểu cô nương kia cười vui vẻ nói: "Cảm ơn ngươi".

Sau đó Vũ Văn Thượng Thanh hướng Doanh Thiên ánh mắt coi thường.

Cuối cùng, mấy người Tuệ Tĩnh Công Chúa căn bản không có tiếp tục để ý Doanh Thiên mà trực tiếp rời đi.

Chỉ là ngay tại thời điểm bọn hắn muốn đi. Nguyệt Nhi giận dữ kêu lên: "Khốn kiếp, các ngươi mấy người này đây là cái thể loại gì người. Cũng dám đoạt sư tôn ta đồ vật, muốn chết sao".

Chỉ gặp Nguyệt Nhi một bộ dáng đùng đùng nổi giận đi ra quát tháo. Cái này khiến xung quanh mọi người ai ấy đều kinh ngạc không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Nguyệt Nhi Oai

Giờ phút này, bởi vì nơi đây náo nhiệt cho nên có rất nhiều người đều một chỗ tụ tập lại xem. Đa phần đều là tu sĩ. Trong đó có không ít lợi hại cường giả.

Vì vừa rồi Nguyệt Nhi khoe khoang có hơn trăm vạn linh thạch. Dẫn đến nhiều kẻ tham lam nhìn chăm chăm. Cũng vì có sự xuất hiện của mấy người Tuệ Tĩnh Công Chúa khiến cho nơi này càng ngày càng tụ tập nhiều người.

Lại thêm vừa rồi Nguyệt Nhi lớn tiếng quát mắng, khiến cho ai nấy đều chú ý vào nàng.

Vũ Văn Thượng Thanh lạnh lùng quay lại hướng Nguyệt Nhi đe dọa: "Nha đầu, ngươi muốn chết".

Nguyệt Nhi cũng là cứng rắn không có chịu thua quát lại: "Phải, ta muốn chết đây, thế nào, dám đụng ta không, đụng ta liền thần cũng phải nằm".

Nguyệt Nhi câu này là chói tai, Thần. Đây là tồn tại chí cao vô thượng ở Cực Huyền Giới này. Xúc phạm thần đều là tội chết.

Về phần Doanh Thiên thì hẳn chỉ là ở một bên mỉm cười xem vui.

Xung quanh cũng vì đó mà ồn ào lên. Có người bàn tán.

“Nha đầu này không biết là nhà ai con cái, cũng quá không biết trời cao đất dày đi”.

“Dám xúc phạm thần linh, cũng không biết là ai dạy ra tới”.

“Lại nói, không cần tới thần nổi giận trừng phạt, kia Vũ Thiếu Chủ gây sự, liền chết chắc rồi”.

Cũng có người tỏ ra thương cảm nói: “Tội nghiệp, mới có mấy tuổi liền như vậy chết”.

Chỉ gặp cái kia vừa cướp đoạt Doanh Thiên chùm Xích Hương Quả tiểu cô nương đứng ra kêu ngạo nói: “Tiểu muội muội, không nên ăn nói lung tung, nề người không biết gì, với lại hôm nay tâm trạng của ta rất vui, nên tha cho người nha”. Tiểu cô nương này rất ngạo nghễ nói ra.

“Người lại tính là cái thứ gì”. Nguyệt Nhi không chịu thua tức giận nói: “Có ngon liền tới, lão nương liền đánh cha mẹ người đều không nhận gia”.

“Người nói gì”. Tiểu cô nương kia ánh mắt giận giữ.

Nàng tên gọi là Tinh Giải Hân.

Nàng là một cái có thân thể khủng bố, tại ngày bình thường, không có ai dám trước mặt nàng quát tháo.

Tại nam vực kia, nàng chính là nổi tiếng một cái tiểu ma đầu, cho dù những cái kia đại giáo tông môn lão tổ bị nàng chọc phá cũng không dám làm gì nàng.

Từ lâu nàng đã thành cho mình một cái không sợ trời không sợ đất thói quen.

Bởi vì bất kì cái gì tai họa nàng gây ra đều có cho mình người dọn dẹp.

Hôm nay nhân dịp Vạn Lý Đăng Thiên Hội. Cho nên nàng cất công tới đông vực này. Trước đó nàng đã có quen biết với Tuệ Tĩnh Công Chúa. Người mà Tuệ Tĩnh Công Chúa chờ đợi hôm đó lại Bách Hoa Lâu chính là nàng.

“Ta nói người có bản lĩnh liền tới”. Nguyệt Nhi một bộ không sợ trời đất nói lớn: “Ta sẽ đánh người cha mẹ đều không nhận”.

“Chết”. Chỉ gặp Tinh Giải Hân một chương vỡ tới. Một cỗ nóng rực linh lực từ tay nàng ầm ầm hướng về Nguyệt Nhi mà tới.

Có thể nghĩ, nếu Nguyệt Nhi chỉ là bình thường một cái nha đầu, dưới một đòn giận dữ này. Chết chắc.

Xung quanh mọi người cũng đều nhao nhao lui lại.

3 người Tuệ Tĩnh Công Chúa, cùng rất nhiều cường giả ở đây, bao gồm những cái kia âm thầm quan sát từ xa cường giả đều giật mình kinh ngạc. Bởi vì Tinh Giải Hân tu vi vậy mà đã là Linh Vương. Cũng được xem như cường giả.

Trước đó bởi vì nàng trên người có được che giấu tu vi đồ vật nên không ai nhìn ra nàng cảnh giới.

Cho nên không có ai nghĩ nàng là một cái linh vương. Càng sẽ không có ai nghĩ rằng một cái tiểu cô nương chừng 13 tuổi liền có Linh Vương cảnh giới.

Đây đã là một cái sự tình đáng sợ. Ở trước mặt nàng, rất nhiều thiên tài đều ảm đạm phai mờ.

Về phần Nguyệt Nhi, cũng không có ai nhìn ra nàng là tu sĩ. Bởi vì công pháp Doanh Thiên truyền cho nàng đặc thù, nếu nàng không có ý hiển lộ ra ngoài, căn bản không có ai biết nàng cảnh giới tu vi.

Lại nói, lúc bình thường ra ngoài đi chơi, nàng đều muốn cho người biết, để chính mình tận hưởng cảm giác vạn người chú mục. Hơn nữa lại có Mộng Diệp mấy người đi cùng.

Mà hiện tại lại đi cùng Doanh Thiên, cho nên nàng lại ần tàng đi chính mình tu vi.

Tinh Giải Hân một chương kia oanh tới. Ngay lúc ai nấy đều cho rằng Nguyệt Nhi chết chắc. Thì một màn không tưởng xảy ra.

Chỉ thấy một cái Hùng trào tấp qua. Đem công kích của Tinh Giải Hân hoá giải đi.

Ngay lúc mọi người định thần lại, chỉ thấy Tiểu Hùng lúc trước vốn là một cái con gấu nhỏ, hiện tại đã hoá thành một cái to lớn Đại Hùng. Ma thú cuồng nộ khí tức khiến cho người run rẩy.

Tiểu Hùng trong miệng gào lên: “Dám ra tay với chủ tử ta, lão từ đem người nhai sống”.

Tiểu Hùng lúc này trông rất là oai vệ, thân cao hơn 3 trượng, nó cách đây mấy hôm đã đạt tới cấp 10 ma thú. Đây là tương đương Linh Hoàng nhân loại. Bởi vì theo Doanh Thiên, cho nên công pháp cùng tu luyện tài nguyên căn bản là không cần lo lắng.

Ngay lúc này, Tuệ Tĩnh Công Chúa đám người đều nhao nhao phòng bị. Bởi vì Ma thú cấp 10 loại này đều tương đương khó giải quyết. Bọn hắn đều là Linh Tôn mà thôi.

Nhưng Nguyệt Nhi lại nói: “Tiểu Hùng, đi ra, hôm nay cô nãi nãi sẽ ra oai”. Vừa nói Nguyệt Nhi vừa đem kiếm gỗ rút ra.

Tiểu Hùng nghe vậy giống như là được ân xá. Lập tức nó liền hoá nhỏ lại luo ra sau.

Thật ra bản thân nó vốn lười biếng, mặc dù đạt tới Linh Hoàng cảnh giới, thế nhưng là bên kia 3 người Tuệ Tĩnh Công Chúa đều đạt tới Linh Tôn Đỉnh cao. Hơn nữa 3 người này đều thuộc hàng thiên tài.

Nếu là hợp sức lại, nó cái này vừa tấn cấp Linh Hoàng chưa chắc ngăn được. Mặc dù nó biết Doanh Thiên là sẽ không để nó chết, thế nhưng là ăn chút đau khổ vẫn là đi.

Thời điểm Nguyệt Nhi rút kiếm gỗ ra. Xung quanh người cũng đều lui ra thật xa, bởi vì bọn hắn đều sợ liên lụy mình. Cũng không muốn dính vào phiền phức.

Về Doanh Thiên, hắn là không biết từ đâu kéo tới một cái ghế, liền ngồi xuống xem một màn trước mắt. Hắn đây là cũng muốn một chút ma luyện Nguyệt Nhi.

“Nha đầu thối, nếu ngươi muốn, ta liền bồi ngươi, lát nữa đừng chạy về mách mẹ”. Tinh Giải Hàn cười lạnh nói.

Chỉ thấy Nguyệt Nhi rút kiếm ra sau đó. Nàng giải trừ trên mình che giấu khi tức, một cỗ thiên tiên chi khí bùng phát đi ra.

Ngay một khắc này, ở đây những cái kia cường giả cùng rất nhiều người đang ở xa quan sát đều là giật mình kinh hãi. So với ban nãy Tinh Giải Hàn còn muốn kinh hãi.

Bởi vì vừa rồi Tinh Giải Hàn để lộ tu vi là Linh Vương sơ kỳ. Khí tức vẫn còn chưa ổn định, rõ ràng là nàng vừa mới tấn cấp không lâu.

Còn hiện tại Nguyệt Nhi là một cái đỉnh phong Thiên Sư, hơn nữa linh lực hùng hậu gấp nhiều lần Thiên Sư bình thường. Linh lực cũng cực độ thuần khiết. Mà nàng mới có bao lớn, rõ ràng là tiểu cô nương 7,8 tuổi mà thôi.

Rất nhiều người nhin không được thì thảo.

“Đây là cái dạng gì yêu nghiệt, mới chừng ấy tuổi liền có Thiên Sư cảnh giới”.

“Là thể lực nào bồi dưỡng ra thiên tài. Tư chất như vậy tại sao chưa từng nghe qua”.

“....”.

“Tới đây, để cô nãi nãi đập ngươi”. Nguyệt Nhi vẫy vẫy tay khiêu khích nói.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn tay nâng lên, trong tay nàng bùng lên một cái ngọn lửa, lửa này nhìn qua thì bình thường, thế nhưng là người tinh mắt đều biết. Lửa này không thể coi thường.

Ngay sau đó, Tinh Giải Hàn tay ấn pháp quyết, chỉ gặp ngọn lửa kia vậy mà theo pháp quyết biến hoá. Trong nháy mắt hoá thành một cái hoạ điều to lớn.

Hoạ điều này lập tức nhắm Nguyệt Nhi mà lao tới.

Đối diện hoạ điều, Nguyệt Nhi cũng không có chần chừ, nàng vận chuyển linh lực, linh lực biến hoá. Trong tay thanh kiếm gỗ kia nổi lên từng cái thần thánh đường vân ảo diệu.

Một cỗ lạnh lẽo hàn khí hướng 4 phương 8 hướng lan toả đi ra. Chỉ gặp sau lưng nàng vậy mà xuất hiện một cái băng phương hoàng.

Phương hoàng này hướng hoạ điều bay lên muốn đối đầu.

Tại hoạ điều cùng băng phương cách nhau không xa. Băng phụng vậy mà hót lên một tiếng, sau đó đơn giản đem hoạ điều hút vào trong miệng.

Sau đó băng phương cũng lập tức hoá thành từng cái điểm sáng tan rã biến đi.

“Hoá giải”. Có người thét lên: “Vậy mà hoá giải, đây là vượt giai chiến đấu nha”.

Tinh Giải Hàn giờ phút này sắc mặt có chút khó coi, vừa rồi nàng là nghiêm túc xuất chiêu, không nghĩ tới vậy mà bị đơn giản hoá giải.

Cũng không biết nàng từ đâu lòi ra một đoạn trường tiên. Trường tiên này của nàng cũng là một cái cực phẩm Linh khí, tuyệt không phải hàng phổ thông.

Nàng vung lên trường tiên hướng Nguyệt Nhi quát tới. Trường tiên mang theo hùng hậu linh lực lao đi.

Nàng đây là muốn cùng Nguyệt Nhi cận thân chiến đấu.

Nguyệt Nhi căn bản không sợ, nàng vung lên kiếm gỗ đón lấy. Trong thoáng chốc, 2 người vậy mà chiến thành một đoàn.

Tàn phá bừa bãi linh lực hướng 4 phương 8 hướng bùng ra. Rất nhiều các loại nhà cửa lâu các bị dư âm đánh trúng mà sụp đổ.

Xung quanh lúc này những cái kia yếu kém tu sĩ hoặc phạm nhân lúc này đều đã chạy mất tăm. Bởi vì nếu chẳng may bị dư ba đánh trúng, bọn hắn không chết cũng trọng thương.

Chỉ một lát, một khu phố phường vậy mà bị 2 người đánh cho san bằng. Mặc dù Tinh Giải Hàn cao hơn Nguyệt Nhi một cái cảnh giới lớn. Thế nhưng 2 người đánh đến bất phân thắng bại. Rõ ràng Nguyệt Nhi so với Tinh Giải Hàn đều mạnh mẽ hơn.

“Vậy mà cùng Tinh Nhi đánh tới trình độ như vậy, nha đầu này đến cùng thân thể như nào”. Tuệ Tĩnh Công Chúa trong lòng thầm nghĩ. Sau đó ánh mắt nàng hướng Doanh Thiên nhìn.

Chỉ thấy Doanh Thiên vẫn là gác chân ngồi đó, tay nâng bình rượu, một bộ lười biếng.

Cái này để cho Tuệ Tĩnh Công Chúa hoài nghi không thôi.

Nàng nhớ lại lúc trước ở Bách Hoa Lâu gặp Doanh Thiên, lúc đó còn có mấy cái nữ tử. Mỗi cái tu vi đều cao thâm nhìn không ra.

Nàng thầm nghĩ nhất định phải tra ra thân phận của người này.

Đánh nhau một hồi, 2 người mới từ trong tràng chiến đấu dứt ra. Trông 2 người hiện tại đều là có chút chật vật, trên người đều bị thương.

“Tốt nha đầu, vậy mà mạnh như vậy”. Tinh Giải Hàn lau đi vết máu khoé miệng nói: “Đã Như vậy, hôm nay liền cho ngươi chứng kiến ta thủ đoạn”.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn vậy mà ném đi trường tiên, nàng chính là đem tay mình cắn một cái. Sau đó đem trên tay máu vạch lên trán mình một đường. Rồi kết một loạt ấn quyết phức tạp.

Ngay sau đó, từng cái từng cái chân mệnh hiển hiện lên, nhiều tới 30 cái.

“30 chân mệnh”. Có người kinh hãi hét to: “Cái này, cái này cũng quá nghịch thiên đi”.

“Trương lai nhất định thành thần”.

“Tinh nhi định sử dụng cấm thuật đó”. Tuệ Tĩnh Công Chúa thầm suy nghĩ.

Chỉ thấy được, thiên địa linh khí vì đó mà kịch liệt rung chuyển, cùng lúc đó, trên trán Tinh Giải Hàn xuất hiện từng đạo thần văn màu vàng. Thần văn này nhanh chóng lan toả ra toàn thân nàng.

Một cỗ thần uy vì đó mà dâng lên, ép cho rất nhiều người không khỏi vì đó mà rét run.

Rốt cuộc, trên bầu trời xuất hiện một cái cự đại vòng xoáy, vòng xoáy này kịch liệt xoay tròn, đem thiên địa linh khí điên cuồng thôn phệ.

“Thần thuật, đây là thần thuật”. Có cường giả nhận ra thất thố nói.

Thần thuật là thần linh thuật pháp, đừng nói Linh Vương, liền Linh Thánh muốn thi triển đều khó khăn mủi phần.

Tất nhiên Tinh Giải Hàn thần thuật là vừa mới nhập môn mà thôi, thế nhưng là uy lực tuyệt đối đủ đem Linh Tôn đánh chết.

Cuối cùng, một cái hư ảnh thần thánh xuất hiện sau lưng nàng, tựa như một tôn thần linh giáng thế vậy, cái này để ở đây người quan sát trong lòng không khỏi nổi lên kinh ý.

Đối mặt khủng bố như thế tràng diện, chỉ thấy Nguyệt Nhi khinh thương cười nói: “Tiểu kỹ mà thôi”.

Nguyệt Nhi không thua kém, tay ấn quyết.

Chỉ trong nháy mắt, một cỗ khí vụ màu đỏ từ thân thể nàng bốc lên, mái tóc đen cũng hoá thành đỏ rực.

“Cửu Thiên Thập Địa. Bát Hoang Lục Hợp, Duy Ngã Độc Tôn, Vô Địch Thiên Hạ”. Nguyệt Nhi hét lớn.

Cái này để Doanh Thiên không khỏi bật cười, đây là Doanh Thiên trước đó truyền cho nàng 3 chiêu kiếm pháp. Vì muốn trêu nàng mà hắn mới đặt tên như vậy.

Nháy mắt, sau lưng Nguyệt Nhi cũng hiện lên từng cái chân mệnh. Chính là xuất hiện 40 cái. Chưa hết, một cái thân ảnh xinh đẹp cùng thần thánh uy nghiêm cũng xuất hiện.

Đây là đạo thân mà trước đó Doanh Thiên chế tạo cho nàng.

Khi 40 cái chân mệnh bày ra, từ xa rất nhiều quan sát cường giả đều là đập bàn đứng dậy. Bọn hắn trong nội tâm khiếp hãi không thôi.

40 cái chân mệnh, so Tinh Giải Hàn vừa rồi còn nhiều hơn 10 cái, 7,8 tuổi liền có Thiên Sư đỉnh cao, lại có 40 cái chân mệnh, nàng thi triển thuật cũng có thần uy lượn lờ. Rõ ràng cũng là thần thuật.

“Nha đầu này đến cùng là cái gì thân phận”.

“Mau điều tra cho ta, xem rốt cuộc là thế lực nào bí mật bồi dưỡng đi ra thiên tài”.

“40 chân mệnh, đây là Thần cùng không có nhiều như vậy dĩ”.

Thấy Nguyệt Nhi bày ra 40 chân mệnh, cái này để Tinh Giải Hàn khiếp sợ không thôi. Đương nhiên phần nhiều vẫn là gen gét.

Nàng hét lớn một tiếng: “Thần Quang Chiêu Độ”.

Lập tức, thân ảnh thần thánh sau lưng nàng 2 tay đưa lên hướng Nguyệt Nhi chụp tới. Cùng lúc đó, trên bầu trời vòng xoáy kia từ trung tâm phát ra một đạo thân quang bắn ra.

Đối mặt như thế công kích, Nguyệt Nhi lập tức đánh ra 3 chiêu kiếm.

Tại 2 chiêu cùng nhau ra chạm.

“Oanh”.

Một tiếng nổ lớn vang lên, thân quang chiếu rọi loá mắt. Linh lực tàn phá bừa bãi đem rất nhiều nhà cửa lâu các san bằng.

“Má ơi, đây là Linh Vương cùng Thiên Sư chiến đấu sao”.

“Ta nhìn đều thấy giống 2 cái Linh Hoàng liều mạng chiến đấu dĩ”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Thanh Tiêu Thực Lực

Tinh Giải Hàn cùng Nguyệt Nhi một kích chọi cứng về sau, khói bụi dần dần tán đi.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn ở đó quỳ một chân, trên miệng nàng trào máu, trên thân cũng là đầy vết thương, bộ dáng chật vật khỏi nói.

Về phần Nguyệt Nhi, mặc dù cũng là bị thương, thế nhưng là không có giống Tinh Giải Hàn thương nặng như vậy. Hơn nữa nàng thân hình vẫn là đứng thẳng lên.

Thế nhưng là trạng thái của nàng lúc này có chút không đúng. Bởi bị ánh mắt của nàng lúc này rất vô hồn, đây là do lực lượng tịch diệt trong cơ thể ảnh hưởng.

Doanh Thiên cũng nhận ra điều này, thế nhưng hắn vẫn bình thần ngồi đó. Hắn muốn Nguyệt Nhi tự mình khống chế cỗ lực lượng kia.

Chỉ thấy Nguyệt Nhi vậy mà chậm chậm vùng kiếm lên, một kiếm chém về phía đỉnh đầu Tinh Giải Hàn, rõ ràng là muốn lấy mạng nàng.

Nhưng là ngay lúc đó, Tuệ Tinh xuất thủ ngăn cản, nàng chỉ là vận dụng linh lực ngăn lại một kiếm kia, sau đó ánh mắt nhìn qua Doanh Thiên nói: “Các hạ vẫn nên là khuyên nàng thu tay lại, Tinh Nhi thân phận không dễ chọc, tin tưởng các hạ không muốn đắc tội thần linh dĩ”.

“Thần Linh nha, thật làm cho người sợ hãi”. Doanh Thiên sờ sờ cằm nhân nhợt cười nói: “Nha đầu, trở về dĩ”.

Nguyệt Nhi lạnh lùng thu kiếm về, sau đó từ trên thân Tinh Giải Hàn đoạt về trâm quả kia. Mang về cho Doanh Thiên.

“Trà Xích Hương Quả cho ta”. Mặc dù bị thương, Tinh Giải Hàn vẫn là cố chấp.

Thế nhưng là Nguyệt Nhi k có để ý nàng.

Nhận lấy Xích Hương Quả, Doanh Thiên đưa ngón tay ấn lên mi tâm của Nguyệt Nhi, ngay sau đó, ánh mắt Nguyệt Nhi trở lại bình thường.

“Nha đầu, vẫn nên là luyện thêm Tinh Tâm Kinh đi”. Doanh Thiên khuyên bảo.

“Vâng”. Nguyệt Nhi cười nhí nhảnh đáp, so với bây giờ bộ dáng đáng yêu thì ban nãy khác hẳn một cái nha đầu đặng đặng sát khí. Để cho người ngoài hiểu không nổi.

Ngay lúc đó, Tinh Giải Hàn hướng 3 người Tuệ Tĩnh truyền âm nói: “Xích Hương Quả bên trong chất chứa Thế giới pháp tắc, thần cũng thèm muốn, nếu mọi người cùng đoạt lại đều có phần”.

Nghe được Tinh Giải Hàn truyền âm, Tuệ Tĩnh Công Chúa, Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thương Thanh trong lòng đều giật mình kinh hãi.

Bọn hắn là biết qua quả này, trong một số sách cổ đều viết qua, trong sách cổ gọi nó là Hồng Diệp quả, mặc dù cực kỳ hiếm có, thế nhưng là không ai biết được nó tác dụng.

Cũng có rất nhiều cổ lão tiên hiền kỹ càng tra xét qua, thế nhưng là đều không biết nó có ảo diệu gì bên trong.

“Tĩnh Nhi, lời muội nói là thật đi”. Vũ Văn Thương Thanh truyền âm đáp lời.

“Cái này có thật hay không, dù sao từ xưa đến nay đâu có ai biết”. Hoàng Thiên Thái Tử cũng hoài nghi.

Tuệ Tĩnh Công Chúa thì im lặng suy tư.

“Ta đảm bảo là thật”, Tinh Giải Hàn chắc nịch nói: “Đây là chính Gia gia nói cho ta biết, các ngươi hẳn không nghi ngờ gia gia ta đi”.

Nghe được Tinh Giải Hàn nhắc đến gia gia nàng, 3 người đều không khỏi nổi lên kinh ý. Gia Gia Tinh Giải Hàn là một cái vô cùng cường đại thần linh. Hắn cũng được biết đến là vị thần cổ lão nhất Cực Huyền Giới.

Cuối cùng bàn bạc một phen, bọn hắn vẫn là quyết định tranh đoạt một lần.

Vũ Văn Thương Thanh đứng ra quát: “Hừ, nha đầu kia, tuổi còn nhỏ liền đã tu luyện ma công, làm điều ác, nhất định phải chịu Vạn Lý Thành trừng phạt”.

“Ma Công?”. Doanh Thiên cười lạnh.

“Chẳng lẽ không phải”. Vũ Văn Thương Thanh nói lớn: “Vừa rồi nha đầu kia thi triển công pháp, huyết vụ dày đặc, rõ ràng là hấp thu khí huyết người khác mà luyện ma công”.

Hoàng Thiên Thái Tử cũng tiếp thêm một câu: “Chắc hẳn mọi người đều biết, gần đây bên ngoài Vạn Lý Thành có mấy cái thôn trang bị người ta giết trong một đêm, hơn nữa... huyết khí đều bị hút sạch”.

Quả nhiên, nghe đến đây rất nhiều người đều là sôi trào lên.

“Quả thật, vừa rồi rất nhiều màu đỏ khí vụ đi”.

“Còn nữa, lúc đó nha đầu kia liền giống như là nhập ma đi”.

“Ta cũng nghe đồn mấy ngày gần đây có rất nhiều thôn trang bị người giết sạch, khí huyết bị hút hết, không lẽ là đều do nha đầu này làm đi”.

“....”

Nghe được nhiều người bàn tán, Nguyệt Nhi liền một bộ tức giận quát lớn, “các ngươi mấy cái người này, đánh không lại liền vu oan giá họa, thật không biết liêm sỉ”.

“Hừ, liêm sỉ sao có thể cùng ngươi cái này tiểu ma đầu so sánh”. Vũ Văn Thương Thanh cười lạnh.

“Không cần nói nhiều, trực tiếp bắt về giao cho Vạn Lý Thành chấp pháp đường xử lý”. Vũ Văn Thương Thanh quát: “Tên kia cùng nha đầu này liên quan, chắc chắn là đồng đảng”. Hắn chỉ Doanh Thiên lạnh lùng nói.

Ngay sau đó hắn vận chuyển công pháp, muốn trực tiếp đem Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi bắt về.

Lại nói mặc dù vừa rồi Nguyệt Nhi bộc phát chiến lực, thế nhưng hiện tại rõ ràng suy yếu. còn về Doanh Thiên một cái Linh Động cảnh, hẳn không để trong mắt.

Vũ Văn Thương Thanh rất tự tin vào chiến lực của mình, hắn đã là Linh Tôn đỉnh phong, chỉ kém một bước liền có thể đạt tới Linh Hoàng cảnh giới. Hắn không tin một cái Linh Động cảnh cùng 1 cái Thiên Sư có thể gây nên bọt nước gì.

Nhưng là ngay tại hấn muốn động thủ. Một cái thanh âm vang lên: "Dừng tay".

Ngay sau đó là một người xuất hiện, người này vậy mà từ lúc nào xuất hiện ở đó, liền không có ai biết. Chỉ có Doanh Thiên biết mà thôi.

Người tới không ai khác, là Thanh Tiêu.

Thanh Tiêu xuất hiện sau đó, trực tiếp gây nên chấn động.

"Nhìn, đó là Thanh Tiêu Thiếu Chủ".

"Thanh Tiêu Thiếu Chủ vậy mà cũng đến".

"Oa, đẹp trai quá". Có mấy cô nương gào lên.

Thì ra Thanh Tiêu chính là Bách Cổ Thương hội thiếu chủ, cũng là truyền nhân của Bách Cổ Lô. Hơn nữa hấn trên Anh Hùng Bảng liền xếp thứ 2.

Trông thấy Thanh Tiêu, Vũ Văn Thương Thanh nhủ mày nói: "Thanh Tiêu, đây là chuyện của chúng ta, ngươi không nên nhúng tay vào".

"Thật xin lỗi". Thanh Tiêu nhẹ nhàng cười nói: "Doanh Công Tử là chúng ta Bách Cổ Lô khách quý, sẽ không để ngươi đối Công Tử ra tay".

"Khách Quý???". Vũ Văn Thương Thanh nhủ mày, hấn lạnh lùng nghĩ: "Tại sao ta không biết gì".

Xung quanh nhiều người cũng rất hoài nghi.

"Tên này đến cùng là ai, vậy mà là Bách Cổ Thương Hội khách quý".

"Hắn hẳn phải có thân phận bí mật nào đó".

"..."

"Hơn nữa ta hương mọi người đảm bảo, tiểu cô nương này tuyệt đối không phải cái gì tu ma công, mong mọi người tin tưởng ta". Thanh Tiêu chấp tay hướng xung quanh mọi người nói: "hơn nữa ở đây tàn phá đều do Bách Cổ Thương Hội đứng ra đền bù gấp mười lần".

Lại nói, Thanh Tiêu quả thực danh khí rất lớn, mọi người đều đối với hấn có một loại kì lạ tín nhiệm.

"Nếu Thanh Tiêu Thiếu Chủ đã bảo đảm, hấn là sẽ không phải đi".

"Ta tin tưởng Thiếu Chủ".

"....."

Thanh Tiêu hướng Doanh Thiên một cái thủ thế nói: "Mời Công Tử một chuyến hồi Bách Cổ Lô, nhà ta lão đầu muốn gặp công tử".

"Ồ, tốt". Doanh Thiên cười đáp.

Ngay tại Thanh Tiêu cùng Doanh Thiên muốn đi. Thì Vũ Văn Thương Thanh lần nữa lên tiếng.

"Chậm đã".

"Có chuyện gì". Thanh Tiêu hỏi.

"Phải để Xích Hương Quả lại". Tinh Giải Hàn nói ra.

Doanh Thiên cười cười móc ra Xích Hương Quả, hấn nhẹ nhàng vật lấy một quả thần nhiên cho vào miệng.

"Ân, chính là hương vị này". Doanh Thiên mỉm cười hưởng thụ.

Sau đó hấn là trực tiếp nhét toàn bộ còn lại mấy quả cho Nguyệt Nhi nói: "Ăn hết đi".

Nguyệt Nhi nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp cho hết vào miệng nhai nhồm nhoàm.

Trông thấy cảnh này, Tinh Giải Hàn cũng Vũ Văn Thương Thanh đều có chút nổi điên.

Vũ Văn Thương Thanh trực tiếp động thủ, hấn vậy mà đem ra một cái cung tên. Toàn lực bắn thẳng về phía Nguyệt Nhi.

Chỉ thấy tên này bay với một cái khùng bố tốc độ, mang theo tiếng rít kinh hoàng cùng linh lực hủy diệt nhằm thẳng Nguyệt Nhi.

Nhưng là.

Một cánh tay vậy mà nhẹ nhàng bắt lấy mũi tên. Là Thanh Tiêu xuất thủ, ngay sau đó một cổ để uy bùng nổ.

Trên người Thanh Tiêu để uy cuộn cuộn trào ra, đem xung quanh người đều dọa hết hồn.

Oanh.... giống như là bị trong kích.

Vũ Văn Thượng Thanh người bay ngược ra sau, đụng ra một cái hố lớn.

Chỉ thấy hấn nằm yên đó, máu me đầy người, không biết sống chết.

Hoàng Thiên Thái Từ lúc này mồ hôi lạnh toát, hấn giật mình nín thở: "Linh Đế".

Hấn không nghĩ tới, bọn hấn mấy cái này trên Anh Hùng Bảng đều là Linh Tôn cảnh giới, thế nhưng là Thanh Tiêu vậy mà vượt trước bọn hấn 2 cái cảnh giới, trở thành Linh Đế.

Hấn cũng âm thầm may mắn, bởi vì hấn rất tiết chế, nếu không e rằng người nằm kia đã là hấn.

Về phần Tinh Giải Hàn cùng Tuệ Tinh Công Chúa cũng im lặng, bọn hấn không giám làm gì. Đừng nói 1 cái Vũ Văn Thượng Thanh. Cho dù bọn hấn 3 cái này Linh Tôn xông lên cũng tuyệt đối tiếp không nổi Thanh Tiêu một chiêu.

Doanh Thiên mỉm cười chỉ chỉ Vũ Văn Thượng Thanh cùng Tinh Giải Hàn nói: "Các ngươi 2 người liền hảo hảo hưởng thụ vài ngày, mạng các ngươi ta nhất định lấy".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, Tinh Giải Hàn sắc mặt rất khó coi, thế nhưng là nhìn Doanh Thiên nụ cười kia, nàng lại có một cổ hết hồn hết vía sợ hãi.

Sau đó, Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi theo Thanh Tiêu rời đi.

Tinh Giải Hàn hướng Tuệ Tinh nói: "Muội trở về nói với Gia Gia". Ngay sau đó lập tức rời đi.

Vũ Văn Thượng Thanh cũng được người đưa về.

Hoàng Thiên Thái Từ nói với Tuệ Tinh Công Chúa: "Công Chúa, chuyện này càng ngày càng phức tạp, có lẽ sẽ xảy ra biến cố lớn, chúng ta k nên nhúng tay vào làm gì".

Tuệ Tinh trầm mặc một lát rồi nói: "Thái Từ nói đúng, người tên Doanh Thiên kia rất thần bí. Hấn cho ta cảm giác rất kỳ lạ, mặc dù ta cùng Tinh Nhi quan hệ rất tốt, thế nhưng là liên quan cái kia Xích Hương Quả, vẫn là nên trở về báo lại, không cần thận liên dẫn đến thần chiến".

P/s: Việt nam vô địch:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Bách Cổ Chân Vương

Ngày hôm đó, Vạn Lý Thành dường như sôi sục lên. Vô số những lời bàn tán trao đổi. Tin tức cũng nhanh chóng lan truyền chóng mặt. Chỉ trong ngắn ngủi thời gian. Trăm vạn dặm Vạn Lý Thành vốn đã náo nhiệt vì Vạn Lý Đăng Thiên hội lại càng náo nhiệt hơn.

Tin tức Thanh Tiêu Thiểu Chủ 1 chiêu đánh Vũ Thiểu Chủ thừa sống thiếu chết lan truyền chóng mặt.

Một cái thiên tài 13,14 tuổi liền đã có tu vi Lịn Vương, lại có được 30 cái chân mệnh xuất thế, làm cho người người khó mà tin tưởng.

Nhưng là lại bị một cái khác tuyệt thế thiên tài mới 7,8 tuổi có tu vi Thiên Sư đánh bại, đáng sợ là nàng lại có tới 40 cái chân mệnh.

Truyền thuyết nói. Chân mệnh cực hạn là 81. Thế nhưng là từ cổ chí kim, từ vạn cổ đến nay, toàn bộ Cực Huyền Giới liền không có cái nào vượt qua con số 33. Cực hạn là 33.

Vậy mà bây giờ liền có được 40 chân mệnh xuất thế. Đây là cỡ nào oanh động.

Rất nhanh, vô số các thế lực.các đại phái tông môn nhanh chóng cho người đi điều tra thân phận.

Nhất là những cái kia đỉnh điểm thế lực, bọn hấn càng là muốn lôi kéo Nguyệt Nhi.

Đừng nói, 40 chân mệnh là con số to lớn ngoài sức tưởng tượng. Tương lai định sẵn thành thần. Thành thần về sau, càng là cường giả trong thần.

Nếu là có được như thế một tôn cường giả, tông môn sẽ hướng tới một cái phát triển khổng lồ. Thậm chí tại trong vũ trụ thần giới đều có tiếng tăm

....

Lại nói về Doanh Thiên. Sau khi được Thanh Tiêu đưa về Bách Cổ Lâu. Thanh Tiêu liền hướng Doanh Thiên nói:”Công tử, mời nghỉ ngơi chốc lát, ta đi sắp xếp”.

Doanh Thiên cũng không nói gì, hần chỉ nhẹ nhàng gật đầu mà thôi.

Ngay sau đó, Thanh Tiêu liền rời đi.

Một lát sau, Thanh Tiêu cùng Các Lão lần nữa xuất hiện ở trong mật thất kia.

Lúc này đã đứng đó hơn 20 lão giả, mỗi một cái đều là tóc trắng xoá đầy đầu, thậm chí có mấy cái đều là đã sắp chết.

Thanh Tiêu hành lễ sau đó, hần hướng bên trên nói:”Tiên Tổ, đã mời người đó trở về”.

Chỉ gặp tại Thanh Tiêu nói xong, từ bên trên kia, vậy mà không gian bắt đầu méo mó. Cuối cùng, từ trong không gian méo mó chậm rãi xuất hiện một cái quan tài.

Quan tài này toàn thân đen kịt, bên trên bố trí đủ các loại phong ấn kỳ ảo. Rõ ràng là tồn không ít tâm huyết lên cỗ quan tài này.

Chỉ thấy cỗ quan tài đóng kín kia vậy mà rung lên nhẹ nhẹ. Ngay sau đó, nắp quan tài hé ra.

Chỉ ngay khi quan tài hé ra, một cỗ thần uy khủng bố từ trong quan tài bùng phát đi ra.

Thần uy này đem ở đây toàn bộ đâm lão giả, bao gồm Thanh Tiêu cùng Các Lão đều cho quỳ xuống.

Quan tài bật nắp, trong đó ngồi dậy một cái khoảng 70 lão nhân.

Chỉ thấy, hần nhẹ nhàng đứng đó, nhưng đem đến cho người có mặt trong mật thất này đều không thờ nổi cảm giác.

Nhưng là, giống như không muốn để cho đám lão giả này bị áp lực. Lão nhân kia thu hồi lại hết Thần uy, hần lúc này cùng một cái bình thường lão nhân liền không có gì khác nhau

Cũng lúc này, ở trên Cực Huyền Giới rất nhiều thần đều cảm ứng được. Có người nghi hoặc.

“Đến cùng là ai, thật cường đại”.

...

Lão nhân này bề ngoài giống như chỉ có 70. Thế nhưng hần ở đây sống là lớn tuổi nhất, cũng là cường đại nhất của Bách Cổ Thương Hội hiện tại.

“Cung nghênh tiên tổ xuất quan”. Chúng lão giả cùng Thanh Tiêu đồng loạt quỳ lạy hô.

“Người đó đâu”. Lão nhân này nhìn Thanh Tiêu hỏi.

“Bẩm tiên tổ, người đó đang đợi bên trên”.

Thanh Tiêu cúi người đáp.

“Mau mời tới cấm phòng gặp ta”. Lão nhân vội vã nói ra. Ngay sau đó, hần lập tức đi vào một cái thông đạo hướng xuống dưới lòng đất đi tới.

Thanh Tiêu cũng là giật mình. Bởi vì hần biết cấm phòng.

Đó chính là Bách Cổ Thương Hội tuyệt mật nhất, bí mật nhất, cũng là cấm địa.

Đừng nói hần dạng này tiểu bối. Liền xem như tất cả ở đây lão giả, cũng chưa có ai được phép xuống tới cấm phòng. Bọn hần chỉ là biết được chút ít thông tin mà thôi.

Lại nói, lão nhân kia như vậy lời nói, tức là để Thanh Tiêu cũng có thể tiến vào cấm phòng. Cái này để hần mong chờ không thôi.

Càng làm hần suy nghĩ là. Doanh Thiên đến cùng là ai, vậy mà để hần gặp tiên tổ cùng dẫn tới cấm phòng. Thanh Tiêu quả thực rất tò mò.

Hần cũng không chần chừ, lập tức đi mời Doanh Thiên.

Bên trong cấm phòng lúc này, lão nhân kia giống như là hồi hộp cái gì đó, hấn cũng rất khẩn trương, vậy mà đi đi lại lại.

Chính giữa cấm phòng lúc này, vậy mà lại có 1 chiếc quan tài khác. Chiếc quan tài này chẳng chịt các loại cấm chế, các loại cấm văn dày đặc. So với chiếc quan tài mà lão nhân chui ra ban nãy, đều có hơn mười lần.

Đúng lúc này, Doanh Thiên cùng Thanh Tiêu tới.

Thời điểm lão nhân nhìn thấy Doanh Thiên, hấn liền giống như trời chông một dạng.

Lão nhân quan sát Doanh Thiên hồi lâu, rất lâu.

Cuối cùng, xảy ra một màn đề Thanh Tiêu đều sợ hãi đến run rẩy.

Lão nhân kia vậy mà quỳ xuống dập đầu với Doanh Thiên.

Đúng, là dập đầu với Doanh Thiên.

Thanh Tiêu sợ hãi không thể tưởng tượng nổi, hấn không suy nghĩ gì cũng lập tức quỳ xuống, bởi vì tiên tổ bọn hấn quỳ, hấn là không được phép đứng.

Thanh Tiêu lúc này điên cuồng suy nghĩ, hấn không hiểu, không biết, hấn muốn biết. Thế nhưng là ai có thể giải thích cho hấn đây.

“Đại nhân”. Lão nhân kia vừa dập đầu vừa xúc động nói: “Ta rốt cuộc vậy mà chờ được đại nhân trở về”.

Nhìn lão đầu này, hấn chỉ mỉm cười lắc đầu nói: “Ngươi nhầm, ta cũng không phải hấn”.

“Không phải?”. Lão nhân kia ngẩn ngơ, nhưng là lão lại lần nữa quỳ lạy: “Không nhầm, ta là nhận không thể nhầm, nhất định là đại nhân”.

Doanh Thiên lần nữa khẳng định lại: “Ta đã nói, ta không phải hấn. Ngươi nhận sai người”.

“Sai, thật sai sao?”. Lão nhân nghe Doanh Thiên nói vậy, hấn giống như là thất thần. Bởi vì hấn ở đây đã rất lâu, lâu đến chính hấn đều không nhớ mình đã ở bao lâu. Hấn một mực chờ đợi. Chờ đợi người kia.

“Nhưng là”. Doanh Thiên mỉm cười nói: “Ta với hấn cũng không xa lạ gì, hấn cùng ta không sai biệt lắm”.

Nghe được Doanh Thiên câu này, lão nhân kia là chột hiểu, hấn hiểu ra, hấn rốt cuộc hiểu ra vấn đề trong đó.

Cuối cùng, lão nhân vẫn là đứng lên, hấn nói: “Đại nhân tới, là muốn đem món đồ kia lấy”.

“Àn, ta muốn lấy, có một chút đồ vật, ta là muốn làm rõ ràng”. Doanh Thiên gật đầu đáp lời.

Lão nhân nghe xong liền hướng bên kia đang quỳ Thanh Tiêu nói: “Mau đi lấy Chân Thần Đản ra đây”.

Nghe được lão nhân nói Thanh Tiêu là giống như được đại xá, hấn rốt cuộc rời đi. Trong cấm phòng chỉ còn lại Doanh Thiên cùng lão nhân.

Doanh Thiên cất lời: “Năm đó, là xảy ra chuyện gì”.

“Năm đó, mọi chuyện xảy ra quá nhanh, hơn nữa, lúc đó ta còn rất nhỏ tuổi, chỉ là một cái 5 tuổi hài đồng, có rất nhiều chuyện đều không hiểu”. Dừng một chút, lão nhân nói tiếp: “Sau này khi ta nhận lại trọng trách này, mới nghe Sư Tôn kể lại. Năm đó không biết vì chuyện gì, người kia vượt ra tình không, ở ngoài đó đánh một trận thiên băng địa liệt. Trận chiến kia kinh động Thần Đình, rất nhiều Thần Binh Thần Tướng được phái đến. Chỉ là khi họ đến thì mọi chuyện đã xong. Bọn hấn tìm hiểu không ra chuyện gì”.

“Sau đó thế nào”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Sau đó, ta và sư tôn đều cho rằng người kia k trở về nữa. Thì bất ngờ, hơn trăm năm sau đó, toà tháp kia hạ xuống, người đó cũng trở về. Sau đó bày xuống bố trí, giao cho sư tôn canh gác, cuối cùng từ biệt mà đi”. Lão nhân kể lại.

Doanh Thiên có chút hiểu, hấn nói: “Xem ra hấn có để lại cho ta một chút tốt đồ vật đi”.

Lão nhân trịnh trọng gật đầu: “Đại nhân, quả thật là có chút đồ vật, chỉ là sư tôn hấn.....”. Nói tới đây, lão nhân dừng lại không nói nữa.

Doanh Thiên ánh mắt hướng quan tài, sau đó hấn tiến tới, một tay chạm lên quan tài. Hấn nói: “Đây là Bách Cổ Chân Vương”.

Lão nhân cúi người trả lời: “Vâng”.

Cũng lúc này, cổ quan tài kia vậy mà nhẹ nhàng rung lên. Thấy vậy, Doanh Thiên đem quan tài ấn nhẹ xuống lắc đầu nói: “Không cần, gắng gượng tới nay đều không phải dễ dàng gì, ta cũng vẫn nên là làm chút việc nên làm đi”.

Cũng ngay lúc đó, Thanh Tiêu đi vào, trên tay hắn bê lấy một cái hộp nhỏ. Theo lão nhân phân phó, Thanh Tiêu dâng hộp lên cho Doanh Thiên.

Nhận lấy hộp về sau, Doanh Thiên trực tiếp mở hộp đi ra, chỉ thấy bên trong hộp vền vền nằm đó 1 cục đá. Chính xác hơn là một viên trứng đá.

Viên trứng đá này cùng bình thường hòn đá không có gì khác nhau, chỉ là nó vậy mà có rất nhiều vết nứt li ti.

Đặc biệt là, những vết nứt kia cũng không phải là bị người va đập ra vết nứt, mà là tự hồ từ lúc trứng đá tồn tại, những vết nứt này cũng đã xuất hiện ở đó.

Nếu nhìn kỹ, những vết nứt kia là chẳng chịt k có quy tắc, nhưng nếu người cẩn thận dùng tâm thần đi xem xét, người sẽ thấy những vết nứt kia ảo diệu khó hiểu vô cùng.

Doanh Thiên cầm lên trứng đá gật đầu nói:”Ân, năm đó hắn để lại món đồ này cho các người, tiếc là các người vậy mà không biết sử dụng đi”.

Lão nhân sững sốt, hắn cũng k biết chuyện này, năm xưa nhận lại trọng trách này, hắn chỉ được sư tôn dặn dò phải cất kỹ thứ này, hắn cũng từng nghiên cứu qua, thế nhưng là mấy vạn năm tìm hiểu đều không tìm hiểu ra thứ gì.

Doanh Thiên cười cười nói ;”Tốt, ra ngoài đi, trăm vạn năm khổ cực, cũng nên đền đáp người một chút”. Doanh Thiên nhìn nhìn cổ quan tài.

Thanh Tiêu cùng Lão nhân thối lui ra ngoài. Chỉ để lại bên trong cấm phòng một mình Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng không có vội vàng, hắn lặng lẽ ngồi xuống, hắn muốn xem xét một chút trước khi bắt đầu.

“Huyết mạch như vậy, đáng tiếc đều đã bỏ lỡ”. Doanh Thiên lắc đầu tiếc nuối.

Cuối cùng hắn bắt tay vào bố trí. Hắn đem một cái trận pháp vẽ ra, cũng không tiếc lời ra vài thứ đồ tốt bày xung quanh cổ quan tài kia.

Cuối cùng hắn cầm lên Chân Thần Đan, để nó ở một cái mắt trận.

Hắn kết mấy đạo thủ ấn.

Chỉ vậy mà, trên quả trứng đá kia từng vết nứt vậy mà sáng rực lên, một cỗ thanh quang chiếu rọi khắp cấm phòng.

Theo đó là một cái không lồ sinh mệnh chi khí cũng được dẫn phát đi ra. Đừng nói bên trong cấm phòng này, sinh mệnh chi khí này cũng hướng bên ngoài lan toả.

Bên ngoài kia, hơn 20 lão giả đầu tóc bạc trắng kia, cùng lão nhân và Thanh tiêu đang đứng chờ.

Thì một cỗ nồng đậm không gì sánh được sinh mệnh chi khí kéo ra ngoài.

Ngay lập tức, bọn hắn hít vào sinh mệnh chi khí.

“Cái gì, thọ nguyên của ta tăng lên”. Có một lão giả giật mình kêu lên.

“Ta cũng vậy”

“Ta cũng thế”.

Liền lão nhân lúc này cũng cảm giác được, hắn thọ nguyên cũng kéo dài một đoạn.

Lão nhân vung tay, đem toàn bộ mật thất khoá chặt lại, hắn không muốn người ngoài biết được.

Bên trong cấm phòng, cổ quan tài kia đang điên cuồng hấp thụ lấy sinh mệnh chi khí.

Mãi cho tới hơn một canh giờ sau mới dừng lại.

Doanh Thiên có chút hài lòng gật đầu nói:”Tốt rồi, không lâu nữa người liền có thể đi ra, ta cũng nên làm việc của mình thôi”.

Chỉ gặp cổ quan tài kia vậy mà chậm rãi rung lên, sau đó nó hướng phía sau trượt đi, để lộ ra bên dưới quan tài một miếng giấy,

Không sai, là một miếng giấy vàng.

Doanh Thiên bắt lấy tờ giấy này, hắn gật đầu chào:”Bảo trọng”.

Cuối cùng đi ra.

Ở bên ngoài trông thấy Doanh Thiên đi ra. Lão nhân liền biết hắn đã xong việc, không cần chờ, lão nhân quỳ xuống dập đầu xức đông nói:”Tạ đại nhân cứu giúp”.

Trông thấy lão nhân quỳ lạy, Thanh Tiêu liền đỡ, dù sao hắn cũng đã quen qua.

Bù lại những cái lão già kia đều giặt mình thon thót, bọn hắn sợ hãi không thể nghĩ. Cuối cùng cũng một loạt quỳ xuống.

Doanh Thiên cười nói “Không cần đa lễ, việc làm đã xong, ta cũng có được đồ vật ta muốn, vẫn nên là rời đi”.

“Đại nhân liền muốn đi”. Lão nhân có chút kỡ nỡ nói.

Doanh Thiên mỉm cười nói: “Có duyên ắt sẽ lại gặp, các ngươi cũng nên đón chào lấy một hồi thịnh thế, Thế giới nhỏ bé này các ngươi cũng không nên cảm ọc. Thiên địa ngoài kia rộng lớn, hãy thử một lần xông pha đi”.

Sau đó, Doanh Thiên ném cho Lão nhân viên Chân Thần Đan kia nói: “Nó là vốn liếng, cầm lấy đi”.

Lão nhân tiếp lấy viên trứng đá, sau đó lại dập đầu cảm tạ: “Tạ đại nhân ban ân”.

Chỉ gặp khi bọn hắn ngẩng đầu lên, Doanh Thiên đều đã biến mất.

Thanh Tiêu vội hỏi: “Tiên tổ, đây là thế nào”.

Không chỉ có Thanh Tiêu, ngay cả những cái lão già đều là tò mò không thôi.

“Ngươi biết Bách Cổ Gia truyền thuyết chứ”.

Lão nhân giống như chìm vào một chút hồi ức hồi.

“Đã biết, ghi lại rằng, tiên tổ cùng sư tôn của người tại xa xôi kia được một vị cổ thần chỉ điểm, sau đó, tiên tổ cùng sư tôn tu vi tiến mạnh, tiếp đến lại nhận trọng trách thủ hộ Vạn Lý Thành, trăm vạn năm qua đi, chúng ta Bách Cổ Gia vẫn là ở đây một lòng thủ hộ”.

“Vậy các ngươi liền tự xem đi”. Lão nhân lấy ra một cái quyển trục đưa cho Thanh Tiêu.

Thanh Tiêu trình trong tiếp lấy, sau đó hắn mở ra xem. Chỉ thấy trên quyển trục vẽ lấy một bức hoạ, trên bức hoạ này có 3 người.

Một cái tiểu hài đồng. Một cái trung niên nam tử cùng một cái thanh niên.

Nhìn bức hoạ này, không chỉ Thanh Tiêu cùng các Lão già đều giặt mình kinh hãi.

Bọn hắn hiểu, bọn hắn rốt cục hiểu, vì lý do gì mà tiên tổ bọn hắn đều phải quỳ.

Nếu Doanh Thiên ở đây, hắn đều sẽ nhận ra, trên bức tranh kia là vẽ lấy hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Vạn Lý Đăng Thiên

Sáng.

Trời là trong xanh nắng đẹp.

Người là tung bừng nhộn nhịp.

Vạn Lý Thành hôm nay, sẽ là chính thức một cái long trọng nhất đại hội. Vạn Lý Đăng Thiên.

Đối với người ngoài tới nói, đây chẳng qua liền là một cái to lớn đại hội mà thôi.

Thế nhưng là đối với Đông Vực các thế lực tới nói. Vạn Lý Đăng Thiên hội có ý nghĩa không thể coi thường.

Lý do đại hội này những 1 ngàn năm mới có thể một lần tổ chức, là bởi vì có liên quan tới Vạn Lý Tháp.

Vạn Lý Tháp này, chính là ngàn năm liền mở ra một lần, để cho người ngoài tiến vào.

Bên trong tháp có đủ loại kỳ ngộ. Đã từng có người thành thần nhờ vào kỳ ngộ trong đó.

Cho nên hôm nay người có thể tiến vào Vạn Lý Tháp đều rất mong chờ.

Nhất là những cái kia Thiên tài các loại. Bọn hắn là muốn một lần chứng minh chính mình. Nếu như thể hiện tốt, liền nhất cử đương danh, nếu là vận khí tốt, liền nắm được cách thành thần.

Đây chính là đối với rất nhiều người dụ hoặc không thể cưỡng lại.

Thậm chí, có rất nhiều thế lực có được Thiên tài tuổi trẻ liền đem bọn hắn phong ấn xuống chờ ngày này. Cũng có người là hận mình không sinh muộn hơn.

Lúc này đây, Quảng trường to lớn bên dưới Vạn Lý Tháp kia đều đã chật kín người. Số lượng cũng tới mấy trăm vạn người.

Những người này chen chúc nhau, đa số là tới xem náo nhiệt. Bởi vì cũng chỉ có những cái kia truyền nhân các thế lực mới có tư cách đi vào Vạn Lý Tháp.

Cũng lúc này, bên dưới chân Vạn Lý Tháp đã tụ tập hơn 600 người. 600 người này đều là người trẻ tuổi. Tháp nhất cũng có được Linh Vương tu vi.

Giờ phút này, ai nấy đều nhận ra, 600 người này vậy mà chia ra thành 4 nhóm. Lớn nhất một nhóm liền có tới hơn 300 người, 2 nhóm hơn 100 người. Nhóm cuối chỉ có mấy chục người.

Giờ phút này, có rất nhiều người không biết chuyện hỏi.

“Nhóm người đông nhất đều là chúng ta Đông Vực trẻ tuổi thiên tài, trong đó ta nhận ra khá nhiều, nhưng là 3 nhóm kia một người đều chưa từng gặp qua, không biết là ai”.

Có người biết bên trong nội tình liền giải thích.

“Bọn họ đều là Thiên tài đến từ Tam Vực khác, bởi vì khoảng cách xa xôi, cho nên số lượng có hạn, thế những nhìn kỹ xem, bọn họ ít người nhưng đều không thua kém chúng ta đông vực Thiên Tài”.

Cũng lúc này, xung quanh Vạn Lý Tháp đã dựng sẵn 4 cái đài quan sát, 4 đài quan sát này đều vô cùng rộng lớn, có thể chứa tới mấy trăm người.

4 đài cao này chính là dành cho chư vị cao tăng lão tổ của 4 vực. Bọn hắn là người dẫn đội của các tông môn đại phái.

Hiển nhiên, được ngồi trên đài quan sát này, tất cả đều là người có máu mặt, tu vi cường đại khôn cùng. Linh Thánh, Linh Đế nhiều vô cùng. Thậm chí có mấy vị đại nhân vật Thông Thần Cảnh cũng tại.

“Đông Vực Thiên Tài cơ hồ đều tới đầy đủ, có trên Anh Hùng Bảng ngoại trừ đệ nhất Cuồng Long đều đã tới hết, ngoài ra còn rất nhiều”.

“Kia là Thiên Thủy Hoàng tử, bên cạnh là Thanh Vân Tông Thánh nữ. Còn có Thương Toạ thiếu chủ, Hoàng Thiên Thái tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa, kia là Vân Long thần tử. Còn có Thanh Hà Thánh nữ, đó là Thanh Tiêu thiếu chủ, nghe nói hắn 1 chiêu đánh bại Vũ Thiếu chủ. Nhắc tới Vũ Thiếu Chủ hắn vẫn chưa tới, xem chừng là bị đánh k dấy nổi đi..... lần đầu trông thấy Đông Vực Thiên Tài toàn bộ tụ hội, tam vực còn lại xem chừng là yếu thế đi”. Có người điểm danh các thiên tài, sau đó hăm mộ nói ra.

“Ha, ếch ngồi đáy giếng”. Có người khinh thường đáp.

“Ngươi có ý gì”.

“Nói cho ngươi cũng chẳng sao, nhìn nhóm người bên nam vực kia. Ngươi thấy nữ tử áo đen chứ, nàng gọi Dạ Uyển, nói cho ngươi biết, nàng năm nay 19 tuổi, Linh Hoàng tu vi. Đã từng vượt giai đánh bại Linh Đế”. Dừng một chút lại nói tiếp: “Nam tử lưng đeo đao lớn kia, hắn gọi Tuần Hải, hắn là thần dòng dõi, tu vi Linh Đế, ngươi biết hắn từng đồ sạch một cái quốc gia trong một đêm không”.

“Bên kia tây vực....ngươi thấy nam tử mặc thanh bào kia không, hắn là đệ nhất Thiên Tài của Thái Huyền Tông, cũng là Thiên Tài đệ nhất Tây Vực, Bạch Thần”. Sau đó người này đều sẽ đem mấy cái đỉnh cấp Thiên tài của tam vực đều giới thiệu qua. Người nghe kia mỗi lần nghe tới một cái tên cùng thành tích tu vi đều sẽ khiếp sợ một hồi. Cuối cùng hắn cũng đều nhận mình ếch ngồi đáy giếng.

Nếu dám người Ma Âm ở đây, bọn hắn đều sẽ nhận ra trong mấy cái Thiên tài tây vực kia có Bạch Vũ trong đó. Mà Bạch Thần kia lại cùng Bạch Vũ dung mạo tương tự, hắn là có quan hệ huyết thống.

Ở phía trên đài quan sát, mấy vị lão tổ cũng đang nói chuyện với nhau.

“Tây vực năm nay hơi ít người tham gia nhĩ”. Có một vị lão tổ hỏi thăm.

“Chứ sao, ở đó tồn tại một cái khủng bố nhân vật, chém giết 3 vị thần, bên đó không trầm lắng xuống mới lạ”.

“Cũng không nghĩ tới một vị nhân vật khủng bố như vậy lại đi tới Cực Huyền Giới”.

“Ta chỉ hi vọng không gặp phải như thế người”.

“Đầu dễ dàng như vậy, yên tâm đi, vị kia đã rời đi Thế Giới này”.

“Thật đã rời đi”.

“Thật, Bên tây vực Tinh Vãn Các đã hướng bên ngoài thông báo vị nhân vật kia đã rời đi rồi”. Vị này lão tổ chắc nịch nói.

Trên thực tế. Từ sau khi biết Doanh Thiên ngụ tại Tinh Vãn Các. Toàn bộ tây vực các môn phái từ lớn tới nhỏ đều lũ lượt kéo đến bá phủng.

Cho đến khi Doanh Thiên rời đi, vì để tránh phiền phức. Cho nên Tinh Vãn Các hướng bên ngoài thông báo Doanh Thiên đã rời đi. Để cho các môn phái kia không cần tới nữa.

Cũng lúc này, chỉ nghe thấy một tiếng long ngâm, tiếng long ngâm này ngân nga trong thiên địa, tựa hồ toàn bộ Vạn Lý Thành đều có thể nghe thấy.

Từ phía chân trời bên kia, một đầu khổng lồ quái vật đang cấp tốc hướng Vạn Lý Tháp bay tới. Lại gần một chút, người ta đều nhìn ra. Đó là một đầu Giao Long khổng lồ, tại trên đầu của nó, ngồi lầy một cái trẻ tuổi nam tử.

Nam tử này thân mặc lam bào, khí định thần nhàn, nhưng lại mang cho người ta cảm giác cuồng bạo tột điểm.

Người này chính là xếp trên Anh Hùng Bảng đệ nhất bài danh, Cuồng Long.

Trông thấy Cuồng long, ở đây rất nhiều Thiên tài đều lộ ra vẻ kiêng kỵ. Cho dù là những cái kia nhất đẳng thiên tài của tam vực đều không ngoại lệ.

Bọn hắn đều là cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm từ trên người Cuồng Long.

Một lát sau, có một vị Lão Tổ đứng lên, dùng linh lực phát tán nói: “Chư Vị, lão phu Toàn Quân, xin thay mặt cho Vạn Lý Thành hoan nghênh chư vị hôm nay tới đây tham dự Vạn Lý Đăng Thiên”.

Dừng một chút, lão tổ này nói tiếp: “Như các vị đều biết, Vạn Lý Đăng Thiên hội là Thiên Tài của người trẻ tuổi. Trong chúng ta đều có không ít người cũng từng tham gia, ta sẽ nhắc lại một chút quy củ”.

“Vạn Lý Tháp ngàn năm mới mở ra một lần, đây là cơ hội cho người trẻ tuổi phát triển, bên trong Vạn Lý Tháp là tự thành thế giới, kỳ ngộ vô số, thế nhưng hung hiểm cũng không phải ít”.

“Mỗi lần Vạn Lý Tháp mở ra, đều sẽ có người nhất phi trùng thiên, sau này trở thành một phương bá chủ, nhưng cũng có Thiên Tài ở bên trong Vạn Lý Tháp rơi rụng, trở thành đá lót đường cho người khác”.

“Lại nói, Bên trong Vạn Lý Tháp nghiêm cấm chém giết, nhưng là không cấm tranh đoạt, cho nên ai tay to hơn liền đến được đồ tốt, hơn nữa bên trong Vạn Lý Tháp quy tắc sẽ đem các người toàn bộ ép xuống Linh Vương sơ kỳ”.

“Muốn vào Vạn Lý Tháp cần đi lên Đăng Thiên Đài ít nhất 20 bước, yêu cầu tu vi từ Linh Vương tới Linh Đế”.

Bởi vì Vạn Lý Tháp quy tắc hạn chế,

Cho nên chỉ có người tu vi từ Linh Vương tới Linh Đế có thể qua cửa, người dưới hoặc vượt qua sẽ bị Vạn Lý Tháp cấm bên ngoài không cách nào tiến vào, ngoài ra sau khi vào tháp, mặc kệ người cường đại cỡ nào đều sẽ bị ép xuống Linh Vương cảnh sơ kỳ.

“Đăng Thiên Đài, mở”. Vị lão tổ này vung tay lên.

Chỉ thấy vậy mà từ trên không trung rơi xuống một cái to lớn đài cao. Đài cao này có tổng cộng 100 bậc thang.

Đài cao này tản mát ra vận vị khác thường, thần uy lượn lờ, rõ ràng là một món không tầm thường Thần Khí.

Có nhiều Thiên Tài lần đầu thấy đài cao này đều là ngạc nhiên tò mò.

“Đây là Đăng Thiên Đài sao”. Có một cái Thiên Tài hỏi.

“Chính nó, đây là một kiện Địa Thần Bình, Do một vị cổ thần lưu lại”. Có thiên tài biết chuyện nói ra”.

“Bởi vì để tăng lên độ cạnh tranh, vị cổ thần kia mới lưu lại Đăng Thiên Đài, cùng với nguyên tắc 20 bậc, đây là để khảo nghiệm liệu người có xứng đáng để vào tháp hay không”. Có thiên tài giải thích thêm.

“Chỉ là leo 20 bậc mà thôi, có gì khó”. Cũng có thiên tài kiêu ngạo nói ra.

“Hắc, chờ người leo lên rồi biết”. Một vị thiên tài khác biết được nội tình nói.

Lúc này, vị kia lão tổ nói tiếp: “Được rồi, nếu đã sẵn sàng, liền bắt đầu lên đài đi.

Nghe được hiệu lệnh. Toàn bộ ở đây thiên tài đều chuẩn bị nhao nhao leo lên Đăng Thiên Đài.

Nhưng đúng lúc này.

Một đạo lười biếng thanh âm vang lên.

“Chậm đã”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Nhận Sợ Hãi

“Chậm đã”. 1 câu vang lên, đây là đặc biệt chói tai.

Phải biết, ở đây là tụ tập 4 phương 8 hướng các loại thiên tài. Cũng tụ tập lấy Cực Huyền Giới đại lượng lão tổ.

Vậy mà có kẻ lại dám như vậy cắt ngang.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều hướng thanh âm kia nhìn qua.

Người nói câu đó là một cái thanh niên trẻ tuổi.

Áo đen là.

Tóc trắng tung bay là.

Không phải Doanh Thiên thì là ai.

Chỉ thấy hắn hiện tại nhàn nhã bước tới, sau lưng hắn là Ma Âm mấy người.

Trông thấy Doanh Thiên đi tới, có lão tổ khó chịu nói ra: “Tiểu bối to gan, có biết đây là đâu”.

Doanh Thiên một bộ k để ý tới đáp: “Nha, liên chẳng phải là cái gì Vạn Lý Đăng Thiên sao, ta muốn tham gia nha”.

“Cái gì, muốn tham gia, hẳn đủ tư cách sao”. Ở đây có không ít thiên tài đều bĩu môi khinh thường Doanh Thiên.

Dù sao hắn để lộ ra chỉ là một cái Linh Động cảnh. Mà nơi này tụ tập lấy ngàn vạn người mà tính, Linh Động cảnh như hắn, liên tư cách bước vào quảng trường đều không có.

Giờ phút này, rất nhiều người đều nhao nhao nghị luận Doanh Thiên không biết sống chết.

“Ha, tiểu tử này gan cũng lớn, không sợ bị mấy vị kia ngựa mất 1 chường chụp chết sao”. Có người quan sát hứng thú nói ra.

Cũng có người cười trên nỗi đau người khác: “Hắc, là hắn tự tìm chết. Liên trách ai”.

“...”

Có một vị lão tổ đứng lên nói: “Tiểu bối, hôm nay là Vạn Lý Thành thịnh hội, ta cũng không muốn để cho không khí mất vui, lui xuống đi, nếu không đừng trách”.

Doanh Thiên vẫn thản nhiên đứng đó mỉm cười nói ra: “Không phải nói, ai cũng có thể đi vào Vạn Lý Tháp hay sao”.

Trên thực tế là như vậy, lúc trước Vạn Lý Tháp đều không cấm người đi vào. Chỉ là chính Vạn Lý Tháp có hạn chế.

Chỉ có Linh Vương tới Linh Đế có thể đi vào, hơn nữa số tuổi cũng không thể vượt quá 100. Đây là lý do vì sao Vạn Lý Đăng Thiên hội mới để cho người trẻ tuổi đi vào.

Trong số những Thiên tài kia. Cũng không hoàn toàn đều xuất thân từ các đại phái tông môn. Cũng có những cái Thiên tài xuất thân nghèo hèn, tự mình đi lên.

Vị lão tổ này nhũn mày nói: “Chẳng lẽ ngươi không biết, chỉ có Linh Vương tu vi cùng dưới 100 tuổi mới có thể vào tháp sao”.

Doanh Thiên gật đầu cười trả lời:”Vậy đúng rồi, ta đều chưa tới 100 tuổi. Hơn nữa đây là trước nay Vạn Lý Tháp hạn chế, cũng không phải là các người định ra quy định đi”.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này, ở đây rất nhiều người đều ngẩn ra.

Nhưng là ngẫm lại, bọn hắn thấy Doanh Thiên nói đều đúng.

Trăm vạn năm đến nay, chỉ có tu vi Linh Vương tới Linh Đế cùng dưới 100 mới có thể đi qua cửa vào tháp, chứ không phải ai đặt ra quy định đó.

Tức là ai ai cũng có thể thử vào tháp 1 lần, được hay không là do chính người đó.

Trải qua năm tháng lâu dần, cho nên mọi người đều hiểu nhầm thành đó là luật được định ra. Thực thể Vạn Lý Tháp trước giờ đều không cấm người đi vào. Chỉ là ai vào được, ai không vào được mà thôi.

Cũng lúc này, có một Vị khác lão tổ đứng lên nói:”Đúng thế, ta nghĩ, nếu vị công tử này muốn vào, liền để cho hắn thử 1 lần đi”.

Có người nhận ra vị lão tổ này ngạc nhiên nói:”Là Bách Cổ Thương hội Thái Thượng Trưởng Lão, hắn vậy mà đứng ra”.

“ta nhớ ra rồi, tên kia gọi là Doanh Thiên, mấy ngày trước hắn cùng một cái cô nương đánh nhau với người ta, kết quả dẫn tới Thanh Tiêu Thiếu Chủ đem hắn dẫn đi, còn vì hắn mà cùng Vũ Thiếu Chủ ra tay”. Có người bừng tỉnh nói ra.

“Ta cũng nhớ ra, thì ra là hắn, lúc đó tiểu cô nương kia còn gọi hắn là sư tôn đi”.

“...”

Cũng lúc này, các vị lão tổ đều bắt đầu cùng nhau bàn bạc.

Bọn hắn muốn cùng nhau nói xem có nên để cho Doanh Thiên lên tháp hay không. Hơn nữa mọi người đều tập trung vào Doanh Thiên.

Cho nên không có ai để ý tới, tây vực những cái thiên tài cùng lão tổ kia. Thần thái đều rất khác thường.

Bọn hắn bây giờ trong lòng đều lạnh lẽo, toàn thân đều lạnh toát giống như trong hầm băng, đặc biệt là những cái kia lão tổ.

Giờ phút này bọn hắn mỗi một cái đều là muốn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Bọn hắn sợ hãi đến run rẩy, bởi vì bọn hắn nhìn ra, cái người kia, cũng vị đã từng chém giết 3 vị thần kia là giống nhau như đúc.

Đừng nói, chính là hắn.

Đặc biệt là cái kia Bạch Vũ, hắn giờ phút này đều nhanh muốn chạy trốn, chỉ tiếc là chân hắn giờ này đều không nghe theo ý mình.

Bởi vì hắn dám khẳng định, người kia chính là.

Lần đó bên dưới Thần Hạm, hắn đã từng thấy qua Doanh Thiên, cũng thấy qua mấy nữ tử bên cạnh hắn.

Giờ phút này, nhìn thấy các nàng, hắn đều dám chắc mình nhận không lầm.

Trận chiến đồ thần kia, có thể nói, toàn bộ tây vực không ai đều không biết mặt Doanh Thiên.

Bởi vì trận chiến đó toàn bộ tây vực tông môn đều đem thiên kính chiếu lại.

Đừng nói những cái này Thiên tài tây vực, liền những lão tổ đến từ tây vực cũng đều chết lặng, bọn hắn muốn nói gì đó, nhưng là lại giống như bị mắc nghẹn trong họng vậy.

Một lời đều nói không ra.

Bởi vì bọn hắn đều không phải người ngu gì. Không nói những cái kia thiên tài trẻ tuổi, bọn hắn thiên phú hơn người, được xưng Thiên Tài, cho nên bọn hắn đều có được chính mình thông minh, bọn hắn biết nên nói gì, không nên nói gì. Bọn hắn chỉ biết câm lặng đứng đó.

Những cái kia lão tổ cũng vậy, bọn hắn sống lâu lắm. Bọn hắn không biết Doanh Thiên xuất hiện ở đây làm gì. Những bọn hắn cũng không dám nói gì, nếu lỡ chẳng may chọc giận hắn. Hắn đem toàn bộ đều giết làm sao bây giờ.

Doanh Thiên mỉm cười nói:”Ta đến chính là có việc của ta, mọi người cứ làm chính mình việc, không cần để ý ta, không cần sợ”.

Doanh Thiên thốt ra câu này, đều làm cho mọi người khó hiểu.

“Hắn nói gì vậy, ta không hiểu”.

“Hắn nói cái gì sợ??”.

Chỉ có đến từ tây vực những cái kia người khi nghe được Doanh Thiên câu này liền giống như được ân xá vậy.

Bọn hắn đều là người thông minh. Bọn hắn mỗi người đều hiểu, đây là Doanh Thiên nói cho bọn hắn nghe.

Lại nói, bọn hắn cái này sợ hãi sắc mặt làm sao qua được Doanh Thiên ánh mắt. Với lại, hắn cũng không có thói quen đi phá người khác công việc. Cho nên Doanh Thiên vẫn là mặc kệ bọn hắn. Muốn làm gì thì làm. Chỉ cần k chọc lên đầu hắn là được.

Trải qua 1 phen các lão tổ bàn bạc. Cuối cùng vẫn là vị lão tổ kia đứng lên nói.

“Như mọi người đều biết, trăm vạn năm đến nay, Vạn Lý Tháp chỉ có người từ Linh Vương tới Linh Đế cảnh, cùng với dưới 100 tuổi, nhưng đó cũng không phải luật lệ đặt ra, hiện tại có thể để cho hắn thử 1 lần”.

Nghe được vị lão tổ này nói, mọi người đều hiểu, Vạn Lý Thành chủ vị lão tổ đã đồng ý để Doanh Thiên thử 1 lần vào tháp.

Nhưng là cũng dấy lên rất nhiều bàn tán.

“Hắc, hắn nghĩ hắn là ai, một cái Linh Động cảnh cũng mơ tưởng đi vào Vạn Lý Tháp”. Có một Thiên Tài khinh thường nói ra.

“Phải, trăm ngàn năm tới nay đều chưa từng có ngoại lệ, hắn muốn làm cái gì”. Có người khác nghi hoặc.

“Có lẽ hắn là cùng Bách Cổ Thương Hội có quan hệ gì đó, cho nên chủ vị lão tổ mới để cho hắn thử đi”.

“Àn. Dù sao Bách Cổ Thương Hội chính là Vạn Lý Thành, không, là toàn bộ đông vực lớn mạnh nhất Thương Hội”.

“...”

Tại đủ loại bàn tán bên dưới, Doanh Thiên đều không có để ý tới, hắn chỉ yên lặng đứng đó mà thôi.

Nhưng là, đúng lúc này, có một người bước ra nói lớn: “Chủ vị lão tổ, để cho hắn thử một lần đi vào Vạn Lý Tháp là có thể, nhưng là hắn nhất định phải qua được Đấng Thiên Đài mới được”.

Người lên tiếng, chính là Cuồng Long, đệ nhất Anh Hùng Bảng.

“Là Cuồng Long, hắn vậy mà muốn khó dễ tên Doanh Thiên kia”. Có người ngạc nhiên.

“Hắc, trước đây hắn cùng Bách Cổ Thương Hội có chút xích mích, mà tên Doanh Thiên kia lại cùng Bách Cổ Thương hội có quan hệ, lần này tên Doanh Thiên kia là xui xẻo”. Cũng có người cười trên nỗi đau kẻ khác.

Trông thấy Cuồng Long đứng ra, các lão tổ cũng là gật gù, đúng là rất lâu về trước Vạn Lý Thành đề ra quy định, muốn vào tháp phải đi lên Đấng Thiên Đài, mà đây là hậu thiên đề ra quy định cho nên cần phải tuân theo.

“Đúng vậy, Đấng Thiên Đài là luật lệ bao lâu nay, không thể cho hắn ngoại lệ, hắn vẫn phải lên Đấng Thiên Đài”. Rất nhiều người đều nhao nhao nói lên.

Vị lão tổ kia cũng gật đầu, hắn quay ra hỏi Doanh Thiên: “Tiểu tử, thế nào, muốn vào tháp là có thể, nhưng ngươi vẫn phải qua ải Đấng Thiên Đài, nếu là ngươi hiện tại liền thôi vẫn có thể”.

“Đấng Thiên Đài mà thôi, có gì khó, như thế nào”. Doanh Thiên một bộ không để ý nói.

Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này, rất nhiều thiên tài đều là ngửa mặt, đừng nói liền những cái kia lão tổ cũng nhìn Doanh Thiên không thuận mắt.

Vị lão tổ kia mỉm cười giải thích: “Đấng Thiên Đài có tổng 100 bậc thang, lên cao một bậc liền có áp lực càng lớn, nếu ngươi lên được 20 bậc liền thông qua”.

“100 bậc mà thôi, lại nhiều thêm ngàn bậc với ta cũng liền nước chảy mây trôi”. Doanh Thiên một dạng khoác lác nói ra.

“Nói khoác không biết ngưng mồm, chờ lát ngươi Lên Đấng Thiên Đài liền đẹp mặt”. Có thiên tài hướng Doanh Thiên chế nhạo.

“Một tên không biết trời cao đất dày, hắn còn không biết Đấng Thiên Đài thế nào đi”. Có người coi thường nói.

“Được rồi, đừng lại nói nhiều” vị lão tổ kia nói lớn: “Bắt đầu đi, lên đài”.

Tại dưới hiệu lệnh của vị lão tổ kia, toàn bộ thiên tài tham gia đều nhao nhao hướng Đấng Thiên Đài leo lên, rất nhanh liền có người đi qua bước 20, cũng có người vất vả mới qua được.

Thậm chí có rất nhiều đều là bị kẹt lại một bậc nào đó, gian nan đều không thể lên tới bậc tiếp theo.

Bởi vì Đăng Thiên Đài áp lực, chính là tu vi càng cao, áp lực càng lớn, mỗi bậc sau áp lực đều gấp nửa bậc trước.

Quan trọng là, lên được càng cao bậc, chỗ tốt nhận được liền càng lớn.

Năm xưa vị cổ thần kia để lại Đăng Thiên Đài cùng vô số bảo vật, chính là để ban thưởng cho người leo đài. Nhưng là phải vượt qua 40 bậc mới có thể nhận tới phần thưởng.

Cho nên rất nhiều kiệt xuất thiên tài cho dù đã vượt qua 20 bậc đều cố gắng leo tiếp. Vì phần thưởng. Cũng là vì đoạt tới cho mình vinh quang.

Dù sao nơi này vạn chúng chú mục, nếu là đạt được cao thành tích liền sẽ trở thành mọi người đề tài ngưỡng mộ, cũng sẽ đưa tên tuổi danh khí lên cao.

Lúc này, có người nhìn ra một chút không đúng chỉ tay nói: “Nhìn, bên kia thiên tài đến từ tây vực không lên đài sao?”.

“Àn, là có chuyện gì, không lẽ bọn hán không dám leo đài?”.

“Có lẽ vì đông người, bọn hán định chờ bớt người mới lên đi. Nhìn lại tam vực cũng có rất nhiều người chưa lên mà”. Một người nhận định.

Thực tế là, bởi vì Doanh Thiên chưa có lên đài, cho nên bọn hán cũng k dám lên.

Lại nói, ở đây ai dám đi trước Doanh Thiên.

Có một vị đến từ Nam Vực lão tổ lại gần hỏi 1 vị tây vực lão tổ: “Minh huynh, tại sao này giờ bên này mọi người im lặng vậy?”.

Vị lão tổ được gọi Minh huynh này vội giật mình đáp: “Không có gì, không có gì, chỉ là đường xa nên mệt mà thôi”.

“Mệt?”. Vị nam vực lão tổ kia có chút ngẩn.

Dù sao bọn hán những này lão tổ tu vi thâm hậu, di chuyển hàng tỉ dặm đều không thành vấn đề, nói là mệt do đi xa liền không hợp lý. Hơn nữa là bọn hán vượt qua không gian trùng động mà tới.

Biết đối phương không muốn nói, vị nam vực lão tổ này cũng là trở về chỗ của mình.

Ngay lúc hán định trở về thì vị lão tổ tây vực kia gọi lại: “Kỳ huynh, xin chờ đã”.

“Có chuyện gì”. Vị lão tổ nam vực hỏi.

“Nề tình chúng ta đã từng có giao tình, ta vẫn là nhắc nhở huynh 1 câu”. Vị tây vực lão tổ chậm rãi nói.

“Câu gì”.

Vị tây vực lão tổ kia hít sâu một hơi, sau đó thận trọng nói ra: “đi dạo đêm tiểu bối, ngàn vạn lần không nên đi chọc Doanh Thiên kia, cho dù là huynh cũng vậy, nếu không, hậu quả khôn lường”.

“Lời này thế nào”. Vị nam vực lão tổ có chút không hiểu.

“Ta không thể nói, ta chỉ có thể nói như vậy”. Tây vực lão tổ đáp.

Trên thực tế, hán là không dám nói. Hán sợ tiết lộ thân phận Doanh Thiên, để Doanh Thiên tới tìm hán tính sổ. Hán rõ ràng, ở đây mỗi một người hành động cùng lời nói đều không qua khỏi mắt Doanh Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Leo Đăng Thiên Đài

Lúc này đây, rất nhiều thiên tài đều đã trên Đăng Thiên Đài đi xuống. Có nhiều người là đạt đến 20 bậc, cũng có nhiều người vượt qua.

Thế nhưng là cũng có 1 số ít là không cách nào lên tới bậc 20. Cho dù bọn hán đã vận dụng hết thủ đoạn cũng không cách nào lên nổi.

Những kẻ thất bại này, khi đi xuống mỗi cái đều là mặt mày thất lạc, có kẻ đều trực tiếp khụy xuống dập đầu khóc than.

Cũng phải, trước mắt một cái to lớn kỳ ngộ cứ như vậy vụt mất, thử hỏi làm sao đều không buồn.

Phải biết, đây là 1000 năm mới có 1 lần. Hơn nữa mỗi người cả đời đều chỉ có 1 lần. Nếu bỏ qua cơ hội, vậy là hoàn toàn mất.

“Nhìn, có người leo qua bậc 40”. Có người giật mình hô.

Chỉ thấy lúc này trên Đấng Thiên Đài, một cái thanh niên cố hết sức mình leo đến bậc 40. Lúc này, thanh niên kia cũng là nỗ lực hết đà, hấn uể oải từ trên đài rơi xuống.

Thanh niên này một bộ hữu khí vô lực nằm dài trên mặt đất thờ hồng học.

Ngay lúc này, từ trên Đấng Thiên Đài vậy mà rơi xuống một đoàn ánh sáng.

Thanh niên này vui mừng đón lấy. Chỉ thấy khi ánh sáng tán đi về sau, vậy mà để lộ ra một viên đan dược.

Viên đan dược này xuất hiện, chính là lập tức đem đan hương lan toả xung quanh, khí linh sôi trào.

Viên đan dược này màu đỏ như máu, trên đan lưu chuyển từng đường vân thần kỳ.

Có người kiến thức ngạc nhiên kêu lên: “Vậy mà nhận được Xích Huyết Linh Đan, thật may mắn”.

“Xích Huyết Linh Đan?? Là đan dược gì”. Một người khác không biết công dụng liền hỏi.

Người có kiến thức kia liền đáp: “Xích Huyết Linh Đan, đan dược thượng phẩm, tu vi dưới Linh Đế phục dụng liền trực tiếp tăng một cảnh giới lớn, người nói có hay không trân quý?”

“Dưới Linh Đế trực tiếp tăng lên một cảnh giới?”. Người này khiếp sợ nói.

Phải biết, Linh Đế cảnh đã là gần như đứng đầu đại lục cường giả, chỉ dưới Linh Thánh.

Bình thường người cả đời đều không đạt tới 1 bước này, nhất là những cái kia Linh Hoàng cường giả, rất nhiều kẻ đều bị kẹt tại Linh Hoàng đỉnh phong không thể đột phá. Nếu là đạt được 1 viên đan dược này, chính là có thể tiến tới một cái hoàn toàn mới cảnh giới.

Đây là vô số người ao ước linh đan.

Không lâu sau đó, đều có lục tục người vượt qua 40 bậc, thậm chí càng nhiều bậc hơn.

Những người này, phần thưởng nhận được cũng là đủ loại. Có đan dược các loại.

Mỗi loại đan dược so mỗi loại đều trân quý.

Cũng có những người nhận được các loại binh khí cường đại, đao kiếm đều có đủ. Thậm chí có cả các loại lợi hại công pháp.

Đồng dạng đều là cực phẩm.

Cuối cùng, sau khi tất cả mọi người đều đã lên đài. Bên dưới chỉ còn gần 200 người chưa lên.

Bao gồm Doanh Thiên, đến từ tây vực Thiên Tài cùng một số các Thiên Tài kiệt xuất của tam vực còn lại. Cũng bao gồm Anh Hùng Bảng thiên tài.

Bọn họ đều chọn lên sau, bởi vì bọn họ đều biết, lên sau, sẽ nhận được người người chú ý. Nếu chính mình có được tốt nhất thành tích. Vậy liền trở nên danh tiếng vang xa. Nhất phi trùng thiên.

Rất nhanh, bọn hắn cũng đều đi lên. Bao gồm Hoàng Thiên Thái Tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa, Thương Toạ, các loại này nổi bật Thiên Tài cũng đều đi lên.

Lại nói, bọn hắn chính là không hổ danh kiệt xuất thiên tài. Rất nhanh chóng đều cùng nhau vượt qua 20 bậc. Bọn hắn hướng càng cao bậc đi lên.

Ban này thành tích cao nhất cũng là 58 bậc.

Vậy mà hiện tại đều có mấy người vượt qua 60 bậc đi lên.

“Nhìn, Thương Toạ vậy mà trực tiếp leo tới 69 bậc. Thiếu 1 bước liền đạt 70”. Có người thất thanh hô.

Lúc này, chỉ thấy Thương Toạ vậy mà đang đứng ở bậc thứ 69, hắn chỉ kém một bước liền đạt tới 70 bậc.

Giờ phút này, Thương Toạ cũng là cố hết sức.

Hắn điên cuồng huy động trong cơ thể mình linh lực. Sau đó cắn răng bước lên 1 bước.

Chỉ thấy ngay tại thời khắc hắn lên tới bậc thứ 70. Nghe được ỳnh 1 tiếng.

Thương Toạ vậy mà bị áp lực ép quỳ một gối xuống đất.

Thương Toạ sau khi thành công lên 70 bậc. Hắn cũng không có cố gắng lên tiếp. Mà là trực tiếp nhảy xuống.

Chỉ thấy khi hắn vừa xuống mặt đất.

Một cái bình nhỏ rơi vào tay hắn.

Không ai biết hay đoán hắn đến cùng là đạt được phần thưởng gì. Chỉ thấy hắn hé ra xem, sau đó trên khuôn mặt hiện lên nét mừng như điên.

Sau đó hắn trực tiếp cất cái bình nhỏ kia đi.

Tiếp đến. Đều có người đạt đến 70 bậc. Đó là Thiên Thủy Hoàng Tử, Hoàng Thiên Thái Tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa cùng Tinh Giải Hàn cũng đều bước đến 70 bậc.

Ngay cả Vũ Văn Thượng Thanh cũng leo tới 70 bậc.

Ban đầu ai cũng nghĩ hắn trọng thương không tới. Vậy mà tại thời điểm lên đài hắn tự nhiên xuất hiện. Hơn nữa khoẻ mạnh như không có gì xảy ra.

Đặc biệt Tuệ Tĩnh Công Chúa vậy mà đi tới bậc thứ 77 mới phải dừng lại.

Nàng nhận được một thanh trường kiếm.

Kiểm này trên thân khắc 2 chữ Thanh Sương. Trên kiếm toát ra băng hàn khí tức. Tựa hồ chỉ cần chạm nhẹ đều có thể đem Linh Tôn cường giả cho đông băng. Kiếm khí cường hoành bá đạo toả ra khiến cho ở đây rất nhiều người đều muốn rét run.

Đặc biệt, có 2 cái thiên tài tới từ bắc vực và nam vực, 1 nam 1 nữ.

2 người này vậy mà cùng nhau leo qua bậc 80. Đạt tới tay một bộ công pháp cực phẩm.

Cuối cùng, ngoại trừ tây vực chưa có ai lên đài. Cũng chỉ còn lại lúc đó 10 người.

Nhưng là 10 người này đều thuộc hàng tuyệt đỉnh thiên tài. Tu vi cơ hồ đều tại Linh Đế cảnh.

Bao gồm Cuồng Long, Thanh Tiêu, Bạch Thần,.... các loại.

Bọn hắn hiện tại mới bắt đầu trèo lên đài.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt toàn bộ 10 người đều là đi thẳng qua tới 50. Tốc độ cũng không hề chậm lại. Thẳng cho tới 70 bậc tốc độ bọn hắn mới chậm lại 1 chút.

Một lát sau liền có người đầu tiên chạm tới bậc 80. Đó là một cái to lớn nam tử.

Hắn gọi là Đại Phong, Đại Phong thân cao hơn 2 trượng, là thuộc về cự nhân tộc.

Chỉ thấy trên người hắn cơ bắp nổi lên cuộn cuộn, mơ hồ có thể nhìn thấy được bên dưới da của hắn luân chuyển từng đầu phù văn. Rất hiển nhiên là hắn đang toàn lực vận dụng công pháp vận chuyển linh lực để leo đài.

Người tiếp theo lên bậc 80 chính là Cuồng Long. Rất nhanh hắn liền đuổi kịp Đại Phong. Hơn nữa còn muốn vượt mặt.

Tiếp đó đồng thời lên bậc 80 là Thanh Tiêu cùng 1 cái nữ tử.

Cuối cùng không sai biệt lắm 10 người bọn hắn đều đi qua bậc 80.

Một lát sau, bọn hắn đều dừng lại. Bởi vì áp lực trên đài quá lớn, khiến bọn hắn không thể đi tiếp.

Hiện tại có 3 người đứng tại bậc thứ 89.

Là, Thanh Tiêu, Cuồng Long và nữ tử kia. Nàng này là thiên tài đỉnh cao đến từ nam vực.

7 người còn lại đều đứng ở bậc 88 hoặc 87.

Rất cuộc 7 người kia vẫn đều là bỏ cuộc. Dù sao lên tới hơn 80 bậc đã đều là kinh điển. Hơn nữa nhất định phần thưởng đạt được sẽ không phải những người qua 40, 50 bậc kia nhận được phần thưởng có thể so sánh.

Thanh Tiêu cùng nữ tử kia cũng đang cố gắng hết sức. 2 người bọn hắn là muốn trùng kích bậc thứ 90. Thế nhưng là cho dù cố gắng đến đâu, đôi chân cũng liền không thể nhấc lên nổi.

Không thể nghi ngờ là áp ực tại bậc thứ 99 quá mức kinh khủng.

Về phần Cuồng Long kia. Hắn vậy mà đem ngón tay cắn đứt. Vận dụng ra 1 cái bí pháp. Chỉ trong nháy mắt. Trên thân Cuồng Long khí tức vậy mà nhảy vọt lên cơ hồ chạm tới Linh Thánh cánh cửa.

Sau đó hắn gầm lên 1 tiếng. Chỉ thấy thể nội hắn vậy mà bay ra 2 cái hư ảnh chân long.

Tiếng long ngâm vang vọng toàn trường.

Cuối cùng hắn cắn răng bước lên 1 bước.

Chỉ thấy tại thời điểm hắn đặt chân lên bậc thứ 90. Chân của hắn da thịt vậy mà giống như nổ tung ra, da chân bị xé rách, huyết nhục đầm đìa.

Ngay sau đó hắn lập tức nhảy xuống.

Ngay lập tức có rất nhiều người vì hắn tung hô.

“Bậc 90, Cuồng Long vậy mà đạp lên bậc 90”. Có người hâm mộ hô lên.

“Đã mấy vạn năm qua đi đều không có ai lên tới bậc 90, đây là 1 cái kỳ tích”. Một vị lão tổ gật gù nói.

“Phải, trong ghi chép, tốt nhất thành tích là bậc 93. Nhưng là đã không biết bao nhiêu vạn năm rồi”. Một vị lão tổ khác tiếp lời.

“Cũng không biết hắn sẽ đạt tới cái gì phần thưởng”. Có người đối với Cuồng Long phần thưởng rất tò mò.

Chỉ thấy trên đài hạ xuống 1 đoàn ánh sáng. Rất nhanh Cuồng Long liền đem đoàn ánh sáng này bắt lấy.

Cuối cùng ánh sáng tán đi, để lộ ra một thanh long đao màu tím.

Long đao này to lớn vô cùng, trên thân đao khắc lấy 8 đạo long văn, còn trang trí lấy một con rồng.

Cuồng Long dò xét qua thanh long đao này một chút, chỉ thấy hắn giống như kích động không thôi.

Hắn đem đao vung thử. Đao khí cùng long tức cuồng bạo lập tức bao trùm quảng trường. Uy thế này thậm chí để một chút vị lão tổ đều lạnh gáy. Hơn nữa trên đao khi đi ra còn kèm theo thần uy.

Không nghi ngờ gì. Đao này hiển nhiên là 1 kiện thần khí.

“Vậy mà đạt được thần khí, không khỏi quá may mắn đi”. Có một vị lão tổ hâm mộ nói ra.

Có một vị lão tổ khác, tu vi đạt tới Linh Thánh đỉnh phong thờ dài nói ra: “Ta thiên tân vạn khổ mới có được đến một thanh bán thần khí, vậy mà.....”. Nói đến đây, hắn thờ dài: “Tuổi trẻ thật tốt a”.

Mặc dù nói bọn hắn những lão tổ này tu vi cường đại, thế nhưng là ở đây rất ít người có đến được thần khí. Cơ hồ chỉ có mấy vị đạt tới Thông Thần cảnh kia là có được thần khí mà thôi.

Bình khí phẩm nhân gọi là linh khí. Chia làm thập giai. Tương ứng từ Linh Nguyên cảnh cho tới Linh Đế sử dụng.

Vượt qua thập giai linh khí gọi là Cực Giai linh khí. Chuyên môn để Linh Thánh sử dụng. Trên nữa là bán thần khí cùng thần khí.

Thần khí chính là thần chuyên môn sử dụng, thử nghĩ một chút, hiện tại Cuồng Long vậy mà đạt tới một kiện thần khí, đây là cỡ nào vui mừng sự tình.

Trông thấy Cuồng Long món thần khí kia. Thanh Tiêu cũng rất khát vọng. Thế nhưng là dù có cố gắng đến mấy hắn cùng nữ tử kia cũng không cách nào bước thêm 1 bước.

Cuối cùng 2 người bọn hắn vẫn là từ bỏ.

Mặc dù nhận được phần thưởng rất nghịch thiên, thế nhưng là cùng kiện thần khí kia so sánh, không thể nghi ngờ là kém đi rất nhiều.

Cuối cùng, cũng chỉ còn Doanh Thiên cùng Tây vực thiên tài kia chưa có leo đài.

Một vị lão tổ đứng lên nói: “Thế nào, các người không lên đài sao”.

Thế nhưng là bên kia đám tây vực thiên tài đều cúi đầu không nói gì. Cho dù bên này những lão tổ tây vực cũng giống như thế. Bọn hắn im lặng khiến cho người người đều khó hiểu.

Cuối cùng, Bạch Thần cũng là cắn răng một cái: “Lên đài”.

Sau đó hắn thận trọng từng bước lên đài, đừng nói là hắn, giờ phút này các thiên tài tây vực cũng đều không dám thờ ơ.

Nhưng là, trông thấy Bạch Thần lên đài sau đó, Doanh Thiên vẫn là bình thường đứng đó. Hắn cũng không có để lộ ra cái gì thái độ.

Cuối cùng Bạch Thần vậy mà cũng leo lên tới 90 bậc. Nhận về 1 thanh thần khí.

Cái này để quảng trường lần nữa sôi trào lên.

Trông thấy Bạch Thần yên ổn về sau. Đám thiên tài tây vực cũng là không còn cố kỵ, cùng nhau lên đài.

Doanh Thiên mỉm cười nói: "Lại đây".

Ngay tại hắn nói ra câu này, đang leo đài tây vực thiên tài đều nhao nhao dừng lại, bọn hắn nghe thấy Doanh Thiên cất lời đều là hồn vía lên mây.

"Có thấy hay không kỳ lạ, đám người đến từ tây vực này thế nào không đứng". Có thiên tài đến từ vực khác hoài nghi.

"Có lẽ bọn hắn là bị trận kia thần chiến ảnh hưởng đi". Có người suy đoán.

Sau đó Doanh Thiên lại nói: "Nguyệt Nhi lại đây".

Nghe được câu này bọn hắn mới thờ phào nhẹ nhõm. Rồi lại tiếp tục leo đài.

"Sự tôn có chuyện gì". Nguyệt Nhi chạy tới hỏi.

"Người cũng lên đài đi". Doanh Thiên phản phó.

"Ta??? Lên đài". Nguyệt Nhi 2 mắt mở to hỏi lại.

"Ân". Doanh Thiên gật đầu.

Mấy ngày trước. Nguyệt Nhi tích cực tu luyện, tu vi cũng đã đạt tới Linh Vương cảnh. Doanh Thiên là muốn để nàng lên đài.

Trông thấy Nguyệt Nhi, rất nhiều người, đặc biệt là những cái kia lão tổ ánh mắt đều là hiện ra dị sắc.

Bọn hắn đều đã nghe nói 1 cái tiểu cô nương có tới 40 chân mệnh. Lại mới có 7,8 tuổi liền đạt tới Thiên Sư cảnh giới.

"Thế nào mấy hôm trước mới là Linh Sư, hiện tại đã là Linh Vương rồi. Mới qua mấy ngày". Có một người chứng kiến trận chiến hôm nọ thất kinh nói ra.

"Cái này là yêu nghiệt phương nào, nếu là để cho nàng tu luyện trăm năm nữa, đều chẳng phải sẽ thành thần đi".

"Ta thấy nào cần trăm năm, liền 50 năm có thể".

"Quá kinh khủng".

Nguyệt Nhi cũng không có để ý tới xung quanh lời nói. Nàng trực tiếp hướng Đấng Thiên Đài nhảy lên.

Nhảy mất liền đi qua 60 bậc không chút trở ngại nào.

Sau đó vẫn là hướng bên trên phóng tới. Rất nhanh liền qua 70 bậc. Sau đó là 80 bậc. Lúc này, nàng đã là vượt lên dẫn đầu toàn bộ.

Đến lúc đã vượt qua 80 bậc. Nguyệt Nhi mới là vận chuyển công pháp. Đem thể nội Tịch Diệt chi khí vận dụng đối kháng với Đấng Thiên Đài áp lực.

Đừng nói, toàn bộ mọi người ở đây đều nín thở nhìn xem nàng.

"Oanh".

Ngay tại thời điểm này, Nguyệt Nhi vậy mà bước lên bậc 90. lúc này tốc độ mới chậm lại.

"Bậc 90 rồi, quá kinh khủng đi".

"Nhìn, nàng vẫn còn đi tiếp".

Chỉ thấy Nguyệt Nhi vậy mà vẫn hướng bên trên leo tới. Mặc dù nói hiện tại mỗi một bước đều là gian nan, thế nhưng là nàng không có dừng lại.

91 bậc, 92 bậc, 93 bậc. 94 bậc.

Ngay tại Nguyệt Nhi bước lên 94 bậc. Ở đây rất nhiều người đều đồng thanh hô lên. Bởi vì trong lịch sử ghi chép lại, người cao nhất cũng bắt quá 93 bậc.

Mà hiện tại, Nguyệt Nhi là đã vượt qua kỷ lục. Hơn nữa còn không có dừng lại.

“Nàng có thể hay không đăng đỉnh đây?”

“Không biết”.

“95”.

“96”.

“97”.

Lúc này, ở đây người quan sát đều là đồng thanh đếm lên. Bọn hắn là đang mong chờ xem Nguyệt Nhi có thể hay không đăng đỉnh.

Đừng nói những người quan sát này. Liền những Thiên tài cũng chư vị lão tổ trên kia cũng là đang nín thở chăm chú dõi theo Nguyệt Nhi.

“99 bậc rồi”. Mọi người kích động hô lên.

Giờ phút này, bọn hắn đều đang tại cổ vũ Nguyệt Nhi.

“Cố lên tiểu cô nương, 1 bước nữa thôi”.

“Cố lên, đăng đỉnh”.

“Cố lên, cố lên”.

Lúc này toàn trường đều đang tại cổ vũ Nguyệt Nhi.

Một vị lão tổ vận dụng linh lực đem lời nói phát tán ra toàn trường.

“Mọi người im lặng”.

Vị lão tổ này tu vi cường đại cực điểm. Chính là Thông Thần Cảnh tuyệt đỉnh cường giả.

Tại trong lời nói của hắn mang theo chấn nhiếp tâm thần. Rất nhanh, toàn bộ quảng trường là im lặng xuống.

Nhưng là lúc này, ở trong lòng mỗi người đều vẫn là hò hét cổ vũ.

Mắt bọn hắn nhìn chăm chăm cái thân ảnh nhỏ bé kia không rời.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 60: 100 Tầng, 100 Thế Giới

Giờ phút này đây, bên trong quảng trường này bầu không khí giống như là bị bóp nghẹt lại.

Không còn ai hò hét, bởi vì tất cả mọi người ánh mắt đều dính tại trên thân Nguyệt Nhi.

Lúc này, Nguyệt Nhi cũng là đang cố gắng hết sức.

Leo được tới bậc 99 này, có thể nói rằng nàng cũng là hao tổn không ít sức lực.

Cuối cùng, chỉ thấy Nguyệt Nhi trên thân huyết khí sôi trào.

Lập tức, huyết khí trùng thiên, xuyên thẳng qua thiên khung đám mây kia.

Rốt cuộc, nàng đặt chân lên bậc 100.

“Oa”.

Giống như là bị dồn nén quá nhiều, xung quanh toàn trường giống như là nổ tung vậy.

Mọi người la ó. Hò hét, giống như không phải ai khác mà chính bọn hắn leo tới 100 bậc vậy.

“Cái gì là yêu nghiệt thiên tài, đây chính là yêu nghiệt thiên tài”. Có một vị lão tổ xúc động nói ra.

“Những cái gọi là thiên tài, trước mặt nàng đều là rác rưởi”. Một vị lão tổ khác cảm khái nói.

Đúng thật, giờ phút này những cái kia thiên tài ai nấy đều cảm thấy xấu hổ, mười phần mất mặt.

Cái gì danh xưng thiên tài, lại trước mặt Nguyệt Nhi đều là đồ bỏ.

Tất nhiên cũng có người rất là ghen ghét. Không phục.

Nhưng là mặc kệ bọn hắn không phục thế nào. Giờ phút này Nguyệt Nhi vẫn là nhận lấy hết lời khen ngợi cùng hâm mộ.

Giờ phút này, ai nấy đều trông chờ, bọn hắn muốn biết được, Nguyệt Nhi sau khi đăng đỉnh sẽ là nhận được dạng gì tuyệt thế trân bảo.

Lúc này, đứng trên 100 bậc Đăng Thiên Đài, đập vào Nguyệt Nhi ánh mắt, là một cái tế đàn. Tế đàn này cũng không lớn.

Nhưng là bên trên tế đàn có khắc lấy ngàn vạn mà tính các loại minh văn.

Đột nhiên, bên trên tế đàn kia giống như là bị cái gì đó mở ra.

Nghe được “Uỳnh” 1 tiếng. Chỉ thấy từ tế đàn 1 cỗ bằng bạc thần uy xông thẳng lên thiên khung.

Cỗ thần uy này giống như phiến giang hải lăng cuồn cuồn mà bạo phát. Đem ở trên đài quan sát những cái lão tổ kia đánh bay xuống.

Không những thế, cỗ thần uy này còn đem không ít thần đang ở Cực Huyền Giới ánh mắt đều chú ý tới.

“Thật cường đại”. Có một vị thần cảm khái nói ra.

Giờ phút này, ở trên đỉnh đài, Nguyệt Nhi là thấy được ở bên trong tế đàn là phun ra nuốt vào thất thải thần quang.

Rất nhanh, những thần quang này vậy mà hướng Nguyệt Nhi xông tới, lập tức chui vào nàng thể nội.

Chỉ trong chớp lát, tu vi của Nguyệt Nhi vậy mà kéo lên một mảng lớn, lập tức thăng tới Linh Vương hậu kỳ.

Không những thế, cỗ thất thải lực lượng kia còn đem cơ thể Nguyệt Nhi tẩy hoá 1 lần. Lục phủ ngũ tạng, gân cốt kinh mạch, giống như là được tẩy rửa, thoát thai hoá cốt.

Lại nói, mặc dù những cái này là Doanh Thiên có thể làm ra tới, nhưng là hiện tại hắn trên người đồ vật để Nguyệt Nhi sử dụng được liền ít đến thương cảm.

Phải biết, hắn đồ vật đều là thể gian vô song nhất trân bảo, ánh mắt của hắn là cao đến nhường nào, đồ vật có thể vào pháp nhãn của hắn lại há có thể tầm thường.

Đừng nói dạng này Nguyệt Nhi 1 chút tu vi. Liền xem như Thanh Hư dạng này tuyệt đỉnh Tiên Đế cũng vô pháp sử dụng.

Cuối cùng, tới hơn 1 canh giờ sau đó. Thần quang tán đi. Thất thải lực lượng cũng bị Nguyệt Nhi hấp thu xong.

Đề lộ ra 1 cái viên thất thải sắc châu.

Viên thất thải sắc châu này to chừng nắm tay người, có được thất thải chi quang lượn lờ.

Trên nó mang theo một loại đạo vận thần kỳ.

Đừng nói là ở đây, cho dù là thần cũng đều thèm khát viên châu này.

Nhìn thấy viên thất thải sắc châu này, ở đây chư vị lão tổ đều rơi vào trầm mặc.

Cuối cùng, 1 vị vô cùng già nua lão tổ lên tiếng, hắn là Vạn Lý Thành một trong những lão tổ sống lâu nhất. Hắn tuổi tác so với nhiều vị Thần ở Cực Huyền Giới còn muốn già nua.

“Chẳng lẽ là nói..... đây là trong truyền thuyết viên kia sao”.

“, đây là trong truyền thuyết vô cùng thần kỳ báu vật, là vị cổ thần kia để lại sao”. Có lão tổ không tin nói.

Đạt được viên kia thất thái sắc châu. Nguyệt Nhi là trực tiếp cảm lấy leo xuống đài, sau đó chạy tới trước mặt Doanh Thiên đưa lên nói.

“Sur tôn, cái này có phải đồ tốt không”.

Doanh Thiên mỉm cười nhìn viên châu này, mặc dù nói viên châu này đối với hắn tới nói không phải là cái gì trân quý đồ vật, hắn tùy tiện lôi ra 1 món, cho dù là cây kiếm gỗ mà hắn đưa cho Nguyệt Nhi lúc trước đều so viên châu này trân quý gấp trăm vạn lần.

Nhưng là không nghi ngờ gì, lấy Nguyệt Nhi hiện tại, sử dụng viên châu này là hợp lý. Hắn nói:”Cũng tính là không tệ đồ vật, phù hợp ngươi”.

Câu nói này đối với Nguyệt Nhi là hết sức bình thường. Thế nhưng là rơi vào tai những cái kia lão tổ cùng thiên tài đều hết sức chói tai.

Phải biết, viên châu kia cổ lão không gì sánh đc, lại là cất chứa vô cùng vô tận huyền diệu, cho dù là những tôn thần linh cao cao tại thượng kia cũng đều thêm muốn.

Vậy mà tới Doanh Thiên lại nói là không tệ đồ vật. Vậy bọn hắn những cái này đồ vật chẳng phải đều là rác rưởi hay sao.

Có thiên tài khó chịu nói ra:”Nói khoác không biết ngượng, dù sao cũng không phải hắn đạt được đi”.

Có thiên tài khác thì cười khỏ nói ra:”Không nghe thấy nàng ta gọi hắn là sư tôn sao, không biết chừng còn đem dâng cho hắn”.

“Hừ, tên Doanh Thiên này vận khí thật tốt, thu được một cái tốt như vậy đồ đệ”. Có người ghen ghét nói ra.

“Ta thấy là hắn dụ dỗ nàng, không biết hắn dùng thủ đoạn gì mà có thể mê hoặc nàng ta, có lẽ nàng còn quá nhỏ, không hiểu chuyện đi, đáng tiếc”. Cũng có người suy đoán.

Doanh Thiên không có để ý tới những bàn tán kia, hắn cười 1 tiếng rồi nói:”Tốt, nên tới phiên ta lên đài”.

Giờ phút này, Doanh Thiên là chuẩn bị lên đài, mặc dù nói Doanh Thiên cái này Linh Động cảnh tu vi đều không được ai để vào mắt.

Nhưng là giờ phút này ai nấy cũng đều đối với hắn chú ý.

Bởi vì Nguyệt Nhi, 1 cái siêu cấp thiên tài, 1 cái yêu nghiệt vạn cổ có 1. Gọi hắn là sư tôn. Đây cũng là lý do để mọi người đi chú ý hắn.

Thêm vào đó, ai nấy đều nhìn ra, mấy cái nữ tử đi cùng Doanh Thiên mỗi 1 cái đều là tuyệt thế mỹ nữ, hơn nữa tu vi cũng đều là cao cường.

Dựa vào 2 điều này, ai cũng đối với Doanh Thiên tràn ngập tò mò, đủ loại suy đoán Doanh Thiên thân phận, từ đâu tới, các loại.

Ngay tại Doanh Thiên đạp chân vào bậc thứ nhất thời điểm, trái với mọi người suy nghĩ, ai nấy đều cho rằng hắn sẽ thoải mái đi tới ít nhất là 5, 10 bậc, thì ngay tại bậc đầu tiên hắn đã lộ ra là có chút cố hết sức.

Đúng thế, Doanh Thiên bây giờ bộ dáng đúng là cố hết sức. Giống như 1 lão nhân tuổi xế chiều phải leo một ngọn núi cao vậy.

Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này, có người không khỏi vì đó nghi ngờ:”Cái này cũng quá không hợp thói thường đi, cho dù là yếu kém đến đâu đều có thể đơn giản đi qua 5 bậc đầu tiên”.

“Cũng có thể hắn đúng là phế vật trong phế vật”. Có người chế nhạo nói ra.

Không ít người trong nội tâm đều là ghen ghét, muốn Doanh Thiên không qua được 20 bậc. Từ đó chế nhạo hắn.

“Ha ha, không biết hắn cái này Linh Động cảnh có vào nổi tháp hay không, hiện tại đoán chừng Đẳng Thiên Đài đều qua không nổi”. Có người chế nhạo Doanh Thiên.

Sau đó Doanh Thiên lại hương lên trên leo tiếp, mỗi một bậc đều lộ ra như vậy một mòi giống nhau.

Nhưng là làm mọi người ngạc nhiên là, cho dù hắn lộ ra vẻ cố hết sức, thế nhưng là hắn mỗi một bậc đều thuận lợi đi qua, mặc dù chậm chạp, nhưng là không có chút dừng lại.

Chỉ một lát, hắn đã leo tới 20 bậc.

Ngoài dự đoán của mọi người, vậy mà Doanh Thiên trực tiếp thả người nhảy xuống.

“Hắn không có leo thêm sao”. Có rất nhiều người đều là hỏi câu này, dù sao tại bình thường, ai nấy đều sẽ cố gắng kiểm lấy phần thưởng, nhưng là Doanh Thiên sau khi leo tới 20 bậc, đủ điều kiện vào tháp liền không leo nữa.

Có một chút thiên tài là chế nhạo:”Có lẽ hắn biết mình leo không lên nổi nữa, cho nên nhảy xuống đỡ mất mặt đi, ha ha”.

“Đúng thế, Nhìn hắn ít nhất cũng là 18,19 tuổi, vậy mà mới có Linh Động cảnh, cũng không khỏi quá phế vật đi”.

Đối với những lời nói này, Doanh Thiên là không có để ý tới. Hắn chỉ là đi về đứng cạnh Nguyệt Nhi mà thôi.

Trông thấy Doanh Thiên cùng toàn bộ thiên tài đã hoàn thành thử thách. Một vị lão tổ phụ trách đứng lên nói: "Tất cả 629 người lên đài. Có 597 người qua tới 20 bậc hoặc hơn, có thể tiến vào tháp, những người không leo lên tới 20 bậc, bị loại".

Tại dưới thanh âm vị lão tổ này, khoảng chừng 30 người bị loại kia ai nấy đều mặt mày ủ rũ. Có người là trực tiếp quỳ xuống thất thán.

Dù sao bọn hắn có thể ở đây tham gia đều được xưng danh thiên tài, nhưng là cuối cùng lại xuất hiện trong một nhóm rất ít người bị đào thải.

Có thể nghĩ, bọn hắn bị đá kích thế nào.

Rất nhanh, những người đã qua Đăng Thiên Đài đều tụ tập bên dưới chân tháp, ngay trước 1 cánh cửa to lớn.

Chỉ một lát sau, nghe được "Két,Két". Thanh âm, cánh cửa khổng lồ kia rốt cuộc chậm chậm mở ra.

Quang mang chói mắt từ trong cửa hướng bên ngoài chiếu rọi.

Cho đến khi cánh cửa hoàn toàn mở ra, một cỗ hồng hoang khí tức từ bên trong trào ra đập vào mặt mọi người.

Bên trong cánh cửa vẫn là ánh sáng chói mắt. Không ai nhìn thấy bên trong cửa là gì.

Lúc này, có một vị trung niên nhân đứng lên.

Trung niên nhân này tu vi vậy mà đạt tới Thông Thần Cảnh, chỉ kém một chút liền có thể thành Thần. So với rất nhiều lão tổ ở đây hắn rõ ràng rất cường đại.

Hắn gọi là Nhạc Viễn Thường, chính là Vạn Lý Thành người cầm quyền.

Cũng chính là trong miệng Hoàng Thiên Thái Tử "Nhạc Vương Gia" lúc trước ở Bách Hoa Lâu ngồi trên tầng 11.

Nhạc Viễn Thường âm thanh trầm thấp nói ra: "Mọi người đối với Nhạc Mỗ hẳn không có gì xa lạ, ta sẽ giải thích 1 chút tình huống bên trong Vạn Lý Tháp".

Trông thấy Nhạc Viễn Thường đứng lên nói, có không ít đến từ tam vực lão tổ đều là bàn tán.

"Tu vi thật mạnh, cơ hồ đã đến vô hạn gần thần".

"Ta đoán không đến 50 năm nữa, hắn sẽ thành thần đi".

"Không cần, chỉ e 10 năm sau, chúng ta liền phải bái lạy hắn rồi đi".

Nhạc Viễn Thường là tại 2000 năm trước đã từng 1 lần đi vào Vạn Lý Tháp. Hắn tại 2000 năm trước cũng xưng là 1 cái nổi danh thiên tài.

"Bên trong Vạn Lý Tháp tổng cộng 100 tầng, mỗi tầng đều có không gian riêng, bên trong tháp có đủ loại kỳ ngộ cùng bảo vật, công pháp, thần thạch, linh thảo trân quý đều có, thế nhưng là cũng có vô số hung hiểm". Dừng 1 chút lại nói: "Bên trong Vạn Lý Tháp sẽ có rất nhiều các loại yêu ma quỷ quái, mạnh yếu đều có, ta đã từng gặp qua so với Thông Thần cảnh quái vật, Bên trong Vạn Lý Tháp sẽ có rất nhiều phúc địa, cũng có nhiều hung địa".

"Muốn lên tầng trên cần phải đi tới chính giữa một tầng, nơi đó sẽ có thông đạo đi lên tầng cao hơn, tầng càng cao, kỳ ngộ cùng trân bảo giá trị sẽ càng lớn, nhưng cũng đồng nghĩa hung hiểm càng ác liệt".

"Vào trong Vạn Lý Tháp, tu vi sẽ đều bị áp chế xuống tới Linh Vương Sơ kỳ. Nếu là gặp phải quái vật cảnh giới cao hơn, tốt nhất nên chạy, bởi vì bên trong quái vật sẽ không bị áp chế".

"Vạn Lý Tháp mở ra là 30 ngày, tranh thủ tìm cho chính mình cơ duyên, bên trong không cấm tranh đấu cướp đoạt, nhưng không được phép giết người, nếu giết người sẽ bị bên trong tháp lực lượng thần bí xoắn giết".

"Gặp được nguy hiểm tính mạng chỉ cần hô lớn: "Ta bỏ cuộc" là sẽ được truyền tống ra ngoài".

"Đi vào đi thôi".

Giải thích xong xuôi, Nhạc Viễn Thường ngồi xuống, đúng lúc này, Cuồng Long lên tiếng hỏi 1 câu.

"Nhạc Vương Gia, năm đó ngài leo tới tầng thứ bao nhiêu".

Đối với Cuồng Long câu hỏi này, Nhạc Viễn Thường cười đáp: "Tầng 48".

Cuối cùng, tất cả người có tư cách đi vào tháp đều nhanh chóng đi vào.

Cuối cùng chỉ còn lại Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi.

Đối với Nguyệt Nhi, ai nấy đều không suy nghĩ.

Thế nhưng là Doanh Thiên, hắn cái này có vào được hay không vẫn là thử mới biết được.

Ai cũng biết, trăm vạn năm đến nay chưa từng có ai dưới Linh Vương có thể vượt qua cánh cửa kia đi vào tháp.

Giờ phút này ai nấy đều nhìn chăm chăm Doanh Thiên, xem hắn có thể hay không làm nên kỳ tích.

Tất nhiên là trong mọi người suy nghĩ không có ai quá tin tưởng Doanh Thiên sẽ vào được tháp.

Lúc này, Doanh Thiên ra hiệu cho Nguyệt Nhi đi vào. Sau đó hắn cũng chậm rãi đi vào.

Một màn xảy ra khiến cho mọi người đều muốn á khẩu, Doanh Thiên vậy mà thật vượt qua tấm màn ánh sáng kia mà biến mất trên trong tháp.

Cái này để rất nhiều người đều không tin vào mắt mình.

“Hắn vào được, hắn vậy mà thật vào được”.

“Không thể nào đi, trăm vạn năm tới nay đều không có ngoại lệ, hắn là làm sao vào được”.

Có một vị phụ trách Vạn Lý Tháp lão tổ tiến tới kiểm tra. Hắn đem chụp tới 1 cái Linh Động cảnh tu sĩ ném vào, tên tu sĩ kia vừa chạm vào màn sáng liền bị đánh bay ra ngoài.

“Không có vấn đề, rốt cuộc, tên Doanh Thiên kia là làm thế nào”. Vị lão tổ này lắc đầu.

....

Bên trong tháp lúc này, thân ảnh Doanh Thiên xuất hiện.

Đạp vào mắt hắn là một cái thế giới xanh biếc, đủ các loại cây cối núi sông, các loại phi cầm thú bay lượn trên bầu trời.

Lúc này, Nguyệt Nhi chạy lại ngạc nhiên hỏi: “Sur Tôn, nơi này giống như là 1 toà thế giới vậy”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp: “Đúng thế, toà tháp này chính là có người đem 100 toà thế giới luyện thành, mỗi tầng chính là 1 toà thế giới, 100 tầng, 100 toà thế giới”.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này, có một cái thanh âm đáp lại: “Công tử lời nói này là thế nào”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Xích Ý Lan

Thanh âm dễ nghe kia vang lên, chỉ thấy đó là một cái nữ tử thân mặc y phục màu đỏ.

Nàng chính là Xích Ý Lan, trước đó cùng Nhạc Viễn Thường ngồi trên Bách Hoa Lô tầng thứ 11.

Thân phận của nàng cực kỳ thần bí, chỉ bằng Nhạc Viễn Thường là người cầm quyền của Vạn Lý Thành vẫn phải xưng nàng 1 tiếng tiểu thư là đủ biết.

Giờ phút này, Xích Ý Lan là phong hoa vạn chủng, gió thổi nhẹ qua làm cho y phục của nàng tung bay, để lộ ra bên dưới y phục ẩn ẩn hiện hiện phong mang.

Quả thực, nàng là 1 cái tuyệt thế vũ vật, so với Tử Nghiên cùng Tuyết Ngao Linh đều không kém chút nào.

Xích Ý Lan hỏi xong liền hỏi tiếp: “Ý công tử là có đại năng giả đem 100 toà thế giới luyện hoá thành Vạn Lý Tháp này sao”.

Doanh Thiên gật đầu đáp: “Đúng thế”.

Lúc này, 1 cái thanh âm khác mang theo ý khinh bỉ vang tới: “Nói khoác, Vạn Lý Tháp là 1 kiện vô cùng cường đại thần khí, bên trong là tự thành thế giới, có đại năng giả không gian diên hoá đi ra, lại dám nói là đem thế giới bên ngoài luyện hoá đi vào”.

Chủ nhân thanh âm này, chính là Tinh Giải Hàn, nàng cũng vượt qua Đãng Thiên Đài, tiến vào Vạn Lý Tháp.

Mặc dù Doanh Thiên thành công đi vào trong tháp, nhưng lúc này ở đây cũng không còn nhiều người, mà chỉ còn lác đác, dù sao Doanh Thiên là vào tháp cuối cùng, mà những người khác sau khi vào tháp đều vội vã đi mất. Cho nên cũng không có ai để ý đến hắn.

Nàng đối với Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi rất có thành kiến, bởi vì trước đó bị Nguyệt Nhi đánh bại, lại bị cướp đi Xích Hương Quả, đối với nàng quả thật là nhục nhã.

Mặc dù Doanh Thiên thành công đi vào tháp khiến nàng rất ngoài ý muốn, nhưng là nhìn không được vẫn muốn chế nhạo hắn.

Không chờ Doanh Thiên đáp lại, Nguyệt Nhi đã hùng hùng lên tiếng: "Sư tôn ta nói tòa tháp này do 100 tòa thế giới luyện thành thì chính là 100 tòa thế giới luyện thành, làm sao, không phục, có tin cô nãi nãi đem người đánh tiếp".

"Người,....". Giờ phút này Tinh Giải Hàn cũng là khó chịu, nàng mặc dù nuốt không trôi khẩu khí này, thế nhưng là Nguyệt Nhi cường đại hơn nàng, lại đến được 1 viên, bây giờ nàng khó có thể là đối thủ.

Mặc dù nói trong Vạn Lý Tháp không thể giết người, Thế nhưng là bị người ta tra tấn cùng đánh 1 trận cũng không phải tốt đẹp gì.

Rốt cuộc, không lãng phí thời gian, nàng cũng là rời đi, dù sao nàng cũng cần đi tìm chính mình cơ duyên.

Lại nói, Vạn Lý Tháp tầng thứ nhất trải qua trăm vạn năm đào móc đã sớm không còn nhiều đồ tốt.

Cho nên tất cả mọi người đều hướng lên tầng trên đi tới. Mục tiêu tất cả mọi người đều là tầng 10 trở lên.

Nhanh chóng, nơi này liền đã không còn 1 ai, chỉ còn lại Doanh Thiên, Nguyệt Nhi cùng Xích Ý Lan 3 người.

Lúc này, Nguyệt Nhi mới lên tiếng hỏi Xích Ý Lan: "Này, lão nhân gia người không có đi sao".

"Lão....lão nhân gia". Đối với Nguyệt Nhi xưng hô này, Xích Ý Lan rất là ngoài ý muốn, hơn nữa cũng rất khó chịu. Cho dù nàng tu tâm dưỡng tính tốt cũng không khỏi trong lòng buồn bực.

Dù sao nàng bên ngoài là 1 cái trẻ tuổi nữ tử, nhan sắc mê người, phong tình vạn chủng.

Có thể nàng mỗi cái nhăn mày, nụ cười đều có thể đốn ngã 1 đám nam nhân, thế nhưng là vào tới nhà đầu Nguyệt Nhi này lại thành Lão nhân gia.

Xích Ý Lan bèn cúi xuống lấy nụ cười thân thiện nói nhẹ nhàng: "Tiểu muội muội, đừng gọi ta lão nhân gia, gọi ta tí ti được rồi, dù sao năm nay ta mới 83 tuổi".

Phàm nhân trung bình tuổi thọ là 100.

83 tuổi so sánh với những phàm nhân không tu luyện mà nói, chính là một con số không nhỏ, phàm nhân tuổi này đều sẽ già nua cùng bệnh tật đủ thứ mà chết đi.

Nhưng là so sánh với tu sĩ liền lộ ra có chút không có ý nghĩa.

Dù sao 1 cái tu sĩ Linh Nguyên Cảnh thấp nhất cũng sẽ có tới 300 năm tuổi thọ.

Hiện tại Xích Ý Lan tu vi cũng là tại Linh Đế sơ kỳ, hơn nữa nàng lại là chủ tu Hồn Lực. Tuổi thọ của nàng ít nhất là 3 vạn năm.

83 tuổi quả thật không có gì gọi là lớn.

Thế nhưng là Nguyệt nhi lại không có như vậy hiểu chuyện, hoặc là cố ý chọc nàng, bèn nói: "Oa, 83 tuổi người ta đều là tóc bạc răng rụng, người lão bà bà lại vẫn như vậy trẻ đẹp, thật là kỳ diệu".

"Lão....Lão....lão bà bà". Xích Ý Lan giờ này quả thật buồn bực không thôi. Ban nãy gọi nàng lão nhân gia, bây giờ chuyển qua thành lão bà bà, quả thật đem nàng tức muốn thổ huyết.

Sau cùng, nàng quyết định mặc kệ Nguyệt Nhi, không có để ý tới nàng. Xích Ý Lan hỏi Doanh Thiên: "Không biết công tử mục tiêu là tầng thứ bao nhiêu đâu".

"100". Đối với Xích Ý Lan câu hỏi này, Doanh Thiên chỉ là vờ vờ trả lời 1 câu.

"100". Xích Ý Lan có chút ngẩn người. Từ cổ chí kim tới nay, vẫn chưa có người nào vượt qua tầng 60 Vạn Lý Tháp. Cao nhất trong lịch sử ghi lại cũng là tầng 59.

Tầng 59 hung hiểm cho dù là Linh Thánh đi tới cũng khó mà toàn mạng trở về. Chưa kể ở trong Vạn Lý Tháp còn bị áp chế thực lực.

Vậy mà Doanh Thiên cái này Linh Động Cảnh tu vi lại dám nói lên tới 100 tầng, đây quả thực không biết là cuồng vọng hay là thật có thể làm tới.

Nhưng là nghĩ lại, Xích Ý Lan rất mong chờ, bởi vì Doanh Thiên vậy mà thật có thể không nhìn quy tắc mà vượt qua cửa Vạn Lý Tháp, cái này làm cho nàng rất hứng thú với Doanh Thiên.

Rốt cuộc, Doanh Thiên hướng trung tâm tầng này thế giới mà đi.

Thấy vậy, Nguyệt Nhi cùng Xích Ý Lan nhanh chóng đuổi theo.

Mặc dù nói Doanh Thiên cái này Linh Động cảnh có chút khó coi, nhưng là tốc độ di chuyển của hắn lại nhanh đến không hợp thói thường.

Tốc độ của hắn so với Xích Ý Lan còn muốn nhanh, cái này để nàng kinh ngạc không thôi.

Phải biết, đạt tới Linh Vương cảnh đều có thể lăng không phi hành, tốc độ nhanh chóng, có thể đạt tới tốc độ âm thanh.

Rất nhanh, 3 người đều đi tới trung tâm tầng thế giới này.

Tại trung tâm tầng thế giới này, tồn tại một cái trận pháp to lớn.

Trận pháp này dĩ nhiên là truyền tống trận, dùng để truyền tống lên tầng trên.

Không có chân chừ, 3 người liền đi vào, ánh sáng loé lên, lập tức thân ảnh 3 người biến mất.

Xuất hiện ở tầng 2 cùng tầng 1 không có gì khác nhau, vẫn là một bộ dáng như vậy.

Tại từ tầng 2 tới tầng 9. 3 người Doanh Thiên liền 1 bóng người đều không nhìn thấy.

Rõ ràng những người đã vào trước đều chọn mục tiêu từ tầng 10 trở lên.

Cho đến khi xuất hiện tại tầng 10. Thế giới này mới có thay đổi.

Đó là 1 cái băng giá thế giới, thế giới này lạnh lẽo vô cùng, tuyết rơi cùng cương phong thổi đầy, cho đến lúc này, 3 người Doanh Thiên mới bắt gặp lúc đặc vài người.

Những người này trông thấy Doanh Thiên đều kinh ngạc không thôi, nhưng là cũng không có ai nói gì, bọn hắn đều tập trung chính mình công việc.

Ngoài ý muốn là, Doanh Thiên vậy mà bắt gặp Bạch Thần cùng Bạch Vũ 2 người.

2 người này trông thấy Doanh Thiên đều cúi đầu không nói gì. Bạch Thần liền tốt, về phần Bạch Vũ thì là cả người run rẩy, nhìn thấy Doanh Thiên làm cả người hắn lạnh toát.

So với giá rét nơi đây còn muốn rét hơn.

Doanh Thiên mỉm cười hướng Bạch Thần đi tới.

Đối mặt Doanh Thiên đi tới, Bạch Thần là hít 1 hơi sâu, bình tĩnh nói: "Bái kiến đại nhân".

Bên cạnh Bạch Vũ cũng run rẩy bái theo.

Trông thấy cảnh tượng này, Xích Ý Lan trong lòng khiếp sợ không thôi.

Nàng biết Bạch Thần, hắn là đệ nhất Thiên Tài tây vực, so với nàng đều muốn mạnh mẽ. Vậy mà lại đi bái Doanh Thiên, cái này để nàng nhấc lên trăm ngàn điều không hiểu.

Doanh Thiên nhàn nhạt gật đầu nói: "Ta giao nha đầu này cho ngươi, dẫn nó đi. Chờ ra ngoài tháp ta sẽ tìm ngươi sau".

Nghe được Doanh Thiên phân phó, Bạch Thần mới đầu không hiểu, nhưng hắn cũng không có từ chối liền đáp: "Đại nhân phân phó, ta sẽ nhất định bảo hộ nàng chu toàn".

"Không cần bảo hộ nàng, chỉ cần để nàng lịch luyện chút là được rồi". Dứt lời Doanh thiên bèn rời đi.

Nguyệt Nhi cũng không có nói gì, chỉ là ngoan ngoan lưu tại bên Bạch Thần mà thôi,

Ngược lại Xích Ý Lan có chút không biết phải làm thế nào. Nàng vội vàng hỏi Bạch Thần: "Bạch Công Tử, rốt cuộc hắn là ai".

"Không thể nói". Bạch Thần trực tiếp cắt ngang.

Đối với Bạch Thần câu trả lời này, Xích Ý Lan là không hài lòng, nàng gắng hỏi tiếp: "Tại sao không thể nói".

Bạch Thần không mẫn không nhát đáp lại: "Sự tình liên quan tới tính mạng người, cùng với cả tông môn gia tộc, người có thể tùy tiện nói sao". Dứt liền liền mang Nguyệt Nhi rời đi.

Lúc này đây, trong lòng Xích Ý Lan nổi lên từng cái to gan suy nghĩ, đủ loại giả thiết ở trong lòng nàng lướt qua.

Rốt cuộc nàng cũng đi.

Về phần Doanh Thiên, hắn nhanh chóng vượt qua tầng thứ 30. Trên đường lúc này hắn gặp rất nhiều người.

Có người thi đang tại tranh đoạt bảo vật. Cũng có người cùng các loại ma thú quái vật đại chiến.

Lại có đoàn đội cùng nhau đi tới.

"Nhìn, đó chẳng phải Doanh Thiên sao, hắn vậy mà thật đi vào được tháp". Có người nhìn thấy Doanh Thiên ngạc nhiên kêu lên.

"Cũng không biết là hắn làm cách nào"

"Ta đoán hắn chỉ là ăn may đi".

Bất kỳ ai trông thấy Doanh Thiên đều là cảm thấy ngạc nhiên. Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi. Dù sao mỗi người đều có chính mình việc cần làm.

Từ tầng 30 trở lên, mỗi một tầng đều là lộ ra khác nhau hoàn toàn. Có thể giới bằng giả, cũng có thể giới là nóng nực đầy lửa. Lại có thể giới ngập tràn nước biển. Dù loại đều có.

Rốt cuộc 1 mạch xuyên tới, Doanh Thiên đi tới tầng thứ 40.

Có thể nói, tại đây lúc này tập trung số lớn nhất thiên tài từ đầu tới giờ, chính là hơn 200 người.

Tầng 40 là 1 cái hoang vu vùng đất, nơi này đất đai khô cằn, 1 màu đất đỏ trải rộng khắp tầm mắt mọi người.

Nơi này đại địa giống như là bị hoá diễm sấy qua. Khô cằn không chịu được.

Đừng nói là sinh linh, liền 1 cọng cỏ khô đều tìm không thấy.

Giống như là hết thảy đều bị thiêu thành tro bụi vậy.

Lúc này, có một nhóm thiên tài đang tụ tập 1 chỗ. Một người trong đó nói ra: "Ở bên trong gia tộc ta ghi chép, tầng 40 này tồn tại lấy 2 cái cực kỳ mạnh mẽ quái vật, có thể so sánh với Thông Thần Cảnh cường giả. 2 con quái vật này đều là sử dụng hoá diễm, bọn nó đánh nhau liên miên, tầng thế giới này cũng bởi vì chúng nó đánh nhau bao nhiêu vạn năm nay mới biến thành bộ dáng hiện tại".

Có một thiên tài khác cũng gật đầu nói: "Đúng thế, trong ghi chép của tộc ta cũng nói bọn nó mỗi lần đánh mở sẽ tỉnh dậy, vì thế phải hết sức cẩn thận.

Thực ra, trải qua trăm vạn năm trôi qua, có không biết bao nhiêu người đã đi vào Vạn Lý Tháp, cho nên rất nhiều người đều ghi chép lại bên trong tháp tình huống, để cho con cháu sau này có tư liệu tham khảo, từ đó dễ dàng đi vào tháp.

Đúng lúc này, tại phương bắc tầng thế giới này, dâng lên ngập trời quang mang đỏ chói, giống như muốn đâm phá bầu trời.

Chỉ cần là thân tại tầng 40 này, đều có thể trông thấy quang mang này.

"Mau nhìn, đó là gì". Có người hô lên.

Lúc này đây có rất nhiều ánh mắt đều hướng về phương bắc kia.

Có một thiên tài kinh nghiệm nói: "Thiên chiếu dị tượng, tất có bảo vật xuất thế, có lẽ thế giới này uẩn dưỡng được cái gì trân quý báu vật đi".

Doanh Thiên cũng tiện nhìn về phương kia, hắn mỉm cười nói: "Không tệ, coi như là đồ tốt".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, Xích Ý Lan tò mò hỏi, không lẽ công tử biết nó là vật gì sao.

"Đương nhiên biết". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

"Công tử phải chăng muốn đoạt lấy sao". Xích Ý Lan thăm dò hỏi.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn nàng 1 cái sau đó cười nói: "Àn, mặc dù ta dùng không được, nhưng là sẽ có người dùng được".

Doanh Thiên nói câu này đều có chính mình dụng ý, nói thật ra, cái gọi là báu vật xuất thế kia đối với hắn đều không có chút tác dụng gì. Hắn không thiếu đồ tốt, nhưng là đám người Nguyệt Nhi, Ma Âm các nàng đồ tốt hiện tại quá ít ỏi.

Hắn là muốn thu lấy một chút đồ vật về bồi dưỡng các nàng. Bởi vì tu vi các nàng hiện tại quá mức nhỏ bé, đồ trong kho tàng của Doanh Thiên, các nàng dùng không nổi.

Lúc trước Doanh Thiên đem 1 nhóm đồ vật đưa cho Huyết Tỳ dẫn theo chư thần trong Tảng Thần Chi Địa rồi đi cơ hồ đều là những đồ vứt xó trong kho của hắn, nhưng đó là đối với Doanh Thiên thì là vậy.

Nhưng là đối với chư thần kia thì đồ Doanh Thiên đưa cho cơ hồ đều là báu vật nghịch thiên, đừng nói bọn hắn mấy cái Chân Thần, Thiên Thần, cho dù là Thần Đế đều điên cuồng thèm muốn.

Hiện tại tốt, Doanh Thiên cũng muốn thu lấy 1 chút đồ vật về dùng. Dù sao với hắn cũng chỉ là tiện tay mà thôi.

Tại nơi hào quang đỏ rực kia lúc này cơ hồ là tập trung lấy toàn bộ người trong tầng này. Lúc này bọn hắn đang tập trung nhìn về bên kia.

Tại đó tồn tại lấy 1 cái khổng lồ dung nham hồ. Tại chính giữa hồ lúc này, xuất hiện lấy 7 đoá đỏ rực bông sen, chúng toát ra quang mang thần thánh vô cùng.

Nhìn thấy những bông sen này, có người không nhịn được nuốt nước miếng nói ra: "Vây mà là Diễm Thần Liên, đây là chân chính thần dược".

"Hơn nữa còn mọc tới 7 đoá, tính ra là 70 vạn năm tuổi". Một người khác kinh sợ nói ra.

Diễm Thần Liên, đây là chân chính thần dược, xem như thần cũng thèm muốn không thôi. Diễm Thần Liên 10 vạn năm mới sinh trưởng ra một đoá, hiện tại chỗ này có 7 đoá, hiển nhiên là đã 70 vạn năm.

"Cũng quá kỳ lạ đi, 70 vạn năm thần dược tồn tại mà trước đó không ai biết sao". Có một thiên tài không hiểu được nói ra.

"Không có gì lạ, cấp độ này thần dược đều đã có linh trí, nếu nó ẩn giấu xuống thì không ai tìm được, hơn nữa tầng 40 hoàn cảnh đặc thù, không ai tìm ra cũng không có gì lạ". Một cái thanh niên bước ra, hắn trên người khí chất đặc thù, tại trong số những thiên tài ở đây thuộc về nổi bật nhất người.

Hắn gọi Thường Hạ Nguyên, là thiên tài đến từ bắc vực, tu vi Linh Tôn đỉnh phong.

"Nhưng là tại sao nó không tiếp tục ẩn giấu xuống mà lại xuất thế ra, không sợ chúng ta thu mất sao". Một người khác tò mò hỏi.

"Thần dược bản thân nó đã vô cùng cường đại, 1 số đỉnh cấp thần dược đều có được thần chiến lực, gốc này Diễm Thần Liên ta đoán nó cũng phải có Thông Thần Cảnh chiến lực đi". Thường Hạ Nguyên con mắt tinh quang nói ra.

Dùng một chút hắn lại nói tiếp: "Hơn nữa nơi này đặc thù, là hình thành tự nhiên trận pháp, hung hiểm vô cùng, lấy chúng ta bị áp chế Linh Vương Cảnh không có cách nào lấy được".

Đúng lúc này, một cái âm thanh khác vang lên: "Sẽ có cơ hội, sở dĩ nó xuất thế là vì muốn độ kiếp, sau khi độ kiếp sẽ suy yếu vô cùng, đó là cơ hội".

Chỉ thấy đi tới là 2 nữ 1 nam, chính là Tinh Giải Hàn, Tuệ Tinh Công Chúa cùng Vũ Văn Thượng Thanh.

Nói đến cũng thật trùng hợp khi Doanh Thiên cũng ở chỗ này, đây gọi là oan gia ngõ hẹp.

"Độ kiếp, nó muốn độ kiếp gì". Một người không hiểu hỏi lên.

"Nó đã sinh trưởng cực hạn, hiện tại muốn tiến thêm 1 bước cần độ kiếp, độ qua nó sẽ tiến lên độ cao mới, còn có thể hoá hình người". Tinh Giải Hàn giải thích.

....

P/s: ae có đóng góp hay góp ý gì cho truyện cứ bl a, mình sẽ tiếp thu và cải thiện cho truyện

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Chém Giết, Thiên Kiếp

70 vạn năm thần dược, một khi độ kiếp thành công, nó sẽ có được Thần chiến lực, hoá thành hình người, trở thành một tôn chân chính thần linh. Được ức vạn sinh linh quỳ bái.

Nghĩ đến đây, không biết bao nhiêu người đều có riêng mình suy nghĩ. Ai cũng đều thèm muốn đạt được dù chỉ 1 mảnh cánh hoa này.

Lúc này, Doanh Thiên cùng Xích Ý Lan chỉ là ở 1 bên im lặng mà thôi. Nhưng là rất nhanh liền có người tìm tới gây chuyện.

Không ai khác. Vẫn là Tinh Giải Hàn cùng Vũ Văn Thượng Thanh.

“Hừ, cũng dám tới đây muốn kiếm chén canh, hạng như người mơ tưởng đạt được thứ gì”. Tinh Giải Hàn đối với Doanh Thiên khiêu khích.

Vũ Văn Thượng Thanh cũng nhanh chóng góp phần: “Một dạng phế vật, chỉ dựa vào may mắn mới có thể đi được vào tháp. Nhưng là ai biết sẽ chết ở địa phương nào trong tháp đây”.

Nghe được 2 người đối với Doanh Thiên khiêu khích. Xung quanh toàn bộ người ánh mắt cũng liền hướng về bên này.

Dù sao bọn hắn giờ phút này đều muốn chờ đợi, lại thêm nhân rồi. Xem một chút trò vui cũng không tệ. Lại thêm ở đây rất nhiều người đều đối với Doanh Thiên tò mò.

Bởi vì cách đây mấy ngày không ai biết hắn là ai. Nhưng là hắn có quan hệ cùng Bách Cốt Thương Hội, Bách Cốt Thương Hội vì hắn đứng ra nói chuyện để cho hắn thử vào tháp.

Hơn nữa là thật bị hắn đi vào được, thêm đó bên cạnh Doanh Thiên còn chui ra một cái không khí bổ thiên tài. Còn có mấy nữ tử xinh đẹp thực lực cường đại. Để rất nhiều người đối với hắn tò mò. Rất cuộc hắn là ai.

Nói đến Ma Âm mấy người, Doanh Thiên cũng không đề cho các nàng đi vào tháp, bởi vì đối với hắn toà tháp này không có gì đặc biệt, hắn chỉ có 1 mục đích mà thôi. Hắn đề Nguyệt Nhi đi vào là vì muốn lịch luyện năng 1 chút.

“Các ngươi nhắc ta mới liền nhớ, ta đã nói các ngươi liền tận hưởng nốt mấy ngày, mạng các ngươi, hôm nay ta thu”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Không hiểu sao khi nghe Doanh Thiên nói câu này, bên cạnh 1 mực im lặng Xích Ý Lan liền tự nhiên rung mình. Nàng cơ hồ đã nghĩ thấy mùi máu tươi.

Chính bản thân nàng liền cũng không rõ vì sao mình lại cảm thấy như vậy.

Về phần Tinh Giải Hàn cùng Vũ Văn Thượng Thanh thì giống như là nghe được cái gì lớn nhất chuyện cười. 2 người bọn hắn cười phá lên.

“Muốn mạng ta, chỉ dựa vào ngươi sao”. Vũ Văn Thượng Thanh khinh thường nói.

“Chỉ dựa vào ta”. Doanh Thiên bình thản đáp lời.

Nghe được ngữ khí kia của Doanh Thiên. Vũ Văn Thượng Thanh có chút nổi giận.

Rõ ràng là Doanh Thiên đang khinh thường hắn, hắn cười lạnh: “Tốt, hôm nay ta liền muốn xem xem, ngươi như thế nào muốn mệnh ta. Ta đứng cho ngươi đánh. Ngươi đánh nổi sao”.

“Ngươi thật là muốn đứng cho ta đánh?”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

“Ta chính là đứng cho ngươi đánh”. Dù sao Vũ Văn Thượng Thanh thực lực đã là Linh Tôn đỉnh phong cấp, hắn không tin một cái Linh Động cảnh tu sĩ có thể gây cho hắn cái gì thương thế.

Đừng nói Linh Động cảnh dạng này yếu đuối, chỉ có Thiên Sư trở lên mới có thể gây cho bọn hắn thương tích mà thôi.

Đây còn là trong trường hợp hắn đứng yên bất động không dùng khí hộ thể.

Nếu đề hắn toàn lực phòng ngự lên, e rằng Linh Vương toàn lực công kích cũng không có gây ra cái gì thương tích.

“Vậy. Ngươi liền đứng một chút cho ta đánh”. Doanh Thiên lại gần.

Lúc này Vũ Văn Thượng Thanh liền đứng ra, hắn nói: “Nếu ngươi có thể gây ta thương tích, ta ngay chỗ này quỳ xuống dập đầu 1 vạn cái với ngươi, nếu là ngươi đánh ta không nổi, liền dập đầu lại 1 vạn cái, thế nào”.

Dù sao bên trong tháp có được thần bí lực lượng quân thức, giết người sẽ bị xoắn giết, cho nên Vũ Văn Thượng Thanh mới như vậy nghĩ ra 1 vạn cái dập đầu.

Đổi lại chỗ khác, chỉ e hắn đã trực tiếp giết người.

Bên ngoài lúc người quan sát cũng cảm thấy hứng thú vô cùng. Bọn hắn cũng thật không tin 1 cái Linh Động cảnh có thể gây thương tích cho Linh Tôn cảnh.

Dù sao là 2 bên chênh lệch ròng rã 5 cái cảnh giới lớn. Chênh lệch 2 bên là không cách nào bù đắp. Đây là từ cổ chí kim sự thật.

Doanh Thiên mỉm cười chậm rãi đi tới trước mặt Vũ Văn Thượng Thanh.

Chỉ thấy Doanh Thiên chậm rãi nhấc lên tay của mình, sau đó vỗ xuống.

Tại bên ngoài mọi người nhìn thấy chỉ là Doanh Thiên nhẹ nhàng vỗ 1 cái mà thôi. Không có cái gì gọi là khí lực.

“Hắn đây là muốn phui bụi cho Vũ Văn Thương Thanh sao”. Có người quan sát bật cười nói.

Thế nhưng là tiếp theo 1 màn để hắn đang cười liền im bật.

Chỉ thấy đang bình thân Vũ Văn Thương Thanh lúc này, ngay tại thời điểm tay Doanh Thiên sắp chạm tới hắn.

Không biết vì sao, trong lòng báo động, một cổ nguy hiểm khí tức bốc lên, không chần chừ, Vũ Văn Thương Thanh trong nháy mắt đem toàn thân linh lực bộc phát đi ra. Toàn lực đón lấy một tay này của Doanh Thiên.

Thế nhưng là, nghe được “Oanh” 1 tiếng, chỉ thấy Vũ Văn Thương Thanh thân thể bay vút ra phía sau, nặng nề mà đập lên trên đại địa, để lộ ra một cái to lớn hố sâu.

Ở bên ngoài đám người quan sát kia giờ phút này đều là nghẹn họng trân trối nhìn một màn này. Có người không khỏi dụi mắt nhìn lại: “Ta không có hoa mắt a, đây là có chuyện gì”.

“Hắn đến cùng là làm cách nào được, quá tà môn a”.

Xích Ý Lan cũng là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, năng vốn ban đầu hoài nghi Doanh Thiên là che giấu tu vi của mình, thế nhưng là vừa rồi Doanh Thiên 1 tát kia, chính là k có 1 chút gì linh lực dao động.

Đây hoàn toàn là dựa vào thân thể lực lượng.

Nàng tin tưởng, Doanh Thiên thật sự chỉ có Linh Động cảnh, nhưng theo nàng suy đoán ra. Thân thể của hắn e rằng mạnh mẽ khủng bố mới có thể làm tới.

Nằm bên trong hố Vũ Văn Thương Thanh giờ này cũng là nhấc lên kinh hãi vô cùng, hắn lúc này chính là không biết phải nghĩ gì.

Hắn vốn tin tưởng mình tu vi cao thâm, tuyệt đối không có khả năng bị 1 cái Linh Động cảnh 1 tát trọng thương.

Tại vừa rồi ngay khi trực giác báo động, nhanh như chớp hắn liền đem toàn thân khí lực lên phòng thủ. Chỉ là hắn không thể nào nghĩ tới, người ta 1 cái tát hắn đều đỡ không nổi.

Hắn cảm nhận 1 chút thân thể mình, toàn thân kinh mạch cơ hồ đứt đoạn, đan điền vỡ nát. Xương cốt cơ hồ cũng đều nát vụn 1 mảnh.

Hắn hiện tại chính là 1 cái phế nhân.

Không chấp nhận sự thật này, Vũ Văn Thương Thanh khuôn mặt thất thần lâm bảm “Không thể nào,..... tại sao có thể như vậy..... ta không thể nào thua 1 cái Linh Động cảnh”.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới, nhìn Vũ Văn Thương Thanh nằm đó, không nhanh không chậm nói ra: “Ta đã nói ngươi liền tốt hưởng thụ mấy ngày vừa rồi, mạng của ngươi hiện tại ta liền thu”.

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, Vũ Văn Thương Thanh trong lòng nhấc lên hoảng sợ, hắn muốn cử động, nhưng là hiện tại hắn đã thành phế nhân, căn bản không thể động nổi.

Hắn sợ hãi, hắn không muốn chết, hắn là thiên tài, hắn là thần linh dòng dõi, hắn không thể nào chết ở 1 chỗ như thế này được.

“Ngươi muốn làm gì, đừng có tới”. Vũ Văn Thương Thanh sợ hãi run rẩy nói ra.

Nhưng là Doanh Thiên không có để ý, hắn nhẹ nhàng nhấc lên 1 chân của mình, tựa hồ là muốn đạp nát đầu Vũ Văn Thương Thanh.

Ngay lúc này, Tuệ Tĩnh Công Chúa đứng ra nói: “Doanh Thiên công tử, thủ hạ lưu tình. Vũ Văn Thương Thanh là cháu trai của Kim Vũ Thần Tổ, ông ta hết mực yêu thương hắn, nếu giết hắn sẽ để ông ta nổi giận. Còn nữa, bên trong tháp có lực lượng thần bí, không thể giết người, nếu không sẽ bị xoắn giết”.

Nghe được Tuệ Tĩnh Công Chúa đứng ra nói, giống như là vớ được phao cứu sinh. Vũ Văn Thương Thanh vội vàng đạo: “Đúng thế, gia gia ta chính là Thần cường đại vô cùng, hơn nữa nếu giết ta ngươi cũng sẽ chết trong này”.

Vừa rồi do quá sợ hãi, cho nên Vũ Văn Thương Thanh cũng liền quên đi mất mình cái này hộ mệnh. Hắn tin tưởng, Doanh Thiên sẽ không ngu xuẩn gì giết hắn, vì nếu làm thế. Doanh Thiên cũng chết chắc.

Chỉ là hắn vừa nghĩ xong điều này, chỉ thấy một cái bàn chân đã tiếp cận lên mặt của hắn. Vũ Văn Thương Thanh chỉ kịp hét lên: “Ngươi điên.....”

Nghe được búp 1 tiếng, giống như là trái dưa hấu vỡ vụn 1 dạng, đầu lâu của Vũ Văn Thượng Thanh chính là như thế tan vỡ.

Trong thấy 1 màn này, Tuệ Tĩnh Công Chúa sắc mặt biến đổi, nàng không nghĩ tới Doanh Thiên thế mà làm thật.

1 bên Tĩnh Giải Hàn đã sớm không dám nói gì, nàng đã bị sợ hãi từ ban nãy. Chỉ là núp sau Tuệ Tĩnh mà thôi.

Nhưng người khác bao gồm Xích Ý Lan giờ phút này cũng đều nghĩ Doanh Thiên bị điên rồi.

Đừng nói bên ngoài kia Kim Vũ Thần Tổ sẽ nổi cơn lôi đình, hắn có thể sống sót qua tháp hay không còn chưa biết.

Không ai nói gì, mọi người yên lặng chờ đợi, chờ lực lượng thần bí xuất hiện xoắn giết Doanh Thiên.

Nhưng là, 1 phút qua đi, 5 phút, căn bản là không có bất cứ cái gì xảy ra.

“Chuyện gì, chẳng phải nói giết người trong tháp sẽ bị lực lượng thần bí xoắn giết hay sao, tại sao hắn không bị gì”.

“Chẳng lẽ nói, tháp có vấn đề gì sao”.

“Đây là như thế nào”..

Doanh Thiên lạnh lùng hướng sang Tĩnh Giải Hàn, hắn trên khuôn mặt 1 chút biểu tình cũng không có, thản nhiên vô cùng. Giống như vừa rồi giết người không phải hắn.

“Đến lượt nha đầu nguoi”. Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Tĩnh Giải Hàn sắc mặt trắng bệch núp sau lưng Tuệ Tĩnh Công Chúa. Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng là bất đắc dĩ nói: “Công Tử, xin hãy tha cho Giải Hàn 1 mạng, nàng còn nhỏ tuổi, lại được nuông chiều quá nhiều, sự tình đều hiểu chưa rõ, nàng cũng không đáng chết”.

“Xin cho nàng, liền cả nguoi đều giết 1 lượt”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng là biến sắc. Nàng tự nhận chính mình cường đại hơn Vũ Văn Thượng Thanh 1 đoạn. Nhưng cũng chỉ là 1 đoạn mà thôi.

Nàng biết chính mình căn bản không phải đối thủ của Doanh Thiên. Nhưng là Tĩnh Giải Hàn có quan hệ sâu sắc cùng nàng. Nàng khó có thể thấy chết không cứu: “Công tử, Giải Hàn chỉ là 1 đứa trẻ, công tử có thể tha cho nàng lần này được không”.

Doanh Thiên cách không đánh ra 1 quyền. 1 quyền này không có cái gì hoa mỹ. Chỉ là 1 quyền bình thường phổ thông.

Nhưng là 1 quyền này lại đánh cho nghe được tiếng gió rít vù vù.

Nghe được “Xoẹt” 1 tiếng.

Tĩnh Giải Hàn thân thể bay ngược ra sau, hộc máu ngắt đi.

Tuệ Tĩnh Công Chúa vội vàng kiểm tra nàng.

“Còn tốt, vẫn còn sống”. Tuệ Tĩnh Công Chúa thở phào 1 hơi. Sau đó hướng Doanh Thiên cúi đầu nói: “Tạ công tử thủ hạ lưu tình”.

Mặc dù nói vừa rồi Doanh Thiên không có trực tiếp giết chết nàng. Nhưng là hắn 1 quyền kia đã phé đi 1 cánh tay của nàng, trừ phi có được nghịch thiên thần dược mới có thể đem nàng cánh tay kia khôi phục.

Doanh Thiên cũng là chỉ trừng phạt mà thôi. Dù sao hắn cũng không giết 1 đứa bé. Đối với Doanh Thiên mà nói, Tĩnh Giải Hàn quả thật là 1 cái hết sức trẻ con.

Cũng ngay lúc này, tầng thế giới này bỗng nhiên tối sầm lại, chỉ thấy trên bầu trời kia mây đen đang điên cuồng tụ họp lại.

“Đến rồi, Diêm Thần Liên muốn độ kiếp”. Có người không khỏi nói lên.

Trên bầu trời kia vậy mà nhanh chóng hình thành 1 cái vòng xoáy khổng lồ. Giống như 1 đầu quái thú muôn thôn phệ thế gian hết thấy đồ vật vậy.

Có thiên tài không khỏi thốt lên: “Thiên kiếp là thuộc về thiên địa lực lượng, chẳng lẽ lực lượng thiên kiếp có thể đánh xuyên Vạn Lý Tháp tiến vào đây sao”.

P/s. Sắp tới nghỉ tết dương nha ae ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Độ Kiếp

Đối với thiên tài kia thắc mắc. Ở đây cũng không có người lý giải.

Bọn hắn đều tin rằng, bên trong tháp này là hoàn toàn cùng với bên ngoài tách biệt. Đáng lý ra thiên kiếp không thể đánh tới.

Đối với vấn đề này, Xích Ý Lan cũng tò mò không thôi. Nàng vẫn là nhịn không được hỏi Doanh Thiên.

“Công tử, đây là vì sao?”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp ;”Không có vì sao, nó độ chính là thế giới này kiếp, không phải bên ngoài kiếp”.

Nghe được Doanh Thiên lời này, bên kia những thiên tài kia đều lộ ra có chút không hiểu. Nhưng cho dù không hiểu thì bọn hắn cũng không dám nói gì.

Bởi vì Doanh Thiên thực lực cường đại tại đó, cũng không ai cho rằng Doanh Thiên nói bậy bạ cái gì.

Rốt cuộc vẫn là có người nhịn không được muốn hỏi, đó là 1 cái thiếu niên trẻ tuổi. Hắn hỏi ;”Doanh Công Tử lời vừa rồi là như thế nào”.

Đối với thiếu niên này đặt câu hỏi, trái với mọi người suy nghĩ rằng Doanh Thiên sẽ khinh thường trả lời, hắn ngược lại là cười đáp:”Mỗi 1 tầng tháp đều là 1 thế giới, 1 thế giới sẽ đều có riêng cho mình pháp tắc thế giới cùng lực lượng, nó sinh ra ở trong này, đương nhiên phải độ kiếp thế giới này”.

Lời vừa ra, tất cả mọi người ở đây chợt hiểu, đúng vậy, nếu nó muốn hoá thành người, lại muốn rời đi Vạn Lý Tháp ra bên ngoài, đương nhiên phải vượt qua thế giới này thử thách.

Lúc này, bầu trời trong này đã hoàn toàn bị mây đen che phủ. Có thể nghe thấy trên bầu trời kia ầm ầm từng đạo kiếp lôi.

Rất nhanh, một cổ đặc biệt uy áp không lồ vô biên từ bầu trời hạ xuống.

Đối diện cái này không bỏ thiên địa uy thế, các thiên tài đều là mặt mũi trắng bệch, bọn hắn cảm tưởng mình giống như 1 chiếc lá trong cơn bão vậy, bất cứ lúc nào đều có thể bị thổi bay.

Đối diện dạng này không bỏ tràng diện, bất kì ai đều sẽ cảm thấy nhỏ bé vô cùng.

Nói tới, thiên kiếp cũng có rất nhiều loại thiên kiếp. Mà ở đây các thiên tài đa số cũng chỉ là nghe qua mà thôi. Cũng chưa có ai tận mắt chứng kiến thiên kiếp.

Nghe đồn rằng bên trong thiên kiếp có ẩn chứa đại đạo thiên địa, nếu là có thể may mắn quan sát thiên kiếp từ đó ngộ ra đại đạo, con đường thành thần tiên sẽ dễ dàng rất nhiều.

Nghe được trên bầu trời kia thanh âm “ừ ừ”. Nhanh chóng, 1 đạo kiếp lôi xuyên thẳng từ trên bầu trời hạ xuống chính giữa Diễm Thần Liên kia.

“Uỳnh...”. 1 tiếng nổ lớn vang lên, tiếng nổ này giống như muốn đem toàn bộ thế giới nổ tung 1 dạng.

Tại dưới thiên kiếp trùng kích đi xuống, toàn bộ hồ dung nham bị đánh nổ tung toé, dung nham bay đầy trời.

Có vài người đứng quá gần chính là bị thiên kiếp lan tới, đều không kêu thảm 1 tiếng liền tan thành tro bụi.

Còn lại đều bị lực lượng trùng kích đánh bay ra phía sau, hộc máu.

“Thật kinh khủng”. Có thiên tài vừa rồi bị dính dư ba âm thâm kinh hãi.

Có được người làm gương, tất cả mọi người đều nhanh chóng lui lại phía sau, bởi vì bọn hắn đều nghe nói, thiên kiếp mỗi 1 đạo sau đều mạnh hơn đạo trước.

Trên bầu trời lại lần nữa tụ hội thiên kiếp. Uy thế càng mạnh hơn 1 phần, hiển nhiên đạo kiếp lôi tiếp theo sẽ mạnh hơn rất nhiều.

“Xoẹt”. Không báo trước, kiếp lôi trực tiếp giáng thẳng xuống đoá Diễm Thần Liên kia.

Uy thế lần này không chỉ gấp mười.

Rất nhanh khói bụi tan đi.

Mọi người nhìn lại chỉ thấy đoá Diễm Thần Liên kia lúc này toàn thân trào ra quang mang thần thánh, mặc dù trên thân có 1 chút rách nát, nhưng rất

nhanh chóng liền chữa trị lại.

“Đã xong sao?”. Có người hỏi.

“Chưa, vẫn còn”. Có Thiên tài ánh mắt nhìn lên bầu trời về mặt ngưng trọng nói ra.

Chỉ thấy vậy mà cái vòng xoáy trên bầu trời kia đã tan rã. Thay vào đó là một cái đồ án hình tròn.

Đồ án này màu vàng, bên trên nó có đủ loại hoa văn rườm rà kỳ lạ vô cùng.

“Ông Ông”. Nghe được từng cái cộng hưởng thanh âm vang lên. Thiên địa uy áp lại càng mạnh hơn so với lúc trước. Chính là 100 lần đều ít.

Rốt cuộc, có thiên tài chịu không nổi uy áp này mà trực tiếp bị ép quỳ xuống.

Rất nhanh, có rất nhiều cũng chịu không nổi mà bị ép cho quỳ.

Cảm thấy không ổn, ở đây thiên tài đều là dùng hết sức mình muốn tránh xa khỏi nơi này càng xa càng tốt.

Doanh Thiên mỉm cười nói ;”Vậy mà chiêu đến Phá Diệt Thiên Kiếp, đồa hoa này cũng đủ đen đủi rồi”.

Phá Diệt Thiên Kiếp, đây là đối với bất kỳ dạng nào tu sĩ cường giả, ma thú hoặc các loại sinh linh, thậm chí là đồ vật đều cảm thấy sợ hãi nhất thiên kiếp.

Phá Diệt Thiên Kiếp, tên như ý nghĩa, một khi xuất hiện chính là phá diệt.

Nó tồn tại bởi Thiên Đạo chế bá quy tắc, tại Thiên Địa nhận định một thứ gì đó, bao gồm 1 người, 1 đồ vật như là binh khí hay các loại ma thú, linh được,..... không được phép tồn tại.

Thì thiên địa sẽ buông xuống phá diệt thiên kiếp để hủy diệt nó.

Mỗi lần Phá Diệt đều có nắm chắc đến 10 phần có thể hủy diệt đồ vật độ kiếp. Cho nên, vạn cổ tới nay, có thể độ qua Phá Diệt Thiên Kiếp là lác đác không có mấy.

Cái này để hấn có chút hồi tưởng, năm xưa hấn lừa gạt Thiên Đạo để tu luyện. Cho nên hấn mỗi 1 lần độ kiếp là đều mang Phá Diệt Thiên Kiếp xuống độ hấn.

Chính hấn liền cũng không nhớ mình đã độ qua bao nhiêu lần Phá Diệt Thiên Kiếp. Vì một số nguyên nhân khiến hấn bắt tử bất diệt.

Nhưng là tại những năm tháng kia, khi tu vi chưa đủ. Hấn vẫn là nhận đủ loại đau đớn muốn chết đi sống lại.

Xích Ý Lan có chút tò mò hỏi Doanh Thiên:”Công tử, liệu nó có thể hay không độ qua”.

”Không thể”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói 1 câu. Hấn dám bảo đảm, chỉ 1 cái 70 vạn năm thân được không có cách nào độ qua Phá Diệt Thiên Kiếp.

Hấn từng nhìn qua 1 gốc Thánh Dược tồn tại mấy cái kỷ nguyên đều không thể độ qua. Phá Diệt Thiên Kiếp là vô cùng khủng khiếp.

”Nếu như nó độ không qua, vậy chẳng phải liền tan thành mây khói. Như vậy làm sao lấy”. Xích Ý Lan có chút không hiểu.

”Đơn giản, độ kiếp giúp nó là được”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

”Cái gì, độ kiếp thay”. Không chỉ Xích Ý Lan mà ngay cả những người bên ngoài kia đều giật mình.

Bọn hấn mặc dù chưa từng độ kiếp. Nhưng là ai cũng đều biết, cá nhân độ kiếp khó khăn không nói, nếu là có thêm người đứng gần phạm vi độ kiếp. Thiên kiếp sẽ nhận định thêm người độ kiếp.

Uy lực lúc đó sẽ tăng lên không chỉ mười lần. Độ hung hiểm tăng lên là không thể nghi ngờ.

Lúc này, Thiên uy đã ép đến nặng nề. Không gian như đông kết lại. Giờ phút này muốn di chuyển đều mười phần khó khăn.

Chỉ thấy bên trên bầu trời đồ án kia lúc này đã càng khuếch đại đến không gì sánh được.

Mà bên dưới mặt đất, đồa Diễm Thần Liên kia thần quang phun ra nuốt vào. Quang mang thần thánh ngập tràn thiên địa.

Một cái cự đại không gì sánh được hư ảnh thần liên xuất hiện.

Rõ ràng. Đồa Diễm Thần Liên này muốn toàn lực phòng ngự trước Phá Diệt Thiên Kiếp này.

Rốt cuộc, trên bầu trời thiên kiếp đã ngưng tụ xong lực lượng.

"Xoẹt....Oanh". 5 đạo khổng lồ ngũ sắc kiếp lôi từ trên cao oanh thẳng xuống.

Hư ảnh liên hoa kia lúc này đã ngưng thực vô cùng, tạo thành rắn chắc nhất tường phòng hộ. Tựa hồ cho dù trời có sụp xuống đều không thể đem nó phá vỡ.

"Rắc.....Rắc".

Nhưng là, dưới không khí kiếp lôi kiếp hủy diệt. Hư ảnh liên hoa kia nhanh chóng bị vỡ nát. Tinh hoa tung toé bay đầy trời.

Có thể nghĩ, 1 khi hư ảnh thần liên kia hoàn toàn bị đánh vỡ. Diễm Thần Liên sẽ bại lộ dưới thiên kiếp.

Đổi mặt không bỏ như vậy thiên kiếp. Nó chắc chắn phải tan thành mây khói không thể nghi ngờ.

Cuối cùng, Nghe được "Phanh" 1 tiếng. Hư ảnh thần liên rốt cuộc chịu không được lực lượng Thiên kiếp trùng kích mà hoàn toàn vỡ nát đi ra.

Không có gì ngăn trở, kiếp lôi tiếp tục hướng bản thể Diễm Thần Liên đánh tới.

Ngay tại thời khắc lôi chớp sắp chạm tới. Một cái thân ảnh lấy tốc độ so với thiên kiếp còn muốn nhanh hơn xuất hiện chắn giữa Diễm Thần Liên.

Rốt cuộc, ngũ sắc kiếp lôi trực tiếp trên thân thể Doanh Thiên đánh vào.

Chỉ thấy ánh sáng chói lóa khắp cả 1 vùng. Kiếp lôi vô cùng vô tận đánh xuống. Tựa hồ như không hủy diệt Diễm Thần Liên thì sẽ không dừng lại.

Cuối cùng 1 lát sau. Lôi chớp dừng lại. Nhưng là trên bầu trời mây đen cùng đồ án cũng chưa có tiêu tán.

Khói bụi tan đi để lộ ra Doanh Thiên. Lúc này, Doanh Thiên chính là hoàn hảo. Không có chút tổn hại.

Trông thấy cảnh này, Xích Ý Lan con mắt co rụt lại.

Những cái thiên tài kia cũng là mồm miệng há hốc. mắt mũi trọn trùng không thể tin trước mắt một màn này.

Bọn hắn đều chưa từng tin tưởng sẽ có người bên dưới thiên kiếp lại có thể hoàn hảo vô hại như thế. Hơn nữa đây là không khí thiên kiếp như thế.

Ngay tại lúc này. Từng đạo từng đạo thiên văn xuất hiện dày đặc trên bầu trời.

Hiển nhiên, Doanh Thiên đứng ra độ kiếp thay khiến cho thiên đạo giận dữ. Nó chuẩn bị mang mạnh mẽ hơn thiên kiếp buông xuống. Muốn tru diệt Doanh Thiên cùng Diễm Thần Liên 1 lượt.

Chỉ thấy lần này. Cả tầng thế giới này đều rung lên bần bật. Tựa hồ như muốn đem toàn bộ thế giới này nổ tung 1 dạng.

"Mau nhìn, đó là cái gì". 1 cái thiên tài giật mình kêu lên. Tay chỉ vòng xoáy trên bầu trời.

Lúc này. Ánh mắt mọi người cũng đều hướng tới vòng xoáy kia.

Chỉ thấy bên trong vòng xoáy lúc này dần dần thò ra 1 vật.

Chính xác là 1 đầu lưỡi kiếm màu vàng. Đầu lưỡi kiếm này to lớn vô cùng. Nó chậm rãi từ trong vòng xoáy đi ra.

Trông thấy lưỡi kiếm này dần dần đi ra. Xích Ý Lan ánh mắt co rụt lại sợ hãi lắm lắm."Trong truyền thuyết Phá Diệt Thiên Kiếp, vậy mà thật sự tồn tại".

Phá Diệt Thiên Kiếp là biến thể cấp độ thứ nhất của Phá Diệt Kiếp.

Nó tụ tập toàn bộ uy lực của thế giới này. Muốn đánh ra 1 kích mạnh nhất. 1 kích hoàn toàn có thể đem bên dưới đóa Diễm Thần Liên cùng Nhân Loại kia đánh giết thành tro bụi.

Cuối cùng, Thanh kiếm kia hoàn toàn lộ ra bên ngoài.

Nó dài tới mấy vạn trượng. Trên thân kiếm phủ dày đặc các loại phù văn khiến người xem không hiểu.

Thân kiếm phát ra khí tức không khí khiến cho người đều thờ không nổi.

Ngay lúc này, bên trong tầng thế giới này toàn bộ lực lượng đang điên cuồng tụ hội trên thân kiếm. Uy thế càng lúc càng mạnh.

"Không xong, chúng ta mau rời khỏi đây. Đạo thiên kiếp này hoàn toàn có thể hủy diệt tầng thế giới này". 1 cái Thiên Tài kinh hãi nói ra. Sau đó lấy tốc độ nhanh nhất hướng truyền tống trận chạy đi.

Những cái khác thiên tài cũng nhao nhao bỏ chạy. Mặc dù nói bọn hắn thêm muốn Diễm Thần Liên. Nhưng mà mạng sống quan trọng hơn. Không có ai

chịu mạo hiểm ở lại.

Xích Ý Lan cũng có chút do dự. Cuối cùng nàng nhìn thật sâu Doanh Thiên 1 lần. Hắn vẫn là bình thản đứng đó. Không chút biểu cảm, không sợ hãi, cũng không muốn chạy.

Rốt cuộc, Xích Ý Lan vẫn là quyết định tránh đi. Nàng quay đầu tiến tới truyền tống trận.

Ngay tại thời điểm nàng đặt chân vào truyền tống trận lên tầng trên. Nàng nghe thấy 1 tiếng nổ đĩnh tai nhức óc. Cả Thiên địa tràn ngập trong quang hoả.

Sau đó nàng biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Hoả Diễm Quái Vật

Lúc này đây, thiên địa giống như sụp xuống 1 dạng.

"Oanh".

Trên bầu trời thanh cự kiếm kia chính là kấy tốc độ khủng bố nhất tại hướng Doanh Thiên lao xuống.

Đối mặt thanh cự kiếm này, Doanh Thiên chính là lộ ra vô cùng nhỏ bé 1 dạng. Giống như là 1 chiếc lá chơi vơi giữa cơn bão vậy. lúc nào cũng có thể tan biến 1 dạng.

Nhưng là mặc kệ thanh cự kiếm kia lao tới, Doanh Thiên vẫn là bình thản vô cùng. Hắn cũng không có đi vận dụng cái gì đại đạo, cũng không vận dụng bất cứ cái gì đi đỡ lấy thiên kiếp này, chủ ý của hắn. Chính là đem bộ thân thể này đón nhận thiên kiếp.

Tại thời điểm thanh cự kiếm này chạm tới Doanh Thiên thân thể. Một cái đĩnh tai nhức óc tiếng nổ vang lên. Cả tòa thế giới này giống như nổ tung 1 dạng. Dưới lực lượng khủng bố như vậy trùng kích, tầng thế giới này điên cuồng rung chuyển.

Nếu là thời điểm này, còn có người ở tại tầng thế giới này, e rằng sẽ bị lực lượng này đánh cho tan xương nát thịt.

Cả tầng thế giới này bị bao phủ bởi 1 màn ánh sáng chói lòa. nếu là có người ở đây, chính là đưa bàn tay đều không nhìn thấy.

Mà bên trong thiên kiếp, Doanh Thiên lúc này đang điên cuồng hấp thu lực lượng thiên kiếp. Đúng thế, chính là hấp thu, hắn muốn đem lực lượng thiên kiếp tôi rèn bộ thân thể này. Để linh hồn của hắn dung hợp hoàn mỹ hơn.

Tại dưới thiên kiếp tôi rèn. Thân thể Doanh Thiên cũng là phát sinh biến hóa khôn lường. Thân thể lực lượng ngày càng được nâng cao. Từng cái từng cái khiếu huyết liên tục thu nạp thiên kiếp lực lượng mở rộng ra.

Không những thế. Tu vi của Doanh Thiên cũng đang nhanh chóng tăng lên, bình thường tới nói, Linh Động Cảnh tu sĩ muốn tấn thăng lên Địa Nguyên Cảnh chính là cần đem chân mệnh dung hợp vào Linh Động để diễn hóa thành Địa Nguyên Tâm.

Địa Nguyên Tâm 1 khi hình thành chính là Địa Nguyên Cảnh. Sau đó liên tục hấp thu Địa Linh Khi để nuôi dưỡng Địa Nguyên Tâm. 1 khi Địa Nguyên Tâm đạt đến trình độ nhất định sẽ thoát biến thành Thiên Nguyên Tâm.

Tất nhiên đó là đối với bình thường tu sĩ mà thôi. Về phần Doanh Thiên thì không có rắc rối như vậy. Hắn trực tiếp diễn hóa ra 1 viên Địa Nguyên Tâm bên trong Linh Động của mình.

Nghe được trong thể nội Doanh Thiên bạo hưởng 1 tiếng, hắn vậy mà thành công tấn thăng lên tới Địa Nguyên Cảnh

Dưới tình huống thiên kiếp điên cuồng đi vào cơ thể Doanh Thiên giống như trút nước. Bên trong thức hải của Doanh Thiên vậy mà dần dần hình thành 1 vùng lõi hải.

Đối với tình huống này, Doanh Thiên cũng không để ý. Hắn càng muốn hấp thu nhiều hơn thiên kiếp lực lượng.

Trải qua hơn 3 canh giờ, cuối cùng thiên kiếp vẫn là dừng lại. Nó biết căn bản không giết được Doanh Thiên mà chỉ làm cho hắn được như ý. Cuối cùng nó vẫn là đem thiên kiếp thu hồi.

Doanh Thiên cũng là đã dự liệu chuyện này. Hắn liếc nhìn bầu trời nhàn nhạt nở nụ cười: "Keo kiệt"

Cuối cùng hắn nhìn 1 chút xung quanh tình huống.

Lúc này đại địa bị đánh ra 1 cái hộ to mấy vạn trượng, sâu tới vạn trượng.

Mặc dù nói Doanh Thiên đã đem phần lớn thiên kiếp đều cho chặn lại. Nhưng đóa Diễm Thần Liên giờ phút này cũng trở nên tàn phá không chịu nổi. Cánh hoa của nó bị đánh cho thủng rất nhiều chỗ, quang mang trên thân cũng là trở nên vô cùng ảm đạm.

Doanh Thiên trực tiếp duỗi tay ra đưa nó ngắt lấy.

“Grào”.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên đem Diễm Thần Liên thu vào, 1 tiếng kêu lớn vang vọng khắp tầng thế giới này.

Chỉ thấy tại phía chân trời kia bỗng nhiên tràn ngập hỏa diễm

Hỏa diễm lấy tốc độ cực nhanh hướng chỗ Doanh Thiên lao tới.

Cuối cùng, xuất hiện trong tầm mắt là 1 cái vô cùng to lớn quái vật, quái vật này trông giống như 1 đầu bạch tuộc vậy. Trên người nó có tới mấy trăm cái xúc tu. Toàn thân nó bốc lên màu tím hỏa diễm điên cuồng thiêu đốt.

Hỏa diễm này nhiệt độ cực kỳ cao. Cả không gian cũng giống như bị cho thiêu đốt đến vạn dặm.

Rất rõ ràng. Đầu quái vật này chính là bị thiên kiếp cho thức giấc. Nó cũng hướng Doanh Thiên mà tới, nói chính xác, chính là hướng Diễm Thần Liên mà tới.

Doanh Thiên cười nói: “Thông Thần cảnh, nếu là nuốt lấy Diễm Thần Liên liền có thể sánh với Thần”

Trên thực tế, tại tầng thế giới này vốn dĩ có 2 cái hỏa diễm quái vật. Chúng nó đánh nhau qua bao nhiêu vạn năm. Cuối cùng chính là đầu quái vật trước mắt này chiến thắng đem con quái vật còn lại hoàn toàn thôn phệ.

Bây giờ nó chỉ còn kém 1 bước liền có thể đạt tới thần cảnh. Mà cơ hội trước mắt chính là đóa Diễm Thần Liên trong tay Doanh Thiên. Nó há có thể bỏ qua cơ hội này.

Rất nhanh, đầu quái vật này vùng toàn bộ xúc tu của nó hướng Doanh Thiên công tới.

Trong chớp mắt, phô thiên cái địa hỏa diễm ngập trời lao tới.

Hỏa diễm cuồng bạo giống như muốn đốt cháy toàn bộ thế giới này 1 dạng.

Đối mặt dạng này công kích. Doanh Thiên nhẹ nhàng gãy ngón tay của mình.

"Leng Keng".

Chỉ gặp tại dưới ngón tay của Doanh Thiên dẫn dắt, từ bên dưới mặt đất xuyên lên từng đầu từng đầu băng xích.

Từng đầu xích này được tạo nên từ hàn băng lạnh lẽo dưới lòng đất. Mỗi một đầu băng xích đều thô to vô cùng.

Toàn bộ băng xích này chính là hướng quái vật hỏa diễm công tới, trong nháy mắt chính là đem quái vật hỏa diễm khóa lại.

Thời điểm băng xích này khóa trên thân quái vật hỏa diễm. Nghe được "Tư Tư Tư" thanh âm vang lên.

Chỉ thấy tại nơi băng xích chạm vào thân thể hỏa diễm quái vật bốc lên nghi ngút khói trắng cùng hơi nóng.

Trong chốc lát, khói trắng lan toả khắp vùng thiên địa này. Toàn bộ vùng thiên địa này ngập trong sương mù dày đặc.

Bị xích sắt khóa lại, đầu quái vật này kêu lên những tiếng thảm thiết. Tựa hồ như nó rất đau đớn.

Sau đó nó điên cuồng giãy giụa, đem xung quanh đại địa đều cho tàn phá vô cùng bừa bãi.

Nhưng là hết thấy đều làm không nên trò trống gì. Mặc kệ nó như thế nào giãy giụa, mặc kệ nó như thế nào phản kháng. Hết thấy băng xích đều đem nó trói chặt lại không có cách nào thoát ra.

"Trước mặt ta chơi lửa, nguoi quá đen đui". Doanh Thiên cười nói, sau đó hất nhấc lên ngón tay của mình. Chỉ thấy trên đầu ngón tay trở của Doanh Thiên xuất hiện một đốm nhỏ bé ngọn lửa.

Ngọn lửa này nhỏ bé vô cùng, hơn nữa liên tục lung lay ảm đạm. Tựa hồ như bất kỳ lúc nào cũng có thể tan biến một dạng.

Nhưng là tại thời điểm đốm lửa này xuất hiện. Đầu hỏa diễm quái vật kia giống như là nhìn thấy cái gì kinh khủng nhất 1 dạng.

Nó càng gãy giữa mạnh hơn, càng làm ra điên cuồng phản kháng. Nó muốn chạy, chạy thật xa khỏi ngọn lửa kia.

Nhưng là, Doanh Thiên nhẹ nhàng búng đi ngón tay của mình. Chỉ thấy đốm lửa kia từ từ bay tới chỗ hoả diễm quái vật.

"Phùng".

Ngay tại thời điểm đốm lửa kia chạm tới, từ 1 cái đốm lửa nhỏ bé vô cùng. Nó bỗng nhiên biến thành một đám vô cùng khổng lồ hoả diễm màu vàng.

Mắt thường đều có thể nhìn thấy, từ hoả trên người quái vật nhanh chóng bị ngọn lửa màu vàng thôn phệ.

"Ô Ô Ngao".

Quái vật hoả diễm đau đớn gào thét liên tục, băng xích ban đầu không bị từ hoả thiêu đốt. Nhưng là tiếp xúc với ngọn lửa màu vàng này liền nhanh chóng tan chảy.

Ngọn lửa vàng không ngừng lan rộng, nó hướng xung quanh liên tục khuếch đại. Không gian bị đốt ra thành từng cái hố đen ngòm. Đại địa bị nung chảy thành dung nham.

Chỉ 1 nén hương sau. Toàn bộ tầng thế giới này hoàn toàn chìm trong hoả diễm. Khắp nơi không gian bị thiêu đốt tan vỡ thành hư vô. Toàn bộ mặt đất chỉ có dung nham.

Tầng thế giới này hoàn toàn biến thành thế giới hoả diễm.

Toà truyền tống trận bên kia cũng bị thiêu cháy. Có thể nói, từ nay về sau. Sẽ không có người có thể vượt qua tầng 40 này.

Bởi vì thông đạo duy nhất đã bị huỷ đi. Mà Vạn Lý Thập muốn đi qua phải tuần tự. Mà cho dù có người tiến lên được tầng 40 này hẳn đều phải chết.

Dưới tình huống hoả diễm đốt cháy này. E rằng cần đến 10 vạn năm mới có thể tắt.

Đứng bên trong hoả diễm lúc này. Doanh Thiên đưa tay bắt 1 viên màu đỏ tinh thạch. Chính là hoả diễm quái vật hạch tâm còn sót lại.

Món đồ này mặc dù hẳn không để vào mắt, nhưng là sẽ có người có thể dùng được.

Doanh Thiên cũng không chần chờ. Hắn muốn tiếp tục đi lên. Mặc dù nói truyền tống trận bị huỷ đi. Nhưng là căn bản không làm khó được hắn.

Doanh Thiên đưa 2 tay lên trời. Sau đó trực tiếp xé rách không gian. Nghe được "Xoẹt" 1 tiếng. 1 mảng lớn không gian bị xé toạc ra. Để lộ ra một cái đen ngòm thông đạo.

Không chần chờ, Doanh Thiên trực tiếp thả mình bay lên.

Tại thời điểm hắn lần nữa chạm mặt đất. Đây là một cái đầy nước thế giới.

Từng đầu thủy thú bơi lội bay nhảy trên mặt nước, trên bầu trời từng đàn phi cầm bay lượn. Có là lao xuống mặt nước săn bắt. Cũng có là đang cùng nhau tìm bạn.

Một luồng gió mát lạnh thổi vào người.

Lúc này Doanh Thiên đang đứng trên một hòn đảo nhỏ. Chỉ thấy bên tai lúc này vang lên tiếng Nguyệt Nhi." Sư tôn, mau cứu đồ nhi".

Doanh Thiên quay đầu nhìn qua, chỉ thấy lúc này Nguyệt Nhi đang bị hơn 60 tên thiên tài vây lấy. Trên người Nguyệt Nhi lúc này có ít nhiều thương tích, rõ ràng là vừa bị người ta hành hung.

Doanh Thiên ánh mắt phát lạnh. Hắn chậm rãi bước tới. Hắn cười.

Nếu là có người quen thuộc Doanh Thiên nhìn thấy nụ cười này hẳn sẽ run rẩy khiếp sợ.

Bởi vì khi hắn nở nụ cười này. Có kẻ sắp đen đuôi. Máu chảy chần sẽ chảy

P/s: cầu nguyệt phiếu các loại. Không thì cmt cũng được. Lấy động lực viết:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Giết Sạch

Trông thấy Doanh Thiên bước đến. Đa số thiên tài đều là lộ ra có chút ngạc nhiên. Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi.

Bởi vì Doanh Thiên Địa Nguyên cảnh khí tức kia bọn hắn đều không có để vào mắt.

"Hắn vậy mà đi tới nổi tầng này. Không khỏi quá may mắn đi". Một cái thiên tài không khỏi nói ra.

"Hừ. Chỉ là ăn may mà thôi. Không chừng lát nữa sẽ bỏ mạng nơi đây". Một cái khác thiên tài nói ra.

"Đây là chuyện gì". Doanh Thiên lạnh nhạt hướng Nguyệt Nhi hỏi tới.

Nguyệt Nhi giống như tìm thấy phao cứu sinh liền một bộ đáng thương mếu máo nói, kếm chút là nước mắt rơi ra:" Sư tôn. Đồ đệ tìm thấy một viên thần thạch. Bọn hắn liền muốn cướp đi".

"Như thế nào thần thạch".

Nguyệt Nhi liền đem móc ra 1 viên thần thạch to cỡ chậu rửa mặt. Viên thần thạch này tinh khiết vô cùng. Nhìn qua liền biết cực phẩm.

Trông thấy viên thần thạch này. Xung quanh đám thiên tài kia con mắt đều phát sáng lên. Bọn hắn dạng này tu sĩ mặc dù từng thấy qua thần thạch. Nhưng là to lớn như vậy thần thạch thì căn bản còn chưa nghe qua.

Một viên thần thạch này e rằng đủ chèo trống bọn hắn tu tới thần cảnh.

Rất nhanh liền có người nhin không nổi muốn xuất thủ cướp đoạt.

Tên này vừa ra tay chính là vận dụng nhanh nhất thủ đoạn muốn cướp đi thần thạch.

Nhưng là, tại thời điểm hắn sắp chạm tới viên thần thạch kia. Hắn liền cảm giác thân thể mình bị giữ lại.

Hắn kinh hãi nhìn ra sau. Chỉ thấy không biết từ lúc nào, Doanh Thiên đã túm lấy hắn. Sau đó không chút lưu tình quật hắn xuống mặt đất.

"Rầm"

Chỉ thấy mặt đất bị đập ra một cái chằng chịt vết nứt hỏ lớn.

Tên kia giờ phút này thất khiếu chảy máu. Toàn thân xương cốt cùng kinh mạch đều vỡ vụn cùng đứt gãy. Mặc dù chưa có chết. Nhưng là cũng chỉ còn lại hơi tàn.

Ngay tại vừa rồi. Khi tên này ra tay. Cũng có rất nhiều người phản ứng kịp muốn đồng loạt tranh cướp.

Nhưng là tên kia bị Doanh Thiên trong nháy mắt đánh gần chết khiến những cái này người muốn ra tay đều kinh hãi. Bọn hắn đều nhao nhao dừng lại.

Bọn hắn đều không ai có thể ngờ. Doanh Thiên vậy mà mạnh mẽ đến trình độ này.

Rất nhanh liền có thiên tài nhìn ra mảnh khóc. Hắn nói:"Thân thể của hắn rất mạnh".

Lúc này nhiều người nhao nhao nhìn lại. Quả thật vừa rồi Doanh Thiên sử dụng hoàn toàn là thân thể lực lượng. Không một chút linh lực ba động.

"Hừ, thân thể mạnh thì thế nào. Ta không tin chúng ta đông người như vậy còn không trị được hắn". Có thiên tài hừ lạnh nói.

"Dù sao cũng nên cẩn thận. Tránh đem hắn giết. Nếu không lực lượng thần bí..... ". Một cái thiên tài khác thận trọng nói ra.

Lúc này, Doanh Thiên mới chậm rãi hỏi:"Tiểu tử kia đâu". Doanh Thiên ý hỏi Bạch Thần.

Nguyệt Nhi bèn vội đáp:"Sư tôn, người để tên mặt trắng kia chiếu cô ta. Nhưng hắn đem ta tới đây liền bỏ lại. Người phải trừng trị hắn". Nguyệt Nhi một đáng thương nkia

Doanh Thiên bật cười đáp lại:"Người cái nha đầu này thế nào lời nói không đáng tin đi".

Nghe được Doanh Thiên lời này, Nguyệt Nhi có chút chột dạ, nàng lẩm bầm:"Người ta nói là sự thật mà".

Trên thực tế. Khi lên tới tầng thế giới này. Nhóm Bạch Thần phát hiện viên thần thạch kia. Nhưng là gặp phải một con quái vật mạnh mẽ. Kết quả khi đang chiến đấu Nguyệt Nhi liền ôm thần thạch bỏ chạy, bỏ mặc đám Bạch Thần vất vả chiến đấu.

Chạy tới hòn đảo này liền bị đám người này phát hiện. Sau đó muốn đoạt. Tại chiến đấu một, mặc dù bị áp chế cùng cảnh giới. Nguyệt Nhi vẫn là mạnh mẽ vượt trội.

Nhưng là kẻ địch quá đông. Nàng đối phó không nổi liền bị đánh thương. May mắn Doanh Thiên tới kịp.

Doanh Thiên lúc này kiểm tra 1 chút liền phát hiện hấn đang ở tầng 46. Vì đi xuyên qua vách ngăn không gian nên hấn trực tiếp vượt qua 5 tầng.

Lúc này, bên kia có người đứng ra nói: "Ta khuyên hai người vẫn là để thần Thạch lại, Tránh cho ăn đau khổ".

Đối với lời nói này Doanh Thiên nhàn nhạt đáp lại: "Các ngươi có thể thử".

"Hừ không biết Trời cao đất dày, xem chiêu". Một cái Thiên Tài lập tức xuất thủ.

Hấn vừa ra tay chính là đánh ra trăm Quyền. hơn 100 cái quyền ảnh hưởng Doanh Thiên bay tới mang theo Linh Lực cuồng bạo.

Đổi lại là người khác, 100 quyền này tuyệt đối sẽ đánh gãy toàn bộ xương cốt không thể nghĩ ngờ.

Nhưng là đối mặt quyền ảnh này, Doanh Thiên căn bản không có để ý. Hấn thần nhiên để cho quyền ảnh đánh lên trên thân.

"Bốp..... Bốp"

Nghe được từng cái âm thanh bạo hưởng vang lên, những cái kia Thiên Tài tưởng chừng sẽ gây thương tích cho Doanh Thiên.

Nhưng là khi hấn một lần nữa xuất hiện, trên người hấn căn bản không có lấy một vết thương.

Đương nhiên. Thiên Kiếp uy lực khủng bố đều không thể gây thương tích cho hấn, một cái Linh Vương sơ kỳ Làm sao có thể làm nên trò trống gì.

Trông thấy Doanh Thiên hoàn hảo không tổn hại, tên Thiên Tài này kinh hãi không thôi.

Hấn Mặc dù biết Doanh Thiên thân thể mạnh mẽ, cho nên vừa rồi đánh ra một kích kia đều không có giữ lại. Nhưng mà hấn không thể ngờ, chính mình rất mạnh một kích đều không thể lưu lại một vết xước trên người Doanh Thiên.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Các ngươi mấy cái tốt nhất đều lên một lượt. Chớ để tổn thời gian của ta".

Nghe được doanh Thiên Câu nói này ở đây mấy cái Thiên Tài đều là tức giận không thôi. Bọn hấn mỗi một cái đều là thiên tài trăm năm có một, khi nào lại chịu qua người khinh bỉ như vậy. Hơn nữa còn là 1 cái Địa Nguyên Cảnh nhỏ bé.

Một cái Thiên Tài tức giận quát lên: "Được. như ý ngươi muốn".

Chỉ thấy lập tức tất cả những thiên tài có mặt ở đây đồng loạt ra tay, bọn hấn chính mình đánh ra một kích mạnh nhất.

Bọn hấn cũng không sợ sẽ lỡ tay giết chết Doanh Thiên bởi vì bọn hấn biết, Doanh Thiên thân thể cường đại, rất khó bị đánh giết.

Đủ các loại linh lực công kích liên tục đánh lên người Doanh Thiên, nhưng là hết thấy đều không làm nên trò trống gì. Doanh Thiên vẫn một mực bình yên vô sự.

Rất cục Doanh Thiên động. Hấn chậm rãi bước lên lạnh nhạt nói: "Nên đến lượt ta".

Doanh Thiên 1 cước đạp xuống, 1 cước này của hấn vô cùng nặng nề, tựa hồ như một cước này mang theo cả một tòa thế giới vậy.

Tại thời điểm một cước này đạp xuống. Đại địa này đều chịu không nổi lực lượng trùng kích. Nhanh chóng bị tan vỡ, vô số những vết nứt lấy trung tâm là Doanh Thiên hướng xung quanh lan rộng ra.

Không chỉ có như vậy. Tại một cước này đạp xuống, không khí xung quanh cũng như nổ tung mang theo lực lượng cuồng bạo trùng kích xung quanh. Những cái Thiên Tài kia đều nhanh chóng mang linh lực hộ thể nhưng là vẫn đều bị đánh bay.

Tại thời điểm bọn hấn định thần lại tất cả đều kinh hãi.

"Mạnh như vậy". Một cái Thiên Tài run rẩy nói.

Giờ phút này bọn hấn đều biết chính mình đụng phải thiết bản.

Chỉ thấy Doanh Thiên thân ảnh lóe lên. Lúc hấn xuất hiện lại đã là ở sau lưng một cái thiên tài. Doanh Thiên một quyền oanh thẳng vào đầu hấn.

Nghe được "Bụp" một cái thanh âm vang lên. Đầu lâu của tên thiên tài kia liền giống như một trái dưa hấu nổ tung ra vậy.

Trông thấy cảnh này tất cả mọi người ở đây đều là trợn trừng con mắt, bọn hấn không bao giờ nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà thật dám giết người.

"Điên rồi, hấn không sợ chết sao".

"Tiểu tử này chết chắc".

Những Thiên Tài này để cho rằng Doanh Thiên hẳn phải chết không thể nghi, ngờ bởi vì trăm vạn năm đến nay chưa có ai giết người trong tháp mà còn sống đi ra cả.

Bọn hắn yên lặng chờ đợi nhưng là rất lâu sau đó đều không có chuyện gì xảy ra.

Một cái thiên tài nhi hoặc hỏi:"Chuyện gì xảy ra, tại sao hắn không bị xoắn giết".

" Chẳng lẽ nói lực lượng thần bí đã biến mất". Có người suy đoán.

" Nếu đã như vậy toàn lực công kích giết chết hắn". Một cái khác Thiên Tài quả quyết nói ra.

Quả nhiên bọn hắn đều chuẩn bị mạnh nhất công kích. Bọn hắn mỗi một cái đều toàn lực ra tay. Chính là muốn đem Doanh Thiên giết chết.

Nhưng là, một cái thanh âm lạnh lẽo vang lên, khiến bọn hắn đều nổi lên gai ốc. Từ trong khí tức trong nháy mắt ập lên tâm trí bọn hắn.

Doanh Thiên thân ảnh lóe lên, chỉ thấy trong nháy mắt, huyết vụ bay đầy trời. Từng đoạn thi thể gồm tay chân các chi cùng đầu lâu rơi xuống.

Trong chốc lát liền có hơn 10 tên thiên tài bị Doanh Thiên xé nát thân thể.

Trông thấy cảnh này, không còn ai còn có ý chí chiến đấu tiếp tục. Trong mắt những cái thiên tài kia giờ này. Doanh Thiên tựa như một tôn ác ma địa ngục.

Bọn hắn giờ phút này trong nội tâm đều là sợ hãi. Bọn hắn bỏ chạy. Bọn hắn chỉ muốn tránh thật xa nơi này.

"Muốn đi, trễ". Doanh Thiên thanh âm lạnh nhạt không chút cảm tình vang lên.

Chỉ thấy ngay tại Doanh Thiên dứt lời. Không gian nơi này đều giống như nổ tung.

Từng cái thiên tài đang bỏ chạy kia thân thể bỗng nhiên nứt toác. Tứ chi của bọn hắn đều nổ tung.

Từng cái nhân còn rơi xuống đất. Có kẻ chịu không nổi mà bỏ mình. Cũng có kẻ vẫn còn thoi thóp.

Đối với những kẻ này. Doanh Thiên căn bản không thương hại. Hắn giết qua quá nhiều người. Chính hắn liền đếm không hết.

Hắn giết đến chán. Bình thường tới nói, một đám người cho dù chửi rủa lăng mạ hắn. Gây sự cùng hắn, muốn giết hắn. Doanh Thiên cũng sẽ không để ý.

Nhưng là, động tới hắn bên người vậy liền thảm. Mặc kệ người là ai đều phải đem mạng sống ra trả giá.

Đã từng tại xa xôi kỷ nguyên kia. Chấp chương chư thiên vạn giới đương kim Thiên Đế, chính là đem hắn một cái người bên cạnh cho giết. Kết quả là hắn nhập Thiên Đình, đồ sát ngàn vạn thiên binh thiên tướng. Đem cả Thiên Đế kia gia tộc giết chó gà không tha.

Cuối cùng mấy vị Thiên Tôn đồng loạt xuất hiện khuyên bảo mới khiến hắn dừng tay lại.

Nói cho cùng, hắn người thân cận, là ranh giới cuối cùng của hắn, Doanh Thiên chính là một cái thích bao che khuyết điểm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Khiếp Sợ

Đúng lúc này, từ xa có một đám người nhanh chóng bay tới.

Chính là đám người Bạch Thần.

Giờ phút này, trông thấy một màn này bọn hắn mấy người chính là không khỏi biến sắc.

Vùng đất này cơ hồ trông giống như một tràng luyện ngục.

Doanh Thiên lạnh lùng đứng đó, khắp nơi đều có thi thể bộ phận rơi vãi. Vài tên còn sống sót kêu lên những tiếng rên rỉ đến rợn người. Mùi máu tanh nồng nặc quanh quẩn trong không gian.

Vài người định lực yếu kém chính là trực tiếp nôn mửa.

Bạch Vũ sắc mặt trắng bệch. Bọn hắn từ xa tới. Không hiểu chuyện gì xảy ra. Nhưng là nhìn vào hiện trường liền biết. Là Doanh Thiên ra tay.

Bạch Thần giờ phút này cũng là tâm thần căng cứng. Doanh Thiên để cho hắn chiếu cố Nguyệt Nhi. Nhưng là trong lúc lo là để Nguyệt Nhi lạc mất.

Cứ việc hắn là tây vực đệ nhất thiên tài. Định lực rắn chắc. Nhưng là đối mặt Doanh Thiên dạng này tồn tại. Hắn cũng không khỏi run rẩy.

Rốt cuộc. Hít sâu một hơi. Bạch Thần bước tới Doanh Thiên trước mặt cúi đầu thành khẩn nói:"Ta vô năng, không thể làm tốt việc đại nhân giao, xin người thứ tội".

Doanh Thiên nhìn Bạch Thần nhàn nhạt đáp lại:"Không có việc gì, làm tốt lắm". Dừng một chút Doanh Thiên nói tiếp:"Tiếp theo đó các ngươi nên rời khỏi đây đi".

Nghe được Doanh Thiên nói vậy, Bạch Thần đám người không khỏi nghi hoặc. Bọn hắn vất vả đi tới tầng này vậy mà hiện tại Doanh Thiên lại muốn bọn hắn rời đi.

Cứ việc không cam lòng, nhưng là ai dám trái Doanh Thiên lời, dù sao bọn hắn một đường chạy tới tầng này đều thu thập được không ít bảo vật. Cho dù hiện tại rời đi cũng không có gì đáng tiếc.

"Đưa nàng ra giao cho Tuyết Ngao Linh mấy người bên ngoài". Doanh Thiên chỉ Nguyệt Nhi phân phó cho Bạch Vũ.

Dứt lời hắn liền tiếp tục hướng tầng trên đi lên.

Ngay tại thời điểm hắn đặt chân lên tầng 47. Từng cái âm thanh chiến đấu liên tục vang lên.

Chỉ thấy lúc này một đám người đang vất vả chiến đấu với một làn thú triều.

Thú triều này toàn bộ là Phong Lang. Phong Lang là ma thú cấp thấp. Con trưởng thành bắt quá là cấp 4 tương đương Địa Nguyên Cảnh, yếu kém còn có cấp 3 và cấp 2.

Mặc dù thực lực yếu kém nhưng là bọn chúng lại đông vô cùng vô tận. Cơ hồ có tới ngàn vạn con.

Con trước bị chém giết con sau lại lao lên. Tựa như không đem đám nhân loại này giết chết liền không dừng.

Lúc này có tới mấy chục vạn con Phong Lang đã bị chém giết. Xác chết chất cao như núi. Nhưng là số lượng vẫn là quá đông.

Bên này đám người cũng đều là chật vật.

Bình thường nếu là toàn thịnh tu vi bọn hắn có lẽ đều không sợ. Bởi vì lên tới tầng này cơ hồ đều là cấp cao nhất thiên tài. Bao gồm Thanh Tiêu, Cuồng Long,... các loại. Ngay cả Hoàng Thiên Thái Tử Cũng ở bên trong.

Nhưng là hiện tại bọn hắn đều bị áp chế tại Linh Vương sơ kỳ. Không cách nào phát huy chiến lực chân chính.

Tại thời điểm Doanh Thiên xuất hiện, mặc dù đang vất vả chiến đấu. Nhưng là vẫn có người nhận ra.

Bọn hắn thầm mừng sẽ có người giúp sức. Nhưng là nhìn thấy Doanh Thiên cái này Địa Nguyên Cảnh khí tức, rất nhanh liền thất vọng xuống.

Quả thật, nếu là thêm 1 cái thực lực không kém thiên tài liền có thể cùng bọn hắn chia sẻ áp lực. Nhưng là Doanh Thiên dạng này một cái Địa Nguyên Cảnh e rằng không đến nhảy mất liền sẽ bị đàn Phong Lang này ăn đến tinh quang.

Lúc này, bên trái Doanh Thiên có 2 cái thiên tài đang bị rất nhiều Phong Lang quần lấy. 2 tên này giờ phút này đều đã là nỗ lực hết sức. Trên người thương tích chồng chất.

Bọn hắn đang dần dần bị bức lui. Ánh mắt 2 người nhìn về phía Doanh Thiên. Rất nhanh bọn hắn ánh mắt liền trao đổi. Sau đó thầm gật đầu.

2 người này chậm rãi lui về phía Doanh Thiên.

Ngay tại thời điểm đến bên cạnh Doanh Thiên. Trong đó 1 tên lập tức lấy tốc độ nhanh nhất xuất hiện sau lưng Doanh Thiên.

Hắn toàn lực đánh ra một kích vào người Doanh Thiên. Mục đích là muốn đẩy Doanh Thiên vào bầy Phong Lang. Tranh thủ cho bọn hắn vài giây thoát thân.

Nhưng là, làm hắn kinh hãi là. Hắn một kích này giống như đánh lên thiết bản. Âm thanh va chạm nặng nề vang lên.

Hắn chỉ cảm thấy tay mình chết lặng. Giống như là đánh vào một khối thép vậy.

Doanh Thiên mỉm cười túm lấy tay của hắn nhàn nhạt nói:"Đề ta giúp ngươi".

Chỉ thấy Doanh Thiên chính là trực tiếp ném đi. Tên kia một chút phản kháng đều không có. Thân thể của hắn bị ném bay vào trong đàn Phong Lang.

Ngay lập tức. Hắn bị Phong Lang bắt lại. Từng cái thanh âm nhai nuốt ghê rợn kèm theo đó là tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Cái này để cho tên còn lại mặt mũi tái nhợt. Hắn không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà mạnh mẽ như vậy. Hắn lập tức quay đầu bỏ chạy.

Nhưng là thân thể của hắn lại không chịu nổi điều khiển. Giờ phút này. Hắn chỉ cảm thấy thân thể của mình nặng nề vô cùng. Muốn nhấc chân lên đều không thể.

Ngay lúc này. Mấy trăm con Phong Lang nhào tới. Đem hắn thân thể xé rách. Rất nhanh tên này liền bạch cốt cũng không còn.

Sau đó. Doanh Thiên một chương úp xuống. Chỉ thấy ngàn vạn con Phong Lang trong nháy mắt liền bị hóa thành huyết vụ.

Trong chốc lát, khắp nơi trong không khí bay đầy huyết vụ. Những cái kia đang chiến đấu đều là trợn mắt há mồm nhìn một màn này.

Sau đó bọn hắn ánh mắt lại nhìn về phía Doanh Thiên. Trong con mắt tràn đầy kinh sợ.

Giờ phút này. Doanh Thiên giống như một tôn thần linh vậy.

Bọn hắn không khỏi tin vào mắt mình. bọn hắn chưa bao giờ thấy qua điều gì tương tự. Cái này đánh vỡ bọn hắn thường thức. Từ lúc nào 1 cái Địa Nguyên Cảnh lại khủng bố đến vậy.

Cho đến lúc này. Cũng không có ai tin tưởng Doanh Thiên thật chỉ là Địa Nguyên Cảnh cả.

Thanh Tiêu là người nhanh nhất lấy lại tinh thần. Hắn cúi đầu chấp tay nói: "Tạ đại nhân ra tay giúp đỡ".

Đối với dạng này, Doanh Thiên chỉ là gật đầu mà thôi. Dù sao việc đối với hắn mà nói chính là tiện tay mà thôi.

Người lo sợ nhất lúc này chính là Cuồng Long cùng mấy cái thiên tài lúc bên ngoài dè dặt Doanh Thiên.

Bọn hắn tâm thần bất định. Sợ Doanh Thiên tính sổ với bọn hắn.

Nhưng là Doanh Thiên căn bản không có để ý tới những người này.

"Rời đi đi, nơi này không nên ở lâu". Doanh Thiên chỉ để lại 1 câu sau đó liền rời đi.

Nghe được Doanh Thiên lời nói. Thanh Tiêu cũng là trực tiếp chuẩn bị rời tháp.

Lúc này Cuồng Long bèn ngăn hắn lại hỏi: "Người kia đến cùng là ai".

"Không thể nói, khuyên các ngươi tốt nhất không nên tìm hiểu. Chộc tới người đó, ai cũng không cứu được các ngươi, Ta muốn rời tháp". Chỉ vừa dứt câu. Thanh Tiêu liền bị truyền tống ra ngoài. Để lại 1 đám thiên tài vẫn đang sợ hãi.

Doanh Thiên nhanh chóng đi qua từng tầng thế giới. Mục đích của hắn là tầng cuối cùng.

Tại từ tầng 60 trở đi. Mỗi một tầng hoàn cảnh đều giống nhau. Chính là đều một mảnh hoang vu khô cằn đại địa một dạng.

Giống như tất cả sự sống của các tầng này đều bị thứ gì đó hút đi. Liền một cộng có. 1 viên đá đều mất đi sinh khí. Hoàn toàn là một dạng tử vong thế giới.

Rất nhanh. Doanh Thiên đi tới tầng thứ 99.

Tầng 99 này lộ ra có chút khác biệt.

Khắp nơi đều có từng cây trụ đá to lớn vô cùng. Mỗi cây trụ đá đều cao xuyên qua tầng mây. Căn bản nhìn không thấy đỉnh.

Tại trên mỗi cột đá lại quấn lấy một sợi thô to vô cùng xích đen.

Xích đen này giống như được làm từ một loại vô thượng thần kim. Vô cùng bền chắc.

Nếu là người lên đủ độ cao nhìn xuống. Người liền sẽ thấy những cây cột đá này có tới gần vạn cây.

Đặc biệt là chúng cũng không phải ngẫu nhiên đặt xuống. Mà là theo một cái phức tạp trình tự. Tạo thành một cái tuyệt thế vô song đại trận.

Trận pháp này giống như là đang trấn áp một cái gì đó vậy.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới. Rốt cuộc hắn đi tới trung tâm trận pháp này. Ở đó xuất hiện lấy một cái to lớn tế đàn.

Bên trên tế đàn còn có lấy một cánh cửa đá. Trên cửa đá chạm khắc lấy hoa văn rườm rà.

Doanh Thiên bước lên tế đàn. Hắn đi một vòng quanh tế đàn giống như là xem xét cái gì, sau đó mỉm cười nói 1 mình: "Chuẩn bị cũng quá kỹ lưỡng đi. Đây là giọt nước đều không lọt nha".

Ngay sau đó. Chỉ thấy Doanh Thiên chính là vạch phá ngón tay. Ngay lập tức. Một giọt huyết của hắn rơi xuống chính giữa tế đàn.

Giống như là được dẫn dắt. Cả tòa tế đàn giống như là sống lại. Huyết quang từ tế đàn xông phá thiên khung.

Trên cánh cửa đá kia hoa văn giờ phút này cũng đều sáng rực lên. Sau đó. Chính giữa cánh cửa này vậy mà xuất hiện một cái khe.

Cái khe này vô cùng nhỏ bé. Tựa hồ chỉ có thể nhét vào một trang giấy.

Ngay lúc này. Doanh Thiên đem ra một mảnh giấy vàng. Mảnh giấy này chính là ở Bách Cổ Thương Hội chỗ Bách Cổ Chân Vương hắn đạt được.

Sau đó Doanh Thiên trực tiếp đem mảnh giấy đưa vào cái khe kia.

Tại thời khắc mảnh giấy biến mất trong cái khe này. Cánh cửa đá mới chậm rãi mở ra.

Một cỗ tà ác đến cực điểm khí tức từ bên trong cánh cửa tràn ra. Tựa hồ như bên trong cánh cửa là nơi ở của ác ma vậy.

Cho đến khi cánh cửa hoàn toàn mở ra. Chỉ thấy bên trong là một mảnh đen kịt không gian. Không ai biết bên trong không gian này có đồ vật gì.

Doanh Thiên mỉm cười lạnh lẽ bước vào.

Ngay tại thời khắc Doanh Thiên biến mất sau cánh cửa. Một cái khàn khàn thanh âm vang lên bên tai.

"Ngươi trở lại".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Vân Đồ

Giờ phút này. Doanh Thiên thân đang ở trong một cái hư vô không gian.

Nơi này khắp chỗ đều tối đen như mực. Không có bất kỳ thứ gì tồn tại. Cho dù là mặt đất cũng không.

"Ngươi vậy mà lần nữa quay lại, chỉ tiếc, hết thảy đều vô nghĩa, ha ha". Cái âm thanh kia lại một lần nữa vang lên.

Âm thanh này quanh quẩn khắp không gian. Từ khắp nơi vọng lại. Tựa hồ như mỗi chỗ trong không gian hư vô này đều có sự tồn tại của nó.

Doanh Thiên mỉm cười lắc đầu đáp lại thanh âm này: "Ngươi sai. Ta cũng không phải là hắn. Vẫn là lần đầu ta tới nơi này".

Nghe được Doanh Thiên nói câu này. Một tiếng "Di" ngạc nhiên vang lên.

"Ngươi là ý gì". Cái âm thanh kia lại lần nữa hỏi.

Đối với câu hỏi này. Doanh Thiên cũng không có đáp lại. Hắn đưa tay trao một cái. Không gian đen tối nơi này giống như một bức màn bị xé xuống vậy.

Tại bức màn đen bị kéo xuống, để lộ ra một cái vô cùng to lớn thân ảnh.

Thân ảnh này toàn thân đen kịt. Nhưng lại lộ ra không ổn định. Liên tục mờ ảo. Trên khuôn mặt của nó cũng chỉ lộ ra một đôi con mắt màu trắng. Không nhìn rõ khuôn mặt nó ra sao.

Nếu nhìn kỹ một chút liền thấy rõ. Đây cũng không phải là bình thường thân xác thật. Mà thực chất. Nó là 1 dạng linh hồn thể.

Lúc này linh hồn thể này bị vô số xích sắt to lớn từ khắp nơi trong hư vô khóa chặt lại. Trên xích còn bốc lên hỏa diễm thiêu đốt.

Tựa hồ đối với cái linh hồn thể này rất đau đớn.

Nhìn qua linh hồn thể này một dạng. Doanh Thiên mỉm cười nói: "Tung hoành vạn thế, Tử Vong Thiên Quân Vân Đồ. Vậy mà lưu lạc tới cái này trình độ.

Đáng thương a".

Linh hồn thể kia ánh mắt có chút nghi hoặc. Nó lần nữa nhìn kỹ lại Doanh Thiên. một lúc sau đó nó khiếp sợ hét lên:"Ngươi..... Ngươi..... Là..... Thật".

"Phải, ta chính là thật". Doanh Thiên bình thản đáp lại.

Giờ phút này. Linh hồn thể được gọi là Vân Đồ kia trong lòng là nhấc lên sóng to gió lớn. Hẳn cả đời này không muốn gặp lại nhất chính là trước mắt người này.

Có thể nói. Doanh Thiên đối với Vân Đồ là một cái cự đại bóng ma không cách nào xóa mờ.

Nếu nói trong thiên địa này. Những ai hiểu rõ Doanh Thiên nhất. Không nghi ngờ gì Vân Đồ cũng được tính là một cái.

"Làm thế nào, làm thế nào mà ngươi có thể..... ". Vân Đồ phẫn nộ hét lên.

Doanh Thiên rút ra một bầu rượu. Hắn xếp bằng xuống tại trong hư không. Chính là 1 ngụm tu hết bầu rượu này. Sau đó chậm rãi đạo:"Thế nào, ngạc nhiên sao".

"Không có khả năng. Chính ta đã thấy ngươi nhục thân chia năm xẻ 7.Linh Hồn tan vỡ thành ngàn vạn phiêu tán. Làm sao ngươi có thể lần nữa sống lên". Vân Đồ gắt lên.

"Tên kia. Hẳn cũng chỉ như vậy. Nhưng ngươi làm thế nào có thể..... ".

"Nếu như ta nói. Năm đó 1 kiếp kia. Đều nằm trong ta tính toán. Ngươi nghĩ thế nào". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Không thể. Kế hoạch kia kỹ lưỡng chu toàn. Ngươi không thể nào biết được... Chắc chắn không thể.... Trừ phi.....Ngươi có món đồ kia". Vân Đồ thét lên. Tiếng nói của hắn cuồng bạo vô cùng. Làm cho không gian nơi này đều kịch liệt rung chuyển đi lên.

Đổi lại là nơi khác. E rằng toàn bộ không gian đã bị chấn vỡ.

Đúng lúc này. Trên người hắn xích sắt chính là hóa diễm thịnh vượng lên. Sinh sinh đem hắn trấn áp xuống. Mới khiến hắn lần nữa bình tĩnh lại.

Chờ cho Vân Đồ hoàn toàn im lặng xuống. Doanh Thiên mới gật đầu cười nói:"Đoán đúng, tiếc là không có phần thưởng".

"Làm thế nào. Món đồ kia tại trong thời gian liền đã biến mất. Ngươi từ khi nào có được". Vân Đồ hỏi tới.

"Vậy ngươi đoán xem nó biến mất khi nào". Doanh Thiên chỉ đáp lại 1 câu đơn giản.

Nhưng là Vân Đồ chợt hiểu. Món đồ kia lại lịch kinh thiên. Cho dù là hắn cũng chỉ nghe qua truyền thuyết. Tại hắn tìm hiểu qua. Món đồ kia chỉ duy nhất 1 lần xuất thế qua.

Lần đó chính là dẫn đến một trận chiến vô cùng kinh thiên động địa. Liên Đạo Quân cũng có mấy người vẫn lạc.

Kể từ đó món đồ kia đã biến mất hoàn toàn. Không còn ai biết tung tích của nó.

Vân Đồ hiểu rằng. Từ lần đó, đồ vật kia hẳn đã rơi vào Doanh Thiên trong tay.

"Vân Đồ à Vân Đồ. Ngươi là hận ta quá mức. Lại tự cho mình thông minh. Kết quả đây. Ngươi rơi vào kết cục này, đáng tiếc a". Doanh Thiên một bộ tiếc hận cười nói.

Đối với Doanh Thiên châm biếm. Mặc dù tức giận. Nhưng là Vân Đồ cũng không có phát tác. Hẳn biết cho dù phát tác hiện tại cũng không làm nên chuyện gì, hắn cười gằn:"Ngươi đây là mèo khóc chuột sao? ".

"Ân, nếu ngươi cho là vậy liền như vậy". Doanh Thiên a a cười.

Suy nghĩ một chút, Vân Đồ vẫn là mở miệng:"Ngươi tới là muốn giết ta? ".

"Không, ta vốn là một người rất nhân từ. Ta sẽ không giết một kẻ bị trấn áp". Doanh Thiên bình thản nói ra

Nghe được Doanh Thiên câu nói này. Giống như là bị đùng chạm gì đó. Vân Đồ như phát điên gào lên:"Khốn kiếp, Ngươi cũng dám xứng với nhân từ 2 chữ này, nếu như ngươi nhân từ, năm đó tại sao đem ta ức vạn tộc nhân đều giết sạch không còn một mống, ngươi còn dám nói mình nhân từ".

"Đó là do bọn hắn làm ra lựa chọn. Nếu không phải bọn hắn chọc lên trên đầu ta, ta cũng sẽ không sờ tới chúng, với lại, ta chẳng phải tha ngươi 1 mạng sao". Doanh Thiên bình thản đáp lại.

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí bình thản kia càng làm cho Vân Đồ giận dữ. Hắn lại hét lên:"Chọc lên đầu ngươi, vậy ngươi tìm người chọc lên đầu ngươi là được. Ưc vạn tộc nhân vô tội kia. Bọn hắn làm gì để ngươi giết sạch già trẻ lớn bé. Nếu như năm đó không phải nàng cầu xin cho ta. Ta còn có

thể sống tới hôm nay sao".

Đối với vấn đề này, Doanh Thiên cũng không muốn nói nhiều. Năm đó quả thật hắn đem Vân Đồ tộc nhân đem giết sạch. Chính là có tới ức vạn. Nhưng là hắn cũng không có nhiều suy nghĩ. Chuyện này bên trong còn một chút ẩn tình không muốn thể nhân biết.

Cuối cùng Doanh Thiên nói:"Ta đều là giúp bọn hắn. Nếu không sau này kết cục của bọn hắn càng thảm".

"Giúp mẹ ngươi, bọn hắn ra sao đều mặc kệ. Ai cần ngươi quản, ngươi đây là nhân bi không có chuyện gì làm sao". Vân Đồ phần nộ quá lớn. Sau đó hắn lại nói tiếp:"Nếu như ngươi không giết ta liền dứt, ta không muốn thấy ngươi".

Doanh Thiên bật cười nói:"Ngươi đây là muốn đuổi ta đi sao, tiếc là việc ta làm chưa xong, hắn đã cất công bày xuống cho ta. Nếu như không nhận liền thật có lỗi với bản thân mình đi".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này tới. Vân Đồ trong lòng vẫn là trầm xuống, hắn biết mình căn bản không qua mặt được Doanh Thiên. Nhưng là hắn vẫn nói:"Ngươi muốn làm gì".

"Làm gì lát ngươi liền biết. Trước không vội. Ta muốn cùng ngươi hỏi một số chuyện. Coi như gặp lại người quen trước tiên hàn huyên đi". Doanh Thiên cười nói tới.

Sau đó Doanh Thiên hỏi tiếp:"Năm đó sau khi ta bị đánh rụng. Ngươi đến cùng là xảy ra chuyện gì".

Vân Đồ hừ lạnh không đáp. Hắn không muốn trả lời Doanh Thiên.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không có để ý. Hắn tiếp tục nói:"Chắc hẳn bọn hắn nhận ra bị ngươi cho hổ. Cho nên mới xuống tay với ngươi, đáng thương cho ngươi, mượn tay bọn hắn muốn diệt trừ ta. Đáng tiếc. Ta hay là vẫn mạnh khỏe sống tới. Còn ngươi chỉ còn là một cái linh hồn thể. Đây là bất gả không được còn mất năm thóc. Ha ha".

"Hừ. Ít ra ngươi thân thể vẫn là bị đánh phá. Không thể hoàn mỹ trùng sinh lần cuối. E rằng ngươi sẽ tốn vô cùng thời gian để hồi phục như trước". Vân Đồ lạnh lẽo nói ra.

Trong ngữ khí của hắn có lấy một cỗ tự hào.

Phải biết, Doanh Thiên là ai. Là kẻ đã từng xưng đệ nhất Thiên Địa Chí Tôn. Thiên Địa này bên trong có kẻ nào dám cùng hắn đối cứng.

Hắn là kẻ mà không ai muốn nguyện ý nhắc tới. Cho dù là những cái Thiên Tôn vô địch kia cũng kiêng kỵ không thôi.

Hết chưa, không có, Doanh Thiên đã từng tự mình khai sáng một cái kỷ nguyên vô cùng thịnh vượng. Tại kỷ nguyên này, cường giả vô số, nhưng là hắn một mình chế bá thiên địa. Ban lệnh cấm xưng đế. Gọi là Vô Đế Kỷ Nguyên.

Tại kỷ nguyên kia, không có ai dám trái lời hắn xưng đế. Cái gì Thần Đế, gì Tiên Đế,... Đều là không tồn tại. Bởi vì hắn ngự trị trên đầu chúng sinh.

Người ta xưng hắn Doanh Thiên Đế Tôn. Thiên Địa Chi Chủ, Duy Đế Độc Tôn. Bởi vì chỉ có duy nhất hắn xứng với Đế chữ này.

Hết chưa. Chưa hết. Ai cũng biết, Thiên Đình tồn tại để chương quản chư thiên vạn giới sinh linh. Mỗi một cái kỷ nguyên qua đi. Thiên Đình đều sẽ tồn tại.

Bởi vì Thiên Đình hậu thuẫn quá mức khủng bố. Đằng sau nó là Tam Thiên Đại Đạo chư vị Đạo Quân cùng sáng lập. Còn có cả Thiên Đạo. Liền Thiên Tôn cũng có tới không dưới 20 vị hậu thuẫn cho.

Nhưng là, hắn ban lệnh giải tán Thiên Đình. Phế truất Thiên Đế.

Thiên Đế không nghe. Cậy chính mình có hậu thuẫn cường đại lớn tiếng nhục mạ Doanh Thiên. Kết quả đây.

Thiên Đế bị Doanh Thiên cho chặt đầu Treo lên cổng Thiên Nam Môn của Thiên Đình. Không biết bao nhiêu Thiên Quan, Thiên Tướng, Thiên Binh bị đồ sát. Sau đó hắn đem toàn bộ Thiên Đình cho chôn vùi.

Từ đầu đến cuối những cái kia Đạo Quân, Thiên Tôn cũng không thấy một ai ra mặt ngăn cản.

Từ đó về sau. Một cái kỷ nguyên thịnh vượng. Nhưng lại vô cùng yên bình. Bởi vì bên trên ngự lấy một tôn chí cao vô thượng tồn tại.

Thử nghĩ một chút. Một nhân vật như Doanh Thiên vẫn là chịu ngã qua tay mình. Đủ khiến Vân Đồ tự hào.

"Xem ra, ngươi hay là tự hào đi". Doanh Thiên cười nói.

"Khắc khắc. Nói thế nào, ngươi vẫn là ngã qua tay ta". Vân Đồ khắc khắc cười nói.

Doanh Thiên lúc này chợt nở một cái bí hiểm nụ cười. Trông thấy nụ cười này. Vân Đồ trong lòng chợt nhảy. Hắn bỗng nhiên cảm thấy không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Thần Nỗi Giận

Nhìn thấy Doanh Thiên nụ cười bí hiểm kia. Vân Đồ có chút chột dạ. Hắn không biết mình sai chỗ nào. Nhưng là lấy hắn với Doanh Thiên hiểu biết. Hắn biết sự việc không ổn.

Hồi lâu sau, Doanh Thiên bật cười nói: "Ta đã nói, ngươi đây là tự cho rằng mình thông minh. Nhưng là hết thảy mọi chuyện. Đều là trong ta tính toán".

Vân Đồ ánh mắt chột nháy. Hắn trầm mặc suy nghĩ, một lát sau hắn mới nói: "Ngươi có ý gì".

Doanh Thiên nâng lên bàn tay của mình hắn nhìn Vân Đồ cười nói ra: "Ngươi thử nhìn xem. Đây là vật gì".

Chỉ thấy trên tay Doanh Thiên lúc này vậy mà xuất hiện một đóa Thanh Liên. Đóa Thanh Liên này tràn đầy thần kỳ đạo vận. Nó tán mát ra vô thượng khí tức. Hồng môn lơ lửng.

Hơn nữa có thể thấy trên đóa Thanh Liên này giống như được bao phủ lấy bởi tinh không vô tận. Tựa hồ như nó uẩn dưỡng lấy một tòa vũ trụ vậy.

Trông thấy trên tay Doanh Thiên đóa Thanh Liên này. Vân Đồ ánh mắt liền co rụt lại. Hắn lúc này hoàn toàn là vô cùng khiếp sợ.

Hắn quả thật đang rất sợ hãi. Bởi vì hắn biết đóa Thanh Liên này lai lịch. Và nó liên quan tới một cái bí mật của Doanh Thiên.

Vân Đồ run rẩy gần từng chữ: "Thanh.... Liên.... Thiên... Tôn... Hồng.... Môn... Thanh.... Liên".

Đúng thế. Đóa Thanh Liên này chính là một trong Thập Đại Linh Căn.

Thập Đại Linh Căn xếp từ thấp đến cao theo thứ tự là. Ngộ Đồng Thọ. Nguyệt Quế Thọ. Băng Bích Thiên Tinh Thảo. Thủy Tinh Hồ Lô Đăng. Hoàng Mai. Huyết Đào. Khổ Trúc. Hồng Môn Thanh Liên. Hồn Độn Thọ. Thái Sơ Đạo Đăng.

Hồng Môn Thanh Liên tại xếp thứ 3. Hơn nữa. Hồng Môn Thanh Liên này trước đó là thuộc về một cái tồn tại chí cao vô thượng nhân vật. Thanh Liên Thiên Tôn.

Thanh Liên Thiên Tôn. Một cái bá chủ cự đầu thiên địa. Một cái chân chính vô địch tồn tại. Biệt hiệu Thanh Liên của hắn cũng bởi vì Hồng Môn Thanh Liên mà ra.

Nếu là người khác biết được Doanh Thiên có được Hồng Môn Thanh Liên thì cũng thôi. Cho rằng đó là điều đương nhiên. Bởi vì Doanh Thiên là tồn tại cỡ nào.

Nhưng đối với Vân Đồ thì khác. Doanh Thiên có được Hồng Môn Thanh Liên là một cái kinh thiên động địa tin tức.

Bởi vì, tại trước đó rất lâu kia. Vân Đồ đã từng có lấy một đoạn thời gian bên cạnh Doanh Thiên. Vì thế có thể nói. Vân Đồ hiểu rất rõ Doanh Thiên. Và cũng biết một số bí mật của hắn.

Trong đó một cái bí mật mà rất ít người biết, đó là Doanh Thiên đã bỏ hàng trăm cái kỳ nguyên để thu thập Thập Đại Linh Căn.

Và, hắn đã có 9 cái, chỉ còn thiếu một. Chính là đóa Thanh Liên này.

Hiện tại, rõ ràng Doanh Thiên chính là đã có đủ Thập Đại Linh Căn trong tay. Cái này sẽ là sự tình cỡ nào đáng sợ.

Nói về Thập Đại Linh Căn. Tuy nói trong thiên địa mỗi một cái linh căn đều chỉ có duy nhất. Nhưng là đối với Doanh Thiên dạng này nhân vật thì cũng chưa hẳn.

Bởi vì khi đạt được Thập Đại Linh Căn về sau. Doanh Thiên sẽ thi triển ra vô cùng nghịch thiên thủ đoạn đem nó cùng thiên địa bên ngoài chặt đứt. Khiến cho thiên địa nhận định nó đã bị hủy diệt từ đó sẽ đản sinh ra cái mới.

Nói về vấn đề thu thập đủ Thập Đại Linh Căn này. Doanh Thiên cũng không phải cái duy nhất nghĩ tới. Những Thiên Tôn khác cũng sẽ có suy nghĩ này. Nhưng có lẽ, hắn là cái duy nhất đến nay thành công.

Đối với Thiên Tôn cấp độ này việc chặt đứt liên hệ của Thập Đại Linh Căn với thiên địa cũng không phải cái gì quá khó khăn.

Cho dù là Doanh Thiên cũng không rõ ràng trong Thiên Địa đến nay. Tồn tại bao nhiêu cái Thập Đại Linh Căn.

Thu thập Thập Đại Linh Căn có thể nói khó khăn vô cùng. Bởi vì mỗi một lần đản sinh ra nó sẽ đều ẩn giấu đến vô cùng kỳ lường. Muốn đem nó tìm ra chính là cực kỳ khó khăn. Lại nói, chỉ có duyên mới có thể được nó nhận chủ.

Càng thêm khó khăn chính là việc đem chúng cùng 1 chỗ dung hợp.

Linh căn bình thường hay Thập Đại Linh Căn đối với tu sĩ chính là tồn tại bên trong thức hải.

Mỗi người chỉ có một cái linh căn.

Muốn thu thập thêm linh căn khác loại đưa vào mình thức hải sẽ gây nên không thể tưởng tượng hung hiểm. Nhẹ thì linh căn vì xung đột mà hủy diệt. Nặng thì thức hải tan vỡ mà mất mạng.

Cho dù là Doanh Thiên cũng là tổn hao hàng trăm cái kỷ nguyên dài đằng đẵng cho đến hiện tại mới có thể đem Thập Đại Linh Căn thu đủ.

Trong quá khứ tại thời điểm hấn dung hợp linh căn đều là cưỡng ép dung hợp. Thất bại vô số lần. Thập Đại Linh Căn bị hấn hủy đi cũng không dưới 100 cái. Sau đó hấn đều phải chờ thiên địa uẩn sinh cái mới rồi lại bắt đầu thử lại từ đầu.

Có thể nói. Hấn là hao tổn tâm huyết cực khổ mới có thể đạt được đủ 10 cái hôm nay.

Tại trận chiến kia. Trong 9 cái Nguyên Thủy vây công hấn. Thanh Liên Thiên Tôn chính là một trong số đó. Tại thời khắc cuối cùng. Hấn bộc phát vô địch chiến lực kéo theo 2 cái Nguyên Thủy Vẫn lạc. Chính là có Thanh Liên Thiên Tôn.

Cũng không biết hấn làm cách nào đoạt đến tay Linh Căn của Thanh Liên Thiên Tôn.

Nhưng là lúc đó cũng không có mấy ai đủ năng lực đi dò xét. Bởi vì trận chiến kia quá mức kinh thiên động địa. Một mảnh Nguyên Thủy Vũ Trụ bị bọn hấn đánh tới hoàn toàn hủy diệt. Hàng vạn cái Thiên Vực tan thành mây khói. Úc ti sinh linh tai bay vạ gió mà chết đi.

Đạo Quân tham chiến toàn bộ bị thương. 7 cái Nguyên Thủy còn sống sót đến nay cũng chưa biết đã tỉnh dậy hay chưa.

Vân Đồ cũng không biết. Một khi Thập Đại Linh Căn tề tựu đủ sẽ là phát sinh dạng gì biến hóa. Nhưng là hấn biết chắc. Đó sẽ là một sự kiện đáng sợ bậc nhất thiên địa này.

Giờ phút này Vân Đồ tâm hoàn toàn chìm xuống đáy cốc. Hấn khó khăn nói: "Ngươi..... Không lẽ tất cả đều nằm trong ngươi tính toán".

Doanh Thiên mỉm cười không đáp.

Vân Đồ lại nói tiếp: "Ngươi một thân nhập hắc ám. Trở ra về sau lại giả vờ bị thương. Muốn dụ chúng ta ra tay, tất cả đều là ngươi sắp đặt sao".

Cuối cùng, Vân Đồ ngửa mặt lên cười như điên đại một hồi, sau đó hấn giống như mất hết tinh thần thêu thảo: "Ta quá tự tin a, ta quá ngu ngốc a, ta.....".

Vân Đồ không nói nữa. Hấn đã không còn tâm trí để suy nghĩ.

Doanh Thiên cũng là lắc đầu. Hấn chậm rãi quay lưng đi. Buông lại một câu.

"Ta sẽ để ngươi sống. Để ngươi có thể nhìn thấy ta một lần nữa đang lâm thiên địa, khi đó..... ". Doanh Thiên biến mất. Để lại Vân Đồ cùng với không gian hư vô này. Chìm vào trong yên lặng.

Lần nữa Doanh Thiên xuất hiện là quay lại tầng thứ 99.

Lúc này, Doanh Thiên lần nữa đặt chân lên tế đàn.

Hấn kết một loạt ấn quyết. Chỉ thấy cả tòa tế đàn này bỗng nhiên khởi động lên. Những cây cột đá kia bên trên lập tức nổi lên dày đặc phù văn.

Từng sợi xích sắt cũng như vậy như sống lại phát sáng lên.

"Két..... "

Nge được thanh âm to lớn. Những cây cột đá này chính là sinh sinh chìm xuống mặt đất. Đem xích sắt toàn bộ kéo căng.

Lúc này. Ở bên ngoài Vạn Lý Tháp chính là buổi trưa. Tính từ lúc các cái thiên tài kia đi vào tháp hiện tại cũng đã hơn 10 ngày.

Vạn Lý Đăng Thiên hội là náo nhiệt vô cùng. Các loại buôn bán giao dịch diễn ra vô cùng tấp nập. Vô số người tham gia các loại náo nhiệt. Có cờ bạc. Có đấu võ trường. Các loại buôn bán đồ vật. Cũng có đấu giá hội được tổ chức.

Đúng lúc này. Chính là phát sinh một trận âm ỉ. Chỉ thấy có người loan tin.

"Người đi vào Vạn Lý Tháp không biết vì sao đồng loạt đi ra".

Sau đó từng cái tin tức giạt mình lan truyền.

"Doanh Thiên thực lực cường đại đem rất nhiều thiên tài đuổi ra ngoài tháp".

"Doanh Thiên giết người trong tháp nhưng lại bình yên vô sự".

Trong nhất thời. Dù các loại bàn tán vang lên.

"Doanh Thiên này đến cùng là thần thánh phương nào, thủ đoạn lại quỷ dị như vậy".

"Trước leo Đãng Thiên Đài không nói, còn có thể đi vào Vạn Lý Tháp, sau đó giết người không bị xoắn giết, lại có cường đại chiến lực, hẳn là làm thế nào".

"Liên Vũ Thiếu Chủ cũng là trong tay hắn ngã xuống".

"... "

"Oanh". Một cỗ thần uy ngập trời xông phá thiên khung lao lên.

Có người nhận ra phương hướng này kinh hãi kêu lên. "Là Kim Đỉnh Sơn, Kim Đỉnh Sơn có thần linh hiện thân".

"Vũ Thiếu Chủ bị người giết. Là nhất mạch của vị thần kia. Hắn không giận dữ mới là lạ". Có người suy đoán nguyên nhân.

Chỉ thấy cỗ thần uy kia hiển hiện lên, sau đó một cái to lớn hư ảnh che kín bầu trời xuất hiện, hư ảnh này là một cái trung niên dạng. Nó nhìn qua Vạn Lý Thành một hồi. Sau đó chính là một chưởng ập xuống.

Một chưởng này chính là có trăm dặm bên dưới. Nếu là thật đánh xuống. Chính là không biết bao nhiêu thường dân chết đi.

Đặc biệt là, một chưởng này chính là lấy đám người Ma Âm, Mộng Diệp,..... Làm trung tâm. Rõ ràng chính là hướng các nàng mà đến.

Mộng Diệp tu vi cao nhất. Nàng biến sắc đem toàn bộ lực lượng lên phản kháng. Nhưng là đều làm không nên chuyện gì.

Thần chân chính, cùng với phạm nhân chênh lệch không thể đền bù.

Mắt thấy sắp chết dưới một chưởng này. Một cỗ khác, không, chính là 4 cỗ thần uy khác cùng xuất hiện. Đem 1 chưởng này ngăn lại.

"Hừ, các ngươi tại sao ngăn ta lại". Âm thanh giận dữ vang lên quanh quẩn khắp Vạn Lý Thành.

Chỉ nghe thấy một cái giọng êm ái vang lên:"Kim Dã. Ngươi tốt xấu cũng là thần. Vậy mà hướng phạm nhân xuất thủ".

Nghe được câu này. Thanh âm giận dữ kia lần nữa vang lên:"Ta mặc kệ, cháu ta đã chết. Liên quan người nhất định đều phải chết theo".

"Nếu đã như vậy, chờ người giết cháu trai ngươi xuất hiện liền tìm hắn tính sổ, những người này không liên quan".

"Hừ, vậy ta sẽ chờ hắn đi ra, nếu là hắn không đi ra, vậy đám người này nhất định phải chết theo cháu ta, lúc đó đừng có ngăn cản".

Nghe được đoạn đối thoại giữa mấy vị thần linh. Có người không khỏi run rẩy.

"Thần nổi giận nha, thật nguy hiểm, kém chút liền xảy ra thần chiến".

"Doanh Thiên tên kia đen đủi. Lần này e rằng hắn lành ít dữ nhiều".

".... "

Đối với Doanh Thiên bị thần muốn giết. Đó là nổi lên đủ các loại lời nói, đa phần đều cho rằng Doanh Thiên hẳn là chết chắc.

Tuy nhiên bên tây vực những cái kia người thì lại khác. Đối với bọn hắn. Người xui xẻo lại chính là Kim Đỉnh Sơn vị thần kia. Nói không chừng sau chuyện này. Kim Đỉnh Sơn sẽ tan thành mây khói.

....

P/s: cầu ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Sinh Mệnh Tổ Phù

Ngay tại thời điểm nhiều người đang bàn luận âm ỉ.

Thì bỗng nhiên.

Nghe được "Oanh..... Oanh"

Từng tiếng oanh minh vang vọng khắp thiên địa.

Sau đó là Vạn Lý Thành kịch liệt rung chuyển. Chấn đến nỗi vô số người thất điên bát đảo, đứng đều không vững.

Cái này để cho toàn bộ người ở trong thành đều hoảng sợ.

Những cái đại giáo lão tổ kia đều toàn bộ bị kinh động. Bọn hắn đều không biết chuyện gì xảy ra.

Bởi vì trăm vạn năm tới nay. Vạn Lý Thành một mực bình an vô sự. Chưa từng xảy ra chuyện tương tự.

Cái này để cho vô số người đều hoang mang sợ hãi. Bọn hắn lo lắng tai nạn xảy ra.

Lúc này, ở bên trong cấm phòng bên dưới Bách Cổ Lô kia. Lão nhân đôi mắt mở ra, sau đó chậm rãi nói: "Nên tới vẫn là tới, trăm vạn năm trách nhiệm, cuối cùng kết thúc". Sau đó thờ dài một hơi liền tiếp tục nhắm mắt lại.

Bên trong Vạn Lý Tháp các tầng thế giới lúc này cũng như nhau một dạng rung chuyển kịch liệt.

Bên trong tháp người còn chưa đi ra đều sợ hãi nhao nhao đi ra.

Bọn hắn còn tưởng rằng bên trong tháp xảy ra vấn đề. Cho đến khi ra ngoài liền phát hiện bên ngoài cũng một mảnh hỗn loạn tương tự.

Khắp đông vực lúc này tại mấy cái địa điểm xuất hiện từng đạo thần quang phóng lên trời.

Từng cái thân ảnh vĩ ngạn xuất hiện bên trên đám mây kia quan sát Vạn Lý Thành tình huống.

Bọn hắn những thần này đều là bị kinh động phải hiện thân. Không chỉ có như thế. Toàn bộ Cực Huyền Giới cũng đang bị lay động.

Toàn bộ thần linh trên Cực Huyền Giới cũng đều bị cỗ lực lượng này chú ý.

Ở thời điểm này, đất đai xung quanh Vạn Lý Thành đều cấp tốc sụp đổ xuống thành những cái hố sâu vạn trượng.

Từng đạo vết nứt chẳng chịt kéo dài hàng ngàn hàng vạn dặm hướng xung quanh mà lan tỏa đi ra.

Không những thế. Bên dưới mặt đất đều trào lên từng đạo khí vụ màu đen có sức ăn mòn cực mạnh.

Bất kể ai hay cái gì cây cỏ một khi bị khí vụ này chạm tới đều mất đi sinh khí trở thành tử vong một dạng.

Tựa hồ như bên dưới thành có một tôn vô cùng tà ác khổng lồ quái vật muốn thoát đi ra.

Bên trong thành lúc này tình huống vô cùng hỗn loạn. Phàm nhân đều là loạn thành một đoàn. Cho dù những tu sĩ cường giả kia cũng ít người giữ được bình tĩnh.

Ngay lúc này, một vị vô cùng cường đại lão tổ giật mình kêu lên: "Cái này,..... Đây là".

Chỉ gặp một cái vô cùng đồ sộ cảnh tượng đang diễn ra.

Nếu là đứng ở xa liền có thể nhìn thấy. Toàn bộ Vạn Lý Thành vậy mà bay lên.

Thử nghĩ một chút. Vạn Lý Thành chính là vương vấn 4 cạnh. Mỗi một cạnh đều có tới trăm vạn dặm dài. Đây là con rất lớn. Rất nhiều phàm nhân cả đời đều chưa từng đi ra Vạn Lý Thành.

Vậy mà hiện tại, một tòa khổng lồ như thế thành chậm rãi bay lên.

Rất nhanh, có thể thấy được chỉ chít bóng người cực tốc bay ra khỏi thành, bởi vì bọn hắn đều sợ hãi sẽ xảy ra tai họa. Về phần phàm nhân cũng những tu sĩ yếu kém kia thì đành chịu. Bọn hắn không có năng lực kia.

Bên trên đám mây kia, lúc này chư thần đang quan sát ánh mắt cũng là co rụt lại. Bọn hắn cũng kinh ngạc không thôi.

Nếu nói tùy tiện phá hủy Vạn Lý Thành thì bọn hắn ở đây ai cũng đều làm được.

Nhưng là nếu để bọn hắn bùng lên tòa thành này thì bọn hắn đều không ai làm được.

Không nói việc đem toàn bộ thành cùng nhà cửa và hàng tường thành kia nguyên vẹn bùng lên. Chỉ nói tới trọng lượng thôi cũng đủ đè chết bất kỳ vị thần nào ở đây.

Phải biết Vạn Lý Thành nền móng cùng với tường thành chính là xây dựng bởi một loại kỳ thạch đặc biệt gọi là Trọng Hắc thạch.

Gọi là Trọng Hắc Thạch bởi vì nếu là một viên đá nặng 1 cân thì cùng thể tích đó Trọng Hắc Thạch sẽ nặng tới 300 cân. Thêm vào đó nó có màu đen tuyền cho nên mới có tên gọi như vậy.

Nói không chút nào ngoa. Liền Vạn Lý Thành trọng lượng đủ cùng một cái tiểu tinh cầu so sánh.

Nhưng là mặc kệ nó cỡ nào nặng nề. Hiện tại đây chính xác là nó đang bay lên.

Nghe được "Leng... Keng".

Chỉ thấy Vạn Lý Thành bên dưới chính là có từng đầu thô thô xích sắt khổng lồ đang kết nối tại lòng đất.

Rõ ràng những sợi xích này là giữ lại Vạn Lý Thành. Nếu không, quả thật mà muốn bay đi.

Lúc này đây, một vị thần ánh mắt phát ra tinh quang giạt mình kêu lên: "Bên dưới, Đó là cái gì".

Không chỉ vị thần này mà toàn bộ thần linh ở đây ngay từ đầu đều chú ý tình huống bên dưới mặt đất.

Chỉ thấy lúc này đây, bên dưới Vạn Lý Thành mặt đất đã hoàn toàn sụp đổ xuống bên dưới tạo thành một cái vô cùng khổng lồ hố sâu.

Nói không ngoa, nếu là hiện tại Vạn Lý Thành rơi xuống liền sẽ lọt thỏm vào cái hố này.

Lúc này, bên dưới hố sâu đại lượng hắc vụ khí tràn ra.

May mắn. Vạn Lý Thành xung quanh không có cái khác thành trì hay thôn trang. Nếu không, hậu quả có thể nghĩ.

Nhưng là giờ phút này không có ai để ý đến cái kia hắc khí vụ. Mà bọn hắn tập trung nhìn vào trong hố sâu.

Tại bên dưới đáy hố sâu này. Có một thứ vô cùng khổng lồ. Chính nó liền so với Vạn Lý Thành đều không kém.

Không chỉ là thần, mà các tu sĩ cường giả cũng đều phát hiện đồ vật này.

Rất nhanh, bọn hắn đều nhìn ra chân diện mục đồ vật này. Trông thấy nó đằng sau. Bọn hắn không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Một vị tu vi đạt tới Linh Thánh sợ hãi nói: "Ta nhìn không lầm đi, làm sao lại có thể to lớn cỡ này".

Một vị Thông Thần Cảnh cường giả cũng là cảm thán: "Rốt cuộc là cái dạng gì sinh linh mới có thể to lớn như vậy.

Chỉ thấy hiện tại, bên dưới hố sâu kia vậy mà nằm đó một khối đầu lâu.

Chính xác là một khối đầu lâu.

Đầu lâu này to lớn chính là so Vạn Lý Thành đều muốn lớn hơn 1 phần.

Đừng nói bọn hắn phàm nhân tu sĩ này, liền xem như những cái thần linh kia cũng chưa từng thấy qua to lớn như vậy đầu lâu.

Nếu là đem nó đặt lên thành, dám nói Vạn Lý Thành sẽ bị nó đè sập.

Khóa đầu lâu này toàn thân một màu đen kịt. Nó liên tục toát ra khí vụ màu đen. Ngoài ra, nó chính là bị những cái kia xích sắt quấn chặt lại.

Một vị thần cường đại nghi hoặc: "Một cái như vậy tồn tại, làm sao chúng ta xưa nay đều chưa từng phát hiện".

Cái này chính là ở đây thần nghi hoặc.

Tại nhiều thời điểm. Bọn hắn đều là đã từng tra xét qua Vạn Lý Thành, dò xét lòng đất, nhưng là cái gì đều không có phát hiện.

Hiện tại toát ra một cái như vậy to lớn đầu lâu. Làm sao bọn hắn không nghi hoặc đâu.

Lúc này, một vị nữ giới thần suy đoán nói: "Có lẽ nó được phong ấn cường đại, chúng ta đều không thể phát giác được, hơn nữa Vạn Lý Thành khởi nguyên ta đã từng tìm hiểu qua rất kỹ, trong đó có vài vấn đề rất khó hiểu, giống như là đã bị xóa đi".

Tại thế nhân đều biết. Vạn Lý Thành khởi nguyên từ Vạn Lý Tháp mà xây dựng lên. Nhưng thật ra trong đó cất giấu bí mật đã bị xóa đi.

Bọn hắn những thần này lớn nhất tuổi cũng có hơn 60 vạn năm tuổi thọ. Cũng không thể chân chính biết được bên trong bí mật.

Giờ phút này bọn hắn là đang suy nghĩ, rốt cuộc là cái dạng gì tồn tại mới có thể bày lên cái này bố cục.

Bên trong tháp.

Lúc này đứng trên tế đàn. Doanh Thiên vẫn là có thể biết được ngoại giới hết thảy.

Nhìn qua khóa đầu lâu kia. Doanh Thiên ánh mắt lóe lên dị sắc, sau đó hắn nở một nụ cười nồng đậm.

Chính hắn cũng liền không nghĩ tới, vậy mà phát hiện đồ vật ngoài ý muốn.

Doanh Thiên cười nói: "Nghĩ không tới, người vậy mà có được nó".

Doanh Thiên câu này chính là nói cho Vân Đồ nghe một dạng. Cho dù cách nhau một tầng thế giới nhưng là lấy bọn hắn thực lực căn bản không thể làm khó.

Vân Đồ hoàn toàn nghe rõ Doanh Thiên câu nói. Chỉ là hắn không có đáp lại mà thôi.

Đối với Vân Đồ im lặng. Doanh Thiên không ngoài ý muốn. Hắn tiếp tục nói: "Ta đã từng hao tổn không ít thời gian đi tìm kiếm nó, tiếc là cái gì cũng không tìm được, không nghĩ tới nó lại ở trong tay người, người ẩn giấu cũng quá sâu đi".

Vân Đồ rốt cuộc đáp lại: "Đừng giả ngây, người tới đây liền có 8,9 phần đoán ra là nó".

Doanh Thiên mỉm cười không đáp. Hắn quả thật đã từng hao tổn vô số thời gian đi tìm kiếm đồ vật này. Tại thời điểm nhận lấy tờ giấy vàng ở chỗ Bách Cổ Chân Vương hắn đã đoán ra, chỉ là hắn không nắm chắc mà thôi.

Dù sao món đồ này đã biến mất trong dòng thời gian, dù là Doanh Thiên cũng chưa từng thấy qua.

Rốt cuộc, Doanh Thiên lấy ra tờ giấy vàng, sau đó hắn kết một cái kỳ lạ ẩn quyết. Chỉ thấy tờ giấy vàng phát ra từng đạo kỳ dị lực lượng.

Bên ngoài thành.

Khỏa to lớn đầu lâu kia lúc này phát ra dị động.

Chỉ thấy nó bỗng nhiên nổi lên từng đạo phù văn kỳ lạ lưu chuyển. Những phù văn này vô cùng tối nghĩa khó hiểu. Hơn nữa lại dày đặc chi chít vô số.

Đừng nói những cái kia tu sĩ phạm nhân. Liền xem như những thần kia cũng không cách nào đếm hết có bao nhiêu phù văn.

Có thần thậm chí thử đi lĩnh ngộ những phù văn này, chỉ là hắn vừa thử lĩnh ngộ liền bị phản phệ tới trọng thương.

Vị thần này ánh mắt sợ hãi cũng ngưng trọng. Lấy hắn thiên phú cùng tu vi vậy mà không cách nào hiểu tới một chút ảo diệu. Một chút cũng không.

Thấy cảnh này, ở đây thần cũng không ai dám đi thử dò xét.

Chỉ thấy những phù văn kia lưu chuyển càng ngày càng nhanh, sau đó nó giống như bị bóc ra khỏi đầu lâu vậy.

Đúng thế. Toàn bộ phù văn giống như bị lực lượng nào đó dẫn dắt, cưỡng ép đem nó bóc ra ngoài.

Cùng lúc đó, bên trong tháp, Vân Đồ gầm lên đau đớn. Hắn cổ đau đớn này chính là không thể tưởng tượng. Cho dù là Thần cũng chịu không nổi.

Hắn điên cuồng gào thét đi lên.

Chỉ thấy tiếng gào thét thảm thiết của hắn vậy mà đi ra khỏi Vạn Lý Tháp, đem toàn bộ Vạn Lý Thành rung chuyển kịch liệt.

Phạm nhân liền đỡ, bọn hắn chỉ là bị đình tai nhức óc. Nhiều người là lỗ tai chảy máu.

Về phần những tu sĩ kia liền thảm. Có người thất khiếu chảy máu. Có người điếc. Có người thì bị chấn đến toàn thân rách nát. Chính là tu vi càng cao chịu thương thể càng nặng.

Cho dù là những thần kia đều nhao nhao lùi thật xa.

Chỉ thấy vô tận phù vân kia chính là hướng đỉnh tháp bay lên. Sau đó chui vào bên trong.

Rất nhanh, tiếng gào thét biến mất. Vạn Lý Thành cũng yên ắng lại.

Bên trong tháp. Vô tận phù vân chính là xung quanh Doanh Thiên lơ lửng, hần nâng lên tờ giấy vàng. Lập tức, vô tận phù vân giống như thủy triều bị hút lại, điên cuồng nhập tờ giấy vàng.

Doanh Thiên cầm lên tờ giấy này, chỉ thấy nó hiện tại phát sinh kinh người biến hóa.

Toàn bộ trang giấy một mảnh kim quang sáng chói. Bên trên chậm rãi lưu chuyển phù vân. Một cỗ sinh mệnh tươi mát khổng lồ phát ra.

Ngay lập tức, tầng thế giới này vậy mà đủ các loại cây cối hoa cỏ mọc lên. Không thiếu các loại trân quý thảo dược đua nhau phát triển. Không tới 10 hơi thở. Cả tầng thế giới vốn dĩ khô cằn này liền tràn ngập màu xanh. Biến thành một cái xinh đẹp thế giới.

"Sinh Mệnh Tổ Phù, rốt cuộc tới tay". Doanh Thiên hài lòng cười nói.

Đúng thế, trong tay Doanh Thiên hiện tại, chính là Thập Đại Thiên Căn uẩn dưỡng đi ra Thiên Bảo gọi là Sinh Mệnh Tổ Phù.

Sinh Mệnh Tổ Phù chính là do Sinh Mệnh Tam Thụ dưỡng đi ra.

Tại truyền ngôn nói, bên trong thiên địa sinh linh đều là Sinh Mệnh Tam Thụ sinh đi ra. Mà Sinh Mệnh Tổ Phù lại do nó diễn hóa đi ra. Ân chứa vô cùng cường đại sinh mệnh.

Đồn rằng, có được Sinh Mệnh Tổ Phù chính là nắm trong tay bất tử bất diệt năng lực. Đây là Thiên Bảo, thiên địa duy nhất có một. Cho dù là Thiên Tôn cũng thèm khát không thôi.

Nếu là lộ ra bên ngoài, e rằng Vân Đồ đều sống không tới hôm nay.

Kỳ thật, viên đầu lâu bên dưới Vạn Lý Thành chính là Vân Đồ đầu lâu. Năm đó hần bị đánh giết cuối cùng chỉ có một viên đầu lâu và linh hồn chạy thoát. Sau đó lại bị trấn áp ở đây. Có lẽ Sinh Mệnh Tổ Phù chính là nguyên nhân vì sao Vân Đồ bị đánh đến chỉ còn một viên đầu lâu vẫn có thể chạy trốn sống sót xuống dưới.

Thu Sinh Mệnh Tổ Phù lại. Doanh Thiên mỉm cười nói:"Danh xưng Từ Vong Thiên Quân, vậy mà nắm trong tay Sinh Mệnh Tổ Phù, không biết nên mừng hay là mỉa mai người đây".

Thực tế Vân Đồ tu luyện chính là từ vong đại đạo. Cho nên dù hần có được Sinh Mệnh Tổ Phù nhưng vì tương khắc cho nên hần không cách nào chân chính vận dụng.

Đổi lại là người khác thì đã sớm tái tạo thân thể khôi phục thực lực mà thoát ra.

Có thể nói, Vân Đồ là vừa may mắn cũng vừa đen đủi.

Có được Sinh Mệnh Tổ Phù mà nói, đối với Doanh Thiên hiện tại chính là cần thiết. Hần có thể tăng tốc độ khôi phục lại như xưa. Thêm vào đó, hần là có mục đích với Sinh Mệnh Tổ Phù sau này. Tất nhiên hiện tại còn quá sớm để nói về vấn đề này.

Việc cần làm đã xong. Doanh Thiên cũng không cần thiết ở lại thêm nữa. Hần động liền biến mất.

Lần nữa Doanh Thiên hiện thân chính là trên đỉnh Vạn Lý Tháp.

Vạn Lý Tháp quả thật cao vượt tầng mây. Đứng trên đỉnh tháp liền có thể đem Vạn Lý Thành trọn trong tầm mắt.

Thời điểm Doanh Thiên hiện thân. Tất cả thần đang quan sát đều phát hiện. Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này. Chính là có đến 8 phần thần ở đây đều lộ ra kinh hoàng thần sắc. Bọn hần lấy nhanh nhất tốc độ rời đi.

Chỉ có vài người nghi hoặc không hiểu.

Ngay lúc này, một cái hoàng kim cự chưởng phá không lao tới. Tựa hồ muốn đem Doanh Thiên bắt tới.

Trông thấy cảnh này, có thần vừa trốn thối than:"Ngu xuẩn, lần này xong".

.....

P/s: Mấy ngày rồi công việc bù đầu. Không có chương, thật xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Thần Linh?. Trong Mắt Ta Đều Là Sâu Kiến

Đại thủ hoàng kim này mang theo uy thế không thể đỡ. Tại nơi nó đi qua, không gian đều ảm ảm sụp đổ xuống. Để lại từng cái vết rách không gian đen ngòm đáng sợ.

Chỉ thấy thời điểm đại thủ này sắp chạm tới Doanh Thiên. Bên trong Vạn Lý Thành một đạo thần uy cường đại bá vũ hoành không mà lên.

Chỉ gặp một đạo kiếm mang quét qua.

Ngay lập tức đại thủ hoàng kim kia vậy mà bị cắt là làm đôi.

Nghe được một cái thanh âm đau đớn vang lên. Lúc này, tại trên đỉnh núi kia. Người xuất thủ tay đã xuất hiện 1 đạo vết chém. Thần huyết từng giọt chảy xuống.

"Ai". Một tiếng thét giận giữ vang lên.

Chỉ gặp thần quang trùng thiên. Một cái bóng dáng to lớn như muốn che lấp thiên địa hiển hiện bên trên Vạn Lý Thành. Ánh mắt như muốn chiếu rọi thiên địa nhìn về nơi sâu nhất trong Vạn Lý Thành.

Chỉ thấy bên trong thành lúc này bay lên một cái lão già già nua cực kỳ. Tay mang theo một thanh trường kiếm.

Lão già này chính là bên dưới Bách Cổ Lão già kia. Chính là Thanh Tiêu tiên tổ.

Tại thời điểm lão già này xuất hiện. Thân ảnh thần thánh kia ánh mắt giống như kim châm, nhìn chăm chăm lão già này. Như muốn dò xét hần căn nguyên.

Nhưng là hết thảy đều không nhìn ra cái gì, lão già này xa lạ đến không thể xa lạ hơn. Hần không biết lão già này đến cùng là ai.

Rốt cuộc hần mở miệng hỏi:"Các hạ là ai, vì sao muốn cản ta".

Chỉ là, lão già này đối với hần không chút nào để ý. Cái này để cho Kim Dã có chút muối mặt. Dù sao tại Cực Huyền Giới, hần cũng là một cái cường đại thần. Hơn nữa hần là có bên ngoài quan hệ. Tại Cực Huyền Giới chính là một cái máu mặt tiếng nói.

Chợt. Có một vị thần có kiến thức nhìn lão già này thật lâu. Sau đó đưa ra một cái suy đoán nói:"Chẳng lẽ nói, hần là..... Thanh Trường Hải".

3 chữ. Thanh Trường Hải danh tự này vang lên. Đây là khiến cho ở đây chư thần đều giật mình.

Đúng thế. Lão già này gọi là Thanh Trường Hải. Sở dĩ danh tự của hần để cho ng khác giật mình bởi vì.

Tại trăm vạn năm trước đó. Hần đã là một cái tiếng tăm thần linh ở Cực Huyền Giới.

Nói chính xác hần là một tôn cổ thần có thể nói là lâu năm nhất tại Cực Huyền Giới. Hần đã từng góp xuống không ít công sức cho Vạn Lý Thành.

Cũng bởi vì hần là một trong mấy vị cổ thần đặt nền móng cho Vạn Lý Thành.

Cũng vì hần danh tiếng. Cho nên trăm vạn năm qua Bách Cổ Thương Hội một mực sùng sảng tại đệ nhất thương hội vị trí này.

Những vị cổ thần kia. Đầu lần lượt rời đi Cực Huyền Giới, tìm kiếm cao hơn cảnh giới. Cũng có người thọ nguyên đến cuối mà tọa hóa.

Tại trong thế nhân đều cho rằng Thanh Trường Hải cũng đã tọa hóa. Không ai nghĩ hần còn sống cả.

Rất nhanh. Chư thần cũng đều phần mình một cái lễ.

Nhưng là, hết thảy Thanh Trường Hải đều không để ý. Hần tới trước mặt Doanh Thiên cúi đầu nói:"Chúc mừng đại nhân, đại công cáo thành".

Đối với Thanh Trường Hải lễ. Doanh Thiên thần nhiên nhận. Nhưng là bên kia chư thần đều là giật mình. Người biết chuyện thì cũng thôi. Người chưa biết chuyện chính là ngạc nhiên không hiểu.

Cái này cũng không có gì lạ. Tại thời điểm Doanh Thiên đồ thần. Thần ở Cực Huyền Giới đều đã thấy mặt Doanh Thiên. Nhưng là cũng có một số thần tại thời điểm đó là thần không tại Cực Huyền Giới. Bọn hần đều đi có việc. Cho nên hiện tại có một số vẫn là chưa biết.

Về phần cáo tri bọn hần thì cũng thôi đi. Ai biết Doanh Thiên cỡ nào đáng sợ. Chư thần cũng không ai nguyện ý đi bàn tán. Tránh cho rước họa vào thân.

Doanh Thiên nhàn nhật nở nụ cười nói: "Tiện tay thu lấy mà thôi. Cũng không tính là cái gì đại công cáo thành".

Sau đó, Doanh Thiên hướng Kim Dã lạnh nhạt hỏi một câu: "Ngươi muốn gì".

Chỉ gặp Kim Dã ánh mắt chính là bắn ra sát khí nói: "Chính ngươi giết Vũ Văn Thượng Thanh cháu ta".

"Vũ Văn Thượng Thanh?? Đúng thế, chính là ta giết". Doanh Thiên nhàn nhật cười nói.

Nghe được Doanh Thiên câu nói này. Kim Dã chính là thần uy cuồng bạo. Hấn tức giận quát lên: "Nếu như vậy, ngươi liền đi theo cháu ta bồi đi".

Kim Dã xuất thủ. Chỉ thấy từ Kim Đình Sơn lóe lên một đạo đao mang.

Nghe được "Keng" 1 tiếng.

Từ Kim Đình Sơn bay lên một thanh to lớn thần đao. Thần đao này thân dài 3 thước. Trên thân đao khắc lấy long văn. Đao khí tung hoành giữa trời đất.

Trông thấy cảnh này. Có thần âm thâm lắng đầu: "Đây là tự tìm đường chết".

Có thần thi cảm thán: "Long Vũ Đao, tiếp cận Địa Thần Bình. Đáng tiếc, hết thầy đều không làm nên chuyện gì".

Kim Dã tay bắt lấy thanh đao này. Sau đó hấn huy đao chém tới Doanh Thiên.

Chỉ thấy ngàn vạn mà tính đao quang như xé rách không gian vây lấy Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải.

Những đao quang này chính là xuyên qua không gian. Nhắm tới Doanh Thiên cùng Thanh Trường hải toàn bộ yếu hại bộ phận, cùng lúc đó chính là phong tỏa 2 người bọn hấn mọi cái phương hướng.

Nếu là để yên cho những đao quang này chém qua. Tuyệt đối sẽ bị cắt thành ngàn vạn mảnh.

Nhưng là, Thanh Trường Hải xuất thủ. Chỉ thấy trong tay hấn trường kiếm lóe lên. Từng đạo kiếm tề minh vang vọng.

Lập tức. Một cái hư ảnh to lớn vạn trượng trường kiếm xuất hiện trên bầu trời.

Thời điểm hư ảnh trường kiếm này xuất hiện. Toàn bộ không gian giống như đông cứng lại. Sau đó là kiếm khí tung hoành.

Những kiếm khí này dễ như trở bàn tay đem toàn bộ đao quang đều chặt đứt.

Không dừng lại. Thanh Trường Hải vùng kiếm. Chỉ thấy một kiếm này vùng lên lập tức đem toàn bộ không gian đều xé rách.

Nơi kiếm mang đi qua, không gian chính là bị sinh sinh cắt ra. thế không thể đỡ.

Cảm nhận được nguy hiểm khí tức. Kim Dã chính là ngưng trọng lên. Hấn trong tay Long Vũ Đao hiện ra từng đạo sáng chói long văn. Muốn đem một kiếm kia chặn lại.

Chỉ nghe được "Ngaooooo" một tiếng long ngâm.

Trên bầu trời xuất hiện lấy từng đầu long ảnh. Những long ảnh này ngưng thực không gì sánh được. Tựa hồ như chính là thật.

Trông thấy cảnh này. Có thần giạt mình nói: "Dùng chân long luyện thành đao, quả nhiên không tầm thường".

Chỉ thấy từng đầu long ảnh đều là há mồm cắn tới, muốn đem kiếm kia cho chặn lại.

Chỉ là, nghe được từng cái vỡ nát thanh âm. Toàn bộ long ảnh bị kiếm mang chém đứt.

"Xoẹt".

Kim Dã thân thể bay ngược về sau mấy trăm dặm. Máu tươi cuồng phun.

Chỉ thấy hấn trên ngực lúc này xuất hiện một cái đáng sợ vết chem. Có thể nhìn thấy nội tạng. Thần huyết điên cuồng chảy.

Hiển nhiên. Kim Dã chặn không được một kiếm này.

Cái này cũng không khiến cho chư thần quan sát ngoài dự kiến.

Dù sao tại trăm vạn năm trước. Thanh Trường Hải đã là một tôn vô cùng cường đại cổ thần. Không ai biết hấn hiện tại đạt tới cảnh giới gì. Nhưng là không phải một cái Kim Dã Nguyên Thần Cảnh có thể sánh tới.

Kim Dã lúc này vừa sợ vừa giận. hấn cũng không phải là Cực Huyền Giới bản địa thần.

Mà là từ bên ngoài đến. Cho nên đối với Cực Huyền Giới cũng không có quá nhiều hiểu biết. Chỉ là giờ phút này hắn biết. Lão già trước mắt này, hắn chọc không nổi.

Thanh Trường Hải trong tay trường kiếm nhắc lên chỉ Kim Dã lạnh nhạt hỏi:"Ngươi muốn chết thế nào".

Nghe được câu này, Kim Dã ánh mắt co lại. Nhưng là hắn cũng không có sợ hãi. Bởi vì hắn trong tay có được át chủ bài.

Hắn hít sâu một hơi nói ra:"Chuyện này vốn không liên quan tới ngươi, ngươi hà tất xía vào".

"Ta xuất thủ, chính là ngươi may mắn. Nếu là đại nhân tự mình xuất thủ, ngươi xui xẻo". Thanh Trường Hải nhàn nhạt nói ra.

Câu này nói ra để Kim Dã không khỏi nhìn lại Doanh Thiên một lần. Nhưng là càng nhìn hắn chỉ thấy Doanh Thiên một cái Địa Nguyên Cảnh. Không tin tã, Kim Dã hét lên một tiếng.

Sau đó chỉ thấy tay hắn kết từng đạo kỳ quái ấn pháp.

Lập tức, Kim Dã trên thân thần quang nờ rộ.

Cũng tại lúc này, trên Kim Đỉnh Sơn từng đạo thần quang phun trào. Kim Dã đã quyết tâm hôm nay nhất định phải giết Doanh Thiên. Cho nên hắn vận dùng mình mạnh nhất thủ đoạn.

Chỉ thấy trên Kim Đỉnh Sơn kia thần quang càng lúc càng mạnh. Cuối cùng từ bên trên đỉnh núi đi ra một vật.

Nói chính xác là một viên thái dương.

Viên thái dương này mặc dù không thể so với trên trời thái dương. Nhưng là nó cũng có được mấy vạn dặm đường kính. Có thể so với một viên tiểu tinh cầu.

Trông thấy viên thái dương này. Bên trong Vạn Lý Thành vô số sinh linh đều khiếp sợ. Bởi vì nó tỏa ra nhiệt lượng vô cùng kinh khủng. Trong nháy mắt để Cây cối đều bốc cháy. Bên trong Vạn Lý Thành đều xảy ra hỏa hoạn.

Nhưng là rất nhanh có cường giả xuất thủ đem lửa dập xuống. Nhưng sức nóng kia y nguyên để người cảm thấy khó chịu.

Một vị thần nhìn chằm chằm viên thái dương này nói ra:"Thái Dương Châu, Địa Thần Bình chân chính". Trong ánh mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ nồng đậm.

Thái Dương Châu này chính là một vị vô cùng cường đại thần linh xuất thủ đem một viên thái dương luyện thành Địa Thần Bình. Uy lực tuyệt luân.

Nêu là toàn lực đánh ra một kích có thể đem một tòa thế giới cho thiêu cháy.

Năm xưa khi Kim Dã đến Cực Huyền Giới muốn xây dựng chính mình thế lực. Chư thần bản địa đều không đồng ý.

Cuối cùng xảy ra thần chiến. Kim Dã chính là dựa vào Thái Dương Châu này mà đặt nền móng Kim Đỉnh Sơn. Trở thành một trong những thế lực lớn nhất Cực Huyền Giới.

Thanh Trường Hải muốn tiếp tục xuất thủ. Nhưng là bị Doanh Thiên ngăn lại. Hắn nói:"Được rồi. Đều đã già, sống tới đều không dễ dàng gì, hảo hảo cùng con cháu an ổn xuống dưới, chớ lại lo chuyện bao đồng".

Thanh Trường Hải cúi đầu cung kính đáp:"Vi đại nhân giải quyết một chút phiền phức chính là nhờ vinh dự".

Doanh Thiên bật cười:"Cái này cũng tính là phiền phức, bất quá là tiện tay mà thôi".

Nge Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải đối thoại. Để cho Kim Dã mặt mũi nóng bừng. Những lời lẽ kia rõ ràng chính là không có đem hắn để vào trong mắt.

Kim Dã quát lên:"Tiểu bối, dám khinh thường Thần Linh, nhất định phải chết, sau khi giết ngươi sẽ đem bên cạnh ngươi mấy cái đều táng theo". Ý chỉ Ma Âm mấy người.

Đổi lại. Doanh Thiên thần tình bình thản nhìn Kim Dã nói:"Thần Linh sao??. Trong mắt ta bất quá đều là sâu kiến".

"Chết". Kim Dã cuồng hồng.

Chỉ thấy từ Thái Dương Châu kia đột nhiên phóng xuất ra vô cùng đáng sợ hỏa diễm. Tựa hồ như nó có thể đem thế gian vạn vật đều đốt cháy. Nếu là hỏa diễm này rơi lên Vạn Lý Thành, tuyệt đối sẽ để Vạn Lý Thành chìm trong biển lửa.

Những hỏa diễm này giống như nước trút một dạng phô thiên cái địa hướng Doanh Thiên cuốn tới.

"Trước mặt ta nghịch lửa, Ngươi liền không có tư cách". Doanh Thiên lắc đầu.

"Phùng"

Chỉ thấy trong nháy mắt. Doanh Thiên chính là bị hỏa diễm cuốn lấy. Sau đó điên cuồng xoắn. Tạo thành một cái hỏa diễm cầu.

Tại hỏa diễm cầu điên cuồng thiêu đốt. Những tướng Doanh Thiên sẽ bị đốt thành tro bụi,nhưng là Kim Dã rất nhanh liền cảm thấy không đúng.

Hỏa diễm cầu kia nhanh chóng tan rã. Hay nói đúng hơn là tiêu thất.

Khi hần nhìn kỹ lại thì phát hiện. Những hỏa diễm kia vậy mà bị Doanh Thiên thu vào thân thể.

Lúc này đã tránh sang một bên Thanh Trường Hải lắc đầu nói:"Ngu xuẩn không ai bằng, nếu là ta, ngươi liền chết, nếu là đại nhân, ngươi sẽ không như vậy đơn giản chết đi".

Câu nói này, Thanh Trường Hải cũng không có ý che giấu gì. Cho nên những thần khác đều có thể nghe thấy.

Bọn hần đều cảm thấy lạnh gáy giống nhau một dạng.

Tựa hồ như nói, đôi khi, chết chính là một loại dễ dàng.

Kim Dã không tin tã, liên tục điều động bên trong Thái Dương Châu hỏa diễm. Lần này hần cơ hồ là độc toàn lực.

Chỉ thấy vô cùng vô tận hỏa diễm kia bốc lên đem toàn bộ bầu trời đều cho che khuất. Giờ phút này ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy một bầu trời hỏa diễm. Thiên khung đều bị hỏa diễm này lấp đi.

Sau đó từng đầu hỏa long ngưng tụ đi ra. Trăm đầu, ngàn đầu, vạn đầu.

Cuối cùng. Mấy chục vạn đầu hỏa long xuất hiện. Bay lượn khắp nơi. Cảnh tượng đồ sộ có thể nghĩ.

Trông thấy cảnh này. Có Linh Thánh cường giả quỳ xuống ôm đầu:"Má ơi, đây là muốn đem toàn bộ đông vực thiêu cháy sao".

Quả thật. Nếu là màn trời hỏa diễm kia ập xuống. Thật sẽ mang Đông Vực đốt cháy toàn bộ. Khi đó không biết bao nhiêu sinh linh. Bao nhiêu đại giáo tông môn. Bao nhiêu quốc gia sẽ gặp nạn.

Doanh Thiên rút cuộc động. Hần bay lên thật cao. Chính là bay ra xa khỏi Vạn Lý Thành. Cũng thời điểm này. Mấy chục vạn đầu hỏa long kia ập tới.

Nhưng là một màn tiếp theo khiến mọi người đều trợn mắt há mồm.

Doanh Thiên tay vung một cái. Mấy chục vạn đầu hỏa long vậy mà đổi hướng bay.

Mục tiêu chính là Kim Đỉnh Sơn. Chỉ trong chớp mắt. Toàn bộ Kim Đỉnh Sơn bị hỏa diễm bao lấy. Giống như là Hỏa Diễm Sơn một dạng.

Kim Đỉnh Sơn hộ sơn trận pháp khởi động. Từng đạo trận văn hiển hiện muốn đem hỏa diễm ngăn tại bên ngoài.

Bất quá, tại dưới mạnh mẽ như vậy hỏa diễm thiêu đốt. Trận pháp hộ sơn chính là sinh sinh bị đốt ra từng cái lỗ hổng. Hỏa diễm tràn vào.

Trong nhất thời từng tiếng khóc thét thảm thiết vang lên ngập trời.

Hết thấy diễn biến đều quá nhanh.

Kim Dã vội vàng xuất thủ đem hỏa diễm thu lại.

Đáng tiếc đều đã muộn. Kim Đỉnh Sơn chìm trong biển lửa.

Doanh Thiên tại lúc ra tay chính là sử dụng không gian thủ đoạn. Dem hỏa long xuyên qua không gian trong nháy mắt cuốn lấy Kim Đỉnh Sơn.

Nếu không chỉ đơn giản là đổi hướng bay của hỏa long. Kim Dã vẫn là có thể kịp phản ứng đem Kim Đỉnh Sơn cứu lấy.

Nhìn Kim Đỉnh Sơn chìm trong biển lửa. Kim Dã con mắt là muốn nứt. Bởi vì hần mấy vạn năm kinh doanh đều đã chìm trong biển lửa.

Nếu chỉ có như vậy thì cũng thôi. Để cho hần nổi điên là. Cả nhà hần đều ở tại Kim Đỉnh Sơn.

Tại mấy vạn năm trước khi hần tiến đến Cực Huyền Giới chính là đem theo cả nhà, gồm 6 người vợ. Hơn 40 đứa con cùng gần trăm đứa cháu. Hần chính là một cái yêu thương tử tôn một dạng. Nếu không hần cũng không vì Vũ Văn Thượng Thanh chết đi mà ra mặt.

Hiện tại tất cả đều chìm vào lửa.Cái này để cho hần muốn cuồng bạo.

"Ta nhất định, xé ngươi thành trăm mảnh". Kim Dã con mắt đỏ ngầu điên cuồng gào thét.

Chỉ thấy hấn trên người bốc lên một ngọn lửa đỏ sẫm.

Trông thấy cảnh này, chư thần đều thở dài. Bởi vì bọn hấn biết, Kim Dã đang thiêu đốt chính mình khí huyết. Sau trận chiến này cho dù hấn không thua thì cũng phải chết không nghi ngờ.

Chưa hết. Chỉ thấy Thái Dương châu điên cuồng trút tinh hỏa vào trong Long Vũ Dao. Đầy trời hỏa diễm cũng nhang chóng thu về.

Thái Dương Châu thể tích càng lúc càng nhỏ đi. Tựa hồ Thái Dương Châu đang bị Long Vũ Dao hấp thu vậy.

Nhưng là Long Vũ Dao tựa hồ cũng như vậy không chịu nổi Thái Dương Châu lực lượng.

Chỉ thấy Long Vũ Dao trên thân xuất hiện từng đạo vết nứt. Trong nháy mắt vết nứt lan rộng chẳng chịt.

Tựa hồ Long Vũ Dao có thể vỡ nát bất cứ lúc nào.

Cuối cùng, đầy trời hỏa diễm biến mất. Thái Dương Châu biến mất. Thần quang cũng không còn. Thiên địa im ắng trở lại.

Chỉ gặp trong không gian kia. Kim Dã thân thể im lặng đứng đó. Tóc của hấn giờ phút này đều đã bạc trắng. Làn da nhăn nheo vô cùng. Đây là hậu quả của việc thiêu đốt khí huyết và thọ nguyên.

Thân thể của hấn giờ phút này cũng đã bị thần huyết nhuộm đỏ. Trong tay Long Vũ Dao hiện tại cùng một thanh nứt vỡ trường đao không có gì khác nhau.

Nhưng là ai nấy đều biết. Kim Dã sắp tới một kích chính là hủy thiên diệt địa lực lượng.

Chư thần ai nấy đều chuẩn bị. Cho dù bọn hấn không sợ. Nhưng là những cái kia tu sĩ phạm nhân chính là tai bay vạ gió. Bọn hấn mặc dù là thần. Nhưng là cũng không thể lơ đãng nhìn những cái kia sinh linh chết đi.

Giờ phút này Vạn Lý Thành trận pháp cũng đã toàn bộ khởi động. Đi vào tình trạng cao nhất phòng thủ.

Kim Dã chậm rãi nâng lên cây đao. Sau đó hấn hữu khí vô lực một chém vung xuống.

Một chém này. Chính là yếu ớt nhất 1 chém. Nhưng là.

"Oanhhhhh".

Tại bên trong Long Vũ Dao một cổ kinh khủng lực lượng bạo phát mà ra. Đem Long Vũ Dao chấn vỡ. Cũng đem nó triệt để hủy đi.

Một đao này chém xuống. Cả Đông Vực đều nhận trùng kích mà rung chuyển.

Một đao này chém tới, toàn bộ không gian đều trong nháy mắt vỡ nát. Trên bầu trời cũng giống như bị cắt thành hai nửa.

Một đao này chính là mang theo Thái Dương Châu toàn bộ lực lượng, cũng mang theo Long Vũ Dao toàn bộ lực lượng. Thêm cả toàn bộ huyết khí của Kim Dã.

Nói không chút nào giả. Một kích này chính là có thể so với Thần Vương toàn lực một kích. Nếu là đánh xuống đại địa. Tuyệt đối đủ để đông vực vì đó mà trầm luân. Cực Huyền Giới cũng có thể bị đánh thành 2 nửa.

P/s. Mấy ngày này vừa ốm vừa đau mắt. Viết được mấy dòng nước mắt nước mũi trào ra. Chịu thua. Chờ tới khi hấn lại viết vậy

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Trời Sập

Dưới một đao kia tuyệt luân vô bì uy lực. Ở đây chúng thần đều là kinh hãi không thôi. Bọn hấn trong lòng đều tự nhận là không cách nào đỡ nổi một đao này.

Nghe cũng phải. Thái Dương Châu là một kiện chân chính Địa Thần Binh. Chính là Thần Vương chuyên sử dụng binh khí.

Lại nói. Thực chất để đánh ra một kích này. Quả thực Kim Dã là quá lãng phí. Đồng dạng là Địa Thần Binh. Nếu là tại trong tay Thần Vương liền có thể đánh ra trăm lần, vạn lần công kích.

Nhưng là Kim Dã tu vi hiển nhiên không kịp Thần Vương. Cho nên muốn đánh ra một kích Thần Vương cái giá là quá đắt. 1 kiện Địa Thần Bình hủy đi. Đây là quá lãng phí.

Một đao hoành không mà tới. Uy thế một dạng vô địch. Đối mặt dạng này công kích. Doanh Thiên vẫn là vô cùng bình thản 1 dạng.

Chỉ gặp hấn một tay nhấc lên. Sau đó vẽ một cái. Chỉ thấy một cái đồ án to lớn hiện ra.

Đồ án này bên trên có lấy vô thượng thiên chương. Tối nghĩa ảo diệu vô cùng.

Đây là Doanh Thiên sáng tạo một chiêu. Tuyệt Hậu Sơ Tinh.

Chỉ gặp đồ án kia chính là lập tức diễn hóa ra vô thượng đại đạo. Ngập trời cổ tự hiển hiện.

Chỉ gặp những cổ tự này vậy mà đan xen với nhau tạo nên một cái bức tường bằng cổ tự.

Một đao kia chính là tại trên bức tường cổ tự này chém vào.

Mặc dù một đao kia thế không thể đỡ. Tuyệt đối có thể đem Cực Huyền Giới bỏ ra làm đôi. Nhưng là tại chém lên bức tường cổ tự này chính là lập tức bị ngăn lại. Không thể tiến thêm dù chỉ một tấc.

Chỉ thấy những cổ tự kia vậy mà lần lượt đem công kích kia hóa giải hấp thu.

Chỉ trong chốc lát. Đáng sợ công kích liền hoàn toàn bị phá giải.

Nhưng là không có dừng lại ở đó.

Từng cái cổ tự bay lượn. Chính là hướng Kim Dã lao tới. Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ cổ tự đã chui vào bên trong thân thể của Kim Dã.

Mặc dù nói Kim Dã muốn phản kháng. Thế nhưng là hiện tại hấn không có năng lực kia. Hấn hiện tại hoàn toàn vô lực.

Tại nhìn thấy chính mình bỏ ra toàn bộ đại giới đánh ra một kích bị Doanh Thiên dễ dàng phá giải. Kim Dã chính là tâm như tro tàn. Hấn biết, hôm nay mình triệt để xong.

Sau khi những cổ tự kia xâm nhập thân thể Kim Dã. Chỉ thấy hấn toàn thân chính là phát sáng lên.

Kim Dã lập tức phát hiện những cổ tự kia làm gì. Giờ phút này những cổ tự kia chính là đem thác ấn xuống thể nội của hấn.

Sau đó những cổ tự này bay ra quay trở lại về tay Doanh Thiên.

Nhìn một đầu cổ tự trên bàn tay. Lúc này trên cổ tự kia lượn lờ một đầu huyết mạch màu đỏ tím.

Nhìn thấy quen thuộc đầu huyết mạch này. Doanh Thiên con mắt phát lạnh. Hấn không cảm tình nói: "Hèn gì liền rất quen thuộc, Quả nhiên dư nghiệt".

Sau đó Doanh Thiên liền nhìn Kim Dã nói: "Người huyết mạch này mặc dù mỏng đến không có. Nhưng là tránh không khỏi dính líu, để cho ta nhìn thấy, chính là người tận mạng".

Tại Doanh Thiên nhìn thấy Kim Dã thời điểm, hấn liền cảm thấy một cái quen thuộc khí tức. Chính là huyết mạch của Kim Dã.

Kim Dã huyết mạch này mặc dù yếu ớt vô cùng. Hầu như không có. Nhưng là không cách nào qua được Doanh Thiên con mắt.

Cho nên hấn mới đối với Kim Dã dò xét thân thể. Kết quả là phát hiện ra huyết mạch này.

Tại rất lâu trước kia. Có một cái vô cùng tà ác bộ tộc xuất hiện. Bộ tộc này lập tức đại triển khai giết chóc cùng cướp đoạt. Chính là làm cho sinh linh đồ tán.

Tại lúc đó. Doanh Thiên trùng sinh một thể. Ký ức cùng thực lực đều cất giấu đi. Cho nên lúc đó hấn chỉ là một cái yếu đuối nhân tộc.

Tại dưới bộ tộc này họa loạn. Có không biết bao nhiêu sinh linh biến thành trong miệng chúng đồ ăn. Mỗi nơi chúng đi qua. Đều là máu chảy thành sông thì chất như núi. Thủ đoạn tàn ác vô cùng.

Mà khi đó Thiên Đình lại không quan tâm chúng sinh. Bởi vì Thiên Đế lúc đó chính là một tên chỉ đam mê tử sắc, hoang dâm vô độ. Khiến cho chúng sinh oán hận lên tận trời.

Khi đó, Doanh Thiên chính là dẫn dắt một đám cường giả đứng lên chiến đấu. Chính là trải qua mấy vạn năm khổ cực đại chiến. Mới là đem bộ tộc kia đè xuống.

Cuối cùng, Doanh Thiên lần nữa đăng lâm đỉnh phong. Thu về ký ức cùng thực lực. Sau đó hấn tiến về Thiên Đình chất vấn Thiên Đế.

Cuối cùng vì để Doanh Thiên bớt giận. Chư vị Đạo Quân quyết định phé đi Thiên Đế. Thay lên một vị khác. Lại điều quân đi đối phó bộ tộc kia.

Doanh Thiên sau đó tự mình xuất thủ đem bộ tộc kia nơi ẩn ấp tìm ra. Sau đó đem bọn hán đều diệt sạch. Lúc đó mới trả lại yên bình cho chúng sinh thiên hạ.

Doanh Thiên vốn cho rằng bộ tộc này đã hoàn toàn bị hán diệt. Cho nên cũng không có để ý. Hán không nghĩ tới. Hiện tại vậy mà lần nữa nhìn thấy loại huyết mạch này.

Cái này khiến hán không khỏi có ý muốn, hán nói:"Cái này chính là do ta sơ sót nha, xem ra là có cá lọt lưới".

Doanh Thiên trong mắt hiện lên một đạo quang mang.

Kỳ thật, tại trong chuyện này xảy ra một chút cố sự, cái này mới khiến hán đối với bộ tộc này căm ghét.

"Huyết Minh". Doanh Thiên tay nắm chặt lại. Đem huyết mạch kia bóp vỡ nát.

Đúng tại lúc này. Chỉ thấy trên bầu trời kia không gian biến đổi. Vô cùng cường đại lực lượng từ thiên ngoại oanh xuống Cực Huyền Giới giới bích tạo thành một cái lỗ hồng.

Sau đó, từ lỗ hồng kia. Một cái to lớn môn hộ trống rỗng xuất hiện.

Tại môn hộ này xuất hiện thời điểm. Một cỗ nặng nề khí tức hàng lâm trên Cực Huyền Giới. Rất nhanh từ môn hộ này đi ra từng cái bóng người. Có tới 23 tôn.

Chỉ thấy 23 người này mỗi một cái đều thần uy khiếp người, hiển nhiên đều là thần tồn tại.

Trông thấy 23 tôn thần linh này. Vô số sinh linh đều là quỳ xuống dập đầu. Bọn hán không hiểu chuyện gì xảy ra.

Có vài vị thần biết được nội tình thầm nói:"Cuối cùng cũng đến. Nhưng là có thể sao".

Chỉ thấy giữa 23 tôn thần linh này đi ra một cái cùng Kim Dã diện mạo tương tự. Hán nhìn một chút tình huống, sau đó ánh mắt nhìn tới Kim Dã. Tại nhìn thấy Kim Dã, ánh mắt hán co rụt lại. Sau đó cấp tốc lao tới bên cạnh đỡ lấy Kim Dã hỏi thăm:"Đại ca, xảy ra chuyện gì".

Không sai. Hán gọi Kim Dã là đại ca. Bởi vì hán chính là Kim Dã đệ đệ, gọi là Vũ Văn Cập.

Kỳ thật Kim Dã cũng không phải hán tên thật, hán tên thật là Vũ Văn Đồ. Kim Dã chỉ là hán lấy một cái tên khác mà thôi.

Vũ Văn thế gia., chính là thần giới một cái khổng lồ gia tộc. Bọn hán có thể được xem là một cái đứng đầu thần giới một trong. Tại trong lịch sử bọn hán gia tộc đã có mấy lần chấp chương Thần Đình. Cai quản thần giới.

Về phần Vũ Văn Đồ. Hán chính là Vũ Văn thế gia một cái chi thứ truyền nhân. Bởi vì một số nguyên nhân. Hán rời đi gia tộc. Tiến về Cực Huyền Giới.

Nhưng là dù vậy hán vẫn là giữ liên lạc với một số thành viên gia tộc. Dù sao đây cũng là hán chỗ dựa. Cũng chính vì có chỗ dựa này cho nên hán mới có đến Địa Thần Bình Thái Dương Châu.

Trước đó hán đã gửi đi tin tức nhờ cứu viện. Cho nên người trong tộc hán mới cường ép mở một đầu thông đạo đưa người xuống tiếp ứng.

Tất nhiên thời điểm Vũ Văn Đồ gửi đi tin tức cứu viện. Doanh Thiên đều biết. Hán không ngăn cản là vì hán muốn câu thêm vài con cá. Từ đó tìm được thứ hán muốn.

Vũ Văn Đồ hữu khí vô lực chỉ Doanh Thiên thêu thảo nói:"Hán giết cả nhà ta, ngươi chị dâu, ngươi cháu ruột đều là chết dưới tay hán".

Vũ Văn Cập ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn qua Doanh Thiên, hán thật sự nổi giận.

Bởi vì, hán rất yêu quý hán đại ca. Bởi vì đại ca hán chính là nhường hán làm truyền nhân mà rời đi gia tộc. Hiện tại đại ca của hán rơi vào kết cục như vậy. Đủ khiến hán đau lòng.

"Ngươi là ai". Vũ Văn Cập trầm giọng quát.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên hơi hốt đáp

"Ngươi có biết, đã phạm vào tội lớn". Vũ Văn Cập lạnh giọng

"Tội lớn???. Trên đời này không có cái gì với ta là tội lớn". Doanh Thiên bật cười nói.

"Vũ Văn gia tộc, không phải ai cũng có thể chọc vào, ngươi hôm nay nhất định phải chết". Vũ Văn Cập ánh mắt lạnh băng.

Hắn xuất thủ, hắn muốn vì đại ca của mình báo thù.

Chỉ thấy hắn một quyền oanh tới Doanh Thiên. Một quyền này mang theo uy thế sấm sét đánh tới Doanh Thiên. So với Vũ Văn Đồ đều mạnh hơn không ít. Hiển nhiên Vũ Văn Cập so với Vũ Văn Đồ còn mạnh hơn mấy lần.

Doanh Thiên liếc nhìn qua một lượt 23 người này. Hiển nhiên bọn hắn trên người đều có huyết mạch tà ác kia. Mặc dù mỏng manh, nhưng có vẫn là có.

Chỉ thấy Vũ Văn Cập một quyền kia khi đánh tới trên thân Doanh Thiên liền vô tung vô ảnh tiêu thất. Cái này để Vũ Văn Cập cảnh giác lên.

Hắn tại vừa rồi ra tay chỉ là muốn thăm dò qua Doanh Thiên.

Dù sao Doanh Thiên lúc này khí tức chính là một cái Địa Nguyên Cảnh. Nhưng là hắn lại có thể đem Vũ Văn Đồ đánh bại. Cái này tất có yêu.

Quả nhiên tại thăm dò. Doanh Thiên bên ngoài Địa Nguyên Cảnh chính là lừa người.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Các người tới chỉ có như vậy". Sau đó ánh mắt thâm thúy nhìn lên môn hộ kia. Tựa hồ như chờ đợi cái gì.

Vũ Văn Cập cũng là nghiêm túc trở lên. Hắn biết, Doanh Thiên hay là khó nhằn. Cho nên hắn hiện tại hoàn toàn nghiêm túc.

"Bày trận". Vũ Văn Cập quát lên.

Trong nháy mắt, 23 cái thân kia lập tức bao vây lấy Doanh Thiên. Khóa chặt hắn mọi cái phương vị. Từng đạo trận văn hiển hiện. Vẽ lên hư không tạo thành một cái to lớn trận pháp vây lấy Doanh Thiên.

Hiển nhiên là muốn tuyệt đường lui của Doanh Thiên.

Vũ Văn Cập chủ trì trận pháp lạnh giọng nói: "Hôm nay, mở ra thần chiến, chém xuống đầu người, để cho thiên hạ thấy, Vũ Văn Thế Gia không thể chọc".

Nghe được câu này hăm dọa. Ở đây chư thần đều là sắc mặt biến hóa. Hiển nhiên bọn hắn là muốn giết gà dọa khỉ. Chỉ là, con gà này có thể giết sao.

Doanh Thiên hơi không kiên nhẫn nói ra: "Chớ lại trước mặt ta sinh. Cái gì thần chiến, bất quá chỉ là tiểu đả tiểu nháo, nếu các người thật có bản sự. Liền đi đi lên Cửu Thiên cùng những cái kia Chủ Thần Giới lẫn lộn. Chớ lại đi về những cái hẻo lánh địa phương trước mặt phàm nhân ra oai".

Dừng một chút lại nói: "Các người dạng này mấy cái tiểu thần, trước mặt phàm nhân là oai phong uy vũ, nhưng là ném lên những địa phương kia tùy tiện trào lộng một bó lớn".

Doanh Thiên câu này chửi tai thật sự.

Không chỉ 23 người kia đều nghe. Mà Cực Huyền Giới chư thần đều nghe một dạng.

Bọn hắn không khỏi cúi đầu xấu hổ.

Quả thật, tại những năm tháng trước kia phàm nhân. Bọn hắn một ngày lại một ngày cố gắng thành thần. Để nhận chúng sinh quỳ bái. Để nắm trong tay sinh tử người khác.

Thế nhưng là thành thần về sau. Bọn hắn mới rõ ràng, chính mình bản thân liền quá nhỏ bé. Thế giới ngoài kia to lớn vô cùng.

Chính như Doanh Thiên nói, tại Cửu Thiên kia. Tại những Chủ Thần giới kia. Bọn hắn dạng này thần chính là chạy đầy đường như chó. Nhiều so với rau cải trắng đều muốn nhiều.

Bọn hắn tu vi này bước lên Cửu Thiên chính là làm gác cửa đều không có tư cách.

Cho nên bọn hắn những cái này yếu kém mới chọn tiến về những cái xa xôi hẻo lánh thế giới này để tận hưởng mà thôi.

Không tiếp tục nói nhiều. Bọn hắn 23 người lập tức khởi động công kích. Muốn đem Doanh Thiên đánh giết.

Chỉ thấy bọn hắn 23 ng trên thân đều nổi lên phù văn. Sau đó trên đầu bọn hắn mỗi người đều xuất hiện lấy một thanh cự kiếm.

23 thanh cự kiếm này chính là bọn hắn thần lực kết hợp trận pháp nhưng tự đi ra. Bên trong ẩn chứa vô cùng đáng sợ lực lượng hủy diệt.

"Ra tay đi. Có cái gì thủ đoạn liền tung hết ra, ta cho các người một cái cơ hội". Doanh Thiên hơi hệt nói ra.

"Giết". Vũ Văn Cập hét lên.

Chỉ thấy trên đầu hắn thanh cự kiếm kia phun ra tinh hỏa. Mà những thanh kiếm các cũng đồng loạt toát ra các loại khác nhau lực lượng. Có băng hàn. Có lôi điện. Có phong bạo.

Đủ các loại lực lượng trong chốc lát bày ra. Uy thế khủng bố vô cùng.

Đối mặt như thế trận pháp. Doanh Thiên thân ở bên trong chính là lộ ra nhỏ bé vô cùng.

Tựa hồ như bất cứ lúc nào Doanh Thiên cũng có thể bị ma diệt.

Rốt cuộc. Những cỗ lực lượng kia chính là cuốn lấy nhau. Tạo thành một cái không lồ vòng xoáy.

Vòng xoáy này đủ các loại lực lượng cuốn lấy nhau. Tàn phá bừa bãi.

Trong chốc lát chính là đem bên dưới mặt đất đều xới tung. Cái gì to lớn cổ thụ. Cái gì vạn trượng núi cao. Tại dưới lực lượng vòng xoáy tàn phá bừa bãi đều bị san bằng.

Cái này khiến cho vô số sinh linh quỳ lạy. Bọn hắn những cái này nhỏ bé phạm nhân tu sĩ bên dưới thần chiến chính là bất cứ lúc nào cũng có thể tan biến.

May mắn. Chư thần Cực Huyền Giới chính là ra tay ngăn cách vòng xoáy đối với những nơi có phạm nhân ở. Nếu không hậu quả chính là sinh linh tai bay vạ gió.

Vòng xoáy kia chính là lập tức cuốn lên trên người Doanh Thiên. Vô cùng cuồng bạo đáng sợ lực lượng siết chặt lấy.

Tựa như muốn đem Doanh Thiên nghiền nát thành cát bụi một dạng.

Tại dưới vòng xoáy lực lượng. Không gian cũng chính là bị xoắn lại. Tạo thành một cái không gian vòng xoáy. Cuối cùng đem không gian chấn vỡ.

Lúc này bên ngoài 23 vị thần đều dốc toàn lực thôi động trận pháp. Bọn hắn đây là quyết tâm muốn giết chết Doanh Thiên.

Nhưng là tiếp theo một màn làm cho bọn hắn đều run rẩy.

Chỉ nghe thấy một cái nhàn nhã thanh âm vang lên: "Chỉ có như vậy, Quá yếu".

Sau đó từ bên trong vòng xoáy chậm rãi đi ra một người. Chính là Doanh Thiên.

Nhìn thấy Doanh Thiên bóng dáng. 23 thần đều là ánh mắt co rụt lại. Có người giật mình quát: "Làm thế nào, hắn làm sao đi ra".

Vũ Văn Cập giờ phút này con mắt tròn trĩnh. Hắn mặc dù đoán không ra Doanh Thiên tu vi. Nhưng hắn tin tưởng, bọn hắn 23 người liền đầy đủ để giết Doanh Thiên.

Hiện tại hắn liền biết mình sai. Doanh Thiên cường đại so với hắn tưởng tượng còn muốn xa.

"Nên đến phiên ta". Doanh Thiên nói ra một câu. Sau đó chỉ thấy hắn một ngón tay nhấc lên.

Tại thời khắc ngón tay này đưa lên. Chư thần đều cảm thấy phát lạnh trong lòng. Tựa hồ như đầu ngón tay của Doanh Thiên chính là một cái sắc bén trường thương kê tại trên cổ bọn hắn.

Rất bình thường 1 chỉ đâm ra. Một chỉ này không có cái gì chấn động không gian uy thế. Không có cái gì uy năng hủy diệt.

Chỉ đơn giản là một chỉ mà thôi.

Nhưng là, trong nháy mắt, thân thể bọn hắn 23 người đều là bị đánh xuyên.

Trên người bọn hắn đều bị thủng một lỗ. Thần huyết từ đó chảy ra.

Bọn hắn đều bị đánh cho bay ngược ra sau. Máu tươi cuồng phun.

Một màn này để Cực Huyền Giới chư thần đều phát lạnh. Một chỉ đơn giản liền đem 23 vị thần đánh rớt. Đây là cỡ nào lực lượng.

Về phần những phạm nhân kia lại càng hoảng sợ.

Bình thường thần linh trong bọn hắn suy nghĩ đều là cao cao tại thượng. Vô song vô địch một dạng.

Nhưng là hôm nay có tới 23 vị thần liên thủ đều bị người đánh rớt. Một màn này là bức nào khó quên.

Nhất là những cái kia trước đó cùng Doanh Thiên không vừa mắt lại càng run rẩy sợ hãi.

Doanh Thiên đưa tay bắt một cái. Chỉ thấy trong tay hắn xuất hiện một đạo mờ mịt kiếm khí.

Đạo kiếm khí này mờ mịt vô cùng. Nhưng là chư thần đều có thể nhìn thấy nó mang theo tử vong khí tức. Tựa hồ như là tử thần kiếm khí vậy.

Một kiếm chém ra.

"Xoẹt".

Từng cái đầu lâu bay lên.

Từng cái thân thể ngã xuống. Thần huyết nhuộm đỏ đại địa.

Vũ Văn Cập hoảng sợ hét lớn: "Gia gia. Mau cứu".

"Hừ".

Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh vang lên. Tiếng hừ này mang theo thần lực trùng kích vô cùng khủng bố. Toàn bộ thiên địa như đổ sụp một dạng.

Dưới tiếng hừ này. Chư thần Cực Huyền Giới đều là bị chấn thương. Hộc máu mà ra.

Một cái thần ánh mắt nhìn về môn hộ trên không kia nhìn tới, sau đó từng chữ nói ra: "Thần Vương".

Nhưng là mặc kệ mọi thứ. Doanh Thiên vẫn là vung lên kiếm. Muốn đem Vũ Văn Cập cùng Vũ Văn Đồ đầu lâu chặt.

Lập tức. Một cái đại thủ từ trong môn hộ kia thò ra. Thời điểm đại thủ này thò ra tới. Toàn bộ thiên địa dưới đại thủ này đều lộ ra nhỏ bé vô cùng. Tựa hồ đại thủ này chụp xuống tới liền có thể đem tòa thế giới này tóm lại.

"Làm càn". Một cái già nua âm thanh vang lên.

"Rắc.... Rắc". Lập tức. Xung quanh Cực Huyền Giới giới bích đều xuất hiện vết nứt. Chỉ trong chốc lát, toàn bộ giới bích đều vỡ vụn ra.

Không chỉ có vậy. Toàn bộ không gian xung quanh Cực Huyền Giới cũng giống như thủy tinh vỡ vụn một dạng. Toàn bộ sụp đổ đi xuống.

Khiến cho Cực Huyền Giới hoàn toàn rơi vào không gian hư vô.

Chư thần Cực Huyền Giới giờ phút này đều là tỏ ra bất lực. Bọn hắn dưới lực lượng như vậy chính là không thể làm gì. Chỉ có trợ mắt chịu chết một dạng.

"Thần Vương, quá kinh khủng". Một vị thần thảm thán.

Thần Vương, đây chính là vương giả trong thần. Lực lượng vô cùng đáng sợ.

Đạt tới Thần Vương cảnh giới này liền có thể trích tinh hoá nguyệt. Tùy tiện đều có thể đem một tòa thế giới phá hủy.

"Má ơi, đây là muốn tận thế sao". Có người không khỏi gào thét.

Nhìn bầu trời tan vỡ kia, có người thần thò nói: "Trời sắp sao".

Lúc này, toàn bộ sinh linh trên Cực Huyền Giới đều là ôm đầu khóc than.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Một Kiếm Giết Chi

Thần Vương ra tay. Đó chính là hủy thiên diệt địa.

Lúc này, Cực Huyền Giới toàn bộ đều đã rơi vào bên trong không gian hư vô. Tình hình có thể nói là nguy hiểm vô cùng.

Nếu là lúc này không có người cứu vớt. Thì Cực Huyền Giới chốc lát sẽ bị không gian hư vô nuốt chửng. Từ đây hoàn toàn biến mất trên thế gian.

Thế gian lại không Cực Huyền Giới.

Nghĩ đến cảnh này. Chư thần cùng tu sĩ cường giả trên Cực Huyền Giới lúc này đều tâm lạnh ngắt. Bọn hắn giờ phút này chỉ có thể ký thác lên Doanh Thiên trên thân.

Hi vọng Doanh Thiên có thể cải biến cục diện.

Trước đó bọn hán tin tưởng bình thường thần linh căn bản không phải Doanh Thiên đối thủ. Thế nhưng là hiện tại khác.

Đối mặt Doanh Thiên chính là một tôn Thần Vương cường đại. Tại thần giới. Thần Vương chính là cấp bá chủ một phương.

Có thể Doanh Thiên mạnh mẽ. Nhưng là trước đó hán thể hiện qua chiến lược cũng không có Thần Vương mạnh như vậy.

Thần Vương bên trong môn hộ kia sau khi xuất thủ ném Cực Huyền Giới vào không gian hư vô. Đại thủ kia liền lập tức nắm lại.

Bởi vì một số chế định. Cho nên Thần Vương này mới ném Cực Huyền Giới vào không gian hư vô. Mục đích là để không ai phát hiện hán xuất thủ.

Tại đại thủ kia nắm lại phía dưới. Toàn bộ không gian Cực Huyền Giới chính là hướng bên trong nghiền ép lại.

Cực Huyền Giới biến đổi nhanh chóng không ngừng.

Các đại lực bị ép sát lại với nhau. Tứ vực cũng vì thế mà bị hợp lại một chỗ. Các loại động đất, thiên tai xảy ra trên quy mô toàn giới.

Trong chốc lát, không biết bao nhiêu sinh linh cùng các đại giáo cương quốc gặp nạn.

Có thể nghĩ. Tại đại thủ kia nắm chặt xuống hoàn toàn. Cực Huyền Giới cũng sẽ vỡ vụn tan nát.

Rốt cuộc. Doanh Thiên xuất thủ.

Một ngón tay nhấc lên. Định thiên địa.

Một chỉ này của Doanh Thiên. Chính là đem không gian định trụ lại. Khiến cho không gian không cách nào nghiền ép.

Tại dưới 1 chỉ này. Doanh Thiên chính là đem không gian toàn bộ yên ổn lại.

Mặc kệ Thần Vương kia như thế nào vận dụng lực lượng đều không thể mây may khiến không gian rung động.

Doanh Thiên bộ dáng không cảm tình nói ra:"Tại theo ta được biết. Thần Vương cấp trở lên là không được đối với các thế giới phạm nhân xuất thủ, người không sợ Thần Chiếu sao".

Tại bên trong môn hộ kia một đạo hừ lạnh. Sau đó một cái khăn khăn mà lạnh lùng thanh âm vang lên.

"Thần chiếu?, xem ra ngươi là biết không ít. Thân phận hán không tầm thường. Nhưng là ta cho ngươi biết, nếu là tại Cửu Thiên hoặc những Chủ Thần Thế Giới kia ta liền không có cách vi phạm. Nhưng là tại một cái hẻm lách thế giới xa xôi trong vũ trụ này. Ngươi nghĩ sẽ có người quản sao".

Doanh Thiên mỉm cười nói:"Tốt một câu không có người quản, nếu vậy, liền để ta tới quản".

Dứt lời. Doanh Thiên trên thân bùng lên một cỗ lực lượng trùng thiên.

Đáng nói là, cỗ lực lượng này chỉ là Địa Nguyên Cảnh. Nhưng là cũng không phải đơn giản như vậy Địa Nguyên Cảnh.

Mà là giống như có hàng vạn, hàng tỉ cái Địa Nguyên Cảnh một chỗ cùng nhau bộc phát vậy.

Trong bát giác. Địa Nguyên Cảnh khí tức chính là ngập tràn vùng Thiên Địa này.

Cùng lúc đó. Trên thân Doanh Thiên phát quang chiếu rọi. Từng tiếng phật âm rì rào trong không gian.

Hiện tại. Doanh Thiên liền giống như là một tôn vô thượng phật chủ đang độ hóa chúng sinh vậy. Tại dưới Doanh Thiên hiển hóa dị tượng. Liền giống như một cái to lớn phật quốc hiển hiện. Bên trong phật quốc kia chìm nổi từng tòa cổ lầu miếu tự. Bên trong miếu tự có đầy đủ các loại La Hán, Bồ Tát, Phật đang tụng kinh.

Cảnh tượng hùng vĩ vô cùng.

Tại bên dưới nhìn lên cảnh này. Nguyệt Nhi gãi đầu thắc mắc hỏi:"Sur Tôn từ bao giờ lại cạo đầu làm sư".

Nghe được Nguyệt Nhi câu này ngu ngơ. Ma Âm mấy người cũng không khỏi mỉm cười. Nha đầu này quả thực chính là sợ thiên hạ không loạn một dạng.

Bên trong môn hộ kia. Vị Thần Vương này có lẽ đã nghiêm túc lên. Chỉ thấy lần này bên trong môn hộ vậy mà lộ ra một con mắt.

Con mắt này toát ra khiếp người quang mang. Tựa hồ như có thể nhìn thấu thế gian hết thảy mọi việc. Cho dù là Chân Thần, e rằng cũng sẽ bị con mắt này nhìn xuyên mà bỏ mạng.

Thế nhưng là mặc kệ con mắt này cỡ nào dò xét. Chính là không thể nhìn ra trên người Doanh Thiên một cái gì tới.

Doanh Thiên cũng không có tiếp tục dây dưa. Chính là lập tức nâng lên bàn tay.

Tại thời điểm bàn tay hần nâng lên. Đằng sau hần phật quốc kia cũng như vậy nâng lên. Một cỗ phật lực từ phật quốc ngưng tụ thành một cái thân ảnh. Thân ảnh này chính là một cái vô thượng phật tổ. Thân ngồi trên đài sen. Tôn phật tổ này có tới 8 tay. Ngoại trừ 2 tay phật hiệu trước mặt. 6 tay còn lại đều nâng một món bảo vật.

Có phật tháp, có phật chùy, cũng có phật châu, phật trượng....

Mặc dù chỉ là phật lực ngưng tụ đi ra hư ảnh. Nhưng là lại ngưng thực không gì sánh được. Đặc biệt là mấy món bảo vật kia, lại càng giống như phật môn chí bảo vậy.

Doanh Thiên đứng trên đỉnh đầu tôn thánh phật này. Sau đó một chương đánh lên. Đồng dạng bên dưới tôn thánh phật kia 6 món bảo vật cũng đều phát ra công kích.

Cũng lúc đó. Từ bên trong môn hộ kia thò ra thêm một cái đại thủ khác.

2 cái đại thủ này xuất hiện. Chính là một chỗ hợp lại với nhau. Một chương cùng một quyền đánh ra đối kháng lại Doanh Thiên.

"Oanh".

Một cái tiếng nổ rung chuyển cả Cực Huyền Giới vang lên. Tại trên thiên khung kia giờ phút này chính là không còn cái gì tồn tại. Bất luận không gian hay thời gian đều bị đánh cho băng diệt.

Tại dưới một kích này. Tất cả đều trong nháy mắt bốc hơi.

Một tiếng đau đớn vang lên trong môn hộ. Có thể thấy bên trong bay ra từng giọt thần huyết.

Thần huyết này nồng đậm mà nặng nề vô cùng. Khi thần huyết rơi xuống Cực Huyền Giới chính là đem một phiến hải vực đều nhuộm đỏ. Rơi xuống đại địa liền làm cho đại địa sụp đổ thành từng cái không đáy hố sâu.

"Bên trong Thần Vương đã bị thương". Cực Huyền Giới chư thần kinh hãi nói.

"Chẳng lẽ, đây là Thần Tôn, thậm chí.... ". Một cái khác thần run rẩy nói ra.

Tại vừa mới bắt đầu. Bọn hần đa số đều biết Doanh Thiên cường đại. Nhưng là cũng không ai biết hần cường đại tới đâu.

Dù sao kẻ địch cũng là Thần Vương cấp tồn tại. Bọn hần mấy người còn cho rằng Doanh Thiên sẽ không phải vị Thần Vương kia đối thủ. Dù sao Thần Vương là quá khủng khiếp.

Nhưng là hiện tại vị Thần Vương kia rõ ràng bị thương. Cái này chứng tỏ Doanh Thiên cường đại xa xa bọn hần tưởng tượng.

Lúc này. Doanh Thiên dị tượng đã hoàn toàn tiêu tán. Phật Quốc đã biến mất. Tôn thánh phật kia cũng không còn nữa.

Doanh Thiên ánh mắt lạnh lùng nhìn về môn hộ kia. Sau đó hần lại nhìn về một cái phương hướng khác trầm trầm nói:"Bức tượng kia, vẫn còn sao".

Hai ngón tay dẫn lực. Một đạo kiếm khí hình thành. Chỉ thấy đạo kiếm khí trên tay Doanh Thiên này, chính là có lấy rất nhiều đại đạo quy tắc. Hiển nhiên. Một kích sắp tới chính là không người có thể cản.

"Huyết Minh, ta sẽ sớm diệt tận gốc, tạm thời lấy ngươi bắt đầu". Doanh Thiên một câu nói ra. Sau đó đem đạo kiếm khí này đánh thẳng tới môn hộ kia. Trong chớp mắt. Đạo kiếm khí kia xé rách không gian đâm xuyên qua môn hộ.

Lúc này, tại một tòa Chủ Thần Thế Giới.

Bên trên thế giới này một tòa vô cùng khổng lồ thần thành. Nếu là so sánh. Tòa thần thành này so với Cực Huyền Giới Vạn Lý Thành đều to gấp mấy chục vạn lần.

Tại bên trong thần thành một cái địa phương. Một đôi mắt giắt mình mở ra. Chủ nhân đôi mắt này giờ phút này toàn thân đều là mồ hôi lạnh toát. Bởi vì hần cảm nhận được tử vong khí tức tới gần.

Lúc này. Ở trước mặt hần mở lấy một cái môn hộ không gian. Người này vội vàng cường ép đem cái môn hộ này đóng lại. Sau đó chính là vận dụng toàn thân lực lượng đem toàn bộ thủ đoạn phòng ngự của mình khởi lên.

Chỉ trong nháy mắt thần quang trùng thiên. Thần Vương chỉ uy bề ngễ thiên địa càn quét khắp nơi.

Cái này động tĩnh để cho trong tòa thần thành này ai nấy đều kinh động.

Có người không khỏi ngạc nhiên nói ra:"Hương đó là, Vũ Văn Gia".

"Thần Phủ Thần Vương xuất thủ, đây là có chuyện gì". Một cái khác tò mò thắc mắc.

Thần Vương xuất thủ, tất nhiên là có kinh thiên đại sự.

Hắn xuất thủ. Trong nháy mắt để trong tòa thần thành mấy vị tồn tại đều cảm ứng đc.

Mấy đôi mắt trong bóng tối mở ra nhìn về phương hướng này, một cái thanh âm chậm rãi vang lên:"Vũ Văn Thần Phủ lão già này đây là muốn làm gì".

"Vũ Văn Gia tiến nhập phòng ngự sao? ".

Chỉ thấy toàn bộ lãnh vực thuộc về Vũ Văn Gia hiện tại chính là đếm không hết trận pháp phòng ngự đều khởi động lên. Lít nha lít nhít trận văn hiển hiện. Toàn bộ Vũ Văn Gia tiến nhập trạng thái phòng ngự cao nhất.

Nói không ngoa, chính là 10 tôn Thần Vương cùng xuất thủ cũng không cách nào phá được dạng này phòng ngự.

"Đây là muốn làm gì". Một vị Thần Vương nghi hoặc.

Nhưng là ngay lúc này vị Thần Vương này biến sắc:"Đó là.....".

Lúc này đây. Toàn bộ người bên trong tòa thần thành này đều cảm thấy hồn vía lên mây.

"Ừng Ừng Ừng".

Từng cái dồn dập âm thanh vang vọng khắp nơi. Tựa hồ như có cái gì khổng lồ quái vật sắp đi ra.

"Phanh".

Ngay sau đó. Không gian bên trên bầu trời chính là bị phá rách đi ra. Một đạo vô địch kiếm khí phá không xuất hiện. Đạo kiếm khí này tràn ngập tuyên cổ khí tức. Các loại đại đạo pháp tắc hiển hiện.

Mặc dù môn hộ kia đã bị Vũ Văn Thần Phủ cưỡng ép đóng lại. Nhưng là Doanh Thiên đã đem nơi này tọa độ không gian khóa chặt. Đạo kiếm khí kia vẫn là xuyên phá không gian mà tới.

Đạo kiếm khí này chính là sinh sinh đem bầu trời tòa thần thành này chém làm đôi. Sau đó chính là hướng Vũ Văn Gia chém tới.

Đổi mặt đạo kiếm khí này. Vũ Văn Gia toàn bộ lãnh vực thần quang rạn nứt. Một cỗ to lớn thần lực bùng phát đi lên.

Tựa như mỗi một tấc đất lực lượng đều toàn bộ bị rút ra một dạng.

Vũ Văn Thần Phủ huy động toàn thân thần lực. Kết hợp với toàn bộ Vũ Văn Gia lực lượng. Chính là đối với đạo kiếm khí kia triển khai đối kháng.

Một cái to lớn không gì sánh được Thái Dương từ Vũ Văn Gia mọc lên. Sau đó hướng đạo kiếm khí tuyên hoành kia đánh tới.

Trái với mọi người suy nghĩ sẽ có một cái kinh khủng va chạm. Tại dưới một kiếm này, thái dương kia trong nháy mắt bị chém tan. Sau đó không gì ngăn cản chạm tới Vũ Văn Gia.

Mặc cho trận pháp thủ hộ cỡ nào chắc chắn. Cỡ nào cường đại. Một kiếm này chạm tới chính là không có chút nào ngăn cản. Trận pháp liền bị đánh xuyên.

Một cái quang trụ to lớn bốc lên, trong nháy mắt đem toàn bộ thần thành đều rung chuyển.

Tại một lát sau. Quang trụ biến mất. Khói bụi cũng tàn đi. Vô số con mắt hướng Vũ Văn Gia nhìn tới.

Trông thấy cảnh tượng trước mắt khiến không biết bao nhiêu người hít một hơi khí lạnh.

Tại Vũ Văn Gia địa phương kia. Đã không còn cái gì Vũ Văn Gia. Toàn bộ lãnh thổ Vũ Văn Gia dưới một kiếm này chính là hoàn toàn biến mất. Không có bất kỳ sót lại cái nào người sống.

Nếu có, chỉ là một cái khổng lồ hố sâu không đáy.

Phải biết Vũ Văn Gia lãnh thổ trong tòa thần thành này có tới mấy trăm vạn dặm. Nhưng mà hiện tại toàn bộ đều biến mất không còn tăm hơi.

Nói không ngoa chút nào. Tòa Chủ Thần Thế Giới này chính là suýt bị một kiếm này đánh xuyên.

"Rốt cục là đắc tội tồn tại nào, ra tay cũng quá độc ác a". Một vị Thần Vương không khỏi suy nghĩ.

Cùng lúc đó. Tại xa xôi trong vũ trụ.

Nơi này là một cái thần điện. Bên trong một cái từ đường.

Tại bên trong từ đường này có treo lấy hơn vạn cái thanh đăng. Bên trong mỗi ngọn thanh đăng đều có lấy một ngọn lửa to nhỏ không giống nhau. Tại mỗi ngọn thanh đăng lại có một cái danh tự.

Lúc này ngồi đó một cái lão giả. Lão giả này trông vô cùng bình thường. Hắn là người trông coi từ đường này.

Đúng lúc này. "Rắc".

Một ngọn thanh đăng đột nhiên vỡ nát. Nhìn xuống dưới chính là Vũ Văn Thần Phủ danh tự.

Lão giả này lập tức mở ra con mắt. Trong mắt tràn đầy nghi hoặc. Sau đó là chuyển sang lạnh lẽo vô cùng. Hắn đưa ngón tay bắn ra mấy đạo tin tức. Sau đó lập tức thân ảnh biến mất.

Hắn bước một bước chính là vượt qua ức vạn không gian. Xuyên qua hàng trăm cái Thiên Vực.

Tại hắn lần nữa xuất hiện thời điểm. Chính là bên trên tòa thần thành kia. Con mắt âm trầm nhìn chăm chăm về cái hồ sâu kia.

Không lâu sau đó. Mấy cái thân ảnh khác phá không mà ra. Từng cái trên thân thần lực khiếp người. Cho dù là Thần Vương cũng cảm thấy áp lực.

"Thế nào". Một cái thân ảnh mở miệng hỏi.

Lão giả kia lắc đầu đáp lại: "Bị người một chiêu diệt sát, không biết Thần Phủ hắn đắc tội ai".

"Có biết ai làm không".

"Không biết, lực lượng này chưa từng thấy qua, cũng không từng xuất hiện". Vừa rồi lão giả này đã là dò xét qua. Thế nhưng là cái gì cũng dò không tới. Không biết cổ lực lượng này là ai xuất thủ. Cũng không biết từ đâu mà tới.

"Tra. Nhất định phải tra rõ, đến cùng là ai làm. Mặc dù nơi này chỉ là một cái chi thứ Vũ Văn Gia. Nhưng là dù sao Thần Phủ hắn cũng đã tiến vào từ đường nhận tổ quy tông, đây là đánh mặt Vũ Văn Gia Tộc. Vũ Văn Gia Tộc chúng ta, cũng không dễ dàng như vậy thiệt". Thân ảnh kia thanh âm lạnh ngắt nói ra.

Vũ Văn Gia nơi này chính là chỉ một cái chi thứ mà thôi. Cùng dòng chính Vũ Văn Gia trên Cửu Thiên đã xa cách mấy cái thời đại.

Tại Vũ Văn Gia Tộc dòng chính đã quy định. Bên ngoài những cái chi thứ kia nếu là có người đạt tới Thần Vương cấp độ liền có thể hồi tộc. Nhận tổ quy tông. Từ đó nhận được dòng chính che chở.

Đáng tiếc. Vũ Văn Thần Phủ khổ cực tu luyện mấy cái thời đại mới có thể đạt tới Thần Vương cấp độ này. Lần nữa đạt được dòng chính tán thành. Nhưng là hôm nay liền vô thanh vô tức tan thành mây khói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73

Rất nhanh chóng. Vũ Văn Gia một chi bị người diệt sát tin tức lan tỏa khắp Thần Giới.

Mặc dù nói kia chỉ là một cái chi thứ. Nhưng dù sao cũng có được một tôn Thần Vương, lại được nhận tổ quy tông. Xét cho cùng vẫn là thuộc về Vũ Văn Gia.

Vũ Văn Gia. Đây là một cái siêu cấp khổng lồ quái vật. Chân chính Thần Giới cự đầu bá chủ.

Vũ Văn Gia truyền thừa cực kỳ xa xưa cổ lão. Tại nghe rằng từ trước Đạo Suy kỷ nguyên kia liền đã truyền thừa xuống.

Mỗi một cái thời đại Vũ Văn Gia đều có thể bồi dưỡng đi ra Thần Đế. Trong lịch sử đã không ít lần chấp chương Thần Đình.

Tại Thần Giới. Có thể cùng Vũ Văn Gia lật bàn tay. Ngoại trừ vài cái ẩn thế siêu cấp tồn tại có lẽ cũng vượt không qua mười cái thế lực. Có thể thấy Vũ Văn Gia là cỡ nào đáng sợ.

Vì lẽ đó. Vũ Văn Gia người căn bản không có ai dám đi trêu chọc. Nhưng là hôm nay. Một cái chi thứ có được Thần Vương tọa trấn bị người diệt sát. Đây là khiến cho Vũ Văn Gia trên dưới tức giận. Cũng trở thành bàn tán đề tài khắp thần giới.

Trở lại Cực Huyền Giới.

Lúc này mọi chuyện đều đã yên lặng xuống.

Vạn Lý Đăng Thiên Hội nhanh chóng giải tán. Ai về nhà nấy. Vạn Lý Thành rơi vào im ắng lạ thường.

Lúc trước. Sau khi đánh giết Vũ Văn Thần Phủ. Doanh Thiên thi triển không gian lực lượng, đem Cực Huyền Giới bên trong hư vô kéo ra. Trong nháy mắt na di đưa Cực Huyền Giới xuất hiện tại một góc khác của Thần Giới.

Cái này mục đích là để che giấu Cực Huyền Giới vị trí. Bởi vì sự tình kia. Nhất định sẽ tra xuống. Hẳn liền không sợ. Nhưng là Cực Huyền Giới vô số sinh linh lại khác.

Dựa trên phong cách làm việc của chủng tộc kia. Cực Huyền Giới bị diệt là không khó. Cho dù bị diệt cũng không ai để ý một tòa thế giới như vậy.

Cực Huyền Giới lúc này mọi sự đều trở nên yên tĩnh.

Vô số cương quốc lãnh thổ đóng cửa an phận. Vô số tông môn trở về phong kín sơn môn. Cấm đệ tử ra ngoài.

Chư thần Cực Huyền Giới cũng đều lui về ẩn thân.

Có thể nói. Cực Huyền Giới từ giờ cho đến rất lâu về sau sẽ là một mảnh an bình.

Tại Bách Hoa Lâu lúc này trên cao nhất 1 tầng kia. Tụ tập lấy một đám người.

Tại trong gian phòng to lớn xa hoa này. Bày lên một mâm lớn rượu thịt. Thịt là vô cùng cường đại thịt thú. Có thể so với Linh Thánh cảnh. Rượu là áp ủ mấy vạn năm rượu quý.

Doanh Thiên ngồi tại chính giữa. 1 chân gác lên. Tay cầm bầu rượu chính là ủng ực tu lấy.

Bên dưới kia. Ngồi im lặng lấy một đám người. Chính là Ma Âm, Mộng Diệp các nàng. Còn có Thanh Trường Hải lão giả kia cùng Thanh Tiêu.

Bên dưới nữa liền có cả Xích Ý Lan cùng Nhạc Viễn Thường cũng có mặt.

Thanh Trường Hải cùng Thanh Tiêu có mặt là dễ hiểu. Về phần Xích Ý Lan. Nàng là người quản lý Bách Hoa Lâu. Chính là Nguyệt Nhi yêu cầu nàng ngồi xuống. Tất nhiên là để cho nàng gọi món ăn.

Về phần Nhạc Viễn Thường. Hẳn là đại diện cho Vạn Lý Thành tới bồi tội Doanh Thiên.

Trong phòng. Ngoại trừ Doanh Thiên bình thần uống rượu. Cùng với Nguyệt Nhi và Tiểu Hùng 1 bộ ăn uống nhiệt tình thì không khí có chút trầm lắng xuống.

Rốt cuộc. Doanh Thiên bỏ xuống bầu rượu nhìn xung quanh một lượt nói:"Thế nào yên lặng như vậy. Tới. Đánh cái uống no say".

Rốt cuộc. Thanh Trường Hải chậm rãi mở miệng ra nói:"Đại nhân, người sắp đi sao".

Đối với Thanh Trường Hải câu nói này, ở đây mấy người trong lòng đều động. Bọn hắn cũng không nghĩ Doanh Thiên nhanh như vậy muốn đi.

"Ân, ở đây sự tình đều đã xong. Nên rời đi thôi đi". Doanh Thiên trên mặt không chút biểu tình nhàn nhàn nói ra.

Nói tới. Doanh Thiên mục đích chính đến Cực Huyền Giới ngoài việc lấy được truyền thừa Cửu Diệu Thánh Tôn giao cho Ma Âm. Chính là Sinh Mệnh Tổ Phủ sự tình. Hiện tại mọi việc đều đã xong. Hẳn cũng nên rời đi thôi đi.

Vạn Lý Tháp người kia sắp đặt một số thứ. Để cho Doanh Thiên một chút tin tức. Hẳn cũng nên đi xem xét thời điểm.

Thanh Trường Hải nâng 1 chén mời Doanh Thiên nói:"Nguyện đại nhân trường tồn vĩnh cửu".

"Đại nhân". Lúc này Nhạc Viễn Thường mới ấp úng nói ra.

Hắn là đại diện Vạn Lý Thành tới muốn bồi tội cho Doanh Thiên. Dù sao trước đó là có một số người có mắt không trông. Mạo phạm đại nhân. Tiểu nhân thay mặt bọn hắn tới bồi tội với đại nhân".

"Nói đi". Doanh Thiên liếc Nhạc Viễn Thường nói.

Nhạc Viễn Thường thở dài một hơi sau đó nói:"Trước đó Vạn Lý Thành có mấy người có mắt không trông. Mạo phạm đại nhân. Tiểu nhân thay mặt bọn hắn tới bồi tội với đại nhân".

Đang ngồi bên cạnh Doanh Thiên, Ma Âm khinh bỉ cất lời:"Mặt mũi của Nhạc Vương Gia cũng quá lớn đi, cho dù là thần, muốn bồi tội với chúng ta công

tử cũng không có tư cách".

Nghe được Ma Âm câu này, Nhạc Viễn Thường toát mồ hôi lạnh. Hắn là được Vạn Lý Thành cao tăng, cùng mấy vị thần cử tới. Muốn nhìn Doanh Thiên một chút thái độ. Nhưng là hắn một cái Thông Thần Cảnh nhỏ bé này. Thật sự là gánh không nổi mặt mũi kia.

Quả thật như Ma Âm nói. Cho dù là thần trước mặt hắn cũng chỉ có nước quỳ. Hắn lấy tư cách gì cùng Doanh Thiên nói chuyện đây.

Doanh Thiên bật cười nói với Ma Âm: "Tốt, không cần trêu chọc hắn". Dừng chút lại nói: "Không có gì lớn sự tình, bất quá là hài tử chơi đùa mà thôi, tuổi trẻ mà, hơn nữa ta cũng sắp rời đi, không có gì đáng để nói".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, Nhạc Viễn Thường giống như được ân xá một dạng. Hắn thở dài một hơi.

Quả thật đối với hắn, thậm chí là toàn bộ Cực Huyền Giới, Doanh Thiên rời đi là một cái tốt nhất tin tức. Dù sao hiện tại Cực Huyền Giới vị trí đã đổi. Cũng sẽ không lo lắng có người tìm tới.

Cuối cùng, Nhạc Viễn Thường là cáo lui rời đi.

Thanh Trường Hải lên tiếng hỏi: "Đại nhân bao giờ đi".

"Hiện tại liền đi".

"Vội như vậy? "

"Có một số sự tình. Nên là làm cho xong xuôi, tranh thủ chút thời gian". Doanh Thiên ánh mắt xa xăm nói ra.: "Các người trăm vạn năm thù hận đã hoàn thành. Nên là các người tung hoành thời điểm, thần giới rộng lớn kia. Tin tưởng sẽ có một ngày danh chấn vạn giới".

"Tạ đại nhân đánh giá". Thanh Trường Hải chấp tay cúi đầu.

"Ta chỉ nói sự thật mà thôi".

Rốt cuộc, sau khi ăn uống no say. Doanh Thiên chuẩn bị rời đi.

Xích Ý Lan từ đầu tới cuối đều không nói gì, giờ phút này rốt cuộc lên tiếng: "Công tử. Có thể cho ta đi theo không".

Đối với Xích Ý Lan đề nghị này. Nguyệt Nhi nhanh nhẩu cười hi hi nói ra: "Thế nào, lão nhân gia người phải lòng ta sư tôn sao. Muốn đi theo hầu hạ hắn".

Nghe Nguyệt Nhi trêu chọc câu này khiến Xích Ý Lan một mặt liền đỏ lên.

Doanh Thiên một gõ khiến cho Nguyệt Nhi nhảy lên kêu đau. Sau đó cười nói: "Nha đầu, muốn hay không ta treo người lên đánh". Sau đó lại nhìn về Xích Ý Lan lắc đầu nói ra: "Có một số chuyện là không thể theo ý mình. Người vẫn là nên cố gắng tu luyện. Sớm ngày thành thần".

Xích Ý Lan trong lòng lập tức trở nên thất vọng. Nàng rõ ràng. Doanh Thiên đây là từ chối nàng.

Ngay sau đó, Từ Nghiên liền hỏi: "Công tử, chúng ta đi đâu".

Doanh Thiên móc ra một viên huyết thạch. Viên huyết thạch này chính là lúc trước trên thần hạm Từ Nghiên tự tay lấy cho hắn.

Nhìn trên tay viên huyết thạch này. Doanh Thiên mỉm cười liếc nhìn Từ Nghiên sau đó nói: "Có lẽ, trở về người quê hương một lần đi".

"Trở về ta quê hương?". Từ Nghiên ngạc nhiên. Sau đó là một chút thần thờ.

Doanh Thiên nói tới. Chính là Nhật Nguyệt Giới. Nơi đó có Nhật Nguyệt Thần Giáo là nơi nàng xuất thân.

Lúc trước Doanh Thiên muốn đưa nàng đi. Cái này có chút đột ngột. Nơi kia nàng có rất nhiều người quen. Hiện tại có cơ hội một lần trở về từ biệt. Cái này khiến nàng trong lòng có chút hồi hộp.

Doanh Thiên không có đợi lâu. Hắn thông qua viên huyết thạch kia. Khóa chặt lấy một cái tọa độ không gian. Sau đó xuất thủ

Đại lượng không gian pháp tắc diễn hóa. Lập tức mở ra một đầu thông đạo không gian.

Thanh Trường Hải, Thanh Tiêu cùng Xích Ý Lan cúi đầu cung kính nói: "Cung tiễn đại nhân".

Rốt cuộc Doanh Thiên đám người đều rời đi hết.

Ngay sau đó, Thanh Trường Hải dẫn Thanh Tiêu trở về. Để lại Xích Ý Lan có chút thất lạc.

Cuối cùng thật lâu sau đó. Nàng trong mắt lóe lên một vẻ kiên định.

Chính Doanh Thiên cũng liên không biết. Thanh Tiêu cùng Xích Ý Lan vài năm sau liền kết thành đạo侶. Ngán ngùi vài vạn năm sau đó. Bọn hán 2 người vợ chồng chính là nổi tiếng khắp thần giới.

Lúc này đây. Xuyên qua ức vạn tinh không. Rốt cuộc. Doanh Thiên đám người đi đến Viêm Dương Thiên Vực.

Tòa Thiên Vực này vô cùng to lớn. Bên trong có lấy hàng tỉ viên tinh thần. Cũng có hơn 10 triệu tòa thể giới to nhỏ.

Lúc này đây. Doanh Thiên đám người lơ lửng bên ngoài tinh không. Trước mặt họ là một tòa thể giới to lớn. Cơ hồ có thể cùng Cực Huyền Giới so sánh.

Từ Nghiên nhìn tòa thể giới này, ánh mắt tràn ngập ngạc nhiên không thể tưởng tượng nổi. Ban đầu nàng còn tưởng rằng Doanh Thiên đưa nàng đi nhầm chỗ. Nhưng là xem xét lại. Tòa thể giới trước mắt chính là Nhật Nguyệt Giới quê hương của nàng.

Sở dĩ nàng ngạc nhiên vì hiện tại Nhật Nguyệt Giới phát sinh biến hóa khổng lồ.

Lúc trước. Nhật Nguyệt Giới hay là một tòa Trung Thế Giới mà thôi. Chỉ nhỏ bằng 1/100 lần Cực Huyền Giới. Nhưng là hiện tại. Nhật Nguyệt Giới không biết vì lý do gì mà trở nên to lớn hơn rất nhiều.

Lại nói về phân chia các thể giới. Từ 10 tỉ sinh linh đổ xuống gọi là Tiểu Thế Giới. Giống như Cửu Hà Giới trước đó chính là Tiểu Thế Giới.

Từ 50 tỉ sinh linh xuống đến 10 tỉ chính là Trung Thế Giới.

Từ 50 tỉ sinh linh trở lên gọi là Đại Thế Giới. Cực Huyền Giới mặc dù ở nơi xa xôi hẻo lánh trong vũ trụ. Nhưng là có tới hơn 200 tỉ sinh linh tồn tại. Có thể xưng là Siêu Cấp Đại Thế Giới.

Ngoài ra còn có Thần Thế Giới. Chính là dựa vào số lượng Thần mà quyết định.

Thế giới có số lượng thần đạt tới 1000, gọi là Tiểu Thiên Thế Giới.

Thế giới có số lượng thần đạt tới 1 vạn. Gọi là Trung Thiên Thế Giới.

10 vạn thần đổ lên gọi là Đại Thiên Thế Giới.

Ngoài ra còn có Chủ Thần Giới. Thần số lượng rất nhiều. Căn bản đếm không hết.

Từ Nghiên nhìn trước mắt to lớn Nhật Nguyệt Giới nói ra: "Hắn là đã có đại sự phát sinh".

Doanh Thiên nhìn Nhật Nguyệt Giới một lượt. Trong mắt hiện lên ý cười nói: "Có chút ý tứ".

Ngay sau đó. Chính là xuất hiện tại bên ngoài Nhật Nguyệt Thần Giáo sơn môn.

Tại thời điểm tiến vào sơn môn. Một cái băng lãnh thanh âm vang lên: "Dừng lại. Có biết đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo lãnh địa". Chỉ thấy một đám đệ tử canh gác sơn môn chạy tới ngăn không cho Doanh Thiên mấy người đi vào.

"Ta muốn lên Nhật Nguyệt Sơn". Từ Nghiên nói ra.

"Không phải đệ tử giáo ta, không thể lên núi". Một cái đệ tử nói ra.

Ngay lúc này, một cái giọng nữ tử vang lên: "Từ Nghiên tỉ tỉ. Ngươi trở về".

P/s: cuối năm, công việc nhiều. Chương ra chậm. Thành thật xin lỗi. Vẫn mong mọi người ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Nhật nguyệt thần giáo

Ngoảnh lại sau. Liền nhìn thấy từ xa chạy tới mấy cái nữ tử. Những nữ tử này chính là cùng Từ Nghiên một đám tỉ muội.

Lại nói. Doanh Thiên cũng là từng thấy qua các nàng. Lúc trước, tại trên thần hạm kia. Khi Doanh Thiên tiến vào Từ Nghiên khuê phòng liền cùng các nàng gặp qua. Chỉ là sau đó hắn thi triển ra Thiên Địa Thất Sắc. Đem các nàng đóng băng lại mà thôi.

"Tử Nghiên tí tí, tí đi đâu lâu như vậy, muội nhớ tí muốn chết luôn". Một cái chừng 17 tuổi cô nương nhào tới ôm cổ Tử Nghiên làm nũng nói.

Chỉ thấy Tử Nghiên trong mắt tràn đầy yêu thương vuốt mái tóc của cô nương này nói:"Tiểu Hằng ngoan. Tí tí chẳng phải về thăm người sao".

Bên kia một cái khác nữ tử cười cười nói ra:"Tử Nghiên tí không biết, lúc biết tí không có trở về, Tiểu Hằng chính là nước mắt chảy dài mấy ngày".

Trong chốc lát. Một đám nữ tử chính là một chỗ huyên náo. Đủ các loại truyện muốn nói.

Một lát sau. Một cái nam tử tiếng nói vang lên.

"Có chuyện gì ở đây vậy".

Chỉ thấy đi tới là một cái nam tử có chút cao lớn. Nam tử này chính là lúc trước bên trên Thần Hạm. Hắn gọi là Hùng Nguyên.

Trông thấy Hùng Nguyên đi tới. Một cái nữ tử tên là Thanh Tâm vui mừng cười nói:"Sur Huynh. Người xem ai trở về".

Hùng Nguyên ánh mắt lập tức rơi trên người Tử Nghiên. Ánh mắt tràn đầy ngạc nhiên. Lúc sau, hắn không khỏi nở nụ cười nói ra:"Từ sư muội, rốt cuộc muội cũng trở về, có biết ta ngày đêm nhớ muội".

Nghe được Hùng Nguyên chào hỏi, Tử Nghiên cũng là gật đầu chào:"Sur huynh".

Ngay sau đó. Hùng Nguyên ánh mắt chính là hướng về Ma Âm mấy người. Lập tức trong mắt hắn hiện lên vẻ si mê. Bởi vì Ma Âm, Mộng Diệp, Tuyết Ngạo Linh 3 người này chính là mỗi cái đều xinh đẹp khó tả.

Tại trước đây hắn luôn cho rằng. Chỉ có Tử Nghiên là đệ nhất mỹ nhân. Không nghĩ tới hiện tại một lúc liền toát ra 3 cái. Mỗi cái đều có thể cùng Tử Nghiên một chỗ so sánh.

Phải biết, các nàng hiện tại chính là bình thường ăn mặc một dạng. Ai biết một khi trang điểm lên sẽ là cỡ nào mỹ lệ đâu.

Không khỏi. Hùng Nguyên là tiến tới hỏi thăm"Sur muội, mấy vị này là..... ". Vừa nói vừa chỉ mấy người Ma Âm.

Tử Nghiên nghe vậy chính là một bộ lúng túng. Nàng cũng không biết nên trả lời thế nào cho đúng. Bởi vì nàng không dám tiết lộ Doanh Thiên thân phận.

"Bằng hữu mà thôi". Doanh Thiên vội vội nói ra.

"Àn, bằng hữu sao". Hùng Nguyên ánh mắt có chút nghi ngờ nhìn nhìn Doanh Thiên. Bầu không khí có chút trầm xuống.

Thấy không khí có chút không đúng. Tử Nghiên vội vàng nói ra:" Phải rồi, Sur huynh. Nhật Nguyệt Giới đến cùng xảy ra chuyện gì".

Hùng Nguyên thu lại ánh mắt. Nhìn tới Tử Nghiên nhẹ nhàng nói:"Sự việc nói ra rất dài, trước đó vẫn nên hỏi sơ. Sau đó lại nói".

"Phải đó, sư tỉ, trước hỏi sơ. Lần này tí về nhất định phải dạy cho Cát Ngân cái kia gia hòa một bài học". Tiểu Hằng có chút giận dữ nói ra.

"Cát Ngân?". Tử Nghiên có chút ngạc nhiên hỏi:"Nàng ta làm sao".

"Hừ. Tí không trở về, ả ta nhân cơ hội liền leo lên Thánh Nữ vị của tí. Còn đuổi bọn muội đi ra Thánh Nữ Cung. Những ngày này bọn muội sống rất khổ sở". Tiểu Hằng mếu máo.

Tử Nghiên trong lòng chợt hiểu. Cát Ngân nàng kia lúc trước chính là một cái cùng nàng tranh giành vị trí Thánh Nữ của Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trải qua rất nhiều các loại thử thách. Cuối cùng Tử Nghiên vẫn là vượt lên một bậc. Đoạt tới Thánh Nữ Vị. Việc này hẳn là khiến nàng ôm hận trong lòng.

Trải qua Cực Huyền Giới nạn kia. Nàng không có trở về. Hẳn là Cát Ngân liền nhân cơ hội này leo lên Thánh Nữ Vị. Cái này Tử Nghiên cũng không có ngạc nhiên. Dù sao nàng rời bỏ vị trí Thánh Nữ. Thần giáo tất nhiên sẽ đưa người lên thay thế.

Sau đó. Mọi người tiến lên Nhật Nguyệt Sơn.

Nhật Nguyệt Sơn là bên trong 9 ngọn chủ phong của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Làm Nhật Nguyệt Giới đệ nhất giáo phái. Nhật Nguyệt Thần Giáo là có được vô cùng rộng lớn lãnh thổ. Nói trắng ra. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều thuộc về Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Chỉ tính riêng khu vực quân hạt liền chiếm tới 1 phần 5 toàn bộ Nhật Nguyệt Giới diện tích.

Về phần lãnh địa giáo phái chính là có tới hơn 8 vạn tòa đại sơn to lớn.

Trong 8 vạn tòa đại sơn này có 9 ngọn chủ phong. Nhật Nguyệt Sơn là nơi xử lý toàn bộ công vụ của thần giáo.

Nhật Thần Sơn cùng Nguyệt Thần Sơn là nơi 2 vị Giáo Chủ ngụ tại. Còn lại 6 vị chủ phong khác là do 6 vị vô cùng cường đại Thái Thượng Trưởng Lão ngụ lấy.

Trên đường đi lên Nhật Nguyệt Sơn. Liền có thể thấy được núi này to lớn hùng vĩ cỡ nào. Các loại đỉnh đài lầu các xây cạnh nhau nhiều vô số kể. Trên mây ẩn hiện từng tòa kiến trúc. Bên trong phát ra cường đại khí tức. Nhìn qua liền biết bên trong giấu lấy cường giả.

Trên đường đi 3 bước lại nhìn thấy một đám đệ tử đi lại. 5 bước lại thấy một nhóm chấp pháp đệ tử canh gác. Nhân khí phải nói là vô cùng hưng thịnh. Trên bầu trời kia từng đạo bóng người bay vút qua lại. Các loại phi cầm thú nhiều không thể tả. Mây trắng vờn vờ. Có thể nói đây là một hội thịnh thế chưa từng có của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Rốt cuộc Doanh Thiên đám người đều đã được an bài tại một cái biệt viện.

Biệt viện này nằm tại đằng sau Nhật Nguyệt Sơn. Nơi này là Tử Nghiên cho xây dựng sau khi nàng lên làm Thánh Nữ. Mục đích là để mỗi khi mệt mỏi đều tới thư giãn.

Biệt viện bên trong khuôn viên có thể nói là rất rộng lớn. Có được một cái to lớn hồ, bên dưới nước trong thấy đáy. Các loại cá bơi lội vô cùng thích mắt.

Chưa hết. Ngoài ra còn có các loại hoa do tự tay nàng trồng. Tỏa ra mùi hương thơm ngát dễ chịu vô cùng.

Tiểu Hằng ôm lấy Tử Nghiên nói: "Từ sau khi bị Cát Ngân đuổi ra Thánh Nữ Cung. Bọn muội chính là đến đây ở".

Tử Nghiên nhìn Tiểu Hằng nhẹ nhàng nói ra: "Các muội chịu khổ rồi".

Cũng may, lúc trước xây dựng biệt viện này. Chính là có tới mấy chục phòng lớn. Cho dù hiện tại nhiều thêm Doanh Thiên mấy người ở. Vẫn là thừa phòng.

Cũng trong ngày hôm đó. Tin tức Tử Nghiên trở về nhanh chóng lan tỏa trong giáo. Cái này để trong giáo không khỏi sôi sục lên.

"Cái gì, Thánh Nữ trở về, thật hay giả".

"Thiên chân vạn xác, đích thân ta thấy qua nàng".

"Ta nghe nói một vị cường đại tồn tại đưa nàng đi, sao lại trở về".

"Tốt quá rồi, cuối cùng là trở về".

"Hắc, lần này có người xui xẻo".

"Cát Ngân kia lần này chính xác xui xẻo".

Đa số người nghe tin Tử Nghiên trở về đều là lộ ra vui mừng. Bởi vì trước đó nàng làm Thánh Nữ chính là rất được lòng người. Cho dù những cái kia trường lao cũng rất quý mến nàng.

Tại Thánh Nữ Cung kia. Một cái vận bạch ngân y phục nữ tử đang ngồi. Nàng này thân hình có thể nói là tuyệt mỹ. Làn da trơn mịn trắng không tì vết. Khuôn mặt tinh xảo đẹp đẽ. Chỉ là đôi mắt của nàng hơi xé lên. Tạo cho người ta một cảm giác thâm độc.

Nàng này chính là Cát Ngân. Lúc này, Cát Ngân trên tay bỏ một viên linh quả vào miệng nhẹ nhàng ăn xuống.

Sau đó chậm rãi nhìn trước mặt một cái khác nữ tử nói: "Tử Nghiên ả tiện nhân kia trở về sao, tốt, ta muốn xem. Nàng ta đến cùng muốn làm cái gì".

Về phần Doanh Thiên. Sau khi tiến vào biệt viện. Hắn lập tức tiến vào phòng đóng cửa.

Không ai biết hắn ở bên trong làm cái gì.

Mà Ma Âm mấy người cũng giống hắn một dạng. Ngoại trừ Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng chơi đùa nhảy nhót. Mấy người các nàng đều im lặng tu luyện.

Rất nhanh. Biệt viện đón khách.

Người đến. Là một cái trung niên tử.

Người này cũng không phải ai xa lạ. Chính là lúc trước được Doanh Thiên cứu qua một mạng Tà Lãnh Thiên.

Hắn đối với Tử Nghiên giống như con gái một dạng. Nàng từ nhỏ liền đã được hắn nuôi lớn. Cái này đối với nàng là ân nghĩa không thể chối cãi.

Trông thấy Tử Nghiên đằng sau. Tà Lãnh Thiên cũng là có chút xúc động. Hắn nói: "Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi".

Rốt cuộc, 2 người chính là ngồi xuống hàn huyên. Tử Nghiên kể lại cho hắn một chút chuyện. Tất nhiên bao gồm Doanh Thiên sự việc. Nàng tin tưởng

Tà Lãnh Thiên sẽ không tùy tiện.

Nghe lại Từ Nghiên kể chuyện. Cũng khiến cho Tà Lãnh Thiên kinh hãi. Nhưng là hắn hiểu. Chuyện này không thể nói lung tung.

Từ Nghiên lúc này mới hỏi:"Tà đại nhân, Nhật Nguyệt Giới phát sinh sự việc gì".

Về vấn đề này trước đó nàng đã hướng các tỉ muội hỏi qua. Chỉ là bọn họ bên trong ẩn tình cũng là không rõ ràng. Cho nên nàng mới hướng Tà Lãnh Thiên hỏi lại. Tin tưởng hắn sẽ không giấu giếm nàng.

Tà Lãnh Thiên nhấp một ngụm trà, sau đó chậm rãi nói ra:"Mọi chuyện là từ lúc chúng ta trở về, Nhật Nguyệt Giới bị người đánh phá".

"Cái gì, bị người đánh phá, là ai". Từ Nghiên kinh ngạc.

"Là một tòa thế giới khác, bọn hắn kéo sang muốn xâm chiếm thế giới này". Tà Lãnh Thiên chậm chậm nói.

"Sau đó thế nào".

"Nhật Thần cùng Nguyệt Thần xuất thủ. Xảy ra một trận khủng bố thần chiến, may mắn chúng ta chiến thắng".

"Nhưng nếu là chiến tranh thì hiện tại... ". Trong lòng nàng nghĩ. Một khi xảy ra chiến tranh. Hắn phải là cảnh tượng tàn phá. Nhưng là tình huống không giống.

Hiện tại Nhật Nguyệt Giới diện tích tăng lên 100 có thừa. Nhân khí thịnh vượng. Nào có giống như trải qua một hồi chiến tranh đâu.

Tà Lãnh Thiên nhìn ra trong lòng nàng ý nghĩ bèn cười nói:"Ngạc nhiên sao, Nhật Thần cùng Nguyệt Thần tu vi đột phá. Chính là thành Thần Vương".

"Thần Vương sao". Từ Nghiên nghe vậy vô cùng ngạc nhiên. Tại theo nàng biết. Mặc dù 2 vị thần này tu vi cường đại. Nhưng vẫn là chưa có đạt tới Thần Vương cấp độ kia.

"Chẳng lẽ là.... ". Từ Nghiên chợt nghĩ tới 1 số đồ vật. Dù sao lấy nàng lúc trước Thánh Nữ thân phận. Chính là biết đến một số bí mật cao tầng.

Tà Lãnh Thiên nói tiếp:"Sau đó họ tiến về Thần Đình. Nhận lấy Thần Đình che chở. Đạt được Thần Đình tán thành. Sau khi trở về, họ tự mình xuất thủ, bắt lấy hơn 100 tòa thế giới cùng một chỗ dung luyện. Mới đem Nhật Nguyệt Giới có hôm nay bộ dáng".

Nghe tới đây. Từ Nghiên chính là khiếp sợ không thôi. Bắt lấy hơn trăm tòa thế giới dung luyện tạo thành thế giới mới. Đây quả thực là Thần Vương thủ đoạn.

Đúng lúc này. Tà Lãnh Thiên đưa tay bắt lấy một đạo tin tức. Xem qua đạo tin tức này, Tà Lãnh Thiên nhú mày nói ra:"Nhanh như vậy".

"Có chuyện gì sao".

"Cát Ngân nha đầu kia nhắm vào ngươi. Nói ngươi tự ý đem bí mật thần giáo cho người ngoài, muốn triệu tập chư vị trưởng lão tra hỏi ngươi". Tà Lãnh Thiên hừ lạnh nói ra.

Đối với Cát Ngân hành động này. Từ Nghiên đều không có ngoài ý muốn. Nàng ánh mắt lóe lên ánh sáng nói ra:"Ta đều không có đụng nàng. Nàng liền chủ động gây ta. Vậy liền nào một trận".

Lúc này. Tại Nhật Nguyệt Sơn một tòa đại điện. Bên trong tụ tập rất nhiều người. Hơn nữa mỗi người đều là cường giả đỉnh cao. Khí tức tuyên hoành. Bá đạo.

Không nghĩ ngờ gì bên trong đại điện này đều là có chức vụ ở Nhật Nguyệt Thần Giáo. Có chấp sự. Có trưởng lão. Bên trên cao nhất kia còn ngồi lấy 3 tôn thần linh.

Một cái bạch ngân nữ tử đồng dạng nói ra:"Từ Nghiên. Trên cương vị thánh nữ thần giáo. Nhưng là lại đem bí mật thần giáo đi cáo tri với người ngoài. Sau đó bỏ trốn. Hiện tại nàng ta trở về. Ta lại là tân Thánh Nữ. Có trách nhiệm tra cứu chuyện này. Cho nên mong chư vị trưởng lão ở đây soi xét".

"Cát Ngân. Ngươi đây là hồ ngôn, Từ Nghiên chính là vì muốn cứu Thiết Thần đại nhân cùng giáo chúng gặp nạn mới làm vậy, đây là có công không tội". Một vị trưởng lão quát.

Cát Ngân cười nhìn vị trưởng lão này nói ra:"Minh trưởng lão. Ai không biết ngài cùng Từ Nghiên quan hệ gần gũi. Lời ngài nói không thể nào là công tâm được".

"Hừ, ngươi nói gì". Vị Minh Trưởng Lão này tức giận quát. Hắn cùng với Từ Nghiên lúc trước rất có giao tình. Cho nên tất nhiên không nhận được nàng bị vu khống.

"Ta chỉ nói sự thật mà thôi. Bí mật kia liên quan tới thần giáo tồn vong. Lộ ra ngoài chính là tội chết. Thêm nữa. Nàng ta từ bỏ Thánh Nữ Vị. Chủ động bỏ trốn, đây chính là minh chứng cho âm mưu phản giáo". Cát Ngân lời lẽ hùng hồn nói ra.

Tại nàng nói ra câu này. Ở đây chư vị đều có chút trầm mặc. Dù sao như nàng nói. Bí mật kia thuộc về nhất đẳng bí mật. Một khi lộ ra. Chính là tội chết. Đích thân 2 vị giáo chủ đã ban lệnh.

Bỗng nhiên. Từ bên ngoài một bóng người thướt tha đi vào cười nói:"Cát Ngân. Cô vẫn một dạng tiểu nhân như xưa. Ta còn chưa đến. Cô liền cho ta chụp mũ rồi".

Nhìn thấy người đi vào chính là Từ Nghiên. Chư vị trưởng lão đều nhìn qua nàng. Bởi vì nàng trở về tin tức đều đã lan truyền. Nhưng là từ lúc trở về cũng không có mấy người nhìn thấy nàng.

Từ Nghiên hành lễ:"Thánh Nữ Từ Nghiên. Thỉnh an tam thân. Thỉnh an chư vị trưởng lão, chấp sự".

Trông thấy Từ Nghiên đi vào. Cát Ngân ánh mắt trầm xuống nói:"Thánh nữ. Ngươi cho rằng mình vẫn là Thánh Nữ sao".

Đối với Cát Ngân lời nói này. Từ Nghiên mỉm cười từ trong tay áo lấy ra một vật. Vật này là một cái lệnh bài. Sau đó nói:"Đương nhiên. Ta là đương kim Thánh Nữ. Thánh nữ lệnh bài. Thánh nữ ấn ký. Ta nhận thân giáo 2 vị giáo chủ sắc phong, mọi thứ ta đều có đủ. Ta tất nhiên là Thánh nữ".

Nghe Từ Nghiên nói chuyện. Ở đây chư vị trưởng lão ánh mắt đều lộ ra tán thưởng. Bởi vì Từ Nghiên đây là cứng rắn đối mặt. Không vì bị chụp mũ mà sợ hãi loạn.

Trên cao kia. Một tôn thần linh ánh mắt mở ra. Hắn chính là Thiết Thần. Lúc trước bị thương trên thần hạm kia. Hắn nhìn qua Từ Nghiên trong mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên

....

P/s: Tạo ra một dàn harem mà không cho các em ấy đất diễn thì hơi mờ nhạt. Từ đầu đến giờ tập trung quá nhiều vào Main. Hiện tại nên khai thác một chút các nàng. Không các bạn lại nói các nàng không được đi sâu khai thác. Bắt đầu từ Từ Nghiên. Tien lập tạm 1 cái hồ bé bé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Tranh đấu

Thiết Thần giờ phút này tương đương giật mình. Bởi vì hắn nhìn qua liền thấy được Từ Nghiên phát sinh biến hóa to lớn vô cùng to lớn.

Chỉ riêng về tu vi. Mặc dù do công pháp Từ Nghiên tu luyện mà tu vi sẽ không hiển lộ ra ngoài. Nhưng là Thiết Thần vẫn là nhìn thấu tu vi của nàng.

Lúc trước tại thời điểm gặp nạn trên thần hạm kia, Từ Nghiên tu vi bất quá chỉ là Linh Vương đỉnh phong mà thôi. Nhưng là hiện tại cũng đã là Linh Đế. Mặc dù chỉ là sơ kỳ, nhưng tuyệt đối có thể cùng Linh Đế hậu kỳ đối cứng.

Nhìn một chút càng khiến Thiết Thần thêm khiếp sợ. Hắn nhìn ra được bên trong Từ Nghiên ẩn chứa một đầu vô thượng đại đạo. Cho dù là hắn đều nhìn không ra một chút huyền ảo.

Đầu đại đạo kia là do tự tay Doanh Thiên ban cho nàng. Đừng nói dạng chân thần như Thiết Thần. Liền xem như những cái kia Thần Đế cũng đừng mong hiểu ra cái gì.

Mặc dù nói tại Doanh Thiên truyền cho nàng công pháp cùng một đầu đại đạo liền không có chỉ điểm cho nàng cái gì. Nhưng là đầy đủ để cho nàng hưởng lợi cực lớn. Ngăn ngừa thời gian liền đề cho tu vi của nàng tăng tiến nhanh chóng vô cùng.

Thiết Thần chậm rãi mở miệng:"Việc này trước tạm thời khép lại, Thánh Nữ vấn đề đích thân 2 vị Giáo chủ mới có quyền xử lý, chờ 2 vị giáo chủ xuất quan ta sẽ bẩm báo lại sau, giải tán đi".

Tại dưới một tôn thần linh mệnh lệnh. Bên dưới cũng không có ai dám nói gì. Rất nhanh chóng liền lui đi ra hết.

Lúc này bên trong đại điện chỉ còn lại 3 tôn thần linh. trong đó một vị ngồi bên trái Thiết Thần nói ra:"Từ Nghiên này. Rất lạ".

Nghe được vị thần này nói vậy. Bên kia một vị thần nữa cũng gật đầu nói ra:"Đúng vậy, rất lạ. Đầu đại đạo kia...".

Nói đến đây, hắn chợt chùng. Bởi vì hắn nhìn rất rõ trên người Từ Nghiên đầu đại đạo pháp tắc kia. Vô cùng bí ẩn. Cái này khiến hắn phải trầm tư.

"Không có gì lạ, đó là đương nhiên". Thiết Thần bất chợt lên tiếng. Trên miệng còn treo nụ cười bí ẩn.

"Đại ca tựa hồ biết được chuyện gì sao". Một vị thần lên tiếng. Sở dĩ, hắn gọi Thiết Thần là đại ca. Bởi vì bọn hắn 3 người chính là huynh đệ kết nghĩa.

Thiết Thần mở miệng nói ra: "Các đệ còn nhớ chuyện ta đã kể sao".

Nghe được như vậy. 2 người còn lại đều giật mình nói: "Chẳng lẽ nói, người kia đến chúng ta thần giáo sao".

"Có thể, cũng không, ta không cảm nhận được người kia ở đây, có lẽ nên đi xác nhận một phen". Thiết Thần chậm rãi nói ra.

Nghe được "Người kia" 2 chữ. Đủ để làm nhĩ thần đều giật mình.

Bởi vì quan hệ rất thân thiết cùng Thiết Thần. Cho nên Thiết Thần không có giấu giếm bọn hắn. Đều đem chuyện kể lại.

Đối với nhĩ thần mà nói, Người kia là kinh khủng vô cùng. Mặc dù nói chỉ là nghe kể lại. Nhưng là "Thiên Địa Thất Sắc" kia. Không phải bọn hắn dạng này Chân Thần có thể làm tới. Cho dù là Thần Vương hay Thần Tôn cũng không thể.

Ngay trong ngày. Tin tức 2 vị Thánh Nữ tại trên đại điện đối chọi gay gắt lan tỏa trong giáo. Làm dậy lên vô số lời đồn đoán.

Có người cho rằng, Từ Nghiên là bị vu khống. Cát Ngân vu oan cho nàng. Lại cũng có người thật cho rằng, Từ Nghiên tiết lộ bí mật Thần Giáo cần phải nghiêm trị.

Rất nhanh, trong giáo nổi lên 2 phe đối lập, một phe đứng về Từ Nghiên. 1 phe đứng về Cát Ngân. Đa số đều là các đệ tử trẻ tuổi ngưỡng mộ 2 vị Thánh Nữ.

Một buổi sáng sớm. Tại lúc mọi người vẫn còn đang ngủ. Từ Nghiên thức dậy. Nàng muốn thu thập một chút Linh Sương để pha trà cho Doanh Thiên.

Linh Sương. Chính là sương sớm buổi sáng vương trên lá của Lam Tinh Thảo. Đặc biệt là sương sớm này chính là Lam Tinh Thảo tiết ra kết hợp với thiên địa linh khí mà tạo thành.

Đối với phạm nhân hoặc thấp kém tu sĩ mà nói. Dạng này Linh Sương là trân quý không gì sánh được.

Lam Tinh Thảo sinh trưởng cực kỳ đặc thù. Chỉ có những môn phái thế lực có Thần tồn tại mới có thể trồng lấy Lam Tinh Thảo.

Nước trà được pha từ Linh Sương có tác dụng an thần. Thanh lọc cơ thể. Hỗ trợ tu luyện. Được các môn phái sử dụng cho đệ tử tu luyện.

Tất nhiên cái dạng này Linh Sương đối với Doanh Thiên chính là bình thường mà thôi. Nhưng là do Từ Nghiên tự mình tuyển chọn từng giọt. Cho nên hương vị có thể nói là tuyệt phẩm.

Chỉ là thời điểm nàng bước ra khỏi phòng liền nhìn thấy Doanh Thiên đang ở bên bờ hồ cho cá ăn.

Nàng thấy vậy liền tiến lại gần nói nhỏ: "Công tử, dậy sớm như vậy??".

Doanh Thiên không có ngoảnh đầu lại nhìn nàng. Hắn vẫn là cho cá ăn. âm thanh vang lên: "Ở đây cũng không có người ngoài tại. Gọi ta thiếu gia đi".

"Vâng, Thiếu Gia". Từ Nghiên nhỏ nhẹ đáp.

"Ta tại nghe nói, ngươi là gặp phiền phức sao". Bỗng nhiên Doanh Thiên cất lời hỏi.

Nghe vậy. Từ Nghiên rất là ngạc nhiên. Bởi vì từ lúc tiến vào thần giáo. Doanh Thiên là không có đi ra ngoài biệt viện này. Cho dù là nàng cũng không có mấy lần nhìn thấy mặt hắn.

Nàng vốn cho rằng Doanh Thiên là sẽ không để ý một chút con con chuyện như vậy. Không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà hỏi tới.

Giống như là thấu được trong lòng nàng suy nghĩ. Doanh Thiên mỉm cười tạm dừng cho cá ăn. Hắn quay lại nhìn nàng nói: "Làm sao, rất ngạc nhiên sao".

Tại dưới ánh mắt của Doanh Thiên. Không hiểu vì sao Từ Nghiên là giật mình. Nàng ấp úng đáp lời: "Không có, ta tại cho rằng, Thiếu Gia sẽ không để ý chuyện như vậy".

"Ngươi là ta bên người, ta tất nhiên sẽ để ý". Doanh Thiên cười cười nói ra. Dừng một chút lại nói tiếp: "Thế nào, cần ta ra tay sao".

"Không cần, một chút việc nhỏ, không cần Thiếu Gia phải bận tâm. Ta tự có thể giải quyết ổn thỏa". Từ Nghiên vội vàng nói.

Nàng căn bản là không dám để Doanh Thiên ra mặt. Ai biết được một khi Doanh Thiên xuất thủ sẽ gây nên dạng gì hậu quả. Dù sao Nhật Nguyệt Thần Giáo là nơi nàng lớn lên. Ở đây có rất nhiều người quen của nàng.

Nàng tin tưởng một khi Doanh Thiên ra tay, mọi chuyện sẽ dễ dàng giải quyết. Nhưng là ai biết sẽ có bao nhiêu máu đổ đây.

Tất nhiên cái này suy nghĩ của nàng đều bị Doanh Thiên nhìn thấu, hắn cũng không có để ý gì, chỉ chậm rãi nói: "Ngươi không tìm phiền phức, nhưng là phiền phức sẽ chủ động tìm đến ngươi. Ngươi càng nhượng bộ, phiền phức sẽ càng nhiều. Chỉ khi ngươi lộ ra nanh vuốt của mình, triệt để đem nó giải quyết. Có như vậy phiền phức mới sẽ dừng lại". Nói xong hắn liền tiếp tục cho cá ăn.

Nghe Doanh Thiên câu nói này. Để Từ Nghiễn tương đương ngạc nhiên. Nàng đây là hiểu Doanh Thiên muốn nàng làm gì. Nhưng là cái này để nàng có chút khó giải quyết.

"Có ta tại. Hết thấy đều dễ dàng". Doanh Thiên tiếp tục bồi thêm một câu.

"Tạ thiếu gia". Dứt lời nàng liền muốn đi thu Linh Sương.

Nhưng là thời điểm nàng chuẩn bị quay đầu đi. Doanh Thiên lại bất chợt lên tiếng.

"Đã như vậy, liền truyền cho người 1 chiêu này".

Từ Nghiễn lần này vô cùng ngạc nhiên. Nàng không nghĩ tới Doanh Thiên bỗng nhiên nổi hứng truyền thụ cho nàng. Nàng không biết mình sắp được truyền thụ môn đồ gì. Nhưng là nàng biết. Nhất định là kinh thiên.

"Tập trung quan sát đi". Doanh Thiên nói xong. Sau đó liền cho cá ăn.

Ban đầu Từ Nghiễn là không rõ ràng Doanh Thiên định làm gì. Nhưng là nàng vẫn là tập trung chăm chú quan sát.

Tại lúc đầu, nàng là cái gì đều không nhìn ra. Chỉ cho đến một lúc sau nàng nhìn xuống đàn cá kia liền phát hiện.

Đàn cá mà Doanh Thiên đang cho ăn đang bơi lội theo một cái vô cùng huyền ảo quỹ tích.

Đàn cá này tuy nói đủ các loại cá. Nhưng là tại thời điểm bọn nó bơi lội để lấy thức ăn thì lại giống như là một cái cao thâm trận pháp. Nhưng là nhìn càng kỹ người lại thấy nó vô cùng tự nhiên. Tựa hồ như đàn cá này tự nhiên bơi lội mà thôi.

Trong chớp lát, trong đầu Từ Nghiễn hiện lên một cái sơ đồ vận chuyển kinh mạch. Sau đó bất tri bất giác nàng rơi vào ngộ đạo trạng thái.

Một lúc lâu sau. Khi nàng mở mắt ra. Tại trong con mắt của nàng lóe lên thất thái quang mang. Nàng thì thào:"Ngư Long Bách Biến".

Đến khi nàng hoàn toàn tỉnh táo trở lại thì Doanh Thiên không biết đã đi nơi nào.

Cũng lúc đó. Tại trên đỉnh một ngọn sơn phong. Nơi này chỉ có một cái đình đài đơn sơ.

Trong đình đài đơn sơ này ngồi lấy 2 người.

Chính là Doanh Thiên cùng Thiết Thần.

Tại từ trên đại điện trở về sau đó. Thiết Thần liền chuẩn bị tới bái phỏng Doanh Thiên. Chỉ là hắn cũng không có chắc chắn Doanh Thiên có thật ở cùng Từ Nghiễn hay không mà thôi.

Cho đến khi hắn tự mình đến liền thật nhìn thấy Doanh Thiên. Hắn liền mời Doanh Thiên tới.

"Đại nhân, không nghĩ tới đại nhân vậy mà đích thân đi tới nơi này". Thiết Thần thận trọng nói ra.

"Thế nào, ngạc nhiên lắm sao. Hoặc là nói, không chào đón ta". Doanh Thiên chậm rãi cười cười nói.

Thiết Thần vội đáp:"Không phải, chỉ là không rõ đại nhân tới là có đại sự gì đâu".

"Không cần thiết phải thăm dò ta, việc ta làm. Không tính là cái gì đại sự. Chỉ là giải quyết chút vấn đề mà thôi".

Thiết Thần giật mình. Hắn trong lòng lúc này quả thật là nhảy lên. Bởi vì lúc trước sự tình. Hắn thật muốn biết Doanh Thiên định làm gì. Có lẽ là đánh chủ ý Nhật Nguyệt Thần Giáo đồ vật kia.

Tất nhiên suy nghĩ này của hắn làm sao qua mắt được Doanh Thiên. Hắn cười nói:"Sợ ta cuỗm mất đồ chơi của các người sao".

"Không dám. Đại nhân vô song, món đồ kia làm sao vào được đại nhân pháp nhãn đâu".

Doanh Thiên lắc đầu cười nói ra:"Làm sao lại trở nên như vậy nhút nhát, ta nhớ lúc trước gặp người liền rất cứng rắn mà".

Nghe được Doanh Thiên châm chọc. Thiết Thần cũng là cười khò. Tại lúc trước ở trên Thần Hạm. Hắn thật đúng là không sợ chết. Nhưng là sau khi nhặt trở về một mạng. Càng nghĩ hắn liền càng cảm thấy Doanh Thiên khủng bố. Thêm vào đó, Doanh Thiên đã biết được bọn hắn bí mật. Lại đích thân tới nơi đây. Thử hỏi làm sao hắn không thận trọng đây.

"Người yên tâm. Ta sẽ không làm gì. Chỉ là. Nếu có kẻ không có mắt tìm tới, ta liền không chần". Doanh Thiên lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, Thiết Thần thở dài một hơi. Hắn tin tưởng Doanh Thiên lời nói.

Cho đến lúc Doanh Thiên trở về biệt viện. Hắn liền nhìn thấy nơi này tập trung rất nhiều đệ tử thần giáo. Đang âm thầm chuyện gì đó.

Đi lại gần liền nhìn thấy 2 nhóm người đang đối chọi gay gắt.

Một bên chính là cái kia tiểu cô nương Tiểu Hằng cùng mấy vị ti muội của Từ Nghiên. Một bên khác lại là mấy cái nữ tử. Nhìn thế nào liền giống mấy cái nha hoàn.

"Na Ngọc, ngươi khinh người quá đáng, dựa vào đâu liền bắt chúng ta dòi đi". Tiểu Hằng tức giận quát lên.

Nữ tử tên là Na Ngọc kia khinh thường nói ra:"Cát Ngân Thánh nữ có lệnh. Gần đây Thần Giáo có rất nhiều đệ tử gia nhập. Muốn dẹp tòa biệt viện này để xây dựng khu nhà ở cho các đệ tử".

"Hừ, nơi này là Từ Nghiên Thánh Nữ ở. Nàng ta lấy tư cách gì muốn dẹp đây, lại nói Thần Giáo 8 vạn tòa đại sơn. Thiếu gì chỗ ở, đây là định lừa trẻ con sao". Tiểu Hằng cười lạnh nói ra.

"Từ Nghiên Thánh nữ sao. Nàng ta sắp tới chính bản thân mình liền giữ không nổi. Còn lo nơi này được sao". Na Ngọc cao ngạo cười nói.

Nghe được lời này. Ở đây mấy cái ti muội của Từ Nghiên vô cùng tức giận quát lên:"Cút đi, nơi này không chào đón các ngươi".

Na Ngọc ánh mắt trầm xuống lạnh lẽo nói ra:"Để cho các ngươi dọn đi, các ngươi liền không nghe sao".

"Không, đây là nơi Từ Nghiên ti tử tự mình thiết kế. Bọn ta sẽ bảo vệ nơi này". Tiểu Hằng kiên quyết nói ra.

Chỉ là, Na Ngọc chậm rãi lấy ra một cuộn giấy. Nói:"Đừng nói các ngươi, liền là Từ Nghiên cũng giữ không nổi nơi này, đây là Đại Thái Thượng Trường Lão ban lệnh".

Nhìn thấy cuộn giấy này cùng với "Đại Thái Thượng Trường Lão" danh tự. Lập tức khiến cho Tiểu Hằng sắc mặt biến đổi.

Bởi vì ai nấy đều biết. Cát Ngân chỗ dựa. Chính là vị Đại Thái Thượng Trường Lão này.

Vị này bên trong giáo quyền lực chỉ thua kém 2 vị giáo chủ. Lại nói 2 vị giáo chủ rất ít khi quản việc trong giáo. Cho nên đa số mọi sự việc đều do vị Đại Thái Thượng Trường Lão này làm chủ. Vị này chính là một tôn vô cùng cường đại thần linh. Tại bên trong giáo cũng chỉ thua kém 2 vị giáo chủ mà thôi.

"Thế nào, hiện tại các ngươi có thể cuốn gói đi rồi chứ". Na Ngọc khinh bỉ nói.

Về phần mấy người Tiểu Hằng thì rất tức giận. Nhưng là lại không thể làm gì. Dù sao Đại Thái Thượng Trường Lão quyền lực quá lớn. Khiến cho nàng không chút nào dám cãi.

Đúng lúc này. Một cái lười biếng thanh âm vang lên:"Ồ đâu đến ồn ào như vậy. Không cho người khác nghỉ ngơi hay sao".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Giáo huấn

Nghe được thanh âm lười biếng này. Ở đây mọi người ánh mắt đều nhìn tới. Chỉ thấy một cái thanh niên đang chậm rãi đi tới.

Người tới không ai khác, chính là Doanh Thiên.

Trông thấy Doanh Thiên tiến lại gần, Na Ngọc ánh mắt lạnh lẽo hừ lạnh nói:"Ồ đâu tới một cái súc sinh. Dám nói lớn như vậy".

Doanh Thiên không để ý lời Na Ngọc mà hướng Tiểu Hằng hỏi tới:"Nha đầu, dẹp mấy thứ a miêu a cầu này đi, ta muốn nghỉ ngơi".

Thấy Doanh Thiên căn bản coi mình như không khí. Lại nói mình là a miêu a cầu. Na Ngọc lập tức có chút tức giận.

Mặc dù nàng chỉ là bên người Cát Ngân Thánh Nữ một cái thị nữ. Nhưng là do Cát Ngân Thánh Nữ bên trong giáo thế lực chỗ dựa cực kì lớn. Cho nên bình thường thậm chí một số trưởng lão đều phải nể mặt nàng.

Bên kia Tiểu Hằng lại có chút rụt. Mặc dù bình thường nàng đều không sợ. Nhưng là Đại Thái Thượng Trường Lão đã ban lệnh. Nàng căn bản kháng không được. Dù sao vị kia quyền lực quá mức khủng bố. Cơ hồ 1 tay che trời.

"Sợ cái gì, có ta tại, hết thảy đều không thành vấn đề, đuổi đi". Doanh Thiên lạnh nhạt nói.

Không biết vì sao nghe được Doanh Thiên lời nói này. Khiến cho Tiểu Hằng trong lòng dấy lên một cỗ can đảm lạ thường. Giống như nàng đối với

Doanh Thiên tự nhiên sinh ra một cỗ tin tưởng.

Ngược lại. Bên kia Na Ngọc khinh thường xi nói:"Đuổi ta, dựa vào mấy người các ngươi sao". Quả thật Na Ngọc rất tự tin. Mặc dù nói nàng hay là một cái bên cạnh Cát Ngân, nhưng là nàng được đích thân Cát Ngân chỉ dạy tu luyện. Tu vi không thể nói là tầm thường. Cũng đã đạt tới Địa Sư đỉnh phong. Có thể đứng cấp cao nhất bình thường đệ tử.

Tiểu Hằng cắn răng một cái đưa ra quyết định:"Được, vậy chơi lớn một lần".

Ngay sau đó nàng vận chuyển công pháp. Linh lực bùng phát đi ra ngoài. Lập tức để cho bên kia mấy người Na Ngọc giật mình.

Mặc dù tuổi còn nhỏ. So với ở đây người nàng cũng tính là thiên tài. Tu vi đạt tới Thiên Sư đỉnh phong. Kém chút liền bước vào Linh Vương Cảnh. So ra chính là cao hơn Na Ngọc một cái cảnh giới lớn.

Thiên Sư cảnh. Chính là đặt một chân vào Thiên Địa. Có thể sơ bộ mượn tới một bộ phận Thiên Địa lực lượng. Từ đó phát huy ra uy lực mạnh hơn rất nhiều.

Trong chớp mắt. Tiểu Hằng xuất thủ. Nàng là muốn đem đám người Na Ngọc cho đuổi đi. Mà đám người kia lại cũng không chịu thua. Cho nên rất nhanh liền chiến thành một đoàn.

Mặc dù nói Tiểu Hằng tu vi cao cường. Nhưng là bên kia cũng không có yếu kém bao nhiêu. Cho nên trong lúc nhất thời vẫn là ngang sức.

Cũng không biết bao lâu. Một cái lưỡi nhấc thanh âm vang lên:."Nhàm chán. Đánh nhau gì yếu ớt vậy".

Chỉ thấy đi tới là một cái tiểu nha đầu. Nha đầu này mặc một thân y phục màu đỏ. Trên tay vẫn còn cầm tới que xiên thịt nướng.

Không ai khác chính là Nguyệt Nhi.

Na Ngọc vừa rồi chính là bị Tiểu Hằng cho đánh lên mặt. Nàng tức giận quát:."Tiểu Hằng, ngươi tốt to gan. Dám cấu kết người ngoài. Kháng lại lệnh của Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Lần này ai cũng không cứu được ngươi".

"Một cái nô tì cây chủ mà thôi cũng lớn tiếng như vậy. Sư Tôn. Để ta giáo huấn nàng". Nguyệt Nhi có chút nhịn không được nói ra.

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười gật đầu.

Đạt được Doanh Thiên tán thành. Nguyệt Nhi ném xuống cây thịt nướng kia một bộ xấn ống tay đi tới nói:"Sư tôn ta nói, các ngươi làm hấn mất giấc ngủ. Để ta tới trừng trị các ngươi".

Trông thấy Nguyệt Nhi cái này bộ dạng để mọi người ở đây đều nói không nên lời. Một cái 7. 8 tuổi nha đầu. Một bộ bà cụ non, đúng thật là không biết trời cao đất dày.

Tiểu Hằng có chút lo lắng. Dù sao Nguyệt Nhi còn quá ít tuổi. Cho dù là từ trong bụng mẹ tu luyện thì hiện tại cũng bắt quá tới đâu.

Về phần Na Ngọc lúc này thì đã nổi giận. Nàng không nghĩ tới một cái nha đầu cũng dám hô to gọi nhỏ với nàng. Na Ngọc cười lạnh nói:"Nha đầu, ngươi muốn chết? ".

"Không. Ta không muốn chết. Ta muốn đánh các ngươi". Nguyệt Nhi cười cười âm hiểm nói ra.

Ngay sau đó. Cuồng bạo linh lực sôi trào. Một cỗ to lớn lực lượng từ trên thân Nguyệt Nhi bạo phát đi ra. Chỉ dựa vào cỗ lực lượng này liền đã đem đám người Na Ngọc cho ngã túi bụi.

Một cỗ thuộc về Linh Tôn uy áp ép cho ở đây mọi người thở không nổi.

"Đó là. Linh Tôn". Một cái đệ tử bình thường giật mình nói ra.

"Làm thế nào, đây là dạng gì yêu nghiệt".

Linh Tôn cấp cường giả. Mặc dù nói trong Nhật Nguyệt Thần Giáo tính không thiếu. Nhưng là đa số đều là thuộc về những cái kia cấp cao nhất đệ tử thân truyền.

Đạt tới Linh Tôn cấp đều có thể đảm nhận chức vị trong giáo như là chấp sự. Quản sự. Hoặc vị trí bình thường trưởng lão.

Về phần bình thường đệ tử. Cơ hồ đại đa số đều là dưới Linh Vương. Đạt tới Linh Vương đều có thể coi là nổi bật.

Trong Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trẻ tuổi nhất Linh Tôn cũng đạt tới hơn 50 tuổi. Bỗng nhiên từ đâu đi ra một cái Nguyệt Nhi thử hỏi làm sao không sợ hãi đâu.

Lại nói. Sở dĩ Nguyệt Nhi tiến nhanh tu vi như vậy chính là nhờ Xích Hương Quả lúc trước ăn vào.

Xích Hương Quả chân chính bí mật. Có thể nói là một tòa thế giới uẩn dưỡng đi ra linh dược.

Tại thế nhân bên trong mắt. Xích Hương Quả có thể nói là vô cùng hiếm hoi. Nhưng là lại không phải cái gì trân quý linh dược.

Nhưng là nó thật ra được uẩn dưỡng bởi thiên địa pháp tắc. Mỗi một tòa thế giới. 1000 năm cũng chỉ có thể sinh ra một gốc.

Bên trong nó ẩn chứa bộ phận pháp tắc Thiên Địa. Nếu biết cách khai thác có thể dễ dàng tìm hiểu Thiên Địa quy tắc.

Doanh Thiên hướng dẫn Nguyệt Nhi khai thác tinh hoa trong đó. Từ ban đầu Nguyệt Nhi đã là một cái siêu cấp thiên tài. Ngũ tính. Đạo tâm. Điều thuộc dạng vạn cổ ít có. Cho nên tu vi tiến nhanh là không có gì lạ.

Linh Tôn cùng Địa Sư, đây là cách biệt như trời với đất. Cho dù vạn cái Địa Sư tới đều sẽ bị Linh Tôn một chương chụp chết. Đó là chênh lệch.

Nguyệt Nhi trong nháy mắt đánh ra một chương. Một chương này nương theo hướng gió. Đem phong bạo lập tức cho nổi lên. Chỉ thấy vô số cương phong cắt qua. Trong nháy mắt xuyên qua đám người Na Ngọc.

Tại lúc mọi người còn cho rằng đám người Na Ngọc hẳn là bị cương phong cắt thành thịt vụn. Thì bọn hắn vẫn là bình yên vô sự đứng đó.

Chỉ là.... Trên thân bọn hắn y phục toàn bộ bị cắt nát. Cùng đó là đếm không hết vết cắt trên thân thể. Lập tức máu chảy như suối.

Một màn này để ở đây người không khỏi kinh hãi. Nha đầu này thủ đoạn cũng quá độc ác.

Giờ phút này đám người Na Ngọc toàn thân chính là trần như nhộng. Lại thêm máu chảy đau đớn toàn thân. Chính là nhục nhã vô cùng.

Na Ngọc giận dữ. Nàng vừa xấu hổ vừa thấy nhục nhã vô cùng."Tiện Nha Đầu. Dám dă thương bọn ta. Ai cũng không cứu được ngươi".

Đổi lại Nguyệt Nhi bữu môi khinh thường đáp."Vẫn còn nói lớn, tin hay không hiện tại đem ngươi giết chết".

Nghe vậy. Na Ngọc cũng là đánh run một cái liền lập tức im miệng. Dù sao nếu còn sống thì hay là còn báo thù cơ hội. Nếu là chết rồi thì nàng biết hướng ai kêu đây.

Rất nhanh nàng liền tay che hạ thân chạy đi. Không quên buông lại một câu hăm dọa."Có gan liền tại đó đợi".

Doanh Thiên cũng là lắc đầu cười nói."Nha đầu, ngươi từ đâu học tới dạng này thủ đoạn".

"Là Tuyệt tỷ tỷ dạy cho ta, Sư Tôn. Tuyệt Ti ti nói, đối với dạng này nữ nhân liền đem quần áo lột sạch. Để mọi người nhìn thấy. Đó là nhát nhục nhã". Nguyệt Nhi một bộ ngày thơ nói ra.

Doanh Thiên cũng là không biết nói gì. Hắn thầm nghĩ Tuyệt Ngạo Linh đây là muốn dạy hư Nguyệt Nhi.

Tiểu Hằng lúc này mới run lập cập đi tới hỏi:"Công Tử. Cái kia,,, chúng ta phải làm sao".

Nàng đây là sợ sắp tới nhất định sẽ bị trả thù. Hơn nữa cũng không phải đơn giản trả thù kia. Đến lúc đó. Quả thật là nàng cái mạng nhỏ này khó giữ.

"Không có gì phải lo lắng, yên tâm đi". Doanh Thiên nói một câu sau đó đi vào phòng.

Nguyệt Nhi cũng là hướng Tiểu Hằng nói:"Vị sư tỷ này. Ngươi yên tâm. Có sư tôn ta ở đây. Hết thấy đều không thành vấn đề. Hi hi".

Nghe vậy. Tiểu Hằng cùng mấy vị tỉ muội cũng là 2 mắt nhìn nhau. Bọn họ đều không biết Doanh Thiên là lấy ở đâu ra tự tin.

Lúc này. Mọi người cũng đã cùng nhau giải tán. Bởi vì đây chính là chuyện lớn. Ai cũng biết, vị kia Đại Thái Thượng Trưởng Lão là cỡ nào đáng sợ. Người chống đối lại hắn trước nay đều không có cái gì kết quả tốt.

Bọn hắn đều cho rằng. Lần này Từ Nghiên Thánh Nữ là gặp họa lớn.

"Lần này xong. Từ Nghiên Thánh Nữ vậy mà chọc tới Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Ai biết sẽ nhận hậu quả gì".

"Tất cả là tại tên điên kia. Hắn không xúi dục Tiểu Hằng phản kháng thì làm sao mọi chuyện đến nước này".

"Cũng không biết hắn là ai, vậy mà ngu xuẩn".

"Nghe nói là hắn trở về cùng Thánh Nữ".

"Cũng không biết Thánh Nữ hiện tại nơi nào. Tại sao lại để xảy ra chuyện".

"Ta tại nghe nói. Nàng đã đi vào Vô Ngục".

"Cái gì, đi vào Vô Ngục sao. Đây là muốn làm gì".

Cùng lúc đó. Trong thần giáo nhanh chóng lan truyền ra tin tức. Một cái tiểu cô nương chỉ có 7,8 tuổi có được Linh Tôn cấp tu vi xuất hiện.

Tin tức này lập tức gây nên cực lớn oanh động.

Thậm chí mấy vị thần linh đều bị kinh động tới. Lập tức cho người tìm hiểu.

Tại trong một tòa đại điện tối tăm.

Một cái thân ảnh nhanh chóng đi vào. Sau đó hần quỳ xuống nói:"Sur tôn. Đã điều tra ra. Nha đầu kia gọi là Hồng Nguyệt. Năm nay mới 8 tuổi. Tu vi quả thực là Linh Tôn. Dựa vào suy đoán. Chỉ ít có tới hơn 40 chân mệnh".

Tại sâu bên trong đại điện lúc này. Trên một tòa thần tọa ngồi đầy một người. Hình dáng của hần bị hắc vụ che kín. Không ai nhìn thấy hần là bộ dáng gì. Chỉ thấy hần đôi con mắt chậm rãi mở ra. Trong mắt lóe lên tinh quang nói:"Thật là tốt, ta rốt cuộc sắp được cứu. Còn gì nữa không".

Người kia cung kính nói:"Nha Đầu kia gọi một người tên là Doanh Thiên là sư tôn. Đệ tử đã tra rõ hần chỉ có Địa Nguyên Cảnh tu vi. Bọn hần là cùng Từ Nghiên trở về".

"Cùng Từ Nghiên trở về sao?. Được rồi. Lui ra đi". Ngồi trên thần tọa thân ảnh kia chậm rãi nói.

Sau khi người kia đã rời đi đại điện. Tại bên trong đại điện phát ra tiếng nói:"Dù ai cũng cản không được ta".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tứ đại chấp pháp trưởng lão

Ngày hôm nay. Nhật Nguyệt Thần Giáo chính là trở nên vô cùng sôi nổi. Lý do là vì, một cái tuyệt thế yêu nghiệt xuất hiện.

Cái này đầy đủ làm kinh động mọi người.

8 tuổi. Linh Tôn tu vi. Ít nhất 40 chân mệnh. Phóng nhãn toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo. Thậm chí toàn bộ Nhật Nguyệt Giới. Chính là tìm không ra cái thứ 2.

Dù sao tại trước đó không lâu. Nhật Nguyệt Giới vẫn chỉ là một tòa Trung Thế Giới mà thôi. So sánh với Cực Huyền Giới trước đó chính là kém xa một trời một vực.

Xung quanh biệt viện mà nhóm người Doanh Thiên đang ở. Giờ phút này chính là vô cùng đông đúc. Rất nhiều cường giả tại giá lâm. Bọn hần là muốn nhìn Nguyệt Nhi. Trong đó không thiếu Linh Đế, Linh Thánh dạng này cường giả.

Đa số bọn hần là phục lệnh mấy vị thần linh đi thăm dò một chút. Bởi vì Nguyệt Nhi dạng này 40 chân mệnh. Tương lai là không thể hạn lượng. Dù sao cho dù là 2 vị giáo chủ có được Thần Vương cường đại tu vi cũng không có 40 chân mệnh. Đây ý nghĩa nếu trưởng thành Nguyệt Nhi sẽ còn tiến xa hơn 2 vị giáo chủ.

Chỉ là. Tất cả đều bị ngăn bên ngoài không cho tiến vào. Người ngăn bên ngoài, không ai khác chính là Mộng Điệp.

Hiện tại Mộng Điệp cũng đã có được Thông Thần Nhất Trọng tu vi. Tiếp cận thần linh cường đại.

Cho nên cũng không ai dám làm càn.

Cái này cũng dễ cho mọi người đều giật mình. Dù sao lần này Từ Nghiên Thánh Nữ trở về bên cạnh liền toát ra một cái Nguyệt Nhi cũng thôi. Vậy mà giờ liền xuất hiện thêm một cái Thông Thần Cảnh cường giả. Để cho nhiều người cũng là không giám vọng động.

Dù sao tại trước đó tin tức Từ Nghiên vì cứu thoát Thiết Thần mà nguyện ý cùng một vị vô cùng cường đại Thần Linh đã lan truyền. Hơn nữa lại là chính Thiết Thần nói ra. Cái này dễ để không ai nghi ngờ gì.

Lúc này. Bên trong biệt viện.

Doanh Thiên chính là một bộ gác chân nằm ngửa. Bên cạnh là Ma Âm cùng Tuyết Ngạo Linh đang hầu hạ. Các nàng người rót rượu. Người bón linh quả. Rất có đại thế gia công tử bộ dáng.

Cái này dễ bên cạnh Nguyệt Nhi đang ăn uống cũng không khỏi khinh bỉ nói:"Sur Tôn a. Người nói chúng ta đến đây có việc. Nhưng là người tối này uống rượu mỹ nhân. Đây là muốn làm gì a".

Đáp lại. Doanh Thiên chỉ là cười cười: "Không vội. Trước hết liền ăn chơi một chút. Đại sự nào cũng không quan trọng bằng việc ăn chơi".

"Xì". Nguyệt Nhi chỉ là xì một tiếng rồi nói tiếp: "Ngươi xem. Bên ngoài kia một đám người muốn tới bắt ta. Từ Nghiên tí ti lại đi mãi không về. Ngươi không lo cho tí ấy sao".

"Từ bao giờ lại biết cho cho người khác nha". Doanh Thiên mỉm cười nói ra: "Ngươi yên tâm. Từ Nghiên sẽ hoàn hảo trở về".

Ở bên cạnh Ma Âm cũng là kiêu mị nói vào: "Công Tử. Người có thể hay không bật mí một chút".

Không thể nói. Ma Âm bộ dáng hiện tại chính là yêu tinh chết người. Bất luận cái dạng gì nam nhân sẽ bị nàng câu hồn dẫn.

Lúc bình thường. Ma Âm chính là lạnh lẽo băng sương. Giống như một tòa băng sơn vậy. Chỉ khi ở bên cạnh Doanh Thiên nàng mới lộ ra cái này kiêu mị bộ dáng.

"Không vội. Rất nhanh sẽ liền biết". Doanh Thiên cười cười nói.

Lúc này đây. Ở bên ngoài nghe đến một trận huyền ảo.

Có thể cảm nhận được từng cỗ cường hoành khí tức lần lượt giá lâm. Rất nhanh chóng liền có tới 4 cỗ Thông Thần Cảnh cường giả khí tức.

Ở bên ngoài. Mộng Điệp đối mặt với 4 người. 4 người này chính là 3 nam 1 nữ.

3 nam thì một cái lão giả bộ dáng. Một cái trung niên. Và một cái khá trẻ tuổi.

Còn một nữ kia thì là một cái nữ phụ trung tuổi.

Cả 4 người này đều có tu vi Thông Thần Cảnh.

Trông thấy 4 người này xuất hiện đằng sau. Không ít người nhìn ra 4 người này thân phận. Giật mình nói: "Tứ đại chấp pháp trưởng lão. Bọn họ làm sao lại tới đây".

"Không lẽ là vì chuyện mấy cái đệ tử kháng lệnh Đại Thái Thượng Trưởng Lão sao". Có người đặt nghi vấn.

"Cái gì kháng lệnh hay không kháng lệnh. Chỉ là mấy cái tiểu đệ tử còn cần tới Tứ Đại Chấp Pháp Trưởng Lão cùng xuất thủ sao". Có người cười lạnh nói.

"Như thế nào". Người này nghi hoặc hỏi lại.

"Ngươi cũng suy nghĩ 1 chút. Từ Nghiên Thánh Nữ trước đó đi theo một vị cường đại thần linh. Hiện tại lại trở về. Hơn nữa lại đem theo một cái tiểu yêu nghiệt. Lại có cường giả Thông Thần đi theo, ngươi nghĩ". Người kia giải thích.

Nghe được rõ ràng giải thích. Người này không khỏi lập tức hiểu ra bên trong sự tình.

Lúc này. Trong 4 người. Trẻ tuổi nhất lên tiếng. Hắn nở nụ cười nói: "Vị đạo hữu này, có thể hay không để chúng ta vào nói chuyện". Người này tên gọi Vạn Bằng. Hắn là bên trong Tứ Đại Chấp Pháp Trưởng Lão trẻ tuổi nhất người. Lại là thân cận cùng vị kia Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Nhưng là đối lại Mộng Điệp lạnh nhạt đáp: "Không có chuyện gì có thể nói, thức thời liền rời đi. Nếu không cũng đừng trách ta không khách khí".

Nghe được Mộng Điệp ngữ khí không cho mặt mũi kia. Vạn Bằng trên mặt nụ cười kia cũng là thu lại. Hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà trực tiếp ném mặt hắn.

Nữ phụ đi cùng hắn con mắt cũng là phát lạnh. Trong con mắt tràn đầy vẻ gen gét. Nàng gọi là Trạch Mân. Nàng quát lạnh: "Hừ. Đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo địa phương. Ở đâu đến nha đầu cũng dám hô to gọi nhỏ". Dừng một chút lại nói tiếp: "Không cần cùng nàng dây dưa".

Tiếp đó nàng hướng xung quanh mọi người nói ra: "Từ Nghiên Thánh Nữ tiết lộ Thần Giáo bí mật. Lại bỏ trốn không về. Hiện tại trở về chịu phạt. Đã bị đẩy vào Vô Ngục. Đại Thái Thượng Trưởng Lão ban lệnh thu hồi tòa biệt viện này để xây dựng cho đệ tử mới chỗ ở. Nhưng là ở bên trong người lại cậy có Từ Nghiên Thánh Nữ. Ngang nhiên kháng lệnh. Nghe lời người ngoài ra tay đã thương đồng môn đệ tử. Đại Thái Thượng Trưởng Lão đã ban pháp. Bắt giữ bên trong toàn bộ người chờ xử phạt".

Nghe được Trạch Mân đồng dạng từng câu nói. Khiến ở đây không ít người giật mình.

"Cái gì. Từ Nghiên Thánh Nữ bị đẩy vào Vô Ngục sao. Nơi đó 10 người đi thì 9 người không trở về. Nàng làm sao lại bị đẩy đi Vô Ngục". Có người ủng hộ nàng không tin tưởng nói ra.

Mặc dù tin tức Từ Nghiên đi vào Vô Ngục đều có không ít người biết. Thế nhưng là vẫn có rất nhiều người chưa biết.

"Hừ. Đây là muốn bịt mắt người sao, Từ Nghiên Thánh Nữ cứu được mọi người cứu được Thiết Thần. Lẽ ra phải là to lớn công lao mới đúng. Làm sao

lại biến thành tội đồ". Có người vì Từ Nghiên bất bình.

"Còn không phải vì Cát Ngân kia sao. Nàng ta cậy Đại Thái Thượng Trưởng Lão là chỗ dựa liền muốn một tay che trời. Hừ". Có người khác tức giận.

"Chẳng phải vì nàng ta ganh ghét Từ Nghiên Thánh Nữ sao".

Bên trong Nhật Nguyệt Thần Giáo số lượng người ủng hộ Từ Nghiên rất nhiều. Dù sao trước kia nàng luôn đối xử rất tốt cùng giúp đỡ mọi người rất nhiều. Cho nên nàng rất được lòng người.

"Tốt, không cần nói nhiều, chúng ta 4 người, trấn áp nàng lại. Sau đó san bằng nơi này". Rốt cuộc lớn tuổi nhất vị lão giả kia lên tiếng.

Nghe vậy. Mộng Điệp cũng là nghiêm túc lại. Mặc dù nàng không sợ, bởi vì có Doanh Thiên tại. Bất luận chuyện gì đều không thành vấn đề. Nhưng là nàng cũng muốn tự mình thử một chút bản thân sức lực. Dù sao nàng mục đích theo Doanh Thiên chính là bảo vệ hắn. Để Thuận chính là như vậy.

Trong chốc lát. Khí tức cường hoành bạo phát. Cuồng bạo linh lực như thủy triều tuôn ra. Khí tức đối chọi nhau gay gắt.

Mặc dù bên kia 4 người nhưng là lại không cách nào hoàn toàn đè ép thế của Mộng Điệp. Rất rõ ràng nàng cường đại cũng không phải Thông Thần Cảnh bình thường cường giả có thể sánh bằng.

Đây là chênh lệch lợi thế. Nàng có được Doanh Thiên ban cho vô thượng đại đạo. Lại có được Vô Thượng công pháp. Bàn về độ hùng hậu linh lực cùng chất lượng đều so 4 người kia vượt trội.

Đổi lại bên kia 4 người trong mắt đều là hiện lên dị sắc. Bọn hắn ban đầu còn cho rằng lấy 4 người bọn hắn liền có thể dễ dàng ép Mộng Điệp. Không nghĩ tới Mộng Điệp cường đại xa xa bọn hắn tưởng tượng.

Nếu là tại 1 chọi 1. Đoán chừng trong vòng trăm chiêu bọn hắn liền bị nàng chém rụng.

Xung quanh mọi người cũng là nhanh chóng lui ra xa. Dù sao Thông Thần Cảnh cấp độ đại chiến bọn hắn không thể tham dự.

Thông Thần cường giả đã có được ban đầu thần tính. Cường đại vô cùng. Cho dù là Linh Thánh đỉnh phong bị trúng phải dư ba cũng phải tan xác.

"Các người 4 người muốn lên một lượt hay là luân phiên đây. Đều lên đi. Nếu không sẽ bị ta chém toàn bộ". Mộng Điệp lạnh nhạt nói ra.

Dù sao nàng vẫn là có được kiêu ngạo của mình. Tại Cửu Hà Giới địa phương kia. Nàng là thiên chi kiều nữ. Nữ tử truyền kỳ. Là một trong chín tòa thần điện điện chủ. Nàng tâm tính cũng không phải bình thường người có thể sánh tới.

"Tốt. Hôm nay chúng ta ý đồng hiệp ít. Có thua cũng chớ trách". Vạn Bằng quát lên.

Bọn hắn tin tưởng lấy 4 người nhất định có thể đánh bại Mộng Điệp. Một khi Mộng Điệp ngã xuống. Hết thảy đều dễ làm. Bọn hắn có thể hoàn thành nhiệm vụ.

"Tới đi". Mộng Điệp quát.

Ngay sau đó. Phía sau lưng nàng dựng lên một cái khổng lồ hư ảnh. Một đôi Điệp Vũ khổng lồ như muốn che lấp bầu trời hiện hiện mang theo một cỗ thương cỗ khí tức.

Tại trên đỉnh núi xa xôi kia. Có thần linh đang quan sát nhìn không được nói ra: "Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Chiến tứ đại chấp pháp trưởng lão

Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp. Đây là chân chính thần thú. Còn là Thái Cổ Thần Thú.

Tại trong truyền thuyết một khi trưởng thành liền có được Thần Đế chiến lực. Chỉ cần vẩy cánh liền có thể để cả Thần Đế đều rơi vào huyền cảnh.

Tất nhiên đây cũng chỉ là vị thần linh này suy đoán mà thôi. Dù sao hắn cũng chưa bao giờ nhìn thấy Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp. Chỉ là dựa vào truyền thuyết đặc điểm mà suy đoán thôi.

Trên thực tế. Mộng Điệp là đạt được một mảnh nhỏ truyền thừa tại Cửu Hà Giới kia. Cái này có chút liên quan cùng Doanh Thiên. Cho nên hắn mới thu nàng làm Huyền Tinh Đế Thuần.

"Phanh".

Cuồng bạo đến cực điểm linh lực gào thét mà bùng phát. Trong nháy mắt. Toàn bộ Nhật Nguyệt Sơn bị chấn động.

Ngay lúc này. Trên Nhật Nguyệt Sơn phát ra quang mang. Một cái lồng ánh sáng xuất hiện đem 5 người chỗ chiến đấu bao phủ lại.

"Có thần ra tay đem bọn hắc nhãn cách". Không khỏi có người giật mình nhận ra.

Nhưng là nghĩ lại liền đứng. Dù sao Thông Thần Cảnh cường giả đều đã có được bài sơn đào hải thực lực. Nói không ngoa. Nếu là cho một vị Thông Thần Cảnh cường giả toàn lực xuất thủ cùng đẩy đủ thời gian liền có thể đem bề mặt một tòa thế giới cho san bằng.

Nếu như không đem bọn hắc nhãn đi ra. Chỉ trong một lát liền có thể đem Nhật Nguyệt Sơn đánh cho sụp đổ.

Lúc này, 4 người kia đều riêng phần mình tế ra binh khí. Lão giả cùng trung niên kia giống nhau binh khí đều là trường kiếm.

Vạn Bằng thì là một cây trường thương. Về phần Trạch Mân là một đoạn trường tiên.

Tất nhiên binh khí của bọn hắc nhãn đều là bất phàm. Thuộc về cấp cao nhất trong bán thần khí.

Lập tức. mỗi người chiếm cứ một cái phương vị. Đem Mộng Điệp cho bao vây lại.

Chỉ gặp lão giả kia cùng trung niên nhân đạt thành ăn ý vô cùng. 2 người kiểm pháp giao nhau tạo thành một cái huyền diệu kiểm trận.

Lập tức kiểm trận khuếch tán ra phạm vi lớn. Đem Mộng Điệp cho vây lại. Bên trong kiểm trận là vô số kiếm cương tung hoành. Nếu là đem Linh Thánh cường giả ném vào bên trong. Chỉ e là trong chưa đầy một hơi thở liền có thể đem xay thành mảnh nhỏ.

Thân ở bên trong kiểm trận. Mộng Điệp không có chút nào hoảng. Nàng lập tức vận dụng cái kia bí pháp mà trước đó Doanh Thiên truyền thụ "Huyền Tinh Đế Thuần".

Cái này bí pháp là năm xưa đích thân Doanh Thiên vì chính mình 7 vị Đế Thuần mà sáng tạo nên.

"Huyền Tinh Đế Thuần" phòng ngự cường đại vô song. Đã từng hơn 5000 vị Tiên Đế cùng một chỗ đều không thể đem nó công phá. Tất nhiên đây là đại thành.

Mộng Điệp bất quá hay là chỉ tìm hiểu tới bên ngoài da lông mà thôi. Tuy nhiên vẫn là đầy đủ cường đại.

Vô số kiếm cương kia chém lên người nàng đều không thể gây chút nào thương tổn.

Trông thấy Mộng Điệp một mực vô sự. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão ánh mắt nhìn nhau. Trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Bọn hắc nhãn đều biết kiểm trận kia lợi lại cỡ nào. Thông Thần Cảnh cường giả rơi vào cũng sẽ sinh sinh bị mài chết.

Rốt cuộc, Vạn Bằng xuất thủ. Hắc trong tay trường thương phát ra chói mắt quang mang. Chỉ gặp một cỗ màu tím lôi điện lập lòe xuất hiện. Bên trong lôi điện màu tím ẩn chứa lực lượng hủy diệt cực kì đáng sợ.

Trong nháy mắt. Thương ánh phá không mà đâm xuyên tới. Chính là nhắm lồng ngực Mộng Điệp mà đánh.

Trường thương kia đâm xuyên qua không gian. Tiến vào kiểm trận, không có chút nào trở ngại xuyên thẳng qua Mộng Điệp.

Nhưng là, thân ảnh Mộng Điệp bỗng nhiên tiêu tán. Hiển nhiên vừa rồi chỉ là tàn ảnh của nàng mà thôi.

Vạn Bằng lúc này bất chợt toàn bộ lông tóc dựng lên. Một cỗ tử vong khí tức bao trùm lấy hắn.

Không biết từ lúc nào. Mộng Điệp đã xuất hiện đằng sau. Một chưởng đánh xuống đầu hắn.

Ở bên kia Trạch Mân vội vàng hét:"Cẩn thận". Sau đó trong tay nàng trường tiên phóng đi ra. Hướng Vạn Bằng lao tới.

Chỉ thấy đoạn trường tiên kia lập tức cản lại Mộng Điệp cánh tay. Tranh thủ cho Vạn Bằng chạy thoát thời gian.

Rút lui về sau. Vạn Bằng trong lòng toát mồ hôi lạnh. Vừa rồi nếu là Trạch Mân không kịp thời xuất thủ. Đầu lâu của hắn chắc chắn đã bị đánh nổ.

Xuất thủ bất thành. Mộng Điệp lần nữa lui về phòng thủ.

Vừa rồi 4 người cũng chỉ là ra tay thăm dò mà thôi. Tiếp theo đó mới là chính thức chiến đấu.

Rốt cuộc. Cả 4 người đồng thời xuất thủ. Trong nháy mắt liền có hơn vạn chiêu liên xuất. Mỗi một chiêu đều là toàn lực công kích. Mỗi một chiêu đều nhắm tới Mộng Điệp một cái yếu vị.

Bạn hẳn đây là không cho nàng né tránh. Chỉ có thể ngạnh đỡ mà thôi.

"Oanh". Tại thời điểm Mộng Điệp ngạnh kháng toàn bộ công kích. Không gian cũng vì đó chấn động. Tại dưới như thế lực lượng cuồng bạo. Đem bên dưới đại địa đều cho sụp xuống.

May mắn. Mộng Điệp toàn lực thi triển "Huyền Tinh Đế Thuần". Cho nên toàn bộ đem vừa rồi công kích cho chặn xuống.

Nhưng là không cho nàng thời gian thờ dốt. Đợt thứ 2 công kích liền đã tới.

Chớp mắt. Mộng Điệp trên tay kết một loạt thủ ấn kỳ dị. Hư ảnh Thần Điệp khổng lồ lần nữa hiện ra. Một cỗ hùng hồn không gì sánh được Hồn Lực giống như đại hải sôi trào phát ra.

Hồn Lực như biển lập tức đem Mộng Điệp bao phủ lại. Bảo vệ nàng khỏi lượt thứ 2 công kích.

"Nàng, lại là Hồn Sư. Thông Thần Cảnh cấp Hồn Sư". Trạch Mân đôi mắt tròn trũng hết lớn.

Khó trách bạn hẳn ngạc nhiên như vậy. Bởi vì Hồn Sư tu luyện cực kì khó khăn cùng ít ỏi. Tu luyện đến Thông Thần cảnh cấp Hồn Sư cả Nhật Nguyệt Giới hiện tại đều không có lấy một cái.

Tại thời điểm chưa có gặp Doanh Thiên. Mộng Điệp chính là chủ tu hồn lực. Thực lực đạt tới Hồn Thánh cấp bậc.

Hiện tại nàng đương nhiên càng thêm lợi hại.

Hồn Sư thủ đoạn cực kỳ quỷ dị. Có thể là điều khiển thiên địa dị tượng. Cũng có thể tạo ra huyền cảnh. Cũng có thể trực tiếp công kích linh hồn. Khó lòng phòng bị.

Lập tức. 4 cỗ hồn lực hùng hậu hướng 4 người phóng tới.

Cơ hồ cùng lúc. Cả 4 người đều cảm nhận được bên trong thức hải đau nhức. Đây là linh hồn công kích. Vô hình vô ảnh. Cho nên không cách nào ngăn chặn. Chỉ có thể đem cơn đau cho nhịn xuống mà thôi.

Đây là vì bạn hẳn đã đầy đủ cường đại. Đổi lại yếu kém hơn tu sĩ liền đã bị nàng đánh tan linh hồn biến thành xác chết từ lâu.

Chưa dừng lại ở đó. Mộng Điệp liên tục vận dụng hồn lực câu thông thiên địa lực lượng.

"Ừm, ừm".

Chỉ thấy trên bầu trời mây đen tụ hội. Từng đạo thiên lôi ẩn hiện.

Cùng lúc đó bên dưới đại địa cũng vì thế mà thay đổi. Lúc này trên mặt đất nứt toác trào ra từng đạo sắc hồng chỉ khí. Liên tục hướng Mộng Điệp hội tụ đi tới.

Xa xa có một vị Linh Thánh ánh mắt tinh tường giật mình nói ra: "Hồn Lực Thông Thần, thiên địa chi lực, Thiên Lôi, Địa Hỏa. Nàng đây là đang điều động thiên địa lực lượng kháng địch".

Đôi mắt Mộng Điệp thi triển ra dị tượng. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão ánh mắt đều lộ ra kiêng kỵ vô cùng. Nếu là Mộng Điệp chỉ là một cái Thông Thần Cảnh cũng thôi đi. Ai ngờ được nàng còn là một cái Hồn Sư.

Nói tới mượn thiên địa lực lượng. Tại tu sĩ Linh Tôn cảnh liền đã có thể một chút mượn tới thiên địa lực lượng. Nhưng là cũng chỉ là mượn mà thôi. Hồn Sư đặc thù. Bạn họ chính là điều động tới thiên địa lực lượng.

Nếu nói 1 vị Linh Tôn có thể mượn tới bao nhiêu thiên địa lực lượng. Thì một vị Hồn Tôn có thể điều động tới gấp 10 lần. Đó là chênh lệch.

Lúc này. Đè ép bên trong thức hải đau nhức. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão cũng liều mạng thi triển ra các loại thủ đoạn phòng ngự. Bởi vì bạn hẳn biết Mộng Điệp sắp tới công kích chính là vô cùng khủng khiếp.

Bạn hẳn cũng không có lựa chọn trốn tránh. Bởi vì bạn hẳn đều biết Hồn Sư lợi hại. Mộng Điệp hồn lực đều đã khóa chặt bạn hẳn. Cho dù chạy cũng chạy không thoát.

Bởi vì thiên địa lực lượng khí cơ đã hoàn toàn vây chặt bạn hẳn. Trừ khi bạn hẳn nhảy ra ngoài Nhật Nguyệt Giới. Bằng không liền sẽ tránh không nổi đòn này.

Lúc này. Mộng Điệp trên đầu đã ngưng tụ ra một cái khổng lồ hồng sắc cầu. Hồng sắc cầu này toát ra nhiệt độ vô cùng khủng khiếp. Đây là địa hỏa tinh hoa. Chỉ có ở trung tâm một tòa thể giới mới có.

Địa Hỏa tinh hoa nếu là đầy đủ liền có thể đem một cái thần linh cho đốt diệt.

Chưa hết. Bên trên bầu trời kia lôi vân cũng đã ngưng tụ đến cực điểm. Có thể nhìn thấy trên bầu trời ẩn sau từng đám mây kia là một thanh lôi kiếm to

lớn.

Mộng Điệp vẫy tay. Hồng sắc cầu lấy cực nhanh tốc độ bay đi.

Đổi mặt sắp tới công kích. 4 người đều không chút nào giữ lại. Tất cả đều toàn bộ đem linh lực bùng phát cùng một chỗ. Linh lực ngưng tụ thành một lớp bảo vệ đem bọn hắn giấu bên trong. Chưa kể 4 người liền tế ra mấy chục món bảo vật. Đầu là giữ mạng đồ vật.

Hồng sắc cầu chạm tới lớp linh lực bảo vệ kia. Không giống như mọi người dự đoán sẽ xảy ra một vụ lớn va chạm. Mà là hồng sắc cầu lấy tốc độ chậm rãi đem toàn bộ lớp linh lực kia cùng 4 người cho bao phủ lại.

Thấy cảnh này. 4 người trong lòng đều trầm xuống. Bọn hắn tính sai.

Nếu là hồng sắc cầu kia nổ tung chính diện mà nói. Bọn hắn có lẽ là có được khả năng thoát thân. Nhưng là hiện tại liền bị vây bên trong. Như vậy tình huống là càng hồngбет.

Chỉ thấy lớp linh lực kia chậm rãi bị Địa Hỏa Tinh Hoa thẩm thấu vào bên trong. Đem lớp linh lực này từ từ ăn mòn.

"Không tốt. Cứ như vậy chúng ta sẽ chết bên trong". Lão giả kia trầm giọng quát lên.

Lập tức. 4 người đồng thời xuất thủ. Bọn hắn muốn đánh phá hồng sắc cầu bao vây thoát ra ngoài.

Từng chiêu từng thức liên tục đánh ra. Đem hồng sắc cầu đánh cho biến dạng. Tựa hồ thật có thể đem nó xuyên thủng.

Nhưng là vào lúc này. Mộng Điệp lần nữa phát động linh hồn công kích gia trì.

Cả 4 người bên trong thức hải đều nghe được "Oanh" một tiếng. Đau nhức kịch liệt phát sinh không cách nào đè ép.

Cả 4 người cũng không khỏi ôm đầu một chút.

"Tiện nhân, mau dừng lại. Nếu không ngươi sẽ chết không toàn thây". Trạch Mân ôm đầu gào thét nói ra.

"Nói nhảm. Chết chính là các ngươi". Mộng Điệp lạnh nhạt đáp lời. Sau đó nàng ngón tay vẫy nhẹ.

Bên trên bầu trời thanh lôi kiếm kia lập tức nhắm hồng sắc cầu lao tới. Một cỗ thiên uy như có như không phát ra.

"Xoẹt..... Oanh..... Oanh".

Cuồng bạo lực lượng không gì sánh được hướng 4 phương 8 hướng bạo tạc đi ra. Tại chỗ hồng sắc cầu kia toàn bộ không gian cũng nổ tung để lộ ra từng vết rách không gian đen ngòm.

Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão thân ở bên trong lúc này chịu lấy cực kì khủng bố công kích.

Tại dưới lôi kiếm công kích. Lớp bảo vệ bị xuyên thủng. Địa hỏa tinh hoa trào vào bên trong thiêu đốt bọn hắn. Chưa kể cộng thêm cực kỳ đáng sợ thiên lôi cũng đều ở trên người bọn hắn đánh tới.

Lúc này. Vạn Bằng toàn thân bị đánh rách tả tơi. Hắn lấy hết sức còn lại hét lớn: "Đại nhân. Cứu mạng".

"Hừ". Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh vang lên. Tại một đỉnh núi khác cách đó mấy trăm dặm. Một cái đại thủ phá không bay tới.

Một cỗ thần lực to lớn như đại sơn áp xuống. Đem Mộng Điệp ép rơi xuống mặt đất. Cũng đem Thiên Lôi. Địa Hỏa toàn bộ đánh tan.

Rất cuộc. 4 cái thân ảnh rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Thần giới rung chuyển

Lúc này. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão vô cùng chật vật. Bọn hắn toàn thân cháy xém. Trên người da thịt nổ tung không có một chỗ hoàn hảo.

Nhất là Trạch Mân kia. Nàng lồng ngực xuất hiện một cái lỗ thủng to lớn. Bên trong máu tươi chảy ra rùng rùng.

Không nghi ngờ gì. Tại dưới khủng bố như thế công kích. Cả 4 người bọn hắn đều bị trọng thương.

Về phần Mộng Điệp. Nhìn có vẻ như nhẹ nhàng. Nhưng thực ra tình huống của nàng cũng liên không tốt. Vừa rồi nàng là vận dụng toàn bộ thực lực. Toàn thân Linh Lực cơ hồ đều sử dụng đi ra. Hồn lực cũng tiêu hao không còn nhiều.

Dù sao nàng đối mặt cũng là 4 người cùng cấp độ. Nhất là Lão giả kia tu vi còn cao hơn nàng 1 cái trọng thiên.

Lúc này. Tại trên bầu trời xuất hiện một cái khổng lồ thân ảnh.

Tại thời điểm thân ảnh này xuất hiện. Một cỗ thần uy nặng nề đè ép lên toàn bộ người ở đây. Ép cho mọi người đều quỳ xuống thậm chí không thể ngẩng đầu lên.

Lúc này ai nấy trong lòng mồ hôi đều lạnh toát. Thần, quá mức kinh khủng.

"Đại Thái Thượng Trưởng Lão đích thân hiện mình". Có cường giả giật mình nói ra.

"Lần này chơi lớn, e là trời muốn sập".

Mặc dù tất cả mọi người đều là bị thần uy ép cho quỳ xuống. Nhưng là vẫn còn một người đứng đó ngẩng cao đầu.

Chính là Mộng Điệp. Nàng tu vi Thông Thần cũng không phải dạng bình thường. Mặc cho thần uy đè ép nhưng vẫn là không đủ khiến cho nàng quỳ xuống.

Giống như tức giận. Cỗ thần uy này vậy mà lập tức tập trung lên nàng. Uy áp gia tăng gấp bội. Đây là muốn nàng phải quỳ xuống.

Đối mặt như thế kinh đào hải lãng thần uy. Mộng Điệp trong mắt trào ra tinh quang. Nàng đã tự nhủ, một kiếp này, chỉ cần nàng còn sống. Người duy nhất nàng quý chỉ có Doanh Thiên một người mà thôi. Còn lại bất kỳ ai đều không có tư cách này.

Không khỏi dưới thần uy đè ép càng ngày càng mạnh. Ép cho Mộng Điệp đôi chân cũng trùng xuống.

Nàng thét dài. Trong cơ thể Linh Lực cùng Hồn Lực điên cuồng vận chuyển.

Bỗng nhiên. Giống như là có cái gì đó được mở ra. Một cỗ thần kỳ không hiểu cảm giác xuất hiện.

Cho dù là tất cả mọi người ở đây đều bất chợt cảm giác được như có như không một cỗ thần lực.

Lúc này một màn kỳ diệu phát sinh đi ra. Dưới áp bức như thế. Mộng Điệp là đánh tan xiềng xích. Nhất cử đột phá tới Thông Thần Cảnh Tam Trọng Thiên. Hơn nữa không chỉ dừng lại như vậy. Trên người nàng ầm ầm một cỗ nhỏ bé thần lực xuất hiện.

Thông Thần Cảnh Tam Trọng Thiên chính là quá độ lên Thần cảnh giới. Tại cảnh giới này. Một bộ phận Linh Lực sẽ chuyển hóa thành Thần Lực. Nhưng là chỉ xảy ra ở Thông Thần Cảnh Tam Trọng Đỉnh Phong mà thôi. Vì thế cảnh giới này còn gọi là Bán Thần Cảnh.

Mộng Điệp mặc dù mới đột phá lên tam trọng thiên đã xuất hiện dạng này biến hóa. Đủ thấy nàng không phải tầm thường.

Thấy vậy. Trên bầu trời thân ảnh kia hừ lạnh một tiếng. Tự tay xuất thủ muốn đem nàng gạt bỏ.

Một chương buông xuống. Thần lực khủng bố đè nát không gian giáng xuống. Tại dưới một chương này. Cho dù Mộng Điệp có lợi hại hơn nữa cũng phải tan thành mây khói.

Nhưng là tiếp theo đó một cái sự tình khác xuất hiện. Liên tục 3 cỗ thần lực từ 3 nơi khác hiển hiện. Đem đạo thần lực muốn đánh giết Mộng Điệp kia đánh tan.

Trên bầu trời thân ảnh kia "Di" một tiếng. Sau đó một cái âm thanh trầm thấp vang vọng khắp Nhật Nguyệt Thần Giáo:"3 người các ngươi vì sao cản lại ta".

Lúc này. Liên tục 3 cái khác thân ảnh hiện ra. Đi ra trong đó một người. Không ai khác chính là Thiết Thần. Nói:"Cần Đại Nhân. Người đường đường một tôn Thiên Thần. Vậy mà lại hướng một cái Thông Thần Cảnh xuất thủ. Không khỏi quá mất mặt a".

Cần Khôn. Chính là tên của Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Cần Khôn lúc này đồng dạng nói ra:"Nàng ta vốn là người ngoài. Vậy mà lại dám ở bên trong Thần Giáo đánh trọng thương Trưởng Lão bản giáo. Lại còn cấu kết với đệ tử bản giáo kháng lệnh, nhất định phải trả giá".

Nghe được Cần Khôn nói như vậy. Thiết Thần bình thần cười nói:"Cần Đại Nhân nói như vậy là sai quá sai. Thứ nhất nàng là giáo ta khách nhân. Là đích thân Thánh Nữ mời tới khách nhân. Nếu là chúng ta đối với khách nhân ra tay. Nhật Nguyệt Thần Giáo mặt mũi liền để đâu. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới ai sẽ phục".

Dừng một chút lại nói tiếp:"Thứ 2. Chắp Pháp Trưởng Lão đây là xuất thủ trước. Nàng ta chỉ là tự vệ mà thôi. Thứ 3. Nơi này là Thánh Nữ nơi ở. Thánh Nữ thân phận đặc thù. Ngoại trừ 2 vị giáo chủ. Cho dù là ngài cũng không thể bừa bãi phân xét đi".

Nghe vậy, Càn Khôn con mắt có chút trầm xuống. Hắn gần giọng nói:"2 vị giáo chủ trước đi rồi đi liền đã để ta toàn quyền định đoạt Nhật Nguyệt Thần Giáo sự việc. 3 người hẳn nên biết a".

Thiết Thần vẫn là ung dung cười nói:"Chúng ta biết. Cho nên ta hay là cất công đi Thần Đình tìm 2 vị giáo chủ. Xin chỉ thị". Nói đoạn liền rút ra một cái lệnh bài.

Lệnh bài này bên trên tuyền khắc rườm rà thần văn. Tàn mắt ra một cỗ vương giả thâm uy. Nó chính là chỉ cao lệnh bài của Nhật Nguyệt Thần Giáo. Thấy lệnh bài như thấy Giáo Chủ.

Thấy vậy, Càn Khôn trong con mắt hiện lên ngạc nhiên vô cùng. Hắn không nghĩ tới. Thiết Thần vì chuyện này mà tự mình đi tìm 2 vị giáo chủ xin lệnh bài. Làm cho hắn ngạc nhiên hơn nữa là. 2 vị giáo chủ vậy mà đáp ứng hắn.

"Trong này ắt có nội tình". Càn Khôn trầm nghĩ. Sau đó hắn nói ra:"Nếu đã như vậy. Chuyện hôm nay liền bỏ qua. Chờ 2 vị giáo chủ trở về ta sẽ đích thân đi hỏi".

Ngay sau đó. Càn Khôn biến mất. Ngập trời thần uy cũng là tiêu tán.

Về phần Thiết Thần. Ánh mắt hắn nhìn về bên trong biệt viện kia. Nhưng là bên trong hoàn toàn không có cái gì động tĩnh.

Cái này khiến hắn trong lòng mờ mờ lạnh chấy rùng. Cuối cùng. Hắn hay là chờ dài một hơi. Ngoại trừ mấy người bọn hắn. Toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo không có ai biết. Bọn hắn chính là vừa thoát qua một kiếp.

Sở dĩ Thiết Thần làm như vậy. Là vì ngay từ đầu hắn vẫn luôn để ý biệt viện chỗ Doanh Thiên ở. Cho nên ngay từ lúc xảy ra mâu thuẫn kia. Hắn liền biết có đại sự không tốt. Hắn cấp tốc rời Nhật Nguyệt Giới đi tới Thần Đình tìm 2 vị giáo chủ.

Cũng may mắn hắn trở về kịp. Nếu không hậu quả chính là khó lường.

Ngay sau đó tam thần cũng là rời đi. Nhân cơ hội này. Tất cả người xem náo nhiệt cũng vội vã chạy về. Bọn hắn vừa rồi là hoảng sợ không thôi. Chẳng may mấy vị thần ra tay đánh nhau. Vậy chẳng phải bọn hắn dám phạm nhân này tại bay vạ gió.

Bên trong biệt viện. Mộng Điệp một thân trở về. Nàng lúc này lộ ra có chút chật vật. Nhưng là trên người khí chất lại biến hóa không ngừng.

Doanh Thiên vẫn là một bộ nhàn nhã uống rượu. Trông thấy nàng liền mỉm cười hỏi:"Thế nào. Oán trách ta chăng".

Mộng Điệp vội vàng đáp. Trong lời nói lộ ra kiên nghị:"Nếu là mọi sự đều phải Công Tử đến che chở. Vậy ta đi theo người có ích gì".

Doanh Thiên hài lòng gật đầu tán thưởng:"Tốt, vất vả rồi. Nghỉ ngơi một chút. Đoán chừng không tới 1 tháng. Người liền có thể thành Thần".

Vừa rồi một tràng chiến đấu mặc dù không phải cái gì sinh tử quyết chiến. Nhưng là lúc đối chọi thần lực kia. Lại khiến cho nàng có cơ hội nhìn trộm thần đạo. Từ đó ngộ ra rất nhiều thứ. Nàng cũng nắm chắc trong vòng một tháng liền có thể thành Thần.

Thành Thần. Đây là bước đi rất quan trọng. Nàng biết. Hết thảy đều là Doanh Thiên ban cho. Nếu không gặp được Doanh Thiên. Có lẽ nàng hay vẫn là có thể thành Thần. Nhưng là còn không biết tới ngày tháng năm nào.

Nghe được Mộng Điệp có thể sớm thành thần. Dù làm cho Ma Âm cùng Tuyết Ngạo Linh Hâm mộ. Dù sao các nàng hiện tại bất quá vẫn chỉ là Linh Đế. Thành Thần đối với các nàng mà nói. Vẫn còn khá xa.

Nhìn thấu các nàng dạng này tâm tư. Doanh Thiên mỉm cười nhẹ nhàng nói:"Không có cái gì tốt hâm mộ. Chỉ cần cố gắng liền rất nhanh có thể đạt tới. Thành Thần, bất quá chỉ là đại đạo bắt đầu. Rất nhanh các ngươi sẽ liền thấy. Thần, bất quá chỉ là cát bụi mà thôi".

Doanh Thiên câu nói này bên trong ẩn chứa một chút tin tức kinh người. Tại mọi người trong mắt. Thần là vượt trên tất cả. Là chí cao vô thượng. Nhưng là bên trong Doanh Thiên lời nói lại chỉ là cát bụi. Đây là ý vị gì.

Mặc dù nói các nàng biết mình Công Tử cường đại vô song. Cho dù là Thần Vương đều không phải là đối thủ.

Ngoại trừ vậy. Các nàng đối với Doanh Thiên vẫn là mù tịt. Các nàng không biết hắn đến cùng là ai. Từ đâu đến. Cường đại đến cỡ nào. Tất cả đều không biết.

Đúng lúc này. Đại địa chấn động tựa như một trận động đất. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều rung nhẹ.

Trên thực tế. Không chỉ là Nhật Nguyệt Giới. Mà là toàn bộ Thần Giới đều rung chuyển.

Tựa hồ như là có một tôn khổng lồ quái vật muốn chui vào bên trong Thần Giới vậy.

Tại Thần Đình. Vô số đạo Thần Quang chiếu rọi. Từng cái Thần Kính soi xét không gian. Giống như là muốn tìm ra nguyên nhân.

Từng tôn Thần Đế hiện diện dò xét thiên địa.

"Nhìn. Đó là Thành Đô Thần Đế,.... Hắc hiện thân". Có người giật mình nói.

"Còn có Minh Hà Thần Đế, Thái Âm Thần Đế, bên kia là Trạch Sơn Thần Đế,..... Trời ạ. Đây là có chuyện gì". Thần giới rất nhiều người đôi mắt tròn trừng nói.

Tại bình thường, Thần Đế là rất ít khi hiện thân. Nhưng là hiện tại từng tôn từng tôn Thần Đế liên tiếp xuất hiện. Cái này để vô số người vì đó mà kinh hãi. Cho rằng thật sự có đại sự.

"Oanh". Thần Đế chỉ uy phóng lên ức vạn trượng. Một tôn vĩ ngạn thân ảnh hiện thân. Để uy tràn ngập bữa bãi khắp thiên địa.

"Đây là.....Nguyên Hoàng Thần Đế. Hắc vậy mà cũng hiện thân". Nhìn thấy tôn thân ảnh vĩ ngạn này. Một vị Thần Hoàng kinh hãi nói ra.

Nguyên Hoàng Thần Đế. Là thời đại này gánh chịu Thiên Mệnh chấp chương Thần Giới. Trong mắt thế nhân cường đại nhất Thần Đế.

Mặc cho chư đế soi xét tìm kiếm. Mặc cho các loại Thiên Kính chiếu rọi. Nhưng là hết thấy đều không tìm ra bất cứ đồ vật gì.

Rốt cuộc. Rung động im lặng đi xuống. Chư thần chúng đế tìm không thấy gì cũng đành từ bỏ.

Doanh Thiên ngược lên mỉm cười nói:"Có ý tứ". Sau đó hắc hướng chư nữ nói ra:"Ta đi một chút liền trở về".

Lập tức thân ảnh của hắc biến mất.

Một lát sau. Hư không chấn động. Doanh Thiên thân ảnh hiển hiện ra ngoài. Đây là một viên văn thạch. Trên viên văn thạch này không có bất cứ gì. Ngoại trừ một người.

Nói chính xác hơn là một cái thiếu niên trẻ tuổi.

Thiếu niên này chính là vô cùng tuấn mỹ một dạng. Hắc độ xinh đẹp thậm chí có thể khiến nam nhân đều muốn đồ gục. Hắc chân trần. Trên thân mặc một kiện bạch y trắng muốt. Lộ ra cực kỳ không nhiễm bụi trần.

Lúc này. 2 người ánh mắt nhìn nhau. Tại thời điểm này. Không gian thời gian như ngưng đọng lại. Rất lâu về sau Doanh Thiên rốt cuộc lên tiếng:"Người chính là cái tên đi khắp nơi gây sự kia? ".

- - -

Mọi người đoán xem ai nào:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Thiếu niên thần bí

Vô tận tinh hải. Lấp lánh từng khóa tinh cầu ánh sáng soi rọi.

Một dải văn thạch bay với tốc độ cực kì cao vun vút lao đi trong vũ trụ.

Trên một viên văn thạch. Có 2 người đang ngồi đối diện nhau. Cùng nhau uống rượu.

Chính là Doanh Thiên cùng thiếu niên kia. 2 người chính là liên tục uống rượu. Trong chốc lát liền đem mấy trăm đàn rượu cho uống sạch. Tuy nhiên tại bên trong quá trình này. Không ai nói câu gì.

Rốt cuộc. Thiếu niên kia ngừng uống. Hắc xoa xoa đôi bàn tay cười nói ra:"Rượu tốt, tuy nhiên cũng không phải ta đồ vật khoái khẩu. Nên dừng".

Đôi lại. Doanh Thiên vẫn là một mực uống lấy. Vừa uống vừa nói:"Gặp nhau. Chính là có duyên. Đây là chuyện mừng, đáng để uống".

Thiếu niên kia bật cười:"Vừa rồi người nói ta đi khắp nơi gây sự. Ta như thế nào lại mang cái này tai tiếng".

"Ta nói là sự thật mà thôi". Doanh Thiên mỉm cười ý vị nói ra.

Thiếu niên kia cười khò. Hắc cả đời tung hoành vô địch. Một tay có thể che lấp thiên. Một chân có thể đạp sập địa.

Tại hắc trước mặt. Bất luận dạng gì tồn tại hắc đều chưa từng để vào mắt. Cho dù là trước mặt nam tử này hắc cũng tự tin có thể chiến ngang tài ngang

sức. Bởi vì trước mắt nam tử này độ cường đại thật không có chút nào thua kém hắn. Hắn cường đại, so với bất cứ kẻ nào hắn từng gặp qua đều muốn cường đại.

Thế nhưng là lại có người nói hắn chuyên môn đi gây sự đây.

Thiếu niên này cười hỏi:"Tại sao lại nói như vậy đâu".

Doanh Thiên uống tiếp một ngụm rượu sau đó nói:"Là có người nói với ta như vậy".

"Kẻ nào đây". Thiếu niên con mắt có chút lạnh.

"Người đoán". Doanh Thiên mỉm cười hỏi ngược lại.

"Họ Tần, Họ Giang,..... ". Thiếu niên bộ dáng giống như có chút suy nghĩ nói ra.

Doanh Thiên mỉm cười không nói.

"Đều không phải. Vậy hắn là tên họ Lý kia đi". Thiếu niên gật gù nói.

"Cả 3 người đó đều nói như vậy. Người đến chỗ người ta rồi quậy banh nóc. Còn hậu quả liền để người ta thay người dọn dẹp. Vậy có phải hay không là đi gây sự đây". Doanh Thiên ha ha cười nói.

Thiếu niên này nghe Doanh Thiên có chút mỉa mai giọng nói kia đầu cũng là đầy hắc tuyến. Nhưng là hắn cũng không có cái gì phản bác. Quả thật hắn là đi khắp nơi tìm hiểu cùng giao lưu. Thời gian đó cũng đúng là làm một số chuyện huyền ảo.

Doanh Thiên tiếp tục hỏi:"Làm thế nào người tìm được ta".

Hỏi câu này Doanh Thiên cũng là có chút tò mò. Doanh Thiên tin tưởng. Thiếu niên này mục đích đi tới nơi này. Là vì tìm hắn.

Thiếu niên bèn lấy ra một quyển trục. Quyển trục này có chút cũ nát. Giống như nó đã tồn tại thật lâu. Bên trên quyển trục có thể nhìn thấy từng dòng văn tự vô cùng rườm rà cùng huyền ảo. Mặc dù cũ nát. Nhưng là nó vẫn tỏa ra từng đạo kỳ dị thánh quang. Nhìn qua liền biết đó là vô thượng bảo vật.

Tại trông thấy quyển trục này. Doanh Thiên liền biết vì sao thiếu niên này có thể tìm được hắn. Bởi vì thật lâu về trước. Quyển trục này là tự tay hắn viết ra. Sau đó hắn tặng cho một người.

Rõ ràng người đó lại đem quyển trục cho thiếu niên này. Nhờ đó mà thiếu niên này mới có thể tìm được hắn.

Thiếu niên tiếp tục nói:"Ta rất thương thức những gì người viết bên trong. Ta muốn cùng người hoàn thiện nó".

Doanh Thiên mỉm cười:"Chung Cực sao. Hoàn thiện nó. E là rất khó. Chúng ta tình huống đều không giống nhau. Vì thế mỗi người hoàn thiện đều phải dựa vào chính mình".

"Ta biết. Nhưng là món đồ này tham khảo rất tốt. Nó cũng giúp ích rất nhiều. Chúng ta mỗi người đối với Chung Cực lý giải đều khác nhau. Nếu là cùng nhau tham khảo đều phải không tốt hơn sao. Người hắn là cũng nghĩ vậy. Nếu không người sẽ không đưa nó cho tên họ Giang kia". Thiếu niên mỉm cười nói ra.

Nghe vậy. Doanh Thiên lại lắc đầu. Hắn chậm rãi nói ra:"Trước đó chính mình còn cho rằng. Chung Cực dễ dàng. Nhưng là trải qua một đoạn thời gian mới rõ. Thật không chút nào dễ dàng đi. Đến cuối cùng vẫn là phải dựa vào mình đi tìm hiểu. Tham khảo hay không tham khảo, cũng không quan trọng.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này. Để cho thiếu niên kia gật gù. Hắn cười to một đoạn. Sau đó trên tay quyển trục kia chính là bốc lên cuồng bạo chân hỏa.

Tất nhiên. Doanh Thiên tự tay viết ra quyển trục cũng không phải bình thường chân hỏa tùy tiện có thể đốt cháy. Nhưng là thiếu niên kia chân hỏa cũng tuyệt đối không phải hạng tầm thường. Tuyệt đối có được đốt cháy thiên địa uy lực.

Rất nhanh. Quyển trục kia liền bị đốt thành tro bụi. Lại là. Doanh Thiên từ đầu đến cuối cũng không có cái gì thái độ. Dù sao đó cũng là tự tay hắn viết ra.

Sau khi đốt cháy hoàn toàn quyển trục này. Thiếu niên cười nói:"Người nói hay là đúng. Chúng ta vất vả tìm kiếm con đường này. Ai cũng không giống ai. Vẫn là phải tự mình cố gắng mà thôi".

"Họ Giang kia hiện tại hắn cũng rất kính người đi". Doanh Thiên mỉm cười hỏi nhỏ.

"Đó là đương nhiên". Thiếu niên kia mỉm cười nói:"Ta vốn nghĩ, chính mình đã rất rảnh rồi. Nhưng là không nghĩ tới, người so với ta rảnh rồi còn muốn sớm".

"Không có gì, chính là đi mở mang 1 chút tầm mắt mà thôi". Doanh Thiên a a nói ra. Sau đó lại nói tiếp:"Chúng ta tình huống. Hắn là tương tự nhau đi".

"Ân, quả thật giống nhau". Thiếu niên kia cũng gật gù nói.

Nói đến giống nhau tình huống. Chính là năm xưa Doanh Thiên bị ám toán phải trùng sinh một dạng. Nhưng là đây hết thầy cũng nằm trong hần tính toán.

Về phần thiếu niên kia. Hần cũng là tương tự Doanh Thiên phải trùng sinh. Mặc dù bọn hắn còn xa xa không đạt tới đỉnh phong thời kỳ. Nhưng là hiện tại vẫn là đầy đủ dùng.

Thiếu niên kia nói tiếp: "Nhưng là như vậy. Ta còn đường lại càng dễ dàng tiến một bước. Ta chắc chắn một thể này có thể đạp vào bước kia".

Nói đến "bước kia" thiếu niên trên khuôn mặt cũng là tỏ ra hưng phấn.

Bình thường tới nói. Đối với người ngoài. Hắn sẽ không để lộ trên mặt biểu cảm này. Bởi vì bọn hắn căn bản chưa có tư cách này.

Nhưng là Doanh Thiên thì khác. Bọn hắn mặc dù vừa gặp nhưng lại đã quen từ lâu. Có câu nói "Vừa gặp liền thành tri kỷ". Hoàn toàn phù hợp hoàn cảnh này.

Uống xuống một ngụm rượu. Doanh Thiên thu hồi chính mình nụ cười. Hắn khuôn mặt lại trở nên bình thản một dạng. Sau đó hỏi: "Từ bên ngoài đi loạn. Người hắn là đã thấy Chúng".

Nghe đến "Chúng" chữ này. Thiếu niên kia cũng là thu về vẻ cười. Nói ra: "Đã thấy qua, cũng đã động thủ qua, nhưng là cũng chỉ là sâu kiến một đám mà thôi. Duy nhất có.....".

Nói đến đây. Thiếu niên dừng lại. Hắn không khỏi nhớ lại chính mình nhìn thấy cảnh tượng kia: "Thứ đó, hắn là rất tiếp cận Chung Cực đi".

Doanh Thiên gật đầu nói ra: "Đúng thế, đã rất tiếp cận. Hơn nữa, thứ người nhìn thấy vẫn chỉ là một phần của nó mà thôi".

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy. Thiếu niên cũng là dự đoán được: "Ta biết. Lần đó ta vẫn là cảm thấy nó không toàn vẹn". Sau đó nhìn nhìn Doanh Thiên nói tiếp: "Người đối với thứ đó tìm hiểu hay là rất rõ a".

"Đương nhiên, có lẽ là trận chiến cuối cùng". Doanh Thiên ánh mắt hít lại nói ra.

"Cuối cùng một trận chiến, đây là người hạnh phúc nhất địa phương". Thiếu niên có chút thâm ý nhìn Doanh Thiên nói.

"Tin tưởng. Người cũng sẽ có một trận chiến cuối cùng". Doanh Thiên đối với thiếu niên đáp lại.

"Có lẽ vậy". Thiếu niên ánh mắt có chút xa xăm. Sau đó hắn đứng lên.

Tại thời điểm hắn đứng lên. Giống như toàn bộ thiên địa đều bị hắn gánh lên vậy.

Mặc dù thân hình của hắn nhỏ bé. Nhưng lại làm cho người ta cảm giác hắn to lớn vô cùng. Tựa hồ như là một tôn cự nhân đứng giữa trời đất vậy.

Doanh Thiên mỉm cười hỏi: "Thế nào. Nhịn không nổi nữa".

Lúc này, thiếu niên con mắt chính là chăm chăm nhìn vào Doanh Thiên. Trên người hắn chiến ý nồng đậm toát ra. Đem mấy ngàn vạn dặm hư không đều chấn động.

Bình thường tới nói. Bọn hắn dạng này tồn tại xuất thủ chính là tùy ý. Nhưng là chỉ có 2 người cũng không cần như vậy. Nói trắng ra. Cả 2 người đều là một cái cuồng nhân chiến đấu. Bọn hắn ưa thích chiến đấu, cũng không phải là cách không đấu pháp hay là thi triển đại đạo kia, mà chính là một chỗ vật lộn. Đó mới là bọn hắn ưa thích.

Nhưng là, giữa toàn bộ thế gian. Lại có mấy ai có thể để bọn hắn tự mình vật lộn đây.

Cho nên hiện tại. Nhìn thấy Doanh Thiên. Để cho thiếu niên này không khỏi nổi lên chiến ý.

Doanh Thiên lúc này cũng là đứng lên. Hắn trên mặt nụ cười sáng lạng. Bởi vì trước mắt thiếu niên này quả thật hiểu ý hắn.

Hắn rất muốn làm nóng một phen. Nếu để cho Doanh Thiên có thể làm nóng một trận. Nhất định có thể để bộ thân thể này càng dung hợp hoàn mỹ hơn. Nói không chừng liền không cần tụ tập phần còn lại linh hồn bị phân tán trong thiên địa kia liền có thể hoàn toàn đạt đến cực mỹ dung hợp.

Nếu có người ở đây. Nhất định liền biết. 2 người sắp ra tay đánh nhau.

Tất nhiên ở đây đánh nhau cũng không phải là sinh tử quyết chiến kia. Mà chính là chiến đấu vì ham muốn mà thôi.

Doanh Thiên cũng thiếu niên kia vô cùng ấn ý. 2 người cùng lúc đưa tay về lên hư không một cái vòng tròn. Sau đó chậm rãi để 2 ngón tay một chỗ chạm vào nhau.

Tại thời điểm ngón tay 2 người chạm nhau. Toàn bộ vùng không gian này chính là bị đóng băng lại. Sau đó âm ỉ sụp đổ đi xuống.

Bọn hán đây là cùng nhau tạo nên một cái bên ngoài hư vô sản đầu. Bởi vì bọn hán dạng này tồn tại quá mức khủng bố. Nếu là tại trên Thần Giới động thủ sẽ gây ra hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Tất nhiên động thủ ở đây cũng không phải là trước đó mấy cái tiểu đả tiểu nháo. Bọn hán động thủ sẽ là hoàn toàn nghiêm túc. Nhất định sẽ dốc toàn lực mà chiến.

Rốt cuộc. 2 người thân ảnh hoàn toàn chìm vào hư vô. Chỉ có bên cạnh một vùng không gian sụp đổ.

Lúc này. 2 người tiến sâu vào hư vô.

Tại bên trong hư vô. Không có bất luận cái gì tồn tại. Không có thiên. Không có địa. Không có pháp tắc. Không có thời gian. Cho dù là không gian cũng không phải là không gian nữa.

"Oanh". Thiếu niên kia khí tràng dâng cao. Trong nháy mắt cực kỳ khủng bố uy lực tản mát mà ra. Phía sau lưng hán dâng lên một tòa khổng lồ đại nhật. Tòa này đại nhật cũng không phải bình thường đại nhật.

Đây là thiếu niên này tổn hao không biết bao nhiêu thời gian. Tổn hao bao nhiêu công sức mới có thể đạt được "Đại Nhật Chí Tôn Luân".

Không những thế. Phía sau lưng hán còn nổi lên 9 đầu đạo luân cực kỳ huyền ảo. Đây là tượng trưng cho chí cao tồn tại "Tuyên Cổ Vô Song" cấp bậc.

Doanh Thiên bên này cũng không có chút nào thua kém.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Chiến một trận sáng khoái

Phía sau hán cũng là dâng lên một đầu vô thượng chân mệnh.

Đây là Doanh Thiên hao tổn vô số tâm huyết vô số thời gian rèn đúc "Nguyên Thủy Đại Viên Mãn Chân Mệnh".

Chưa hết. 81 đầu "Thái Sơ Viên Mãn Chân Mệnh" cũng đều hiển hóa.

Bên trong hư vô. Trên đầu thiếu niên kia "Đại Nhật Chí Tôn Luân" tỏa ra ánh sáng chiếu rọi khắp hư vô. Nếu là ở bên trong thần giới hiển hóa. Tất có được chiếu rọi cửu thiên thập địa năng lực.

Chưa kể 9 đầu đạo luân phía sau hán toát ra từng đầu vô thượng đại đạo. Huyền ảo kỳ bí vô song. Toát ra khí tức tuyên cổ vô địch.

Phía Doanh Thiên. Chủ chân mệnh của hán cũng là phun ra nuốt vào quang mạng thần thánh. Từng đạo kỳ dị thương cơ khí tức toát ra. Tựa hồ như đạo chân mệnh này chính là từ khởi nguyên đi tới.

Nguyên Thủy Chân Mệnh. Đây là tượng trưng cho Nguyên Thủy cấp bậc tồn tại. Là vô địch Thiên Tôn trong mắt thế nhân.

81 đầu "Thái Sơ Chân Mệnh" cũng là tập hợp thành một cái chí cao vô thượng đồ đằng. Bên trong chất chứa chí cao đại đạo vô địch.

Bởi vì bọn hán hệ thống tu luyện là hoàn toàn khác nhau. Cho nên trạng thái cũng không giống với.

Nhìn Doanh Thiên chủ chân mệnh kia. Thiếu niên ánh mắt không khỏi nhúc nhích. Có chút ham muốn nói:"Đồ tốt, toàn bộ thiên địa này e rằng chỉ có một cái đi".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại:"Đương nhiên. Ngươi đi khắp thế gian cũng tìm không ra cái thứ 2, lại nói, ngươi viên Đại Nhật kia cũng là độc nhất vô nhị. Tuyên cổ vô song".

Thiếu niên mỉm cười không đáp.

Lúc này, 2 người khí tràng chính là không ai thua kém ai.

"Phanh". Cùng một lúc, 2 người xuất thủ.

Trong nháy mắt này. Bọn hán là lập tức áp sát vào nhau. Đối với đối phương thi triển quyền cước.

Quyền cước ở đây cũng không phải là bình thường quyền cước. Bọn hán mỗi một đạo quyền đều có để đánh cho tinh hà băng diệt. Mỗi một cước đạp

xuống liền có thể để thiên địa trầm luân.

Đáng nói là, bọn hắn ra tay cực kì nhanh. Chớp mắt liền ngàn vạn chiêu đi qua. Tại trong hư vô đều không nhìn thấy bọn hắn thân ảnh. Chỉ có từng đạo không ngừng chấn động lan truyền mà thôi.

Lúc này. Ở bên trong Thần Giới. Tại cái lỗ hổng không gian kia. Từng đạo từng đạo mạnh mẽ đến cực điểm sóng hủy diệt lan đi ra ngoài.

Mặc dù Doanh Thiên cùng thiếu niên kia đã tiến rất sâu vào bên trong hư vô không gian. Nhưng là bọn hắn dư ba chiến đấu quả thực quá mức khủng bố.

Dư âm chiến đấu vậy mà theo lỗ hổng không gian thoát đi ra ngoài.

Tại dưới không gian nhue vậy dư ba trùng kích. Đem lỗ hổng không gian càng ngày càng phá toái trở nên to lớn hơn. Không gian chập trùng cũng vì đó mà rách tả tơi.

Không những thế xung quanh vùng không gian này toàn bộ vẫn thạch cùng các tinh cầu đều bị dư ba chấn cho nát vụn.

Cũng may mắn vùng không gian này cực kì hoang vu. Cũng không có nơi nào có người ở. Nếu không liền chết thế nào cũng không biết.

Tất nhiên. Dư ba không gian lập tức để thần giới mấy vị chí cao tồn tại phát hiện. Bọn hắn lập tức để mắt tới nơi này.

Không ít vị đều là mạng chân thân chạy tới.

Trong chớp lát. Đứng ở bên ngoài lỗ hổng không gian liền đã tụ tập mấy chục thân ảnh. Có là hư vô mờ mịt không thấy rõ khuôn mặt. Cũng có là chân thân sáng lạn.

Duy nhất giống nhau chính là trên người bọn hắn Đế uy cuộn cuộn không ngừng. Rõ ràng bọn hắn mỗi người đều có Thần Đế thực lực.

Lúc này. Bọn hắn đôi con mắt kia phát ra thần quang. Bọn hắn đôi mắt đều có thể nhìn thấu cửu thiên. Nhìn xuyên thập địa.

Nhưng là lúc này hết thảy lại đều vô dụng.

Bọn hắn thiên nhãn nhìn vào hư vô muốn biết chuyện gì phát sinh. Nhưng là hết thảy đều không nhìn thấy cái gì.

Chỉ có từng đạo chấn động không gian toát ra mà thôi.

"Bên trong xảy ra chuyện gì". Một vị Thần Đế mở miệng hỏi.

Nhưng là hết thảy đều không ai nói gì. Một lát sau. Một vị áo trắng Thần Đế mới mở miệng đáp:"Hắn là có tồn tại cường đại ở bên trong chiến đấu".

"Ý của Đạo Vương là bên trong có người chiến đấu sao, Nhưng là.....".

"Nhưng là cái này cũng không khỏi quá cường đại đi".

Lúc này. Một vị thân thể to lớn thần đế đi tới nói lớn:"Muốn biết liền đi vào xem liền chẳng phải rõ".

Chỉ thấy vị này Thần Đế vậy mà lập tức tiến đến lỗ hổng không gian muốn tiến vào bên trong.

Nhưng là thời điểm hắn vừa tiến vào. Liền bị một cỗ lực lượng chấn bay ra ngoài.

Vị Thần Đế này xem xét lại chính mình liền không khỏi giật mình kinh hãi. Hắn Thần Khu là cỡ nào rắn chắc, là cỡ nào bền vững. Toàn bộ thần giới liệu có mấy người có thể đem hắn thần khu đánh nát.

Nhưng là hiện tại. Hắn thần khu chính là rách nát không chịu nổi. Cơ hồ muốn phá toái mà ra. Cũng may mắn đây chỉ là bên ngoài vết thương mà thôi. Hắn dựa vào thần lực cường đại duy trì thần khu không cho phá toái. Lập tức, hắn liền rất nhanh rút lui. Hắn phải lập tức chữa trị chính mình thân thể.

Hắn thể thậm chí chư vị Thần Đế ở đây không khỏi kinh hãi. Dù sao bọn hắn đều là tồn tại vô địch ở thần giới. Nhưng là đối mặt như thế cường đại lực lượng không khỏi để bọn hắn hãi nhiên.

Đương nhiên. Doanh Thiên cùng Thiếu niên kia chiến đấu chính là hoàn toàn ở một đẳng cấp khác biệt. Chỉ riêng dư ba liền có thể đem Thần Đế đánh cho trọng thương.

Đây còn là bọn hắn thuận tay va chạm mà thôi. Nếu là dưới tình huống bọn hắn vận dụng đạo pháp. Dư ba cũng đủ đem Thần Đế oanh cho hồi phi yên diệt.

Rất cuộc. Chư vị Thần Đế lập tức liền thủ muốn đem vùng này không gian cho giữ vững. Ngăn lại không gian sụp đổ.

Lập tức. Hàng ngàn đầu đại đạo pháp tức hiển hóa. Thần Lực cường đại không gian đến cực điểm cuộn cuộn đi ra. Trong bất giác, đế uy tràn ngập thiên

địa. Kinh động toàn bộ thần giới cường giả.

Cái này để vô số cường giả không khỏi vì đó mà kinh hãi.

Lập tức, vô số ánh mắt nhìn xuyên không gian hướng địa phương này nhìn tới, muốn biết xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy lúc này. Tại xa xôi vũ trụ kia. Từng đạo sáng chói thần quang chiếu rọi vô tận không gian. Như muốn chiếu xuyên cửu thiên thập địa một dạng.

Từng đạo Thần Đế minh văn hiển hiện. Điền cuồng Thần Lực cùng một chỗ trùng điệp gia trì lên nhau tạo thành một tòa vô cùng khổng lồ trận pháp.

Trận pháp này độ to lớn có thể cùng mấy trăm tòa Thiên Vực cùng một chỗ so sánh.

Tất nhiên cái này cũng là không có gì lạ. Dù sao đây là do chư vị Thần Đế cùng một chỗ liên thủ đi ra trận pháp.

Tất nhiên động tĩnh quá mức to lớn cũng khiến cho toàn bộ Thần Giới chư Thần đều có thể cảm ứng được.

Bọn hắn đều nhìn chăm chăm về nơi này. Từng tòa Thần Giáo. Thần Môn, Thần Tông đều mở Thiên Kính chiếu về nơi này muốn biết tình huống. Nhưng là bên dưới trận pháp che phủ. Không ai biết rõ chuyện gì xảy ra.

Một vị cường đại Cổ Thần con mắt thâm sâu nhìn về nơi này lâm bẩm nói:"Một ngày này, đến cùng là xảy ra cái gì đại sự đây, Thần Giới sắp biến thiên sao".

Lúc này bên trong trận pháp. Chư vị Thần Đế con mắt cũng là nghiêm trọng nhìn về lỗ hổng không gian. Bọn hắn thi triển ra trận pháp phong bế nơi này. Trấn thủ nó để phòng đại sự phát sinh.

Bên trong hư vô không gian. Lúc này 2 người cũng đã ngừng chiến đấu.

Doanh Thiên lúc này toàn thân hằn vết thương chồng chất. Nhất là đôi cánh tay kia cơ hồ vỡ nát hoàn toàn. Tại lồng ngực địa phương kia cũng là bị đánh cho sập đổ. Phần eo của hắn cũng là thủng một cái lỗ lớn. Toàn thân huyết nhục be bét. Thánh huyết nhiễm đỏ.

Về phần thiếu niên kia. Hắn tình huống cũng không khác gì Doanh Thiên. Đôi cánh tay cũng y như Doanh Thiên vỡ nát một dạng. Nhất là phần đầu kia cũng bị đánh vỡ một mảnh. Vai trái của hắn cũng là một cái lỗ thủng dọa người.

Mặc dù bị thương nghiêm trọng như vậy. Nhưng cả hai người trên mặt đều là toát ra hưng phấn một dạng.

Doanh Thiên cười lớn:"Sảng khoái. Không biết bao nhiêu lâu mới được sảng khoái như vậy".

Thiếu niên kia cũng là cười to một dạng đáp lời:"Quả thực sảng khoái đến vô cùng, thật khoanh biết đến bao giờ mới có thể lại một lần như vậy đây".

Cả hai người bọn hắn trong nội tâm lúc này mặc kệ toàn thân đau nhức. Chỉ có một cỗ thoải mái vô cùng. Bởi vì thật lâu không có hoạt động qua. Cái này để bọn hắn 2 người cảm thấy nhàm chán vô cùng.

"Thế nào, tiếp tục? ". Doanh Thiên hỏi.

"Được, liền một lần xuất ra bản lĩnh, hi vọng ngươi có thể đứng vững". Thiếu niên kia hào sảng đáp lời.

Chỉ thấy hắn lúc này toàn thân khí chất biến đổi. Không còn giống như vậy tùy tiện nữa. Đế Hoàng chỉ uy cuồng bạo phóng xuất. Đằng sau hắn tòa Đại Nhật kia bên trên nổi lên vô cùng rườm rà phù văn ảo diệu. 9 đầu đạo luân liên kết với nhau hiển hóa ra tính ức ti mà tính đại đạo pháp tắc.

Thiếu niên này đây là chuẩn bị thi triển đi ra hắn tâm đắc nhất cả đời tuyệt học, đây là hắn thiên tân vạn khổ, tự mình tìm tòi sáng tạo ra độc nhất vô nhị tuyệt học của hắn.

Thiếu niên này dựa vào một chiêu này mà tung hoành thiên địa. Quét ngang mọi vô địch tồn tại.

Chỉ cần nghe tên một chiêu này liền để vô số người vì đó mà thất sắc.

"Một chiêu này gọi là "Đế. Đạo. Vô. Song". Là ta cả đời tuyệt học, hi vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng đi". Thiếu niên cười nói.

"Đế Đạo Vô Song, tốt một cái tên bá đạo, yên tâm, nhất định để ngươi vui mừng". Doanh Thiên không có chút nào nao núng.

Chỉ thấy Doanh Thiên từng đầu chân mệnh xoay tròn. Chủ chân mệnh của hắn phát ra vô tận quang mang. Trong chốc lát, vô số cổ lão văn tự hiển hiện khắp nơi tạo thành một bản vô thượng thiên chương.

81 Thái Sơ Chân Mệnh cũng là lấy đủ loại phương thức thần kỳ liên kết với nhau. Ưc ti mà tính đại đạo pháp tắc xuất hiện.

Một cỗ khác Đế Hoàng uy áp cũng từ trên thân Doanh Thiên bạo xuất đi ra.

Tựa hồ tại trên thế gian này. Cũng chỉ có bọn hắn 2 người mới xứng đáng với Đế Hoàng danh tự này. Tựa hồ chỉ có duy nhất 2 tôn Đế Hoàng mà thôi.

Tại trước mắt 2 tôn Đế Hoàng này. Bất luận cái gì Thần Đế. Tiên Đế, đều lộ ra không có ý nghĩa. Bất quá là bụi bặm mà thôi.

Doanh Thiên rất tôn trọng trước mắt mình thiếu niên này. Hắn cũng sẽ thi triển chính bản thân mình mạnh nhất tuyệt kỹ. Chiêu này cũng chính là tự mình Doanh Thiên hao tổn vô số tâm huyết sáng tạo đi ra. Bao gồm cả một đời hắn đạo pháp.

Năm xưa. Doanh Thiên chính là dựa vào một chiêu này mà đem Thiên Đạo đánh cho vỡ nát một nửa.

Hư vô không gian lúc này tràn ngập tuyên cổ vô địch khí tức. Cho dù là không gian hư vô cũng có dấu hiệu chịu không nổi lực lượng này. Ân ân có sụp đổ dấu hiệu.

"Đế. Đạo. Vô. Song". Thiếu niên hét lớn một tiếng. Một chương vô địch đánh ra.

Dưới một chương này. Bất luận cái gì đại đạo. Bất luận cái gì pháp tắc. Bất luận là dạng gì vô địch tồn tại đều sẽ hồi phi yên diệt.

"Đến hay lắm". Doanh Thiên thét dài một tiếng. Cũng riêng phần mình đánh ra một chương.

"Đế. Tôn. Thái. Thượng".

Dưới một chiêu này. 3000 đại đạo đều sẽ vì đó mà hủy diệt. 3000 thế giới cũng sẽ vì đó mà băng vỡ. Dưới một chiêu này hết thảy đều sẽ vì đó mà biến mất. Toàn bộ thời gian không gian hay là thiên địa pháp tắc cũng sẽ băng diệt.

"Oanh,, Oanh,.....".

Liên tiếp không ngừng tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên liên tục.

Toàn bộ không gian hư vô cũng vì đó mà chấn động.

Tại địa phương giao chiến kia. Cho dù là hư vô cũng hoàn toàn sụp đổ. Dưới 2 chiêu thức khủng bố như vậy va chạm. Hết thảy đều bị hủy diệt trở về bản nguyên.

Không. Cho dù là bản nguyên cũng đều bị hủy diệt.

Cực kỳ khủng bố chấn động va chạm tạo thành dư ba hướng bên ngoài lỗ hổng không gian bừa bãi quét đi ra.

Dưới bất ngờ như vậy khủng bố lực lượng. Chư vị Thần Đế cho dù đề phòng nhưng là vẫn không cách nào ngăn chặn.

Tất cả đều bị đánh bay. Máu tươi cuồng phun. Cho dù là tòa trận pháp kia cũng là kịch liệt rung chuyển.

May mắn dư ba cũng là không nhiều. Trận pháp cuối cùng là không vỡ nát.

Chư vị Thần Đế ôm ngực kinh hãi nhìn về lỗ hổng kia. Bọn hắn chưa từng nghĩ sẽ gặp phải tình huống như vậy.

Tất nhiên cho dù Doanh Thiên cùng thiếu niên kia còn xa xa không có đạt tới đỉnh phong. Nhưng là cũng không phải Thần Giới có thể tiếp nhận bọn hắn lực lượng.

Lúc này. Cả hai người đều đang ở bên trong Hư Vô Vô Nguyên Không Gian. Đây là cấp độ sâu nhất của không gian hư vô. Nơi này chính là trong truyền thuyết không có bất luận cái gì tồn tại.

Không có thiên. Không có địa. Không có thời gian. Không gian. Không có đại đạo. Không có thiên địa pháp tắc. Nơi này hết thảy đều không có bất cứ thứ gì.

Doanh Thiên mỉm cười nói:"Thế nào, thất vọng sao".

"Rất tuyệt, rất tuyệt". Thiếu niên kia ha hả cười nói.

Giờ phút này 2 người bọn hắn tình huống càng thêm nghiêm trọng. Cả hai người cánh tay đều đã phá toái. Trở thành người cụt một dạng.

Thân thể cơ hồ vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Mở rộng chân mệnh

Doanh Thiên trong lòng cảm thấy một cổ khoái ý trào lên.hắn hiện tại chính là từ lúc trùng sinh đến giờ cảm thấy vui sướng nhất.

Đã từ lâu,hắn thật quên đi cái này cảm giác.một cái vi diệu cảm giác chỉ có người có ham muốn chiến đấu mới có được mà thôi.

Mặc dù cả 2 người hiện tại tình huống thê thảm vô cùng. Nhưng là hiện tại cả 2 người đều cảm thấy thư sướng vô cùng.

Rốt cuộc Doanh Thiên lên tiếng:"Tốt a, lần tới có dịp liền tới thêm một lần".

Thiếu niên kia mỉm cười đáp:"Đương nhiên".

Cuối cùng 2 người cùng nhau đi ra không gian hư vô. Xuất hiện bên trong Thần Giới.

Lúc này. Chư vị Thần Đế ai nấy đều đang ôm ngực thở dốc. Bởi vì vừa rồi hứng chịu dư chấn thật sự quá mức nguy hiểm.

May mắn bọn hắn đề phòng bày ra tuyệt thế đại trận. Nếu không e rằng bọn hắn hôm nay khó thoát một kiếp.

Đúng lúc này. Một cổ duy ngã độc tôn thiên địa chi uy xuất hiện.

Cái này để chư vị Thần Đế ánh mắt không khỏi co lại.

Bọn hắn hướng lỗ hổng không gian nhìn tới.

Chỉ thấy từ bên trong bước ra 2 cái thân ảnh.

Một cái thiếu niên cùng một cái thanh niên.

2 người này trên thân rách nát không chịu nổi. Máu me be bết. Tất nhiên là vừa trải qua một trận khủng bố chiến đấu.

Nhưng là dù vậy. Bọn hắn trên người khí tức cũng đủ để ép cho chư vị Thần Đế đều ngạt thở.

Nguyên nhân đơn giản là vì Doanh Thiên cùng thiếu niên kia tại chiến đấu. Nhiệt huyết vẫn còn chưa giảm. Để lộ ra khí tức kinh khủng mà thôi.

Cái này cũng chưa phải đáng sợ nhất địa phương.

Đáng sợ là. Chỉ riêng khí tức bọn hắn phát ra liền đem không gian ép cho vặn vẹo không chịu được. Cơ hồ muốn phá toái. Đại trận tuyệt thế kia dưới khí tức khủng bố như vậy cũng ần ần có không chịu được dấu hiệu.

Trong lòng chư vị Thần Đế lúc này. Chỉ có một suy nghĩ:"Tiên Nhân".

Đúng thế. Không ai nói ai. Bọn hắn đều dám khẳng định. Trước mắt 2 người này nhất định là Tiên Nhân.

Chỉ có Tiên Nhân mới có thể để bọn hắn không có chút nào lực lượng kháng cự như vậy.

Bọn hắn tin chắc. Tùy tiện một trong 2 người ra tay thì bọn hắn hôm nay không có bất kỳ ai có thể rời đi.

"Nha. Náo nhiệt như vậy". Doanh Thiên mỉm cười liếc nhìn chư vị Thần Đế.

Nghe được Doanh Thiên lời nói. Để chư vị Thần Đế trong lòng không khỏi nặng xuống.

Thiếu niên kia cười cười nói ra:"Xem chừng chúng ta gây ra động tĩnh có chút lớn đi".

"Ân, nên kết thúc". Dứt lời. Doanh Thiên cùng thiếu niên kia thân ảnh lập tức biến mất.

Cái này để chư vị Thần Đế không khỏi ngạc nhiên. Bọn hắn vừa là thờ phào nhẹ nhõm. Vừa là lo lắng.

Rốt cuộc. Một vị nữ tính Thần Đế lên tiếng:"2 vị này đến Thần Giới. Không biết là muốn làm gì".

Đạo Vương trầm ngâm một lát rồi lên tiếng đáp lời:"Yên tâm. Nếu là bọn họ có ý xấu thì đã làm rồi. Và lại cho dù như vậy chúng ta cũng ngăn không nổi".

Nghe Đạo Vương lời này nói xong. chư vị Thần Đế không khỏi cười khỏ.

Bọn hắn dù sao cũng là cao cao tại thượng Thần Đế. Đứng đầu nhất Thần Giới chiến lực. Bọn hắn đôi hình này tuyệt đối có thể quét ngang Thần Giới. Thậm chí 7 giới còn lại. Nhưng là đứng trước 2 người kia liền không có năng lực phản kháng.

Đây là cỡ nào chênh lệch.

Không khỏi. Bọn hấn trong mắt lóe lên vẻ kiên định. Đây mới là bọn hấn truy cầu đại đạo.

Doanh Thiên cùng thiếu niên kia lúc này đã xuất hiện ở một cái địa phương khác.

Nơi này cũng không phải cái gì thần kỳ địa phương. Chỉ là một tòa phạm nhân thế giới bình thường.

Chỗ này là một cái bên dòng suối chỗ cháy. Bên cạnh đó. Doanh Thiên cùng thiếu niên kia chính là đang ngồi nướng cá ăn.

Bọn hấn giờ phút này trên người vết thương đều đã lành lặn.

Doanh Thiên nắm trong tay Sinh Mệnh Tổ Phù. Nháy mắt liền để vết thương hoàn hảo khôi phục.

Về phần thiếu niên kia thủ đoạn tất cũng kinh người. Chốc lát toàn bộ liền hoàn hảo.

Bọn hấn chỗ nướng cá cũng không phải cái gì trân quý cá. Cũng không phải là cái gì linh thú, yêu thú cá. Mà chỉ đơn giản là cá bình thường phạm nhân ăn mà thôi.

Rượu cùng cá. 2 người lại tiếp tục kéo lên một bàn nhậu.

"Sau đó ngươi sẽ làm gì". Doanh Thiên hỏi một câu.

"Ân, nên trở về, làm chính mình công việc". Thiếu niên kia đáp.

Hắn trên người cũng có rất nhiều chuyện cần làm. Hắn tình huống cùng Doanh Thiên không có khác nhau là mấy. Hắn cũng có chính mình việc cần làm. Hắn cũng có thù cần báo.

"Mỗi người. Đều có chính mình bận rộn". Doanh Thiên gật đầu. Sau đó nói tiếp:"Lại nói, chúng ta con đường này từ ban đầu đã là xác định sẽ khó đi. Chung Cực khó khăn, nếu không vạn cổ đến nay cũng không có người đạp vào một bước kia".

"Một bước kia. Vạn cổ tới nay, có không biết bao nhiêu người vì đó mà cố gắng. Người trước ngã xuống lại tiếp bước. Nhưng là đều chưa có ai có thể thành công đâu". Thiếu niên kia gật đầu.

"Mà hết thấy ngăn lại. Chính là Thiên Đạo". Doanh Thiên nói.

"Nhắc tới Thiên Đạo, nơi kia lão tặc Thiên quả thật khôn khiếp. Ta cùng hắn vẫn là còn một món nợ lớn đây". Thiếu niên cười nói một câu. Trong mắt bắn ra hàn mang.

Năm xưa hắn bị ám hại. Chính là lão tặc thiên sau cùng một kích.

Doanh Thiên hứng thú cười nói:"Tựa hồ ngươi ở trong tay Thiên Đạo ăn thiệt thòi không nhỏ nha".

"Cũng không tính cái gì. Dù sao ta vẫn là lợi được nhiều hơn". Thiếu niên ha ha cười nói.

"Nơi này Thiên Đạo đã từ lâu không còn là Thiên Đạo. Hết thấy bị chi phối. Đáng tiếc". Doanh Thiên lắc đầu nói ra.

Tại thế nhân trong mắt. Thiên Đạo đứng đầu Thiên Địa. Thiên lý công bằng.

Nhưng là mấy ai biết. Vạn cổ đến nay. Thiên Đạo đã từ lâu cũng không còn là Thiên Đạo.

Tất nhiên. Cái này có liên quan đến việc Thiên Đạo đã từng bị đánh vỡ 2 lần.

Nge vậy. Thiếu niên mỉm cười đáp:"Các ngươi thật thú vị. Nhưng chung quy. Hết thấy đều là lòng người".

"Ân".

Sau đó. 2 người chính là cùng nhau uống rượu cùng nói chuyện phiếm.

Tất nhiên chuyện phiếm của bọn hấn cũng không phải cái gì chuyện phiếm.

Bọn hấn mỗi lời mỗi câu đều là vạn cổ bí mật ít người biết được. Để lộ ra ngoài đều sẽ gây nên sóng gió.

Lúc này. Tại tòa biệt viện nơi đám người Doanh Thiên ở kia.

Một cỗ cường hoành khí tức phóng lên trời. Chỉ thấy một cỗ hàn băng lực lượng nhanh chóng lan tỏa. Lập tức để cho khắp nơi nhấc lên một tầng băng dày.

Một cái tuyệt mỹ thân ảnh bay lên. Khấp Nhặt Nguyệt Sơn linh khi điên cuồng hướng bên này tụ hội. Lập tức kinh động toàn bộ đệ tử cùng trưởng lão.

Vô số ánh mắt lập tức hướng biệt viện kia nhìn tới.

Chỉ thấy lúc này trên không trung là một cái cực kỳ xinh đẹp nữ tử. Nàng mái tóc đen dài kia tung bay trong gió. Cảnh tượng cực kỳ kiều diễm.

Cái làm cho người ta thán hải chính là nàng khí tức toát ra quá mức lạnh lẽo. Để cho người ta không giám tới gần.

Chính là Ma Âm. Nàng rút cuộc đột phá tới Linh Thánh cảnh giới.

Hơn nữa nàng cường đại cũng không phải Linh Thánh bình thường có thể so sánh. Nàng hiện tại mới vừa tấn cấp Linh Thánh. Nhưng là để một cái Linh Thánh trung kỳ đi ra nàng vẫn có thể chiến một trận.

Chỉ thấy Ma Âm đỉnh đầu treo lấy 9 cái chân mệnh.

9 cái chân mệnh. Vứt tại những cái phạm nhân thế giới kia như Cửu Hà Giới. Nàng chính là vạn cổ yêu nghiệt thiên tài.

Nhưng là tại Nhật Nguyệt Giới một tòa tân tấn Đại Thế Giới này. 9 cái chân mệnh của nàng quả thực khó coi đến mức không tưởng.

Chỉ thấy Ma Âm vận chuyển điên cuồng công pháp. Bên trong 9 cái chân mệnh một cái bay lên.

Lúc này. Ma Âm chính là đem toàn bộ tinh lực rót vào chân mệnh này. Đây là quá trình đúc lên Chủ Chân Mệnh.

Tại Linh Thánh Cảnh. Sau khi thức hải hoàn thiện. Chính là rèn đúc đi ra Chủ Chân Mệnh.

Chủ Chân Mệnh chính là trực tiếp cùng Linh Hồn tu sĩ kết nối. Cũng trực tiếp kết nối với đại đạo của tu sĩ.

Chỉ thấy Ma Âm trên người từng đầu hàn băng đại đạo pháp tắc luân chuyển. Hướng chủ chân mệnh đi tới.

Cái này để cho mọi người kinh hải không thôi.

Nhất là những cái kia Linh Thánh ánh mắt càng sợ hãi.

Bởi vì ai cũng biết tại Linh Thánh cảnh bắt đầu tìm hiểu đại đạo.

Nhưng là hiện tại Ma Âm trên người đại đạo có thể nói là rất nhiều. Hơn nữa lại huyền ảo vô cùng. Tương lai nàng thành thần nhất định chính là cường giả trong thần.

Ngay lúc mọi người tưởng chừng kết thúc.

Một màn tiếp theo xảy ra lập tức để cho mọi người con mắt trợn trừng.

Từng đầu đại đạo nhập Chủ Chân Mệnh về sau. Ma Âm tiếp tục thi triển một môn bí pháp.

Cái này bí pháp là tự tay Doanh Thiên truyền cho nàng.

Chỉ thấy nàng toàn thân lực lượng câu thông cùng thiên địa.

Lập tức Nhật Nguyệt Sơn thiên địa quy tắc phát sinh biến hóa. Thay đổi hoàn toàn kết cấu.

Trên bầu trời từng đạo Thiên Lôi ẩn hiện.

Rõ ràng nàng thi triển bí pháp này là khiến cho thiên khiển.

Lập tức. Tại trên đầu nàng mở ra một cái rộng lớn môn hộ.

Mọi người đều có thể nhìn vào bên trong.

Đằng sau môn hộ kia. Đó là một cái rộng lớn vô biên thế giới. Tiên quang ẩn hiện. Từng đạo kỳ dị linh khí tràn xuống.

Lập tức để cho Nhật Nguyệt Sơn phát sinh biến hóa cực kỳ lớn.

Tu sĩ bình thường hấp thu cái này kỳ dị linh khí lập tức khiến cho tu vi bay vọt.

Các loại cây cối linh dược cũng vì đó mà phát triển lấy mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ.

Chưa hết. Có không ít tu sĩ từ lâu mắc kẹt tại bình cảnh trong bỗng chốc lại thông hiểu. Lập tức đột phá mà lên.

Phía sau thế giới kia còn ẩn hiện 3 cây đại thụ.

3 cây đại thụ này vô cùng khổng lồ. Tinh cầu so sánh với nó đều như hạt bụi.

3 cây đại thụ này cắm rễ hư không.

Trên cây ẩn hiện cực kỳ huyền bí phù văn.

Rốt cuộc.

Chỉ thấy từ trong môn hộ bay ra 6 cái chân mệnh.

Mỗi một cái đều là Thánh cấp chân mệnh. Vô cùng hiếm có.

"Cái đó là, chân mệnh sao". Có người con mắt tròn trĩnh không tin tưởng nói.

Chỉ thấy 6 cái chân mệnh kia vậy mà cùng với chủ chân mệnh cùng 8 cái chân mệnh còn lại của Ma Âm hình thành kỳ diệu kết nối.

Một lát sau, Ma Âm vậy mà có được tất cả 15 chân mệnh. Nâng thành công mở rộng chân mệnh của mình. Tiếp đó là đón thiên kiếp.

Dù sao, Nghịch thiên cải mệnh. Tất phải chịu thiên phạt.

Lúc này, Mọi người đã loạn thành một đoàn.

Mở rộng số lượng chân mệnh. Đây là đánh vỡ bọn hán suy nghĩ. Dù sao, trăm ngàn vạn năm đến nay cũng chưa có như vậy sự việc.

Nhưng là hôm nay. Như vậy sự việc lại ở trước mắt bọn hán diễn ra.

"Cái này. Không thể nào đi. Chân mệnh cố định. Làm sao có thể tăng thêm". Một vị tu sĩ thất thần nói ra.

Đừng nói là tu sĩ bình thường. Giờ phút này có không ít thần linh đều tại quan sát. Dù sao nàng làm ra động tĩnh cũng quá lớn.

"Cái này đến cùng là làm thế nào". Một vị Thần ngạc nhiên vô cùng.

Hán cái này Thần. Chân mệnh cũng chỉ có hơn 20 cái. Hán cũng chưa từng nghe qua có cái gì công pháp có thể mở rộng chân mệnh.

"Không chắc. Ta từng tại một cái cực kỳ cổ xưa tài liệu có đọc qua. Tại cổ lão xa xưa có công pháp có thể mở rộng chân mệnh. Bất quá là từ trước Đạo Gian thời đại. Có lẽ trải qua thời gian lâu như vậy khiến nó thất truyền đi".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Dậy sóng

Tại cực kỳ cổ lão xa xưa thời đại kia. Xa xưa đến mức không thể ngược dòng tìm hiểu.

Tại trong truyền thuyết lưu truyền lấy một loại có thể đem chân mệnh mở rộng.

Bình thường tới nói. Tu sĩ sinh ra số lượng chân mệnh là cả đời sẽ không thay đổi.

Nhưng là ở thời đại cổ lão kia. Từng vị tiên hiền vì đó mà cố gắng tìm tòi nghịch thiên phương thức. Tìm ra cách ra tăng số lượng chân mệnh.

Nhưng là hết thấy. Đều theo thời đại kia biến mất mà thất truyền.

Nhưng là hôm nay. Cái này bí pháp gia tăng chân mệnh vậy mà lần nữa hiển hiện thế gian.

Cái này nhất định sẽ gây nên một trận gió tanh mưa máu.

Bởi vì chân mệnh chính là căn cơ tu sĩ. Số lượng càng nhiều. Chính là càng có lợi thế. Tốc độ tu luyện. Sinh mệnh lực. Đều sẽ gia tăng một mảng lớn.

Cái này để cho vô số người sẽ vì đó mà đổ mắt.

Ma Âm cũng biết mình gây nên chú ý. Nhưng là nàng cũng không có cách nào. Bởi vì nàng nhất định phải đột phá không có chần chừ.

Nàng cũng không có gì lo lắng. Bởi vì Doanh Thiên tại. Thế gian hết thảy mọi chuyện đều dễ dàng.

Một ngày này.

Nhật Nguyệt Thần Giáo vì đó mà trở nên sôi trào.

Nguyên nhân là vì chư thần Nhật Nguyệt Thần Giáo vậy mà toàn bộ hiện thân tiến đến biệt viện kia.

Lúc trước chỉ là một tòa trung thế giới. Nhật Nguyệt Thần Giáo thần số lượng có khoảng hơn mười tôn.

Nhưng là theo Nhật Nguyệt Giới đàn sinh ra 2 vị Thần Vương. Lại sau cái biến. Trở thành một tòa đại thế giới.

Nhật Nguyệt Giới số lượng thần chỉ ít có hơn trăm tôn.

Chỉ riêng Nhật Nguyệt Thần Giáo liền muốn chiếm một nửa.

Những này thần là đều từ các tòa thế giới khác tới gia nhập.

Lúc này. Nhật Nguyệt Sơn tình huống cực kỳ hoành tráng.

Bởi vì có tới mấy chục vị thần cùng lúc giáng lâm.

Thần quang chiếu rọi khắp nơi. Thần uy cuộn cuộn đè lên nhau. Cái này để cho toàn bộ yếu kém tu sĩ không khỏi chịu không nổi toàn bộ đều phải rút lui.

Dù sao thần cùng phạm nhân cách biệt quá lớn. Nếu là hứng chịu không nổi thần uy liền có thể bị ép chết.

Lúc này trên Nhật Nguyệt Sơn cũng chỉ có Linh Thánh, cùng Thông Thần cảnh cường giả mới có tư cách ở lại xem náo nhiệt mà thôi.

Bên trong biệt viện lúc này cũng chỉ có 4 người một thú nếu tính thêm tiểu hùng.

Chính là Ma Âm. Mộng Điệp. Tuyết Ngạo Linh cùng Nguyệt Nhi.

Giờ phút này cũng chỉ có Mộng Điệp là có chút bình tĩnh.

Về phần 3 người còn lại đều bị Thần uy ép cho không thở nổi.

Nếu là một vài vị thần tới liền không nói. Nhưng là hôm nay thần tới quá nhiều. Tràn diện quá mức khủng bố. Doanh Thiên lại chưa trở về. Các nàng cũng là bất lực.

"Bên trong người mau đi ra". Một cái hùng tráng thanh âm mang theo cường đại thần lực vang lên.

Rốt cuộc. Mộng Điệp vẫn là đi ra.

Tại nàng xuất hiện bên ngoài. Chính là đứng đó từng tôn vĩ ngạn thần linh.

Nàng chấp tay nói:"Chư thần không biết giáng lâm có chuyện gì".

"To gan. Đối diện thần linh. Vậy mà không quỳ". Một vị thần linh quát lên.

Mộng Điệp cứng rắn đáp trả:"Tại sao ta lại phải quỳ".

"Thần Linh không thể khinh nhờn. Một cái Thông Thần Cảnh còn phải hỏi lý do sao". Vị này thần thanh âm lạnh lẽo.

Đổi lại. Nếu là người khác. Đối diện như vậy nhiều thần. Chỉ sợ đã sớm quỳ dập đầu.

Nhưng là Mộng Điệp đây. Nàng vẫn là đứng thẳng sống lưng. Kiên quyết không quỳ.

"Các vị hôm nay tới đây chỉ là để bắt ta quỳ sao". Mộng Điệp ánh mắt co lại nói ra.

"Hừ. Bọn ta muốn ngươi giao ra bí pháp gia tăng chân mệnh". Không có chần chừ. Một vị thần trực tiếp đi vào vấn đề.

"Tại sao ta phải giao ra". Mộng Điệp ngữ khí bình thản.

"Cùng Thần Linh công hiến. Nên là ngươi phúc phận".

"Không bằng nói trắng ra là các ngươi muốn cướp bọn ta bí pháp đi".

Nghe Mộng Điệp nói câu này. Không khỏi để chur thần vì đó mà tức giận. Nhưng là cũng chỉ hừ lạnh mà thôi.

Dù sao bọn hần là không có lý do. Lại muốn người ta đồ vật. Quả thực cùng ăn cướp không có khác gì nhau.

Nhưng là vì cái kia bí pháp. Bọn hần cam tâm tình nguyện ném mặt mũi.

"Cần gì nói nhảm như vậy. Trực tiếp bắt lại. Tra khảo. Đảm bảo nhất định sẽ khai ra". Một vị nữ tính thần linh ánh mắt phát lạnh quát.

Đúng lúc vị thần này chuẩn bị động thủ đem Mộng Điệp bắt lại.

Từ xa một cái thanh âm vang lên:"Chậm đã".

Chỉ thấy từ xa chạy tới. Chính là Thiết Thần cùng hần 2 vị huynh đệ.

"Thiết Thần. Đây là có ý gì". Vị kia nữ thần hỏi.

Thiết Thần giờ phút này trong tâm là một mảnh đau đầu.

Hần đây là oán đám người này chính là có mắt như mù. Cũng cảm thấy mấy người Doanh Thiên là một cục nam châm hút phiền phức.

Thiết Thần lên tiếng:"Chư vị. Cái này trọng đại. Không nên quá vội vàng".

"Cái gì trọng đại. Bí pháp ngay tại trước mặt. Chỉ cần đoạt lấy. Chúng ta cũng sẽ sớm có ngày đăng đỉnh Thần Vương". Vị này nữ tính thần linh ánh mắt có chút điên cuồng.

Dù sao nàng tư chất không tốt. Mặc dù thành thần. Nhưng là đã hao hết tiềm lực. E rằng cả đời đều sẽ kẹt tại Hư Thần Cảnh một bước này.

Nhưng là hôm nay một cái cơ hội mở ra. Không chỉ nàng. Mà toàn bộ thần ở đây đều nhanh muốn nắm lấy.

Dù sao bọn hần cũng chỉ là thần linh bình thường. Muốn trở thành thần trong cường giả. Nhất định phải tiến về những cái kia Thần Thế Giới.

Nhưng là những Thần Thế Giới kia độ khắc nghiệt so với phạm giới đều muốn trăm vạn lần. Cho dù là thần đều không cẩn thận liền sẽ lập tức mất mạng. Cho nên bọn hần cần vốn liếng. Mà trước mắt, chính là vốn liếng dạng này.

Thiết Thần còn muốn nói gì đó ngăn cản. Nhưng là đúng lúc này. Tại bên trong biệt viện xảy ra biến cố.

Chỉ thấy một cái to lớn cột sáng từ bên trong biệt viện phóng lên trời. Cái này để chur thần đều giật mình.

Ngay sau đó. Tại dưới chur thần tra xét. Phát hiện bên trong biệt viện đã không còn ai.

Lập tức. Thần niệm không lồ tại trên Nhật Nguyệt Thần Giáo quét qua. Nhưng là. Điều không phát hiện cái gì.

Mấy người Mộng Điệp. Vậy mà hoàn toàn vô tung vô ảnh.

Cái này biến cố để chur thần đều không kịp trở tay.

Rốt cuộc đều phải rút về. Sau đó từng đạo thần dụ truyền xuống. Lập tức vô số người được phái đi truy tìm tung tích mấy người Mộng Điệp.

Thậm chí có thần linh đích thân tự mình đi khắp Nhật Nguyệt Giới tìm.

Dù sao bọn hần suy đoán có thể có người đưa bọn hần đi. Tất nhiên sẽ là thần linh. Nếu không. Không có phạm nhân nào có thể dưới mí mắt bọn hần biến mất được.

Vài ngày sau đó.

Một cái động tĩnh xảy ra lại khiến cho Nhật Nguyệt Thần Giáo lần nữa sôi trào.

Chỉ thấy từng con chấn động liên tục. Toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo vậy mà rung chuyển đi lên.

Ngay sau đó. Tại một cái xa xôi địa phương kia. Nơi đó chính là Vô Ngục.

Huyết quang cùng kim quang xen lẫn cùng nhau phóng lên thiên khung. Vô địch cuồng bạo lực lượng toát ra bừa bãi khắp nơi.

Chỉ thấy trên bầu trời kia xuất hiện một cái phong hoa tuyệt đại nữ tử.

Nàng một thân y phục màu tím giờ phút này có chút rách nát. Nhưng là trên người khí chất lại giống như trên bầu trời kia thần nữ giáng thế.

Mái tóc dài của nàng giờ phút này có chút pha ánh tím.

"Ngaooooo". Một tiếng long ngâm vang lên.

Chỉ thấy một cái hư ảnh Thần Long màu tím hùng vĩ xuất hiện bay xung quanh nàng. Long tức tràn ngập tựa như một tôn Chân Long xuất thế.

Trông thấy cái này nữ tử. Để cho người trong Nhật Nguyệt Thần Giáo không khỏi vì đó mà hãi nhiên: "Đó là. Từ Nghiên Thánh Nữ".

Có người nhận ra Từ Nghiên thét to.

"Nàng vậy mà từ Vô Ngục đi ra. Lại tựa hồ như đoạt được to lớn cơ duyên".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Từ Nghiên Xuất Quan

Từ Nghiên đi ra từ Vô Ngục.

Cái này tin tức đủ làm cho Nhật Nguyệt Thần Giáo trên dưới một lần sôi trào.

Bởi vì từ khi Nhật Nguyệt Thần Giáo lập giáo đến nay. Chưa có ai có thể đi vào Vô Ngục mà còn sống đi ra.

Tất nhiên đây là dưới Thần Cảnh mà thôi. Đạt tới Thần Cảnh thì hoàn toàn có đi đi lại lại bình thường.

Nhưng là dưới Thần Cảnh. Đi vào chính là chết.

Nhật Nguyệt Thần Giáo xưa nay không cấm đệ tử đi vào Vô Ngục. Bởi vì chính 2 vị Giáo Chủ tại ban bố lệnh.

Chỉ cần dưới Thần Cảnh có người có thể sống sót đi ra Vô Ngục. Liền có thể nhận được 2 vị Giáo Chủ thừa nhận. Trở thành người kế vị Giáo Chủ. Không những thế còn có thể đạt được 2 vị Giáo Chủ đích thân ban thưởng cực lớn.

Về phần thưởng. Chính là khiến cho Thần đều phải thèm muốn. Đây chính là đích thân 2 vị Giáo Chủ ban bố.

Cho nên. Không biết bao nhiêu thế hệ đi qua. Nhật Nguyệt Thần Giáo có không ít người được coi là Thiên Tài tình nguyện thử sức.

Nhưng là hết thầy chưa có ai thành công.

Hôm nay. Từ Nghiên vậy mà có thể từ bên trong Vô Ngục đi ra. Cái này đầy đủ để cho nàng đứng lên đầu sóng ngọn gió.

Tại Thánh Nữ Cung.

Cát Ngân giờ phút này vô cùng tức giận cùng ghen tỵ. Nàng ta làm thế nào đều không thể tin tưởng. Từ Nghiên vậy mà có thể từ Vô Ngục đi ra.

Tại lúc ban đầu. Khi nghe tin Từ Nghiên xông Vô Ngục. Nàng còn vui mừng cười nhạo Từ Nghiên đây là tự đi tìm đường chết.

Nhưng là hết thầy lại không như nàng ý muốn. Từ Nghiên khỏe mạnh hoàn hảo đi ra. Chưa kể nàng tu vi cũng vì đó tiến mạnh. Để cho Cát Ngân cảm thấy áp lực cực lớn.

Trở về biệt viện.

Lúc này chỉ có một mình Từ Nghiên trong biệt viện này.

Nàng tiến vào Vô Ngục. Trải qua rất nhiều khó khăn. Cũng suýt mất mạng mấy lần. Rốt cuộc đạt được như ý thành tựu.

Nhưng là tại lúc nàng trở về. Hết thầy đều không có ai. Cái này không khỏi để nàng có chút loạn. Cho rằng Doanh Thiên hay là rời bỏ nàng.

Nhưng là khi nàng kéo mấy người lại hỏi thăm thì mới rõ ràng sự việc.

Từ Nghiên là người thông minh. Nàng biết Doanh Thiên thường hay ra ngoài một mình.

Trước giờ đều như vậy. Về phần Mộng Điệp các nàng hẳn là có người cứu đi. Nhưng là nàng cũng không dám chắc chắn. Hiện tại nàng có thể làm chỉ là yên lặng chờ đợi Doanh Thiên trở về mà thôi.

Cũng may. Mấy tí muội Tiểu Hằng đều trở lại.

Từ Nghiên trở lại. Cũng không có ai dám đến biệt viện làm khó.

Ngày hôm sau.

Thiết Thần giá lâm.

Hắn đây là muốn hỏi Từ Nghiên một số chuyện.

Ngồi đối diện Từ Nghiên. Thiết Thần lên tiếng:"Ngươi có hay không đoán được ai cứu các nàng".

Từ Nghiên có chút không dám khẳng định đáp lời:"Cái này ta liền không dám chắc. Có thể là công tử. Cũng có thể không".

"Vì sao lại nói như vậy". Thiết Thần nghe ra trong lời Từ Nghiên có ý khác. Bèn hỏi lại.

"Bởi vì..... Nếu là công tử xuất thủ. Chư thần, hắc đều đã chết. Chứ sẽ không im hơi lặng tiếng như vậy". Từ Nghiên thận trọng nói ra.

Nghe được Từ Nghiên lời nói. Thiết Thần chính là giật mình. Hắc lúc này mới vỗ đầu. Quả thực. Doanh Thiên đây là dạng gì người. Chọc đến trên đầu hắc, hậu quả chính là khó tưởng tượng. Làm sao có thể yên ắng như vậy.

"Nói như vậy. Là có người khác ra tay cứu bọn hắc sao". Thiết Thần suy đoán:"Nhưng đến cùng là ai. Và có mục đích gì".

"Cái này,... Tạm thời liền chờ công tử trở về. Sẽ do ngài ấy đến định đoạt". Từ Nghiên nói ra.

Gạt chuyện này sang một bên. Thiết Thần tiếp tục hỏi:"Ngươi bên trong Vô Ngục đạt được cái gì".

Về vấn đề này. Thiết Thần đương nhiên tò mò. Hắc không phải là chưa từng đi vào Vô Ngục.

Cho nên hắc hiểu rõ bên trong Vô Ngục hung hiểm. Hung hiểm cỡ đó cũng chỉ có Thần mới có thể vượt qua. Mà Từ Nghiên lại an toàn trở ra.

Cái này đầy đủ làm hắc tò mò.

Nhưng là. Từ Nghiên lại nói:"Đại Nhân cũng không cần hỏi. Chính công tử nói ta đi vào. Về phần bên trong. Ta cũng không thể nói".

Nghe vậy. Thiết Thần liền hiểu.

Hóa ra việc Từ Nghiên đột nhiên bước vào Vô Ngục chính là Doanh Thiên phân phó. Về phần bên trong nàng đạt được cái gì. Có lẽ chỉ có nàng cùng Doanh Thiên biết rõ mà thôi.

Liên quan đến Doanh Thiên sự việc. Thiết Thần cũng là không nguyện ý đi hỏi nhiều. Bởi vì hắc biết, hắc biết càng nhiều. Hắc tính mạng sẽ càng nguy hiểm mà thôi.

Về phần bí pháp gia tăng chân mệnh. Hắc cũng không đi hỏi. Mặc dù hắc tin tưởng Từ Nghiên tất nắm trong tay. Nhưng là hắc thật không có tư cách từ trong tay nàng đòi đồ vật.

Nhưng là. Từ Nghiên hay là chủ động đưa ra cho hắc một bản nói:"Bên trong là bí pháp gia tăng chân mệnh. Đại nhân có thể giữ".

Thiết Thần vô cùng ngạc nhiên. Hắc đều không nghĩ tới. Từ Nghiên vậy mà thật đưa hắc bí pháp này.

Phải biết. Bí pháp này. Phóng nhãn toàn bộ thần giới chính là chưa chắc sẽ có cái thứ 2.vậy mà hiện tại lại đưa tới trước mặt hắc.

Thiết Thần cũng không khách sáo. Hắc lập tức tiếp lấy. Đưa hồn lực vào dò xét.

Ngay sau đó. Hắc nở nụ cười khổ.

Quả nhiên như dự đoán. Bí pháp này cực kỳ thâm ảo huyền diệu. Để cho hắc một mình tìm hiểu cũng là không biết tới ngày tháng năm nào.

Chưa kể bên trong hung hiểm cực lớn.

Nghịch thiên cải mệnh tất phải nhận thiên phạt.

Sở dĩ trước đó Ma Âm dễ dàng vượt qua Thiên phạt là vì nàng có được chính xác nhất phương thức. Lại thực lực vượt xa người thường.

Đổi lại là người khác đã sớm bị Thiên phạt đánh tan xác.

Xem xét một hồi. Thiết Thần là đem trả lại Từ Nghiên:"Món đồ này. Ta không có năng lực đi cầm".

Sở dĩ hần nói vậy. Là vì bí pháp kia quá mức thâm ảo. Hần thật sự không có năng lực đi tìm hiểu.

Thêm vào đó. Món đồ kia quá bông tay. Có thể đưa tới hần họa sát thân.

Cho nên hần vẫn là từ chối.

Từ Nghiên cũng là thu lại. Nàng hiểu.

Bí pháp này nếu là không có Doanh Thiên đi chỉ điểm.

Thì cho dù là nàng cũng không có cách nào thấu được.

Rốt cuộc. Thiết Thần dặn dò nàng nên một chút cẩn thận. Sau đó rời đi.

Cũng trong ngày. Tả Lãnh Thiên cũng tới thăm nàng. Dù sao 2 người quan hệ là thân thiết. Có nhiều chuyện cần nói.

Tại Thiết Thần rời đi. Hần nhìn xung quanh một lượt. Sau đó thở dài một hơi: "Quả nhiên là nhìn chăm chăm".

Hóa ra. Rất nhiều thần niệm đều đang khóa chặt nơi này.

Dù sao Từ Nghiên chính là đi cùng đám người Doanh Thiên trở về. Cho nên bọn hần khẳng định. Từ Nghiên nhất định có bí pháp kia.

Nhưng là hiện tại Từ Nghiên vừa mới đi ra Vô Ngục. Lại e ngại 2 vị Giáo Chủ. Cho nên cũng không có ai dám làm gì khó nàng.

Lúc này. Bên trong tinh không vô tận.

Có thể nhìn thấy một đạo lấp lóe thần quang đang chiếu sáng. Tại bên trong thần quang này. Có một bóng người. Chính là Doanh Thiên.

Doanh Thiên đang đứng trong tinh không. Cuốn cuộn như thủy triều thiên địa linh khí điên cuồng trào vào bên trong thể nội hần.

Hần đây là đang tu luyện.

Chỉ thấy khí tức không ngừng tăng cao.

Rốt cuộc. Hần đột phá. Bước vào Thiên Nguyên Cảnh.

Tu sĩ bình thường tới nói. Địa Nguyên một khi hấp thụ đủ Địa Linh Khí liền thoát biến trở thành Thiên Nguyên khiến cho tu sĩ tiến vào Thiên Nguyên Cảnh.

Về phần Doanh Thiên. Mặc dù tên gọi cảnh giới là như vậy. Nhưng thực chất hệ thống tu luyện của hần lại hoàn toàn khác.

Nói chính là hệ thống tu luyện của hần khác với người thường. Bởi vì hần sinh mệnh linh hồn không do thiên địa thai nghén. Cho nên hần không cách nào tu luyện theo hệ thống bình thường.

Mà hần tự sáng tạo ra chính mình hệ thống. Quá trình này khiến hần mất vô số thời gian.

Sở dĩ tên gọi vẫn giống như hệ thống tu luyện bình thường là bởi vì hần lười đi đặt tên mà thôi.

Với lại ngoài hần ra. Cũng không có ai có thể tu luyện theo con đường này.

Lúc này. Khí tức trên người Doanh Thiên chính là Thiên Nguyên Cảnh khí tức. Hơn nữa lại giống như có hàng tỉ cái Thiên Nguyên Cảnh một chỗ vậy.

Đánh giá một chút bản thân. Doanh Thiên hài lòng.

Trải qua một trận chiến cùng thiếu niên kia. Hiện tại Doanh Thiên linh hồn cùng thân thể mới đã đạt đến tình trạng hoàn mỹ. Coi như không cần thu thập một chút tàn hồn còn thiếu sót cũng không có vấn đề gì.

Lại nói về thiếu niên kia. Hần cùng Doanh Thiên một chỗ luận đạo. Trải qua hơn 1 tháng. Rốt cuộc thiếu niên kia từ biệt mà đi.

Doanh Thiên đứng trong tinh không. Con mắt hần nhìn về nơi xa. Cuối cùng. Hần nở nụ cười lấy ra một vật.

Vật này chính là chiếc đầu lâu của hắc ám sinh linh lúc trước mà Doanh Thiên gặp ở chỗ Đế Diễm.

Thời điểm đầu lâu lấy ra. Ngập trời ma khí thao thao bất tuyệt trào ra. Lập tức đem tinh không cho ăn mòn. Xung quanh những cái kia tiểu hành tinh bị ma khí ăn mòn thủng lỗ chỗ.

Không những vậy. Thậm chí thiên địa quy tắc cũng bị ăn mòn.

Cái này ma khí quả thực quá mức tà ác. Thậm chí có thể ăn mòn Thần Đế.

Đứng bên trong ma khí. Doanh Thiên là không chút nào nhận ảnh hưởng. Hắn cười nói:"Đều đã chết. Liền thành thật cho ta".

"Phùng".

Đế Diễm theo tay hắn trào ra lập tức đem ma khí cho quét sạch.

Sau đó hắn mỉm cười nói:"Thời điểm, nên câu cá".

Doanh Thiên đem bên trong đầu lâu huyết dịch rút đi ra. Trong chốc lát. Một đoàn huyết dịch đen sì to lớn như một viên tinh cầu được rút đi ra.

Đừng nhìn viên đầu lâu kia nhỏ. Nhưng là bên trong huyết dịch vô cùng nhiều. Doanh Thiên rút ra cũng chỉ là một phần nhỏ mà thôi.

Cũng đừng nói dạng này khủng bố hắc ám sinh linh. Cho dù là thần linh bình thường huyết dịch rơi xuống có thể tạo thành hồ. Nếu đủ cường đại thần linh liền có thể máu hóa thành hải.

Dạng này sinh linh khủng bố huyết dịch liền có thể nhấn chìm một cái thế giới là bình thường.

Doanh Thiên vẫy tay. Lập tức đoàn huyết dịch khổng lồ này hóa thành ức vạn giọt phá không bay đi khắp nơi.

Về phần chúng bay đi đâu. Doanh Thiên cũng không quan tâm. Hắn đây là đang thả mồi mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Kiểm có gây sự

Không biết qua bao lâu.

Rốt cuộc tại trong vũ trụ tĩnh không. Một bóng người đưa tay bắt lấy.

Trên tay hắn chính là một giọt huyết dịch mà Doanh Thiên thả đi kia.

Người này ngửi ngửi một chút rồi thẳm nói:"Mùi này, là hắn".

Sau đó hắn nhìn về hướng xa xôi kia. Thẳm nói:"Cuối cùng, nên tới".

Nhật Nguyệt Giới.

Từ Nghiên đang ngồi bên trong phòng. Nàng mấy ngày này quả thực rất buồn chán. Ngoài tu luyện ra chính là không có làm gì.

Nàng đang rất lo lắng. Lo lắng Doanh Thiên không trở về.

Đúng lúc này. Một cái bóng người bất chợt xuất hiện bên trong phòng.

Trông thấy bóng người này. Từ Nghiên vui mừng nói:"Công Tử, người rốt cuộc trở về".

Doanh Thiên gật nhẹ đầu nhìn nàng đáp:"Thế nào, thu hoạch được sao".

"Không phụ công tử giao phó, vẫn là thu được". Nói đoạn nàng liền lấy ra một vật.

Vật này chỉ là một viên châu nhỏ màu vàng kim. Lúc này. Trên viên châu này lấp lánh kim mang. Lộ ra cực kỳ thần thánh khí tức.

Trông thấy viên châu này. Doanh Thiên gật đầu nói:"Tốt, đạt được nó. Coi như ngươi được hắn tán thành. Bên trong nó chất chứa hắn truyền thừa. Hảo hảo tìm hiểu".

"Vâng". Từ Nghiên dạ nói. Sau đó nàng lại hỏi tiếp:"Nguyệt Nhi bọn họ.....".

"Không cần lo lắng, ta đã biết". Doanh Thiên ngắt lời nói.

Hắn mặc dù thân không tại. Nhưng là hết thảy mọi việc đều không có nhảy khỏi mắt của hắn. Hắn biết ai đưa mấy người Nguyệt Nhi đi.

Hắn cũng biết bọn họ còn tốt. Nếu không, hắn cũng không bình thân như vậy.

Sáng hôm sau.

Doanh Thiên một thân một mình tại trong Nhật Nguyệt Sơn hành tẩu.

Tại hắn đi bộ. Có không ít con mắt tại hướng vào hắn. Cũng có đủ lời bàn tán.

"Nhìn, hắn chẳng phải là tên tiểu tử đi cùng Tử Nghiên Thánh Nữ sao. Hắn làm sao lại ở đây xuất hiện. Chẳng phải trước đó có người đưa bọn hắn đi sao". Một vị đệ tử nói.

"Ta nhìn không chắc. Lúc trước hắn là không có hiện thân. Có lẽ cũng không được cứu đi a". Một vị đệ tử khác đáp lời.

"Người lời này nói tới sai. Lúc đó chư thần đích thân dò xét. Bên trong biệt viện là không có ai. Nếu hắn còn tại đã bị chư thần lôi ra. Lấy hắn chút đạo hạnh kia làm sao có thể trốn dưới mắt thần". Có người suy nghĩ nói ra.

"Vậy thật kỳ lạ".

Bỗng nhiên có người phát hiện điều gì bèn nói:"Nhìn, là Uyên Minh, có trò vui để xem".

Chỉ thấy từ xa một nhóm đệ tử đi tới.

Nhóm này đệ tử ăn mặc so với các đệ tử khác sang trọng hơn không ít. Rõ ràng bọn hắn xuất thân cao quý. Có lẽ là dòng dõi mấy vị có quyền lực trong giáo.

Dẫn đầu nhóm này chính là một cái thanh niên. Thanh niên này một bộ tuấn tú. Trên mặt mang nét kiêu ngạo. Chính là trong đám đệ tử này nổi bật nhất một người.

Hắn gọi là Uyên Minh. Chính là một vị Thần Linh dòng dõi. Tại bên trong Nhật Nguyệt Thần Giáo có được cao quý thân phận.

Chỉ thấy dưới sự dẫn dắt của Uyên Minh này. Nhóm đệ tử kia chính là hướng Doanh Thiên đi tới.

Sau đó chính là chặn lại Doanh Thiên bước đi.

Bị chặn lại đằng sau. Doanh Thiên mỉm cười nói:"Có chuyện gì".

"Chuyện gì là chuyện gì, người đây là cản đường chúng ta đi". Uyên Minh nhếch miệng nói ra.

"Như vậy sao". Doanh Thiên nhàn nhạt cười đáp.

"Còn không mau tránh ra, chẳng lẽ còn muốn ta nhường người đường hay sao". Uyên Minh con mắt híp lại một bộ cao cao tại thượng nhìn Doanh Thiên.

"Ân. Tựa hồ là không tôi chủ ý". Doanh Thiên cười đáp.

Nghe được Doanh Thiên lời nói, tựa hồ là nghe được cái gì buồn cười nhất thế gian. Bọn hắn một đám nhao nhao lên cười.

Trong đó một tên đệ tử khác đi ra chỉ mặt Doanh Thiên quát:"Tiểu tử. Có biết trước mặt người là ai sao".

Doanh Thiên lắc đầu đáp:"Không biết".

"Hừ, vậy vênh lên tai chó của người nghe cho kỹ. Đây là Uyên Minh thiếu gia. Chính là cháu ruột của Uyên Vân Thần". Người đệ tử kia đồng dạng từng chữ nói ra.

Tương chừng như Doanh Thiên sẽ vì vậy mà khiếp sợ. Nhưng là tiếp theo biểu hiện của hắn lại làm cho bọn hắn thất vọng.

"Ân. Tựa hồ rất ghê gớm". Doanh Thiên vẫn bình thản đáp lời.

"Người....".

Uyên Minh đưa tay ngăn lại tên đệ tử kia. Sau đó nhếch miệng cười nói với Doanh Thiên:"Người chính là kẻ đi cùng Tử Nghiên trở về kia sao".

"Đúng thế".

"Ha ha. Một người như Tử Nghiên làm sao lại có thể đi cùng hạng người như người, hay nói người chính là nàng người hầu sao". Uyên Minh cười ha ha nói lớn.

Hắn điệu cười này có thể nói là rất lớn. Khiến cho rất nhiều người chú ý lại.

Tại lúc đầu Uyên Minh dẫn người tới tìm Doanh Thiên phiền phức liền đã có không ít người chú ý.

Hiện tại lại càng nhiều hơn người chú ý về phía này.

Bọn hắn cũng không can dự gì. Mà chỉ đơn giản là xem náo nhiệt mà thôi.

Dù sao Uyên Minh sau lưng chỗ dựa không nhỏ. Tại cùng thế hệ. Có thể cùng hắn đối đầu bên trong giáo có không nhiều.

Nguyên nhân thứ 2 bọn hắn biết vì sao Uyên Minh tới tìm Doanh Thiên gây sự. Đơn giản vì Uyên Minh chính là người ái mộ Cát Ngân Thánh Nữ.

Hắn đây là muốn lấy lòng nàng.

"Sai, nàng là ta người hầu". Doanh Thiên bình thản nở nụ cười đáp lại.

Nhưng là như thế một câu bình thản đi vào tai những người kia lại lộ ra chói tai cực kỳ.

Bởi vì dù sao Từ Nghiên đường đường chính chính là Thánh Nữ. Đích thân 2 vị Giáo Chủ phong hào.

Nàng phong hoa tuyết đại. Thiên phú cao tuyệt. Tu vi cũng là cao cường. Làm sao có thể làm người hầu một tên như vậy chỉ có Thiên Nguyên Cảnh thực lực.

Ban đầu. Những người ái mộ Từ Nghiên kia cũng thật thông cảm chkh Doanh Thiên.

Nhưng là tại dưới câu này lại khác.

Bọn hắn cho rằng Doanh Thiên đây là vũ nhục Từ Nghiên.

Có người không khỏi tức giận quát:"Tiểu tử này lại dám ăn nói như vậy, đáng đời bị Uyên Minh phiền phức".

"Cũng không biết Từ Nghiên Thánh Nữ lấy ở đâu ra hạng người vô sỉ như vậy". Có người vì Từ Nghiên bất bình.

Uyen Minh nhếch miệng cười nói:"Người nói Từ Nghiên chính là người người hầu sao". Lời này hắn chính là đem linh lực vận dụng khiến cho hắn lời nói vang xa không ngừng.

"Đúng thế". Doanh Thiên đáp lại. Đồng dạng không kém.

"Ha ha. Các ngươi nghe a. Tiểu tử này nói Từ Nghiên Thánh Nữ chính là hắn người hầu nha". Một đám người đi cùng Uyên Minh a a cười nói.

Mà lại cười nói đến rộn ràng. Bọn hắn đây là cố ý nói thật to để cho người xung quanh đều nghe thấy.

Tại xa xa. Trên một tòa sơn phong. Cát Ngân nhếch miệng nhìn một màn này mỉm cười nói thầm:"Tên này đúng là có chút bản sự".

Nàng đây là thật hài lòng. Dù sao cũng có thể một chút vũ nhục Từ Nghiên. Khiến cho nàng nội tâm cũng có chút thoải mái.

Đang cười nói Uyên Minh bỗng nhiên khuôn mặt trở nên lạnh lẽo. Hắn nghiêm giọng nói ra:"Người dám vũ nhục Thánh Nữ bản giáo. Đây là tội chết".

Cái này Uyên Minh thái độ khiến cho người xung quanh không khỏi ngạc nhiên.

Tại vừa rồi hắn còn một dạng khoái trá. Thế nào hiện tại lại như là đang đứng về Từ Nghiên một phe. Cái này để người ta không khỏi trở tay không kịp.

Cho dù là Doanh Thiên cũng không khỏi buồn cười nói ra:"Người như thế nào liền lật mặt nhanh như vậy".

Có người thầm nghĩ rồi nói ra:"Hắn cũng không phải là cái gì bênh vực Thánh Nữ. Hắn đây là kiếm cớ gây sự mà thôi. Tiểu tử kia xui xẻo rồi".

Lời này nói ra không khỏi để cho nhiều người tỉnh ngộ. Quả thật như vậy. Thánh Nữ bản giáo là đích thân Giáo Chủ sắc phong. Quyền quý vô cùng. Chính là bộ mặt bản giáo.

Nếu là bị vũ nhục cũng chính là đối với thần giáo vũ nhục. Đối với 2 vị giáo chủ bất kính.

Bọn hắn đây là chụp cho Doanh Thiên cái này mũ.

"Tội chết nha". Doanh Thiên cười đáp:"Tiếc là ta mệnh rất dai, khó chết".

"Hừ. Chờ ngươi bị đưa đến lao ngục liền sẽ biết thế nào là chết". Đằng sau Uyên Minh có mấy người hừ lạnh nói.

Doanh Thiên nghiêng đầu nhìn mấy tên này cười cười đáp lại:"Cẩn thận kéo thiên thạch rơi trúng đầu".

Lập tức. Mấy tên kia liền ha hả cười to."Tiểu tử. Ngươi bị điện sao, đang yên đang lành. Thiên thạch làm sao rơi trúng đầu. Lại nói, ta thật mong bị thiên thạch rơi trúng nha".

Nghe xong bọn hắn lại cười lớn một trận.

Nhưng là Doanh Thiên chỉ mỉm cười mà thôi. Cũng không nói gì.

Đúng lúc này.

"Oanh".

Tiếng nổ lớn cùng mù mịt khói bụi lập tức bùng lên. Để cho không người kịp trở tay.

Tại dưới khói bụi tan đi. Cảnh tượng để cho người ta không khỏi vì đó mà sửng sờ.

Chỉ thấy lúc này. Tại chỗ đám người Uyên Minh vừa đứng kia. Có một viên văn thạch ước chừng lớn 3 trượng.

Viên văn thạch này bên trên vẫn còn đỏ rực. Nó rơi xuống tạo thành một cái hố hơn 10 trượng hố sâu.

Tại bên dưới nó. Chính là mấy người vừa mới nói muốn thiên thạch rơi trúng đầu. Chỉ là lúc này bọn hắn máu thịt đã là nát bét hòa cùng nhau một thể.

Về phần Uyên Minh cùng mấy người khác may mắn bị dư chấn đánh bay ra xa. Vì thế may mắn giữ lại một mạng.

Nhưng là nhìn cảnh này bọn hắn không khỏi ngừng thở.

"Thật là bị thiên thạch rơi trúng". Có người thoát chết lập bắp nói. Sau đó nhìn về Doanh Thiên đầy sợ hãi.

Viên thiên thạch này rơi xuống tốc độ thật sự quá nhanh. Khiến cho không ai có bất kì cái gì cảm giác.

Tại dưới như thế trùng kích. Cho dù là Linh Đế cũng không dám tùy tiện đi đón đỡ.

Trong khi đó Uyên Minh cao nhất cũng chỉ là Linh Tôn mà thôi.

Uyen Minh con mắt trầm xuống. Hắn nhảy lên chỉ mặt Doanh Thiên quát lớn:"Ngươi đã làm cái gì".

Doanh Thiên một bộ vô tội lắc đầu nói:"Con mắt nào của ngươi thấy ta làm gì nha".

Câu này đi ra để cho Uyên Minh không khỏi cứng họng.

Quả thực vừa rồi Doanh Thiên chỉ là đứng yên một chỗ. Nhưng là hắn câu nói kia. Uyên Minh suy nghĩ mãi cũng không hiểu làm thế nào một cái câu nói liền có thể thành sự thật.

"Trùng hợp sao". Uyên Minh không khỏi suy đoán.

Đúng lúc này. Từ Nghiên từ xa chạy tới.

Nàng lập tức đoán được chuyện gì xảy ra.:"Công Tử, có chuyện gì xảy ra".

"Không có gì, lỡ mồm nói gở liền thành sự thật mà thôi". Doanh Thiên cười nói.

"Vâng".

Sau đó. Mặc kệ xung quanh. Doanh Thiên cùng Từ Nghiên chậm rãi rời đi.

Cho đến lúc 2 người hoàn toàn đi khuất. Có người lúc này mới tỉnh lại nói với bên cạnh:"Ngươi có nghe hay không. Vừa rồi thánh nữ gọi hắn là công tử. Lại còn rất lễ phép".

"Ta không nhìn nhầm a. Cái này là có chuyện gì".

Uyen Minh con mắt âm trầm nhìn theo. Hắn trong lòng lúc này không khỏi có rất nhiều suy nghĩ.

Rốt cuộc hắn vẫn là nhện xuống. Dù sao có Từ Nghiên tại. Hắn cũng không thể làm gì Doanh Thiên.

"Lập tức điều tra viên văn thạch kia". Uyên Minh lập tức chỉ lệnh cho mấy tên đệ tử khác. Hắn thật không tin còn có như vậy trùng hợp.

P/s: mấy ngày này công việc bận rộn. Chương chậm a

Chương 86: Làm áp lực

"Thánh Nữ. Nàng cũng nên đi xem xét một chút. Từ Nghiên nàng ta thật giống như tên tiểu tử kia người hầu đi". Uyên Minh hướng lên Cát Ngân nói một câu.

Lúc này. Ngồi bên kia Cát Ngân không khỏi nhếch miệng cười đáp:"Cũng không biết nàng ta đây là bị làm sao, đây là đối với thân phận Thánh Nữ bôi nhọ. Nếu là để 2 vị Giáo chủ biết được. Ất đưa tới nỗi giận".

"Nhưng là, 2 vị giáo chủ giờ đã là Thần Vương. Đối với trong giáo sự tình đã không quản. Chúng ta nên làm thế nào". Uyên Minh hỏi thăm.

Đối với Uyên Minh đặt câu hỏi. Cát Ngân cười cười trả lời:"Người thật ngu ngốc. Như vậy liền càng tốt. Hiện tại trong giáo Đại Thái Thượng Trưởng Lão đang nắm quyền. Đó là chỗ dựa lớn nhất chúng ta. Chỉ cần 2 vị giáo chủ không quản tới. Chúng ta liền có thể 1 tay che trời".

Sau đó nàng nói tiếp:"Về phần Từ Nghiên. Nàng ta mặc dù có nhiều người ủng hộ. Nhưng là lần này hành động của nàng ta liền để cho nhiều người không hiểu. Sẽ đưa tới nhiều người phản đối. Đó là chúng ta cơ hội tốt".

Nhật Nguyệt Thần Giáo mấy ngày hôm nay. Một cái cảnh tượng để cho người ta không khỏi vì đó mà ngạc nhiên.

Đó là ngày nào cũng thấy Doanh Thiên chính là đi bộ khắp nơi.

Nếu là hần đi một mình thì cũng thôi đi. Đằng này phía sau hần. Từ Nghiên chính là đi theo. Mà lại như hầu gái một dạng.

Chỉ thấy Từ Nghiên chính là tay xách một chiếc giỏ. Bên trong đầy ắp các loại linh quả. Còn Doanh Thiên tay cầm bình rượu. Chính là vừa đi vừa uống.

Cái này thật giống thiếu gia nhà giàu đi dạo một dạng.

Cái này cảnh tượng. để cho không ít nam đệ tử ngứa mắt.

Dù sao kia chính là Từ Nghiên. Đường đường Thánh Nữ. Lại đi bung quả rót rượu cho một tên tiểu tử vô danh. Để cho người ta thật không cách nào hiểu nổi.

Cũng nguyên nhân vì. Số người ái mộ Từ Nghiên bên trong giáo. Thật sự rất nhiều.

Thậm chí có Thần từng lên tiếng muốn nàng gả cho mình.

Lúc này. Doanh Thiên chính là chọn được một cái to lớn mát mẻ gốc cây. Trực tiếp dựa vào. Bên cạnh Từ Nghiên cũng là nhẹ nhàng ngồi xuống đem linh quả cho hần ăn.

Cái này cảnh tượng để cho người ta đi qua cũng không khỏi đứng lại nhìn.

"Cái này,.... Thánh Nữ đây là bị làm sao, nàng tại sao lại giống như đang hầu hạ hần". Có nam đệ tử con mắt trừng lên nhìn một màn này.

"Tiểu tử này có cái gì tài cán. Mà lại có thể được đến Thánh Nữ ưu ái vậy đây". Đây là câu hỏi vô số người nghi hoặc lúc này.

Chỉ thấy Từ Nghiên vậy mà đem rượu bung lên tận miệng cho Doanh Thiên uống. Linh quả cũng là tỉ mỉ lột vỏ bỏ vào miệng cho hần. Cái này thật giống như là hầu gái một dạng.

Chưa hết. Tiếp đó, nàng là đem ra một cây đàn. Sau đó trực tiếp đàn cho hần nghe.

Bên trong tiếng đàn mang theo âm luật kỳ diệu. Đủ làm cho người say đắm. Âm luật huyền ảo cho người nghe không khỏi vì đó mà thoải mái.

Trông thấy cảnh tượng này. Không biết bao nhiêu người không khỏi ao ước.

Bọn hần trong mơ cũng muốn chính mình được như Doanh Thiên hiện tại. Có được mỹ nhân ưu ái. Thử hỏi ai không muốn.

Từ xa kia. Uyên Minh con mắt chính là hằm hằm nhìn sang bên này. Trong mắt hần nổi lên từng tia ghen tị.

Trước đó, hần ái mộ cũng không phải là Cát Ngân Thánh Nữ. Mà chính là Từ Nghiên.

Chỉ là hần lao tâm khổ tứ. Dốc sức đi lấy lòng nàng nhưng đều bị từ chối. Từ Nghiên chính là không quan tâm tới hần.

Cho nên hấn thành ra hận nàng.

Hiện tại. Trông thấy Doanh Thiên được nàng ưu ái. Hấn càng hận hơn. Cũng vì đó mà hận Doanh Thiên. Trong mắt hấn thậm chí lóe lên sát ý.

Đúng lúc này.

Từ xa đi tới một nhóm người.

Người tới không ai khác chính là Cát Ngân cùng nàng thân cận mấy người.

Chỉ thấy Cát Ngân chậm rãi đi lại gần. Sau đó một bộ ngực nhiên hướng Từ Nghiên thốt lên: "Nha. Đây chẳng phải Từ Nghiên sao. Làm ta còn tưởng là nha hoàn nào cơ đây".

Câu này nói ra rõ ràng có ý mỉa mai. Ai cũng có thể hiểu được bên trong hàm ý.

Nhưng là Từ Nghiên lại giống như một bộ không có nghe thấy. Nàng chỉ im lặng mỉm cười mà thôi.

Cát Ngân cũng chưa có dừng lại. Nàng tiếp tục nói: "Từ Nghiên. Ta nghe nói cô ở bên trong Vô Ngục đạt được to lớn cơ duyên".

"Không tính cái gì to lớn cơ duyên. Chỉ là kiếm được chút đồ vật mà thôi". Từ Nghiên mỉm cười đáp lại.

"Ta vốn thắc mắc. Không biết vị này đến cùng là ai". Cát Ngân chỉ Doanh Thiên hỏi tới.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Từ Nghiên cũng là nói ra: "Là ta Công Tử".

"Cái gì công tử hay không công tử. Rõ ràng chỉ là một tên tiểu tử bình thường". Bên cạnh Cát Ngân một cái thiên kim tiểu thư khinh thường nói ra.

Nghe vậy Cát Ngân liền đưa tay cản lại nói: "Sao lại nói vậy, ta thấy vị công tử này cũng là tuấn tú. Tu vi cao thâm. Thật là xuất chúng. Rất thích hợp để cho Từ Nghiên Thánh Nữ hầu hạ nha".

Trong lời này tràn đầy trào phúng. Nghe được vậy. Đi theo Cát Ngân người đều nhao nhao cười lớn.

Cái này để cho người xung quanh ủng hộ Từ Nghiên không khỏi tức giận. Tức giận vì Từ Nghiên bị vũ nhục. Càng giận hơn chính là Doanh Thiên. Chỉ vì tên tiểu tử này mà Từ Nghiên mới bị nhục nhã.

"Ài, ở đâu tới mấy thứ không biết điều. Ôn ào nhưc đầu". Đúng lúc này, Doanh Thiên lên tiếng.

Hấn lên tiếng để cho đám người đang cười kia không khỏi dừng lại.

Một cái có vẻ quyền quý tiểu thư chỉ mặt Doanh Thiên quát lên: "Tiểu tử. Có biết trước mặt ngươi là ai sao".

"Là ai nha". Doanh Thiên nhìn cũng không nhìn. Bình thản uống một hớp rượu nói.

Thấy Doanh Thiên bộ dáng này để cho người ta không khỏi ngứa mắt. Liền quát: "Nghe cho kỹ. Đây là Cát Ngân Thánh Nữ".

"Thánh Nữ nha, nghe như thật to lớn. Không biết". Doanh Thiên bình thản nói.

Hấn bộ này khẩu khí không quan tâm liền làm cho mấy người cũng không khỏi vì đó mà tức giận. Cho dù là Cát Ngân cũng nhịn không được nhú mày.

Nàng dù sao cũng là Thánh Nữ. Trong giáo không ai không biết. Người người tôn kính. Nhưng là cái tên trước mắt này từ đầu đến giờ liền nhìn nàng cũng không nhìn. Cái này để nàng cũng cảm thấy có chút khó chịu.

"Được rồi. Nếu không có việc liền đi chỗ khác. Chớ phiền ta tâm trạng". Doanh Thiên phẩy phẩy tay. Muốn đuổi người đi một dạng.

Chỉ chờ có thể. Lập tức một tên nam tử nhảy ra chỉ vào mặt Doanh Thiên quát lớn: "To gan. Ngươi dám bắt kính với Thánh Nữ. Đây là tội lớn".

"Đúng vậy. Hấn nghĩ mình là cái dạng gì. Dám đối với Thánh Nữ bắt kính". Lúc này nhiều người đối với Doanh Thiên liên tục công kích.

Doanh Thiên không có để ý đến bọn hấn. Hấn quay qua nói với Từ Nghiên: "Đuổi chúng đi".

Nghe được Doanh Thiên phân phó. Từ Nghiên bèn đứng dậy.

Tại thời điểm nàng đứng dậy. Bên trong cơ thể Linh Lực điên cuồng vận chuyển. Khiến cho không khí rung động.

Lập tức, một cỗ uy thế to lớn bao trùm lên tất cả mọi người ở đây.

Cổ uy thế này ép cho bọn hán đều muốn thờ không nổi.

Lúc này. Mới có người chợt nhớ ra. Từ Nghiên lúc này đã không còn là lúc trước Từ Nghiên. Nàng là một tôn hàng thật giá thật Linh Thánh.

Cho dù là Cát Ngân. Mặc dù cũng xưng hào Thánh Nữ. Nhận hết thần giáo bồi dưỡng tài nguyên. Nhưng hiện tại tu vi cũng chỉ là Linh Hoàng mà thôi.

Linh Hoàng so với Linh Thánh. Đây là cách xa một trời một vực.

Từ Nghiên chân mệnh ngoại phóng. Lập tức, tròn 30 cái chân mệnh hiển hiện. Trong đó chủ chân mệnh sáng rực rõ nhất, phóng xuất ra tinh thuần đạo vận.

Trông thấy cảnh này. Ở đây người đều là trợn mắt há mồm.

Không khỏi có người lắp bắp:"30.... 30 cái chân mệnh.... Cái này... Làm sao có thể".

30 chân mệnh hiển hiện. Đủ làm cho người ở đây nhìn thấy đều phải giật mình.

30 chân mệnh. Coi như 2 vị giáo chủ cũng không có đạt tới số lượng này.

Phải biết. Chân mệnh càng nhiều. Tốc độ tu luyện càng nhanh. Sinh mệnh lực cũng càng cường đại. Đồng nghĩa thọ nguyên cũng càng nhiều.

Chợt. Có người nhớ ra điều gì giật mình nói ra:"Không đúng. Trước đó ta nhớ Từ Nghiên Thánh Nữ chân mệnh chỉ là 24 cái. Hiện tại lại thế nào 30".

Câu này vừa thốt đi ra. Lập tức ai cũng đều nghĩ đến một điều:"Bí pháp mở rộng chân mệnh".

"Bí pháp mở rộng chân mệnh". Cát Ngân nghiêng răng nói thầm.

Trước đó nàng cùng Từ Nghiên tranh đoạt Thánh Nữ vị. Nàng chân mệnh cũng tương đương Từ Nghiên.

Nhưng là hiện tại lại cách đến quá xa. Bất luận tu vi thực lực. Chân mệnh cùng tiềm năng. Nàng đều so với Từ Nghiên thua kém.

"Lui đi". Từ Nghiên nhẹ giọng quát một câu. Nhưng mà bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng.

Đem mấy người Cát Ngân chấn cho lui về phía sau.

Từ Nghiên cường đại. Các nàng cũng là không cách nào chống lại. Cho nên dứt khoát rút lui.

3 ngày sau đó.

Biệt viện chỗ Doanh Thiên ở lại trở nên náo nhiệt.

Nguyên nhân là vì hôm nay. Một đám trưởng lão cùng nhau tiến đến.

Trong sân biệt viện. Lúc này chư vị trưởng lão chính là kéo tới mấy chục người. Tu vi cơ hồ đều là Linh Thánh cùng Thông Thần Cảnh.

Một vị trưởng lão lên tiếng nói với Từ Nghiên:"Thánh nữ. Ta nghĩ ngươi vẫn là nên công bố bí pháp mở rộng chân mệnh thì hơn".

"Đúng vậy, người nên vì bản giáo mà cống hiến". Mấy vị trưởng lão khác phụ họa theo.

Từ Nghiên lúc này yên lặng nhìn xung quanh một lượt. Trong những người hôm nay tới, nàng đều nhận ra rất nhiều. Đa số chính là phe phái của Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Cũng có vài người trước đó là thân thiết cùng nàng. Nhưng xem ra hiện tại đều đã đầu nhập vào phe bên kia.

Nàng thờ dài nói ra:"Là Đại Thái Thượng Trưởng Lão bảo các người tới muốn ta giao ra bí pháp sao".

"Thánh Nữ nói vậy là không đúng, chúng ta cũng vì bản giáo mà suy nghĩ. Thử nghĩ một chút, bí pháp chân quý, nếu là có được bản giáo thực lực sẽ tăng lên mạnh lớn. Bản giáo sẽ càng hưng thịnh". Một vị già cả trưởng lão một bộ chân thành khuyên nhủ.

Lúc này Cát Ngân cũng tới, nàng ta nói:"Ngươi thân là Thánh Nữ bản giáo, chính là nên vì bản giáo mà suy nghĩ. Không thể như vậy ích kỷ".

Cát Ngân sau khi trở về chính là bẩm báo lên trên. Để cho Đại Thái Thượng Trưởng Lão làm ra áp lực. Ép Từ Nghiên giao ra bí pháp.

Cũng vì Đại Thái Thượng Trưởng Lão cũng rất thèm khát bí pháp này. Cho nên mới đồng ý.

"Ta không thể, bí pháp này các người cũng không thể tu luyện. Cho nên không cần phải ham muốn". Từ Nghiên lạnh nhạt nói ra.

"Hừ. Ngươi đây là ích kỷ. Không muốn vì bản giáo cống hiến". Cát Ngân lạnh giọng.

"Bớt cho ta chụp mũ. Có tin hay không ta liền giết ngươi". Từ Nghiên lúc này đã có chút tức giận.

Nàng tức giận là vì đám người này tham lam ngu xuẩn. Làm tốt liền đỡ. Làm không tốt, toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo sẽ gặp đại họa.

Mà nàng lại sinh ra lớn lên ở đây. Nàng thật không muốn nó gặp chuyện gì.

Cát Ngân cũng là không sợ. Dù sao xung quanh trường lão không ít. Nàng thật không tin Từ Nghiên có thể làm gì nàng. Dù tu vi yếu kém. Nhưng nàng vẫn là Thánh Nữ.

"Từ Nghiên. Ngươi trước đó để lộ thân giáo bí mật. Hiện tại lại không muốn vì bản giáo cống hiến. Chẳng lẽ tâm ngươi không còn ở bản giáo sao". Cát Ngân cười lạnh nói ra.

"Tâm ta từ lâu đã không tại". Từ Nghiên nhàn nhạt nói ra.

Sở dĩ Cát Ngân nói như vậy. Chính là gài bẫy Từ Nghiên. Chỉ cần nàng thừa nhận không còn quan tâm Thần Giáo. Liền có thể chụp cho Từ Nghiên cái mũ phản bội.

"Quả nhiên. Ngươi đã phản bội thân giáo. Nếu vậy ngươi nên tiếp nhận thẩm phán đi". Cát Ngân quát lên.

"Các ngươi trong mắt hiện tại chỉ có bí pháp. Làm gì còn có cái gì vì bản giáo. Nói cho các ngươi. Bí pháp này một khi lộ ra. Đừng nói các ngươi, toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo sẽ vì đó mà gặp họa. Một khi lộ ra. Đừng nói Thần Vương. E rằng càng cường đại hơn Thần Vương cũng sẽ tìm tới". Từ Nghiên giải thích.

Quả thật. Phóng nhãn toàn bộ Thần Giới. Bí pháp này cũng là không có cái thứ 2. nếu lộ ra ngoài. Sẽ dẫn đến Thần Giới điên cuồng. Khi đó sẽ dâng lên một trận gió tanh mưa máu.

Nhưng là lúc này. Cũng không có ai để ý nàng lời nói. Bọn hắn trong mắt chỉ có bí pháp mà thôi.

"Không cần nàng nói nhảm. Thân làm Thánh Nữ. Lại không vì bản giáo. Ích kỷ. Phản bội bản giáo. Nên bắt giam lại chờ xét xử". Cát Ngân đồng dạng nói.

Lập tức. Mấy vị Trường Lão Thông Thần Cảnh lập tức muốn bắt lại Từ Nghiên.

Bọn hắn hôm nay đến đều đã chuẩn bị. Cho nên cũng không có gì lo lắng.

Tin tưởng cho dù là 2 vị giáo chủ có trở về cũng không thể trách phạt bọn hắn.

Nhưng là thời điểm bọn hắn muốn bắt Từ Nghiên lại.

Một cái lưới biếng thanh âm vang lên: "Nếu đã đến, hôm nay cũng đừng rời đi. Tất cả đều ở lại đi".

P/s: phạm nhân giai đoạn. Cũng không có gì đặc sắc. Sẽ cho nó nhanh gọn trong khoảng đến chườn 100 là kết thúc.

Chờ lên Thần Cảnh sẽ mở rộng câu chuyện. Mở rộng máp. Sẽ có chiến tranh cấp độ vũ trụ. Có âm mưu và đảo hố dễ hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Đồ một cũng là đồ, đồ ngàn vạn cũng là đồ

Chỉ thấy Doanh Thiên lúc này đang hồ hững đi tới. Ánh mắt của hắn nhìn qua một lượt tất cả những người có mặt ở đây nhàn nhạt nói ra: "Vốn dĩ không muốn cùng các ngươi so đo. Nhưng là hết lần này đến lần khác quấy rối ta thanh tịnh. Cái này đích thật là tội đáng chết".

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí kia không khỏi để chư vị Trường Lão ở đây cảm thấy buồn cười.

Một tên tiểu tử cũng dám ở đây hô to gọi nhỏ. Phải biết bọn hắn hôm nay tụ tập cũng có hơn 50 người. Toàn bộ đều là Linh Thánh. Thông Thần Cảnh liền có tới 5 vị.

Vậy mà một tên tiểu tử chỉ có Thiên Nguyên Cảnh kia cũng dám mở miệng đòi giết bọn hắn. Cái này quả thực là chuyện cười.

"Một tên chỉ có Thiên Nguyên Cảnh cũng dám hô to gọi nhỏ. Ngươi đây là muốn chết? ". Cát Ngân con mắt lạnh lùng nhìn Doanh Thiên nói ra.

"Thiên địa này người muốn giết ta nhiều vô số kể. Đáng tiếc bọn hắn đại đa số đều đã xuống hoàng tuyền". Doanh Thiên mỉm cười đáp lời.

"Khẩu khí thật lớn, vậy liền để ta tới giáo huấn ngươi". Cát Ngân hừ lạnh.

Ngay sau đó nàng lập tức động thủ.

Nàng muốn trong nháy mắt chế ngự Doanh Thiên.

Dựa vào Cát Ngân suy đoán Doanh Thiên đối với Từ Nghiên là rất trọng yếu. Chỉ cần trước tiên đem hắn không chế lại, còn sợ Từ Nghiên ngoan cố sao.

Cát Ngân tin tưởng có chư vị trưởng lão tại. Từ Nghiên muốn cản lại nàng cũng là không thể nào.

Cát Ngân bàn tay mang theo cường đại linh lực muốn lập tức đem Doanh Thiên trấn áp lại.

Thế nhưng là lúc này. Biến cố xảy ra.

Chỉ thấy Cát Ngân còn không có chạm tới Doanh Thiên nàng liền dừng lại đó.

Trông thấy cảnh này. Chư vị trưởng lão còn là không hiểu nàng muốn làm gì.

Nhưng là cũng không có ai biết nàng hiện tại trong nội tâm là gặp cỡ nào sợ hãi.

Lúc này đây. Một cỗ khủng khiếp ý chí tại đè nặng lên trên Cát Ngân linh hồn. Đem nàng ép cho không thở nổi.

Trong mắt Cát Ngân hiện tại. Doanh Thiên thân ảnh bỗng chốc trở lên to lớn vạn lần. Tựa như hắn xòe bàn tay liền có thể đem thiên địa che lấp.

Doanh Thiên trong mắt nàng giờ này chính là trở nên vĩ đại như thế. Tại dưới hắn. Bất kể cái gì thần linh đều lộ ra nhỏ bé vô cùng. Giống như hắn mới là chân chính thần linh vậy.

Doanh Thiên mở miệng hướng Từ Nghiên nhàn nhạt nói ra:"Đem bọn hắn toàn bộ giết đi". Vừa nói vừa chỉ đám trưởng lão kia.

Nghe thấy Doanh Thiên nói vậy. Làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy Doanh Thiên giống như là bị điên rồi.

Từ Nghiên là Thánh Nữ bán giáo. Nàng sẽ làm sao nghe lời một tên tiểu tử đối với người mình ra tay. Điều này là không thể nào.

Hoặc cho dù Từ Nghiên có thật sự muốn giết bọn hắn. Nhưng nàng có bản sự này sao.

Phải biết bọn hắn ở đây bất kỳ một người đều có thể cùng Từ Nghiên ngang hàng. Chưa kể có rất nhiều Linh Thánh Hậu Kỳ cùng Đỉnh phong. Thông Thần Cảnh cường giả.

Từ Nghiên căn bản không phải đối thủ của bọn hắn.

"Ta xem tên tiểu tử này hay là bị điên rồi". Một vị trưởng lão khinh thường nói ra.

"Cát Ngân Thánh Nữ. Ngươi còn không đem hắn bắt lại đi". Một vị trưởng lão khác nói với Cát Ngân.

Cát Ngân giờ phút này chính là hối hận không thôi. Nàng hiện tại chính là động còn không nổi. Chớ nói gì đến việc bắt giữ Doanh Thiên.

Về phần Từ Nghiên. Nàng hay là thờ dài. Rốt cuộc Doanh Thiên vẫn là không tha cho bọn hắn. Nàng nhẹ giọng nói ra:"Công Tử, bọn hắn tội đáng chết. Nhưng là bọn hắn đây là vô tri. Mà vô tri không có tội. Công Tử có thể hay không tha cho bọn hắn".

"Ngươi muốn vì bọn hắn cầu tình". Doanh Thiên khuôn mặt không có biểu cảm nói ra.

"Mặc dù bọn hắn không phải người tốt lành gì. Nhưng là có không ít người ta quen thuộc từ nhỏ. Bọn hắn cũng thuộc về nơi này. Mà nơi này là nơi ta lớn lên. Ta cũng không muốn hại bọn hắn". Từ Nghiên thành thật nói ra.

Quả thật. Nàng từ nhỏ lớn lên tại Thần Giáo. Trong đám trưởng lão kia có không ít người nàng quen thuộc.

Nàng cùng thần giáo có tình cảm sâu đậm. Cho nên nàng tất nhiên muốn thần giáo phát triển.

Hiện tại muốn giết bọn hắn. Nhất định sẽ vì thần giáo ảnh hưởng. Sau đó còn sẽ kéo theo thần linh can dự vào. Lúc đó nhất định sẽ là một tràng đại biến. E rằng Nhật Nguyệt Thần Giáo vừa mới phát triển không được bao lâu liền sẽ lập tức suy sụp.

Doanh Thiên là biết nàng tâm trạng này. Hắn lắc đầu nói:"Bọn hắn vô tri không phải tội. Nhưng là bọn hắn tham lam. Vậy đây nhất định là tội".

Dừng một chút lại nói tiếp:"Tại thiên địa này. Ngươi không giết người. Người ta sẽ giết ngươi. Ngươi sẽ cam lòng sao. Đừng nói người ngươi quen thuộc. Thậm chí người đối với ngươi rất thân cận không chừng cũng sẽ có một ngày đâm sau lưng ngươi".

"Nhưng là,..... ". Từ Nghiên còn muốn nói gì đó. Nhưng lại bị Doanh Thiên ngắt lời.

"Cơ hội ta đều đã cho bọn hần. Chỉ là bọn hần chính mình không biết trân trọng". Doanh Thiên nói:"Đồ một người cũng là đồ. Đồ ngàn vạn cũng là đồ. Nếu là hiện tại ngươi không thể ra tay. Vậy sau này đối mặt càng cường đại hơn địch nhân. Đối mặt ức tí quân thù. Ngươi có thể làm gì. Nếu như vậy. Ta còn cần ngươi sao".

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí lạnh nhạt kia. Từ Nghiên là hiểu. Nàng rốt cuộc cũng phải trở thành kẻ giết người.

Từ nhỏ đến lớn. Nàng chính là còn chưa có giết người qua. Bất quá chỉ là động thủ đánh gục mà thôi.

Hiện tại. Doanh Thiên là muốn để nàng nhuộm máu.

Rốt cuộc hít sâu một hơi. Nàng đưa ra quyết định. Hôm nay nàng phải biết vị máu người chết. Nàng là Doanh Thiên Đế Thuần. Tương lai sẽ phải cùng rất nhiều cường địch chiến đấu. Nếu là cứ mềm yếu làm sao có thể hoàn thành chức trách.

Về phần chư vị trưởng lão. Bọn hần chính là ngay người nghe Doanh Thiên cùng Từ Nghiên đối thoại.

Bọn hần chính là cảm thấy 2 người là muốn phát điên. Chính là nói những nói cuội.

Nhưng là. Bọn hần rất nhanh ý thức được. Đại sự không ổn.

Chỉ thấy một cỗ khủng bố giống như sóng thần hồn lực điên cuồng từ Doanh Thiên thân thể trào ra.

Trong nháy mắt. Cỗ hồn lực này đem toàn bộ Nhật Nguyệt Sơn bao phủ tạo thành một cái lồng giam.

Tại dưới cỗ hồn lực đáng sợ này. Bất kỳ ai đều phải run rẩy.

"Chuyện gì thế này". Có một vị trưởng lão sợ hãi nhìn xung quanh.

"Hần..... Hần vậy mà là Thần". Một vị Thông Thần Cảnh run rẩy chỉ Doanh Thiên nói.

Cái này lập tức để cho chư vị trưởng lão ở đây đều phát lạnh. Ai mà ngờ tới. Một cái tiểu tử không có gì đặc biệt kia lại sẽ là Thần.

Như vậy biến cố. Lập tức để cho toàn bộ Thần ở Nhật Nguyệt Thần Giáo chú ý tới.

Bọn hần lập tức nhao nhao hiện thân. Trong chớp lát, thần uy hạo đặng ngập tràn trong thiên địa.

"Đây là ai, muốn làm gì". Một vị thần lập tức tiến hành thôi diễn. Muốn xem ai ra tay đem Nhật Nguyệt Sơn phủ lại.

Chỉ là tại dưới thôi diễn. Vị Thần này chính là lập tức nhận phản phệ. Khiến cho học máu. Thần huyết chảy ròng ròng.

Vị thần này kinh hãi không thôi. Hần câu thông lực lượng thiên địa muốn thôi diễn sự việc. Nhưng là lại bị Thiên Địa phản phệ. Cái này chứng tỏ người ra tay tu vi cực kỳ cao siêu.

Lập tức có thần khác xuất thủ thăm dò. Muốn đem hồn lực bao phủ Nhật Nguyệt Sơn đánh tan.

Chỉ là hần không nghĩ tới. Cỗ hồn lực kia cực kỳ cường hoành. Đem toàn bộ thần lực của hần xoắn đứt.

Bên dưới.

Lúc này đã loạn thành một tràng. Bọn hần đều đang sợ hãi. Bọn hần biết hôm nay rốt cuộc đã trúng thiết bần.

Lập tức mấy vị trưởng lão quý xuống xin tha:"Đại Nhân. Chúng tiểu nhân có mắt không trông. Xin đại nhân tha tội". Dù sao hiện tại phát hiện đối phương ít nhất cũng là Thần. Quý xuống xin tha cũng không có cái gì mất thể diện.

"Hiện tại mới xin. Trễ". Doanh Thiên mỉm cười nói.

Một vị Thông Thần Cảnh khác lên tiếng:"Vị đại nhân này. Đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo. Chư Thần đều tại. Xin ngươi không nên mạnh động".

Hần đây là muốn uy hiếp Doanh Thiên. Cho dù Doanh Thiên có là Thần. Nhưng là ở đây chính là Nhật Nguyệt Thần Giáo địa phương. Có chư thần tại. Nếu là Doanh Thiên thật muốn động thủ. Sẽ kéo lên chư thần quần công. Một mình Doanh Thiên cũng khó lật lên cái gì bọt nước.

"Ngươi uy hiếp ta sao". Doanh Thiên lắc đầu cười nói. Ngay sau đó hồn lực sôi trào.

Một đạo kinh khủng hồn lực ngưng tụ lại. Đem tên Thông Thần Cảnh kia trong nháy mắt xoắn thành huyết vụ.

Cái này để cho chư vị trưởng lão không khỏi giật mình. Bọn hần thật không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà trực tiếp giết người.

Cũng có người cho rằng vị Thông Thần Cảnh kia ngu xuẩn. Dám uy hiếp Thần. Quả thực là muốn chết.

Rốt cuộc Doanh Thiên lên tiếng:"Nếu có thê giết nàng. Các ngươi liền có thể rời đi".

Doanh Thiên câu này để bọn hắn không khỏi ngạc nhiên. Dù sao hắn cùng Tử Nghiên chính là cùng một chỗ. Hiện tại lại muốn bọn hắn giết nàng. Cái này không khỏi để bọn hắn có chút vui mừng.

Chỉ cần đem Tử Nghiên giết đi liền có thể sống sót rời đi. Về phần hậu quả. Chính là không thể so với mạng sống quan trọng.

Rốt cuộc. Tử Nghiên cũng muốn chiến.

Nàng lấy một thứ. Chính là viên châu màu hoàng kim kia.

Viên châu này chính là nàng trong Vô Ngục đạt được. Giờ phút này nàng phải vận dụng nó. Dù sao nếu lấy sức bình thường đi đối chiến nhiều cao thủ như vậy thì e rằng trong vòng 3,5 chiêu nàng liền sẽ bị đánh thành thịt vụn.

Chỉ thấy Tử Nghiên rút ra chính là một cái song đao.

Song đao này dài mỏng. Khá nhỏ nhắn. Trên thân đao khắc lấy từng đầu thiên long màu tím. Đao lóe lên từ sắc quang mang lạ thường.

Tại Tử Nghiên cầm lấy song đao này. Nàng giống như một tôn Thiên Nữ long tộc hạ phàm vậy.

Lập tức. Viên kim châu kia lơ lửng trên đầu nàng. Rủ xuống từng đạo ánh sáng thần thánh.

Một cỗ không hiểu lực lượng thần bí từ viên kim châu này rót xuống. Điện cuồng tràn vào cơ thể Tử Nghiên.

Chỉ thấy trên thân nàng phun ra nuốt vào kim sắc cùng từ sắc quang mang.

Nàng khí tức cũng theo đó vùn vụt tăng lên.

Chỉ trong chốc lát. Nàng tu vi đã tiếp cận Thông Thần Cảnh cường giả. Sau đó mới đình chỉ tăng lên.

Mặc dù chỉ tiếp cận Thông Thần Cảnh cường giả. Nhưng là nàng chân thực chiến lực so với bất kỳ vị Thông Thần Cảnh nào có mặt ở đây đều muốn mạnh hơn. Có lẽ cái nàng thiếu chỉ là kinh nghiệm chiến đấu mà thôi.

30 cái Chân Mệnh hiển hiện. Chân mệnh gia trì. Nàng lập tức chính là xông vào trong đám người kia triển khai chém giết.

Đám trường lão kia mặc dù kinh hãi. Nhưng là đứng trước sống còn. Bọn hắn cũng là điên cuồng lên.

Không có gì giữ lại. Hơn 50 vị Linh Thánh lập tức triển khai công kích.

Vô số đạo linh lực bạo phát đi ra.

Chỉ trong mấy hơi thở. Biệt viện này bị đánh nát. Chiến trường cũng nhanh chóng lan rộng ra toàn bộ Nhật Nguyệt Sơn.

Cũng may. Nhật Nguyệt Thần Giáo đệ tử không bị áp chế. Có thể tùy tiện rời đi. Giờ phút này Nhật Nguyệt Sơn ngoài trừ người bị Doanh Thiên không cho ra còn lại đều đã tránh đi.

Tùy tiện một cái Linh Thánh toàn lực công kích liền có thể đem Nhật Nguyệt Sơn đánh cho sụp đổ.

Ở đây hơn 50 vị Linh Thánh ra tay trong chốc lát đem Nhật Nguyệt Sơn đánh cho muốn vỡ tung.

Cũng may bọn hắn đối với lực lượng khống chế là khá tốt. Cho nên đối với đại địa phá hư cũng giảm xuống mức thấp nhất.

Doanh Thiên chấp tay yên lặng nhìn xuống một màn này.

Giờ phút này. Tử Nghiên đã không còn là cái kia nhu mì Tử Nghiên. Nàng hiện tại lại giống như một tôn chiến thần đang lâm trận sa trường.

Nàng một thân một mình đứng giữa vòng vây của chư Thánh. Tiếp nhận đủ mọi loại công kích. Vừa công vừa thủ.

Song đao trong tay nàng tung bay cực kỳ hoàn mỹ. Mỗi một đao chém ra đều có được lăng lệ ý chí. Mỗi một đao đều muốn lấy mạng người.

Chỉ thấy lúc này song đao cũng không còn là song đao. Mà là hàng ngàn hàng vạn cây đao đang bay lượn khắp nơi.

Đủ loại màu sắc linh lực cuốn vào nhau. Đủ loại linh lực phát nổ gây lên tiếng động lớn. Đây quả thật là một tràng khốc liệt chiến đấu.

Một người vì mình mệnh lệnh mà chiến. Còn những người còn lại chính là vì mình mạng sống mà chiến.

Rốt cuộc. Cũng có người ngã xuống.

Một vị Linh Thánh thân thể bị chém thành hơn 10 mảnh rơi xuống đất. Máu nhuộm đỏ cả một vùng.

Sau đó là liên tiếp có người ngã xuống. Từng bộ thi thể từ trên không trung rơi xuống. Có là nguyên vẹn. Có là bị chặt cụt đầu. Cũng có mất đi tứ chi. Thậm chí là bị chém thành cả ngàn mảnh.

Càng nhiều người ngã xuống. Bọn hán lại càng điên cuồng. Công kích tới Tử Nghiên lại càng mãnh liệt. Muốn đem nàng đánh giết.

Tử Nghiên lúc này cũng là đã giết đỏ cả mắt. Nàng trên thân thể cũng đã có không ít vết thương.

Tại phần vai của nàng kia chính là bị bóc xuống một mảng lớn da thịt.

Phần bụng cũng bị đánh xuyên. Nàng cả người cũng đã máu nhuộm đỏ. Có là máu của nàng. Cũng có là máu của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Toàn bộ đánh giết

Doanh Thiên lúc này lẳng không đứng lên.

Hắn rời khỏi Nhật Nguyệt Sơn. Xuất hiện phía trên Nhật Nguyệt Sơn.

Hắn xuất hiện. Lập tức khiến cho chư thần chú ý tới.

Giờ phút này chư thần đều là hãi nhiên. Bởi vì hiển nhiên bọn hắn đều cảm nhận được cỗ hồn lực khủng bố kia trên người Doanh Thiên.

Cái này để cho chư thần đều giật mình.

Tại trước đó Doanh Thiên lộ ra ngoài bất quá chỉ là một tên tiểu tử bình thường mà thôi. Không có ai nghĩ tới, hắn vậy mà cũng là thần. Hơn nữa còn là Thần tu hồn lực.

Xem xét qua. Bọn hắn đều xác nhận. Doanh Thiên mạnh mẽ hơn bất kỳ ai có mặt tại đây.

Lúc này. Một vị Thần đáng đáp trung niên đứng ra nói chuyện: "Vị đạo hữu này. Ngươi đem Nhật Nguyệt Sơn vây lại là có ý gì".

Bởi vì Doanh Thiên hồn lực cực kỳ cường đại. Lại thêm che khuất phía dưới. Cho dù là ở đây chư thần đều bị cỗ hồn lực này che lại cảm nhận. Cho nên đối với tình huống bên dưới Nhật Nguyệt Sơn đều là không rõ. Không hay biết rằng bên dưới chính là đang xảy ra một trận đại chiến.

Doanh Thiên mỉm cười nói ra: "Không có gì, chỉ là giải quyết chút phiền phức mà thôi".

Nghe Doanh Thiên nói vậy. Nhưng là cũng không có ai tin tưởng. Bọn hắn mới thật không tin cái gì chút phiền phức.

Dù bọn hắn không biết tình huống. Nhưng là có thể đoán được. Đám trưởng lão bị vây bên dưới cơ hồ là đang bị giam cầm.

"Đạo hữu. Ngươi ở trong Nhật Nguyệt Thần Giáo xuất thủ giam cầm người của giáo chúng ta. Có hay không hơi quá đáng. Vẫn là nên thả bọn hắn ra trước. Sau đó lại nói". Một vị Chân Thần đứng ra nói.

Doanh Thiên mỉm cười đáp: "Các ngươi nếu biết bọn hắn tình huống không tốt thì cũng nên tự nhận về mình trách nhiệm. Bởi vì chính các ngươi là đẩy bọn hắn tới".

Nghe Doanh Thiên nói vậy liền làm chư thần đều im lặng. Bởi vì quả thật chính là bọn hắn cừ tới đám người kia muốn Tử Nghiên giao ra bí pháp.

Đổi lại là bọn hắn. Nếu như có phạm nhân tới tận cửa đòi đồ thì bọn hắn lập tức đánh giết. Dù sao đối với Thần mà nói, phạm nhân bất quá chỉ là sâu kiến mà thôi. Không có cái gì đáng để bận tâm.

"Hiểu lắm. Hết thầy là hiểu lắm mà thôi. Đạo hữu trước tiên đem bọn hắn thả. Có gì lại từ từ nói". Vị kia Chân Thần tiếp tục mềm.

Nhưng là Doanh Thiên cười lắc đầu nói: "Các ngươi muốn gây liên gây. Không gây nổi liền muốn rút. Thiên hạ làm gì có chuyện dễ dàng như vậy đâu".

Lúc này. Một vị đáng đáp đại hán Thần Linh đứng ra nói lớn: "Rốt cuộc ngươi muốn thế nào mới thả người".

"Không muốn thế nào cả. Thứ ta muốn các ngươi không có, cũng không có nổi". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp. Trong lời nói tràn đầy sự khinh thường. Nghe được Doanh Thiên khinh bỉ. Cái này lập tức để cho một số Thần Linh ở đây đều tức giận.

Dù sao ở đây vẫn là trên địa bàn của bọn hắn. Lại người đông thế mạnh. Cho nên Doanh Thiên có cường đại hơn đi nữa. Bọn hắn cũng không sợ.

Mặc dù Doanh Thiên trên người Thiên Nguyên Cảnh khí tức kia cực kỳ rõ rệt. Nhưng là giờ này ai cũng biết Doanh Thiên có Thần thực lực.

Mặc dù không ai nhìn thấu hắn thực lực. Nhưng là dựa vào suy đoán. Bọn hắn cũng không cho rằng một mình Doanh Thiên có thể cùng một đám mấy chục vị Thần ở đây đối kháng.

"Hừ. Ngươi chó có càn rỡ. Đây cũng không phải địa phương ngươi có thể". Một vị Thần Linh quát lên.

"Thiên địa này còn không có địa phương có thể ngăn ta càn rỡ đâu". Đối với vị Thần kia quát. Doanh Thiên chỉ là lạnh nhạt nói.

Thấy vậy. Vị thần này xuất thủ. Hắn muốn thăm dò một chút Doanh Thiên thực lực.

Chỉ thấy hắn thần lực tập trung lên lòng bàn tay. Sau đó đánh ra một chưởng.

Một chưởng này điều động thiên địa linh khí ngưng tụ ra một cái to lớn hơn mười dặm thần ấn. Hướng Doanh Thiên nhấn tới.

Thần Linh xuất thủ. Cùng phạm nhân chính là cách biệt một trời một vực.

Nếu là Thông Thần Cảnh cường giả có thể một chưởng đánh sập mười vạn dặm đại địa.

Thì Thần Linh một chưởng có thể đem một cái tiểu thế giới đánh nổ. Chỉ xét riêng về lực lượng đã là chênh lệch cực kỳ khổng lồ.

Cũng may là. Tại trong chiến đấu. Bất kể là ai đều muốn đem lực lượng khổng lồ chế tập trung lại. Vừa có thể giảm thiệt hại đối với xung quanh. Lại vừa có thể tăng lực công kích.

Nếu không. Vạn cổ đến nay xảy ra chiến tranh. E rằng Thần Giới đều bị đánh cho tan thành mây khói.

Thần ấn to lớn hơn mười dặm kia trong nháy mắt chụp tới Doanh Thiên.

Nhưng là tại thời điểm sắp chạm tới. Liền bị Doanh Thiên hồn lực xoắn nát.

Doanh Thiên hiện tại sau khi trùng sinh. Nếu xét về lực lượng bản thân chính là cùng thời kỳ đỉnh phong kém xa tí tắp. Nhưng là nếu xét về hồn lực. Chính là có thể đạt tới lúc đỉnh phong khoảng 1%.

Đừng nhìn 1% này ít ỏi. Chỉ cần dựa vào 1% hồn lực này. Doanh Thiên vẫn là có thể quét sạch Thần Giới.

Trông thấy đòn công kích của mình bị dễ dàng hóa giải. Cái này để vị Thần Linh kia có chút ngạc nhiên. Mặc dù vừa rồi hắn tùy tiện xuất thủ. Nhưng là bất kỳ ai ở đây đều không thể dễ dàng hóa giải như vậy.

"Có đi liền có lại. Tiếp ta một chiêu". Doanh Thiên cười nói.

Sau đó Doanh Thiên hồn lực ngưng tụ. Lập tức, một cái hư ảnh khổng lồ quái vật hiện hiện trên không trung.

Đầu hư ảnh quái vật này to lớn vô cùng. Nó giống như long nhưng lại không phải long. Chiều dài đạt tới mấy trăm dặm. Thân nó trơn láng, không có vảy. 4 chân như rồng.

Đặc biệt. Trên cái đầu kia có một chiếc sừng. Đầu quái vật này chỉ có một con mắt rất lớn. Nhìn vào vô cùng quái dị.

Lúc này đầu quái vật này con mắt chính là nhắm nghiền lại.

Trông thấy hư ảnh quái vật này. Để cho chư thần ở đây đều không khỏi cảm thấy lạnh gáy.

"Đây là cái gì quái vật". Một vị thần linh không biết hỏi lên.

Nhưng là cũng không có ai đáp lời hắn. Bọn hắn dù sao cũng chưa từng thấy quá dạng này quái vật. Cho nên không biết là chuyện thường.

Lúc này. Một vị khá già nua Thần Linh đoán:"Ta từng xem qua một cái cổ lão điển tịch. Thấy qua. Cái này gọi là Hoang".

"Hoang sao? ". Chư Thần đối với cái tên này đều là bất ngờ. Dù sao bọn hắn nghe cũng chưa từng nghe qua.

Trên thực tế. Hoang chính là một loại Thái Sơ sinh linh. Thực lực của nó vô cùng cường đại. Nó mạnh nhất chính là công kích bằng hồn lực từ con mắt của nó.

Doanh Thiên năm xưa chính là đã gặp qua Hoang. Còn động thủ với nó. Tiếc là nó chạy mất. Về sau, Doanh Thiên chính là cảm thấy hứng thú cho nên phỏng chế lại chiêu thức của Hoang.

Lúc này, con mắt trên đầu Hoang chậm rãi mở ra. Mở ra vô cùng chậm.

Nhưng là, tại thời điểm nó hé mở. Đủ để làm cho Chư Thần ở đây đều thấy run rẩy.

Một cỗ chấn nhiếp tâm thần khí tức mở ra đem toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo cho bao phủ.

Lúc này. Con mắt kia giống như một cánh cửa đang chậm rãi mở ra. Cánh cửa kia lại giống như là dẫn đến tử vong một dạng.

Một cỗ tử vong chi khí theo con mắt tràn ra. Cỗ tử vong này mang theo thương cỗ khí tức. Tựa hồ như nó từ quá khứ vượt qua hàng tỉ năm đi tới.

Lúc này. Lấy nó làm trung tâm. Thiên địa linh khí đều bị nó hấp thụ. Bên dưới đại địa cây cỏ đất đá đều bị nó toàn bộ hấp thụ. Rất nhanh chóng phương viên ngàn dặm đại địa đều biến thành một vùng tử địa.

Cũng may có thần linh ra tay tiếp ứng toàn bộ thần giáo đệ tử chạy ra ngoài ảnh hưởng phạm vi. Nếu không bọn hắn đều bị hút thành xác khô.

Rốt cuộc. Con mắt kia hoàn toàn mở ra. Sau đó một tia thần quang u ám từ con mắt này chiếu thẳng tới vị Thần Linh kia.

Vị Thần Linh kia lúc này kinh hãi vô cùng. Bởi vì hắn cảm thấy khí tức tử vong vô cùng đáng sợ.

Vị Thần Linh này hiện tại chính là đem một thân thần lực toàn bộ điều động. Tề ra hơn mười kiện bảo vật. Toàn bộ đều muốn đi ngăn cản một chiêu này của Doanh Thiên.

Tiếc là hết thảy cố gắng đều không làm nên cái gì. Tia thần quang u ám kia không chút cản trở chiếu xuyên qua hắn.

Hơn mười kiện bảo vật trong nháy mắt tan ra. Toàn bộ lực lượng bị phân giải. Thần lực của hắn dưới tia thần quang u ám này toàn bộ lộ ra không có ý nghĩa.

Rốt cuộc. Hắn chỉ kịp hét thảm một tiếng. Sau đó chính là cái gì cũng không còn.

Dưới tia thần quang kia. Hắn liền hóa thành cát bụi theo gió bay đi.

Trông thấy cảnh này. Chư Thần ở đây đều không khỏi kinh hãi. Không tiếp nổi một chiêu. Chỉ một chiêu. Một vị thần cứ như vậy vẫn lạc.

Chư Thần hay là còn đỡ.

Từ xa quan sát những cái kia giáo chúng đệ tử giờ phút này đều tái mét mặt mũi.

Bởi vì Nhật Nguyệt Thần Giáo hôm nay chính thức xảy ra đại biến. Dù sao cũng là thần. Lại bị đánh giết trên chính mình địa bàn, trước mặt những người khác.

Cái này quả thực khiến Nhật Nguyệt Thần Giáo muốn ném mặt.

Lập tức. Vô số kèn trống hiệu lệnh vang lên khắp nơi. Toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo tiến vào trạng thái chiến tranh.

Từng tòa đại sơn trên đỉnh lúc này dâng lên ngập trời quang mang. Rốt cuộc chỉ vài cái hơi thở. Nhật Nguyệt Thần Giáo đại trận hộ giáo toàn bộ được triển khai.

Sau đó từng cỗ kinh khủng lực lượng tập trung lại. Khóa chặt lấy Doanh Thiên. Bất cứ lúc nào cũng có thể đem hắn đánh giết.

Dù sao trận pháp hộ giáo của Nhật Nguyệt Thần Giáo cũng không thể coi thường. Đây là tiêu tốn tài nguyên khổng lồ cùng Chư Thần tự tay gia trì. Tuyệt đối có được đồ thần uy lực.

Đối mặt sát cơ khóa chặt mình kia. Doanh Thiên cũng là bình thản. Hắn nói: "Bây giờ các ngươi là muốn lên một lượt. Hay là tiếp tục từ cái đây".

Câu này đi ra khiến cho Chư Thần cũng không khỏi trả lời. Doanh Thiên mạnh mẽ quá mức. Nếu là đơn đả độc đấu. E rằng cũng không có ai qua nổi hắn một chiêu.

"Có lẽ. Chỉ có Đại Thái Thượng Trưởng Lão mới có thể đấu lại hắn". Một vị Chân Thần nói ra.

Nhắc đến Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Ở đây Chư Thần đều không khỏi gật đầu.

Dù sao Đại Thái Thượng Trưởng Lão tu vi cực kỳ cường hoành. Chỉ kém 2 vị giáo chủ.

"Nếu Đại Thái Thượng Trưởng Lão ra tay. Có lẽ có thể đánh bại hắn đi". Một vị Thần nhận định.

Bỗng nhiên lúc này. Bên dưới Nhật Nguyệt Sơn hồn lực bao phủ tiêu tán. Để lộ ra bên dưới tình huống.

Lúc này một cái cảnh tượng để người ta kinh hãi.

Từ Nghiên hiện tại khắp người vết thương chồng chất. Cả người nàng nhuộm đỏ huyết dịch. Thậm chí nàng một cánh tay cũng bị chém đứt lìa.

Lúc này nàng cũng không còn giống Thánh Nữ hiền lành kia. Mà giống như một tôn Huyết Ma Yêu Nữ hơn.

Xung quanh nàng hiện tại cũng không có một người sống. Toàn bộ là mấy chục cỗ thi thể. Có chân tay đứt lìa. Có đầu lâu lẫn lóc. Cũng có bị chặt thành ngàn mảnh vụn.

Toàn bộ tràng diện đều lộ ra cực kỳ huyết tinh.

Từ Nghiên lúc này cũng hoàn toàn kiệt sức. Có thể nói là nguy hiểm. Bởi vì nàng trên người thương thể cực kỳ nghiêm trọng. Nếu là không lập tức cứu chữa liền sẽ vì đó mà bỏ mạng.

Lúc này nàng chính là một tay chống lên cây đao kia. Đôi mắt của nàng có chút vô thần.

Mặc dù vẫn còn tỉnh táo. Nhưng là nàng nội tâm vẫn còn chưa quen thuộc. Dù sao nàng hay là chưa từng giết người. Nhưng là hiện tại tràng diện huyết tinh này lại là chính nàng gây nên. Hơn nữa còn có người nàng quen thuộc bên trong.

Cái này để nội tâm nàng có chút đau khổ.

Giờ phút này. Ở thật xa quan sát kia. Từng cái đệ tử thần giáo vì đó mà điên cuồng:"Đó là Thánh Nữ. Nàng làm sao trở nên như thế, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra".

"Nàng sẽ làm sao lại giết hết trưởng lão bọn hắn. Ta không tin a".

Giờ phút này vô số người vì đó mà than. Bởi vì bọn hắn chưa từng nghĩ sẽ có một ngày trông thấy chính mình ái mộ người trong bộ dạng như vậy.

Đừng nói bọn hắn đám đệ tử này. Cho dù là chư vị trưởng lão khác cùng Chư Thần đều không thể tưởng tượng.

Một vị Thần giận dữ gầm lên:"Từ Nghiên. Người thân là Thánh Nữ mà lại dám ra tay đồ sát bản giáo người. Tội nhất định không thể tha".

Nói đoạn. Vị thần này rút kiếm chém tới. Hắn muốn chém giết Từ Nghiên thanh lý môn hộ.

Nhưng là một kiếm này của hắn lập tức bị Doanh Thiên cản lại.

"Nàng là người của ta. Ta không cho phép. Thiên địa này ai cũng không giết được nàng". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Đại thái thượng trưởng lão

Ngăn lại một kiếm kia. Doanh Thiên không có để ý tới Chư Thần. Hắn nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh Từ Nghiên. Con mắt của hắn chính là nhìn nàng đầy tán thưởng.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra:"Không có cái gì tốt phải suy nghĩ, Thiên hạ này, chính là cường giả vi tôn. Chỉ có chân chính cường đại thực lực, người mới có thể nắm giữ mình số mệnh. Nếu không người cũng chỉ là sâu kiến bị người khác dẫm đạp mà thôi".

Doanh Thiên lời này. Chính là muốn cảnh tỉnh nàng. Quả thật. Như lời hắn nói, tại Thiên Địa này bên trong. Cho dù là bất cứ nơi nào. Chỉ có cường đại thực lực mới có thể nhận người tôn trọng. Nếu không. Chính mình chết như thế nào cũng đều không biết.

Doanh Thiên tiếp tục nói:"Tin tưởng ta. Muốn tại Thiên Địa này hành tẩu. Người trong lòng chỉ ít cần một viên sát tâm. Nếu không, lòng người khó đoán. Người cho rằng người sẽ lại những cái kia lão yêu quái sống ngàn vạn năm sao".

"Sát tâm? ". Từ Nghiên thì thảo. Tất nhiên nàng đối với Sát Tâm 2 chữ này rất mơ hồ.

"Đúng vậy, Sát Tâm". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp lời.

Sát Tâm trong miệng hắn cũng không phải là dạng kia thị sát hiếu chiến chi tâm. Mà là có thể đối với những kẻ gây mình bất lợi không chần chừ xuống tay. Có như vậy chính mình lợi ích mới có thể chân chính đảm bảo. Dù sao tại thế gian này. Hết thấy đều đặt lợi ích lên hàng đầu.

Cái gọi là Sát Tâm kỳ thật có thể gọi là Đạo Tâm. Nhiều người cho rằng Đạo Tâm là kiên nghị với ý chí riêng của mình. Không vì ngoại vật tác động mà thay đổi.

Cũng có người cho rằng Đạo Tâm chính là thuận theo tự nhiên. Chính bản thân mình muốn làm gì thì nên làm cái đó. Không cần để ý đến ngoại nhân suy nghĩ.

Đối với Đạo Tâm. Mỗi người đều có lý giải riêng của mình. Đa số không có ai giống ai.

Về phần Doanh Thiên, Đạo Tâm của hắn chính là khác người. Hắn luyện một viên thuận theo tự nhiên chi tâm.

Cái gọi là thuận theo tự nhiên kia cũng không phải đơn giản chỉ là thuận theo tự nhiên.

Đạo Tâm của hắn chính là có Sát Tâm, Kiên Nghị Chi Tâm, Đại Tự Tại Chi Tâm,.... Các loại Đạo Tâm dung hợp một chỗ.

Nói dễ hiểu. Hắn đối với Đạo Tâm lý giải cực kỳ vượt xa người thường.

Sau đó, Doanh Thiên đưa tay ra. Từ trên tay hắn một cỗ bằng bạc sinh mệnh chi lực điên cuồng truyền vào trong thân thể của Tử Nghiên.

Trong chốc lát. Có thể thấy bằng mất thường, vết thương trên người Tử Nghiên nhanh chóng khép lại. Hoàn hảo như chưa từng bị thương qua.

Cho dù là cánh tay bị đứt kia lúc này cũng lấy tốc độ cực kỳ nhanh mọc lại như cũ.

Chưa đến 10 hơi thở. Tử Nghiên đã hoàn hảo vô sự. Chưa kể năng hiện tại khí chất biến hóa cực kỳ lớn. Chính như một tôn Thiên Nữ vậy. Cực kỳ thần thánh.

Nàng trên người làn da sáng bóng như ngọc. Dưới da ẩn ẩn hào quang cực kỳ đẹp mắt.

Hiển nhiên vừa rồi trải qua trận chiến. Lại được Sinh Mệnh Tổ Phù lực lượng tẩm bổ. Khiến cho nàng có được cực kỳ lớn lợi ích.

Sinh Mệnh Tổ Phù là Thập Đại Thiên Bảo một trong. Đừng nói chữa trị một cái Linh Thánh như Tử Nghiên.

Cho dù nàng đã chết nó cũng có thể đưa nàng sống lại.

Năm xưa lý do vì Vân Đồ tu luyện Tử Vong Chi Đạo. Cho nên đối với Sinh Mệnh Tổ Phù xung khắc. Khiến cho Sinh Mệnh Tổ Phù không cách nào chấp nhận hắn. Mới khiến cho hắn không thể khôi phục.

Đổi lại là người khác đã sớm hoàn hảo. Có thể nói. Vân Đồ hay là đen đủi.

Trông thấy Doanh Thiên trong nháy mắt chữa trị cho Tử Nghiên.

Đet cho Chư Thần con mắt không khỏi mở thật lớn.

Bởi vì bọn hắn cho dù là Thần. Nhưng là cũng không có biện pháp có thể giúp người khác trong nháy mắt mọc lại tay như vậy.

Nói cho đúng. Cho dù là Thần. Một tay bị chặt đứt đều không thể vì chính mình mọc lại chứ đừng nói là làm giúp người khác.

"Trên người hắn hẳn phải có bảo vật sinh mệnh cực kỳ cường đại đi". Một vị Chân Thần suy đoán.

Doanh Thiên lúc này lại bay lên. Đối diện với Chư Thần cười cười nói ra: "Đúng vậy. Ta có bảo vật sinh mệnh cực kỳ trân quý".

Nói đoạn liền đem chính Sinh Mệnh Tổ Phù lấy ra.

Chỉ thấy tám Tổ Phù kia khi xuất hiện.

Một cỗ cực kỳ bằng bạc tươi mát sinh mệnh như thủy triều trào ra.

Trong Thiên Địa lập tức xuất hiện tràn đầy sinh mệnh quy tắc huyền ảo.

Bên dưới đại địa nguyên bản khi nãy bị Doanh Thiên sử dụng Hoàng chiều vốn dĩ đã biến thành một mảnh đất chết hiện tại nhanh chóng bùng bùng sinh cơ.

Các loại cây cỏ thảo dược nhanh chóng mọc lên. Thậm chí có cây vượt qua vạn trượng. Biến thành một mảnh sâm lâm rộng lớn.

Trông thấy Sinh Mệnh Tổ Phù xuất ra. Khiến cho Chư Thần không khỏi chấn động.

Trong bất giác sát cơ ngập tràn thiên địa.

Lúc này đây. Ai nấy đều đối với món đồ này đỏ mắt.

"Tới đi. Nếu đoạt được chính là thuộc về các ngươi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Giết". Trong chớp mắt. Không cần ai nhắc nhở. Chư Thần đồng loạt ra tay.

Bởi vì bọn hắn đều biết được. Món đồ kia tuyệt đối là vô thượng bảo vật. Lúc này ai nấy đều muốn cướp đoạt.

Cho nên bọn hắn không còn đi suy nghĩ. Lập tức xuất thủ.

Chỉ thấy trong nháy mắt. Trên trời đại trận không lồ vốn dĩ đã tập trung vào Doanh Thiên lập tức lấy thế lôi đình đem ra cuồng bạo nhất công kích đánh về phía Doanh Thiên.

Một đạo thần quang ngưng thực không gì sánh được mang theo hủy diệt lực lượng trong nháy mắt đánh xuyên qua thân thể Doanh Thiên.

Chưa kể đến chư thần đều ra tay. Bọn hắn đều phần mình tế lên binh khí.

Đủ loại binh khí hiện trong chớp mắt hiện ra.

Nào là bảo tháp. Bảo chung. Kiếm, chùy, kích,.... Các loại binh khí xuất hiện.

Hiển nhiên mỗi một kiện đều là Thần Khí. Trong đó thậm chí còn có cả Địa Thần Binh.

Từng kiện Thần khí toát ra ngập trời thần quang. Kết hợp với Thần lực của chủ nhân nó.

Liên tục đánh ra từng đạo từng đạo cuồng mãnh công kích.

Trong bất giác. Toàn bộ thiên địa đều bị thần quang bao phủ. Cường đại lực lượng đem từng tòa sơn phong đều đánh cho sụp đổ. Đại địa chấn động vỡ nát bằng toái.

Hàng vạn dặm đại địa trong nháy mắt bị san bằng.

Cho dù là đang ở bên trong Nhật Nguyệt Thần Giáo. Nhưng là giờ phút này cũng không có ai đi quan tâm nữa.

May mắn lúc này 3 huynh đệ Thiết Thần thi triển thần thông đưa hết đám đệ tử bản giáo đi thật xa.

Lúc này đang ở bên ngoài vòng chiến nhìn vào. Thiết Thần lắc đầu thở dài nói:"Bọn hắn đây là tham đến phát điên rồi".

Thiết Thần cũng là vô lực. Hẳn 3 người không có khả năng đi ngăn lại trận chiến này. Chỉ có thể đứng ngoài quan sát mà thôi.

Bên cạnh hắn một vị huynh đệ quay sang nói:"Đại ca. Doanh Thiên kia thật sự mạnh mẽ tới vậy sao".

Thiết Thần đáp:"Chờ một lát liền biết. Chúng ta không nên đi những vùng nước đục này".

Chỉ thấy tại dưới diện cuồng công kích như vậy. Không gian đều bị đánh cho sụp đổ.

Một lát sau. Chư Thần mới là dừng công kích. Bọn hắn muốn biết Doanh Thiên đã chết hay chưa.

"Hừ. Thật không tin hắn còn sống". Một vị Thần hung ác nói lớn.

Nhưng là một cái thanh âm vang lên khiến cho hắn cảm thấy lạnh gáy. Hắn chưa bao giờ cảm thấy Từ Vong gần đến thế.

Âm thanh này chính là sau lưng hắn vang lên:"Đáng tiếc. Ta còn sống".

Sau đó một quyền đánh ra.

Chỉ một quyền. Không có bất kỳ cái gì phản ứng. Vị Thần kia thân thể lập tức phá bạo thành huyết vụ bay đi.

Cái này biến cố để chư thần không khỏi kinh hãi.

Bọn hắn vốn dĩ cho rằng cho dù không chết. Doanh Thiên hẳn cũng phải trọng thương. Nhưng là hiện tại Doanh Thiên trên người chính là một vết bầm cũng còn không có.

Doanh Thiên vung tay. Lập tức. Thiên Địa quy tắc trong nháy mắt từ bốn phương 8 hướng điên cuồng tụ hội lại tạo thành một cái to lớn vòng xoáy trên bầu trời.

Sau đó. Từng đạo từng đạo thiên kiếm từ vòng xoáy này đi ra.

Tùng đạo thiên kiếm hoàng kim này chính là do thiên địa quy tắc ngưng tụ mà thành. Trong chốc lát liền xuất hiện mấy chục cái.

Tại thời điểm tùng đạo thiên kiếm này xuất hiện. Thiên địa quy tắc cũng hoàn toàn bị biến đổi biến thành kiếm đạo quy tắc. Khắp nơi tràn ngập kiếm khí.

Lúc này mỗi một ngọn cỏ. Viên đá. Từng chiếc lá cây bên dưới kiếm đạo quy tắc đều phát sinh biến hóa khôn lường. Hóa thành tùng đạo kiếm khí.

Từng cọng cỏ lúc này cũng như một thanh kiếm sắc bén. Từng chiếc lá cây cũng tràn ngập kiếm đạo chi khí.

Toàn bộ vùng Thiên Địa này giờ phút này đều giống như trở thành một thanh kiếm. Một thanh vô hình chi kiếm kề lên cổ của tất cả mọi người.

Cho dù là ở bên ngoài quan sát những cái kia đệ tử giờ phút này đều cảm thấy cổ mình đau rất.

Có người không khỏi sờ lên cổ mình. Sau đó kinh hãi phát hiện không biết từ bao giờ cổ mình liền bị cắt đến chảy máu. May mắn chỉ là một cái vết thương nhẹ mà thôi.

"Vô Ngã Kiếm Trận". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Sau đó hất vẩy ngón tay.

"Xoẹt". Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu báo trước. Chư Thần đều kinh hãi phát hiện bọn hắn toàn thân không biết từ lúc nào đã bị kiếm khí vây quanh. Lập tức cắt lên thân thể bọn hắn.

Trong bất giác. Thần huyết bay đầy trời.

Lấy hàng ngàn mà tính vết cắt xuất hiện trên thân thể bọn hắn. Có kẻ xấu số thậm chí tứ chi liền bị cắt rời.

Kẻ nào kháng cự càng nhiều kết quả càng thảm. Có hơn mười vị liễu mạng thoát ra. Kết quả bị kiếm khí chém thành ngàn vạn mảnh rơi xuống.

Chưa hết. Ngay sau đó tùng đạo thiên kiếm phá không bay tới. Đem bọn hắn những kẻ còn sống toàn bộ đóng đinh trên mặt đất.

Một màn này tràng diện cực kỳ hoành tráng. Chư thần bị thiên kiếm giam xuống tạo thành từng cái không lồ hố sâu.

Giờ phút này đâu còn cái gì Thần Linh cao cao tại thượng. Bọn hắn hiện tại chính là khổ sở vô cùng.

Tại dưới thiên kiếm kia trấn áp. Bọn hắn là không cách nào đứng lên. Chỉ có thể nằm yên tại đó.

Lúc này. Ở xa những cái kia đệ tử đều là hít một hơi khí lạnh. Bọn hắn giờ phút này đều run rẩy quỳ tại đó.

Doanh Thiên quá khủng khiếp. Trong chớp mắt đem mấy chục vị Thần đình tại đó. Cái này khiến bọn hắn cực kỳ rung động.

Dù sao Thần đối với bọn hắn vẫn luôn là vô địch. Nhưng là hôm nay vô địch trong lòng bọn hắn đều đã tan vỡ.

Cái này để cho nhiều người đều trở thành tâm ma. Không còn muốn truy cầu Thần Cảnh nữa.

Thiết Thần quay sang 2 vị huynh đệ của mình cười khổ nói:"Thế nào. Đã tin sao".

Vị kia ban nãy còn nghi ngờ Doanh Thiên lúc này đều run run giọng thì thào:"May mắn chúng ta đều không có tham gia. Nếu không kết cục....".

Lúc này. Doanh Thiên chậm rãi nhìn qua một lượt nói:"Một đám Hư Thần cùng Chân Thần nhỏ nhoi cũng muốn tham lam".

Câu này nói ra để cho Chư Thần đều không khỏi vừa xấu hổ vừa thẹn.

Quả thật. Bọn hắn đối với phạm nhân chính là cao cao tại thượng vô địch. Nhưng là đi lên Thần Giới những địa phương kia. Bọn hắn cùng phạm nhân cũng không có gì khác nhau.

Tại trong mắt chân chính cường giả. Bọn hắn chính là sâu kiến nhỏ nhoi.

Bọn hắn cũng biết. Hôm nay chính mình đã phải thiết bản.

"Đại Thái Thượng Trường Lão. Ngươi còn muốn trốn đến bao giờ". Rốt cuộc một vị Chân Thần hết lớn.

Bọn hắn bây giờ hi vọng chỉ có vị kia Đại Thái Thượng Trường Lão ra tay mới có thể có một đường sống.

Dù sao Doanh Thiên mạnh mẽ khủng bố. Chỉ có Đại Thái Thượng Trường Lão mới có thể đấu lại.

Rốt cuộc. Tại rất xa một ngọn sơn phong. Một cái thân ảnh chậm rãi đi tới.

Hắn đi không có cái gì thần quang. Cũng không có khiếp người thần uy. Chỉ là lặng lẽ bay tới mà thôi.

Sau đó. Hắn đối diện Doanh Thiên. Nhìn thật sâu hắn. Không có bất cứ cái gì lên tiếng.

Doanh Thiên cũng là có chút hứng thú nhìn hần mỉm cười nói: "Thú vị, giao ra mấy người của ta. Ta liền cho ngươi sống".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Nhật nguyệt thần giáo bí mật

Trong miệng Doanh Thiên mấy người. Chính là chỉ đám người Ma Âm trước đó bị người đưa đi.

Tại lúc trước. Khi bị Chư Thần gây sức ép giao ra bí pháp mở rộng chân mệnh. Tại lúc kia, mấy người Ma Âm chính là bị người cứu đi.

Về phần ai cứu đi, thì là không ai biết.

Người đưa bọn hần đi. Chính là Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Tất nhiên Doanh Thiên đều đã suy tính ra. Chỉ là bọn Ma Âm cũng không có cái gì nguy hiểm. Cho nên hần cũng mặc kệ.

Hiện tại. Đại Thái Thượng Trưởng Lão đã hiện thân. Doanh Thiên cũng nên đòi người.

Nghe Doanh Thiên câu nói này. Chư Thần bị găm dưới mặt đất đều là hiểu ra.

Hóa ra lúc trước người đưa đi mấy người Ma Âm chính là Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Chỉ là lý do vì sao hần dấu tất cả mọi người đem mấy người Ma Âm dấu đi thì không có ai biết. Có lẽ là vì hần muốn một mình độc chiếm bí pháp. Hoặc là nguyên nhân khác.

Lúc này. Càn Khôn (tên thật của Đại Thái Thượng Trưởng Lão) con mắt chăm chăm nhìn Doanh Thiên. Trong mắt lộ ra vẻ kiêng dè chưa từng có.

Thật lâu sau đó. Rốt cuộc Càn Khôn mở miệng nói: "Ngươi yên tâm. Bọn chúng đều tốt".

Doanh Thiên mỉm cười đáp: "Còn không phải vì ngươi không làm gì được nha đầu kia. Nếu không ngươi đã sớm đoạt xá nó".

Doanh Thiên chỉ một câu nói toạc ra trong lòng hần bí mật. Cái này để càn khôn giật mình. Hần híp con mắt lại hỏi: "Làm thế nào ngươi biết".

"Trên thế gian này. Sự việc ta không biết có rất ít. Tất nhiên ngươi không nằm trong đó". Doanh Thiên bình thản đáp.

Cái này để cho Càn Khôn có chút trầm mặc. Người ngoài luôn cho rằng hần hay chỉ là một cái Thiên Thần.

Nhưng lại không có ai biết được. Năm xưa hần vốn dĩ là một vị Thần Tôn cường đại vô cùng. Đáng tiếc về sau đắc tội một vị hung nhân. Kết quả dẫn đến bị vị hung nhân kia hành hung. Khiến cho tu vi rơi xuống đến Thiên Thần. Lại còn mang theo đáng sợ thương thế.

Rốt cuộc hần ôm ám thương chạy trốn. Cuối cùng trở thành Đại Thái Thượng Trưởng Lão của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Nhưng là ám thương khiến hần sống cực kỳ thống khổ. Nếu không có phương pháp chữa trị thì chỉ còn khoảng 10 năm nữa hần sẽ chết.

Cuối cùng Nguyệt Nhi xuất hiện để cho hần hi vọng. Hần muốn đoạt xá nàng. Lần nữa trùng tu.

Cho nên mới xuất thủ cứu đi mấy người.

Chỉ tiếc là tại thời điểm hần muốn đoạt xá Nguyệt Nhi. Nguyệt Nhi lại té ra một cái kỳ quái pháp thân. Khiến cho hần dốc toàn bộ thủ đoạn đều không thể làm gì.

Nguyệt Nhi chính là đem Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân mà trước đó Doanh Thiên luyện chế cho té ra tự bảo vệ mình. Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân là cỡ nào cường đại. Tất nhiên không phải một cái Thiên Thần có thể phá giải. Cho dù là Càn Khôn toàn thịnh lúc còn là Thần Tôn cũng mơ tưởng có thể gây một vết xước.

Càn Khôn mở miệng nói: "Chỉ cần ngươi để nha đầu kia cho ta. Ta có thể đáp ứng mọi điều kiện của ngươi".

Mặc dù hiện tại không có cách đoạt xá Nguyệt Nhi. Nhưng là hần vẫn nắm các nàng trong tay. Coi như thế đánh bài với Doanh Thiên. Hần vẫn ôm hi vọng.

Nhưng là Doanh Thiên lắc đầu cười cười nói ra: "Không. Ngươi không hiểu tình thế của mình rồi, hiện tại thả các nàng. Ta có thể tha ngươi một mạng.

Đề người tự sinh tự diệt".

Càn Khôn có chút trầm xuống. Hắn thật không nghĩ Doanh Thiên vậy mà không quan tâm đến hắn ra điều kiện. Hắn cũng đoán sai tầm quan trọng của Nguyệt Nhi.

"Nếu như ta không thả người thì sao". Càn Khôn con mắt lạnh xuống.

"Người có thể thử". Doanh Thiên đưa tay ra vẫy:"Tôi đi. Cho người một cơ hội xuất thủ".

"Oanhhhh". Vô cùng kinh khủng thần lực từ trên người Càn Khôn bạo phát đi ra.

Đem thiên địa linh khí quấy đến rối tinh rối mù. Cường đại thần lực đem đại địa tàn phá bừa bãi.

Càn Khôn chính là quyết định một lần đánh cược.

Dù sao Nguyệt Nhi thân thể dù hoặc quá lớn. Hắn không cam tâm bỏ đi cơ hội này. Ít nhất 40 chân mệnh. Lại cả bí pháp mở rộng chân mệnh. Nếu là có thể đoạt tới tay. Hắn tương lai nhất định có thể đăng đỉnh Thần Đế. Cũng có thể báo thù kẻ đã làm hắn ra hoàn cảnh này.

Coi như hiện tại Càn Khôn trọng thương. Tu vi chỉ có Thiên Thần. Nhưng là một mình hắn phát ra thần lực đều mạnh mẽ hơn mấy lần ban nãy Chư Thần hợp lại.

Dù sao Thiên Thần cùng Chân Thần và Hư Thần vẫn là cách xa tít tắp. Cho nên Chư Thần tất nhiên không thể nào cùng hắn so sánh.

Nói không chút nào ngoa. Một mình Càn Khôn cũng có thể đánh giết toàn bộ chư thần ở đây.

Chỉ thấy Càn Khôn té ra một thanh hai đầu trường thương. Thanh trường thương này toàn thân đen nhánh. Toát ra tức sát khí cực kỳ đáng sợ.

Hiển nhiên đã có không biết bao nhiêu người trở thành oan hồn dưới mũi của nó. Lệ khí cực kỳ nặng nề.

Nhìn thấy Càn Khôn té ra thanh trường thương này. Bên dưới một vị Chân Thần nén đau nhức lại thì thào nói ra:"Đó là,... Thiên Thần Bình".

Thiên Thần Bình. Chính là đẳng cấp so với Địa Thần Bình cao hơn 1 bậc. Chính là để cho Thần Tôn chuyên dùng.

Mặc dù nói như vậy. Nhưng là tuyệt đại đa số Thần Tôn đều không có sở hữu Thiên Thần Bình.

Phải biết, mặc dù chỉ là hơn một bậc. Nhưng là mỗi một kiện Thiên Thần Bình đều mạnh hơn ngàn lần Địa Thần Bình. Cho nên Thiên Thần Bình có thể nói là vô giới bảo vật.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói:"Một kiện tàn phế bình khí. Có thể làm nên cái gì trò trống".

Càn Khôn im lặng không nói gì. Hắn đang âm thầm tụ tập thần lực. Muốn lấy mạnh nhất, nhanh nhất công kích nhất kích tất sát.

Trên thực tế. Năm xưa kiện trường thương này là hắn trong một cái cổ lão bí cảnh mạo hiểm đạt được.

Lúc đó kiện trường thương này chính là hoàn hảo vô khuyết. Cùng hắn chinh chiến bao nhiêu năm. Giúp hắn giết vô số địch. Đáng tiếc, tại trận chiến kia. Hắn trọng thương chạy trốn. Cây trường thương này cũng bị đánh hỏng.

Mặc dù hiện tại uy năng so với lúc đầu không thể sánh được. Nhưng là vẫn không thể coi thường.

"Canh".

Càn Khôn lấy nhanh nhất tốc độ xuất thủ.

Trong tay hắn trường thương lấy tuyệt luân vô bì tốc độ. Trong nháy mắt xuyên qua không gian. Cơ hồ không có chút nào độ trễ đã chạm tới Doanh Thiên mi tâm. Ý đồ muốn đem hắn đầu lâu đánh xuyên.

Dưới nhanh như vậy tốc độ. Toàn bộ không gian trên đường đi của nó đều trở nên lệch vị trí.

Rốt cuộc. Đoạn trường thương kia là xuyên qua Doanh Thiên đầu lâu.

"Trúng sao". Bên dưới Chư Thần con mắt nhìn chăm chăm lên.

Chỉ tiếc là không có giống bọn hắn mong chờ. Tất nhiên không có cảnh Doanh Thiên rơi xuống.

Chỉ thấy mặc dù trường thương là xuyên qua đầu lâu. Nhưng là hắn vẫn bình thản đứng đó.

Cái này để cho Càn Khôn con mắt không khỏi co lại.

Cho dù là bên dưới Chư Thần đều không rõ vì sao. Nhưng là hắn lại nhìn ra một chút manh mối.

Tại thời điểm trường thương xuyên qua kia, Doanh Thiên mặc dù đứng tại đó. Nhưng thực ra cũng không phải đứng đó.

Lúc ấy. Không gian có chút động.

Cái này là bởi vì Doanh Thiên quá nhanh. Cho dù là Càn Khôn xuất thủ nhanh cỡ nào. Nhưng là Doanh Thiên đều muốn nhanh hơn vạn lần.

Hắn nhẹ nhàng bước ra một bước. Bởi vì tốc độ quá nhanh, nhanh tới mức hắn không còn tồn tại ở đó.

Tại thời điểm hắn bước ra. Chính là bước xuyên qua thời gian. Cho nên mặc dù hắn là đứng đó. Nhưng là bản thân Doanh Thiên đã bước về tương lai một bước. Hình ảnh đó chính là tương lai.

Cái này để cho Càn Khôn trầm xuống. Hắn vẫn là đánh giá sai Doanh Thiên thực lực.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói: "Chỉ có như vậy? "

"Chưa đâu". Càn Khôn trầm giọng nói.

Từng đầu chân mệnh hiển hiện.

Càn Khôn đem chân mệnh bày ra. Sau đó điên cuồng kết hàng ngàn đạo ấn quyết.

Chỉ thấy Càn Khôn vậy mà có tới 32 đầu Chân Mệnh. Cái này coi như thuộc hàng hiếm có.

Chỉ là Chân Mệnh của hắn bên trên đều xuất hiện từng đạo vết nứt. Tựa hồ như lúc nào cũng có thể tan vỡ. Hiển nhiên là di chứng còn lưu lại.

"Tình thế của ngươi hồng бет như vậy. Thảo nào lại liều mạng ôm lấy chút hi vọng kia". Doanh Thiên lắc đầu.

Hiển nhiên tình trạng của Càn Khôn chính là hồng бет vô cùng. Mà sống càng lâu càng là sợ chết. Vì mình mạng sống mà hắn chấp nhận liều một phen.

"Thương Huyết Thiên Đồ". Càn Khôn hét lớn.

Chỉ thấy trong tay hắn trường thương bạo phát ra hủy diệt khí tức. Sau đó sau lưng hắn một cái đỉnh thiên lập địa thân ảnh hiển hiện.

Đây là một cái cực kỳ to lớn hư ảnh chiến thần. Vị chiến thần này thân mặc hoàng kim chiến giáp. Tay cầm chính là song đầu trường thương. Ấn ấn từng tia để hoàng uy áp xuất hiện.

"Chiêu này. Chính là một vị cổ lão Thần Đế lưu lại. Ta may mắn đạt được. Từ trước đến nay cũng chỉ dùng tới 2 lần. Lần này chính là lần thứ 3. Liệu ngươi có thể đỡ hay không". Càn Khôn trầm giọng nói.

Trước mặt hư ảnh chiến thần khổng lồ kia. Doanh Thiên lộ ra cực kỳ nhỏ bé. Chính là cùng con kiến không khác gì nhau.

Nhưng là Doanh Thiên một mực bình thản. Không có chút nào sợ hãi nói: "Một chiêu này. Ngươi có thể phát ra mấy phần uy lực đâu".

"Rất nhanh ngươi sẽ biết". Càn Khôn quát.

Sau đó một màn xảy ra khiến cho Chư Thần bên dưới đều kinh hãi.

Chỉ thấy Càn Khôn vậy mà đem trong tay trường thương xuyên qua Chân Mệnh của mình. Trong chốc lát. Hắn đem toàn bộ 32 đầu Chân Mệnh xâu lên trường thương.

Trên khuôn mặt hắn lộ ra thống khổ. Hiển nhiên làm như vậy khiến hắn chịu tổn thương vô cùng lớn.

"Điên rồi. Làm gì có ai tự đánh xuyên Chân Mệnh của mình như vậy, đây là đi tìm chết". Chư Thần nhao nhao phản ứng.

Chân Mệnh cùng sinh mạng liên quan chặt chẽ. Nếu là Chân Mệnh tổn thương. Hiển nhiên sẽ gây nên không thể tưởng tượng thương thế.

Rõ ràng Càn Khôn đây là dốc toàn bộ vốn liếng trong một chiêu này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Chân chính đòn sát thủ

"Keng".

Hắc ảnh trường thương oanh minh mà lên.

Tại giữa thiên địa. Từng đạo từng đạo thương đạo pháp tắc từ 4 phương 8 hướng tụ hội tới trên tay Càn Khôn trường thương.

Thần. Đã có thể điều động lực lượng đại đạo. Dưới Càn Khôn không chế. Chỉ thấy từng đạo thương đạo pháp tắc kia xen kẽ lẫn nhau hòa vào Chân Mệnh bên trên trường thương.

Tại sau lưng hắc. Hư ảnh Chiến Thần che lấp thiên địa kia ngày càng ngưng thực. Tựa hồ như là một tôn chân chính Thần Đế bề ngỗ thiên địa một dạng.

Rốt cuộc. Càn Khôn động.

Chỉ thấy trong tay hắc trường thương nhấc lên. Sau lưng hắc hư ảnh Chiến Thần kia cũng đồng dạng đưa lên chiến thương.

Sau đó toàn lực một kích đâm xuống.

Một thương này nặng nề mà uy vũ. Một thương này cũng không phải đơn giản như vậy. Nó đâm xuống, tựa hồ như là mang theo cả bầu trời sụp xuống.

Tại thời khắc này. Toàn bộ Thiên Địa tối sầm lại.

"Rắc".

Thanh âm vỡ nát liên tiếp vang lên. Cũng không phải cái gì vỡ nát. Mà là không gian cũng chịu không nổi lực lượng như vậy. Giống như mặt kính vỡ nát đi ra.

"Má ơi". Có cường giả từ xa quan sát không khỏi run rẩy ôm đầu. Dù sao tràng diện quá mức khủng bố. Bọn hắc cái này phạm nhân có chút chịu không nổi.

Một thương này Càn Khôn đã tính toán đủ. Hắc khí cơ khóa chặt lấy Doanh Thiên.

Cho dù là Doanh Thiên có tránh đi đâu. Có nhanh cỡ nào cũng đều tránh không khỏi một thương này. Tất nhiên đây là hắc tin tưởng như vậy.

Rốt cuộc. Không gặp chút nào cản trở. Một thương kia trực tiếp đánh thẳng lên người Doanh Thiên. Sau đó tiếp tục hướng mặt đất xuyên tới.

"Oanhhh".

Tại dưới khủng bố như vậy lực trùng kích. Bên dưới đại địa trực tiếp bị đánh xuyên.

Nhật Nguyệt Thần Giáo toàn bộ trận pháp bị uy lực một kích này đánh cho tan rã. Hơn trăm tòa sơn phong bao gồm Nhật Nguyệt Sơn bị đánh cho nổ.

Không những thế. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều bị đánh xuyên.

Nếu là lúc này có cường giả ở trong tinh không quan sát liền sẽ nhìn thấy một đạo thần lực đánh thủng Nhật Nguyệt Giới.

Mặt bên kia Nhật Nguyệt Giới chính là một tòa to lớn đại giáo.

Chỉ là giờ này hết thảy đều tan thành mây khói. Người ta chỉ thấy từ dưới mặt đất một cỗ khủng bố thần lực đem tòa đại giáo này thổi tung.

Một lúc lâu sau. Toàn bộ thiên địa trở nên im ắng.

Không ai nói gì. Người chứng kiến đều bị dọa sợ.

Lúc này một vị Thần đang bị giam ở nơi đó trầm than."Chân Thần cùng Thiên Thần. Chênh lệch lớn như vậy sao". Vị thần này là một cái tân tân Chân Thần.

Hắn luôn tin tưởng cho dù gặp phải Thiên Thần. Hắn đều có thể an toàn rút lui.

Nhưng là hôm nay hắn mới biết. Thần Cảnh cấp độ ở giữa. Càng về sau chênh lệch càng khủng bố.

Khói bụi tán đi. Để lộ ra một cái đường kính trăm dặm không lồ hố sâu.

Doanh Thiên thân ảnh không thấy.

Lúc này. Càn Khôn vẫn như cũ cảnh giác. Hắn cũng không nắm chắc đã đem Doanh Thiên gạt bỏ hay chưa. Bởi vì hắn trực giác vẫn chưa tin tưởng. Dù sao đường như quá dễ dàng.

"Thất vọng, một chiêu này ngươi lĩnh hội không đến một phần trăm". Một cái thanh âm bình thản vang lên.

Rất cuộc. Tại chỗ trước đó Doanh Thiên đứng. Không gian trở nên vận vẹo. Sau đó giống như kính một dạng tầng tầng lớp lớp mở ra.

Sau đó một cái thân ảnh bước ra. Chính là Doanh Thiên.

Giờ phút này hắn hoàn hảo vô sự. Liền một hạt bụi cũng không nhiễm.

Nhìn thấy Doanh Thiên. Bên dưới Chư Thần đều giật mình kinh hãi.

"Như vậy đều không chết, hắn còn là người sao". Một vị Thần kinh hãi.

"Hắn tu vi rốt cuộc đạt tới cái trình độ gì".

Lúc này. Càn Khôn con mắt cũng là co rụt lại.

Hắn quả thực nghĩ không thấu. Doanh Thiên vậy mà tránh thoát được hắn một thương này. Dù sao hắn đã khóa chặt Doanh Thiên trước đó.

Thực ra cũng không có gì lạ.

Tại một thương kia đánh tới.

Doanh Thiên chính là vận dụng một chút thủ đoạn không gian. Dem ngàn vạn lớp không gian chồng chất lên nhau. Dem lực công kích chuyển dời không đến hắn.

Cho dù Doanh Thiên lấy thân thể trực tiếp đỡ một đòn này cũng dùng hông gây nên một vết xước.

Chỉ là Doanh Thiên là không muốn bận y phục mà thôi.

"Một chiêu này. Ngươi lĩnh hội không ra làm sao cả. Đáng thất vọng". Doanh Thiên không mặn không nhạt mỉm cười nói.

Cái này để Càn Khôn trong lòng trầm xuống.

Quả thật đối với "Thương Huyết Thiên Đồ" một chiêu này. Càn Khôn cũng là lĩnh ngộ chưa tới 1% ảo diệu.

Chân chính "Thương Huyết Thiên Đồ". Nào chỉ là đánh xuyên một tòa thế giới. Mà là có thể đánh xuyên hàng trăm tòa Thiên Vực.

"Ngươi đến cùng là ai". Càn Khôn trầm giọng.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên bình thản đáp:"Đến phiên ta. Cho ngươi nhìn một chút. Cái gì gọi là Thương Đạo".

Doanh Thiên một tay đưa ra.

Sau đó trong thân thể hắn tuôn ra từng đầu thâm ảo đại đạo pháp tắc. Toàn bộ đều là Thương Đạo. Mà lại là cực kỳ chí cao Thương Đạo.

Sau đó. Những pháp tắc này chính là hội tụ một chỗ tại bàn tay Doanh Thiên. Hóa thành một cây thương thương.

Trường thương này hoàn toàn là do Thương Đạo pháp tắc ngưng tụ thành. Trên thân nổi lên từng đạo phù văn thâm sâu huyền ảo.

Cho dù là tất cả Chư Thần ở đây đều nhìn không hiểu những này phù văn.

Càn Khôn kinh hãi. Cho dù là hắn cả đời chìm trong Thương Đạo. Nhưng là đại đạo hắn tìm hiểu được. Cùng với trong tay Doanh Thiên Thương Đạo. Chính là một trời một vực.

Nếu nói hắn Thương Đạo giống như một đứa trẻ cầm thương đùa nghịch. Thì Doanh Thiên Thương Đạo lại chính là một tôn vô địch chiến tướng. Thiên hạ vô song. Cái này chênh lệch không thể dùng từ ngữ để hình dung.

"Một chiêu này, ta cũng vừa nghĩ ra gọi là "Thương Thần Doanh Thiên" đi". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Quả thực. Một chiêu này Doanh Thiên là vừa tùy tiện nghĩ ra mà thôi. Cũng không tính là cái gì lợi hại chiêu thức.

Một thương đâm ra.

Toàn bộ thiên địa giống như đều chịu ảnh hưởng mà run lên.

Bất kỳ ai đều cảm thấy một thương kia giống như xuyên qua mình cổ họng.

Mỗi một cọng cỏ. Mỗi một viên đá. Đều bị đại đạo pháp tắc cho ảnh hưởng mà run lên.

"Giết". Càn Khôn gầm lên.

Trong tay hấn trường thương cũng điên cuồng đánh ra. Muốn ngăn lại Doanh Thiên một kích kia.

"Canh".

Song thương chạm nhau. Vô số tinh hỏa giống như núi lửa phun trào mà ra. Lực lượng cường đại hướng 4 phương tám hướng tàn phá bờ bãi mà đi.

"Rắcccccccc".

Không có dấu hiệu báo trước. Trường thương của Càn Khôn xuất hiện từng đạo vết nứt. Chân Mệnh của hấn lúc này vết nứt cũng càng dày đặc hơn.

Hiển nhiên là chịu không nổi Doanh Thiên lực lượng.

Rốt cuộc. Trong tay Càn Khôn trường thương hoàn toàn vỡ vụn. Hóa thành trăm mảnh mà rơi vãi khắp nơi.

Chân Mệnh của hấn lúc này hoàn toàn âm đạm đi xuống. Tựa hồ lúc nào cũng có thể vỡ nát một dạng.

Bản thân hấn cũng bị lực lượng trùng kích đánh cho bay xa mấy trăm dặm. Va đổ hàng loạt tòa đại sơn.

Lúc này. Càn Khôn chính là thần huyết nhuộm đỏ toàn thân. Vô cùng chật vật.

Hấn rất vất vả mới có thể đứng lên. Nhưng là hấn vừa mới đứng lên. Doanh Thiên đã là tại trước mặt hấn mỉm cười.

Nụ cười kia để cho Càn Khôn không khỏi run lên.

Doanh Thiên chậm rãi nói:"Sai lầm lớn nhất của ngươi. Chính là nhắm tới ta bên cạnh người".

Hiển nhiên. Doanh Thiên chính là một cái cực kỳ bao che khuyết điểm người.

Đụng tới hấn bên cạnh người. Tất phải vì thế mà trả một cái cực kỳ lớn đại giới.

Lúc trước Doanh Thiên nói nếu Càn Khôn thả ngươi sẽ tha cho hấn là vì hấn trước đó là cứu bọn họ đi. Đáng giá để tha cho hấn một mạng.

Nhưng là Càn Khôn lại không biết quý trọng cơ hội này. Một mực muốn chết. Doanh Thiên liền thành toàn hấn.

"Nói đi. Ngươi muốn chết thế nào? ". Doanh Thiên mỉm cười.

Nhưng là Càn Khôn trong con mắt lóe lên vẻ điên cuồng. Hấn ngửa mặt lên trời cười lớn:"Ta còn chưa có muốn chết".

Ngay sau đó. Biến cố xảy ra.

Chỉ thấy Càn Khôn toàn thân nổi lên từng đạo đen ngòm hoa văn.

Những hoa văn này chuyển động giống như sinh vật sống vậy. Trong chớp mắt đem toàn bộ thân thể Càn Khôn bao phủ lấy.

Đối mặt cái này tình huống. Doanh Thiên cũng không có đi ngăn cản. Hấn chỉ yên lặng nhìn một màn này.

Sau đó. Trên thân Càn Khôn mọc ra từng đầu xúc tu. Trong chốc lát chính là mọc ra tới hàng vạn cái. Trùm kín khắp thân thể của hấn.

Từng đầu xúc tu này cũng không phải là huyết nhục. Mà là do huyết dịch đen ngòm cấu thành.

Những xúc tu này chính là xuyên xuống mặt đất. Hương 4 phương 8 hướng lan đi.

Tất nhiên cũng có vài trăm cái hướng Doanh Thiên lao tới. Nhưng là chưa có đến gần liền bốc cháy. Giống như là xung quanh Doanh Thiên có một màn lửa vô hình vậy.

Một lát sau. Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Chỉ thấy Chư Thần bị dính trên mặt đất kia lúc này bị những xúc tu này xuyên qua thân thể. Những cái xúc tu này lập tức hút đi bọn hấn thần lực, thần huyết, tinh khí. Toàn bộ sự sống của bọn hấn chính là bị hút đi.

Trong chốc lát liền đã có mấy vị Thần bị hút thành thây khô.

"Thiết Thần, mau cứu chúng ta". Rốt cuộc một vị Thần không cam lòng hướng Thiết Thần hét lên.

Bọn hấn nghĩ dù sao Thiết Thần cũng là đồng môn. Cho nên nhất định sẽ cứu.

Nhưng là Thiết Thần cũng lắc đầu.

"Ta không có cách".

Không phải hấn không muốn cứu người. Mà quả thật hấn không có năng lực này. Doanh Thiên còn tại đó. Hấn dám cứu sao. Đây là tự tìm đường chết.

Rốt cuộc kiên trì không nổi. Vị Thần kia cũng đã bị hút khô. Ngay tại trước khi chết. Hấn không cam lòng gào lên:"Thiết Thần. Ngươi nhất định sẽ so chúng ta chết thảm".

Chỉ một lát sau đó. Toàn bộ Chư Thần đều bị hút chết.

Sau đó những xúc tu kia là phát triển chóng mặt. Đem toàn bộ những gì nó bắt được hút lấy.

Từng cái cây. Ngọn cỏ. Viên đá. Bất kì cái gì nó chạm tới đều sẽ bị nó hút đi toàn bộ linh khí.

Càng ngày càng lan rộng.

"Không tốt". Thiết Thần sắc mặt đại biến. Hấn lấy thần lực hét lớn. "Tất cả mọi người, mau rút lui. Tránh xa khỏi những xúc tu kia. Cường giả liền đem những cái kia yếu kém đệ tử đưa đi".

Ngay sau đó hấn cũng là thi triển thủ đoạn. Tiếp ứng những cái kia yếu kém đệ tử chạy trốn. 2 vị huynh đệ của hấn cũng vậy.

Rốt cuộc trải qua một đoạn thời gian. Chỉ thấy Nhật Nguyệt Thần Giáo toàn bộ đều biến thành tử vong chi địa.

Gần vạn tòa đại sơn lãnh địa giờ phút này đều đã biến thành đất chết. Cho dù là dưới mặt đất mấy chục đầu linh mạch đều đã bị hút sạch.

Không ngừng lại. Nó còn hướng càng xa lan đi.

Nếu là không có biện pháp ngăn lại. E rằng toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều sẽ bị nó hút sạch.

Đúng lúc này. Từ Nghiên bay tới hướng Doanh Thiên khẩn cầu nói:"Công Tử. Ngươi mau ra tay. Nếu không toàn bộ nơi này sẽ chết".

Từ Nghiên lúc này chính là cực kỳ khẩn trương. Nàng đang lo lắng Nhật Nguyệt Giới sẽ bị hủy diệt. Dù sao nơi này là nhà của nàng.

Doanh Thiên không nói gì. Hấn vung tay lên. Ngay lập tức cường đại hỏa diễm như thủy triều trào ra. Hướng những xúc tu kia bay tới.

"Phùng". Trong chốc lát những xúc tu kia chính là bắt lửa. Toàn bộ đều bốc cháy. Những xúc tu này bị cháy đằng sau liền không cách nào hướng bên ngoài tiếp tục lan tới.

Rốt cuộc. Toàn bộ xúc tu tự cắt đứt những chỗ bị cháy. Sau đó thu về.

Lúc này. Càn Khôn đã lại long sinh hoạt hổ. Hấn điên cuồng cười nói:"Ta có chết. Cũng liền phải đưa các ngươi một chỗ mai táng".

Ngay sau đó. Hấn trên tay kết một loạt đạo pháp quyết.

Rốt cuộc. Nhật Nguyệt Thần Giáo rung chuyển. Không. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều rung chuyển.

Mặt đất liên tục nứt toác ra. Từng đạo vết nứt to lớn dài cả ngàn dặm liên tục xuất hiện.

Sau đó một cổ hắc ám chi khí từ dưới mặt đất trào lên.

Cổ khí tức này cực kỳ tà ác. Tựa như một tôn ác ma địa ngục hơi thở vậy.

"Đây là.... ". Từ Nghiên trong con mắt lộ ra sợ hãi. Nàng nghĩ đến thứ mà nàng nhìn thấy trong Vô Ngục kia. Đến giờ nàng vẫn không khỏi rung động. Dù sao thứ kia quá đáng sợ.

Sau đó. Từ dưới lòng đất trời lên vô số tinh thạch màu đỏ như máu.

Những viên tinh thạch này chính giống với lúc trước Từ Nghiên từ trên Thần Hạm lấy cho Doanh Thiên.

Lúc này chính là xuất hiện đầy trên đại địa. Số lượng nhiều không kể hết.

Ngay lập tức. Từ trong huyết thạch này vậy mà chảy ra từng đạo huyết dịch đỏ tươi. Nhưng huyết dịch này số lượng cực kỳ nhiều. Chính là hướng Càn Khôn chảy tới. Sau đó bị Càn Khôn toàn bộ hấp thu.

"Hắn đây là đang hấp thu lực lượng của Huyết Ma Thạch". Từ xa Thiết Thần con mắt co lại:"Hắn làm thế nào, chẳng lẽ đã từ lâu bố trí sao". Thiết Thần không khỏi suy nghĩ.

Rốt cuộc. Hấp thu toàn bộ sự sống cùng huyết dịch kia. Càn Khôn thân thể biến đổi.

Hắn biến thành một cái to lớn quái vật. Toàn thân đỏ như máu. Trên người trải đầy xúc tu. Lại có khí vụ màu đen bao phủ. Để cho người ta một cảm giác quỷ dị kinh khủng.

"Hắn lúc này. So với 2 vị giáo chủ còn mạnh hơn". Cảm thụ trên người Càn Khôn lực lượng. Thiết Thần giật mình.

"Gràooooooooo".

Càn Khôn giờ phút này giống như đã thủ gào lên.

Chỉ riêng hắn phát ra tiếng gào. Liền đem trước mặt hắn đại địa cho san bằng. Tất nhiên đối với Doanh Thiên cũng không có tạo thành cái gì ảnh hưởng.

Doanh Thiên mỉm cười:"Thú vị. Hi vọng nên sớm tới một chút". Lúc này một câu như thế để cho người nghe cũng không hiểu Doanh Thiên là có ý gì.

Càn Khôn lúc này đã trở nên điên cuồng. Mất đi lý trí. Giờ phút này có lẽ hắn chỉ còn là một cái khát máu quái vật.

Lấy tốc độ kinh khủng. Càn Khôn xuất hiện trước mặt Doanh Thiên.

Một tay hóa trào vô đi xuống.

Một trào này bị Doanh Thiên một tay ngăn lại.

Nhưng là dưới sức ép khủng bố như vậy. Phương viên vạn dặm đại địa đều bị đánh cho sụp xuống hàng ngàn trượng. Hóa thành một cái khổng lồ thung lũng.

Tiếp đó Doanh Thiên một cước đá ra.

Chỉ thấy nặng nề một cước này đem Càn Khôn đá bay. Trên người xúc tu rụng đi không ít.

Càn Khôn lần nữa đứng lên. Hắn điên cuồng gào thét. Tiếng gào thét chói tai vang xa trăm vạn dặm. Đem những cái kia người nghe được thét cho chảy máu tai.

Rốt cuộc. Từ dưới mặt đất mọc lên một đầu to lớn xúc tu. Ngay sau đó là hàng loạt xúc tu khác mọc lên.

Xúc tu này to lớn tới khoảng 50 người ôm không hết. Độ dài tới hàng vạn trượng. Trên xúc tu có từng đạo màu đen hoa văn luân chuyển. Cực kỳ quỷ dị.

Những xúc tu này phân bố khắp Nhật Nguyệt Thần Giáo mà mọc lên.

"Đó là cái gì". Có người không khỏi sợ hãi hỏi.

Lúc này ngoại trừ Thiết Thần cùng hắn 2 vị Huỳnh Đệ và Tử Nghiên. E rằng toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo người đều không biết nó là cái gì.

Chỉ thấy trên đỉnh những xúc tu kia lúc này chính là mọc ra từng cái miệng rộng lớn.

Những cái miệng này chứa hàng ngàn cái nhọn hoắt răng nhọn chi chít. Trông cực kỳ đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Bại trốn

Lúc này đây. Từng đầu xúc tu kèm theo những cái miệng kia chính là trực chỉ Doanh Thiên mà hướng về.

Ngay sau đó. Trên mỗi chiếc xúc tu cái miệng kia há ra thật lớn.

Một cỗ lực lượng hủy diệt cực kỳ khủng bố được ngưng tụ bên trong nó.

Tại bên trong mỗi cái miệng lớn kia tựa hồ tồn tại một cái lỗ đen khổng lồ. Có thể thôn phệ Thiên Địa vạn vật.

Kinh khủng khí tức tàn sát mà ra đem Nhật Nguyệt Giới toàn bộ rung chuyển.

Lúc này. Trên Nhật Nguyệt Giới toàn bộ sinh linh đều bị cỗ khủng bố khí tức này trấn cho nằm bẹp xuống.

Về phần Chư Thần còn lại. Bọn hắn đều đã sớm chạy ra Nhật Nguyệt Giới đứng trong tình không mà quan sát.

Cho dù là Thần. Đều cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.

"Doanh Thiên. Ta cũng không tin ngươi có thể đỡ một chiêu này". Càn Khôn hét lớn.

Quả thực. Để làm ra một cái này thủ đoạn. Hắn là hao tổn vô số tâm huyết

Bỏ ra cực kỳ khổng lồ đại giới. Nếu là thất bại. Hắn cái mạng này cũng khó mà giữ nổi.

Rốt cuộc. Bên trong miệng của những cái xúc tu kia bạo phát đi ra một tia hắc ám lực lượng cực kỳ cuồng bạo. Tất cả đều hướng Doanh Thiên bắn tới.

Cỗ lực lượng này hoàn toàn đem toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo lãnh địa cho san bằng.

Cũng may. Cỗ lực lượng này đã đc khống chế để có thể nâng cao nhất sức sát thương. Nếu không, chỉ riêng lực lượng bạo phát đi ra đều có thể đem Nhật Nguyệt Giới cho nổ tung. Khi đó ức vạn sinh linh cũng sẽ tan thành mây khói.

Tại thời điểm những tia hắc ám lực lượng kia bắn tới. Doanh Thiên bàn tay lật lại. Lập tức, từng dòng cổ lão ký tự hiển hiện.

Những ký tự này vô cùng cổ lão huyền ảo. Tựa như từ thừa sơ khai mới bắt đầu liền đã hình thành. Nó giống như một bản vô thượng thiên chương. Cát chứa vô thượng đại đạo chân lý.

Chỉ thấy từng dòng ký tự này diễn hóa vô cùng ảo diệu. Để cho người xem không hiểu.

Sau đó những dòng ký tự này chính là hướng những tia lực lượng hắc ám cuốn tới.

Lực lượng hắc ám cỡ nào kinh khủng. Cỡ nào hủy diệt. Từng dòng ký tự cổ lão kia lộ ra có chút không có ý nghĩa.

Nhưng là thời điểm lực lượng hắc ám cùng cổ lão ký tự chạm vào nhau. Giống như hắc ám gặp phải thần thánh quang minh.

Từng tia lực lượng hắc ám trong nháy mắt tan rã. Giống như một tôn ác ma gặp phải một vị Thánh Phật. Trong nháy mắt bị độ hóa.

Khắp Thiên Địa lúc này tràn đầy phật lực. Từng tiếng phật âm vang vọng khắp nơi. Tựa hồ như có ngàn vạn tôn thánh phật cùng nhau tụng kinh vậy.

Tại dưới phật lực thâm thấu. Lúc này bất cứ nhánh cây, cọng cỏ, hòn đá đều tràn đầy phật tính. Cả vùng đất này trở nên giống như một mảnh phật thổ.

Phật lực cường đại đem toàn bộ hắc ám lực lượng đều tịnh hóa rồi.

Những xúc tu kia lúc này đều đã bị vô thượng cổ lão ký tự in lên.

Những ký tự này lập tức đối với xúc tu tiến thành tịnh hóa. Từng đạo cổ lão ký tự phát ra vô tận phật quang tiến hành trấn áp.

Chỉ trong chớp lát. Vừa rồi còn là tà ác vô cùng xúc tu liền nhanh chóng biến đổi.

Chỉ thấy từng cái miệng máu kia lúc này tách ra, những chiếc răng nhọn cũng tùy theo mà biến đổi. Rốt cuộc chiếc miệng máu kia hóa thành một đóa khổng lồ kỳ lạ hoa. Mà xúc tu cũng là bị mộc hóa biến thành mộc thụ.

Toàn bộ xúc tu biến đổi đằng sau. Nhật Nguyệt Thần Giáo chính thức biến thành một mảnh phật thổ. Trở nên thần thánh vô cùng. Không còn tà ác khí tức.

Càn Khôn lúc này cũng đã bị vô thượng thiên chương trấn áp hoàn toàn.

Từng đầu ký tự ẩn trong thân thể hắn. Khiến cho hắn thống khổ gào thét vang trời.

Doanh Thiên lắc đầu nói ra:"Thất vọng. Lực lượng của nó cỡ nào cường đại. Ngươi rốt cuộc đều không kéo ra nổi 1".

"Nhàm chán". Doanh Thiên đưa tay ra chụp một cái.

Lập tức xung quanh Càn Khôn không gian lập tức sụp đổ.

Cái này cũng không phải là sụp đổ không gian đơn giản như vậy. Mà là có bao gồm thời không loạn lưu. Không gian yên diệt.

Cái này là triệt để đem thời gian cùng không gian pháp tắc tại nơi đó phá hủy rồi. Khiến cho thời không hỗn loạn.

Cái này cho dù là Thần cũng vô pháp thoát khỏi.

Lập tức. Càn Khôn thân thể quái vật kia bị không gian loạn lưu xé nát. Máu tươi bắn tung tóe khắp nơi. Sau đó lại bị hư vô thôn phệ. Cái gì cũng không có để lại.

Nhưng là trong khoảnh khắc kia. Một tia nhỏ bé hắc khí vẫn là đào thoát. Chui xuống mặt đất biến mất vô tung.

Tất nhiên cái này làm sao qua nổi Doanh Thiên con mắt. Chỉ là hắc khí không có đi ngăn cản mà thôi. Nhưng là trên miệng hắc khí lóe lên một tia như có như không ý cười.

Lúc này. Toàn bộ đều yên tĩnh trở lại.

Thật lâu sau đó. Từ Nghiên mới là chạy đến hỏi:"Hắc khí đã chết sao? ".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại:"Coi như đi".

Cũng lúc này. Thiết Thần cùng 2 vị huynh đệ của mình mới dám tiến lại gần. Chắp tay đối với Doanh Thiên hành lễ:"Tạ đại nhân ra tay cứu vớt Nhật Nguyệt Giới".

Mặc dù Nhật Nguyệt Thần Giáo coi như đã hủy bỏ. Nhưng là người còn. Nhật Nguyệt Giới còn. Chỉ cần lần nữa xây dựng lại là được.

Sau đó hắc khí cười khò:"Không biết 2 vị giáo chủ trở về sẽ là cảm tưởng gì đây".

2 vị giáo chủ rời đi Nhật Nguyệt Giới đã lâu. Lần này trở về chắc hẳn sẽ nhận to lớn bất ngờ.

"Nguyệt Nhi bọn hắc khí.... ". Từ Nghiên vội nói.

"Yên tâm, còn tốt". Doanh Thiên mỉm cười sau đó nói tiếp:"Còn không đi ra, muốn trốn tới bao giờ".

Quả nhiên. Tại dưới lòng đất phát ra trầm đục thanh âm. Tựa như có món đồ gì đó muốn phá đi ra.

Ngay sau đó. Một cái to lớn thân ảnh từ dưới mặt đất chui lên.

Thân ảnh này tràn đầy Tịch Diệt khí tức. Cực kỳ cổ lão tang thương.

Trông thấy cái này, để cho Thiết Thần con mắt không khỏi co lại. Hắc khí tinh tế cảm thụ một chút liền không khỏi giật mình kinh hãi.

Nói không ngoa chút nào. Bên trong thân ảnh này lực lượng cực kỳ khủng bố. Chỉ một ngón tay ấn xuống đều có thể đem cái này Nhật Nguyệt Giới đều ấn nổ.

Tất nhiên đây là trong trường hợp lực lượng có thể bạo phát đi ra.

Lúc này. Bên trong thân ảnh này nhảy ra 4 người một thú. Chính là Nguyệt Nhi. Ma Âm. Mộng Điệp. Tuyết Ngao Linh cùng tiểu hùng con gấu kia.

"Thế nào có vui hay không". Doanh Thiên liếc Nguyệt Nhi nói.

"Hừ. Lão đầu kia muốn hại ta, lại không làm gì được ta. Thật đáng chết". Nguyệt Nhi một bộ chống nạnh hừ hừ nói ra. Một dáng rất là uy khuất.

Trên thực tế. Lúc ấy, Càn Khôn là đem bọn họ bắt đi. Ban đầu còn tưởng là hắc khí ra tay cứu giúp. Nhưng là sau đó hắc khí lập tức muốn đoạt xá Nguyệt Nhi. Tất nhiên mấy người Ma Âm không đủ năng lực ngăn cản hắc khí.

Đúng lúc đó. Nguyệt Nhi đem Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân thể ra. Đem mấy người bao bọc lại. Khiến cho Càn Khôn không thể làm gì được.

Tiếc là Nguyệt Nhi không đủ năng lực. Nếu không chỉ cần dựa vào Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân thể liền có thể đem Càn Khôn ấn chết.

"Tốt, trở về ăn uống một lượt. Ta cũng mệt". Doanh Thiên một bộ mệt mỏi nói ra.

Rất nhanh. Dưới sự huy động toàn bộ lực lượng nhân sự. Nhật Nguyệt Thần Giáo lần nữa tạm thời trùng kiến lại. Ổn định chỗ ở cho các đệ tử.

Ngay lúc toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo trên dưới bận rộn.

Doanh Thiên cùng Từ Nghiên đã đứng phía trước lối vào Vô Ngục.

Vô Ngục. Đây là địa phương năm đó 2 vị giáo chủ phát hiện. Nhật Nguyệt Thần Giáo cũng lấy nó làm nền móng mà xây dựng lên.

Rất cuộc. Doanh Thiên dẫn Từ Nghiên tiến vào trong.

Bên trong Vô Ngục thực chất là một dạng hang động. Chỉ là cái này hang động cực kỳ to lớn cùng rắc rối. Chính là như mê cung một dạng.

Thêm vào đó bên dưới Vô Ngục tồn tại kỳ quái lực lượng. Ngăn cản tu sĩ hồn lực. Cho dù là Thần cũng cần hao tổn không ít thời gian mới có thể không lạc lối.

Càng đi vào sâu. Lực lượng kỳ dị bên trong càng ngày càng tăng lên. Lúc này. Cho dù là Tử Nghiên cũng đã cùng phạm nhân không khác gì nhau. Toàn bộ lực lượng của nàng đều bị áp chế.

Lúc này tại trên đường đi đã có thể thấy được từng cỗ từng cỗ thi thể. Những thi thể này là những người đã từng tiến vào Vô Ngục và chết ở trong.

Bọn hán thi thể có chút quái lạ. Giống như là bị biến thành quái vật một dạng. Nhưng lại chết khô cứng đờ.

Lúc trước Tử Nghiên nhìn thấy con cho rằng đây là bên trong Vô Ngục quái vật đây. Nhưng là nhìn kỹ lại trên người bọn hán vẫn còn lại y phục Nhật Nguyệt Thần Giáo. Cho nên nàng suy đoán đây là người trước đó tiến vào Vô Ngục. Trên thực tế cũng là như vậy.

Lúc này trong không khí đã xuất hiện từng dòng lượn lờ quỷ khí. Chúng giống như rắn bay lượn trong không trung vậy. Lập tức muốn tiến vào thân thể 2 người. Chỉ là thời điểm lại gần đều vô thanh vô tức tiêu tán đi.

Lúc trước nếu không phải Doanh Thiên trên người Tử Nghiên đụng tay chân thì e rằng Tử Nghiên đã sớm biến thành một bộ thi thể kia.

Lúc này trên mặt đất xuất hiện đại lượng màu đỏ tinh thạch. Càng sâu bên trong số lượng tinh thạch màu đỏ càng lớn. Rốt cuộc toàn bộ hang động đều do tinh thạch màu đỏ này tạo thành.

Càng đi sâu vào trong. Số lượng thi thể càng ít đi. Nhưng là chứng tỏ khi còn sống bọn hán càng cường đại.

Rốt cuộc. Tại liên tục đi sâu xuống dưới. Cũng không biết qua bao lâu. 2 người rốt cuộc tới đáy hang động.

Nơi đây chính là giống như một cái khác biệt thế giới. Toàn bộ đều cấu thành từ tinh thạch màu đỏ.

Trần ngập tà ác khí lực quanh quẩn trong không gian. Tại địa phương này, coi như Thần cũng mơ tưởng an toàn.

Lúc này. Thứ hấp dẫn ánh mắt Doanh Thiên chính là phía dưới kia.

Thứ đồ vật kia vô cùng khổng lồ. To lớn đến giống như một dãy sơn mạch vậy. Đồ vật này giống như một tôn khổng lồ quái thú đang nằm yên tại đó. Nó phát ra cực kỳ tà ác khí tức.

Bất kể là ai, đứng tại đây thời điểm nhìn lên đồ vật kia đều không khỏi rợn tóc gáy.

Nếu là tầm mắt của người đủ lớn. Người nhất định sẽ giật mình khi phát hiện. Thứ đồ vật này chính là một cái kỳ quái cánh tay. Trên cánh tay này mọc lên mấy cái xúc tu cùng vài chiếc sừng nhọn.

Thật khó tưởng tượng chủ nhân của cánh tay này là cỡ nào to lớn.

Lúc trước. Tử Nghiên nhìn thấy cánh tay này đều hoảng sợ không thôi. Nàng cũng thắc mắc không biết đến cùng là dạng gì sinh linh thân thể mới to lớn như vậy.

Đi tiếp một chút. Đến đoạn kia, liền có thể nhìn thấy cánh tay này bị chặt đứt, tại chỗ vết thương kia còn chảy ra màu đỏ sậm huyết dịch. Mà lại, huyết dịch này hay là có sinh mệnh. Cực kỳ linh động.

Chỉ thấy huyết dịch này chính là thấm xuống dưới. Sau đó vô thanh vô tức lặn mất.

Cái này liền rõ ràng, xung quanh nơi này màu đỏ tinh thạch, chính là do huyết dịch từ cánh tay này chảy xuống thấm vào đại địa mà hình thành.

Trên thực tế. Năm đó 2 vị giáo chủ là tìm thấy nơi này. Sau đó bọn hán phát hiện bên trong tồn tại loại tinh thạch màu đỏ này. Mà loại này tinh thạch màu đỏ chính là bảo vật tu luyện. Cho dù là Thần cũng có tác dụng cực kỳ lớn.

Cho nên bọn hán phong bế nơi này. Lấy tinh thạch màu đỏ làm căn cơ. Xây dựng lên Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Hiện nay 2 vị giáo chủ đã là Thần Vương. Nhất định cùng nơi này có liên quan cực lớn.

Tất nhiên, về phần cánh tay này tồn tại, e rằng cũng chỉ có 2 vị giáo chủ biết tới. Về phần người khác, có lẽ chỉ biết nơi này có một mỏ tinh thạch bảo vật mà thôi.

Mà lại, một mỏ khổng lồ như thế tinh thạch nếu là để lộ ra ngoài, tất sẽ đưa tới vô số kẻ tranh đoạt. Cho nên cái này liệt vào bí mật của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Lúc này. Doanh Thiên nhìn chằm chằm vào vết chém. Ở đó vẫn còn lưu lại từng đạo kim quang lực lượng.

Mà lại, những đạo kim quang này ẩn chứa cực kỳ khủng bố đao tước.

Tinh tế cảm thụ một chút, Doanh Thiên mỉm cười:"Tiểu tử này, khá lắm".

Tất nhiên là Doanh Thiên biết được người đã đem cánh tay này chém xuống là ai.

Sau đó hắn đưa tay lên. Toàn bộ kim quang còn sót lại lập tức bị hắn thu lấy. Sau đó đưa cho Từ Nghiên.

Lúc trước. Kim quang lực lượng còn sót lại là rất nhiều. Nhưng là đã bị Từ Nghiên thu đi. Tại thời điểm đó, nàng căn bản chịu không nổi lực lượng ở nơi này. Cho nên quyết định rút đi, khiến cho còn sót lại một chút.

Doanh Thiên nói:"Người có thể hấp thu lực lượng này. Chúng ta có được tư cách nhận tiểu tử kia truyền thừa, chờ hoàn toàn đem nó tiếp thu. Có thể đạt được hoàn chỉnh truyền thừa của hắn".

Từ Nghiên nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn cánh tay khổng lồ kia hỏi:"Công tử, rốt cuộc là dạng gì sinh linh".

"Rất nhanh người liền biết". Doanh Thiên mỉm cười.

"Mạnh cỡ nào". Từ Nghiên lại hỏi.

"Người cho rằng vô địch là cái dạng gì đâu".

Từ Nghiên trầm ngâm đáp:"Thần Đế sao".

"Nó, đồ Thần Đế như gà". Doanh Thiên chỉ cánh tay kia cười đáp.

Cái này để Từ Nghiên không còn dám tưởng tượng. Lấy nàng hiện tại thực lực. Kiến thức quá nhiều liền không tốt. Cho nên nàng không tiếp tục hỏi.

Lúc này. Tại một thế giới khác.

Thế giới này cực kỳ quái lạ. Nơi này thế giới chính là không có bầu trời. Bên trên là một mảnh vô ngần tinh không. Toàn bộ Thiên Địa chính là một mảnh đen tối yên tĩnh vô cùng.

Bên trên đại địa. Nơi này mọc đầy các loại trân quý tiên dược, thánh dược, thậm chí có tiên dược, thánh dược sống qua hàng kỷ nguyên. Đã dần sinh ra linh trí.

Chưa kể. Các loại vô cùng quý hiếm bảo thạch. Tiên kim, thánh thạch rải đầy trên mặt đất.

Nếu là có cường giả ở đây nhìn thấy đảm bảo con mắt liền sẽ hóa đỏ. Trân quý tiên dược mọc đầy như cỏ dại, quý hiếm thánh thạch rải đầy đất như đá vụn. Đây là một cái cỡ nào khổng lồ tài phú. Để bất kỳ ai cũng phải đi thềm muốn. Để bất kỳ ai cũng không dám đi tưởng tượng.

Tại thế giới này. Khí tức cực kỳ kỳ dị. Vừa có một loại cổ lão tang thương. Chứng tỏ nơi này đã có lịch sử vô cùng dài đằng dặc. Đã trải qua vô số thương hải tang điền.

Vừa có một loại đế hoàng khí tức, từng tia đế khí trôi nổi trong không gian. Lại vừa có một loại kỳ dị tử khí.

Loại tử khí chỉ có ở nơi có người chết một dạng.

Trên đại địa khổng lồ. Sắp xếp lấy từng tòa khổng lồ kiến trúc. Nếu là nhìn kỹ liền phát hiện. Mỗi một tòa khổng lồ kiến trúc này đều giống như phần mộ một dạng.

Tại những phần mộ này đế hoàng khí tức cực kỳ nồng đậm. Đế uy kinh khủng hạo đặng phát ra. Nói không chút nào ngoa. Nếu là có Thần Đế ở đây trong nháy mắt đều sẽ bị Đế Uy này đè chết. Mà lại trên mỗi một tòa phần mộ đều sẽ có thuộc vệc riêng mình ẩn ký.

Lúc này. Tại một tòa phần mộ bỗng nhiên bạo phát đi ra cực kỳ khủng khiếp đế uy. Thánh quang phóng lên chiếu rọi thiên địa.

Ngay sau đó. Chỉ thấy một bóng người từ phần mộ đi ra.

Đây là một cái nam tử.

Nam tử này bề ngoài ước chừng 25,26 tuổi. Thân mặc một bộ hắc long bào. Hắn khuôn mặt cực kỳ tuấn tú. Lộ ra chính là thiên tử một dạng.

Đúng lúc này. Từ xa chạy tới một cái lão giả. Lão giả này mặc dù mặt mũi già nua vô cùng. Râu tóc trắng tinh. Ăn mặc vô cùng bình thường chính là một kiện áo bố. Nhưng là trên người lão giả này Đế Uy không thể so với nam tử kia yếu. Thậm chí còn mạnh hơn.

Nhưng là lão giả này lại đối với nam tử kia cung kính hỏi:"Đế Quân, có chuyện gì kinh động".

Nam tử kia liếc nhìn lão giả này nói:"Ngọc Lão, một thế này do ngươi đến canh mộ sao".

Lão giả kia cung kính gật đầu:"Bẩm Đế Quân, chính là".

Nam tử khuôn mặt có thể nói là không có cảm xúc. Nhưng là lại lóe lên một tia hưng phấn cùng xúc động. Hắn chậm rãi đáp:"Phụ Thân đã tỉnh, ta vừa cảm nhận được hắn".

Nghe nam tử này nói vậy, lão giả kia cũng không khỏi xúc động theo. Mang theo một vẻ vui mừng hỏi lại:"Là thật. Đế Tôn đã tỉnh lại sao".

"Ân, chắc chắn, vừa rồi ta cảm thụ được, nhất định không sai". Nam tử kia gật đầu chắc chắn nói.

Ngay lập tức. Lão giả kia vui mừng nói lớn:"Đế Tôn đã trùng sinh".

Ngay sau câu nói này.

Khắp nơi trong thế giới này. Từng tòa mộ phần đều là phát ra thánh quang. Sau đó từng đạo thân ảnh đua nhau hiện thân.

Có là lão giả, có là lão ấu. Cũng có trung niên, trẻ tuổi. Thậm chí nữ hài cũng nam hài bộ dáng đều có, cũng có không phải hình người. Có là long tộc. Phượng tộc. Thú tộc,...

Nhưng là bọn hắn điểm chung chính là tất cả đều có kính người Đế Uy.

Hơn trăm người trong chốc lát đều tiến về chỗ nam tử kia. Đồng loạt hành lễ:"Bái kiến Đế Quân".

Ngay sau đó bọn hắn đồng loạt hỏi tới:"Đế Quân, Đế Tôn đã tỉnh sao? ".

"Ân, phụ thân đã tỉnh. Đoán chừng một thế này liền sẽ trở. Lại". Đế Quân đáp lời.

"Tốt quá, vậy chúng ta lại sắp có thể lần nữa tái hiện nhân gian". Một vị trong đó mừng rỡ nói ra.

"Bây giờ còn sớm. Phụ Thân vừa vận thức tỉnh. Vẫn còn chưa hồi phục. Còn cần một đoạn thời gian. Chúng ta cũng nên làm một chút chuẩn bị để tiếp đón phụ thân đi". Đế Quân nói ra.

"Xin nghe Đế Quân phân phó". Ở đây chư vị đều đồng thanh đáp.

Đế Quân hướng lão giả kia nói ra:"Ngọc Lão. Ngươi ra ngoài, đem toàn bộ Đế Tử bên ngoài đều gọi trở về, cũng thông báo cho toàn bộ Thiếu Đế hành sự cẩn trọng. Phụ Thân tỉnh lại chắc chắn không gạt được Thiên Đạo đám lão giả kia. Nhất định bọn hắn sẽ có động tĩnh".

Dừng một chút lại nói tiếp:"Thông báo cho bên ngoài chư vị Đế Vương triển khai kế hoạch. Kêu mấy vị Đế Chủ sẵn sàng chờ lệnh, về phần mọi người cũng không cần lo lắng, phụ thân bản lĩnh các ngươi đều rõ. Trở về thôi".

Nghe phân phó, chư vị ở đây cũng là nín lại vui mừng trở về phần mộ của mình. Tiếp tục ngủ say xuống. Bọn hắn đang rất mong chờ một ngày tái hiện nhân gian. Đem kẻ thù vùi dập một lần.

Lúc này Ngọc Lão mới chậm rãi hỏi:"Đế Quân. Vậy còn Đế Hoàng cùng Đế Tổ bọn hắn".

Lúc này. Đế Quân ánh mắt hướng về phía sâu bên trong kia. Nơi đó tồn tại một đám phần mộ khác nói ra:"Bọn hắn do đích thân phụ thân phong ấn xuống. Cũng chỉ có phụ thân mới có thể mở ra phong ấn. Bọn hắn tình huống cũng không tốt. Nên chờ".

"Vậy tiếp theo ngươi làm gì?". Ngọc Lão hỏi tiếp.

"Ta sắp đột phá. Chờ đột phá sẽ ra ngoài một phen". Nói đoạn con mắt hướng lên bầu trời nhìn tới. Trong mắt lóe lên từng tia sâu thẳm tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Mỗi câu

Nhật Nguyệt Thần Giáo hôm nay vẫn như mọi hôm. Trên dưới vẫn là đang bận rộn trùng kiến.

Bỗng nhiên trời đất bỗng nhiên tối sầm. Toàn bộ bầu trời trở nên âm u vô cùng.

Ngay tại thời điểm mọi người vẫn còn chưa hiểu chuyện gì. Một vầng minh nguyệt dâng lên toát ra êm dịu ánh sáng chiếu rọi khắp nơi.

Ngay sau đó. Trên vầng minh nguyệt này xuất hiện một cái mĩ lệ bóng người. Không có ai nhìn rõ nàng ra sao bộ dáng. Nhưng là tuyệt có thể khẳng định. Đây nhất định là một cái tuyệt mĩ nữ tử.

Quan trọng là nữ tử này trên thân thần uy hạo đẳng. Vương giả khí tức tràn ngập thiên địa. Dấu hiệu cho Thần Vương cảnh giới.

Lúc này, bất kỳ ai đều có thể đoán được. Nữ tử này chính là một trong 2 vị giáo chủ Nguyệt Thần.

Nguyệt Thần nhìn thật lâu Nhật Nguyệt Thần Giáo bộ dáng. Trong lòng không khỏi cảm khái. Rồi đi không lâu. Khi trở về lại là bộ dáng này.

Trên thực tế nàng đã nhận được Thiết Thần cấp báo. Biết được chuyện xảy ra. Cho nên mới cấp tốc trở về. Về phần Nhật Thần. Hẳn là còn có sự tình không thể dứt ra. Cho nên không thể trở về cùng nàng.

Rất nhanh. Một bóng người xuất hiện bên cạnh nàng. Chính là Thiết Thần. Hẳn đối với Nguyệt Thần nói gì đó. Sau đó cả 2 biến mất.

Lúc này. Doanh Thiên chính là đang ngồi trước cánh tay khổng lồ kia hộ đạo cho Tử Nghiên.

Dưới Doanh Thiên trợ giúp, Tử Nghiên chính là đang tiếp nhận truyền thừa.

Phải biết, truyền thừa này thuộc về một vị cực kỳ khủng bố nhân vật. Người này cùng Doanh Thiên chính là cực kỳ thân thiết.

Lúc này đây, viên kim châu kia lơ lửng trên đầu Tử Nghiên. Từng dòng văn tự từ trên viên kim châu này ào ạt truyền vào trong thức hải của nàng.

Cực kỳ khổng lồ tin tức cùng kiến thức trong nháy mắt tiến vào khiến cho nàng đại não đau nhức. Cũng may có Doanh Thiên hộ pháp. Bằng không thậm chí có thể khiến cho nàng nổ banh não.

Đúng lúc này. Không gian có chút động.

Phát hiện điều này, Doanh Thiên nhẹ nhàng đưa ngón tay ra ấn một cái. Lập tức không gian Vô Ngục trở nên cực kỳ kiên cố. Giờ phút này cho dù là Thần Vương cũng đừng hòng đem không gian làm cho nổi một gợn sóng.

Trải qua hơn 1 canh giờ sau đó. Tử Nghiên rốt cuộc hoàn thành tiếp nhận truyền thừa.

Lúc này nàng khí chất lại càng khác biệt. Tựa hồ như một tôn nữ đế, lại vừa như một đầu chân long.

Long tức cùng đế khí trên người nàng tán mát ra cực kỳ thần thánh. Dù để cho trên thế gian mỹ nhân đều ảm đạm phai mờ.

Sau đó. Doanh Thiên liền đối với không gian giải khai phong bế. Lập tức có 2 bóng người từ trong không gian nhảy ra. Bộ dáng có chút chật vật.

2 người kia chính là Thiết Thần cùng Nguyệt Thần.

Thiết Thần ban đầu nói muốn dẫn Nguyệt Thần tới gặp Doanh Thiên. Nhưng là Nguyệt Thần lại trực tiếp sử dụng không gian na di cuốn Thiết Thần trực tiếp tới gặp Doanh Thiên.

Nhưng là không ngờ lại bị Doanh Thiên giam cầm trong không gian. Cái này thủ đoạn để nàng cực kỳ chấn động.

Dù sao nàng hay là một tôn Thần Vương hàng thật giá thật. Ném tại Thần Giới chính là bá chủ một phương. Cho dù là tại Thần Đình kia nàng cũng có được một cái Vương Vị.

Nhưng là hết thảy tại trước mắt nam nhân này đều lộ ra không có ý nghĩa gì. Đều sao, hẳn một ngón tay đều có thể đem nàng giam tại trong không gian. Nếu là hẳn muốn nặng tay một chút, e rằng giờ này nàng đã chết.

Nén lại sợ hãi. Nguyệt Thần vẫn là tới trước mặt Doanh Thiên. Nhẹ nhàng ngồi xuống hỏi thăm "Không hay quý tính đại danh của Công Tử là gì".

"Doanh Thiên".

"Doanh Thiên? ". Nguyệt Thần lâm bầm. Nàng trước kia tại phiến Thiên Vực này nghe qua không ít tên đại nhân vật. Thời gian vừa rồi tại Thần Đình lần lộn cũng là càng nghe nhiều. Nhưng là không hề có Doanh Thiên danh tự này.

"Không hay công tử là từ đâu tới. Lại muốn đi đâu". Nàng hỏi tiếp.

Đối với vấn đề này, Doanh Thiên mỉm cười nhân nhạ đáp: "Đến từ nơi nên đến. Đi nơi cần đi".

Trả lời như vậy để Nguyệt Thần có chút mộng. Nàng lúng túng một chút rồi chỉ tới cánh tay khổng lồ kia thận trọng hỏi: "Công tử tới là vì nó sao".

"Không. Ta tới vì chủ nhân của nó". Doanh Thiên đáp lời.

"Chủ nhân của nó? ". Cái này để Nguyệt Thần còn mắt co rụt lại.

Mặc dù nói, nàng cùng Nhật Thần chính là cùng cánh tay này tiếp xúc lâu nhất. Nhưng là nàng cũng chưa hề biết, cũng chưa hề nghe qua đến cùng là dạng gì tồn tại mới là chủ nhân cánh tay này. Tồn tại này nhất định cực kỳ khủng bố đáng sợ.

"Các ngươi hay là may mắn". Doanh Thiên liếc nhìn nàng ý vị thâm trường nói ra.

"Xin công tử chỉ giáo". Nguyệt Thần trịnh trọng nói ra. Nàng rất tò mò muốn biết.

Bởi vì năm xưa. Nàng cùng Nhật Thần vốn là huynh muội. Tại thời điểm thành thần về sau. 2 người chính là may mắn tìm thấy nơi này. Ban đầu tìm thấy huyết thạch kia còn cho rằng đây là một mỏ bảo thạch mà thôi.

Nhưng là khi tiến sâu vào trong Vô Ngục liền phát hiện ra cánh tay này. Khi đó, lấy bọn hắn thần cảnh tu vi còn thiếu chút mất mạng.

Cho đến về sau lợi dụng huyết thạch tu luyện khiến cho tu vi nâng cao 2 người mới lại lần nữa thăm dò cánh tay này. Cũng chính là nhờ có đại lượng huyết thạch kia. Mới khiến cho 2 người tu vi đại tăng. Nhất cử trở thành Thần Vương.

Trở thành Thần Vương về sau. Bọn hắn tiếp tục tìm hiểu cánh tay kia. Chỉ tiếc là bất kỳ cái gì đều không tìm hiểu ra tới.

Doanh Thiên cũng không có vòng vo trực tiếp nói ra: "Đồ vật này, không phải các ngươi có thể nhúng đồ vật. Vẫn là rời đi đi thôi".

Nghe vậy. Nguyệt Thần có chút khó xử. Dù sao đây là bọn hắn tìm thấy. Nếu là có thể giải khai trong đó bí mật. Có lẽ sẽ đạt được kinh người thành tựu.

Vì cánh tay này. Bọn hắn tiến về Thần Đình làm rất nhiều chuyện. Tìm hiểu rất nhiều thứ.

Nhưng là hiện tại Doanh Thiên lại muốn nàng rời đi. Cái này để nàng không cam lòng.

Nhưng là đúng lúc này. Toàn bộ Vô Ngục như rung chuyển. Cái này rung động giống như dưới lòng đất có một tôn khổng lồ quái vật di chuyển vậy.

Chỉ thấy trên cánh tay khổng lồ kia mấy ngón tay vậy mà cử động. Chính nó đã gây nên Vô Ngục rung động.

Nhưng là hết thảy chỉ động một lát mà thôi. Sau đó lại im ắng xuống.

Doanh Thiên mỉm cười nói: "Sắp tới".

Cái này để Nguyệt Thần giật mình. Bởi vì từ trước đến nay nàng đều chưa thấy qua cánh tay này di động.

"Chẳng lẽ nó còn sống sao". Không hiểu sao nàng bất chợt hỏi như vậy.

Hỏi đến câu này nàng đều không dám chắc. Bởi vì nếu như nó chỉ là một cánh tay chết mà nói. cũng không có gì lạ.

Nhưng nếu là cánh tay này còn sống. Vậy liền đáng sợ. Cực kỳ đáng sợ.

Doanh Thiên liếc nhìn nàng nói ra: "Nó vẫn luôn còn sống, chỉ là bị phong ấn xuống mà thôi".

Quả thực. Tại thời điểm cánh tay này bị chém xuống. Người chém xuống cánh tay này có lưu lại trên vết chém lực lượng cường đại. Phong ấn cánh tay này lại.

Nhưng là cỗ lực lượng kia đã bị Doanh Thiên hoàn toàn thu lấy. Cho nên cánh tay này muốn sống lại.

Lúc này. Xa xôi trong tinh không kia. Một nhóm người đang cấp tốc tiến về Nhật Nguyệt Giới.

Nhóm người này có 7 người. 2 nữ và 5 nam.

Dẫn đội chính là một cái cực kỳ trẻ tuổi thanh niên. Nhưng là hắn trên người khí tức hoàn toàn vượt trội những người còn lại.

Mà lại. 6 người kia trên người vương giả khí tức hiển hiện. Rõ ràng đều là Thần Vương cảnh giới.

Có thể nói, một nhóm này Thần Vương cường giả tại trong tinh không vượt qua. Đều đem rất nhiều thần linh yếu kém dọa cho giật mình.

"Sắp tới hay chưa". Lúc này thanh niên dẫn đội kia mở miệng hỏi.

Bên cạnh hắn là một cái nam tử khác. người này trên thân có một cỗ nhiệt nóng bỏng. Đối với thanh niên kia cực kỳ cung kính đáp: "Bẩm Viễn Thiệu, đã sắp tới, vượt qua 2 cái thiên vực nữa là tới".

"Vậy lập tức vượt qua không gian". Thanh niên này ra lệnh. Sau đó không gian pháp tắc hiển hóa. Một cái trùng động không gian lập tức mở ra. Đem nhóm người này đưa vào.

Trong nháy mắt. Trước mặt bọn hắn đã là Nhật Nguyệt Giới.

Nhìn tòa thế giới này. Một cái nữ tử xinh đẹp bữu môi khinh thường nói ra: "Hừ, một cái phàm nhân thế giới này liệu có được cái gì báu vật".

Đối với nữ tử này coi thường. Cũng không có ai nói gì. Sau đó bọn hắn lập tức giáng lâm.

Ngay lập tức. Trên Nhật Nguyệt Giới toàn bộ sinh linh đều giật mình. Bởi vì từ thiên ngoại một cỗ không thể kháng cự uy áp giáng lâm.

Sau đó trên thiên không xuất hiện 7 đạo to lớn thân ảnh. Lộ ra uy nghiêm cực kỳ.

Chúng sinh linh đều không tự chủ được mà cúi đầu dập bái.

Về phần chư thần Nhật Nguyệt Giới đều là hiện thân bá kiến: "Bá kiến chư vị Thần Vương".

Bọn hắn mấy cái này thần chỉ là ở trên Nhật Nguyệt Giới. Cũng không có gia nhập Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Cho nên không có chết trong trận chiến kia.

Ở bên trong Vô Ngục. Nguyệt Thần nhíu mày. Nàng thật không nghĩ tới đám người này sẽ tìm đến tận nơi.

"Ta ra ngoài một chút". Nguyệt Thần nói.

Nhưng là nàng còn chưa có đi ra. 7 đạo thân ảnh đã xuất hiện.

Nhìn thấy bên cạnh thanh niên kia nam tử. Nguyệt Thần lộ ra vẻ không vui nói ra: "Đại ca. Ngươi sao lại đưa bọn hắn tới".

Thì ra. Nam tử kia chính là Nhật Thần. Cũng chính là Nguyệt Thần huynh trưởng.

"Không có gì, Viễn Thiếu sẽ giúp chúng ta". Vừa nói dứt câu. Nhật Thần con mắt hướng Doanh Thiên nhìn tới nói ra: "Hắn là ai".

Nghe Nhật Thần hỏi. Nguyệt Thần cũng là chưa biết trả lời ra sao. Cuối cùng đành nói: "Vị công tử này là Doanh Thiên".

"Công tử?. Một cái phàm nhân mà thôi, liên cút ra ngoài". Vị nữ tử xinh đẹp kia liền lên tiếng.

Nàng gọi là Huyền Ảnh. Chính là Thánh Hư Cung đời này truyền nhân. Chính là một cái nổi danh Thần Giới nữ tử.

Nhưng là Nguyệt Thần ngăn lại nói ra: "Huyền Ảnh. Nơi này cũng không phải Thánh Hư Cung. Ngươi không nên quá phận.

Lúc này. Thanh niên gọi là Viễn Thiếu kia con mắt chính là nhìn chằm chằm vào cánh tay này. Trong mắt hắn hiện lên từng dòng đạo văn kỳ lạ. Giống như đang dò xét.

Bởi vì hắn có được một đôi Thần Nhãn. Gọi là Thiên Mục. Có thể dò xét thế gian hết thảy đồ vật.

Càng dò xét, trên khuôn mặt hắn càng lộ ra vẻ khiếp sợ cùng vui mừng. Bởi vì hắn phát hiện cánh tay này quá mức kinh khủng. Nếu là có thể khai thác được lực lượng trong cánh tay này. Liền có thể để hắn một thế này thậm chí có thể vấn đỉnh Thần Đế.

Tại dò xét về sau. Hắn rút cuộc thu lại ánh mắt nhìn tới Nguyệt Thần lộ ra vẻ yêu mến mỉm cười nói ra: "Nguyệt Cô Nương. Lại gặp mặt".

Đối với Viễn Thiếu thân thiện. Ngược lại Nguyệt Thần chỉ là gật đầu.

Đúng lúc này ánh mắt Viễn Thiếu trên người Doanh Thiên đảo qua. Trong mắt lộ ra ngạc nhiên. Bởi vì hắn Thiên Mục vậy mà không nhìn thấy Doanh Thiên bất kỳ cái gì.

Nói rõ ràng. Ngoài bên ngoài khí tức Thiên Nguyên Cảnh. Doanh Thiên giống như một đoàn mê vụ. Cái gì đều nhìn không thấu.

"Vị này là....? ". Viễn Thiếu hỏi.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên nhàn nhạt trả lời. Hắn lúc này chính là ngồi trên một phiến đá. Nhẹ nhàng uống rượu. Bên cạnh Tử Nghiên vì hắn châm tửu.

Thấy Doanh Thiên có vẻ vô lễ. Nữ tử xinh đẹp kia con mắt lạnh xuống quát lên: "Hừ. Một cái phàm nhân cũng dám ăn nói trước mặt Viễn Thiếu".

Nhưng là chưa nói hết liền bị Viễn Thiếu đưa tay ngăn lại. Sau đó truyền âm nói: "Người này. Không đơn giản".

Nghe vậy. Bọn hắn mới nhìn lại Doanh Thiên một chút. Quả thực nếu là phàm nhân. Đã sớm bị bọn hắn Thần Vương khí tức ép cho nằm bẹp tại đó. Làm gì có chuyện ngồi uống rượu bình thản như vậy.

Bởi vì thường này bọn hắn cũng không cùng phàm nhân tiếp xúc. Cho nên cũng liền quên mất. Phàm nhân gặp thần chính là phải quỳ.

Doanh Thiên lúc này mới nhẹ nhàng mỉm cười nói ra: "Tôi như vậy mỹ vị. Nhất định là mỗi câu tốt".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Chuẩn bị thu lưới

Tại thời điểm Doanh Thiên nói ra câu này. Không có ai biết trong miệng hắn "mỹ vị" kia đến cùng là có ý nghĩ gì. Nhưng là có thể nghe ra được trong lời nói hắn tràn đầy trào phúng.

Lúc này. Nhật Thần mới mở miệng nói tiếp: "Vị công tử này, ngươi đến đây là có mục đích gì".

Hắn lần này đem theo trợ giúp trở về. Muốn khai thác bên trong cánh tay này lực lượng. Tất nhiên không nguyện ý có người ngoài nhúng tay.

Về phần Nhật Nguyệt Thần Giáo sự tình kia. Hắn đã sớm biết, nhưng là hắn cũng không có quan tâm. Dù sao, những người kia sống chết cùng hắn không có quan hệ gì.

Ban đầu hắn còn cho rằng. Người ra tay kia hắn là một vị nào đó cường giả. Thật không nghĩ Doanh Thiên lại như vậy bình thường bộ dáng.

Nhưng là hiện tại hắn cũng không có chút nào coi thường Doanh Thiên. Hắn biết, Doanh Thiên nhất định không tầm thường.

"Ta muốn nó". Doanh Thiên nhẹ nhàng nói ra. Tất nhiên hắn cũng không có nói rõ "nó" ở đây là cái gì.

Nhưng là mọi người đều cho rằng

Hắn muốn chính là cánh tay này.

"Hừ. Ngươi ở đâu đến. Cũng muốn nhúng chân vào vật này. Cánh tay này chính là thuộc về Viễn Thiếu". Một cái nam tử khác kiểu ngạo nói ra.

Hắn gọi là Chinh Hải. Người người gọi là Chinh Hải Thần Vương. Hắn cùng Viễn Thiếu có quan hệ cực kỳ thân cận. Chính là hộ vệ của hắn.

Nhưng là Viễn Thiếu đưa tay lên ngăn lại mỉm cười nói: "Cánh tay này lại lịch cực kỳ phi phạm. Cho dù lấy chúng ta hiện tại thực lực cũng không có cách nào có thể di chuyển nó". Suy nghĩ một chút lại nói tiếp: "Theo ta, nên là mọi người cùng nhau nghĩ cách. Vị Công Tử này. Ngươi nghĩ sao".

Hắn đây là muốn hướng Doanh Thiên đưa cảnh ô liu. Nếu là để Doanh Thiên độc chiếm. Bọn hắn tất sẽ không thể đồng ý. Nhưng là nếu chia phần đầu. Hắn tin tưởng. Doanh Thiên nhất định sẽ gật đầu.

Nhưng là Doanh Thiên lắc đầu bật cười: "Các ngươi muốn gì liền làm. Cùng ta không có quan hệ".

Nghe vậy. Khiến cho bọn hắn 7 người hết sức ngạc nhiên. Cho dù là Nguyệt Thần cũng không ngoại lệ. Nàng cũng đều cho rằng. Doanh Thiên tới đây mục đích là cánh tay này đây.

Nhưng là lời hắn vừa nói tựa hồ chính là đối với cánh tay này không có hứng thú.

"Nói như vậy. Ngươi là không muốn cùng bọn ta chia phần sao". Một cái dáng dấp to lớn Thần Vương trầm giọng nói ra.

Doanh Thiên chỉ là gật đầu không đáp.

Rốt cuộc. Viễn Thiếu vẫn là lên tiếng: "Nếu Doanh Thiên công tử không muốn, vậy chúng ta tự mình tìm hiểu một chút".

Ngay sau đó bọn hắn truyền âm trao đổi một đoạn. Tiếp đến là phân chia nhau ra đi khắp cánh tay này xem xét. Có thể nghĩ, bọn hắn đối với cánh tay này cực kỳ xem trọng.

Lúc này. Đứng bên cạnh Doanh Thiên, Từ Nghiễn nhẹ giọng hỏi: "Công tử, để mặc bọn hắn vậy sao".

Bình thường tới nói, đối mặt 8 vị Thần Vương. Nàng một cái Thông Thần Cảnh đã sớm bị đè bẹp. Nhưng là đứng bên cạnh Doanh Thiên. Hết thảy uy áp đều tiêu tán.

Doanh Thiên nhấp một chén rượu cười cười: "Sâu kiến mà thôi, có thể làm nên cái gì, chỉ có cái gọi là Viễn Thiếu kia. Có chút thú vị".

Doanh Thiên liếc mắt liền có thể nhìn ra trên người Viễn Thiếu bí mật. Cái này để hắn cảm thấy thú vị một chút.

Lúc này. Đám người Viễn Thiếu liên tục thăm dò cùng tìm hiểu. Thành thạo lại vận dụng lực lượng đi đã động cánh tay này một chút. Thế nhưng là hết thấy đều bất động.

Chỉ có Viễn Thiếu, thành thạo con mắt lại hướng về Doanh Thiên nhìn tới.

Bất tri bất giác 2 canh giờ thời gian trôi qua. Bọn hắn rốt cuộc cũng không có tìm hiểu tới cái gì.

Viễn Thiếu con mắt ngưng lại trầm ngâm nói:"Sinh linh này, chỉ e so với Thần Đế đều muốn mạnh hơn, có thể là trong truyền thuyết Tiên".

"Tiên, thế gian lại có Tiên". Mấy người còn lại đều giật mình.

Tại trong Thần Giới một mực lưu truyền. Tại phía trên Thần. Còn có Tiên.

Bất quá vạn cổ đến nay. Tiên có thật hay không vẫn còn là một câu hỏi. Không có cái gì chứng minh. Cũng không có ai nhìn thấy.

Tiên. Một mực là trong truyền thuyết tồn tại.

Tại trong truyền thuyết. Tiên chính là trường sinh bất tử.

Trường sinh bất tử nha. Đây chính là vạn cổ đến nay người người truy cầu.

Bởi vì cho dù là Thần. Mặc kệ ngời cường đại đến đâu. Mặc kệ ngời phục dụng cái gì kéo dài mạng sống thần được. Chung quy lại vẫn sẽ có ngày thọ nguyên hao hết mà chết đi.

Nói trở lại. Viễn Thiếu ngồi xuống đối diện Doanh Thiên mở miệng nói:"Không hay Công Tử tông môn là đâu".

Viễn Thiếu hỏi câu này. Là vì hắn muốn biết Doanh Thiên lai lịch.

Mặc dù hắn không rõ Doanh Thiên tu vi đạt đến trình độ gì. Nhưng là hắn tin tưởng, bất quá cũng là Thần Vương.

Mà đã là Thần Vương. Nhất định sẽ có liên hệ với Thần Giới.

Nhưng là câu trả lời lại khiến hắn nhũn mày.

"Không có". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Lập tức. Viễn Thiếu cho rằng. Doanh Thiên đây là cố ý muốn che giấu.

Nhưng là hắn cũng không có suy nghĩ nhiều. Trên miệng hắn nở một nụ cười lạnh nói ra:"Nói như vậy, nếu ngời chết tại đây, hắn là sẽ không ai biết đi".

Ngay sau đó. Một cỗ sát khí tập trung vào hắn.

"Kengggg".

Từng đạo giống như xiềng xích dựng lên. Trong nháy mắt. Một cái trận pháp được dựng lên. Đem toàn bộ Vô Ngục phong bế. Sát cơ cũng đem Doanh Thiên khóa chặt lại.

Thì ra tại vừa rồi. Bọn hắn đã âm thầm bố trí trận pháp này. Mà lại, trận pháp này cực kỳ cao thâm. Im lặng không dấu vết. Khó lòng phòng bị.

Hiển nhiên bọn hắn đây là muốn giết người diệt khẩu.

Bởi vì. Cánh tay kia quả thực quá mức trọng yếu. Đối với Viễn Thiếu là nhất định phải đạt được.

Hắn tuyệt không thể để người ngoài tiết lộ ra ngoài. Bằng không đừng nói hắn. Liền hắn gia tộc cũng khó bảo toàn.

Lập tức. Nguyệt Thần đứng lên lạnh giọng nói:"Viễn Thiếu. Ngươi muốn làm gì".

Viễn Thiếu cười trừ miễn đáp:"Nguyệt Cô Nương. Ngươi nên biết, một khi tiết lộ ra ngoài sẽ gây nên cái gì hậu quả. Ta cũng vì ngươi suy nghĩ".

Nhật Thần lúc này cũng đứng ra khuyên:"Muội. Ngươi vẫn là nên đứng sang bên này một chút. Chúng ta đến nước này đã không có đường lui".

Nghe vậy. Nguyệt Thần trong lòng liền cảm thấy chuyện không ổn. Lập tức hướng Nguyệt Thần truyền âm:"Ca, ngời lần này sai lớn. Người này cường đại cực kỳ. Cho dù các ngời một chỗ cũng khó lòng giết được".

Nghe vậy. Nhật Thần không khỏi sửng sốt. Hắn tin tưởng lời Nguyệt Thần nói. Nhưng là nghĩ đến Viễn Thiếu thủ đoạn kia. Hắn lòng tin chắc nịch truyền âm đáp lời:"Yên tâm. Viễn Thiếu lần này tới, chính là đem theo một kiện Chứng Đế Chi Bảo".

Nguyệt Thần không khỏi im lặng. Nàng lúc này cực kỳ lo lắng. Không khỏi hồi hận vì dẫn sói vào nhà.

Rốt cuộc nàng hướng Doanh Thiên chấp tay nói: "Xin lỗi công tử. Ta không can nổi họ". Sau đó Nguyệt Thần trực tiếp rời đi.

Cũng không có ai ngăn cản nàng.

"Giết người diệt khẩu sao". Doanh Thiên lộ ra cực kỳ bình tĩnh cười nói.

Lúc này, Viễn Thiếu trên khuôn mặt còn treo nụ cười. Hắn dang tay một bộ áy náy nói ra: "Thật xin lỗi. Nếu là người đã biết về cánh tay này. Nhất định không thể để người còn sống đi ra được".

"Ta hiểu được". Doanh Thiên bình thản đáp lời.

Doanh Thiên một bộ bình chân như vại kia. Để cho bọn hắn mấy người đều nghi hoặc.

Dù sao hiện tại Doanh Thiên tình thế cực kỳ nguy hiểm. Cho dù hắn có là Thần Vương. Nhưng là bên kia lại có tới 7 vị Thần Vương. Nhất là Viễn Thiếu kia đã là đỉnh phong Thần Vương.

Lại có thêm trận pháp cao thâm này khóa chặt. Cho dù là Thần Vương đều cảm thấy nguy hiểm vô cùng.

Thế nhưng là hết lần này đến lần khác Doanh Thiên vẫn là bình thản

Thậm chí còn ung dung nhấp rượu. Giống như Viễn Thiếu không phải nhắm vào hắn mà là người khác vậy.

"Hừ. Chết đến nơi còn làm ra vẻ". Huyền Ảnh Thần Vương lạnh giọng nói ra. Dù sao ngay từ đầu nhìn thấy Doanh Thiên, nàng đều đã không ưa.

Mặc dù Doanh Thiên bộ dáng có chút tuấn tú. Nhưng là cùng Viễn Thiếu so sánh. Chính là như gà cùng phượng hoàng một dạng.

Lại nói Viễn Thiếu bối cảnh cực kỳ kinh khủng. Nàng vốn là ưa thích theo đuổi hắn.

Nàng cũng là muốn thể hiện một chút, để lấy lòng hắn: "Viễn Thiếu. Lập tức giết hắn sao? "

"Không vội, trước nên hỏi hắn vài câu". Đối với Doanh Thiên mệ vụ kia. Viễn Thiếu cảm thấy rất có hứng thú.

"Ta Thiên Mục xưa nay chưa từng bị cái gì ngăn trở. Ta rất muốn biết. Trên người người có đồ vật gì có thể che đậy ta Thiên Mục".

"Không có cái gì. Do người mất mùi mà thôi". Doanh Thiên cười nói.

Cái này để Viễn Thiếu con mắt trầm xuống. Hắn cười lạnh: "Tốt. Chờ một lát giết người. Lại tìm cũng không muộn".

Ngay sau đó bọn hắn lập tức muốn động thủ.

6 người còn lại. Đầu riêng phần mình tế ra binh khí. Điều động Thần Lực cường đại. Đánh về phía Doanh Thiên.

Tất nhiên trong tình huống này. Bọn hắn đối với lực lượng không chế cực kỳ tinh xảo. Đủ để bảo toàn xung quanh đại địa.

Bằng không. Với Thần Vương tu vi. Chỉ cần một chương, toàn bộ Nhật Nguyệt Giới cũng sẽ bị đánh nổ.

Đối mặt 6 đạo công kích. Doanh Thiên cũng không có làm ra cái gì tư thế phản kích. Hắn chỉ là ngồi yên tại đó.

Lập tức, 6 đạo công kích đánh xuyên qua hắn.

Cái này để bọn hắn giật mình. Chỉ có Viễn Thiếu là nhìn ra. Vừa rồi Doanh Thiên thân hình trở nên xuyên thấu. Cho nên toàn bộ công kích đều không chạm tới hắn.

Chỉ là Viễn Thiếu cũng không nhìn ra

Doanh Thiên đến cùng là dùng thủ đoạn gì để cho thân thể có thể xuyên thấu như vậy.

Hắn lập tức hướng bên cạnh Từ Nghiên đánh ra một chương. Nhưng là kết quả lại cũng như vậy.

Thực tế. Doanh Thiên chính là vận dụng không gian thủ đoạn. Khiến cho thân thể trở nên hư hư thực thực. Có thể không nhìn mọi loại công kích. Cũng đồng thời áp lên người Từ Nghiên. Bảo vệ nàng.

Bọn hắn không tin tã. Liên tục đánh ra từng đạo công kích. Thế nhưng là hết thấy đều xuyên qua, không có gây chút nào thương tổn.

Đứng ở bên ngoài. Viễn Thiếu vận dụng Thiên Mục. Quan sát thật kỹ. Hồi lâu sau hắn mỉm cười: "Không nghĩ tới. Người không gian tạo nghệ. Lại cao như vậy". Sau đó hắn nói tiếp: "Vừa hay trận pháp này lại có thể định trụ không gian".

Sau đó hấn 2 tay tạo ấn. Ngay lập tức đem trận pháp thôi động. Một cỗ kỳ dị lực lượng đem không gian bên trong Vô Ngục hoàn toàn khóa lại. Khiến cho không gian trở nên rắn chắc vô cùng.

Chưa hết. Viễn Thiếu té ra một món báu vật.

Món bảo vật này. Hình dáng chữ thập lớn chừng 2 trượng. Bên trên tuyền khắc hoa văn rườm rà. Khảm nạm từng viên thần thạch.

Một cỗ ấn ấn để uy từ trên cây thập giá này toát ra.

"Đây là Viễn Đế Thập Tự Luân, chính là chúng ta gia tộc một vị Thần Đế để lại". Viễn Thiếu nói ra. Trên mặt không nhịn được vẻ tự hào.

Dù sao hấn gia tộc. Chính là trên Thần Giới nổi danh gia tộc. Đã từng đi ra không chỉ một vị Thần Đế.

Viễn Đế Thập Tự Luân phát ra uy năng cường đại. Gia trì phía trên trận pháp. Khiến cho không gian càng thêm rắn chắc. Giờ phút này, cho dù Thần Vương cũng khó lòng phá vỡ không gian.

Nhưng là bọn hấn vẫn còn chưa kịp ra tay. Doanh Thiên lại đứng lên vươn vai uể oải nói ra: "Tốt, mỗi câu đã đủ. Nên ta thu lưới thời điểm".

P/s: sắp tới vài chương sẽ là một cái cao trào chiến đấu. Cũng sẽ kết thúc phần nhân giai đoạn.

Đi lên những thế giới to lớn hơn. Nơi mà thần linh chạy đầy đất như kiến.

Tại Thần giai đoạn. Sẽ đào một số hố lớn cho mọi người tha hồ suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Khủng bố hàng lâm

Doanh Thiên bỗng nhiên đứng lên. Để cho Viễn Thiếu mấy người không khỏi ngạc nhiên.

Hộ vệ của Viễn Thiếu còn cười lạnh cho rằng. Tại dưới trận pháp cùng Chứng Đế Chi Bảo áp chế. Khiến cho Doanh Thiên thủ đoạn không gian mất đi tác dụng. Cho nên hiện tại mới làm ra phản kháng.

"Đáng tiếc. Hiện tại mới làm ra phản kháng. Trẻ". Huyền Ảnh Thần Vương cười lạnh.

Bọn hấn đều đối với Doanh Thiên khinh thường.

Duy chỉ có Viễn Thiếu giờ phút này. Đôi Thiên Mục kia của hấn hiện lên một vẻ ngưng tụ.

Bởi vì vừa rồi hấn cảm nhận được. Một cỗ không hiểu lực lượng từ Doanh Thiên trên thân. Cỗ lực lượng này. Để cho Viễn Thiếu cảm thấy nguy hiểm. Bởi vì từ trước đến nay. Hấn chưa từng gặp qua dạng này lực lượng.

Trên thực tế. Cái này cũng không phải Doanh Thiên vận dụng cái gì thâm ảo quy tắc.

Chỉ là vì hấn hệ thống tu luyện hoàn toàn khác với thường nhân. Lại thêm hấn đại đạo quá mức thường nhân có thể tưởng tượng. Cho nên phát ra khí tức kì lạ mà thôi.

Đứng lên một chút. Doanh Thiên nhìn Viễn Thiếu nở nụ cười nồng đậm nói ra: "Người bộ thân thể này. Mặc dù không thể nói là cái gì trân quý. Nhưng là đối với nó đói khát lâu năm. Nhất định là mỹ vị".

6 người kia còn chưa hiểu Doanh Thiên nói gì. Nhưng là Viễn Thiếu trong lòng chợt nhảy.

Bởi vì hấn minh bạch. Doanh Thiên trong lời nói có cái khác ý tứ.

Bởi vì hấn trên thân thể. Có một cái cực kỳ lớn bí mật. Mà ngoại nhân không ai hay biết.

"Hừ. Nói nhảm cùng hấn làm gì. Trước giết hấn đi". Huyền Ảnh quát lên.

Ngay sau đó. Nàng là người đầu tiên động thủ.

Trong nháy mắt. Từng tia đại đạo pháp tắc ẩn hiện. Một cỗ mê hoặc thần lực xuất hiện. Hướng Doanh Thiên bao trùm lại.

Thần Vương. Đây là đã cùng Đại Đạo có được thành tựu nhất định. Mà Huyền Ảnh. Chủ tu chính là Huyền Đạo. Nàng cũng là Hồn Lực Thần Vương.

Nàng thi triển ra huyền ảnh. Đưa Doanh Thiên vào mê hoặc.

Nàng thiên phú trên Huyền Đạo cực kỳ cao. Có thể mê hoặc Thần Vương. Cho nên nàng đời này đã được tiếp nhận là truyền nhân của Thánh Hư Cung.

Tại thời điểm nàng thi triển ra huyền ảnh. Thậm chí 5 vị còn lại. Ngoại trừ Viễn Thiếu đều có chút thất thần.

Cái này đủ chứng minh nàng thực lực.

Bởi vì tại Thần Vương cấp độ này quyết đấu. Mỗi giây mỗi khắc. Thậm chí một cái chớp mắt đều có thể phân ra thắng bại.

Ngay trong lúc nàng cho rằng Doanh Thiên đã rơi vào huyền cảnh. Trong tay nàng phi đao lập tức bắn ra.

Phi đao của nàng là một kiện chân chính Thiên Thần Binh. Uy lực không thể xem thường. Cho dù nơi này không gian đã bị cầm cố. Nhưng là nó vẫn có thể cắt ra một đoạn dài hư không.

Mắt thấy phi đao sắp xuyên qua Doanh Thiên mi tâm thì một màn xảy ra để nàng giật mình.

"Keng". Âm thanh kim loại va chạm vang lên. Chỉ thấy mũi đao sắc bén kia giờ phút này đã bị Doanh Thiên một ngón tay cản lại.

Huyền Ảnh kinh hãi. Bởi vì nàng hiểu rõ hơn ai hết phi đao này sắc bén. Cho dù là Thần Tôn tại không phòng bị thời điểm cũng sẽ bị nó xuyên thủng.

"Hắn vậy mà lấy tay không đi đỡ Đoạn Thiên Đao của ta". Huyền Ảnh sợ hãi nói ra.

"Đồng loạt ra tay". Viễn Thiếu ra lệnh.

Ngay lập tức. Nhặt Thần trên đầu hiện lên một viên Thái Dương. Đây là hắn tự mình đi bắt tới một viên mặt trời luyện chế mà thành Địa Thần Binh.

Về phần những người khác cũng là đem chính mình Thần Khí thôi động. Rót vào diên cuồng Thần Lực bạo phát ra khủng bố công kích.

Viễn Thiếu điều động Chứng Đế Chi Bảo Viễn Đế Thập Tự Luân.

Từ trên thập tự luân lập tức bắn ra 4 đạo xiềng xích muốn đem Doanh Thiên bắt lại.

Tất nhiên hân tu vi hiện tại không thể điều động toàn bộ một kiện Chứng Đế Chi Bảo. Mà chỉ là một phần nhỏ mà thôi. Nhưng là đây đã là rất không tầm thường.

Chỉ là tại dưới mọi đòn công kích lấy tốc độ cực kỳ nhanh chạm tới Doanh Thiên. Thì Doanh Thiên còn muốn nhanh hơn gấp vạn lần.

Thân ảnh của hắn lập tức biến mất. Chỉ để lại một vệt dài tàn ảnh.

Ngay tại thời điểm đám người Viễn Thiếu còn chưa định thần. Huyền Ảnh trực giác kịch liệt cảnh báo nguy hiểm. Nhưng là thời điểm nàng chỉ vừa quay đầu lại. Nàng lập tức chạm vào một đôi mắt.

Thông qua đôi mắt này. Nàng nhìn thấy một cái cảnh tượng mà có lẽ cả đời này sẽ ám ảnh nàng.

Bên trên cửu thiên. Một cái vĩ ngạn thân ảnh đang yên lặng đứng tại đó. Hắn chỉ đứng yên như vậy. Nhưng là có thể che lấp thiên địa. Cái gì quang minh đều là âm đạm. Cái gì hắc ám đều là tiêu tán. Chư thần chúng đế dưới chân hắn đều lộ ra không có ý nghĩa.

Cái gì vạn cổ vô song Thần Đế. Cái gì tuyệt thế vô địch Thần Quân. Dưới chân hắn đều lộ ra cực kỳ nhỏ bé. Giống như tại Thiên Địa. Chỉ có duy nhất hắn là chí tôn.

Dưới chân hắn đặt từng tòa to lớn thần sơn. Từng tòa thần sơn này so với Thiên Sơn tại Thần Giới kia còn muốn to lớn gấp vạn lần.

Nhìn kỹ lại. Từng tòa thần sơn kia vậy mà lấy vô tận thi thể, vô tận huyết nhục cùng bạch cốt chồng chất lên nhau mà thành.

Cái này chỉ sợ là phải đồ diệt cả Thần Giới cũng chưa đủ sinh linh. Cảnh tượng này để cho Huyền Ảnh run rẩy không thôi.

Rốt cuộc. Chịu không nổi cái này cảnh tượng. Huyền Ảnh là phun ra một ngụm thần huyết. Cấp tốc ngã về phía sau.

Nàng lúc này nằm nhoài trên mặt đất. Khuôn mặt vô thần cùng run rẩy giọng nói lắp bắp:"Chạy.... Mau chạy... Hắn là quái vật. Đánh..... Không lại".

5 người kia giờ phút này đều giật mình. Không hiểu Huyền Ảnh đến cùng là gặp phải chuyện gì.

Hộ vệ của Viễn Thiếu quát lớn:"Người đối với nàng làm cái gì".

Doanh Thiên không có đi trả lời hắn.

Chỉ yên lặng nhìn Viễn Thiếu.

Giờ phút này Viễn Thiếu cũng biết là mình hôm nay rốt cuộc đã trúng thiết bản. Hắn tin tưởng Huyền Ảnh lời nói.

Mặc dù hắn cũng không biết nàng đến cùng gặp cái gì. Nhưng hắn tin tưởng lời nàng nói. Bởi vì nàng chưa bao giờ lừa hắn.

"Rút lui". Không có chân chữ. Viễn Thiếu hạ lệnh.

Cái này để cho 5 người còn lại đều khó hiểu.

Mặc dù Doanh Thiên khá cường đại. Nhưng là bọn hắn liên thủ vẫn là có thể hạ được hắn. Tại sao lại phải rút lui.

Mặc dù thắc mắc. Nhưng là cũng không có ai đi hỏi cái gì. Bọn hắn đều tin tưởng Viễn Thiếu.

Rất nhanh. Bọn hắn muốn điều động trận pháp. Đưa bọn hắn rời đi nơi này.

Viễn Thiếu biết, chỉ cần rút lui. Sau đó trở về gia tộc bẩm báo lão tổ. Cứ đến cường đại hơn lão tổ. Nhất định vẫn có thể thu lấy cánh tay này. Còn có thể giết chết Doanh Thiên.

Hắn tin tưởng. Doanh Thiên cũng không thể thu đi cánh tay này. Bởi vì nếu thu được hắn đã sớm thu.

Nhưng là. Bọn hắn vẫn chưa kịp rút đi. Doanh Thiên bàn tay lật xuống. Dưới hắn một bàn tay này. Nặng nề vô song. Giống như 3000 thế giới đè ép. Tại dưới sức nặng khủng bố như vậy. Không gian đều bị ép cho vận vẹo. Trận pháp kia cũng chịu không nổi mà tan vỡ.

6 người kia trong nháy mắt bị ép bẹp trên mặt đất. Thân thể xuất hiện từng đạo vết nứt. Thần huyết theo đó mà chảy ra.

Chỉ có Viễn Thiếu là có thể chống chịu một hai. Hắn lúc này nửa quỳ trên mặt đất. Trên đầu treo lấy Thập Tự Luân. Phát ra uy năng đến đối kháng Doanh Thiên.

Nhưng là cũng không được bao lâu. Viễn Thiếu cũng là bị ép cho ngã. Về phần Thập Tự Luân. Nó quay tròn sau đó bay thẳng tới. Muốn đánh lên Doanh Thiên thân thể.

"Đồng nát sắt vụn". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Sau đó một quyền vung ra. Một quyền này sinh sinh đem Thập Tự Luân đánh cho méo mó.

Sau đó. Nó phá không bay đi.

Trông thấy cảnh này. Viễn Thiếu đôi Thiên Mục kia trợn trừng lên.

Hắn quá kinh hãi.

Có thể tay không đánh sập Chứng Đế Chi Bảo. Đây là Thần Tôn. Thậm chí Thần Hoàng cũng không thể làm tới.

"Ngươi... Ngươi đến cùng là ai". Viễn Thiếu giờ phút này run rẩy nói ra.

"Ta. Chính là ta". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp lời.

Sau đó Doanh Thiên một cước dẫm tới. Đem Viễn Thiếu lồng ngực sụp xuống. Đại lượng huyết dịch theo đó chảy ra.

"Đừng, ngươi không thể giết ta. Ta chính là thiếu chủ Viễn Gia. Viễn Gia có Thần Đế tọa trấn. Ngươi không thể giết ta". Giờ phút này. Viễn Thiếu quá sợ hãi. Hắn chỉ có thể đem chính mình gia tộc nói lên. Hi vọng Doanh Thiên có thể kiêng kỵ mà buông tha hắn.

"Nha. Cường đại như vậy thế gia sao". Doanh Thiên mỉm cười.

Nghe vậy. Viễn Thiếu vui mừng. Hắn còn cho rằng Doanh Thiên là đang kiêng kỵ đi. Hắn tiếp tục nói:"Chỉ cần buông tha ta. Ngươi có thể làm Viễn Gia cung phụng. Nhất định sẽ được đến trọng dụng".

"Tốt như vậy sao". Doanh Thiên một bộ suy nghĩ.

"Ta nói chính là thật". Viễn Thiếu vội vàng đáp.

Doanh Thiên nhìn tới Viễn Thiếu lắc đầu:"Đáng tiếc. Ta không có hứng thú".

Sau đó. Doanh Thiên ngồi xuống. Giống như đang chờ đợi cái gì.

Lại nói về 7 người Viễn Thiếu. Bọn hắn trên người đều có thủ đoạn bảo mệnh. Chỉ là tại dưới lực lượng tuyệt đối nghiền ép. Bọn hắn thậm chí không thể

động không thể nói. Nào có thể lấy ra thủ đoạn gì.

Lúc này, Nguyệt Thần bắt ngờ xông vào. Trông thấy cảnh đám người Viễn Thiếu bị trấn áp. Nàng không khỏi giật mình. Nhìn tới Nhật Thần. Nàng đau lòng hướng Doanh Thiên nói tới: "Cầu công tử tha cho ta đại ca một mạng".

Tại vừa rồi ở bên ngoài. Nàng nhìn thấy Thập Tự Luân bay ra. Biết được bên trong đã xảy ra chuyện. Cho nên cấp tốc tiến vào.

"Đây là hấn tự mình tìm đau khổ". Doanh Thiên bình thản đáp.

Nguyệt Thần trực tiếp quỳ xuống. Nàng giờ phút này cũng không để ý cái gì mặt mũi Thần Vương. Khẩn cầu: "Hấn là bị lực lượng mê hoặc. Cũng không có mắt. Nhưng là hấn trước giờ đều là người tốt".

Doanh Thiên không có đáp lời. Hấn chỉ vèn vèn liếc Nhật Thần một cái mà thôi.

Đúng lúc này. Từ dưới lòng đất. Chỗ Viễn Thiếu kia. Một đạo huyết sắc quang mang lóe lên. Chui thẳng vào trong thân thể hấn.

Ngay lập tức. Viễn Thiếu cảm nhận được. Trong thân thể mình có một cỗ kỳ lạ lực lượng.

Trong nháy mắt. Hấn tinh thần ý chí bị áp chế hoàn toàn. Sau đó một đạo thần thức thay thế hấn.

Chỉ thấy Viễn Thiếu vậy mà có thể thoát khỏi Doanh Thiên áp chế lực lượng. Đứng lên cười ha ha nói: "Tiểu tử. Lần này để xem ngươi có thể làm gì".

Nguyệt Thần không khỏi ngạc nhiên nói: "Càn Khôn?. ngươi không chết".

"Ta mạng rất dai. Sao có thể dễ dàng chết đi như vậy". Càn Khôn ha ha cười lớn.

Quả thực. Tại trước đó. Khi hấn bị Doanh Thiên oanh sát. Linh hồn của hấn chạy thoát. Trốn đi.

Tất nhiên là Doanh Thiên cố ý thả hấn mà thôi.

Càn Khôn lúc này điều khiển Viễn Thiếu thân thể. Hải lòng nói: "Ta linh hồn đã đạt được nó chấp thuận. Thêm một bộ Thần Đế thân thể. Nhất định có thể lần nữa đăng lâm".

Viễn Thiếu bí mật. Chính là hấn thân thể. Từ nhỏ hấn đã được ghép linh hồn vào thi thể của một vị Thần Đế.

Đây là hấn tổ tiên Viễn Đế để lại thân thể. Cũng vì vậy mà hấn mới có thể điều khiển Thập Tự Luân.

Thần Đế thân thể cực kỳ mạnh mẽ.

Cho nên mới khiến Càn Khôn vui mừng như vậy.

"Ngươi vui mừng quá sớm". Doanh Thiên lắc đầu.

"Hừ". Càn Khôn không đáp. Hấn đưa tay trao một cái. Từ bên trong cánh tay không lồ kia một cỗ lực lượng hắc ám điên cuồng trút vào thân thể hấn.

Cỗ lực lượng hắc ám này vô cùng vô tận. Khiến cho Càn Khôn tu vi liên tục tăng cao. Cơ hồ không có chút nào dừng lại.

"Gian ngoan mất linh". Doanh Thiên lần nữa nói ra.

Chỉ thấy hấn một chương đánh ra.

Một chương này. Đơn thuần chỉ là một chương mà thôi.

Nhưng là lại đem Càn Khôn đánh cho học máu.

Càn Khôn thất kinh. Hấn không tin tưởng. Đã có được cánh tay này lực lượng. Vậy mà vẫn không phải Doanh Thiên đối thủ.

Lập tức Càn Khôn muốn trốn.

Nhưng là đúng lúc này. Từ trên cánh tay không lồ kia. Một đạo xúc tu bay ra. Xuyên thẳng qua hấn thân thể.

Lập tức. Càn Khôn linh hồn bị hút đi.

Viễn Thiếu tỉnh lại.

Hấn nhìn lại mình đang bị xuyên lấy. Đáng sợ là chính mình khí huyết đang bị hút đi. Mà lại hấn không thể gãy dạ.

Từ vong đến gần. Hấn điên cuồng hét lên. "Cứu ta, Nguyệt Cô Nương. Cứu ta. Các ngươi mau cứu ta". Hấn đối với đám người Nhật Thần hò hét.

Chỉ tiếc hiện tại bọn hắn cũng chỉ có nước nhìn hẩn như vậy. Bọn hắn hoàn toàn bất lực.

Cũng thời điểm này.

Bên ngoài Nhật Nguyệt Giới. Thiên địa trở nên hoàn toàn u ám.

Một đám hắc vụ khổng lồ từ bên ngoài tinh không kéo tới. Đem Nhật Nguyệt Giới hoàn toàn bao phủ cùng phong bế.

Sau đó. Hắc ám ma khí trào tới. Đem Nhật Nguyệt Giới thấm lấy.

Một cỗ tà ác cực kỳ khủng bố tiến đến gần. Một cỗ kinh hoàng uy áp xuất hiện. Đem vô số sinh linh giật mình sợ hãi. Vô số cường giả bị kinh động.

Chớp mắt. Toàn bộ cây cối chạm phải ma khí kia lập tức lụi tàn.

Trên Nhật Nguyệt Giới giờ phút này chính là một mảnh đại loạn.

Toàn bộ sinh linh. Bao gồm các loại ma thú, linh thú, phạm thú. Cho đến nhân loại từ phạm nhân đến tu sĩ. Bị ma khí kia lây nhiễm. Lập tức ma hóa biến thành hắc ám quái vật.

Có cường đại cường giả thì là lập tức trốn thật kĩ. Đem chính mình cường đại nhất thủ đoạn đem ma khí ngăn cách. Nhưng là cũng không có được bao lâu. Hẩn hoàn toàn bị ma khí lây nhiễm.

Cho dù là thần. Giờ phút này cũng chịu không nổi mà biến thành quái vật.

Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới trong chốc lát liền biến thành một cái thế giới từ vong tràn đầy quái vật.

Bên trong Vô Ngục. Cảm thụ cỗ khí tức kia. Để cho Nguyệt Thần run rẩy. Nàng rốt cuộc biết. Doanh Thiên nhắc tới chủ nhân cánh tay kia. Nhất định đã tới bên ngoài.

Về phần Doanh Thiên. Hẩn mỉm cười nói: "Rốt cuộc đến. Để ta chờ đủ lâu".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Lại Thấy Hắc Ám Sinh Linh

Nhật Nguyệt Giới giờ phút này. Hoàn toàn bị hắc ám khí vụ bao phủ.

Từ vong khí tức ngập tràn mọi ngõ ngách trong thế giới này.

Rốt cuộc. Tại trong vô tận hắc ám, xuất hiện một đạo cao lớn thân ảnh.

Thân ảnh này xuất hiện thời điểm, toàn bộ thiên địa đều giống như bị hẩn dẫm đạp dưới chân.

Hẩn, giống như một tôn tử thần tại địa ngục đi ra. Muốn gạt hái toàn bộ thế giới này sinh linh.

Thân thể của hắn được bao bọc bởi một lớp khí vụ dày đặc. Không ai biết hắn chân diện mục đến cùng là như thế nào.

Đừng nói Thần Vương. Liền xem như Thần Đế, cũng không có cách nào nhìn xuyên qua hẩn lớp kia khí vụ.

Nhưng là, thời điểm này, 2 điểm màu đỏ trên lớp khí vụ kia xuất hiện. Tựa như 2 viên đại nhật chiếu rọi thế gian. Lại càng giống một đôi mắt chiếu rọi thế gian.

Giờ phút này đây. Trên Nhật Nguyệt Giới cũng chỉ có đếm trên đầu ngón tay cường giả có thể chịu đựng.

Bọn hắn run rẩy lên lút nhìn lên kia. Thời điểm nhìn vào 2 con mắt màu đỏ kia. Bọn hắn linh hồn liền giống như bị lọt vào hố đen.

Trong chớp mắt, đôi mắt kia liền rút đi linh hồn của bọn hắn.

Sau đó. Một đôi mắt này hướng Vô Ngục nhìn tới. Nó quan sát thật lâu không có cử động.

Lúc này. Dưới Vô Ngục.

Viễn Thiệu đã là sắp chết. Hồn tinh khí đều đã bị cánh tay kia hút lấy không sai biệt lắm.

Bây giờ. Hồn đưa con mắt oán hận nhìn lên Doanh Thiên khó nhọc nói ra: "Người lừa ta.....".

"Nếu không, người chịu động thủ sao. Ta chỉ là giúp người ra quyết định mà thôi". Doanh Thiên lạnh nhạt nói ra.

Đối với Viễn Thiệu không chút nào thương xót

Thực tế. Tại thời điểm gặp Doanh Thiên lúc đầu. Viễn Thiệu trong lòng đã động sát ý.

Phải biết. Hồn lần này hành động cực kỳ trọng đại. Được trong gia tộc cực kỳ đề ý. Nếu làm tốt nhất định địa vị của hắn trong gia tộc sẽ càng lớn.

Càng quan trọng là. Việc này một khi lộ ra ngoài. Nhất định sẽ đưa đến vô số cường giả tại Thần Giới đến tranh đoạt. Thậm chí có thể dẫn tới Đế chiến cấp độ kia.

Cho nên. Nhìn thấy Doanh Thiên. Hồn liền muốn giết người diệt khẩu. Chỉ là lúc ấy hồn Thiên Mục vậy mà nhìn thấu Doanh Thiên. Cái này để hắn không có chút nào dám lỗ mãng hành động. Vạn nhất Doanh Thiên là một vị tuyệt thế cường giả. Vậy chẳng phải bọn hắn sẽ gặp đại họa.

Cho nên. Hồn mặc dù lấy cố quan sát cánh tay kia. Nhưng là tùy thời lực chú ý đều đặt tại Doanh Thiên trên thân.

Hắn trong lòng suy nghĩ toàn bộ đều bị Doanh Thiên cho nhìn thấu.

Mà Doanh Thiên cũng sẽ không tùy tiện giết người. Đừng nhìn hắn đồ sát vô số người. Nhưng là những kẻ đó hết thảy đều đáng chết.

Doanh Thiên sinh thời rất là tôn trọng một thứ. Sinh Mệnh, Doanh Thiên tôn trọng Sinh Mệnh. Cho nên những kẻ mất mũi kia muốn tìm hắn gây sự. Hắn đều sẽ cho người một lần cơ hội. Cũng tùy theo hắn tâm trạng mà cơ hội có thể lớn. Cũng có thể mong manh vô cùng.

Tại lúc kia, Doanh Thiên cố ý toát ra một tia lực lượng cực kỳ nhỏ bé. Nhỏ bé đến mức 6 vị Thần Vương còn lại đều không thể cảm giác tới. Chỉ có Viễn Thiệu đôi Thiên Mục này phát hiện ra.

Mà cỗ lực lượng kia. Chính là tương đồng với Thần Vương cấp.

Cho nên suy đoán Doanh Thiên cũng là Thần Vương về sau, Viễn Thiệu cũng hạ quyết định sẽ vây giết Doanh Thiên. Cho nên bọn hắn âm thầm bố trí trận pháp.

Đáng tiếc bọn hắn âm mưu hết thảy đều là nằm trong Doanh Thiên bàn tay.

Giờ phút này. Viễn Thiệu ngấm lại. Hồn liền biết mình bị Doanh Thiên lừa gạt. Hắn không cam lòng nói ra: "Người như vậy cường đại. Tại sao không trực tiếp ra tay. Cần phải tính toán chúng ta".

"Rất đơn giản, ta không tùy tiện giết người. Trừ phi kẻ đó tìm đường chết". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Đúng lúc này. Vô Ngục điên cuồng rung chuyển. Chỉ thấy cánh tay kia vậy mà cử động. Nó cử động, khiến cho đại địa âm âm sụp đổ đi xuống.

Chỉ thấy Nhật Nguyệt Thần Giáo từng tòa to lớn kiến trúc còn chưa có trùng kiến xong. Liền bị chôn vùi vào trong đại địa.

Trên đại địa từng vết nứt dài hàng ngàn, hàng vạn dặm hướng 4 phương 8 hướng lan ra.

Cánh tay khổng lồ kia lúc này bỗng nhiên mọc ra thêm mấy cái xúc tu nữa. Hướng Nhật Thần, Huyền Ảnh mấy người đâm tới.

Nguyệt Thần vội vàng cầu xin: "Kính xin công tử có thể cứu hắn một mạng. Ta nguyện vì công tử làm trâu ngựa".

Nguyệt Thần đối với mình huynh trưởng là cực kỳ kính trọng. Tại năm tháng xa xưa kia, bọn hắn chính là 2 cái cô nhi nghèo đói. Chính là đói đến mức tưởng chết.

Đối với Nguyệt Thần, nàng sẽ không bao giờ quên, vì cứu nàng tính mạng. Mà Nhật Thần lúc ấy vẫn còn là một tiểu hài. Cẩn rằng cắt xuống một miếng thịt trên người hắn nướng lên cho nàng ăn. Cũng nhờ miếng thịt kia, nàng mới có thể sống tới.

Tại những năm tháng cùng nhau lẫn lộn. Hắn huynh trưởng luôn chăm lo mọi thứ cho nàng. Có thể nói, hắn cực kỳ yêu thương nàng. Cũng có thể cảm nhận được tình huynh muội thủ túc.

Hiện tại Nhật Thần hay là sắp chết. Nàng có thể nhắm mắt làm ngơ sao.

Rốt cuộc. Doanh Thiên vẫn là vùng tay lên. Một đạo quang mạng cắt ra. Đem xúc tu đang xuyên qua Nhật Thần cắt đứt. Kéo về hắn một mạng.

Ngay lúc này. Toàn bộ cánh tay kia phá tung Vô Ngục mà bay lên. Để cho đại địa hoàn toàn sụp đổ thành một phiến hồ sâu trăm dặm.

Cánh tay khổng lồ cấp tốc thu nhỏ lại và bay về phía cái thân ảnh trong ma khí kia.

Rất cuộc. Ma khí tiêu tán một chút. Để lộ ra một cái kỳ lạ sinh linh.

Hắn trên thân giống như mặc lấy một bộ hắc giáp đầy gai nhọn. Trên đầu có 3 cái sừng. Sau lưng hắn ngoài một đôi cánh xương. Còn có một chiếc đuôi dài.

Hắn hình dạng cực kỳ tương tự trước đó Doanh Thiên đã từng giết qua hắc ám sinh linh bên trong bí cảnh Đế Diễm.

Chỉ là, hắn thiếu một cánh tay. Chỉ thấy cánh tay khổng lồ kia thu nhỏ lại về sau. Liên lập tức nổi vào chỗ bị đứt kia. Trong nháy mắt hoàn hảo vô khuyết.

Lúc này, trên cánh tay kia còn treo lấy 6 người. Chính là đám người Viễn Thiếu.

Sinh linh hắc ám kia không chần chừ. Lập tức bắt lấy một người, chính là Huyền Ảnh, sau đó hắn đem nàng bỏ vào miệng nhai lấy.

Toàn bộ quá trình lộ ra cực kỳ man rợ.

Đám người Viễn Thiếu giờ phút này đều là quá mức sợ hãi. Chỉ là bọn hắn thân thể hoàn toàn vô lực. Không cách nào làm ra bất kỳ cái gì phản kháng. Liên mở miệng nói chuyện đều không có được.

Cuối cùng, từng người một bị hắn ăn sạch. Viễn Thiếu chính là kẻ cuối cùng.

Tại hắn ăn hết đám người Viễn Thiếu đằng sau. Doanh Thiên mới chậm rãi bay lên nhìn tới hắc ám sinh linh cười nói: "Tựa hồ ăn tới rất ngon nha".

"Ăn ngon, Thần Đế chi thân, vẫn là tạm được, bây giờ nên là món chính". Hắc ám sinh linh con mắt lộ ra vẻ thêm thường nhìn tới Doanh Thiên. Giọng nói của hắn giống như từ u minh vạn dặm kéo tới. Tựa như bên trong bóng tối một bóng ma gào thét. Cực kỳ khó nghe một dạng.

Nghe hắc ám sinh linh nói như vậy, Doanh Thiên cười cười lắc đầu đáp lại: "Không, ta vừa rồi chính là cắt công chuẩn bị cho ngươi bữa ăn cuối cùng. Đó chính là món chính rồi".

"Không, ta lại thấy. Bọn hắn bắt quá là khai vị mà thôi. Ngươi lại càng thích hợp làm món chính hơn đâu". Hắc ám sinh linh nói ra.

"Cái này phải xem ngươi dạng này trọng thương, có hay không có thể đâu". Doanh Thiên một bộ bình thản.

"Ban đầu. Ta còn cho rằng sẽ gặp người quen đi, đáng tiếc không phải". Hắc ám sinh linh nói ra.

"Không, người nhất định quen". Chỉ thấy Doanh Thiên vậy mà lộ ra một vật. Chính là đầu lâu của hắc ám sinh linh Luca trước kia. Tại lấy ra thời điểm. Doanh Thiên cười nói: "Thế nào, quen sao? "

Trông thấy chiếc đầu lâu này. Hắc ám sinh linh không có biểu tình nói ra: "Ngươi có thể giết hắn. Cũng là có bản sự. Đáng tiếc, ta cũng không phải hắn dạng này xếp bết có thể so tới".

"Ồ. Nói như vậy. Tại trong 56, ngươi có thể xếp vào 5 vị trí đầu sao". Doanh Thiên một bộ hứng thú cười nói.

Nghe Doanh Thiên nói vậy. Để cho hắc ám sinh linh không khỏi ngoài ý muốn: "Xem ra, ngươi biết khá nhiều về chúng ta".

"Đem các ngươi giết tới hơn mười, đương nhiên hiểu". Doanh Thiên cười đáp.

"Vậy liền xem ngươi nói thật hay không... Tới". Hắc ám sinh linh quát lên.

Ngay lập tức. Toàn bộ ma khí như sôi trào. Ẩn ẩn trong ma khí ẩn hiện lấy một tòa khổng lồ Quỷ Quốc, bên trong Quỷ Quốc này có ức vạn tôn ma quỷ hung dữ. Cực kỳ khát máu một dạng. Đủ loại hình dạng đáng sợ.

Sau đó, từ trong Quỷ Quốc kia, ức vạn tôn ma quỷ lao ra từ ma khí. Tạo thành một cái thiên quân vạn mã khí thế. Hướng Doanh Thiên lao tới.

"Trò mèo". Doanh Thiên cười một câu.

Sau đó, trên người Doanh Thiên tuôn ra đại lượng tà sát chi khí.

Những tà sát chi khí này có màu đỏ sẫm như huyết vụ. Nhanh chóng lan rộng khắp nơi.

Những cái kia hắc vụ ma khí một khi chạm phải tà sát chi khí đều bị đánh tan. Trong chốc lát, Nhật Nguyệt Giới liền bị tà sát chi khí cùng với hắc vụ ma khí chia thành 2 nửa. Một bên đỏ sẫm. Một bên đen kịt. Lộ ra đối nghịch gay gắt.

Đối lại bên kia một tòa Quỷ Thành. Bên này Doanh Thiên lại là một tòa Phong Đô.

Tại bên trong Phong Đô này, có ngũ lấy từng tôn lại từng tôn Quỷ Chủ, cũng có từng tôn Ma Vương bề ngỗ.

Bên dưới cũng là ức vạn tà ma.

Ức vạn tà ma này cũng lao ra, điên cuồng cùng ma quỷ bên kia chém giết.

Cái này cũng không có gì lạ. Năm xưa, Doanh Thiên chính là Đạo Tổ Tà Đạo, hấn tại Phong Đô ngộ đạo. Cuối cùng chứng Tà Đạo tại Phong Đô. Nhất cử đem Tà Đạo lên 3000 Đại Đạo một vị trí.

Cũng vì thế. Sinh linh tại Phong Đô đối với Doanh Thiên tôn xưng Tà Tổ.

Hiện tại Doanh Thiên chính là thi triển ra Tà Đạo chí cao áo nghĩa "Phong Đô Quý Thành".

Mặc dù nhìn giống như là 2 cái khổng lồ thể lực cử ra ức vạn đại quân chiến đấu. Nhưng trên thực tế cũng chỉ là Doanh Thiên cùng hắc ám sinh linh đầu pháp mà thôi.

Ức vạn cái ma quỷ cùng ta ma triển khai chém giết. Trong chốc lát chính là phủ kín thiên địa. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới hiện tại lại giống như tu la tràng một dạng.

Cùng lúc này.

Trên khắp Thần Giới. Tại từng cái xa xôi mà cổ lão địa phương. Có từng con mắt mở ra. Nhìn xuyên qua vô tận không gian hướng Nhật Nguyệt Giới nhìn tới.

Trong đó một đôi mắt thì thào:"Hắn làm sao mạo hiểm đi ra ngoài gây sự đâu".

"Kê kia là ai, vậy mà cùng hắn đấu tới như vậy". Một đôi mắt khác lóe lên nghi hoặc.

Theo lý mà nói. Cường đại như vậy. Bọn hắn tất sẽ nhận biết. Nhưng là người này lại hoàn toàn xa lạ.

Lúc này. Hắc ám sinh linh gia tăng lực lượng. Chỉ thấy phía trên Quý Quốc kia. Lại mở ra một tầng thế giới.

Trong thế giới này. Khắp nơi đều tràn ngập tử vong. Tử vong chi khí dày đặc tuôn chảy ra ngoài như thác.

Tử vong chi khí như lũ quét tới. Đem tà ma quét lui.

Doanh Thiên gật đầu cười:"Có ý tứ".

Ngay sau đó. Hắn hai tay chấp lại.

Một cái Phật tự hiển hiện.

Lập tức. Bên trên Phong Đô cũng xuất hiện thêm một cái Phật Quốc to lớn.

Bên trong Phật Quốc này, có vô số chùa chiền miếu tự. Bên trong những chùa chiền miếu tự này. Có ngôi lấy từng tôn Kim Cương La Hán. Cũng có là từng vị Bồ Tát. Càng là có từng tôn Thánh Phật cùng nhau tụng lên vô thượng kinh văn.

Chỉ thấy trong Phật Quốc to lớn kia. Phật Quang tuôn trào ra ngoài. Đối với tử vong chi khí tiến hành thanh tẩy. Đem ác quỷ xua tan. Hoàn toàn là áp đảo một dạng.

Cái này cũng không có gì ngạc nhiên. Năm xưa, Doanh Thiên cùng Phật Gia có thù xa. Cũng bởi vì Phật Đạo đối với ác quỷ có cực lớn lực áp chế.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Chiến Băng Thiên

Tại thời điểm Doanh Thiên thi triển ra Phật Đạo đằng sau. Vô thượng Phật pháp nhanh chóng đem cái kia hắc ám sinh linh lực lượng hoàn toàn xua tan.

Chỉ trong chốc lát. Ác quỷ cùng tử vong lực lượng hoàn toàn bị áp chế liên tục bại lui.

Mất thấy mình yếu thế. Hắc ám sinh linh không khỏi ngưng lại con mắt. Hắn vốn cho rằng, Doanh Thiên tuy dù mạnh mẽ, thế nhưng hắn là không theo kịp hắn. Nhưng tình huống hiện tại có lẽ là không đúng.

Doanh Thiên mỉm cười nhìn một màn này nói ra: "Người vẫn là nên xử xuất ra chân chính thực lực đi. Nếu không liền quá nhàm chán".

"Tốt, liền chiều người ý". Hắc ám sinh linh trầm giọng.

Chỉ thấy hắc ám sinh linh bạo phát đi ra hắc ám lực lượng. Lần này cỗ lực lượng kia ngưng thực không gì sánh được. Tựa như chất lỏng một dạng. Ngưng tụ thành một con khổng lồ sóng thần. Có được quét sạch Nhật Nguyệt Giới uy năng.

Doanh Thiên hừ một tiếng, một bàn tay tóm lấy. Vận dụng ra không gian áp súc. Đem Nhật Nguyệt Giới thu đến trong lòng bàn tay. Ném đi ra thật mạnh.

Nhật Nguyệt Giới nhận Doanh Thiên lực lượng. Bay vun vút ra xa rồi đi phiến chiến trường này.

Lúc này Doanh Thiên cùng Hắc ám sinh linh chiến trường đã rời đến bên ngoài tinh không. Một tòa thể giới như Nhật Nguyệt Giới tất nhiên không thể nào chịu nổi lực lượng trùng kích kia. Nếu là ở gần, tất sẽ bị đánh nổ thành tro bụi.

May mắn. Tòa thiên vực này ở vào biên giới vũ trụ. Tương đối hẻo lánh. Nguyên một tòa thiên vực cũng chỉ có đếm trên đầu bàn tay tinh cầu có sự sống. Bằng không, dạng này tràng chiến đấu có thể thổi bay vô số tinh cầu.

Tại thời phát lực lượng đến cực hạn. Hắc ám sinh linh gầm lên một tiếng. Chỉ thấy thân thể của hắc ám cấp tốc biến lớn.

Rốt cuộc. Cho dù là Nhật Nguyệt Giới lúc này trước mặt nó bất quá cũng chỉ khoảng một quả bóng mà thôi.

Đây mới chân chính là hắc ám sinh linh hình thể. Phải biết, nó nguồn gốc cực kỳ không tầm thường, sinh ra đã là to lớn như vậy.

Đối mặt hắc ám sinh linh thân thể khổng lồ kia. Doanh Thiên cũng là mỉm cười. Sau đó hắc ám một tay đưa lên niệm

Tà sát chi khí cùng Phật đạo lực lượng vậy là điên cuồng xoắn lấy nhau. Dung hợp một chỗ.

Phải biết, tà sát cùng Phật đạo chính là cực kỳ tương khắc. Nhưng là dưới Doanh Thiên hết thảy khống chế vậy mà liền lộ ra cực kỳ hợp điệu.

Rốt cuộc. Một cái to lớn thân ảnh ngưng tụ đi ra. Cùng với hắc ám sinh linh thân thể to lớn ngang nhau.

Thân ảnh này tựa như một tôn Phật Gia Minh Vương. Lại vừa như một tôn Tà Ác Minh Vương. Nó có tới 6 cái tay, trên mỗi tay cầm lấy một thanh kiếm dài (kiếm nhật nhé:v).

Trên đầu một đôi sừng nhọn dài hướng ra phía trước, khuôn mặt một bộ tà ác. Toàn thân phát ra nồng đậm tà khí.

Nhưng là phía sau nó lại là một mảnh kim quang. Phật quang hiển hiện vô cùng thần thánh.

Đây là Doanh Thiên lấy lực lượng bản thân ngưng tụ ra một tòa pháp thân. Lúc này Doanh Thiên thân thể đứng bên trong pháp thân cười nói: "Tôi đi, làm một trận sáng khoái".

Hắc ám sinh linh xòe rộng đôi cánh của mình. Đôi cánh khổng lồ kia xòe ra thời điểm, cuồng phong khủng bố đem xung quanh tinh cầu đều quạt bay, những viên tinh cầu này va chạm vào nhau ầm ầm sụp đổ.

Tại trên đôi cánh của hắc ám. Có lấy vô cùng phức tạp hoa văn. Những hoa văn này vô cùng sống động. Tựa hồ như vật sống một dạng.

Ngay lúc này. Từng cái hoa văn kia lập tức chuyển động điên cuồng. Một cỗ kinh khủng lực lượng ngưng tụ trên đôi cánh kia.

Có thể tưởng tượng. Một khi hắc ám sinh linh vẫy lên đôi cánh kia. Tuyệt đối sẽ đem mảnh thiên vực này thổi bay tán loạn.

Không có chờ hắc ám sinh linh ngưng tụ lực lượng.

Pháp thân của Doanh Thiên 6 tay vung lên. Trong chớp lát chém ra ngàn vạn đường kiếm.

Tại dưới ngàn vạn đường kiếm này. Đem không gian chém thành ngàn vạn mảnh. Vô số tinh cầu đều bị chém đứt.

Nhưng là hắc ám sinh linh vậy mà lấy thân thể sinh sinh ngạnh đỡ. Không có chút nào tổn thương.

Ngay sau đó hắc ám đôi cánh hướng phía trước Doanh Thiên vung tới.

2 cái khổng lồ ma trảo từ trong cánh phát ra công tới. Lực lượng cường hoành không thể đỡ. Trên đường nó đi qua, không gian ầm ầm sụp đổ. Không biết bao nhiêu tinh cầu đều bị cuốn vào.

Đối mặt công kích như vậy. Doanh Thiên pháp thân giờ cao 6 thanh kiếm dài. Trên mỗi thanh kiếm lại ngưng tụ lên 6 loại khác nhau lực lượng. Sau đó chồng chéo lên nhau mà chém ra. Uy lực khủng bố tuyệt không thể so với hắc ám sinh linh yếu.

"Oanh".

Rốt cuộc. 2 đạo công kích toàn lực va chạm vào nhau. Tạo thành cực kỳ khủng khiếp vụ nổ.

Tại dưới không gian như vậy áp lực. Không gian xung quanh hoàn toàn chịu không nổi. Kết cấu không gian ầm ầm sụp đổ. Đem một mảnh to lớn tinh không hóa thành hư vô.

Cuồng bạo dư lực hướng 4 phương 8 hướng bừa bãi tàn phá đi ra.

Dưới mạnh mẽ như vậy dư ba, không biết bao nhiêu viên tinh cầu bị nổ thành cát bụi. Vụ nổ kia hoàn toàn đem mảnh Thiên Vực này hủy diệt. Thậm chí, ở Thiên Vực khác đều có thể cảm nhận lấy cỗ lực lượng này.

Lúc này. Ở Thần Đình kia, rốt cuộc có cường giả cảm ứng được, ngay lập tức hơn mười đạo thần quang vun vút lao đi. Bọn hắn muốn tới xem đến cùng là xảy ra chuyện gì.

Bọn hắn tốc độ cực kỳ nhanh, không tới mười hơi thở liền đã tới nơi.

Nhưng là nơi này hết thảy đều là một mảnh bừa bãi.

Nơi đây một mảnh Thiên Vực hoàn toàn bị xóa sổ. Từ nay về sau hoàn toàn biến mất trong vũ trụ.

Chưa kể. Nơi kia là một cái không gian lỗ hổng cực kỳ to lớn. Dư lực lượng kia tàn phá, cũng không biết cần bao nhiêu vạn năm mới có thể khép lại.

Ngay thời điểm bọn hắn còn chưa có manh mối gì. Từ một phương hướng khác liền phát ra tương tự chấn động.

Không có chân chủ. Bọn hắn lại lập tức đổi vị trí.

Nhưng là bọn hắn vẫn tới chậm một bước. Trước mắt bọn hắn chỉ có vô số tinh thần bị đánh vỡ. Thậm chí có thể giới có sinh linh tồn tại cũng bị vạ lây. Toàn bộ sinh linh đều hồi phi yên diệt.

Rốt cuộc. Từng đạo chấn động từ khắp nơi truyền tới. Đem Thần Giới náo động một hồi.

Thực ra, Doanh Thiên cùng hắc ám sinh linh chiến đấu, chính là liên tục đổi vị trí. Cái này không phải là bọn hắn tránh né cái gì.

Mà là Doanh Thiên cố ý đem hắc ám sinh linh đánh vào hư vô. Cố gắng đem thiệt hại tới Thần Giới ít nhất.

Nhưng là hắc ám sinh linh mỗi lần rơi vào hư vô lại tìm cách phá thoát ra ngoài. Mỗi lần địa điểm lại khác nhau. Cho nên mới xảy ra chuyện như vậy.

Cái này là bởi vì Thần Giới đã không phù hợp bọn hắn dạng này tồn tại. Bởi vì quá mức cường đại, khiến cho Thần Giới không chịu nổi.

Rốt cuộc. Doanh Thiên cũng không có tiếp tục cố gắng đem hắc ám sinh linh đẩy vào hư vô. Lấy hắn thực lực hiện tại, muốn hoàn toàn áp đảo hắc ám sinh linh vẫn là kém một chút.

Một chiêu phân thắng bại vẫn là hơn.

Doanh Thiên pháp thân đứng yên lặng trong tinh không. Hắn quyết định toàn lực đánh ra một kích. Muốn đem hắc ám sinh linh hạ.

Hắc ám sinh linh cũng vậy. Hắn cũng không muốn đem tràng chiến đấu này tiếp tục kéo dài. Vì sẽ càng bất lợi với hắn.

Doanh Thiên pháp thân 6 tay xòe ra. Trên đỉnh đầu hiển hiện 33 tầng trời.

Sau lưng hiện lên một cái to lớn môn hộ.

Môn hộ này không giống với bình thường môn hộ. Nó hình tròn, ở giữa tồn tại lấy một đạo vòng xoáy cực kỳ mạnh mẽ. Xung quanh xếp lấy 6 đạo cánh cửa. Bên trên tuyền khắc lấy cực kỳ thâm ảo đạo văn.

Chưa hết. Nguyên Thủy Chân Mệnh hiển hiện. Rủ xuống từng tia vô thượng pháp tắc. 81 Thái Sơ Chân Mệnh một chỗ tạo thành đồ án huyền bí.

Vô tận lực lượng dâng lên. Để cho Thiên Địa cũng vì đó mà run rẩy.

Doanh Thiên thi triển ra chính là "Tam Thập Tam Thiên", "Luân Hồi Chi Môn" cùng "Thái Sơ Thiên Đồ". Đây đều là thuộc về hắn cường đại nhất thủ đoạn.

Giờ phút này. Khắp nơi trên Thần Giới từng con mắt đều hướng nơi này nhìn tới. Có là sợ hãi. Có là ngạc nhiên. Cũng có là nghi hoặc.

Hắc ám sinh linh nhìn một màn này ánh mắt cũng không khỏi ngưng lại. Rốt cuộc. Hắn 2 tay đưa lên trước ngực.

"Rắc rắc".

Hắc ám sinh linh vậy mà sinh linh xé toạc chính mình lồng ngực. Nói chính xác là xé bỏ bên ngoài lớp giáp kia.

Mặc dù nói là giáp. Nhưng thực chất chúng đều thuộc về hắc ám sinh linh một bộ phận thân thể.

Chỉ thấy máu đỏ sẫm chảy xuống.

Nhìn lại, giữa lồng ngực kia vậy mà có lấy một cái to lớn con mắt. Con mắt này tà dị không gì sánh được, toát ra u ám quang mang. Bên trong nó vậy mà có tới 9 cái con ngươi.

Con mắt này một khi nhìn tới. Liền Thần Đế cũng sẽ vì đó mà hồn phi phách tán.

Chưa hết. Hắc ám sinh linh liên tục đem chính mình lớp vỏ ngoài hoàn toàn bóc xuống.

Lúc này mới để lộ ra, hần trên hai vai, dưới bụng, đầu gối đều có lấy những con mắt. Chúng đều tương tự nhau có lấy 9 con ngươi cực kỳ tà dị.

"Cửu Mục Cửu Đổng Ma". Hắc ám sinh linh trầm giọng nói ra.

Phải biết, hần sinh ra thời điểm. 9 con mắt trên thân thể hần chính là bản mệnh. Hần thủ đoạn này cũng chính là hần át chủ bài, đây là hần Thiên Phú. Chỉ có nguy hiểm nhất thời điểm hần mới có thể sử dụng đi ra.

Hiển nhiên, Doanh Thiên thủ đoạn kia. Để cho hần cảm thấy cực kỳ nguy hiểm. Có được nguy cơ vẫn lạc.

Rốt cuộc. Doanh Thiên ra tay.

33 tầng trời trên đỉnh đầu hần ép sập mà xuống. Mang theo khí thế cực kỳ mạnh bạo. Có được áp sập thiên địa uy năng.

Sau lưng hần Luân Hồi Chi Môn liên tục xoay tròn. 6 đạo xiềng xích bắn ra, muốn đem hắc ám sinh linh bắt lại.

Doanh Thiên một tay đưa lên đỉnh đầu đỡ lấy 33 tầng trời kia đang ép sập xuống. Một tay lật ngược lại. Đem nó úp về phía hắc ám sinh linh, muốn đem nó trấn áp.

Thái Sơ Thiên Đồ thì là đem Thiên Địa cầm cố. Không gian được gia trì cực kỳ chắc chắn. Sau đó 81 Thái Sơ Chân Mệnh gia trì lên người Doanh Thiên khiến cho hần lực lượng càng mạnh mẽ hơn.

Hắc ám sinh linh trong nháy cảm thấy nặng nề. Bởi vì 33 tầng trời kia đang đè lên hần. Không gian cũng hoàn toàn bị áp chế. Lại thêm Luân Hồi Chi Môn xiềng xích quán lại.

Nhưng là nó cũng không có hoảng hốt.

Chỉ thấy 9 con mắt trên thân thể nó lóe lên ánh sáng. 9 con ngươi bên trong cũng đồng dạng phát quang.

Một cỗ cực kỳ kinh khủng lực lượng ần ần xuất hiện. Cái này để cho Doanh Thiên không khỏi nhú mảy.

Một khi cỗ lực lượng kia bạo phát đi ra. Tất sẽ đem mảnh tinh không này triệt để hủy diệt. Đoán chừng hơn ngàn tòa Thiên Vực sẽ bị chôn vùi đi theo.

Chỉ thấy Thái Sơ Thiên Đồ lập tức vận chuyển. Trong tinh không vậy mà xuất hiện một khối to lớn lập phương.

Khối lập phương này chính là do không gian ngăn cách tạo thành. Đem nơi này chiến trường cùng bên ngoài không gian chia cách.

Rốt cuộc, 9 con mắt kia hoàn toàn bạo phát. Khủng bố lực lượng theo 9 con mắt hoàn toàn trào ra. Đem bên trong khối lập phương hoàn toàn cho nổ tung.

Dưới lực lượng hủy diệt khủng bố như vậy. 33 tầng trời đều lần lượt bị nổ sập. Luân Hồi Chi Môn cũng bị đánh cho tan vỡ, xiềng xích đứt đoạn.

Thái Sơ Thiên Đồ cũng là mảnh liệt rung chuyển. Nhưng là không có bị phá vỡ.

Doanh Thiên thân thể bị đánh bay, va chạm trên khối lập phương kia.

Một lát sau. Lực lượng hoàn toàn tiêu tán đi. Để lộ ra một mảnh hư vô, bởi vì dưới cỗ lực lượng hủy diệt kia. Đem thiên địa quy tắc đều hủy diệt không còn.

Doanh Thiên lúc này mới chậm rãi xem lại thân thể mình.

Vừa rồi nhận quá lớn trùng kích, để hần không khỏi cảm thấy ê ẩm. Cũng may bộ thân thể này chắc chắn. Ngoài một chút vết thương cũng không có gì đáng ngại.

Doanh Thiên cũng không có để ý vết thương của mình. Mà là hướng bên kia nhìn tới.

Lúc này, hắc ám sinh linh thân thể trời nổi, nó một nửa thân thể đã bị tan nát, tựa hồ bị thương rất nặng.

Tại bình thường. Một khi thi triển ra Cửu Mực Cửu Đồng Ma nó sẽ không bị thương nhiều như vậy.

Chỉ là thời điểm kia, Doanh Thiên vậy mà nhắm tới 9 con mắt tiến hành áp chế. Khiến cho lực lượng không thể khống chế. Mới gây nên như vậy thương tích.

Nó lúc này tựa hồ đã chết.

Doanh Thiên chậm rãi tiến lại gần. Đưa nó thân thể lật lại.

Chỉ thấy một tia lực lượng hắc ám lấy tốc độ không gì sánh kịp đánh thẳng tới mi tâm của Doanh Thiên.

Chuyện xảy ra quá mức nhanh. Nhưng là nó cũng không có gây ra vết thương gì. Chỉ là để lại một vết đen nhỏ trên mi tâm mà thôi.

Doanh Thiên đưa tay sờ sờ một chút vết đen này. Trên miệng nở nụ cười khó tả. Tựa như mãn nguyện một dạng.

Sau đó, hắn giải trừ Thái Sơ Thiên Đồ. Lập tức rời đi phiến không gian này.

Thời điểm hắn vừa đi, từng cái thân ảnh liên tục hiện thân.

"Vừa rồi là ai. Kinh khủng như vậy". Một vị không khỏi run rẩy nói ra.

"Ta từng gặp qua người đó". Lúc trước hắn cùng một người khác chiến đấu. Cũng gây ra động tĩnh lớn như vậy.

"Chẳng lẽ, hắn thật là Tiên sao???".

Doanh Thiên tìm tới Nhật Nguyệt Giới. Hắn vung tay đem lực lượng hắc ám còn sót lại xóa đi. Khiến cho sinh linh ở đây từ quái vật biến trở lại thành người. Mọi thứ hết thảy đều trở lại như cũ.

Về phần đám người Nguyệt Nhi. Chính là đều không có chuyện gì. Dù sao Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân đều bảo vệ bọn hắn.

Doanh Thiên phân phó một chút. Sau đó lập tức bế quan.

Lúc này, Doanh Thiên tiến vào thức hải của chính mình.

Tại thời điểm này, hắn mỉm cười nói ra."Thời điểm ngươi chui vào ta thức hải, cũng chính là ngươi tự chui đầu vào lưới".

Trước mắt Doanh Thiên chính là Hắc ám sinh linh linh hồn đang bị trấn áp trong thức hải của Doanh Thiên

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Trấn áp

Lúc này, bên trong thức hải của Doanh Thiên. Hắc ám sinh linh chính là đang chịu tầng tầng áp chế.

Bởi vì thức hải của Doanh Thiên quá mức đặc thù. Cho nên thời điểm hắc ám sinh linh tiến vào liền không kịp trở tay. Bị sinh sinh trấn áp xuống.

Thực tế. Trước đó Doanh Thiên thi triển ra lực lượng quá mức mạnh mẽ. Cho dù hắc ám sinh linh có lấy ra bản mệnh thiên phú, nhưng là vẫn không thể chọi cứng với Doanh Thiên. Kết quả là bị trọng thương.

Cho nên nó nảy ra ý định muốn chiếm đoạt Doanh Thiên bộ thân thể kia.

Bởi vì nó nhìn ra Doanh Thiên chính là người trùng sinh. Mặc dù lực lượng Doanh Thiên mạnh mẽ hơn nó một đoạn. Nhưng là cường độ linh hồn nhất định sẽ vì trùng sinh mà đại giảm, không theo kịp nó.

Chỉ cần tiến vào thức hải của Doanh Thiên tiến hành tàn phá là có thể nhất cử thành công, đoạt lấy Doanh Thiên bộ thân thể này. Về sau đối với nó hành động sẽ càng dễ dàng, có thể nói là trăm lợi không hại.

Chỉ tiếc, nó tính toán vẫn là sai lầm. Doanh Thiên thức hải cực kỳ đặc thù.

Thời điểm nó vừa tiến vào liền bị một loạt khủng bố lôi điện đánh vào trên thân. Chưa kể vô số đạo cực kỳ rắn chắc xiềng xích từ khắp nơi khóa chặt nó

lại.

Hắc ám sinh linh con mắt trầm xuống. Hường Doanh Thiên cất giọng:"Ngươi cố ý cho ta tiến vào thức hải? "

"Đoán đúng, đáng tiếc không có phần thưởng". Doanh Thiên cười đáp.

Bởi vì Doanh Thiên thực lực hiện tại quá mức suy yếu, tại thời điểm thi triển ra thủ đoạn kia, đã là dốc toàn lực. Mà hắn đối với hắc ám sinh linh tương đối hiểu rõ. Bọn hắn sinh mệnh cực kỳ ương ngạnh, rất khó bị giết chết.

Cho nên Doanh Thiên cố ý sơ hở, để cho hắc ám sinh linh tiến vào thức hải của mình.

Bên trong thức hải của Doanh Thiên bầu trời u ám tràn ngập đủ các loại lôi kiếp.

Đây là năm xưa bị Thiên Đạo đánh lén, để lại dấu vết. Nhưng là những lôi điện này hiện tại lại trở thành công cụ giúp Doanh Thiên trấn áp hắc ám sinh linh.

Hắc ám sinh linh bình tĩnh quan sát thật kỹ thế giới thức hải này. Hắn rốt cuộc biết, muốn thoát khỏi cơ hồ là không có cơ hội.

Bởi vì bên trong thức hải của Doanh Thiên bố trí cực kỳ khủng khiếp.

Trên bầu trời vô tận chân mệnh treo lơ lửng, 81 cái Thái Sơ Chân Mệnh thả xuống xiềng xích khóa chặt hắn. Lại thêm Nguyên Thủy Chân Mệnh rủ xuống thần bí pháp tắc, tiến hành luyện hóa nó.

Chưa kể xung quanh bày lấy 10 cây cột đá khắc đầy huyền ảo phù văn. Bên trên sinh trường lấy Thập Đại Linh Căn cũng đối với nó tiến hành áp chế.

Đủ loại thủ đoạn áp chế khiến cho hắc ám sinh linh không thể động.

Doanh Thiên lúc này mới chậm rãi đến gần trước mặt nó cười nói:"Thế nào, tuyệt vọng sao".

"Hừ, ta từ khi sinh ra còn chưa có biết tới tuyệt vọng". Hắc ám sinh linh cười lạnh.

Sau đó nó bùng phát lực lượng. Vậy mà đem thế giới thức hải quấy đến điên cuồng rung chuyển.

Nhưng là mặc kệ nó cỡ rung chuyển. Những xiềng xích kia vẫn là rắn chắc không suy yếu. Vẫn trên người nó khóa chặt.

"Đừng phí công vô ích, đừng nói ngươi hiện tại. Cho dù khi ngươi toàn thịnh thời điểm. Rơi vào đây cũng mơ tưởng thoát được". Doanh Thiên cười nói.

Nghe vậy. Hắc ám sinh linh trầm mặc. Bởi vì nó biết Doanh Thiên nói là thật.

Bởi vì một số nguyên nhân. Nó thực lực cũng là đại giảm. Nếu không, lấy nó toàn thịnh trạng thái, cho dù là 10 cái Doanh Thiên hiện tại cũng không thể thắng được nó. Nhưng là, trên đời này không có nếu không.

"Ngươi đến cùng là ai, lấy ngươi như vậy, không thể nào không có tên tuổi gì". Hắc ám sinh linh hỏi. Nó biết, lấy Doanh Thiên dạng này tồn tại. Nhất định là đỉnh thiên lập địa uy danh. Tuyệt không phải vô danh hạ đẳng người.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên chậm rãi đáp một câu.

"Doanh Thiên? ". Hắc ám sinh linh trầm ngâm. Nó lục lại trí nhớ của mình muốn tìm ra một cái tương ứng danh tự.

Qua hồi lâu, như chợt nhớ ra cái gì. Hắc ám sinh linh con mắt co rụt lại nói:"Ngươi chính là cái kia cấm kỵ".

Hắc ám sinh linh giờ phút này trong đầu hiện lên một cái danh tự.

Cái danh tự kia tại trong năm tháng xa xưa kia chính là biểu tượng vô địch. Không biết bao nhiêu kẻ nghe đến liền sợ vỡ mật.

Mặc dù hắc ám sinh linh chưa có chân chính gặp qua. Thế nhưng là đủ loại truyền thuyết để hắn không khỏi than. Hắn biết, nếu quả thực Doanh Thiên là người kia, hắn lần này chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều.

Doanh Thiên mỉm cười đáp lời:"Không tính là cái gì cấm kỵ. Chỉ là bọn hắn tự nói mà thôi". Dừng một lát, Doanh Thiên nói tiếp:"Trước nói một chút chính sự, các ngươi là thế nào lại thi nhau luân lạc tới thế giới này đâu".

Theo lý mà nói, hắc ám sinh linh dạng này tồn tại, hắn là không nên tại Thần Giới xuất hiện. Dù sao bọn hắn quá mức cường đại. Ở Thần Giới liền sẽ đánh mất cân bằng, thậm chí đưa tới hủy diệt.

"Nếu ngươi giết chúng ta hơn mười, hắn là phải rõ hơn ai hết lý do". Hắc ám sinh linh cười lạnh.

Hắn rõ ràng Doanh Thiên là biết trong đó nguyên nhân. Nhưng là vẫn cố tình hỏi. Tựa như là đang trêu chọc nó vậy.

Doanh Thiên mỉm cười: "Àn, cũng không tính là rõ ràng, chỉ là ta muốn biết vì sao các ngươi lại phải chạy trốn đâu".

"Nếu là không trốn. Liền sẽ chết, nếu là ngươi, ngươi sẽ cam lòng chịu chết hay sao". Hắc ám sinh linh nói ra. Trong lòng có một cỗ khó chịu khó tả.

Theo lý mà nói, nó dạng này khủng bố tồn tại, nhất định sẽ là tung hoành thiên địa, nhưng là kết quả lại bị truy giết đến lưu lạc như vậy.

Doanh Thiên tiếp tục hỏi: "Theo lý mà nói, các ngươi là cùng nguyên cội, thế nào lại xảy ra phân tranh đâu".

"Mỗi người trong lòng đều có chính mình định hướng, bọn ta muốn ăn thỏa thích, còn bọn hắc thì lại muốn giữ lại, tất nhiên sẽ xảy ra chiến tranh". Hắc ám sinh linh nói ra. Nó cũng không cần thiết phải giấu giếm Doanh Thiên. Bởi vì nếu cần, hắc tùy thời đều có thể tra ra.

"Ta nhớ không lầm, bọn hắc là có tới 99, trong khi các ngươi chỉ có 56, hắc là thua kém đâu". Doanh Thiên nói tiếp.

Nghe vậy. Hắc ám sinh linh coi thường cười lạnh đáp: "Đồng thì thế nào, còn không phải vẫn thua dưới tay chúng ta". Nói đến đây, hắc ám sinh linh trong con mắt bỗng nhiên hiện lên bất đắc dĩ: "Nếu không phải tại trong trận chiến cuối cùng kia....".

"Nếu không phải tên kia nổi điên, đem các ngươi giết ngược, hắc là các ngươi đã thắng sao". Doanh Thiên tiếp lời.

Nghe Doanh Thiên nói như vậy. Hắc ám sinh linh cười lạnh: "Xem ra ngươi đều nắm trong lòng bàn tay".

"Tốt, câu hỏi cuối cùng, tại thời điểm các ngươi vượt qua hư vô, có thấy cái gì sao". Doanh Thiên câu hỏi này bỗng nhiên trở nên nghiêm túc một dạng. Quả thực, liên quan đến vấn đề kia, để cho Doanh Thiên cũng phải coi trọng.

Nghe được Doanh Thiên câu hỏi, khiến cho hắc ám sinh linh không khỏi trầm mặc. Qua hồi lâu nó mới cất tiếng nói ra: "Ý ngươi là, bên ngoài kia cái xác kia". Nói đến đây, hắc ám sinh linh cũng không khỏi coi trọng lên.

Tại thời điểm nó vượt qua hư vô. Chính là bắt gặp "cái xác". Để cho hắc cũng đều cảm thấy rung mình.

"Như vậy là các ngươi đã thấy". Doanh Thiên gật đầu.

"Ha ha, nói cho ngươi một tin, nó hắc là sắp tỉnh". Hắc ám sinh linh cười lạnh.

Doanh Thiên cũng là không có ngạc nhiên, dù sao chuyện này cũng nằm trong hắc suy đoán.

"Tốt, nói chuyện phiếm đã đủ, ngươi có thể nhắm mắt". Doanh Thiên gật đầu cười nói. Sau đó thả ra vô thượng đại đạo tiên hành luyện hóa hắc ám sinh linh.

Doanh Thiên cũng không phải là muốn hấp thu hắc ám sinh linh. Mà là muốn đoạt lấy trí nhớ của nó, hắc tin tưởng, trong trí nhớ của hắc ám sinh linh sẽ có rất nhiều tin tức thú vị.

Hắc ám sinh linh tất nhiên sẽ không cam lòng chịu để Doanh Thiên luyện hóa. Một khi hắc thành công, đồng nghĩa với việc nó chết chắc.

Trong giây lát, kinh khủng ma khí điên cuồng trào ra, đem thế giới thức hải tràn ngập ma khí, khắp thế giới thức hải đều nhấc lên sóng to gió lớn.

Hiển nhiên là nó muốn làm ra giây giụa cuối cùng.

Vô cùng vô tận ma khí kia trong nháy mắt lây nhiễm trên bầu trời vô tận chân mệnh, có không ít chân mệnh đều bị nhiễm bẩn.

Thậm chí có cả Thái Sơ Chân Mệnh đều bị nhiễm theo.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không có vội vàng. Hắc chỉ bình tĩnh nhìn lấy một màn này.

Một lát sau hắc chậm rãi nói: "Đây là ta thức hải, cũng không đến phiên ngươi làm loạn".

Một ngón tay ấn xuống. Trên bầu trời cuồng bạo lôi điện hướng hắc ám sinh linh oanh thẳng mà xuống, đem nó oanh đến vô cùng tả tơi.

"Đây là,... Thiên Đạo ". hắc ám sinh linh con mắt ngưng lại.

"Tin tưởng, ngươi đối với lão tặc thiên khí tức rất quen thuộc". Doanh Thiên mỉm cười.

Thần giới giới bích.

Lúc này hư không vỡ ra, một cái thân ảnh từ bên trong đi ra.

Hắc là một cái tuổi trẻ thanh niên. Đáng nói là, hắc khuôn mặt kia có thể nói là tuấn mỹ vô song. Cùng với trước đó Doanh Thiên gặp mặt Cổ Huyền Thiên tương tự mỹ mạo.

Hắc một mái tóc đen dài tới tận gót chân, chân trần. Thân hắc mặc lên một bộ trường bào màu đen kỳ lạ. Trường bào này tựa hồ như được tạo thành

bởi vô số hạt li ti kết hợp một chỗ mà thành.

Khuôn mặt hắn lộ ra một nét ngây ngô cùng hiền lành. Hắn trên thân cũng không có bất kỳ cái gì khí tức. Hoàn toàn là một người bình thường.

Thanh niên này con mắt nhìn quanh một lượt, trong miệng lầm bầm "Rõ ràng vừa rồi cảm nhận được một đạo kỳ lạ khí tức...".

Sau đó hắn con mắt lóe lên huyết quang, trong con mắt tựa hồ có thể nhìn thấu tuyên cổ, vượt qua thời gian không gian mà nhìn thấu thiên địa hết thảy.

Bỗng nhiên hắn lại mỉm cười: "Xem ra là người quen nha".

Sau đó thân ảnh của hắn mờ ảo biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Thập niên thành thần

Nhật Nguyệt Giới từ sau trận biến cố kia. Thực lực coi như đại giảm.

Lúc trước kia, số lượng Thần lên tới hơn 60, hiện tại liền chưa đủ mười đầu ngón tay. Không đại giảm mới là lạ.

Nhưng là, dưới Nguyệt Thần tích cực điều dẫn. Xây dựng lại Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trải qua đến nay mười năm đã có được lại một chút phong thái.

Về phần Nhật Thần, sau trận suyết chết kia, cũng là bế quan không thấy xuất hiện.

Hiện tại đây, Nhật Nguyệt Giới vẫn là Nhật Nguyệt Thần Giáo một giáo độc tôn.

Toàn bộ các loại quốc gia, đại giáo tông môn sau tràng biến cố kia thực lực đều đã đại giảm. Thậm chí có cường quốc đại giáo nguyện ý giải thể, sáp nhập Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Trải qua mười năm. Nhật Nguyệt Thánh Giáo cũng là dần sinh ra thêm vài vị Thần. Dù sao trước đó có không ít người đạt đến đỉnh tiên Thông Thần cảnh. Dưới Nguyệt Thần cực lực bồi dưỡng. Vẫn là có thể Thành Thần.

Hôm nay đám người Ma Âm, Mộng Điệp, Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên đều đã toàn bộ Thành Thần.

Dù sao bọn hắn đều có được Doanh Thiên ban cho vô thượng công pháp cùng vô thượng đại đạo pháp tắc. Thành Thần là điều dễ hiểu.

Mười năm. Đối với nhiều người có lẽ là một đoạn dài đằng đặc thời gian, nhưng là đối với cường giả tu sĩ. Mười năm bất quá là một cái chớp mắt.

Hôm nay. Trên Nhật Nguyệt Giới, đám người Ma Âm đã là nổi danh không ai không biết. Phần là vì bọn họ mười năm qua trên Nhật Nguyệt Giới đi lại đã để lại nhiều loại vang danh. Cũng là vì cùng vị "Đại Nhân" có công lao cứu vớt Nhật Nguyệt Giới kia quan hệ.

Ma Âm được người đời xưng là Băng Chủ. Tử Nghiên thì vừa là Nhật Nguyệt Thần Giáo Thánh Nữ, lại vừa được tôn xưng là Tử Long Thần Nữ.

Về phần Tuyết Ngạo Linh, người ta gọi nàng là Linh Sát Thần. Bởi vì tại trong mười năm qua nàng tại trên Nhật Nguyệt Giới hành tẩu, có không biết bao nhiêu cường giả vì đắc tội nàng mà bị nàng chém rụng.

Về phần Mộng Điệp thì là cao nhất tu vi, được người trong thiên hạ xưng là Điệp Hoàng.

Ngày hôm nay. Nhật Nguyệt Giới vẫn là như mọi ngày.

Bỗng nhiên. Thiên địa dị tượng nổi lên, gió mây vần vũ.

Tại trên thiên khung, đại đạo quy tắc tụ hội một chỗ, mở ra một cái vòng xoáy lớn.

Sau đó, từ trong vòng xoáy lớn kia rút cuộc một vật vô cùng to lớn từ từ đi ra. Tại nó đi ra thời điểm, liền có thể nhìn rõ ràng, đây là một tòa to lớn đại môn.

Đại môn này to lớn đến cực điểm. Bên trên tuyên khắc thần văn rườm rà, thần quang chiếu rọi thiên địa. Cùng đó là vô thượng thần uy đè ép mà xuống.

Sau đó, đại môn không lồ kia chậm rãi mở ra. Rút cuộc, từ bên trong đại môn một cái hư ảnh thần kiêu xuất hiện.

Thần kiều này mở ảo vô cùng, các loại âm dương chi khí, ngũ hành chi khí vờn quanh chấp chôn. Tựa như trong tiền cảnh đi ra một cây cầu.

Cây cầu này lập tức bắc từ đại môn không lồ kia hướng đến đỉnh một ngọn đại sơn cao vút.

Trông thấy đại môn cùng cây cầu này đằng sau, rất nhiều cường giả đều giật mình.

"Thần Đạo Chi Môn, Đăng Môn Thần Kiều..... Tân Thần Sinh..... Có người thành Thần". Một vị đạt tới Thông Thần Cảnh đỉnh phong hâm mộ nói.

Mặc dù nói, hẳn đã là một cái cực hạn phạm nhân. Một chân đã bước vào Thần Cảnh, chỉ kém một bước liền có thể thành Thần.

Nhưng là, một bước kia còn không biết tới ngày tháng năm nào mới có thể đạt tới.

Muốn trở thành Thần, yếu tố quyết định chính là phải ngộ ra một loại Đại Đạo ảo nghĩa.

Một khi người có thể ngộ ra một loại Đại Đạo ảo nghĩa. Cùng với đó là tu vi tích lũy đầy đủ. Thiên địa sẽ tự động cảm ứng, hạ xuống Thần Đạo Chi Môn cùng Đăng Môn Thần Kiều.

Chỉ cần người bước lên Đăng Môn Thần Kiều, vượt qua Thần Lộ đi vào Thần Đạo Chi Môn. Liền có thể nhất cử thành Thần, bước chân vào Thần Cảnh.

Tất nhiên Thần Lộ bên trên Thần Kiều không phải dễ đi. Trên Thần Lộ sẽ có đủ các loại Thần Kiếp buống xuống khảo nghiệm. Nếu là vượt không qua, sẽ phải trả giá cực lớn.

Nhệ thi là Thần Kiều gãy đoạn. Từ nay về sau vô duyên với Thần Cảnh. Nặng thì là trực tiếp bị đánh cho thần hình câu diệt. Biến thành tro bụi.

Vạn cổ đến nay, cứ 10 người leo lên Thần Kiều thì ít nhất có 2 người thất bại.

"Không biết đến cùng là ai muốn thành Thần đây". Lúc này có rất nhiều người một chỗ suy đoán cùng bàn tán. Dù sao mười năm qua tại Nhật Nguyệt Giới liên tiếp có tân Thần sinh ra. Rất nhiều người đều đã quen.

Nhưng là mỗi lần như vậy đều đưa tới mọi người chú ý.

Dù sao chứng kiến Thần sinh ra đối với phạm nhân tu sĩ đều có lợi ích cực lớn. Nhất là cường giả Thông Thần Cảnh kia. Có thể nhìn trộm Thần Cảnh, đối với sau này thành Thần có lợi ích rất lớn.

Cho dù là Thần cũng sẽ tới quan sát, bởi vì bên trên Thần Đạo Chi Môn cùng Đăng Môn Thần Kiều ẩn chứa sâu sắc Thần Đạo. Nếu là có thể tìm hiểu tới đối với Thần Linh đều có lợi ích.

Rốt cuộc. Tại trên đỉnh núi kia xuất hiện một bóng người.

Nàng thân hình mảnh khảnh, trên thân mặc một bộ màu đỏ nhạt y phục. Mái tóc kia cũng là một màu đỏ rực.

Nàng thân hình tuyệt mỹ vô song, khuôn mặt đầy đặn tinh tế. Giống như Cừu Thiên Thần Nữ giáng lâm một dạng. Lại vừa có nét nghiêm nghị uy phong, giống như một vị đế hoàng tồn tại.

Trông thấy thân ảnh này, có người không khỏi thất thố hét to:"Hong Nguyệt Nữ Đế.... Nàng vậy mà muốn thành Thần".

Đúng thế, bóng hình tuyệt mỹ kia chính là nha đầu Nguyệt Nhi. Nàng hôm nay đã là một cái thiếu nữ. Cũng nhận được người người tôn xưng là nữ đế.

Lúc này, vô số người vì đó mà điên cuồng cùng hâm mộ. Cũng có người sợ hãi thán phục.

Điên cuồng hâm mộ là vì sao. Hong Nguyệt nhan sắc tuyệt thế kia, lại thêm thiên tư tuyệt đỉnh. Tu vi cũng là đứng trên đỉnh đại lục. Không biết bao nhiêu cao nhân tiền bối đều trong tay nàng đại bại.

Thậm chí nàng đã từng khiêu chiến một vị Tân Thần. Có thể cùng vị Tân Thần kia chiến 3000 chiêu mới bại lui.

Thần cùng phạm nhân ở giữa. Chênh lệch cực kỳ không lồ không cách nào bù đắp. Thế nhưng là nàng có thể cùng Thần chiến qua một trận, nhất cử đề cho nàng danh tiếng lên đỉnh. Đề cho vô số nam nhân vì đó mà điên cuồng, đề cho đủ các loại thiên tài khắp nơi thương nhớ.

Liền nữ nhân, cũng đều cho nàng là thần tượng. Muốn được như nàng.

Sợ hãi thán phục là vì sao. Nàng, năm nay mới có 18 tuổi.

18 tuổi thành Thần. Đây là tự cổ chí kim chưa từng có, cũng chưa từng nghe qua.

18 tuổi thành Thần. Đề cho những lão già sống mấy ngàn năm kia đều vì đó mà hổ thẹn. Cho dù là Thần cũng đều tự ti.

Lúc này, Nguyệt Nhi ánh mắt chăm chú nhìn lên Thần Môn to lớn kia. Cũng quan sát cây Thần Kiêu này. Trong ánh mắt lộ ra hưng phấn.

Mười năm qua, Doanh Thiên vẫn bế quan chưa từng có đi ra.

Không có hấn quân thúc, nàng được đà chính là đi khắp Nhật Nguyệt Giới gây loạn.

Mười năm, nàng đã trải qua rất nhiều sự việc. Đã nhìn qua đủ loại sự đời. Nàng coi như đã trưởng thành.

Hôm nay chỉ cần bước tới Thần Môn kia. Nàng liền có thể thành tựu Thần Linh. Được Doanh Thiên dẫn lên những địa phương to lớn mà nàng vẫn ao ước kia.

Lúc này, vô số cường giả từ 4 phương 8 hướng tụ tập về đây xem náo nhiệt.

Cho dù là bầu trời hay mặt đất đều chật kín người xem. Tất nhiên chỉ có cường giả mới có được tư cách lơ lửng trên không nhìn lấy.

Tại trong mây mờ, từng đạo Thần Ảnh đều đứng yên lặng quan sát.

Một vị Thần hươu Nguyệt Thần nói ra: "Nguyệt Thần Đại Nhân, người tại Thần Đình đi lại, liệu có ai có thể cùng nàng so sánh sao".

Nguyệt Thần ánh mắt không rời lác đầu đáp: "Nhìn toàn bộ Thần Giới, từ phạm nhân tu luyện thành Thần, trong sử sách ghi lại cũng là 57 năm. Nha đầu này hôm nay là muốn phá vỡ ghi chép".

Tất nhiên Nguyệt Thần không có so sánh cùng những cái kia xuất thân to lớn. Vừa sinh ra đã là Thần.

Cái này cũng không có gì lạ. Chỉ cần có được tu vi Thần Vương trở lên, sinh ra con cái đã là Thần.

Nguyệt Thần hiện tại nếu là mang thai, khi sinh ra con cũng nhất định đã là Thần. Cái này chính là bình thường sự tình.

Rốt cuộc. Nguyệt Nhi cất lên bước đầu tiên đạp vào Đấng Môn Thần Kiêu.

Lúc này, không ít cường giả đều tại chăm chú quan sát.

"Nhìn. Nàng muốn bắt đầu". Có người hét to.

Chỉ thấy tại thời điểm Nguyệt Nhi một chân bước lên Thần Kiêu.

Từ bên trong Thần Đạo Chi Môn lập tức tuôn trào ra hỏa diễm. Hỏa diễm này uy lực cực kỳ ghê gớm, có thể trong nháy mắt đem cường giả Thông Thần Cảnh đốt làm tro.

Mà lại. Hỏa diễm này trên Thần Kiêu trải dài, không có cách nào đi tránh né nó, nếu là muốn, chỉ có duy nhất là nhảy ra Thần Kiêu. Nhưng là một khi làm như vậy, Thần Kiêu sẽ rút đi, đồng nghĩa người mất đi tư cách thành Thần.

Cho nên chỉ có thể ngạnh kháng.

Nguyệt Nhi không có chùn bước, nàng để mặc cho hỏa diễm kia bao phủ lấy mình. Để mặc cho thân thể bốc cháy hừng hực.

Nhưng là, nàng y nguyên hướng phía trước tiến lên, không có chút nào chùn bước.

Đi được hơn 1 dặm về sau, Hỏa diễm tiêu tán đi, nhưng là trong Thần Môn lại toát ra một loại hàn khí cực kỳ âm độc.

Hàn khí này lạnh đến nổi, trong nháy mắt để cho thiên địa nhiệt độ cấp tốc giảm xuống. Cho dù là ở bên ngoài quan sát tu sĩ đều cảm thấy run cầm cập.

Nguyệt Nhi lại lần nữa hứng chịu hàn khí này, lúc này trên người nàng đã có băng tuyết đóng lấy, trên mái tóc kia cũng là có tuyết đọng lại.

Nhưng là nàng vẫn cứ bước về phía trước.

Lại đi ra một dặm. Hàn băng biến mất. Thay vào đó là hàng trăm, hàng ngàn đạo lôi điện như xà lao tới đánh lên trên thân thể nàng.

"Ta cảm giác, Nữ Đế độ Thần Kiếp so với mấy vị trước đó Thần Linh uy năng đều gấp mười lần đi". Một vị lão giả đã nhiều lần quan sát tân Thần đàn sinh cảm ứng một chút rồi nói.

"Cái này cũng không lạ, dù tiềm lực càng lớn, Thần Kiếp sẽ càng mạnh mẽ. Nữ Đế từ Thông Thần Cảnh liền đã có được Thần chiến lực, Thần Kiếp đương nhiên muốn khốc liệt". Một vị trí giả khác đáp lời.

Từ trên Thần Kiêu đi tới. Mỗi một dặm đường, Nguyệt Nhi sẽ phải trải qua một loại Thần Kiếp.

Có đủ loại Thần Kiếp nào là Ma Kiếp, Tâm Kiếp, Dục Kiếp, Thủy Hỏa Lôi Điện các loại thay phiên nhau mà tới.

Càng về sau, Thần Kiếp uy lực càng mạnh mẽ.

Nhưng là đều không có cản nổi Nguyệt Nhi bước chân.

"Nguyệt Nhi Thần Kiêu vậy mà dài tới hơn 300 dặm. Quả thật là quá mức yêu nghiệt". Lúc này bên dưới, Ma Âm vui mừng nói ra.

Nàng thời điểm thành Thần, Thần Kiêu hạ xuống là hơn 200 dặm. Có thể nói là vượt xa Thần Linh khác. Nhưng là cùng Nguyệt Nhi so sánh lại là thua kém vô cùng.

Bên cạnh Từ Nghiên, Tuyết Ngạo Linh cùng Mộng Diệp đều gật gù.

Tại Đẳng Môn Thần Kiêu hạ xuống, độ dài ngắn cũng sẽ tương đương người tiềm lực.

Bình thường Thần Linh tới nói. Thường thường Đẳng Môn Thần Kiêu chỉ dài 100 dặm. Tùy theo mỗi người mà độ dài Thần Kiêu sẽ khác nhau.

Rốt cuộc, trải qua hơn 3 canh giờ về sau. Nguyệt Nhi chỉ còn cách Thần Đạo Chi Môn một dặm đường.

Đứng trước Thần Đạo Chi Môn lúc này, Nguyệt Nhi lộ ra vô cùng nhỏ bé.

Trước mặt nàng là Đại Môn khổng lồ nguy nga kia. Một cỗ cực kỳ to lớn Thần uy ép lên trên thân nàng.

Đứng tại vị trí này. Nguyệt Nhi có thể nhìn thấy, ẩn ẩn sau cánh cửa kia, chính là một cái to lớn Thiên Địa mà nàng chưa từng tưởng tượng.

Đằng sau đó chính là Thần Cảnh mà vô số sinh linh hướng đến.

Nàng tiếp tục tiến lên.

Nhưng là đúng lúc này. Lại xảy ra một chuyện khiến cho không biết bao nhiêu người giật mình ngạc nhiên.

Từ trong Thần Môn kia. Một cỗ lực lượng bài sơn đào hải uy lăng cực kỳ khủng khiếp trào ra.

Cỗ lực lượng này vậy mà đem Nguyệt Nhi đẩy cho lùi. Cơ hồ muốn rút trở về đỉnh núi kia.

May mắn. Tại thời khắc kia, nàng kịp vận dụng lực lượng bản thân. Bám trụ tại trên Thần Kiêu.

Nguyệt Nhi con mắt ngạc nhiên không hiểu nhìn về Thần Môn kia. Trong mắt hiện lên vô số nghi hoặc.

"Chuyện gì xảy ra, làm sao nữ đế lại bị đẩy lùi đâu". Có cường giả giật mình nói ra.

Bởi vì cái này chuyện là bọn hắn cũng chưa từng nghe qua. Chỉ có người không vượt nổi Thần Kiếp mà táng thân trên Thần Kiêu.

Cũng có người chủ động rời đi Thần Kiêu. Nhưng là bị Thần Môn đẩy lùi thì lại là chưa từng có.

"Cái này đến cùng là xảy ra chuyện gì..... Đó... Đó... Là". Một vị cường giả còn đang không hiểu. Thì một màn xảy ra để cho hắn còn muốn giật mình.

Chỉ thấy Thần Đạo Chi Môn vậy mà hướng lên trên cao bay đi. Khiến cho Thần Kiêu kéo dài ra. Cuối cùng, Thần Kiêu đạt tới 1000 dặm mới dừng lại.

"1000.... 1000 dặm Thần Kiêu.. Cái này là thật sao? "

"Ta mơ ngủ sao, cái này sao có thể. Quá mức vô lý đi".

Cho dù là Thần linh. Nguyệt Thần hay đám người Ma Âm đều vô cùng khó hiểu. Cái này giống như là có ý làm khó Nguyệt Nhi vậy.

Nguyệt Nhi bình tĩnh nhìn hết thấy tiếp diễn. Rốt cuộc hồi lâu về sau, nàng buông xuống một câu khiến cho nhiều người không khỏi vì đó mà im lặng:"Hắn mẹ lão tặc thiên. Ngươi muốn chơi lão nương sao, tin hay không ta liền đánh mẹ ngươi không nhận ra".

Cái này để không ít người run rẩy. Xúc phạm Thiên Đạo, không sợ bị buông xuống Thiên phạt sao.

Nhưng là thời điểm này. Bỗng nhiên có nam tử không khỏi vì đó mà hò hét:"Nữ đế uy phong, vượt Thần Kiêu, đập mặt Thiên Đạo".

Cái này hô hào để cho không ít người ngạc nhiên. Nhưng là rất nhanh sau đó, đều là đồng thanh vang lên:"Nữ Đế uy phong, vượt Thần Kiêu, đập mặt Thiên Đạo".

Cái này một đám các loại công tử ở dưới hô hào, liền các loại công chúa tiểu thư đều cũng vì đó mà cổ vũ.

Trong chốc lát, tiếng hô hào kia liền muốn vang vọng trời đất.

Một lát sau. Từ trên bầu trời một cỗ khó hiểu Thiên uy buông xuống. Giống như Thiên nổi giận một dạng.

Cái này để cho những cái kia đại giáo lão tổ, trường bối các loại đều nháo nhào đi bịt miệng đám người trẻ tuổi kia. Sợ Thiên Phật buông xuống đem bọn hắn toàn diệt.

Nguyệt Nhi lần này coi như uất ức.

Nàng bạo phát đi ra toàn lực. Chỉ thấy Tịch Diệt khí tức trong chớp mắt lan tỏa.

"Keng, keng".

Từng đạo oanh minh vang lên không ngừng.

Chỉ thấy từng cái Chân Mệnh hiển hiện. Trong chốc lát, 81 cái Chân Mệnh toàn bộ xuất hiện trên bầu trời. Tự mình chống ra một mảnh thiên khung. Đối kháng lại Thiên Uy cùng lực lượng từ Thần Môn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Đạp môn

81 Chân Mệnh trong chốc lát hiện lên. Bàng bạc sinh mệnh khí tức rủ xuống đem mọi người ở đây đều cảm thấy mát mẻ dễ chịu.

Toàn bộ người quan sát giờ phút này đều là trợn trừng con mắt nhìn lên.

Bọn hắn con mắt, chính là chăm chăm vào 81 cái Chân Mệnh kia. Lộ ra không thể tin nổi.

Cho dù là chư Thần đang tại quan sát đều là thất thố phải bật lên.

Bọn hắn chính là không thể tưởng tượng nổi. Bởi vì 81 Chân Mệnh kia. Một mực là chỉ có trong truyền thuyết.

Tại xa xôi cổ lão bên trong truyền thuyết kia ghi chép lấy. Số lượng Chân Mệnh cực hạn chính là 81.

Tại toàn bộ Thần Giới tính đến. 81 Chân Mệnh cũng chỉ duy nhất một lần xuất hiện.

Đó là thuộc về Thiên Đồ Thần Đế, nhưng là bất kể là Thiên Đồ Thần Đế, hay là 81 Chân Mệnh kia, đều là thuộc về quá xa xưa truyền thuyết. Thậm chí có nhiều người còn hoài nghi truyền thuyết có hay không đúng sự thật.

Nhưng là hôm nay. Một mực tại trong truyền thuyết 81 Chân Mệnh lại hiện ra trước mặt bọn hắn. Cái này làm sao không khiến cho người vì đó phát cuồng đầu.

"81 Chênh Mệnh.... Hồng Nguyệt Nữ Đế vậy mà 81 Chân Mệnh... Ta không nhìn sai đi". Giờ phút này có người không khỏi liên tục dụi mắt nhìn.

Cho dù là Nguyệt Thần đều không khỏi lộ ra động dung. Dù sao tại Thần Giới nhìn lên. Đại đa số Thần Đế cũng bất quá khoảng 60 Chân Mệnh.

Cái này chẳng phải là nói, Hồng Nguyệt tương lai nhất định đăng đỉnh Thần Đế sao.

Tại dưới 81 Chân Mệnh cheo trống. Nguyệt Nhi lại tiếp tục từng bước đi lên.

Lần này tốc độ nàng đi rất chậm. Kéo theo đó là Thần Kiếp buông xuống. Uy lực so với lần trước đều mạnh hơn mấy lần.

Chư Thần tại nhìn qua một màn này đều không khỏi cảm thán:"Má ơi, cái này còn là khảo nghiệm Thần Kiếp sao. Rõ ràng là muốn dồn người vào chỗ chết".

Chư Thần biết chắc, nếu là mình tại thành Thần thời điểm. Đối mặt dạng kia Thần Kiếp. Nhất định sẽ tan biến thành tro bụi.

Mặc kệ Thần Kiếp cỡ nào cường hoành uy mãnh. Mặc kệ Thần Kiếp cỡ nào khốc liệt nguy hiểm. Nhưng là Nguyệt Nhi vẫn là bảo trì chậm rãi tốc độ mà tiến lên.

Trải qua hơn 12 canh giờ sau đó. Lúc này trời đã tối. Nhưng là một mảnh đại lục kia vẫn là đủ loại ánh sáng rực rỡ chiếu rọi.

Nguyệt Nhi lúc này đã là đi tới được nửa chặng đường. Tương ứng với 500 dặm Thần Kiếp.

Lúc này Nguyệt Nhi cũng đã là lộ ra chật vật. Trên người đã xuất hiện vài vết thương. Quần áo cũng là bị rách tả tơi. Để lộ ra da thịt trắng muốt, lại

nhuộm chút máu đỏ.

Nguyệt Nhi kiên trì cắn răng. Đưa lên 2 cánh tay kết vài đạo ấn quyết.

Ngay tức khắc, một cái tuyệt mỹ mà cao lớn hư ảnh ngưng tụ đi ra. Hình dáng cùng Nguyệt Nhi vô cùng tương tự.

Nguyệt Nhi rốt cuộc vẫn là phải gọi là Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân lên chống đỡ.

Trải qua mười năm. Lấy năng tư chất cùng ngộ tính. Cũng đã là tìm hiểu tới khá huyền diệu bên trong nó.

Tại thời điểm Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân hiển hiện, trong chốc lát Tịch Diệt khi tức tràn ngập khắp nơi.

Cảm nhận được cỗ nguy hiểm khí tức này, Nguyệt Thần vội vàng ra tay đem khu vực kia cách ly để tránh nó lây lan.

Có được Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân chống đỡ. Tốc độ của Nguyệt Nhi tăng lên không ít. Trong chốc lát liền đi tới mấy chục dặm.

Nhưng là thời điểm Nguyệt Nhi chạm tới 600 dặm mốc. Thì trên bầu trời kia Thiên Uy cường mãnh lại là tăng lên.

Thiên Uy đối với tu sĩ chính là có lực chấn nhiếp từ trong tâm hồn, giờ phút này dưới Thiên Uy cương mãnh kia. Tu sĩ cường giả bên dưới nhao nhao quỳ xuống.

Cái này là do bọn hắn từ tận sâu trong tâm hồn sợ hãi. Không tự chủ được mà quỳ xuống.

Nguyệt Nhi con mắt kiên định không sợ hãi. Nàng một mực bước lên phía trước.

Nhưng là, Thiên Đạo giống như một mực muốn làm khó nàng, cho nên tại thời điểm này, rốt cuộc xảy ra biến hóa.

Chỉ thấy Thiên Uy cuộn cuộn kia vậy mà giờ phút này điên cuồng hội tụ lại một chỗ. Sau đó ngưng tụ ra một tòa hư ảnh Thần Sơn to lớn.

Tòa Thần Sơn này hư hư thực thực. Nhưng là tràn ngập Thiên uy nặng nề mà giáng xuống.

Tòa Thần Sơn này trong chốc lát liền đè nát 81 Chân Mệnh gánh lên tầng trời kia. Âm âm mà hạ xuống bên trên Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân.

Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân trên vai gánh lấy tòa Thần Sơn này. Trong chốc lát kịch liệt rung chuyển.

Nhưng là, một mực không ngã.

Lấy lại cân bằng về sau. Nguyệt Nhi vai gánh Thần Sơn. Tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

100 dặm tiếp theo. Trên bầu trời lại tiếp tục thả xuống thêm một ngọn Thần Sơn. Đem cả Thần Kiều đều mãnh liệt rung chuyển.

Cái này để vô số người vì đó mà trợn mắt há mồm. Độc nhất vô nhị như vậy leo Thần Kiều. Có lẽ đây là vạn cổ duy nhất.

Thậm chí có người trong nội tâm không khỏi có ý nghĩ:"Chẳng lẽ nàng kiếp trước làm chuyện gì nghịch thiên tày đình, nên kiếp này bị trời tru đất diệt đầu".

Gánh lên 2 tòa Thần Sơn. Để cho nàng đôi vai nhỏ nhắn kia không khỏi trùng xuống.

Cái này khiến Nguyệt Nhi không khỏi chửi đổng một câu:"Hắn mẹ Lão Tặc Thiên, ta phi".

Mặc dù nặng nề. Nhưng Nguyệt Nhi ý nguyên không có lùi bước. Nàng vẫn. Một mực hướng phía trước đi lên.

Cho tới 800 dặm.

"Oanh".

Lại thêm một tòa Thần Sơn hạ xuống, 3 tòa Thần Sơn trùng điệp. Nặng nề đến mức Thần Kiều cũng vì đó mà trùng xuống. Tựa như sắp gãy đứt một dạng.

May mắn là điều đó không có xảy ra.

Nguyệt Nhi giờ này đã là uất ức. Trên khuôn mặt kia đã chảy tới 2 giọt nước mắt. Cũng không phải vì nàng đau đớn, mà vì nàng cảm thấy uất ức không chịu được.

"Sur Tôn, người ra mà xem, có người bắt nạt ta". Nguyệt Nhi một bộ khóc nhè. Dù sao nàng hay chỉ là một cái 18 tuổi thiếu nữ. Dễ rơi nước mắt.

Nhưng là cảnh này rơi vào mắt người khác lại lộ ra đặc sắc vô cùng.

Khiến cho người khác đều im lặng không biết nói gì.

Có người vừa leo Thần Kiều vừa khóc sao. Có người leo Thần Kiều bị Thiên Đạo chơi cho uất ức sao.

"Có lẽ đây là màn leo Thần Kiều đặc sắc nhất mà vạn cổ đến nay mới có một". Một vị Chân Thần không khỏi cười khỏ nói ra.

"Nữ đế, cố lên. Người tuyệt không thể bỏ cuộc". Giờ phút này một cái tuổi trẻ Hoàng Tử một cái cương quốc hô lớn.

Cái này giống như dây chuyền một dạng. Trong chốc lát, tiếng cổ vũ reo hò lại tiếp tục vang lên. Cổ vũ cho Nguyệt Nhi.

Lần này. Cũng không có ai đi ngăn đám người trẻ tuổi.

Bởi vì kể cả những cái kia đại giáo lão tổ. Trường bối các loại đều đi nắm chặt tay. Trong lòng cũng là hò hét không thôi.

Cái này giống như chính bọn hắn leo Thần Kiều mà không phải ai khác.

Cho dù là Thần Linh. Trong lòng cũng nảy ra một cỗ ủng hộ.

900 dặm. May mắn, lần này không có cái gì Thần Sơn hạ xuống. Nguyệt Nhi vẫn là tiếp tục đi lên.

999 dặm.

Rốt cuộc. Chỉ còn 1 dặm Nguyệt Nhi liền có thể đi tới Thần Đạo Chi Môn.

Ngay lúc này. Từ sâu thẳm trong thiên khung. Một đạo diệt thế chi lôi màu vàng oanh tới.

"Đến rồi, cuối cùng Thần Kiếp, Thần Cách Thiên Lôi tới". Nguyệt Thần ngưng trọng nói ra.

Thần Cách Thiên Lôi. Chính là đạo Thần Kiếp cuối cùng. Uy lực vượt xa trước đó Thần Kiếp cả trăm lần.

Trong lịch sử tới nói. Có không biết bao nhiêu người cố gắng đi hết Thần Kiều. Nhưng là đối mặt đạo cuối cùng Thần Kiếp lại thất bại. Cuối cùng bỏ mình trong nuốt tiếc.

Thần Cách Thiên Lôi uy lực cực kỳ kinh khủng. Trong nháy mắt đánh tan 3 tòa Thần Sơn. Thậm chí Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân đều bị đánh ra vết nứt.

Cái này không phải do Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân yếu. Mà là trước đó Nguyệt Nhi chưa có chính thức dung hợp. Cho nên Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân không thể phá, nhưng là cũng không thể sử dụng lực lượng của nó.

Hiện tại nàng đã sơ bộ dung hợp. Cho nên uy lực sẽ tăng dần theo tu vi. Hiện tại đương nhiên sẽ yếu đi.

Thần Cách Thiên Lôi rốt cuộc công phá Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân phòng ngự. Đem nó đánh vỡ tan thành vô số điểm sáng, sau đó oanh trực tiếp lên thân Nguyệt Nhi.

Thiên Lôi đem nàng da thịt cắt ra rất nhiều vết thương. Thậm chí đem nàng đẩy lùi về sau.

Nhưng là mặc kệ Thiên Lôi cỡ nào nguy hiểm hung mãnh.

Nguyệt Nhi vẫn là cắn răng kiên trì lấy.

Lúc này. Tại xa xa một tòa sơn phong.

Tòa sơn phong này không tính là cao nhất. Nhưng là cũng thuộc về đại sơn một dạng.

Lúc này, tại dưới một gốc cây. Thanh niên áo đen kia ngồi đó lẳng lặng nhìn trước mắt một màn này. Sau đó hắn mỉm cười nói thầm:"Nha đầu này, đúng là hạt giống tốt, nếu là bị hủy ai biết tên diên kia sẽ làm ra chuyện gì".

Sau đó ánh mắt hắn trở nên thâm thúy vô cùng. Tựa hồ như bên trong con mắt hắn chưa lấy cả một tòa vũ trụ.

Hắn nhìn lên bầu trời kia lẩm bẩm:"Đây là bất công lộ liễu nha,.... Xem ra bọn hắn là ngồi không yên".

Rốt cuộc hắn nâng lên tay trái của mình. Nhẹ nhàng búng ra một cái.

Cái búng tay này nhìn như vô cùng bình thường. Nhưng là, sau cái búng tay này, Thần Cách Thiên Lôi vô cùng khủng khiếp kia vậy mà giống như bị đánh tan một dạng. Hoàn toàn biến mất.

Tất nhiên sẽ không có ai biết nguyên nhân bên trong. Người ta chỉ cho rằng Thần Kiếp kết thúc mà thôi.

Ngay sau đó. Sau lưng thanh niên này vang lên một cái lười biếng thanh âm:"Ta liền nghe có người nói xấu ta nha".

Về phần Nguyệt Nhi. Nàng rút cuộc thờ đốc. Thần Kiếp hoàn toàn kết thúc. Nhìn trước mắt Thần Môn gần trong gang tấc kia. Nguyệt Nhi lấy nhanh nhất tốc độ đi đến phía trước nó.

Đứng tại Thần Môn trước mặt. Nguyệt Nhi lộ ra nhỏ bé như một con kiến.

Nhưng là, theo lý mà nói, khi người vượt Thần Kiếp cuối cùng thì Thần Đạo Chi Môn tất sẽ mở ra.

Nhưng là hiện tại lại đóng chặt.

Nguyệt Nhi con mắt trầm xuống, tức giận vén lên tay áo của mình. Sau đó cúi xuống..... Vén lên chính mình y phục. Kéo tới trên đùi thon kia, để cho bên dưới không ít tuổi trẻ nam nhân con mắt đều sáng lên, sau đó linh lực cuộn cuộn hội tụ xuống chân phải, rút cuộc một cước đạp lên cửa.

"Tốt bá đạo tính tình". Có người hâm mộ vì đó nói ra.

Thần Đạo Chi Môn y nguyên đóng chặt. Cái này để Nguyệt Nhi thật sự tức giận.

Nàng chính là liên tiếp đạp lên Thần Môn, đem chính mình uất ức xả ra. Muốn đem cánh cửa này phá ra.

Rút cuộc trải qua hơn ngàn cước về sau. To lớn cánh cửa kia rút cuộc mở tung ra.

Một cỗ kỳ lạ lực lượng trong nháy mắt đem nàng hút vào bên trong Thần Môn.

Xa xa nhìn cảnh này. Thanh niên áo đen hướng Doanh Thiên nói ra:"Quy tắc vẫn là quy tắc, cho dù là nhúng tay nhưng vẫn là có hạn".

Doanh Thiên gật đầu đáp:"Chờ nha đầu này trưởng thành, ta sẽ dẫn nàng đi gặp bọn hắn. Để cho nàng đích thân xả giận".

P/s: góc trung cầu.

Mọi người thích main nhiều gái hay ít gái. Ta đang ước tính cho main tầm 3 vợ là ok. K nhiều không ít. Về phần gái gú khác coi như là có duyên hoặc thu làm đệ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Ma La Vô Thiên

Trên đỉnh núi xa xa kia. Lúc này Doanh Thiên cùng vị áo đen thanh niên kia đang đối diện một chỗ.

Cũng không biết là bọn hắn từ đâu lấy tới một chiếc bàn đá.

Lúc này trên bàn đá bày lên một đĩa thịt thỏ nướng. Cùng 1 bầu rượu.

Thỏ nướng là Doanh Thiên tiện tay bắt lấy. Cũng không phải dạng gì mà thú trân quý, đơn giản chỉ là một con thỏ rừng mà thôi.

Rượu cũng vậy, bắt quá là một bầu rượu bình thường 2 xu ngoài chợ.

Nhìn trước mắt cái này đậm bạc một bàn nhậu, thanh niên áo đen không khỏi lắc đầu:"Người vậy mà đến mức keo kiệt, chính là cho ta ăn thịt thỏ".

Phải biết, thanh niên áo đen tu vi cực kỳ kinh khủng, mặc dù so với Doanh Thiên toàn thịnh thời kỳ đều là kém một bước, nhưng là lấy hiện tại Doanh Thiên cho dù là xử dụng hết toàn lực cũng đừng mơ gây hắn một vết xước.

Tại toàn bộ Thiên Địa tới nói, cho dù là Thiên Tôn đều kiêng nể hắn vô cùng. Thậm chí kính sợ.

Hắn dạng này tồn tại, còn có cái gì mỹ vị trân tàng chưa có thưởng thức qua. Nhưng là hôm nay lại có người bày lên cho hắn một đĩa thịt thỏ.

Doanh Thiên không có để ý tới hắn, mà là chính mình một tay bốc lên một miếng thịt thỏ bỏ vô miệng ăn lấy. Sau đó là nhấp lên một ngụm rượu cười nói:"Cái này cũng không phải làm cho ngươi, ta biết ngươi cái này Thánh Phật tất sẽ ăn chay, cho nên ta là làm cho riêng mình ăn mà thôi".

Thanh niên áo đen lộ ra vẻ lắc đầu cười đáp:"Ta trước nay vốn không có ăn chay".

Mặc dù biết Doanh Thiên tới trêu chọc, nhưng là thanh niên áo đen rất vui vẻ hợp tác. Không có đi phát hỏa.

Sau đó thanh niên áo đen đưa tay vào hư không, hần lấy ra một miếng thịt rất lớn.

Miếng thịt này toát ra cực kỳ nồng đậm long tức. Bên trên còn tràn ngập thất thái quang mang. Thậm chí còn có thể nghe rõ tiếng long ngâm cùng long ảnh bay lượn vờn quanh.

Tất nhiên những cái này dị tượng đều là bị thanh niên áo đen đè cho ép xuống. Nếu không những dị tượng kia nhất định trùng thiên. Hấp dẫn ánh mắt người khác.

Tiếp đến hần lấy ra 2 vò rượu lớn. Chưa nói đến rượu, chỉ riêng cái kia bên ngoài vò đựng đã là kinh người.

Vò rượu kia được chế tạo cực kỳ tinh xảo, chất liệu lại càng kinh người, dạng kia vật liệu liền Thần Đế cũng sẽ đỏ mắt mà liều mạng tranh đoạt.

Khi mở nắp ra, một cỗ nồng đậm mùi rượu thơm ngát lan tỏa trong không gian. Tại phần miệng nắp còn hiển hiện lên một tòa tinh không kỳ lạ, thậm chí còn nghe lấy tiếng Phật âm tụng kinh.

Nhìn tới 2 vò rượu cùng miếng thịt lớn kia. Doanh Thiên không khỏi hai mắt phát sáng lên nói: "Thái Hư Long Tổ thịt, Phật Đà Thiên Vũ Tửu. Người mời ta sao".

Đối với Doanh Thiên dạng này vô sỉ. Thanh niên áo đen cũng là mỉm cười đáp lời: "Không mời người vậy ta lấy ra làm gì nha".

"Vậy ta liền không khách khí". Doanh Thiên một bộ trịnh trọng gật đầu. Sau đó nhắc lên một vò rượu ừng ực tu lấy.

Tay hần toát ra để diễm mang miếng thịt kia nướng lên. Trong chốc lát liền ăn tới tinh quang.

Doanh Thiên một bộ đánh chén không có để ý tới thanh niên áo đen kia.

Cái này cũng dễ nói. Dù sao Doanh Thiên đều tự nhận mình là một cái tục nhân. Lại hần rất thích uống rượu.

Hôm nay vậy mà có được Thái Hư Tổ Long thịt cùng với Phật Đà Thiên Vũ Tửu, đủ làm trong lòng hần nhắc lên thích thú.

Thái Hư Tổ Long, chính là Thái Hư Kỳ Nguyên long tộc long tổ. Nó thực lực đều có thể sánh với Đạo Quân.

Thịt của nó tất nhiên được xếp vào thiên địa cực phẩm mỹ vị. Nhưng là vạn cổ đến nay liền có mấy người dám đối với nó ăn đâu, ngoại trừ những cái cực kỳ khủng bố Thiên Tôn kia. Ai lại dám.

Về phần Phật Đà Thiên Vũ Tửu. Lại chính là Phật Môn bí truyền luyện tửu, chính là trong thiên địa cực phẩm thánh tửu.

Ăn uống no say. Rốt cuộc Doanh Thiên cất lời: "Người nhấp niết bàn thất bại sao". Hỏi ra câu này, Doanh Thiên là hỏi rất chậm rãi.

Thanh niên áo đen gật đầu đáp lời: "Một bước kia, vẫn là thất bại, quả nhiên là cùng người chênh lệch quá lớn".

Thanh niên áo đen trước đó tu vi cực hạn. Muốn một lần đột phá, nhưng là cuối cùng hần thất bại. Mặc dù đối với hần không có tổn thất gì, nhưng là cũng để hần cảm thấy một mối.

"Thái Thượng một bước, quả thật rất khó đi, năm đó ta bước lên một bước này, cũng chính là vạn tử nhất sinh, may mắn vẫn là thành công". Doanh Thiên không khỏi cảm khái đáp lời.

Thái Thượng, chính là những vị chứng đạo Nguyên Thủy tồn tại kia một mực hướng tới.

Nhưng là từ vạn cổ đến nay, ngoại trừ Doanh Thiên dạng này, cũng không đủ một bàn tay. Có thể thấy một bước kia là cỡ nào khó khăn.

"Trăm ngàn vạn năm bế quan. Coi như xong, nhưng là ta đã có cảm ngộ mới, lần sau nhất định sẽ thành công". Thanh niên áo đen mỉm cười.

Quả thực, vì chuẩn bị cho một bước kia. Hần hao tâm tổn huyết trăm ngàn vạn năm. Nhưng là rốt cuộc thất bại, thế nhưng hần đã nắm tới một tia huyền diệu, cho nên hần tự tin lần sau nhất định sẽ thành công.

"Ta thắc mắc, người đạo ý chí này, như thế nào lại xuất hiện ở Thần Giới". Doanh Thiên hỏi.

Kỳ thật, thanh niên áo đen này bất quá là một tia ý chí của hần mà thôi. Bản tôn hần quá mức xa xôi, nhưng là cho dù vậy, việc hần tại Thần Giới xuất hiện chính là một việc lạ.

"Người ở đây không rõ, cách đây không lâu, Thiên Đạo dị biến, có tin tức của Đạo Phần truyền ra ngoài. Cho nên không chỉ ta, mà rất nhiều người đều nhao nhao đi ra tìm kiếm". Thanh niên áo đen cười đáp.

Đạo Phần, chính là thần bí nhất, ít người gặp nhất Thập Đại Thiên Căn một trong.

Là nơi Đại Đạo tàng thân. Là nơi chôn cất Đại Đạo. Nó cất dấu một cái cực kỳ to lớn bí mật cùng lực lượng. Đủ khiến cho Thiên Tôn đều đỏ mắt. Tất

nhien thanh niên áo đen cũng muốn tìm tới.

"Ngô, ra là vậy, nếu là Đạo Phần, vậy cũng dễ hiểu". Doanh Thiên gật đầu.

Nhắc tới đây, thanh niên áo đen không khỏi nhìn Doanh Thiên một chút nói ra:"Ta nhớ được, món đồ liên quan đến Đạo Phần kia là trong tay ngươi".

"Ân, chính là, muốn đoạt sao". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Bỏ đi". Thanh niên áo đen khoát tay.

Một lát sau Doanh Thiên nói:"Cách đây không lâu, Như Lai có tới tìm ta".

Nhắc đến Phật Tổ Như Lai, Doanh Thiên nụ cười trở nên vô cùng thâm thúy. Ánh mắt tràn đầy ý vị nhìn tới thanh niên áo đen.

Nhưng là thanh niên áo đen lại đem nụ cười kia trả lại cho hắn đáp:"Vậy hắn có nói với ngươi Già La Tự đã bị giải tán sao".

Nghe được thanh niên áo đen lời nói. Doanh Thiên không có ngạc nhiên đáp lời:"Cái này ta đã sớm nghĩ tới, dù sao ta cùng Phật Gia duyên đã hết".

"Nhưng là người bên trong đều bị giết sạch". Thanh niên áo đen nụ cười nồng đậm nói ra.

Nghe được vậy. Doanh Thiên con mắt không khỏi phát lạnh. Hồi lâu sau, hắn chậm rãi nói ra:"Là ai làm đâu".

"La Mật tiểu tử kia". Thanh niên áo đen đáp.

Doanh Thiên gật đầu không có trả lời, hắn trong lòng đã có dự tính.

Ngay sau đó thanh niên áo đen hỏi tiếp:"Ta cũng có một câu hỏi ngươi".

"Nói đi".

"Năm đó ta cùng Như Lai, Nhiên Đăng trở mặt, vì sao ngươi không có đi cản ta". Thanh niên áo đen hỏi.

Nói đến đây. Doanh Thiên không khỏi nhớ lại năm tháng xa xôi kia.

Kỷ Nguyên thứ 3. Hỗn Độn Kỷ Nguyên.

Tại kỷ nguyên kia có lấy 2 vị Thánh Phật. Đó là Phật A Di Đà cùng Thích Ca Mâu Ni.

Bọn hắn 2 người chính là đặt lên nền móng cho Phật Đạo. Cũng được xưng là 2 vị cổ Phật.

Nhưng là cuối cùng, 2 người kia chứng đạo thất bại, tu vi tan biến.

Bọn họ sau đó liền đem Phật Pháp truyền thụ cho 4 người phạm nhân.

4 người phạm nhân này nhận lấy Phật Pháp, tiếp tục tu sửa cùng hoàn chỉnh Phật Đạo. 7

Bọn hắn trải qua vô số hung hiểm sóng gió. Rốt cuộc cùng nhau thành đạo, khai sáng ra Phật Đạo vô thượng. Trở thành Phật Tổ.

Một người lấy vị Như Lai Phật Tổ, một người lấy vị Nhiên Đăng Cổ Phật.

Người thứ ba xưng Ma La Phật Tổ. Người còn lại thì gọi là Già La Cổ Phật.

Nhưng là, sau khi chứng đạo, giữa Ma La cùng Như Lai và Nhiên Đăng xảy ra mâu thuẫn về Phật Lý, rốt cuộc không thể điều giải mà trở mặt cùng nhau.

Ma La rời đi Phật Môn. Sau đó tự mình dựng lên Ma La Thiên Môn. Coi như trở thành một hướng khác của Phật Gia.

Nhưng là lại bị Phật Gia coi là không chính thống. Gọi là Tà Phật, người theo Ma La bị gọi là tà tăng cùng tà Phật.

Ma La cũng đổi thành Ma La Vô Thiên.

Trở lại thực tại. Doanh Thiên mở miệng nói ra:"Mỗi người đều có mình ý nghĩ, vì sao phải ngăn lại ngươi đâu, chẳng phải nói, ta hiện tại cùng Phật Gia cũng đã hết duyên, tất cả đều tại trong ý niệm mà thôi".

Ma La Vô Thiên gật đầu, hắn không khỏi cảm khái một chút:"Những năm tháng kia, quả thật để hoài niệm nha".

"Chuyện đã qua, cũng không nên giữ trong lòng". Doanh Thiên gật gù.

"Người dự định bao giờ sẽ đăng lâm".

"Ta còn một chút chuẩn bị cần làm, thời điểm kia nhất định là phải liên tục hoạt động, cho nên làm một chút chuẩn bị đằng sau". Doanh Thiên nói ra.

"Người vẫn như vậy nước không lợ".

"Nếu không ta làm sao sống tới hiện tại đâu".

Trong lúc Doanh Thiên cùng Ma La Vô Thiên nói một chút chuyện.

Lúc này ở bên kia. Tòa Thần Môn kia đã trải qua một nén nhang.

Rốt cuộc, từ bên trong Thần Môn, một cái bóng hình đi ra. Người này tất nhiên là Nguyệt Nhi.

Lúc này trên người nàng vết thương đã hoàn toàn khép lại. Mặc dù y phục có chút rách rưới. Nhưng là y nguyên không che đi cái kia tuyệt mỹ phong thái.

Nàng lúc này khí chất đã hoàn toàn thay đổi. Một cỗ thần uy nặng nề ép xuống đến người ta khó thở.

Không biết bao nhiêu người nhìn nàng hâm mộ, thần tượng các loại.

Chỉ thấy sau lưng nàng ầm ầm xuất hiện một tòa thế giới, khí tức chập trùng như có như không. Hư hư thực thực.

Nhìn thấy nàng về sau. Một vị lão tổ không khỏi hâm mộ nhìn lên nói ra:"Hư Hư Thực Thực.... Hư Thần Cảnh".

Lúc này, Nguyệt Nhi đã là Thần Linh.

Ở bên trong Thần Đạo Thiên Môn đối với Nguyệt Nhi tẩy lễ để nàng có được vô cùng to lớn lợi ích.

Tại bên trong là tràn ngập các loại Thần Đạo quy tắc, khiến cho nàng Linh Lực chuyển hóa thành Thần Lực.

Thân thể phàm thai cũng là chuyển biến thành Thần Khu.

Linh Hồn cũng đã trở thành Thần Hồn.

Nói tóm lại. Trở thành Thần chính là trải qua một loạt cực kỳ lớn thuế biến từ thân thể tới linh hồn mà phàm nhân không thể nào tưởng tượng.

Chỉ tính riêng tới thọ nguyên. Một vị Thông Thần Cảnh cực hạn chính là 1 vạn năm. Nhưng là thành Thần về sau, cho dù là Thần cấp thấp nhất cũng liền có 10 vạn năm thọ nguyên. Nếu là có được đầy đủ kéo dài thọ được. 20 vạn năm đều không thành vấn đề.

Lúc này, có không ít Thần Linh đều tiến tới chúc mừng nàng. Dù sao nàng cũng đã là Thần, cùng bọn hắn bình khởi bình tọa.

Lại thêm nàng cái kia khủng bố thiên tư, còn có một vị thần bí sư tôn. Ai dám lãnh đạm nàng.

Đúng lúc này. Nguyệt Nhi giống như cảm nhận được cái gì. Nàng lập tức hướng một bên bay đi.

Lúc nàng xuất hiện, trước mắt nàng chính là 2 người, một người thì xa lạ, một người chính là nàng sư tôn.

Trông thấy Doanh Thiên, Nguyệt Nhi chính là nhào tới hồ hởi:"Sư Tôn, người nhìn, ta đã là Thần".

"Ân, khá lắm". Doanh Thiên mỉm cười. Sau đó hân hướng qua Ma La Vô Thiên nở nụ cười thân thiện:"Đây là Ma La, người có thể gọi hắn là Ma La Sư Thúc".

"Chào Ma La Sư Thúc". Nguyệt Nhi cũng không nghĩ ngợi gì lập tức quay qua chào.

Ma La Vô Thiên lắc đầu cười. Hắn nào không biết Doanh Thiên có ý gì. Chụp cho hắn cái mũ Sư Thúc, nếu là không có quà ra mắt, đáng gọi là Sư Thúc sao.

Ma La bèn lấy ra một chuỗi màu đen Phật châu. Bên trên chuỗi Phật châu này mỗi một viên châu đều có khắc lấy một cái Phật tự cổ lỗ. Cái này do chính tay Ma La khắc nên. Nhìn qua hoàn toàn chính là một chuỗi bình thường Phật châu. Chỉ là có chút cũ kỹ mà thôi.

Sau đó hắn đưa cho Nguyệt Nhi nói:"Cái này cho người, coi như quà ra mắt".

Nguyệt Nhi thông minh cỡ nào, nàng lập tức biết đây là vật quý, đương nhiên sẽ thu lại cất đi.

Ngay thời điểm này. Bỗng nhiên Ma La và Vô Thiên con mắt đều lộ ra khác thường nhìn về một bên.

Sau đó cả 2 vậy mà cùng đồng thanh cười nói:"Đã lâu không gặp".

Chỉ thấy, tại trong rừng đi ra một cái áo bào tro thanh niên.

Hắn cũng mỉm cười gật đầu nhìn Doanh Thiên và Ma La đáp lại: "Đúng là đã lâu không gặp".

P/s: Trong truyền thuyết thì Như Lai chính là Thích Ca Mâu Ni. Nhưng là mình sẽ tách ra thành hai người riêng biệt.

Giải thích cho mọi người đỡ ném đá mình không biết gì về Phật cũng đòi viết.v.

Mình cũng sử không có bôi nhọ phi báng gì mấy vị Phật này.

Tất nhiên là những vị Phật khác mà mình bịa ra sẽ không đảm bảo là có chút nói xấu. Nhưng là cho dù là tác trung quốc cũng khỏi ông nói xấu phật đạo. Cho nên mọi người không cần làm quá.

Cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Tội ác khởi nguyên

Thanh niên áo bào tro này, hẳn một thân bình thường, chỉ có mái tóc kia là một màu trắng toát, thậm chí là lộ ra có chút bạch quang, hẳn khuôn mặt kia mặc dù không tính là cái gì mỹ nam giống như Ma La Vô Thiên.

Nhưng là khuôn mặt kia lại làm cho người ta biết đến cảm giác hiền lành vô cùng.

Tựa hồ hẳn cả đời không dính một chút khí sát nào. Hẳn thậm chí so với một tôn phật từ bi còn muốn từ bi.

Tất nhiên đây chỉ là cảm giác mà thôi.

Thanh niên áo bào tro này chào hỏi xong Doanh Thiên cùng Ma La liền lập tức tiến tới ngồi xuống.

Sau đó Doanh Thiên bật cười mở miệng: "Náo nhiệt a, không nghĩ tới hôm nay có thể thấy người quen".

"Không có gì ngạc nhiên, mấy ngày này ai cũng không chịu ngồi yên". Thanh niên áo bào tro lạnh nhạt nói ra.

"Xem ra lần này Đạo Phần xuất thế, tất sẽ gây nên một trận to lớn thay đổi". Doanh Thiên mỉm cười dạo.

"Không dễ dàng như vậy, không có món đồ kia, tìm đến Đạo Phần cũng là không phải dễ dàng". Thanh niên áo tro nói ra. Nhìn nhìn Doanh Thiên một chút.

"Đừng nhìn ta, hiện tại ta cũng không cảm". Doanh Thiên tất hiểu thanh niên áo tro này ý nghĩ. Cho nên xua tay nói ra.

Doanh Thiên nói ra lời này, bầu không khí có chút chậm lại.

Rốt cuộc, Doanh Thiên vẫn là tiếp tục nói: "Ta nói, các ngươi 2 cái đều đã là lão già bất tử, 1 tên thì chơi tới một bộ tuyệt thế mỹ nam". Vừa nói Doanh Thiên vừa chỉ tới Ma La.

Sau đó lại quay ra thanh niên áo tro nói ra: "Còn ngươi, xưng lên tội ác khởi nguyên, chấp chương Địa Ngục, thế mà khoác lên một bộ hiền lành, ta thấy Như Lai một bộ từ bi kia so với ngươi còn muốn kém".

Đúng thế, thanh niên áo tro này, hẳn chính là được xưng lên tội ác khởi nguyên, hẳn là chủ nhân 18 tầng Địa Ngục, một mình chấp chương A Tỳ Vô Gian Địa Ngục.

Xưng lên danh tự A Tỳ Vô Gian Ác A Tu La.

Hắn độ tàn nhẫn cùng độc ác thủ đoạn chính là đứng đầu Thiên Địa, thậm chí vượt hơn Doanh Thiên một bậc. Nếu là nhìn vào hẳn khuôn mặt hiền lành kia mà cho rằng hẳn vô hại vậy quả thực quá mức tai hại.

Lời Doanh Thiên nói ra mang theo trêu chọc cực kỳ, nhưng là 2 người kia cũng chỉ là bật cười mà thôi.

Dù sao ở đây 3 người. Ai không không phải là một cái tuyên cổ tồn tại.

Thế nhưng là Ma La Vô Thiên thì là trông vô cùng trong sáng ngay thơ, về phần Doanh Thiên, mặc dù khuôn mặt có dễ nhìn nhưng là lại trông bình thường đến không thể bình thường hơn.

A Tu La dạng người hung ác kia thì diện mạo lại hiền lành đến không thể hiền lành hơn. Bọn hấn 3 người về ngoài đều là lừa đảo người nhìn một dạng.

Bọn hấn 3 người tại trong toàn bộ thiên địa này đều là cấm kỵ nhắc đến. Nhắc đến bọn hấn bất kỳ ai, cho dù là Đạo Quân, thậm chí Thiên Tôn dạng này tồn tại đều không khỏi vì đó mà biến sắc.

Đúng lúc này, Nguyệt Nhi bên cạnh không khỏi con mắt tròn trũng hướng A Tu La ngạc nhiên nói ra: "Sur Tôn, hấn chính là kẻ đứng đầu Địa Ngục sao, làm sao lại giả như vậy".

Nghe Nguyệt Nhi nói vậy, Doanh Thiên cùng Ma La đều là bật cười.

Nếu là có người quen thuộc A Tu La ở đây nghe được Nguyệt Nhi nói như vậy tất sẽ vì đó mà sợ hãi. Đừng nói năng dạng này một cái tiểu thần.

Đây là đại bất kính, nếu chọc hấn nổi giận lên, cho dù đem hết Thần Đế ở Thần Giới này đến trước mặt hấn đều bị hấn đồ sạch không còn một mống.

Chỉ là A Tu La cũng sẽ không phát tác, hấn mỉm cười nhìn Nguyệt Nhi một cái, trong mắt lóe lên vẻ tán thưởng sau đó hỏi tới: "Nha đầu, nói xem ta tại sao lại là giả đâu".

"Ta nghe nói, ở Địa Ngục có Diêm Vương. Vô cùng xấu xa độc ác, hình dáng cực kỳ xấu xí, làm sao có thể trông như người". Nguyệt Nhi một bộ hồn nhiên đáp.

A Tu La lắc đầu không đáp, hấn cũng lười cùng nàng đi giải thích, dù sao hấn cũng là thưởng thức nàng.

Sau đó, hấn khoát tay một cái, chỉ thấy trên bàn bày lên mười đàn rượu.

Mười đàn rượu này đều là đựng bên trong một cái bạch cốt đầu lâu. Lộ ra có chút kinh dị.

Nhưng là nhìn thấy 10 đàn rượu này, Doanh Thiên con mắt chính là sáng lên, hỏi: "Tu La Vô Thường Tử?"

A Tu La gật đầu.

Lập tức, Doanh Thiên trên miệng nở lên nụ cười đặc sắc, hướng Ma La Vô Thiên tươi cười nói ra: "Mau lấy ra nhìn một chút".

Ma La Vô Thiên cũng là không có cách nào, bèn đem 10 vò Phật Đà Thiên Vũ Tử bày ra.

Tiếp đó Doanh Thiên cũng là riêng phần mình lấy ra tiếp 10 bầu rượu.

Rượu của hấn gọi là Hồn Độn Chân Tiên Tử, chính là ngang hàng với rượu của Ma La Vô Thiên cùng A Tu La.

Phải biết, 3 loại rượu này chính là đứng trên đỉnh của các loại rượu, được xưng Thiên Địa Tuyệt Tam Tử.

Sau đó, Doanh Thiên tiếp tục đem ra một cái hồ lô thủy tinh. Hồ lô này chính là từ trên Thập Đại Linh Căn một trong Thủy Tinh Hồ Lô Đằng vật xuống.

Ngay lập tức, Doanh Thiên trút toàn bộ 3 loại rượu có trên bàn lại, bịt kín lại, sau đó chỉ thấy hấn nhẹ nhàng lắc tròn.

Chỉ hơn 10 hơi thở về sau, Doanh Thiên chậm rãi đem nắp mở ra.

"Oanhhh".

Ngay lập tức từ bên trong thủy tinh hồ lô giống như núi lửa một dạng, phun trào đi ra dị tượng hiển hóa.

Mà lại, dị tượng này thanh thể phi thường to lớn, đem không biết bao nhiêu người kinh động.

Chỉ thấy trên bầu trời kia, đại đạo diễn hóa khôn lường, vân vụ xoay tròn vô cùng ảo diệu, từ bên trong vân vụ bước ra 3 cái to lớn mà uy nghiêm thân ảnh.

Một cái tựa như tận thế ma chủ từ địa ngục đi tới, một cái thì là Phật lực tuyên hoành vô song, một cái thì là như Chân Tiên giáng lâm.

Kèm theo đó mà lộ cỗ khủng bố uy áp hạ xuống, sau đó một cái nồng đậm mùi rượu lan tỏa trong không khí.

"Đó là cái gì". Giờ phút này không biết bao nhiêu người kinh sợ nhìn lên 3 cái to lớn thân ảnh kia.

Sau đó có người giật mình hét lên: "Tu vi của ta, làm sao tăng lên nhanh như vậy".

Lúc này không ít người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy chính bản thân mình tu vi đang tăng lên một cách chóng mặt.

Thậm chí lúc này, có vài vị Thông Thần đỉnh cao cường giả, vừa nhìn lên trên bầu trời đại đạo dị tượng. Lại vừa hít lấy mùi rượu. Lập tức đạt được to lớn cảm ngộ. Vậy mà trực tiếp muốn độ.

Trong chốc lát, vậy mà có tới mấy chục người muốn độ Thần Kiếp, chỉ thấy các loại thần quang từ trên thiên khung hạ xuống.

Nhưng là Thần Đạo Chi Môn một mực không có hạ xuống, cái này để trong nội tâm của những cường giả này đều là giấy nẩy.

Dù sao thành Thần ở trước mắt, nếu là Thần Đạo Chi Môn không hạ xuống, vậy chẳng phải quá đau đớn.

"Cái này,,, làm sao Thần Đạo Chi Môn không giáng lâm đâu". Giờ phút này ai nấy đều không hiểu.

Nguyệt Thần con mắt hướng lên bầu trời, chậm rãi nói ra:"Là cái kia dị tượng, nó áp chế Thiên Địa quy tắc, không cho Thần Đạo Chi Môn giáng lâm". Nguyệt Thần dù sao cũng có Thần Vương tu vi. Nàng vẫn là nhìn ra bên trong mảnh khốe.

Chỉ là nàng hoặc bất kỳ ai đều sẽ không thể tưởng tượng nổi, hết thảy chỉ là do một bình rượu tạo ra mà thôi.

Rốt cuộc, dị tượng trên bầu trời hoàn toàn tán đi, tất nhiên là do Doanh Thiên đem dị tượng áp chế lại.

Lúc này đây, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện từng cái vòng xoáy lớn. Sau đó Thần Đạo Chi Môn liên tiếp giáng lâm, có tới mấy chục cỗ.

Sau đó mỗi người độ Thần Kiếp đều tiến riêng về phần mình Thần Đạo chi môn tiến hành độ kiếp.

Cái này một tràng diện để cho vô số người có lẽ sẽ khó quên cả đời.

Dù sao hôm nay quá nhiều chuyện lạ.

Đầu tiên là Hồng Nguyệt có một màn độ kiếp quá mức ác liệt không giống ai. Tiếp đến là đại đạo dị tượng đem thực lực của Nhật Nguyệt Giới trực tiếp tăng lên một mảng lớn.

Sau cùng là mấy chục người cùng nhau thành Thần. Có thể nói là từ xưa đến nay chưa từng có.

Lúc này, tại đỉnh núi kia, 3 người Doanh Thiên cũng không có quan tâm bên ngoài sự việc.

Hắn nhẹ nhàng rót từ hồ lô thủy tinh ra 3 chén rượu, sau đó không có chần chừ lập tức uống tới.

Cảm nhận trong miệng vị rượu khó tả kia, Doanh Thiên quả thực mãn nguyện, hắn là một cái ưa thích rượu người.

Hôm nay có thể thưởng thức đến cực phẩm trong cực phẩm rượu ngon tới, đương nhiên để hắn.

Ma La Vô Thiên cùng A Tu La cũng riêng phần mình nhắc lên chén, bọn hắn cũng là người biết thưởng rượu. Nếu không cũng không có đem theo bên mình như vậy rượu ngon.

Rốt cuộc qua hồi lâu, A Tu La vẫn là mở miệng nói ra:"Ta muốn biết tung tích đồ vật kia".

Nghe A Tu La nói vậy, để cho Doanh Thiên không khỏi bật cười:"Xem ra ngươi hẳn là đang tại mấu chốt thời kỳ".

"Có thể nói như vậy, ta còn thiếu một chút mà thôi, lại nói, người đi qua Đạo Phần, cũng chỉ có ngươi". A Tu La nhàn nhạt đáp lời.

Ma La Vô Thiên bên cạnh cũng không khỏi ngạc nhiên. Hiển nhiên hẳn vốn không nghĩ tới, A Tu La vậy mà hướng Doanh Thiên mượn đồ.

"Cái này có gì khó, chỉ là..... ". Doanh Thiên nụ cười ảm ý nói ra.

"Thiên hạ đều không có com trừa miễn phí, nhưng là ta giúp đỡ ngươi nhi tử, tin tưởng ngươi hẳn phải biết". A Tu La thần sắc bình thản.

"Không, tin tưởng trong lòng ngươi hiểu rõ, ngươi đây là muốn chọc tức ta, và lại Đạo Phần ý nghĩa quan trọng, ngươi hẳn phải rõ ràng". Doanh Thiên một bộ thâm ý đáp.

Kỳ thực, tại năm tháng xa xưa kia, A Tu La đã là từng trong tay Doanh Thiên ăn qua thiệt thòi, cho nên tại thời điểm Thiên Minh, nhi tử lớn của Doanh Thiên gặp nạn. Hắn là cố ý đưa Thiên Minh bao che lại, đây là muốn Doanh Thiên mắc nợ hắn.

Tại thời điểm Doanh Thiên vừa gặp nạn. Thiên Minh cũng là điên cuồng đối với Thiên Đình triển khai đồ sát.

Kết quả dẫn tới Thiên Đình sai phái đi ra rất nhiều cường giả tiến hành truy sát.

Sau đó Thiên Minh tiến vào Địa Ngục né tránh, kết quả là được A Tu La một mực bao che, cho nên mới có thành tựu như hiện tại.

"Nói đi, điều kiện thế nào". A Tu La mở miệng. Hắn biết, muốn ở trong tay Doanh Thiên chiếm tiện nghi, quả thực là mơ mộng hão huyền.

Nhưng là, cái kia liên quan đến Đạo Phần sự tình đối với hắn là rất trọng yếu. Coi như hắn nhận Doanh Thiên cái này ghi nợ cũng là đáng giá.

"Cũng liền không có cái gì to tát, chỉ là tại tương lai kia, thời điểm máu chốt cần người xuất thủ mà thôi". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

A Tu La nghe vậy, một mực trầm mặc, rốt cuộc hắn vẫn là đáp ứng:"Không vấn đề".

"Tốt". Doanh Thiên gật đầu hài lòng.

Sau đó hắn đưa tay vẽ ra một đạo yin tức đưa cho A Tu La.

Bên cạnh Ma La Vô Thiên nhìn một màn này trong lòng cũng không khỏi rục rịch.

Hắn cũng là muốn biết tới Đạo Phần hạ lạc vị trí, nhưng là cuối cùng, hắn vẫn là nhịn xuống không hỏi.

A Tu La xem qua một đạo tin tức kia, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Tiếp đến A Tu La nói ra:"Nói cho người một chút tin tức, chúng ta nơi này thời gian qua là có không ít khách từ xa đến thăm".

Khách đến thăm trong miệng A Tu La tất nhiên cũng không phải cái gì tốt lành.

Doanh Thiên lộ ra như đã biết gật đầu.

Sau đó A Tu La đứng lên nói:"Ta đi trước".

Ngay lập tức, thân ảnh của hắn mờ ảo biến mất, nhưng là trong không gian vẫn là quanh quẩn hắn âm thanh:"Nha đầu, coi như quà ra mắt".

Chỉ thấy trên tay Nguyệt Nhi lập tức xuất hiện một cái bạch cốt lệnh bài cực kỳ đơn giản. Bên trên khắc lấy 2 chữ Vô Gian.

Nguyệt Nhi liền đã có kinh nghiệm, hơn hờ đem lệnh bài kia cất vào.

Ma La Vô Thiên cũng không khỏi ngạc nhiên:" tên kia vậy mà cũng ưa thích nha đầu này đi".

Doanh Thiên ý vị thâm trường nhìn qua Ma La Vô Thiên nói tới:"Thế nào, hối hận sao, hoặc là nói, người không muốn".

Doanh Thiên hỏi ra câu này, khiến cho Ma La gần như trầm mặc, quả thực. Hắn rất muốn biết đến Đạo Phần vị trí, nhưng là hắn một mực kiềm chế lại.

Cái này cũng không phải vì hắn ngại Doanh Thiên hay A Tu La. Mà bởi vì Nhân Quả.

Phật Gia, e ngại nhất chính là Nhân Quả món đồ này.

Mặc dù nói, bọn hắn cấp độ này đều đã nhảy ra Thiên Đạo, cũng nhảy ra Thiên Địa. Nhân quả bình thường tất sẽ không ảnh hưởng tới.

Nhưng là Nguyên Thủy cấp độ nhân quả đâu, đó là cái có thể ảnh hưởng đến Thiên Tôn. Đó mới là đáng sợ.

Nhân quả có thể đoạn, nhưng không thể tuyệt.

Phải biết, cùng Doanh Thiên giao dịch, tất sẽ kéo lên hắn cùng Doanh Thiên nhân quả, nếu đổi lại là người khác hắn liền không sợ mà đi làm giao dịch. Nhưng là Doanh Thiên lại khác, hắn nhân quả quá mức rắc rối, dính tới hắn tất sẽ để cho hắn rất có khả năng cả đời sẽ khó tăng tiến thêm.

Doanh Thiên đương nhiên biết vấn đề này. Rốt cuộc hắn cười cười nói:"Yên tâm, thời điểm tiến đến, hắn sẽ là tìm đến người".

Nghe được Doanh Thiên nói vậy để Ma La Vô Thiên cảm thấy nghi hoặc, nhưng là ngay sau đó hắn mỉm cười:"Xem ra mọi chuyện không có đơn giản như vậy".

Lúc này, tại A Tỳ Vô Gian Luyện Ngục.

Nơi này chính là được thiên hạ xưng 18 tầng địa ngục tầng sâu nhất, chính là nơi vị kia A Tu La chỉ tôn địa ngục bản tôn cư ngụ.

Một cỗ uy áp có thể trấn áp chư thiên từ nơi sâu nhất A Tỳ Vô Gian Luyện Ngục phát ra, đem không biết bao nhiêu lão quái vật, không biết bao nhiêu ác ma kinh động nhìn về.

"Chỉ Tôn tỉnh dậy". Một vị cỗ lão ma chủ giật mình nói ra.

A Tu La bản tôn đang ngồi trên một chiếc đại tọa, hắn mở ra đôi mắt của mình giống như sau một giấc ngủ dài, hắn cảm nhận một chút gì đó, sau đó trên miệng nở nụ cười kỳ quái.

Tiếp đến, bên dưới đi vào một đạo thân ảnh.

Đó là 1 cái thanh niên trẻ tuổi. Hắn đi vào trên thân toát ra một loại tà dị vô cùng khi tức, hắc khuôn mặt vô cùng anh tuấn, mang theo một loại bề ngỗ thiên địa.

Nhưng là ở trước mặt A Tu La, hắn cũng là thu liễm lại nói ra: "Người cho gọi ta".

A Tu La gật đầu nói: "Ta vừa rồi có gặp qua phụ thân ngươi".

Nhắc đến phụ thân 2 chữ này, thanh niên kia lộ ra cực kỳ chấn động. Rốt cuộc hồi lâu sau hắn miễn cưỡng nói ra: "Hắn còn tốt sao".

"Tốt, phi thường tốt, hắn sẽ sớm đăng lâm thôi". A Tu La đầy thâm ý nhìn tới thanh niên này.

Hắn chính là nhi tử lớn của Doanh Thiên. Gọi là Thiên Minh, hiện tại cũng là một vị đại năng vô địch, được xưng là Thiên Minh Đạo Tôn hoặc là Tà Tổ.

Có thể ngang hàng cùng với những cái kia bá chủ địa ngục như Xi Vưu, Hình Thiên các loại.

"Chuẩn bị đi, cùng ta đi một chuyến". A Tu La chậm rãi nói.

Nghe vậy, Thiên Minh không khỏi lộ ra ngạc nhiên, bởi vì A Tu La bản tôn đã không biết bao nhiêu lâu chưa có đi ra ngoài, không biết vì lý do gì hắn vậy mà muốn xuất thế.

Thiên Minh cũng không hỏi nhiều. Chỉ là gật đầu.

Nhật Nguyệt Giới.

Trải qua ngày hôm qua, Nhật Nguyệt Giới chính thể thực lực tăng lên một mảng lớn, trong một ngày đản sinh đi ra mấy chục vị Tân Thần. Chưa kể bên dưới phạm cảnh phạm nhân cũng là tăng lên rất nhiều.

Có thể dự đoán, ước chừng chỉ mấy trăm năm tới, Nhật Nguyệt Giới nhất định sẽ đản sinh thêm càng nhiều Thần.

Từ sau khi Ma La Vô Thiên rời đi. Doanh Thiên một mực cùng Ma Âm, Mộng Diệp các nàng ở cùng một chỗ.

Cũng không phải hắn đối với các nàng làm chuyện gì. Mà là một mực truyền thụ cho các nàng không ít kiến thức, tiếp đến là giảng đạo, chỉ điểm các nàng tu luyện, liên Nguyệt Thần cũng là tới xin nghe giảng. Tất nhiên Doanh Thiên không có keo kiệt với nàng.

Trải qua một tháng liên tục truyền đạo. Rốt cuộc hắn để cho các nàng tự mình tìm hiểu lấy.

Sau đó hắn tìm một chỗ rồi bế quan.

Trong thức hải của Doanh Thiên.

Lúc này Hắc ám sinh linh đã là phi thường suy yếu. Trải qua mười năm liên tục bị luyện hóa, nó đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ là dưới ý chí kiên cường chèo chống, vẫn một mực còn sống sót.

"Ta khuyên ngươi nên từ bỏ, tránh cho đau đớn". Doanh Thiên nhìn tới hắc ám sinh linh mỉm cười nói ra.

P/s: một chương này đáng lẽ viết xong từ hôm qua. Nhưng là lại phát hiện cùng phía trước nội dung không khớp. Kết quả phải xóa đi hơn nửa chương tiến hành viết lại. Cho nên muộn.

Nhân đây nói luôn, nếu là mọi người phát hiện chỗ nào bị bug, vui lòng góp ý ngay để tại hạ sửa chữa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Hai thành

Trông thấy hắc ám sinh linh một mực kiên trì lấy, Doanh Thiên cũng không khỏi lắc đầu.

Tất nhiên hắn hiểu được. Đạt đến bọn hắn trình độ này, muốn khuất phục cơ hồ là không thể nào, đổi lại là Doanh Thiên hắn cũng sẽ kiên trì đến cùng.

Nhưng là Doanh Thiên hôm nay cũng không muốn cùng hắc ám sinh linh dây dưa. Hắn cần đem nó luyện hóa, đoạt lấy nó trí nhớ. Từ đó biết đến càng nhiều tin tức, dù sao tại gần 3 kỷ nguyên ngũ say, hắn là bỏ lỡ rất nhiều.

Hắc ám sinh linh mặc dù không có cam lòng chịu chết, nhưng là lấy nó hiện tại trạng thái, cũng chỉ có thể kiên trì kéo dài hơi tàn.

"Đổi lại là người khác, thật có thể bị người đoạt xa, chỉ tiếc lần này gặp phải ta". Doanh Thiên cười cười.

Hắc ám sinh linh cũng là kêu khổ trong lòng. Doanh Thiên thức hải bố trí quả thực quá mức khủng bố, phòng ngự vô cùng kín đáo, cho dù hắc lại mạnh, muốn công phá Doanh Thiên thức hải, nuốt linh hồn, chiếm thân thể cũng là không thể nào.

Bầu trời treo lên vô tận Chân Mệnh. 81 Thái Sơ Viên Mãn Chân Mệnh thả xuống xiềng xích pháp tắc khóa chặt nó.

Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh càng là rủ xuống vô thượng pháp tắc đem nó luyện hóa.

Bên ngoài Thập Đại Linh Căn cũng thả ra đủ loại đạo tắc đem nó ma khí tịnh hóa.

Chưa kể còn có khủng bố Thiên Kiếp chi lôi oanh xuống đem nó đánh cho thùng lỗ chỗ.

Quả thực nơi này đối với nó còn đáng sợ gấp 10 lần địa ngục.

Doanh Thiên đưa tay lên niệm một cái, lập tức từ khắp nơi trong thế giới thức hải bỗng chốc bốc lên hỏa diễm.

Hỏa diễm này tất nhiên là Đế Diễm.

Chỉ thấy vô hình Đế Diễm cuồng bạo thiêu đốt, đem ma khí khắp nơi đều đốt cho tán, sau đó Đế Diễm bao phủ lấy hắc ám sinh linh.

Có thể nói, Doanh Thiên là muốn dốc toàn lực đem nó luyện hóa.

Hắn cũng nhân cơ hội này tranh thủ một chút đem thực lực khôi phục lên mức nhất định.

Đề mặc hắc ám sinh linh bị luyện hóa bên trong. Doanh Thiên trở lại bên ngoài. Hắn. Lấy ra thủy tinh hồ lô đựng rượu kia.

Lúc trước nhìn rõ ràng, cũng chỉ là 3 chén mà thôi. Hiện tại hắn lấy ra chính là có mục đích riêng của mình.

Phải biết, 3 loại đứng đầu thiên địa thánh tửu cùng nhau pha trộn một chỗ. Tất sẽ tạo ra một loại không thể tưởng tượng rượu ngon.

Quan trọng là, nó là vật đại bổ.

Phật Đà Thiên Vũ Tửu, đây là được ủ từ quả Bồ Đề cùng rất nhiều loại Phật gia trân quý như Hồng Liên cánh hoa.... V... V.

Bồ Đề Thụ chính là thánh thụ mà năm xưa đức Phật Thích Ca ngồi dưới ngò đạo. Vẫn còn bảo tồn đến nay.

Hồng Liên thì chính là Liên Tọa mà chỉ có thành Bồ Tát trở lên mới có thể ngồi tới.

Tương tự Hồn Độn Chân Tiên Tửu cùng Tu La Vô Thường Tửu cũng như vậy. Đều ra do các loại vô cùng quý hiếm vật liệu ủ đi ra.

Nói tóm lại, một bầu rượu này có thể để cho Doanh Thiên khôi phục tới không ít thực lực.

Không lại chờ đợi. Doanh Thiên lập tức đem hồ lô rượu kia uống vào, cơ hồ là gần nửa.

Chỉ thấy thời điểm rượu chảy xuống, một cỗ to lớn bàng bạc lực lượng thẩm thấu xuống, đem hắc bộ thân thể này tắm bổ.

Hắn bộ thân thể này mặc dù vô cùng cường đại rắn chắc, có thể xưng là bất khả xâm phạm, nhưng là bởi vì tu vi của hắn hiện tại quá yếu, không cách nào chống đỡ toàn bộ thân thể của hắn, cho nên hắn luôn luôn ở một trạng thái mệt mỏi.

Thường thấy hắn nằm một chỗ uống rượu cũng là vì lý do này, càng là hắn lười.

Mặc dù hắn có được Sinh Mệnh Tổ Phù dạng này Thiên Bảo, nhưng là Sinh Mệnh Tổ Phù chỉ có thể chữa trị sinh mệnh. Lại không có tác dụng lên tu vi.

Uống xuống hơn phân nửa hồ lô rượu kia. Thân thể của hắn giống như đang hạn hán gặp mưa rào vậy. Nó điên cuồng hấp thụ lấy bên trong rượu lực lượng. Đem thân thể tắm bổ tới.

Không những thế. Được lực đi vào để cho tu vi của hắn cấp tốc khôi phục, tu vi cũng theo đó mà tăng lên nhanh chóng.

Lúc trước tu vi của hắn là Thiên Nguyên Cảnh, hiện tại vậy mà liên tục kéo lên. Trong chốc lát liền đột phá tới Địa Sư, dẫn động trong Thiên Địa linh khí trở nên cuồng bạo.

Không dừng lại ở đó, chỉ trong mấy hơi thở, hắn lại tiếp tục đột phá lên tới Thiên Sư Cảnh Giới. Tiếp đó là Linh Vương, Linh Tôn,.....

Hắn động tĩnh gây ra quá mức to lớn, đem không biết bao nhiêu tu sĩ cường giả kinh động.

Giờ phút này ai nấy đều biết, gây ra động tĩnh lớn như vậy, chỉ có vị đại nhân thần bí kia.

"Rốt cuộc là dạng gì tồn tại, mới có thể kinh khủng như thế". Một vị Thần nhìn về địa phương kia khiếp sợ nói.

Khí tức Doanh Thiên lúc này đều đã là ngập tràn bên trong Thiên Địa. Cho nên ai nấy đều có thể cảm nhận tới tu vi của hắn.

Nhưng là hắn mỗi lần đột phá cảnh giới, tràng diện so với bọn hắn cái này Thần còn muốn lớn.

Doanh Thiên thân thể lúc này giống như một cái lỗ đen khổng lồ một dạng, điên cuồng đem thiên địa linh khí hút tới.

"Không tốt, cứ như vậy. Nhật Nguyệt Giới thể giới chi linh cũng sẽ bị hút khô". Máy vị Tân Thần đều lộ ra sợ hãi chi sắc.

Bọn hắn cái này Thần tùy thời đều có thể rời đi Nhật Nguyệt Giới.

Nhưng là còn bọn hắn người thân quen đâu. Dù sao đa số trên Nhật Nguyệt Giới đều là Tân Thần, cũng chưa thể hoàn toàn dứt ra phạm nhân chi tâm.

Doanh Thiên một tay vẽ lên, chỉ thấy tính bằng ức đạo văn diễn hóa đi ra. Trong chốc lát bay khắp nơi trên Nhật Nguyệt Giới.

Những đạo văn này liên kết cực kỳ chặt chẽ với nhau, hóa thành một cái to lớn đại trận.

Nói cách khác, hiện tại Nhật Nguyệt Giới bản thân chính là một tòa tụ linh trận.

"Vù..... Vù....".

Thiên địa linh khí cuồng bạo tụ hội đến mức mắt thường liền có thể nhìn thấy.

Từ bên ngoài tinh không, Nhật Nguyệt Giới đem linh khí bên ngoài thể giới này điên cuồng hút tới.

Doanh Thiên tu luyện tất nhiên cần đại lượng linh khí chèo chống.

"Đây là thủ đoạn gì. Quá ghê gớm!". Có người thì thảo hồi ra.

Rốt cuộc, Doanh Thiên tu vi kéo lên tới Linh Thánh Cảnh Giới.

Linh Thánh cảnh. Coi là phạm nhân cực hạn, một khi đạt tới linh thánh cảnh giới, tu sĩ sẽ chọn ra một cái Chân Mệnh để trở thành Chủ Chân Mệnh.

Chủ Chân Mệnh hết sức quan trọng. Đây là nơi chưa đựng tu sĩ sinh mệnh. Nó cũng trực tiếp kết nối tới linh hồn.

Nếu là tu sĩ Chủ Chân Mệnh bị đánh xuyên, nếu như không chết, thọ nguyên, tu vi, linh hồn đều sẽ nhận cực kỳ lớn trọng thương. Coi như người đã mất nửa mạng. Những Chân Mệnh khác sẽ không cách nào chèo chống người tu luyện. Cả đời chỉ có thể dừng bước.

Doanh Thiên Chủ Chân Mệnh đã là trong Thiên Địa cường đại nhất Chân Mệnh. Hắn cũng sẽ không quan tâm tới điều này.

Rốt cuộc tu vi của hắn thăng tới Thông Thần Cảnh đỉnh phong mới dừng lại.

Nhưng là chỉ một lát như vậy mà thôi. Ngay sau đó mọi thứ đều tiêu tán biến mất như chưa từng xuất hiện.

Doanh Thiên lại trở về bộ dáng bình thường như cũ. Bình thường đến không thể bình thường hơn. Lúc này hắn cũng không có cái gì khí tức như lúc trước. Mà là trở về giống như lúc mới trùng sinh một dạng.

Doanh Thiên trên miệng nở một nụ cười. Bởi vì hắn cũng vừa mới hoàn thành ma diệt hắc ám sinh linh kia. Đoạt lấy nó trí nhớ. Trải qua một đoạn tiêu thụ cùng sàng lọc, trong đầu hắn xuất hiện không ít thông tin có ích.

Trong đó có một cái tin tức để cho hắn cảm thấy rất hứng thú.

Doanh Thiên đứng lên. Vươn vai một chút, sau đó mỉm cười nói ra:"Hai thành, coi như không tệ".

Hai thành, đúng thế, Doanh Thiên hiện tại thực lực coi như đạt tới 2/10 thời kỳ toàn thịnh.

Cũng không đơn giản như là 5 cái Doanh Thiên hiện tại cộng lại liền bằng hắn thời kỳ toàn thịnh.

Mỗi một thành thực lực chính là cách xa nhau tới 1 trời 1 vực. Coi như hiện tại 10 cái Doanh Thiên cộng lại cũng chưa chắc tới được 3 thành thực lực.

Doanh Thiên con mắt sâu xa hướng tới bên ngoài tinh không vô tận kia nhìn tới.

Nhật Nguyệt Giới sự tình, hắn coi như đã làm xong, hắn mục đích chỉ là hắc ám sinh linh. Hiện tại hắc ám sinh linh đã bị hắn ma diệt, cũng đã đoạt tới trí nhớ của nó, tiếp đến việc cần làm càng quan trọng hơn.

Trở về một chút, hiện tại bên cạnh hấn mấy người Ma Âm đều đã thành Thần, liền con gấu Tiểu Hùng kia cũng đã đạt tới Bán Thần.

Hấn cũng nên đưa các nàng đi tới nơi rộng lớn hơn để các nàng lịch luyện. Dù sao tương lai chém giết là không thể tránh khỏi, các nàng chính là cần tự mình đi lên.

Nếu như mọi việc đều cần hấn ra tay, vậy hấn bồi dưỡng các nàng liền có ý nghĩa gì.

Nhìn Doanh Thiên bộ dáng nghiêm túc kia. Các nàng cũng là hiểu, hấn có chuyện nghiêm túc cần nói tới.

Doanh Thiên chậm rãi mở miệng: "Hiện tại đều đã là Thần, cũng nên đi chém giết một phen để rèn luyện".

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Mộng Điệp cùng Ma Âm đều là bình tĩnh. Dù sao các nàng đã sớm trải qua chém giết rất nhiều, cho nên không có gì thất mắc.

Chỉ có Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên hay là còn kém một chút. Dù sao thời gian ở bên cạnh Doanh Thiên, các nàng tu luyện quá mức dễ dàng, thiếu máu tươi rèn luyện.

"Chúng ta sắp rời đi sao". Tử Nghiên giọng nói có chút run run.

Doanh Thiên gật đầu: "Đi chào một chút".

Tử Nghiên cũng là lui ra ngoài. Nàng trước hết phải cùng người nàng thân quen một lượt tạm biệt. Dù sao đây vốn là nhà của nàng.

"Hai người trước tiên đi ra ngoài một lần, ngắm nhìn Thiên Địa rộng lớn". Doanh Thiên hướng Ma Âm cùng Mộng Điệp phân phó.

Hấn đối với các nàng không có gì lo lắng, bởi vì các nàng niên kỷ mặc dù không tính là cao, nhưng là về trí tuệ hay là thiên phú hiện tại đều thuộc về thiên tài đỉnh cấp. Các nàng đi ra ngoài cũng sẽ không cần hấn lo lắng.

Lại nói, nếu như các nàng không may vẫn lạc. Cũng coi như các nàng không có tư cách trở thành hấn Đế Thuần.

Thất Tinh Đế Thuần. Chính là vì Doanh Thiên vào sinh ra tử. Chính là hấn một cánh tay. Nhất định phải có đủ tư cách mới có thể.

Lại nói, hấn nếu muốn bồi dưỡng ra Đế Thuần mới, tùy tiện đều có thể chọn tới một nắm Thiên Tài vượt xa các nàng, nói đi nói lại, vẫn là Duyên một chữ.

Nếu như Ma Âm không phải có được Cực Âm Thể. Phù hợp Cửu Diệu Thánh Tôn truyền thừa, hấn sẽ thu nàng sao.

Nếu không phải Mộng Điệp có được một mảnh truyền thừa từ một vị Đế Thuần khác, hấn cũng sẽ thu nàng sao.

Hết thầy đều tại Duyên.

Ma Âm con mắt có chút buồn. Dù sao nàng vốn chỉ muốn ở bên cạnh hầu hạ Doanh Thiên. Nhưng là hiện tại lại không thể.

Về phần Mộng Điệp, nàng vốn ít nói, hiện tại cũng là trầm mặc.

Doanh Thiên cũng không có đưa cho 2 người cái gì kinh thế bảo vật. Ngoại trừ những kiến thức hấn đã giảng giải trước đó. Ma Âm nhận lấy một thanh mâu xanh trường kiếm.

"Kiếm này gọi là Băng Sương Lãnh Tuyết. Chính là Cửu Diệu bội kiếm. Bên trong ta đã bố trí 100 tầng phong ấn, theo tu vi tăng lên người có thể mở". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Lúc trước hấn đưa Ma Âm đến nhận Cửu Diệu Thánh Tôn truyền thừa cũng đã lấy hết đồ vật nàng để lại.

Băng Sương Lãnh Tuyết chính là một thanh tuyệt thế bảo kiếm. Ném tới Thần Giới nhất định sẽ khiến cho một đám Thần Đế tranh nhau tới vỡ đầu chảy máu. Cho nên hấn phải đem nó phong ấn lại, tránh để lộ ra bên ngoài. Nếu không sẽ đưa tới Ma Âm họa sát thân.

Về phần Mộng Điệp, hấn cũng đưa cho nàng một viên Dạ Minh Châu.

Viên Dạ Minh Châu này chỉ là bên trong bảo khố của Doanh Thiên cấp thấp nhất đồ vật. Nhưng là nó có thể cùng những Chứng Đế Chi Bảo kia so sánh.

Cũng không phải hấn thiên vị Ma Âm. Mà vì hiện tại nàng phù hợp nhất là món đồ này. Chờ đến sau này hấn sẽ dẫn nàng đi lấy đến hoàn chỉnh truyền thừa dành riêng cho nàng.

Nhận lấy đồ vật. Ma Âm cũng là kim không được nhào tới ôm lấy Doanh Thiên. Mặc kệ đối với hấn bất kính. Nàng chính là hôn lấy.

Doanh Thiên cũng không có từ chối gì. Tiến hành một trận sờ soạng cùng ôm hôn.

Mộng Điệp bên cạnh nhìn một màn này cũng không khỏi nhin được. Nàng cũng là chủ động tiến tới.

Doanh Thiên hai tay ôm mỹ nữ. Thiếu một chút chính là làm tới. Chỉ là Nguyệt Nhi còn mắt chữ o mồm chữ a bên cạnh nhìn tới.

Nguyệt Nhi nụ cười gian xảo lộ ra nói: "Sur Tôn là thâm tặc". Sau đó chạy vội ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Đây Mới Là Thần Giới

Một trận ô mấp qua đi. Doanh Thiên rút cục dứt ra 2 nàng. Hắn cũng không có đối với các nàng làm cái gì quá đáng. Chỉ là ôm hôn vậy mà thôi.

Tại thời điểm dứt ra. 2 nàng mỗi người trên mặt đều là đỏ bừng một dạng. Dù sao các nàng cũng chưa từng trải qua nam nữ tình cảm như vậy.

Rốt cuộc. Doanh Thiên nói ra: "Tốt, nên lên đường thôi đi".

Chỉ thấy hắn đưa tay lên, 2 cái không gian thông đạo mở ra, hắn cũng không có ý để các nàng đi chung 1 chỗ. Mà là muốn 2 người tự mình lần lộn.

Ma Âm ngày bình thường vốn dĩ lạnh lùng kia giờ phút này con mắt cũng có chút đỏ. Nàng nghẹn ngào: "Công Tử, chàng bảo trọng".

Mộng Diệp cũng là cúi đầu: "Người bảo trọng, hẹn ngày gặp lại".

Doanh Thiên gật đầu đáp: "Bảo trọng, hẹn ngày tái ngộ".

Sau đó, 2 người phân biệt đi vào 2 cái thông đạo không gian kia, biến mất vô tung.

Đối với Doanh Thiên mà nói, cái này liền quá mức bình thường. Nhưng là đối với 2 nàng, đây là một bước đi lớn.

Bên ngoài kia sẽ mở ra một cái rộng lớn thế giới cho các nàng đi lại.

Một lát sau, Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên trở lại. Tuyết Ngạo Linh đi cùng Tử Nghiên đi chào những người thân quen kia. Cũng coi như là trải qua một màn chia ly.

Không thấy Ma Âm cùng Mộng Diệp, hai người cũng là hiểu được, họ đã đi trước một bước.

"Công tử, chúng ta cũng phải đi sao". Tuyết Ngạo Linh chậm rãi hỏi tới. Nàng cho rằng, Doanh Thiên tất sẽ để cho nàng cùng Tử Nghiên theo gót Ma Âm cùng Mộng Diệp. Tự mình lần lộn.

"Không, các ngươi đi cùng ta". Doanh Thiên cười đáp.

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy. Không hiểu sao để hai nàng trong lòng tự nhiên nổi lên một cỗ vui mừng.

Doanh Thiên biết, các 2 nàng tuổi đời coi như còn quá trẻ, lại cũng chưa từng trải qua chém giết ma luyện. Một khi ném lên những thế giới to lớn kia. E rằng các nàng sẽ gặp phải trắc trở lớn.

Trước tiên, vẫn nên là để các nàng bên cạnh một chút.

Rốt cuộc, bọn hắn chuẩn bị rồi đi.

Hôm nay, Nhật Nguyệt Giới chư Thần đều tới.

Bọn hắn đây coi như là đến đưa tiễn Doanh Thiên.

Tại trên bầu trời, từng đạo thần quang ẩn hiện trong mây, từng cái thân ảnh to lớn hiển hiện tượng trưng cho chư thần.

Ở bên dưới, vô số cường giả lơ lửng trong không trung nhìn về đỉnh núi kia.

Lúc này tại trên đỉnh núi chính là Mấy Người Doanh Thiên. Ngoài ra còn có Nguyệt Thần cùng Thiết Thần.

"Tốt, không cần khoa trương như vậy. Ta có thể tự đi". Doanh Thiên bật cười.

"Nguyện công tử thượng lộ bình an". Nguyệt Thần chậm rãi nói ra. Nếu là được, nàng hẳn là mong muốn có thể cùng Doanh Thiên đi cùng.

Nhưng là nàng biết nàng không có duyên phận này, cho nên nàng chỉ có thể cất giữ trong lòng mà thôi.

"Thiên chi cao, tin tưởng một ngày ngươi sẽ đứng đỉnh Thần Giới". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Rốt cuộc không có lại dây dưa. Doanh Thiên trực tiếp mang theo Nguyệt Nhi, Tiểu Hùng, Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên mà đi.

Hắn lần này cũng không có mở thông đạo không gian. Mà là muốn một lần ngao du tinh không.

Ở đây ngoại trừ Tử Nghiên là đã từng một lần đi thần hạm nhìn bên ngoài tinh không. Thì Nguyệt Nhi cùng Tử Nghiên cũng chưa từng đi xa bên ngoài tinh không.

Mặc dù sau khi thành Thần. Hai người cũng đã là đi thử ra ngoài, nhưng là cũng không có đi bao xa liền trở về.

Dù sao bên ngoài tinh không quá mức rộng lớn. Cho dù là Thần cũng không cách nào một mực ở bên ngoài tinh không.

Tinh không, được xưng vô cùng vô tận không có điểm cuối.

Nhiều người trong suy nghĩ cho rằng, bên ngoài tinh không hẳn là một mực chìm trong bóng tối, vô cùng tịch mịch.

Tất nhiên đây chỉ là đại đa số phàm nhân suy nghĩ mà thôi.

Tại lúc ban đầu đi ra, quả thật cũng không có gì đặc sắc, bên ngoài Nhật Nguyệt Giới vài ức tỉ dặm cũng chỉ có lấy những viên tinh thần đen kịt mà thôi, thỉnh thoảng cũng có thể thấy được vài viên lưu tinh bay qua.

Đi mãi về sau, rốt cuộc bọn hắn rời ra phiên thiên vực này. Tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

Cũng không biết qua bao lâu, không biết đi qua bao nhiêu cái thiên vực. Rốt cuộc một ngày này, mọi thứ trở nên khác biệt.

Lúc này đây, tùy lúc đều có thể nhìn thấy từng chiếc Thần Hạm khổng lồ vượt không mà đi, cũng có thể thấy được từng vị Thần tại trong không gian bay qua bay lại.

Xung quanh không gian cũng trở nên đặc sắc vô cùng.

San sát nhau từng khóa tinh cầu to lớn, nhật nguyệt tinh thần phát ra ánh sáng rực rỡ.

Xa xôi ức tỉ dặm có lấy từng đoàn tinh vân đủ màu sắc. Trong tinh không vun vút từng khóa lưu tinh qua lại.

Tại trên một tòa thế giới to lớn gấp trăm lần Nhật Nguyệt Giới, bề mặt của nó lấp lánh hào quang, hiển nhiên thế giới này là có lấy vô cùng đông đúc người sống.

Lúc này Doanh Thiên đã là thả chậm tốc độ lại. Để cho các nàng kiến thức một chút.

Nguyệt Nhi cùng Tuyết Ngạo Linh đều là con mắt sáng rực lên. Hiển nhiên nơi này so với các nàng tưởng tượng có rất lớn khác biệt.

Liền Tử Nghiên đã từng đi lại trong tinh không cũng là cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

"Thế nào, ngạc nhiên sao". Doanh Thiên mỉm cười hỏi.

"Đẹp quá". Nguyệt Nhi không khỏi vì đó mà cảm thán. Dù sao nàng hay là một thiếu nữ 18 đầu. Cũng chưa từng nhìn qua dạng này tràng diện.

Rốt cuộc, không biết đi tới bao lâu. Tràng diện càng ngày càng phồn thịnh. Trong tinh không có lấy từng đoàn thần hạm khổng lồ nối đuôi nhau mà đi.

Chư thần qua lại không ngớt, có nhiều vị trên thân tản mát ra khiếp người Thần uy. Hiển nhiên là cường giả trong Thần.

Lúc này, nhìn về xa xôi phương hướng kia. Liền phát hiện, tại nơi kia vậy mà có lấy một vật giống như một tòa tháp to lớn giữa tinh không.

Tại phía đó vật giống tòa tháp xa xôi kia. Cuồn cuộn thần uy nguy nga hướng xung quanh tinh không lan tỏa, thất thải quang mang cũng là chiếu rọi tinh không.

Nhưng là, tại thời điểm nhìn kĩ lại. Ngươi sẽ liền phát hiện. Cái đồ vật kia cũng không phải cái gì tháp. Mà là 9 tòa siêu cấp khổng lồ đại lục xếp chồng lên nhau.

Nói là xếp chồng lên nhau. Nhưng cho dù là Chân Thần, trong trường hợp liên tục phi hành cũng là mất mấy trăm năm mới có thể đi từ 2 tòa liền kề nhau đại lục đi lại.

9 tòa đại lục khổng lồ này chính là sắp xếp từ dưới lên trên nhỏ dần. Nhưng là cho dù tòa đại lục trên đỉnh kia nhỏ nhất cũng cần hơn ngàn tòa Thiên Vực gộp lại một chỗ mới có thể sánh bằng.

Về phần tòa bên dưới cùng kia thì là cần hàng lấy hàng vạn tòa Thiên Vực mà tính.

Nhìn lấy 9 tòa đại lục kia, Nguyệt Nhi không khỏi vì đó nghẹn họng trân trối: "Đó là địa phương nào? "

Bên cạnh Từ Nghiên suy nghĩ một chút rồi chợt nói ra: "Chẳng lẽ chính là Cửu Thiên".

Hoàn toàn chính xác chín tòa đại lục kia gọi là Cửu Thiên.

Bởi vì có 9 tòa Đại Lục, mỗi một tòa xưng lấy một Thiên. Cho nên mới có Cửu Thiên danh tự này.

Nhưng là Doanh Thiên chỉ lắc đầu cười nói: "Nhái theo mà thôi, chân chính Cửu Thiên, càng là to lớn".

Tất nhiên Doanh Thiên lời nói các nàng cũng không có ý kiến, dù sao các nàng đều tuyệt đối tin tưởng lời hắn.

Mặc dù Cửu Thiên là xuất hiện bên trong tầm mắt, nhưng là từ nơi đó đến chỗ hiện tại đám người Doanh Thiên đang đứng, là quá mức xa xôi.

Lấy Nguyệt Nhi hiện tại tu vi, coi như bay tới vạn năm cũng chưa có thể tới.

"Sur Tôn, Hiện tại chúng ta liền tới đó sao? ". Nguyệt Nhi hào hứng hỏi tới. Nàng rất mong chờ có thể bước chân lên Cửu Thiên.

Nhưng là Doanh Thiên lắc đầu: "Không vội, trước đi mấy cái địa phương".

Sau đó Doanh Thiên đem các nàng hương một nơi khác bay đi.

Thời điểm dừng lại. Trước mắt mọi người là một tòa phi thường to lớn đại lục. Tòa đại lục này ước chừng lớn bằng 5,6 tòa Thiên Vực cộng lại.

"Đây là... Thần Thế Giới". Từ Nghiên chậm rãi nói ra.

Quả thật, Thần Thế Giới không giống thế giới bình thường. Đại đa số Thần Thế Giới đều là đại lục hình dáng, chỉ có rất ít Thần Thế Giới đặc thù có bộ dáng tình cầu mà thôi.

Giống như Nhật Nguyệt Giới hay Cực Huyền Giới trước đó đều được gọi là siêu cấp đại thế giới.

Nhưng chỉ là trong phạm trù phạm nhân mà thôi. Hơn nữa hai cái thế giới này bất quá chỉ là ở bên trong một tòa Tiểu Thiên Vực xa xôi hẻo lánh tại biên giới vũ trụ mà thôi.

Thiên Vực cũng là có phân chia. Tiểu, Trung, Đại, Siêu Cấp.

Hiện tại bọn hắn là đang ở bên trong một cái Siêu Cấp Thiên Vực.

Tòa đại lục trước mắt này. Đoán chừng ném lên mấy trăm vạn cái Nhật Nguyệt Giới đều có thể đựng.

Thần Giới, là tên gọi của vũ trụ này. Nhưng chân chính Thần Giới, chính là trung tâm vũ trụ, Cửu Thiên kia.

Ở nơi này, Thiên địa linh khí vô cùng nồng nặc. Phạm nhân ở đây cho dù không cần tu luyện cũng tùy tiện có được Linh Đệ tu vi. Thậm chí tại vừa lúc sinh ra đã có được Thiên Sư, thậm chí Linh Vương cảnh giới.

Thần Thế Giới, không có phạm nhân. Chỉ có tu vi đạt tới Bán Thần, mới có thể đi vào Thần Thế Giới.

Cái này cũng không phải vì lệnh cấm.

Mà là vì tại Thần Thế Giới Thần Linh nhiều như cỏ rác. Nếu là đem 1 cái Thông Thần Cảnh tu sĩ ném lên, tất sẽ bị Thần Tức ép cho mà chết.

Thần Tức, chính là Thần Uy. Chỉ là phạm nhân không phân biệt được, cho nên gọi là Thần Uy mà thôi. Thực chất đó chỉ là khí tức của Thần.

Thần Cảnh tu luyện gồm có 9 đại cảnh giới theo thứ tự là Hư Thần, Địa Thần, Chân Thần, Nguyên Thần, Thiên Thần, Thần Vương, Thần Tôn, Thần Hoàng cùng Thần Đế.

Tại Thần cảnh tu luyện, mỗi một cảnh giới đều là cách xa nhau một trời một vực. Nhất là từ giai đoạn Thần Vương về sau càng là khó khăn. Cho nên tại Thần Giới có câu nói: "Thần Vương mới là Thần chung chi Vương".

Rốt cuộc, Doanh Thiên mang mấy người hạ xuống tòa đại lục này.

Trên tòa đại lục này có được mấy ngàn tòa thành trì to lớn. Nếu là so sánh cùng Vạn Lý Thành dạng kia mà nói, liền giống như một cái thôn trang nhỏ một dạng.

Đi bộ một đoạn, rốt cục đi tới một tòa thành. Tòa thành này có được rất cao lớn tường thành. Chỉ tính riêng độ cao kia liền có thể đạt tới hơn trăm vạn dặm. Về độ dày cũng là như thế.

Trăm vạn dặm với phạm nhân là quá xa xôi. Nhưng là với Thần mà nói, bất quá là vài bước đi mà thôi.

Lúc này, ở trước cửa thành vậy mà có lấy 4 vị Chân Thần đang canh giữ lấy.

Nhìn thấy 4 vị Chân Thần này, Tuyết Ngao Linh cùng Tử Nghiên không khỏi vì đó mà cảm thán.

Tại trước đó các nàng kiến thức, Thần chính là tồn tại cao thượng. Trong mắt phạm nhân chính là vô địch.

Nhưng là ở đây vậy mà lấy Chân Thần đi canh cổng. Quả thực là đem các nàng đá kích.

"Đi vào mỗi người cần 5 viên hạ phẩm Thần Thạch, riêng con súc sinh này chưa đạt tới Thần cảnh, cần 10 viên hạ phẩm Thần Thạch". Trong đó một vị Chân Thần chặn lại cổng nói hướng mấy người Doanh Thiên nói ra.

Về phần Doanh Thiên bộ dáng bình thường kia. Bọn hắn cũng không có để ý quá nhiều. Dù sao bọn hắn là gặp qua không ít người che giấu tu vi.

Nếu là phạm nhân tu sĩ. Cần hấp thu linh khí hoặc linh thạch để tu luyện. Thì Thần, chính là cần Thần Thạch để tu luyện. Thần thạch cũng chính là tiền tài thông dụng nhất Thần Giới.

Thần Thạch cũng có phân chia phẩm cấp, thượng, trung, hạ.

Một viên thượng phẩm thần thạch bằng 1 vạn trung phẩm thần thạch. 1 viên trung phẩm thần thạch bằng 1 vạn hạ phẩm thần thạch.

Lúc này, cho dù là Doanh Thiên cũng là lộ ra lúng túng. Bởi vì hắn trên người quả thật là không có nổi một viên thần thạch.

May mắn, lúc này Tử Nghiên vội vàng lấy ra thần thạch đưa cho người canh cổng. Hơn nữa còn là thượng phẩm thần thạch.

Cái này là lúc trước Nguyệt Thần đưa cho nàng hơn ngàn viên. Nguyệt Thần tốt xấu cũng là Thần Vương. Thượng phẩm thần thạch vẫn là bỏ ra được khá nhiều.

Nhìn thấy Tử Nghiên tùy tiện đưa ra 1 viên thượng phẩm thần thạch. Để cho mấy vị Chân Thần vui mừng khôn xiết, dù sao Chân Thần tu luyện cũng vẫn chỉ cần tới hạ phẩm thần thạch mà thôi. Lần này bọn hắn coi như vớ được món lớn.

"Cho hỏi một chút, đây là nơi nào". Tử Nghiên chậm rãi hỏi.

Lúc này. Mấy người canh cổng liền biết, đám người Doanh Thiên hẳn là con nhà quyền quý lần đầu ra ngoài. Cho nên cũng là vui vẻ trả lời.

"Thành này gọi là Hóa Vân Thần Thành, là một trong 700 tòa Thần Thành trên Thiên Hóa Đại Lục. Tòa đại lục này thuộc về Viêm Thần Tinh Vực". Vị này Chân Thần giải đáp.

Đạt được câu trả lời như ý. Doanh Thiên dẫn người đi vào.

Lập tức đập vào mắt chính là một cái phồn hoa vô cùng cảnh tượng.

Thần, chính là chạy đầy đất. Không sai, bởi vì ở đây số lượng người đông đúc vô cùng, hơn nữa thấp nhất cũng là Bán Thần.

Thần ở đây cùng phạm nhân không có cái gì khác nhau. Có người thì là bày bán rao hàng. Cũng có người kì kèo mặc cả.

Thậm chí liền có cả thanh lâu. Kỹ nữ cũng là Thần.

Trên bầu trời có thể thấy được từng vị cường giả qua lại. Có thì là phi hành bay qua. Cũng có là cưỡi các loại thần thú, hay là cưỡi xe kéo. Tràn diện đặc sắc vô cùng.

P/s: ham chơi quên ra chương. Xin lỗi mọi người

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Bày bán

Nhìn bên trong Hóa Vân Thần Thành náo nhiệt, Nguyệt Nhi không khỏi vì đó mà mở mang tầm mắt.

Dù sao nàng hay là ưa thích náo nhiệt, tính tình lại trẻ con, đối với dạng này náo nhiệt đương nhiên là hảo hức.

Doanh Thiên cũng không có vội. Chỉ chậm rãi đi bộ trên đường phố, tùy tiện cho mọi người ngắm cảnh.

Hỏa Vân Thần Thành không hổ là Thần Thành, chỉ riêng đường phố liền được lát đầy trân quý khoáng thạch. Đỉnh đài lầu các cao hàng trăm tầng san sát gần nhau. Lộ ra cao quý vô cùng.

Dù sao Thiên Hỏa Đại Lục có được mấy ngàn tòa thành trì. Nhưng là chỉ có 700 tòa được xưng là Thần Thành mà thôi.

Mà lại, mỗi một tòa Thần Thành đều có Thần Vương tọa trấn.

Những vị Thần Vương này, là nhận được Thần Đình sắc phong, ban cho đất thưởng.

Nói lại, dù sao nơi này là gần trung tâm Thần Giới, tiếp cận Cửu Thiên, cường giả nhiều như mây cũng không có gì lạ.

Tại rong chơi thời điểm, Nguyệt Nhi hay là mua được khá nhiều đồ vật, đa số đều là đồ trang sức hoặc chơi được đồ vật.

Lúc này. Phía trước xảy ra một trận huyên náo. Tiến lại gần liền phát hiện, ở đây có người đang rao bán trân quý đồ vật.

Nguyên lai có một vị Nguyên Thần tại trong bí cảnh tìm tới một món bảo vật, sau đó đem ra bày bán.

"Vạn Thần Hoa, chỉ ít 50 vạn năm tuổi, giá chỉ 200 viên thượng phẩm thần thạch". Vị này Nguyên Thần rao bán.

Chỉ thấy trên tay hắn cầm lấy một đóa trắng muốt hoa.

Vạn Thần Hoa, coi như là trân quý thần dược. Sinh trưởng ở nơi pháp tắc giao nhau. Có thể nói là hiếm thấy.

Vạn Thần Hoa công dụng chính là dưới Thiên Thần phục dụng có thể để cho tu vi tăng lên một mảng lớn. Thậm chí có thể hỗ trợ đột phá đại cảnh giới. Niên đại càng cao công dụng càng lớn.

Nghe được rao bán, rất nhiều người đều tập trung lại. Đa số đều là Chân Thần hoặc Nguyên Thần. Dù sao đây là đối tượng sử dụng tốt nhất.

Mặc dù Vạn Thần Hoa công dụng lớn. Nhưng là 200 thượng phẩm thần thạch coi như đắt đỏ, bình thường Chân Thần rất khó lấy ra được.

Doanh Thiên đối với cái này cũng không có hứng thú gì. Hắn chỉ là kiểm lấy một góc phố. Sau đó trực tiếp ngồi bệt xuống đất bày ra mấy cái đồ vật.

Lại nói, đồ vật hắn lấy ra vậy mà chỉ là 3 viên đen xỉ hòn đá, ngoài ra còn có 1 tấm da rắn. Tấm da rắn này chỉ là da rắn bình thường khi lột xác mà thôi, nhìn qua không có bất kỳ giá trị gì.

Mà lại, Doanh Thiên bộ dáng bày bán kia giống như người nghèo một dạng, ăn mặc thì bình thường, ngồi bệt xuống đất liền một cái chiếu cũng không có. Cho nên cũng không có ai thèm để ý tới hắn.

Nguyệt Nhi nhìn không được bật cười nói:"Sur Tôn, ngươi dù gì cũng là đại năng thông thiên triệt địa, ít nhất cũng cần có chút dáng dấp chứ".

Doanh Thiên chỉ là cười trừ mà thôi.

Từ Nghiên lắc đầu nói với Nguyệt Nhi:"Công tử làm việc, tất có đạo lý".

Bày ra đồ vật hồi lâu, cũng không có người hỏi tới, tất nhiên thỉnh thoảng cũng là có người hiếu kỳ lại nhìn một chút.

Hiếu kỳ là vì hắn bộ dáng nghèo đến không thể nghèo hơn. Nhưng là bên cạnh lại có mấy vị mỹ nhân ngồi cùng.

Tuyệt Ngạo Linh, Từ Nghiên, Nguyệt Nhi, mỗi một cái đều là xinh đẹp động lòng người, khí chất cao quý. Tất thu hút ánh mắt người khác.

Cái này để cho người ta hiếu kỳ, vì sao mấy vị xinh đẹp nữ tử này lại cùng một tên như vậy một chỗ.

Có một vị Địa Thần có lòng hỏi:"Vị bằng hữu này, ngươi đây là bày bán đồ vật gì đâu".

"Vô giá báu vật, nếu là có thể ra giá liền thuộc về ngươi". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

Vị này Địa Thần tất không khỏi nghi hoặc. Liền lập tức nhặt lên mấy viên đá kia xem xét, chỉ là hắn lật đi lật lại, thử dùng hồn lực, hoặc thần lực đi dò xét, cũng là không phát hiện ra cái gì đặc biệt. Cho dù là tấm da rắn kia cũng như vậy.

Rốt cuộc hắn chỉ đành lắc đầu bỏ đi.

Cũng là, có không ít người ghé qua xem xét, nhưng không có ai phát hiện được điều gì thần kỳ, cho nên cũng không có mua đi.

Đúng lúc này, chợt một cái thanh âm vang lên:"Ồ, công tử cũng ở đây".

Nghe được giọng nói này, Doanh Thiên ngẩng đầu lên, chỉ thấy trước mặt hắn đứng lấy một người.

Người này lộ ra khá trẻ tuổi, bề ngoài ước chừng 30.

Thấy Doanh Thiên dường như không nhớ, người này bèn nói tiếp: "Ta là Mộc Hiên, tại trước đó chúng ta đã gặp qua tại hỏa điểm bí cảnh kia".

Doanh Thiên gật đầu: "Ân".

Đúng thế, trước mặt Doanh Thiên người này, chính là Mộc Hiên.

Lúc trước tại chỗ Đế Diễm, Doanh Thiên là gặp qua hắn.

Mộc Hiên lúc này hào hứng nói: "Cũng may có công tử nhắc nhở, nếu không lần đó e rằng ta coi như xong".

Nghĩ đến đây, Mộc Hiên tự cảm thấy may mắn cùng mang ơn Doanh Thiên vô cùng.

Nếu như không phải Doanh Thiên nhắc một câu. Có lẽ hắn thật sẽ đi vào bí cảnh kia. Và rồi chết thể nào cũng không hay.

Nguyệt Nhi thắc mắc hỏi: "Sr Tôn, người quen hắn sao".

"Ân, coi như quen biết". Doanh Thiên gật đầu đáp. Tất nhiên bên trong đó càng là một loại duyên đi.

Lúc này, Mộc Hiên mới là nhìn hướng sang bên Nguyệt Nhi. Nhìn kỹ một chút liền khiến cho hắn giật mình không thôi.

Sau đó hắn nhìn sang Tử Nghiên cùng Tuyết Ngao Linh. Đều là cho hắn một cỗ cảm thán.

Phải nói, Mộc Hiên con mắt hay là tinh tường, hắn nhận ra, ở đây 3 nữ tử trước mắt này đều chưa có tới 50 tuổi. Thế nhưng đã là Thần.

Phải biết, cho dù là Thần Giới ghi nhận trong lịch sử cũng là hơn 50 tuổi mới thành thần. Đây cũng là ngắn nhất thời gian ghi lại được.

Nhưng là ở đây liền toát ra 3 cái chưa đến 50 đã là Thần.

Tất nhiên mấu chốt là hắn cảm nhận được trên người các nàng một loại tu luyện bài bản kia, có nghĩa là các nàng tu luyện từ phạm nhân thành thần. Chứ không giống với loại người vừa sinh ra đã là Thần kia.

Tại Thần Giới, chỉ cần cha mẹ tu vi là Thần Vương, liền sinh con ra đã là Thần. Nhưng là bởi vì sinh ra đã là Thần, thiếu đi cảm ngộ đại đạo, cho nên tu luyện sẽ chậm hơn người từ phạm nhân tu lên.

Ví dụ như người từ phạm nhân tu thành Hư Thần cảnh. Nếu là nhanh, liền có thể trong ngàn năm đạt tới Địa Thần cảnh. Nhưng nếu vừa sinh ra đã là Thần, thời gian này có thể mất tới 3000 năm. Thậm chí vạn năm.

Tất nhiên không nói tới những dạng thiên tài kia.

Mộc Hiên cũng là không biết nói cái gì tốt, hắn cũng không có đi hỏi tới, chỉ là giữ trong lòng mà thôi.

Bởi vì tin tức này một khi lộ ra, tất sẽ đưa tới oanh động.

Mộc Hiên tiếp tục hỏi: "Công tử đây là bày bán thứ gì".

Doanh Thiên nhìn nhìn Mộc Hiên cười đáp: "Báu vật, mau tới mua, có thể giảm giá cho ngươi".

Nhìn nhìn lại mấy viên đá đen xỉ cùng một mảnh da rắn kia. Mộc Hiên cũng là cười khổ, hắn mặc dù biết được Doanh Thiên sâu không lường được, nhưng là nhìn đi nhìn lại cũng không thấy mấy món đồ vật bày ra kia là cỡ nào báu vật.

Nhưng là hắn cũng hỏi tới giá cả một chút: "Công tử bán thể nào".

"Một vạn thượng phẩm thần thạch một viên, giảm cho ngươi 5 thành". Doanh Thiên nhẹ tênh báo giá.

Nghe được cái này dọa người giá cả, để cho Mộc Hiên giật mình không thôi, hắn cười khổ. Mặc dù Doanh Thiên nói là giảm tới 5 thành. Nhưng con số vẫn y nguyên cao vút. Hắn nhất thời là cảm không ra nổi.

Mộc Hiên một xấu hổ gãi cổ nói: "Ta không có nhiều tiền như vậy".

Đúng lúc này, một chút gió thoảng qua. Mộc Hiên không biết từ lúc nào mình lại bị đẩy sang một bên.

Chỉ thấy lúc này ở trước gian hàng của Doanh Thiên đã đứng lấy 2 cái lão giả. Một cái đã là râu tóc bạc phơ, một cái mặc dù già nua không kém, nhưng là râu tóc vẫn là đen nhánh.

2 cái lão giả này nhìn chằm chằm vào 3 viên đá đen xỉ kia. Sau đó nhặt lên lật qua lật lại xem xét vô cùng kỹ lưỡng.

Qua hồi lâu vị lão giả tóc trắng lên tiếng:"Vị Công tử này. Có thật là bán 1 vạn một viên sao".

Doanh Thiên gật đầu:"Chính là".

"Vậy ta liền mua tất". Vị lão giả tóc trắng vội vàng giống như là sợ bị ai đoạt mất vậy.

Đúng lúc này vị lão giả tóc đen lên tiếng ngăn lại:"Chiêu lão đầu. Ta và ngươi cùng tới, cơ gì ngươi có thể một mình đoạt".

"Hừ ta đến nhanh hơn ngươi chính là một khắc". Lão giả tóc trắng một bộ đắc ý.

"Hừ, ngươi muốn một mình nuốt trọn là không thể nào, cần phải chia đều". Lão giả tóc đen kia quát lên.

"Hừ, họ Tôn, ta đến trước, dựa vào đâu muốn cùng ngươi chia đều". Lão giả họ Chiêu không chịu quát lên.

Nghe được 2 người tranh cãi. Doanh Thiên mỉm cười cất lời:"Thế này đi, ai trả giá cao hơn ta liền bán cho hắn".

Nghe được Doanh Thiên nói ra câu này, 2 cái lão giả mới là im lặng. Bọn hắn không hèn mà đều nhìn tới Doanh Thiên.

"Tốt". Một lát sau 2 người đều là đồng thanh đáp.

"2 vạn một". Lão giả họ Chiêu ra giá.

Nghe vậy. Lão giả họ Tôn bật cười:"Chiêu lão đầu, ngươi vẫn ki bo như ngày nào, 5 vạn một".

Chiêu lão nghe Tôn lão khiêu khích, cũng là cảm thấy nóng mặt. Cho nên là liều mạng ra giá. Lần này coi như đem hần tài sản hơn trăm vạn năm tích góp coi như tiêu sạch:"20 vạn một".

Nghe được Chiêu lão hét lên giá cả này, khiến cho Tôn lão cũng là giật nảy mình, hần chỉ là trêu tức Chiêu lão một chút mà thôi. Không có nghĩ tới Chiêu lão vậy mà dốc hết vốn liếng như vậy.

Hết xong giá cả này, liền Chiêu lão cũng thảm hô:"Không ổn". Hần vừa rồi nóng mặt hô lên, chính là đem tài sản vết sạch. Nếu thật trả số tiền kia, hần coi như nghèo rớt mồng tơi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Tắm da rắn kia

Một bên nhìn 2 lão giả này hết giá. Mộc Hiên là một bộ há hốc mồm.

20 vạn thượng phẩm thần thạch,3 viên là 60 vạn. Đây coi như là có thể vết sạch một cái tông môn, có thể mua tới mấy tòa cấp cao thế giới.

Mộc Hiên trong lòng tương đương hối hận. Hần là người thông minh. Đương nhiên nhìn ra hai cái lão giả này đều là phi phạm.

Giờ phút này hần cũng là biết 3 viên đá đen kia nhất định là vô giới chi bảo, quả thật lúc trước Doanh Thiên ra giá giảm cho hần 5 thành, chính là tiện nghi hần.

Mặc dù nói 5 ngàn thượng phẩm thần thạch rất lớn, nhưng là Mộc Hiên cố hết sức vẫn là lấy ra được. Chỉ tiếc hần không có nắm lấy cơ hội này.

Chiêu Lão khuôn mặt nhăn nhoe kia nở ra một cái nụ cười thân thiện, chỉ là hần nụ cười này lộ ra đặc biệt khó coi.

"Vị Công Tử này. Không, vị đại nhân này, vừa rồi ta lỡ lời, có thể hay không rút lại". Chiêu Lão một bộ khẩn cầu.

Doanh Thiên lắc đầu cười đáp:"Giá ngươi đã báo, há có thể rút lại, nếu không ta đem toàn bộ đập cho hần, tin tưởng hần vẫn là nguyện ý". Doanh Thiên vừa nói vừa chỉ tới Tôn Lão.

Tôn Lão lúc này mới là lên tiếng, hần tỉnh tỉnh so với Chiêu Lão vẫn là trầm ổn.

"Đại Công Tử, không biết người là từ đâu lấy tới mấy viên đá này". Tôn Lão lời này chính là lộ liễu thăm dò, hần cũng biết điều này, chỉ là liên quan trọng đại, cho nên hần vẫn là liều mạng hỏi tới.

"Nhặt được". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp, sau đó lại nói tiếp:"Thế nào, mua không mua, liền đi chỗ khác, tin tưởng sẽ có người ra giá càng cao".

"Mua". Tôn Lão giật mình vội nói, hẳn thật sợ Doanh Thiên sẽ không bán cho mình.

"Ở đây 3 viên, các ngươi mỗi người một viên rưỡi, chớ lại tranh nhau". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Nghe Doanh Thiên câu nói này để 2 cái lão già kia đều cảm thấy buồn cười.

Chia, làm sao chia, chẳng lẽ nói chính là đem viên đá kia chặt làm đôi. Lại nói, dù muốn chặt làm đôi cũng không thể nào làm tới.

Doanh Thiên lắc đầu, bèn trực tiếp nhặt lên một viên, sau đó nghe được "rắc" một tiếng, viên đá kia sinh sinh bị hấn bẻ làm đôi.

Trông thấy cảnh này, 2 cái lão già con mắt đều là giật nảy. Bọn hắn chính không dám tin vào mình con mắt.

"Cái này, cái này cũng có thể đi". Chiêu Lão lấp bắp nói ra.

Bẻ đôi một hòn đá, đây hẳn là một cái quả đồi bình thường sự tình. Vấn đề ở đây là, viên đá kia tất không phải bình thường viên đá.

Bởi vì 2 cái lão già này, bọn hắn tự nhận chính mình dốc đến toàn lực cũng không có cách nào bẻ đôi viên đá kia.

Phải biết, bọn hắn 2 cái đều là danh chấn Thần Giới đại nhân vật, tuyệt không phải hư danh hạng người, thực lực tuyệt đối là vô cùng cường đại. Nhưng là cho dù dốc toàn lực tới, bọn hắn cũng mơ tưởng đem viên đá kia bẻ gãy.

"Đưa tiền, cầm lấy rồi đi đi, chớ lại nhiều". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, hai cái lão già cũng không có chậm chạp. Bọn hắn lập tức lấy ra mỗi người 30 vạn thượng phẩm thần thạch giao cho Doanh Thiên.

Sau đó Tôn Lão con mắt nhìn về tấm da rắn kia ngập ngừng hỏi:"Tấm da rắn này, bán thế nào".

"Đi thôi, đồ vật này, người mua không nhiều". Doanh Thiên khoát tay.

Rốt cuộc. 2 cái lão già vẫn là thức thời trực tiếp rời đi. Bọn hắn hôm nay coi như là vớ được món hời, tương lai xán lạn vô cùng.

"Sur Tôn, người tùy tiện bán vài hòn đá liền trở thành đại gia". Nguyệt Nhi sung sướng nói ra.

Nói tới, Doanh Thiên trong lòng đều cảm thấy buồn cười. Kỳ thật, 3 viên đá kia chính là trong bảo khố của hắn rác rưởi nhất đồ vật, hắn bán ra cũng chỉ là lấy chút tiền mà thôi.

Nghĩ đến đây, hắn liền cảm thấy chính mình trò cười. Đường đường một vị vô địch Thiên Tôn, đã từng huyết tẩy vô số thế lực lớn, tên tuổi của hắn có thể khiến Thiên Đạo cũng phải kiêng kỵ, trở thành cấm kỵ trong thiên địa.

Thế nhưng là hiện tại lại phải bán đồ lấy tiền tiêu, quả thực là trò cười.

Doanh Thiên cũng không có giữ thần thạch, toàn bộ đều đưa cho Từ Nghiên giữ lấy.

Lúc này, Mộc Hiến mới là chậm rãi lại gần lần la hỏi:"Công Tử, ta.... Cái kia".

Mộc Hiến một bộ lấp bắp.

Doanh Thiên cười cười đáp:"Thế nào, hối hận rồi".

Mộc Hiến lúc này triệt để im lặng, hắn biết, cơ hội là đã vụt mất, chỉ có thể trách hắn không biết nắm bắt mà thôi.

Doanh Thiên cũng không để ý đến hắn, nhắm mắt lại một bộ ngủ gật.

Cũng không biết bao lâu sau, rốt cuộc Doanh Thiên gian hàng này lại có người ghé thăm.

Người đến, đồng dạng là một cái lão già. Chỉ là lão già này trông lại vô cùng khác người.

Hắn rất cao, ước chừng cao hơn Doanh Thiên nửa người, nhưng lại rất gầy, cả thân thể của hắn nhìn vô cùng ốm yếu, giống như một con gió cũng có thể thổi bay hắn vậy.

Hắn một mái tóc hoa râm lù xù kia giống như là đã thật lâu không có chải qua.

Quan trọng là, má phải của hắn có lấy từng nét hoa văn kỳ dị. Mà nếu nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, những hoa văn này tương tự hoa văn trên tấm da rắn kia.

Lão già này lộ ra hết sức bình thường, cùng một cái gần đất xa trời lão nhân không có gì khác nhau.

Nhưng là Mộc Hiên ở bên cạnh hắn lúc này đều cảm thấy áp lực.

Nếu là người khác liền sẽ không cảm thấy gì, nhưng là Mộc Hiên lại khác, hắn gia tộc huyết thống đặc thù. Cho nên có thể cảm giác được, lão nhân này so với hai cái lão giả trước đó còn nguy hiểm gấp bội.

Nhìn chằm chằm lên tấm da rắn kia hồi lâu, rốt cuộc lão nhân này run run hỏi một câu: "Không biết vị công tử này là từ đâu lấy được da rắn này".

Hắn hỏi ra câu này, cả người đều run rẩy, ai cũng có thể nhìn ra, hắn lúc này tương đối xúc động.

"Tin tưởng, người so bất kỳ ai đều hiểu rõ về nó". Doanh Thiên nhìn lên lão nhân kia cười đáp một câu.

Rốt cuộc, lão nhân kia không kiềm chế nổi xúc động, vội vàng quỳ xuống dập đầu: "Xà Ảnh bá kiến đại nhân".

Có thể thấy, lão nhân giờ phút này vô cùng xúc động, hắn trên thân không tự chủ được mà toát ra một chút khí tức.

Chỉ là một tia khí tức này lại khiến cho Mộc Hiên bên cạnh giống như rơi vào kinh đảo hải lãng. Kém chút liền bị tia khí tức kia ép cho quỳ xuống.

Trong Hòa Vân Thần Thành lúc này, có không ít tồn tại cường đại đều là mở ra con mắt. Hiên nhiên là bị kinh động.

Có người thử dò xét một chút, thea nhưng là không thể phát hiện điều gì, cũng tìm không ra nơi phát ra tia khí tức kia.

Doanh Thiên nhìn lão nhân này đang quỳ dập đầu tại đó, lắc đầu nói: "Đứng lên đi, cũng đều đã già rồi, không cần cầu kỳ như vậy".

"Không, thuộc hạ đã chờ ngày này quá lâu rồi. Đã quá lâu rồi". Lão nhân tên Xà Ảnh này một mực quỳ tại đó không có đứng lên.

Lúc này, Doanh Thiên cũng chỉ biết cảm thán một câu: "Thương hải tang điền, còn có thể nhớ, đã là không dễ dàng".

Hắn trong lòng đều cảm thấy chính mình bồi hồi. Dù sao, một kẻ sống từ tuyên cổ tới nay như hắn, cái gì trải nghiệm đều chưa từng gặp qua, có nhiều việc, hắn cũng sớm quên.

Doanh Thiên nhặt lên tấm da rắn, đưa cho Xà Ảnh nói: "Cầm đi, nó hay là thuộc về các ngươi".

Xà Ảnh trong con mắt kia lộ ra chút ướt át, hắn đôi tay run run kia rốt cuộc vẫn là không dám cầm lấy.

"Cầm đi, thời gian sắp tới cần ngươi ra sức". Thấy Xà Ảnh này do dự, Doanh Thiên bồi thêm một câu.

Nghe được câu nói này, Xà Ảnh rốt cuộc cầm lên tấm da rắn kia, hắn lần nữa dập đầu quỳ lạy: "Tạ đại nhân ơn, thuộc hạ nguyện hết sức".

Cầm lên tấm da rắn kia, Xà Ảnh là nâng niu vuốt ve vô cùng, tựa như là đang nâng niu một món vô thượng bảo vật vậy.

Doanh Thiên cũng không có đi ngăn hắn nổi niềm.

Hồi lâu qua đi, Xà Ảnh rốt cuộc bình tĩnh lại.

Lúc này Doanh Thiên mới lên tiếng hỏi: "Các ngươi lão tổ tông là như thế nào". Hỏi đến câu này, Doanh Thiên trong lòng là vẫn còn hi vọng.

Nhưng là Xà Ảnh trả lời liền làm hắn thờ dài.

"Năm đó đại nhân bị ám toán, Lão Tổ hắn cũng là liều mạng đi báo thù cho đại nhân, kết quả, hắn bị người ta moi tim mật, còn thân thể liền bị ngâm rượu". Nói tới đây Xà Ảnh đều hai tay nắm chặt.

Doanh Thiên cũng là cảm thấy không còn gì để nói: "Cần gì phải như vậy chứ".

Trên thực tế, năm xưa Doanh Thiên bị ám toán kia, không chỉ riêng hắn mấy cái đệ tử. Mà còn có rất nhiều người cùng hắn mạng ơn, hoặc là các chiến tướng thuộc hạ của hắn đều điên cuồng tiến hành trả thù cho hắn. Chuyện này gây nên một trận hỗn loạn lớn trong thiên địa.

Xà Ảnh tiếp tục nói ra: "Những người kia sau đó đều bị Thiên Đạo trấn áp, rất thê thảm hạ tràng, rất ít người có thể trốn thoát đi".

Trong trận trấn áp kia, có không biết bao nhiêu hạng người vô địch, có không biết bao nhiêu hạng người kinh diễm, thậm chí ngay cả Đạo Quân cũng vẫn lạc, rơi vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

"Lão Tổ ngươi, là bị ai hại". Doanh Thiên hỏi.

"Nhâm, con thứ 7 Thanh Long". Xà Ảnh nói ra, kèm theo cực kỳ căm thù trạng thái.

"Hừ, cùng ta khó dễ, sớm muộn cũng sẽ có ngày, ta làm thịt rồng". Doanh Thiên con mắt híp lại. Nói đến Thanh Long, trong tràng chiến đấu kia, Thanh Long cũng là có chân trong đó. Hắn cùng Doanh Thiên hiềm khích đã lâu.

"Đại nhân tiếp theo suy tính thế nào". Xà Ảnh hỏi tiếp.

"Không vội, trước đi mấy cái Thần Thổ, thế nào, ngươi có tuyến sao". Doanh Thiên cười nhìn hắn.

"Hắn là có, mấy tháng tới, Thần Thú Phần là có một trận náo nhiệt, đại nhân có thể tới xem thử". Xà Ảnh nói ra.

"Thần Thú Phần nha, có thể". Doanh Thiên gật đầu, trong mắt lộ ra một tia hứng thú.

Lúc này, Xà Ảnh mới là quay sang nhìn Mộc Hiên một chút rồi nói:"Tiểu tử, nha đầu Mộc Tổ Tổ còn sống chứ".

Nghe nhắc đến Mộc Tổ Tổ danh tự, Mộc Hiên đều là giật mình kinh hãi. Cũng không biết vừa rồi Doanh Thiên cùng Xà Ảnh nói chuyện, là cố ý để cho hắn nghe, hay là không để ý đến hắn.

Nhưng là bên trong câu chuyện kia có không ít tin tức kinh người. Mặc dù đa số Mộc Hiên đều nghe không hiểu, nhưng là hắn vẫn có thể lờ mờ đoán được vài cái sự tình.

Mộc Hiên vội vàng chấp tay hướng Xà Ảnh nói:"Bẩm tiên bối, tiên tổ vẫn khỏe".

Đúng thế, trong miệng Xà Ảnh gọi là nha đầu Mộc Tổ Tổ kia, chính là bọn hắn Mộc Gia tiên tổ, chính là vị lão tổ cường đại nhất, cổ lão nhất còn sống đến hiện tại.

Xà Ảnh gật đầu:"Xem ra Mộc Gia vẫn là có người có mắt đi".

Mộc Hiên cũng là không biết Xà Ảnh câu nói này là khen hay là chế giễu hắn. Cho nên chỉ là im lặng đứng một chỗ.

"Đi thôi, tùy tiện tìm một chỗ ở tạm". Doanh Thiên đứng lên nói ra.

"Nếu là đại nhân không chê, trước đi Thần Lôi Sơn cứ điểm dừng chân một chút, thuộc hạ sẽ cáo tri bọn hắn". Xà Ảnh chậm rãi gọi ý.

"Tùy tiện đi". Doanh Thiên không có quan tâm nhiều vấn đề đó. Cho nên gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó, Xà Ảnh đưa cho Doanh Thiên một cái vị trí, Doanh Thiên cũng là lập tức lên đường tới đó.

Doanh Thiên đi khuất sau đó. Mộc Hiên mới là chậm rãi hỏi Xà Ảnh:"Tiên bối, người cùng nhà ta tiên tổ quen biết sao".

Xà Ảnh liếc nhìn Mộc Hiên sau đó gật đầu trả lời:"Quen".

"Vậy, người đó.... ". Mộc Hiên vừa nói ánh mắt vừa nhìn về nơi Doanh Thiên đi khuất.

"Trở về hỏi người lão tổ, có lẽ nàng sẽ giải đáp ngươi". Bỏ lại câu này, Xà Ảnh biến mất vô tung.

Mộc Hiên lúc này cũng là hết sức tò mò, hắn vội vàng lập tức trở về. Muốn đem cái này câu chuyện đi hỏi hắn tiên tổ.

Bên trong Hóa Vân Thần Thành, đa số đều là thành trì bộ dáng, ngoài ra còn có không ít các đại môn phái, tông môn, cương quốc đặt cứ điểm tại đây.

Nói là cứ điểm, nhưng thực chất nó không có khác gì một cái chi nhánh của các tông môn kia.

Dù sao có thể đem cứ điểm đặt trong thành, đều là tam lưu tông môn, cương quốc trở lên. Mà lại, cũng không phải là chỉ một cái cứ điểm mà thôi.

Ví dụ như Thần Lôi Sơn mà Doanh Thiên sắp đến, nó Tổng Đàn chính là riêng một tòa đại lục to lớn khổng lồ, diện tích bằng tới một nửa Thiên Hòa Đại Lục này.

Mà lại, trên Thiên Hòa Đại Lục này 700 tòa Thần Thành, mỗi một tòa đều có cứ điểm của Thần Lôi Sơn.

Mà mỗi cái cứ điểm, đều so với Nhật Nguyệt Giới đều lớn hơn.

Thần Giới phân chia thế lực chính là Siêu Cấp, Nhất Lưu, Nhị Lưu cùng Tam Lưu. Ngoài ra còn có bất nhập lưu thế lực.

Đối với Tam Lưu thế lực, yêu cầu chính là phải có ít nhất 100 vạn Chân Thần, cùng 1000 Thần Vương mới có thể được công nhận làm Tam Lưu thế lực.

Mà Thần Lôi Sơn, tại trong Tam Lưu thế lực, coi như thuộc về top đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Vừa tới liền muốn giết người

Phía bắc Hòa Vân Thần Thành, ở đây có một mảnh to lớn đại địa, tại trên mảnh đại địa này xây lên san sát các loại đình đài lâu các vô cùng rộng lớn.

Tại trung tâm mảnh đại địa này, còn có một mảnh nhỏ đại lục lơ lửng trên không trung.

Trên mảnh đại lục lơ lửng kia, dựng lên một cái khổng lồ Thần Điện, tòa Thần Điện này to lớn nguy nga vô cùng, đoán chừng chỉ riêng tòa Thần Điện này đều có thể lớn bằng Vạn Lý Thành ở Cực Huyền Giới kia. Mỗi cạnh ước chừng trăm vạn dặm.

Nếu là ném một cái phàm nhân lên tới, e sợ sẽ cho rằng đây là một cái đại tông môn thế lực nào đi.

Nhưng là toàn bộ nơi này, bất quá là một cái cứ điểm của Thần Lôi Sơn mà thôi.

Thần Lôi Sơn là bên trong tam lưu thế lực thuộc về top đầu, Chân Thần có tới hơn 400 vạn, Thần Vương, chính là có tới gần 4000 vị. Về phần những Thần giống như Hư Thần, Địa Thần chính là nhiều đếm không xuể.

Càng cao tồn tại, chính là có 8 vị Thần Tôn tọa trấn, nghe nói vị Thần Lôi Sơn Chủ kia, tu vi đã đạt tới vô hạn gần Thần Hoàng tồn tại.

Trải qua gần một ngày di chuyển. Đám người Doanh Thiên mới là đi tới biên giới cứ điểm này, tất nhiên đây đã là tốc độ rất chậm.

Đứng tại cứ điểm nhìn vào, liền có thể thấy tòa Thần Điện kia tỏa ra hào quang rực rỡ.

Mặc dù còn là tại cứ điểm biên giới, nhưng địa phương này chung quy là náo nhiệt, trên bầu trời từng đội tuần tra bay vun vút qua lại, mỗi người đều là Bán Thần hoặc là Hư Thần.

Mặc dù tu vi không cao, nhưng là đầy đủ để tuần tra.

Ở cứ điểm biên giới này vậy mà tụ tập không ít người, đại đa số đều là Thông Thần Cảnh, bọn hắn chính mình tự mở chợ buôn bán.

Doanh Thiên dẫn đầu chậm rãi đi tới. Một bộ nhân nhả vô cùng.

Lập tức, có không ít ánh mắt nhìn tới bọn hắn, tất nhiên cũng không có ai để ý Doanh Thiên, mà là sau lưng hắn 3 cái nữ tử.

Mỗi một cái đều mỹ lệ động lòng người.

Nhưng là cũng không có ai dám lơ đãng gì, dù sao bất quá là một đám Thông Thần Cảnh, cũng sẽ không đi trêu chọc Thần Cảnh người.

Đúng lúc này, từ bên kia bay qua một đám người, chỉ thấy đám người này gồm 20 người. Tất cả đều là Hư Thần.

Dẫn đầu là một cái trẻ tuổi nam tử, hắn khuôn mặt tuấn tú, một bộ lẫm lẫm hiên ngang, tại trong đây là thuộc về nổi bật nhất người.

"Lư Tùng, hắc hắc, lần này có người xui xẻo". Một cái Bán Thần cười lạnh thâm nghĩ.

Người nam tử kia, hắn gọi là Lư Tùng, tu vi cảnh giới là Chân Thần. Ở đây thuộc về cao nhất tu vi.

Lư Tùng một bộ tự nhiên đi đến trước mặt Doanh Thiên mấy người, nhưng là trực tiếp bỏ qua Doanh Thiên mà hướng về sau nở nụ cười thân thiện hỏi:"Tại hạ Lư Tùng, đội trưởng đội tuần tra, xin hỏi mấy vị cô nương có cần giúp đỡ".

Lư Tùng vừa rồi là dẫn người đi tuần, tại đi ngang qua thời điểm, hắn là nhìn thấy Từ Nghiên mấy người.

Nhìn thấy các nàng xinh đẹp, cho nên hắn lập tức tiến lại gần làm quen.

Chỉ là các nàng không có đi trả lời hắn, một bộ coi như hắn không tồn tại.

Cái này để Lư Tùng mặt mày có chút nóng hổi, hắn không nghĩ các nàng vậy mà không cho hắn mặt mũi.

Lư Tùng ho khan một tiếng nói:"Mọi người đều là người lạ, cho nên ta chỉ là muốn kiểm tra một chút, dù sao đây là ta trách nhiệm".

Lư Tùng lời này, cốt chỉ là gỡ đi vừa rồi xấu hổ, nhưng là cũng có là thật.

Hắn mỗi ngày đều tại cứ điểm biên giới đi lại mấy vòng, cho nên hắn nhìn liền biết được người lạ.

Lúc này đây, Doanh Thiên mới chậm rãi lên tiếng:"Có người mời chúng ta tới".

Doanh Thiên câu nói này, lập tức khiến nhiều người hướng hắn nhìn tới.

Bởi vì, Doanh Thiên một bộ binh thường kìa, quả thực dễ cho người ta không đi chú ý.

Lưu Tùng nhú mày nhìn sang Doanh Thiên, sau đó vẫn là hỏi: "Không biết là ai mời tới đâu".

"Người này, người hẳn là chưa đủ tư cách để biết". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Câu nói kia, dễ cho không biết bao nhiêu người giật mình, bởi vì nó thật sự quá chói tai, đây là trần trụi khinh thường Lưu Tùng.

Phải biết, Lưu Tùng thanh danh, cũng không phải cái gì tốt đẹp người, ở vùng biên giới này, có không ít người đều là trong tay Lưu Tùng ăn thê thảm.

Hắn là con trai độc nhất của một vị trưởng lão rất có quyền thế tại cứ điểm này, cho nên rất ít người dám đắc tội hắn.

"Tiểu tử, cẩn thận cái miệng, có biết đây là ai không". Bên cạnh Lưu Tùng đi theo một cái lên tiếng. Người này là muốn lấy lòng Lưu Tùng.

"Không biết, cũng không quan tâm". Doanh Thiên hời hợt trả lời. Một bộ không để ý tới.

Lưu Tùng lúc này trong mắt đã lóe lên một tia lạnh lẽ, hẳn tại đây sống hơn 300 năm. Cũng chưa từng có ai dám đối với hắn coi thường.

Thế nhưng là hôm nay, hắn bị một cái tiểu tử trần trụi coi thường, cái này khiến hắn tâm nổi lên muốn giết người.

"Người đến Thần Lôi Sơn cứ điểm, đều phải tra xét thật kỹ mới có thể tiến vào, nếu không thì bắt buộc phải ở ngoài". Lưu Tùng lúc này một bộ hiên ngang nói ra. Trên thực tế là hắn cố ý làm khó Doanh Thiên.

Hắn tin tưởng, nếu là Doanh Thiên thật sự muốn đi vào, nhất định phải hạ nước với hắn. Sau đó hắn sẽ từ từ tìm cách đoạt lấy mỹ nhân.

Chỉ cần Doanh Thiên bước vào trong, còn không phải tùy hắn sắp đặt.

Thế nhưng là, Doanh Thiên không có tiếp tục để ý đến hắn. Mà là ghé vào ven đường một cái quán nhỏ.

Doanh Thiên bình thân ngồi đó, giống như là chờ đợi cái gì.

3 người Nguyệt Nhi cũng ngồi xuống bên cạnh hắn, cái này để Lưu Tùng có chút gen gét, dù sao có tới 3 cái mỹ nhân bên cạnh, cũng không biết Doanh Thiên đến cùng có cái gì tốt.

Lưu Tùng tiếp tục nói: "3 vị cô nương này, nếu là muốn đi vào, chỉ cần nói một câu, ta liền lập tức đưa các vị vào, không cần phải ngồi đây mệt nhọc".

Bên cạnh Lưu Tùng tên kia cũng là hòa theo: "Phải đấy, 3 vị cô nương xinh đẹp tuyệt mỹ. Cần gì phải cùng cái tên khổ rách áo ôm này một chỗ, Lưu Ca là con trai của Trưởng Lão Thiên Hình, đi vào cùng Lưu Ca, nhất định sẽ khoan đãi nồng nhiệt".

Nghe được bên cạnh nhin nọt. Lưu Tùng trên miệng nở nụ cười hài lòng.

Lúc này, Nguyệt Nhi đã có chút không nhịn nổi, muốn đứng lên phát tác.

Chỉ là nàng chưa có phát tác cái gì, thì bên cạnh Tuyết Ngạo Linh đã là đứng lên trước rút ra trường kiếm chỉ về hướng Lưu Tùng lạnh nhạt nói ra: "Không có việc của các người liên tục, chớ làm phiền công tử ta, nếu không đừng trách ta không khách khí".

Nhìn thấy Tuyết Ngạo Linh rút kiếm. Một đám người xung quanh đều là lắc đầu.

"Nàng này từ đâu tới, đây là nông nổi".

"Xong, coi như xong".

Có nhiều người thảm nghĩ.

Lưu Tùng chỉ chờ có vậy, trên miệng hắn nở nụ cười, sau đó quát lên: "Hừ, dám tại Thần Lôi Sơn cứ điểm gây rối, nói, các người là được ai sai tới phá hoại".

Rất nhanh, Lưu Tùng đã là có cái cớ để xuất thủ.

Bọn hắn thế mạnh người đông. Chẳng lẽ lại không trấn áp được 3 cái Hư Thần.

Về phần Doanh Thiên thì coi như hắn lại mạnh hơn cũng không thể nào sánh cùng.

Lập tức, hơn 20 cái đi theo Lưu Tùng đều là lăm lăm binh khí, bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay.

Lưu Tùng trên thân Chân Thần khí tức bộc phát ra ngoài, chỉ dựa vào khí lưu liền đã có thể đem Tuyết Ngạo Linh lùi lại mấy bước.

Dù sao Chân Thần cùng Hư Thần cách biệt một 2 cái cảnh giới lớn, chênh lệch cực xa.

"Ngoan ngoan chịu trói, chớ để ta ra tay lại ăn đau khổ". Luru Tùng trầm giọng nói ra.

Hắn tự tin với thực lực Chân Thần của mình, trấn áp 3 nàng chỉ trong tích tắc mà thôi.

Lúc này, Nguyệt Nhi cùng Tử Nghiên cũng đã đứng lên lấy ra binh khí, Chuẩn bị chiến đấu.

Tuyết Ngạo Linh sát khí ngưng thực, tựa như một tôn sát thần, nàng trên kiếm sát ý kia, giống như sinh ra chỉ để giết chóc.

Nguyệt Nhi tịch diệt khí tức toát ra, giống như muốn hủy diệt hết thảy.

Tử Nghiên trên thân long tức trào ra, một cái Chân Long hư ảnh hiển hiện, tựa như một vị long nữ giáng thế.

3 người tạo thành khí tức cuồng bạo tức sát, so với vừa rồi nhân nhả yếu đuối là hoàn toàn khác.

Mặc dù thực lực thua xa đám người Luru Tùng, nhưng là trên khí tức mà nói liền đem bọn hắn đè ép.

Nói không ngoa, giờ phút này đám người kia và ngay cả Luru Tùng đều cảm thấy rợn tóc gáy.

"Hừ, giả thần giả quỷ". Luru Tùng quát lớn, sau đó một chương oanh ra, một chương này của hắn mang theo thần lực cường đại đem khí tràng của 3 người Tử Nghiên cho đánh tan.

Đúng lúc hắn muốn tiếp tục xuất thủ.

Thì hắn cảm thấy một cổ cực kỳ nguy hiểm cảnh báo vang lên trong đầu. Lập tức Luru Tùng đem thần lực hộ thể, bạo phát đi ra cường đại lực lượng đem xung quanh hắn chấn đi ra, liền ngay cả xung quanh hắn mấy người cũng là bị đánh bay ra ngoài.

Luru Tùng chỉ cảm ngực mình đau nhói. Tại thời điểm nhìn xuống, không biết từ bao giờ, trên ngực hắn đã có một cái to lớn lỗ thủng, có thể nhìn xuyên ra sau lưng. Trai tim của hắn không biết từ lúc nào đã bị đào ra. Thần huyết của hắn chảy đầy xuống dưới.

Thần, sinh mệnh lực đã là cường đại, cho nên dù là mất đi trái tim, thậm chí đầu bị chặt đứt vẫn như cũ có thể sống sót, nhưng là tất nhiên sẽ gây nên cực kỳ to lớn tổn thương cùng ảnh hưởng.

Luru Tùng tay ôm ngực, hắn hoảng sợ đưa mắt nhìn xung quanh. Muốn biết đến cùng là ai ra tay.

Chỉ thấy Tuyết Ngạo Linh thân ảnh bỗng nhiên như cát bụi tiêu tán đi.

Sau đó, từ một cái vị trí khác, không gian ba động, Tuyết Ngạo Linh chậm rãi xuất hiện.

Nàng lúc này trên khóe miệng chảy xuống máu tươi, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

Nhưng là lúc này, trên cánh tay thon dài của nàng chính là cầm lấy một viên trái tim, trái tim này vẫn còn đập, từng giọt thần huyết rơi xuống mặt đất.

Nhìn thấy cảnh này, Luru Tùng cùng những người ở đây đều là kinh hãi. Nhất là Luru Tùng, hắn thật không biết làm cách nào Tuyết Ngạo Linh có thể yên lặng đến gần hắn như vậy.

Đừng nói một cái Hư Thần như nàng. Cho dù cùng cảnh giới Chân Thần như hắn. Muốn che giấu ánh mắt hắn cũng là cực kỳ khó khăn.

Và lại, coi như nàng có thể đến gần hắn, nhưng là 1 cái Hư Thần cho dù dốc toàn lực muốn trọng thương Chân Thần cũng là không thể nào.

Bình thường tới nói, Chân Thần đứng yên tại chỗ cho Hư Thần toàn lực công kích, nếu may mắn có thể gây ra một chút thương thế mà thôi.

Lúc này, cũng không ai lỗ mãng gì, dù sao Luru Tùng cường đại như vậy vẫn bị ám toán thâm, ai biết mình ra tay sẽ lãnh hậu quả gì đâu.

Trên thực tế, tại thời điểm vừa bắt đầu, Tuyết Ngạo Linh đã thi triển ra ẩn pháp, để lại một cái phân thân. Còn bản thể nàng là tiến nhập không gian, tiến hành ám sát Luru Tùng.

Nàng thi triển ra ẩn pháp, là sát thủ một loại cao thâm ẩn pháp. Gọi là Ẩn Sát.

Sau khi tiếp cận Luru Tùng, Tuyết Ngạo Linh mục đích vốn là đem hắn đầu lâu chặt xuống.

Chỉ là nàng vẫn chưa chân chính có thể toàn bộ nắm giữ Ẩn Sát, cho nên hành động có nhiều sơ hở, lại thêm chênh lệch tu vi quá xa, khiến cho nàng bị phát hiện.

Tại thời điểm Luru Tùng phản kích kia, nếu là nàng thu tay lại thì nhất định có thể không bị thương mà an toàn trở ra.

Chỉ là nàng không cam lòng, cho nên thời khắc kia nàng cắn răng chịu trùng kích, lấy Dạ Kiếm mà Doanh Thiên đưa cho từ đằng sau phá tan hắn lòng

ngực, sau đó đào đi trái tim của hắn.

Nhìn lấy trái tim của mình ở trên tay Tuyết Ngạo Linh, Lưu Tùng khó nhọc cất lời: "Trà..... Cho.. Ta".

Tuyết Ngạo Linh lúc này khuôn mặt lạnh lùng, nàng không để ý đến Lưu Tùng lời nói, mà là đem trái tim kia ném cho Tiểu Hùng.

Con gấu này lập tức gặm ăn lấy. Dù sao Thần trái tim là đại bổ.

Nhìn thấy tim của mình bị một con gấu ăn mất, Lưu Tùng là tức đến nổi con mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Dạ Minh Tâm

Lưu Tùng giờ phút này ngoài kinh hãi là tức giận.

Đường đường một cái Chân Thần, lại bị một cái Hư Thần móc đi trái tim, đã vậy lại còn bị một con gấu ăn mất, cái này để cho hắn quả thực là muốn phát điên.

Nếu là có thể lấy lại trái tim kia, vẫn như cũ có thể gắn lại, để cho hắn trong thời gian ngắn có thể khôi phục lại như cũ.

Nhưng là hiện tại trái tim bị ăn mất, cho dù sau này mọc ra thêm một trái tim khác thì vẫn là không thể sánh bằng. Thực lực của hắn sẽ đại giảm, thậm chí không thể tăng tiến.

Lưu Tùng đây là hận đến phát điên.

"Các ngươi... Nhất định phải chết". Lưu Tùng con mắt đỏ như máu cắn hận nói ra. Sau đó hắn tiếp tục nói: "Lên, đem con gấu kia cùng tiểu tử kia băm thành trăm mảnh cho ta, về phần các nàng, chờ ta xả giận sẽ cho các ngươi hưởng".

Nghe được Lưu Tùng lời nói, đi theo hắn thuộc hạ đều là con mắt sáng rực. Dù sao ở đây 3 cái nữ nhân đều là quá mức động lòng người, cho dù là bị Lưu Tùng dùng qua, nhưng tin tưởng rất nhiều người vẫn là thêm muốn.

Cho nên lúc này bọn hắn đều là rục rịch, chuẩn bị ra tay.

"Khoan đã"

Đúng lúc này, một cái bén nhọn thanh âm từ xa vang tới.

Chỉ thấy từ bên ngoài vọt đến một cái thanh niên cấp tốc đi tới.

Trong nháy mắt, hắn đã xuất hiện trước mắt mọi người, đem đám người kia ngăn lại.

Thanh niên này tuấn dật vô cùng, khí chất đường hoàng, nhìn qua liền biết đây là một cái quân tử người.

Thanh niên này ngăn lại, đám người kia cũng không dám làm gì, bởi vì thân phận người này không đơn giản, và lại tu vi cường đại vô cùng, không dễ chọc.

"Dạ Minh Tâm". Nhìn thấy thanh niên này, Lưu Tùng khẽ nhíu mày, hắn không nghĩ tới đúng lúc này Dạ Minh Tâm sẽ xuất hiện gây cản trở.

"Hừ, Dạ Minh Tâm, cũng không phải chuyện của ngươi, mau tránh ra". Lưu Tùng quát lên, muốn Dạ Minh Tâm không cản trở mình trả thù.

Nhưng là Dạ Minh Tâm không có để ý đến hắn, mà là hướng về Doanh Thiên chấp tay hỏi: "Xin hỏi vị công tử này có phải gọi là Doanh Thiên".

"Chính là". Doanh Thiên mở miệng đáp nhẹ một câu.

Nghe được Doanh Thiên xác nhận, Dạ Minh Tâm trong lòng thở dài một hơi, may mắn hắn vẫn là đến kịp nên không có xảy ra chuyện gì.

Sau đó Dạ Minh Tâm mới quay lại nhìn Lưu Tùng lạnh lùng nói: "Doanh Công Tử là ta khách quý, chớ lại làm phiền".

"Lại là hắn khách mời". Lưu Tùng có chút không tin tưởng. Ban đầu nghe được Doanh Thiên nói có người mời tới, hắn còn không tin, nhưng là hiện tại, mọi chuyện quả thực là như thế.

Lưu Tùng không cam lòng nói tiếp: "Nàng ta ám sát ta, hại ta mất đi trái tim, nguoi như thế nào cho ta công đạo".

Biết không thể nào bắt bẻ tới Doanh Thiên, Lưu Tùng là nhắm tới Tuyết Ngạo Linh.

"Đừng tưởng ta không biết, hết thấy đều là nguoi tự tìm lấy, lại nói, có tin ta móc nốt nguoi bộ não". Dạ Minh Tâm giọng nói lạnh lùng, rất có bộ dáng lập tức ra tay.

"Nguoi..... Đừng có khinh người quá đáng". Lưu Tùng căm giận nói, hấn quả thực không dám làm gì.

Bởi vì Dạ Minh Tâm thân thể mặc dù cùng hấn giống nhau, đều là con trường lão.

Dạ Minh Tâm tuổi trẻ hơn hấn tới vài trăm, đã vậy tu vi mặc dù cùng hấn là Chân Thần một dạng, nhưng là vẫn xa xa vượt trên Lưu Tùng một đoạn.

Quả thực nếu động thủ, Lưu Tùng nhất định không phải đối thủ của Dạ Minh Tâm, huống chi hiện tại hấn còn trọng thương.

Dạ Minh Tâm con mắt khinh thường đáp: "Ta chính là khinh người quá đáng, nguoi có thể làm gì".

Bị sỉ nhục như vậy, Lưu Tùng tức đến thổ huyết, hấn căm thù nói: "Dạ Minh Tâm, nguoi chờ đấy. Chúng ta đi".

Sau đó, Lưu Tùng dẫn đoàn người rời đi.

Lúc này, Dạ Minh Tâm mới lại thay đổi thái độ nói với Doanh Thiên: "Công tử thứ lỗi, vừa rồi tại hạ đến chậm, để công tử không thoải mái".

"Không sao, gà đất chó sành mà thôi, nếu nguoi không tới kịp, bọn hấn đã là người chết". Doanh Thiên phong vân đạm mạc nói ra.

Nghe vậy, Dạ Minh Tâm đều giật mình, mặc dù lời Doanh Thiên nói rất bình thường, nhưng là không hiểu vì sao, hấn ngửi thấy bên trong đó mùi máu tươi, hấn thậm chí ảo giác lấy cảnh tượng Lưu Tùng bọn hấn chết thảm.

Kỳ thật, tại nhìn thấy Doanh Thiên thời điểm, hấn vẫn là hoài nghi, bởi vì hấn từ phụ thân hấn nhận được căn dặn, đi tiếp đón Doanh Thiên.

Mà lại, cũng không phải là tiếp đón bình thường, phụ thân hấn bộ dáng đặc biệt nghiêm trọng căn dặn. Nhất định phải tiếp đón Doanh Thiên tốt nhất có thể, hấn muốn gì đều cố gắng hết sức đáp ứng, quan trọng nhất là không được trái hấn bất cứ điều gì. Lại phải giữ bí mật, không nên lộ ra ngoài.

Dạ Minh Tâm quả thực tò mò vô cùng, cho nên hấn gắng hỏi phụ thân hấn, kết quả phụ thân hấn cũng chỉ lắc đầu nói cho hấn là Tổ Phụ truyền lệnh xuống.

Nghe được tin tức này, để Dạ Minh Tâm rất là giật mình, bởi vì hấn Tổ Phụ, chính là bên trong Thần Lô Sơn một vị Thần Vương cường đại vô cùng.

Ban đầu Dạ Minh Tâm vốn cho rằng Doanh Thiên là một cái rất đặc biệt người, nhưng khi nhìn thấy Doanh Thiên liền để hấn hoài nghi.

Dù sao Doanh Thiên bộ dáng quá mức bình thường, không có gì đặc biệt ngoài khuôn mặt dễ nhìn kia.

Trong lúc Dạ Minh Tâm còn đang suy nghĩ, thì Doanh Thiên lời nói vang lên: "Thế nào, không đưa ta vào sao".

Dạ Minh Tâm giật mình vội đáp: "Thất lễ, công tử, mời".

Dạ Minh Tâm bố trí Doanh Thiên chỗ ở, chính là trên một tòa lơ lửng đảo nhỏ, đảo nhỏ này phương viên chỉ chừng hơn trăm dặm, chính là thuộc về bé nhất một trong.

Trên mảnh đại địa này có không ít lơ lửng trên không trung, có thì lớn như đại lục, cũng có thì cỡ một tòa đại sơn, càng nhiều thì là một hòn đảo, to nhỏ đều có.

Ban đầu hấn còn định bố trí Doanh Thiên ở tại tòa đại lục trung tâm kia. Nhưng là nhớ lại căn dặn không được phô trương, cho nên hấn mới bố trí Doanh Thiên tới một chỗ vắng vẻ.

Ban đầu Nguyệt Nhi còn là trách móc hấn cho tới nơi xa xôi. Để hấn cảm thấy có chút khó xử.

Nhưng là Doanh Thiên lên tiếng: "Tốt chỗ ở, hợp ý ta". Để cho hấn thở dài một hơi.

"Ta lui trước, nếu có việc công tử chỉ cần gọi tên, ta liền tới". Dạ Minh Tâm là người thức thời, cho nên để lại lời này về sau, hấn liền lập tức rời đi. Hấn cần quay về báo cáo phụ thân hấn một chút.

Thời điểm Dạ Minh Tâm rời đi đằng sau, không lâu lắm, một cái thân ảnh xuất hiện bên trong nơi ở của Doanh Thiên.

Người tới đương nhiên là Xà Ảnh.

"Thế nào". Doanh Thiên hỏi.

"Bẩm đại nhân, đã xem xét qua, chính xác là 2 tháng 7 ngày, Thần Thú Phần sẽ mở ra". Xà Ảnh bầm lên.

Hắn đã đi điều tra một chút chính xác thời gian Thần Thú Phần mở ra, vì Doanh Thiên chuẩn bị.

"Bên trong lão đầu kia, hẳn là còn tại". Doanh Thiên mỉm cười nói một câu.

Nghe đến "Lão đầu kia" danh tự. Cho dù là cường đại như Xà Ảnh cũng đều run rẩy, bởi vì bên trong Thần Thú Phần tồn tại một cái cực kỳ khủng bố.

Tại trong lịch sử lâu dài, đã có không ít cường giả như Thần Đế chết bên trong, thậm chí đã từng có Thần Thiên đem Thiên Mệnh tiến vào, kết quả vẫn là vẫn lạc.

Không phải vậy, Thần Thú Phần nào sẽ được xưng là 28 Cẩm Địa một trong.

Thần Giới, tồn tại 28 mảnh Cẩm Địa, bên trong mặc dù hung hiểm vạn phần, liền Thần Đế tiến vào đều có vẫn lạc nguy cơ, nhưng là, cơ duyên cũng nhiều vô cùng.

O

Cho nên từ vạn cổ đến nay, có không biết bao nhiêu người mặc dù biết nguy hiểm nhưng vẫn là đâm đầu tiến vào tìm kiếm cơ duyên.

"Hẳn là còn". Xà Ảnh suy nghĩ.

Hắn mặc dù chưa từng thấy qua bên trong Thần Thú Phần tồn tại kia, nhưng đã từng cùng bên trong chủ nhân một lần so chiêu, kết quả, chỉ cần một chiêu Xà Ảnh đều suýt chết. Cho nên hiện tại vẫn còn sợ hãi.

"Đó là đương nhiên, dù sao nơi đó hay là một cái Kỳ Nguyên Táng Địa". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Kỳ Nguyên Táng Địa?". Xà Ảnh kinh hãi nói ra. Hắn biết bên trong bí mật rất nhiều điều. Cũng biết Kỳ Nguyên Táng Địa tượng trưng cho cái gì.

Nghĩ tới đây, hắn thắm ôm ngực may mắn, cùng một cái Kỳ Nguyên Táng Địa chủ nhân đọ chiêu, còn sống đã là kỳ tích.

"Nhìn người bộ dáng, rất là sợ đi". Doanh Thiên mỉm cười trêu chọc.

"Đại Nhân chê cười, thuộc hạ cũng là may mắn". Xà Ảnh cười khổ nói ra.

"Không có cái gì may mắn, trong tay lão đầu kia đỡ được một chiêu mà sống sót, người coi như rạng rỡ". Doanh Thiên cười nói.

Quả thực, lấy Xà Ảnh thực lực, đỡ được một chiêu của tồn tại kia, đã là khiến cho hắn có thể dương danh.

"Đại nhân tính đi hết Cẩm Địa sao". Xà Ảnh hỏi một câu, bởi vì Thần Giới 28 Cẩm Địa, mỗi một cái đều hung hiểm vạn phần. Tất nhiên lấy Doanh Thiên thực lực đi vào sẽ không có vấn đề gì.

Chỉ là đi vào cũng không có mục đích mà thôi.

"Không, chỉ đi vài cái, Thần Thú Phần là đúng dịp thôi". Doanh Thiên chậm chậm nói.

Quả thật, Doanh Thiên muốn làm việc, chính là đều có mục đích, mà lại Thần Thú Phần này vừa hay trùng hợp, cho nên Doanh Thiên tuyên trước. Hắn còn một chút sự tình chưa làm xong cần làm.

Trước tiên, để cho các Tử Nghiên các nàng trước tăng lên tu vi.

Xà Ảnh rời đi về sau. Doanh Thiên đem các nàng tới một cái rộng rãi vườn hoa.

Vườn hoa này đủ các loại màu sắc hoa tươi, lấp lánh ánh sáng, lộ ra xinh đẹp vô cùng.

Sau đó, hắn vung lên cánh tay của mình thì triển ra thời gian thủ đoạn.

Lấy Doanh Thiên dạng này tồn tại có thể nhìn trước tương lai, lùi về quá khứ, đùa nghịch thời gian chính là sự tình đơn giản.

Hắn pháp tắc thời gian bao trùm lấy phương viên 30 trượng, thì triển ra một dòng thời gian khác biệt.

Đương nhiên các nàng đều cảm nhận được thời gian khác biệt, Tử Nghiên ngạc nhiên:"Thời gian khác biệt 1 trên 100".

Đúng thế, Doanh Thiên thời gian lực lượng chính là đem nơi này thời gian cải biến, bên trong 100 ngày, bên ngoài mới một ngày.

"Trước tiên đem tu vi tăng lên, tại Thần Thú Phần mới có thể đoạt tới cơ duyên". Doanh Thiên chậm rãi nói.

Nhưng là Nguyệt Nhi lại hồ hồ:"Có sư tôn tại, không có gì cần phải lo".

Doanh Thiên con mắt lạnh nhạt nhìn tới, đem Nguyệt Nhi bộ dáng kia thu lại. Sau đó nói: "Cơ duyên chính là tự mình tìm tới, ta sẽ không quản, nếu chẳng may chết tại đó, ta cũng không quan tâm".

Doanh Thiên lạnh nhạt, để cho các nàng đều hiểu, quả thực các nàng quá thiếu ma luyện, nhân cơ hội này Doanh Thiên muốn để các nàng lấn lợi một phen.

"Đại Đạo cơ sở đã có, đầu tiên đem Đại Đạo pháp tắc luyện ra". Doanh Thiên nói với các nàng, sau đó rời đi.

Thần tu luyện, chính là Đại Đạo lực lượng, cho nên cần phải tu luyện ra Đại Đạo pháp tắc, số lượng càng nhiều tu vi càng cao.

Hư Thần sở dĩ gọi là Hư Thần, bởi vì ngoại trừ Linh Lực đã chuyển hóa thành Thần Lực, ngoài ra còn có da thịt, huyết nhục là đã trải qua thuế biến.

Nhưng là bên trong xương cốt, kinh mạch, lại mới chỉ hiểu sơ một tia Đại Đạo, cho nên mới gọi là Hư Thần.

Hư Thần muốn tăng lên tới Địa Thần, yêu cầu chính là phải ngưng luyện ra 1000 đầu Đại Đạo pháp tắc, sau đó đem 1000 đầu Đại Đạo pháp tắc này hoàn toàn dung hợp vào linh hồn, từ đó định hướng ra bản thân Đại Đạo.

Đại Đạo hư vô phiêu miểu, cho dù chỉ là một loại Đại Đạo, 1 vạn người tìm hiểu sẽ đi ra 1 vạn hướng khác nhau. Cho nên mỗi người sẽ có con đường riêng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 109: Đại đạo pháp tắc

Trong vườn hoa lúc này, 3 người Nguyệt Nhi, Tuyệt Ngạo Linh, Tử Nghiên đang cố gắng ngưng luyện ra Đại Đạo pháp tắc.

Nhưng vì đây là lần đầu tiên, cho nên sẽ vô cùng khó khăn, không dễ dàng gì thành công.

Đại Đạo 3000, Tiểu Đạo 10 vạn, đây là ai cũng biết, nhưng là phóng nhãn toàn bộ Thần Giới, thậm chí những Thần Đế kia, ai có thể tìm hiểu quá 100 loại Đại Đạo, cái này căn bản là không có.

Mỗi một loại Đại Đạo, đều có thuộc về riêng mình pháp tắc, chỉ cần tu sĩ có thể dựa vào ngộ tính mà tìm hiểu ra tới, liền có thể ngưng luyện ra pháp tắc.

Đại Đạo pháp tắc chính là lực lượng căn bản của Thần.

Nói dễ hiểu về Hòa Đạo, phạm nhân từ Thông Thần trở xuống, mặc kệ người có thể tu luyện ra cái gì hòa diễm, hay là cái gì chân hòa, nhưng là không có pháp tắc lực lượng bên trong, thì nó vẫn chỉ là hòa diễm được tạo ra bởi linh lực mà thôi.

Nhưng là sau khi thành Thần, dung hợp hòa diễm pháp tắc vào bên trong, có thể để cho hòa diễm kia thoát biến đến một cái cấp độ cao mới, xưng là Đạo Hòa hoặc là Đại Đạo Chân Hòa.

Một cái Thông Thần hòa diễm cùng một cái hòa diễm Hư Thần dung hợp 1 đạo pháp tắc, chênh lệch có thể lên tới mấy ngàn lần, thậm chí vạn lần.

Hoặc là 1 cái hòa diễm dung hợp 10 đạo pháp tắc cùng trăm đạo pháp tắc cũng là chênh lệch tới hơn trăm lần.

Nói tóm lại, đại đạo pháp tắc chiếm vai trò cực kỳ quan trọng trong việc phát huy ra Đại Đạo lực lượng.

Lúc này, ngưng luyện ra một đạo pháp tắc đối với Tử Nghiên các nàng là một cái cột mốc cực kỳ quan trọng, chỉ cần có thể ngưng luyện ra đạo pháp tắc đầu tiên thì về sau sẽ dễ dàng hơn.

Trước mặt Nguyệt Nhi hiện tại lơ lửng một bức đồ án, đồ án này rườm rà đạo văn phức tạp vô cùng, trên đồ án toát ra tịch diệt khí tức nồng đậm.

Cái này đồ án, chính là Tịch Diệt Thiên Đồ mà lúc trước Vãn Thiên tặng cho nàng, hiện tại nàng mới đem nó ra ngộ đạo.

Tịch Diệt Thiên Đồ lai lịch không tầm thường, là Doanh Thiên từ một vị tu luyện Tịch Diệt Đại Đạo cấp độ Thiên Tôn lấy tới, uy lực cực kỳ nguy hiểm, về sau hắn đem cho đệ tử thứ 6 của hắn là Vãn Thiên để phòng thân.

Hiện tại chính là chuyển cho Nguyệt Nhi.

Nguyệt Nhi tại lúc vừa sinh ra đã là nhận Tịch Diệt Đại Đạo chú đỉnh, có được Tịch Diệt Chi Thể.

Cho nên nàng đối với Tịch Diệt Đại Đạo có cực kỳ miễn cảm. Lúc này, nàng đang quan sát bức Tịch Diệt Thiên Đồ này, muốn từ bên trong ngộ ra một chút huyền ảo.

Nói về Tịch Diệt Chi Thể, đây chính là thể chất xếp hạng thứ hai trên Vạn Đạo Thể Chi Bảng. Chi xếp sau Đại Đạo Thánh Thể xếp hạng thứ nhất.

Cái này kỳ thật cũng không phải Tịch Diệt Chi Thể thua kém Đại Đạo Thánh Thể, mà là bởi vì vạn cổ đến nay, người sở hữu Tịch Diệt Chi Thể đa số đều sống không được lâu.

Tuyệt đại đa số người có được Tịch Diệt Chi Thể chính là không cách nào khống chế bên trong cơ thể Tịch Diệt Chi Khí, cho nên khiến cho Tịch Diệt Chi khí bạo phát, dẫn đến tự mình hủy diệt chính mình.

Số ít còn lại mặc dù có thể tìm ra cách khống chế Tịch Diệt Chi Khí, đạt được một chút thành tựu. Nhưng cũng đều là bị người giết đi.

Phải biết, Tịch Diệt chính là tượng trưng cho hủy diệt, tàn phá, cho nên rất nhiều người cực kỳ sợ hãi Tịch Diệt.

Để lộ ra ngoài, tất sẽ dẫn tới thiên hạ tiểu trừ.

Coi như Doanh Thiên, từ khi hấn sinh ra tới nay, người có thể đi tới Tịch Diệt Đại Thành, cũng chỉ có 2 người.

Một người chính là vị Thiên Tôn đưa cho hấn bức Tịch Diệt Thiên Đồ kia.

Còn người còn lại, chính là sai lầm trong tu luyện, dẫn đến bị Tịch Diệt Đại Đạo nuốt chửng, sau đó trở nên điên cuồng, dẫn phát ra một trận Tịch Diệt Kiếp sớm. Đem cả một cái Kỷ Nguyên hủy diệt sớm.

Có thể thấy, Tịch Diệt Đại Đạo là cỡ nào đáng sợ.

Năm xưa Doanh Thiên cũng chỉ vì tu luyện Tịch Diệt, mới khiến cho chư vị Đạo Quân, Thiên Tôn cùng Thiên Đạo có lý do tới vây giết hấn.

Rốt cuộc, trải qua hồi lâu quan sát tìm hiểu, Nguyệt Nhi đã bắt được bên trong đó một tia huyền diệu.

Nàng cẩn thận khống chế lực lượng, từ bên trong Tịch Diệt Thiên Đồ rút ra một đạo nhỏ Tịch Diệt pháp tắc.

Đạo pháp tắc này giống như một con rắn nhỏ cực kỳ sống động, giống như có được sinh mệnh ở trong tay nàng lưu chuyển.

Tay trái Nguyệt Nhi giữ lấy đạo pháp tắc này, con tay phải thì là bốc lên Tịch Diệt Chi Khí.

Trải qua hơn mười ngày liên tục dung luyện cùng cô đọng thất bại vô số lần.

Lúc này tay phải của nàng cũng có lấy một đạo Tịch Diệt pháp tắc, cùng bên trái đạo pháp tắc kia giống hệt.

"Rốt cuộc thành công". Nguyệt Nhi thở phào một hơi. Nàng rốt cuộc thành công ngưng luyện ra Đại Đạo pháp tắc.

Đã có kinh nghiệm, tiếp theo tiếp tục ngưng luyện pháp tắc sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nguyệt Nhi nhìn sang Tuyết Ngạo Linh cùng Từ Nghiên, 2 nàng vẫn là chưa có thu hoạch gì. Dù sao Nguyệt Nhi thiên tư là vượt xa hai người kia. Cho nên cái này cũng không có gì lạ.

Nguyệt Nhi cũng không có làm phiền 2 nàng. Mà là tiếp tục đem Đại Đạo pháp tắc tu luyện ra tới.

Tuyết Ngạo Linh lúc này trên khuôn mặt xinh đẹp kia không khỏi nhăn mày thật sâu.

Nàng đã thử mọi cách nhưng vẫn là không cách nào có thể đem đạo pháp tắc đầu tiên ngưng luyện ra tới, bởi vì cái này thật quá mức khó khăn.

Dù sao nàng cũng không phải giống Nguyệt Nhi dạng tuyệt thế yêu nghiệt kia, thiên tư của nàng là thua kém rất nhiều.

Mặc dù nàng có được Sát Tẫn Đạo Thể, nhưng là thiên tư ngộ tính của nàng lại không theo kịp nàng thân thể, cái này khiến nó trở thành một cái rất lớn trở ngại.

Sát Tẫn Đạo Thể, đây là chú định nàng nhất định phải tu luyện Sát Lục Chi Đạo, mới có thể đem Đạo Thể này phát huy ra lớn nhất tác dụng.

Sát Lục Chi Đạo, chính là sinh ra để giết chóc, người tu luyện Sát Lục Chi Đạo tuyệt đại đa số đều sẽ đi theo sát thủ con đường này.

Cũng chính vì lý do này mà Doanh Thiên mới chọn nàng làm Đế Kiếm chứ không phải Đế Thuần.

Đây là muốn nàng làm kiếm cho hấn, tùy thời đều có thể giết người vì hấn.

Trải qua hơn 1 tháng, Tuyết Ngạo Linh như cũ không có thu hoạch được gì.

Nhưng là đúng lúc này, không hiểu vì sao, trong lòng nàng bỗng nhiên có mình ngộ.

Rốt cuộc, nàng rút ra Dạ Kiếm chính là tự mình đem Dạ Kiếm xuyên thẳng qua ngực mình.

Đau đớn, đau muốn chết đi sống lại. Đây chính là cảm giác của Tuyết Ngao Linh lúc này, một cỗ Sát Lục Chi Khí từ Dạ Kiếm truyền thẳng vào trong thân thể nàng, đem bên trong nàng tàn phá bừa bãi.

Tuyết Ngao Linh hành động này chính là cực kỳ nguy hiểm, nếu không cẩn thận, chính là tự đem mình hại chết.

Rốt cuộc, Tuyết Ngao Linh chính là tiến đến tử vong biên giới. Đúng lúc này, một cỗ mình ngộ lóe lên, để nàng hiểu được Sát Lục Chi Đạo huyền diệu trong đó.

Sát Lục, chính là lấy giết chóc làm tu luyện, lấy sinh tử làm bàn đạp. Chỉ có tiếp cận sinh tử càng nhiều, mới có thể ngộ ra càng sâu đại đạo, chỉ có giết chóc càng nhiều, thực lực mới có thể tăng lên.

Tất nhiên sinh tử ở đây là tại sinh tử chiến đấu mà có được, chứ không phải là giống nàng dạng này tự mình làm vậy, cách này chỉ có hiệu quả một lần, sau này bình cảnh, nàng nhất định phải trải qua chém giết sinh tử.

Về phần Tử Nghiên. Lúc này đây, có thể thấy rõ ràng trên cánh tay của nàng, trên cổ nàng xuất hiện một ít vảy rồng màu tím lấp lánh, những vảy rồng này không có làm cho Tử Nghiên xấu xí đi, mà còn làm cho nàng trở nên cao quý, xinh đẹp gấp bội.

Tử Nghiên trên thân long tức càng ngày càng đậm, tựa như nàng sắp biến thành một đầu chân long, nàng nhân tộc khí tức càng ngày càng yếu, nếu là cứ như vậy tiếp diễn, có lẽ nàng sẽ hoàn toàn bị long hóa.

Cái này nguyên nhân, đến từ nàng truyền thừa, sở dĩ nàng có hiện tại như vậy trạng thái, là bởi vì truyền thừa của nàng có từ Long Tộc nguồn gốc, bởi vì lực lượng truyền thừa cường đại, đem nàng nhân tộc huyết mạch chỉnh sửa, khiến cho nàng bị long hóa.

Bình thường tới nói, huyết mạch truyền thừa, đa số chính là di truyền mà truyền thừa xuống.

Nhưng là chỉ cần cường đại lực lượng truyền thừa xuống liền có thể khiến cho huyết mạch phát sinh biến hóa.

Kỳ thật truyền thừa giống như Tử Nghiên dạng này có ẩn chứa cực kỳ lớn nguy cơ, nếu là không chế không tốt, sẽ bị huyết mạch hoàn toàn nuốt chửng, đem nàng biến thành một con ác long chỉ biết ăn thịt người.

Không chỉ riêng Tử Nghiên, mà cả 3 người ở đây ai cũng có thuộc về mình nguy cơ.

Giống như Nguyệt Nhi, nếu là không chế không tốt Tịch Diệt Đại Đạo, liền sẽ bị Đại Đạo nuốt chửng, biến thành Tịch Diệt Đại Đạo khôi lỗi.

Hay như Tuyết Ngao Linh, một khi không cẩn thận cũng sẽ bị Sát Lục Chi Đạo bao phủ, khiến cho nàng nhập ma, biến thành một cái quái vật chỉ biết giết chóc.

Đại Đạo, cũng có mặt trái của nó, chỉ cần sai lầm, đều phải trả giá cực lớn.

P/s: hôm nay đọc lại mấy chương đầu tập viết, quả thực thấy rất khó đọc, rất muốn sửa chữa, nhưng quả thật là không có thời gian. Muốn sửa chữa chỉ có thể quyet chương mới được.

Nhưng nếu quyet chương tất sẽ đưa tới mọi người phản nộ. :v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Đến cửa gây sự

Bên ngoài đảo nhỏ nơi Doanh Thiên cư ngụ, lúc này đã tụ tập 8 người.

Trong nấy người này, chính là có Lưu Tùng trước đó bị Tuyết Ngao Linh đen trái tim đào ra, nhưng là hôm nay cũng không phải Lưu Tùng dẫn đội, mà là một cái khác nam tử.

Nam tử này một bộ trầm ổn, chỉ tính riêng tu vi thực lực, đã là Chân Thần đỉnh phong, vượt xa Lưu Tùng.

Không chỉ vậy, ở đây 7 người còn lại, ai nấy đều là Chân Thần, bất kỳ ai so với Lưu Tùng đều mạnh hơn.

Dù sao Lưu Tùng bắt quả là Chân Thần Nhất Trọng Thiên, mà những người kia thấp nhất cũng là Nhị Trọng Thiên trở lên.

Lưu Tùng lúc này một bộ khép nép nói với nam tử dẫn đầu kia: "Sur Huynh, người nhất định phải đòi lại cho ta công đạo, tên Dạ Minh Tâm kia là cố ý hại ta".

Nam tử được Lưu Tùng gọi là sư huynh này, hần tên là Bách Nộ, chính là sư huynh của Lưu Tùng.

Lần trước Lưu Tùng bị trọng thương, trở về chữa thương, mặc dù vết thương đã lành, nhưng là khiến cho tu vi của hần thật lùi một đoạn, không có vạn năm khổ tu, căn bản không cách nào để tu vi khôi phục như ban đầu.

Cái này để hần cực kỳ căm hận, cho nên hôm nay hần nhân cơ hội Dạ Minh Tâm không có ở cứ điểm, bèn mời sư huynh của hần tới báo thù.

Bách Nộ đương nhiên biết Lưu Tùng là hạng người gì, cũng biết hần đây là tự mình chuốc lấy đau khổ, nhưng dù sao hần vẫn là mình sư đệ, cho nên Bách Nộ ra mặt.

Bách Nộ thần thức tiến vào đảo nhỏ thăm dò một hồi, sau đó nhú mày nói: "Người chắc chắn bọn hần ở đây".

Lưu Tùng không hiểu bèn nói: "Chắc chắn, tại thời điểm bọn hần đi vào, ta vẫn luôn giám sát".

"Ta vừa rồi thăm dò, liền không thấy có người". Bách Nộ có chút nghi ngờ.

Lưu Tùng nghe vậy liền giật mình, hần cũng lập tức đem thần thức tiến vào, quả nhiên không có phát hiện ra người nào.

Kỳ thật từ ban đầu hần vốn dĩ định dùng thần thức giám sát, nhưng là sợ rằng sẽ bị phát hiện, khiến cho Doanh Thiên cảnh giác, cho nên mới không có làm vậy.

Trên thực tế, trên đảo nhỏ này vẫn đầy đủ người, chỉ là bọn hần dạng này không có thực lực đi thăm dò mà thôi.

"Trước vào xem thử". Bách Nộ nói ra, sau đó trực tiếp dẫn người lên đảo.

Đặt chân lên đảo thời điểm, Lưu Tùng nhận không được quát lên: "Tiểu tử họ Doanh, bước ra đây chịu chết".

Lưu Tùng câu này chính là đem thần lực truyền vào, đem toàn bộ đảo nhỏ đều nói oang oang.

Đúng lúc này, tại một cái nhà nhỏ, cánh cửa mở ra, chỉ thấy bên trong đi ra một cái ẻo oải thanh niên, hần vừa đi vừa ngáp, tựa hồ như vừa ngủ một giấc say.

"Ồ đâu tới ồn ào, không có lịch sự sao". Doanh Thiên một bộ khó chịu nói ra.

Bách Nộ quan sát một chút trước mặt mình thanh niên này, càng nhìn càng thấy tầm thường, nào có ra dáng một bộ gì công tử đâu. Cho nên hần có nghi ngờ quay sang hỏi Lưu Tùng: "Là Hần? "

Lưu Tùng vội vàng gật đầu đáp: "Sư huynh, chính là hần".

Bên cạnh hần đi theo mấy cái Chân Thần giờ phút này đều cảm thấy buồn cười: "Cái tên này có gì đặc sắc sao, Lưu Tùng, người ăn hại đến mức này sao, ha ha".

Bị một đám người trêu chọc, Lưu Tùng cũng là cảm thấy rất mặt, hần chống chế: "Tiểu tử này làm sao có thể cùng ta so sánh, chỉ là ta không cần thận bị đánh lên mà thôi".

Bách Nộ ra hiệu cho bọn hần im lặng, sau đó lên tiếng nói với Doanh Thiên: "Vị này, không biết xưng hô thế nào".

"Doanh Thiên". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp. Sau đó lại nói tiếp: "Có chuyện gì".

Bách Nộ một bộ chính đáng đồng dạng nói ra: "Lúc trước ta sư đệ chính là bị bên cạnh đạo hữu một vị cô nương ám toán, ta cũng chỉ muốn xin một cái công đạo".

"Dừng, cái gì công đạo không công đạo, tự hần chuốc đau khổ mà thôi". Doanh Thiên cắt ngang nói, vừa rồi hần thật vất vả ngủ tới một giấc, lại bị người đến làm phiền, đương nhiên cảm thấy khó chịu.

"Đạo hữu lời này không khỏi quá đáng đi, dù sao sư đệ ta chỉ là theo lệnh mà làm, vậy mà vị cô nương kia không giảng đạo lý, ra tay ám sát, thật coi Thần Lôi Sơn chúng ta không người sao". Bách Nộ có chút nhú mày nói ra, hần không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà không chút nào nề mặt.

"Nín, đừng lại trước mặt ta nói gì, đều là hạng người gì, chính mình tự biết đừng ở đây giả bộ". Doanh Thiên lạnh nhạt nói ra, hần hiện tại không tốt tâm tình, cho nên không muốn cùng Bách Nộ dây dưa: "Thức thời liền rút, tha cho các người toàn mạng, chớ lại làm phiền ta".

Lưu Tùng tức giận quát lên: "Họ Doanh, người chớ quá đáng, nơi này là Thần Lôi Sơn, cũng không phải người có thể làm bậy".

"Thần Lôi Sơn thì lại thế nào, chọc ta nổi giận, đừng nói một cái nho nhỏ cứ điểm, liền đem các người tổng đàn hủy đi". Doanh Thiên con mắt lạnh

xuống.

Câu này nói ra, thậm chí để Bách Nộ sắc mặt đều biến, nói cái gì không nói, liền nói muốn diệt Thần Lô Sơn, cái này nếu là để mấy vị Thần Tôn trên kia nghe được, e là sẽ nổi giận mà trừng phạt.

Lúc này, một vị Chân Thần cũng nhìn không được Doanh Thiên bộ dáng kia bèn nói: "Sur huynh, tiểu tử này thật không coi ai ra gì, để ta giáo huấn hắn, cho hắn biết thế nào là lễ độ".

"Đúng vậy, đem đầu chó của hắn chặt xuống, bắt lấy hắn linh hồn, đem luyện ngàn năm, cho hắn lãnh đủ khổ ải". Xung quanh nhao nhao nói lên. Bọn hắn chỉ muốn lập tức đem Doanh Thiên hại tới.

Nghe được những người này lời nói, Doanh Thiên con mắt híp lại, trên miệng hắn nở ra nụ cười nồng đậm.

Nếu là có người quen thuộc Doanh Thiên nhìn thấy nụ cười này, nhất định sẽ hãi hùng khiếp vía, bởi vì nhất định sắp có kẻ xui xẻo.

Nhưng là Bách Nộ lại là trầm giọng nói tới: "Đạo hữu lời này không thể nói bừa, mặc dù ngươi là Thần Lô Sơn khách, nhưng cũng không thể không coi ai ra gì".

"Ta chính là không coi ai ra gì, thế nào, các ngươi có thể làm gì ta". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Hôm nay Dạ Minh Tâm cũng không có ở đây, để xem ai sẽ cứu ngươi đây". Lưu Tùng con mắt oán độc nói ra, dường như hắn đã nhìn thấy cảnh Doanh Thiên bị hắn phanh thây vậy.

"Sur huynh, để ta lên chém xuống đầu chó của hắn". Một cái Chân Thần xung phong đi lên.

"Hạ sur huynh, không cần huynh phải lên, chỉ cần ta là đủ". Một cái Chân Thần khác nói ra.

"Không, thù này của ta, ta sẽ tự mình báo, trước đem hắn giết, lại tính toán mấy cái nữ nhân kia". Lưu Tùng cười lạnh nói.

Nhìn thấy cảnh này, Doanh Thiên chậm rãi đứng lên, hắn xắn lên tay áo của mình bước tới cười cười nói ra: "Không cần tranh nhau, các ngươi... Cùng lên đi".

....

Một cỗ sát ý ngưng tụ thành một thanh sát kiếm lơ lửng trước mặt Tuyết Ngạo Linh, nàng rút cuộc đem Sát Lục Chi Đạo pháp tắc ngưng luyện ra.

Trước mặt nàng thanh kiếm kia, chính là 237 đạo Sát Lục Chi Đạo pháp tắc ngưng tụ lại mà thành, nàng một hơi đem 237 đạo pháp tắc ngưng tụ ra, đã là cực hạn, muốn tiếp tục ngưng tụ pháp tắc, cần phải trải qua chém giết mới được.

Tuyết Ngạo Linh hiện tại khí chất cùng trước đó hoàn toàn khác biệt, nàng coi như chính thức nhập Sát Đạo, trên người lượn lờ một cỗ sát ý, cho dù là người cùng cảnh giới với nàng đều sẽ cho một cảm giác lạnh tóc gáy, về phần yếu kém hơn nàng tu vi, hắn là sẽ cảm thấy hãi hùng khiếp vía, nàng giống như một cái thần chết sứ giả vậy.

Trên khuôn mặt xinh đẹp kia càng có nhiều hơn một nét lạnh lùng. Hiện tại cho nàng giết người, nhất định là mặt không biến sắc, bởi vì nàng đã có được Sát Tâm, tùy thời đều có thể cho kiếm uống máu.

Từ Nghiên hiện tại cũng đã thành công ngưng tụ ra 244 đạo pháp tắc, nhiều hơn vài đạo so với Tuyết Ngạo Linh, 244 đạo pháp tắc này giống như 244 con từ long nhỏ bé đang bay quanh nàng lộ ra rất xinh đẹp.

Từ Nghiên chung quy là không có bị Long lực truyền thừa nuốt chửng, nàng vẫn giữ chính mình bản tâm là một cái nhân tộc, cho nên đã thành công khống chế cỗ lực lượng truyền thừa kia, không có rơi vào mất đi ý thức.

Nàng hiện tại bên trong thân thể nhân tộc huyết mạch cùng long tộc huyết mạch chính là cân bằng ở mức hoàn hảo, cái này khiến cho nàng luôn ở trạng thái tốt nhất.

Trên người Từ Nghiên lúc này vậy rồng đã rất nhiều, trên cánh tay thậm chí đã phát triển giống long trảo một dạng, cái này càng khiến cho nàng trở nên vạn phần quyền rũ.

Rốt cuộc, nàng thu lại long tức, vậy rồng cũng dần dần biến mất, nàng lại trở lại như cũ.

Lúc này, 2 người các nàng đều là nhìn sang Nguyệt Nhi, sau đó cả hai triệt để im lặng, bởi vì hiện tại Nguyệt Nhi Tịch Diệt pháp tắc đã đạt tới 999 đạo, chỉ kém một đạo, liền có thể độ Sơ Đạo Kiếp.

"2 vị tí ti làm sao nhìn ta như vậy". Nguyệt Nhi không hiểu hỏi ra.

"Ân, không gì". Từ Nghiên cười khổ đáp.

Quả thật, 2 nàng cùng Nguyệt Nhi chênh lệch quá mức xa xôi. Cái này còn tính là người sao.

Sau đó, cả 3 người đều là rời đi vườn hoa, tiến đến chỗ Doanh Thiên.

Nhìn thấy Doanh Thiên thời điểm Nguyệt Nhi chính là ngạc nhiên hỏi: "Sur Tôn, bọn hấn là ai a".

....

Dạ Minh Tâm lúc này lòng như lửa đốt, hấn đang lấy hết tốc độ cấp tốc trở về, bởi vì hôm nay hấn có việc cần phải đi ra ngoài.

Nhưng là chưa được bao lâu liền nhận được tin báo Lưu Tùng dẫn theo Bách Nộ đi tới chỗ Doanh Thiên.

Cái này để hấn thăm hồ "Không tốt". Sau đó hấn liền lập tức trở về.

Khó nổi hấn hiện tại chính là ở một tòa Thần Thành khác, cách xa Hóa Vân Thần Thành ước chừng mấy trăm cái Thần Thành, muốn trở về nhanh chóng cũng là không dễ.

Trải qua hơn 1 canh giờ điên cuồng di chuyển, Dạ Minh Tâm rốt cuộc chạy về đến Thần Lôi Sơn cứ điểm, sau đó hấn ngay lập tức hướng hòn đảo nhỏ nơi Doanh Thiên ở chạy tới.

Đến nơi thời điểm, đập vào mắt Dạ Minh Tâm là một cái cực kỳ kinh hãi cảnh tượng.

Cảnh tượng này để cho Dạ Minh Tâm cũng không khỏi ghen ở cổ họng, hấn nghĩ không tới, chỉ rời đi vài canh giờ liền xảy ra chuyện lớn như vậy.

"Lần này lớn chuyện". Dạ Minh Tâm trong lòng chỉ có một suy nghĩ như vậy.

Bởi vì trước mặt hấn hiện tại, là một cái vô cùng máu me cảnh tượng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Hạ tràng

Bách Nộ giờ phút này hoảng sợ vô cùng, toàn thân hấn đều là run rẩy không cách nào khống chế.

Thân thể của hấn lúc này nhuộm đầy máu tươi, tại phần bụng kia chính là bể toác ra, nội tạng bên trong đều bị moi ra hết, chưa kể hấn chân trái cùng tay trái giờ phút này cũng không tại trên thân.

Bách Nộ ngã tại đó, liều mạng lết lùi lại phía sau, hấn chỉ có một ý nghĩ, muốn rời khỏi nơi này, nơi này quá đáng sợ.

Nhưng là lấy hấn hiện tại trạng thái, muốn đứng lên cũng là không vững, làm thế nào chạy trốn đây.

Hấn con mắt kia kinh hoàng tốt độ nhìn tới Doanh Thiên, giống như là nhìn thấy một cái gì đó cực kỳ kinh khủng.

Lúc này trước mặt Bách Nộ, chính là hấn mấy cái sư đệ tàn chi thân thể, bọn hấn thần khu bị xé thành nhiều mảnh vương vãi khắp nơi, thần huyết nhuộm đỏ cả hòn đảo nhỏ này.

Tại lúc kia, Doanh Thiên tiến đến động thủ, bọn hấn còn cho rằng Doanh Thiên là bị điên rồi, cũng dám lấy sức một mình đi đối đầu 8 người bọn hấn.

Nhưng là rất nhanh bọn hấn liền biết, Doanh Thiên đáng sợ như thế nào.

Hấn chỉ dựa vào thân thể lực lượng, liền đem bọn hấn hoàn toàn áp chế, sau đó đối với từng người tiến hành tra tấn.

Bình thường tới nói, Chân Thần chiến đấu tất nhiên sẽ gây ra động tĩnh lớn, nhưng là không biết vì sao, có một cỗ lực lượng đem bọn hấn vây chết ở chỗ này, không cách nào thoát ra ngoài.

Bách Nộ coi như đỡ nhất, về phần những người khác chính là bị Doanh Thiên phanh thây.

Bọn hấn bị Doanh Thiên rút ra xương sống cùng đầu lâu, cắm thành một hàng trên mặt đất.

Nhưng là bọn hấn chưa có chết, bọn hấn vẫn là còn sống, nhưng là hiện tại bọn hấn chỉ mong có thể chết đi.

"Người... người đối chúng ta làm cái gì". Lưu Tùng cái đầu lâu kia khó nhọc hét lên, bởi vì hiện tại bọn hấn linh hồn chính là chịu cực kỳ khủng khiếp tra tấn, cái này chính là chỉ muốn chết đi đau đớn.

"Vừa rồi các ngươi còn muốn đem ta lĩnh hồn luyện ngàn năm, vì thế ta đem các ngươi thử một chút". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Nói về tra tấn thủ đoạn, Doanh Thiên có thể nói là vô số, hắn cũng không có thua kém ai về khoản này, đã từng có Thiên Tôn quỳ lạy xin chết vì chịu không nổi Doanh Thiên tra tấn.

Dạ Minh Tâm nhìn thấy cảnh này, liền vội vàng chạy tới cạnh Doanh Thiên nói: "Công tử, có chuyện gì".

"Không có gì, chỉ là ngứa tay một chút mà thôi".

Nghe vậy, Dạ Minh Tâm đều là toát một trận mồ hôi hột. Đây vẫn chỉ là ngứa tay sao.

"Công tử, cái này không ổn lắm, bọn hắn dù sao cũng là Thần Lôi Sơn bên dưới mấy vị nhân vật". Dạ Minh Tâm khó xử nói ra.

Quả thật, Bách Nộ bọn này thân phận không dễ chọc. Nếu là giết đi bọn hắn, nhất định sẽ để trên kia mấy vị cao tăng nổi giận.

"Sâu kiến mà thôi, tin tưởng bọn hắn sẽ biết phải trái, nếu không.....". Doanh Thiên không có để ý nói ra.

"Nếu không..." hai từ kia nói ra, không hiểu vì sao để Dạ Minh Tâm đều lạnh toát cả người. Hắn mơ hồ nhìn thấy cảnh tượng máu chảy thành sông, thi chất như núi một dạng.

"Dạ Minh Tâm... Chúng ta dù sao vẫn là đồng môn, ngươi chẳng lẽ vì một tên người ngoài mà thấy chết không cứu". Bách Nộ hét lên.

Hắn lúc này ngọn cỏ cứu mạng, có lẽ chỉ có Dạ Minh Tâm mà thôi.

Dạ Minh Tâm cũng là khó xử, hắn thật muốn đem Bách Nộ cứu ra, nhưng là khi hắn nhìn lại Doanh Thiên bộ dáng kia, trong lòng lại chập chùng không thôi.

Rốt cuộc, Dạ Minh Tâm là lắc đầu mặc kệ: "Ngươi tự tìm đường chết, ta cũng không có cách nào".

"Khốn kiếp Dạ Minh Tâm, ngươi chết không toàn thây... U". Bách Nộ điên cuồng hét lên, nhưng là không có hét xong, liền bị một thanh kiếm khí xuyên qua đầu.

Kiếm khí này kéo theo thân thể của Bách Nộ găm hẳn lên một cái cây gần đó.

Ra tay chính là Tuyết Ngạo Linh, nàng lạnh lùng nói ra: "Hò hét um sùm".

Doanh Thiên lúc này mới nhìn tới các nàng, tán thưởng: "Không tệ, coi như có chút thành tựu".

Dạ Minh Tâm nhìn thấy Bách Nộ bị đình tại đó, hắn cũng chỉ lắc đầu thở dài, sau đó hắn nhìn lại Từ Nghiên 3 người, lập tức khiến hắn giật mình không thôi.

Mới một ngày trước, các nàng hay vẫn là Hư Thần Nhất Trọng Thiên, nhưng là hiện tại, trên người các nàng đã có lấy một tia Đạo Vận.

Cái này chứng tỏ các nàng đã là ngưng luyện ra Đại Đạo pháp tắc. Đạt tới Hư Thần Nhị Trọng Thiên. Nhưng là chỉ qua một ngày.

Nhìn lại mình, Dạ Minh Tâm đều cảm thấy xấu hổ. Năm đó hắn ngưng luyện ra đạo pháp tắc đầu tiên, chính là mất gần 20 năm.

Dạ Minh Tâm không có lại đi suy nghĩ, hắn là người hiểu chuyện, cho nên dứt khoát lại không đi hỏi.

"Công tử, để ta dọn dẹp". Dạ Minh Tâm nói.

"Không cần, cứ để như vậy, tránh cho lại tới tìm ta gây chuyện". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

....

Thần Lôi Sơn cứ điểm hôm nay một phen sôi trào.

"Nghe gì sao, Bách Nộ bọn hắn vừa bị giết".

"Cái gì, là ai giết".

"Nghe nói là Dạ Minh Tâm người quen".

"Bọn hắn chết rất thảm, hiện tại thi thể vẫn chưa có người thu đi".

Vô số lời bàn luận ra vào, Bách Nộ cái chết trở thành Thần Lôi Sơn chủ đề bàn tán.

"Cũng không biết người kia là ai, dám tại Thần Lô Sơn cứ điểm giết người".

"Hắc, Bách Nộ, Lưu Tùng phụ thân đều là hạng người gì. Nhất định sẽ không bỏ qua".

"Đắc tội hai cái Thiên Thần, đây là ngu xuẩn nha".

Giữa những lời bàn tán kia, Dạ Minh Tâm cũng là khó xử, hắn đã đem việc này bẩm lên phụ thân hắn. Nhưng là chỉ nhận lại một câu:"Không cần để ý, tiếp tục hầu hạ Doanh Thiên công tử là được".

...

Doanh Thiên trước mặt chính là Sinh Mệnh Tổ Phù, hắn đang tiến hành luyện hóa đồ vật này.

Doanh Thiên muốn trước tiên đem cái Thiên Bảo này hoàn toàn luyện hóa.

Nhưng là cho dù Doanh Thiên, muốn đem một món Thiên Bảo luyện thành của mình cũng cần tiêu hao không ít thời gian.

Dù sao đây cũng là Thiên Bảo, tại trong Thiên Địa cũng chỉ có 10 món tồn tại.

Thập Đại Thiên Bảo, chính là từ Thập Đại Thiên Căn cùng sinh, bên trong ẩn chứa vô thượng Áo Nghĩa. Cho nên dù là Thiên Tôn cũng thèm khát không thôi.

Chỉ cần đem Sinh Mệnh Tổ Phù hoàn toàn luyện hóa, để nó dung hợp với chính mình, cho dù lần nữa đối mặt một trận Đạo Quân, Thiên Tôn, Thiên Đạo vậy giết, Doanh Thiên nhất định có thể chiến đến mãi mãi.

Bởi vì Sinh Mệnh Tổ Phù cung cấp sinh mệnh không ngừng nghỉ.

Tất nhiên, Doanh Thiên mục đích dung hợp Sinh Mệnh Tổ Phù không chỉ có như vậy, hắn là hướng đến một cái mục tiêu cao hơn. Một cái mục tiêu trăm ngàn vạn năm theo đuổi.

Úc ngàn vạn đạo pháp tắc liên tục thâm thấu vào bên trong, nhưng là trải qua mấy canh giờ, đều không có nhiều tiến triển.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không nóng vội, hắn rõ ràng bất kỳ điều gì cần phải từ từ, huống chi đây hay là Thiên Bảo.

"Nhìn đủ chưa đủ?". Bỗng nhiên, Doanh Thiên cất lời.

Ngay sau đó một cái mỹ lệ thân ảnh tiến nhanh tới chớp mắt đã đứng trước mặt hắn.

Đây là một cái thanh lệ nữ tử, nàng một thân y phục màu xanh lục, trên đầu cài phượng trăm, trên mặt treo một tấm lụa mỏng, ngũ quan thanh tú hoàn hảo.

Thân thể nàng đầy đặn vô cùng, chỗ cần lời thì lời, chỗ cần lờ thì lờ.

Tính về nhan sắc, chính là cùng Tử Nghiên, Tuyết Ngạo Linh so sánh, nhưng là nàng một thân cường giả khí tức so với 2 nàng kia đều là vượt xa. Cái này chứng tỏ nàng tu vi cực cao.

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười nhìn nàng, ánh mắt của hắn trên người nàng đảo lấy, lộ ra vô cùng thô tục.

Tại dưới ánh mắt của hắn, nữ tử mỹ lệ này cảm giác giống như hoàn toàn bị hắn nhìn thấu, giống như nàng trần truồng trước mặt hắn vậy.

Xấu hổ, nữ tử này hành lễ cất lên nhỏ nhẹ giọng nói:"Sở Thanh Lăng, bái kiến đại nhân".

"Từ đâu đến nha đầu". Doanh Thiên mỉm cười hỏi. Mặc dù hắn biết rõ ràng nàng xuất thân, nhưng là vẫn cứ hỏi một câu.

"Trong nhà Lão Tổ để cho ta tới hầu hạ đại nhân". Sở Thanh Lăng cúi thấp đầu nói ra.

Thực tế, tại thời điểm mấy vị lão tổ yêu cầu nàng đến hầu hạ hắn. Nàng kịch liệt phản đối, dù sao nàng hay là thân phận cao quý, lại là thiên chi kiêu nữ băng thanh ngọc khiết. Nào có chuyện đi hầu hạ một cái chưa từng gặp nam tử.

Mặc kệ chư vị lão tổ như thế nào khuyên bảo. Nào là vì tốt cho nàng, vì cả tông môn tương lai. Nào là nàng phải biết trân trọng cơ hội này các loại. Nàng như cũ không có đồng ý.

Cho đến khi một vị cổ lão nhất, cường đại nhất gia tộc lão tổ đích thân xuất quan tự mình gặp nàng nói chuyện, mới khiến cho nàng miễn cưỡng đồng ý.

Ban đầu vì còn hoài nghi, cho nên nàng một mực nhìn trộm. Tất nhiên từ khi nàng đến, Doanh Thiên đều đã biết, chỉ là hắn tập trung luyện hóa Sinh Mệnh Tổ Phù, cũng không cần thiết che giấu mà thôi.

Nhìn trộm Doanh Thiên thời điểm. Thấy hắn thi triển ra vô thượng đại đạo cao thâm huyền ảo, để cho Sở Thanh Lăng trong bất giác trở nên si mê.

Doanh Thiên cười cười nói ra: "Hầu hạ như thế nào đâu".

"Thế nào..... cũng có thể". Sở Thanh Lăng một bộ e thẹn nói nhỏ, nàng âm thanh kia nhỏ đến chỉ có chính nàng tự nghe.

"Tốt, vậy liền đem y phục cởi xuống". Doanh Thiên gật đầu đứng dậy nói.

"Ta..... cái này.... cái kia, thật phải cởi sao". Sở Thanh Lăng giật mình, nàng thật không có nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà trực tiếp yêu cầu như vậy. Cái này bỗng nhiên để nàng không biết làm thế nào cho phải.

"Nếu không làm thế nào hầu hạ đâu". Doanh Thiên nhú mày nhìn nàng.

Rốt cuộc, Sở Thanh Lăng không có cách nào kháng cự, Doanh Thiên lời nói giống như mệnh lệnh tuyệt đối, để trong lòng nàng không cách nào từ chối.

Nàng chậm rãi đem bên ngoài y phục tháo xuống, ngay lập tức để lộ ra bờ vai gầy trắng muốt, da thịt mịn màng sáng bóng, có thể thấy được nội y nhỏ nhắn ôm chặt lấy đôi bồng đảo căng tròn kia.

Sở Thanh Lăng khuôn mặt có chút hồng, đôi gò má kia càng hồng hào, lộ ra vô cùng quyến rũ, dù sao nàng cũng chưa từng có trải qua chuyện như vậy, càng là trước mặt một cái nam tử lần đầu cởi xuống y phục.

Doanh Thiên im lặng nhìn một màn này, hấn một tay tự vỗ lên trán mình, một tay đưa nàng cản lại nói: "Ta nói là cởi y phục cho ta, ta muốn đi tắm".

Nhìn thấy Sở Thanh Lăng đem y phục của nàng cởi xuống, Doanh Thiên cũng bất ngờ, hấn vậy mà không ngờ nàng lại hiểu lầm ý hấn như vậy.

Nghe được Doanh Thiên câu nói kia, Sở Thanh Lăng giật mình tỉnh, nàng ban đầu là đứng thất thần nơi đó, một lát sau khuôn mặt chính là đỏ bừng một dạng.

Nàng vội vàng nhặt lên y phục rơi trên mặt đất kia mặc lại, cho dù vậy khuôn mặt của nàng vẫn đỏ bừng, hơi thở gấp gấp khiến cho bờ ngực kia đập chùng.

Cũng không biết trong lòng nàng lúc này là xấu hổ, e thẹn, hay là oán hận đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Doanh Thiên Đạo

Doanh Thiên từ trong bồn tắm bước ra, trên người hấn nước nóng vẫn còn bốc lên khói mờ, lộ ra một cái mở ảo cảnh tượng.

Doanh Thiên lồng ngực rắn chắc, mái tóc đen dài xổ xuống lộ ra một vẻ phong trần, thân thể của hấn rắn chắc cân đối hoàn hảo.

Nhìn tấm lưng trần của Doanh Thiên kia để cho Sở Thanh Lăng có chút si mê.

Mặc dù nói Doanh Thiên bình thường nhìn qua không có gì đặc sắc, nhưng là chỉ cùng hấn tiếp xúc qua một đoạn liền cảm thấy hấn rất quyến rũ.

"Nhìn đủ chưa". Doanh Thiên thanh âm vang lên để cho Sở Thanh Lăng bừng tỉnh.

Nàng vội vàng lên y phục khoác lên cho hấn, khuôn mặt vẫn chưa hết đỏ, dù sao, đây vẫn là lần đầu tiên nàng hầu hạ nam nhân.

Doanh Thiên đem y phục mặc lại, sau đó hướng nàng nói ra: "Chuẩn bị đi, coi như cho ngươi một cái cơ duyên".

Sở Thanh Lăng còn chưa hiểu gì, đã bị Doanh Thiên đẩy ra ngoài, lúc này bên ngoài Nguyệt Nhi đã chờ sẵn, nàng lấy bộ dáng tình nghịch dò xét Sở Thanh Lăng một hồi nói ra: "Ti tỉ mới đến này, Sư Tôn rất lớn sao".

"Lớn?.... Cái gì lớn". Sở Thanh Lăng không khỏi mặt đỏ tía tai lắp bắp đáp lời.

"Vậy không phải hai người vừa làm gì trong đó". Nguyệt Nhi một bộ nghi ngờ hỏi.

"Không..... Không có làm gì hết". Sở Thanh Lăng vội xua tay chối bỏ: "Tiểu muội này ngươi đừng suy đoán linh tinh".

"Thật là không làm gì nha..... Hừm". Nguyệt Nhi không có buông tha Sở Thanh Lăng, một bộ sờ cảm hoài nghi.

"Thật là không có mà". Sở Thanh Lăng bộ dáng giống như sắp khóc đến nơi.

"Nha đầu thối, chớ lại trên chộc nằng, đi kêu Ngao Linh cùng Từ Nghiễn lại, đưa các người đi mở mang một chút tầm mắt". Đúng lúc này, Doanh Thiên thanh âm vang lên phía sau.

Chỉ thấy lúc này Doanh Thiên đã quần áo chỉnh tề đi ra.

Hắn bộ dáng lộ ra tương đối nghiêm túc. Bởi vì hắn sắp tiến hành một cái nghiêm túc công việc.

Một cái công việc mà hắn trùng sinh 3108 lần để hoàn thành nó, hiện tại là lúc hắn thu hoạch.

Doanh Thiên đại thủ mở ra, tại trong lòng bàn tay hắn, đại đạo nhảy múa, vô số đạo pháp tắc đan xen, cấu thành lên một cái thế giới kỳ diệu nhỏ bé.

Sau đó, hắn hướng phía trước nhấn một cái, chỉ thấy trong tay hắn đại đạo pháp tắc lan tỏa xung quanh, tác động lên không gian.

Dưới pháp tắc cải biến, không gian nhanh chóng biến hóa cực kỳ khôn lường, sau đó một cái môn hộ mở ra.

Môn hộ này bên trong toát ra cực kỳ nồng đậm đại đạo khí tức, tựa hồ đằng sau môn hộ này chính là nơi đại đạo cư ngụ.

Doanh Thiên lập tức bước vào, sau đó 4 người Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng cũng bước vào theo.

Đây là một cái tối đen như mực thế giới, bên trong thế giới này giống như không tồn tại bất cứ thứ gì, thời gian, không gian, đại đạo, thiên địa pháp tắc hoàn toàn không có.

"Đây là nơi nào đâu". Nguyệt Nhi tò mò hỏi.

"Gọi nó là Đạo Quả Giới đi". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

Hướng bên trong không gian di chuyển liên tục một lúc, rốt cuộc, cảnh tượng trước mặt biến hóa.

Chỉ thấy trước mắt là một cái vô cùng to lớn sống động cảnh tượng. Là một cái vô cùng hùng vĩ xinh đẹp bộ dáng.

Phía trước kia, có đủ các loại trong truyền thuyết thánh thú lượn lờ.

Có to lớn hàng tỉ dặm Chân Long, cũng có sải cánh có thể che lấp thiên địa Chân Phụng, có hùng vĩ Kỳ Lân tồn tại, các loại Quỷ Ngưu, Côn Bằng, Bệ Thú, Thiên Mãng.... v.... v

Còn có thân hình khổng lồ cự nhân, hòa điểm cự nhân, thạch cự nhân, 3 đầu 6 tay hoặc là có cánh lớn cự nhân, đầy đủ thiên kỳ bách quái bộ dạng. Mỗi một cái đều là đỉnh thiên lập địa bộ dáng.

Thêm vào đó là các loại vô cùng khổng lồ binh khí như Kiếm, Dao, Thương, Cung các loại đều có đầy đủ. Nhìn lên màu sắc rực rỡ giống như trân quý nhất Thần Binh.

Ngoài ra còn có một số mờ mờ ảo ảo không rõ hình thù.

Nhưng là nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện. Hết thấy trước mắt những Chân Long, Chân Phụng, hay là hình người bộ dáng, hoặc là binh khí kia, hết thấy đều được tạo nên bởi vô số đạo phù văn lít nha lít nhít.

Nhưng phù văn này cổ lão mà thâm ảo, toát ra cực kỳ ảo diệu khí tức.

4 người Sở Thanh Lăng, Từ Nghiễn chính là vô cùng ngạc nhiên nhìn cảnh tượng này, có thể nói, đây chính là hùng vĩ nhất cảnh tượng mà các nàng từ khi sinh ra mới có thể nhìn thấy.

Si mê nhìn một hồi, Sở Thanh Lăng vô thức cất lời hỏi:"Đây là.... cái gì".

Doanh Thiên mỉm cười bình thản đáp:"Là đạo quả của ta".

"Đạo Quả? ". Cả 4 người đều đồng thanh, hiển nhiên Đạo Quả đối với các nàng là quá mức xa lạ, các nàng chưa từng tiếp xúc tới.

"Đạo Quả, chính là Đại Đạo kết tinh, là Đại Đạo thành tựu. Khi các người đem Đại Đạo tu luyện tới một cái cảnh giới nào đó, sẽ ngưng luyện ra Đạo Quả, nó tượng trưng cho chính bản thân người Đại Đạo, cũng là căn nguyên Đại Đạo". Doanh Thiên chậm rãi giải thích cho các nàng.

Sau đó, hắn đưa tay vẫy một cái, chỉ thấy trước mặt những Chân Long, hình người, binh khí kia nhanh chóng tan rã thành vô cùng vô phận đạo văn.

Sau đó nhanh chóng tụ hội lại, thành chính xác 3108 điểm sáng.

Những điểm sáng này cấp tốc bay tới trước mặt Doanh Thiên.

Chỉ thấy 3108 điểm sáng này bộ dáng giống như một viên minh châu lớn tầm nắm tay, bên trên minh châu này đạo văn lượn lờ.

"Đây chính là Đạo Quả". Tuyết Ngạo Linh không khỏi tò mò sờ tay lên thử.

Bàn tay Tuyết Ngạo Linh vừa mới chạm lên. Nàng ngay lập tức cảm thấy một cổ cực kỳ khổng lồ lực lượng trong nháy mắt tràn vào thân thể nàng.

Cổ lực lượng này cũng không phải gia tăng cho nàng cái gì, mà là đem nàng tàn phá.

Cũng may, bàn tay Doanh Thiên đặt lên vai nàng, mới khiến cổ lực lượng kia nhu hòa đi.

Cái này diễn ra cơ hồ là đồng thời, nếu không, Tuyết Ngạo Linh đã bạo thể mà chết.

"Đây là ta Đạo Quả, nó không thuộc về người khác, cho nên nếu bị xâm phạm. Nó sẽ tự vệ". Doanh Thiên nói ra.

"Vậy làm như thế nào để ngưng luyện ra Đạo Quả đâu". Tử Nghiên đặt câu hỏi. Nàng hiển nhiên hiểu được Đạo Quả tầm quan trọng, cho nên thật muốn biết, rốt cuộc phải như thế nào mới có thể ngưng ra Đạo Quả.

"Hiện tại vẫn chưa đến lúc, muốn chứng Đạo Quả, con đường còn rất dài". Doanh Thiên đáp lời.

Hắn nhìn nhìn một chút chính mình 3108 Đạo Quả thờ dài nói ra: "Đây là ta tự mình trùng sinh 3108 thế, mới có thể đạt đến".

Câu này thốt ra, để cho đám người đều là ngây ngốc.

3108 lần trùng sinh, đây là dài đằng đặc cỡ nào thời gian. Đây là cỡ nào cổ lão xa xưa.

"Không đúng, cho dù là Thần Đế, cũng sẽ không có trường sinh bất tử". Sở Thanh Lăng giật mình nói ra.

Nếu quả thực có thể hơn 3000 thế trùng sinh, cái này chứng tỏ Doanh Thiên tuổi tác đã không thể đếm.

Nhưng là tại Thần Giới, còn chưa có người có thể trường sinh bất lão.

Cho dù là Thần Đế tồn tại, bất quá chỉ có thể sống tới 100 cái thời đại.

Nói đến trường sinh, tại Thần Giới quả thật là có mấy cái, chỉ là rất ít người biết đến mà thôi.

"Trường sinh, cái này có gì khó". Doanh Thiên mỉm cười: "Thần Đế làm không được không có nghĩa ta làm không được".

Doanh Thiên một câu nói kia, tựa hồ như là đứng trên thế gian chi đỉnh mà nói vậy, giống như đối với hắn Thần Đế cũng chỉ bất quá như vậy.

"Tiên? ". Lúc này, Sở Thanh Lăng mới nghĩ tới một cái truyền thuyết. Một cái hư vô phiêu miểu truyền thuyết.

Trong truyền thuyết, Tiên Nhân chính là trường sinh bất lão, có được vô tận thọ nguyên, thực lực thông thiên triệt địa.

Nhưng, đây hay là chỉ truyền thuyết.

"Người còn chưa đủ tư cách tiếp xúc những vấn đề kia". Doanh Thiên mỉm cười nói với Sở Thanh Lăng.

Nghe vậy, Sở Thanh Lăng cũng là im lặng, bởi vì quả thật nàng hiện tại bất quá một cái Thiên Thần, nào có thể hiểu được trong thiên địa huyền bí.

"Sư Tôn, xem ra người hay là một cái già khom lão nhân, vậy mà vẫn còn tai họa mấy vin ti ti, thật vô sỉ". Đúng lúc này, Nguyệt Nhi thanh âm vang lên: "Lại còn tự xưng cái gì công tử, phải là lão nhân gia mới đúng".

Nguyệt Nhi lời này để Tử Nghiên các nàng không khỏi im lặng, kỳ thật, các nàng hay là muốn cười đau.

Doanh Thiên đầu đầy hắc tuyến trừng Nguyệt Nhi nói: "Tốt nha đầu, lần này trở về bế quan cho ta".

Nghe được Doanh Thiên nói "Bế quan" hai chữ. Để Nguyệt Nhi không khỏi lộ ra đau khổ.

Bởi vì nàng biết, nàng nhất định sắp ăn một trận chịu khổ.

"Lui ra xa đi". Doanh Thiên phân phó.

Sau đó, hắn tiến tới thật xa, 3108 Đạo Quả vây xung quanh hắn, giống như triều thần trung thành với hoàng đế vậy.

3108 Đạo Quả, chính là 3108 đại đạo.

Thế nhân đều nói, đại đạo 3000 tiểu đạo 10 vạn.

Nhưng trên thực tế, ngoài 3000 đại đạo cùng 10 vạn tiểu đạo, còn có 9 loại Nguyên Thủy Đại Đạo, 36 loại Thái Sơ Chi Đạo cùng 72 Hỗn Độn Thánh

Đạo.

Doanh Thiên trùng sinh 3108 thế, mỗi một thế liền sẽ đem một loại đại đạo chứng một viên Đạo Quả.

Về phần Đại Đạo Nguyên Thủy, không phải hán không thể chứng được Đạo Quả, mà là vì Đại Đạo Nguyên Thủy vốn dĩ không có Đạo Quả.

9 loại Nguyên Thủy Đại Đạo chính là từ Thiên Địa sinh ra đã tồn tại bao gồm Thời Gian, Không Gian, Tử Vong, Tịch Diệt, Nhân Quả, Vận Mệnh, Quang Minh, Hắc Ám cùng Thiên Đạo. Lấy Thiên Đạo đứng đầu.

Doanh Thiên lúc này bản thân tiến vào nhập đạo trạng thái. Mục đích hôm nay của hán, chính là đem toàn bộ đạo quả dung hợp, chứng ra một cái hoàn toàn mới đạo quả, cũng chứng ra một cái hoàn toàn mới đại đạo. Một cái chỉ thuộc về riêng hán đại đạo.

Vì chuẩn bị cho riêng hán loại đại đạo này, hán thế nhưng là tiêu tốn hơn 3000 lần chuyển sinh trùng tu, tiêu hao không biết bao nhiêu thời gian công sức. Hôm nay, coi như là thu hoạch thời điểm.

Chỉ thấy hán đôi tay diễn hóa ngàn vạn loại ấn quyết vô cùng phức tạp. Dưới ấn quyết biến hóa liên tục. 3108 viên đạo quả cũng là biến hóa.

Vô cùng vô tận đại đạo phù văn diễn hóa đi ra, sắp xếp với nhau thành hàng, giống như biến thành một bộ vô thượng thiên chương vậy.

Mỗi một viên đạo quả sẽ diễn hóa thành một bộ thiên chương, trong chốc lát, khắp nơi đều là đạo văn sắp xếp lấy.

Mấy người Nguyệt Nhi chính là trợn mắt há mồm nhìn một cảnh này, nhưng là ngay sau đó, bọn họ cùng đều ngồi xuống.

Đây là có một không hai cơ hội, cho dù nhìn không hiểu những đạo văn kia, nhưng là nơi này đại đạo khí tức vô cùng nồng nặc. Chỉ cần đem nó hấp thu lấy càng nhiều, tương lai ngộ đạo liền có vô cùng lớn lợi ích.

Đây cũng chính là trong miệng Doanh Thiên nói tới cơ duyên.

Doanh Thiên tâm thần hoàn toàn chìm vào trong từng bộ thiên chương này, hán tiến hành bóc tách từng bộ thiên chương một, muốn đem bên trong tinh túy nhất lấy ra, sau đó kết hợp chúng với nhau, cùng với chính hán bản thân lý giải, để tạo ra một cái hoàn toàn mới đại đạo.

Thế nhân nói "Đại đạo vô bờ". Nhưng đây cũng chỉ là thế nhân mà thôi.

Không nói đến những cái tồn tại cấp độ Thiên Tôn, chỉ riêng Đạo Quân mà nói, đã là đi tới tận cùng đại đạo.

Đạo Quân, chính là đi tới tận cùng Đại Đạo, hoàn toàn chấp chương Đại Đạo.

Nói cách khác, Mỗi một vị Đạo Quân, chính bản thân bọn hán là Đại Đạo.

Giống như Doanh Thiên những dạng tồn tại này, bọn hán đều có thể nhất niệm hóa vạn đạo. Bởi vì 3000 Đại Đạo đối với Thiên Tôn mà nói, đều là trong ý niệm mà thôi.

Bởi vì bọn hán nhìn thấu Đại Đạo bản chất, vạn đạo, đều là từ Nguyên Thủy mà thành.

Cho nên, đạt tới Doanh Thiên cấp độ này, muốn tiến xa hơn nữa, chính là tự mình đại đạo, thuộc về riêng mình độc nhất đại đạo, mới là con đường có thể tiến xa hơn.

Doanh Thiên không có vội vàng. Hán đối với mỗi bộ thiên chương đều tiêu hao một ngày để tiến hành bóc tách, tinh lọc.

Kỳ thật, 1 ngày đã là quá nhanh, đổi lại người khác, thậm chí vạn năm, trăm vạn năm cũng chưa có thể làm được đâu.

Rất cuộc, trải qua trọn vẹn 3108 ngày, Doanh Thiên hoàn thành việc tinh lọc đại đạo.

Trước mặt hán hiện tại chỉ có lấy đúng 3108 đầu Đại Đạo pháp tắc, mỗi một đầu đều là cực kỳ to lớn, toát ra vô cùng thần thánh khí tức.

Từng đầu Đại Đạo pháp tắc vờn quanh giống như có sinh mệnh, giống như chúng là vật sống một dạng.

Không chần chừ, Doanh Thiên 2 tay hợp lại. Ngay lập tức, toàn bộ Đại Đạo pháp tắc liền dung hợp lại một chỗ.

Một cỗ hào quang đủ các loại màu sắc trong nháy mắt đem toàn bộ phiến thể giới này chiếu rọi, báo hiệu một cái vô thượng đại đạo sắp dần sinh, báo hiệu một cái chí cao đại đạo sắp xuất thế.

"Oanh... Oanh...".

Từng tiếng oanh minh không dứt đem thế giới này liên tục chấn động. Khắp nơi bên trong thế giới này xuất hiện từng vết rách to lớn. Giống như thế giới chịu không nổi lực lượng đại đạo cường hoành kia mà muốn sụp đổ.

....

Nguyên Thủy Vũ Trụ.

"Cái này là".

Một vị tồn tại cực kỳ khủng bố đang cảm nhận Thiên Địa Đạo Tắc. Liên phát hiện vậy mà có một cỗ lực lượng đại đạo kỳ lạ bí ẩn len lỏi vào giữa thiên địa, giống như muốn đem thiên địa cầm rế vậy.

Cái này dễ vị tồn tại này không khỏi giật mình, bởi vì hắn tồn tại cực kỳ cổ lão xa xưa. Nhưng là hắn cả đời cũng chưa từng thấy qua loại lực lượng đại đạo này.

Ban đầu cỗ lực lượng này vô cùng nhỏ yếu, nếu không chú ý liền sẽ không phát hiện, cho nên ban đầu chỉ có vài vị là có thể nhận ra.

Nhưng là càng về sau, cỗ lực lượng kia càng trở nên mạnh mẽ.

Lúc này đã có rất nhiều người có thể cảm nhận được.

Chư vị Thiên Tôn đều mở mắt, Đạo Quân, Thánh Đế,... Ai nấy đều có thể cảm thụ một cỗ đại đạo lực lượng này đang ở giữa thiên địa khuếch tán.

Càng chết là, tất cả Thiên Tôn, tất cả Đạo Quân, Thánh Đế đều không có ai biết được cỗ đại đạo lực lượng này là từ đâu tới, nguồn gốc ra sao. Bởi vì nó vốn chưa từng xuất hiện qua.

Mặc dù không ai biết cỗ đại đạo lực lượng này từ đâu tới, nhưng là bọn hắn đều hiểu. Có người khai sáng đại đạo mới.

"Đã không biết bao lâu mới có người lại khai sáng đạo". Một vị Thiên Tôn lẩm bẩm.

"Đại Đạo mới xuất thế, lại có Đạo Tổ sinh ra".

"Đến cùng là Tự Thân Chứng Đạo, hay là Đại Thế Đạo đây".

Tự Thân Chứng Đạo, chính là cá nhân sáng tạo ra đại đạo mới, độc nhất vô nhị, chỉ có bản thân mình có thể tu luyện.

Đại Thế Đạo là sáng tạo ra đại đạo mở rộng, để cho Thiên Địa sinh linh cùng nhau tu luyện, nói dễ hiểu, Thiên Địa vô số sinh linh tu luyện Kiếm Đạo, vì thế Kiếm Đạo là Đại Thế Đạo.

Tại dưới cỗ đại đạo ảnh hưởng, Thiên Địa vạn đạo giống như sôi trào, đúng lúc này, một cỗ Thiên Uy hàng lâm.

"Thiên Đạo dò xét". Có người nhìn thấy cảnh này liền nói ra.

Quả nhiên, cỗ đại đạo lực lượng kia để cho Thiên Đạo chú ý, cho nên muốn dò xét nó nguồn gốc.

Nhưng là, mặc kệ Thiên Đạo như thế nào dò xét, đều không thể tìm ra nơi nó bắt đầu.

Đông phương vũ trụ. Đạo Gia Thiên Tông, bên trong Tiên Đạo Thành có Thánh Sơn, bên trên Thánh Sơn có Ngọc Hư Cung.

Một cái đạo cốt tiên phong thân mặc Âm Dương Lưỡng Nghi Bát Quái đạo bào lão giả trên miệng nở nụ cười nói:"Người kia làm việc nước không lọt, há có thể dễ dàng tìm thấy đâu".

Tây phương vũ trụ. Tây Thiên Phật Giới, Vạn Phật Sơn lúc này, Phật Tổ Như Lai nhìn nhìn một chút Thiên Đạo dò xét, chấp tay nói:"A Di Đà Phật".

Bắc phương Vũ Trụ. Chu Tước Thánh Vực. Một cái tuyệt thế mỹ lệ nữ tử đứng đó. Nàng sau lưng mọc lấy một đôi Chu Tước chi đực lộ ra cực kỳ diễm lệ. Nàng nhấp lên một chén rượu chậm rãi nói ra:"Hắn đã bắt đầu rồi".

A Tu La cùng Thiên Minh đang tại tinh không dò xét.

Bỗng nhiên Thiên Minh cảm nhận được cái gì ngạc nhiên hỏi:"Đây là.....

"Phụ thân ngài,.... Hắn rốt cuộc bắt tay vào làm". A Tu La mỉm cười nói, trong mắt lóe lên kỳ lạ ánh sáng.

...

"Oanh. Oanh".

Cường đại lực lượng liên tục áp tới, đem phiến không gian này muốn sụp đổ, mặc dù khắp nơi đều tồn tại vết rách, nhưng là tòa thế giới này một mực không có tan vỡ.

Tòa Đạo Quả Giới này là Doanh Thiên tự tay làm ra, chuyên môn để cất giấu Đạo Quả của hắn, cũng có thể che đậy hết thảy thiên cơ, bao gồm cả Thiên Đạo cũng đừng mơ dò xét.

Nhưng là lúc này, bên trong tòa thể giới này xuất hiện một cái cực kỳ khủng bố áp lực, áp lực này đặc thù vô cùng, giống như là thuộc về Thiên Đạo Thiên Uy.

Kỳ thực, đây hết thảy không liên quan tới Thiên Đạo. Mà là thuộc về Thiên Địa chi uy.

Thiên Đạo là đại biểu Thiên Địa, nhưng không có nghĩa là hoàn toàn thay mặt Thiên Địa.

Mặc dù Doanh Thiên có thể che giấu Thiên Đạo, nhưng là Thiên Địa không cách nào che giấu. Chỉ cần tại trong Thiên Địa, đều sẽ bị tìm ra.

Thiên Địa Chi Uy, công bằng quán nhất, đây cũng là đối với Doanh Thiên Đại Đạo khảo nghiệm.

Bất kỳ một loại nào Đại Đạo ra đời, đều sẽ phải nhận Thiên Địa khảo nghiệm.

Thành công, Đại Đạo xuất thế, thất bại, thân tử đạo tiêu.

Trong bất giác, một cái rườm rà đồ án đã hình thành bên trên nơi 3108 Đạo Quả dung hợp. Hiển nhiên khảo nghiệm đạo kiếp sẽ sớm hàng lâm.

Nhìn lên đồ án kia, Doanh Thiên lạnh lẽo nói ra: "Đạo ta vì ta, do ta, không do Thiên, không do Địa, hết thảy đều nằm trong tay ta, kháng lại ta, cho dù là Thiên Địa ta cũng tâng".

"Lên". Doanh Thiên hét lớn. Nâng lên 2 tay của mình.

Lập tức, Đại Đạo điên cuồng xoắn lấy nhau tạo thành một cái vòng xoáy Đại Đạo hướng lên đồ án kia xoắn tới.

Cường đại vô song lực lượng bên trong đồ án bắn ra, muốn đem toàn bộ Đại Đạo hủy diệt hết thảy.

Lực lượng này, thuộc về Thiên Địa nguyên thủy nhất lực lượng, là lực lượng từ ban đầu Thiên Địa sinh ra đã tồn tại. Dưới công kích của nó, cho dù là Doanh Thiên đều bị đánh bay.

Chỉ một kích, một kích này đem Doanh Thiên toàn thân đều là máu me, thân thể cơ hồ tan vỡ.

Cũng đem bên dưới Đại Đạo vòng xoáy đánh đến tán loạn. Nhưng là vòng xoáy kia một mực chưa có tiêu tán.

Trên khuôn mặt kia của Doanh Thiên lại nở nụ cười hết lớn: "Đến hay lắm, lại tới".

Giống như nghe được Doanh Thiên khiêu khích, cỗ lực lượng kia lại tiếp tục oanh xuống, vô hình vô ảnh.

Doanh Thiên thân ở trong Đại Đạo vòng xoáy, trực tiếp lấy thân thể đi đón đỡ.

Hắn mục đích, chính là đem Thiên Địa lực lượng này thâm thấu, đem nó hấp thu tới.

Trải qua hơn 2 canh giờ, Doanh Thiên thân thể đã là vỡ nát, mỗi mảnh thân thể của hắn trôi nổi mỗi nơi trong không gian. Tựa như đã chết.

Nhưng là, trong chớp lát, một cỗ sinh mệnh bùng lên, đem các mảnh thân thể kéo lại một chỗ, da thịt mọc ra, dung hợp lại với nhau.

Một cái Doanh Thiên toàn thân hoàn hảo xuất hiện.

Hắn không khỏi cảm thụ một chút bên trong thân thể của mình. Mỗi một cái khiếu huyết, kinh mạch, đan điền, thức hải đều tràn ngập cỗ lực lượng thuộc về Thiên Địa kia. Doanh Thiên mỉm cười gật đầu hài lòng.

Hành động lần này, trả giá rất đắt, nhưng là thu hoạch lại là càng lớn.

Trước mặt Doanh Thiên, một đầu hoàn chỉnh Đại Đạo đã ngưng thực, đầu Đại Đạo này cũng mơ hồ nhiễm lên cùng Thiên Địa lực lượng kia tương tự khí tức.

Đầu Đại Đạo này toát ra một cái vô song tuyên cổ, một cái độc nhất vô nhị khí tức, tại trong Thiên Địa này, nó là duy nhất, độc nhất, vạn cổ đến nay duy nhất, cũng là từ nay về sau duy nhất.

"Doanh Thiên Đạo, tên của ngươi". Doanh Thiên chậm rãi nói ra, hắn lấy chính mình danh tự đặt tên cho Đại Đạo của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Đánh nhỏ thì lớn ra

Lấy tên mình đặt cho chính mình Đại Đạo, kỳ thực cái này cũng không hiếm.

Vạn cổ đến, không biết bao nhiêu hạng người vô địch, không biết bao nhiêu tuyệt thế kinh diễm thiên tài tự thân chứng đạo, đều là lấy tên mình đặt cho.

Nhưng là Doanh Thiên đâu, hần cái tên này có được không tầm thường ý nghĩa.

Chỉ một chữ Doanh, tượng trưng cho phá, tượng trưng cho công phạt.

Này lại là Doanh Thiên, chính là muốn lật trời nha.

Doanh Thiên chậm rãi cảm nhận Đại Đạo, một lúc sau đó, trên miệng hần nở một nụ cười nhạt nói:"Quả nhiên, còn thiếu một bước".

Quả thật, cho dù Đại Đạo mới đã thành, nhưng bắt quá vẫn là sơ thành, chưa có đạt tới đỉnh cao kia.

Mặc dù vậy, cùng nó so sánh, bất kỳ cái gì 3000 Đại Đạo, Thái Sơ Chi Đạo, Hỗn Độn Thánh Đạo đoán chừng là đều cùng cỏ rác không khác gì nhau.

Liên xem như Đại Đạo Nguyên Thủy cũng muốn kém.

Cái này là đương nhiên, dù sao đây cũng là 3108 loại Đại Đạo tính túy hợp lại mà thành.

"Không vội, tương lai chuẩn bị một chút". Doanh Thiên mỉm cười.

Đối với kết quả này, hần đã là dự tính trước, phi thường hài lòng, về phần sau này, hần tất có chuẩn bị.

Giờ phút này, Doanh Thiên cùng đạo của hần hoàn toàn dung hợp, nói dễ hiểu, hần chính là Đại Đạo, mà Đại Đạo cũng chính là hần.

"Thế nào, thu hoạch được gì sao". Doanh Thiên vẫy 4 người Từ Nghiên tới hỏi.

Quan sát Doanh Thiên sáng tạo ra Đại Đạo, cùng với hấp thu lấy cực kỳ khổng lồ Đại Đạo Chi Khí, cái này để cho các nàng có được vô cùng lợi ích.

Liên coi như con gấu Tiểu Hùng kia, trong bất giác liền đột phá tới thẳng Địa Thần cảnh, trực tiếp vượt qua Hư Thần cảnh.

Như Doanh Thiên đã nói, Tiểu Hùng có được Thái Cổ huyết mạch đặc thù.

Nó cũng không cần tu luyện giống như nhân loại, chỉ cần liên tục hấp thụ các loại Thiên Địa Kỳ Khí, hoặc là ăn lên các loại bảo dược, liền có thể tăng lên tu vi.

Nó vừa rồi, nuốt đi không biết bao nhiêu Đại Đạo Chi Khí, khiến cho tu vi tăng mạnh.

Được lợi nhất, Chính là Nguyệt Nhi, nàng thiên tư tuyệt đỉnh, có thể xưng là Thiên Tài cấp Kỳ Nguyên, quan sát Đại Đạo của Doanh Thiên để cho nàng có được to lớn đối với Đại Đạo lý giải, từ đó ngưng ra đạo pháp tắc thứ 1000,sau đó dưới hỗ trợ của Đại Đạo chỉ lực mà dung hợp Đại Đạo, cũng đã đạt tới Địa Thần Cảnh.

Từ Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh cũng đã là ngưng tụ ra 999 đạo pháp tắc, chỉ cần không tới mấy ngày nữa cũng sẽ có thể ngưng tụ ra đạo thứ 1000.

Sở Thanh Lăng thu hoạch cũng là cực kỳ khổng lồ.

Phải biết, nàng tu vi đã là Thiên Thần Cảnh Nhị Trọng Thiên, hôm nay có được cơ duyên này, để nàng có nắm. Chắc tại trong 1 năm có thể đạt tới Tam Trọng Thiên.

Đương nhiên lợi ích các nàng nhận được không chỉ có vậy, sau này tu vi càng cao, lợi ích sẽ bày ra càng nhiều.

Sở Thanh Lăng kích động nói ra:"Tạ đại nhân ban ơn".

"Không cần, sau này gọi ta công tử đi". Doanh Thiên gật đầu đáp.

Nhìn một chút, tòa Đạo Quả Giới này đã là rách nát không chịu được, đã tới biên giới sụp đổ.

Dù sao vừa rồi nhận lấy lực lượng Thiên Địa cùng lực lượng Đại Đạo của Doanh Thiên va chạm trùng kích, không có lập tức sụp đổ đã là may mắn.

Nhưng là không bao lâu nữa, nơi này nhất định sụp đổ.

Cái này Doanh Thiên cũng không có để ý, dù sao mục đích đã hoàn thành, nhiệm vụ của nó cũng đã kết thúc, coi như mỹ mãn.

"Coi như xong, cũng nên trở về". Ngay sau đó, Doanh Thiên dẫn các nàng trở về.

Vừa xuất hiện trên mặt đất thời điểm, Sở Thanh Lăng giống như phát giác được cái gì ngạc nhiên nói ra: "Đây là..... giống như chúng ta rồi đi không bao lâu".

Từ Nghiên nhìn một chút sau đó bình thân nói ra: "Chính xác là 6 canh giờ".

"Làm thế nào,..... rõ ràng là chúng ta ở trong thế giới kia 3108 ngày". Sở Thanh Lăng cảm thấy không thể tượng tượng, sau đó nàng nghĩ tới một cái vấn đề.

Thời Gian Đại Đạo, trong gia tộc đã từng có trưởng bối nói với nàng, cường giả tu luyện Thời Gian Đại Đạo có thủ đoạn có thể gia tốc hoặc làm chậm thời gian.

Nhưng là Doanh Thiên đâu, hán vậy mà để 3108 ngày chỉ còn 6 canh giờ. Cái này đến cùng là cái loại gì khủng bố.

"Tiên Nhân, thủ đoạn ghê gớm đến như vậy sao". Sở Thanh Lăng không khỏi trầm nghĩ.

Giờ phút này, nàng đều cho rằng, Doanh Thiên chính là trong truyền thuyết Tiên Nhân.

Đúng lúc này, mây trời vẫn vũ, Thiên Địa chi lực bỗng nhiên sôi trào, khắp nơi đại đạo đều cuộn cuộn tụ hội trở về, tạo thành một cái to lớn vòng xoáy bên trên đảo nhỏ.

Đây là kiếp vận. Tượng trưng cho Thần Kiếp sắp hạ xuống.

Thần Kiếp giáng lâm, chính là nhắm tới Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng.

Bởi vì khi ở trong Đạo Quả Giới, Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng nhận được lợi ích trực tiếp tấn thăng tới Địa Thần Cảnh.

Mà Địa Thần Cảnh, chính là bước vào Đại Đạo cánh cửa, cần phải độ Sơ Đạo Kiếp mới có thể tăng lên.

Nhưng là bên trong Đạo Quả Giới đoạn tuyệt Thiên Cơ, ngăn cách hoàn toàn với bên ngoài, cho nên Thiên Địa không cách nào cảm ứng được, cũng không thể hạ Thần Kiếp.

Nhưng là hiện tại đi ra ngoài, Thiên Địa cảm ứng, đương nhiên sẽ hạ Thần Kiếp.

Nhưng là, đối với Sơ Đạo Kiếp này, cùng Nguyệt Nhi và Tiểu Hùng đều không có gì to tát.

Nguyệt Nhi thực lực cường hoành, vượt xa cùng cảnh giới, cho nên mặc kệ Sơ Đạo Kiếp oanh tới, nàng đều dễ dàng vượt qua.

Tiểu Hùng thì là càng không cần nói, nó thân là Ma Thú, thân thể rắn chắc, cũng đơn giản vượt qua.

Độ kiếp xong, chỉ thấy Dạ Minh Tâm lập tức chạy tới, hán hần hần nói ra: "Công Tử, bọn hán tới".

Chỉ là hán chưa nói hết câu, liền thấy từ xa bên ngoài vọng tới giận dữ thanh âm: "Tiểu súc sinh, mau ra đây chịu chết".

Nghe được thanh âm này, ở đây ngoại trừ Sở Thanh Lăng cùng Dạ Minh Tâm cũng không có ai có biểu cảm gì.

Sở Thanh Lăng nhú mày, không biết là ai lại dám cả gan làm loạn.

Nàng nhận Lão Tổ mệnh lệnh, đương nhiên phải đảm bảo cho Doanh Thiên yên tĩnh, cho nên lập tức muốn đi ra ngoài.

Nhưng là Doanh Thiên liền ngăn nàng lại nói: "Tới là tìm ta, để ta ra xem".

Lúc này, Dạ Minh Tâm mới nhìn lại, liền phát hiện vậy mà có thêm một người, cũng là một cái tuyệt sắc nữ tử.

Nhìn thấy nữ tử này, để cho Dạ Minh Tâm trong lòng giật mình giống như nhớ ra cái gì, sau đó hán kinh hãi chấp tay hướng Sở Thanh Lăng cúi đầu nói: "Dạ Minh Tâm..... Bái kiến Đại Tiểu Thu".

Sở Thanh Lăng gật đầu, đối với Dạ Minh Tâm coi như có hảo cảm, bởi vì cách đây thật lâu, bọn hán từng có nhìn qua.

Doanh Thiên chậm rãi dẫn người đi ra ngoài, chỉ thấy bên ngoài lúc này trên không trung đứng đầy 3 người nam tử, đều là trung niên bộ dáng.

Đứng bên trái người kia nhìn thấy Doanh Thiên, con mắt không khỏi đỏ lên quát: "Chính là người giết con trai ta".

Doanh Thiên mỉm cười chỉ tay vào cái đầu lâu của Lưu Tùng nói: "Ý người là hán". Sau đó lại chỉ tay sang Bách Nộ đang bị găm vào thân cây gần đó: "Hay là hán".

Dạ Minh Tâm nhỏ giọng nói: "Công tử, hán là Lưu Hoành, chính là phụ thân của Lưu Tùng, đứng giữa là Bách Gia, phụ thân của Bách Nộ, về phần người bên phải kia, chính là Tịnh Hải huynh đệ của Bách Gia, trong số người bị công tử giết cũng có con của hán. Bọn hán 3 người đều là trưởng lão cứ điểm

này, đều là cường giả Thiên Thần Cảnh".

Dạ Minh Tâm cẩn thận nhắc nhở, hẳn biết Doanh Thiên khó lường, nhưng là cũng không biết đến đâu, trong lòng vẫn là lo lắng cho Doanh Thiên.

Dù sao đây là 3 vị Thiên Thần Cảnh cường giả. Thực lực vượt xa Chân Thần, chính là thêm một bước lớn là Thần Vương.

Nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng bình thản trên người kia, càng làm cho Lưu Hoành giận dữ.

Hắn tiêu hao gần ngàn năm mới có thể sinh ra một đứa con trai, đối với Lưu Tùng thương yêu cực kỳ.

Hiện tại Lưu Tùng chết thảm trong tay Doanh Thiên. Hắn làm sao không điên cuồng đâu.

Về phần Bách Gia, hẳn không có giống Lưu Hoành phát tác, hẳn chỉ âm trầm nhìn Doanh Thiên mà thôi.

Dù sao hẳn con cái rất nhiều, chết một cái cũng không có gì to tát, nhưng là làm phụ thân, nếu con mình cứ như vậy bị giết mà không ra mặt, há chẳng phải là thiên hạ trò cười.

Ba vị Thiên Thần Cảnh trưởng lão hưng sư vấn tội. Để cho Thần Lôi Sơn cứ điểm đều trở nên náo nhiệt, trong bất giác liền có tới hơn 10 vạn người tụ tập bên ngoài quan sát.

"Ta nói không sai, phụ thân Lưu Tùng bọn hắn nhất định sẽ tới báo thù". Một vị Chân Thần cười lạnh nói ra.

Trong một tòa đại điện, phụ thân của Dạ Minh Tâm lắc đầu nói:"Tự tìm đường chết".

Lúc này, cũng có không ít trưởng lão âm thầm quan sát, bọn hắn đều không có nhúng tay, đơn giản vì đây cũng không phải bọn hắn sự tình.

"Tiểu súc sinh, ngươi lại dám trên Thần Lôi Sơn cứ điểm ra tay giết người, thật coi Thần Lôi Sơn không có người". Lưu Hoành trầm giọng nói ra.

Cái này Lưu Hoành nói đến chính đáng vô cùng. Mặc dù ai nấy đều biết đây là Lưu Tùng tự mình tìm chết, nhưng là liên quan đến Thần Lôi Sơn mặt mũi, sẽ có người để ý.

"Nói nhảm nhiều như vậy, muốn động thủ liền tới, chớ có thả rắm thôi". Doanh Thiên trực tiếp gạt sang nói.

Hắn không quan tâm cái gì Thần Lôi Sơn, đối với hắn, bất quá là một chỗ ở tạm mà thôi.

...

Thần Lôi Đại Lục.

Thần Lôi Sơn tổng đàn.

Một tòa cực kỳ to lớn thần sơn toát ra cực kỳ cường hoành khí tức, bởi vì nơi này tụ tập lấy vô số cường giả trú ngụ.

Thần Vương khí tức tràn ngập, chỉ tính riêng bên trên tòa thần sơn này, chỉ ít tồn tại hơn 600 vị Thần Vương.

Tòa thần sơn này chính là Thần Lôi Sơn.

Lúc này, tại một nơi sâu nhất bên trong Thần Lôi Sơn, nơi này đơn giản là một cái động đá, động đá này phi thường to lớn. Vách đá bên trên lấp lánh ánh sáng, giống như là trên vách đá khảm nạm lấy vô số vì tinh tú.

Toàn bộ động đá lộ ra giống như tinh không một dạng.

Lúc này đây, bên trong có lấy 8 người.

8 người này có là già nua lão nhân, có là ấu phụ, cũng có trung niên nam tử cùng nữ.

Đặc biệt trong đó một người, chính là Xà Ảnh.

Xà Ảnh lúc này đang cùng một vị râu tóc trắng xóa lão nhân đánh cờ. Những người còn lại thì là đứng xung quanh.

Xung quanh 6 người đang đứng, bất luận cái nào đều là cường giả, đều có được thông thiên triệt địa thực lực, cho dù là Thần Vương, đối mặt bất kỳ ai đều đỡ không nổi một chiêu.

Nhưng là lúc này vẫn phải đứng hầu 2 người kia chơi cờ. Hiển nhiên Lão nhân kia cùng Xà Ảnh bối phận cực cao.

Lão nhân tóc trắng đi một nước cờ sau đó cười khỏ nói ra:"Tiền bối, người đưa chúng ta cái này tình huống, thật là khiến ta con tim muốn nổ".

Lão Nhân này, thực lực vô cùng cường đại, vượt xa 6 người còn lại, nhưng là cùng Xà Ảnh, vẫn phải xưng hắn một tiếng tiền bối.

Xà Ảnh đánh tiếp một nước cờ rồi cười nói: "Không có cách, các ngươi là tiện nhất, yên tâm, cùng lắm là một cái cứ điểm bị diệt mà thôi, công tử cũng sẽ không đi truy các ngươi".

Lão nhân không khỏi cười khò, một cái cứ điểm, đích xác là không có gì to tát, nhưng đây là vấn đề mặt mũi.

Xà Ảnh đương nhiên biết lão nhân suy nghĩ bèn nói: "Mặt mũi? Cùng tính mạng và tông môn hưng suy, cái nào hơn".

Quả thật, một cái cứ điểm, tùy tiện đều có thể dựng lại, nhưng là cả tông đàn bị hủy đâu, đây chính là đối với liệt tổ liệt tông thiên cổ tội nhân.

"Vân bối hiểu". Lão nhân gật đầu đáp.

Bỗng nhiên, Xà Ảnh trở nên nghiêm túc: "Thần Thú Phần sắp mở, mà nơi này rất gần, không tới mấy ngày, Công Tử sẽ tới, các ngươi nên cẩn thận tiếp đón. Nhưng cũng không được khoa trương".

"Vâng". Lão nhân nghe được Xà Ảnh đều rung động. Một cái chí cao vô thượng tồn tại sắp giáng lâm. Để cho hắn có chút áp lực.

"Nhớ kỹ ta dặn, Công tử vui, các ngươi có thể nhất cử lưỡng tiện, công tử giận, diệt môn ta cũng không cứu nổi". Xà Ảnh tận tình nói.

Nghe tới diệt môn 2 chữ. Lão nhân cùng 6 người đều là giật mình, hiển nhiên bọn hắn đều có chút lo lắng.

"Gần đây Di Huyền Tông có chút gây sự, không biết tiền bối có cách sao". Lão nhân đổi sang vấn đề khác.

"Ta thân mang áp chế, không cách nào giúp các ngươi giải quyết, Nhưng là công tử có thể". Xà Ảnh nói ra.

"Nói tóm lại, chuyện này ngươi không cần lo, một đám sâu kiến mà thôi".

....

"Đánh nhỏ thì lớn ra nha". Doanh Thiên mỉm cười nhìn Lưu Hoành nói: "3 người các ngươi cùng lên đi, cho các ngươi báo thù cơ hội".

"Đây là ngươi nói, chớ trách chúng ta lấy lớn hiếp nhỏ". Lưu Hoành trầm giọng.

Hắn biết Doanh Thiên tất sẽ không tâm thương, đoán không chừng cũng là Thiên Thần Cảnh.

Nếu là đồng loạt 3 người, hắn tin tưởng nhất định sẽ đem Doanh Thiên chém xuống.

"Ra tay đi, ta tiễn các ngươi xuống gặp mình nhi tử". Doanh Thiên một tay đưa ra vẫy.

P/s: Ài, dạo này công việc một mực tấp bận, viết có thể không đều.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Lấy kẻ địch mạnh nhất thủ đoạn trả cho kẻ địch

"Vi con trai báo thù, đây là Thiên Kinh Địa Nghĩa, ta cho các ngươi cơ hội, ra tay đi". Doanh Thiên một tay vẫy vẫy.

Một tay khiêu chiến 3 vị Thiên Thần Cảnh. Đây tuyệt đối không phải bình thường sự tình.

Bất kể là Lưu Hoành, Bách Gia, hay là Tịnh Hải, đều là cường giả Thiên Thần Tam Trọng Thiên.

Mà Doanh Thiên muốn khiêu chiến một lúc 3 người, ít nhất cũng phải có cùng cấp độ cảnh giới.

Nhưng là ở đây ngoại trừ bên Doanh Thiên mấy người, ai sẽ tin tưởng Doanh Thiên một cái trẻ tuổi thanh niên có thể đạt tới cảnh giới kia.

"Cũng dám mở mồm muốn đánh giết 3 vị Thiên Thần Cảnh, đây là tự tìm đường chết".

"Cuồng vọng, không biết tự lượng sức mình".

"..."

Tuyệt đại đa số lời bàn luận, đều nói Doanh Thiên đây là quá cuồng vọng.

Nhưng là lại có một số là ôm kích hay để xem, cũng muốn một cái gì đó kỳ tích.

Lưu Hoành, Bách Gia, Tịnh Hải 3 người bọn hắn cũng không có ai đi coi thường Doanh Thiên. Bọn hắn chỉ ít đều lấy Thiên Thần Cảnh đi đánh giá Doanh Thiên.

Vạn nhất coi thường hắn, để hắn phản công, đây là tự hại mình, bọn hắn mỗi cái đều là lão bất tử sống cả chục vạn năm, tất nhiên sẽ không phạm sai lầm.

"Bày trận". Bách Gia quát một tiếng.

Chỉ thấy 3 người lập tức đạt thành ăn ý, trong chốc lát liền vây lấy Doanh Thiên 3 cái phương vị, đây là muốn khóa chặt đường lui của hắn.

Nhưng là Doanh Thiên căn bản không có để ý đến. Hắn chỉ là khinh vân đạm mặc đứng tại đó, tóc đen dài tùy ý lượn lờ theo gió, trên người y phất tung bay, lộ ra một vẻ phong trần.

"Hắn làm gì, không có đi phòng thủ sao, đây là muốn chết a".

"Chẳng lẽ là sợ đến bất động rồi".

Lúc này, trong mắt 3 người Lưu Hoành, Doanh Thiên là lộ ra vô số sơ hở trí mạng, chỉ cần 1 chiêu liền có thể đem hắn đánh gục.

Nhưng là 3 người bọn hắn đều là cảm thấy ngưng trọng, không có hấp tấp, bởi vì Doanh Thiên tư thái kia, tuyệt đối là không có đem bọn hắn để vào mắt, cái này chính là để cho bọn hắn cảm thấy vô cùng quý dị.

Một cái đỉnh lớn từ sau lưng Lưu Hoành hiện lên, miệng đỉnh phun trào ra hỏa diễm 3 màu, sức nóng cực kỳ khủng bố, trên thân đỉnh khắc lấy hỏa diễm hoa văn, thần quang chói lọi, nhìn qua liền biết là một kiện cường đại Thần Khí.

"Bách Luyện Đình Tam Muội Chân Hòa, Thất Kiếp Địa Thần Bình". Một cái Nguyên Thần có con mắt tinh tường nhận ra món đồ này không khỏi ngạc nhiên nói ra.

"Không đúng, đã là Bát Kiếp". Vị này Nguyên Thần sau đó giật mình nhìn lại.

Thần Khí, từ Địa Thần Bình trở lên, chính là phải độ Bình Kiếp mới có thể tăng lên, Địa Thần Bình phải độ Thập Kiếp mới có thể tiến hóa thành Thiên Thần Bình. Nếu là trong quá trình độ kiếp thất bại, bình khí cũng sẽ hủy đi.

"Lưu Trường Lão vậy mà lấy ra Bách Luyện Đình đi đối phó tiểu tử này, cũng quá coi trọng hắn đi".

"Nhìn, Bách Trường Lão cùng Tịnh Trường Lão".

Chỉ thấy Bách Gia xung quanh người bay lượn lờ 5 vòng xa luân, mỗi một vòng xa luân đều có khí tức khác nhau thuộc về ngũ hành.

Về phần Tịnh Hải, thì là trên tay đeo lấy một đôi quyền sáo, quyền sáo bên trên mu bàn tay có hình mai rùa.

Cả 2 món khí tức phát ra tuyệt không kém Bách Luyện Đình.

"Ngũ Hành Luân, Thần Quy, đây đều là cao giai Địa Thần Bình, cũng là bảo vật gia truyền của bọn hắn, vậy mà đồng thời lấy ra". Có người không khỏi hô to.

Địa Thần Bình, chính là Thần Vương chuyên dùng binh khí, đối với Thiên Thần mà nói, Có được Địa Thần Bình chính là mơ ước, hiển nhiên những món này đều là tổ tiên truyền thừa xuống.

Chúng nó uy lực vượt xa trước đây đã từng thấy qua Địa Thần Bình.

Giống như ở Cực Huyền Giới kia, Địa Thần Bình đều là đệ giai Địa Thần Bình, hơn nữa còn là tàn phế không hoàn chỉnh, cùng ở đây so sánh, chính là giống như Thần Kim so với sắt vụn.

"Các ngươi nếu khoe của xong, có thể động thủ rồi". Doanh Thiên lắc đầu nói, một bộ không kiên nhẫn.

"Tiểu tử, chết". Cả 3 người cùng nhau hét lớn, cũng đồng thời động thủ.

"Tam Muội Phần Thiên". Lưu Hoành hô lớn.

Bách Luyện Đình phun trào ra đại lượng Tam Muội Chân Hòa, hỏa diễm như triều trong chốc lát tràn xuống, hướng Doanh Thiên quét tới. Nhiệt độ của nó cực kỳ khủng bố, thậm chí khiến cho không gian vạn vạo như muốn tan chảy.

Hơn nữa còn là hướng khắp nơi trên đảo nhỏ tràn đi.

Khiến cho Tử Nghiên các nàng đều phải rời xa chỗ khác tránh né.

"Ngũ Hành Diệt Quang".

Bách Gia không chế Ngũ Hành Luân phát động công kích, chính là thuộc về ngũ hành, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, 5 loại khác nhau lực lượng hội tụ một chỗ tạo thành mãnh liệt hủy diệt đánh tới, uy thế cực kỳ kinh người.

Tịnh Hải cũng không kém:"Thần Quy Trấn Hải". Hắn trong nháy mắt đem quyền sáo nháy mắt đánh ra vạn ức đạo quyền, mỗi một quyền đều có uy lực đánh nổ tinh thần. Trong chớp mắt, quyền ảnh che lấp thiên địa.

3 đạo cực kỳ khủng bố công kích trong giây lát hội tụ Doanh Thiên trên thân.

Đáng nói là, Doanh Thiên bình thân đứng đó, hắn không có lấy cái gì đón đỡ, giống như không có chuyện gì vậy.

"Oanh".

Lấy tốc độ cực nhanh, 3 đạo công kích giáng tại Doanh Thiên trên thân

3 đòn cực mạnh công kích từ 3 hướng hội lại, lấy Doanh Thiên làm trung tâm va chạm một chỗ lập tức bạo phát ra ngoài.

Một cái khổng lồ vụ nổ hình cầu nổ ra, trong nháy mắt bao trùm lên toàn bộ đảo nhỏ này.

Dur kinh của nó bộc phát ra ngoài, đem người quan sát đều chấn cho bay, có không ít tu sĩ Thần Cảnh yếu kém là bị thương đến học máu.

"Mạnh quá, còn sống được sao".

Có người không khỏi kinh hãi nói ra.

"Dưới một kích này, cho dù Thiên Thần Đình Phong cũng phải nuốt hận đi".

Một kích này là Lưu Hoành bọn hắn toàn lực đánh ra, không có giữ lại, bọn hắn muốn tốc chiến tốc thắng.

3 món cao giai Địa Thần Bình, kết hợp với 3 vị Thiên Thần toàn lực đánh ra một kích, uy lực này nếu là tại trong vũ trụ nổ lấy, có thể đem mấy chục viên sinh mệnh tinh cầu nổ tung, có thể dễ dàng gian sụp đồ quý mô lớn.

Bởi vì những tòa Thần Thế Giới này có được kết cấu không gian cực kỳ vững chắc, cho nên hạn chế đi rất nhiều sự tàn phá.

Nhưng mặc dù vậy, đảo nhỏ này vẫn bị đánh nổ tung một mảnh không gian tại chỗ Doanh Thiên vẫn như cũ sụp đổ.

"Chết sao". Bách Gia không khỏi nhủ mảy, tựa hồ quá mức dễ dàng. 3 người bọn hắn con mắt nhìn chăm chăm vào nơi kia.

Bách Gia con mắt không khỏi co lại, bởi vì hắn cảm nhận được Doanh Thiên khí tức.

"Không chết cũng nhất định trọng thương". Tịnh Hải tự tin nói ra.

Nhưng là một màn tiếp để bọn hắn đều kinh hãi không thôi.

Doanh Thiên từ bên trong không gian sụp đổ chậm rãi bước ra ngoài, hắn vẫn như cũ bình thân bộ dáng, áo tóc tung bay.

Trên người Doanh Thiên hoàn hảo vô khuyết, không chút thương tích, thậm chí liên y phục của hắn cũng không nhiễm chút bụi bẩn.

Cái này để cho 3 người Lưu Hoành và những người quan sát kia con mắt đều muốn rớt.

"Đùa sao, làm thế nào hắn không chút tổn hại". Một vị Nguyên Thần không tin vào mắt mình, đổi lại là hắn, đã sớm tan thành tro bụi.

"Ngươi.... Ngươi đến cùng là ai". Lưu Hoành không khỏi giật mình lùi về phía sau lắp bắp nói.

Lúc này, 3 người Lưu Hoành mới phát hiện đại sự không ổn, bọn hắn đánh giá quá thấp Doanh Thiên, Doanh Thiên cường đại vượt quá bọn hắn tưởng tượng.

Doanh Thiên cũng không có trả lời hắn mà lắc đầu:"Cơ hội đã hết, nên đến phiên ta".

Lưu Hoành mặc dù sợ, nhưng là hắn như cũ không có chạy trốn, bởi vì hắn rất thương yêu con trai mình, coi như chết cũng nhất định phải báo thù. Hắn lập tức tiếp tục tấn công.

Cái này để Doanh Thiên gật đầu tán thưởng:"Ngươi hay là một người cha tốt, đáng tiếc ngươi dạy con sai".

Quả thật, đổi lại là Doanh Thiên, nếu hắn nhi tử cũng bị người giết hại, có lẽ sẽ có một màn thiên địa nhuộm máu, kỳ thực, năm xưa chỉ vì bên người hắn

một cái nha hoàn, hần liền đem một cái to lớn thể lực có lấy trăm tỉ người trong một đêm giặt sạch.

Doanh Thiên lời nói để Lư Hoành không khỏi cảm thấy đau lòng, quả thực, hần quá mức nuông chiều Lư Tùng, để cho hần tự mình rước họa vào thân, nếu là hần cẩn thận dạy dỗ, có lẽ mọi việc đã không như vậy.

"Để ta tiễn các ngươi cùng nhi tử đoàn tụ". Doanh Thiên nâng tay lên.

Lư Hoành cuồng hồng, hần nhắc lên Bách Luyện Đình, từ trong đình Tam Muội Chân Hóa ào ào đổ xuống thân thể hần, những hỏa diễm này giống như trùng len lõi vào thân thể Lư Hoành, chỉ một lát, Lư Hoành biến thành một cái hỏa diễm cự nhân cao hơn trăm trượng.

Lư Hoành thân thể trăm trượng một tay bắt lấy Bách Luyện Đình, sau đó chính là úp ngược mà xuống, hần muốn dùng cái đình này đập chết Doanh Thiên.

Tam Muội Chân Hóa cuộn cuộn che lấp vạn dặm trên không, toát ra sức nóng khủng khiếp, thiêu đốt cả không gian, khắp vùng không gian này có dấu hiệu tan chảy.

"Đình Áp Thiên Địa".

Lư Hoành đây là thiêu đốt sinh mệnh của mình, hần chiêu này chính là ôm tâm lý phải chết. Coi như một chiêu này đắc thủ, hần cũng nhất định bỏ mạng.

Để cho mọi người ngạc nhiên là, nhân lúc Lư Hoành xuất thủ, Bách Gia cùng Tịnh Hải vậy mà lựa chọn chạy trốn. Bọn hần khác với Lư Hoành, coi tính mạng mình quan trọng, cho nên dứt khoát chạy trốn.

"Giờ muốn đi, trễ". Doanh Thiên mỉm cười nói.

Lập tức, Doanh Thiên động.

Đôi mắt Lư Hoành úp xuống Bách Luyện Đình, cánh tay trái Doanh Thiên bốc lên hùng lực hỏa diễm, đảo người vung lên một quyền, Đế Diễm hùng lực ngưng tụ thành chín con hỏa long cuộn tới.

"Phản Thiên Cửu Long Trận".

Cửu Long to lớn mấy ngàn dặm hướng màn trời hỏa diễm cuốn tới.

Ngay lập tức, đầy trời Tam Muội Chân Hóa tan rã, Bách Luyện Đình chưa có áp xuống, liền bị Cửu Long luyện thành nước sắt.

Lư Hoành hỏa diễm thân thể bị Cửu Long thôn phệ.

Ngay sau đó, Doanh Thiên thân ảnh lóe lên một cái, chớp mắt liền chặn đứng Bách Gia đường trốn.

Bách Gia kinh hãi vô cùng, hần không ngờ Lư Tùng vậy mà ngăn không nổi Doanh Thiên một giây.

Bách Gia không còn cách nào ngoài cách toàn lực ứng phó, hần Ngũ Hành Luân điên cuồng xoay tròn, như biển thần lực rót vào Ngũ Hành Luân, 5 màu thần quang chói lọi chiếu ra.

"Ngũ Hành Thần Quang". Bách Gia hét lớn.

Doanh Thiên tay phải nhắc lên, chỉ lấy trên 5 đầu ngón tay của hần xuất hiện 5 đầu đại đạo pháp tắc khác nhau, đều là thuộc về Ngũ Hành Đại Đạo.

Doanh Thiên 5 ngón tay co lại thành trảo, úp xuống lạnh nhạt nói ra: "Ngũ Hành Kiếm Sơn".

Bách Gia trong mắt lộ ra sợ hãi, ngạc nhiên, hần không ngờ Doanh Thiên cũng tinh thông Ngũ Hành lực lượng.

Dưới tay Doanh Thiên úp xuống, trên bầu trời xuất hiện một cái hình tròn đồ án, bên trong đồ án có 5 cái phương vị tương ứng ngũ hành.

Sau đó, từ bên trong 5 cái phương vị này phóng ra 5 thanh kiếm màu sắc khác nhau, mỗi một thanh kiếm lại mang theo khác nhau lực lượng.

5 thanh kiếm này khóa chặt Ngũ Hành Luân của Bách Gia, cấm thẳng xuống.

Ngũ Hành Luân cái Địa Thần Binh này uy năng rất mạnh, nhưng là đôi mắt 5 thanh kiếm kia, lộ ra cùng đồng nát sắt vụn như nhau, trong nháy mắt vỡ tan.

Sau đó 5 thanh kiếm kia chính là xuyên thẳng qua người Bách Gia. Cái này để hần khó lòng tiếp nhận, chỉ thấy thân thể hần chậm rãi rơi xuống.

Chưa hết, từ bên trong đồ án, một tòa Ngũ Hành Sơn to lớn, hạ xuống, liền đem Bách Gia thẳng trên mặt đất áp xuống.

Nghe được "Rầm" một tiếng lớn, Bách Gia hoàn toàn bị ép dưới Ngũ Hành Sơn.

Doanh Thiên thân ảnh lại lập tức biến hóa, chặn đường Tịnh Hải. Thân hình Doanh Thiên duỗi thẳng, một quyền oanh ra.

Một quyền kia lít nha lít nhít phát tự hiển hiện, rõ ràng là Phật Gia một loại cao thâm quyền pháp.

Tịnh Hải tuy hiện tại đã chạy xa hơn ngàn vạn dặm, tuy nhiên vẫn bị Doanh Thiên chặn lấy.

Hắn cũng không có hoảng loạn, mà là 2 tay hợp lại đánh ra một quyền cùng Doanh Thiên đối kháng.

Một cái Thần Quy hư ảnh hiển hiện. Một quyền kia nặng nề vô song, tựa hồ như một tòa Thần Thế Giới nặng vậy.

Nhưng là, cùng Doanh Thiên cánh tay kia chạm nhau, Thần Quy không chút lực phòng thủ giống như đồ sứ một dạng nứt vỡ đi ra, quyền kinh đem Tịnh Hải một nửa thân trên oanh thành huyết vụ, chỉ còn lại nửa thân dưới rơi xuống.

Một quyền kia đánh xuyên chân mệnh, phá tan thức hải, đan điền, triệt để đem Tịnh Hải đánh giết.

Lúc này xung quanh những kẻ kia đều là hít một hơi lạnh khí, bọn hắn im lặng nhìn một màn này, liền xem như tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Bị nhắm đến

Lưu Hoành thân thể hỏa diễm bị Cửu Long thôn phệ, nhục thân thì bị thiêu thành tro bụi phiêu tán theo gió.

Bách Gia thì đã trở thành đồng thịt vụn dưới Ngũ Hành Sơn, về phần Tịnh Hải, chỉ còn nửa bộ bên dưới thì thể rớt trên mặt đất.

Nói đến dài dòng, nhưng tính từ lúc Doanh Thiên động thủ tới lúc Tịnh Hải bị đánh giết, bất quá trong một khoảnh khắc mà thôi.

3 chiêu nhanh gọn, giải quyết 3 vị Thiên Thần Cảnh.

Mà lại mỗi một chiêu đều thuộc về đối phương am hiểu nhất thủ đoạn.

Cái này chính là lấy kẻ địch am hiểu nhất thủ đoạn đi giết kẻ địch.

Đây là một màn không thể nào tưởng tượng, dù sao ở Thần Lô Sơn cái cứ điểm này, trưởng lão Thiên Thần Cảnh cũng bất quá chưa đến 20.

Mà 3 người Bách Gia, thuộc về đỉnh tiêm nhất cấp độ, thế nhưng là, 3 người bọn hắn lại bị Doanh Thiên diệt dễ dàng như vậy.

"Người này đến cùng là ai, chẳng lẽ là Thần Vương". Một cái Nguyên Thần sợ hãi than.

"Ta nghĩ không phải, nếu là Thần Vương, chỉ cần đứng yên một chỗ cách không cũng có thể giết bọn hắn, không cần tự mình động thủ như vậy, có lẽ là nửa bước Thần Vương đi". Một cái Nguyên Thần khác suy đoán.

Kỳ thật, Doanh Thiên nếu muốn, chỉ cần đứng một chỗ, đem hồn lực phóng xuất 1 tia cũng đủ để đem ba người Lưu Hoành gạt bỏ ý thức, chỉ là hắn muốn hoạt động thân thể mà thôi.

Đúng lúc này, từng cái thân ảnh từ xa lao tới, mỗi một cái đều là cường giả Thiên Thần Cảnh, Thiên Thần khí tức cuộn cuộn, đem nhưng Chân Thần, Nguyên Thần kia bức lui.

"Đạo hữu, người tại Thần Lô Sơn cứ điểm giết người, không khỏi quá ngông cuồng đi". Một cái trưởng lão Thiên Thần Tam Trọng Thiên lên tiếng.

Hắn ban đầu muốn xuất thủ cứu người, sự tình diễn biến quá nhanh, khiến cho hắn trở tay không kịp. Cho đến lúc hắn định thân lại, 3 người Lưu Hoành đã là người chết.

Ngay lập tức, chư vị trưởng lão đều là xuất động.

"Thế nào, các người cũng muốn đi theo bọn hắn". Doanh Thiên hỏi họ nói ra.

Câu này nói ra cuồng ngạo vô cùng, đối diện cùng lúc gần 20 vị Thiên Thần Cảnh mà không chút nao núng, để cho người ta cảm thấy khó có thể tưởng tượng.

Nhưng là nghĩ lại liền thấy bình thường, nếu quả thật Doanh Thiên có được nửa bước Thần Vương chiến lực, coi như lại nhiều Thiên Thần đến đi chẳng

nữa, cũng sẽ bị giết đến tinh quang

"Đủ rồi".

Một cái thanh thúy thanh âm vang lên vô cùng dễ nghe.

Lời nói đủ nhẹ nhàng, nhưng lại mang theo một cỗ uy thế không thể cưỡng lại.

Chỉ thấy từ đằng sau Doanh Thiên đi ra một cái nữ tử, chính là Sở Thanh Lăng.

Trông thấy Sở Thanh Lăng, nhiều người đều không rõ nàng đến cùng là ai, cũng dám đối với chư vị trưởng lão quát dừng.

Nhưng là chư vị trưởng lão trong mắt lại hiện ra kinh ngạc không thôi, bởi vì bọn hắn đều là nhận biết Sở Thanh Lăng.

Chư vị trưởng lão không hẹn mà đồng thời cúi người chấp tay: "Bái kiến Đại Tiểu Thụ".

Một màn này để nhiều người không khỏi giật mình.

Một vị Nguyên Thần nhớ ra cái gì vội nói: "Ta đoán được, nàng chính là Đại Tiểu Thụ Sở Thanh Lăng".

"Cái gì, là nàng sao, nàng vậy mà xuất hiện ở đây". Có nhiều người lúc này mới bắt ngờ.

Hiển nhiên, Sở Thanh Lăng danh khí rất lớn, nhưng là ngoại trừ những vị trưởng lão kia, đại đa số đệ tử đều chưa từng thấy qua nàng.

Sở Thanh Lăng, chính là Thần Lô Sơn truyền nhân duy nhất, nàng tuổi tác rất trẻ, năm nay cũng chỉ 178 tuổi.

Nàng sinh ra đã là Hư Thần, ngắn ngủi 150 năm liền đạt tới Thiên Thần Cảnh tu vi, hiện tại càng là nửa bước Thần Vương, suy đoán đến 300 tuổi là nàng có thể đạt tới Thần Vương Cảnh.

Nàng được xưng là Thần Lô Sơn ngàn vạn năm nay đệ nhất thiên tài, có vận đỉnh Thần Đế tư cách. Có được 62 cái Chân Mệnh.

Phải biết, tuyệt đại đa số người sinh ra đã là Thần, do bị thiếu cảm ngộ về thiên địa quy tắc, cho nên sẽ một mực kẹt tại cảnh giới từ khi sinh ra rất lâu, chỉ ít vài trăm năm.

Nhưng là Sở Thanh Lăng, nàng thiên tư tuyệt đỉnh, ngộ tính siêu quần, thể chất đặc thù, cho nên không vướng rào cản này.

"Đại Tiểu Thụ giá lâm, không kịp nghênh đón, mong người thứ tội". Mấy vị trưởng lão đều là nhận lỗi.

Cho dù bọn hắn niên kỷ vượt xa nàng, nhưng luận về thân phận, hay là tu vi, đều thua kém nàng quá xa.

"Hôm nay đủ rồi, chớ làm phiền Đại Nhân, nếu không chết cũng không oan". Sở Thanh Lăng đi đến bên cạnh Doanh Thiên chậm rãi nói.

"Đại nhân?? ". Lúc này chư vị trưởng lão đều giật mình nhìn qua Doanh Thiên.

Bọn hắn trong lòng đều có chút không hiểu vội chấp tay hỏi: "Không biết đại nhân đây là.....".

Nhưng là chưa có hỏi hết câu liền bị Sở Thanh Lăng gạt sang nói: "Đủ rồi, lui đi, cũng không nên hỏi".

Sau đó, Sở Thanh Lăng tiếp Doanh Thiên nói: "Bọn hắn có mắt không trông, tiểu nữ kính xin đại nhân không trách tội".

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười nhìn nàng không nói gì gật đầu.

Sau đó, Sở Thanh Lăng mời Doanh Thiên về tòa cung điện to lớn nhất cứ điểm kia. Để lại chư vị trưởng lão đều là thần thò.

"Chuyện lớn như vậy, làm sao tổng đàn không có cái gì tin tức". Một vị trưởng lão mờ hồ toát ra.

Bọn hắn ai nấy đều sợ hãi, bởi vì Sở Thanh Lăng nửa bước Thần Vương, lại là truyền nhân của Thần Lô Sơn.

Nàng cùng Thần Lô Sơn Chủ có được quan hệ huyết thống, rất nhiều Thần Vương của Thần Lô Sơn đều phải nể mặt nàng mà gọi một tiếng tiểu thụ.

Nhưng là nàng lại đối với Doanh Thiên hành lễ, xưng một tiếng Đại Nhân.

Liền kẻ ngu cũng nhận ra, Doanh Thiên thân phận rất khủng bố.

"Đúng vậy, nhân vật như vậy giá lâm tại sao lại không có bất kỳ tin tức". Một vị trưởng lão lau đi mồ hôi trên trán.

"Đã có, chỉ là các ngươi không có chú ý mà thôi". Lúc này, một cái bình thanh âm vang lên. Chỉ thấy một cái trung niên nam tử đi tới, hắn bộ dáng cùng Dạ Minh Tâm có nhiều nét rất tương tự.

"Đại huynh, người nói vậy là sao".

"Chẳng phải mấy ngày trước đã có lệnh để mọi người ở yên trong nhà, không đi ra ngoài sao".

"Thì ra là thế, chúng ta quá sơ suất".

...

Dạ Minh Tâm lúc này đang chuẩn bị cho Doanh Thiên nước tắm, hắn vừa làm vừa kích động, cũng sợ hãi, hắn quả thực không tin những gì mình thấy.

Hóa ra mấy ngày này hắn phục vụ một vị nhân vật như vậy, hắn cũng thầm cảm thấy may mắn vì không có chọc giận Doanh Thiên.

"Nhìn người rất sợ hãi đi". Tiếng của Doanh Thiên vang lên sau lưng Dạ Minh Tâm.

Dạ Minh Tâm đều là giật mình kém chút làm đổ nước tắm, hắn khó khăn lắm mới có thể bình tĩnh: "Đại nhân chê cười, tiểu nhân không sợ cũng không được".

"Mấy ngày này, người coi như vất vả, thưởng cho người". Doanh Thiên gạt đầu, ném cho Dạ Minh Tâm một viên ngọc giản.

Dạ Minh Tâm bắt lấy, sau đó xem xét một chút, chính là kích động không thôi. Bởi vì Doanh Thiên đưa cho hắn, chính là một bộ Đế Cấp công pháp, coi như hắn cả đời này không thể thành Thần Đế, nhưng là tuyệt đối cũng có thể đạt đến Tôn, Hoàng cấp độ kia.

...

Tắm rửa một phen sạch sẽ, Doanh Thiên bước ra ngoài đại điện.

Lúc này bên ngoài đã đứng chật kín người, có tới mấy trăm vạn. Bọn hắn ngăn nắp xếp hàng, long trọng nghi lễ vô cùng.

Chính giữa sân kia, là một cổ đại liễn xa hoa, nhìn qua liền biết là một món bảo vật vô giá. Đại liễn hình rồng, bên trên khảm lấy rất nhiều Thần Thạch, Thần Ngọc các loại.

Cũng tuyên khắc vô số Thần văn, có là phòng ngự, cũng có công kích.

Lúc này, Sở Thanh Lăng mới là lại gần nói nhẹ: "Đại nhân, Lão Tổ biết người sắp đi Thần Thú Phần, mà lại Tổng Đàn cách Thần Thú Phần tương đối gần, cho nên chuẩn bị để đại nhân giá lâm".

Nhìn một chút cái này long trong bộ dáng, Doanh Thiên không khỏi lắc đầu nói: "Cần màu mè phức tạp như vậy sao".

Nói đoạn, hắn đưa tay ra biến hóa, chỉ thấy trong chốc lát, cổ long liễn kia thay đổi hình dạng, trở nên đơn giản rất nhiều, không còn khép kín, mà là giống như một cái tọa giá.

"Cũng tốt, đi ngắm cảnh một phen". Doanh Thiên trèo lên tọa giá.

Không có chân chừ nhiều, lập tức khởi hành, hộ tống Doanh Thiên ngoại trừ mấy người Tử Nghiên đương nhiên sẽ đi cùng còn có Sở Thanh Lăng, Dạ Minh Tâm và hơn trăm người nữa, đều là Thiên Thần Cảnh được Tổng Đàn sai phái tới.

Đặc biệt dẫn đoàn còn là 3 vị Thần Vương.

Thời điểm khởi hành, trăm vạn người đều là quỳ xuống đồng thanh hô: "Cung tiễn Đại Nhân".

....

Đoàn hộ tống tại trong vũ trụ tinh không di chuyển lộ ra tương đối chậm, bọn hắn không có vượt qua không gian, mà là phi hành, cho nên tốc độ lộ ra rất chậm.

Cái này cũng không trách bọn hắn, dù sao Doanh Thiên nói là muốn ngắm cảnh đâu.

Đoàn hộ tống di chuyển chính là một mực yên bình, không có cái gì đáng nghi, cũng không có cái gì nguy hiểm.

Dù sao nơi này là thuộc về Thần Giới khá gần trung tâm, giống như Hải Tặc Tinh Không cũng sẽ không bén mảng lại gần. Hay như các loại Hư Không Hung Thú cũng đã sớm bị dẹp sạch.

Doanh Thiên mặc dù nói là ngắm cảnh, nhưng là hắn lại một mực tay chống lên má, mắt nhắm lại giống như đang ngủ.

Bọn hắn cứ như vậy lặng lẽ di chuyển.

Lúc này, không gian xung quanh đang lấy một loại vô thanh vô tức biến hóa khôn lường, cho dù là 3 vị Thần Vương, hay là Tử Nghiên các loại vẫn luôn

trong trạng thái cảnh giác, nhưng là lại không hề phát hiện loại biến hóa này.

Bao gồm Doanh Thiên, hắn cũng giống như hoàn toàn không phát giác cái gì bất thường một dạng, chỉ một mực nhắm mắt ngủ say.

Đoàn hộ tổng bảo trì tốc độ kia mà di chuyển, nhưng là, lúc này lại không có ai phát giác, Doanh Thiên đã biến mất, không còn ngồi trên tọa giá.

Đúng thế, Doanh Thiên chính là hư không tiêu thất, tựa như bóng ma một dạng biến mất, nhưng là lại không có ai phát hiện lấy.

Cho dù là Từ Nghiên, Nguyệt Nhi đi bên cạnh cũng không hề phát giác, giống như là hắn vẫn còn ngồi ở đó vậy.

...

Lúc này, Doanh Thiên chậm rãi mở ra con mắt, hắn một bộ uể oải nhìn xung quanh.

Nơi này vẫn giống tinh không vũ trụ, có đầy đủ nhật nguyệt tinh thần.

Nhưng là kết cấu không gian cùng pháp tắc lại hoàn toàn khác biệt, so sánh cùng Thần Giới không gian, chính là vượt xa cả vạn lần.

Cảm thụ một chút vùng tinh không này, Doanh Thiên chậm rãi nói ra: "Huyền Tinh Giới?.. Huyền Minh? "

"Không hổ là Doanh Thiên Đế Tôn, chỉ cần nhìn liền biết đây là thủ đoạn thuộc về Huyền Minh Thiên Tôn, vẫn bối quả thực khâm phục".

Một cái thanh âm từ xa vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Ba Vị Thánh Quân

Tiếp sau âm thanh kia, là 3 cái thân ảnh xuất hiện.

Đây là 3 cái tuấn mỹ trẻ tuổi nam tử, bọn hắn mỗi một cái đều mặc một bộ y phục toát lên quyền uy.

Y phục hoàng kim, bên trên hoa văn rườm rà, đặc biệt là sau lưng thêu lấy một thanh trường kiếm lớn, thanh kiếm này đạo vận phi thường, giống như thiên địa chi kiếm.

3 người này đầu đeo hoàng quán hình mây, mỗi một cái đều toát ra một loại đạo vận cực kỳ khác người, đại đạo trên thân thể bọn hắn lượn lờ ẩn hiện, để cho người ta một loại quân lâm thiên hạ cảm giác.

Quan trọng là, bọn hắn 3 người vậy mà biết được Doanh Thiên là ai.

Đổi lại, Doanh Thiên đoán được bọn hắn thân phận, cũng đoán được bọn hắn từ đâu tới, nhưng là Doanh Thiên cũng chưa có từng thấy qua ba người này.

"Các ngươi... là ai đâu". Doanh Thiên bình thản hỏi tới.

"Văn bối Sinh Trường Quân, ra mắt Đế Quân". Đứng ở giữa nam tử kia chấp tay nói ra, lộ ra một vẻ cực kỳ khách khí.

Ngược lại hai bên còn lại thì lộ ra một vẻ ngạo khí, rất coi thường Doanh Thiên hất hàm báo danh.

"Y Huyền"

"Độ Nhiên".

Doanh Thiên mỉm cười: "Ba cái Thánh Quân, các ngươi đây là muốn làm gì nha".

Y Huyền một bộ thần sắc kiêu ngạo nói ra: "Đến, chính là giết ngươi".

Đổi lại Sinh Trường Quân vẫn rất là khách khí nói nhẹ: "Văn bối thân bất do kỷ, phục Thiên Đạo y lệnh, hôm nay tới chính là muốn tiễn Đế Tôn một chặng đường".

Hiển nhiên, mục đích của ba người bọn hắn tới đây hôm nay, chính là muốn gạt bỏ Doanh Thiên.

"Thiên Đạo nha, đám lão già kia rốt cuộc ngồi không yên". Doanh Thiên mỉm cười.

Quả thật, thời gian gần đây, Doanh Thiên hoạt động không có chút cố kỵ, mà lại những lão già kia đều là thần thông quảng đại, muốn tìm đến Doanh Thiên không khó.

Nhất là gần đây, hắc dung hợp đại đạo, sáng tạo ra đại đạo mới, tất để cho nhưng kẻ đối đầu hắc cảm thấy uy hiếp, nếu là tiếp tục để cho Doanh Thiên đại đạo viên mãn, lúc đó mới là rất nguy hiểm, cho nên những lão già kia mới hành động, muốn lập tức gạt bỏ Doanh Thiên.

Sinh Trường Quân tiếp tục nói ra: "Văn bối từ nhỏ đã là thần tượng Đế Tôn, nghe qua Đế Tôn đủ loại truyền thuyết, cũng tự mình tìm hiểu Đế Tôn các loại truyền kỳ, quả thực để cho văn bối không khỏi bội phục vạn phần, chỉ tiếc, hôm nay trên người có lệnh, không có cách nào".

Lời Sinh Trường Quân nói, đều là sự thật, hắc tử nhỏ đã được nghe qua đủ loại về Doanh Thiên truyền thuyết, khiến cho hắc tâm mộ Doanh Thiên vô cùng, lớn lên hắc tự mình tìm hiểu các loại truyền kỳ kia, để cho hắc càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao Doanh Thiên hay là một cái bóng ma quá lớn trong Thiên Địa này, không chỉ Sinh Trường Quân, mà rất nhiều vạn cổ thiên tài đều bị ám ảnh bởi hắc.

Sinh Trường Quân, danh xưng Kỷ Nguyên này Thập Đại Yêu Nghiệt, vẹn vẹn 3 ngàn vạn năm, liền có thể tu luyện tới Thánh Quân, bản thân hắc đã là một truyền kỳ.

Nhưng là cùng Doanh Thiên so sánh, hắc vẫn tự nhận mình như đom đóm cùng Nhật Nguyệt.

Doanh Thiên cũng không khỏi gật đầu tán thưởng nói ra: "Chừng ấy niên kỷ, có thể đạt tới cấp độ này, coi như không tệ".

Có thể nhận được Doanh Thiên tán thưởng, chính là một loại vinh dự, phải biết Doanh Thiên con mắt nhìn người, chính là thiên chân vạn xác.

Hắc một lời nói ra, chính là sự thật.

Nhận được Doanh Thiên một câu kia, Sinh Trường Quân không khỏi vui vẻ cười đáp: "Đế Tôn quá khen, văn bối không dám nhận".

"Chỉ tiếc..... Hôm nay phải chết ở đây". Doanh Thiên nở ra nụ cười nồng đậm. Sau đó hắc nhìn lên trên nói ra: "Các ngươi đây là đủ độc ác nha, cho ba cái văn bối đi chịu chết, chỉ để thăm dò ta".

Doanh Thiên lời này cũng không phải nói với ba người kia, mà là giống như nói với ai đó khác vậy, chỉ là cũng không có ai đi trả lời hắc.

Doanh Thiên biết, nhất định có người nghe được, nhưng là một mực im lặng mà thôi.

Nghe được vậy, Độ Nhiên không khỏi quát lên: "Doanh Thiên, ngươi cho rằng ngươi vẫn còn là Đế Tôn kia sao, ngươi hiện tại bọn ta tùy tiện đều có thể đem ngươi giết chết".

"Thì ra là vậy". Doanh Thiên không khỏi lắc đầu cười: "Các ngươi tâm tính này, tương lai một bước khó tiến, chẳng trách sẽ khiến bọn hắc phải đi".

Quả thực, trong mắt Doanh Thiên. Y Huyền cùng Độ Nhiên, tâm tính quá kém, tương lai sẽ trở thành chướng ngại khiến bọn hắc không thể tiến xa hơn.

Cái này cũng không phải bọn hắc thiếu lịch luyện, tuổi tác của bọn hắc cũng không nhỏ. Chỉ là từ khi sinh ra, bọn hắc đều đã ngập trong thiên tài danh tiếng, lại một mực chưa từng bại, cho nên mới đường ra cái dạng này ngạo khí, cũng khiến cho tâm tính ảnh hưởng nặng nề.

"Tiền bối nói vậy là không đúng, Thiên Đạo ban lệnh, là chúng ta tự mình đáp ứng, cũng không phải bị ép buộc". Sinh Trường Quân nhẹ nói ra.

Doanh Thiên nhìn Sinh Trường Quân gật đầu hỏi: "Ngươi tiểu tử này, coi như còn tạm được, nhưng là... tâm ngươi tại Thiên Đạo sao? "

Câu này của Doanh Thiên, coi như đánh trúng Sinh Trường Quân trái tim.

Không chờ Sinh Trường Quân trả lời, Doanh Thiên tiếp tục nói: "Ngươi chấp nhận đến đây, là muốn vì Thiên Đạo làm việc, hay đơn giản chỉ muốn một lần gặp ta đâu".

Quả thực, Sinh Trường Quân từ khi sinh ra, hắc một mực không có quan tâm Thiên Đạo, hắc đáp ứng Thiên Đạo đến đây giết Doanh Thiên, chỉ vì muốn được một lần thấy người mà hắc ngưỡng mộ, cũng muốn tự mình động thủ.

"Xin Đế Tôn không nên nói như vậy, Thiên Đạo công bằng, Đế Tôn uy hiếp thiên hạ chúng sinh, Thiên Đạo thân là đại diện Thiên Địa, tất sẽ phải quản". Sinh Trường Quân không khỏi vội nói.

Sinh Trường Quân mặc dù nói hắc không quan tâm Thiên Đạo làm cái gì, nhưng là hắc tử nhỏ đã được dạy. Thiên Đạo công bằng tuyệt đối, công minh phán xét.

Doanh Thiên ha ha cười lớn, giống như là nghe được cái gì buồn cười nhất thế gian câu chuyện vậy: "Thiên Đạo công bằng?. Đây là muốn tấu hài cho người xem sao, xem ra, các ngươi là bị nhồi nhét không ít".

"Đế Tôn nói vậy là sao đâu? ". Sinh Trường Quân không khỏi nghi hoặc nói ra.

Doanh Thiên cũng là mỉm cười nói:"Nếu như công bằng, còn phải chờ trò đánh lên, còn phải suy tính mưu kế sao".

Quả thực, Doanh Thiên cùng Thiên Đạo kết xuống thù sâu, cũng không phải ngày một ngày hai, cũng không phải chỉ một hai lần đơn giản như vậy, mà là rất nhiều lần, đã là không cách nào hòa giải.

Cũng không phải Doanh Thiên chủ động đi gây thù. Mà là năm lần bảy lượt Thiên Đạo đều âm mưu ám toán Doanh Thiên, mới khiến cho Doanh Thiên ra tay hành động một chút.

Thiên Đạo ra tay, trước giờ đều là âm thầm trong bóng tối, rất ít khi chính diện ra tay, vạn cổ đến nay có không biết bao nhiêu hạng người vô địch đều là ôm hận ở Thiên Đạo thủ đoạn.

"Đế Tôn, người tu luyện Tịch Diệt, uy hiếp chúng sinh vạn giới, uy hiếp Thiên Địa tồn tại, Thiên Đạo tất nhiên không thể đứng nhìn". Sinh Trường Quân không khỏi bảo vệ lập trường của mình.

"Sai, ta uy hiếp không phải vạn giới chúng sinh, cũng không uy hiếp Thiên Địa, mà là uy hiếp bọn hèn địa vị, một đám hèn nhát mà thôi". Doanh Thiên lắc đầu cười.

Đúng lúc này, Y Huyền không khỏi nhíu mày nói ra:"Sinh Trường Quân, người nói nhiều như vậy với hần làm gì, mau động thủ để còn trở về".

Y Huyền lúc này đã không có chút nhẫn nại, hần rất nóng lòng, muốn biết trong truyền thuyết cảm kỳ tồn tại kia rốt cuộc lợi hại chỗ nào. Hần ngạo khí rất lớn, cũng không cho rằng mình thua kém ai, hần cũng không tin, một cái vừa mới trùng sinh Thiên Tôn có thể mạnh hơn hần.

Ngược lại, Độ Nhiên thì cười lạnh:"Người vội như vậy làm gì, để cho hần nói một hồi, sau đó chà đạp, tra tấn hần chẳng phải sẽ thích thú hơn sao".

"Chỉ dựa vào ba người các người sao? ". Doanh Thiên không khỏi lắc đầu, hần cảm thấy buồn cười vô cùng.

Từ khi nào hần bị người coi thường như vậy, ba cái Thánh Quân tiểu tử liền đã lớn lối muốn diệt hần. Nếu là lộ ra ngoài, thật đúng là trò cười.

"Không cần 3 người, mình ta là đủ". Y Huyền bước lên, trên thân đại đạo lưu chuyển, tựa hồ muốn ra tay.

Chỉ thấy, đêm mãi không hết đại đạo pháp tắc hiển hiện, ngưng tụ thành một cái ngàn trượng thủ ấn màu đỏ.

Thủ ấn màu đỏ này lập tức hướng Doanh Thiên công tới.

Nhưng là còn chưa có chạm tới Doanh Thiên, thủ ấn này trong nháy mắt tan rã.

Cái này để cho Y Huyền không khỏi ngạc nhiên, hần vừa rồi ra tay bất quá là tùy tiện, nhưng là cũng không phải tầm thường, cho dù là một cái Thánh Quân khác cũng phải cẩn thận đối đãi, không thể đơn giản phá giải như vậy.

Kỳ thật, Bản thân Doanh Thiên cũng không có làm cái gì, chỉ đơn giản là Đại Đạo của Doanh Thiên vượt xa Y Huyền, cho nên nó tự động hộ chủ, trong nháy mắt phân giải thủ ấn màu đỏ kia.

"Trước mặt ta chơi Đại Đạo, các người nên làm cái gì đó thực tế một chút". Doanh Thiên bật cười nói ra.

Quả thật, Doanh Thiên Đạo của Doanh Thiên đã đạt đến một cái trình độ cực kỳ kinh người, đạt đến độ cao mà chỉ có thể ngược nhìn, 3 cái Thánh Quân lại muốn sử dụng đại đạo đi đùa nghịch với hần. Đây không biết phải nói là ngu ngốc. Hay là tự tin đầu.

Đạt tới Thánh Quân cảnh giới này, cũng sẽ không sử dụng duy nhất một loại đại đạo, mà là đã tìm hiểu cả 3000 đại đạo.

Mỗi một chiều một thức, đều sẽ bao gồm cả 3000 đại đạo bên trong, trừ những cái Thánh Đế chủ tu một loại đạo kia.

Đại Đạo Cửu Bộ, trên đại đạo đi được càng xa, uy lực thi triển càng mạnh.

Lúc này, Y Huyền không khỏi cẩn thận một chút, mặc dù nói hần kiêu ngạo, nhưng là cũng sẽ không phải mù quáng ngu ngốc.

"Nếu như là các người không lấy ra được cái gì ra đáng thủ đoạn, vậy hôm nay chúng ta chơi xong". Doanh Thiên 2 tay dang ra bình thản cười nói.

"Chớ có can rờ". Độ Nhiên quát lên, trong nháy mắt, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay của hần.

Trường kiếm này trong suốt, bên trong thân kiếm giống như chứa lấy một tòa vũ trụ tinh không vậy, có đủ các loại nhật nguyệt tinh thần lấp lánh.

Kiếm vừa xuất ra, dưới chân Độ Nhiên xuất hiện một dòng ức vạn dặm Thiên Hà chảy xuôi.

Quan trọng là, cả tòa thế giới này giống như là bị thanh kiếm này dẫn động, từ khắp nơi pháp tắc lũ lượt kéo về hội tụ trên thân kiếm.

Độ Nhiên giống như là cả thân thể dung hợp với thế giới này vậy, có được giống như Sáng Thế Chủ bộ dáng.

Nhìn thanh trường kiếm kia một chút, Doanh Thiên bật cười: "Tinh Không Kiếm?. Huyền Minh tiểu tử kia cũng là chịu bỏ ra đồ vật".

"Có thể chết dưới Tinh Không Kiếm, ngươi coi như đủ may mắn". Độ Nhiên cười lạnh, một kiếm chém ra.

Một kiếm này, tuyên hoành vạn cổ, chém đứt thời gian, không gian, dưới một kiếm kia, cái gì đại đạo pháp tắc, cái gì vạn cổ đạo pháp, đều sẽ bị chém đứt.

Mặc kệ ngươi là cỡ nào kinh diễm Thần Đế hay là Tiên Đế, dưới một kiếm này đều sẽ tan thành mây khói.

Doanh Thiên đối diện một kiếm này, giống như một chiếc lá trong cơn bão, tựa như lúc nào đều có thể tan biến.

Nhưng là Doanh Thiên bình thản cười một tiếng.

Chỉ thấy hoa một cái, trong tay Doanh Thiên xuất hiện một vật nhìn không rõ. Vật này bao phủ bởi một tầng khí lưu màu đen.

Doanh Thiên đưa vật này lên đỡ lấy Độ Nhiên chém xuống một kiếm kia.

Tại va chạm thời điểm, cả tòa thế giới này ầm ầm rung chuyển, vô số nhật nguyệt tinh thần bị dư âm chấn đến vỡ nát. Không gian trở nên hỗn loạn vô cùng.

Nhưng là Doanh Thiên chung quy là cản được một kiếm này.

Sau đó Doanh Thiên một cái động tác đâm ra. Động tác này vô cùng bình thường, cũng rất chậm, giống như tập dưỡng sinh một dạng. Nhưng là chỉ một cái bình thường động tác này, vô thanh vô tức, vai trái của Độ Nhiên xuất hiện một cái lỗ thủng, thánh huyết ầm ầm chảy ra.

Độ Nhiên kinh hãi, hẳn một kiếm kia đã dốc không ít lực, thế nhưng là vẫn bị Doanh Thiên ngăn được, lại còn có thể phản kích khiến hắn bị thương.

Độ Nhiên không chế vết thương, điều động sinh mệnh lực lượng tới chữa trị.

Lúc này mới nhìn rõ, trên tay Doanh Thiên là một thanh kiếm, mà lại, thanh kiếm này vô cùng đặc biệt.

Cả thanh kiếm dài một thước, bản rộng 4 phân, kiếm thể màu đen, liền mạch một khối.

Thanh kiếm đen này lộ ra vô cùng thô ráp một dạng, thân kiếm lồi lõm không đều, giống như bị búa gõ lồi một dạng. Thân kiếm có nhiều vết nứt nhỏ li ti, lưỡi kiếm cũng không sắc bén, thậm chí còn không thẳng, trên lưỡi kiếm còn xuất hiện từng vết mẻ.

Những vết mẻ này cũng không phải là trong chiến đấu va chạm mà thành, mà là từ khi rèn đi ra đã có vậy.

Kiếm không có phần chắn tay, chuôi kiếm được cuốn lấy bằng vải màu trắng đã có vết ố cùng rách nát.

Thanh kiếm này giống như được một cái học nghệ thợ rèn trong lúc say rượu rèn ra vậy, toàn bộ thanh kiếm trông xấu xí vô cùng.

Nhưng là, bất kể là chất liệu rèn kiếm, hay là đoạn vải rách nát cuốn trên lưỡi kiếm kia, đều là vô thượng thánh vật tồn tại.

Nhìn kỹ liền phát hiện, bất kể là những vết lồi lõm trên thân kiếm, hay là những chỗ nứt mẻ kia, đều lộ ra hết sức tự nhiên, cùng Thiên Địa quy tắc phù hợp tương liên. Khí lưu màu đen xung quanh kiếm cũng là một loại đặc thù đại đạo pháp tắc.

Nhìn kỹ thanh kiếm này, Sinh Trường Quân không khỏi nghĩ tới một cái truyền thuyết cổ lão, giật mình nói: "Nguyên Sơ? Thanh kiếm đầu tiên trong thiên địa".

Đúng thế, trong tay Doanh Thiên thanh kiếm kia, gọi là Nguyên Sơ, cũng là thanh kiếm đầu tiên trong thiên địa.

Kiếm này, được Thiên Địa uẩn dưỡng vô số năm tháng, từ Nguyên Thủy đã bắt đầu. Mãi cho đến Hỗn Độn Kỷ Nguyên mới xuất thế mà ra.

Năm xưa, vì tranh đoạt thanh kiếm này, đã dẫn tới một trận họa kiếp, cuối cùng là về tay Doanh Thiên.

Khi đó, Kiếm Đạo còn chưa có tồn tại, cũng không có ai gọi nó là kiếm.

Kiếm Tổ mượn đến Doanh Thiên thanh kiếm này, sau đó cuốn lên đoạn vải kia, từ đó ngộ ra Kiếm Đạo, trở thành Kiếm Tổ.

Thanh kiếm kia cũng được xưng là thanh kiếm đầu tiên trong Thiên Địa. Gọi tên là Nguyên Sơ. Được người xưng là Nguyên Sơ Tổ Kiếm.

Về sau, thanh kiếm này trở về tay Doanh Thiên.

"Mắt nhìn không tệ, đây chính là Nguyên Sơ". Doanh Thiên gật đầu cười đáp.

Sinh Trường Quân cảm thấy không ổn. Bởi vì Doanh Thiên trùng sinh thời điểm, không thể nào có được như vậy bảo vật.

Dù sao thì Văn Thiên bí mật cảm tới bảo khổ cho Doanh Thiên cũng rất ít người biết.

"Toàn lực ra tay, nhất định phải cẩn thận". Sinh Trường Quân hướng Y Huyền cùng Độ Nhiên nói.

Lúc này, Y Huyền cùng Độ Nhiên cũng đã khác hoàn toàn ban nãy, bọn hắn đều biết Doanh Thiên khó chơi.

Lập tức, bọn hắn Chân Mệnh ngoại phóng, mỗi người 9 cái Chân Mệnh Đồ Đằng hiển hiện.

Vạn đạo quy tắc âm âm lưu chuyển.

Độ Nhiên tay cầm Huyền Tinh Kiếm. Sinh Trường Quân xuất ra một thanh loan đao.

Y Huyền thì ra cầm ra một thanh trường côn.

Mỗi một món đều phát ra khí tức kinh người, không thua kém Huyền Tinh Kiếm chút nào.

"3 cái Thiên Tôn Bảo Khí, đây là các ngươi vốn liếng sao? "

"Đế Tôn, đắc tội rồi". Sinh Trường Quân trầm giọng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Chiến Ba Vị Thánh Quân

Sinh Trường Quân, Y Huyền, Độ Nhiên lúc này lựa chọn liên thủ, bởi vì qua một chiều thăm dò, liền phát hiện Doanh Thiên sâu không lường được. Nếu như lơ là, rất có thể lật thuyền trong mương.

Vì chuẩn bị cho trận chiến này, mà những kẻ kia đã cất công chuẩn bị 3 món Thiên Tôn Bảo Khí "Tĩnh Không Kiếm, Thiên Dương Đao cùng Lục Hợp Chấn Thiên Côn".

Ba món này chính là tự tay 3 vị Thiên Tôn cất công rèn luyện, dùng vật liệu trân quý vô song, trải qua vô số lần thiên chuy bách luyện, uy năng cực kỳ mạnh mẽ.

Trong nháy mắt, 3 người bọn hắn lập tức chia ra chiếm giữ lấy 3 cái phương vị, trong khoảnh khắc, một cái trận pháp được khởi động.

Trận là Tam Tài, lại do ba vị Thánh Quân tự mình thi triển, uy năng có thể nói là cực kỳ ghê gớm, có được hủy thiên diệt địa lực lượng.

"Tam Tài Trận, đây là các ngươi dựa vào sao". Doanh Thiên không khỏi thất vọng lắc đầu.

Đối với Doanh Thiên mà nói, Tam Tài Trận, bất quá chỉ là một cái nhập lưu trận pháp mà thôi. Trong mắt hắn tràn đầy sơ hở.

"Khởi sát". Y Huyền lăng lệ quát lên.

Lập tức, trong tay Y Huyền "Lục Hợp Chấn Thiên Côn" bùng lên quang mang sáu màu, một cơn này chống xuống, giống như khai phá bát hoang lục hợp.

Một cơn này dựng lên, giống như chống lên cả bầu trời. Cực kỳ khủng khiếp chấn động từ trong cơn hướng xung quanh quét ra, đem không gian âm âm chấn động.

Từ trên thân cơn 6 cái hình chạm khắc dị thú thoát ra, ngưng tụ thành 6 loại dị thú cực kỳ đáng sợ, đều là trong truyền thuyết dị thú "Hoang, Phệ, Hủy, Tích, Hồn, Sợ".

Những dị thú này chiếm giữ không trung, uy áp cực kỳ khủng bố ép diệt mà xuống.

Độ Nhiên trong tay Tĩnh Không Kiếm diễn hóa tinh không, trong nháy mắt khai mở vũ trụ, ức vạn tỉ viên tinh thần trong nháy mắt tụ hội trên thân kiếm. Dưới chân hắn Thiên Hà cuộn cuộn chảy xuôi, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể quét sạch thiên địa.

Về phần Sinh Trường Quân, Thiên Dương Đao trong tay hắn bốc lên hùng hực đại đạo chân hỏa, sau lưng hắn mọc lên một viên ám nhật, ám nhật này quang mang u ám, giống như là từ Địa Ngục đi ra, thế nhưng là, nó sức nóng khiến cho thế giới này pháp tắc đều trở nên hỗn loạn, không gian vặn vẹo.

Doanh Thiên thân hình đứng thẳng, một tay chấp Nguyên Sơ, một tay đặt sau lưng, quanh người màu đen khí lưu luân chuyển, tư thái nhàn nhã vô cùng

nói ra: "Đến đây, có cái gì thủ đoạn đều lấy hết ra".

"Giết". Y Huyền quát lớn, sau đó trong tay hất Lục Hợp Chấn Thiên Côn vung lên.

"Ngao... Ô..... Grào....".

Ngay lập tức, 6 đầu dị thú há ra năng nanh của mình ầm ầm lao tới Doanh Thiên, rất có một bộ đem hấn ăn sạch.

Thế nhưng là, kiếm quang quét qua, trong nháy mắt đem bọn chúng thân thể chém thành hai nửa, sau đó tan vỡ thành vô số điểm sáng trong không gian.

Doanh Thiên chỉ vung lên một kiếm, liền đem bọn nó diệt, nhưng ngay sau đó, Y Huyền tiếp tục xuất thủ, hất một côn này nặng nề mà đập xuống. Giống như là 3000 thế giới tại trên thân côn gia trì.

Côn chưa đến, nhưng là chấn động khủng bố phóng ra đem không gian ầm ầm sụp đổ, thế giới pháp tắc hoàn toàn bị đứt gãy.

Một côn này đập xuống, coi như người có cái gì Bất Hoại Kim Thân, hay là Bất Hủ Thân Thể, đều sẽ bị đập cho bể.

Những tướng Doanh Thiên sẽ nâng kiếm lên đỡ lấy một côn này, nhưng là không, hất trước tiến huy kiếm vòng ra sau lưng.

Thời điểm đó, vừa hay ngăn lại Độ Nhiên đánh lên một kiếm.

Hóa ra, tại thời điểm Y Huyền xuất thủ công kích, Độ Nhiên thân nhập hư không, ẩn giấu khí tức, muốn cho Doanh Thiên một kiếm chí mạng. Thế nhưng là vẫn bị Doanh Thiên cản lại, không có thành công, bởi vì Doanh Thiên hoàn toàn nắm rõ hấn hành động.

Sau đó, Doanh Thiên một chân nhấc lên, dưới một chân này, phát tự hiển hiện, phát quang sáng chói, cái chân kia giống như biến thành phát cước một dạng, đập ra một cước.

Một cước này đập ra, mang theo chấn động khủng bố không chút nào kém so với Lục Hợp Chấn Thiên Côn.

Lập lúc va chạm với nhau.

Hai cỗ chấn động cực kỳ mạnh mẽ va chạm, tạo nên cực kỳ khủng bố tàn phá, đem tòa thế giới này oanh đến hỗn loạn.

Phải biết, tòa thế giới này rộng lớn giống như một tòa chân chính vũ trụ.

Nhưng là giờ phút này, dưới chấn động kia, khắp nơi đều có thể thấy không gian sụp đổ cùng không gian loạn lưu.

Liền bên trong tòa thế giới này tinh thần cũng là lác đác không còn mấy, bởi vì vừa rồi dưới dư ba kia, đều đã bị đánh cho tan vỡ.

Thành công ngăn lại công kích của Y Huyền cùng Độ Nhiên, tuy nhiên vẫn còn một người.

Sinh Trường Quân tay nắm Thiên Dương đao lúc này đã gần như là kẻ sát cỗ Doanh Thiên, chỉ tiến thêm một chút là có thể đem Doanh Thiên đầu chặt xuống.

Sinh Trường Quân từ ban đầu liền quan sát chặt chẽ chờ thời cơ, khi Doanh Thiên phải đối phó Y Huyền cùng Độ Nhiên tất sẽ lộ ra sơ hở.

Nhân cơ hội này, Sinh Trường Quân mới xuất thủ, nếu là kẻ khác, tất đã bị chém xuống đầu lâu.

Nhưng là, một cái thanh thúy thanh âm vang lên, chỉ thấy Doanh Thiên cái chỗ cổ kia vậy mà sinh sinh chặn cứng Thiên Dương Đao, cái này để cho Sinh Trường Quân đều phát mộng.

Doanh Thiên con mắt từ từ nhìn lên hấn, ánh mắt kia để cho Sinh Trường Quân đều cảm thấy lạnh tóc gáy, hấn vội vàng thu đao muốn rút về, nhưng là khi hấn nhìn xuống, liền đã thấy Doanh Thiên bàn tay còn lại đã xuyên vào lồng ngực của hấn.

Sinh Trường Quân nén lại đau nhức, liều mạng thoát ra ngoài.

Cùng lúc, Y Huyền cùng Độ Nhiên cũng là thu về công kích.

Tả đến thì nhiều, nhưng là vừa rồi hết thấy diễn ra chỉ trong một khoảnh khắc.

Một khoảnh khắc kia, bọn hấn phối hợp đến cực kỳ chặt chẽ, thế nhưng là hết thấy lại bị Doanh Thiên bắt thóp, không có đắc thủ, đã vậy còn có thể phản kích khiến Sinh Trường Quân bị thương.

Sinh Trường Quân ôm ngực, lúc này trong lòng hãi nhiên, hấn đương nhiên biết mình vừa ở Quỷ Môn Quan đi một vòng, cũng không biết vì sao, vừa rồi Doanh Thiên là nương tay, nếu không, hấn cũng đã là một bộ thi thể.

"Phối hợp đến tốt, tuy nhiên, lực là chưa đủ". Doanh Thiên bình thản cười nói.

Phải biết, vừa rồi bọn hán phối hợp cực kỳ ăn ý, Y Huyền bạo phát công kích khiến kẻ địch chú ý, từ đó mất đi tinh lực tập trung hai kẻ còn lại.

Độ Nhiên thì là ám toán phía sau, lại thêm Sinh Trường Quân nắm bắt cơ hội, ba chiêu liên tiếp nhau, đối với đại đa số người mà nói, chiêu vừa rồi là tuyệt sát.

Để cho ba người bọn hán kinh hãi là, vừa rồi ba người xuất thủ, đã dốc toàn lực, lại thêm Tam Tài Trận tăng phúc chiến lực, thêm cùng Thiên Tôn Bảo Khí, vậy mà không may mắn làm Doanh Thiên bị thương.

Nhất là, Thiên Dương Dao kia vậy mà không thể cắt qua Doanh Thiên, cái này cực kỳ bất khả tư nghị. Bởi vì dù sao Thiên Dương Dao hay là Thiên Tôn Bình Khí đâu.

"Thế nào, ngạc nhiên sao". Doanh Thiên cười nói.

"Không thể nào, cái này sao có thể". Độ Nhiên không khỏi sợ hãi than.

Bởi vì Thiên Tôn Bảo Khí uy lực cực kỳ khủng khiếp, liền Thiên Tôn cũng không dám lấy thân thể đi đón đỡ. Làm sao Doanh Thiên lại làm đến, đương nhiên sẽ để bọn hán cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Có 2 cái lý do để Doanh Thiên có thể đem Thiên Dương Dao chặn lại. Thứ nhất, Thiên Tôn Bảo Khí dù sao cũng là Thiên Tôn đồ vật, không phải một cái Thánh Quân có thể phát ra uy lực chân chính của nó.

Thứ hai là, bản thân bộ thân thể kia của Doanh Thiên cực kỳ cường đại rắn chắc, đã là một món vũ khí có thể cùng Thiên Tôn Bảo Khí so sánh.

"Nếu như là các ngươi không còn thủ đoạn khác, vậy chúng ta liền chơi xong". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Chưa hết đâu". Y Huyền giận quát.

Ngay sau đó, Y Huyền thân ảnh lóe lên, đã xuất hiện phía sau Doanh Thiên, một cơn quét ngang, tựa hồ muốn đem Doanh Thiên đoạn làm hai mảnh.

Ngay lập tức, Lục Hợp Chấn Thiên Côn giống như đánh vào không khí, hóa ra, hán chỉ là đánh vào tàn ảnh của Doanh Thiên.

Y Huyền trực giác kịch liệt cảnh báo, lập tức một cơn vung ra phía sau.

Nhưng là hán còn chưa có động thủ, liền bị Doanh Thiên một chưởng đánh vào trên lưng.

Doanh Thiên một chưởng kia đem Y Huyền đánh bay xa ngàn dặm. Hán còn chưa có thu tay về, Tinh Không Kiếm của Độ Nhiên đã đâm tới trước mặt.

Những tưởng một kiếm này tất sẽ xuyên trúng mi tâm Doanh Thiên.

Thế nhưng là Tinh Không Kiếm bỗng nhiên bị chặn lại, không cách nào tiến thêm một ly.

Lúc này, Doanh Thiên dùng một đầu ngón tay sinh sinh chặn lấy Tinh Không Kiếm.

Độ Nhiên điều động trong cơ thể mình lực lượng, đại đạo vận chuyển thúc đẩy Tinh Không Kiếm.

Lập tức, trên thân kiếm hiển hiện vô số phù văn, một cỗ lực lượng tuyền hoành từ mũi kiếm toát ra. Khiến cho Doanh Thiên phải tránh lui về phía sau.

Một giọt tiên huyết chảy xuống, Doanh Thiên trên đầu ngón tay vậy mà thủng ra một lỗ nhỏ.

Không có cho hán nghỉ ngơi, Sinh Trường Quân đao lại công tới, chỉ thấy bên trong tòa thế giới này bỗng nhiên mọc lấy lấy vạn mà tính thái dương.

Những viên thái dương này đều có khổng lồ kích thước, từ bốn phương 8 hướng bay tới tập trung vào Doanh Thiên.

Doanh Thiên bình thân lấy hai ngón tay vuốt thân Nguyên Sơ Kiếm, sau đó hướng trong không trung viết lấy, chỉ thấy từng dòng thiên chương từ đầu ngón tay của Doanh Thiên hiển hiện, trong chốc lát chính là hoàn thành một bộ vô thượng thiên chương.

Mỗi một cái văn tự trên bộ thiên chương này đều là do các loại đại đạo pháp tắc thâm ảo ngưng tụ mà thành.

"Trường Hồng Quán Nhật". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Sau đó vung lên một kiếm.

Hàng vạn viên thái dương giống bỗng nhiên thoát ly Sinh Trường Quân khống chế, vậy mà hướng ngược lại bọn hán.

"Không tốt, là Đạo Gia bí pháp". Sinh Trường Quân sắc mặt đại biến.

Tại thời điểm những viên thái dương kia sắp công tới, bỗng nhiên trong thế giới này khắp nơi đều thấy dựng lên trường côn.

Từng cái trường côn hư ảnh to lớn dựng lên như là chống lên thiên địa, sau đó đập tới những viên thái dương kia.

Oanh..... Oanh..... Oanh

Từng viên thái dương dưới trường côn công kích mà ầm ầm bạo tạc, trong chớp lát, thái dương tinh hỏa tràn ngập khắp nơi, cả tòa thế giới này bị hòa điểm chiếu sáng.

"Lại là Đạo Gia bí pháp Tuyệt Hậu Sơ Tinh". Sinh Trường Quân giật mình kinh hãi.

Chỉ thấy Doanh Thiên không biết từ lúc nào đã viết ra thêm một bộ thiên chương.

Lập tức, Doanh Thiên vẫy ngón tay. Bộ thiên chương này lấy tốc độ không thể tưởng tượng bay đi, diễn hóa thành 3 cái lồng giam hình thái, đem 3 người kia vây lại.

Cả ba người đều vận dụng chính mình lực lượng, đem trong cơ thể đại đạo điên cuồng lưu chuyển, vô số đại đạo pháp tắc hiển hóa ra ngoài, muốn đem lồng giam của Doanh Thiên phá vỡ.

Nhưng là mặc kệ bọn hắn có làm thế nào, điên cuồng công kích, hay là đem Thiên Tôn Bảo Khí phá ra. Điều không thể phá vỡ lồng giam kia.

"Đại Đạo thật đáng sợ". Lúc này, Y Huyền mới thốt lên. Hắn giờ phút này mới cay đắng nhận ra, cái mà hắn gọi là Đại Đạo bản thân của mình cùng Đại Đạo của Doanh Thiên so sánh chính là rác rưởi.

Hiển nhiên, những lồng giam kia đều là do Doanh Thiên Đạo ngưng tụ mà thành.

"Vạn Xuyên Thu Thủy". Doanh Thiên nâng lên Nguyên Sơ Kiếm. Lập tức trong không trung ngưng tụ ra hàng vạn thủy tiễn.

Sau đó hắn đâm ra, hàng vạn thủy tiễn này lấy tốc độ cực nhanh lao tới, trong nháy mắt đánh xuyên thân thể của ba người bọn hắn.

Ba người Sinh Trường Quân lập tức kêu thảm.

Cho dù bọn hắn thân thể Thánh Quân, y nguyên vẫn không thể tiếp nhận Doanh Thiên công kích, trong chớp mắt bị đánh thành cái sàng.

Nhưng là, bọn hắn cũng chưa có chết, lồng giam cũng biến mất, để cho bọn hắn thoát ra.

Ngay khi thoát ra thời điểm, bọn hắn lập tức hô:"Dùng tới nó".

Chỉ thấy trong lòng bàn tay mỗi người bọn hắn đều là xuất hiện một đạo ấn ký kỳ lạ.

Nhìn thấy đạo ấn ký này, Doanh Thiên con mắt không khỏi hí lên.

Trong tay Sinh Trường Quân bọn hắn đạo ấn ký kia bỗng nhiên sáng chói lên.

Giống như là có cái gì đó khai mở một dạng, một cỗ cực kỳ cường đại lực lượng từ trên ấn ký toát ra, cỗ lực lượng kia giống như là từ tuyên cổ vượt thời gian mà tới, nó bao phủ khắp thiên địa, nắm giữ quy tắc hết thảy.

"Thiên Đạo Chi Lực". Doanh Thiên nói ra. Hắn đối với loại lực lượng này không có chút nào xa lạ. Mà là cực kỳ quen thuộc.

Ngay lập tức, toàn bộ cỗ lực lượng kia điên cuồng quán chú vào thân thể của ba người Y Huyền. Đem bọn hắn trên người thương thế hoàn toàn chữa khỏi, còn làm cho bọn hắn thực lực tăng lên gấp bội. So với Tam Tài Trận tăng phúc đầu chi gấp mười lần.

"Có thể làm cho các ngươi từ Dục Đạo đạt tới Cực Đạo, coi như không tệ". Doanh Thiên chỉ là mỉm cười gật đầu, đối với trường hợp này, hắn không bất ngờ, dù sao không có át chủ bài, bọn hắn sẽ không tùy tiện cử đến ba cái tiểu bối đi đối phó hắn.

Chỉ thấy trên thân ba người Sinh Trường Quân liên tục tăng lên, cường hoành tới cực điểm. Thậm chí có thể nghe thấy tiếng xiềng xích đứt vỡ. Đây là phá vỡ gông xiềng trạng thái.

Ngay sau đó, trên đầu bọn hắn 9 cái Chân Mệnh Đồ Đằng.

Cường giả tu luyện tới một trình độ, liền sẽ hợp nhất Chân Mệnh của mình.

9 cái Chân Mệnh hợp thành một bộ gọi là Chân Mệnh Đồ Đằng. Về phần những Chân Mệnh bị lẻ ra ngoài thì sẽ kết hợp với Hậu Thiên Chân Mệnh tạo thành Mệnh Cung.

Ba người Sinh Trường Quân có được 9 cái Chân Mệnh Đồ Đằng, không có mệnh cung, hiển nhiên là đều có được 81 Tiên Thiên Chân Mệnh, chính là siêu cấp thiên tài.

P/s.

Một chương này định mai viết tiếp. Nhưng là thấy sắp xong, cho nên cố viết nốt.

Về phần Chân Mệnh Đồ Đằng, chỉ là giải thích sơ qua một chút, sau này nhân vật đi đến tầng thứ cao hơn sẽ giải thích cặn kẽ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Thiên Đạo Phân Thân

Nhận Thiên Đạo Chi Lực quán chú vào bên trong thân thể, ba người Sinh Trường Quân thân thể giống như thái dương nhập thể một dạng.

Toàn thân phát sáng chói lọi. Đây là nhận Thiên Đạo Chi Lực tẩy lễ xảy ra hiện tượng.

Phải biết, Thiên Đạo được xưng là Đại Đạo đứng đầu, là đại diện Thiên Địa ý chí, là tiếp quản Thiên Địa sự tình, nó lực lượng chính là vô cùng khủng bố, coi như chỉ một tia lực lượng, đều có thể có được sức mạnh kinh người.

Lúc này đây, 3 người Sinh Trường Quân toàn thân toát ra quang minh, trên người bọn hắn xuất hiện từng đạo hoa văn kỳ lạ, giống như quang minh thiên sứ, lại giống như Thiên Đạo sứ giả.

Đỉnh đầu bọn hắn chín cái Chân Mệnh Đồ Đằng chống lên một tầng trời, bên trong tầng trời này xuất hiện một cái to lớn nguy nga Thiên Đình, bên trong có vô số thiên binh thiên tướng.

Dưới chân bọn hắn diễn hóa một mảnh thánh thổ, tựa như thánh địa một dạng, tại tên thánh địa có vô số tiên môn truyền thừa, có được vô số sinh linh quý báu.

Thân tỏa hào quang, hoàng thiên tại thượng, hậu thổ tại hạ, tay chưởng Thiên Tôn Bảo khí, tựa như quân chủ Thiên Địa một dạng.

3000 Đại Đạo quán thân, 10 vạn tiểu đạo lượn lờ, đây là trọng trưng cho Thánh Quân.

Thánh Quân, là Thánh Giả Chi Quân, là Thánh Đạo Quân Chủ.

Lúc này không thể nghỉ ngơi, 3 người bọn hắn đã là đạt tới đỉnh tiêm nhất trạng thái.

"Không tệ". Bình thân nhìn một màn này, Doanh Thiên gật đầu.

Không thể phủ nhận, ba người bọn hắn bất kỳ cái nào đều là tuyệt thế thiên tài.

"Giết".

Cả ba người đồng thanh hô, sau đó cùng nhau phát động công kích, rất có không giết được Doanh Thiên không dừng tay bộ dáng.

Lần này bọn hắn lựa chọn, chính là áp sát cận chiến, chỉ có cận thân chiến đấu mới có thể phát huy ra mạnh nhất chiến lực.

Mặc kệ là từ phạm nhân, hay là cho đến Đạo Quân, Thiên Tôn dạng này tồn tại, cận thân chiến đấu, mới là có thể bạo phát đi ra lực chiến mạnh mẽ nhất.

Cận thân chiến đấu có thể phát huy toàn bộ thực lực, nhưng cũng ẩn chứa nguy hiểm phi thường to lớn.

Bởi vì một khi chiến bại, cơ hội rút đi rất nhỏ nhoi, một mực bị kẻ địch quán lấy, tất không thể rút ra.

Lựa chọn cận thân chiến đấu, chỉ khi muốn quyết chiến sinh tử, hoặc có tự tin đánh bại kẻ địch.

Ba người Sinh Trường Quân vẫn như cũ phối hợp cực kỳ chặt chẽ. Liên tục công kích vào Doanh Thiên yếu điểm.

Công kích như vũ bão, đao, kiếm cùng cơn liên tục ra đòn trí mạng, trong nháy mắt có thể xuất ra hàng ngàn hàng vạn chiêu.

Đổi lại, Doanh Thiên hay là nhàn nhai, trong tay hắn Nguyên Sơ kiếm tùy thời mà vung vẩy.

Mỗi 1 lần vung kiếm đều sẽ hóa giải ba người kia công kích, mà lại là vừa vặn thời gian nhất định.

Một tay chấp sau lưng, một tay chấp kiếm, lộ ra một bộ phiêu dật phong thái.

Mà ba người Sinh Trường Quân, lại là thể công vũ bão, ba người thân ảnh thoát ẩn thoát hiện, liên tục đổi vị trí cho nhau.

Nhưng là càng chiến, bọn hắn lại càng kinh hãi, bởi vì bọn hắn phát hiện, Doanh Thiên cơ hồ rất nhẹ nhàng đều có thể đem bọn hắn công kích hóa giải,

mà lại tùy thời đều có thể phản kích, gây cho bọn hán vết thương.

Doanh Thiên cùng ba người kia chiến đấu cận thân, nhưng là dư ba là cực kỳ khủng bố. Mỗi lần đao kiếm chạm nhau, đều tạo ra chấn động có thể hủy diệt thiên vực, tùy tiện một đạo chiêu thức dư âm, cũng có thể đem tinh hà băng diệt.

Cũng may, tòa thế giới này do Thiên Tôn tự tay gia trì, mới có thể chống chịu bọn hán, đổi lại nếu là ở trong Thần Giới, e rằng đã sớm đem Thần Giới đánh thành mảnh nhỏ, chìm vào Hư Vô.

Cũng không biết giao chiến qua bao lâu, cũng không biết bao nhiêu tỉ chiêu thức giao thủ qua, rốt cuộc bọn hán thu tay lại.

Lấy ba người Sinh Trường Quân tu vi Thánh Quân, cho dù lúc này cũng là thâm mật. Trong cơ thể thánh lực, hay là đại đạo đều có chút hỗn loạn.

Trên người bọn hán chỉ chút vết thương, mặc dù là không nghiêm trọng, nhưng là Nguyên Sơ kiếm gây ra vết thương, cũng không phải dễ dàng chữa lành.

Lúc này, bọn hán trên thân thánh quang cũng là đã âm đạm, hiển nhiên, Thiên Đạo Chi Lực cũng đã tiêu hao đáng kể, dù sao lực lượng kia cũng không phải thuộc về bọn hán.

Có thể thấy trong mắt bọn hán nhìn nhau lộ ra vẻ kinh hãi tốt độ, thậm chí đã là có ý muốn bỏ đi.

Nhưng là đây là Thiên Đạo Chi Lệnh, bọn hán ngoại trừ hoàn thành, cũng không có cách chạy trốn.

Sinh Trường Quân không khỏi bình tĩnh nói ra: "Doanh Thiên Đế Tôn không hổ là Đế Tôn, không hổ là đã từng Thiên Địa Chân Chủ, vẫn bồi tâm phục khẩu phục".

Bất kể là Y Huyền, Độ Nhiên, hay là luôn bình tĩnh Sinh Trường Quân, bọn hán đều là nhất đẳng thiên tài, được xưng yêu nghiệt. Cho nên cũng không tránh khỏi có ngạo khí.

Nhất là Y Huyền, Độ Nhiên.

Hai người bọn hán luôn cho rằng, mình sẽ không thua kém bất kỳ ai. Tương lai bọn hán đều sẽ vấn đỉnh Thiên Tôn, cho nên sẽ không thua một cái Thiên Tôn mới trùng sinh.

Về phần Sinh Trường Quân, hán mặc dù hâm mộ, hay là thần tượng Doanh Thiên, nhưng hán cũng có ý nghĩ mình sẽ không thua kém Doanh Thiên.

Thế nhưng là hiện thực quá không như mơ, Doanh Thiên quả thực vượt quá xa bọn hán.

Doanh Thiên lúc này không khỏi mỉm cười nói ra: "Nếu như ngươi không phải Thiên Đạo người, có lẽ ta hay là sẽ nhận ngươi làm đệ tử".

Lời này, không phải tùy ý nói ra, không phải hán nhắm tới Sinh Trường Quân tư chất hay ngộ tính thiên tài, mà là tâm tính.

Hiển nhiên Sinh Trường Quân tâm tính là vừa lòng hán.

"Đế Tôn nói đùa, vẫn bồi không xứng".

"Thế nào, còn thủ đoạn gì sao". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Doanh Thiên lời còn chưa dứt, liền đã thấy trên tay bọn hán mỗi người xuất hiện một tấm phù lục. Bên trên có lấy không hiểu đạo văn.

Trên mỗi phù lục kia đều mơ hồ toát ra Thiên Tôn khí tức, nhìn qua liền biết, chính là phù lục do Thiên Tôn tự tay viết. Mà lại là chuyên môn đi đối phó hán.

Lập tức, chỉ thấy bọn hán lập tức đem phù lục hướng lên không trung dán lấy, lập tức ba tấm phù lục giống như khảm nam lên không gian một dạng. Tại chỗ không gian bị dán lên kia, lập tức từng đạo minh văn thần bí lan tỏa, đem không gian khai mở ra ba cái thông đạo.

Thông đạo khai mở đằng sau, giống như thủy triều một dạng vô cùng vô tận đại đạo pháp tắc từ bên trong ồ ạt tràn vào thế giới này. Những cái này pháp tắc, hiển nhiên là thuộc về Thiên Đạo pháp tắc.

Rốt cuộc, chịu không nổi những Thiên Đạo pháp tắc này, ba tấm phù lục cũng là vỡ nát, rốt cuộc đem thông đạo đóng lại.

Nhưng là lúc này bên trong thế giới này đã là có lấy vô số Thiên Đạo pháp tắc đi qua.

Trong chốc lát, vô số đại đạo pháp tắc đan xen cùng nhau trong khắp thế giới này, chằng chịt giống như tầng tầng lưới chồng lên nhau.

Ngay sau đó, vô số đạo pháp tắc này vậy mà hội tụ một chỗ, trong nháy mắt hình thành một thanh kiếm to lớn.

Kiếm này, toát ra bề ngỗ Thiên Địa chi uy, toát ra chí cao vô thượng uy áp, cổ uy áp kia có thể làm cho bất kỳ ai đều phải cúi đầu trước nó mà không có chút nào nảy sinh phản kháng ý niệm, nó giống như một thanh thần kiếm có thể phán xét Thiên Địa hết thảy sinh linh, có thể nắm giữ số mệnh toàn bộ sinh linh trong Thiên Địa.

Bình tĩnh nhìn hết thầy phát sinh, Doanh Thiên mỉm cười: "Thiên Đạo Phân Thân? "

"Đế Tôn quả nhiên biết nhìn hàng". Sinh Trường Quân cười đáp.

Thanh kiếm này, gọi là Thiên Đạo Thiên Kiếm, hay cũng gọi là Thiên Đạo Phân Thân. Bởi vì nó đơn giản chính là Thiên Đạo diễn hóa ra một đạo Phân Thân.

Tất nhiên không thể cùng chân chính Thiên Đạo so sánh, nhưng là uy năng tuyệt đối có thể để cho người ta kinh hãi. Đây cũng là bọn hắn mạnh nhất thủ đoạn, cũng là mạnh nhất thủ đoạn, nói tới thủ đoạn, bọn hắn không thiếu, nhưng là Thiên Đạo Chi Lực đều không có tác dụng, thủ đoạn khác sẽ ăn thua sao. Cho nên bọn hắn trực tiếp vận dụng thủ đoạn này.

Vừa rồi mở ra thông đạo kia, chính là trực tiếp thông đến Thiên Đạo, để cho Thiên Đạo pháp tắc đi qua.

Coi như Doanh Thiên lúc này, nếu là để thanh kiếm kia xuyên lên thân, cũng sẽ nguy hiểm.

P/s: Nghi lễ hơi kỹ, mọi người thông cảmv

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Thiên tôn hình bóng

Lúc này, Doanh Thiên cũng không thể không cẩn thận đối đãi, bởi vì lần này Thiên Đạo muốn giết hắn, cho nên dùng đến dạng này thủ đoạn. Tất nhiên là phải có nắm chắc.

Thiên Đạo Phân Thân, chính là dựa vào ba người Sinh Trường Quân đến điều khiển. Chỉ cần đem nó xuyên tới Doanh Thiên trên thân, liền có thể đắc thủ.

Nhưng là, muốn có thể chạm tới Doanh Thiên hay là cả một cái vấn đề lớn.

"Ừng... Ừng".

Đúng lúc này, toàn bộ thế giới này bỗng nhiên rung chuyển, pháp tắc thế giới trở nên có chút hỗn loạn.

Có thể cảm nhận được, hiện tại không gian bỗng nhiên trở nên đặc sệt, thân ở trong thế giới này sẽ cảm thấy cực kỳ khó di chuyển.

Cảm nhận một chút, Doanh Thiên liền biết được, toàn bộ thế giới này đang cấp tốc thu hẹp lại, mà là áp súc vào bên trong.

Hiển nhiên, có người bên ngoài tác động, đem tòa thế giới này áp súc lại, muốn hạn chế Doanh Thiên hành động.

Đối với dạng này thủ đoạn, Doanh Thiên cũng không có để vào mắt, hắn chỉ mỉm cười nói: "Chơi thủ đoạn không gian với ta? "

Chỉ thấy Doanh Thiên tay chỉ một cái, đại lượng không gian pháp tắc thẩm thấu vào bên trong tòa thế giới này, giống như muốn cùng người kia tranh đoạt quyền chiếm hữu thế giới này.

"Không dễ dàng như vậy". Ở bên kia Y Huyền hét lớn.

Dưới điều động của hắn, Thiên Đạo Thiên Kiếm tuôn ra Thiên Đạo pháp tắc ngưng tụ ra hàng vạn thanh kiếm khác, những thanh kiếm này tương tự Thiên Đạo Thiên Kiếm, nhưng kích thước thì nhỏ hơn rất nhiều, sau đó toàn bộ đều hướng Doanh Thiên công tới.

Doanh Thiên vô cùng bình tĩnh, hắn một tay điều động Không Gian Chi Đạo cùng người kia đối kháng, một tay huy kiếm, đem những thanh kiếm kia lao tới đều đánh tan.

Nhưng là, những thanh kiếm nhỏ kia bất quá chỉ là để Doanh Thiên bận tay một chút.

Nhân cơ hội này, 3 người Sinh Trường Quân tay kết ấn quyết, trong nháy mắt thiên biến vạn hóa vô cùng phức tạp, bọn hắn đây là liên thủ thi triển ra một loại bí pháp, muốn dùng bí pháp này đến điều động Thiên Đạo Thiên Kiếm.

"Thái Ất Tam Thanh". Cả ba người đồng thanh quát, chỉ thấy 3 đạo khí lưu khác biệt cuốn lấy bọn hắn, dưới chân bọn hắn xuất hiện một cái Thái Cực đồ án, có âm dương bát quái, trong chớp mắt dẫn động Thiên Đạo Thiên Kiếm.

Đây là Đạo Gia bí pháp, Đạo Gia, chính là tìm hiểu trực tiếp Thiên Địa huyền cơ, có được cùng Thiên Đạo tương đồng, cho nên có thể kéo điều động

được Thiên Đạo Thiên Kiếm.

Lúc này, dưới Thái Ất Tam Thanh điều động, Thiên Đạo Thiên Kiếm mới toàn lực công tới.

Thiên Kiếm to lớn ầm ầm lao tới, vô số pháp tắc khóa chặt lấy Doanh Thiên, không cho hắn trốn thoát, bất kể là lúc này Doanh Thiên nhảy ra không gian khác, trốn vào hư vô, hay là nhảy tới thế giới khác, đều không có cách nào trốn thoát một kiếm này.

Doanh Thiên lúc này mới là lật lại bàn tay thu về, hắn cũng không cùng người kia dây dưa, bởi vì trước mắt hắn có mối nguy hiểm lớn hơn.

Dù sao đây cũng là Thiên Đạo lực lượng, tuyệt không thể xem thường.

Thời điểm Doanh Thiên thu tay về, không gian lập tức áp súc lại với tốc độ cực nhanh, lấy Doanh Thiên làm trung tâm.

Phải biết, một tòa thế giới to lớn như Huyền Tinh Giới, chính là cùng Thần Giới so sánh, một khi áp súc lại, tất nhiên sẽ tạo thành cực kỳ khủng bố áp lực, hạn chế Doanh Thiên hành động.

"Xem ra các ngươi cùng Đạo Gia có chút dây dưa". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Nói đoạn, một tay Doanh Thiên thủ ấn, lập tức sau lưng hắn cũng đồng dạng xuất hiện một cái Thái Cực đồ án.

Chỉ khác là, đồ án này đầy đủ hơn rất nhiều so với đồ án của ba người kia. Chính là bao gồm Lưỡng Nghi Âm Dương, Tứ Cực, Ngũ Hành, Bát Quái.

Đây mới chân chính là Đạo Gia chi tối cao áo nghĩa Thái Cực Càn Khôn.

Nhìn thấy Doanh Thiên thi triển ra Thái Cực Càn Khôn, để cho Độ Nhiên ba người đều cảm thấy càng kinh hãi, Y Huyền không khỏi lắp bắp: "Chẳng lẽ nói, truyền thuyết kia là thật".

"Để cho các ngươi kiến thức một chút Đạo Gia chân chính". Doanh Thiên bình thản nói.

Lúc này, Doanh Thiên khí chất lại là hoàn toàn thay đổi, hẳn lúc này đạo cốt tiên phong, hào nhiên chính khí, tựa như một cái Đạo Sĩ một dạng. Nếu là để hắn mặc lên một bộ bát quái đạo bào, tay cầm phát trần, sau lưng đeo kiếm, lại cười thêm một con tiên hạc, nhất định sẽ giống một vị cao thâm đặc đạo Đạo Sĩ.

Hai ngón tay vạch một cái, từng hàng cổ lão ký tự hiện hiện, ngay sau đó hắn hô: "Vô Ngã Kiếm Trận".

Chỉ thấy từ bên trong Thái Cực đồ án sau lưng hắn tuôn ra vô cùng vô tận Huyền Hoàng Chi Khí.

Những Huyền Hoàng Chi Khí này ngưng tụ thành ức vạn thanh thần kiếm, sau đó những thanh kiếm này gia điệp lên nhau, trong chớp lát tạo thành một bức tường bằng thần kiếm. Ngăn trở Thiên Đạo Thiên Kiếm.

"Kenggg".

Kiểm trận cùng Thiên Kiếm va chạm, khiến cho kiếm khí tung hoành, vô số đạo kiếm khí hướng bốn phương tám hướng tỏa ra ngoài.

Kiểm khí cực kỳ mạnh mẽ, có thể cắt đứt thời gian, không gian, cũng có thể cắt đứt thiên địa pháp tắc.

Dạng này dư uy va chạm, đừng nói là Thần Đế, liền xem như Thanh Hư dạng này tuyệt thế Tiên Đế nếu là bị đánh trúng, cũng sẽ thân tử đạo tiêu.

Tại dưới Thiên Đạo Thiên Kiếm mãnh liệt va chạm, đem Vô Ngã Kiếm Trận kịch liệt rung chuyển.

Nhưng là, Vô Ngã Kiếm Trận hay là vẫn cản lại được Thiên Đạo Thiên Kiếm.

Nhưng là, tại thời khắc này, bên trên không gian bỗng nhiên vỡ ra, tại bên trong không gian vỡ ra kia, có thể thấy được cuồng bạo kiếp lồi ngưng tụ.

"Oanh".

Thiểm điện kiếp lồi như biển giáng xuống, trong nháy mắt phun trào đi ra ức tỉ đạo lồi kiếp đánh thẳng lên trên Doanh Thiên thân thể.

Phải biết, đây là Thiên Đạo Phá Diệt Thiên Kiếp, cơ hồ là kiếp lồi mạnh nhất.

Dưới không có ứng phó tình huống, Doanh Thiên hoàn toàn bị kiếp lồi bao phủ.

Lập tức, Vô Ngã Kiếm Trận mất đi không chế, bị Thiên Đạo Thiên Kiếm công phá đến vỡ tan. Ầm ầm hướng Doanh Thiên công tới.

Thiên Đạo Thiên Kiếm kết hợp với Thiên Đạo Phá Diệt Thiên Kiếp, đây chính là tuyệt sát.

Lúc này, Doanh Thiên cũng chỉ có thể kịp thời lấy Nguyên Sơ dẫn lấy lồi kiếp, đem ba đạo lồi kiếp oanh về phía ba người Sinh Trường Quân.

Lúc này, ba người kia cũng đã hoàn toàn tiêu hao hết sạch, vừa rồi điều động Thiên Đạo Thiên Kiếm, đã đem bọn hắn vắt kiệt, đại đạo trong cơ thể cũng hoàn toàn khô kiệt. Cho nên tuyệt nhiên không thể tránh nổi một đòn này.

Cùng lúc ba người bị Doanh Thiên phản công, Thiên Đạo Thiên Kiếm cũng hoàn toàn xuyên thẳng lên Doanh Thiên thân thể. Tạo nên một cái sáng chói mắt địa phương.

Không có ai biết trong vòng sáng kia, Doanh Thiên tình huống là như thế nào.

Bị Phá Diệt Thiên Kiếp đánh trúng, ba người Sinh Trường Quân con đều là vô cùng thê thảm, trên người vết thương chồng chất, da thịt vỡ nát, hoàn toàn không còn bộ dáng quân lâm thiên hạ như lúc đầu, nhưng là bọn hắn cũng không để ý đến mình. Mà là con mắt chăm chú nhìn về Doanh Thiên phương hướng.

Lúc này, Phá Diệt Thiên kiếp dần dần tiêu tán, Thiên Đạo Thiên Kiếm cũng đã hóa thành đại đạo pháp tắc tán đi.

Ánh sáng dần biến mất, một màn tiếp theo để ba người Sinh Trường Quân cơ hồ tuyệt vọng.

Liền ở những địa phương khác, một vài con mắt nhìn thấy cảnh này cũng đều co rụt lại.

Doanh Thiên lúc này chậm rãi bước ra, hắn trên người quần áo có chút rách rưới, tóc dài tung bay phiêu dật, trên thân lôi điện vẫn lập lòe, nhìn tựa như một vị Lôi Thần.

Cái đề cho người kinh hãi chính là xung quanh hắn tràn ngập điện.

Sau lưng hắn, Thái Cực đồ án chậm rãi xoay tròn. Quanh người xếp lấy 81 cái Thái Sơ Chân Mệnh, sau đầu treo lên một cái Nguyên Thủy Chân Mệnh rú xuống pháp tắc bảo vệ hắn.

Chưa kể xung quanh hắn mười cái vị trí, Thập Đại Linh Căn mọc lên, toát ra thần thánh khí tức, đem hắn bảo vệ.

Doanh Thiên Đạo lượn lờ xung quanh.

Ngoài ra Sinh Mệnh Tổ Phù tại ngực hắn rót vào đại lượng Sinh Mệnh lực.

Bao khóa toàn bộ chính là một cái hư ảnh Thánh Phật tám tay, có thể nói là phòng ngự tầng tầng.

Doanh Thiên lúc này nhìn giống như là một vị Sáng Thế Chân Chủ, một vị tay nắm Thiên Địa chi chủ vậy.

Nhìn một màn này, để ba người Sinh Trường Quân đều như thất thần.

"Truyền thuyết đều là thật sao, như vậy chúng ta còn đánh sao". Lúc này, Độ Nhiên trong tay đã buông kiếm, hắn hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu.

Một người Thập Đại Linh Căn đều có thể tụ tập đủ, đánh vỡ cực hạn 81 chân mệnh, mà còn là cấp cao nhất Chân Mệnh, nắm giữ Phật Gia cùng Đạo Gia chí cao vô thượng áo nghĩa, lại còn có cả Thiên Bảo, cùng với độc nhất vô nhị Đại Đạo.

Đối mặt như thế một người, để cho ai nấy đều có một cảm giác tuyệt vọng thật sâu.

Kỳ thật, đây là Doanh Thiên cố ý bày ra, hắn muốn cho những lão già kia biết, cũng muốn đem bọn hắn dọa một phen, một khi hắn toàn thịnh trở lại, nhất định sẽ là một hồi ác mộng.

Kỳ thật vừa rồi, bất kể là Thiên Kiếp hay là Thiên Đạo Thiên Kiếm, tuyệt đại đa số đều bị Doanh Thiên hấp thụ.

Thiên Kiếp có thể đến rèn luyện hắn thân thể, Thiên Đạo lực lượng có thể để hắn hồi phục một mảng lớn, cho nên tất nhiên không thể lãng phí.

Đoán chừng, một khi đem những lực lượng này luyện hóa hoàn toàn. Hắn có thể khôi phục tới ba thành thực lực.

"Chơi xong, nên tiễn các ngươi lên đường". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra, ngay sau đó hắn vùng kiếm lên.

Nhưng là thời điểm này, một cỗ cực kỳ khủng bố uy áp xuất hiện, cũng không phải một, mà là hơn mười cỗ.

Hơn mười cỗ uy áp này tập trung lên Doanh Thiên, sau đó, trong thế giới này xuất hiện từng cái thân ảnh to lớn như muốn che lấp thiên địa.

Những thân ảnh này hư vô mờ mịt, không thấy rõ mặt mũi thân thể ra sao. Nhưng là uy áp nó phát ra khiến cho Thiên Địa đều run rẩy.

Đối mặt những hình bóng này, Doanh Thiên không khỏi bật cười: "Nếu là các ngươi không ngại trả giá, đem phân thân hoặc đạo thân tới, ta còn có thể phải lui, nhưng là dựa vào mấy người các ngươi in xuống hình bóng, muốn thu thập ta không khỏi quá buồn cười".

Nhưng là hồi lâu cũng không có ai đáp lời.

Đối lại ba người Sinh Trường Quân như bất được vàng. Bọn hắn vốn nghĩ hắn phải chết không nghi ngờ, nhưng là không ngờ tại giây phút sinh tử kia.

Mấy vị Thiên Tôn vậy mà xuất thủ.

Mặc dù chỉ là Thiên Tôn in xuống hình bóng, nhưng là đây chính là Thiên Tôn, không phải bọn hần mấy cái Thánh Quân có thể suy nghĩ.

Lập tức, hơn mười Thiên Tôn hình bóng tay nhắc lên, âm âm chụp tới Doanh Thiên.

"Đây là Thần Giới, cũng không phải địa phương các ngươi có thể nghịch".

Nói đoạn, Doanh Thiên bàn tay lật lại, ức vạn phù văn trong nháy mắt hướng khắp nơi bay đi. Đồng thời hần kết một loạt ấn quyết.

....

Lúc này, chỉ thấy ở tại Thần Giới, mấy cái cổ lão truyền thuyết địa phương vậy mà âm âm bốc lên từng cột ánh sáng. Những cột sáng này xuyên phá không gian, kinh động vô số người.

"Đó là Thần Long Tổ Địa".

"Còn có Thiên Giác Nhai, Thiên Hoàng Tổ Địa".

"Nhìn, kia là Thiên Sơn".

"Liên trong Thần Đình chỗ sâu cũng có".

"Cửu Thiên cũng có".

Kinh động này, để cho Thần Giới mấy cái tồn tại vô thượng đang ẩn nấp đều mở mắt ra nhìn.

Bên trong Thần Đình, ngồi tại Đế Vị Nguyên Hoàng Thần Đế đều giật mình mở mắt.

Không chỉ hần mà toàn bộ Thần Đế cường giả đều cảm thấy Thần Giới đang biến chuyển.

"Là Thần Giới bản nguyên lực lượng đang bị điều động".

....

Trong thế giới kia, khắp nơi bốn phương tám hướng không gian vỡ ra, Thần Giới bản nguyên lực lượng điên cuồng tràn vào cùng với Thiên Tôn hình bóng chống đỡ.

Thao thao bất tuyệt lực lượng điên cuồng đối kháng. Vậy mà có thể đem Thiên Tôn hình bóng đẩy lùi.

Một lát sau, vậy mà để cho một cái hình bóng tan vỡ.

Nhìn cảnh này, Sinh Trường Quân không khỏi ngẹn họng, hần nghĩ tới một cái truyền thuyết, một cái cực kỳ ít người biết tới truyền thuyết.

"Hần..... là Thần Tổ? "

Nói ra câu này, Sinh Trường Quân không khỏi cảm thấy khó thở.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Thu Hoạch

Vô cùng vô tận Thần Lực gia trì, Doanh Thiên lúc này chính là hóa thân Thần Tổ.

Hần tựa như là vị Thần duy nhất trên thế gian, coi như trên thế gian này Thần có chết hết, Thần Đạo tuyệt lộ, nhưng hần vẫn còn, hần là vị Thần chân chính nhất đứng giữa Thiên Địa.

Lúc này, coi như chư vị Thiên Tôn in xuống hình bóng, muốn hạ Doanh Thiên cũng không có cách nào.

Đây là bản nguyên Thần Giới lực lượng, là một tòa vũ trụ chân chính lực lượng, nếu như không có được Đạo Quân trở lên chân thân đích thân tới, căn bản ngăn không nổi lực lượng này.

Dưới Thần Lực bản nguyên điên cuồng đứng mãnh, vậy mà đem từng cái Thiên Tôn hình bóng dần dần đánh tan.

Lúc này, chỉ còn 2 vị Thiên Tôn hình bóng có thể chống đỡ.

Cũng lúc này, tòa thế giới này không gian áp súc đến cực điểm, toàn bộ chỉ còn ngàn dặm nhiều.

Dưới lực áp súc kia, coi như ba người Sinh Trường Quân có là Thánh Quân, vẫn như cũ bị ép cho cơ hồ muốn bạo thể.

Bọn hắn rất muốn rời đi chiến trường này, nhưng là không thể. Bởi vì thế giới này bị chính Thiên Tôn phong tỏa, chính là để ngăn cản Doanh Thiên chạy trốn, cũng vô tình khóa chặt bọn hắn bên trong.

Mặc dù nói có Thiên Tôn muốn cứu bọn hắn ra, nhưng là chưa đến lúc, bởi vì muốn cứu bọn hắn, nhất định cần đã thông một lỗ hổng không gian, mà như thế, lấy Doanh Thiên bản lĩnh tất sẽ nhân cơ hội thoát ra.

Một khi Doanh Thiên thoát ra, bọn hắn lần này hành động coi như mất trắng.

Ba người Sinh Trường Quân cắn răng đau khổ chịu trận, trên người nhiều chỗ đã muốn nổ ra.

"Làm thế nào hắn có thể mạnh như vậy". Y Huyền không cam lòng nói ra, giờ phút này hắn buộc phải thừa nhận, bản thân kém xa Doanh Thiên tí tấp.

"Nếu không, làm sao xứng với Đế Tôn hai chữ đâu". Độ Nhiên cay đắng nói ra.

Lúc này, bọn hắn cái gì ngạo khí, cái gì tự tin đều bị đánh vỡ, không còn như lúc trước phong mang vô hạn kia.

Hiện tại, không gian áp súc đến chỉ còn có trăm dặm tả hữu liền không cách nào áp súc thêm. Bởi vì dưới tác động của Thần Lực bản nguyên, khiến cho không gian đạt đến cực hạn, nếu như sức mạnh tuyệt đối có thể ép tiếp không gian, sẽ khiến cho tòa thế giới này nổ tung.

Nhưng là cho dù nổ tung, tuyệt đối không thể khiến Doanh Thiên bỏ mạng, lấy hắn tạo nghệ không gian tuyệt thế vô song kia, cái này căn bản không có tác dụng.

Biết được điều này cho nên người kia chỉ giữ ở mức độ này, có thể khiến Doanh Thiên chậm chạp một chút.

"Hôm nay các ngươi mang đến đồ, ta liền nhận trước, sau này nhất định sẽ đem tận nơi trả lại". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Rốt cuộc, Nguyên Sơ Kiếm chỉ thiên, Doanh Thiên Đạo pháp tắc lượn lờ trên thân kiếm, cuộn cuộn khủng bố để uy từ trên thân Doanh Thiên bạo phát đi ra.

Tại dưới đế uy này, cái gì Thần Đế, Tiên Đế hay là Thánh Đế, đều không xứng với một chữ Đế kia.

Tựa hồ trên thế gian chỉ có duy nhất Doanh Thiên xưng Đế một dạng.

"Duy Đế Độc Tôn". Sinh Trường Quân không khỏi thì thào.

Hắn rốt cuộc minh bạch, vì cái lý do gì, người ta có thể gọi Doanh Thiên là Vạn Cổ Độc Đế. Bởi vì trên thế gian này, chỉ có hắn mới có thể làm đến như vậy.

Tại dưới cổ đế uy này, coi như Thiên Địa cũng chỉ là Quân Thần, đại đạo cũng chỉ là tùy tùng. Về phần sinh linh, chính là nô bộc.

"Đế Tôn Thái Thượng". Doanh Thiên quát nhẹ một câu.

Trùng điệp tuyệt thế vô song lực lượng điên cuồng gia trì lên nhau, diễn hóa thành một cái Đế Thủ oanh lên, Đế Thủ này cường đại vô song, tuyệt thế vạn cổ.

Trong nháy mắt đem hai cái còn sót lại Thiên Tôn hình bóng đánh vỡ tan.

Đây là lần thứ hai từ khi trùng sinh hắn dùng đến một chiêu này. Nhưng là hiện tại uy lực của nó xa xa vượt qua lúc trước cùng Cổ Huyền Thiên đối chiêu, bởi vì thực lực của hắn kể từ lần đó khôi phục khá nhiều, lại có Doanh Thiên Đạo gia trì, tuyệt đối là vượt xa lần kia.

Tại dưới đế thủ lực lượng, cũng đem cả tòa thế giới này oanh vỡ, đem không gian áp súc hoàn toàn vỡ đi ra, lấy tốc độ khủng khiếp khôi phục lại như ban đầu.

Quan trọng là vừa rồi, hắn để bản nguyên Thần Giới lực lượng hoàn toàn cắt đứt tòa thế giới này với người điều khiển nó.

Muốn đoạt lại, chỉ có thể hủy diệt Thần Giới, nhưng là nếu làm vậy, tất sẽ gây nên một trận đại họa.

Doanh Thiên tin tưởng người kia mặc dù tức giận cỡ nào cũng sẽ không làm thế. Cho nên hắn bình thản.

Lúc này, thế giới này hoàn toàn yên lặng, chỉ còn Doanh Thiên cùng 3 người Sinh Trường Quân.

Thế giới này hiện tại cũng đã mất đi không chế. Trở thành vô chủ.

Lúc này, Doanh Thiên mới chậm rãi đi tới trước mặt ba người Sinh Trường Quân nhân nhậm nói ra: "Thế nào, hiện tại hối hận sao".

Hối hận... cực kỳ hối hận, Y Huyền cùng Độ Nhiên hối hận chính mình ngu xuẩn nhận lời đi tới nơi này, đây nào phải cái gì trừ hại cho Thiên Đạo, đây căn bản là đi tìm chết. Ngay từ ban đầu bọn hắn đã không có cửa thắng Doanh Thiên.

Thiên Đạo chi lực, Thiên Đạo phân thân, Thiên Tôn hình bóng, Phá Diệt Thiên Kiếp đều không thể giết nổi Doanh Thiên, bọn hắn còn đánh cái rắm.

Mấy lão già kia rõ ràng là lừa bọn hắn.

Chỉ có Sinh Trường Quân lúc này lộ ra rất nhẹ nhàng nói: "Có thể một lần thấy Đế Tôn tư thái, cũng có thể được chết trong tay Đế Tôn, ta còn cái gì nuối tiếc đâu".

Sinh Trường Quân lời này coi như thật lòng, hắn sống một đời trẻ tuổi, phong mang vô hạn, đắm chìm trong sung sướng, nhưng là hắn vẫn luôn cảm thấy chính bản thân thiếu sót.

Hiện tại đâu, hắn có thể được chính người mình ngưỡng mộ nhất ra tay, cái này đối hắn không chút nào nuối tiếc.

"Chuẩn bị tốt, ta tiễn các ngươi lên đường". Doanh Thiên dứt lời, liền vung lên Nguyên Sơ Kiếm.

Kiếm quang vừa ra, lập tức đầu của Y Huyền cùng Độ Nhiên bay lên, tại dưới một kiếm này, chặt đứt bọn hắn Đại Đạo, chém tan bọn hắn Linh Hồn, cũng đem bọn hắn Chân Mệnh cắt đứt.

Một ngọn Đế Diễm rơi xuống, đem bọn hắn thân thể thiêu thành tro bụi. Từ nay vĩnh viễn biến mất trên thế gian.

"Sinh Gia có thể đi ra một cái không tệ, đáng tiếc hôm nay phải táng thân nơi này". Doanh Thiên có chút tiếc nuối.

Hắn là một người yêu tài, mà lại, hắn biết Sinh Trường Quân những lời nói hoàn toàn là thật, cũng tiếc cho một đời tuổi trẻ.

Doanh Thiên kiểm chuẩn bị vung lên, mà Sinh Trường Quân cũng đã chuẩn bị xong xuôi để chết.

Nhưng là đúng lúc này, từ sau lưng Sinh Trường Quân không gian vỡ ra, một cái to lớn đại thủ thò vào chụp lấy Sinh Trường Quân, đồng thời một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng đánh thẳng lên thân Doanh Thiên, để cho hắn bay ngược về phía sau hàng tỉ dặm.

Đại thủ kia chớp mắt bắt lấy Sinh Trường Quân sau đó lập tức thu về, Thành công cứu đi Sinh Trường Quân.

Vừa rồi, thế giới này bị chặt đứt liên kết với người điều khiển nó, khiến nó mất đi liên lạc, đồng thời đem nó tọa độ không gian dịch chuyển. Khiến cho người kia nhất thời không thể tìm lại được.

Hiển nhiên người kia sau khi mất đi liên lạc với thế giới này liền lập tức tìm kiếm trở lại. Vừa vặn có thể cứu đi Sinh Trường Quân.

"Một cái hạt giống tốt, là không đành lòng vứt bỏ, vậy mà chịu bỏ ra đại giới cứu đi". Doanh Thiên lúc này trên khóe miệng chảy xuống một giọt máu.

Hiển nhiên vừa rồi dưới đại thủ kia công kích, hắn là bị thương. Nhưng là không có ai hay, trên khóe miệng chảy máu kia, là một cái như có như không nụ cười kỳ lạ.

Lúc này, trôi nổi bên trong thế giới này ngoại trừ 3 kiện Thiên Tôn Bảo Khí cùng với Y Huyền và Độ Nhiên Chân Mệnh.

Ba kiện Thiên Tôn Bảo Khí trong đó của Y Huyền và Độ Nhiên là Doanh Thiên lưu lại, dù sao đây cũng là hàng tốt, coi như hắn không để vào mắt, nhưng là người bên cạnh hắn còn thiếu đâu.

Về phần những đồ vật khác của hai người này thì đều đã bị Đế Diễm thiêu thành tro. Dù sao lần này hành động bọn hắn cũng không có mang theo cái gì.

Về phần Thiên Dương Đạo, là do bị rút lại, nếu là chần chừ dù chỉ một chút để thu lại, Doanh Thiên lập tức có thể để Sinh Trường Quân hoàn toàn mất đi cơ hội sống, cho nên bọn hắn dứt khoát vứt bỏ.

Còn Chân Mệnh của Y Huyền và Độ Nhiên, Doanh Thiên là đem nó liên kết với chủ nhân trước tiên chặt đứt sau đó lưu lại, cũng không có đem nó hủy diệt.

Những Chân Mệnh này Doanh Thiên mặc dù không để vào mắt, nhưng là hắn vẫn thu vào, sắp tới hắn cần dùng.

Trận chiến này, Doanh Thiên coi như bị thương không nhẹ. Nhưng là thu hoạch tương đối khổng lồ.

Hấp thu Phá Diệt Thiên Kiếp cùng với Thiên Đạo chi lực, để cho hắn tiêu hóa hoàn toàn có thể khiến cho hắn khôi phục tới ba thành thực lực. Thêm vào đó là ba món Thiên Tôn Bảo Khí.

Ngoài ra còn một món giá trị lớn nhất, chính là tòa thế giới này.

Phải biết, tòa Huyền Tinh Giới này thuộc về Huyền Minh Thiên Tôn, Huyền Minh Thiên Tôn vì luyện chế ra tòa thế giới này mà hao tổn không ít công sức cùng năm tháng, có thể cùng một tòa Đại Vũ Trụ so sánh. Giá trị của nó xa xa vượt qua Thiên Tôn Bảo Khí.

Với lại, vừa rồi người khổng chế tòa thế giới này cũng không phải Huyền Minh Thiên Tôn, nếu không cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Về phần nguyên nhân trong đó, Doanh Thiên cũng đã lờ mờ đoán ra.

...

Nguyệt Nhi nằm chán ngồi bên cạnh Doanh Thiên một bộ ngáp ngủ, đoàn hộ tống này đã đi tới gần một ngày, tốc độ quá chậm, khiến cho nàng có chút chán chán.

Lúc này, nàng nhìn qua Doanh Thiên, không biết từ bao giờ trên tay hắn xuất hiện một vật giống như một cái thủy tinh cầu một dạng.

Bên trong thủy tinh cầu này có lấy từng cái Thiên Vực hình dáng, có đầy đủ nhật, nguyệt, tinh thần, lộ ra rất đẹp đẽ.

Doanh Thiên lúc này tay cầm thủy tinh cầu kia tung lên rồi lại bắt lấy, lộ ra khá mệt mỏi.

Vừa rồi hắn biến mất, sau đó lại xuất hiện, nhưng là không hề có ai phát giác cái gì bất thường, ngoại trừ vừa rồi Thần Giới xảy ra một chút chuyện kỳ lạ, nhưng là bọn hắn cũng khó có thể thắc mắc nhiều, mọi chuyện diễn ra cực kỳ bình thường. Không ai biết vừa rồi đã xảy ra một trận kinh thiên động địa chiến đấu.

"Oa, sư tôn, ngươi có đồ chơi gì, cho ta xem".

Doanh Thiên cũng không có giữ, hắn đưa cho Nguyệt Nhi nghịch ngợm một hồi.

"Sư tôn, đồ chơi này có tác dụng gì".

"Ném người, không ưa kẻ nào liền đem ném chết hắn". Doanh Thiên bật cười.

...

"Không nghĩ tới, hắn tại Thần Giới lưu lại dạng này thủ đoạn, lần này thất thủ, e rằng sau này muốn ra tay sẽ càng khó".

Tại Thiên Đạo chỗ kia, một cái mờ mịt thân ảnh nói ra.

"Nếu không, để ta không tiếc đại giới giáng lâm Thần Giới, nhất định có thể gạt bỏ hắn". Một cái thân ảnh khác nói ra.

Lúc này, một cái giả nua thanh âm vang lên: "Không nên, làm như vậy chỉ thiệt vào thân, nếu là để Thiên Địa cản trở, vậy ngươi coi như xong, hiện tại chỉ có thể chờ hắn đăng lâm mà thôi".

...

Rốt cuộc, xuất hiện trước mắt đám người Doanh Thiên, là một tòa to lớn vô cùng đại lục.

Tòa đại lục so với trước đó Viêm Thần Đại Lục có được một nửa diện tích. Đại lục này chính là Thần Lôi Đại Lục.

Từ xa xa nhìn liền có thể thấy được, chính giữa Thần Lôi Đại Lục có một tòa to lớn Thần Sơn.

Tòa Thần Sơn này sừng sững chiếm giữ cao nhất vị trí, cao đến không thể ngược nhìn.

Dưới chân Thần Sơn có thể nhìn thấy san sát nhau từng cái ô vuông nhỏ. Mà nếu nhìn kỹ liền phát hiện, những ô vuông nhỏ kia chính là từng tòa to lớn Thần Thành.

Mà lại, tòa Thần Sơn kia lôi điện lập lòe, tựa hồ quanh năm suốt tháng đều có lôi điện quán quanh không tiêu tán. Đây chính là Thần Lôi Sơn tổng đàn.

"Đại nhân, đã tới Thần Lôi Sơn". Một vị Thần Vương lúc này chạy lại bẩm báo.

Doanh Thiên đưa mắt liếc một chút đỉnh núi kia nói: "Không tồi".

Vị Thần Vương kia có chút khó hiểu Doanh Thiên lời nói, nhưng là cũng không có hỏi nhiều, liền lui về. Chuẩn bị đáp xuống Thần Lôi Sơn.

Tại đoàn hộ tống bay ngang trời thời điểm. Liên kinh động không ít tu sĩ bên dưới.

"Là vị lão tổ Thần Tôn nào xuất hành trở về, vậy mà để ba vị Thần Vương lão tổ hộ giá". Có tu sĩ không khỏi giật mình.

Bạn hẳn vốn nghĩ. Nếu là để Thần Vương tùy hành, đương nhiên chỉ có Thần Tôn trở lên mới có tư cách này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Truyền thuyết thần lôi

Tại thời điểm đi vào Thần Lôi Đại Lục, liền có thể cảm nhận khắp nơi trong thiên địa đều tràn ngập lôi điện khí tức, toàn bộ Thần Lôi Đại Lục đều được bao phủ bởi lôi điện vậy.

Đoàn hộ tống của Doanh Thiên cũng không có đáp xuống chân Thần Lôi Sơn. Mà là trực tiếp hướng gần đỉnh núi bay đi.

Càng là đến gần Thần Lôi Sơn, lôi điện uy lực sẽ càng lớn. Có thể nghe thấy từng tiếng lôi điện "xẹt... xẹt" lướt qua, tùy thời cũng có thể nghe thấy từng tiếng sấm chớp ì ùng trên bầu trời. Hoặc là đánh lên trên từng tòa công trình kiến trúc khiến nó tóe ra tia lửa đỏ rực.

Tại gần đỉnh núi, có lấy một tòa to lớn Thần Thành, tòa Thần Thành này chỉ ít lớn gấp mấy lần những tòa Thần Thành bên dưới chân núi.

Lúc này, tòa Thần Thành này phi thường náo nhiệt, bởi vì hôm nay bọn hắn tiếp đón một vị đại nhân vật.

Lúc này, hai bên đường lơ lửng lấy thành hàng lối cường giả, đều là cấp bậc trưởng lão Thiên Thần Cảnh xếp hàng chờ đợi. Có tới hơn vạn người.

Tại trước một tòa Thần Điện thì càng là có lấy hơn ngàn vị Thần Vương đã đứng đợi sẵn, tràng diện có thể nói là rất lớn.

Đoàn xa giá của Doanh Thiên chậm rãi đi qua, sau đó hạ xuống trước Thần Điện kia.

Lúc này một vị Thần Tôn tự mình lại gần đón Doanh Thiên xuống.

Nhìn thấy náo nhiệt như vậy tràng diện, Tuyết Ngạo Linh, Tử Nghiên đều cảm thấy một cổ kỳ lạ ý vị, tất nhiên những người này chào đón không phải các nàng, nhưng là có thể hưởng thụ một chút vinh hạnh này cũng đủ.

Về phần Nguyệt Nhi, chính là một bộ vui vẻ hào hứng, ngó dọc ngó nghiêng, rất là năng động.

Doanh Thiên thì là bình thản, mặc dù hắn không thích màu mè, nhưng là dù sao người ta là tiếp đón, hắn cũng không có trách móc gì.

Vị Thần Tôn kia cung kính cúi người thật sâu nói: "Cung nghênh Đại Nhân giá lâm Thần Lôi Sơn, mời đại nhân...".

Nói đoạn, chỉ thấy có hai cái Chân Thần chạy tới, đem một tấm thảm đỏ trải dài từ xa giá cho đến Thần Điện.

Doanh Thiên gật đầu, sau đó bước xuống, tùy ý mà đi, rất có một vị Đế Vương bộ dáng.

Cái này không lạ, dù sao hắn hay là Đế Tôn.

Vào đến đại điện to lớn kia. Bên trong chính là đủ loại màu sắc, đã có bày lên đại yến, các loại thần nữ nhảy múa, lộ ra một bộ rất hoan lạc vui vẻ.

Nhìn thấy những cảnh này, Doanh Thiên cũng không khỏi buồn cười, cái này nào phải cái gì tiếp đón đại sự, rõ ràng là muốn mời hắn ăn chơi mà.

Doanh Thiên vẫy Sở Thanh Lăng, sau đó nói với nàng vài câu.

Lập tức, một lát sau, nàng dẫn hắn đi vào một cái tầm cung, tầm cung này là chuẩn bị sẵn cho hắn, Doanh Thiên đi vào liền lập tức nằm trên một cái đệm dài, tựa hồ rất mệt mỏi bộ dáng.

Trận chiến vừa rồi quả thực để cho hắn cảm thấy uể oải, cần phải nghỉ ngơi một chút.

Về phần bên ngoài đại yến kia, liền để Nguyệt Nhi các nàng hưởng vậy.

Sở Thanh Lăng hiểu ý Doanh Thiên, cũng không tiếp tục làm phiền, mà là lui ra ngoài.

Lúc này, Doanh Thiên chính thức chìm vào giấc ngủ, hắn ngủ lần này chính là ngủ say, ngủ đến ngon lành.

Từ khi trùng sinh đến hiện tại, hắn tinh thần vẫn luôn ở một môi trạng thái, mặc dù có ngủ qua mấy lần, nhưng đều là nửa giấc, hắn lần này muốn nghỉ ngơi một lần thật đã. Tiếp đó muốn làm gì đều có thể, dù sao thời gian đến Thần Thú Phần còn dài.

Bên ngoài, có một người vốn dĩ định tiến vào bái kiến, nhưng là nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng ngủ say kia. Hắn cũng là nhịn xuống không dám làm

phiên.

Ai biết được, chẳng may chọc giận vị này, để hấn xuống tay đem Thần Lôi Sơn hủy đi, vậy liền quá oan uổng.

Bởi vì sợ có người chẳng may đem Doanh Thiên chọc giận. Nên đã ban lệnh xuống, cấm toàn bộ đệ tử bén mảng tới tòa tẩm cung này, cũng đã cấm dặn đệ tử các loại nếu nhìn thấy hấn tốt nhất liền đi đường vòng.

Đại yển linh đình qua đi, mặc dù Doanh Thiên không có tham gia, nhưng là Nguyệt Nhi các nàng đều tận hưởng cho đủ.

Các loại thần quả, thần tửu trân quý, các loại hi thể đồ ăn bày biện, để các nàng một trận đánh chén no nê.

Sở Thanh Lăng lấy chủ nhà thân phận, sau khi ăn uống no say, chính là đưa các nàng một vòng dạo chơi quanh Thần Lôi Sơn.

Thần Lôi Sơn cũng không phải chỉ có duy nhất một tòa Thần Thành bên trên này. Mà là khắp trên núi đều có lấy kiến trúc san sát nhau, ẩn trong tán cây mà xây dựng.

Quan trọng là, phong cảnh phi thường duy mỹ.

Đặc biệt nhất có lẽ chính là bầu trời, tại trên Thần Lôi Sơn bầu trời có màu tím xanh, lôi điện nhằng nhịt tùy thời đều ở trên đầu qua lại.

Trên núi các loại phi cầm thú thú dường như cũng đều chịu ảnh hưởng, nào là các loại Lôi Điều, Lôi Báo, Lôi Hồ.....

Tóm lại, ở trên Thần Lôi Sơn này, mỗi một nhánh cây ngọn cỏ, một viên đá hay là các loại ma thú đều tràn ngập lôi tính.

Liền từng cái ao hồ cũng có thể nhìn thấy lôi điện bên dưới.

Nhìn những cảnh này để cho Nguyệt Nhi không khỏi mở mang tầm mắt, dù sao nàng cũng chưa có gặp nhiều cái kỳ lạ như vậy cảnh tượng.

"Thanh Lăng tí ti, làm sao nơi này khắp nơi đều có lôi điện vậy". Nguyệt Nhi đối với vấn đề này phi thường thắc mắc.

Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên cũng đều rất tò mò.

Liền ngay cả Tiểu Hùng con gấu kia cũng lộ ra một cái bộ dáng suy tư.

Sở Thanh Lăng lúc này mỉm cười:"Nói đến vấn đề này, chính là phải kể đến Thần Lôi Sơn truyền thuyết bắt đầu".

"Truyền thuyết sao, mau kể, ta tò mò quá". Nguyệt Nhi vội vàng giục.

Sở Thanh Lăng cũng là mỉm cười vui vẻ kể một chút:"Tại trong truyền thuyết mà tổ sư sáng lập Thần Lôi Sơn để lại kia, cũng không biết là thời gian nào, có lẽ là từ kỷ nguyên trước, cũng không có Thần Lôi Đại Lục, càng không có Thần Lôi Sơn, toàn bộ Thần Lôi Đại Lục chỉ là một cái mảnh vỡ của một tòa to lớn hơn đại lục, lúc ấy là một tòa siêu cấp thế lực".

Dừng một chút nàng lại nói tiếp:"Cũng không biết là trải qua dạng gì biến cố, tòa đại lục kia bị đánh vỡ tan thành nhiều mảnh, một mảnh trong đó chính là Thần Lôi Đại Lục hiện tại, sau đó trải qua năm tháng mới xuất hiện ngọn núi này, cho đến một ngày từ trên thiên khung một đạo Thần Lôi oanh xuống đỉnh núi mới tạo nên cái này tình cảnh".

Vừa nói, Sở Thanh Lăng vừa chỉ lên đỉnh núi, chỉ thấy ở đó lôi điện ngập tràn, dày đặc cuồng bạo, coi như Thần Vương cũng không dám tùy tiện đi lên.

"Chẳng lẽ nói, đạo Thần Lôi kia vẫn còn tồn tại trên núi sao". Tử Nghiên không khỏi ngạc nhiên. Bởi vì Thần Lôi Sơn trải qua vô số tuế nguyệt, nếu là không có cái gì đặc biệt làm sao có thể lưu lại một đạo Thần Lôi đâu.

Sở Thanh Lăng gật đầu đáp:"Chính là, Tổ Sư của Thần Lôi Sơn tình cờ phát hiện mảnh đại lục này, cảm thấy đây là một mảnh bảo địa, bèn đặt căn cơ ở đây, xây dựng lên Thần Lôi Sơn hiện tại, nơi này phi thường thích hợp cho tu sĩ tu luyện Lôi Điện Chi Đạo. Đặc biệt là, tại một số thời điểm, trong Thần Giới các loại Thần Lôi sẽ ở đỉnh Thần Lôi Sơn tiến đến".

Năm xưa, Tổ Sư của Thần Lôi Sơn tìm thấy Thần Lôi Đại Lục, hấn ở đây năm tháng tu luyện cùng cảm ngộ Lôi Điện Chi Đạo, rốt cuộc đại thành tu thành Thần Đế, nhất cử đăng thiên.

Từ đó Thần Lôi Sơn trở thành danh chấn Thần Giới thế lực.

Thần Lôi Sơn rất đặc biệt, ở nơi này các loại Lôi Điện Chi Đạo pháp tắc dày đặc, ở đây tu luyện cùng cảm ngộ Lôi Điện Chi Đạo cũng rất dễ dàng, cho nên trở thành thánh địa cho tu sĩ tu luyện Lôi Điện Chi Đạo.

Thêm vào đó, tại đỉnh núi kia thường thường sẽ tụ hội các loại Thần Lôi từ khắp Thần Giới, nếu là có cơ duyên, thậm chí có thể đạt được một loại Thần Lôi tán đồng nhận chủ, cho nên rất nhiều người đổ mắt.

Năm đó có từng tôn Thần Đế tọa trấn, Thần Lôi Sơn không ai dám động. Nhưng là sau đó, Thần Lôi Sơn xuống dốc, không còn có Thần Đế tọa trấn, đã dẫn tới không biết bao nhiêu kẻ muốn tới cướp đoạt, đã từng trải qua nhiều lần đại họa gần như diệt môn.

Nhưng là không rõ vì sao, Thần Lôi Sơn vẫn là gắng gượng qua được tai nạn, và cũng không có bị người cướp đi Thần Lôi Sơn, hiện tại mặc dù đã mất đi năm đó vinh quang, nhưng vẫn là có thể coi là một cái đại thế lực.

Có truyền ngôn nói, năm đó hơn mười vị Thần Đế cùng nhau giáng lâm Thần Lôi Sơn đỉnh, kết quả đều là trắng tay quay về, sau đó truyền ra ngoài, đơn giản là vì không ai có thể tiếp cận đỉnh núi bên trong, dù là Thần Đế cũng không thể.

Thậm chí có một vị vô cùng cường đại Thần Đế đã dùng đại thần thông muốn bùng đi Thần Lôi Sơn, kết quả là bị trên đỉnh núi lôi điện oanh cho chết thảm.

Nghe Sở Thanh Lăng say xua kể cũng đét cho Nguyệt Nhi cảm thấy rất hứng thú vội nói:"Chẳng lẽ, từ xưa tới nay không có ai có thể đi vào trong đỉnh núi".

"Có một người". Sở Thanh Lăng trình trọng đáp.

"Ai nha? "

"Thiên Đồ Thần Đế". Sở Thanh Lăng có chút ngưỡng mộ.

"Là vị Thần Đế duy nhất có 81 Chân Mệnh kia". Tuyết Ngạo Linh kinh ngạc, hiển nhiên nàng thật không nghĩ tới chuyện này.

"Đúng thế, năm đó Thiên Đồ Thần Đế đã từng giả lâm qua đỉnh núi, hắn cũng đi vào được, chỉ là sau khi đi ra cũng không lấy ra cái gì, chỉ buông lại một câu nói cho chúng ta mấy vị lão tổ". Sở Thanh Lăng gật đầu.

"Câu nói thế nào".

"Đã vỡ".

"Đã vỡ?.. Vậy là ý gì?".

"Không biết, cũng không ai biết"

Đúng lúc này, một cái thanh âm vang lên.

"Đúng là đã vỡ".

Đám người Sở Thanh Lăng giật mình quay lại, chỉ thấy không biết từ lúc này Doanh Thiên đã đi đến gần, hắn đôi mắt nhìn lên đỉnh núi kia nói ra.

Kỳ thật, đây chỉ là một tia ý chí của Doanh Thiên biến thành mà thôi, hắn chân thân vẫn là đang ngủ say, hoàn toàn không để ý đến nơi này sự tình, hắn để một tia ý chí đi ra chính là muốn nhìn một chút đỉnh núi kia, hắn với đồ vật trên đỉnh núi phi thường có hứng thú, nhưng là cũng không vội.

"Sur Tôn, Ngươi biết sao". Nguyệt Nhi hớn hờ hỏi tới

"Đương nhiên biết". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Nhanh nhanh nói nghe một chút".

"Không nói". Doanh Thiên lắc đầu cười cười.

Cái này để không chỉ Nguyệt Nhi, ngay cả Sở Thanh Lăng cũng đều có chút thất vọng.

Dù sao nàng thân là truyền nhân Thần Lôi Sơn, đương nhiên muốn biết, rốt cuộc trên đỉnh núi có gì, và Thiên Đồ Thần Đế lưu lại câu nói kia có ý gì. Thế nhưng là Doanh Thiên không muốn nói, nàng cũng không có cách nào.

Nhìn Nguyệt Nhi bộ dáng thất vọng kia, Doanh Thiên bèn cười nói tiếp:"Muốn biết, chính là đi lên xem".

"Đi lên?". Sở Thanh Lăng giật mình.

Khó trách nàng giật mình như vậy, bởi vì đỉnh núi bên trong liên Thần Đế cũng không thể đi vào, các nàng bắt quá vài cái tiểu Thần, làm sao đi lên đâu.

"Lúc nào rảnh liền đi". Doanh Thiên cười cười nói, sau đó phiêu tán biến mất.

Thật ra, Doanh Thiên tia ý chí này vừa rồi đã đi một vòng quang đỉnh núi, dò xét một chút đồ vật, nhưng là cũng không có đi vào đỉnh núi bên trong.

Bởi vì hắn tia ý chí này cực kỳ yếu ớt, cũng chỉ tương đương 1 cái Thần cảnh tu sĩ bình thường. Cho nên không thể đi vào đỉnh núi. Chờ chân thân của hắn ngủ dậy lại đi liền không muộn.

P/s: nói một chút, Đỉnh núi cùng bên trong đỉnh núi khác nhau nha mọi người,v, sợ mọi người đọc qua thấy khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Di Huyền Tông Đến

Mười hai ngày.

Doanh Thiên chính xác đã ngủ mười hai ngày, hôm nay hắn mới tỉnh dậy.

Lúc này, hắn đi ra ngoài, vươn vai một lượt, hít thở một chút không khí trong lành, thư giãn gân cốt một chút.

Thậm chí, có thể nghe thấy trong cơ thể hắn phát ra tiếng động cực kỳ mãnh liệt, tựa như bên trong thân thể hắn có từng đầu giao long đang va chạm vậy.

Hắn chậm rãi đem ra một bầu rượu, rượu này chính là lúc trước pha lấy ba loại thánh tửu kia.

Doanh Thiên lập tức uống xuống một ngụm lớn.

Sáng khoái, cực kỳ sáng khoái, trải qua mười hai ngày say giấc, Doanh Thiên chính là cảm thấy tinh thần ý chí biến chuyển rất tốt.

Mười hai ngày này, Thập Đại Linh Căn liên tục uẩn dưỡng hắn linh hồn, cũng để cho hắn điều tức lại chính mình trạng thái, để cho hắn tinh thần trở nên sung mãn. Không còn mệt mỏi như trước.

Doanh Thiên đi tới bên cạnh một cái hồ lớn, giữa hồ dựng lên một cái đình nghỉ mát, trong hồ các loại trân quý thủy ngư bơi lội, thân liên từng đóa tỏa ra quang mang vô cùng đẹp đẽ.

Hắn không có chần chừ, lập tức tiến tới cái đình nghỉ mát này.

Lúc này, tại bên trong, chỉ có một bộ bàn ghế đá, bên trên bàn bày lấy một bàn cờ đã xếp sẵn, ngoài ra còn một đĩa hoa quả, tất nhiên là cực kỳ trân quý hoa quả.

Doanh Thiên mỉm cười nhìn bàn cờ này một chút, sau hắn nhẹ nhàng nhấc lên một quân cờ đặt xuống.

Hắn đặt xuống quân cờ kia thời điểm, lập tức bàn cờ trở nên biến hóa khôn lường, lúc này bàn cờ đã không còn là bàn cờ, mà là đại đạo luân chuyển, từng con cờ giống như đại đạo pháp tắc xen kẽ cực kỳ huyền ảo mà kết nối với nhau.

"Không nghĩ tới, đại nhân kỳ thủ lại như vậy cao siêu".

Lúc này, một cái thân ảnh đã xuất hiện bên trong đình. Hắn lộ ra một vẻ kích động nhìn chằm chằm bàn cờ kia nói ra: "Tiêu nhân tổn hao năm vạn năm, đều chưa có thể giải được cái này thế cờ, vậy mà đại nhân chỉ cần một nước đầu".

Người này, chính là lão già lúc trước đánh cờ cùng Xà Ảnh, hắn cũng chính là Thần Lô Sơn Chủ Sở Kiến Phong.

Sở Kiến Phong tu vi thực lực không tệ, chính là Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên.

Người ngoài vốn nghĩ hắn bất quá là tiếp cận Thần Hoàng mà thôi, nhưng rất ít người biết, hắn đã là Thần Hoàng từ lâu.

"Chẳng lẽ, Xà Ảnh tiểu tử kia không có giúp ngươi giải". Doanh Thiên không khỏi bật cười.

"Xà Ảnh tiên bối nói, ngài ấy không dám múa rìu qua mắt đại nhân". Sở Kiến Phong không khỏi cười khổ.

Nghe vậy, Doanh Thiên không khỏi lắc đầu: "Hắn hay là quá cẩn thận, cẩn thận đến nhất".

Tất nhiên Doanh Thiên bên trong lời nói là có cái khác ý. Chỉ là Sở Kiến Phong không hiểu mà thôi.

Doanh Thiên chậm rãi ngồi xuống ghế đá, nhìn một chút bàn cờ này rồi nói tiếp: "Bàn cờ này không tệ, coi như đồ tốt".

"Đại nhân chê cười, bàn cờ này từ khi tổ sư khai sơn đến nay, cũng chưa có người giải được qua". Sở Kiến Phong không khỏi xấu hổ.

Bàn cờ này lai lịch không nhỏ. Rất thần bí, là tổ sư khai sơn của Thần Lô Sơn lưu lại cho hậu nhân. Cũng chỉ có Thần Lô Sơn Chủ mỗi đời mới có thể được phép cầm đến. Nói rằng "Giải được bàn cờ này, Thần Lô Sơn nhất định nhất phi trùng thiên".

Chỉ là trải qua vô số năm tháng đến nay, trải qua nhiều đời Thần Lôi Sơn Chủ, cũng chưa có người giải được.

Doanh Thiên không khỏi gật đầu nói: "Bàn cờ này lai lịch không tệ, bên trong cất giấu áo nghĩa rất nghịch thiên, nếu là có thể ngộ ra tới, vậy liền tốt".

Sở Kiến Phong không khỏi cảm thấy có chút tiếc nuối, dù sao hắn cũng không giải được bên trong bàn cờ này thâm ảo.

Phải biết, chỉ có người giải cờ mới có thể lĩnh ngộ bên trong ảo diệu. Coi như Doanh Thiên tại trước mặt Sở Kiến Phong giải cờ, thì Sở Kiến Phong cũng không hiểu.

"Hậu thế bất tài, đến nay còn chưa có người có thể giải, cũng không biết phải chờ đến năm tháng nào". Sở Kiến Phong có chút buồn rầu nói ra.

"Người đây là đang kể khổ? ". Doanh Thiên bật cười.

"Không, tiểu nhân thật không giám". Sở Kiến Phong vội đáp. Dừng một chút, hắn lại nói tiếp: "Đại nhân đã nhìn qua đỉnh núi sao? ".

"Nhìn qua".

"Vậy đại nhân có hứng thú sao".

"Có hứng thú, cũng không". Doanh Thiên trả lời một câu.

Mặc dù có chút khó hiểu, nhưng là Sở Kiến Phong cũng không có lại đi hỏi nhiều về vấn đề kia, hắn liền chuyển qua chủ đề khác.

"Không biết đại nhân lần này đi Thần Thú Phần làm gì nha". Sở Kiến Phong cười cười hỏi.

"Đi nhìn một chút mà thôi, có chuyện gì sao". Doanh Thiên hời hợt đáp.

Lúc này, Sở Kiến Phong mới lộ ra có chút xấu hổ xoa xoa hai bàn tay chậm rãi nói: "Nhà tiểu nhân nhà đầu kia đến nay còn chưa có lịch luyện nhiều, không biết đại nhân có thể hay không dắt ngài theo một chút".

Sở Kiến Phong lần này là muốn nhân cơ hội, để cho Sở Thanh Lăng có thể được đi bên cạnh Doanh Thiên một chút, tiện thể tại Thần Thú Phần kiếm một chút cơ duyên.

"Có thể". Doanh Thiên không khỏi nhìn nhiều Sở Thanh Lăng một chút, để hắn không dám ngáng đầu.

"Lại nói, có lẽ một thế này, ngài có thể giải được". Doanh Thiên bồi thêm một câu.

Nghe đến câu nói này, Sở Kiến Phong giống như bắt được vàng một dạng, khuôn mặt già nua kia nở lên nụ cười sán lạn nói: "Đại nhân lời này là thật".

"Ta trước nay chưa có nói đùa qua".

Đạt được Doanh Thiên khẳng định, Sở Kiến Phong trong lòng coi như thoải mái, nếu là Sở Thanh Lăng có thể giải được thế cờ này, thì một thế này, Thần Lôi Sơn, nhất định có thể đi ra một tôn Thần Đế, lúc đó, có thể lần nữa thấy lại vinh quang năm xưa.

....

Lúc này, bên ngoài Thần Lôi Sơn xuất hiện một chiếc to lớn Thần Hạm.

Thần Hạm này tựa như một tòa khổng lồ thành trì đang cấp tốc hướng Thần Lôi Sơn tiến đến.

Bên trên Thần Hạm lúc này, đang đứng lấy 20 người, 20 người này trên thân khí tức cực kỳ cường đại, đều đạt tới Thần Vương cảnh giới.

Nhưng là, đứng chính giữa đám người này là một cái trẻ tuổi thanh niên.

Thanh niên này khuôn mặt tuấn mỹ, lộ ra có chút yêu dị, hãn dạng này khuôn mặt càng là giống một cái nữ nhân, nhưng là nhìn lại hắn hoàn toàn cân đối, đồng tử thanh niên này có màu đỏ như máu. Thêm vào đó là trên mặt hắn bên phải có lấy một chút hoa văn cũng màu đỏ.

Những hoa văn này càng làm cho hắn trở nên đẹp hơn.

Lúc này, bên cạnh hắn một vị trung niên Thần Vương lên tiếng: "Thiếu chủ, lần này đến không biết bọn hắn có hay không chịu đáp ứng".

"Cảnh thúc yên tâm, lần này nhất định thành công, với nha đầu kia tính khí nhất định có thể lợi dụng điểm này". Thanh niên này lên tiếng. Trên miệng treo lấy một nụ cười nam hiểm.

Rốt cuộc, chiếc Thần Hạm này tiến vào Thần Lôi Đại Lục, lấy tốc độ nhanh hướng Thần Lôi Sơn tòa thành kia thẳng tiến.

Lúc chiếc Thần Hạm này vút qua. Không ít người đều giật mình nhìn lên.

Có người nhìn trên Thần Hạm là cờ giật mình nói ra: "Là Dị Huyền Tông, không biết tới có chuyện gì".

Cũng khó trách bọn hắn ngạc nhiên, bởi vì hơn một ngàn năm nay, Dị Huyền Tông cùng Thần Lôi Sơn liên tục có xích mích, mặc dù còn chưa có đạt đến chiến tranh tình trạng, nhưng là cả hai bên đều không có ưa gì nhau.

Dị Huyền Tông cũng là tam lưu thế lực đứng đầu, thực lực tổng thể đều không chút nào thua kém Thần Lôi Sơn. Thậm chí còn mạnh hơn một đoạn.

Thần Lôi Sơn cùng Dị Huyền Tông vốn dĩ gần nhau, mỗi bên cai quản mấy cái thiên vực, địa phận cũng sát gần nhau, vốn dĩ là hòa bình, nhưng là thời gian gần đây, tại biên giới kia thường xuyên xảy ra tranh chấp. Thậm chí dẫn đến chiến đấu cỡ nhỏ gây nên thương vong. Vì thế Thần Lôi Sơn đệ tử chính là căm ghét Dị Huyền Tông.

Rốt cuộc, chiếc Thần Hạm kia đậu tại bên ngoài Thần Thành mấy chục dặm.

Lúc này, Thần Lôi Sơn mấy vị Thần Vương đã đi ra đón lấy.

Đi đầu là Ung Chính, hắn là một cái tương đối cường đại Thần Vương, đã đạt tới Nhị Trọng Thiên.

Ung Chính nhìn bên trên Thần Hạm ngữ khí bình thản nói ra: "Không biết hôm nay Dị Huyền Tông chư vị giáng lâm là có cái gì đại sự đâu".

Lúc này, Thanh niên trên Thần Hạm mới đi ra chấp tay nói: "Ung đại thúc nói quá, cũng không có gì đại sự, bất quá đúng là có chút chuyện cùng quý sơn bàn bạc".

Nhìn thấy thanh niên này, Ung Chính không khỏi ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới, Dị Huyền Tông vị thiếu chủ này sẽ đích thân tới.

"Nếu vậy, mời chư vị vào thành".

....

Sở Thanh Lăng cùng mấy người Từ Nghiên đang một chỗ dạo chơi, nói đến chính là vui vẻ.

Đúng lúc này, một cái nữ hoàn hót hải chạy tới.

Nhìn thấy nha hoàn này bộ dáng, Sở Thanh Lăng liền biết có chuyện bèn hỏi: "Có chuyện gì sao".

"Tiểu thư, Dị Huyền Tông có người tới". Nha hoàn này vội nói.

"Là ai đến? ". Sở Thanh Lăng giọng lạnh xuống, dù sao nàng đối với Dị Huyền Tông không chút nào hảo cảm. Mấy năm này có không ít người của Thần Lôi Sơn chết trong tay Dị Huyền Tông.

"Là thiếu chủ của bọn hắn".

"Thành Đô?, hắn tới đây làm gì". Sở Thanh Lăng nhíu mày hỏi.

"Nghe nói, là tới cầu hôn tiểu thư người". Nha hoàn kia có chút ấp úng nói ra.

"Cái gì, hắn muốn cầu hôn ta, bọn hắn đây là âm mưu gì". Sở Thanh Lăng không khỏi phát lạnh.

Bình thường nói, hai phái mặc dù có chút mâu thuẫn, nhưng là còn chưa có đến tình trạng không chết không thôi.

Nếu là muốn hòa giải, liền không thiếu cách, cũng không cần phải cần đến cầu hôn, bên trong nhất định có âm mưu.

Nghĩ tới đây, Sở Thanh Lăng nói: "Đi, chúng ta tới đại điện, cũng muốn xem bọn hắn muốn làm gì".

...

Bên trong một tòa to lớn đại điện, Dị Huyền Tông người cùng Thần Lôi Sơn người chính là chia ra hai bên đối diện.

Ung Chính không khỏi cười nói ra: "Thành Thiếu Chủ nói đùa, vấn đề này cũng không phải do ta làm chủ. Trước không nói chúng ta Đại Tiểu Thư có đồng ý hay không, còn có lão tổ tông bên trên".

Thành Đô trên khoe miệng cười nhạt, hắn nói ra: "Hai phái liên hôn đại sự, nào có thể nói đùa, hôm nay vẫn bố trí đến, là thật lòng muốn cầu hôn Đại Tiểu Thư".

Dừng một chút Thành Đô lại nói tiếp: "Gần đây hai phái thường xuyên xảy ra mâu thuẫn, cái này là vì Dương Hành Thiên Vực hai bên đều có địa phận, nên mới xảy ra cơ sự như vậy, cho nên Dị Huyền Tông muốn nhân việc này cùng quý phái kết thân, sau này sẽ cùng nhau phát triển".

Dương Hành Thiên Vực, đây là một tòa thiên vực rộng lớn ở vào chính giữa Dị Huyền Tông cùng Thần Lôi Sơn.

Năm xưa hai bên đã định ra mỗi người quản lý một nửa tòa Thiên Vực này, trải qua năm tháng đều rất hòa bình, nhưng là thắng cho đến ngàn năm gần đây, Dịch Huyền Tông thường xuyên xâm lấn cùng gây hấn, mới khiến cho hai bên mâu thuẫn.

Nghe Thành Đô nói vậy, Ung Chính trong lòng cười lạnh, nhưng là bên ngoài vẫn bình thản nói ra: "Nếu như ta nhớ không lầm, chính Dịch Huyền Tông là bên khiêu khích trước tiên".

"Cái này tiền bối không rõ, Dương Hành Thiên vực vị trí xa xôi, Dịch Huyền Tông cũng không có chú ý tới, đến lúc biết được, đã là xảy ra mâu thuẫn, dù sao bên dưới quân hạt không minh đều là thuộc về lỗi của Dịch Huyền Tông, cho nên hôm nay dâng lên chút lễ mọn, mong Thần Lôi Sơn nhận lấy".

Nói đoạn, Dịch Huyền Tông cho người lấy ra mười chiếc hộp nhỏ. Mười chiếc hộp nhỏ này niêm phong đến vững chắc, không biết bên trong là cất món đồ gì.

Chỉ thấy mấy người mở ra. Lập tức, khắp tòa đại điện này quang mang lập tức chói lọi, một cỗ đan hương thơm ngát nồng nặc lan tỏa.

Nhìn kỹ lại một chút, chỉ thấy bên trong những chiếc hộp kia có lấy một khóa đan dược lỏng lách.

Nhìn thấy những đan dược này, Ung Chính không khỏi ngạc nhiên kêu lên: "Là Huyền Cảnh Đan? "

"Đích xác là Huyền Cảnh Đan". Thành Đô mỉm cười nói.

Nói về đan dược, Thần Giới phân chia làm Phàm, Chân, Linh, Huyền, Địa, Thiên, Vương, Đế, Tiên Phẩm 9 loại. Mỗi loại ba cấp thượng, trung, hạ. Ngoài ra còn có cực phẩm. Chỉ là cực phẩm cực kỳ ít ỏi mới có thể luyện chế ra được.

Trong đó lấy từ Phàm, Chân, Linh, Huyền, Địa Phẩm đan dược là phẩm nhân phục dụng, từ Thiên Phẩm trở lên phù hợp cho Thần Cảnh tu sĩ.

Mà Huyền Cảnh Đan, thuộc về Vương Phẩm thượng giai đan dược, một viên có thể để cho Thần Cảnh tu sĩ có đến 100 vạn năm thọ nguyên, phục dụng tối đa 3 viên.

Đây tuyệt đối là đan dược trân quý, vậy mà Dịch Huyền Tông có thể lấy ra mười viên, đây coi như là đầy đủ thành ý.

Ung Chính nhìn chỗ đan dược kia, con mắt không khỏi nhấp nháy, hấn rất là muốn nhận lấy chỗ đan dược này, nhưng là cái này hấn không thể làm chủ.

Mặc dù nói lấy Thần Lôi Sơn thực lực, muốn lấy ra mười viên Huyền Cảnh Đan không khó, nhưng là tuyệt đối phải chi ra một khoản khổng lồ tài phú. Chỉ riêng mười ruộng đan dược này, có thể để cho Thần Lôi Sơn mấy vị Thần Vương đỉnh cấp kia kéo dài thọ nguyên.

Ung Chính không khỏi ho khan, hấn một bộ chính chính nói ra: "Cái này, để ta thông báo lên trên lão tổ, để hấn quyết định".

P/s: Mẫu thân ta bệnh, mấy ngày tới sẽ nhập viện, ước chừng 3 hôm sẽ không có chương, chư vị thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Ba chiêu ước hẹn

"Chờ một lát, vẫn bối còn lễ vật chưa có dâng lên".

Thấy Ung Chính chuẩn bị báo lên trên, Thành Đô bèn cản lại một chút.

Sau đó, hấn từ trong nạp giới (nhẫn chứa đồ) lấy ra một cái khác bảo hộp.

Chiếc hộp này được làm từ một loại thần ngọc cực kỳ hi hữu, gọi là Tịnh Tùy Hàn Ngọc. Đây là cực kỳ trân quý thần ngọc, chính là có thể sử dụng để luyện khí, có thể rèn ra Thiên Thần Binh. Thậm chí có thể được sử dụng để rèn Chí Tôn Thần Binh.

Bên trên chiếc hộp tuyền khắc lấy vô cùng thần văn, phong ấn cực kỳ chắc chắn.

Nhìn chiếc hộp này, coi như Ung Chính cùng chư vị Thần Vương ở đây đều có chút cảm giác hồi hộp. Bởi vì bọn hấn cảm nhận được bên trong đồ vật cực kỳ phi phàm.

Rốt cuộc, Thành Đô chính là đem hộp ngọc hé ra một chút, sau đó lập tức đóng lại.

Nhưng là, chỉ hé ra một chút mà thôi, một cỗ lực lượng to lớn không gì sánh bằng xuất hiện bên trong đại điện, một cỗ lực lượng uy áp mãnh liệt quét ra. Đem dưới Thần Vương tu sĩ đều ép cho quỳ xuống.

Liền mấy vị Thần Vương Nhất Trọng cùng Nhị Trọng đều cảm thấy trong lồng ngực nhảy một cái.

"Cái đó là.....? ". Ung Chính giọng không khỏi run run một chút, bởi vì vừa rồi hắn thậm chí nhìn không rõ bên trong hộp đến cùng là dạng gì đồ vật, nhưng là trong lòng hắn đã mờ mờ đoán ra.

Thanh Đô một bộ mỉm cười nói ra:"Đây là Phá Hoàng Đan".

Oanh

Một câu kia, đề cả đại điện này bỗng chốc rung lên, chỉ ba từ Phá Hoàng Đan, để cho chư vị Thần Vương của Thần Lô Sơn đều không khỏi vì đó mà kinh hãi.

Phá Hoàng Đan, Đế Phẩm Trung Giai đan dược, một viên có thể để cho Thần Tôn cường giả đỉnh cao có thêm 4 thành xác xuất đột phá Thần Hoàng.

Đây là Thần Hoàng nha, tuyệt đối là cái thể cường giả, đứng trên đỉnh Thần Giới.

Phải biết, muốn được Cửu Thiên công nhận trở thành Nhị Lưu Thế Lực. Không cần biết ngươi có bao nhiêu Thần Vương, hay là Thần Tôn, nếu như không có Thần Hoàng tọa trấn, tuyệt không thể được công nhận trở thành Nhị Lưu Thế Lực.

Thần Hoàng, chính là tiếp cận Thần Đế tồn tại, tùy tiện một chiêu một thức liền có thể đem Thiên Vực hủy đi. Uy năng không thể xem thường.

Có thể thấy được Thần Hoàng độ quan trọng.

Ung Chính giờ phút này cũng không biết phải nói gì, vội lắp bắp nói ra:"Hiền chất, ngươi có thể cho ta xem lại không".

Ung Chính thật sự muốn nhìn lại một chút, bởi vì hắn thật không dám chắc, liệu đó có phải là Phá Hoàng Đan thật sự hay không, dù sao Phá Hoàng Đan cái này quá trân quý.

Nếu là đạt được, liền có thể để cho Thần Lô Sơn có cơ hội诞 sinh ra Thần Hoàng, đây tuyệt đối là đại sự. (Tất nhiên, việc Sở Kiến Phong đã là Thần Hoàng là bí mật giấu kín. Ngoài trừ mấy vị Thần Tôn, thì Thần Vương của Thần Lô Sơn đều không có ai biết).

Thế nhưng là Thanh Đô lắc đầu, hắn cười nhắc nhở:"Đại thúc, ngươi nên nhớ, đây là Đế Phẩm Trung Giai đan dược a, tin tưởng lão tổ tông cũng đã nhìn".

"Đúng, ta làm sao quên mất đâu". Ung Chính không khỏi có chút xấu hổ, vừa rồi hắn quá thất thố.

Đan dược Thần Cấp, đều là sử dụng trân quý vật liệu mà luyện chế đi ra, hơn nữa, còn là phải qua các loại thiên kiếp tẩy lễ.

Tuyệt đại đa số đan dược từ Vương Phẩm trở lên đều dung dục ra ý thức, nếu để nó phát triển thậm chí có thể trở thành sinh linh chân chính, có thể tu luyện trở thành cường giả.

Dù sao trong lịch sử đã từng có Thần Đế chấp chương Thiên Mệnh là một viên Tiên Phẩm đan dược.

Mà Phá Hoàng Đan này, bản thân nó cũng là có được ý thức, nếu là sơ xuất để nó chạy mất, vậy bọn hắn liền khóc không nổi.

Chưa kể chỉ tính riêng thực lực của viên đan dược này đều đạt tới Thần Vương Tam Trọng Đỉnh Phong.

Mà bên trong đại điện này không có Thần Vương cấp độ kia. Nếu để nó thoát ra, vậy ai cũng cản không được nó.

Ung Chính bèn nói ra:"Được rồi, mời hiền chất cùng chư vị chờ một lát".

Dứt lời, hắn lập tức rời đi, cũng bày lên yến tiệc chiêu đãi Dị Huyền Tông trong lúc chờ đợi.

...

Tại trong lương đình kia. Coi như là Sở Kiến Phong cũng đều ngạc nhiên, nói ra:"Không nghĩ tới, Dị Huyền Tông vậy mà bỏ ra đại giới, tìm đến một viên Phá Hoàng Đan".

"Thế nào, ngươi muốn sao". Doanh Thiên nhân nhạ nói ra.

"Đây chính là Phá Hoàng Đan, nếu là có thể đạt được, liền để cho Thần Lô Sơn sớm đi ra thêm một vị Thần Hoàng". Sở Kiến Phong cười cười có chút xấu hổ nói ra.

"Cái ngươi nên suy nghĩ, là Dị Huyền Tông những thứ kia, là từ đâu tìm tới". Doanh Thiên không khỏi nhắc nhở một câu.

Câu này để Sở Kiến Phong có chút giật mình, đúng vậy, Dị Huyền Tông là làm sao có thể tìm tới một viên Phá Hoàng Đan.

Phá Hoàng Đan giá trị liền thành. Coi như Dị Huyền Tông có thể mua được, đó chính là phải bỏ ra cực kỳ lớn đại giới, coi như Thần Lô Sơn, muốn đi

cầu một viên cũng là cực kỳ khó khăn.

Mấu chốt là, nếu như có được Phá Hoàng Đan, trước tiên sẽ giữ lại phục dụng, làm sao lại mang đi tặng người đâu. Bên trong nhất định có tà.

"Trừ phi". Sở Kiến Phong nghĩ tới một cái giả thuyết:"Trừ Phi bọn hán có được Nhất Lưu thể lực, thậm chí là Siêu Cấp thể lực chống lưng".

Nghĩ tới đây, coi như Sở Kiến Phong đều có chút áp lực, tồn tại như, tùy tiện phái ra vài người, liền có thể đem Thần Lô Sơn tiêu diệt.

"Thế nào, người sợ rồi". Doanh Thiên liếc mắt.

"Đại nhân chê cười, đối mặt tông môn hưng vong, ta đương nhiên sợ". Sở Kiến Phong thờ dài, sau đó lại nói tiếp:"Nhưng là trăm vạn năm đến nay, chúng ta không đắc tội ai, làm sao lại có người nhắm tới đâu".

"Bọn hán không phải nhắm tới các người, mà là nhắm tới trên đỉnh núi". Doanh Thiên nhìn đỉnh núi một chút nhàn nhạt nói ra.

"Đỉnh núi?. Nhưng là trên đó liền Thần Đế đều không thể đi vào". Sở Kiến Phong không khỏi giật mình.

"Lòng tham, luôn không có đáy, lại nói, đồ vật bên trong gần đây dị biến, tất sẽ bị người đề ý".

"Cái này....". Sở Kiến Phong tinh tế suy nghĩ một chút, liền nhớ lại. Quả thật là dạo gần đây, trên đỉnh Thần Lô Sơn tụ tập Thần Lô có chút nhiều hơn so với trước. Nhưng là cũng chỉ vậy, hán dạng này Thần Hoàng quanh năm đều tọa trấn ở đây, làm sao không phát hiện cái gì bất thường.

Nhìn ra Sở Kiến Phong thắc mắc, Doanh Thiên cười nói:"Dạng kia biến hóa ảo diệu, dựa vào người một cái tiểu Thần Hoàng nhỏ bé liền muốn cảm nhận được sao".

"Ý đại nhân là? ".

"Thần Đế, mà còn phải là loại chủ tu hồn lực kia".

Thần Đế, lại còn là loại chủ tu hồn lực Thần Đế, phóng nhãn khắp thần giới, chính là vượt không quá 3 người.

Mà lại có thể tùy tiện xuất ra Phá Hoàng Đan.

Nghĩ đến đây, trong đầu Sở Kiến Phong không khỏi hiện lên một cái danh tự:"Tiên Đan Điện". Hán thì thảo nói ra.

Tiên Đan Điện, một cái đình tiên Siêu Cấp Thể Lực, chính là có tới 4 tôn Thần Đế tọa trấn. Trong đó một vị, chính là Tiên Phẩm đan dược ngàn vạn năm.

Tuyệt đối là một cái đứng sừng sững trên đỉnh Thần Giới các thể lực.

Cái đáng sợ nhất của Tiên Đan Điện cũng không phải là có 4 tôn Thần Đế. Mà chính là lực hiệu triệu cùng quan hệ mở rộng.

Tiên Đan Điện chính là một cái Luyện Đan thể lực, nơi tụ tập của vô số Luyện Đan Sư. Được coi là Thánh Địa Luyện Đan trên toàn Thần Giới. Nơi này được coi là nơi sản xuất đi ra đan dược chất lượng tốt nhất.

Mà lại đan dược, chính là thứ mà bất kỳ dạng nào thể lực, tông môn đều cần thiết, có cầu sẽ có cung, đây là quy luật.

Cho bên tuyệt đại đa số các loại thể lực từ nhỏ đến lớn đều sẽ cùng Tiên Đan Điện hảo hữu.

Đã từng có không ít thể lực cùng Tiên Đan Điện mâu thuẫn. Kết quả là thường xuyên bị người diệt môn. Đây cũng không phải Tiên Đan Điện động thủ, mà là người khác hướng bọn hán lấy lòng mà thôi.

Nhẹ nhàng hơn, thì chính là đan dược cắt đoạn. Tông môn không có đan dược cung cấp, từ từ xuống dốc.

Cho nên, từng có câu nói:"Thà đắc tội Cửu Thiên Thần Đình, cũng không muốn chống Tiên Đan Điện".

Nghĩ đến chính mình tông môn bị Tiên Đan Điện nhìn chăm chăm. Sở Kiến Phong thật đúng là lo lắng vô cùng.

Đúng lúc này, trong lương đình xuất hiện một bóng người, chính là Ung Chính.

Hắn chấp tay hướng Sở Kiến Phong cung kính nói ra:"Lão tổ tông, Di Huyền Tông thiếu chủ Thành Đô đem tới mười viên Huyền Cảnh Đan cùng. một viên Phá Hoàng Đan, muốn ngỏ ý cầu hôn Tiểu Thư".

"Ta đã biết". Sở Kiến Phong đáp, Sau đó nhìn qua Doanh Thiên hỏi:" ý Đại Nhân thế nào".

Nghe được chính mình lão tổ tông gọi Doanh Thiên một tiếng "Đại Nhân". Để cho Ung Chính đều không khỏi phát mộng.

Hắn mặc dù biết Doanh Thiên là khách quý, nhưng là chỉ đoán rằng Doanh Thiên là một vị Thần Tôn trẻ tuổi đến chơi.

Không thể nghĩ rằng, hần vậy mà để cho chính mình lão tổ tông cũng phải xưng một tiếng "Đại Nhân".

Nhưng là, Doanh Thiên chậm chạp không đáp, hồi lâu sau đó hần mới mở miệng:"Để xem nàng làm thế nào".

...

Thành Đô nhắm mắt dưỡng thần, hần tin tưởng vị lão tổ tông của Thần Lô Sơn nhất định sẽ đồng ý, dù sao Thần Hoàng dụ hoặc quá lớn, mà vị kia lại vô cùng tiếp cận Thần Hoàng, cho nên chắc chắn sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

Lúc này, một cái dễ nghe thanh âm vang lên trong đại điện. Dem Thành Đô tỉnh lại.

"Thành Đô, ngươi muốn gì".

Sở Thanh Lăng từ lúc nào đã xuất hiện bên trong, chính là đối diện Thành Đô. Ngữ khí có chút căm gét.

"Sở Cô Nương, đã lâu không gặp, quả thật khiến cho tại hạ nhớ mong". Gặp được Sở Thanh Lăng, Thành Đô ôn hòa cười nói.

"Chớ có nói nhảm, nói đi. Mục đích của các ngươi đến cùng là gì". Sở Thanh Lăng có chút không kiên nhẫn nói ra. Dù sao trong thâm tâm nàng cực kỳ căm gét Thành Đô.

Chờ nhìn hần bên ngoài một bộ hiền hòa lễ độ. Thực ra chính là một cái âm hiểm mưu mô loại người.

"Ta đây thật lòng muốn cùng Sở Cô Nương kết phu thê, cũng để cho hai phái hòa thuận. Từ đó chẳng phải tốt sao". Thành Đô bình thản nói ra.

"Hạng người như ngươi, cũng muốn nghĩ cùng ta kết phu thê, ngươi xứng sao". Sở Thanh Lăng không khỏi khinh thường nói ra.

"Cái này... liền để trong tộc cô nương lão tổ xem xét đi". Thành Đô rất tự tin nói ra, hần tin tưởng, với Phá Hoàng Đan nhất định để cho lão tổ của Thần Lô Sơn đồng ý hôn sự này.

Lúc này, một vị Thần Vương truyền âm cho Sở Thanh Lăng, kể lại cho nàng chuyện Phá Hoàng Đan.

Sở Thanh Lăng đương nhiên biết chính mình lão tổ tông đã sớm là Thần Hoàng. Tuy nhiên Phá Hoàng Đan vẫn là có thể giúp Thần Lô Sơn đi ra thêm một cái. Từ đó thực lực đương nhiên sẽ tăng mạnh.

"Sở Cô Nương, ngươi dám tỉ thí với ta sao, nếu là ta thua, liền để lại toàn bộ lễ vật bao gồm Phá Hoàng Đan, cũng sẽ rút lại cầu hôn, lại đem chuyện ở biên giới hai phái chấm dứt triệt để. Thế nào". Thành Đô hướng Sở Thanh. lăng nói ra.

Sở dĩ Thành Đô đưa ra cái này tỉ thí. Là vì hần vốn dĩ đã kỹ càng tìm hiểu, liền biết Sở Thanh Lăng vốn là một cái hiếu thắng, bướng bỉnh cô nương. Cho nên hần muốn lợi dụng điểm này. Bắt nàng vào lưới.

Sở Thanh Lăng đương nhiên sẽ không sợ cái gì. Cho nên nói:"Tốt, ngươi muốn cái gì tỉ thí đâu".

Chỉ chờ có vậy, Thành Đô bèn nhắc lên ba ngón tay mỉm cười nói ra:"Ba chiêu. Chỉ cần Sở Cô Nương có thể đỡ được ta ba chiêu liền thắng".

Ba chiêu tựa hồ rất đơn giản. Dù sao Sở Thanh Lăng chỉ ít cũng là Thiên Thần đỉnh phong. Mà Thành Đô cũng vậy, cho nên nàng đương nhiên không sợ hần.

Chỉ là cái này điều kiện tựa hồ có chút quá dễ dàng. Nhưng là lúc này, Sở Thanh Lăng không có nghĩ nhiều bèn gật đầu đồng ý.

"Tốt, bản cô nương đáp ứng ngươi. Qua ba chiêu, liền dứt".

Thành Đô gật đầu, nhưng là trong lòng hần không khỏi cười thầm, hần vì ba chiêu này mà dốc lên thủ đoạn mạnh nhất. Tin tưởng Sở Thanh Lăng tuyệt đối sẽ bất ngờ.

...

Nhìn thấy một màn này, Sở Kiến Phong không khỏi lắc đầu:"Nha đầu này, vẫn là hiếu thắng, Tiểu tử kia chuẩn bị thủ đoạn, đã là chu toàn".

Hần dạng này Thần Hoàng. Đương nhiên nhìn thấu Thành Đô trên người thủ đoạn. Nhưng là đây là người trẻ tuổi tỉ thí, hần cũng sẽ không can thiệp.

"Không, tin tưởng ngươi đối với nàng sẽ có nhận thức mới". Doanh Thiên chỉ nói một câu. Sau đó liền nhắm mắt lại. Tựa hồ như ngủ say.

Chỉ một câu này. Lại để Sở Kiến Phong không khỏi ngạc nhiên:"Chẳng lẽ? ".

P/s: mấy ngày này trong viện quả thực là ác mộng, thiếu ngủ a.

Từ hôm nay khôi phục ngày 1 canh nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Ba chiêu

"Người muốn tỉ thí ngay bây giờ sao". Sở Thanh Lăng hướng Thành Đô nói.

"Tùy ý". Thành Đô mỉm cười đáp lời.

"Tốt, vậy hiện tại liền bắt đầu, không cần lại dây dưa".

"Vậy liền theo ý Sở Cô Nương đi". Thành Đô không khỏi nhếch miệng cười.

Dứt lời. Chỉ thấy Thần Lô Sơn bên này mấy vị Thần Vương nâng lên bàn tay.

Trong chớp lát, cả tòa đại điện này lập tức biến hóa thay đổi kết cấu.

Phải biết, tòa đại điện này bên trong có lấy không gian trận pháp, cũng có không gian riêng, cho nên chỉ một lát liền mở rộng không chỉ gấp mười lần.

Chính giữa đại điện còn xuất hiện một cái sàn đấu.

Sở Thanh Lăng thân hình xinh đẹp thẳng tắp đứng trên sàn đấu, lộ ra một cái phong thái tuyệt mỹ.

Thành Đô mỉm cười, hần chậm rãi đứng dậy, sau đó đi lên sàn đấu kia. Hai người ánh mắt chạm nhau, rất có tư thái một trận chiến.

"Ba chiêu. Sau ba chiêu, nếu Sở Cô Nương vẫn còn trụ lại trên sàn đấu, ta coi như thua". Thành Đô nhắc lại.

"Liền ba mươi chiêu cũng có thể". Sở Thanh Lăng liền có cảm giác như Thành Đô hiện đang coi thường mình. Cho nên không có chút yếu thế nói ra.

Thành Đô không có tiếp tục nói nhảm. Hần một chân bước lên phía trước, hùng hậu Thần Lực vận chuyển xuống dưới, chỉ thấy vậy mà dưới chân hần mọc ra một đôi cánh doi, trông rất quý dị.

Tất nhiên, đôi cánh doi này cũng không phải là cánh thịt, mà là do Thần Lực hùng hậu ngưng tụ mà thành.

Hần đang tại tụ tập lực lượng để xuất chiêu.

Sở Thanh Lăng cũng không có ra tay ngăn cản, bởi vì theo ước hẹn, là nàng đỡ hần ba chiêu, cũng không phải là đi công kích hần.

Tất nhiên, nàng cũng không thể đứng yên không làm gì. Trong thân thể nàng Thần Lực cũng là điên cuồng vận chuyển. Chưa kể đại đạo pháp tắc cũng gia trì bên trên, bất cứ lúc nào cũng có thể để ra phòng ngự tốt nhất.

Thành Đô lúc này hiển hóa ra dị tượng, tương đối cường hoành. Hần sau lưng cũng xuất hiện hai đôi cánh doi, bên trên hai đôi cánh doi này nổi lên từng đạo đại đạo pháp tắc, cuồng phong nổi lên thành một cái lốc xoáy thần lực.

Hiển nhiên là vì Thành Đô chủ tu Phong Chi Đạo.

Rốt cuộc, một cái Huyết Bức to lớn hư ảnh ngưng tụ ra sau lưng Thành Đô, mặc dù chỉ là hư ảnh, nhưng là độ ngưng thực không gì sánh được, tựa như là chân chính sinh linh vậy.

"Đó là..... Huyết Bức Thần Công..... Thành Đô vậy mà tu luyện thành Huyết Bức Thần Công". Một vị Thần Lô Sơn Thần Vương không khỏi giật mình nói ra.

Huyết Bức Thần Công chính là Dị Huyền Tông chí cao công pháp, chính là Dị Huyền Tông tổ tiên quan sát thần thú Cổ Huyết Bức Thần mà sáng tạo ra.

Cổ Huyết Bức Thần, đây là một trong những thần thú mạnh nhất Thần Giới một trong, Cổ Huyết Bức Thần trưởng thành, chính là sải cánh che lấp Thiên Vực, chớp mắt có thể đem mấy cái Thiên Vực sinh linh hút sạch máu tươi, đã từng có Thần Long cũng bị nó ăn thịt, tuyệt đối là đại hung thần thú.

Mà lại, trong lịch sử xa xôi kia, dựa vào môn công pháp này, mà Dị Huyền Tông chính là đản sinh ra Thần Đế, tung hoành Thiên Địa.

Chỉ là trải qua năm tháng, Dị Huyền Tông người có thể tu thành Huyết Bức Thần Công ít càng thêm ít, rốt cuộc xuống dốc mà thôi.

Thành Đô rút cuộc tích sức lực lượng tới cực điểm. Trong nháy mắt một cước tung ra.

Một cước này của hắn mang theo cuồng phong vũ bão, uy lực tuyệt đối cường hoành khó đỡ.

Vô cùng vô tận cương phong điên cuồng lao tới Sở Thanh Lăng, đối lại là một cái Thiên Thần khác, đã sớm bị cương phong xé nát thân thể.

Một cước này, chính là Thành Đô toàn lực.

Cảm nhận được bên trong nguy hiểm, Sở Thanh Lăng không có khinh thị chút nào, cũng là toàn lực ứng phó.

Nàng hai tay phía trước hợp nhất, từ chỗ hai tay kia lôi điện màu tím xuất hiện, toàn bộ lực lượng cùng đại đạo pháp tắc hướng phía trước gia trì.

"Điện Bích Lôi Kính".

Một cái mặt kính chứa đầy lôi điện hiện ra, đem nàng thân thể che lại, rút cuộc cực đại cuồng phong ầm ầm lao tới đụng trên mặt kính kia.

Mặt kính lôi điện kia cực kỳ rắn chắc, nhưng là đối mặt cuồng phong kia, có chút lộ ra không ổn.

Cương phong vô cùng vô tận tựa như từng thanh thần đao sắc bén liên tục trên mặt kính chém tới, đem nàng áp chế đến gất gao, không chút nào có thể rảnh tay.

Cỗ lực lượng mà Thành Đô công ra khi chạm tới sàn đấu đều bị trận pháp khu trừ. Cho nên đối với đại điện đều không chút nào ảnh hưởng.

Rút cuộc. Trải qua hồi lâu, cương phong tiêu tán đi. Để cho Sở Thanh Lăng thở một hơi.

Nhìn lại một chút, một nửa sàn đấu bên nàng đều đã bị cương phong đánh cho rách tả tơi, bản thân nàng cũng bị đẩy lùi về phía sau tới hơn mười trượng.

Nguyên bản nàng vốn cách mép sàn đấu tới 50 trượng, hiện tại liền cách 40 trượng.

Thành Đô không chút nào ngoài ý muốn nói ra: "Sở Cô Nương không hổ là Thần Lôi Sơn truyền nhân, thật không làm ta thất vọng".

Sở Thanh Lăng không đáp, mà chỉ lạnh lùng nhìn tới.

"Tiếp tục, chiêu thứ hai". Thành Đô nói ra.

Lần này, hắn cũng không có dùng tay không, mà là lấy ra binh khí, đây là muốn cái thiết phiến (quạt sắt) màu đỏ rực như máu.

Thiết phiến này lấy ra thời điểm, một cỗ nồng đậm máu tanh lan tỏa khắp đại điện, bên trên thiết phiến thậm chí có thể thấy giống như máu tươi đang lưu chuyển. Tựa hồ như nó được ngâm trong máu tươi trăm vạn năm vậy.

Nhìn thấy cây thiết phiến này, mấy vị Thần Lôi Sơn Thần Vương không khỏi ngạc nhiên nói ra: "Là Thiên Phong Phiến".

Sau đó quay qua bên Dịch Huyền Tông âm trầm nói ra: "Thiên Phong Phiến là Thiên Thần Binh, nếu cường ngự không tốt, liền có thể gây ra thương vong".

Thành Đô bên dưới mỉm cười nói: "Chư vị yên tâm, Thiên Phong Phiến đã nhận ta làm chủ, có thể khống chế được".

Nghe được Thành Đô câu nói kia. Để cho mấy vị Thần Lôi Sơn Thần Vương đều giật mình.

Ai cũng biết, Thiên Phong Phiến là một trong bảy binh khí trấn tông của Dịch Huyền Tông, bản thân nó thuộc về Dịch Huyền Tông Tông Chủ, cũng là cha của Thành Đô.

Hiện tại vậy mà lại nhận Thành Đô làm chủ, cái này để cho người có chút không rõ.

Nói về thần cấp binh khí. Liền chia làm Thần Khí bình thường, Hoàng Thần Khí, Huyền Thần Khí, Địa Thần Binh, Thiên Thần Binh, Hoàng Đạo Thần Binh, Chí Tôn Thần Binh cùng Chứng Đế Chí Bảo tám loại.

Trong đó Địa Thần Binh là Thần Vương chuyên dùng, Thiên Thần Binh chính là Thần Tôn chuyên dùng.

Mà Thành Đô hiện tại mới bắt quá một cái Thiên Thần, muốn cho một kiện Thiên Thần Binh nhận chủ là không thể tưởng tượng.

Thành Đô lực lượng điều động rút thần lực vào bên trong Thiên Phong Phiến, lít nha lít nhít thần văn hiển hiện trên Thiên Phong Phiến, hiển nhiên là sắp xuất ra cực kỳ cường đại uy năng.

Sở Thanh Lăng lúc này có chút không kịp trở tay, dù sao nàng trên thân hiện tại không có Thiên Thần Binh. Coi như có, cũng không cách nào phát huy ra uy năng.

Đối mặt một kiện Thiên Thần Binh, nàng cơ hồ là không có cách nào chống đỡ.

...

Tại nàng gặp nguy hiểm thời điểm. Tại chỗ lương đình nơi Doanh Thiên cùng Sở Kiến Phong đang tại kia. Bàn cờ kia bỗng nhiên rung lên dữ dội.

Sau đó lập tức phá không bay đi.

Nhìn thấy bàn cờ kia bay đi, Sở Kiến Phong cũng là ngạc nhiên vô cùng, hần thậm chí còn không thể cản lại bàn cờ kia.

"Trải qua trăm ngàn vạn năm dài đằng đẵng, bản thân nó cũng muốn có được một cái chủ nhân đầu". Lúc này, Doanh Thiên thanh âm lười biếng vang lên. Hần nói, nhưng là vẫn nhắm mắt ngồi đó.

..

Thành Đô lực lượng đã đủ. Bền quạt ra một cái. Sau lưng hần hư ảnh Huyết Bức cũng là ầm ầm vỗ cánh.

Một cỗ cuồng phong không thể tưởng tượng từ trên Thiên Phong Phiến phá không mà ra. Mang theo lực lượng hủy diệt cực kỳ khủng bố.

Con cuồng phong này mạnh mẽ đến nỗi thổi bay cả phòng ngự trận pháp trên sàn đấu, liền cả không gian cũng bị nó ép cho méo mó.

Toàn bộ cái gì thiên địa quy tắc, đều bị thổi bay, tất cả chính là hướng Sở Thanh Lăng bay tới.

Nếu là không có thủ đoạn có thể ngăn chặn, nàng dưới một chiêu này tất nhiên sẽ bị đánh ra ngoài sàn đấu.

Nàng cũng sẽ không nghĩ tới, Thanh Đô vậy mà sẽ có dạng này thủ đoạn. Cho nên mới rơi vào bị động.

Nhưng là, Sở Thanh Lăng nào phải dạng người tầm thường. Nàng trước đó mấy ngày được tận mắt nhìn thấy Doanh Thiên diễn hóa cùng khai sáng đại đạo, đối với nàng có vô vàn chỗ tốt.

Mặc dù nói, những đại đạo kia nàng cả đời này cũng khó mà hiểu được. Nhưng là chỉ cần được nhìn qua, đã khiến cho nàng có được minh ngộ mới, có được thuộc về riêng mình lợi ích.

Trên mi tâm của nàng hiển hiện một cái lôi điện ấn ký. Phát ra quang mang rực rỡ. Không chỉ vậy, toàn thân nàng cũng là lập lòe lôi điện. Nhìn qua tựa hồ như vị lôi thần một dạng.

Chưa kể, khắp thân thể nàng đều là tiến hành lôi hóa.

"Không lẽ nha đầu này đã tu thành Lôi Thần Quyết sao". Ung Chính lúc này đang đứng một góc tại lương đình giật mình nói ra.

Lúc này, Sở Thanh Lăng đã là thân hóa lôi điện, nàng tựa như trong thiên địa lôi điện tự nhiên một dạng. Vô dạng vô định.

Nhưng là kể cả như vậy, đối mặt Thiên Thần Bình công kích, nàng đều bị đẩy lùi về phía sau tới hơn 30 trượng.

Nàng lúc này chỉ còn cách mép sàn đấu không quá mười trượng, rất có thể sẽ bị thua một dạng.

Trên thân nàng lôi điện thậm chí đều bị thổi bay.

Nhưng là lúc này, không gian vỡ ra, một cái bàn cờ xoay tròn xuất hiện trước mặt nàng, đem toàn bộ công kích đều chặn lại.

Nhìn thấy bàn cờ này, mấy vị Thần Lôi Sơn Thần Vương đều vỗ đùi giật mình nói ra: "Chân Long Kỳ Cuộc, làm sao nó lại tới".

"Đó là cái gì". Thành Đô cũng là giật mình. Bàn cờ kia vậy mà có thể đem hần Thiên Phong Phiến công kích cản lại, đương nhiên sẽ bắt phạm.

Coi như Sở Thanh Lăng lúc này cũng là mơ hồ. Nàng đương nhiên biết bàn cờ này. Nó chính là thứ mà lão tổ tông nhà nàng ngày ngày đều suy ngẫm tìm cách giải.

Không nghĩ tới nó vậy mà xuất hiện ở đây, thậm chí nàng còn cho rằng, là lão tổ tông xuất thủ cứu nàng.

Thành Đô cùng người của Dịch Huyền Tông cũng đều là nghĩ như vậy. Cho nên bèn nói: "Đây là Thần Lôi Sơn cách làm việc sao, thua không nổi bèn can thiệp".

Lúc này, Ung Chính mới là chậm rãi trở lại, hần bình thần ngồi lại chỗ của mình nói ra: "Chư vị hay là hiểu lầm, không có ai can thiệp cả".

Thành Đô cười lạnh chỉ bàn cờ kia nói ra: "Vậy đây là sao đầu".

"Hiện chất, người nói trong tay người Thiên Phong Phiến là nhận người làm chủ sao".

"Không sai".

"Vậy ta có thể nói cho ngươi, nó cũng là nhận nằng làm chủ". Ung Chính vừa nói vừa cười.

"Cái gì?, cái này làm sao có thể". Thành Đô có chút không tin tưởng nói ra. Không chỉ hắn mà mấy vị Thần Vương Dij Huyền Tông đều không tin tưởng.

"Ta có thể hướng Thiên Địa phát thế, chuyện này là thật". Ung Chính một tay vạch phá đầu ngón tay, tại trong hư không ngưng tụ huyết ấn, hướng thiên địa phát thế.

Cái này để cho Dij Huyền Tông người đều là ngây người. Bọn hắn thật không nghĩ tới, Ung Chính vậy mà quả quyết, hướng Thiên Địa phát thế.

Đây không phải là chuyện đùa. Hướng Thiên Địa phát thế, nếu là làm sai trái, sẽ nhận Thiên Địa phạt, đây là vạn cổ đến nay ai cũng biết.

Nhưng là, hồi lâu, cũng không có cái gì bất thường xảy ra, cái này cũng là chứng minh. Ung Chính nói thật.

Thành Đô con mắt không khỏi trầm xuống, hắn thậm chí còn không biết cái kia bàn cờ, rốt cuộc là cấp bậc nào bình khí.

Ngoài ý muốn, hắn cũng chỉ có thể nghĩ như vậy, hắn vốn dĩ cho rằng, chỉ trong hai chiêu liền có thể bại Sở Thanh Lăng.

Nhưng là có lẽ vẫn phải tới chiêu thứ ba, hắn vẫn là còn ách chủ bài chưa dùng tới.

"Tốt, Sở Cô Nương, còn một chiêu, cẩn trọng". Thành Đô âm trầm nói ra.

Hắn lúc này đã không còn như trước khinh thị, hắn muốn dốc toàn bộ lực lượng cho một chiêu này. Nhất định phải thắng.

Thành Đô tay trái vạch lên ống tay áo. Chỉ thấy ở nơi đó có một dấu vết giống như một cái phong ấn minh văn một dạng. Tựa hồ như đang phong ấn thứ gì bên trong.

Một cái màu đỏ như máu tại mi tâm Thành Đô nở rộ huyết quang, Thiên Phong Phiến giống như là nhận tia huyết quang này dẫn động, mà chậm rãi xoay tròn, bên trên ba động toát ra lực lượng hủy diệt.

Lúc này, Thành Đô thân thể biến hóa khôn lường, chỉ thấy hắn hai mắt đỏ ngầu, mái tóc vốn màu đen cũng là chuyển qua màu đỏ.

"Soạt".

Sau lưng hắn, một đôi huyết dịch phá rách y phục mà xuất hiện. Cũng lúc này, hư ảnh Huyết Bức hoàn toàn thu lại, chui vào thân thể hắn.

Nhìn lấy một màn này, Ung Chính con mắt hít lại, trong lòng không khỏi cười lạnh."Quả nhiên, tiểu tử này đã thành công kích phát huyết mạch".

Bên cạnh Ung Chính mấy vị Thần Vương đều nhận ra biến hóa này nói ra:"Huyết tộc sao, hắn vậy mà có thể mở ra huyết tộc phong ấn lạc ấn".

Nói về Huyết Tộc, đây là một cái thập phần thần bí chủng tộc, bọn hắn rất bí ẩn, cực kỳ ít khi xuất hiện trên thế gian.

Có người tại suy đoán, bọn hắn trốn tránh cái gì, nhưng là rất nhanh liền phát hiện cũng không phải.

Hơn 3 ngàn vạn năm trước có một cái đỉnh tiếm Nhị Lưu Thế Lực, có được mười vị Thần Hoàng, vì muốn điều tra về Huyết Tộc, vậy mà bắt lấy Huyết Tộc một vị truyền nhân.

Kết quả chỉ sau một đêm, toàn bộ cái thế lực kia bị tiêu diệt đến chỗ gà đều không tha, mà lại, bọn hắn chết vì trong thân thể máu tươi cùng sinh mệnh bị hút đi. Bao gồm mười vị Thần Hoàng đều là chết khó coi như vậy.

Về phần Dij Huyền Tông, có thể coi như nó là một cái nhánh nhỏ của Huyết Tộc, bởi vì năm xưa trong Huyết Tộc có một vị cực kỳ cường đại cường giả vì yêu lấy một cái nhân tộc nữ tử mà rời đi, thành lập nên Dij Huyền Tông ngày hôm nay.

Trải qua năm tháng, Huyết Tộc huyết mạch đều bị bào mòn, cho đến Thành Đô có thể lần nữa có được huyết mạch phản tổ. Đó cũng là nguyên nhân hắn có thể nhận được Thiên Phong Phiến nhận chủ.

"Vù..... Vù".

Cường đại cương phong xoay tròn. Lực lượng tàn phá mạnh mẽ. Khiến cho sàn đấu có chút không chịu nổi.

Cho nên Thần Vương của Thần Lô Sơn tiếp tục xuất thủ. Để cho đại diện lần nữa biến hóa.

Trong chớp lát. Không gian bên trong đại điện vậy mà hoàn toàn mở rộng đi ra, hóa thành một tòa thế giới.

Cái này cũng không có gì lạ, dù sao đại diện này chính là được luyện hóa vào một tòa chân chính thế giới to lớn, có được đầy đủ sơn hà, hải dương.

Tòa thế giới này hiện tại chính là sàn đấu.

Từ một góc nhỏ đại điện, ba người Tử Nghiên từ đầu vốn đã quan sát ở đây. Nhìn thấy cảnh tượng này đều là ngạc nhiên: "Lại có thể đem một tòa thế giới dung nhập vào đại điện. Cường giả thủ đoạn thật nhiều".

Dù sao thì coi như các nàng ở bên cạnh Doanh Thiên đã nhìn qua nhiều màn đặc biệt, nhưng là vẫn rất nhiều thứ các nàng chưa từng thấy qua. Cho nên ngạc nhiên đều không lạ.

Không có không gian áp chế, lúc này, Thành Đô chiến lực mới là hoàn toàn bạo phát đi ra.

Chỉ tính riêng hấn là trung tâm, xung quanh hấn tạo thành một cái cuồng phong bão vũ đường kính tới mấy ngàn vạn dặm, đem các loại cây cối sông núi đều thổi bay.

Từng cái Chân Mệnh bày biện ra, có tới 57 cái Chân Mệnh, tuyệt đối là thiên tài đỉnh cấp. Sau đó, Thành Đô Chân Mệnh dung nhập bên trong Thiên Phong Phiến.

Thiên Phong Phiến lơ lửng trên đầu hấn, bên trên nổi lên dày đặc thần văn, cũng là biến trở nên to lớn, trong chớp lát biến thành to như một tòa đại lục vậy.

Dưới uy thế này, tựa như chỉ cần quạt một cái, Thành Đô liền có thể đem cả tòa thế giới này san bằng.

Đối diện dạng này uy năng, Sở Thanh Lăng khuôn mặt bình tĩnh. Kỳ thật nàng vốn dĩ còn có thủ đoạn chưa có thì triển ra, cũng tin tưởng, mình nhất định sẽ không thua.

Nhưng là hiện tại có Chân Long Kỳ Cuộc, nàng là muốn thử một chút uy năng đồ vật này.

Sở Thanh Lăng con mắt nghiêm túc, bày ra chính mình Chân Mệnh, đại đạo pháp tắc rủ xuống, đem nàng bao phủ lại. Sau đó nàng rút toàn bộ bản thân lực lượng vào bên trong bản cò.

Một cỗ hấp lực cực kỳ khủng bố cơ hồ như đem nàng toàn thân lực lượng rút sạch đi.

Rốt cuộc, bản cò đình chỉ xoay tròn.

Lúc này, không thấy bên trên bản cò từng cái ô vuông nữa. Mà trở nên biến hóa vô cùng ảo diệu.

Nhìn như thể một cái bản cò, diễn hóa bên dưới lại như là bao quát vũ trụ một dạng, tựa như cả vũ trụ đều bao quát bên trong bản cò.

Từng con cò bay ra ngoài, bên trên con cò cũng là nổi lên thần văn dày đặc, trong nháy mắt diễn hóa đủ loại ảo diệu, diễn hóa đủ loại pháp tắc.

Người có mắt nhìn một chút liền phát hiện. Từng con cò kia tựa hồ như là bao quát từng tòa Thiên Vực bên trong.

Bản cò là vũ trụ, con cò là Thiên Vực. Đây giống như là một tòa vũ trụ khác vậy.

"Oanhhh".

To lớn như đại lục Thiên Phong Phiến quạt xuống, trong nháy mắt đem đại địa sôi lên, trong thế giới này mấy tòa đại lục đều bị nó quạt bay lên. Liền cả nước biển cũng là như vậy.

Một cỗ to lớn không gì cản nổi lực lượng công kích đi ra. Chính là nhắm tới Sở Thanh Lăng.

Thậm chí, có thể đem nàng đánh giết.

Đánh ra một kích này, Thành Đô trong lòng có chút hối hận, hấn còn sợ rằng một chiêu này có thể đem nàng giết chết, vậy liền hỏng chuyện.

Coi như hấn Dịch Huyền Tông không sợ Thần Lôi Sơn. Nhưng là hấn e rằng cũng phải bỏ mạng ở đây.

Nhưng là, quân chi cổ lực lượng của Thành Đô mạnh tới cỡ nào. Sở Thanh Lăng đều không chút nào biến sắc.

Không gian biến đổi. Trong chớp lát, xung quanh nàng liền biến thành một tòa thu nhỏ vũ trụ.

Hết thấy công kích chạm tới đều giống như muối bỏ bể, biến mất không thấy. Toàn bộ đều bị thu mất.

Nhìn một màn này, Thành Đô có chút không thể nào tin tưởng được nói ra: "Làm thế nào, cái này không thể".

"Trả lại người". Sở Thanh Lăng băng lãnh nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Nữ tử thần bí

Sở Thanh Lăng quát nhẹ một câu, hai tay mở ra, sau đó tại trước mặt nàng mở ra một cái to lớn lỗ đen.

Lỗ đen này ngập tràn khí tức hủy diệt ba động, kịch liệt xoay tròn.

Sau đó, từ bên trong lỗ đen, một đạo mãnh kiệt công kích đi ra, hướng về Thành Đô công tới.

Đây thực chất chính là vừa rồi Thành Đô đánh ra công kích, bị Chân Long Kỳ Cuộc thu lại, hiện tại đánh trả về.

Chân Long Kỳ Cuộc kỳ thực là một món rất lợi hại không gian bảo vật, vừa rồi chính là nó diễn hóa không gian, đảo ngược công kích mà thôi.

Không chỉ thế, mà đạo công kích này uy lực thậm chí còn được tăng lên mấy lần.

Nhìn chính mình công kích mãnh liệt bị lật ngược trở về, Thành Đô có chút bối rối, dù sao, chính bản thân hắn cũng không biết nên đi đối phó ra sao.

"Chạy". Lúc này, trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ, nếu là hắn lúc này lựa chọn đối cứng, vậy chính là không chết cũng sẽ trọng thương. Dù sao đạo công kích kia không phải hắn có thể chống đỡ lại được.

Nhưng là, thời điểm hắn muốn chạy trốn thời điểm, liền phát hiện bên trên tối sầm lại, chỉ thấy một cái che lấp Thiên Địa bàn cờ từ bên trên hạ xuống, đem bên dưới không gian đóng đặc lại.

Cho dù lấy hắn tu vi Thiên Thần này đều cảm thấy di chuyển khó khăn vạn phần.

Rốt cuộc tránh không nổi, Công kích ầm ầm quét tới, đem Thành Đô nhấn chìm vào bên trong.

Nhìn được Sở Thanh Lăng chiến thắng nắm trong tay, Thần Lô Sơn người đều là nở nụ cười thờ phào một hồi.

Đồng thời, bọn hắn cũng ngạc nhiên vô cùng.

Thứ nhất là vì Sở Thanh Lăng cường đại. Thứ hai là vì Chân Long Kỳ Cuộc thần bí.

Bọn hắn đều biết, Chân Long Kỳ Cuộc là một món thần bí đồ vật, do chính Sở Kiến Phong một mực cất giữ, cũng không ai biết nó đến cùng là dạng gì bảo vật. Nhưng là hôm nay, có thể nói, nó tuyệt là một món cường đại bảo vật.

Ở bên ngoài nhìn thấy Thành Đô thân lâm nguy hiểm, một cái Thần Vương của Dịch Huyền Tông nhìn không được mà xuất thủ.

Một cái to lớn đại thủ thò vào, đem công kích kia hoàn toàn hóa giải, cũng đem Thành Đô cứu ra.

Thành Đô lúc này cũng liền mất đi ý thức, thân thể vết thương khắp nơi, hiển nhiên là bị thương rất nặng.

"Hừ, Sở Đại Tiểu Thư. Người đây mà muốn giết chết Thiếu Chủ nhà ta". Người này hướng về Sở Thanh Lăng lúc này cũng đã đi ra sàn đấu âm trầm nói ra.

"Cảnh Trường Lão, ngươi cũng nhìn rõ, vừa rồi ta chỉ đem công kích trả lại cho hắn mà thôi, ai ngờ đầu hắn quá yếu, chính mình công kích cũng đỡ không nổi". Sở Thanh Lăng cười lạnh nói ra. Trong lòng nàng đương nhiên không có chút nào thương xót.

Nghe vậy, Cảnh Trường Lão cũng chỉ là cắn răng nhin lấy, dù sao, nơi này là Thần Lô Sơn, cũng không phải Dịch Huyền Tông, làm quá lên, e rằng bọn hắn hôm nay có thể bỏ mạng nơi này.

"Cảnh thúc, đưa ta trở về". Thành Đô lúc này tỉnh lại, khó nhọc nói ra."Sở Cô Nương tài nghệ hơn người, Thành Mỗ bái phục".

Dứt lời, Dịch Huyền Tông lục tục kéo nhau rời đi. Đương nhiên những cái kia lễ vật đều phải để lại.

Lên tới Thần Hạm, Cảnh Trường Lão mới là nhẹ giọng hỏi:"Thiếu Chủ, thương thế ra sao".

Thành Đô con mắt lạnh lẽo, bên trong lóe ra sát ý lạnh lùng nói:"Không nghĩ tới, Sở Thanh Lăng lại có thể được một món bảo vật như vậy nhận chủ".

Hiển nhiên, hắn cho rằng, bản thân mình thua là vì Sở Thanh Lăng có được cường đại hơn bảo vật mà thôi.

"Bàn cờ kia, đến cùng là dạng gì binh khí". Thành Đô không khỏi thắc mắc.

"Chỉ ít đều là Chí Tôn Thần Binh, thậm chí Chứng Đế Chi Bảo". Bên cạnh Cảnh Trường Lão nói ra, bởi vì tại thời điểm kia. Liền cảm nhận được một tia như có như không để uy. Cái này cảm giác rất mờ mịt, để cho hắn không dám chắc chắn.

"Thần Lôi Sơn hết thầy chỉ có 2 kiện Chứng Đế Chi Bảo, Chí Tôn Thần Bình cũng chỉ có 3 kiện. Làm sao chưa nghe qua như vậy một cái bàn cờ". Thành Đồ không khỏi nghi ngờ một chút.

Hắn Dĩ Huyền Tông cũng đồng dạng có được hai kiện Chứng Đế Chi Bảo, ngoài ra còn có 4 kiện Chí Tôn Thần Bình. So ra còn nhiều hơn Thần Lôi Sơn một cái.

Về phần Thiên Phong Phiến trong tay hắn, chỉ là Thiên Thần Bình. Cũng là đứng cuối trong 7 món trấn tông chi bảo. Nhưng nó là bảo vật đặc biệt, cùng huyết mạch của bọn hắn có quan hệ. Một khi trưởng thành, có thể cùng Chứng Đế Chi Bảo so sánh.

Thua bởi một kiện bảo vật không rõ. Đương nhiên Thành Đồ không cam lòng.

Lần này bọn hắn tới mục đích, cũng là tay trắng mà về, còn phải cho không đi Phá Hoàng Đan. Có thể nói là thất bại nặng nề.

Lần này trở về, coi như hắn trong tông địa vị lại cao, coi như hắn là Tông Chủ nhi tử, e rằng vẫn phải nhận một cái nặng nề hình phạt.

"Hừ, chờ đấy, Thần Lôi Sơn sớm muộn cũng sẽ diệt". Thành Đồ híp lại con mắt nói ra.

...

"Đại nhân nói không sai, nha đầu này thật khiến cho người kinh hãi". Sở Kiến Phong không khỏi mừng rỡ hướng Doanh Thiên cười nói.

Đổi lại, Doanh Thiên vẫn chỉ là nhắm mắt tại đó, hắn chậm rãi nói ra: "Thần Thú Phần còn bao lâu".

"Bắt đại nhân, chính xác còn năm ngày". Sở Kiến Phong cung kính nói ra.

Năm ngày tới, Thần Thú Phần sẽ chính thức mở ra, tất nhiên sẽ dẫn đến các loại thế lực trên Thần Giới tụ tập, các loại anh kiệt thiên tài cũng sẽ tụ hội tranh phong. Tìm tới cơ duyên của mình.

"Năm ngày a, thời gian cũng nhanh thật". Doanh Thiên cười cười.

Cũng đúng, thời gian hai tháng, nháy mắt liền trôi qua, hắn tại Thần Lôi Sơn cứ điểm ở vài ngày, tới Thần Lôi Sơn lại mấy ngày, rốt cuộc cũng chỉ còn 5 ngày là đến Thần Thú Phần.

"Tiểu nhân đã chuẩn bị xong, bất cứ lúc nào đều có thể để đại nhân lên đường". Sở Kiến Phong nói ra.

Thần Lôi Sơn cùng Thần Thú Phần cách nhau không xa. Ước chừng hai ngày đường nếu tính bằng Thần Vương tốc độ, cho nên có thể coi là tương đối gần.

"Không vội, đúng ngày sẽ đi". Doanh Thiên nói ra, sau đó là chìm vào giấc ngủ.

Sở Kiến Phong cũng là biết ý, không có tiếp tục làm phiền Doanh Thiên, yên lặng mà rời đi.

...

Nơi này không gian hư ảo. Bao phủ bởi một lớp sương mù dày đặc, xung quanh ngoài trừ sương mù chính là u ám, mắt thường cơ hồ là vô dụng.

Không gian xung quanh yên ắng vô cùng, lộ ra có chút đáng sợ.

Doanh Thiên chậm rãi bước qua, hắn bình thản vô cùng, tại bước đi không biết bao lâu thời điểm. Rốt cuộc hắn dừng lại.

Trước mặt hắn, là một ngôi mộ.

Ngôi mộ này lộ ra vô cùng đơn sơ một dạng, chỉ là một nắm đất cỏ, bia mộ cũng chỉ là một tấm gỗ mục nát. Ngoài ra, chính là có một chút tiền giấy trắng rơi vãi xung quanh. Từng con hàn phong vô tình mà thổi qua Doanh Thiên khuôn mặt kia.

Bên trên bia mộ thậm chí liền không có cái gì danh tự. Là một cái vô danh mộ.

Doanh Thiên chỉ là chậm rãi ngồi xuống trước bia mộ, đưa tay sờ qua bia mộ một chút, tay nắm lên đất vàng.

Nhìn bia mộ này, hắn khuôn mặt tĩnh lặng kia tựa như có chút u sầu, là tịch mịch, là cô đơn, là hoài niệm. Giống như là hắn tại đang tưởng nhớ cái gì.

Người ta thường cho rằng, đạt đến hắn dạng này tồn tại, thì những cảm xúc kia cơ hồ là không cần thiết, cũng sẽ mất đi. Cho dù là chính bản thân hắn cũng từng sai lầm qua như vậy.

Hắn tự nhận bản thân mình là một cái người. Một cái rất tục người. Nhưng nếu là hết thảy cảm xúc đều vứt bỏ, vậy cùng một khối lõi liền có gì khác nhau, vậy cùng một cái xác sống có gì khác nhau. Cho nên, hắn bỏ không được, cũng bỏ được.

"Thái Thượng Vong Tinh, cũng sẽ như vậy trăm mặc".

Một cái thanh âm vang lên.

Thanh âm này, mặc dù dễ nghe, nhưng là bên trong lại chứa đầy quỷ dị, tựa như từ Cửu U vang tới, tựa như từ mười tám tầng địa ngục vang lên.

Giọng nói này cũng không phải từ bên tai vang tới, mà chính là trong lòng hô lên.

Doanh Thiên cũng không có đáp lời, hần trăm mặc, quả thật là trăm mặc.

Không biết từ lúc nào, tại trên năm mộ kia, đã ngồi lấy một cái thân ảnh hư vô mờ ảo.

Thân ảnh này được sương mù che phủ. Coi như người vận dụng cái gì thần nhãn hay là thiên nhãn, cũng vô pháp nhìn xuyên qua lớp sương mù này mà nhìn đến.

Mặc dù nhìn không rõ thân ảnh này, nhưng là từ hình bóng liền có thể đoán được, đây tuyệt đối là một cái nữ nhân. Mà còn là phi thường xinh đẹp nữ nhân.

Nàng đôi chân thon dài, thân hình tuyệt mỹ bên dưới lớp sương mù bí ẩn chỉ càng làm cho người ta thêm tò mò mà muốn xông tới. Có được sức hấp dẫn lạ lùng.

Coi như là Thần Vương, hay là Thần Tôn nếu là ở đây, e rằng cũng sẽ vứt bỏ ý chí mà xông tới.

Nàng nhẹ nhàng ngồi bên trên năm mộ kia tựa hồ rất bình thản.

Không có ai biết bên dưới mộ này chôn lấy cái gì, hay là ai.

Nhưng là ngồi lên một năm mộ, đều là bất kính. Bất kính với người chết. Bất kính với bên dưới mộ. Cũng bất kính đối với Doanh Thiên.

Đổi lại là người khác, liền xem như Đạo Quân, hay là Thiên Tôn, Doanh Thiên cũng đã sớm bão nổi mà giết.

Nhưng là với nàng, hần chỉ có thể trăm mặc mà thôi.

"Thế nào, đường đường Doanh Thiên Đế Tôn, lại cũng như vậy trăm mặc". Nữ tử kia cười khẽ một tiếng trêu chọc.

Doanh Thiên không có đáp lời, vẫn một mực trăm mặc.

Rốt cuộc, qua hồi lâu, hần ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào nữ tử kia mỉm cười nói ra:"Chân Nhi, đã lâu không gặp".

"Xem ra, chàng sống rất tốt". Nữ tử được Doanh Thiên gọi là Chân Nhi cười yêu mị.

"Có thể, nàng thì sao đâu". Doanh Thiên đáp lại.

"Một mình tại Cửu U tối tăm mấy trăm cái kỷ nguyên. Thử hỏi liệu có tốt". Nữ Tử kia không khỏi cười nói ra. Bên trong lời nói mang theo chút chế giễu.

Nghe đến câu này, Doanh Thiên trong lòng không khỏi có chút đau, hần nhẹ nhàng nói:"Nàng có thể đi ra".

"Đi ra nha, Thật lâu về trước, ta là rất muốn đi ra. Về phản hiện tại..... đã quen". Nữ Tử kia nhàn nhạt nói ra, trong lời nói có chút oán hận.

"Ta có thể đưa nàng ra". Doanh Thiên bồi thêm.

Nhưng là, nữ tử kia bỗng nhiên cười phá lên. Trong lời nói tràn đầy khinh thường:"Đưa ta ra, đương nhiên, Doanh Thiên Đế Tôn nha. Đưa một người rồi đi Cửu U lại có gì khó".

Dừng một chút, nữ tử này lại nói tiếp, nhưng là lại đổi sang phần hận:"Thế nhưng là, năm đó đến cùng là ai đem ta ném vào nơi lạnh lẽo này, một năm mộ đất vàng, ta sai sao? ".

Nghe được nữ tử kia oán hận. Doanh Thiên không khỏi lại rơi vào trăm mặc. Năm đó, xảy ra một số chuyện, để cho nữ tử này đối với Doanh Thiên vô cùng oán hận.

Doanh Thiên thật sự cũng không biết nên làm thế nào, hần chỉ có thể im lặng mà thôi.

"Ta biết, nàng luôn tại oán ta".

"Oán người, ai dám chứ, oán người, người liền đem ta diệt tộc, người liền tiêu diệt ta tam tông, ai sẽ dám oán người đây".

Doanh Thiên cũng là đau lòng không thôi. Rốt cuộc hần nói:"Nàng đem tới mộng cảnh, là có chuyện gì muốn nói".

Nữ tử kia bèn cười đáp: "Ta muốn nhìn một chút, chàng sống tốt ra sao".

"Chỉ có vậy? "

"Cách đây không lâu 'Nàng' tới gặp ta". Rốt cuộc, nữ tử kia buông ra một câu.

Một chữ "Nàng". Để cho Doanh Thiên lập tức đoán ra nữ tử này nhắc đến ai, hẳn không khỏi nhú mày hỏi: "Có chuyện gì sao".

"Nàng đã đi vào Ma Môn".

"Nàng đã nói gì".

"Nàng ta để ta nhấn lại cho chàng, nếu như nàng chết, hết thấy đều tại chàng". Nữ Tử kia mỉm cười nói.

Nghe vậy, Doanh Thiên không khỏi đau lòng một chút, hẳn trong đầu hiện ra nhiều ý nghĩ, rốt cuộc, vẫn là bình tĩnh lại.

Nữ tử thần bí chăm chú nhìn Doanh Thiên, nàng rất muốn nhìn thấy Doanh Thiên bộ dạng này. Sẽ có ai biết, một người từng đứng trên đỉnh thiên địa, thiết huyết tàn nhân vô song, cũng sẽ có lúc đau lòng đau.

"Còn chuyện gì khác sao". Doanh Thiên hỏi tiếp.

"Cái kia nghĩa tử của chàng, mấy ngày trước bị Thiên Đạo người tìm tới, hẳn mặc dù là thoát được, nhưng tựa hồ cũng là rất nguy kịch".

"Lân nhi sao". Doanh Thiên trầm nghĩ.

Doanh Thiên đứng lên. Hẳn không có lại nói gì, quay người bước đi.

Đằng sau vang lên nữ tử kia thanh âm: "Chàng rốt cuộc không có gì để nói sao".

"Hẹn gặp lại". Doanh Thiên cũng chỉ buông lại như vậy một câu, cũng không có quay lại mà đi tiếp.

Để lại nữ tử kia con mắt nhìn theo hẳn, nàng nhìn hẳn thật lâu, rốt cuộc cũng biến mất, ngôi mộ kia biến mất, chỉ còn lại màn sương mù dày đặc.

...

Doanh Thiên mở mắt tỉnh dậy, hẳn vẫn ở trong lương đình gió mát, vừa rồi, giống như một giấc mơ.

Nhưng là, hết thấy đều là thật diễn biến. Vừa rồi một cuộc gặp gỡ, để cho Doanh Thiên tâm trạng có chút không vui.

"Sur tôn, thì ra ngươi ở đây".

Chỉ thấy Sở Thanh Lăng dẫn mấy người Nguyệt Nhi đi tới.

Sở Thanh Lăng trên khuôn mặt đều là tươi cười vui vẻ, dù sao hai ngày trước nàng thắng được 10 viên Huyền Cảnh Đan, một viên Phá Hoàng Đan.

Nhất là lại có thể nhận được Chân Long Kỳ Cuộc nhận chủ. Cái này để cho nàng vui vẻ không thôi.

Nói là hai ngày trước, bởi vì vừa rồi Doanh Thiên trải qua một cuộc gặp gỡ ngắn ngủi, nhưng thực chất, hẳn đã ngủ hai ngày.

"Công tử, Thần Thú Phần sắp mở, chúng ta hôm nay lên đường chứ". Từ Nghiên nói ra.

Nàng được Sở Thanh Lăng kể cho đủ loại truyền thuyết về Thần Thú Phần. Cho nên rất là mong muốn có thể đi xem một lần.

"Trước tiên cầm lấy một chút đồ vật". Doanh Thiên nói.

Sau đó hẳn lấy ra Tinh Không Kiếm

Chính là lúc trước đánh bại mấy người Sinh Trường Quân mà thu được.

Hắn đem Tinh Không Kiếm giao cho Tuyết Ngạo Linh. Tất nhiên lấy các nàng hiện tại tu vi, mơ tưởng có thể đem dạng này Thiên Tôn Bảo Khí sử dụng, cũng chỉ là giữ lấy mà thôi.

Nguyệt Nhi thì đã cầm lấy tòa thể giới kia.

Về phần Từ Nghiên, nàng mặc dù sử dụng đao, nhưng lại là song đao, cũng không phù hợp với Thiên Dương đao. Cho nên hẳn cũng không có đưa cho nàng.

Lúc này, bên ngoài cũng đã chuẩn bị xong.

Một đoàn gần 400 người đã sẵn sàng tụ tập. Tuyệt đại đa số là những cái tuổi trẻ thiên tài của Thần Lôi Sơn lần này ra ngoài lịch luyện.

Những cái này tuổi trẻ thiên tài đều là dưới một ngàn tuổi, tu vi cũng là Chân Thần trở lên.

Nhìn qua đội hình như vậy, nhưng là tính đến Thiên Thần Cảnh, bất quá cũng chưa có tới 20 người.

Dù sao tại Thần Giới, trong vòng ngàn năm có thể tu luyện tới Thiên Thần cảnh. Đều có thể vỗ ngực xưng là thiên tài.

Bọn hắn lúc này ai nấy cũng đều háo hức, dù sao có thể đi một lần Thần Thú Phần. Đều là cao hứng sự tình.

Trên bầu trời. Một chiếc to lớn Thần Hạm hạ xuống. Từ bên boong thuyền, một vị Thần Vương quát lớn: "Điểm danh, sau đó lập tức lên thuyền".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Thần thú phần

Tại điểm danh xong xuôi, dưới sự chỉ đạo của 3 vị Thần Vương, những đệ tử của Thần Lôi Sơn đều là lục tục đi lên thần hạm.

Trong đám đệ tử này, lấy lục đại đệ tử thần truyền đứng đầu. Bọn hắn 6 cái, chính là đệ tử của 6 vị Thần Tôn của Thần Lôi Sơn.

Ngoài ra, còn có 10 vị đệ tử tinh anh, đều là đệ tử thân truyền của mấy vị Thần Vương đứng đầu, bọn hắn đều là thiên tài trong thiên tài.

Những người này, đều là trẻ tuổi thiên kiều dưới 1000 tuổi. Trong đó thậm chí có người chưa vượt quá 500.

Lúc này. Bọn hắn những đệ tử này đã là ngay ngắn trên Thần hạm. Bàn luận sôi nổi.

"Thật chờ mong, không biết Thần Thú Phần đến cùng là dạng gì tồn tại". Có đệ tử háo hức nói ra.

"Ta nghe nói, nơi đó cơ duyên rất nhiều, nếu là có thể may mắn tìm tới cơ duyên. Vậy liền phi thăng hoàng đạo, cả đời lợi ích". Có người khác cũng là hào hứng thêm vào.

Nhưng là cũng có đệ tử hiểu chuyện cười lạnh nói ra: "Cơ duyên nhiều, nguy hiểm cũng vạn phần, Thần Thú Phần mỗi lần mở ra đều sẽ có người chết".

"Nhìn, đó là Đại Tiểu Thư".

Nghe vậy, rất nhiều người con mắt nhìn sang, dù sao, cho dù là bọn hắn những đệ tử này, cũng có không ít người nhìn thấy qua Sở Thanh Lăng, nàng tại Thần Lôi Sơn cũng rất ít khi lộ diện.

Chỉ thấy Sở Thanh Lăng một thân váy mỏng thướt tha đi từ trên cầu xuống, cầu này chính là trực tiếp nối từ Thần Hạm lên đỉnh núi đại điện kia, để cho mấy vị địa vị cao chuyên đi lại. Hiển nhiên, Sở Thanh Lăng là đầy đủ tư cách đi chiếc cầu này.

"Đại Tiểu Thư quả thật xinh đẹp, đúng là tiên nữ hạ phàm". Có người hâm mộ nói ra.

Dù sao, lấy Sở Thanh Lăng dạng này thiên chi kiều nữ, đừng nói Thần Lôi Sơn, liền bên ngoài rất nhiều các loại thiên tài đều theo đuôi nàng.

"Nhìn một chút, bên cạnh nàng mấy vị nữ tử, cũng xinh đẹp không kém". Có người dòi lực chú ý.

Chỉ thấy bên cạnh Sở Thanh Lăng, có lấy ba cái nữ tử, đều là xinh đẹp vạn phần, cùng Sở Thanh Lăng đều không chút nào kém cạnh. Nhất là nữ tử mặc áo đỏ kia, càng là vượt trội hơn.

"Các nàng là ai nha".

Rất hiển nhiên những đệ tử này đối với Từ Nghiên mấy người không có nhìn qua, cũng không có biết tới.

"Ừa, tên kia là ai". Lúc này, lại có người phát hiện, đi cùng mấy người Sở Thanh Lăng, còn có một cái thanh niên.

Người thanh niên này, mặc dù dễ nhìn, nhưng là lại hết sức bình thường, không có chút nào đặc biệt.

Thế nhưng là, một người như vậy bình thường, lại có thể cùng mấy vị nữ tử tuyệt sắc sánh vai. Cái này để cho rất nhiều người đều hâm mộ cùng ghen ghét.

Cái đặc biệt là, thanh niên này cũng không có đi bình thường, mà là cưỡi trên lưng một con gấu, lộ ra rất quái đản.

Doanh Thiên lúc này, hấn tâm trí cũng không tại bên ngoài, mà là đang lâm vào một cái đốn ngộ trạng thái. Cho nên hấn mới cười lên Tiểu Hùng, để nó đưa mình đi.

"Hừ, hấn là ai nha, liền Đại Tiểu Thư còn không có cười thú. Mà hấn lại như vậy cao giá, thật là ngứa mắt". Có đệ tử không khỏi cảm get nói ra.

Dù sao, lúc trước Doanh Thiên giảng lâm Thần Lô Sơn. Đầu là cao tăng cấp bậc trưởng lão đi ra tiếp đón. Ở đây ngoại trừ lục đại thần truyền đệ tử, thì coi như thập đại tinh anh đệ tử cũng không có tư cách biết đến Doanh Thiên.

Lên đến thần hạm, nhóm người Doanh Thiên lập tức được an bài đến đầu thần hạm. Đây là vị trí đẹp nhất, cũng là tốt nhất.

Doanh Thiên cũng không có lập tức ngồi đó, mà là lùi về phía sau một chút, nơi đó là một góc yên tĩnh.

Nhưng là Doanh Thiên còn không có ngồi xuống bao lâu. Liền có mấy người tìm đến.

Thật ra, là một đám người. Dẫn đầu là hai cái trẻ tuổi thanh niên, bọn hấn chính là bên trong thập đại tinh anh đệ tử hai cái, gọi là Tề Minh cùng Ngân Khôi. Còn phía sau chỉ là một đám đệ tử khác mà thôi.

"Vị huynh đệ này, không biết quý danh là gì". Tề Minh cười thân thiện nói ra.

Nhưng là đổi lại, Doanh Thiên cũng không có đi để ý bọn hấn, chỉ là nhắm mắt tại đó.

Thấy được Doanh Thiên không thèm để ý tới mình, Tề Minh khuôn mặt cũng là có chút đen lại.

Lúc này Ngân Khôi mới lên tiếng:"Vị bằng hữu, chúng ta đều là Thần Lô Sơn đệ tử, không biết có thể cho hay quý danh".

Nhưng là mặc kệ Tề Minh hay là Ngân Khôi nói, Doanh Thiên một mực không có để ý.

Nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng này, bên cạnh Ngân Khôi một cái đệ tử khác không khỏi bất mãn:"Tiểu tử, ngươi không nghe thấy hai vị sư huynh hỏi sao, ngươi là người điếc? ".

Lúc này, Doanh Thiên mới là mở ra con mắt của mình, nhìn sang đám người này nói đúng một chữ:"Cút".

Từ sau lần gặp gỡ nữ tử kia, hấn tâm trạng đều có chút không vui. Lúc này tìm hấn phiền phức, bất kể là kẻ nào, chính là đen đủi.

Nghe Doanh Thiên một chữ "Cút". Để cho bọn hấn không khỏi biến sắc, một cái tiểu tử bình thường cũng dám ăn nói với bọn hấn như vậy.

"Tiểu tử vô lễ, cũng dám đối với hai vị sư huynh ăn nói như vậy, có tin hay không ta hiện tại liền dạy dỗ ngươi". Một cái khác đệ tử bất mãn quát lên.

Lập tức, xung quanh nhao nhao lên thanh âm, muốn giáo huấn Doanh Thiên, để cho hấn biết một chút lễ độ.

Đối với những cái này âm i, Doanh Thiên nâng lên ngón tay của mình. Búng nhẹ một cái.

"Uỳnh".

Một cái to lớn thanh âm tại trên thần hạm vang lên, để cho tất cả mọi người lúc này mới là chú ý đến phía bên này.

Chỉ thấy tại trước mặt Doanh Thiên là một cái vũng máu tung tóe, tại trong không khí máu tươi còn chưa có rơi xuống.

Chỉ một cái búng tay, liền đem hơn 30 người, bao gồm cả Tề Minh cùng Ngân Khôi đều oanh thành huyết vụ.

Cái này biến cố khiến cho các đệ tử đều ngơ ngác không hiểu.

Chỉ thấy ở phía cuối kia, một cái đệ tử còn sống, hấn một bên thân thể bị đánh nát, trên người nhuộm đỏ máu tươi, người này vừa rồi chính là may mắn, đứng bên ngoài công kích, cho nên chưa có chết đi.

Nhưng là hấn lúc này cũng rất là hoảng sợ, vô cùng hoảng sợ. Ngón tay run rẩy chỉ chỉ Doanh Thiên:"Hấn,... Hấn giết ngươi".

"Dám giết Thần Lô Sơn đệ tử, chán sống". Có đệ tử nhìn thấy đồng môn bị sát hại không khỏi tức giận quát ra.

Lập tức, có rất nhiều người muốn xuất thủ bắt Doanh Thiên lại.

Lúc này, Sở Thanh Lăng cùng mấy người Tử Nghiên đã chạy tới. Lập tức liền có thể đoán được sự việc.

Các nàng cũng yên lặng không dám nói gì, bởi vì các nàng ở bên cạnh Doanh Thiên cũng một đoạn thời gian, rất ít khi thấy hấn không nói liền động thủ, cái này chứng tỏ hấn không giống bình thường. Vạn nhất chọc giận hấn, nói không chừng các nàng cũng sẽ lấy họa.

"Dừng tay".

Một cái tiếng quát như sấm rền vang lên, chỉ thấy mấy vị Thần Vương cấp tốc chạy tới.

Bọn hắn vừa rồi bận bịu chuẩn bị, cũng không có để ý tình huống trên thần hạm.

Nhìn thấy ba vị Thần Vương, trong đó một cái đệ tử vội đứng ra, hắn cũng đồng dạng là thấp đại tinh anh đệ tử một trong, hơn nữa, vị Thần Vương kia lại là sư tôn của hắn.

"Sư tôn, người này giết Thần Lô Sơn chúng ta đệ tử, làm cho người người cảm phẫn, cầu xin sư tôn lấy lại công đạo cho người đã ch..... "

Chỉ là, hắn còn chưa có dứt câu, liền bị một cái bạt tai thật mạnh đánh lên mặt, đem hắn đánh bay về sau mấy trăm trượng.

Một cái bạt tai này, đem hắn một bên mặt cơ hồ đánh nát.

"Công đạo con mẹ ngươi.. ". Vị Thần Vương này tay run run, cơ hồ rất là tức giận quát to.

Về phần tên đệ tử kia. Chính là ngờ ngác không biết vì sao mình bị đánh, chỉ có thể nén đau mà im lặng. Liền những cái kia bên ngoài đệ tử cũng là không hiểu, ai cũng biết vị Thần Vương này rất yêu thương tên đệ tử kia. Nhưng lại là ra tay tàn nhẫn như vậy.

"Sư tôn, người làm gì....? ".

"Câm mồm, con dám nói, có tin ta hiện tại liền giết chết ngươi!". Vị Thần Vương kia không có để cho hắn nói hết, liền một cước đá hắn bay ra ngoài.

Sau đó, hắn run lấy bầy chạy tới quỳ xuống trước mặt Doanh Thiên dập đầu:"Đại nhân, một đám tiểu tử không có mắt, kính xin đại nhân tha tội".

Vị này Thần Vương quỳ xuống cầu xin Doanh Thiên, lập tức để một đám đệ tử ở đây đều là trọn mắt há mồm.

Không chỉ một, mà là mấy vị Thần Vương ở đây cùng một đám trưởng lão đều chạy tới quỳ xuống, cái này để cho đám đệ tử không tin vào mắt mình.

"Cái này.... đến cùng là chuyện gì xảy ra, làm sao chư vị lão tổ cùng trưởng lão đều quỳ". Có đệ tử không khỏi phát mộng nói ra.

"Ngươi véo ta một cái, ta là đang nằm mơ đi".

Doanh Thiên lạnh lùng nhìn đám trưởng lão đang quỳ trước mặt một lát, rồi phui tay nói ra:"Lui ra đi, ta muốn yên lặng một chút".

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, mấy vị Thần Vương cùng trưởng lão đều thở phào một hơi như được xá tội. Bọn hắn vừa rồi là sợ đến muốn chết, chỉ sợ rằng Doanh Thiên bão nổi, đem bọn hắn giết sạch, vậy liền quá oan.

Sau đó, nơi Doanh Thiên ở kia, không có ai dám bén mảng đến gần, không cần ai phải nhắc, bọn hắn liền tự động tránh xa. Chỉ có thể ở xa bàn tán thất lạc mà thôi.

Ở trên đỉnh núi kia, nhìn thấy cảnh này, Sở Kiến Phong cũng là hít một hơi, hắn vừa rồi cũng là hết hồn.

Coi như hắn dạng này Thần Hoàng tồn tại, đều sẽ vì đó mà đau tim.

"Đi cảnh báo đám tiểu tử một chút, chớ có đem tai họa đẩy lên đầu tông môn". Sở Kiến Phong phân phó với bên cạnh người.

Rốt cuộc, chuẩn bị xong xuôi, thần hạm chậm rãi bay lên. Sau đó phá không mà đi.

Thần hạm tốc độ di chuyển, là rất nhanh, ước chừng gấp trăm lần tốc độ ánh sáng, tại mỗi một canh giờ đều sẽ thực hiện bước nhảy không gian vượt qua mấy triệu năm ánh sáng mà đi.

Trải qua hai ngày di chuyển liên tục, rốt cuộc, liền có thể nhìn thấy trước mặt là một tòa vô cùng khổng lồ đại lục.

Tòa đại lục này so với Thần Lô Đại Lục ước chừng phải lớn gấp trăm lần, mặc dù có thể nhìn thấy trong tầm mắt, nhưng là quãng đường vẫn còn hơn một ngày đường mới có thể tới.

Lúc này trên đường, đã có thể thấy được tập nập thần hạm di chuyển.

Có là chiến hạm hình rồng, cũng có hình phụng chiến hạm, hoặc là các loại chiến hạm khác nhau, mỗi một chiếc đều to lớn như tòa thành khổng lồ.

Lúc này, chỉ tính trong tầm mắt có thể nhìn thấy mấy ngàn chiếc thần hạm đang lao vun vút tới. Mục tiêu đương nhiên chính là tòa đại lục kia.

Nhìn thấy tòa đại lục này trong tầm mắt, có đệ tử biết qua hào hứng nói ra:"Kia chính là Thần Thú Phần, cùng trong sách miêu tả giống y hệt".

"Quả nhiên, đúng là Thần Thú Phần, chúng ta sắp tới".

Tại dưới thần hạm cấp tốc di chuyển, rút cuộc đến Thần Thú Phần bên ngoài khu vực.

Lúc này, mới có thể thấy được tòa đại lục này là cỡ nào khổng lồ, coi như là Thần Tôn, hay là Thần Hoàng, đem hồn lực giải phóng toàn bộ cũng mơ tưởng đem tòa đại lục này bao quát hết. Có lẽ chỉ có Thần Đế mới có thể làm đến.

Những chiếc thần hạm to lớn như những tòa thành lúc này so với nó, bất quá là một nhúm hạt bụi li ti mà thôi.

Ở tại bên ngoài khu vực này, đã có không ít thần hạm đã tới trước, có tới mấy vạn chiếc, hơn nữa còn là không ngừng tăng lên.

Lúc này, đã có thể thấy được trên những chiếc thần hạm kia bóng người, đồng dạng đều là tuổi trẻ thiên tài một dạng.

Có thể nói, hôm nay, cũng coi như là thiên tài tụ hội.

Lúc này, rất nhiều thần hạm đều có người đi ra, bọn hắn lựa chọn một viên nho nhỏ tinh cầu bên ngoài Thần Thú Phần mà đáp xuống, mỗi một chiếc thần hạm cử ra bất quá mười người.

Rất nhanh, có thể thấy được những người này lập tức chia ra làm hai bên nhân mã.

Một bên, chính là Nhân Tộc cùng một số các chủng tộc đặc biệt như Hỏa Tộc, Linh Tộc, hoặc là Thụ Nhân Tộc, Thạch Tộc,...v.... v...

Còn một bên, có thể thấy rõ ràng chính là thuộc về Yêu Tộc. Có là Long Tộc, Phượng Tộc, Ngưu, Xà, Hồ, Ưng các loại yêu tộc đều có đủ. Chỉ tính riêng về nhân số, chính là gấp cả trăm lần Nhân Tộc bên kia.

Người không biết, còn cho rằng sẽ xảy ra đại chiến đâu.

"Ồ, đây là chuẩn bị làm gì, không lẽ là sắp có chiến đấu sao". Ở trên thần hạm, có đệ tử không khỏi lo lắng nói ra.

Nhưng lại bị một cái khác đệ tử chế giễu: "Không biết cũng đừng hỏi, nên tìm hiểu một chút trước khi đến".

Bị chế giễu như vậy, tên đệ tử kia đúng là có chút hối hận vì trước khi đến không có tìm hiểu về Thần Thú Phần một chút.

"Nhìn xem nam tử tóc vàng kia, hắn chính là Thánh Long Thái Tử, chính là Long Tộc Đông Cung Thái Tử, Ngao Thành". Một cái nữ đệ tử không khỏi hâm mộ nói ra.

Nhìn tới, người được gọi là Thánh Long Thái Tử, là một cái nam tử tóc màu vàng kim, khuôn mặt vô cùng ánh tuấn, hắn trên thân mặc lên một bộ long bào, trên đầu có lấy một đôi sừng rồng, ngoài ra dưới cổ có thể thấy được vảy rồng lấp ló.

Long Tộc đặc điểm không có làm hắn xấu đi, mà càng tôn lên hắn vẻ uy nghiêm, lộ ra như một đầu Chân Long.

"Bên kia, nàng chính là Khổng Lan Thánh Nữ, Cửu Thái Khổng Tước Tộc". Có nam đệ tử con mắt sáng ngời nhìn xuống.

Chỉ thấy đó là một vị nữ tử yêu kiều kinh diễm, nàng một thân lụa mỏng lộ ra cực kỳ quyến rũ. Y phục của nàng phối sắc chín màu, nhưng là tuyệt không có chút màu mè, mà là vô cùng hài hòa tự nhiên.

Chết là, nàng khuôn mặt đầy đặn hoàn mỹ kia. Mỗi một nụ cười, mỗi cái nhăn mày, đều có thể câu chết một đám nam nhân.

"Đó là Ma Hồ Lô Thần, còn có Long Hùng Thần Tử".

"Nhìn xem, kia là Thần Nhiên Phượng Nữ, nàng cũng tới, còn có Huyền Xà Thánh Nữ".

"Bên kia bên kia. Đó là Kim Bằng Hoàng Tử, bên cạnh hắn là Ưng Thiên Thánh Tử".

"... "

Từng cái danh tự như sấm rền vang lên, mỗi một cái, đều là danh chấn Thần Giới cấp thiên tài, bọn hắn, cũng không phải xưng là thiên tài, mà phải là yêu nghiệt thiên tài.

Nhìn một chút, mỗi người được nhắc tên, đều là đến từ yêu tộc có được cao quý huyết thống.

Mỗi một người, tu vi đều là Thần Vương, có người thậm chí còn đã là Thần Tôn. Có thể cùng những vị lão tổ mấy cái thời đại trước sánh vai. Quan trọng là, bọn hắn đều là ngàn tuổi trở lại.

Đây là bên Yêu Tộc. Còn về phía nhân tộc và các tộc khác bên này, dưới ngàn tuổi bất quá có hai người có thể đạt tới Thần Vương, còn lại, đều là Thiên Thần Cảnh.

Nhìn thấy dạng này chênh lệch, không khỏi để cho nhiều người Nhân Tộc cảm thấy tự ti.

"Vì cái gì bọn hắn Yêu Tộc lại mạnh đến vậy".

"Đây chính là một đám quái thai".

Nhưng là, cũng có người lạ quan nói ra:"Không cần mặc cảm, bọn hấn sinh ra đã là thượng thiên sủng nhi, sinh ra đã cao hơn chúng ta, mặc cảm có ích gì, lại nói..... chúng ta Nhân Tộc không có thua kém bọn hấn, chỉ là có nguyên nhân nên những cái kia Nhân Tộc yêu nghiệt mới không tới".

"Ồ, là cái gì nguyên nhân".

"Người nghĩ một chút, vì cái gì gọi là Thần Thú Phần đầu?". Người này hướng vị đệ tử kia giải thích.

Thần Thú Phần, danh xưng 28 Cẩm Địa Thần Giới một trong, xưng là Cẩm Địa, bởi vì tại những cẩm địa này, tràn đầy cơ duyên, nhưng là hung hiểm cũng ngập tràn, vạn cổ đến nay, Thần Đế tại Cẩm Địa vẫn lạc là không ít.

Tuyệt đại đa số Cẩm Địa đều sẽ đóng kín, chỉ có một đoạn thời gian mới sẽ mở ra. Giống như Thần Thú Phần này, chính là mười vạn năm mới mở ra một lần.

Sở dĩ gọi là Thần Thú Phần, chính là vì nơi này là Thần Thú mộ phần. Mà lại là rất đặc biệt mộ phần.

Truyền ngôn nói rằng, tại Thần Thú Phần có lực lượng thần bí bao phủ, có thể để cho Thần Thú đã chết đi sống lại.

Nghe thì hoang đường, nhưng thật sự là như thế. Thần Thú chỉ cần mới chết không quá một năm, nếu là có thể đem vào chôn bên trong Thần Thú Phần liền có thể sống lại.

Cái này chính là thiên chân vạn xác, chỉ cần không đi ra ngoài Thần Thú Phần, liền sẽ bất tử, có thể sống qua kỷ nguyên.

Ngoài ra, còn có thể đổi lấy một lần xuất thế là một tháng. Đương nhiên, nếu là chấp nhận đổi lấy xuất thế, sẽ là triệt để chết đi, không cách nào sống lại.

Cũng không nên coi thường dạng này xuất thế. Nếu là tông môn gia tộc gặp nguy, nếu là có lão tổ bên trong Thần Thú Phần xuất thế có thể giải trừ nguy cơ.

Cho nên tại trên toàn Thần Giới, tất cả các Yêu Tộc đại thế lực mỗi lần Thần Thú Phần mở ra, sẽ đem trong tộc một số lão tổ đã cạn thọ nguyên vào Thần Thú Phần.

Muốn vào Thần Thú Phần chôn lấp, ít nhất cũng phải là Thần Vương trở lên.

Dù sao thì có những người cả đời kẹt tại Thần Vương không thể đột phá cũng không có gì lạ. Bất kỳ cảnh giới nào cũng sẽ có người kẹt chết, đây là chuyện thường tình.

Bởi vì Thần Thú Phần đặc biệt như vậy, đương nhiên sẽ chỉ hấp dẫn Yêu Tộc tới, về phần Nhân Tộc cùng các tộc khác, cũng không thể chôn bên trong, vì vậy người tới đương nhiên sẽ ít.

Nhân Tộc cùng các tộc khác hôm nay tới đây tuyệt đại đa số đều là ở gần đây, cùng với để cho những đệ tử đi lịch luyện cùng tìm kiếm một chút cơ duyên mà thôi.

Về phần những Nhân Tộc cùng các Tộc khác đại thế lực cũng sẽ không tới. Thứ nhất là vì quá xa xôi, thứ hai chính là hung hiểm, không đáng giá.

Nói về hung hiểm, chính là nhằm vào các tộc khác hung hiểm, chỉ cần có được Thần Thú Huyết Mạch, tại Thần Thú Phần có thể thoải mái đi lại mà không có việc gì. Cho nên có thể coi là một loại bất công.

Hai bên nhân mã cũng chưa có nói gì. Bọn hấn giống như đang chờ.

Khoảng chừng một canh giờ sau.

"Ầm.... Ầm.... Vù..... Vù".

Bên trong tinh không, từng đạo thông lộ không gian vỡ ra, chỉ thấy bên trong những thông đạo này đi ra từng chiếc thần hạm nhiều như kiến. Có tới gần 8 vạn chiếc.

Đương nhiên, mỗi một chiếc đều to như một tòa thần thành vậy.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả đều là náo loạn lên, không ai biết những thần hạm này là từ đâu tới, bởi vì chúng cự kỳ xa lạ.

Trên từng chiếc thần hạm này cũng là đi ra từng cái bóng người, tất cả cũng là hướng về viên tiểu hành tinh kia mà hạ xuống.

Có một điểm chung là, gần 8 vạn chiếc thần hạm này toàn bộ đều là thuộc về Yêu Tộc.

"Đó.... đó là gì, tại sao lại nhiều như vậy, bọn hấn là ai".

"Ta đọc qua ghi chép tại Thần Giới các thế lực, làm sao chưa từng biết qua bọn hần". Có đệ tử từng đọc nhiều sách ngạc nhiên nói ra.

Lúc này lại có người cười lên tiếng:"Người đọc sách vẫn là ít, bọn hần cũng không phải đến từ Thần Giới, người không biết là chuyện đương nhiên".

"Cái gì, không phải đến từ Thần Giới, chẳng lẽ là..... ". Người này giật mình, sau đó hần nghĩ đến một cái khả năng.

Yêu Giới.

Những chiếc thần hạm này, đa số đến từ Yêu Giới.

Thần Giới cũng không phải vũ trụ duy nhất.

Ngoài Thần Giới, còn có 7 tòa vũ trụ khác, được gọi là Bát Đại Vũ Trụ.

Bao gồm, Thần Giới, Ma Giới, Yêu Giới, Linh Giới, Minh Giới, Thạch Giới, Hải Giới, Từ Giới.

Mà Yêu Giới, chính là Yêu Tộc bá chủ địa phương. Nơi này chính là Yêu Tộc tồn tại chí cao địa vị. Cũng là Yêu Tộc nhiều nhất địa phương.

Cho nên Thần Thú Phần này, đương nhiên không thể thiếu bọn hần một chân.

Về phần các giới khác, cũng là có yêu tộc, chỉ là số lượng ít đi một chút. Hơn nữa đột phá giới bích ngăn cách các giới tiêu hao vô cùng lớn, cho nên có các giới khác có rất ít Yêu Tộc thế lực là đủ điều kiện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Tiến nhập

Tại dưới các phương thế lực đã tụ hội đầy đủ. Rốt cuộc hai bên nhân mã cử ra người nói chuyện.

"Chư vị Bách Tộc chúng ta làm việc, chính là nước sông không phạm nước giếng, các vị cơ duyên cứ tìm, chúng ta làm việc của chúng ta".

Bên Yêu Tộc một vị cường giả đứng ra nói.

Đổi lại bên này Bách Tộc một vị cường giả cũng là cười cười đáp:"Chư vị Yêu Tộc cứ yên tâm làm việc, chúng ta cũng chỉ là cho đám đệ tử ra ngoài lịch luyện một chút".

Ngắn gọn như vậy hai câu nói. Sau đó chính là ai về nhà nấy.

Tại trở về thần hạm đằng sau, một vị Thần Vương của Thần Lôi Sơn tập hợp các đệ tử lại nói:"Chuẩn bị một chút, tại Thần Thú Phần mở ra, chúng ta sẽ lập tức tiến vào". Dừng một chút lại nói tiếp:"Nên nhớ kỹ, tận lực không đi trêu chọc Yêu Tộc, cùng tránh xa các khu mộ phần nếu không muốn chết, chúng ta bên này Bách Tộc chỉ có Thiên Thần đi vào, Thần Vương sẽ không can thiệp, cho nên các ngươi tự bảo toàn tính mạng của mình".

Lần này Yêu Tộc đi vào, đều có rất nhiều cường giả vô địch, Thần Vương, Thần Tôn rất nhiều, thậm chí có cả Thần Hoàng, cho nên nếu là đi trêu chọc Yêu Tộc chính là không sáng suốt, cần phải quán triệt sớm.

Lúc này, Doanh Thiên yên lặng đứng bên trên boong thuyền nhìn xuống Thần Thú Phần, trong lòng vẫn còn những hình ảnh tập nập kia.

Có một số thứ, trải qua thời gian sẽ là thay đổi đến vô cùng khác biệt. Hần không khỏi thở dài một chút.

"Sư Tôn, cái thứ bao phủ Thần Thú Phần là gì". Lúc này, Nguyệt Nhi mới là thắc mắc hỏi.

Chỉ thấy Thần Thú Phần chính là được bao phủ bởi một lớp dày đặc khí vụ màu vàng kim, chính lớp khí vụ này ngăn cản người tiến vào bên trong.

Không đợi Doanh Thiên trả lời, Sở Thanh Lăng bên cạnh bên nói:"Đó là Hoàng Kim Hồn Vụ, nghe nói chính là các loại Thần Thú hồn lực tiêu tán mà hình thành, nó bao phủ trọn vẹn cả Thần Thú Phần này".

"Rất lợi hại sao". Nguyệt Nhi hỏi tiếp.

"Ân, rất nguy hiểm, cưỡng ép tiến nhập, sẽ bị những Hoàng Kim Hồn Vụ này quấn lấy, cho dù là Thần Hoàng cũng sẽ mê thất bên trong, sau đó là linh hồn bị đồng hóa mà chết, có lẽ cũng chỉ có cường đại như Thần Đế mới có thể cưỡng ép tiến nhập".

"Đó là tường thành sao". Tuyết Ngạo Linh chỉ tay về một hướng hỏi tới.

Chỉ thấy nơi nàng chỉ, chính là cực kỳ xa xôi, coi như các nàng Thần Nhân vận dụng hết khả năng mới có thể nhìn thấy một đoạn nhô lên cao trải dài, tựa như một cái tường thành.

Sở Thanh Lăng hiển nhiên là đã chuẩn bị kỹ càng bèn đáp: "Đó là vách ngăn khu vực".

"Vách ngăn?? Ngăn cái gì nha?". Nguyệt Nhi lại hỏi tiếp.

"Thần Thú Phần chia làm 4 cái khu vực, là biên giới khu, ngoại khu, nội khu cùng khu vực trung tâm, mỗi một khu vực sẽ được ngăn cách bằng vách ngăn". Sở Thanh Lăng đáp: "Theo thứ tự chính là Thần Vương chôn ở biên giới khu, Thần Tôn ở ngoại khu, Thần Hoàng ở nội khu, cùng Thần Đế ở trung tâm. Chúng ta lần này cũng chỉ là ở bên ngoài biên giới lịch luyện một chút, đi vào sâu bên trong chính là tìm chết".

Lúc này, một vị Thần Vương lên tiếng: "Không sai biệt lắm".

Rốt cuộc, chỉ thấy bên ngoài Thần Thú Phần lớp Hoàng Kim Hồn Vụ kia bỗng nhiên tiêu tán thành một cái to lớn lỗ hổng.

Ngay lập tức, các phương thế lực lập tức lấy tốc độ nhanh nhất tiến vào trong qua lỗ hổng này.

Sau khi toàn bộ các thần hạm đi vào bên trong, lỗ hổng kia cũng là lại bao phủ như cũ.

Lập tức, các thế lực thần hạm cũng là chia ra đủ loại phương hướng mà đi, bọn hắn đương nhiên sẽ đem trong gia tộc hoặc tông môn các vị lão tổ chôn xuống từ ngoài vào trong.

Về phần Bách Tộc bên này cũng là tùy tiện tìm một điểm đỗ mà đem đám đệ tử thả xuống.

"Nhớ kỹ, một trăm ngày sau Thần Thú Phần sẽ mở ra lần nữa để ra ngoài, nếu là trở lại không kịp, cũng sẽ không chờ đợi, nếu không kịp ra sẽ bị nhốt bên trong, ráng chịu". Một vị trưởng lão nhắc nhở đám đệ tử một chút.

Lúc này, một vị Thần Vương mới là chạy tới bên cạnh Doanh Thiên cung kính nói ra: "Đại nhân, người muốn đu chỗ nào, tiểu nhân sẽ đưa đi".

"Không cần, hiện tại liền xuống đi". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Lập tức, các đệ tử có là thành lập đoàn đội mà cùng nhau đi, cũng có đệ tử tự tin đi một mình. Đương nhiên tùy vào mỗi người.

Doanh Thiên dẫn theo 4 người cùng Tiểu Hùng hạ xuống mặt đất.

Chỉ cần chạm chân tới mặt đất, người liền sẽ cảm nhận được đại địa nơi này cực kỳ rắn chắc, coi như Thiên Thần cũng khó mà đánh phá.

Chưa kể chính là khắp nơi đều tràn ngập một loại khí tức hùng hoang, giống như một mảnh hoang dã chưa khai phá.

Nơi này cũng không phải cái gì đẹp đẽ địa phương, nhìn lại chính là một mảnh khô cằn địa phương. Trên đại địa heo hút gió thổi, bên trên bầu trời cũng chỉ là mây vàng. Lộ ra một bộ xé chiều, thể lương vô cùng.

Nhìn bộ dáng thể lương này, Doanh Thiên cũng là thở dài, nơi này rốt cuộc là một mảnh nghĩa địa.

Sau đó, hắn chậm rãi di chuyển. Chính là hướng khu vực trung tâm đi tới.

"Công tử, chúng ta đi đâu?". Tuyết Ngạo Linh không khỏi nói ra.

Doanh Thiên nghe vậy liền nhìn nàng mỉm cười một chút, trong nụ cười treo lên mấy phần ý vị.

Nhìn hắn nụ cười này, không hiểu sao trong lòng Tuyết Ngạo Linh nổi lên một trận hàn ý, nàng có cảm giác chẳng lành.

"Đi một cái rất có ý tứ địa phương". Doanh Thiên chỉ vờ vờ nói như vậy mà thôi.

Bọn hắn di chuyển tốc độ, không nhanh, không chậm, trên đường đi gặp qua không ít các tộc các người trẻ tuổi đang tìm kiếm cơ duyên.

Cũng có mấy lần thấy qua Yêu Tộc thần hạm.

Bọn hắn chính là từ trên thần hạm khiêng xuống từng chiếc đồng quan, bên trên tuyền khắc thần văn rất nhiều. Hiển nhiên bên trong là các lão tổ thọ nguyên đã cạn được chôn xuống.

Mà lại, bọn hắn chính là xây lên một khu mộ phần, rõ ràng là, mỗi một thế lực khi đem người chôn ở đây đều đã tuyển chọn lấy chỗ đẹp một chút, sau đó xây dựng lên, đem các vị lão tổ chôn lấy gần nhau.

Tại trên đường đi, có thể nhìn thấy được rất nhiều kiến trúc đã đổ vỡ, có chỉ là một mái nhà đơn sơ, cũng có là một tòa to lớn thành trì.

Đặc biệt là, toàn bộ những kiến trúc này, đều được xây lên bằng đất. Nhưng là coi như đất, cũng là so với thần kim thiết còn muốn rắn chắc.

Hoặc là có thể nhìn thấy từng bộ xác sống vô hồn chậm rãi đi lại, lộ ra hết sức quý dị.

"Đó là cái gì". Nguyệt Nhi không khỏi thắc mắc.

"Đó là người tiến nhập Thần Thủ Phần bị mê thất, trở thành xác sống, cũng có là sinh linh bản địa, hoặc là người bị chết ở đây". Sở Thanh Lăng giải thích:"Ở đây có tồn tại thần bí lực lượng, đem bọn hắc hồn sống lại, nhưng là cũng đã không phải là bọn hắc hồn".

"Nếu vậy, chôn người lại có ích gì". Nguyệt Nhi hỏi tiếp.

"Thần Vương trở lên, hồn lực đã đủ cường đại, chôn xuống đất ngàn năm vẫn có thể bảo toàn linh hồn không tiêu tán, từ đó sống lại vẫn đầy đủ ý thức, về phần những xác sống kia, bọn hắc hồn khi còn sống chưa có đạt tới Thần Vương, hoặc là không có được chôn".

Hiển nhiên, điều kiện để có thể tại Thần Thủ Phần sống lại chính là phải có Thần Vương tu vi trở lên, cùng với bắt buộc phải chôn dưới lòng đất ngàn năm mới có thể sống lại.

Cho dù người là Thần Hoàng, nếu là không được chôn xuống, chết đi cũng vẫn sẽ là xác sống.

"Nói như vậy, nơi này đã từng rất phồn thịnh đi".

"Có lẽ vậy".

Bỗng nhiên, Từ Nghiên phát hiện ra cái gì, nàng lập tức rút ra song đao cảnh giác.

Chỉ thấy cách đó không xa chừng hơn mười dặm, có lấy một cái ngọn đồi.

Ngọn đồi này không tính lớn, nhưng là bên trên đỉnh đồi kia, ngồi lấy một cái nam tử, nam tử này rõ ràng là còn sống, nhưng là trên thân hắc lại có một loại tử khí kỳ lạ.

Hắn một đôi mắt cũng là trắng dã đang nhìn theo mấy người Doanh Thiên.

"Không cần lo lắng, đó là người được chôn ở đây". Sở Thanh Lăng cười nói, hiển nhiên là nàng đã đoán trước những tình huống như vậy.

...

Rốt cuộc, trải qua 4 canh giờ di chuyển, Doanh Thiên dừng bước.

Trước mặt hắc là một tòa núi lớn.

Núi này, cao chừng mười dặm, rộng khoảng 30 dặm.

Ở dưới chân núi lộ ra một cái hang động đen tối. Có thể thấy được từng đạo tử khí màu đen lượn lờ bên trong, không cần suy nghĩ, cũng biết là đại hung địa phương. Hang động này có lực lượng đặc thù, đem hồn lực ngăn cách bên ngoài, cho nên không cách nào dò xét bên trong tình huống.

"Đi vào đi, ở trong đó trăm ngày, nhất định phải đem trong đó giết sạch". Doanh Thiên nói với Tuyết Ngạo Linh, chỉ vào hang động.

Nghe được hắc nói vậy, để cho mấy người đều là kinh hãi vô cùng.

Một cái không biết địa phương, tràn đầy hung hiểm, vậy mà Doanh Thiên để cho Tuyết Ngạo Linh dạng này một cái Hư Thần Cảnh tiến vào, cơ hồ là đi chịu chết.

"Sư Tôn, người làm gì a, muốn tỉ ấy đi chịu chết sao". Nguyệt Nhi không khỏi khuyên can.

Đổi lại, Doanh Thiên không có để ý tới Nguyệt Nhi mà nói với Tuyết Ngạo Linh:"Thế nào, sợ? "

Tuyết Ngạo Linh quả thật là sợ, đối với không biết sắp tiếp đón mình là thứ gì, nàng đương nhiên sợ.

Nhưng là nàng quyết tâm một cái, cắn răng đem ra Dạ Kiếm, trên người thần lực lưu chuyển tiến vào sẵn sàng chiến đấu trạng thái, sau đó lập tức tiến vào hang động.

Chưa có tiến vào mấy giây. Bên trong lập tức vang lên tiếng chém giết, tiếng chém giết này cứ xa dần, sau đó biến mất trong hang tối.

Doanh Thiên cũng không có ở lại liền lên đường đi tiếp.

Nhìn như vậy, không khỏi để các nàng có chút vì Tuyết Ngạo Linh lo lắng, không khỏi quay đầu nhìn nhiều vài lần.

"Yên tâm, các người cũng sẽ như vậy". Doanh Thiên bồi thêm một câu, tương đối chí mạng, để cho các nàng không khỏi im bặt mà đi.

Mất đến một ngày, Doanh Thiên mới là bố trí cho các nàng mỗi người một nơi để ma luyện.

Từ Nghiên chính là một cái Long Tộc mộ phần đã bỏ hoang rất lâu, bên trong không biết là có thứ gì.

Nguyệt Nhi cũng đồng dạng là một cái mộ phần, nhưng là không biết là thuộc về tộc nào, chỉ thấy nơi đó so với chỗ của Từ Nghiên và Tuyết Ngạo Linh còn muốn hung hiểm gấp mấy lần. Liền Tiểu Hùng cũng được Doanh Thiên an bài ở lại.

Sở Thanh Lăng cũng là được Doanh Thiên tận tình tìm đến một cái tương đối yên tĩnh địa phương, nơi đó là một khu vườn rộng.

Nàng cũng không giống ba người kia phải đi giết chóc ma luyện. Mà là ngộ đạo.

Sau khi sắp xếp cho đám người Nguyệt Nhi xong hết, Doanh Thiên lấy tốc độ không thể tưởng tượng trong nháy mắt vượt qua trùng điệp không gian.

Chỉ chớp mắt sau đó, hắn đã xuất hiện trước vách ngăn.

Vách ngăn lúc ở trên thần hạm nhìn thấy cực kỳ là nhỏ bé, cơ hồ không thấy, nhưng là hiện tại đứng trước mặt mới thấy được, nó thật sự là khổng lồ vô cùng.

Vách ngăn kỳ thật chính là một dãy đá cực kỳ dài và cao.

Chỉ tính riêng chiều cao của nó, ước chừng cũng phải là mấy tỉ dặm cao, chiều rộng cũng là như vậy.

Về phần chiều dài. Vậy cũng không nên đoán.

Vách ngăn này liên tục nối tròn với nhau. Tạo thành ngăn cách hai khu vực

Tính vách ngăn này, phạm nhân cả đời cũng mơ tưởng đi qua.

Doanh Thiên thân hình đảo một cái, chớp mắt đã xuất hiện bên trên vách ngăn. Hắn chậm rãi hướng phía nam đi tới, đi rất chậm, tựa như là trên tường thành đi dạo một bộ vậy.

Mặc dù vách ngăn này cao hàng tỉ dặm, nhưng là Thần Thú Phần thật sự quá lớn, coi như người đứng tại vách ngăn nhìn xuống, bao hết tầm mắt cũng bất quá là đại địa bất tận mà thôi.

Bên trên vách ngăn cũng là đủ loại cương phong sắc bén, coi như là Thần binh thường, không cẩn thận đều sẽ bị cắt da thịt.

Nhưng là Doanh Thiên mặc kệ cho cương phong thổi tới, hắn lạng lẽ mà đi.

Trên đường đi, hắn gặp không ít người, cũng không phải là người sống, mà là người đã chết.

Những kẻ này, đều là chôn ở bên trong sống lại, Doanh Thiên cũng không có để ý bọn hắn.

Mà bọn hắn, mặc dù ngạc nhiên khi nhìn thấy Doanh Thiên, nhưng là cũng không ai làm gì. Không có hỏi, cũng không cản.

Rốt cuộc, trước mặt hắn xuất hiện một cái hồ. Một cái mương phần rộng lớn hồ.

Hồ nước này cực kỳ trong xanh, bên dưới bốc lên màu trắng hơi nước lơ mơ hư ảo. Cực kỳ mát mẻ.

Quanh hồ đủ các loại hoa nhiều màu sắc toát ra quang mang lấp lánh, lộ ra sinh động đầy sức sống. Hoàn toàn khác với vẻ tang thương của Thần Thú Phần.

Chỉ là, hồ nước này cực kỳ yên lặng, yên lặng đến không thể yên lặng hơn.

Mặt nước tĩnh vô cùng, mặc kệ cho cương phong vun vút thổi qua. Nhưng là mặt nước không có chút nào động tĩnh. Vô cùng yên lặng.

Mặc dù cái hồ này đẹp là như vậy, nhưng là xung quanh lại không có bất kỳ ai đến gần.

Cũng không phải là không có, mà là từ xa đứng nhìn.

Những người chết kia nhìn thấy Doanh Thiên tiến đến gần hồ, đều lộ ra cực kỳ ngạc nhiên, bọn hắn đều là đưa con mắt chăm chăm nhìn tới, nhưng là cũng không có ai dám tiến thêm một bước, giống như là sợ hãi cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Một con cá

Doanh Thiên tại bên bờ hồ ngồi một lát, hần đôi mắt thâm thúy có thể nhìn thấu vạn cổ kia nhìn chăm chăm xuống dưới hồ, sau đó trên miệng hần treo lên một cái nhàn nhạt nụ cười.

Tại dưới ánh mắt kinh hãi của đám người chết bên kia, Doanh Thiên chính là bình thần kéo quần xả xuống.

Cái này tình huống để cho đám người chết tựa hồ như là rất hoảng sợ, vội vàng lấy tốc độ rất nhanh lui hết ra xa, giống như là đang sợ bị vạ lây.

"Ừng Ừng".

Đúng lúc này, một dạng chấn động rung chuyển phát ra, trên mặt hồ mặt nước cũng là rung lên kịch liệt. Giống như là có một cái to lớn quái vật đang muốn xông ra.

Doanh Thiên chỉ là bình tĩnh đứng đó, đôi mắt vẫn nhẹ nhàng nhìn xuống.

Rốt cuộc, xuất hiện trong tầm mắt, chính là một cái bóng đen rất lớn, bóng đen này lấy tốc độ cực kỳ nhanh lao lên trên.

Rốt cuộc, cái bóng đen này phá tan mặt nước mà lao lên, đem trên mặt hồ nước bắn tung tóe, bọt trắng khắp nơi.

Đây là một cái con cá, con cá tương đối to lớn, ước chừng trăm thước.

Nhìn kỹ lại một chút, con cá này giống như cá chép một dạng, nó thân mình cá chép, đuôi, vây bóng loáng, sắc bén vô cùng.

Cái này tựa như trên thế gian một loại binh khí lợi hại nhất một dạng, một khi bị nó chém trúng, mặc kệ người là cường đại cỡ nào, rắn chắc ra sao có lẽ sẽ đều bị nó cắt ra làm đôi.

Trên mình nó lớp vảy cũng như vậy một bộ sáng loáng, lớp vảy kia toát ra vô tận quang mang, trên từng chiếc vảy lưu chuyển từng đường vô cùng huyền ảo đạo văn, tự nhiên vô cùng, giống như là sinh ra đã tồn tại.

Chưa kể nhìn lớp vảy liền biết, có thể xưng lên không gì phá nổi, tựa như là tiên kim mà thành, coi như người cường đại tới cỡ nào, có thể hủy thiên diệt địa, nhưng là muốn đánh phá lớp vảy kia, chính là mộng tưởng.

Nửa trên thân của quái vật này lớp vảy màu đen tuyền, chớp động quang mang màu đen vô cùng thâm sâu, nửa thân dưới vảy lại có màu hoàng kim, tựa như đế hoàng một dạng.

Hai màu đen, kim lẫn nhau ở giữa hòa hợp hoàn mỹ, vô cùng tự nhiên, ở giữa chuyển màu cũng là một loại tự nhiên mà thành.

Đặc biệt là, con cá này đầu, cũng không phải là đầu cá, mà giống như rồng một dạng, hàm răng sắc bén, cùng một cặp râu dài ngang thân.

Ngoài ra, nó có tới chín con mắt, hai bên mỗi bên bốn con mắt, một con mắt thì là ở chính giữa.

Cái này tựa như là trong truyền thuyết cá chép hóa rồng một dạng, hoặc có thể nói, là một con Long Ngư.

Con cá này xuất hiện, chính là giận dữ mà quát lên tiếng người: "Kẻ nào dám tiểu xuống hồ của ta, muốn chết".

Nó bộ dáng tựa hồ là rất tức giận, rất có tư thái một ngum ăn mất Doanh Thiên.

Thế nhưng là, nó chợt im bất, chín con mắt nhìn chăm chăm Doanh Thiên. Lộ ra rất kinh nghi.

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười nhìn lại, cũng không có nói câu gì.

Rốt cuộc, qua hồi lâu, con Long Ngư kia lên tiếng: "Người là ai?".

"Người qua đường mà thôi". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

"Người qua đường? ". Nó không khỏi rất nghi hoặc, bình thường tới nói, mặc kệ người là cái dạng gì tồn tại, dám trêu tới nó, nó liền một ngum đem người ăn sạch.

Nhưng là nhìn thấy Doanh Thiên thòi điểm, một cổ cảnh báo vang lên đem nó kiềm chế lại, cổ cảnh báo kia, là từ trong huyết mạch vang lên, tựa như là trải qua vạn cổ mà lạc ấn xuống.

"Tôi nhìn một chút, hi vọng thấy Chân Long, đáng tiếc, có lẽ ta tới sớm". Doanh Thiên lắc đầu.

Nhưng là, một câu nói đơn giản, lại đem con cá này giật mình kinh hãi, bởi vì một câu nói kia, cơ hồ là đem nó cước căn nói toạc.

Phải biết, nó huyết mạch là cực kỳ cao quý, đừng nói một cái Thần Giới, coi như toàn bộ Thiên Địa này, huyết mạch của nó cũng là độc nhất vô nhị, cực

kỳ hiếm thấy.

Theo đó, người biết đến nó, ít lại càng thêm ít, theo lý mà nói, người có thể biết nó cước căn, đáng lẽ không nên tại Thần Giới xuất hiện.

Nhưng là, trước mắt nó lại xuất hiện một người.

Lập tức, con cá này thu hồi bộ dáng kia, thay vào đó chính là hai vây xoa xoa, 9 con mắt có chút híp lại, lộ ra rất là dễ tiện một bộ cười nói:"A a. Vị đại nhân này, Tiểu Ngư có mắt không thấy Thiên Nhân, mong đại nhân xá lỗi".

"Thế nào, vừa rồi còn rất muốn nhai ta".

"Không dám, Tiểu Ngư ngu muội, mời đại nhân không cần để ý". Sau đó, nó áp ứng nói tiếp:"Đại nhân a, người tựa hồ đối với ta rất hiểu rõ? ".

"Đương nhiên hiểu rõ, hiểu đến tổ tông nhà ngươi bắt đầu". Doanh Thiên cười cười.

Nghe vậy, con cá cũng là cười cười, về tổ tiên nó, nó cũng không dám đi bàn luận, sau đó nó hỏi:"Ta gốc ở đây mấy cái kỷ nguyên, cũng không thể phóng ra một bước kia, mong đại nhân có thể chỉ điểm".

"Ta tại sao phải nói cho ngươi".

"Cái này,..... ". Nó không khỏi ngốc một chút.

Đúng vậy, tại sao Doanh Thiên lại phải nói cho nó đâu. Tựa hồ đây cũng không liên quan tới hắn. Hắn cũng không cần phải đi nói cho nó.

"A... A. Đại nhân, ngươi nhìn một chút, ta ở đây có rất nhiều đồ tốt, đại nhân muốn một chút sao. Không.... đại nhân muốn hết cũng có thể". Nó tươi cười nói ra, rất có nịnh nọt bộ dáng.

"Ngươi đóng đồng nát sắt vụn kia, không lọt nổi mắt ta". Doanh Thiên lắc đầu, mặc dù nói, con cá này hay là tích lũy được không ít của cải. Nhưng là, đối với Doanh Thiên mà nói, đều là rác rưởi.

Nghe được Doanh Thiên chê bai, nó cũng chỉ biết cười khổ mà thôi.

"Đại nhân, ngươi muốn như thế nào đồ vật, chỉ cần ta có thể liên nhất định tìm tới". Con cá này quả quyết nói ra.

"Ngô, thật vậy nha". Doanh Thiên một bộ suy tư cười đáp.

"Đương nhiên, ta có thể bảo đảm". Nó không khỏi vẩy lên cái vẩy, rất có một bộ vỗ ngực tự hào.

"Tốt, vậy đem trong bụng ngươi viên đá kia đem ra". Doanh Thiên trực tiếp nói.

"Viên đá kia" ba chữ vừa nhắc đi ra, lập tức để cho con cá này giật mình biến sắc, nó không khỏi có chút lùi về phía sau sợ hãi nói ra:"Cái này. Chỉ sợ là không được đi". Dừng chút lại nói:"Đây là ta bản mạng đồ vật, nếu mất đi, sau này làm sao hóa thành Chân Long".

"Ngu xuẩn, nếu là có thể lột xác thành Chân Long, ngươi cũng đã sớm, còn phải gốc ở đây". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, để cho nó không khỏi có chút giật mình, quả thật như vậy, nó ở cái hồ này gốc đến đủ lâu, lâu đến chính nó cũng không biết là bao lâu.

Thời gian đó, nó đã ném thử qua vô số lần, kết quả, đều là thất bại không thành, cái này để cho nó chán nản không thôi.

"Cái này,..... ". Suy nghĩ một chút, nhưng là nó không khỏi do dự.

"Thế nào, bỏ được, không bỏ được".

Rốt cuộc, con cá không khỏi cắn răng, quyết định nói ra:"Tốt, vậy liền liều một lần".

Sau đó, nó gồng mình, từ bên trong miệng nhả ra một viên đá.

Tại viên đá này xuất hiện thời điểm, quang mang mạnh mẽ phóng lên tận thiên khung, lúc này, chỉ cần ngươi tại bên trong Thần Thú Phần, bất kỳ là ở đâu, đều có thể nhìn thấy đạo quang mang này chiếu rọi.

Cái này đem toàn bộ người không khỏi nhìn về phương hướng này, lập tức có nhiều người tiến về đây.

Thậm chí, sâu cùng bên trong Thần Thú Phần có mấy đôi mắt mở ra nhìn về hướng này nói ra:"Con cá này, vậy mà đem viên đá kia lấy ra, đây là muốn làm gì".

Phương viên mấy tỉ dặm quanh hồ đều bị ánh sáng chói đến lóa, cơ hồ nhìn không rõ.

Doanh Thiên chậm rãi đưa tay bắt lấy viên đá kia, nhìn nó một chút.

Đây là một viên mười phần thô ráp đá, to bằng ngón tay cái mà thôi, nó màu tím như thạch anh một dạng.

Xung quanh nó xuất hiện hai đạo long hồn đang bay lượn, cực kỳ sống động một dạng.

Nhìn qua liền biết, đây nhất định là độc nhất vô nhị một viên đá, nó độ trân quý, coi như Thiên Tôn dạng này tồn tại cũng sẽ xuất thủ cướp đoạt.

Bị Doanh Thiên bắt lấy, nó quang mang chói mắt mới là thu hồi về, nhưng y nguyên vẫn giữ được khí tức thần thánh không gì sánh được kia.

Cảm thụ một chút viên đá này, Doanh Thiên không khỏi gật đầu hài lòng nói ra: "Dạng này độc nhất vô nhị, cũng chỉ có các người huyết mạch này mới có thể".

Nhìn trên tay Doanh Thiên viên đá, con cá lúc này cũng là đau lòng không thôi, nếu được, nó thật sự là muốn đem viên đá lấy lại.

Nó đây cũng là đánh cược một lần, dù sao ngóc tại địa phương này quá lâu, nó đã chán muốn chết, rất muốn có thể một lần hóa Chân Long, bay lượn Cửu Thiên.

Tung hoành Thiên Địa, mới là nó ước mơ.

"Đại nhân, vậy việc kia....". Con cá không khỏi khẩn trương nói ra. Giờ phút này, nó là rất hồi hộp cùng mong chờ.

"Được rồi, đồ vật đến tay, cũng giúp người một chút". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Nói đoạn, hắn đưa bàn tay nâng lên, chỉ thấy Đế Diễm hừng hực bốc lên, nhìn thấy Đế Diễm kia, để cho con cá không khỏi có chút kinh nghi, bởi vì nó cảm nhận được cực kỳ nguy hiểm khí tức từ ngọn lửa này. Bỗng nhiên một cỗ bất an hiện lên.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Không nên phản kháng, nếu là xảy ra sai sót, có thể đem người đốt thành than, ta cũng sẽ không chịu trách nhiệm.

Ngay sau đó, hừng hực Đế Diễm phóng lên, lao thẳng tới nó, đem nó bao phủ, từng đạo Đế Diễm chính là len lỏi qua nó lớp vảy kia, tiến vào thân thể, tiến hành thiêu đốt.

Nóng...

Bỏng...

Con cá chính là lập tức đau đớn gào thét, nó thân thể to lớn quần quai vẩy đập, đem trong hồ nước bắn lên tung tóe.

"Đại nhân. Người làm cái gì. Đốt chết ta".

Doanh Thiên mặt không biểu tình chậm rãi nói ra: "Yên lặng một chút, có người trong huyết mạch người động tay chân, mới khiến người không thể lột xác, chỉ có đem nó đốt cháy, người mới có thể tiến một bước".

Con cá nghe vậy chính là cảm thấy vô cùng hoảng sợ. Rốt cuộc nó cũng chỉ đành cắn răng mà chịu đựng. Cũng không ai biết, nó phải chịu đau đớn cỡ nào, nhưng là đây tuyệt đối không phải người có thể tưởng tượng.

Trải qua thiêu đốt một canh giờ, rốt cuộc Doanh Thiên đem Đế Diễm thu hồi.

Lúc này, con cá chính là bất động nằm im trên mặt nước, thân thể đen thui toát ra mùi khét.

Cũng không biết còn sống hay là chết.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu một chút cười nói: "Đã xong, dậy nhìn một chút".

Nhưng là nó một mực nằm im, không có tỉnh lại, tựa như là đã chết một dạng.

"Dậy, có tin hay không đem người nấu lẩu cá". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Dứt câu, con cá chính là hoảng hốt mà tỉnh lại, nó vừa rồi quả thật là đau đớn muốn chết, nhưng là vẫn hơn bị nấu thành lẩu cá, nó tuyệt đối tin tưởng lời Doanh Thiên nói, nếu hắn đã muốn, nó nhất định phải trên nôi.

"Đại nhân, như vậy xong sao, sao ta không cảm thấy chút gì". Con cá ưỡn oai nói ra.

Lời này nói ra, chính bản thân nó đều cảm thấy vô cùng nghi hoặc, nó ở đây lâu như vậy, cũng chưa có kẻ nào có thể tới uy hiếp nó, cũng có không ít kẻ từng mò đến tầm bão, kết quả đều bị nó ăn sạch.

Quan trọng là, Thần Thú Phần địa phương này có lấy vô thượng tồn tại tọa trấn, có thể uy hiếp nó muốn đi vào, cũng trước tiên phải nhìn mặt tồn tại kia.

Cho nên, huyết mạch của nó bị người động tay chân, đó là không thể nào sự tình, coi như có, nó làm sao lại không biết đâu.

"Khi đó, người bắt quả là một quả trứng, không biết chính là thường tình". Doanh Thiên liếc nó cười nói.

"Cái gì....., cái này làm sao có thể đâu". Con cá kinh nghi bất định nói ra, nó tin tưởng, nếu là có thể đụng chạm huyết mạch của nó, có lẽ thật sự là từ lúc nó chưa sinh ra.

Nhưng là, vấn đề ở chỗ, tại nó còn là trứng thời điểm, nhất định sẽ được bảo hộ cực kỳ bí mật, làm sao có người có thể tới gần nó động chạm đâu.

Nhìn ra nó suy nghĩ, Doanh Thiên bèn đáp:"Thế gian, không có chuyện gì chắc chắn, coi như người đen đuôi".

"Vậy, mục đích là gì". Con cá không khỏi thắc mắc nói ra.

"Không phải người tự hào chính mình huyết thống cao quý sao, như vậy huyết mạch, là để người ta thêm nhỏ dãi". Doanh Thiên cười đáp.

Nghe vậy, con cá không khỏi toát mồ hôi hột, quả thật, nó dạng này huyết thống, chính là trân quý không gì sánh được, chính là trong thiên địa độc nhất vô nhị. Cho nên sẽ khiến nhiều kẻ thêm muốn.

"Xem ra, sau này ra ngoài, vẫn là điều thấp một chút". Con cá lẩm bẩm.

"Chính là dạng này, các người huyết mạch này vạn cổ truyền thừa, nhưng là có thể chân chính bay lượn Cửu Thiên, đó là lác đác không có mấy, tuyệt đại đa số đều trở thành trong bụng người mỹ vị". Doanh Thiên cười nói ra.

"Bọn hần làm sao thêm muốn chúng ta như vậy đâu". Con cá nghi hoặc. Nếu là chỉ vì nó huyết thống, vậy cũng không hợp lý.

Nhìn một chút, Doanh Thiên đáp lời:"Các người huyết mạch này, chính là Thiên Địa uẩn dưỡng mà ra, mà lại là độc nhất Thiên Địa huyết mạch, chính là cùng đại đạo phù hợp, cùng với Thiên Địa tương liên. Nếu là đem các người ăn xuống, có thể chứng đạo Nguyên Thủy, hoặc là tiến nhập Thiên Đạo". Dừng một chút lại nói:"Coi như Thiên Tôn, ăn vào các người, đều sẽ vô cùng lợi ích, người nói có phải hay không ta cũng nên đem người ăn".

Con cá không khỏi giật mình kinh hãi, nó không khỏi lùi về phía sau vội vàng nói ra:"Đại nhân, người tuyên cổ vô song, vô địch thiên hạ, đã không cần thiết ăn ta".

Nhìn con cá này bộ dáng cầu xin kia, Doanh Thiên bật cười nói:"Được rồi, ta khuyên người tốt nhất sớm tu luyện, mau chóng rời đi, nếu là để lâu, bọn hần tìm tới, người sẽ thật biến trên bàn nôi lâu".

P/s: Ta luôn có cảm giác, ta viết truyện tiết tấu có hơi nhanh quá a.

Có nên câu thêm chương không ta.

Cơ mà câu chương lại bị chur vị chừi. Ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Thanh lộc yêu tộc

Đến tay đồ vật, Doanh Thiên cũng không có lý do cần thiết ở lại, hần còn nơi khác cần đi.

"Đại nhân, sau này còn có thể nhìn thấy người sao". Con cá không khỏi nhìn nhiều Doanh Thiên một chút.

"Tin tưởng, một ngày người hóa Chân Long, tại Cửu Thiên bay lượn, có thể nhìn thấy, khi đó biết đâu lại bắt người tới làm tọa kỵ". Doanh Thiên không khỏi cười cười nói ra.

Nghe vậy, con cá cũng là cười khò, không đi nói thêm. Dù sao nó huyết thống cao quý vô cùng, nào sẽ đi làm người tọa kỵ, nhưng là trong thâm tâm nó cũng biết, có thể làm đến Doanh Thiên tọa kỵ. Cái này chính là nười phân vinh dự.

"Nguyên đại nhân vĩnh thế trường tồn". Con cá chậm chậm nói ra.

Doanh Thiên gật đầu, quay lưng bước đi, cũng không có chần chừ.

Tại Doanh Thiên đi mất dạng thời điểm, mới là bắt đầu có mấy cái người chết lục tục chui ra. Bọn hần vừa rồi là trốn đến mất tích, không có kẻ nào dám ngo đầu ra, hoặc là đi nghe trộm một chút, bởi vì, đó cơ hồ là tìm chết.

Con cá nhìn Doanh Thiên đi mất, sau đó mới là tự mình lẩm bẩm:"Ta cũng nên ngủ say một chút, hi vọng lần này có thể thành công". Sau đó nó nhìn ra

xa phương hướng kia một chút, trong miệng chiếc lưỡi liềm mép:"Trước đó, nên ăn một bữa no nê".

Chỉ thấy từ xa xa, có tới 4 chiếc thần hạm đang bay tới, hiển nhiên là vừa rồi bị nó lấy ra viên đá toát ra dị tượng hấp dẫn, muốn tới tìm bảo.

Trên những thần hạm này cường giả như mây, Thần Vương không thiếu, thậm chí là có Thần Tôn tọa trấn, chỉ là bọn hắn không biết, chờ đợi phía trước chỉ là tử vong mà thôi.

Doanh Thiên rời đi chỗ cái hồ. Chính là lập tức nhảy xuống vách ngăn, rồi đi hoàn toàn biên giới khu, tiến vào ngoại khu.

Bên trong ngoại khu, thú tức cũng là nồng đậm không chỉ gấp mười lần bên ngoài, hiển nhiên nơi này chôn lấp Thần Tôn cấp bậc Yêu Tộc, cho nên khí tức là hơn bên ngoài rất nhiều.

Quan trọng là, ngoại khu đại địa chính là một màu đỏ tươi như máu. Mặc dù vẫn là khô cằn một dạng, nhưng là đại địa đỏ rực, ngoài ra bên trên bầu trời u ám huyết vân, cũng là làm tăng lên mấy lần độ quỷ dị.

Coi như Thiên Thần tại đây hành tẩu, cũng sẽ cảm nhận được cực kỳ lớn áp lực, cùng rợn tóc gáy.

Doanh Thiên tại trên đại địa chậm rãi mà đi lấy, mỗi một bước đi, hắn đều nhìn xuống mặt đất, mà lại, hắn không có đi thẳng.

Có thể là đi vài bước, hắn sẽ đi sang trái, hoặc là bên phải, thậm chí đi vòng vòng trở về điểm rẽ, có thể nói rất kỳ lạ.

Nếu là có người nhìn thấy hắn đi như vậy, có lẽ sẽ cho rằng hắn là kẻ điên đi.

Nhưng là, nếu như có người đầy đủ cường đại nhìn tới, liền sẽ phát hiện, Doanh Thiên di chuyển chính là dựa theo một loại quy luật nào đó, một loại cực cao thâm huyền ảo quy luật.

Hao tổn đến hơn 20 ngày thời gian. Doanh Thiên lúc này coi như đi được một nửa ngoại khu.

Hắn đi 20 ngày này, chính là không gặp qua một bóng người, có chăng chỉ là những cái kia xác sống, hoặc là người được chôn mà thôi.

Dù sao, Thần Thú Phần hay là quá mức rộng lớn, không gặp ai, cũng không có gì lạ.

Đúng lúc này, một cái bóng đen che lấp bầu trời bên trên Doanh Thiên.

Một cái thanh âm hiển từ vang lên.

"Vị tiểu hữu này, có hay không muốn đi nhờ một chút".

Chỉ thấy một cái lão giả râu tóc trắng bạc bay đến gần Doanh Thiên thân thiện nói ra.

Lão giả này toàn thân mặc một kiện giản dị trường bào màu xanh, hắn râu tóc đã là bạc trắng đến tinh quang. Nhưng là khuôn mặt kia lại rất hiền từ một dạng, phúc hậu vô cùng.

Nhìn qua đều sẽ cho rằng, đây là một vị hiền từ bao dung lão giả.

Đúng thế, nhìn thấy hắn thời điểm, trong lòng người đều sẽ hiện lên mấy từ "Hiền Từ, Bao Dung, Phúc Hậu, Tốt Bụng...".

Trên tay lão giả này cầm lấy một thanh quái trượng điêu khắc một con Thần Lộc. Hắn tu vi, cũng đã là Thần Vương.

"Vị tiểu hữu này, nếu như không chê, liền lên đi một chút, dù sao nơi này cũng không tốt". Lão giả này cười hiền lành nói ra.

"Ngô, các người là ai". Doanh Thiên mỉm cười hỏi.

"Chúng ta là Thanh Lộc Thần Điện người, cũng không phải cái gì to lớn đại thế lực". Lão giả này cười cười nói ra.

Quả thực, bọn hắn cũng không phải là Thần Giới người bản địa. Mà là đến từ Yêu Giới một cái thế lực, gọi là Thanh Lộc Thần Điện.

Nói dễ hiểu, mỗi một cái Yêu Tộc, đều có một cái thế lực đại diện, giống như Long Tộc có Tứ Hải Long Cung.

Phụng Tộc có Thiên Hoàng Cung.

Cửu Vĩ Hồ Ly là Cửu Vĩ Lê Cung.

Thanh Lộc Thần Điện thì đại diện cho Thanh Lộc Yêu Tộc.

Lại nói, Thanh Lộc Yêu Tộc cũng không phải cái gì cường đại tộc đàn. Tại trong Thần Thú xếp hạng Yêu Tộc cũng là xếp khoảng chót.

Giống như các loại Yêu Tộc cường đại như Long Tộc kia, mỗi cái thời đại đều có thể诞 sinh ra mấy cái chân chính Thần Thú.

Về phần bọn hán Thanh Lộc Yêu Tộc, cũng phải hai, ba cái thời đại mới có thể xuất hiện một cái Thanh Lộc Thần Thú chân chính. Cái này khiến cho thực lực tộc đàn của bọn hán không cách nào tăng lên.

Có được Thần Thú huyết mạch, không đồng nghĩa với việc được xưng là Thần Thú.

Chỉ có huyết mạch Thần Thú thuần khiết, phần trăm 80% trở lên mới có thể được xưng là Thần Thú.

Nhìn lão giả này một chút, Doanh Thiên không khỏi cười cười lắc đầu."Các ngươi huyết mạch chưa tới hai thành cái này là Hắc Lộc chứ Thanh Lộc ở đâu".

Nghe Doanh Thiên một câu nói toẹt ra, lão giả chính là giật mình, sau đó lại cười cười xấu hổ.

Quả thật, đã mấy cái thời đại đến nay, Thanh Lộc Yêu Tộc không có ai đạt tới Thần Thú huyết mạch, mà là càng ngày càng loãng đi, khiến cho bọn hán tộc đàn thực lực càng ngày càng yếu đi.

Cho nên càng bị những cái kia lớn mạnh Yêu Tộc chèn ép, khiến cho bọn hán chịu nhiều uất ức.

Nhưng là mặc kệ cỡ nào uất ức, đều phải chịu nhục, không thể phản kháng.

Phản kháng thì thế nào, phản kháng liền sẽ bị diệt tộc, đây là cỡ nào thê thảm.

Giật mình là, Doanh Thiên vậy mà có thể nói ra chính xác lão giả này huyết mạch độ nồng đậm, chính xác là chưa tới hai thành.

"Lão phu gọi là Lộc Minh, không biết tiểu hữu xưng hô thế nào". Lộc Minh nói ra.

"Doanh Thiên".

"Đường xa mệt mỏi, tiểu hữu không ngại đi lên một chút".

"Cũng tốt, đi đường dài, mệt chân". Doanh Thiên cười cười.

Sau đó chính là trực tiếp bay lên.

Tại bên trên thần hạm của Thanh Lộc Thần Điện, cũng không có nhiều người, ước chừng chỉ một ngàn người.

Trong đó cũng chỉ có lấy hơn 30 vị Thần Vương, còn lại cũng toàn là đệ tử các loại tuổi trẻ.

Nhìn lại, bọn hán thần hạm này, so với các thế lực Yêu Tộc khác, cũng là nhỏ hơn chỉ có một nửa. Có thể thấy những năm này là xuống dốc đến cỡ nào.

Bọn hán những năm này xuống dốc có thể nói là thê thảm. Cả tộc đàn bất quá chỉ có một vị Thần Hoàng tọa trấn, Thần Tôn cũng chỉ có 4 vị. Về phần thần vương con số k tới một trăm.

Tính ra tổng thực lực còn không bằng Thần Lôi Sơn.

Mà chuyện đáng buồn là, vị kia Thần Hoàng đã sống mấy cái thời đại, thọ nguyên cũng là đã hao hết, hôm nay chính là đem hán đi chôn.

Mất đi vị Thần Hoàng duy nhất tọa trấn, e rằng Thanh Lộc Yêu Tộc đã thê thảm sẽ càng thê thảm hơn.

Có thể thấy được trên khuôn mặt của những đệ tử kia buồn rầu, liền Thần Vương cũng là thở dài không thôi.

Lộc Minh đón tiếp Doanh Thiên, cũng là nồng nhiệt, hán không có để ý chính mình Thần Vương thân phận, mà tự tay chuẩn bị cho Doanh Thiên một bàn thức ăn.

Đồ ăn không nhiều, nhưng là hợp Doanh Thiên khẩu vị.

Doanh Thiên không có khách khí, chính là ăn uống một hồi, trong thoáng chốc đem trên bàn thức ăn ăn sạch.

"Không tệ". Ăn uống no say thời điểm Doanh Thiên gật đầu.

Lúc này, Lộc Minh mới là chậm rãi hỏi:"Đạo hữu một mình tại Thần Thú Phản hành tẩu, là muốn đi đâu".

"Trung tâm". Doanh Thiên hỏi hột đáp.

"Trung Tâm?". Lộc Minh không khỏi kinh ngạc sau đó lại lắc đầu:"Không nên đi nha".

"Đi, tại sao lại không đi đâu". Doanh Thiên cười cười.

"Nơi đó vạn phần hung hiểm, tiến vào rất dễ bỏ mạng". Lộc Minh không khỏi lắc đầu.

Nhắc đến trung tâm Thần Thú Phần, coi như người cường đại cỡ nào đều không khỏi biến sắc mặt.

Nơi đó địa phận tuy nhỏ. Nhưng là hung hiểm đến cực độ, một bước khó đi. Chính là chỉ có Thần Đế cấp bậc Thần Thú mới có tư cách tại đó chôn.

Mà lại, cũng cần mấy cái thời đại. Thậm chí mấy chục cái thời đại mới có một hai vị Thần Đế cấp bậc Thần Thú hao hết thọ nguyên phải vào đó chôn.

Cho nên tại trong mắt người thường, khu vực trung tâm vẫn là mười phần thần bí.

Dù sao, đã có không ít Thần Đế cường ép tiến nhập, kết quả cũng là không có trở ra.

Thậm chí có Thần Đế đem cả Thiên Mệnh tiến nhập, cũng chỉ có vãn lạc kết cục. Đây là chỗ khiến người sợ hãi.

Liên cường đại vô địch như Thần Đế đều có vãn lạc nguy cơ, ai còn dám tiến nhập trung tâm.

Doanh Thiên chỉ là cười cười. Một bộ không để ý nói ra: "Đó là các ngươi, không phải ta".

Không rõ vì sao, lời Doanh Thiên nói đến rất tự tin, cũng rất tự nhiên, giống như là hiển nhiên như vậy.

Ở bên cạnh nghe lấy Lộc Minh, cũng không khỏi toát ra một cỗ tin tưởng, mặc dù hấn trong lòng vẫn cố hoài nghi, nhưng không hiểu vì sao, trong tâm lại là tin tưởng như vậy.

"Nếu vậy, chỉ có thể chúc tiểu hữu thượng lộ bình an, chúng ta cũng sắp tới mộ phần, không thể tiễn tiểu hữu đoạn đường". Lộc Minh nói ra. Dù sao bọn hấn đi chôn cũng chỉ là một vị Thần Hoàng lão tổ.

Một khi tiến vào nội khu liền sẽ tiến thẳng tới mộ phần, đương nhiên không cách nào đưa Doanh Thiên đi tiếp.

"Mộ phần nha, Một cái Thần Hoàng, chôn xuống lại có ích gì, chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi". Doanh Thiên hơi hợt nói ra.

"Tiểu hữu lời này không nên, đó là chúng ta Lão Tổ, hấn vì chúng ta những hậu bối này mà gánh vác đã mấy cái thời đại, cũng nên là hấn nghỉ ngơi lúc". Lộc Minh nói ra, trong lời nói không khỏi có kính ý.

Dù sao, những năm tháng này, Thanh Lộc Yêu Tộc tình huống không tốt, chính là một mình vị Thần Hoàng kia đứng lên gánh vác hết thảy, mới khiến cho bọn hấn kéo dài tới hôm nay.

Cho nên nhắc đến hấn, chỉ cần là Thanh Lộc Yêu Tộc bất kỳ một cái thành viên nào, đều sẽ nổi lên kính ý vô cùng.

Doanh Thiên lắc đầu: "Sai, bất quá là kéo dài hơi tàn mà thôi, nhìn một chút các ngươi tổ tiên, chính là cỡ nào cường thịnh,....".

Doanh Thiên lời nói, giống như dao cắt vào lòng Lộc Minh, đúng như Doanh Thiên nói, bọn hấn huyết thống Thanh Lộc này, chính là mười phần cường đại.

Tại tổ tiên bắt đầu, bọn hấn huyết mạch Thần Thú chính là có thể cùng Long, Phụng sánh vai, tại cường thịnh thời điểm đã có lúc áp đảo cả Long, Phụng dạng này.

Thậm chí, đã từng đứng đầu Yêu Giới một đoạn thời gian.

Thế nhưng là, thời gian vô tình, bọn hấn huyết mạch càng ngày càng loãng, khiến cho bọn hấn xuống dốc không phanh.

Những thời đại gần đây, nói đến Thần Thú bất quá chỉ đi ra hai, ba người. Còn là miễn cưỡng đạt đến tiêu chuẩn.

Về phần 100% phản tổ huyết mạch, đã là chuyện của Kỷ Nguyên trước.

Nói đến bọn hấn Thanh Lộc Thần Thú. Doanh Thiên chính là hiểu rõ đến mười phần. Thậm chí hấn đã từng cười qua.

Đây là một loại mười phần cao quý huyết mạch, cũng là cường đại vô cùng huyết mạch, ở địa phương khác, chính là một cái vô địch lực lượng.

Nhưng là ở Yêu Giới hiện tại, chỉ có thể kéo dài hơi tàn.

Đừng nhìn bọn hấn Thần Vương, Thần Tôn dạng này còn đủ. Có rất nhiều thế lực có thể để cho bọn hấn diệt vong, để cho bọn hấn huyết mạch hoàn toàn biến mất.

"Các ngươi hiện tại vấn đề lớn nhất, chính là huyết mạch pha loãng kia". Doanh Thiên nhàn nhạt nói một câu.

"Đúng là như vậy, nhưng là chúng ta cũng không có cách nào, cái này chính là nằm ngoài khả năng". Lộc Minh thở dài.

Bọn hắn những năm qua chính là tìm kiếm vô số phương pháp để có thể cải tiến huyết mạch, nhưng là đều không thể thành công. Đây là vượt quá bọn hắn khả năng.

"Chưa chắc, các ngươi hy vọng là còn". Doanh Thiên nở nụ cười thần bí nói ra.

Nghe được Doanh Thiên nói vậy, Lộc Minh không khỏi khản trương lên, mặc dù chỉ cùng Doanh Thiên mới tiếp xúc, cùng hắn nói vài câu. Nhưng là hắn có thể khẳng định về Doanh Thiên: "Sâu không lường được".

Hắn nói hy vọng vẫn còn, để cho Lộc Minh không khỏi tin tưởng, hắn rất muốn hỏi, chính là làm thế nào.

"Tiểu hữu lời nói là thật? "

"Thật so trên châu còn muốn thật".

"Nói, như vậy, Tiểu hữu là biết cách sao".

"Đương nhiên biết".

Nhận được Doanh Thiên khẳng định, Lộc Minh chính là mười phần khản trương, hắn trực tiếp đứng lên hành lễ, lấy tư thái thành khẩn nhất đi hỏi: "Nếu vậy, cầu xin tiểu hữu chỉ một con đường sáng".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Đào mộ lên, chôn lại

"Chi con đường sáng nha". Doanh Thiên bình thần nhìn trước mặt Lộc Minh cười cười đầy ý vị nói ra.

Nhìn Doanh Thiên nụ cười kia. Lộc Minh là lập tức hiểu ra, thế gian vốn không có cơm trưa miễn phí, muốn hắn đồng ý, nhất định phải lấy ra đầy đủ thành ý.

Thế nhưng là, Thanh Lộc Thần Điện bọn hắn, đồ vật mặc dù nhiều, nhưng hắn biết, muốn lọt vào mắt Doanh Thiên đồ vật, chỉ sợ là không có.

"Không biết tiểu hữu.... Không. Đại nhân muốn thứ gì đâu". Lộc Minh không khỏi khản trương.

Hiện tại, có thể cải tiến huyết mạch, mới là việc khẩn cấp nhất, thứ gì cũng có thể bỏ ra được.

"Gọi công tử". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra, sau đó nói tiếp: "Không vội, chờ nghĩ ra lại nói".

Nghe vậy, Lộc Minh không khỏi cười khổ: "Công tử ý, ta đã thụ".

Trải qua một đoạn đường dài, rốt cuộc vách ngăn nội khu chính là xuất hiện trước mắt bọn hắn.

Lập tức, thần hạm của Thanh Lộc Thần Điện khởi động trận pháp, vượt qua không gian, trong chớp lát chính là xuất hiện phía sau vách ngăn, tiến vào nội khu.

Thời điểm vừa mới tiến vào nội khu, một cổ hoàng uy nặng nề ép tới, để cho Thiên Thần trở xuống cơ hồ thở không nổi.

Cho dù là Thần Vương hay là Thần Tôn cũng là cảm thấy áp lực cực kỳ.

Nơi này trải qua vạn cổ, mặc dù mỗi lần chôn xuống Thần Hoàng cấp độ là không nhiều, nhưng là tích lũy đủ nhiều đến dọa người.

Có lẽ phải lấy hàng vạn mà tính Thần Hoàng cấp bậc Yêu Tộc tồn tại ở đây.

Nói về Yêu Tộc cấp bậc, cũng không xưng Thần.

Ví dụ như Yêu Tộc không có đạt tới Yêu Thần, liền gọi là Nhất Giai Ma Thú cho tới Thập Tam Giai Ma Thú. Tương đương với Nhân Tộc Tam Cảnh Phàm Thai cho tới Thông Thần Cảnh.

Gọi là Yêu Thần, là chỉ ma thú đạt tới Thần Cảnh. Sau đó là Hư Yêu, Địa Yêu, Chân Yêu, Nguyên Yêu, Thiên Yêu, Yêu Vương, Yêu Tôn, Yêu Hoàng, Yêu Đế. Tương đương với Hư Thần cho tới Thần Đế.

Mà lại, đây chỉ là cách gọi chung của Yêu Tộc, mỗi một tộc tùy theo cũng sẽ có xưng hô riêng.

Giả dụ như Long Tộc đặt tới Thần Vương, liền xưng là Long Vương, hoặc là Long Tôn, Long Hoàng, Long Đế.

Hoặc như Xà Tộc, liền có Xà Vương, Xà Hoàng... v.... v...

Mà nội khu Thần Thú Phần, chính là chôn lấy Yêu Hoàng cấp bậc.

Cho nên, nơi này tràn ngập khí tức Yêu Hoàng, cực kỳ cường đại.

Tiến vào nội khu đằng sau, thần hạm của Thanh Lộc Thần Điện chính là hướng thẳng tới bên trong mộ phần, hướng bọn hắn nơi chôn cất tổ tiên mà tiến đến.

Chỉ thấy xa xa, liền lộ ra một khu mộ phần tương đối rộng lớn.

Khu mộ phần này, sắp xếp ước chừng hơn ngàn cái mộ phần, hiển nhiên là đã từng chôn cất hơn ngàn tôn Yêu Hoàng.

Lúc này, chỉ thấy nơi đó đã đứng lấy từng cái bóng người, ước chừng có khoảng 500 tôn.

Hơn 500 tôn này, chính là tổ tiên của Thanh Lộc Thần Điện chôn cất từ vạn cổ đến nay, chính là một cỗ hùng hậu lực lượng.

Cũng nhờ vào cỗ lực lượng này, mà nhiều thế lực khác cũng không dám manh động, cho nên Thanh Lộc Yêu Tộc coi như vẫn có thể kéo dài đi xuống.

Lý do nơi này có hơn ngàn ngôi mộ, nhưng là chỉ còn 500 tôn Yêu Hoàng là vì trải qua quá lâu thời gian, quá nhiều chuyện xảy ra, cho nên cũng không còn đầy đủ.

Bọn hắn hôm nay đứng đây chờ, chính là chờ hậu thế tới viếng thăm.

Chờ cho thần hạm đỗ lại. Trên thần hạm một đám hậu nhân, chính là tiến xuống xếp hàng quỳ lạy chính mình chư vị tổ tiên.

Sau đó một chiếc to lớn mà nặng nề đồng quan được khiêng xuống.

Khiêng xuống đồng quan, chính là chư vị Yêu Vương. Hiển nhiên, bên trong đồng quan chính là vị Thần Hoàng duy nhất kia.

Bỗng nhiên, trong đồng quan rung lắc kịch liệt, giống như người bên trong muốn đi ra.

"Không cần, đều đã khổ cực, trước tỉnh dưỡng ngàn năm, sau đó lại nói". Một vị Yêu Hoàng đưa tay ấn xuống, hiển nhiên hắn rõ ràng những năm này khổ cực.

Rất cuộc, bọn hắn thực hiện nghi lễ chuẩn bị đem vị Yêu Hoàng kia chôn lấy.

Nhìn cảnh lão tổ sắp được chôn xuống, khiến cho những đệ tử này không khỏi cảm thấy buồn rầu, bọn hắn mất đi vị Yêu Hoàng cuối cùng tọa trấn, sẽ là thảm càng thêm thảm.

Nhưng là đúng lúc này, một cái hơi hột thanh âm vang lên phá tan bầu không khí này.

"Cũng không biết kẻ nào ngu xuẩn chọn tới cho các ngươi cái này chỗ chôn cất".

Nghe vậy, bọn hắn chính là giật mình nhìn qua, chỉ thấy Doanh Thiên không biết từ lúc nào đã đứng đó. Bộ dáng lắc đầu thờ dài.

"Tiểu tử ở đâu tới, dám bậy miệng, có hay không muốn chết". Một cái có vẻ lớn tuổi đệ tử tức giận quát lớn.

Hiển nhiên Doanh Thiên câu nói kia, là để cho bọn hắn tức giận.

Liền chư vị Yêu Vương cùng Yêu Hoàng đều không khỏi nhú mày nhìn tới.

Lúc này Lộc Minh cũng là hốt hoảng chạy tới can:"Công tử, người có thể hay không đừng nói những lời như vậy".

Lộc Minh giọng nói chính là run run. Coi như hắn là Thần Vương, nhưng là dưới 500 vị Yêu Hoàng tổ tiên nhìn tới, cũng là khiến hắn đứng không vững.

"Ta nói sự thật mà thôi, các ngươi nơi này mộ phần, khí vận không tốt, tất nhiên sẽ ảnh hưởng hậu thế. Không tin, nhìn một chút các ngươi thảm hại cỡ nào". Doanh Thiên bộ dáng không chút nào sợ hãi thần nhiên nói ra.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết sao".

"Dám xúc phạm chúng ta tiên tổ, ngươi thật đáng chết".

"... "

Doanh Thiên lời nói, chính là đem toàn bộ đệ tử của Thanh Lộc Thần Điện chọc giận, bọn hắn rất có tư thái đem Doanh Thiên giết chết.

"Im lặng".

Một vị Yêu Hoàng đem đám đệ tử áp xuống, sau đó chậm rãi đi tới trước mặt Doanh Thiên.

Vị này Yêu Hoàng tên tuổi đã sớm lãng quên, thậm chí chính hắn cũng quên mình danh tự. Có thể thấy được trên người hắn loại thời gian gột rửa tang điền kia.

Hắn mỗi một sợi râu, tóc, thậm chí là trên người bộ y phục rách rưới kia chính là nhuộm màu thời gian.

Hắn cái này chính là ở đây cổ lão nhất một trong, cũng là có tiếng nói nhất trong chư vị Yêu Hoàng.

"Vị này bằng hữu, có thể hay không nói rõ một chút". Hắn thanh âm có chút vô lực nói ra.

Đứng tại trước mặt vị Yêu Hoàng này, Doanh Thiên vô cùng bình thản, tự nhiên vô cùng. Cái này để nhiều người vì đó mà kỳ quái.

Dù sao đây hay là một vị Yêu Hoàng, vô cùng cường đại, đừng nói Doanh Thiên dạng này một cái vô danh tiểu bối, cho dù Thần Vương, hay là Thần Tôn đứng trước Yêu Hoàng đều cảm thấy cực kỳ áp lực. Tuyệt không thể tự nhiên như thế kia.

Mà vị này Yêu Hoàng, gọi Doanh Thiên một tiếng bằng hữu, cũng là để đám đệ tử không dám nói gì.

"Ta nói, các ngươi chọn mộ phần, chính là ngu xuẩn, đem các ngươi hậu thế khí vận hỗn loạn". Doanh Thiên nói lại một câu.

"Bằng hữu, lời này nói đến thế nào". Vị này Yêu Hoàng nói:"Chúng ta mộ phần, chính là do tiên tổ tự tay ấn xuống, chính là đặt tại Thần Thú Phần một đường đại vận".

Kỳ thật, tại trên Thần Thú Phần chảy dài lấy rất nhiều đường đại vận, cái này đại vận cực kỳ thần bí, vận cổ đến nay ít người có thể lý giải.

Những đường đại vận này tựa như long mạch một dạng, chảy dài khắp Thần Thú Phần, sau đó đều là chảy về trung tâm.

Năm xưa tiên tổ của Thanh Lộc Yêu Tộc chính là chọn lấy một đường rất lớn đại vận mà đặt mộ phần, hi vọng dưới đại vận gia trì mà khiến cho hậu thế phồn hưng.

Nhưng là, không hiểu vì sao, Thanh Lộc Yêu Tộc ngày càng xuống dốc, không thể phát triển.

"Các ngươi tiên tổ, cũng là ngu xuẩn không thể ngu xuẩn hơn, hắn tự mình cho là đúng, nhưng là lại không biết, dựa vào hắn chút tài mọn, cũng dám suy đoán đại vận dạng này". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Không có chút nào nể mặt mũi, trực tiếp mắng tới trên mặt tiên tổ bọn hắn.

Cái này để những cái kia đệ tử cơ hồ là nhin không nổi. Rất muốn lao tới giết Doanh Thiên.

Nếu là không có chư vị lão tổ ở đây trấn áp xuống, có lẽ thật đã xảy ra.

Liền lúc này chư vị Yêu Hoàng cũng là cảm thấy nóng mặt, dù sao trước mặt bị một cái nhân loại chửi bới tổ tiên, đó là không thể nhin sự tình.

Duy nhất vị kia Yêu Hoàng không có sinh khí, mà là hiền lành cười nói:"Bằng hữu có thể hay không nói rõ một chút".

"Nói dễ hiểu, các ngươi chút thực lực này, không có tư cách đi hưởng đường đại vận này, đại vận này quá mạnh, sẽ lũng đoạn vận thế hậu nhân". Doanh Thiên trực tiếp nói ra, không chút khách khí.

Về đại vận, vận thế, hay là khí vận dạng này huyền ảo thâm sâu, Doanh Thiên cũng sẽ không giải thích nhiều, cho dù giải thích, bọn hắn căn bản không hiểu.

Đại vận thế thuộc về trong thiên địa thâm sâu huyền ảo nhất một trong, nó tồn tại trong thiên địa, bao phủ khắp nơi, đương nhiên không thể nói qua vài lời, chỉ có tự mình đi lĩnh hội mới có thể hiểu lấy.

Lại nói, bọn hắn tiên tổ, chọn lấy đường đại vận này đương nhiên tốt, thuộc về một trong những đường đại vận lớn nhất trong Thần Thú Phần này.

Nhưng là, muốn hưởng đồ tốt, cũng cần có thực lực. Bởi vì đường đại vận này quá mạnh, mà bọn hắn thực lực không đủ, tất sẽ để cho đại vận áp chế ngược lại bọn hắn khí vận, gây nên ảnh hưởng tới hậu thế.

Phần mộ tổ tiên không tốt, đương nhiên sẽ để cho hậu nhân trì trệ không tiến. Đây là mối liên kết từ vận cổ đến nay tồn tại.

"Như vậy, bằng hữu có cao kiến gì đâu". Vị Yêu Hoàng này không khỏi hỏi thăm.

"Coi như ta cùng các ngươi có duyên, nói cho các ngươi một chút". Doanh Thiên cười cười nói ra:"Chính là, đào mộ lên, chôn lại".

Lời này đi ra, lập tức gây nên oanh động.

"Cái gì, Đào mộ lên, chôn lại, đây là cái gì sáng kiến". Có đệ tử không tin vào tai mình hét lên.

Coi như chư vị Yêu Hoàng cũng là không thể tin tưởng.

Liền vị kia Yêu Hoàng cũng là trầm mặc, nhất thời không biết nên làm thế nào.

"Lời khuyên đã cho các ngươi, về phần quyết định, liền tùy". Doanh Thiên bỏ lại một câu, sau đó hất quay lưng bước đi, chậm rãi treo lên thần hạm, lời rượu ra uống.

Lộc Minh lúc này cũng là toát mồ hôi lạnh, hắn cũng không biết nên làm thế nào cho đúng, cuối cùng, cũng là đi theo Doanh Thiên.

"Công tử, nhất định phải đào mộ lên sao". Lộc Minh không khỏi hỏi thăm một câu.

Doanh Thiên không có đáp, chỉ mỉm cười mà thôi.

Thấy vậy, Lộc Minh cũng là biết ý, lại không tiếp tục hỏi. Chỉ là đứng yên đó mà thôi.

Cũng không biết, bên dưới kia, bọn hắn sẽ là đưa ra thế nào quyết định.

Đào mộ lên, tuyệt không phải đơn giản sự tình, đây chính là đối với tiên tổ bất kính.

Nhìn về phương hướng trung tâm, vị Yêu Hoàng kia trong lòng cũng là không biết phải làm thế nào.

Dù sao bên trong khu trung tâm kia. Nhất định tồn tại bọn hắn tiên tổ, chỉ là coi như vị này Yêu Hoàng cũng chưa từng thấy qua.

Bọn hắn quyết định hôm nay rất quan trọng, sẽ cải biến toàn bộ chủng tộc vận mệnh, có thể sẽ đưa chủng tộc tiến xa, đạt tới ngày xưa thịnh vượng. Hoặc là để cho bọn hắn đi hướng diệt vong.

Một ngày.

Lộc Minh nhận được lệnh, chính là hướng Doanh Thiên nói ra:"Công tử, chư vị lão tổ đã thương lượng, quyết định nghe theo công tử lời nói, mong công tử chỉ điểm thêm một chút".

"Tốt, nên là dạng này sáng suốt". Doanh Thiên gật đầu, sau đó nói ra:"Đem toàn bộ mộ phần từ bên ngoài đào lên, chôn lại vị trí khác".

Nói đoạn, Doanh Thiên chỉ ra ba cái vị trí khác, tương ứng với ba khu vực.

"Còn phải chôn lại tất cả sao". Lộc Minh toát mồ hôi hột.

"Chính xác, liền bên trong cũng cần chôn lại". Doanh Thiên chỉ chỉ hướng trung tâm cười nói.

Bọn hắn đặt mộ phần, chính là trên một đường đại vận nối tiếp nhau từ ngoài vào trong.

Cho nên muốn thay đổi chỗ chôn, cũng liền phải đồng loạt thay đổi, chỉ cần chọn một cái khác vị trí là được.

Lộc Minh thụ ý, sau đó lại lui ra, rất nhanh liền nhận được quyết định. Đã làm, liền làm cho tới.

Đích thân mấy vị Thần Hoàng lên thần hạm dẫn dắt đám con cháu, bắt đầu quay trở ra biên giới khu, tiến hành chôn lại từ đầu. Có Thần Hoàng thúc đẩy, thần hạm tốc độ tăng lên không chỉ mười lần.

Còn những người còn lại, tiến hành đào mộ nơi này.

Doanh Thiên cũng không có đi cùng, mà là tùy tiện tìm lấy một cái nhà đất, tiến vào, sau đó phong bế không gian.

Tại đây, hắn thi triển ra đại thủ đoạn, đem tầng tầng lớp lớp không gian chồng chất lại, sau đó vận dụng Không Gian Đại Đạo, để cho một cái phân thân vượt qua trùng điệp vô tận không gian.

Cũng là không biết đi tới bao lâu, rốt cuộc tới.

Nơi này là một cái trắng xóa không gian, khắp nơi đều bao phủ lấy một màu chói mắt trắng xóa.

Tại nơi này, không biết từ bao giờ đã chờ lấy một người, một cái nhìn không rõ thân ảnh.

Hắn toàn thân bao phủ bởi ánh sáng, cho nên không biết hắn là ai, nam, hay là nữ. Hoàn toàn không biết.

"Ngươi rốt cuộc tới". Nhìn thấy Doanh Thiên xuất hiện, thân ảnh kia lên tiếng.

Đây là một cái nam nhân, bởi vì hần giọng nói, chính là nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Giao dịch

"Xem ra, ngươi là chờ đã lâu". Doanh Thiên nhìn thân ảnh kia chào hỏi.

"Ta vẫn luôn tại chờ ngươi". Thân ảnh kia lên tiếng đáp.

"Ân, một đạo phân thân, đúng là có thể chờ lâu". Doanh Thiên gật đầu.

Hiển nhiên, trước mắt hần người kia cũng giống hần đồng dạng, không có đem tới chân thân, bất quá là một cái phân thân mà thôi.

"Thế nào, đồ vật là kiếm tới". Thân ảnh kia trực tiếp hỏi tới.

Bọn hần tại chỗ hẹn nhau, chính là đã không biết từ bao nhiêu lâu về trước. Chuẩn bị một cuộc giao dịch.

Bọn hần giao dịch thứ đồ, tất nhiên chính là kinh thiên đồ vật, để cho vô số tồn tại đều sẽ vì đó mà đổ mắt.

Đây cũng có thể được coi là một trong những cuộc giao dịch khổng lồ nhất đã từng có từ vạn cổ tới nay.

Không có dài dòng, Doanh Thiên lập tức lấy ra đồ vật, chính là viên đá mà hần lấy được ở chỗ con cá kia.

Tại viên đá lấy ra thời điểm, thân ảnh kia có chút rung động, hần ánh mắt chính là nhìn tới viên đá này, thật lâu sau đó, hần cười nói:"Quả nhiên là đồ tốt".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lời:"Đó là đương nhiên".

Giống như hần đã nói, viên đá này, so với con cá còn muốn trân quý gấp mười lần. Coi như Thiên Tôn, cũng sẽ ra tay đánh nhau mà tranh đoạt.

Liên bản thân hần, giao đi viên đá này cũng là tiếc nuối không thôi. Thế nhưng là, hần cần đồ vật khác, quan trọng hơn.

Hiển nhiên bọn hần, đều là đòi lấy thứ mình cần.

Thân ảnh kia cũng không dài dòng, hần cũng lấy ra chính mình đồ vật, đồ vật này, là một khối lập phương.

Khối lập phương lớn cỡ nắm tay, nhưng là cầm tới trên tay, Doanh Thiên không khỏi cảm nhận được một cỗ nặng nề, giống như là có lấy cả vũ trụ bên trong.

Bên trên khối lập phương tuyền khắc từng đường vân vuông vức, chính xác đến từng li từng tí, tựa hồ như có một vị nào đó đại tông sư dồn tâm huyết mà khắc lên.

Nhưng là, nhìn kỹ lại một chút, liền sẽ phát hiện, những đường vân vuông góc kia, tựa hồ như là tự nhiên mà thành, tựa hồ như là vừa mới bắt đầu đều đã như vậy, không có ai tác động qua.

Khối lập phương này chính là từ 12 mảnh khác nhau vừa vận phức tạp mà ghép thành, nhưng nhìn tổng thể, chính là liên mạch một khối, vô cùng chắc chắn.

Doanh Thiên tay nâng khối lập phương, tinh tế cảm nhận một chút.

Sau đó, hần phát hiện, tại trên một mặt khối lập phương đó vậy mà lưu lại một cái nhàn nhạt dấu vết màu trắng.

Dấu vết này mờ đến nỗi cơ hồ nhìn không gia, nhưng là giấu không được Doanh Thiên ánh mắt, nó giống như là bị cái gì đó bỏ lên.

"Có thể lưu lại trên đồ vật này dấu vết, có ý tứ". Doanh Thiên cười cười. Quả thật, khối lập phương này lai lịch cực kỳ kinh thiên. Tại trong toàn bộ thiên địa cũng chỉ có một khối này, nó độ bền vững, chính là rất khó tưởng tượng.

Có thể lưu lại trên nó dấu vết, nhất định phải có thực lực vô cùng cường đại mới có thể.

Thân ảnh kia cũng chỉ là cười cười gật đầu mà đáp:"Đúng là tại tranh đoạt thời điểm, có người bỏ lên một riu".

"Tựa hồ, như là thiếu". Doanh Thiên hỏi tiếp.

"Đúng là thiếu, muốn đổi, chính là cần tới tương ứng đồ vật". Thân ảnh kia cười cười. Sau đó, sau lưng hắn xuất hiện 12 đạo hình bóng.

Mỗi một cái hình bóng đều phát ra khác nhau khí tức, cực kỳ đặc thù.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu đáp lại: "Cũng không cần dụ dỗ, hết thầy, đều có bên trong".

Nói đoạn, đem khối lập phương cất đi, sau đó ném cho thân ảnh kia viên đá.

"Xem ra, ngươi là từ thân thể bắt đầu, tiếp cận đã rất gần nha". Thân ảnh kia lên tiếng.

"Chúng ta khác nhau, ngươi bắt đầu từ Chân Mệnh, ta là chọn thân thể, cũng không biết ai sẽ đi trước một bước". Doanh Thiên vui vẻ đáp lời.

"Vạn cổ đến nay, một bước kia chưa từng có người thành công, là bởi vì bọn hắn không có đi ra ngoài, chỉ có đi ra ngoài, mới có thể tìm đến đầy đủ". Thân ảnh kia nói ra.

"Chính là dạng này".

"Ngươi muốn bắt tới một chữ kia, cho dù là có nó cũng là vô cùng khó khăn". Thân ảnh kia chỉ khối lập phương nói ra.

"Không vội, có nó tay, ta nhất định có thể bắt tới một chữ kia". Doanh Thiên cười nói, tự tin vạn phần.

"Cũng không biết những người khác, đã đi tới bước nào".

"Ha ha, nhắc tới, ta cách đây không lâu chính là gặp tên họ Cổ kia".

"... "

Hai cái chí cao vô thượng tồn tại gặp gỡ, tùy tiện vài câu nói, chính là bí mật vạn cổ, nói đến chán, chính là quay ra nói chuyện phiếm.

Đúng vậy, bọn hắn dạng này rất ít người có thể cùng bọn hắn nói chuyện, đương nhiên nói đến rất hợp nhau, vui vẻ như hai cái bằng hữu đã lâu không gặp.

....

Thanh Lộc Yêu Tộc tiến hành một cuộc đại quy mô đào mộ, chính là làm cho rất nhiều người chú ý.

Đừng nói người sống, liền người chết cũng là phải ngạc nhiên.

Bọn hắn ban đầu, chính là quay lại biên giới khu, đem toàn bộ Yêu Vương mộ ở đó đào sạch lên, đem tới chỗ khác chôn lấp.

Ban đầu có mấy vị Yêu Vương đã chôn còn là nổi giận, muốn đem đám hậu bối dạy bảo, may mắn là có mấy vị Yêu Hoàng hiện thân, mới dẹp yên xuống.

Bọn hắn chọn lại vị trí, đó là rất xa ban đầu vị trí, cũng là Doanh Thiên chỉ bảo.

Tiến hành chôn cất từ ngoài vào trong. Chôn lại mộ phần Yêu Vương, Yêu Tôn tất cả thời gian, chính là mất 8 ngày. 8 ngày thời gian, tương đối nhanh.

Cho đến ngày thứ 9, bọn hắn thần hạm, mới là quay trở lại đến chỗ chôn vị Yêu Hoàng mộ phần.

Lúc này, từng cỗ quan tài đã xếp ngay nắp, lập tức được khiêng lên trên thần hạm.

Hiển nhiên bên trong mỗi cỗ quan tài đều là chứa lấy thân xác một vị Yêu Hoàng.

Kỳ thật, bọn hắn bên ngoài thân thể, chính là do đất bụi cấu tạo mà thành, sau đó cùng linh hồn dung hợp tạo nên thể xác. Nhưng là đừng có nhìn bọn hắn thân thể đất bụi này mà coi thường, bọn hắn thực lực chính là bảo lưu hoàn chỉnh. Thậm chí so với lúc sống còn cường đại hơn không ít.

Còn thân xác thực sự của bọn hắn, đều là ở bên trong đồng quan.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới. Nhìn trước mặt một màn này để cho hắn nhớ tới một cái địa phương cũng tương tự như vậy. Nơi đó chôn cất hắn rất nhiều thù hạp trung thành.

Hắn cùng người thân bí kia nói chuyện vui vẻ, giao dịch cũng hoàn thành, xong xuôi mọi việc, chính là ai về nhà nấy.

"Công tử, hai khu vực bên ngoài đã hoàn thành xong, hiện tại liền đi chỗ nào". Lộc Minh lại gần Doanh Thiên hỏi nhỏ.

"Phía nam". Doanh Thiên cũng không có nói nhiều, chỉ là phân phó như vậy một câu mà thôi.

"Phía nam? ". Lộc Minh ngẩn người, sau đó cũng là hô lên khẩu lệnh:"Hướng phía nam tiến tới".

Lập tức, thần hạm khởi hành, hướng phía nam tiến tới.

Lúc này, một cái tin tức lấy tốc độ cực kỳ nhanh chóng lan ra khắp Thần Thú Phần.

Thanh Lộc Yêu Tộc chính là đào lên mộ phần, chọn nơi khác chôn lại.

Tin tức này lan ra, cả người sống hay là người chết đều biết.

Các thế lực nghe đến tin tức này cũng là làm ra nhiều cái thái độ.

Có thì là ngạc nhiên vô cùng đi bàn tán râm ran.

Có thì là coi như không có chuyện gì, dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc đã xuống dốc.

Có thì là không tin. Dù sao đào mộ lên chôn lại, đây là chưa từng có sự tình.

Thần hạm di chuyển, không tính là nhanh, Doanh Thiên cũng không vội, hần bình thần gác chân uống rượu.

Ở bên canh hầu hạ hần, là một cái nha đầu.

Nha đầu này bất kể là tu vi hay là thiên phú, đều cực kỳ thấp, tu vi bất quá là Hư Yêu.

Nàng thân phận, chính là một vị Yêu Vương con gái, nhưng là sinh ra đã là Hư Yêu, thiên phú không cao, cho nên một mực không có thăng tiến tu vi.

Nàng gọi là Lộc Thanh Nhan, được chư vị trưởng lão sắp xếp tới cho Doanh Thiên hầu hạ.

Ban đầu, nàng rất nhút nhát, cái gì cũng không dám làm. Trải qua mấy ngày, mới là quen dần lên.

"Công tử, lần này tiến hành tảo mộ, chúng ta Thanh Lộc Yêu Tộc có thể hưng thịnh lại thật sao". Lộc Thanh Nhan không khỏi vui vẻ nói ra.

Nghe tới chính mình tộc đàn có thể lần nữa quật khởi, để cho nàng hi vọng cũng nhiều lên.

Doanh Thiên ngồi cạnh cửa sổ, gác chân lên uống rượu đáp:"Cái này, chính là cần nhìn các ngươi hậu bối có hay không cố gắng".

Quả thực, hần giúp đỡ cũng sẽ chỉ như vậy, về phần bọn hần tương lai đi tới đâu, cũng chỉ có thể trông cậy bọn hần đi cố gắng mà thôi.

"Công tử, người nói cùng chúng ta có duyên, cái này là như thế nào duyên". Lộc Thanh Nhan lại hỏi tiếp.

Nàng mặc dù thiên phú hay là tu vi đều không cao. Tại trong tộc đàn cũng không nổi bật, nhưng là nàng tính cách, chính là hòa đồng vui vẻ. Có thể nói là một người rất nhiệt tình.

"Duyên, chính là duyên, như thế nào duyên, chính là như thế duyên". Doanh Thiên cười cười trả lời.

Đương nhiên dạng này câu trả lời, tất làm cho nàng không thể hiểu, nhưng là nàng cũng không có đi hỏi thêm.

Mấy ngày này di chuyển, cũng là nàng ở bên hầu hạ tận tình, Doanh Thiên đối với nàng là có tán thưởng.

"Chỉ tiếc ta quá yếu đuối, không làm nên cái gì sự việc, nếu không cũng muốn góp chút sức mọn". Nàng có chút cảm thán nói ra.

"Cái này lại có gì khó, chỉ cần ngươi đầy đủ cố gắng và quyết tâm, nhất định sẽ trở nên cường đại". Doanh Thiên nói tiếp:"Tương lai một người không nhất định phải ở thiên phú, mà là ngươi có hay không đủ quyết tâm, có hay không chịu cố gắng.

"Cố gắng, quyết tâm?". Lộc Thanh Nhan trầm trầm lại Doanh Thiên lời nói, nàng không khỏi tự suy ngẫm một chút ý nghĩa trong lời nói kia. Tựa hồ như là..... rất có đạo lý.

Di chuyển tại nội khu tới 6 ngày đường rất cuộc, bọn hần trước mặt, đã là vách ngăn, ở bên kia vách ngăn, chính là trung tâm Thần Thú Phần. Cũng là nơi vạn phần hung hiểm.

Nói đến hung hiểm, tại trên Thần Thú Phần thì ở đâu cũng có, chỉ là bọn hần trên thần hạm phi hành, không có gặp mà thôi.

Lúc này, ở ngay chân vách ngăn, chính là có một cái cực kỳ to lớn thâm cốc.

Cái này thâm cốc bao phủ bởi một loại quỷ dị khí vụ ngăn cách hồn lực, coi như là Thần Hoàng hồn lực, cũng không thể dò xét. Chỉ có thể nhìn thấy bên trong thâm cốc toát ra rất nhiều thần quang mà thôi.

Đặc biệt là, ở bên ngoài thâm cốc chính là tụ tập lấy rất nhiều xác sống, có lấy ức vạn mà tính.

Bọn chúng đứng bên ngoài giống như thủ hộ sơn cốc một dạng, lít nha lít nhít, trông đến vô cùng đáng sợ.

Để cho người run rẩy là, ngoài những xác sống kia, chính là có khoảng 100 tôn biến dị.

Bọn hấn, chính là do tử khí tại Thần Thú Phần này lâu tích lũy, kết hợp với các loại Yêu Tộc đã chết xương thịt liên kết với nhau mà thành.

Mỗi một cái đều có được cực kỳ cường đại lực lượng, tiếp cận gần đến Thần Đế trình độ, cực kỳ nguy hiểm.

Nhìn đến cảnh tượng này, để cho Lộc Thanh Nhan không khỏi giật mình lo lắng: "Công tử, chúng ta làm sao".

Lúc này, Lộc Minh cũng là chạy tới xin ý kiến.

Doanh Thiên coi như không thấy, bộ dáng cười đùa chỉ vào bên trong thâm cốc nói ra: "Đó là nơi các ngươi chôn".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Thần cốt đạo văn

"Cái gì, vào đó chôn sao". Nghe được Doanh Thiên câu nói, để cho Lộc Minh không khỏi phát mộng.

Đừng nói có thể đi vào thâm cốc kia hay không, chỉ sợ rằng vừa mới tiếp cận đến cửa bọn hấn sẽ bị toàn diệt.

Xác sống, cũng có đủ loại xác sống, bình thường tôi nói những xác sống không có mục đích đi lang thang bên ngoài kia, cũng sẽ không đi công kích người.

Nhưng là loại xác sống có mục đích thủ hộ này, kẻ xâm nhập tất sẽ nhận công kích.

Nhìn qua liền biết, bọn chúng là đang thủ hộ thâm cốc này.

Ở đây số lượng xác sống nhiều vô kể, chưa kể thực lực không thể xem thường. Yếu nhất cũng là đều là Hư Thần Cảnh trở lên.

Chưa kể cấp độ Yêu Vương, Yêu Tôn không thiếu, ngoài ra còn có 100 tôn biến dị siêu việt Yêu Hoàng kia, nói bọn hấn đi vào, chính là tìm chết.

Đừng nhìn bọn hấn bên này có lấy 500 vị Yêu Hoàng tổ tiên. Nhưng là, người chết không thể công kích người chết.

Đây là Thần Thú Phần luật lệ, cái này từ vạn cổ đến nay đã tồn tại, không thể trái ý.

Về phần, trái ý, chính là đem tính mạng đi bồi. Thật vất vả tại đây sống lại, sẽ không ai đi tìm chết lần nữa.

"Đại nhân, nơi đó nguy hiểm như vậy. Chúng ta làm sao đi vào đây". Lộc Minh không khỏi run run một chút.

Đừng nhìn hấn dạng này Yêu Vương, ném vào trong bầy kia xác sống, đoán chừng chịu không nổi vài hơi thở liền sẽ bỏ mạng bên trong.

"Ta nói đi vào, chính là đi vào". Doanh Thiên nhạt nhạt nói ra, một bộ không có chút nào để ý.

Đương nhiên, cái này Lộc Minh cũng là không dám tùy tiện đi quyết định, hấn trước tiên bẩm báo lên chư vị Yêu Hoàng.

Rốt cuộc, đạt được chư vị Yêu Hoàng đồng ý, bọn hấn mới là cho thần hạm hướng thẳng thâm cốc đi tới. Coi như là chư vị Yêu Hoàng lúc này, cũng là liều mạng đánh cược mà thôi.

Chỉ là, bọn hấn lúc này rất nom nớp lo sợ, chỉ cần dưới kia một tôn biến dị siêu việt Thần Hoàng vung lên một chưởng, chắc chắn bọn hấn đỡ không nổi, sẽ bỏ mạng nơi đây.

Cho nên, bọn hấn luôn ở vào trạng thái khẩn trương, trên thần hạm không gian trận pháp luôn tùy thời mở ra. Chỉ cần gặp nguy hiểm liền sẽ nhảy vọt không gian mà bỏ chạy.

Nhưng kỳ quái là, bọn hấn cứ như vậy chậm rãi tiến đến, nhưng là bên dưới những cái kia xác sống giống như là nhìn không thấy vậy. Liền 100 tôn biến dị kia cũng là không để ý tới bọn hấn. Tùy tiện cho bọn hấn tiến vào thâm cốc.

Rốt cuộc, bọn hấn thành công đi vào thâm cốc, nơi này, chính là một mảnh thiên địa khác.

Nói chính xác, bên trong thâm cốc là tự thành thiên địa.

Nơi này mười phần xinh đẹp, cùng bên ngoài hoàn toàn tương phản, các loại cây cối xanh tươi, bên dưới mặt đất mọc đầy các loại thảo dược trân quý. Có thể nói, nơi đây khắp nơi đều là bảo.

Tại chính giữa thâm cốc này, vậy mà có lấy một cái hồ nhỏ

Hồ nhỏ này bất quá rộng mấy dặm mà thôi, bên trên mặt hồ lấp lánh thất thái quang mang.

Bên ngoài nhìn thấy quang mang, chính là ở trong hồ này toát ra.

"Đem bọn hắc chôn bên kia". Doanh Thiên chỉ tới một góc bên trong thâm cốc.

Nơi đó là một cái rộng lớn thâm cốc, nhìn tới chính là một mảnh xanh mát.

Không có chần chừ nhiều, lập tức bọn hắc tiến hành xây mộ, chôn cất lại chư vị Yêu Hoàng.

Về phần những rãnh rồi đệ tử, chính là tại trong thâm cốc tầm bảo.

Dù sao nơi này khắp nơi đều là thảo dược trân quý, thậm chí còn có thể thấy được thần thạch. Mà còn là cực phẩm thần thạch. Giá trị liên thành.

Nếu là đem chỗ này bảo vật thu về hết, nhất định có thể để cho bọn hắc tộc đàn tăng trưởng một mảng.

Lúc này, Doanh Thiên cũng không có để ý đến bọn hắc, mà là lẳng lặng đi tới đứng bên bờ hồ.

Hắc con mắt, chính là hướng bên dưới đáy hồ nhìn tới, càng nhìn, chính là càng lộ ra nghi hoặc.

Đúng vậy, hắc lúc này chính là lộ ra một mảnh nghi hoặc.

Lúc này nhìn lại cái này hồ nhỏ, mới là phát hiện, xung quanh bờ hồ, chính là chất đầy xương cốt, đương nhiên, những cái này xương cốt, đều là Thần Cốt.

Nhưng là hiện tại, chúng đều lộ ra một dạng xương trắng phơi khô, rêu phong phủ đầy, giống như là phế cốt.

Lộc Thanh Nhan lặng lẽ đi tới bên cạnh Doanh Thiên cất lời hỏi: "Công tử, người là đang nhìn cái gì".

Nàng nhìn thấy Doanh Thiên một mực tại bờ hồ nhìn xuống, chính là không nhin nổi thắc mắc mà đi hỏi tới.

"Chờ một thứ mà thôi". Doanh Thiên nói ra câu này, cũng là thôi không nhìn xuống.

Mặc dù hắc nghi hoặc, nhưng là chưa tới lúc, hắc có thể đợi một lát, dù sao mọi chuyện đều có từ từ.

"Công tử, nơi này nhiều xương cốt như vậy, không biết là từ đâu tới, người biết sao".

"Đều là đồ tốt, nói bọn hắc thu lấy đi". Doanh Thiên mỉm cười nói ra. Sau đó hắc ngồi xuống bình tĩnh chờ đợi.

"Thu lấy xương cốt này". Lộc Thanh Nhan không khỏi ngạc nhiên.

Dù sao nàng trong mắt, những cái này xương cốt đã sớm mất đi thần tính, hoàn toàn là một đồng phế cốt, thu tới lại có lợi ích gì.

Nàng không khỏi tò mò cảm lên một khối xương cốt nhìn một chút, sau đó, thử lấy thần lực đẩy vào một chút.

"Rắc".

Một tiếng nứt vỡ nho nhỏ trên khối thần cốt toát ra.

Nhìn lại, chỉ thấy lập tức trên khối thần cốt kia xuất hiện rất nhiều đạo vết nứt, sau đó khủng bố quang mang từ bên trong vết nứt này bắn ra ngoài.

Một cỗ để uy khủng khiếp từ trên khối thần cốt này bạo phát đi ra. Dem Lộc Thanh Nhan đánh bay về phía sau, nặng nề va đập trên một cái tảng đá, lập tức khiến nàng bị thương.

Cái này biến cố để cho tất cả mọi người không khỏi nhìn tới. Ngạc nhiên không biết có chuyện gì.

Chưa hết, khối thần cốt kia lơ lửng trên không trung, để uy ngập tràn phóng xuất, lộ ra cực kỳ thần thánh.

Lúc này, chư vị Yêu Hoàng mới là chạy tới, nhìn một chút khối thần cốt này.

Chỉ thấy khối thần cốt này là một khối hoàng kim cốt, bên trên luân chuyển từng đường hoa văn tuyệt mỹ vô cùng.

Nhìn những hoa văn kia, một vị Yêu Hoàng không khỏi kinh hãi nói ra: "Là Thần Cốt Đạo Văn".

"Đúng là Thần Cốt Đạo Văn". Vị cổ lão nhất Yêu Hoàng lên tiếng gật đầu trình trọng nói ra.

Thần Cốt Đạo Văn, sở dĩ gọi như vậy là bởi vì bên trên thần cốt có được Đạo Văn, cái này chính là mười phần trân quý.

Chỉ có đạt tới loại kia đỉnh tiêm Thần Hoàng, vô hạn tiếp cận Thần Đế trình độ, hoặc là Thần Đế, bên trên xương cốt, mới có thể xuất hiện Đạo Văn.

Sở dĩ xuất hiện Đạo Văn. Là bởi vì bọn hấn dạng này tồn tại, chính là đối với Đại Đạo có được tìm hiểu cực sâu, được Đại Đạo gia trì, cho nên mới có thể xuất hiện dạng này.

Thần Cốt Đạo Văn, chính là có rất nhiều công dụng, có thể rèn luyện binh khí cường đại, cũng có thể dùng để luyện đan, hoặc là từ trên Đạo Văn ngộ Đạo.

Bình thường tới nói, Thần Cốt Đạo Văn cực kỳ hiếm thấy, chỉ có thể ngộ, không thể cầu.

Nói dễ hiểu, đạt đến dạng tồn tại có thể xuất hiện Thần Cốt Đạo Văn, chính là vô địch tồn tại, ai dám đi lấy bọn hấn Thần Cốt, cái này chính là đi tìm chết một dạng

Cho dù bọn hấn có là thọ nguyên hao hết mà chết đi, cũng sẽ được bọn hấn thể lực chôn cất kỹ lưỡng. Ai dám đi tìm bọn hấn đào mộ.

Muốn đạt được Thần Cốt Đạo Văn, chính là chỉ có thể may mắn tìm tới.

Ví dụ, bọn hấn vì một cái lý do nào đó, mà bỏ mạng nơi hoang vắng, trải qua thời gian dài dằng dặc. Cơ thể tan rã, Thần Cốt Đạo Văn thất lạc. Nếu như có duyên, là có thể tìm tới.

Hoặc là đạt được bọn hấn trước khi chết đồng ý. Nhưng là có rất ít, rất ít người sẽ đồng ý chuyện này, dù sao không có ai muốn khi chết đi mà xương cốt của mình bị lấy đi cả.

Hoặc là, người đầy đủ cường đại, đi giết người để đoạt lấy.

Nhưng là một khi người cường đại tới trình độ kia, cũng sẽ lại không cần tới.

Lúc này, chấn động từ trên khối thần cốt này toát ra, giống như là đem toàn bộ thâm cốc này thức tỉnh một dạng.

Lập tức, bên cạnh hồ nhỏ, từng khối thần cốt cũng là rung lên, sau đó toàn bộ đều là nứt ra.

Ngay lập tức, một cỗ kinh đào hải lãng Đế, Hoàng uy bùng phát, đem toàn bộ thâm cốc rung chuyển.

Một cái cột ánh sáng to lớn phóng lên thiên khung, xuyên thẳng qua tầng trời tiến vào tinh không.

Cường đại Đế, Hoàng uy bừa bãi quét ra ngoài, đem nội khu hoàn toàn ảnh hưởng.

Trong thâm cốc, đám đệ tử chính là nằm la liệt khắp nơi.

Vừa rồi Đế, Hoàng uy bùng phát, đem bọn hấn trở tay không kịp, may mắn chư vị Yêu Hoàng kịp thời xuất thủ bảo vệ bọn hấn mới là ngăn xuống.

Nếu không, chỉ tính riêng cỗ Đế, Hoàng uy kia, có thể đem Thần Tôn trở xuống toàn bộ diệt sát.

Coi như chư vị Yêu Hoàng, vì ngăn cản cỗ Đế, Hoàng uy này cũng là dốc hết lực lượng mới có thể làm tới.

Chỉ thấy từng khối thần cốt lơ lửng bay khắp nơi, toàn bộ đều lộ ra thần thánh vô song.

Có thì là sáng bóng như ngọc thần cốt, có thì là đen tuyền hắc ám thần cốt, cũng có như kim loại thần cốt, hoặc là 7 màu, 9 màu, hoàng kim... v.... v.... đủ loại.

Mỗi một khối đều có có lấy từng đường Đạo Văn luân chuyển.

Sau đó, chúng tách ra, rồi lại hợp lại một chỗ, giống nhau thần cốt chính là một chỗ hợp lại.

Từng cái Thần Thú hư ảnh xuất hiện, thú tức ngập tràn.

Có Thần Long bay lượn, có Thần Phượng vũ Cửu Thiên, có Quỷ Ngưu lặng đứng, có Kỳ Lân đạp mây...v.... v

Các loại hư ảnh Thần Thú tạo nên một cái vô cùng hoành tráng tráng diện.

Coi như là chư vị Yêu Hoàng lúc này, cũng là ngơ ngác mà nhìn.

Những Thần Cốt Đạo Văn này ẩn giấu cực kỳ kỳ lưỡng, coi như bọn hán Yêu Hoàng nếu không tự mình đi nhìn cũng vô pháp nhận biết.

Nếu không phải Doanh Thiên chỉ điểm, có lẽ bọn hán cũng sẽ bỏ lỡ toàn bộ chỗ Thần Cốt Đạo Văn này.

"Thu, lập tức thu lấy". Vị kia Yêu Hoàng lập tức hạ lệnh.

Thu lấy dạng này Thần Cốt, cũng chỉ có Yêu Hoàng xuất thủ mới là có thể, người khác, coi như là Thần Vương cũng mơ tưởng thu vào.

Đúng lúc này, trên mặt hồ nổi lên bọt nước, Doanh Thiên đang ngồi lập tức nhảy thẳng vào trong hồ nước. Hắn hướng đáy hồ lao tới.

Hắn đột nhiên lao xuống hồ nước, cũng là để cho mọi người ngạc nhiên, nhưng là không có ai đi lo lắng cho hắn.

Vì giờ phút này, cũng không còn có ai đi coi thường hắn cả. Bất kể là đệ tử bình thường, hay là chư vị Yêu Vương, Yêu Hoàng đều cảm thấy hắn sâu không lường được, tuyệt đối là cao nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Một khối xương đầu

Doanh Thiên lao xuống đáy hồ, trong lòng hắn không khỏi có một chút lo lắng.

Dưới đáy hồ diện tích so với bên trên bề mặt còn muốn rộng lớn gấp mấy lần.

Tại hắn di chuyển dưới hồ cũng không có gặp bất kỳ cái gì sinh vật, coi như một con cá, con tôm cũng không có thấy.

Nhưng là bù lại, các loại thủy sinh thực vật phát triển cực kỳ dày đặc, tựa như có lấy cả một rừng cây vậy.

Những cái này thủy sinh thực vật phát ra ánh sáng thanh mát, đem dưới hồ cảnh tượng chiếu đến rõ ràng.

Chỉ thấy tại bên dưới đáy hồ này, vậy mà có lấy một cái tế đàn. Xung quanh tế đàn dựng lên 18 cây cột trụ, bên trên cột trụ tuyền khắc các loại thần văn kỳ ảo, ngoài ra còn khắc lấy hình thù một loại Thần Thú.

Thần Thú này như cá, lại như chim.

Nếu là có người khác ở đây, liền sẽ nhận biết. Cái này Thần Thú gọi là Côn.

Tuy nhiên nhận thức này cũng là sai hoàn toàn, cái này Thần Thú, chính xác là Côn Bằng.

Côn, bất quá chỉ là một nửa huyết mạch của Côn Bằng mà thôi.

Bên dưới những cái cột trụ này, chất lấy một đồng thần cốt to lớn. Những thần cốt này so sánh cùng trên mặt hồ còn cường đại hơn vô số lần.

Chỉ là bọn chúng bên trong các loại lực lượng, đạo văn hay là thần tính đều đã hoàn toàn khô kiệt, chính xác biến thành một đồng phế cốt. Bọn chúng giống như là bị cái gì đó đem bên trong lực lượng hút đi vậy.

Nhìn lại một chút tế đàn này, mặc dù không có gì to lớn, hay là quy mô, nhưng là rất gọn gàng sạch sẽ. Xây dựng đến tỉ mỉ cẩn thận vô cùng.

Cái này chứng tỏ người dựng nên tế đàn này chính là có đầy đủ chân thành.

Doanh Thiên cũng không có để ý những đồ vật này, ánh mắt của hắn lập tức rơi đến chính giữa tế đàn.

Tại nơi đó, bày biện lấy một khối Thần Cốt, khối này Thần Cốt chính là hoàn toàn khác biệt, nó bên trên nổi lên đạo văn, chính là ẩn chứa lấy Đại Đạo Vô Thượng, quả nhiên người là vô địch Thần Đế hay là kinh tài tuyệt đỉnh cỡ nào, ngộ tính vô song, cũng mơ tưởng ngộ ra bên trên khối này Thần Cốt đạo văn.

Khối này Thần Cốt, chính là hoàng kim Thần Cốt, nhưng là bên trên lại toát ra cửu thái quang mang lượn lờ. Thịnh thoảng lại bốc lên tiên diễm, hoặc là tiên quang. Chính là siêu việt thể gian hết thấy.

Cái này có lẽ đã không còn xưng là Thần Cốt, mà đã là vượt qua cực hạn. Có thể xưng Thánh Cốt.

Khối Thần Cốt này nhìn tới không rõ ràng là thuộc về cái nào sinh linh, nhưng là dựa vào hình dạng liền có thể đoán, đây là một khối xương đầu.

Nhìn lên khối Thần Cốt này, Doanh Thiên con mắt lập tức híp lại, bên trong con ngươi không khỏi phát lạnh.

Lấy Thâm Cốt này làm trung tâm, trong nháy mắt toàn bộ Thần Thú Phần màu sắc hoàn toàn tan biến, chỉ còn lại một cổ màu xám trắng chủ đạo.

Cái này dị tượng để cho tất cả tồn tại bên trong Thần Thú Phần đều giật mình.

"Thiên Địa Thất Sắc". Sâu bên trong trung tâm khu vực, từng tôn Yêu Đế mở ra con mắt kinh ngạc mà nói ra.

Lúc này, những cái kia yếu kém một chút tu sĩ đang tại bên trên Thần Thú Phần đều không khỏi nom nớp lo sợ. Bởi vì bọn hắn đều không có chút nào hiểu được chuyện gì xảy ra.

Cũng may mắn, bọn hắn vẫn là bình an vô sự. Chỉ là hơi hoảng sợ mà thôi.

Doanh Thiên lúc này khuôn mặt lạnh băng, trong lòng cũng là đau lòng không thôi.

Khối kia xương đầu, thuộc về chính hắn một cái rất quen thuộc tồn tại, một cái có thể nói là rất thân cận, tựa như tri kỷ.

Theo lý mà nói, hắn khối xương đầu này đáng lẽ tuyệt không nên tại Thần Giới xuất hiện.

Nhưng là hết lần này đến lần khác, nó lại xuất hiện trước mặt Doanh Thiên.

Chỉ có thể nói, người kia có lẽ đã.....

"Tiểu Côn". Doanh Thiên không khỏi lẩm bẩm.

Tại bên trên mặt hồ, hắn đã mơ hồ cảm nhận được khối xương đầu này. Chỉ là người thiết trí tế đàn này cũng là vô cùng cường đại, vậy mà có thể làm cho hắn hồn lực khó khăn tiếp cận. Đổi lại người khác, mơ tưởng có thể dò xét bên dưới.

Doanh Thiên ngược mặt nhìn về phía sâu trung tâm kia lạnh lẽo cất lời nói ra: "Lão Đầu, năm đó nơi này đến cùng là xảy ra chuyện gì".

Lời nói này của Doanh Thiên, chính là tại Thần Thú Phần khắp nơi quanh quẩn, trầm bổng lên xuống, rất là mơ hồ. Cũng không biết là hắn nói với ai.

"Đến gặp ta đi".

Một lúc lâu sau đó, một cái giả nua thanh âm vang lên, thanh âm này lộ rõ vẻ mệt mỏi, nhưng là y nguyên tràn đầy uy nghiêm, đánh vào lòng người, để cho người nghe không khỏi cảm thấy khó thở.

Tất nhiên, có thể nghe được hai người nói chuyện, tại Thần Thú Phần đều là Thần Đế cấp bậc tồn tại mới có thể nghe thấy.

Về phần thực lực yếu hơn. Chính là không biết gì.

"Vô Thượng Chí Tôn mở miệng, cũng không biết là cỡ nào tồn tại để hắn mở miệng". Một vị đã chôn tại Thần Thú Phần vô cùng xa xưa cổ lão cảm thán nói ra.

Bọn hắn tại Thần Thú Phần chôn lấp không biết bao nhiêu tuổi nguyệt, đối với tồn tại kia vẫn là có chút hiểu rõ.

Cũng biết, nếu là có thể cùng tồn tại kia nói chuyện, tất cũng không phải bọn hắn có thể tưởng tượng.

Doanh Thiên chỉ là gật đầu, không tới mấy ngày, hắn tất sẽ tới cùng lão đầu nói chuyện.

Hắn lúc này trong tâm, chính là nổi giận, tại trên miệng treo lấy một nụ cười lạnh lẽo vô cùng.

Bất kể là ai, tại nhìn thấy nụ cười này của hắn, đều không khỏi cảm thấy một trận hàn ý bốc lên, rợn tóc gáy một dạng.

"Cùng ta làm khó dễ, chính là muốn chết". Doanh Thiên giọng nói tràn đầy sát ý.

Hiển nhiên, bất kể là ai làm việc này, tương lai tiến tới, Doanh Thiên tất phải để cho hắn trả một cái đại giá.

Hắn rất muốn từ bên trong khối này xương đầu thôi diễn đi ra đồ vật, nhưng làm như vậy, tất sẽ để khối xương đầu này tổn thương. Cho nên Doanh Thiên không có làm như vậy.

Hắn không khỏi vuốt ve một chút, sau đó để lại khối xương về chỗ cũ.

Sau đó hắn ngồi xuống, cũng không biết là từ đâu lấy ra một cái mõ, sau đó hắn bắt đầu gõ mõ, tụng kinh.

Phật tự hiển hiện dày đặc, cùng nhau xếp một chỗ, tựa như một cuốn vô thượng Phật kinh.

Phật âm phạn xướng, tựa hồ có ngàn vạn tôn thánh phật cùng nhau một chỗ tụng kinh luân hồi.

Phật quang chiếu rọi đầy hồ, tựa như thấp lên vạn ngọn thanh đăng.

Chưa kể, trên đầu hán Sinh Mệnh Tổ Phù hiển hiện, cường đại sinh mệnh chi lực âm âm tiến vào khối xương đầu kia.

Doanh Thiên cứ như vậy gõ mõ tụng kinh, chính là tiêu tốn 3 canh giờ.

Bất quá, ba canh giờ này, cũng chỉ là bên ngoài mà thôi.

Kỳ thật, khi bắt đầu tụng kinh, hán đã thi triển ra Thời Gian Đại Đạo. Đem đầy hồ thời gian nhanh gấp 10 lần.

Bỗng nhiên, tại trên khối xương đầu này nảy một cái tiếng thạch.

Tiếng thạch này vô cùng nhỏ bé yếu ớt, cơ hồ là nghe không ra. Giống như là tiếng tim đập, tựa hồ có sinh mệnh sinh ra vậy.

Doanh Thiên lúc này mới là hải lòng dừng lại, hán thận trọng đem khối xương đầu này xem xét kỹ lưỡng lại một lần. Sau đó mới là rời đi.

"Hi vọng tương lai, có thể gặp lại".

....

Bên trong thâm cốc, Thanh Lộc Yêu Tộc chính là đã đem toàn bộ Thần Cốt quanh bờ hồ thu lại, chưa kể còn có rất nhiều các loại trân quý thảo dược hay là thần thạch đều thu lại.

Đây tuyệt đối là một món cực kỳ khổng lồ tài phú, để lộ ra ngoài, tất sẽ gây nên một trận tranh đoạt.

Ngoài ra, bọn hán cũng là hoàn thành việc chôn cất chư vị Yêu Hoàng.

Lúc này, bọn hán công việc coi như sắp hoàn thành, chỉ còn một bước mà thôi.

Nhìn như một bước nữa, nhưng là một bước cuối cùng này, chính là khó khăn vô cùng.

Chính là phải tiến vào bên trong khu trung tâm, tiến hành tảo mộ cho chư vị tiên tổ cấp bậc Yêu Đế kia.

Không nói chư vị Yêu Đế có thể hay không đồng ý, lấy bọn hán hiện tại thực lực, tiến vào chính là cực kỳ nguy hiểm.

Khu vực trung tâm không giống ba khu vực bên ngoài, nó hoàn toàn cách biệt, độ hung hiểm cũng gấp trăm lần.

Muốn tiến vào trong, chỉ ít cần một vị Thần Hoàng tọa trấn.

Nhưng là bọn hán ở chỗ này lại cao nhất cũng chỉ có mấy vị Yêu Vương, liền Yêu Tôn cũng không có ai. Cái này chính là tiến thoái lưỡng nan.

Về phần chư vị Yêu Hoàng kia, thì lại không thể tiến vào bên trong, như đã nói, nơi đó cực kỳ đặc thù, khác biệt hoàn toàn bên ngoài, cho nên đã chôn bên ngoài không thể tiến vào. Trừ phi người còn sống.

Đúng lúc này, Doanh Thiên chậm rãi từ dưới hồ đi lên. Khuôn mặt lạnh lùng không có chút biểu tình.

Thấy được Doanh Thiên thân ảnh, Lộc Minh chính là đầu tiên chạy tới, sau đó không khỏi cúi đầu nói ra: "Đại nhân, nơi này việc đã xong".

Lúc này, đừng nói là Lộc Minh, coi như chư vị Yêu Hoàng cũng đều cảm thấy có chút sợ hãi, không còn dám gọi Doanh Thiên là cái gì tiểu hữu, hay là bằng hữu, mà trực tiếp hô đại nhân một tiếng.

Dù sao ban nãy, Thiên Địa Thất Sắc chính là từ đáy hồ lan tỏa, cho nên ai cũng biết, cùng Doanh Thiên có quan hệ.

"Ân. Các người từ nay ở tại chỗ này, thủ hộ thâm cốc này cho ta". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Mặc dù nói rất bình thường, nhưng là lại mang theo một cỗ ý chí không thể kháng cự.

Chư vị Yêu Hoàng lúc này cũng là toát ra mồ hôi mà gật đầu: "Đại nhân yên tâm".

"Đại nhân, hiện tại chỉ còn bên trong đó, nhưng là.....". Lộc Minh áp ứng nói ra. Hán đây chính là rất ngại bên trong hung hiểm.

"Các người cũng không cần đi vào, để nàng theo ta là được". Doanh Thiên hơi hột nói, tay chỉ Lộc Thanh Nhan.

Để Lộc Thanh Nhan cùng hán tiến vào trung tâm, đây là rất không hợp thói thường. Dù sao Lộc Thanh Nhan tu vi quá yếu, nói không chừng vừa tiến vào trong sẽ bị uy áp trong đó ép chết.

Cái này để cho tất cả mọi người đều há hốc ngạc nhiên, không hiểu vì sao Doanh Thiên lại chọn nàng.

Nếu là chọn lấy một vị Thần Vương, còn dễ hiểu.

Coi như Lộc Thanh Nhan lúc này cũng là ngạc nhiên không kém. Nàng thiên tư tầm thường, ngộ tính cũng không bằng ai, thực lực cũng là yếu nhất. Nếu không phải nàng có chút thân phận, e rằng ngay cả Thần Thủ Phần cũng không có tư cách đặt chân tới.

"Nàng?....., có được không". Lộc Minh không khỏi lần nữa hỏi tới.

"Các ngươi chủng tộc, chính là gánh vác trên vai nàng". Doanh Thiên nói thêm một câu.

Câu này để cho ai nấy đều cảm thấy không thể tưởng tượng, làm thế nào một cái chủng tộc có thể để nàng một cái nữ nhi tới gánh vác đầu.

Lộc Minh còn muốn nói cái gì đó, nhưng là ngay lập tức bị vị kia Yêu Hoàng ngăn lại, hần gật đầu nói với Lộc Thanh Nhan:"Nha đầu, cố gắng một chút, chúng ta chủng tộc, là gánh trên vai người".

Rõ ràng, vị này Yêu Hoàng con mắt, chính là vượt xa Lộc Minh.

Nghe chính mình lão tổ đặt lên kỳ vọng. Để cho Lộc Thanh Nhan không khỏi cảm thấy có chút áp lực. Nhưng là nàng cũng hít sâu một hơi gật đầu nói ra:"Ta sẽ đi".

P/s: một chương này đáng lẽ xong tuc hôm qua. Nhưng là lại có việc bận đột xuất. Cho nên định sáng nay sẽ hoàn tất.

Ai ngờ nguyên một ngày hôm nay bận không chút rảnh tay. Chính là phải chạy đi chạy lại ngoài đường.

Ngô, Hà Nội thời tiết hôm nay cũng quá mát mẻ thoải mái đi. ^^

Chính là Dục Hóa Phần Thân sáng khoái vô cùng. Có cảm giác sắp nướng chín một dạng.

Có lẽ kéo dài một tuần như vậy, ta có thể ngộ tới Thái Dương Chi Đạo, Hòa Đạo quá:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Tai phúc song tinh

Nhận được chư vị lão tổ kỳ vọng đặt lên vai trách nhiệm, nhận được chư vị sư huynh tỉ mỉ tín nhiệm.

Lộc Thanh Nhan cũng là lấy hết can đảm mà đồng ý đi. Nàng mặc dù không biết bên trong trung tâm đến cùng là bộ dáng thế nào, hung hiểm ra sao. Nhưng là nàng vẫn quyết tâm.

Bởi vì cái này, chính là tương lai của nàng chủng tộc.

Thâm cốc này, vị trí là ở ngay bên dưới vách ngăn, cho nên chỉ cần ngẩng đầu, liền có thể nhìn thấy vách ngăn cao lớn sừng sững.

Vách ngăn khu trung tâm, chính là hoàn toàn khác biệt với bên ngoài, chỉ tính riêng độ cao lớn, liền so với bên ngoài vách ngăn phải gấp mấy lần.

Chưa kể bên trên vách ngăn bốc lên hùng hực hỏa diễm.

Hỏa diễm này so với Thần Hỏa còn muốn nguy hiểm gấp mấy lần. Coi như Thần Tôn dính vào, cũng là trụ không bao lâu liền cháy thành tro.

Doanh Thiên không có nói gì nhiều, mang theo Lộc Thanh Nhan, một bước phóng ra.

Một bước này, nhảy qua thiên địa, vượt qua không gian, trong nháy mắt vượt qua hàng tỉ dặm vách ngăn mà giáng lâm đến bên trong khu vực trung tâm.

Doanh Thiên cùng Lộc Thanh Nhan rời đi không lâu, bên ngoài thâm cốc vậy mà xuất hiện mấy chiếc thần hạm, còn là không ngừng tăng lên, trong chốc lát liền đạt tới khoảng hơn 300 chiếc thần hạm tề tựu.

Hiển nhiên, những cái này thế lực kéo tới, là vừa rồi bị cái kia thần quang hấp dẫn.

Thần quang trùng thiên, dị tượng hiển hiện, cái này tất có bảo vật sinh ra. Mà bảo vật, chính là khiến cho nhiều người đổ mắt. Cho nên kéo tới cũng không có gì lạ.

Chỉ là bên ngoài thâm cốc có lấy ức vạn xác sống thủ hộ, lại có 100 tôn biến dị kia. Nhất thời là không thể nào tiến vào bên trong.

....

Bên trong khu vực trung tâm. Vừa đặt chân xuống đại địa. Lộc Thanh Nhan không khỏi cảm thấy ngẹt thở mà quỳ xuống. Tựa hồ như có một tòa thần sơn đặt trên vai nàng vậy.

Ở nơi này, cuộn cuộn để uy ngập tràn, tung hoành khắp thiên địa, lấy nàng một cái Hư Thần Cảnh này, đoán chừng không tới mấy hơi thở sẽ bị để uy nghiền nát.

Doanh Thiên vẫy tay một cái, đem nàng bảo hộ lại, lập tức, như thủy triều để uy hoàn toàn biến mất, không còn đè nặng lên thân nàng.

Nhìn lại một chút, trung tâm khu vực hoàn toàn khác xa so với bên ngoài.

Nơi này đại địa, chính là toát lên kim quang, tựa hồ như mặt đất chôn lấp hoàng kim một dạng. Trên mặt đất mọc lên dày đặc một tấm thảm cỏ, trải dài vượt tầm mắt, nhưng cây cỏ này, giống như là cũng nhiễm kim quang vậy, lộ ra một màu vàng óng.

Tại trong tầm mắt, liền có thể nhìn thấy từng tòa cao lớn sơn phong san sát xếp tại gần nhau.

Nhìn kỹ lại, đó là từng tòa mộ phần to lớn vô cùng. Từng tòa mộ phần này cường đại phóng xuất để uy.

Hiển nhiên, bên dưới chôn lấp, đều là Yêu Đế cấp bậc tồn tại.

Trong khu trung tâm, vô cùng hoang vu vắng vẻ, không có lấy một bóng người. Coi như là xác sống cũng không có. Hoàn toàn là một mảnh im ắng.

Nơi này, thường thường mấy trăm vạn năm, trải qua mấy cái thời đại, mới là có người ghé tới.

Dù sao Yêu Đế cấp bậc tồn tại, có được rất nhiều thọ nguyên, chờ dạng này hao hết thọ nguyên mà vẫn lạc. Chính là quá lâu.

Doanh Thiên dẫn theo Lộc Thanh Nhan, mỗi bước bước ra đều vượt qua ngàn vạn dặm. Nghe thì có vẻ là nhiều, nhưng là tốc độ này tại Thần Thú Phần quá chậm, dù sao nơi này rộng lớn đến rất khó tưởng tượng.

Bọn hắn di chuyển, đi ra rất nhiều mộ phần, tại mộ phần đại đa số đều có Yêu Đế ngồi đó.

Bọn hắn con mắt nhìn tới Doanh Thiên cùng Lộc Thanh Nhan, đều là ngạc nhiên vô cùng.

Bởi vì nơi này, căn bản không thể có nhân loại tiến vào.

Dù sao vạn cổ đến nay, Thần Thú Phần khu vực trung tâm đều là có Yêu Tộc tiến vào, về phần nhân loại, chính là chưa từng có. Hoặc nếu có, bất quá đều là tế phẩm.

Còn Lộc Thanh Nhan, bất quá là một cái Hư Thần Cảnh, căn bản không thể tại khu vực trung tâm đi lại như thế.

Mặc dù ngạc nhiên, bọn hắn cũng chỉ yên lặng mà nhìn, cũng không có làm tới bất kỳ cái gì động tĩnh.

Di chuyển không lâu, trước mắt nhìn tới chính là một hồi nao nhiệt.

Tại nơi đó, một cái thần hạm to lớn vô cùng che kín một khoảng không, thần hạm này nhìn tới, chính là cực kỳ xa hoa tráng lệ, cũng uy nghiêm vô cùng. Bên trên mơ hồ toát ra để uy kinh người.

Nhìn kỹ lại, thần hạm này xòe ra một đôi cánh chim to lớn, bên trên cờ xí cũng là in lấy một cái Thần Điều tư thái vô song.

Tựa như Thần Điều này đang ngao du khắp Cửu Thiên Thập Địa một dạng.

Cái này Thần Điều, gọi là Kim Xí Đại Bằng. Một loại đỉnh tiêm Thần Thú, có thể cùng Chân Long, Chân Phụng so sánh.

Dạng này thần hạm, tất nhiên cũng chỉ có Yêu Đế cấp bậc kia mới có tư cách ngự giá.

Tại Thần Thú Phần khu vực trung tâm, vậy mà xuất hiện như thế một cái thần hạm, cái này chứng tỏ, hôm nay nơi này là sẽ chôn xuống một vị cấp bậc Yêu Đế.

Nhìn thấy bên trên cờ xí Kim Xí Đại Bằng kia, Lộc Thanh Nhan không khỏi biến sắc, trên mặt nàng lộ ra nét sợ hãi rõ ràng nói ra:"Là Đại Bằng Kim Cung".

Đại Bằng Kim Cung, chính là đại diện cho Kim Xí Đại Bằng Tộc, tại Yêu Giới là một cái vô cùng hùng mạnh thế lực, bọn hắn có được tới 4 tôn Yêu Đế tọa trấn, bên dưới Thần Hoàng hai trăm, Thần Tôn, Thần Vương nhiều vô số kể. Tuyệt đối là một cái khủng bố thế lực.

Hôm nay, một vị Yêu Đế thọ nguyên đã cạn, cho nên được tiến vào bên trong chôn lấp.

Hộ tổng cái này, Đại Bằng Kim Cung là huy động tới vô cùng tráng lệ tráng diện, gần ngàn vị Thần Vương khiêng lên quan tài, hơn vạn chi chúng chính tề hành lễ. Tuyệt đối là cao nhất nghi thức.

Tại mảnh đại địa này, cũng là dựng lên một cái cực kỳ to lớn nghĩa trang, từng ngôi mộ xếp cạnh nhau, nhiều tới cả ngàn.

Hiển nhiên, Kim Xí Đại Bằng Tộc phát triển vô cùng hưng thịnh, mỗi cái thời đại đều đi ra Yêu Đế, nhân tài không dứt, khiến cho chủng tộc luôn trong trạng thái đỉnh phong.

Nhìn thấy Lộc Thanh Nhan sợ hãi, Doanh Thiên liền hỏi: "Tựa hồ ngươi đối với bọn hắn rất sợ hãi".

Lộc Thanh Nhan cũng không biết nên trả lời ra sao, chỉ biết gật đầu mà thôi. Cả người đều là run rẩy.

Nàng sợ hãi vô cùng. Bởi vì Kim Xí Đại Bằng tộc chính là nàng một cái bóng ma to lớn, đừng nói là nàng, chính là cả Thanh Tộc Yêu Tộc nghe nhắc tới Kim Xí Đại Bằng đều cảm thấy sợ hãi.

Kim Xí Đại Bằng Tộc, chính là ở gần Thanh Lộc Yêu Tộc. Mà Thanh Lộc Yêu Tộc những năm gần đây đi xuống, cái này khiến cho bọn hắn bị chèn ép đến thê thảm.

Mà chèn ép bọn hắn, chính là Kim Xí Đại Bằng Tộc.

Trước đây lãnh vực của Thanh Lộc Yêu Tộc cũng là bao la rộng lớn, hiện tại bị cướp đoạt chỉ còn không tới một phần mười, các loại tài nguyên quý giá đều bị mất quyền kiểm soát.

Chưa kể tộc nhân của bọn hắn cũng là không ít bỏ mạng, thậm chí có lấy vài chục viên sinh mệnh tinh cầu có Thanh Lộc Yêu Tộc sinh sống đều bị tàn sát đến không còn một mống.

Mà hết thảy, đều là Kim Xí Đại Bằng tộc làm ra.

Cho nên, bất kỳ cái nào Thanh Lộc Yêu Tộc đều sẽ cảm thấy sợ hãi, cùng căm hận Kim Xí Đại Bằng. Chỉ là bọn hắn thực lực yếu đuối, căn bản không thể phản kháng.

Doanh Thiên cũng là cười cười. Hắn đối với cái này cũng không có gì lạ lẫm, đừng nói chèn ép một cái chủng tộc. Coi như là diệt sạch, hắn cũng không quan tâm, dù sao dạng này trang diện, hắn đã thấy quá nhiều.

Liên bản thân hắn, đồ tông diệt tộc, cũng là như cơm bữa.

Hắn chuẩn bị dẫn Lộc Thanh Nhan đi tiếp, bỗng nhiên hắn cảm nhận được một cái gì đó. Một tia khí tức khiến cho hắn cảm thấy quen thuộc.

Doanh Thiên con mắt hướng tới chỗ Kim Xí Đại Bằng tộc, hắn cũng không phải là nhìn tới bọn hắn đang tiến hành chôn cất vị Yêu Đế kia. Mà là nhìn tới một đám người.

Đám người này chính là lộ ra vô cùng khắc khổ. Toàn bộ đều là Nhân Tộc, bọn hắn đều bị xiềng xích khóa chặt lấy tay chân, chỉ có thể im lặng quỳ ở nơi đó.

Trong đám người này, bao gồm từ Thông Thần Cảnh đến Thiên Thần Cảnh đều có, thậm chí còn có tới 10 vị Thần Vương.

Bọn hắn đều là tế phẩm chuẩn bị được dâng lên cho chư vị Yêu Đế.

Thấy Doanh Thiên con mắt nhìn tới những người kia, Lộc Thanh Nhan không khỏi thở dài một chút.

"Bọn hắn đều là tế phẩm, cũng không biết là cái nào gia tộc, hay là tiểu thế lực đắc tội bọn hắn".

Dạng này khủng bố thế lực như Đại Bằng Kim Cung, rất ít người dám cùng bọn hắn đắc tội.

Một khi đắc tội, chính là kết quả bị đồ tông, diệt tộc, hoặc là bị bắt nhốt làm tù nhân, chính là đề dâng lên làm tế phẩm dạng này.

Kỳ thật, Doanh Thiên con mắt, chính là rơi xuống hai cái thân ảnh.

Hai cái thân ảnh này, chính là hai cái thiếu niên, bộ dáng chừng mười bốn, mười lăm tuổi.

Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng là lại đều có lấy Thông Thần Cảnh tu vi. Nếu là để thêm mấy mươi năm, liền có thể thành Thần.

Doanh Thiên chính là tại trên hai cái thiếu niên này mà cảm nhận được một cái quen thuộc khí tức.

"Tai Phúc Song Tinh, Tung Hoành Gia huyết mạch, như thế nào lại lưu lạc tới tận đây, có ý tứ". Doanh Thiên không khỏi cười cười.

Cái gọi là Tai, Phúc Song Tinh. Chính là chỉ hai cái thiếu niên kia, một cái là Tai Tinh, một cái là Phúc Tinh. Mà còn là huynh đệ sinh đôi, huyết mạch tương liên, cực kỳ đặc thù.

Đối với hai cái này Tai Phúc Song Tinh, Doanh Thiên là cực kỳ có hứng thú.

Sau đó hấn nhắc chân vượt qua không gian, tiếp cận Kim Xí Đại Bàng Tộc.

Bọn hấn từ chỗ này quan sát, chính là cách xa hàng tỉ dặm, ban đầu không có người để ý.

Nhưng là vừa tiến vào phạm vi mấy ngàn vạn dặm, liền có người phát hiện Doanh Thiên, hiển nhiên, luôn có cường giả tại cảnh giới.

Nhìn thấy Doanh Thiên, vị cường giả này không khỏi cảm thấy kỳ quái cùng không thể tưởng tượng nổi.

Một cái nhân tộc, dất theo một cái yêu tộc, lại có thể bình thân hành tẩu tại trung tâm khu vực, đây tuyệt đối không phải bình thường.

"Dừng lại, các hạ là ai". Vị cường giả cảnh giới này lên tiếng ngăn lại.

Doanh Thiên cũng không có dừng lại, tiếp tục tiến tới nói ra:"Người qua đường mà thôi".

"Nơi này là Kim Xí Đại Bàng Tộc làm việc, mời người đi đường khác". Vị kia cường giả vậy mà trực tiếp hiện thân, ngăn lại Doanh Thiên đường đi.

Hắn bộ dáng là một cái trung niên nam tử, mái tóc vàng kim, mặc lên trên quý y phục. Sau lưng hấn một đôi cánh chim sắc bén như lợi khí xòe ra, lấp lánh kim quang.

Vậy mà là một vị Yêu Hoàng.

"Nha, nơi này cũng không phải là các ngươi nhà, lấy cớ gì muốn ta đi đường khác đâu". Doanh Thiên cười cười.

Vị này Yêu Hoàng nhíu mày, cảm thấy Doanh Thiên chính là không biết điều. Thế nhưng là hấn cũng không vội động thủ. Dù sao Doanh Thiên từ trên xuống dưới mặc dù bình thường, nhưng là bình thường như vậy lại xuất hiện ở nơi này, cái đó chính là không bình thường.

"Ta khuyên ngươi một lần nữa, đi đường khác, nếu không.... ". Vị kia Yêu Hoàng cảnh cáo.

"Nếu không thì sao đâu". Doanh Thiên nụ cười nồng đậm nở ra.

Hắn xưa nay, không thích bị uy hiếp, kẻ uy hiếp hấn, cơ hồ đều đã chết sạch. Cho nên, vị này Yêu Hoàng, có lẽ cũng đã được định sẵn một cái kết.

Phát hiện bên này tình huống, từ bên kia chạy tới một đám người.

Đám người này, đều là tuổi trẻ một dạng, dẫn đầu chính là một cái thanh niên, hấn niên kỷ đoán chừng chỉ khoảng 500, nhưng là tu vi đã là Yêu Vương đỉnh phong, kém một bước liền là Yêu Tôn.

Đây chính là Kim Bàng Hoàng Tử, chính là người kế thừa của Đại Bàng Kim Cung. Hấn thiên phú siêu tuyệt, huyết mạch thuần khiết đạt tới 100%. Chính là chân chính Thần Thú. Được gửi kỳ vọng tại trong thời đại này có thể vắn đỉnh Yêu Đế.

Ngoài ra bên cạnh hấn, cũng là một đám thiên tài, huyết mạch cũng là cực kỳ thuần khiết một dạng.

"Từ đâu tới một cái nhân tộc, cũng dám làm loạn". Một cái Kim Bàng trẻ tuổi kiêu ngạo nói ra.

Dù sao, trong mắt bọn hấn những Thần Thú này, nhân tộc cơ hồ đều là hạ đẳng.

Ngay sau đó, chính là nhao nhao tiếng quát, có là muốn Doanh Thiên mau mau rút chỗ khác, không nên tìm chết. Có thì là muốn trực tiếp đem Doanh Thiên bắt lại, chờ chút làm tế phẩm. Có liền muốn đem hấn đánh giết, vì dám làm loạn.

Hết thấy, Doanh Thiên chỉ là mỉm cười mà thôi, không có để ý.

Ở đây người bình tĩnh nhất, chỉ có Kim Bàng Hoàng Tử cùng vị Yêu Hoàng kia. Bọn hấn đều là người thông minh.

Dù sao chưa biết Doanh Thiên thực lực ra sao. Nhưng là có thể tại trung tâm mà đi lại, tuyệt đối có tà, không thể xem thường.

"Vị bằng hữu này, chúng ta hiện tại đang tiến hành chôn cất lão tổ, có thể nể mặt chúng ta Đại Bàng Kim Cung mà đi hướng khác". Kim Bàng Hoàng Tử đem đám người phía sau im lặng, rồi nở nụ cười nói ra.

Doanh Thiên cũng là mỉm cười gật đầu nói:"Có thể, với một điều kiện".

Nghe đến Doanh Thiên nhắc điều kiện, Kim Bàng Hoàng Tử hơi hơi nhướng mày, hiển nhiên không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà còn đề ra điều kiện.

Hấn cũng không có phát tác, hay là nổi giận, chỉ bình tĩnh hỏi lại:"Bằng hữu muốn điều kiện gì đâu".

"Đem hai cái thiếu niên kia giao lại cho ta". Doanh Thiên trực tiếp chỉ tới bên kia hai cái thiếu niên cười cười nói ra.

P/s: Nắng nóng này khiến ta đều mơ hồ. Viết truyện cảm giác không được chắc tay, có chỗ nào viết tẻ mong chư vị vui lòng bỏ qua. Nếu có chỗ nào không hiểu về nội dung thì vui lòng bình luận bên dưới, ta sẽ giải đáp

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Giao người, các người có thể sống rồi đi

Doanh Thiên trực tiếp đòi người, cái này để cho Kim Bằng Hoàng Tử sắc mặt không khỏi lạnh xuống.

Bọn hắn hiện tại chính là bận việc chôn cất vị kia trong tộc Yêu Đế, không muốn xảy ra sự cố không cần thiết gây nên chư vị lão tổ không vui.

Nhưng là bọn hắn cũng không sợ phiền phức.

Dù sao, Kim Xí Đại Bằng Tộc cũng là đỉnh tiếm thế lực, tại trong toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ đều thuộc hàng đầu thế lực, trong tộc nhân tài đông đúc, cường giả nhiều như mây, nào sẽ vì một cái nhân tộc đòi giao người liền giao.

Như vậy chẳng phải sẽ đem Kim Xí Đại Bằng dạng này Thần Thú nhất mạch mặt mũi ném hết.

Phải biết, chỉ tính riêng nơi này mộ địa, Yêu Vương hơn ngàn, Yêu Tôn cũng là có mấy trăm, Yêu Hoàng càng là có 4 vị đích thân tới.

Chưa kể còn có một vị lão tổ tông cấp bậc Yêu Đế, coi như thọ nguyên sắp hết, nhưng đây vẫn là chân chính hàng thật giá thật Yêu Đế.

Ngoài ra bên trong mộ địa, chôn lấp Yêu Đế càng là không thiếu.

Một cái nhân tộc tiểu tử, vậy mà cũng dám tại đây hô to gọi nhỏ, nếu không phải là tuyệt thế cao nhân, vậy chính là kẻ điên một dạng.

Cho mặt mũi không cần, vậy cũng không cần thiết phải nói nhiều.

Kim Bằng Hoàng Tử lúc này đổi một cái thần thái, hắn cũng không còn như lúc trước điềm tĩnh hiền lành. Mà là kiêu ngạo uy nghi một bộ.

Cường đại Yêu Vương khí tức bạo phát đi ra, đem Doanh Thiên hoàn toàn bao phủ lại, rất có tư thế lập tức đem Doanh Thiên đánh giết.

Không thể phủ nhận, Kim Bằng Hoàng Tử tuyệt đối là thế hệ này một cái đỉnh cấp thiên tài, bản thân hắn mang huyết mạch thuần khiết, thiên phú cao siêu, ngộ tính cũng là siêu tuyệt.

Phóng nhãn toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ tới nhìn, có thể cùng hắn so sánh thiên tài, chính là lúc đó không có mấy.

Kim Bằng Hoàng Tử không muốn kinh động bên trong chư vị lão tổ, cho nên quyết định xuất thủ nhanh gọn, lấy nhanh nhất tốc độ đi giết chết Doanh Thiên, tránh gây ra động tĩnh lớn.

Hắn bàn tay hóa trào đánh ra. Một cái sắc bén kim trào hiển hiện, lấy thiểm điện tốc độ công thẳng tới đầu Doanh Thiên.

Kim trào này lực lượng cực kỳ cường đại, mỗi một cái móng vuốt sắc bén vô song, tựa như thần binh lợi khí một dạng, coi như người thân thể cỡ nào cứng rắn, cơ hồ đều sẽ bị trào này xuyên phá.

Có thể nghĩ, nếu là bị dạng này kim trào đánh trúng, Doanh Thiên đầu lâu nhất định sẽ như quả dưa hấu vỡ nát một dạng.

Bên cạnh Doanh Thiên, Lộc Thanh Nhan dưới sức nặng của cỗ lực lượng kia, đã sớm bị dọa sợ, cơ hồ ngã xuống.

Đằng sau Kim Bằng Hoàng Tử, những cái kia thiên tài đều là mười phần tin tưởng, dưới một kích này, Doanh Thiên tất sẽ phải chết không chút nghi ngờ.

Nhưng là tiếp theo một màn để cho bọn hắn đều là há hốc.

Doanh Thiên nhẹ nhàng nhấc tay lên, vậy mà trực tiếp bắt lấy Kim Bằng Hoàng Tử kim trào, sinh sinh đem nó giữ lại.

Cái này biến cố để cho Kim Bằng Hoàng Tử chính là giật mình, nhưng hắn dù sao cũng không phải hạng tầm thường. Rất nhanh liền ứng biến.

Ngay lập tức, sau lưng hắn xòe ra một đôi kim xí, kim xí sắc bén như đao chém tới, muốn đem Doanh Thiên chém thành hai nửa.

Chỉ là, cái này kim xí cũng đồng dạng bị Doanh Thiên một tay bắt lấy, khiến nó không thể nhúc nhích dù chỉ một chút.

Kim Bằng Hoàng Tử thầm hô: "Không tốt".

Sau đó trong thân thể hắn bùng lên lực lượng, muốn dứt ra Doanh Thiên.

Chỉ là hắn chưa có kịp làm như vậy. Doanh Thiên chính là đem hắn kim trao bóp nát, đem hắn cánh tay bẻ gãy.

Sau đó cầm lên cánh của Kim Bằng Hoàng Tử quật xuống, đem hắn đánh trên mặt đất, một chân đạp lên, sinh sinh đem Kim Bằng Hoàng Tử một cánh nhỏ ra.

Trong chốc lát, yêu huyết bay tung tóe, mọi chuyện diễn ra quá nhanh, khiến cho bọn hắn đều không kịp trở tay.

"Làm càn".

Vị kia Yêu Hoàng giật mình, hắn không nghĩ tới Kim Bằng Hoàng Tử vậy mà nhanh chóng bị hạ như vậy. Lập tức xuất thủ đem Doanh Thiên cản lại.

Chỉ là hắn thân hình vừa động, chính là cảm thấy tại phía sau gáy nặng nề vô cùng, lập tức không tự chủ được mà cảm mất xuống đất.

Hóa ra, không biết từ lúc nào, Doanh Thiên đã tới sau lưng hắn, một cước đạp lên đầu, đem hắn đầu lâu dẫm xuống mặt đất.

Đem một vị Yêu Hoàng dẫm xuống, đây tuyệt đối là thiên đại sỉ nhục.

Yêu Hoàng, chính là Hoàng Giả chúng yêu, chính là đỉnh cấp cường giả, có thể chết, nhưng không thể nhục.

Doanh Thiên đem hắn nhắm xuống dưới chân, chính là đối với hắn hạ nhục.

Hơn nữa, hắn thân là Kim Xí Đại Bằng, danh xưng Thần Thú, bị một cái nhân loại đạp lên đầu, đây chính là đem cả Kim Xí Đại Bằng Tộc đánh mặt.

Vị Yêu Hoàng này vùng vẫy, hắn rất muốn đem Doanh Thiên lột da phanh thây, đem hắn ăn tươi nuốt sống.

Nhưng là mặc kệ hắn cỡ nào bùng phát đi ra lực lượng, mặc kệ hắn điên cuồng cỡ nào vùng vẫy. Bàn chân của Doanh Thiên vẫn là chắc chắn như vậy, không chút nào xê dịch.

Lúc này, bàn chân Doanh Thiên tựa hồ như một tòa tuyên cổ Thần Sơn, nặng nề vô song. Coi như người khí lực lớn cỡ nào, cũng mơ tưởng đem hắn chân rời đi.

Xung quanh nhưng cái kia trẻ tuổi đã là sợ phát khiếp mà bỏ chạy, Kim Bằng Hoàng Tử bị bẻ gãy tay, cánh chim cũng bị nhỏ.

Liền vị kia lão tổ Yêu Hoàng cũng bị Doanh Thiên dẫm xuống đất đánh, bọn hắn những cái này tiểu bối có thể làm gì.

Bọn hắn lập tức chạy về khu mộ phần, nơi đó cường giả nhiều như mây, nhất định sẽ có thể đem nhân loại này đánh giết.

Tại chỗ kia. Công đoạn chôn cất đã đến giai đoạn máu chốt, quan tài đã hạ xuống, tiếp đến chính là bố trí xuống phong ấn, sau đó xây lên mộ phần, để cho vị Yêu Đế này ngủ say ngàn năm, tiếp đó liền có thể sống lại.

Mọi người làm việc cực kỳ nghiêm túc.

Nhưng là bầu không khí nghiêm túc này nhanh chóng bị phá vỡ.

"Không tốt, có một kẻ nhân loại tới quấy rối". Có người phát hiện ra biến cố hô lên.

Lúc này, coi như không muốn để ý cũng không được, dù sao vừa rồi giao thủ động tĩnh tương đối lớn. Làm cho bên này lập tức chú ý tới.

Trong nháy mắt có thể đem một vị Yêu Hoàng trấn áp, tuyệt đối không phải là hạng người tầm thường.

Còn lại ba vị Yêu Hoàng, cũng là đều xuất thủ, muốn chạy tới chỗ kia, đem vị kia Yêu Hoàng cứu ra.

Nhưng là bọn hắn chưa có xuất thủ. Doanh Thiên thân ảnh đã xuất hiện bên trong mộ phần, đứng giữa hàng ngàn con mắt nhìn tới.

Đối với hàng ngàn con mắt bất thiện nhìn tới, Doanh Thiên đó là hoàn toàn không để ý chút nào.

Về phần Lộc Thanh Lăng, cũng đã là sợ đến không biết phải làm thế nào.

Doanh Thiên cường đại, nàng coi như kiến thức, hắn so với nhà nàng lão tổ tông e rằng còn mạnh hơn mấy lần.

Nhưng là lúc này, chính là đứng giữa vòng vây, xung quanh vô số cường giả, cho dù Doanh Thiên cường đại, nàng cũng lo lắng không thôi.

"Ồ đâu tới nhân loại, cũng không nhìn một chút đây là địa phương nào". Có một vị Yêu Tôn cấp độ cường giả giận giữ quát lên. Hiển nhiên Doanh Thiên

xong tới, đem bọn hấn công việc làm loạn, khiến cho bọn hấn vô cùng nổi giận.

Nhưng là, ngay lập tức hấn bị ngăn lại.

Ngăn lại hấn, chính là một vị Yêu Hoàng khác.

Lúc này, ba vị Yêu Hoàng có mặt tại đây chính là đem Doanh Thiên vây lại.

Bọn hấn đều biết, có thể trong chớp mắt trấn áp một vị Yêu Hoàng, Doanh Thiên chỉ ít thực lực cũng là Thần Hoàng đỉnh cao.

Đối mặt Thần Hoàng, Yêu Vương hay là Yêu Tôn, lại nhiều cũng không có ích gì.

Dù sao đạt đến càng cao trình độ, cách biệt chính là càng lớn, cũng không thể dùng số lượng bù đắp.

"Các hạ rất cường đại, thế nhưng nơi này là mộ phần của Kim Bằng Tộc. Tốt nhất quỳ xuống cầu xin ta tiên tổ tha thứ, có lẽ có thể còn sống rồi đi". Một cái Yêu Hoàng lên tiếng.

Hiển nhiên giờ phút này, bọn hấn chính là bị chọc giận, rất có quyết tâm muốn đem Doanh Thiên cầm xuống, coi như lúc này Doanh Thiên quay người rồi đi, cũng là không dễ dàng.

Dù sao một vị Yêu Hoàng bị trấn áp, Kim Bằng Hoàng Tử trọng thương, nếu là không trả giá, đây là đem mặt mũi của Đại Bằng Kim Cung mất hết.

"Ta nói qua, giao cho ta hai cái kia hải tử, mọi chuyện đều xong, cũng không cần thiết cần động tay chân". Doanh Thiên hơi hốt nói ra.

Dù sao đây là hấn đi kiếm chuyện, hấn cũng sẽ cho người ta một cơ hội. Nhưng là nhìn tới có vẻ, Kim Xí Đại Bằng Tộc này không biết nắm bắt cơ hội kia.

"Người là cái thứ gì, muốn chúng ta giao người liền giao, cũng không nhìn lại mặt mũi của mình một chút". Bên ngoài Kim Xí Đại Bằng tộc nhân nhao nhao hô lên.

Dù sao bọn hấn từng từng tại đỉnh cao từ vạn cổ tới nay. Cũng chỉ có người khác nể mặt bọn hấn, làm gì có chuyện bọn hấn phải đi nể mặt một cái nhân tộc như Doanh Thiên đâu.

Xong tới đánh người, lại còn hô hào muốn giao người, nếu là cứ thế giao người, chuyện này lộ ra ngoài, bọn hấn Kim Xí Đại Bằng liền sẽ bị cả Yêu Giới cười nhạo.

"Các hạ cũng quá đáng, giao người là không thể, chỉ bằng người hôm nay ở lại đây đi". Một vị Yêu Hoàng quát lên. Chuẩn bị động thủ.

Doanh Thiên rất là bình tĩnh, nhẹ nhàng nói lại một câu:"Ta nhắc lại, giao người, các người hôm nay liền sống rồi đi, nếu không, cũng liền để các người toàn bộ chôn tại đây".

Hắn đây cũng là cho đám người này cơ hội cuối cùng.

"Khẩu khí thật lớn, cũng muốn xem xem, người đến cùng có thể nào bản lĩnh". Vị kia Yêu Hoàng không khỏi giận dữ. Ngay lập tức, ba vị Yêu Hoàng cùng nhau tiến vào trạng thái chiến đấu.

Kim Xí Đại Bằng, một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, cả người như hoàng kim, hai tay hóa lợi đao, sắc bén vô song.

Ngoài ra sau lưng, một đôi kim xí cũng là xòe ra.

Kim Xí Đại Bằng Tộc, nổi danh chính là tốc độ, coi như Phượng Tộc dạng này Thần Thú Tộc, tốc độ so với bọn hấn cũng là thua kém một mảng.

3 vị Yêu Hoàng bùng phát ra hoàng uy, tuyệt đối không thể xem thường. Dạng này Thần Hoàng cấp bậc chiến đấu, chính là hủy thiên diệt địa hình dung.

May mắn, nơi này là Thần Thú Phần, bất kể là không gian kết cấu, hay là đại địa vững chắc, đều vượt qua vô số lần nơi khác. Mới có thể tiếp nhận bọn hấn lực lượng.

Đổi lại là một tòa đại lục khác, chỉ sợ dưới xung lực như vậy, đã sớm bị chấn vỡ thành nhiều mảnh.

Thần Hoàng, chính là đỉnh tiêm chiến lực, tùy tiện một chiêu, chính là có thể đem tinh vực đánh sập, đem thiên hà băng toái, đây là cực kỳ đáng sợ sức hủy diệt.

Nhìn thấy Kim Xí Đại Bằng Tộc ngoan cố, không có giao người, ngược lại còn muốn động thủ. Doanh Thiên cũng là lắc đầu nói ra:"Đáng tiếc, cơ hội cho các người, các người lại không biết trân quý".

Chỉ thấy Doanh Thiên vậy mà đem ống tay áo vén lên, trên miệng nở một cái kỳ quái nụ cười.

Hắn đây là muốn nóng người một chút, hay là muốn tập thể dục, hay là muốn chơi đùa, có lẽ, cũng chỉ hấn biết.

Nhưng là có thể biết chắc, chính là máu sắp đổ, mà lại là đổ rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Chiến Yêu Hoàng

((Mấy chương trước bị viết nhầm. Kim Xí Đại Bằng phải là Kim Sí Đại Bằng mới đúng, Sí ở đây là cánh. Tai hại a)).

"Bày trận". Một vị Yêu Hoàng quát lớn.

Hiển nhiên, bọn hắn cũng không dự định một chọi một, mà là muốn lấy ba chọi một, muốn nhanh nhất đem Doanh Thiên cầm xuống.

Hiện tại bọn hắn đều tiến vào trạng thái chiến đấu cực kỳ nghiêm túc, cũng không lơ là như vị Yêu Hoàng ban nãy.

Vị Yêu Hoàng ban nãy là vì lơ là, không kịp chuẩn bị, cho bên mới nhanh như vậy bị trấn áp xuống dưới.

"Đến đây đi, có cái gì bản lãnh, xuất hết ra, hôm nay, tiện chỗ liền cho các người cùng mình tiên tổ chôn cùng nhau". Doanh Thiên cười cười.

Ba vị Yêu Hoàng chiếm giữ ba cái vị trí, từ bọn hắn đứng vị trí. Vô số đạo trận pháp ẩn ký hiển hiện, trận văn rườm rà hiện lên. Hình thành một cái to lớn trận pháp.

Trận pháp này to lớn vô cùng, đem phương viên hàng tỉ dặm đều bao phủ, thậm chí có thể ẩn ẩn cảm nhận một tia Đế uy.

Hiển nhiên, trận pháp này là một tòa Đế Phẩm trận pháp, cũng là toàn bộ Thần Giới cấp cao nhất trận pháp.

Trận pháp phân chia từ Nhất Phẩm tới Cửu Phẩm, là thuộc về phạm nhân phạm trù.

Trên Cửu Phẩm là Linh, Địa, Thiên, Tông, Tôn, Đế Phẩm, là thuộc về Thần Cảnh cấp độ trận pháp.

Tất nhiên, trận pháp uy lực mạnh yếu, còn phải do người bày trận là ai.

Đế Phẩm trận pháp, tất nhiên chỉ có Thần Đế cấp độ tự mình bày đi ra, mới có thể phát huy ra cao nhất uy lực.

Ba vị Yêu Hoàng bày ra Đế Phẩm trận pháp, uy lực xa xa không có đạt tới cao nhất, nhưng là không thể coi thường.

Doanh Thiên thân đứng giữa trận pháp, xung quanh vô văn sát cơ tập trung vào hắn.

Về phần Kim Sí Đại Bằng Tộc những tộc nhân khác, đã sớm chạy vào bên trong mộ phần mà tránh đi. Dù sao mộ phần nơi này được chư vị Yêu Đế gia trì, tuyệt đối an toàn.

Bây giờ nơi này chiến trường là thuộc về ba vị Yêu Hoàng cùng Doanh Thiên.

"Mau mau đánh giết hắn, để cho hắn thấy, đắc tội chúng ta Kim Sí Đại Bằng, cái giá phải trả chính là mạng sống". Bên trong mộ phần một đám tiểu bối hô lên.

Ba vị Yêu Hoàng lấy ra binh khí, là không giống nhau binh khí, một vị trên tay cầm trường kích, một vị vậy mà sử dụng chiến chùy, còn một vị khác, chính là dùng cung tiễn.

Quan trọng là, ba món binh khí này, đều là thuộc về trong Chí Tôn Thần Khí đỉnh cao, uy năng tuyệt đối là cực kỳ khủng bố.

Dù sao bọn hắn Kim Sí Đại Bằng Tộc truyền thừa cổ lão, mỗi cái thời đại đều đi ra rất nhiều hạng người vô địch, tích lũy từ xưa đến nay cực kỳ kinh người. Coi như là Chứng Đế Chi Bảo, bọn hắn cũng không có thiếu.

Vị Yêu Hoàng tay cầm chiến chùy kia, lấy tốc độ cực kỳ nhanh chóng áp sát Doanh Thiên, vung lên chiến chùy, chính là nhắm thẳng tới Doanh Thiên đầu lâu.

Chiến chùy nặng nề vô song, tựa như trăm ngàn khóa tinh cầu gia trì bên trên, phát ra chấn động cực kỳ khủng bố, tựa hồ muốn đem thiên địa băng toái.

Bên trên chiến chùy lôi điện dày đặc, giống như có thiên lôi gia trì, giống như Lôi Thần lâm thể một dạng.

Một chùy oanh tới, ngàn vạn dặm xung quanh đều là ngập tràn lôi điện, giống như là Thiên hạ lôi kiếp một dạng, cực kỳ khủng bố.

Có thể nghĩ, dưới một chùy này, Doanh Thiên e rằng sẽ bị đập nát nát.

Cùng lúc đó, vị Yêu Hoàng tay cầm trường kích xuất hiện phía sau Doanh Thiên, mũi kích sắc nhọn bốc lên cuồng phong xoay tròn cực kỳ khủng khiếp, tại trên mũi kích tựa hồ gia trì lấy ngàn vạn cơn cuồng phong. Hướng thẳng gáy Doanh Thiên mà đâm tới.

Mũi kích xoay tròn kịch liệt, tuyệt đối có thể đạt tới mấy tỉ lần xoay tròn trong vòng một giây, có thể nói lực xuyên phá là cực kỳ khủng bố.

Coi như người có được Thao Thiết chi thể, cứng rắn vô song, hay là Huyền Vũ mai rùa, cũng vô pháp chống đỡ một kích này.

Một kích này đâm ra, cuồng phong bạo phát, toàn bộ phạm vi ngàn vạn dặm trận pháp bên trong cũng là bốc lên bão vũ.

Cuồng phong cùng lôi điện cùng một chỗ gia trì, đem uy lực hợp kích tăng mạnh lên mấy lần, cực kỳ khủng bố.

Chưa kể tới bên ngoài vị Yêu Hoàng cầm cung kia. Hấn thân ảnh tại bên trong trận pháp thoát ần thoát hiện, mơ hồ có thể nhìn thấy hàng ngàn, hàng vạn thân ảnh của hắn.

Mà lại, mỗi một cái khí tức cực kỳ rõ ràng chân thật, tựa như thật có hàng ngàn hàng vạn người vậy.

Hắn trong tay cung kéo căng hết cỡ, chỉ trong tích tắc, ngàn vạn đạo trường tiễn từ vạn phương bắn tới, tất cả đều nhắm tới Doanh Thiên yếu hại bộ phận.

Mắt, mũi, tai, mi tâm, trái tim, liền từng cái huyết đạo trên người Doanh Thiên đều lọt vào công kích.

Dưới như vậy hợp kích hoàn mỹ, cho dù là Thần Hoàng cũng phải bó tay chịu chết.

Mà Doanh Thiên một bộ bình thân đứng đó, cả người đầy sơ hở, có thể rõ ràng tiếp theo, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Bên trong mô phỏng nhìn thấy cảnh này, một đám tộc nhân Kim Sí Đại Bằng cũng là cười lạnh tin tưởng, Doanh Thiên nhất định phải chết.

"Đây chính là đắc tội chúng ta hạ tràng". Có trẻ tuổi thiên tài không khỏi cười nói ra.

"Oanhhhhhhhhh".

Chiến chùy nặng nề đập xuống, trường kích mãnh liệt đâm tới, ngàn vạn mũi tên xuyên phá, tất cả hội tụ một chỗ. Tạo nên một cái thanh âm kinh thiên động địa.

Một đám mây năm khổng lồ bốc lên, lôi điện lập lòe bên trên thiên khung, ánh sáng chói mắt lan tỏa xung quanh, khiến cho người ta không thể nhìn rõ.

Dưới chấn động cực kỳ khủng bố, đem đại địa rung chuyển một hồi.

Cũng tốt nơi này là Thần Thú Phần, có được vô thượng chí tôn tồn tại gia trì, cho nên độ tàn phá giảm đi rất nhiều, nếu là một kích này ở bên ngoài tình không vũ trụ mà bạo phát, e rằng sẽ đem mấy trăm cái Thiên Vực cuốn vào mà hủy diệt, đây chính là Thần Hoàng cấp độ khủng bố.

Mặc dù vậy, phương viên ngàn vạn dặm bên trong trận pháp cũng là hoàn toàn biến mất, để lại một cái lỗ sâu khổng lồ không thấy đáy.

Đây còn là bọn hắn đã đem lực lượng khổng lồ chế lại, giảm thiểu tới đa thiệt hại.

Khổng lồ lực lượng, cũng không phải là làm cho uy lực công kích giảm đi, mà là đem lực lượng hội tụ một chỗ, như vậy vừa có thể giảm thiểu đối với xung quanh môi trường độ tàn phá, lại có thể vừa tăng lên uy lực công kích.

Dù sao tu vi Thần Vương trở lên, sức hủy diệt đã rất ghê gớm. Nếu như không có khổng lồ chế lại, e rằng trải qua mấy cái kỷ nguyên như vậy, Thần Giới đã sớm bị đánh thành mảnh nhỏ.

Nói cho dễ hiểu, chính là lực lượng tập trung càng nhiều, uy lực càng lớn, mà độ phá hoại lại càng giảm.

Lực lượng phân tán, sẽ lãng phí uy lực, mà lại đối với môi trường tàn phá cực lớn.

Trở lại bên này, khói bụi chậm rãi tan đi, để lộ ra một cái ngàn vạn dặm hố sâu, cực kỳ rung động.

Tại dưới bọn hắn còn cho rằng, Doanh Thiên hẳn là thịt nát xương tan, thì một màn trước mắt đem bọn hắn kinh hãi không thôi.

Doanh Thiên thân hình đứng thẳng, dưới chân hắn một cái cột đá dựng đứng giữa hố sâu.

Lực lượng ban nãy bùng nổ đem đại địa hủy diệt, nhưng là dưới chân Doanh Thiên đứng lại giống như không chịu ảnh hưởng vậy. Vậy mà vẫn tồn tại.

Cái làm cho bọn hắn kinh hãi hơn là, Doanh Thiên một tay đỡ lấy chiến chùy, tay còn lại bắt lấy trường kích, lại hoàn hảo vô sự, không có chút nào tổn thương.

Về phần ngàn vạn mũi tên, đã là sớm nở.

Phải biết, đây là một cái không thể tưởng tượng sự tinh. Dù sao chiến chùy cùng trường kích, đều là Chí Tôn Thần Khí, vậy mà hiện tại lại giống như đồ chơi một dạng, bị Doanh Thiên tay không bắt lấy.

"Cái này, không thể nào". Vị Yêu Hoàng cảm chiến kích thì thảo không tin vào mắt mình.

Hắn rất hiểu rõ uy lực của một kích này hắn mặc dù chỉ là Yêu Hoàng Nhị Trọng Thiên, nhưng là một kích này, coi như là Thần Hoàng đỉnh phong, cũng không thể dễ dàng bắt lấy.

Đúng lúc này, một mũi thần tiễn phá không bay tới, nhắm tới Doanh Thiên mi tâm.

Hóa ra vị kia Yêu Hoàng cảm cung nhân lúc Doanh Thiên hai tay không rảnh, liền lập tức phát động công kích, hắn bắn ra một tiễn này, đã là tích súc rất nhiều lực lượng. Uy lực so với bình thường chính là gấp ngàn lần.

Mũi tên tốc độ nhanh không thể tưởng tượng, nhưng là Doanh Thiên còn nhanh hơn.

Hắn nhắc lên chân của mình, tung ra hai cước, chính là đem ngực của hai vị Yêu Hoàng kia đập đến sụp đổ, đem bọn hắn đá bay ra ngoài vạn dặm.

Sau đó một tay đem mũi thần tiễn kia bắt lại, lấy một cái không thể tưởng tượng tốc độ xuất hiện phía sau vị Yêu Hoàng cảm cung kia. Đem mũi thần tiễn này cắm sau lưng hắn.

Ngay lập tức, vị Yêu Hoàng kia thân thể liền bị xuyên phá, một cái lỗ hồng to như cái chậu xuất hiện trên thân thể hắn.

Tất cả diễn ra quá nhanh, nhanh tới mức bọn hắn còn không có biết xảy ra chuyện gì.

Coi như bọn hắn Kim Sí Đại Bằng lấy tốc độ làm kiêu ngạo, cũng là vô pháp có thể đạt tới tốc độ kia.

Chốc lát liền đem ba vị Yêu Hoàng đánh thương, đặc biệt là vị Yêu Hoàng cảm cung kia càng là trọng thương, hiển nhiên Doanh Thiên thực lực, là vượt xa bọn hắn tưởng tượng.

Làm xong tất cả, Doanh Thiên lại là trở về chỗ cũ, phiêu dật đứng đó, bình thản vô cùng, như là hắn vừa rồi không có ra tay mà là người khác vậy.

"Tuyệt trần". Vị Yêu Hoàng cảm chiến chùy quát lớn.

Bọn hắn dù sao cũng là Yêu Hoàng cấp độ, coi như bị thương, vẫn là có thể tiếp tục chiến đấu.

Dưới bọn hắn ba người điều động. Trần pháp bắt đầu ngưng tụ lực lượng.

Ban đầu, trần pháp này là hỗ trợ bọn hắn, có tác dụng tăng cường cho bọn hắn các loại phương diện như là tốc độ, lực công kích, hay là phòng thủ....

Chỉ là có vẻ cái này không giúp ích cho bọn hắn bao nhiêu, cho nên hiện tại bọn hắn muốn lấy trần pháp lực lượng đi công kích Doanh Thiên.

Hàng tỉ đạo trần văn bên trong trần pháp nhanh chóng lưu chuyển tại trên cao hội tụ một chỗ, một cỗ sát cơ nồng động hiển hiện, một cỗ hủy diệt lực lượng cực kỳ khủng bố đang được ngưng tụ đi ra.

Tại bên trong mộ phần, bọn hắn cũng là khẩn trương nhìn một màn này.

"Yên tâm Thiên Sí Trần uy lực vô song, đã dùng tới Tuyệt Trần, coi như nhân loại kia có mạnh, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ". Một vị Yêu Tôn tự tin nói ra.

Thiên Sí Trần, là thuộc về Tứ Đại Trần Pháp cấp độ cao nhất của Đại Bằng Kim Cung, do một vị Yêu Đế tuyệt đỉnh hao tổn mười vạn năm ngàn cứu đi ra, truyền thừa từ xưa đến nay, uy lực tất nhiên cực kỳ khủng bố.

Tại dưới trần pháp vận chuyển, có thể cảm nhận được rõ ràng thiên địa lực lượng đang điên cuồng hội tụ một chỗ.

Liền ngay cả thiên địa quy tắc cũng đều bị xáo trộn.

Chỉ thấy ba vị Yêu Hoàng kia là dốc lên toàn bộ lực lượng đi điều động trần pháp.

Bọn hắn Chân Mệnh hiển hiện, mỗi người đều là vượt qua 60 cái.

Dù sao bọn hắn có thể tu luyện tới Yêu Hoàng, thiên phú tuyệt không thể xem thường.

Chưa kể đại đạo quy tắc gia trì, đem bọn hắn trạng thái đẩy lên đến đỉnh phong. Yêu Hoàng cấp độ này, đối với đại đạo đã tìm hiểu tới rất sâu, số lượng đại đạo quy tắc cũng là đạt tới con số thiên văn.

Thiên địa lực lượng khắp nơi hội tụ. Tạo nên một cái hùng vĩ cảnh tượng.

Bên trên bầu trời mây vàng đều bị đánh tan, để lộ ra tinh không vũ trụ, lôi điện phong vũ hội tụ, cực kỳ tráng lệ.

Một cỗ khí tức cực kỳ nguy hiểm xuất hiện, một cỗ hủy diệt lực lượng rất cuộc thai ngén đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Dạ thương bằng đế

Lúc này đây, tại khu vực trung tâm Thần Thú Phần, một mảnh đại địa kia. Bên trên bầu trời Thiên Địa biến sắc.

Cuồng bạo lôi điện một chỗ tụ hội, đem đại địa chiếu sáng khắp nơi, cỗ này lôi điện cấp bậc, so với nhiều loại Thiên Kiếp còn muốn khủng bố hơn mấy lần.

Dưới trận pháp vận chuyển điên cuồng, sức mạnh của nó đã ngưng tụ tới cực điểm, có thể tùy thời đánh ra một kích hủy diệt.

Coi như lúc này ở bên trong mộ phần, không nói đám tiểu bối, liền những cái Yêu Vương, Yêu Tôn kia, đều cảm thấy tử vong tiến đến gần, bởi vì, cỗ khí tức kia cực kỳ nguy hiểm.

Một tòa Đế Phẩm trận pháp, do ba bị Yêu Hoàng khởi động, tuyệt nhiên không phải chuyện đùa.

"Nhân loại, ném thử một chút chúng ta Thiên Sí Trận".

"Xẹt, Oanh".

Một cột lôi điện khổng lồ như giao long từ trên thiên khung oanh thẳng xuống tới chỗ Doanh Thiên, chưa kể ngàn vạn đạo lôi điện khác như xà hạ xuống, đem hẳn hoàn toàn bao phủ.

Uy lực hủy diệt cực kỳ khủng bố trong nháy mắt quét ngang đại địa, đem toàn bộ mặt đất san bằng.

Đứng trên mặt đất lúc này, chỉ cảm thấy mặt đất kịch liệt rung chuyển. Tựa hồ đòn công kích kia muốn đem cả Thần Thú Phần xuyên thủng một dạng.

Vị Yêu Hoàng cầm chùy kia, trong tay chiến chùy cấp tốc biến lớn, trong nháy mắt to lớn như tinh cầu, đại đạo pháp tắc gia trì, nặng nề mà đập xuống.

Dưới sức nặng của chiến chùy này, không gian cũng chịu không nổi sức ép mà âm ảm sụp đổ, thiên địa quy tắc hoàn toàn bị bẻ gãy.

Chiến chùy hạ xuống tới đâu, liền để lại một mảnh không gian băng toái đen ngòm, cực kỳ đáng sợ.

Vị Yêu Hoàng tay cầm trường kích thì là điều động đại đạo, toàn lực đem trường kích đâm tới, trong nháy mắt, ngàn vạn mà tính kích ảnh hiển hiện, mà lại mỗi một cái, đều là chân thật vô cùng.

Bị xuyên tới, chắc chắn liền sẽ biến thành cái sàng một dạng.

Về phần vị Yêu Hoàng cầm cung kia, hẳn cũng là đem cây cung này kéo căng đến cực hạn, sau đó bắn ra vô số đạo thần tiễn. Nhưng đạo thần tiễn này có hình dạng kim băng lôi điện, chính là bay lượn khắp nơi, sau đó nhắm tới Doanh Thiên công tới.

Dưới trận pháp uy lực khủng khiếp kia, lại thêm ba vị Yêu Hoàng lần nữa phối hợp hoàn mỹ, có thể nghĩ đây là đáng sợ như thế nào một đòn tuyệt sát.

"Oanhhh". Một cái kinh thiên động địa tiếng nổ vang trời vang lên, đem tất cả mọi người đều phải bịt tai lại.

Thậm chí một số yếu kém Kim Sí Đại Bàng tộc nhân đều là thất khiếu chảy máu, nằm ngã la liệt.

Cũng may mắn bọn hắn là núp ở bên trong mộ phần nên mới có thể sống sót, bằng không, dưới một kích kia phát tán đi ra lực lượng, đủ đem tất cả bọn hắn quét sạch.

Lúc này, khu vực kia đã hoàn toàn trở nên hỗn loạn.

Nơi đó không gian sụp đổ, không gian loạn lưu các loại chủng chất lên nhau, hơn nữa Thiên Địa quy tắc nơi đó đã bị đánh gãy, cho nên nhất thời không cách nào khôi phục lại như cũ.

Tại bên trong đó, chỉ thấy được lôi điện lập lóe khắp nơi. Đây là dư âm còn sót lại.

Những lời điện này, đủ để đem Thần Vương đánh chết.

Doanh Thiên thân ảnh đã không thấy, giống như là dưới một chiều tuyệt sát kia đã bị đánh tan đến tro bụi cũng không còn.

Lúc này, bọn hấn Kim Sí Đại Bàng tộc nhân mới là nở nụ cười nói ra: "Ta đã sớm nói, một cái nhân loại, sao có thể gây nên sóng gió gì".

"Đúng vậy, dám đắc tội chúng ta, chính là phải chết".

Bọn hấn một đám chính là vui vẻ vô cùng, bởi vì rốt cuộc có thể đem Doanh Thiên đánh giết.

Lúc này, ba vị Yêu Hoàng cũng là khẩn trương nhìn chăm chăm vào chỗ kia, muốn kiểm tra chính xác một chút, xem Doanh Thiên đã chết hay chưa.

Vừa rồi đánh ra một kích này, bọn hấn cũng là tiêu hao toàn bộ sức lực, cái kia dù gì cũng là Đế Phẩm trận pháp, tiêu hao vô cùng lớn.

Doanh Thiên lúc này chính là biến mất vô tung. Bọn hấn ba vị Yêu Hoàng sử dụng hồn lực soi xét thật kỹ khắp nơi đều không thấy. Giống như hấn thật đã bị oanh đến cát bụi không còn.

Xác nhận Doanh Thiên đã chết, bọn hấn mới là thở dài một hơi, đồng thời cũng kinh hãi vô cùng.

Bọn hấn thật không ngờ, một cái nhân tộc bình thường, lại có thể mạnh đến tình trạng như vậy, đem bọn hấn phải tri triển toàn lực mới may mắn chiến thắng.

Nhưng là hấn thở còn chưa dứt hơi, liền giật mình hoảng sợ, bởi vì hấn phát hiện, nơi Doanh Thiên đứng lúc trước vậy là lại xuất hiện một cái bóng người.

Nhìn kỹ lại, chính là Doanh Thiên.

Doanh Thiên thân hình hoàn hảo vô khuyết, từ bên trong không gian loạn lưu bước ra, khí định thần nhàn, vô cùng tiêu sái.

Hắn trên thân liền một chút bụi cũng không có dính, hoàn toàn chính xác là không chút nào thương tích.

Cái này để cho ba vị Yêu Hoàng cảm thấy thật không cách nào tưởng tượng.

Trón bên trong mộ phần đám Kim Sí Đại Bàng tộc nhân cũng là hoảng sợ không thôi. Không tin vào mắt mình.

"Làm sao có thể, cái này quá vô lý đi". Có kẻ gào thét, không chấp nhận kết quả này.

"Hắn đến cùng là ai".

Ba vị Yêu Hoàng cảm thấy không ổn, lập tức muốn rút lui về phía sau.

Vị Yêu Hoàng cầm trường kích thân hình vừa động, liền đã cảm thấy cổ mình nghẹt thở. Không biết từ lúc nào, Doanh Thiên đã đem cổ hấn tóm lấy.

Hắn điên cuồng vùng vẫy, muốn thoát ra khỏi tay Doanh Thiên, thậm chí là muốn hóa thành bản thể Kim Sí Đại Bàng.

Thế nhưng là, Doanh Thiên cánh tay kia giống như là tuyên cổ vĩnh hằng cánh tay một dạng, rắn chắc không gì sánh được. Mặc kệ hấn cỡ nào vùng vẫy đều không thể thoát khỏi tay Doanh Thiên. Cho dù muốn hóa thành bản thể cũng là không thể.

"Xoạt".

Một cái rợn tóc gay thanh âm vang lên.

Vị Yêu Hoàng này bị Doanh Thiên sinh sinh đem đầu lâu nhỏ ra khỏi thân thể, cái để cho người cảm thấy kinh hãi là, hấn xương sống cứ như vậy dính tại đầu lâu bị kéo ra. Chính là ghê tởm cực kỳ.

Bên trong mộ phần những cái tộc nhân kia nhìn thấy một màn này đều là tê dại da đầu.

Một vị Yêu Hoàng, thân thể là cỡ nào cường đại, thế nhưng là ở trong tay Doanh Thiên lại giống như giấy vụn một dạng. Tùy tiện đều có thể xé rách.

"Lão tổ". Có trục hệ của vị Yêu Hoàng này không khỏi thất thanh kêu lên, đây đối với bọn hấn đã kích quá lớn.

Yêu Hoàng này mặc dù bị nhỏ ra đầu lâu, nhưng là cũng chưa có chết, hấn hoảng sợ vô cùng nhìn thân thể mình bị tách rời. Sau đó một cỗ lực lượng đánh tới linh hồn của hấn, đem hấn Chân Mệnh cùng linh hồn hoàn toàn hủy diệt, mới là triệt để chết đi.

Hai vị Yêu Hoàng còn lại cũng là sợ hãi tột độ. Lập tức muốn hóa bản thể bay đi.

Một tiếng Kim Sí Đại Bàng kêu lên. Lập tức, trên bầu trời xuất hiện hai cái to lớn Kim Sí Đại Bàng, mỗi một con sải cánh đều to lớn mười dặm.

Bọn nó muốn đem tốc độ nhanh nhất chạy trốn vào mộ phần, bên trong đó có tổ tiên bọn hấn Yêu Đế cấp bậc tọa trấn, coi như Doanh Thiên lại mạnh, cũng không thể nào mạnh hơn Yêu Đế.

Thế nhưng là, vừa mới bay lên trời, cái kia Yêu Hoàng cảm chùy liền cảm thấy trên lưng có người, nó giật mình kinh hãi, bởi vì người trên lưng nó chính là Doanh Thiên.

Hắn hai tay đâm xuống, sau đó mở ra.

"Xoạttttt". Một tiếng xé rách vô cùng ròn rã vang lên, chỉ thấy khắp nơi đều là huyết vũ, bên trên bầu trời cái kia Kim Bàng, chính là bị xé rách thành hai nửa, máu tươi nhuộm đỏ một vùng trời.

Sau đó, hai mảnh thân thể to lớn nặng nề mà rơi xuống đại địa, va chạm sụp đổ mấy chục tòa sơn phong.

Ngay sau đó, Doanh Thiên thân ảnh lại chớp, xuất hiện sau đó đã là đứng trên đỉnh đầu của vị Yêu Hoàng cuối cùng kia, một chân giẫm xuống.

Cái này Yêu Hoàng cũng là không cách nào duy trì thăng bằng độ cao, liền cầm thăng đầu xuống đất, đem đại địa cày ra một cái rãnh sâu ngàn dặm.

Doanh Thiên lại một cước nhấc lên, muốn đạp xuống. Có thể rõ ràng, dưới một cước này tuyệt đối để cho cái kia Yêu Hoàng bỏ mạng.

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên.

Tiếng hừ lạnh này tràn đầy uy nghiêm, chấn nhiếp nhân tâm. Tràn ngập để uy bùng phát đi ra.

Lập tức, một cái không lồ đại trào phá tan tầng mây, từ trên thiên khung hạ xuống, muốn đem dưới chân Doanh Thiên vị Yêu Hoàng kia cứu đi.

Doanh Thiên nhìn cũng không nhìn một cái, lạnh nhạt nói ra: "Muốn cứu người dưới tay ta, ngươi còn chưa đủ tư cách". Nói đoạn một quyền vung lên cùng đại trào kia đối kháng.

Một chân thì là giẫm xuống, đem đầu lâu vị Yêu Hoàng kia đạp thủng, Chân Mệnh bị đánh xuyên, linh hồn tan rã.

Doanh Thiên một quyền kia đem đại trào ngăn lại, trong chớp lát cùng nhau tan rã.

Không biết từ lúc nào, chỉ thấy xuất hiện một cái gầy còm lão giả, hấn bộ dáng cực kỳ già nua, mặc lên một bộ đồ bào, đầu đội hoàng kim đế quan. Lộ ra cực kỳ trái ngược.

Mặc dù trông lão giả này bộ dáng có chút kỳ quái, nhưng là có thể cảm nhận hấn trên người Đế Uy cuộn cuộn. Đây rõ ràng là một vị Yêu Đế, chính là tương đương với Thần Đế.

"Lão tổ tông".

Trông thấy cái này lão giả, bên trong mộ phần một đám con cháu chính là quỳ xuống khóc lóc, lệ rơi đầy mặt.

Vị này Yêu Đế chính là bọn hấn hôm nay muốn chôn người.

Hắn tại thế đã mấy chục cái thời đại, thọ nguyên cũng là đã cạn. Cho nên nhân dịp đúng lúc Thần Thú Phần mở ra, bọn hấn trong tộc mới là sắp xếp, đem hấn chôn cất.

Hắn vốn dĩ đã là vào trong quan tài, tiến vào phong ấn trạng thái, chỉ cần đem mộ lấp lại là hoàn thành.

Nhưng là Doanh Thiên lại nhảy ra phá đám, mới khiến cho quá trình này không thể hoàn thành.

Hắn cũng là từ đầu quan sát, chỉ khi bọn hấn ba cái Yêu Hoàng không phải đối thủ của Doanh Thiên, cho nên hấn mới xuất thủ.

Dù sao nhìn tiểu bối trước mặt mình bị giết hại, cũng làm cho hấn cảm thấy nóng mặt.

Sở dĩ hấn không có xuất thủ từ đầu là vì đem hấn phong ấn lại chính là tiêu hao vô cùng lớn, mà lại, hấn đi ra quan tài cũng phải trả một cái không nhỏ đại giới. Cho nên hấn mới là chậm chạp không có xuất thủ.

"Các hạ, chúng ta Kim Sí Đại Bàng tộc, tựa hồ không có cùng các hạ gây thù oán". Vị này Yêu Đế giọng nói già nua vang lên.

"Ngươi là ai". Doanh Thiên liếc vị Yêu Đế này một cái nhàn nhạt hỏi.

"Ta tên Dạ Thương, thế nhân gọi ta là Dạ Thương Bằng Đế". Vị Yêu Đế kia bình tĩnh báo danh.

Dạ Thương Bằng Đế, đây chính là một cái truyền kỳ, tại Yêu Giới là một cái truyền thuyết vô địch, hấn tại mấy chục cái thời đại trước kia, chính là hoành không mà lên, trở thành cường giả chí cao tại Yêu Giới. Tại hấn thời đại, có thể xếp vào mười vị trí đầu chí tôn.

Hắn cả đời vô địch, số lần chiến bại chưa quá ba lần. Đã từng có truyền thuyết, hắn ăn qua cả Chân Long.

Nghe vậy, Doanh Thiên cũng là mỉm cười gật đầu đáp: "Đích xác là không thù oán".

"Vậy hà cớ gì các hạ lại làm loạn ở đây đâu, còn ra tay giết người". Dạ Thương Bằng Đế chất vấn.

Hắn ban đầu còn nghĩ, hắn là trước mặt nhân loại này cùng bọn hắn Kim Sí Đại Bằng có thù oán, cho nên mới là tiến tới trả thù. Nhưng là xem ra không phải như vậy.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Ta nói qua, chỉ cần giao người, ta liền không cùng các người khó dễ, nhưng là các người lại cố chấp không nghe đâu".

Nghe được Doanh Thiên giọng nói có chút phách lối không coi ai ra gì kia. Dạ Thương Bằng Đế sắc mặt đứng là không vui.

Hắn dạng này nổi danh cường giả, đừng nói Yêu Giới, coi như toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ cũng là danh như sấm bên tai. Đồng dạng là cái khác Thần Đế đều kiêng kỵ hắn mấy phần, dù sao trong Đế Cảnh, hắn cũng là thuộc top đầu.

Thế nhưng là hắn tự mình báo ra danh tự, Doanh Thiên vậy mà không có chút nào động thái, tựa hồ như chưa từng nghe qua một dạng, giống như hắn hoàn toàn là một kẻ vô danh.

"Chúng ta Kim Sí Đại Bằng cũng không phải ai cũng có thể bắt nạt, ai muốn chúng ta giao người liền giao". Dạ Thương Bằng Đế không khỏi nghiêm túc nói ra.

Hắn dù gì cũng là hàng thật giá thật Yêu Đế, coi như thọ nguyên sắp hết, y nguyên vẫn là khủng bố vô cùng, tuyệt không thể xem thường.

Quan trọng là Kim Sí Đại Bằng kiêu ngạo, không cho phép hắn mềm yếu trước địch nhân.

"Kim Sí Đại Bằng?". Doanh Thiên không khỏi cười nhạt nói ra: "Đừng có tự dát vàng lên mặt, các người một đám tạp nham điều này, cũng dám xưng Kim Sí Đại Bằng".

Nghe được Doanh Thiên một câu "Tạp nham điều". Khiến cho bọn hắn ở đây tất cả tộc nhân đều là nổi giận, trong tay siết chặt.

Cái này rõ ràng là trần trụi nhục nhã, mà lại là đối với bọn hắn cả chủng tộc nhục nhã, làm sao có thể không nổi giận đâu.

"Các hạ lời này không khỏi quá đáng đi". Dạ Thương Bằng Đế giọng nói âm trầm, hắn cũng là bị chọc giận một dạng.

"Chớ có nói nhảm, ra tay đi, hôm nay để ta giúp người chôn xuống". Doanh Thiên xòe ra bàn tay vẫy vẫy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Chiến tiếp yêu đế

Tại dưới Doanh Thiên khiêu khích, lại trước mặt con cháu, Dạ Thương Bằng Đế cũng không có cách nào ngoài việc phải chiến.

Mà cuộc chiến này, chính là Đế Cấp chi chiến, tuyệt đối là hủy thiên diệt địa.

Dạ Thương Bằng Đế cũng là không cách nào nhìn thấu Doanh Thiên thực lực, cho nên cũng không biết hắn thuộc cấp độ nào.

Ban này, hắn đánh ra một chiêu, mặc dù là tùy tiện, nhưng Doanh Thiên có thể dễ dàng đón đỡ. Cái này chứng minh chỉ ít Doanh Thiên có được Đế Cấp chiến lực.

Dù sao đối lại là Dạ Thương Bằng Đế, hắn cũng chỉ cần một chiêu này là có thể đem ba vị Yêu Hoàng tiêu diệt. Đây chính là Đế Cảnh cùng Hoàng cảnh chênh lệch.

Đế Cảnh, chính là toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ tồn tại đỉnh cao, cũng không phải thể nhân có thể tưởng tượng.

Dạ Thương Bằng Đế âm trầm nói ra: "Tốt, ta bộ xương già này đã lâu chưa có hoạt động, cũng nên khởi động một chút".

Sau đó, hắn một chân dẫm xuống, tựa như là Thái Sơn rơi xuống một dạng, đem đại địa ầm ầm chấn động, cuồng bạo để uy khủng bố quét ngang.

Hắn lúc này cũng là tiến vào trạng thái chiến đấu, khác hẳn hoàn toàn ban này.

Nếu ban này hắn trông như một cái lão già gầy còm thiếu sức sống, thì hiện tại hắn lại tràn đầy sinh lực, bộ dáng bề ngỗ hiên ngang, hoàn toàn có tư

cách từ trên đỉnh nhìn xuống chúng sinh.

Lúc này, Dạ Thương Bằng Đế cũng không có lựa chọn từ xa đấu pháp, mà là muốn cùng Doanh Thiên cận chiến.

Đúng thế, chỉ có cận chiến, mới có thể phát huy ra hấn chiến lực lớn nhất. Mà cận chiến, cũng là Yêu Tộc lợi thế lớn nhất.

Ai cũng biết, Yêu Tộc thân thể cường đại vượt xa Nhân Tộc, tại cùng cảnh giới, thường thường Nhân Tộc đều bị Yêu Tộc áp chế.

Cho nên cận chiến, mới có thể phát huy ra bọn hấn Yêu Tộc lợi thế.

Xung quanh Dạ Thương Bằng Đế vậy mà hiển hiện ra 99 đầu Đại Đạo cùng 2998 đầu Tiểu Đạo.

Cái này có nghĩa là Dạ Thương Bằng Đế đã tìm hiểu tới 99 loại Đại Đạo khác nhau cùng 2998 loại Tiểu Đạo khác nhau.

Đây là chân chính Đại Đạo cùng Tiểu Đạo, cũng không phải Đại Đạo quy tắc.

Giống như Nguyệt Nhi hiện tại, nàng tu luyện Tịch Diệt Đại Đạo, vừa mới tấn thăng Địa Thần Cảnh cho nên Đại Đạo quy tắc mới chỉ có 1000 đạo. Mà 1000 đạo quy tắc này cũng chỉ đại diện cho một loại Đại Đạo mà thôi.

Về phần Dạ Thương Bằng Đế, hấn số lượng quy tắc đã đạt tới một con số thiên văn, khó mà tưởng tượng.

Từng cái Đại Đạo phù văn lạc ấn lên trên Dạ Thương Bằng Đế thân thể, ngay sau đó, hấn lấy một cái tốc độ kinh khủng áp sát Doanh Thiên, một quyền oanh tới, nhắm tới đầu lâu Doanh Thiên.

Dạ Thương Bằng Đế tốc độ này, đã hoàn toàn vượt khỏi phạm trù nhận biết, coi như Thần Tôn con mắt cũng là theo không kịp.

"Uỳnh".

Chấn động vang lên, Dạ Thương Bằng Đế vậy mà cảm thấy cánh tay mình bị cản lại, chỉ thấy Doanh Thiên cũng là một quyền ngăn lại hấn một quyền.

Hai đầu quyền chạm nhau, đem khu vực đó không gian chấn cho sụp đổ.

Dạ Thương Bằng Đế có chút kinh dị, hấn không nghĩ tới, trước mặt nhân tộc này lại mạnh như vậy.

Nhưng là hấn cũng không có sợ hãi mà lùi. Thân ảnh biến ảo liên tục, cơ hồ biến mất trong không gian.

Doanh Thiên trên miệng treo một nụ cười. Sau đó, hấn động, rồi biến mất.

"Oanh..... Oanh..... Oanh".

Từng cái chấn động khủng bố từ khắp nơi vang lên, làn sóng hủy diệt khủng bố lan ra, đem trên đường nó bất kỳ thứ gì cản đường đều quét sạch.

Bên trong mộ phần lúc này, Kim Sí Đại Bằng tộc nhân cũng đã lui về chỗ sâu nhất, coi như bọn hấn có được mộ phần bảo vệ, nhưng là y nguyên ngăn không được chấn động khủng bố kia.

Lúc này những cái kia Yêu Vương, Yêu Tôn cũng là dốc toàn lực đi bảo vệ đám này tộc nhân, nếu không dưới chấn động kia, bọn hấn đã sớm bị oanh thành huyết vụ.

Doanh Thiên cùng Dạ Thương Bằng Đế tốc độ cực kỳ khủng khiếp, bọn hấn liên tục di chuyển trong không gian, sau đó lại va chạm với nhau.

Mỗi một lần va chạm đều là một cái địa phương khác nhau, mỗi một lần va chạm thì nơi đó không gian đều bị đánh sập.

Tầng tầng lớp lớp chấn động gia trì lên nhau, hướng 4 phương 8 hướng lan tỏa.

Bọn hấn chiến trường trong chớp lát bao trùm phạm vi tới hàng trăm tỉ dặm, khắp nơi đều có thể nhìn thấy không gian sụp đổ, đại địa băng toái.

Trên đại địa lúc này, không có chỗ nào nguyên vẹn, từng cái vết nứt không lồ như giao long kéo dài không thấy cuối, từng cái hố sâu bị oanh ra không thấy đáy chồng chất lên nhau.

Đây hoàn toàn là hủy thiên diệt địa một trận chiến.

Động tĩnh trận chiến này quá lớn, lập tức làm cho tất cả tồn tại ở khu trung tâm đều bị kinh động.

Thậm chí ở bên ngoài nội khu, hoặc là ngoại khu cũng là mơ hồ cảm ứng được.

...

Lúc này, tại chỗ cái hồ kia. Nơi này đã là một nơi đầy huyết tinh, có thể thấy được hơn rất nhiều thân hạm vỡ nát trên đại địa, khắp nơi đều có thể nhìn

thấy vết máu cùng các loại bộ phận thân thể, chân, tay đứt gãy các loại.

Con cá kia vừa nhai vừa nhìn về phía trung tâm cười lạnh nói ra:"Con chim ngu ngốc, cũng không nhìn một chút là, vậy mà dám đi chọc hấn".

Chỉ thấy trong miệng nó đang nhai lấy một đầu to lớn Mãng Xà. Đầu Mãng Xà này chỉ ít đều có Yêu Tôn thực lực. Hiển nhiên là thuộc về Xà Tộc một cái cường giả, thế nhưng là hiện tại lại trở thành thức ăn trong miệng nó.

Mà lại, cái này Mãng Xà hay là còn sống, nó đang cố gắng vùng vẫy muốn thoát ra.

"Im lặng một chút". Con cá giọng nói lạnh lẽo, đem đầu con Mãng Xà kia cắn nát, triệt để chết đi.

...

Doanh Thiên cùng Dạ Thương Bằng Đế động thủ đã là mấy trăm vạn chiêu, đem cả một vùng to lớn Thiên Địa đánh đến nát bấy.

Mỗi lần quyền cước chạm nhau đều khiến cho trời đất như muốn sụp đổ một dạng.

"Má ơi". Kim Sí Đại Bằng tộc nhân lúc này chỉ biết ôm đầu mà cầu nguyện. Bọn hấn thật không thể tưởng tượng nổi, Đế Cấp chiến lại như thế khủng bố.

Bọn hấn nhìn cũng không dám nhìn, bên ngoài kia, giống như là trời sập một dạng.

Càng chiến, Dạ Thương Bằng Đế càng là kinh dị, hấn bởi vì thọ nguyên đã cạn, cho nên trạng thái chiến đấu cũng không thể kéo dài mãi.

Nhưng là, Doanh Thiên lại ngược lại hoàn toàn, mặc kệ hấn tung ra mạnh cỡ nào đòn đánh, mặc kệ hấn nhanh cỡ nào. Thì Doanh Thiên đều chuẩn xác từng li từng tí mà đón đỡ lấy, không chút nào khó khăn.

Mà lại, Doanh Thiên trạng thái không có chút nào đi xuống, càng đánh càng thấy hấn nhàn nhã. Tựa như hấn có lấy vô cùng vô tận lực lượng.

Về phần Dạ Thương Bằng Đế lại là không như vậy, hấn càng chiến thì sức lực càng giảm xuống rõ rệt. Rốt cuộc hấn cũng phải dừng tay. Ánh mắt cực kỳ nghiêm trọng nhìn tới Doanh Thiên.

"Chỉ có như vậy". Doanh Thiên khinh vân đạm bạc lơ lửng trên không trung nói ra, một bộ thất vọng:"Không nghĩ tới, Thần. Đã xuống dốc như vậy".

Nói tới đây, Doanh Thiên trong lòng không khỏi hiện lên một chút chuyện cũ. Có một số chuyện, mặc kệ là trải qua bao nhiêu tuế nguyệt, vẫn như cũ giữ trong lòng. Có một số chuyện, trải qua không biết bao nhiêu thương hải tang điền, lại vẫn như hôm qua rõ ràng như vậy.

"Các hạ, đến cùng là ai". Dạ Thương Bằng Đế nghiêm túc hỏi tới. Hấn ban đầu cũng không coi Doanh Thiên là một chuyện. Coi như Doanh Thiên có được Thần Đế tu vi, cũng nhất định không thể mạnh hơn hấn. Bởi vì hấn tại trong Đế Cảnh đều là thuộc về cấp cao nhất.

Coi như hấn đã ăn thế mấy cái thời đại, nhưng là đương thời cường giả, cũng phải nể hấn ba phần.

Nhưng là trải qua một đoạn chiến đấu, hấn liền biết, Doanh Thiên cũng không có đơn giản như vậy. Doanh Thiên chiến lực, chỉ ít đều là cùng hấn như nhau, thậm chí còn muốn mạnh hơn.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên cười nhạt nói ra.

"Doanh Thiên? ". Dạ Thương Bằng Đế không khỏi lẩm bầm cái tên này một chút, trong trí nhớ của hấn quả thực không có cái tên nào giống như vậy.

Phóng nhãn toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ, cũng là không có cái tên nào như vậy.

Theo lý mà nói, cường đại giống Doanh Thiên dạng này, hấn phải là nổi danh Thiên Địa, không có lý do gì lại vô danh không chút tiếng tăm gì.

"Suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, còn cái gì thủ đoạn, sử dụng ra". Doanh Thiên lạnh nhạt nói ra.

Dạ Thương Bằng Đế cũng là thôi suy nghĩ, quả thực, suy nghĩ lại nhiều cũng là không để làm gì. Hấn đưa tay vẫy một cái.

Lập tức, ở bên trong thần hạm của bọn hấn tách ra quang mang.

Lập tức, 36 đạo kim mang từ trên thần hạm phóng ra, bay tới xung quanh Dạ Thương Bằng Đế.

Nhìn kỹ lại, 36 đạo kim mang này, thực chất là 36 thanh phi đao.

36 thanh phi đao này, chúng không có chuôi, hai đầu đều là lưỡi đao sắc bén, lưỡi cong đối xứng, giống như là chong chóng một dạng.

Bên trên phi đao chạm khắc hoa văn cầu kỳ, lưỡi đao sáng loáng chói mắt, ẩn ẩn hiện lên chi chít thần văn.

36 thanh phi đao cũng là toát ra cường đại Đế uy.

Hiển nhiên, 36 thanh phi đao này là một bộ, mà còn là một bộ Chứng Đế Chi Bảo.

Dạ Thương Bằng Đế từ lúc trẻ đã là cát công khổ nhọc rèn được 36 thanh phi đao này, ban đầu nó chỉ là Địa Thần Binh.

Trải qua thời gian sau đó, Dạ Thương Bằng Đế tu vi tăng lên, theo đó 36 thanh phi đao cũng tăng trưởng. Rốt cuộc cùng Dạ Thương Bằng Đế một chỗ độ Đế Kiếp, trở thành hấn Chứng Đế Chi Bảo. Gọi là Kim Bằng Diệt Luân Dương.

Có không biết bao nhiêu hạng người vô địch, bao nhiêu thiên tài tuyệt điểm đều đã vong mạng dưới Kim Bằng Diệt Luân Dương, đây tuyệt đối là một kiện chí bảo.

"Hiện tại mới lấy ra binh khí, có phải hay không quá muộn". Doanh Thiên hời hợt nói ra. Cũng không quan trọng, dù sao Dạ Thương Bằng Đế có lấy ra cái gì đồ vật, cũng không thay đổi được hấn kết cục.

"Không có gì là muộn". Dạ Thương Bằng Đế âm thanh rắn chắc nói ra.

Sau đó hấn đưa tay vẫy một cái, Kim Bằng Diệt Luân Dương một chỗ tụ hội, biến ảo khôn lường, lấy tốc độ cực nhanh đâm tới. Muốn đem Doanh Thiên phanh thây.

Kim Bằng Diệt Luân Dương lấy các loại phương vị mà liên tục biến ảo, cực kỳ khó phòng ngự, nếu là bị chém tới, đảm bảo trong vòng nháy mắt sẽ bị nó cắt thành trăm ngàn mảnh nhỏ.

Doanh Thiên mỉm cười. Hời hợt nhấc lên một ngón tay, chính là dùng ngón tay này đi đón đỡ.

Nhìn thấy Doanh Thiên vậy mà định dùng một ngón tay đi đón đỡ binh khí, Dạ Thương Bằng Đế cũng không khỏi giật mình.

Hấn đã kiến thức qua Doanh Thiên thân thể cường đại, nhưng là cho dù cường đại, muốn dùng tay không đi đón đỡ Chứng Đế Chi Bảo cũng là không nên.

Coi như dạng kia Thần Thú Huyền Vũ đứng đầu Thiên Địa về khả năng phòng ngự, cũng sẽ không đi lấy thân thể đón đỡ một kích này.

Nhưng là Doanh Thiên, hấn quả thật không coi đó là một chuyện, chính là đem ngón tay đi đón đỡ.

"Keng.... Keng... Keng.... "

Âm thanh kim thiết va chạm liên tục thanh thúy vang lên. Doanh Thiên lúc này một cánh tay biến hóa vô cùng. Tựa như thiên thủ vạn biến một dạng, đem đầu ngón tay hoàn toàn đón đỡ lấy Kim Bằng Diệt Luân Dương.

Lúc này, hấn ngón tay giống như là vô song trân quý tiên kim một dạng, nào có giống như ngón tay huyết nhục.

Dạ Thương Bằng Đế lúc này cũng thật không thể tưởng tượng, hấn vận chuyển công pháp, vận chuyển Đại Đạo, đem Đại Đạo gia trì lên Kim Bằng Diệt Luân Dương, không chế nó liên tục tấn công.

Nhưng là mặc kệ hấn dốc bao nhiêu sức lực, công kích vũ bão tới mức nào, đều bị một ngón tay chặn lấy.

Trông thấy không có cách nào phá được Doanh Thiên phòng ngự, Dạ Thương Bằng Đế cũng là cảm thấy có chút bất lực.

Rốt cuộc, hấn một chân dậm xuống, tạo ra một cái kỳ quái tư thế, có lẽ hấn chuẩn bị tung ra một cái sát chiêu nào đó.

Cường đại Yêu lực vận chuyển điên cuồng, từng đầu Đại Đạo một chỗ tụ hội.

Chỉ nghe thấy khắp Thiên Địa tiếng Kim Bằng gáy nhọn, bốn phương tám hướng Thiên Địa chi lực một chỗ hội tụ, Thiên Địa quy tắc cũng cùng một chỗ bị kéo gãy.

Dạ Thương Bằng Đế lại tiếp tục một chân dậm xuống, lần này hấn dậm xuống, giống như đem cả Thiên Địa đều đập xuống một dạng.

Sau lưng hấn một đôi kim sí mở ra trải rộng. Một cái hư ảnh Kim Sí Đại Bằng đứng sau lưng hấn, toát ra vô cùng vô tận thú tức uy nghiêm.

"Thiên Bằng Cứu Thế". Dạ Thương Bằng Đế hét lớn.

Từ 9 cái phương vị, chín cái hư ảnh Kim Sí Đại Bằng hiển hiện, bọn nó đôi cánh ầm ầm vỗ lấy, từ trên cánh cường đại lực lượng hủy diệt mà xuống.

Đây chính là tuyệt sát, cũng là mạnh nhất thủ đoạn công kích của Kim Sí Đại Bằng tộc, chiêu thức này đã truyền thừa trăm ngàn vạn năm qua, cơ hồ mỗi lần xuất ra kẻ địch nhất định phải chết, danh xưng vô địch sát chiêu.

Tại chính giữa 9 cái hư ảnh Kim Sí Đại Bằng, bên trên thiên khung nở rộ ra một cái đồ án, sau đó một cỗ năng lượng giống như thác đổ một dạng điên cuồng phóng tới, mục tiêu đương nhiên là Doanh Thiên ở vị trí kia.

Ngay sau đó, Dạ Thương Bằng Đế dốc hết chính mình còn lại lực lượng, để cho một cánh tay hóa thành kim trào, lao tới công kích Doanh Thiên.

Dạng này công kích, có thể nói là cực kỳ khủng bố, toàn bộ vùng trời đất này cơ hồ muốn hoàn toàn hủy diệt một dạng.

Đứng giữa như vậy công kích, Doanh Thiên vẫn là vô cùng bình tĩnh. Hắn đưa ngón tay về một cái, trong không trung lập tức hiện ra một đạo cổ lão kỳ tự.

Đó là một chữ "Chấn".

Chữ "Chấn" này, chính là thuộc về trong Bát Quái một cái phương vị bao gồm Càn, Ly, Đoài, Khôn, Cấn, Chấn, Tốn, Khảm.

Một chữ "Chấn" này, bao quát chính là Thiên Địa huyền diệu, cất giấu áo nghĩa vũ trụ.

Một chữ "Chấn" này, giống như diễn hóa thế giới một dạng, một cái thế giới vô cùng thịnh vượng, trong thế giới kia có thể nhìn thấy Chư Thần Chúng Đế nhiều vô kể. Từng cái Thần Quốc san sát lẫn nhau, tựa như một cái hoàn mỹ thế giới.

"Uỳnh"

Dưới một kích này, có thể đánh sập một mảnh vũ trụ, coi như Thần Thú Phần kết cấu rắn chắc, cũng là bị đánh xuyên một dạng, tạo thành một cái khổng lồ lỗ thủng, có thể nhìn xuyên qua.

Đại địa âm âm sụp đổ rung chuyển, không gian, thời gian đều bạo toái, coi như bên trong mộ phần, cũng là cơ hồ muốn tan vỡ một dạng.

Một kích này uy lực quá mức khủng bố, đem toàn bộ vùng này không gian đều cho nổ tung, hoàn toàn hủy diệt, biến thành một vùng tử vong không gian.

Ở bên trong vùng không gian này, bất luận cái gì quy tắc Thiên Địa đều bị đánh tan, không có cái gì tồn tại, hoàn toàn bị hư vô chiếm lấy.

Thật lâu sau đó, khói bụi tiêu tán, dư ba uy lực tán đi, hư ảnh Kim Sí Đại Bằng cũng là hư vô tiêu thất.

Dạ Thương Bằng Đế cũng là không có nắm chắc đã giết được Doanh Thiên hay chưa, hắn vẫn là cảnh giác vô cùng.

"Leng keng".

Đúng lúc này, một cái thanh âm rơi vỡ vang lên. Dem Dạ Thương Bằng Đế trái tim xiết chặt lại.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Tha các người một mạng

Tại trong khói bụi. Một cái thân ảnh lặng lẽ đứng đó. Không có chút nào tổn hại.

Hắn bình tĩnh vô cùng đứng tại đó. Tựa hồ như vừa rồi đòn công kích kia không có chút nào tác dụng.

Dưới chân hắn mặt đất vậy mà y nguyên không bị đánh phá.

Cái này quả thực là khó tưởng tượng, dù sao cả một cùng Thiên Địa này cơ hồ đều bị đánh phá, nhưng là dưới chân Doanh Thiên chỗ mặt đất kia vậy mà y nguyên tồn tại.

Lúc này, Kim Băng Diệt Luân Dương chính là đã phá toái, mảnh vỡ của nó tại dưới chân Doanh Thiên rơi lả.

Có thể nhìn thấy được 36 thanh Kim Băng Diệt Luân Dương lúc này đã bị hủy đi. Có thì là gãy đôi, có thì là sứt mẻ. Thậm chí là tan nát thành mảnh vụn.

Bên trên các loại minh văn lực lượng đều đã tan vỡ, quang mang ảm đạm, nhìn qua cùng một đồng sắt vụn không có gì khác nhau.

Nhìn một màn này, Dạ Thương Bằng Đế con ngươi co rút lại, trái tim cũng là siết chặt.

Hắn rất rõ ràng chính mình bình khí, dù sao đây cũng là một món Chúng Đế Chi Bảo, đã trải qua vô số lần tẩy luyện mà thành.

Thế nhưng là hôm nay, nó bị người ta dùng một ngón tay hủy đi. Cái này để cho hắn khó mà chấp nhận.

Hắn cả một đời tung hoành vô địch, đường đường một tôn Yêu Đế, cũng không thể nghĩ tới, tại cuối đời, vậy mà lại chiến bại, hơn nữa còn là thảm hại.

Vì sao thảm hại?. Hấn thọ nguyên hao hết, vừa rồi dốc toàn lực, chính là thiêu đốt chính mình còn lại ít ỏi sinh lực, mới có thể phát động ra một đòn công kích như thế.

Đòn công kích kia, là mạnh mẽ cỡ nào. Là hủy diệt cỡ nào. Thế nhưng là, hết thấy liền một chút may mắn thương tích cũng không có gây ra, cái này đối với hắn là tương đối đã kích.

Rốt cuộc, Doanh Thiên cái này nhân tộc, là mạnh tới cái nào trình độ.

"Đã xong? ". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Hắn có chút thất vọng một chút.

Nhớ lại năm xưa, Bát Đại Vũ Trụ là cỡ nào hưng thịnh, cường giả vô số, một cái Yêu Đế bình thường, so với trước mắt cái này Dạ Thương Bằng Đế đều mạnh hơn mấy lần.

Thế nhưng là trải qua như vậy tuế nguyệt, hết thấy đều đã xuống dốc.

Dạ Thương Bằng Đế lúc này cũng biết, chính mình đã hết cơ hội. Hấn giờ phút này lực lượng hao hết, đã là nỗ lực hết đà một dạng.

Coi như đang trốn ở bên trong mộ phần đám Kim Sí Đại Bằng tộc nhân cũng là cảm thấy trời đất sụp đổ một dạng.

Bọn hắn vô địch lão tổ, chính là Yêu Đế tồn tại, tại trong bọn hắn suy nghĩ là cỡ nào thần thánh, là cỡ nào vô địch, là thần tượng như thế. Là bọn hắn cả đời mục tiêu tiến đến.

Nhưng mà hôm nay, thần tượng của bọn hắn bị đánh bại, đây là cỡ nào đã kích.

Ngay từ ban đầu, bọn hắn còn cho rằng, Doanh Thiên bất quá chỉ là một cái nhân loại. Cho dù cường đại tới đâu. Gặp phải lão tổ tông của bọn hắn ra tay, cũng là phải chết.

Nhưng là lão tổ tông của bọn hắn. Xuất sử hết bản lãnh, cũng là không làm Doanh Thiên bị thương dù chỉ một chút.

Đây là cỡ nào hiện thực tàn khốc.

Lúc này, bọn hắn chỉ có thể thất thần như vậy.

Dạ Thương Bằng Đế biết mình không phải đối thủ. Nhưng là dưới sống chết dạng này, coi như hắn sắp chết cũng là phải vùng vẫy đến cùng.

Hắn ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng bén nhọn.

Tiếng gầm vang vọng thương khung, tạo nên chấn động không nhỏ.

Ngay sau đó, hắn hướng lên trên phóng đi, thân thể của hắn tách ra chói lọi kim quang, cấp tốc mà biến lớn.

Lập tức, trên bầu trời hoàn toàn tối sầm lại.

Một cái dài tới mười vạn dặm Kim Sí Đại Bằng vỗ cánh bay lên. Mỗi lần vùng cánh, đều sẽ tạo ra cuồng phong mạnh mẽ vô cùng.

Dạ Thương Bằng Đế hiển hóa ra chân thân, cũng là hắn làm ra kháng cự cuối cùng.

Sải cánh dài mười vạn dặm kia xòe ra, che lấp thiên địa. Trong chớp lát, trên người hắn lông vũ trở nên sáng chói một dạng, có thể nhìn thấy từng đường đạo văn trên mỗi sợi lông vũ di chuyển.

Rốt cuộc, lấy hàng tỉ mà tính từng đạo kim quang sắc bén phóng xuống, tựa như mưa rơi một dạng. Những kim quang này từ trên đôi cánh của Dạ Thương Bằng Đế mà phóng ra.

Đây là hắn dốc chính mình còn lại lực lượng mà làm ra công kích cuối cùng.

Cho dù là cái khác Thần Đế, đối mặt chiêu này. Cũng là phải dốc toàn lực cẩn thận ứng phó.

Một cái Yêu Đế liều chết phản kích, tất nhiên không thể coi thường.

Nhưng là, Doanh Thiên lại làm như không có chuyện gì. Hắn chỉ lắc đầu nói ra: "Kháng cự vô ích".

Ngay sau đó, hắn đưa tay nhấn về phía trước một cái. Lập tức trước mặt Doanh Thiên không gian diễn hóa, biến thành một cái không gian mặt kính, tựa như một tấm hộ thuẫn một dạng.

Hàng tỉ đạo kim quang kia lao tới, va chạm trên mặt kính, lại giống như muối bỏ bể một dạng, hoàn toàn biến mất không chút dấu vết. Tựa hồ như toàn bộ bị mặt kính hấp thu vậy.

"Y Thủ Che Thiên".

Tiếp đến, hấn nâng lên bàn tay nhẹ nhàng ấn xuống. Lập tức, bên trên bầu trời cũng là xuất hiện một cái khổng lồ đại thủ.

Đại thủ này to lớn trăm vạn dặm, lớn gấp mười lần Dạ Thương Bằng Đế chân thân. Sau đó, đại thủ này chính là áp xuống nặng nề không gì sánh nổi.

Coi như Dạ Thương Bằng Đế dùng hết khí lực, cũng không có cách nào kháng cự lại dù chỉ một chút.

Rốt cuộc, hấn thân thể to lớn kia rơi trên đại địa, va thành một cái to lớn hố sâu, vết nứt chẳng chịt.

Lúc này, nếu là người ở độ cao nhất định nhìn xuống, liền sẽ thấy, tại trên đại địa kia có lấy một cái thung lũng trăm vạn dặm hình bàn tay.

Bị đánh về hình người, Dạ Thương Bằng Đế cả người đều là máu me, hấn vừa rồi cảm thụ một chút trong đại thủ kia lực lượng. Kinh hãi mà nói ra: "Người.... người là... Minh.... Minh....".

Hấn không có nói hết, dù sao, cái này đối với hấn quá rung động, cũng quá sợ hãi.

"Đáng tiếc, ta đã nói từ đầu, nếu là giao người, vậy cũng không nhận như vậy kết cục". Doanh Thiên nhân nhật nói ra.

"Chúng ta, hiện tại liền giao người". Lúc này, một cái Yêu Vương vội vàng bò ra, dập đầu mà nói.

"Hiện tại, đã quá muộn". Doanh Thiên cười cười nói ra. Cơ hội hấn đã cho, chỉ tiếc là đám người này lại không biết nắm bắt mà thôi. Hiện tại đã bại, mới muốn xin tha mạng, vậy đã quá muộn. Doanh Thiên không phải loại người như vậy dễ dãi.

Đúng lúc này. Tại xa xa bên kia, từng cái khu mộ phần chính là bốc lên yên vụ, kim quang chói lọi.

Sau đó, hơn hai mươi cái cổ lão thân ảnh xuất hiện, chính là cùng nhau đi tới.

Bọn hấn trên người y phục đều đã úa vàng, rách rưới, nhưng là vẫn như cũ có lấy uy nghiêm khó tả.

Không cần nói cũng biết, đây đều là người được chôn. Mà lại là, đều thuộc về Kim Sí Đại Bằng tộc tổ tiên.

Nhìn thấy từng cái thân ảnh cổ lão này xuất hiện.

Kim Sí Đại Bằng tộc nhân đều là vui mừng, lệ rơi đầy mặt. Vừa rồi quá mức hoảng sợ, bọn hấn cũng quên đi rằng, nơi này hay là mộ phần tổ tiên đâu. Bên trong còn có lấy chư vị tổ tiên nhìn lấy.

Hiện tại chư vị tiên tổ hiện thân, chính là muốn cứu bọn hấn. Hơn hai mươi vị Yêu Đế cấp bậc, coi như Doanh Thiên có mạnh tới cỡ nào, cũng nhất định phải nhượng bộ lui binh.

Coi như Dạ Thương Bằng Đế, hấn cũng không khỏi cảm thấy nhẹ nhõm. Cho dù hấn là Yêu Đế, đã cổ lão rất nhiều, nhưng là cùng những cái này Yêu Đế so sánh, cũng bất quá chỉ là tiểu bối mà thôi.

"Cầu xin tiên tổ cứu giúp".

"Cầu xin tiên tổ cứu giúp".

"..."

Nhưng là, những cái này lão tổ. Cũng không có để ý tới bọn hấn những tiểu bối này quỳ lạy.

Mà là đồng loạt hướng Doanh Thiên bước tới.

Nhìn những cái này lão tổ bước tới. Doanh Thiên cũng không có cái gì thái độ. Chỉ là lẳng lặng chờ đợi mà thôi.

Rốt cuộc, những cái này lão tổ là đi tới trước mặt Doanh Thiên. Sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của đám tiểu bối mà đồng loạt quỳ xuống tại chỗ.

"Đám tiểu bối ngu si, có mắt không nhìn Thái Sơn, kính xin đại nhân phạt tội". Trong đó một vị Yêu Đế cất lời nói ra.

Cái này tràng diện, là để cho đám tiểu bối giống như ngây ngốc một dạng, bọn hấn căn bản là thật sự không hiểu là chuyện gì đang xảy ra. Có một số còn nghĩ rằng mình đang mơ.

Đương nhiên, bọn hấn ngây ngốc cũng là dễ hiểu.

Để cảnh, chính là đại diện cho toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ chiến lực cao nhất.

Mỗi một vị Đế Cảnh cường giả, đều là từ trong núi xác đi lên, đều là uống máu vô số sinh linh mà trưởng thành.

Có thể thành Đế, bất luận là ai, đều là thiên tài trong thiên tài, đều là yêu nghiệt vạn năm chưa có một.

Thế nhưng là hôm nay, một cái đội hình hơn 20 vị Yêu Đế, vậy mà quỳ gối trước một cái nhân loại tội.

Thử hỏi làm sao bọn hắn đều cảm thấy như thế giới quan sụp đổ đâu.

Vì cái gì lý do. Rốt cuộc Doanh Thiên là cái dạng gì người. Vậy mà để cho những cái kia lão tổ phải quỳ xuống cung kính như vậy.

Ban đầu, bọn hắn còn cho rằng, hơn hai mươi vị lão tổ này, sẽ là đối với Doanh Thiên quần công đâu, nhưng là trước mặt một màn, quả thực là quá khó tin.

Đừng nói, nếu là đem chuyện hôm nay kể ra ngoài. Bất kỳ ai đều sẽ không tin.

Doanh Thiên bình thân nhận lễ. Sau đó lạnh lùng nói ra: "Các người hiện tại mới mò ra. Có phải hay không quá trễ".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, chư vị Yêu Đế đều là cười khổ một chút.

Mà những cái kia tiểu bối cũng là vô cùng khó hiểu. Coi như đánh không lại, vậy tại sao ngay từ đầu những cái này lão tổ không xuất hiện sớm. Ngăn cản bọn hắn đắc tội nhân loại kia.

Kỳ thật, những cái này Yêu Đế đều có nỗi khổ riêng.

Bọn hắn từ sớm đã là quan sát lấy, cũng biết hết chuyện xảy ra. Nhưng là lại không có ra ngăn cản. Không phải vì bọn hắn không muốn cản. Mà là không dám.

Giống như Doanh Thiên những dạng này tồn tại khủng bố, không có ai biết bọn hắn suy nghĩ như thế nào, nếu là tùy tiện đi ra. Lỡ chọc giận hắn, hắn đem toàn bộ mộ phần nơi này đều bồi lên thì làm thế nào. Đáng sợ hơn chính là diệt tộc cái kia.

Cho nên, đã lỡ đắc tội hắn, cũng chỉ đành đem đủ máu đi bồi tội. Sau đó lại xin tha cũng không muốn.

"Đại nhân, những cái này tiểu bối là ngu si, xin đại nhân trừng phạt". Một cái khác Yêu Đế nói ra.

"Ta đã sớm cho bọn hắn cơ hội, chỉ tiếc bọn hắn không có thức thời mà thôi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Tốt, nhìn các người đám lão đầu này khổ sở như vậy, ta tha bọn hắn MỘT MẠNG".

Nghe được Doanh Thiên tha thứ, một đám tộc nhân phía sau chính là thở phào nhẹ nhõm. Cảm tạ trời đất. Ban đầu bọn hắn còn cho rằng mình chết chắc rồi đâu.

Nhưng là, những cái kia Yêu Đế lão tổ trong con mắt lại là bất đắc dĩ. Bởi vì bọn hắn hiểu được trong lời nói của Doanh Thiên là cái khác ý nghĩa.

Trong lúc đám tộc nhân kia còn đang lục tục muốn trèo lên thần hạm mà rời đi. Thì một cái Yêu Vương không hiểu vì sao mà ngã xuống.

Đến lúc người khác nhìn thấy, thì hắn đã là một cái xác không đầu.

Nhìn quanh một vòng, chỉ thấy hắn đầu lâu chính là đang ở trong tay Doanh Thiên. Năm ngón tay của hắn cắm thật sâu vào cái đầu lâu kia, huyết tính vô cùng.

Chỉ tội vị kia Yêu Vương, chính là chết như thế nào cũng không biết.

"Ta nói qua, là tha cho các người MỘT MẠNG". Doanh Thiên lạnh lùng nói ra.

"Cái này là sao". Có một cái tiểu bối không khỏi sợ hãi hét lên.

"Đại nhân nói, là tha cho một mạng, tức là chỉ có một người có thể sống rồi đi". Không cần Doanh Thiên phải nói tiếp. Một cái Yêu Đế là tự giác đứng lên.

Hắn một tay vung ra. Toàn bộ những cái kia tộc nhân đều là bạo thể mà chết hết. Chỉ để lại một người còn sống.

Người ngoài không biết chuyện, có lẽ còn cho rằng vị này Yêu Đế là quá mức độc ác.

Nhưng là lại cũng không biết, hắn làm như vậy, vừa là cứu bọn hắn những người chết này. Cũng là cứu Kim Sí Đại Bàng Tộc một cái kiếp nạn to lớn.

Người còn sống kia, chính là Kim Bàng Hoàng Tử, hắn mặc dù trọng thương, nhưng hay là còn tỉnh táo, chỉ là giờ phút này, đã là quá sợ hãi mà ngất đi.

"Tốt, không cùng các người đùa nghịch, tự mình giải quyết cho tốt". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Sau đó, hắn vẫy tay một cái, đem hai cái thiếu niên kia bắt tới.

Nhìn một chút hai cái thiếu niên này, Doanh Thiên là hải lòng gật đầu nói ra: "Muốn sống, liền đi theo ta".

Ngay sau đó hắn quay người mà đi. Lập tức, hai cái thiếu niên cũng là chạy theo lưng hắn không chút do dự.

Về phần Lộc Thanh Nhan. Nàng vừa rồi là được Doanh Thiên bảo vệ, cho nên trận chiến kia không có ảnh hưởng tới nàng.

Giờ phút này, nàng cũng đã sớm ngây ngốc, rốt cuộc nàng minh bạch, vì cái gì mà lão tổ nhà nàng đều phải cung kính với Doanh Thiên như vậy.

"Công tử, chờ ta a".

P/s: Công việc bận a. Rất xin lỗi chư vị.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Tung Hoành Gia

Kim Bằng Hoàng Tử chậm rãi mở ra con mắt của mình. Hắn chỉ cảm thấy cả người đau nhức.

Ngay sau đó hắn lập tức nhớ lại những chuyện vừa xảy ra.

Hắn đảo mắt nhìn xung quanh.

Ngoại trừ Thiên Địa băng diệt, cũng không có cái gì bóng người, có chăng chỉ là huyết vụ nồng nặc trong không khí mà thôi.

Rốt cuộc, hắn nhìn thấy một cái bóng người.

Bóng người này lặng lẽ ngồi trên một tảng đá lớn, quay lưng về phía hắn, lộ ra một cái cô đơn bóng dáng. Cũng không ai biết, hắn là đang suy nghĩ gì.

Rốt cuộc, Kim Bằng Hoàng Tử nén đau mà lết tới trước mặt người kia. Đây là một vị Yêu Đế lão tổ Kim Sí Đại Bằng.

Chỉ biết như vậy, coi như là Kim Bằng Hoàng Tử cũng không có biết tới vị lão tổ này danh tự, dù sao thời gian đã quá xa xưa. Có nhiều thứ đã theo thời gian mà trôi đi.

"Lão Tổ". Kim Bằng Hoàng Tử quỳ xuống dập đầu thật sâu.

"Tỉnh rồi? ". Vị kia Yêu Đế mở miệng nhẹ nhàng nói ra.

"Lão tổ, vì cái gì? ". Kim Bằng Hoàng Tử vẫn quỳ tại đó, sợ hãi mà nhớ lại.

Trước khi hắn ngã đi, chính là cảnh tượng vị Dạ Thương Bằng Đế gục xuống mà chết đi.

Hắn Kim Sí Đại Bằng chân thân bị đánh nổ đầu lâu, thân thể to lớn ngã xuống, tan rã thành vô số điểm sáng, hòa tan vào Thiên Địa.

Đáng lẽ ra hôm nay, hắn là được chôn cất tử tế, ngàn năm sau sống lại, nhưng là, lại xảy ra dạng này bi kịch, không những bọn hắn toàn quân bị diệt, liền Dạ Thương Bằng Đế cũng là bỏ mạng.

Mà trở trêu thay, người ra tay, lại là chư vị lão tổ tông. Cái này khiến cho hắn thật sự không hiểu.

"Hài tử. Thiên Địa này rộng lớn, rộng lớn tới ngươi không thể tưởng tượng, luôn có sự việc vượt qua hiểu biết của ngươi". Vị Yêu Đế này có chút mệt mỏi nói ra: "Hôm nay, nếu như bọn hắn không chết, thì ngươi phải chết cũng không chỉ có bọn hắn đơn giản như vậy. Mà là chúng ta toàn bộ Kim Sí Đại Bằng Tộc, liền chúng ta ở đây mộ phần có lẽ cũng sẽ bị đào lên".

Nghe được lời vị lão tổ Yêu Đế này nói ra, Kim Bằng Hoàng Tử quả thật là không thể tưởng tượng, rốt cuộc người kia là cái dạng gì tồn tại, để cho bọn hắn chư vị lão tổ phải sợ hãi như vậy.

"Lão tổ, hắn đến cùng là ai". Kim Bằng Hoàng Tử giọng nói run run.

"Không biết, cũng không nên biết". Vị Yêu Đế này thờ dãi nhìn Kim Bằng Hoàng tử nói: "Ngươi thiên phú không tệ, thời đại này Kim Sí Đại Bằng chúng ta do ngươi đến gánh vác, nhớ kỹ hôm nay giáo huấn, về sau hành sự cẩn thận một chút".

Lúc này, Kim Bằng Hoàng Tử mới là biết, hắn còn sống, chính là chư vị lão tổ coi trọng hắn một chút, vì thế mà hắn mới còn sống sót.

"VẬY còn lão tổ đâu". Kim BằNG Hoàng Tử có chút ngơ ngác, bởi vì hắN nghe ra, trong lời vị lão tổ này có cái khác ảN ý.

"Chúng ta đã quyết định, tất cả sẽ đi Thú Thiên". Vị lão tổ này mở miệng nói ra. Trong ánh mắt tràn đầy kiên định.

"Thú Thiên?". Kim BằNG Hoàng Tử không khỏi giật mình nói:"Nói như vậy, ở đây cũng sẽ không còn ai sao? "

"Đúng vậy". Vị Yêu Đế kia gật đầu:"Trở về đi thôi, đem đám người kia phóng thích, nhớ kỹ, sau này lại không nên làm thế".

Nói đoạn, hắN chỉ tới sâu trong mộ phần, lúc này một đám người bị đem tới làm vật tế kia vẫn là đang quỳ gối sợ hãi tại đó.

Kim BằNG Hoàng Tử chỉ vừa nhìn sang, đến khi quay lại, liền đã không thấy vị lão tổ kia bóng dáng. HắN vô thanh vô tức biến mất, giống như là chưa từng tồn tại vậy.

Đề lại Kim BằNG Hoàng Tử một người ngẩn ngơ tại đó.

...

Từ lúc cứu ra hai cái thiếu niên kia. Doanh Thiên bọn hắN chỉ là lẳng lặng mà đi.

Được cứu ra, nhưng là từ đầu đến cuối, hai cái thiếu niên này chỉ một mực im lặng đi theo Doanh Thiên. Liền một câu cũng không có nói.

Mà Doanh Thiên cũng vậy, hắN một mực im lặng đi tới. Không có nói cái gì. Thậm chí còn không có quay mặt lại nhìn hai bọn hắN một chút.

Cái này không khí, có chút lạ lẫm.

Rất cuộc, nhậN không được cái này không khí, Lộc Thanh Nhan mới là cất lời hỏi tới:"Này, hai người tên là gì".

"ẢNH Phong".

"Chân Vũ".

Hai cái thiếu niên kia lạnh nhạt báo ra mình danh tự, sau đó lại im lặng.

"Ngô, vậy các người là từ đâu đến, vì sao lại bị bọn hắN Kim Sí Đại BằNG bắt tới làm tế phẩm".

Lộc Thanh Nhan câu hỏi này, chính là chạm tới trong lòng ẢNH Phong cùng Chân Vũ nỗi đau. Cho nên bọn hắN chỉ là một mực im lặng. Cũng không có trả lời.

Lộc Thanh Nhan cũng biết mình hỏi câu không nên hỏi. Nàng tự mình đều cảm thấy khó xử, rất cuộc cũng là im lặng mà đi.

Tại trèo qua một ngọn núi, Doanh Thiên mới là dừng lại, hắN tìm lấy một cái sạch sẽ gốc cây, sau đó chính là ngồi xuống.

Cũng không biết là Doanh Thiên từ đâu lấy ra một cái cánh rất lớn, hắN ném cho ẢNH Phong cùng Chân Vũ nói ra:"Đem nó nướng lên".

Bắt tới cái cánh này, ẢNH Phong cũng không có hỏi nhiều, lập tức đốt lửa bắt tay vào nấu nướng.

Cái cánh này, chính là Kim BằNG Hoàng Tử cánh chim. Đây là Yêu Vương thịt.

"Cái này, ăn được sao".

Nhìn thấy cái cánh này, Lộc Thanh Nhan không khỏi có chút e ngại.

Dù sao nàng bản thân cũng là Yêu Tộc, cho nên đối với thịt này có chút từ chối.

"Kim Sí BằNG cũng là Yêu Thú, tại sao không thể ăn". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Nghe được Doanh Thiên cái này cười, đề cho Lộc Thanh Nhan không khỏi phát lạnh, cái này có nghĩa, nàng có thể hay không cũng bị ăn.

Doanh Thiên cười lắc đầu, hắN đương nhiên hiểu nàng suy nghĩ. Đối với người khác tới nói, Yêu Thú chưa có đản sinh ra linh trí, ăn thịt chính là chuyện thường tình.

Nhưng là đối với đã đản sinh ra linh trí Yêu Thú, cái này lại là chuyện khác, đây giống như là ăn thịt người một dạng, khiến cho nhiều người cảm thấy ghê tởm, kháng cự.

Tất nhiên, đây là đối với người khác mà thôi. Doanh Thiên không như vậy, coi như Thanh Long, Bạch Hổ, hay là Chu Tước, Huyền Vũ dạng này Thánh Thú. Doanh Thiên cũng là đều ăn qua. Một cái Kim Sí Đại BằNG lại có gì không thể ăn đâu.

"Hai người các người, họ gì? ". Doanh Thiên hỏi tới.

"Chúng ta họ Tề". Ảnh Phong bình thản nói ra.

Lại nói, hai cái này thiếu niên, tâm trí cũng coi như là kiên định vượt xa người khác, dù sao Doanh Thiên cường đại vô song, coi như Yêu Đế đều phải quỳ trước mặt hắn, nhưng là hai cái thiếu niên này lại không chút nào sợ hãi, mà là vô cùng thản nhiên.

Tất nhiên đây là trong trường hợp Doanh Thiên không có dùng tới uy áp, cũng là đã bảo vệ bọn hắn khỏi khu vực trung tâm Đế uy.

Bằng không, bọn hắn cỡ nào kiên định, cũng như cũ bị Đế Uy nơi này đè chết.

Dù sao chỉ là hai cái Thông Thần Cảnh mà thôi.

"Sai, các ngươi cũng không phải họ Tề". Doanh Thiên cắt ngang nói ra.

Nghe vậy, Ảnh Phong cùng Chân Vũ đều là ngạc nhiên, không biết vì sao hắn lại nói như vậy.

"Chúng ta từ nhỏ đã là họ Tề, chính là Tề Gia". Chân Vũ chắc như đinh đóng cột nói ra.

"Các ngươi họ Tề, chẳng qua là che mắt Thiên Hạ mà thôi, chân chính họ, là Tung Hoành". Doanh Thiên cười cười nói.

Nhắc đến Tung Hoành hai chữ này, Doanh Thiên trong lòng không khỏi cảm thán một chút.

Thời gian, đúng là vô tình như vậy, bất kỳ cái gì cũng là có thể thay đổi.

Tung Hoành Gia, tại trong trí nhớ của Doanh Thiên, chính là một cái mười phần cường đại gia tộc, một cái quát tháo Thiên Địa gia tộc.

Nhắc đến Tung Hoành Gia, chính là để cho vô số kẻ đều khiếp sợ, để cho vô số người vì đó mà hãi nhiên.

Chỉ là, hắn cũng không ngờ tới. Huyết mạch của Tung Hoành Gia vậy mà lại lưu lạc tới Thần Giới này.

Mặc kệ là cái gì nguyên nhân, để cho dòng chính huyết mạch lưu lạc tới như vậy, tất đã xảy ra biến cố.

Cũng may mắn, hôm nay gặp phải Doanh Thiên, mới là đem cái này huyết mạch cứu vớt lại, nếu không, e rằng như vậy huyết mạch liền sẽ đoạn tuyệt.

Lại nói, năm xưa Doanh Thiên cùng Tung Hoành Gia có một đoạn duyên phận, có lẽ hiện tại, cái này duyên phận lại tiếp tục.

"Tung Hoành? ". Ảnh Phong cùng Chân Vũ không khỏi thì thào.

Lộc Thanh Nhan cũng là cảm thấy kỳ quái.

Đương nhiên là bởi vì, cái này danh tự là quá mức xa lạ. Cũng quá mức kỳ lạ.

Dù sao phóng nhãn tại Thần Giới, hoặc là Bát Đại Vũ Trụ tới nhìn, các loại họ kỳ quái là không thiếu.

Nhưng Tung Hoành thì đúng là mới nghe lần đầu.

"Tốt, sau này các ngươi liền sẽ rõ ràng, hiện tại nghe ta tới hỏi". Doanh Thiên cười cười nói:"Các ngươi muốn trở nên cường đại sao, các ngươi muốn vì chính mình gia tộc báo thù sao".

Nghe tới đây, Ảnh Phong cùng Chân Vũ đều là hai mắt nhìn nhau. Bọn hắn đều cảm thấy một cỗ đau đớn.

Cách đây không lâu, bọn hắn còn là hai cái thiếu chủ đầu. Nhưng là tai họa ập tới, đem bọn hắn Tề Gia toàn diệt, chứng kiến chính mình từng người trong gia tộc chết đi, cũng chứng kiến cha mẹ mình bị sát hại. Để cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ không khỏi nắm chặt tay.

Bọn hắn Tề Gia, chính là tại Yêu Giới một cái nhân loại gia tộc bình thường. Trong tộc cũng không có nhiều cường giả, bất quá là mấy vị Thiên Thần Cảnh.

Cách đây mấy ngày, một nhóm người áo đen tìm tới, đem bọn hắn gia tộc diệt sạch, cũng may mắn hai bọn hắn là chạy trốn mà sống sót.

Thế nhưng là, không biết như thế nào duyên cớ, lại chạy nhằm tới Kim Sí Đại Bằng Tộc một cái tinh cầu thế giới.

Kết quả là bị bắt đem tới làm vật tế.

Hiện tại nghe được Doanh Thiên nói như vậy, lập tức không có cái gì chần chừ. Hai người chính là quỳ xuống dập đầu nói ra:"Kính xin đại ân nhân giúp đỡ".

"Gọi công tử". Doanh Thiên hài lòng nói ra.

"Vâng, công tử". Ảnh Phong cùng Chân Vũ niên kỉ còn nhỏ, nhưng là đã đạt tới Thông Thần Cảnh, cái này có thể được coi là thiên tài vạn năm có một. Tất nhiên, nguyên nhân chính là bọn hắn huyết mạch.

"Nghe cho rõ đây". Doanh Thiên nghiêm túc nói ra:"Ta, Doanh Thiên, chính thức ban cho các ngươi Đế Kiếm thân phận".

Hắn chỉ tới Ảnh Phong nói ra:"Ngươi, đại diện cho Tung, chính là hướng Thương Thiên mà lao tới, muốn vì đó mà xuyên thủng trời. Ta ban cho ngươi làm Huyết Linh Đế Kiếm, Tung Hoành Ảnh Phong".

Sau đó, Doanh Thiên lại chỉ tới Chân Vũ nói tiếp:"Ngươi đại diện cho Hoành, chính là quét ngang bát hoang, muốn vì đó mà bình định thiên hạ. Ta ban cho ngươi làm Sát Linh Đế Kiếm, Tung Hoành Chân Vũ".

Lập tức, Chân Vũ cùng Ảnh Phong chính là tiếp nhận sắc phong, đập đầu mà cảm tạ. Bọn hắn cũng không biết rằng, sau hôm nay sự kiện, chính là đối với cuộc đời của bọn hắn thay đổi rất nhiều.

Ở bên cạnh Lộc Thanh Nhan nhìn thấy một màn này đều không khỏi hâm mộ cùng ghen tị, mặc dù nàng không hiểu gì. Thế nhưng là nàng biết, có thể được Doanh Thiên công nhận kia. Chính là một bước lên trời.

Chỉ là, nàng không có được may mắn như vậy, chỉ có thể hâm mộ mà thôi.

P/s. Hôm nay chủ nhật mà vẫn phải làm, mệt mỏi a..

Trạng thái không tốt, viết truyện cũng bị ảnh hưởng a.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Truyền thụ tung hoành

Tiếp nhận Ảnh Phong cùng Chân Vũ coi như xong. Hiện tại là truyền thụ cho bọn hắn công pháp.

Đương nhiên, nói đến công pháp, thì bọn hắn Tung Hoành Gia huyết mạch tất nhiên sẽ chỉ có Tung Hoành công pháp là hợp lý nhất.

Mà lại, nhìn tới toàn bộ Thiên Địa này, ai có thể rõ ràng nhất Tung Hoành Gia công pháp, tất có Doanh Thiên.

Nói gì thì nói, dù sao năm xưa Doanh Thiên cùng Tung Hoành Gia rất có sâu xa.

Tung Hoành Gia truyền thừa độc nhất, cũng là phải trải qua mấy cái thời đại mới có thể xuất sinh ra một cặp Tai Phúc Song Tinh.

Bọn hắn huyết mạch đặc thù cực kỳ. Cứ cách một đoạn thời gian liền sẽ sinh ra một cặp song sinh, tất nhiên là sẽ ngẫu nhiên mà xuất hiện, cũng không ai biết chính xác là ai.

Cặp song sinh này được gọi là Tai Phúc Song Tinh, chỉ có bọn hắn mới có thể chân chính tiếp nhận Tung Hoành Gia truyền thừa.

Đương nhiên, cái gọi là Tai Phúc Song Tinh còn có ý nghĩa khác.

Chính là chỉ một cái là Phúc Tinh, một cái là Tai Tinh.

Phúc Tinh chính là được vận mệnh ưu ái, phúc lộc đầy mình, có thể xưng là thượng thiên sủng nhi, vận khí nghịch thiên.

Về phần Tai Tinh, chính là vận rủi quấn thân, tai họa ập tới, cái này vận rủi, cũng không phải tác dụng lên chính hắn bản thân. Mà là đối với xung quanh tác dụng.

Bình thường tới nói, trong Thiên Địa này Tai Tinh cùng Phúc Tinh là không thiếu. Nhưng là đều riêng lẻ xuất hiện. Cùng nhau không có bất kỳ liên quan.

Về phần Tai Phúc Song Tinh cùng sinh một chỗ, mà còn là sinh đôi, thì cũng chỉ có Tung Hoành Gia có mà thôi.

Tai Tinh cùng Phúc Tinh một khi gần nhau, sẽ là lẫn nhau trung hòa, trở thành bình thường.

Mà hôm nay, Doanh Thiên có thể nhìn ra được Phúc Tinh là Ảnh Phong, Tai Tinh là Chân Vũ.

Doanh Thiên cánh tay vung lên. Đem không gian xung quanh khóa lại, tất nhiên, hắn cũng không có ngăn cách Lộc Thanh Nhan, để cho nàng kiến thức một chút cũng tốt.

Lúc này, không gian chột biến đổi, ức vạn không gian chồng chất lên nhau, tiến vào không gian thứ nguyên tầng sâu nhất.

Nơi này, tựa hồ như là một mảnh tinh vũ, tinh thần nhật nguyệt chiếu rọi tinh không.

Nhìn xung quanh nơi này, cũng là khiến cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ con mắt sáng rực.

Bọn hắn tâm trí kiên định, nhưng là vẫn là lần đầu thấy như thế thủ đoạn, cho nên vẫn là hưng phấn một dạng.

Cũng không có cái gì dài dòng, Doanh Thiên liền trực tiếp bắt đầu truyền thụ.

Tung Hoành Gia truyền thừa, chính là nằm ở Kiếm Đạo, Song Kiếm Hợp Bích Chi Đạo.

Hai người như hình với bóng, tuy hai là một, tuy một mà là hai.

Tại trên chiến trường thời điểm, bất kỳ kẻ nào đối mặt với Tung Hoành đều cảm thấy hầu như bất lực.

Bởi vì bọn hắn tâm trí tương liên, thần giao cách cảm, cho nên trình độ phối hợp là đạt đến hoàn mỹ vô khuyết. Rất khó để tìm ra điểm yếu.

Tung Hoành công kích, hỗ trợ cho nhau cực kỳ chuẩn xác, công như vũ bão mạnh mẽ vô song, thủ như tường đồng vách sắt, có thể ngăn lại mọi loại công kích.

Bọn hắn chính là công thủ toàn diện vô cùng.

Tu vi càng mạnh bọn hắn liền càng mạnh lên theo cấp số nhân. Khó mà tưởng tượng.

Ví dụ một chút, nếu là bọn hắn hai cái đều là Chân Thần Cảnh, nếu là cùng nhau phối hợp, chính là có thể vượt giai mà chiến đấu, có thể chiến cùng Nguyên Thần. Thậm chí là Thiên Thần.

Cho nên, tại cùng cảnh giới, muốn chiến thắng Tung Hoành Gia, cơ hồ là không thể nào.

Tung Hoành Gia công pháp, chính là dựa vào vũ trụ vận chuyển mà thành.

Tung trọng trung cho Trụ. Hoành trọng trung cho Vũ.

Vũ lại là Không Gian. Trụ chính là Thời Gian.

Nói cách khác, Tung Hoành Gia huyền diệu, chính là nằm ở thời không.

Doanh Thiên từ Ảnh Phong bắt đầu truyền thụ. Hắn chính là truyền lại cho Ảnh Phong thượng thừa công pháp Tung Thiên Cửu Huyền Quyết.

Tung Thiên Cửu Huyền Quyết, chính là có chín tầng cảnh giới. Đây là độc truyền nhất mạch cho người nắm giữ Tung Hoành Gia - Tung Mạch.

Tung Hoành Gia - Tung Mạch, công kích mạnh sắc bén, mạnh nhất là đơn kích, chính là nhất kích tất sát, trên chiến trường là át chủ bài diệt tướng.

Tiếp đến, Doanh Thiên truyền thụ cho Chân Vũ công pháp của Tung Hoành Gia - Hoành Mạch. Gọi là Bát Cảnh Hoành Vũ Quyết.

Tung Hoành Gia - Hoành Mạch chính là nắm giữ cuồng bạo quần thể công kích, công kích mạnh mẽ cuồng bạo, có thể quét sạch địch nhận. Chính là đảm nhận nhiệm vụ cản quét kẻ thù, cũng bảo vệ cho người nắm giữ Tung an toàn.

Nói tóm lại, tại trên chiến trường, Tung Hoành nhất mạch, chính là một cỗ sát khí đáng sợ vô cùng.

Trải qua hai canh giờ. Ảnh Phong cùng Chân Vũ mới là tiếp thu hoàn toàn công pháp, đầu óc chút đau nhức.

Dù sao đây cũng là đỉnh thiên địa công pháp, số lượng tin tức cực kỳ khổng lồ, coi như là Thần Vương, thậm chí Thần Tôn, nếu là tiếp nhận xuống cũng sẽ khiến cho thức hải bạo tạc mà chết.

Cũng may mắn, có Doanh Thiên đem nó áp chế xuống. Mặc dù vậy, vẫn là khiến cho bọn hắn hai người đều là ô m đầu không thôi.

"Hai người các ngươi, chính là huyết mạch tương liên, luôn luôn phải lẫn nhau bảo vệ, một người chết, người kia cũng không cần sống". Doanh Thiên chậm rãi nói ra."Tu luyện, chính là luôn luôn cùng nhau, luôn phải giữ cân bằng tuyệt đối, mới có thể phát huy ra Tung Hoành Gia mạnh nhất ưu thế".

"Trước tiên tự mình tu luyện, đạt tới nhất định trình độ sẽ tiến hành hợp nhất".

Nói đoạn. Hắn đầu ngón tay bay ra hai đạo pháp tắc huyền ảo. Chính là Thời Gian cùng Không Gian. Dem nó ban cho hai người.

Đây coi như là vốn liếng cho bọn hắn.

Xong xuôi đầu đó, Doanh Thiên cũng là tạm hài lòng, hắn làm cũng chỉ có thể như vậy, về phần sau này thành tựu, chỉ có dựa vào chính bọn hắn.

"Thế nào, hâm mộ sao? ". Doanh Thiên cười cười nhìn sang Lộc Thanh Nhan nói ra.

Lúc này, chỉ thấy Lộc Thanh Nhan con mắt phát sáng, chính là vô cùng hâm mộ.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu cười cười nói ra:"Người cơ duyên, cũng không phải ở chỗ này".

Cũng không phải Doanh Thiên chê nàng thiên tư kém cỏi, ngược lại, hắn còn rất thương thức nàng.

Nhưng là như lời hắn nói, nàng cơ duyên cũng không ở chỗ này.

Nghỉ ngơi một chút, hai người Ảnh Phong cùng Chân Vũ cũng đã phân nào tiêu hóa chỗ tin tức công pháp kia.

Sau đó, lại là tiếp tục lên đường.

Đoạn đường này, đối với Doanh Thiên mà nói, rất gần. Thế nhưng là, hắn cũng không có vội vàng cứ như vậy mà chậm rãi đi tới.

Tại trên đoạn đường này, từng cái hình ảnh ký ức cứ như vậy ủa về như mới hôm qua.

Năm đó, nơi này là thế nào thịnh vượng, là thế nào đông đúc náo nhiệt.

Nhưng là hôm nay, bất quá chỉ còn lại là một mảnh phế tích.

Hắn không khỏi cảm nhận một chút bên dưới lòng đất lưu chuyển lực lượng.

"Xem ra, thời gian của người cũng không còn nhiều". Doanh Thiên ánh mắt nhìn về trung tâm nơi xa kia thâm thúy nói ra.

Rốt cuộc, Doanh Thiên một bước phóng ra, mang theo ba người kia, vượt qua không gian mà tiến sâu vào bên trong.

Lại đi thêm một đoạn. Rốt cuộc trước mắt mấy người hiện ra một cái to lớn thành trì.

Nói là thành trì, nhưng thực chất chỉ là những bức tường được xây lên mà thôi.

Bước tới chỗ này thời điểm. Lộc Thanh Nhan trong người không khỏi cảm thấy kỳ lạ trong người.

Trong người nàng huyết mạch giống như sôi trào lên một dạng, cực kỳ nóng bỏng.

"Không lẽ... Đây là.....".

"Chính xác, đây là các người Thanh Lộc Yêu Tộc tổ tiên mộ phần". Doanh Thiên gật đầu nói ra.

Tiếp đến liền dẫn nàng đi vào bên trong.

Tiến vào bên trong thời điểm, liền có thể nhìn thấy từng tòa to lớn phần mộ xếp cạnh nhau, chỉ là có chút rất khác lạ.

Bình thường tới nói, mộ phần ở khu trung tâm đều tràn ngập để uy. Nhưng là nơi này, Để uy cực kỳ yếu ớt, nếu như muốn nói là không còn.

Giống như là, bị bỏ hoang một dạng.

Trong lúc Lộc Thanh Nhan còn đang ngẩn ngơ một chút, thì một cái thanh âm vui mừng vang lên.

"Tới rồi, rốt cuộc có người tới".

Chỉ thấy từ đằng xa, một cái rách rưới lão già chạy tới, hắn trên người bộ y phục kia quả thực là đã quá cũ nát, thêm vào đó là râu tóc xồm xoàm, trông tới cùng một lão ăn mày giống nhau.

Nhưng là, cái này lão già, tuyệt đối là một cái Yêu Đế cường đại, Doanh Thiên có thể nhìn ra được. Hắn so với Dạ Thương Bằng Đế bên ngoài còn mạnh hơn mấy lần.

Nhìn tới nhìn lui một chút. Sau đó nhìn tới Lộc Thanh Nhan. Lão già trên mặt nét cười không khỏi biến mất, thay vào đó là vẻ thất vọng.

"Chẳng lẽ..... Không có ai tới chôn sao".

Nghe lão già này nói, coi như Lộc Thanh Nhan dạng này tiểu bối đều cảm thấy xấu hổ nói ra:"Thanh Lộc Yêu Tộc đã xuống dốc, không có Yêu Đế mới dân sinh ra".

"Ta biết". Lão già kia ngửa mặt lên trời thở dài nói ra:"Ta đã chờ ở đây rất lâu, rất lâu rồi".

Sau đó, hấn mới là ngạc nhiên hỏi tới: "Vậy nha đầu, ngươi tới làm gì".

Nghe vị này Yêu Đế hỏi tới, Lộc Thanh Nhan không khỏi có chút sợ sệt cùng ngập ngừng. Nàng nhìn lên Doanh Thiên một chút, sau đó mới chậm rãi nói ra: "Lão tổ, ta tới đào mộ".

"Đào mộ? ". Lão già kia không khỏi ngẩn ngơ một chút, sau đó nhú mày nghi hoặc nói ra: "Đào cái gì mộ".

Trông thấy lão già này nhú mày, lập tức, để cho Lộc Thanh Nhan sợ run người mà im lặng, nàng quả thật không dám nói tiếp.

"Là đào các ngươi mộ". Doanh Thiên bên cạnh bèn cất lời.

Nghe Doanh Thiên nói vậy, Lão già kia không khỏi sùng sốt cười phá lên nói ra: "Tiểu tử, ngươi vừa mới nói cái gì, nói lại nghe một chút".

Thấy được lão tổ nhà mình gọi Doanh Thiên là tiểu tử, để cho Lộc Thanh Nhan không khỏi nhảy một cái. Đương nhiên cũng không sợ lão tổ nhà nàng làm gì Doanh Thiên.

Mà là sợ Doanh Thiên làm thịt lão tổ nhà nàng mới đúng.

"Ta nói, là tới đào các ngươi mộ". Doanh Thiên lần nữa đồng dạng nói ra.

"Ngô, tại sao lại phải đào đầu". Lão già kia cũng không có tức giận, mà là cười cười nói ra.

"Vậy ngươi đoán, vì sao lâu như vậy, Thanh Lộc các ngươi không có Yêu Đế, mà lại càng ngày càng xuống dốc". Doanh Thiên mỉm cười vặn lại.

Quả thực, câu hỏi này của Doanh Thiên quá khó, coi như hấn là Yêu Đế cũng vô pháp trả lời tới.

Hấn mới quay ra hỏi Lộc Thanh Nhan: "Nha đầu, tới kể cho ta một chút, những năm này Thanh Lộc Yêu Tộc tình huống".

Rất cuộc, Lộc Thanh Nhan cũng là bất đắc dĩ, đem toàn bộ sự tình kể ra, trong bất giác không khỏi trào ra nước mắt.

Nàng giống như là đem toàn bộ uất ức những năm qua toàn bộ xả ra một dạng.

Nghe xong, Lão già kia không khỏi tức giận dậm chân một cái: "Khốn kiếp mấy con Kim Bồng này, cũng dám bắt nạt chúng ta. Lần này coi như chết, ta cũng phải xuất thế một lần".

Nhìn thấy lão tổ tức giận. Lộc Thanh Nhan không khỏi can đi xuống, tiếp đó nàng liền kể cho hấn một chút sự tình khác, bao gồm cả lý do tới đào mộ.

"Thật như vậy sao? ". Nghe được lý do kia. Lão già cơ hồ hoài nghi.

Dù sao năm đó, bọn hấn chọn lấy vị trí là rất đẹp, đáng lẽ phải khiến cho Thanh Lộc Yêu Tộc đi lên mới đúng. Làm sao hiện tại càng ngày càng xuống dốc.

"Các ngươi một đám lão già ngu xuẩn, tự cho là mình tài giỏi, nhưng lại không biết, là tự mình hại mình". Doanh Thiên bên cạnh lắc đầu nói ra: "Tự mình suy nghĩ một chút, sau đó để cho nàng chuyên mộ đi".

Nói đoạn, Doanh Thiên quay người đi, cũng không quan tâm bọn hấn làm gì.

Về phần Ảnh Phong cùng Chân Vũ, Doanh Thiên cũng đã sớm phân phó hai người giúp đỡ nàng một chút.

Còn hấn. Trước tiên có chỗ khác cần đi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Chủ Nhân Thần Thú Phần

Doanh Thiên chân đào một cái, lập tức, hấn xuất hiện bên trong một cái hang động.

Hang động này cũng không biết là ở chỗ nào, nhưng là dựa vào nơi này tới tắm lạnh lẽo vô cùng, có thể đoán được, là cực sâu dưới lòng đất.

Lúc này, trước mặt Doanh Thiên có lấy một tòa huyết trì.

Huyết trì này không lớn. Đường kính ước chừng chỉ 3 trượng tả hữu, bên trong huyết trì chính là tràn đầy máu tươi. Mùi huyết tinh bốc lên nồng nặc, bao

phủ toàn bộ hang động.

Máu tươi này nhìn tới giống như là dung nham một dạng, tựa hồ như là xích huyết cùng kim huyết lẫn nhau pha trộn, lúc thì tán ra huyết quang màu đỏ. Lúc lại là huyết quang màu vàng.

Chính giữa huyết trì này, dựng lên một tấm bia lớn, bên trên bia này tuyền khắc lấy một cái kỳ quái thần thú hình.

Thần thú này trông tới cực kỳ lạ lùng, thân như hổ, lại giống như lân. Nhìn kỹ tới lại có chút giống long, tựa hồ như là ba loại kết hợp một chỗ.

Trên tấm bia này có lấy từng đạo vết nứt chẳng chịt, huyết quang ẩn hiện, nhìn tới liền thấy, bên trong những vết nứt kia là chảy xuôi lấy máu trong huyết trì.

Ngoài ra còn tuyền khắc lấy đại lượng thần văn, thần văn này lực phong ấn cực kỳ mạnh mẽ, giống như là để phong ấn thứ gì đó.

Nếu nhìn xuống dưới, liền sẽ thấy bên dưới chân tấm bia này thỉnh thoảng lại phun ra huyết vụ, trong huyết vụ tràn ngập tà ác lực lượng.

Người biết nhìn hàng liền sẽ biết, dưới huyết trì này hẳn là trấn áp một vật gì đó rất khủng khiếp, mà lại tà ác vô cùng.

Doanh Thiên cũng là nhìn nhìn cái huyết trì này một chút mà thôi, sau đó trên miệng hắn nở một cái nụ cười lắc đầu nói ra: "Chuẩn bị lâu như vậy, rốt cuộc chỉ để như vậy? "

Sau đó hắn nhấc chân lên, rồi đi nơi này.

Không lâu sau đó, Doanh Thiên lại xuất hiện ở một nơi khác.

Nơi này tối đen như mực, mà lại là đen đến kỳ quái, giống như là toàn bộ ánh sáng đều bị hấp thu một dạng.

Coi như người tại nơi này đốt đuốc, thì ngoại trừ một đốm lửa cũng chỉ là một màu đen kịt, ánh sáng không thể nào chiếu sáng nơi này.

"Lão đầu, người coi như ngủ, cũng không cần phải như thế này tắt đèn". Doanh Thiên cất lời nói ra.

Sau đó, hắn vung tay lên, hơn trăm đạo quang mang bay ra, toát ra quang minh vô tận. Đem nơi này hoàn toàn chiếu rọi.

Coi như nơi này hấp thụ ánh sáng, cũng vô pháp đem vô tận quang minh kia hấp thu lấy.

Ánh sáng bùng lên, để lộ ra nơi này toàn cảnh.

Nơi này, tựa như là một cái to lớn đại điện, chính xác là rất lớn đại điện.

Đại điện này không có mái, bên trên trần chính là hiện ra một mảnh tinh không vũ trụ, có lấy từng tòa tinh vực trôi nổi.

Mảnh tinh không vũ trụ này, cũng không phải là bên ngoài Thần Giới vũ trụ. Mà là có đại năng giả, thật sự đem một mảnh vũ trụ tinh không luyện hóa thành trần nhà.

Ngoài ra, từng cái cột trụ to lớn dựng lên, những cột trụ này dựng xuyên lên bầu trời, cao không thấy đỉnh, mà lại mỗi một chiếc đều có đường kính mấy trăm trượng. Bên trên cũng là đủ các loại hoa văn, lộ ra cực kỳ uy nghiêm.

Đáng chú ý nhất, chính là trong đại điện này 4 góc dựng lên 4 bức tượng thần thú.

4 bức tượng thần thú này cùng với trước đó trên tấm bia kia nhìn tới chính là giống nhau một loại.

Mà lại, thể tích vô cùng khổng lồ, to cao tới ngàn dặm, bọn chúng đứng trên hai chân sau, hai chân trước chính là đẩy lên bầu trời, lộ ra cực kỳ hoành tráng.

Mà lại, bốn bức tượng này thần vận vô song, mỗi một đường nét, mỗi một vết khắc đều là tràn đầy thần tính chân thật. Tựa hồ như là 4 tôn chân chính thần thú vậy.

Có thể thấy, người tạo nên bốn bức tượng này cũng là tuyệt thế đại sư vậy.

Xa xa chính giữa đại điện kia, dựng lên một cái to lớn Đế tọa. Đế tọa này nhìn tới đã lâu không có người ngồi lên. Nhưng như cũ toát ra vô tận Đế uy, mà lại Đế uy này cùng với bên ngoài những cái Yêu Đế, Thần Đế kia mạnh mẽ gấp trăm ngàn vạn lần, coi như hiện tại ném một cái Yêu Đế tới đây, mặc kệ người mạnh đến cỡ nào cũng sẽ bị Đế uy nơi này ép cho bạo thể mà chết.

Tất nhiên, hiện tại trên Đế Tọa này cũng không có người ngồi.

Nhìn bao quát, nơi này bài trí giống như là hoàng triều một dạng, đã từng có vô số người tới đây triều bái hoàng đế, đã từng vô cùng hưng thịnh.

Nhìn lại quen thuộc cảnh vật này, Doanh Thiên cũng không khỏi thở dài một chút, thời gian vẫn luôn vô tình a, Thương hải tang điền, cảnh còn người mất

dạng này, hẳn đã nhìn qua vô số lần.

"Xem ra, tâm người đã chết". Doanh Thiên cất lời nói ra, cũng không biết là hẳn nói với ai, mà lại, cũng không có ai trả lời.

Doanh Thiên cũng không có nóng vội, hẳn vậy mà cũng lấy ra một cái ghế, bình thản ngồi xuống, giống như là chờ đợi cái gì.

Thật lâu sau đó, một cái giọng nói quanh quẩn vang lên.

"Có lẽ vậy".

Giọng nói này bao quát toàn bộ đại điện này, cũng không biết là từ nơi nào phát ra, giống như là mỗi một góc ngách, mỗi một góc đều vang lên vậy.

Mà lại, giọng nói này tràn đầy một nỗi bộ dạng, lại giống như từ tuyên cổ vang tới, nghe tới cũng không thể biết được là từ đâu.

Chỉ có thể khẳng định một điều, đây là nam nhân, hoặc là lão giả giọng nói.

Người này, chính là Thần Thú Phần người đứng đầu, là chủ nhân chân chính của Thần Thú Phần, một cái chí cao vô thượng tồn tại. Mặc kệ là mạnh mẽ cỡ nào Yêu Đế chôn ở đây, nhắc tới tồn tại này, đều phải biến sắc.

Nghe được hẳn trả lời, Doanh Thiên mỉm cười.

"Nhưng là, người như cũ không có cam tâm, lại không dám đi đổi mặt, người muốn chết, nhưng lại chọn tới cái chết không nhắm mắt, đáng sao". Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Mỗi một từ, đều ẩn ý đủ loại ý nghĩa, lập tức để cho chủ nhân Thần Thú Phần rơi vào trầm mặc.

"Ta đúng là không cam tâm, nhưng lại có thể làm thế nào". Chủ nhân Thần Thú Phần giọng nói vang lên.

"Chỉ có thể nói, người Đạo Tâm quá kém, đường đường một tôn Kỳ Nguyên Chân Chủ, lại như thế tàn tạ, thất vọng a". Doanh Thiên giống như là châm biếm nói ra.

"Người cũng không phải là ta... ". Chủ nhân Thần Thú Phần thanh âm vừa mới vang lên, liền bị Doanh Thiên chặn đứt.

"Chớ nói, lão đầu, nhìn một chút, người niên kỷ cùng ta so sánh thế nào, nói trắng ra, người bất quá một cái văn bối mà thôi". Doanh Thiên vẫn là một bộ châm biếm nói, cũng không có để ý tới vị kia suy nghĩ.

Câu này, quả thực là để cho chủ nhân Thần Thú Phần phải im lặng tới.

Hắn có thể nói, cổ lão lại cổ lão vô cùng, hẳn sống qua vô số tuế nguyệt, đã có thể vô pháp mà ngược dòng tìm hiểu.

Nhưng là cùng Doanh Thiên so sánh tới, quả thực, hẳn giống như một tên văn bối vậy, giống như một đứa trẻ mà thôi.

Dù sao, Doanh Thiên chỉ ít tồn tại, đã là từ Nguyên Thủy mà sinh, nhìn toàn bộ Thiên Địa, có thể cùng hắn so sánh tuổi thọ, chính là đếm trên đầu ngón tay.

"Người biết vì sao ta luôn như vậy, đó là vì ta Đạo Tâm luôn luôn trẻ, cũng khiến cho ta linh hồn luôn trẻ, còn người, Đạo Tâm già, cũng khiến cho người già". Doanh Thiên nhân nhạ mà nói ra, trong nội tâm không khỏi có chút tự cảm khái.

Quả thật như Doanh Thiên nói vậy, chớ nhìn hẳn bề ngoài trẻ trung, tính cách cũng là như vậy trẻ trung, không có chút nào hình tượng cao thâm mạt trắc.

Nhưng là, để có thể được như hẳn trẻ mãi như vậy, coi như là Thiên Tôn cũng ao ước vô cùng.

Mặc dù nói, Thiên Tôn cấp độ này, chính là trường thọ cùng Thiên Địa, vĩnh viễn trường sinh, nhưng là, dù sao vẫn sẽ già.

Cái này cùng thời gian và Đạo Tâm có lấy liên kết cực kỳ chặt chẽ.

Mặc kệ người tu vi cao cỡ nào, là vô địch Đạo Quân, hay là vô thượng Thiên Tôn, thậm chí chỉ là phạm nhân. Nếu sống đủ lâu, người tâm cảnh cũng sẽ theo thời gian mà biến hóa.

Biến hóa ở đây, chính là già đi, người đủ già, thì cách người nhìn thế nhân, nhìn Thiên Địa, hoặc là cách người đối nhân xử thế cũng sẽ theo thời gian mà thay đổi.

Chỉ cần người sống càng lâu, thời gian tuế nguyệt in hẳn lên người sẽ càng nhiều, cũng sẽ càng ảnh hưởng tới người suy nghĩ.

Có không ít Đạo Quân, thậm chí Thiên Tôn chính là sống đến nhàm chán, mất đi chính mình theo đuổi, bọn hắn chính mình mất đi mục đích sống, khiến cho cuộc sống trở nên vô nghĩa một dạng, thậm chí muốn tìm đến cái chết, đây chính là thời gian tuế nguyệt độ nguy hiểm.

Có thể nói, muốn được như Doanh Thiên dạng này trẻ hóa, chính là cần tới một viên tuyên cổ bất diệt đạo tâm, mới có thể làm đến.

Phóng nhãn toàn bộ Thiên Địa này, có thể được như vậy, chính là đếm tới trên đầu ngón tay.

Coi như là vô thượng phạt pháp Phật Tổ Như Lai, hay là tội ác khởi nguyên A Tu La, cũng là còn kém một bước.

Hiện tại, đúng như Doanh Thiên lời nói, chủ nhân Thần Thú Phần đã mất đi mục đích sống, mất đi theo đuổi, cho nên hắn hiện tại chỉ là chờ chết một dạng.

"Nếu như ai cũng có thể được giống như ngươi, vậy ngươi còn được xưng lên Doanh Thiên Đế Tôn sao". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi thờ dài một chút.

Doanh Thiên cười cười mà thôi, không có trả lời.

Một lát sau, hắn mới là nghiêm túc trở lên hỏi tới: "Năm đó, Tiểu Côn đến cùng là xảy ra chuyện gì".

Tiểu Côn vẫn lạc, một khúc xương đầu bảo tồn tại Thần Thú Phần, để cho Doanh Thiên rất đau lòng, hắn rất muốn biết, kẻ nào gây ra chuyện này, tất phải để cho kẻ đó nhận đủ loại ác mộng thế gian.

"Ta cũng không có rõ ràng". Chủ nhân Thần Thú Phần cũng không khỏi trở nên nghiêm túc một chút nói ra: "Thời điểm ngươi bị bọn hắn đánh giết không lâu, chính là xảy ra một trận đại chiến lớn, đem Thiên Địa đánh tới cơ hồ băng diệt, trận chiến kia, chính là đem toàn bộ Thiên Địa tồn tại đều đánh lú đến, mặc kệ là Phật Gia, Đạo Gia, hay là Thiên Đạo, Địa Ngục, thậm chí Tổ Yêu cũng hoàn toàn bị lôi kéo vào".

Nghe tới đây, Doanh Thiên không khỏi nhú mày, nếu là đại chiến cấp độ kia, vậy hậu quả của nó tất nhiên sẽ rất nghiêm trọng, nhưng là tại sao hắn gặp qua mấy người không có ai nói lại cho hắn.

Mặc kệ là lục đệ tử Văn Thiên. Hay là Như Lai, Ma La Vô Thiên, A Tu La. Không có bất kỳ ai mở miệng nói ra chuyện này.

"Xem ra, là không có ai nói cho ngươi". Chủ nhân Thần Thú Phần nhìn ra được bèn nói ra.

"Tại sao đâu?". Doanh Thiên hỏi tới. Hắn cũng là kỳ quái muốn biết lý do.

Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi im lặng một chút, hắn cũng là đang suy nghĩ có nên nói hay không.

Rốt cuộc hắn cũng là lựa chọn nói ra, đến giờ phút này, nói cũng không nói cũng không có ý nghĩa, lấy Doanh Thiên hiện tại bản lĩnh, muốn biết tường tận mọi chuyện, cũng là dễ như trở bàn tay mà thôi.

"Nói chính xác, ban đầu đó vốn là một cuộc thanh trừng". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra: "Thiên Đạo bên kia, bọn hắn chính là dốc hết lực lượng, tiến hành thanh trừng toàn bộ thuộc về ngươi người ủng hộ, bất kỳ người nào liên quan tới người đều lọt vào thanh trừng".

"Không những thế, bất kỳ ai chống đối, cũng là rơi vào kết cục thê thảm, thậm chí Phật Gia, Đạo Gia, Địa Ngục, hay là Tổ Yêu đều lọt vào công kích, có thể nói, lần đó Thiên Đạo ra tay, chính là quyết liệt cực kỳ. Giống như là muốn chế bá Thiên Địa một dạng".

"Sau đó, nhện không được dạng này bá đạo, toàn bộ Phật Gia, Đạo Gia, Địa Ngục, Yêu Tổ đều là một chỗ dốc lực, đối kháng Thiên Đạo".

"Trận chiến kia hai bên tổn thất cực kỳ thảm trọng, rốt cuộc Như Lai cùng Nhiên Đăng, Ma La Vô Thiên, A Tu La, Đạo Gia mấy lão già kia, cùng Yêu Tổ đều là xuất chiến, thậm chí khiến cho Thiên Đạo bên trong lão già kia cũng phải đi ra, hai bên đánh tới Thiên Địa băng toái, rốt cuộc không làm gì được nhau mới là thu tay về".

"Nói như vậy.....". Doanh Thiên con mắt có chút lạnh lẽo nói ra.

"Đúng thế, tất cả những cái kia thế lực cùng người dính líu, hay là bất kỳ ai, cơ hồ đều bị tận diệt, có thể còn sót lại, chính là rác rưởi không còn mấy". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra.

Cái này rõ ràng, A Tu La bọn hắn là sợ Doanh Thiên nổi khùng, muốn đi kiếm Thiên Đạo trả thù, cũng là sợ hắn nổi giận phát điên, cho nên mới giấu hết đi.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu thờ dài một chút nói ra: "Xem ra, ta hay là còn thiếu sót".

Nói ra câu này, Doanh Thiên cũng là cảm thấy có lỗi, hắn biết, số lượng người chết trong trận thanh trừng kia, là tương đối khổng lồ, mà lại bọn hắn, hết thấy đều là vì Doanh Thiên mà chết.

Nghĩ tới đây, Doanh Thiên cũng là minh bạch, vì sao Tung Hoành Gia huyết mạch lại lưu lạc tới Thần Giới, nhất định là cùng trận đại chiến kia có liên quan.

Rất nhanh, hắn nở nụ cười nói ra: "Xem ra bọn hắn là suy nghĩ nhiều, ta cũng không có như vậy ngu xuẩn".

Đương nhiên, Doanh Thiên dạng này, sẽ không có tùy tiện làm liều. Bọn hắn lo lắng cũng là có đạo lý, vì dù sao năm xưa bọn hắn đã quen với Doanh Thiên con người khác, bá đạo vô lối.

Tất nhiên, đó chỉ là hấn bày ra cho thế nhân thấy mà thôi.

"Người trùng sinh, đã là toàn bộ Thiên Địa đều biết, sớm muộn gì bọn hấn cũng sẽ tìm tới". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra.

"Tôi liền tới, tới bao nhiêu ta liền giết bấy nhiêu". Doanh Thiên không có coi là một chuyện nói ra: "Lại nói, bọn hấn đã tới một lần, ba cái Thánh Quân, đúng là chịu dốc lực".

"Xem ra, người trạng thái xa xa vượt qua ta đánh giá, vừa mới trùng sinh bao lâu, liền có thể đánh giết ba cái Thánh Quân rồi". Chủ nhân Thần Thú Phần ngạc nhiên.

Mặc dù nói, lấy bọn hấn dạng này độ cao, đừng nói ba cái Thánh Quân, coi như trăm ngàn cái cùng tới, đều có thể một bàn tay quét sạch.

Nhưng là, Doanh Thiên đây, hấn vừa mới trùng sinh bao lâu, liền ba mươi năm chưa tới, vậy mà đã khôi phục nhiều đến như vậy.

Nếu là để tới trăm năm, ngàn năm, vậy chẳng phải là khôi phục toàn bộ. Khi ấy không biết bao nhiêu kẻ phải đau đầu đây.

P/s: Không có gì để nói ngoài từ Bận.

Xin lỗi mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Cuộc ta, chỉ lời không lỗ

"Tốt, lại nói sau, giờ nói cho ta biết, là ai đem Tiểu Côn khúc xương kia tới". Doanh Thiên gạt sang một bên nói ra.

Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi cười nhạt một cái sau đó nói ra: "Người này, người so với ta, hấn là biết rõ hơn hết".

"Là nàng? "

"Chính là nàng".

Nghe vậy, Doanh Thiên không khỏi nhớ tới một cái hoạt bát nữ tử. Hấn cũng là đã đoán được ra nàng. Nhưng là thế gian không có chuyện gì chắc chắn, hấn vẫn cần xác minh một chút.

"Xem ra, nàng hay là còn oán ta". Doanh Thiên thờ dãi một chút.

Đối với vấn đề này, chủ nhân Thần Thú Phần không có ý kiến, dù sao đây là Doanh Thiên chuyện riêng tư, hấn không cần thiết xen vào.

Như vậy rõ ràng, Tiểu Côn có lẽ là trong trận thanh trừng kia mà gặp nạn, sau đó được người mang tới Thần Thú Phần, mượn nhờ lực lượng nơi này mà bảo lưu lấy một tia yếu ớt linh hồn, hi vọng sau này có thể sống lại.

"Người có thể cho ta một cái danh tự sao". Doanh Thiên tiếp tục nói ra. Hấn tin tưởng, chủ nhân Thần Thú Phần tất nhiên biết được cái gì đó.

"Thanh Long". Chủ nhân Thần Thú Phần chậm rãi nói ra.

"Lại là Thanh Long, xem ra lão già này là thật muốn cùng ta chơi tới cùng". Doanh Thiên con mắt lạnh lẽo nói ra.

Hết lần này đến lần khác cùng hấn đối địch, đây đã không phải bình thường sự tình, thù này, tất sẽ phải trả.

Nhìn thấy Doanh Thiên sát ý lạnh lẽo kia, chủ nhân Thần Thú Phần liền biết, tương lai có kẻ tất xui xẻo.

"Lần này người trở về, sẽ làm gì đầu tiên". Chủ nhân Thần Thú Phần hỏi tới, hấn thật muốn biết, rốt cuộc Doanh Thiên sẽ làm gì.

"Người đoán? ". Doanh Thiên không khỏi mỉm cười nói ra.

"Báo thù sao". Nói ra câu này, chủ nhân Thần Thú Phần đương nhiên đã tự có cho mình đáp án, chỉ là hấn vẫn hỏi mà thôi.

"Đương nhiên, thù này, tất phải trả". Doanh Thiên gạt đầu nói ra, hấn là loại người gì, sẽ không để cho kẻ khác cười trên mình đâu. Có thù, nhất định phải trả.

"Thế nhưng là, coi như ngươi lại mạnh, vẫn là khó lòng chống lại bọn hắn". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi nói ra, hắn mặc dù biết Doanh Thiên rất mạnh, mạnh đến không hợp thói thường.

Nhưng là kẻ thù của hắn lại có kẻ nào tầm thường, bọn hắn người đông thế mạnh, lấy Doanh Thiên sức một người cũng là khó lòng chống lại. Nếu không, hắn cũng không bị quần công tới mức phải trùng sinh như vậy.

"Lão đầu, xem ra ngươi đối với ta rất xem thường đi". Doanh Thiên cười cười.

"Nhìn tới, bất quá là sự thật mà thôi, coi như ngươi dạng này Thái Thượng vô địch, vẫn như cũ suýt nữa vẫn lạc". Chủ nhân Thần Thú Phần chậm chậm nói ra: "Lần này, coi như ngươi lần nữa bước lên đỉnh cao, nhưng nếu bọn hắn không tiếc giá nào triển khai một cuộc công kích, ngươi chống đỡ được sao".

Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra lời này không khỏi rất có lý, mặc dù Doanh Thiên đạt tới Thái Thượng vô địch cảnh giới kia. Nhưng là kẻ thù của hắn cũng là có được vô cùng khổng lồ lực lượng. Hoàn toàn có được đánh giết Doanh Thiên lần nữa khả năng.

Coi như bọn hắn có thể lần nữa giết chết Doanh Thiên, mặc dù cũng là phải bỏ ra khổng lồ đại giới, nhưng là nếu nguyện ý, bọn hắn hoàn toàn có thể làm thêm lần nữa.

Nghe vậy, Doanh Thiên bật cười nói tiếp: "Thái Thượng không đủ, vậy nếu là Chung Cực thì sao đâu".

Nghe được Doanh Thiên nhắc tới Chung Cực hai chữ này, để cho chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi ngưng tụ: "Chung Cực? ". Hắn thì thảo.

Nhưng là, một lát sau, chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi cười nhạt mà hỏi tới một câu: "Doanh Thiên, ngươi từ tuyên cổ sống tới nay, ngươi thấy qua Chung Cực sao? ".

"Không có". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

"Đúng vậy, là không có, cái gọi là Chung Cực, bất quá là các ngươi tự suy diễn mà thôi, một mực là trong truyền thuyết".

Nghe được lời này, Doanh Thiên cười nhạt nói ra: "Chưa từng có, không có nghĩa là không có".

Hắn lời này, mười phần tin tưởng, hắn tin tưởng Chung Cực là tồn tại, chỉ là chưa từng có người tìm thấy mà thôi.

"Nếu vậy, tại sao vạn cổ đến nay, bao nhiêu hạng người kinh tài tuyệt đỉnh, đi được xa vô cùng, nhưng là chưa từng có ai, bao gồm sinh linh đầu tiên, có thể tìm tới một bước kia".

"Bọn hắn là bọn hắn, ta là ta. Bọn hắn không làm được sự tình, không có nghĩa là ta không thể làm".

Chủ nhân Thần Thú Phần im lặng một hồi, sau đó lại nói tiếp: "Coi như có, ngươi dám chắc có thể đạp vào sao?". Hắn lời này, tựa hồ như là mâu thuẫn, hắn vốn dĩ không tin Chung Cực tồn tại, nhưng là nhìn tới Doanh Thiên bộ dáng kia, hắn lại có chút hi vọng Chung Cực là thật tồn tại.

"Đương nhiên, một thế này, ta tất đạp vào Chung Cực". Doanh Thiên lời nói, chính là tràn đầy tự tin, cổ tự tin kia đến từ chính hắn nội tâm, để cho người khác không khỏi có cảm giác tin tưởng vô cùng.

Doanh Thiên nói tiếp: "Lão đầu, ngươi đã đủ già, tâm cũng đã chết, không bằng trước khi chết, làm tới một ván cược".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, chủ nhân Thần Thú Phần trầm mặc một hồi, cũng không biết là hắn đang suy nghĩ cái gì. Một lúc sau, hắn mới cất lời: "Cược, cược như thế nào".

"Ngươi muốn chết, sẽ không có ai cản ngươi, nhưng là ngươi vẫn chuẩn bị tới một tia hi vọng cuối cùng, không bằng đem nó cược tới trên thân ta, tin tưởng, chỉ lời không lỗ". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Nghe vậy, chủ nhân Thần Thú Phần lập tức rơi vào trầm tư, hắn hiện tại, đúng chỉ là chờ chết một dạng. Nhưng là, hắn không hề cam tâm chút nào, sâu trong nội tâm hắn vẫn còn có day dứt, chính vì thế mà hắn vẫn luôn chuẩn bị một tia hi vọng cuối cùng, mặc dù là nhỏ nhoi, nhưng hắn vẫn chuẩn bị.

Có lẽ hắn suy nghĩ, có nên hay không đặt cược một ván đâu.

"Ngươi lấy gì ra đảm bảo, ngươi sẽ thành công". Chủ nhân Thần Thú Phần thăm dò một chút.

"Muốn thăm dò ta?". Doanh Thiên cười cười. Nhưng là hắn cũng không có dấu điểm. Hai tay đang ra một chút.

Lập tức, xung quanh Doanh Thiên mọc lên mười loại thực vật, mười cái thực vật này, đạo văn thần kỳ vô song, từng cái đều có lấy khí tức vô cùng đặc biệt. Độc nhất vô nhị.

"Thập Đại Linh Căn?". Chủ nhân Thần Thú Phần ngạc nhiên nói ra: "Nhưng là coi như thế, vẫn là chưa đủ".

Quả nhiên, coi như Doanh Thiên hiện tại thu thập tới đủ Thập Đại Linh Căn, nhưng là như cũ vẫn chưa đủ.

"Ta biết ngươi cũng đã thu thập đủ Thiên Kinh, nhưng là cho dù có đủ Thiên Kinh, lại thêm mấy món Thiên Bảo, muốn đập vào Chung Cực vẫn là khó vẫn hoàn khó". Chủ nhân Thần Thú Phần bồi thêm.

Nhìn thấy chủ nhân Thần Thú Phần như vậy không có lòng tin, để cho Doanh Thiên không khỏi lắc đầu thất vọng, đã từng một cái quát tháo Thiên Địa chủ nhân, đã từng nắm trong tay Kỷ Nguyên, đã từng cùng hắn một chỗ bằng hữu.

Vậy mà hiện tại lại biến thành như vậy hoài nghi, hèn nhất một dạng, quả thật là để cho Doanh Thiên thất vọng vô cùng.

Rốt cuộc, hắn đưa tay trao một cái. Lập tức trong bàn tay hắn xuất hiện một cái đồ vật.

Cái này đồ vật, chính là khối lập phương mà Doanh Thiên dùng viên đá của con cá kia để đổi với người thân bí kia.

"Nếu như, lại thêm đồ vật này thì sao? ". Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Nhìn tới trên tay Doanh Thiên khối lập phương kia, chủ nhân Thần Thú Phần di một tiếng kinh dị. Đương nhiên là vì, hắn đối với khối lập phương này rất kinh ngạc.

"Đây là cái gì? ".

"Rất ngạc nhiên sao?". Doanh Thiên cười cười, sau đó hắn trong tay tách ra quang mang, từng sợi đại đạo như chỉ thâm thấu vào bên trong khối lập phương. Khiến cho nó lập tức biến hóa, trong chớp lát to lớn đến hơn trăm trượng.

Chỉ thấy khối lập phương cũng là phóng xuất ra một màu ngân xám quang mang, sau đó bên trên nó xuất hiện từng cái kỳ lạ đạo văn, thêm vào đó là từng cái vết nứt xuất hiện.

Những vết nứt này cực kỳ thẳng thắn và góc cạnh.

Rốt cuộc, toàn bộ khối lập phương là tách thành 12 mảnh, trôi nổi lơ lửng trong không trung.

Mười hai mảnh này hình thù cực kỳ quái dị, không mảnh nào giống mảnh nào.

Sau đó, mười hai mảnh này chính là thay đổi vị trí mà ghép lại với nhau, sau đó lại tách ra, lại thay đổi vị trí rồi ghép lại, cứ như vậy.

Điều đặc biệt là, mặc kệ bọn nó thay đổi vị trí như thế nào, ngẫu nhiên ghép lại ra sao, kết quả đều biến thành một khối lập phương hoàn chỉnh.

"Chưa từng thấy qua, cũng chưa từng nghe qua". Chủ nhân Thần Thú Phần chậm rãi nói ra.

Quả thật, trước mắt khối lập phương này đối với hắn quá mức xa lạ, nhìn bên trên nó từng đường đạo văn kia, toàn bộ đều là xa lạ vô cùng, coi như ba ngàn đại đạo, mười vạn tiểu đạo, cũng không có bất kỳ cái nào đạo văn tương tự như vậy.

Đây quả thật là lần đầu tiên hắn thấy.

"Đồ vật này, là ta đem con cá kia bản mệnh chi bảo đổi lấy". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Chủ nhân Thần Thú Phần ngạc nhiên lại càng ngạc nhiên. Hắn đương nhiên biết con cá kia, cũng biết cái gọi là bản mệnh chi bảo là cỡ nào trân quý vô song.

Có thể dùng con cá kia bản mệnh chi bảo đổi lấy đồ vật, há lại tầm thường.

"Coi như Thiên Bảo, cũng chỉ đến như vậy". Chủ nhân Thần Thú Phần đánh giá một chút, quả thật, đối với hắn mà nói, trước mắt khối lập phương này hoàn toàn có thể cùng Thiên Bảo so sánh.

"Đừng nói, nó vốn dĩ là Thiên Bảo. Bọn hắn gọi là Thể Phương". Doanh Thiên cười cười mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Kỳ kèo mặc cả

"Thể Phương?". Chủ nhân Thần Thú Phần lẩm bẩm một tiếng, sau đó lại nói ra:"Ngươi đến cùng là từ đâu tìm tới đồ vật".

"Hỏi đúng chỗ". Doanh Thiên mỉm cười nói ra:"Đây chính là các ngươi yếu điểm".

Dừng một chút Doanh Thiên lại nói tiếp:"Thiên Địa rộng lớn ngoài các người tưởng tượng, các người biết bên ngoài, nhưng lại không dám đi ra, các người một mực tại một chỗ ru rú lấy, không có tìm ra ngoài, đương nhiên không thể nào thấy được".

"Mà ta lại khác, đồ vật ta cần tìm, thật sự nhiều lắm, Thiên Địa này không có, ta liền đi chỗ khác tìm, chỉ cần người chịu tìm, nhất định liền có một ngày thấy".

Nghe được Doanh Thiên những lời này, chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi suy nghĩ một chút, bởi vì trong lời nói của Doanh Thiên thật sự ẩn chứa nhiều tin tức.

Tự mình cảm thụ một chút khối lập phương kia, chủ nhân Thần Thú Phần nói ra:"Coi như người có được món đồ này, liền đủ để cho người bước vào Chung Cực sao".

"Đương nhiên là chưa đủ". Doanh Thiên lúc đầu nói ra, Chung Cực cảnh giới này, một mực là khó khăn vạn phần, coi như có được Thể Phương, vẫn là xa xa chưa đủ, thế nhưng là, hắn liền có 3 thành nắm chắc, đối với Doanh Thiên liền nói, ba thành liền đủ.

Ba thành này, kết hợp với hắn chuẩn bị đồ vật, liền đã đạt tới năm thành.

"Năm thành". Doanh Thiên cười cười nói ra:"Thế nào, có hay không cực".

"Nói như vậy, người là muốn từ thân thể mà bắt bắt đầu". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra.

Doanh Thiên gật đầu nói ra:"Đương nhiên, nếu không ta làm sao lại đập đi xây lại đâu".

Hắn quả thực chính là muốn từ thân thể mà bắt đầu, Chung Cực mấy cái yếu tố, thân thể chính là một trong.

Lấy Doanh Thiên thân thể hiện tại, còn xa xa kém so với hắn bộ thân thể lúc trước, nhưng là bộ thân thể hiện tại lại có tiềm lực vượt xa lúc trước.

Bộ thân thể cũ kia, đã là hoàn toàn đạt đến cực hạn, coi như là Doanh Thiên thông thiên triệt địa, cũng là vô pháp đánh vỡ giới hạn kia.

Cho nên, hắn quyết định một lần phá rồi lại lập, cũng tin tưởng, nhất định một thế này, có thể đánh vỡ giới hạn kia mà đập vào Chung Cực.

"Thân thể Chung Cực nha". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi lẩm bẩm một chút:"Tốt, cực liền cực, nói đi, người cần cái gì đồ".

Nghe được chủ nhân Thần Thú Phần đồng ý, Doanh Thiên hài lòng nở nụ cười, hắn lần này tới mục đích, coi như viên mãn.

"Ngô, nếu người không ngại, liền có bao nhiêu đưa bấy nhiêu". Doanh Thiên ra vẻ dụ dỗ.

"Người nằm mơ". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi từ chối, hắn biết, Doanh Thiên công phu sư từ ngoại tuyệt đối có thể xưng Thiên Địa đệ nhất, cái gọi là bao nhiêu đưa bấy nhiêu, cơ hồ là muốn vét sạch hân của cái.

"Nếu không liền đưa một nửa". Doanh Thiên cười cười hạ giá.

"Người nghĩ cũng đừng nghĩ". Chủ nhân Thần Thú Phần lần nữa một ngụm từ chối nói ra:"1 phần".

"Quá ít". Doanh Thiên lắc đầu.

Nói tới, hiện tại đối với Doanh Thiên mà nói, có thể nhập hân pháp nhãn, chính là không nhiều, hắn muốn đồ vật, đương nhiên phải là đồ tốt, mà đồ hân thấy tốt, đương nhiên là cực kỳ trân quý.

Mà dạng kia trân quý đồ vật, muốn người khác đưa ra cho hắn, đúng thật là rất khó.

"4 phần". Doanh Thiên đưa ra 4 ngón tay tiếp tục hạ giá.

"Hai phần, không thể tăng thêm". Chủ nhân Thần Thú Phần giống như chém đinh chặt sắt nói ra.

Nhưng là, Doanh Thiên lúc đầu nói ra:"Nếu vậy, chúng ta cũng không còn gì để nói". Nói đoạn, Doanh Thiên quay người rồi đi.

Chủ nhân Thần Thú Phần cũng là im lặng, không có lên tiếng, cũng không có giữ lại.

Doanh Thiên đi rất nhanh, cơ hồ nháy mắt liền sắp đi ra khỏi tòa đại điện này.

"Ba phần". Đúng lúc này, Chủ nhân Thần Thú Phần lời nói vang lên sau lưng.

"Thành giao". Chỉ chờ có vậy, Doanh Thiên lập tức dừng bước, quay lại mỉm cười nói ra.

Nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng kia, lúc này chủ nhân Thần Thú Phần mới là cảm thấy không đúng, giống như bị lừa một dạng.

Nghĩ nghĩ một chút, hắn nói ra:"Xem ra, người không chỉ nhắm tới ta".

Nói đến đây, hẳn rồi cuộc minh bạch, vì sao Doanh Thiên lại có thể chấp nhận ba phần.

"Đương nhiên, ngoài kia có biết bao nhiêu kẻ giống người dạng này, có khuất nhục, không cam tâm, cũng có nuôi chí báo thù". Doanh Thiên dang tay cười nói: "Chỉ là bọn hần lực không chút nào đủ, hiện tại ta mang tới cơ hội, tin tưởng bọn hần so với người càng sáng suốt, nhất định sẽ bắt lấy cơ hội này".

Đúng là như thế, tại Thiên Địa bên ngoài kia, giống như chủ nhân Thần Thú Phần dạng này tồn tại còn rất nhiều, Doanh Thiên tin tưởng, mình sẽ còn kiếm được một khoản không nhỏ.

"Tốt, đã thỏa thuận, vậy người cũng nên giao đồ ra". Doanh Thiên thúc dục.

Nhưng là, lúc này chủ nhân Thần Thú Phần mới là nói một câu: "Không có dễ dàng như vậy, người phải đáp ứng ta một cái điều kiện".

"Ngô, điều kiện nha, ta muốn bốn phần". Doanh Thiên giống như phát tài cười cười nói ra.

"Không thành vấn đề". Chủ nhân Thần Thú Phần lập tức đồng ý.

Những tưởng chủ nhân Thần Thú Phần sẽ không đồng ý, nhưng là không ngờ, hẳn lại trực tiếp gật đầu như vậy. Sau đó từ trong hư không một cái túi bay tới chỗ Doanh Thiên.

Doanh Thiên đưa tay bắt lấy cái túi này, cũng không có xem xét bên trong đồ vật liền quay đầu rời đi.

"Người không nghe điều kiện sao".

"Ta đã biết". Doanh Thiên không có nhìn lại trực tiếp đi mất.

Tại thời điểm hẳn thân ảnh biến mất, chỉ có một câu buông lại: "Lão đầu, bảo trọng".

"..."

Đại diện lần nữa rơi vào hắc ám.

...

Lần nữa xuất hiện, Doanh Thiên chỗ đứng, chính là cái huyết trì kia.

Nhìn xuống dưới huyết trì một chút, Doanh Thiên mỉm cười nói ra: "Xem ra, cái này gia hóa, là rất cứng đầu nha".

Nói đoạn, Doanh Thiên trực tiếp bước xuống dưới huyết trì, tất nhiên chỉ là bước trên bề mặt mà thôi.

Nhưng là, thời điểm Doanh Thiên chân chạm mặt, dưới huyết trì này máu tươi như sôi trào lên một dạng, một cỗ cực kỳ khổng lồ lực lượng cuộn trào, giống như muốn bùng nổ một dạng.

Đúng lúc này, trên tấm bia kia toát ra quang mang, vô tận phù văn hiển hiện, đem dưới huyết trì máu tươi trấn áp xuống.

Doanh Thiên bước đến trước tấm bia kia, quan sát cái này bia một chút, nói ra: "Tâm huyết nha".

Nói đoạn, hẳn nhấc lên ngón tay của mình, đầu ngón tay hiện lên phù văn, sau đó giống như là một cái mũi dùi một dạng, chính là trực tiếp đâm xuyên lên bề mặt tấm bia một điểm.

Tại chỗ bị đâm xuyên kia, lập tức xuất hiện một cái lỗ, nhưng là cũng chỉ như vậy mà thôi, ngoài ra cũng không có cái gì phản ứng.

Doanh Thiên không chút nào nóng vội, tiếp tục ở trên tấm bia chọc thêm vài lần. Mỗi lần đều là ở một cái khác nhau vị trí.

Cho tới lần thứ 7, rồi cuộc lần này có phản ứng.

Tại bảy chỗ bị đâm thủng kia, giống như là 7 điểm yếu hại nhất một dạng, lập tức xuất hiện vết nứt đem bảy cái điểm này nối với nhau, sau đó giống như dây chuyền phản ứng, từ bảy cái lỗ kia chẳng chịt vết nứt xuất hiện, trong nháy mắt lan tỏa khắp mặt bia.

Lúc này, trôi nổi trong không trung vô số đạo văn pháp tắc trong nháy mắt cũng là đứt gãy vỡ vụn. Hóa thành từng cái điểm sang mà tiêu tán.

Rốt cuộc, tấm bia kia không còn gì chống đỡ, hoàn toàn sụp đổ.

Ngay lúc này, toàn bộ huyết trì. Không. Là toàn bộ cái này hang động ầm ầm rung chuyển, giống như là có cái gì quái vật to lớn từ bên dưới xông lên một dạng.

Quả đúng như thế, ngay lập tức, xung quanh huyết trì hoàn toàn sụp đổ. Một cái cực kỳ to lớn miệng đỏ như máu phá tan mặt đất mà lao lên.

Mà lại, toàn bộ huyết tri cùng Doanh Thiên đều là nó nhắm tới mục tiêu. Có thể nghĩ, nó đây là muốn đem huyết tri cùng Doanh Thiên một ngụm nuốt vào.

Doanh Thiên bật cười, thân ảnh đảo nhẹ một cái, một cước đá ra ngoài. Lập tức, cái kia miệng máu nhận cực lớn trùng kích mà bay sang một bên, âm âm va chạm vào hang động.

Mặc dù bị Doanh Thiên một cước đá bay, thế nhưng là nó vẫn kịp đem huyết tri toàn bộ nuốt vào.

Ngay lập tức, nó đứng dậy, đây là một cái mười phần to lớn quái vật, có lấy bốn chi, toàn thân bao phủ bởi huyết vụ, cho nên cũng không rõ ràng nó đến cùng là hình dạng gì.

Chưa có từ bỏ, nó lại há ra miệng máu ngậm tới, rất có quyết tâm muốn đem Doanh Thiên hoàn toàn ăn xuống.

"Xem ra, cần dạy dỗ ngươi một chút". Doanh Thiên lắc đầu cười nói.

Nói đoạn, hần hần liên tục xuất ra mười cước, toàn bộ đều rơi trên miệng của nó.

Nhận trùng kích mười cước này, chính là đem nó miệng máu đánh bay, chưa kể còn gãy ra vài cái răng lớn.

Va chạm đem một nửa sơn động chấn cho vỡ vụn, cái kia quái vật hoàn toàn bị đất đá lấp lên.

"Đau... Đau.... Đau.....".

Một cái kỳ quái tiếng nói vang lên.

Rất cuộc, một cái thân ảnh từ dưới đất đá phóng lên, đứng ra xa, duy trì cùng Doanh Thiên khoảng cách.

Lúc này, nó thân ảnh cũng không còn to lớn nữa, mà là hoàn toàn thu nhỏ lại. Huyết vụ cũng biến mất không thấy, để lộ ra nó chân diện mục.

Nó hiện tại bộ dáng, vậy mà lại là một con hắc cầu.

Đúng như thế, chính là một con hắc cầu, mà lại mà một con vô cùng kỳ quái hắc cầu.

Cái này hắc cầu thân hình gầy gò khô đét, có thể thấy được nó dưới da từng cái xương sườn. Mà lại lông lá của nó hoàn toàn sơ xác, chỗ có chỗ không tựa như bị ghê một dạng.

Ai nhìn tới, đều sẽ đoán, đây là một con bệnh cầu.

Doanh Thiên không có ngạc nhiên, hần chỉ mỉm cười đứng đó nhìn nó một chút mà thôi.

Không có ai ngờ tới, cái này gầy gò hắc cầu bỗng nhiên mở miệng nói tiếng người: "Nhân loại tiểu tử, ngươi là ai".

P/s: nói một chút về vấn đề những nhân vật sẽ xuất hiện trong truyện.

Mọi người ở đây hẳn là đều biết cái tên Đế Đạo Vô Song đúng không.

Ta rất thích bộ đó, rất hay, mà lại là tác việt.

Nhưng là, kết quả là lão tác bộ đó hần drop, để lại nỗi hận cho bao người.

Cay đắng, ta quyết định tự mình viết một bộ, chính là bộ này đây.

Thậm chí ban đầu, ta còn không biết làm thế nào để viết, rất cuộc, ta tìm tới hần, chính là lão tác Đế Đạo Vô Song, hỏi hần cách để đăng truyện. Sau đó ta biết cách.

Tiếp đến, ta bắt tay vào xây dựng nhân vật, một cái nhân vật bá đạo, sâu không lường được như 7 Dạ, Cổ Huyền Thiên. Dù sao ta rất thích thể loại này vì ta mới đọc trùng sinh không lâu. Trước đó toàn đọc kiểu main ăn hành mà đi lên, khá nhàm chán.

Mọi người biết đấy, một cái tiểu tử học văn 5 phẩy, không có kiến thức, muốn viết một bộ là khó như lên trời.

Sau đó, ta đi tìm, góp nhặt đủ loại ý tưởng, mỗi nơi một tí, sắp xếp chúng lại và Bùm. Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn ra đời.

Ta viết, chính là để giải trí, cho nên mọi người có thể cho rằng, đây là một bộ chấp vá cũng được.

Sau đó, ta nảy ra ý tưởng, sẽ đưa một số nhân vật mà ta yêu thích vào đây, nếu đã như vậy, liền để Cổ Huyền Thiên xuất hiện đi, coi như kỷ niệm Đế Đạo Vô Song.

Có Cổ Huyền Thiên, mà không có 7 bò, thì quả là thiếu sót, vì thế ta lồng ghép một chút chi tiết.

Ta cũng nói luôn, nhân vật sẽ xuất hiện còn nhiều, có thể mọi người đều biết, cũng có thể chưa.

Ta mong muốn, là xây dựng một cái thật to lớn thế giới, nơi mà những nhân vật ta yêu thích đều có thể xuất hiện.

Tất nhiên ta sẽ đối xử công bằng, không thiên vị ai, kể cả Doanh Thiên.

Cũng xin khẳng định, mỗi hồ ta đào, ta đều đã có đáp án để lấp, cho nên mọi người không cần lo lắng.

Nói đủ dài.

Ta công việc bận, mỗi ngày một chương, luôn mong mọi người ủng hộ. Cùng ta đi đến đoạn kết, mặc dù có lẽ còn rất lâu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Bệ thiên chi hoàng? tiểu cầu

Nghe được con kia hắc cầu hỏi tới. Doanh Thiên cũng chỉ là cười cười không đáp, mà là hỏi lại: "Bệnh cầu, nói nghe một chút, ngươi lại là ai".

Nghe đến "Bệnh cầu" hai chữ này, tựa hồ như là làm cho nó vô cùng tức giận, trên người chỗ lông sơ xác kia không khỏi dựng lên găm gù: "Cái gì bệnh cầu, ngươi mới là bệnh cầu. Bản Cầu Gia đi không đổi tên, ngồi không đổi họ Bệ Thiên Chi Hoàng".

Bệ Thiên Chi Hoàng. Nghe tới cái này oai phong danh tự, người ta liền sẽ nghĩ tới một loại vô địch thần thú. Thần uy vạn dặm, chấn nhiếp thiên hạ.

Nhưng là Bệ Thiên Chi Hoàng cái này danh tự, lại rơi ở trên thân một cái bệnh cầu, đảm bảo rằng nói ra liền sẽ không có ai tin. Sẽ cho rằng ngươi bị điên, hoặc là nói khoác.

Tất nhiên, Doanh Thiên bất quá chỉ là lắc đầu cười mà thôi: "Tốt một cái uy danh, chỉ là không biết nếu ném ngươi lên nôi, làm một cái nôi lấu chó, có hay không mỹ vị".

Nghe tới Doanh Thiên nói như vậy, lập tức để cho con bệnh cầu kia mơ hồ nghĩ thấy mùi lá mơ. Có chút không tự chủ được run rẩy lùi về sau một chút nói ra: "Cái gì, nhân loại, ngươi muốn làm gì, chứ có làm bậy,.... Nói cho ngươi, ta là Tiên Chung, cao quý vô song, đừng đại dốt đặc tội ta".

"Ngô, Tiên Chung nha, như vậy mùi vị nhất định lại càng mỹ vị đi". Doanh Thiên cười nói, chậm rãi bước tới, rất có tư thái muốn đem trước mắt con này bệnh cầu làm thịt.

Trông thấy Doanh Thiên bước tới, cái này bệnh cầu tựa hồ rất là sợ hãi, trên người nó lông lá không khỏi rung lên. Cấp tốc lùi lại phía sau: "Ngươi đừng có qua đây, nói cho ngươi biết, sau lưng ta có rất cường đại chống lưng".

Chỉ là, Doanh Thiên giống như không nghe thấy nó nói gì, cứ như vậy mà bước tới, vừa đi vừa kéo lên ống tay áo.

Rốt cuộc, cái kia bệnh cầu chính là bị ép tới chân tường, không có cách nào lùi lại tiếp, lúc này nó mới hét lên: "Hắn mẹ, muốn ăn lão tử, lão tử trước ăn ngươi".

Ngay sau đó, nó trên người bùng phát đi ra cuộn cuộn thánh uy, uy lực cực kỳ mạnh bạo, lúc này nó trên người mỗi một sợi lông sơ xác kia đều phun ra nuốt vào quang mang, trên người nó toát ra hơi thở cực kỳ cuồng bạo.

Tựa như một tôn viễn cổ cự thú ngủ say vừa mới thức tỉnh. Tựa như một tôn ác thú có thể hủy diệt hết thảy. Cuộn cuộn huyết vụ ẩn chứa đầy tà ác lực lượng lan tỏa, coi như Thần Vương chạm tới, trong nháy mắt sẽ bị đồng hóa, trở nên mất đi lý trí mà biến thành dã thú.

"Phanh"

Chỉ là, nó vừa vịn bầy ra tư thế, trong nháy mắt liền bị một cái tát đánh cho bay, sau đó chính là một trận bạo hành.

Doanh Thiên chính là liên tục dùng chân đá lên người nó, đem nó đánh cho thân tàn ma dại một dạng.

"Đau... đau, hắn mẹ tiểu tử ngươi".

"Ui da, ngươi chết không toàn thây".

"Lão tử muốn liều mạng với ngươi".

"Có ngon liền cho lão tử cắn một miếng".

"... "

"A.. A.. A, đại lão gia, ngươi tha cho ta, ta sai rồi a.. ".

Bị Doanh Thiên một trận bạo hành, cái này bệnh cầu ban đầu còn một chút cứng đầu, nhưng là về sau, cũng là phải ngoan ngoãn mà xin hàng.

"Thế nào, cái gì Bệ Thiên Chi Hoàng còn muốn oai phong". Doanh Thiên lúc này mới là dùng tay. Thu chân về.

Cái kia bệnh cầu lúc này đã là nằm dí một góc, trên người vốn dĩ sơ xác lại càng sơ xác hơn. Trên thân cũng là bầm tím một dạng.

Nó lúc này đã rất sợ hãi, sợ Doanh Thiên, phải biết, nó thân thể cường đại vô cùng, thế nhưng là, dưới Doanh Thiên một cái chân kia không có chút nào phòng ngự, hoàn toàn là nằm im chịu đòn.

"Không dám a, đại lão gia, tha ta một mạng a, ta sai rồi, không dám nữa". Cái kia bệnh cầu chưa có đứng lên, vẫn là nằm đó thì thảo.

Doanh Thiên lúc này mới là hài lòng một chút nói ra: "Nên là dạng này, tránh cho sau này ngươi không nghe lời".

"Không dám, đại lão gia bảo ta đi hướng tây, ta tuyệt không dám đi hướng đông".

"Còn không đứng lên, muốn giả bộ, có hay không tin lại ăn một trận". Doanh Thiên cười cười nói ra. Hắn vừa rồi ra tay, không nhẹ cũng không nặng. Lấy cái kia bệnh cầu bán lãnh, vẫn là có thể chịu đựng được.

Nghe vậy, cái kia bệnh cầu mới là giật mình vội vàng đứng dậy, bộ dáng mạnh khỏe hoạt bát, nào đâu còn cái kia uể oải sắp chết.

Lúc này, nó mới chậm rãi hỏi một câu: "Đại lão gia, vì sao ngươi biết ta ở dưới đó, lại còn giải cho ta phong ấn".

"Cái gì lão gia không đại lão gia, ta tuổi trẻ, gọi công tử". Doanh Thiên mặt không đổi sắc bình thản nói ra.

Nghe vậy, trong nội tâm con bệnh cầu kia không khỏi khinh bỉ một cái: "Hắn mẹ, ngươi còn trẻ, vậy ta liền sơ sinh".

Nhưng là ngay lập tức bắt gặp Doanh Thiên liếc tới, để cho nó không khỏi co rúm lại. Nói ra: "Vâng, công tử.... Không, là đại công tử".

"Tốt, bây giờ cho ngươi hai lựa chọn". Doanh Thiên nói ra: "Một là theo ta rồi đi, đương nhiên sau này mọi chuyện đều cần nghe lời ta một chút, hai là ta đem ngươi nhét về chỗ cũ".

Nghe vậy, cái này bệnh cầu không khỏi do dự một chút, nó huyết thống cao quý, tương lai thành tựu cực kỳ bất phàm, nó tâm cùng mắt đều cao hơn người, đương nhiên không có cam tâm đi theo một cái nhân loại.

Nhưng là thật lâu mới có thể thoát ra ngoài, nó đương nhiên không muốn bị nhét trở lại chỗ cũ. Nếu thật là như vậy, cũng không biết đến ngày tháng năm nào mới có thể lần nữa đi ra.

"Trước tiên chịu nhục". Nó nghĩ thầm như vậy rồi nói ra: "Đại công tử, ta đã nghĩ kỹ, sau này liền theo người hành tẩu".

Nó suy nghĩ, đương nhiên qua không nổi Doanh Thiên con mắt, nhưng là hắn cũng không coi đó là một chuyện gât đầu: "Tốt, cái gì Bệ Thiên Chi Hoàng đều là đồ bỏ, gọi ngươi Tiểu Cầu, để nhớ một chút".

Nói đoạn Doanh Thiên cũng không có để ý liền muốn rời đi.

Cái kia bệnh cầu cũng không khỏi do dự một chút, nó nhìn về phía sâu bên trong một chút, giống như là chờ đợi cái gì. Nhưng là thật lâu cũng không có cái gì động tĩnh.

Rất cuộc nó cũng là quay đầu chạy theo Doanh Thiên: "Cái gì Tiểu Cầu, chí ít cũng nên xưng là Tiên Cầu Gia đi".

....

Quay trở lại thâm cốc nơi Thanh Lộc Yêu Tộc chôn cất chư vị Yêu Hoàng kia.

Lúc này, ở trong thâm cốc tràn ngập một cái nặng nề không khí. Từ yếu kém tộc nhân lúc này, đều là đang run rẩy sợ hãi, cho đến trưởng lão cấp Yêu Vương cũng là đứng ngồi không yên.

Bên ngoài thâm cốc lúc này, chính là đang xảy ra một trận càn quét.

Bên ngoài tụ tập hơn trăm chiếc to lớn thần hạm, đến từ đủ các loại Yêu Tộc khác nhau như là Linh Tước, Nha Tộc, Ngưu Tộc,.... các loại.

Bọn hắn chính là đang càn quét bên ngoài thâm cốc những cái kia xác sống.

Về phần 100 tôn biến dị kia, chính là do hơn 300 vị Yêu Hoàng cùng một chỗ vây công. Tuy nhiên thật lâu vẫn chưa có tiêu diệt hết.

Cái này nguyên nhân, chính là vì trước đó bên trong thâm cốc hiển hóa ra dị tượng, kinh động tới rất nhiều thế lực.

Bọn hắn cho rằng có bảo vật xuất thế, cho nên muốn tới chiếm đoạt, nhưng là phát hiện bên ngoài thâm cốc vây mà tập trung nhiều như vậy xác sống, cho nên tạm thời liên hợp với nhau mà càn quét.

Về phần 100 tôn biến dị kia, thực lực đã viễn siêu Yêu Hoàng thường, cho nên bọn hắn mới là đi thỉnh chính mình tổ tiên tới giúp đỡ.

Mặc dù có hơn 300 tôn Yêu Hoàng cùng một chỗ vây công, vẫn như cũ không thể nào đem 100 tôn biến dị này giải quyết.

Cho nên bọn hắn tiếp tục đi mời thêm mấy vị tổ tiên xuất trần, trong chốc lát số lượng Yêu Hoàng kéo tới chính là đạt tới hơn 800 con số.

Bên ngoài chiến đấu, tất nhiên là dễ cho bên trong kinh sợ. Một khi bọn hắn đột phá bên ngoài vòng vây ập vào. Như vậy chỗ thần cốt kia cũng sẽ bị bọn hắn đoạt mất, coi như ở đây bọn hắn có hơn 500 vị Yêu Hoàng tổ tiên cũng khó lòng ngăn cản.

Bởi vì nếu cần thiết, bọn hắn sẽ đi mời càng nhiều Yêu Hoàng tới, làm không cần thận liên tất cả đều chết một chỗ ở đây.

"Làm sao bây giờ". Lộc Minh không khỏi đi đi lại lại một chút, hắn trong tâm lúc này cũng là lo lắng.

Lấy bên ngoài những thế lực kia thực lực, chắc chắn có thể đem 100 tôn biến dị kia giải quyết, chỉ là không biết nhanh hay chậm mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Muốn tiến vào

Thâm cốc bên ngoài, đã tụ tập lấy quá nhiều cường giả.

Chỗ này đội hình, nếu là không có Thần Đế cấp bậc ngăn cản, tuyệt đối có thể càn quét Thần Giới.

Dù sao, tại bên ngoài kia, mỗi một vị Yêu Hoàng cấp bậc, đều hà hùng chủ một phương, đều là đại nhân vật có thể gánh lên một phương trời đất.

Có lẽ cũng chỉ có Thần Thú Phần dạng này đặc thù địa phương, mới là có được như vậy số lượng lớn cường giả.

Trông thấy trên mặt chư vị lão tổ cùng đều lo lắng, lại là càng khiến cho đám tộc nhân yếu kém kia càng thêm sợ hãi.

Dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc đã xuống dốc quá nhiều, tại Yêu Giới bất quá miễn cưỡng xếp vào tam lưu thế lực, nếu như hôm nay lại ở đây tổn thất, như vậy liền khiến cho bọn hắn hoàn toàn mất đi tiếng nói, trở thành thấp kém nhất Yêu Tộc.

Yêu Giới cùng Thần Giới tình huống càng thêm khốc liệt, độ cạnh tranh càng thêm lớn, một cái yếu kém tam lưu thế lực như Thanh Lộc Yêu Tộc, hoàn toàn có thể bị tiêu diệt bất cứ lúc nào.

"Oanh, Oanh, Oanh".

Bên ngoài thâm cốc chấn động giao chiến càng ngày càng mạnh, chứng tỏ chiến đấu cũng là ác liệt cực kỳ. Muốn đi tới hồi kết.

"Làm sao đây". Lộc Minh càng là nóng ruột.

Lúc này, có mấy vị Yêu Hoàng bình tĩnh hơn một chút nói ra: "Không cần nóng vội, coi như chúng ta không bằng bọn hắn, thế nhưng là toàn diện khai chiến cũng để bọn hắn trả giá thảm trọng, chờ tình huống mà ứng đối".

Vị Yêu Hoàng này lời nói không khỏi có lý, dù sao bọn hắn ở đây chỉ ít có tới hơn 500 vị Yêu Hoàng cấp bậc.

Coi như bên ngoài các thế lực kia mời tới ngàn vị Yêu Hoàng cũng sẽ không dễ dàng khai chiến.

...

Lúc này, Lộc Thanh Nhan cũng rất vất vả mới có thể đem toàn bộ mộ phần của chư vị Yêu Đế tổ tiên hoàn thành chuyển dời, tất nhiên là có được Ảnh Phong cùng Chân Vũ giúp đỡ, nếu không lấy sức một mình nàng cũng không biết đến bao giờ.

Dù sao, đây hết thảy đều là Yêu Đế cấp bậc thi thể. Nàng một cái Hư Yêu, đi đào mộ không chết đã là may.

Mặc dù nói, hết thảy Yêu Đế đều đã đi Thú Thiên, nhưng là bọn hắn thân thể vẫn như cũ chôn tại đây.

Xong xuôi đầu đó, vị cuối cùng Yêu Đế kia mới là gật đầu nói ra:"Nha đầu, không tệ, người cái này nghị lực coi như tốt, có lẽ chúng ta thể hệ này phải nhờ cậy người".

Đối với Lộc Thanh Nhan mà nói, cái này Yêu Đế đối với nàng phi thường hài lòng, hắn có thể nhìn ra được, nàng tiềm năng cùng nghị lực đều rất tốt.

"Nếu như thấy nàng tốt như vậy, liền để nàng gánh các người một thể này trong trách nhiệm".

Doanh Thiên âm thanh nhàn nhạt vang lên, chỉ thấy hắn chậm rãi bước tới, không chút nào động tĩnh, theo sau hắn chính là Tiểu Cầu.

Cái này Tiểu Cầu vừa mới bước ra, nhìn thấy cái kia Yêu Đế không khỏi lắc đầu nói ra:"Một cái hươu già, thịt dai xương khô, ăn không chút nào ngon".

Vị kia Yêu Đế ban đầu còn lườm tới, nhưng là quan sát kỹ về sau, hắn trong lòng tương đối giật mình, đối với cái này bệnh cầu rất là kiêng kỵ, thậm chí còn tương đối sợ hãi. Giống như là sợ nó thật ăn mất mình. 8

Nó cái này lời nói, lập tức để Lộc Thanh Nhan giật mình, trước mặt nàng cái kia bệnh cầu mà lại mở miệng nói chuyện, hơn nữa còn là muốn ăn nàng tổ tiên.

"Công tử, người từ đâu kiếm tới một cái bệnh cầu, còn biết mở miệng nói tiếng người". Lộc Thanh Nhan bộ dáng có chút ngây thơ hỏi tới.

"Phi, người nói ai là bệnh cầu, người mới là bệnh cầu". Nghe thấy Lộc Thanh Nhan gọi mình là bệnh cầu, lập tức để cho Tiểu Cầu nổi giận quát lên:"Lại nói, người một con hươu còn có thể nói tiếng người, ta vì sao không thể".

Nghe Tiểu Cầu quát lên, không khỏi để cho Lộc Thanh Nhan có chút xấu hổ gãi đầu. Quả thật, nàng ở hình thái nhân tộc đã lâu, liền quên mất, chính bản thân nàng bản thể, chính là một con hươu.

Doanh Thiên cũng là cười cười, gạt lại Tiểu Cầu nói ra:"Nhanh một chút, còn phải trở về".

Nghe vậy, vị kia Yêu Đế cũng là gật đầu, hắn kéo Lộc Thanh Nhan tới nói ra:"Đi theo ta, tiếp nhận chúng ta lưu lại truyền thừa lực lượng".

Không cần nói cũng biết, hắn là quyết định, dốc toàn lực còn lại đi bồi dưỡng Lộc Thanh Nhan. Để cho nàng một cái thời đại này, có hi vọng thành Đế. Từ đó gánh vác Thanh Lộc Yêu Tộc.

"Ta sao, có được không". Lộc Thanh Nhan giờ phút này có chút do dự. Nàng tính cách nhút nhát, bỗng nhiên đề lên một cái nặng nề trách nhiệm, cũng là khiến cho nàng rụt rè.

"Đi thôi, cơ duyên của người tại đó". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Lời nói rất có mị lực kỳ lạ.

Lời hắn nói không khỏi để cho Lộc Thanh Nhan bỗng nhiên tràn đầy tự tin, nàng hít sâu một hơi, đi theo vị Yêu Đế kia tiến sâu vào bên trong, nơi có truyền thừa kia.

Nhìn nàng bóng lưng đi khuất. Tiểu Cầu mới là lên tiếng:"Cái này nha đầu, sau khi tiếp nhận truyền thừa, hắn là rất nữ vị a".

Nó trong miệng, chính là dải nhót chảy đầy, tựa hồ đối với Lộc Thanh Nhan rất thêm thương.

Nhưng là, bất ngờ Doanh Thiên ánh mắt liếc tới, nó cũng chỉ đành đem con thêm này nuốt về. Cho nó một ngàn lá gan nó cũng không dám, bởi vì nó biết, nếu như nó thật dám động thủ đem Lộc Thanh Nhan ăn xuống. Nó hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Hai người, dọn dẹp một chút, chờ nàng đi ra liền trở về". Doanh Thiên phân phó Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Hắn lần này đến Thần Thú Phần mục đích đã hoàn mỹ đạt được, tới tay Thể Phụng, lại đạt được giao dịch với chủ nhân Thần Thú Phần, lại còn thu được một cặp Tai Phúc Song Tinh, hiện tại lại thêm một cái Tiểu Cầu, khiến cho hắn hài lòng.

Ước chừng hai canh giờ sau đó, Lộc Thanh Nhan mới là đi ra, nàng cũng là đi ra một mình. Không thấy bóng dáng vị Yêu Đế kia.

Lúc này, Lộc Thanh Nhan trên tay cầm tới một cái đồ vật, đồ vật này hình dáng, chính là một khối ngọc như ý.

Khối ngọc như ý này, bên trên toát ra cực kỳ êm dịu quang mang, khiến cho người nhìn tới không khỏi cảm thấy thoải mái vô cùng.

Mặc dù cũng những món đồ vật nghịch thiên kia, là lộ ra có chút không bằng, nhưng là lại không có mấy người biết, đây chính là toàn bộ Yêu Đế của Thanh Lộc Yêu Tộc trước khi đi Thú Thiên để lại truyền thừa.

Cho nên, khối này ngọc như ý, giá trị vô song.

Mà lại, Lộc Thanh Nhan hiện tại trên thân cũng là xuất hiện biến hóa, loại này biến hóa cực kỳ khôn lường, nhưng lại rất bé nhỏ bé, không chút nào lộ ra ngoài. Cũng chỉ có Doanh Thiên là có thể rõ ràng, đối lại là người khác, chính là mơ tưởng phát hiện điều gì.

Hiển nhiên, nàng bản thân cũng đã tiếp nhận một bộ phận truyền thừa.

Nhìn thấy Lộc Thanh Nhan đi ra một mình, Tiểu Cửu không khỏi tò mò hỏi tới:"Nha đầu, cái kia hươu già đâu không thấy".

Nghe hỏi, Lộc Thanh Nhan cũng là chậm rãi đáp:"Lão tổ tiên nói, trách nhiệm đã hết, muốn đi Thú Thiên một chuyến".

"Ngô, Thú Thiên nha, ta cũng thật muốn đi một lần". Tiểu Cửu thì thảo nói ra.

Quả thật, nếu không phải là vì bị Doanh Thiên ép đi theo hắn, nó đã sớm đi Thú Thiên.

Nhắc đến Thú Thiên, Lộc Thanh Nhan không khỏi mơ hồ một chút, nàng cũng rất là thắc mắc hỏi Doanh Thiên:"Công tử, Thú Thiên rốt cuộc là nơi nào,lại là cái gì".

Doanh Thiên nhìn nàng một cái cười nhạt đáp lời:"Một cái lựa chọn mà thôi". Hắn trả lời tương đối ngắn gọn, cũng lại tối nghĩa, căn bản là khiến cho Lộc Thanh Nhan không hiểu gì.

Doanh Thiên cũng không có để ý nàng hiểu hay không, nói tiếp:"Tốt, mọi chuyện liền đã xong, trở về thôi".

Hắn lần này đối với Thần Thú Phần mục đích, có thể nói là hoàn mỹ đạt được, Thẻ Phương tới tay, đạt được giao dịch, lại thu được một cặp Tai Phúc Song Tinh. Có thể nói là thu hoạch không tệ.

Sau đó, 4 người 1 thú lập tức khởi hành trở về thâm cốc.

Lúc này, Lộc Thanh Nhan mới là chạy tới gần Tiểu Cửu hỏi tới:"Này, bệnh cầu.....".

"Bệnh mẹ ngươi, ngươi mới là bệnh, gọi một tiếng Cầu Gia". Lộc Thanh Nhan còn chưa có nói hết lời, liền đã bị Tiểu Cửu giận dữ quát lại. Nó phi thường ghét bị gọi là bệnh cầu.

"Được rồi, Cầu Đại Lão Gia... có được hay không". Lộc Thanh Nhan nhún vai cười cười nói ra.

"Coi như ngươi thức thời, nói đi". Tiểu Cửu lúc này mới có chút hài lòng nói ra.

"Ngươi đối với Thú Thiên hắn là biết rõ a".

"Đương nhiên, Bàn Cầu Gia không rõ, thiên hạ này còn có ai rõ hơn".

"Nếu vậy, có thể nói cho ta, Thú Thiên đến cùng là dạng gì sao".

"Không nói".

"Nói đi mà".

"Không nói".

"... "

....

Bên ngoài thâm cốc lúc này, tôn biến dị cuối cùng rốt cuộc ngã xuống, dưới sự vây công của hơn ngàn vị Yêu Hoàng, coi như 100 tôn biến dị có mạnh hơn, cũng sớm muộn sẽ bị diệt.

Địa hình nơi này cũng đã là bị đánh đến thiên băng địa liệt, dù sao dưới sự công kích của hơn ngàn vị Yêu Hoàng, cái này là hoàn toàn dễ hiểu.

Trước mắt thâm cốc đã là hoàn toàn mở ra, không có chút ngăn cản. Bọn hắn tùy thời có thể tiến vào thâm cốc, tranh đoạt báu vật.

Nhưng là lúc này cũng không có ai đi vào thâm cốc, dù sao cũng còn chưa biết bên trong thâm cốc có dạng gì bảo vật, hay là còn dạng gì nguy hiểm. Chưa biết rõ tình huống, bọn hắn cũng sẽ không tùy tiện tiến vào.

Cái này tình huống, duy trì đủ lâu.

Rốt cuộc một cái âm thanh hùng hậu vang lên.

Người lên tiếng, là một vị Yêu Hoàng, thuộc về Ngưu Tộc, hắn thân hình to lớn hơn mười trượng đứng trên thần hạm nói ra:"Chư vị, chúng ta đều là người đã chết, hôm nay coi như xuất thủ giúp đỡ một chút đám hậu bối, hiện tại trở ngại đã dẹp, vậy nên nói một chút làm sao chia bảo".

Nhắc tới chia bảo, chính là một cái vấn đề lớn, bất kỳ là ai, thế lực nào, đều sẽ muốn đem bảo vật độc chiếm, nhưng là nơi này nhiều thế lực như vậy, chia đồ tựa hồ khó khăn.

Một vị Yêu Hoàng khác cười lạnh lên tiếng:"Man Ngu Thần Hoàng, còn chưa biết bên trong thâm cốc này có cái gì bảo vật, đã tính tới chia đồ, có phải hay không quá sớm đi".

Vị này Yêu Hoàng, cũng là người đã chết, thuộc về Xà Tộc một cái Yêu Hoàng.

Được xưng là Man Ngu Thần Hoàng không khỏi cười lớn ha ha một tiếng nói ra:"Không sớm, tuyệt không sớm, ban này xuất hiện dị tượng, lấy mọi người ánh mắt đều rõ ràng, đây tuyệt đối là nghịch thiên bảo vật, nếu như không nói rõ ràng, đến lúc ấy xảy ra đại loạn, làm sao sắp xếp, chưa kể kinh động tới bên trong....".

Nhắc tới bên trong, ở đây hơn ngàn vị Yêu Hoàng cũng là e dè xuống.

Lời này của Man Ngu Thần Hoàng, tựa hồ rất có đạo lý, phải biết, một khi hơn ngàn vị Yêu Hoàng ở đây hỗn chiến, liền có thể để cho đám hậu bối toàn bộ thương vong, chưa kể nếu là kinh động tới vị tồn tại kia, bọn hắn e rằng đều phải chết hết ở chỗ này.

"Vậy Man Ngu Thần Hoàng cao kiến thế nào". Một cái khác Yêu Hoàng hỏi tới.

"Trước tiên nói rõ ràng, chúng ta ở đây đều đã chết, bảo vật lại nhiều cũng không để làm gì, đương nhiên là muốn để lại cho đám hậu bối". Man Ngu Thần Hoàng đồng dạng nói ra:"Nếu là bảo vật số lượng nhiều, vậy liền chia đều đi, nếu là số lượng ít một chút, liền để đám hậu bối tới tự mình tranh đoạt, ai đoạt được nhiều đều cần bản lãnh".

Nghe được Man Ngu Thần Hoàng lời nói, cũng là hợp lý, rốt cuộc chư vị Yêu Hoàng đều là gạt đầu đồng ý. Thế nhưng là trước mắt vẫn còn một bước nữa.

Ai sẽ thăm dò thâm cốc.

Bên ngoài thâm cốc có nhiều như vậy xác sống,ai biết được bên trong còn dạng gì hung hiểm. Ở đây ai cũng không nguyện ý đi thăm dò.

Rốt cuộc, vẫn là Man Ngu Thần Hoàng đứng ra:"Nếu là không có ai, vậy bản hoàng tự mình thử một chuyến".

P/s: Tránh dài dòng gây nhàm chán, ta sẽ đẩy nhanh Thần Giới map lên một chút, ước chừng khoảng 300 chương mới có thể đem toàn bộ Thần Giới đi hết, bao gồm bát đại vũ trụ.

Cũng sẽ đem mấy cái hồ nhỏ toàn bộ lấp, để tiến vào map mới, map chính, sân chơi chính.

Ước chừng 1500 chương có thể kết truyện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Không rút, vậy liền để mạng ở đây đi

Man Ngu Thần Hoàng xưng phong đi dò xét thâm cốc, cái này quyết đoán đúng thật là không nhỏ.

Dù sao bọn hắn ở đây đều đã chết qua một lần, vất vả lần nữa sống lại, cho nên càng thêm quý trọng chính mình mạng sống.

Cái này Man Ngu Thần Hoàng tự tin như vậy, cũng là có vốn liếng của nó. Bởi vì nó biết, nhìn toàn bộ Yêu Hoàng có mặt tại đây, nó chính là thuộc về top đầu cường giả.

Phải biết, cái này Man Ngu Thần Hoàng lúc còn sống, đã là Yêu Hoàng Tam Trọng Thiên đỉnh phong, nếu như không phải khô kiệt thọ nguyên, nó đều có cơ hội thành Đế.

Man Ngu Thần Hoàng, là thuộc về Ngu Tộc một chi Xích Dạ Thủy Ngu, cũng được xem như là đỉnh cấp Thần Thú. Lực lượng cực kỳ cường đại, coi như cùng cấp Long Tộc Long Hoàng cùng nó so đấu lực lượng cũng sẽ bị nó vật ngã.

Mà lại, hôm nay ở chỗ này, Long, Phụng các loại kia siêu cấp thần thú không tới, Man Ngu Thần Hoàng chính là vô địch.

Cẩn thận một chút, Man Ngu Thần Hoàng trên cánh tay nổi lên cuộn cuộn gân bắp, cánh tay ào ào bùng phát thần uy, sau đó nó đại thủ thò ra, trực tiếp hướng tới sơn cốc, muốn dò xét bên trong một chút.

Thế nhưng là, Man Ngu Thần Hoàng rất nhanh sắc mặt đại biến, cấp tốc thu tay về. Chỉ thấy trên cánh tay của hắn vậy mà lộ ra một vết cắt, bên trong đất cát chảy xuống, ánh mắt âm trầm nhìn tới thâm cốc.

Chỉ thấy từ bên trong thâm cốc đi ra một đám người. Đương nhiên là chư vị Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc.

Vừa rồi tình thế, bắt buộc bọn hắn phải xuất thủ. Bởi vì Man Ngưu Thần Hoàng lực lượng quá mức cường đại dò xét, một khi để nó cánh tay xâm nhập bên trong thâm cốc, chỉ tính dư uy cũng có thể đoạt mạng toàn bộ đám Thanh Lộc Yêu Tộc hậu bối.

Bên trong thâm cốc vậy mà có người, cái này tình huống tất nhiên để cho ở đây tất cả mọi người đều ngạc nhiên bất ngờ.

Dù sao bên ngoài thâm cốc ban đầu có nhiều như vậy xác sống, muốn xâm nhập là cực kỳ khó khăn.

"Thì ra là chư vị Thanh Lộc". Man Ngưu Thần Hoàng cười lạnh nói ra:"Ta nhớ được, các ngươi mộ phần cũng không phải ở chỗ này đi".

Man Ngưu Thần Hoàng câu hỏi, chính là đặt tới trọng tâm, dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc mộ phần cũng không phải cái gì bí mật, nhưng là bọn hắn hôm nay lại xuất hiện bên trong thâm cốc, vậy tất có bí.

Lúc này, vị Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc về mặt bình thân nói ra:"Chúng ta hôm nay, chính là chuyển mộ tới nơi này".

Nghe đến đây, ai nấy đều bừng tỉnh, tin đồn Thanh Lộc Yêu Tộc chuyển mộ đã sớm lan truyền, thế nhưng là cũng không có nhiều người tin, dù sao chuyển mộ cái này đều là vấn đề cực lớn.

Nhưng là lúc này, Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng đều có mặt tại đây, cái này liền chứng tỏ, lời đồn là thật.

"Ban nãy dị tượng hiển hiện, nhất định có bảo vật xuất thế, mà lại chư vị Thanh Lộc Yêu Hoàng lại ở đây sớm, không khỏi quá trùng hợp đi".

Lúc này, một cái yêu mị thanh âm vang lên, chỉ thấy từ bên kia đi ra một cái cực kỳ xinh đẹp nữ tử, nàng xinh đẹp, chính là hút hồn để hình dung, bất kỳ cái gì nam nhân, một khi thấy nàng, liền sẽ bị mê hoặc một dạng.

Đặc biệt là, sau lưng nàng này vậy mà phe phẩy chín cái đuôi cáo, nhìn tới càng thêm mị hoặc. Rõ ràng, là thuộc về Cửu Vĩ Hồ Ly một chi.

Nhìn lên nữ tử này, vị kia Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc lạnh nhạt nói ra:"Ân Ly Diệu Hoàng nói đùa, bọn ta nơi này cũng không có cái gì bảo vật, chỉ là chọn một chút địa lý tốt, đem thân mình chôn xuống mà thôi".

Nghe vậy, Ân Ly Diệu Hoàng không khỏi bật cười che miệng kiêu diễm nói ra:"Các ngươi nói đến dễ nghe nha, ở đây bao nhiêu con mắt, lại có ai có thể nhìn nhầm đâu".

"Mặc kệ tin hay không tin, vẫn là xin mời chư vị đi về cho, không nên quên, đây là luật, làm trái cũng không biết, sẽ xảy ra cái gì hậu quả đâu". Vị kia Thanh Lộc Yêu Tộc cực kỳ bình thân nói ra.

Nghe đến luật, cũng là làm cho những cái đến từ Yêu Tộc khác Yêu Hoàng đều kiêng dè một chút.

Ở Thần Thú Phần, tấn công người khác mộ phần, chính là tội kỵ, hậu quả rất khó lường, rất ít người có thể chịu được.

Cho nên, giờ phút này, cũng không có ai dám lơ đãng.

"Khanh khách".

Nhưng là, một cái tiếng cười quái dị vang lên, cái này tiếng cười cực kỳ âm tà, tựa như từ dưới Cửu U bóng ma một dạng.

Nhìn tới, chỉ thấy đó là một cái mặc áo bào đen người. Hắn toàn thân che kín dưới tấm áo bào đen cũ nát kia, cũng không có ai biết hắn hình dạng thế nào.

"Là Âm Chu Tộc Yêu Hoàng". Có người nhận ra vị này nói ra.

Vị này Âm Chu Tộc Yêu Hoàng tiếng cười khanh khách vang lên, sau đó nói ra:"Ở đây cũng không ai cần diễn kịch, chư vị Thanh Lộc, các ngươi tốt nhất nên đem ra bảo vật chia đều cho mọi người là tốt nhất".

Âm Chu Tộc Yêu Hoàng trực tiếp mở miệng muốn chia bảo, cái này đích thật là đánh trúng tâm người ở đây, dù sao bọn hắn mục đích đến đây, chính là bảo vật.

Ngay lập tức, xung quanh chính là nhao nhao lên.

"Phải, Thanh Lộc Yêu Tộc muốn độc chiếm bảo vật, cái này không khỏi quá mức đi, dù sao cũng nên chia ra một chút".

"Đúng vậy, bảo vật tại Thần Thú Phần đều là của chung, các ngươi cũng không thể độc chiếm".

"Nên là dạng này".

Bọn hắn mỗi người mở miệng, đều giống như thiên kinh nghể địa, đều cho rằng hắn là hiển nhiên như vậy.

Dù sao bọn hấn người đông thế mạnh, chính là muốn dựa vào điểm này đi ép Thanh Lộc Yêu Tộc giao ra bảo vật.

Nhưng là, vị Thanh Lộc Yêu Hoàng kia không khỏi cười lạnh một chút nói ra."Các ngươi nghĩ đến tốt, bảo vật không có, muốn lấy liền chính mình đi vào đi".

Lời này nói ra, chính là muốn khiêu chiến một dạng, cái này tựa hồ có chút bá đạo.

Kỳ thật, Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng tại đây cũng biết, bọn hấn muốn đoạt đồ, dùng lời nói căn bản không có tác dụng, vì thế mới là trực tiếp khiêu chiến.

Bị khiêu chiến như vậy, nhưng là ở đây cũng không có ai đi lỗ mãng, bọn hấn rất muốn đoạt đồ vật, nhưng là không dám đi công, dù sao đây cũng là trái với luật lệ.

"Cần gì chứ". Lúc này, Âm Chu Tộc cái kia Yêu Hoàng không khỏi cười lạnh nói ra."Theo ta biết, những năm gần đây Thanh Lộc Yêu Tộc tình huống rất khó khăn nha".

Hắn lời này nói ra, chính là mang theo uy hiếp hàm ý. Lập tức để cho người khác hiểu được. Trong lòng đều là cười lạnh.

Nghe vậy, Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng sắc mặt đều trầm xuống. Bởi vì những cái kia thế lực không dám đem bọn hấn cảm xuống, nhưng là trực tiếp lấy toàn bộ Thanh Lộc Yêu Tộc ra uy hiếp.

Dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc hiện tại không có Yêu Hoàng tọa trấn, bọn hấn muốn diệt, chính là dễ như trở bàn tay. Ở đây rất nhiều thế lực đều có khả năng này.

Bọn hấn vì bảo vật, tuyệt đối có thể làm ra sự tình.

Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng cũng cảm thấy cực kỳ khó chịu, nhưng là tại dưới chủng tộc tồn vong, bọn hấn cũng phải cẩn thận suy nghĩ.

"Thế nào, chư vị Thanh Lộc, có hay không nên suy nghĩ một chút, đem bảo vật ra cho mọi người cùng xem đâu". Âm Chu Tộc Yêu Hoàng cười lạnh nói ra.

Lúc này, Thanh Lộc Yêu Tộc mấy vị Yêu Hoàng chính là còn chưa biết nên như thế nào làm. Bỗng nhiên vị kia lớn tuổi nhất Yêu Hoàng nét mặt giãn ra, nhìn về hướng bên ngoài.

"Ở đâu tới nhiều như vậy sâu kiến, làm ồn ào, là muốn chết sao".

Một cái hơi thở thanh âm vang lên, tràn đầy uể oải.

Cái này thanh âm mặc dù bình thường, nhưng là rơi đến tai những người ở đây đều cực kỳ chói tai.

Nhìn một chút, ở đây mỗi cái thế lực, đều tại Yêu Giới có được không ít uy danh, chưa kể ở đây tụ tập chỉ ít hơn ngàn vị Yêu Hoàng. Mà Yêu Hoàng, lại có kẻ nào yếu sao.

Thế nhưng là một câu nói, đem bọn hấn trở thành sâu kiến, đây rõ ràng là sỉ nhục.

Lập tức ánh mắt bọn hấn tập trung lại, chỉ thấy tại bên trên vách ngăn, tại một chỗ nhô ra vách đá, không biết từ bao giờ xuất hiện mấy người, đó là 4 người cùng một con bệnh cầu.

Chính là mấy người Doanh Thiên.

Nhìn trước mắt cái này đám đông, Doanh Thiên trong lòng đã là không vui, dù sao nơi này là chỗ Tiểu Côn an nghỉ, bây giờ có người tới quấy rầy, đó chính là tội chết.

Nhìn thấy Doanh Thiên, bọn hấn đều là ngạc nhiên, bởi vì bọn hấn đều nhìn ra, Doanh Thiên chính là nhân tộc, về phần tu vi, mặc dù không rõ, nhưng là có thể tại nội khu đi lại, chỉ ít đều có Thần Hoàng thực lực.

Nhưng là một cái nhân loại Thần Hoàng xuất hiện tại Thần Thú Phần, chính là quái lạ mười phần.

Dù sao nếu là Yêu Tộc Yêu Hoàng, thì đó chính là điều bình thường, nhưng một cái nhân tộc, lại lộ ra mười phần kỳ quái.

"Nhân tộc kia, ngươi là ai, vì sao tới đây". Man Ngu Thần Hoàng giọng nói hùng hậu hơi tới, mang theo cuộn cuộn sóng xung kích áp tới.

Nhưng là mặc kệ hấn sóng xung kích mạnh đến đâu, Doanh Thiên vẫn là bình thản vô cùng, tựa như không có nhận cái gì trùng kích, bao gồm cả phía sau hấn mấy người.

Nói đến, Lộc Thanh Nhan sau khi tiếp nhận truyền thừa, tâm cảnh đã biến hóa rất nhiều, đối mặt hơn ngàn vị Yêu Hoàng ở đây vẫn là bình tĩnh vô cùng.

Nhưng là hai người Chân Vũ cùng Ảnh Phong lại khác, bọn hấn bất quá là thuộc về Thông Thần Cảnh phạm nhân, liền Thần cũng chưa phải, nhưng là

nét mặt kiên nghị chưa từng có sợ hãi, vô cùng bình tĩnh.

Cái này có thể nói, bọn hán tâm canh, chính là xa xa vượt qua người thường. Doanh Thiên cũng là nhìn trúng điểm này. Cho nên mới thu lấy bọn hán.

Nhìn thấy Doanh Thiên không chút nào nao núng, Man Ngưu Thần Hoàng âm thầm giật mình suy đoán:"Trước mặt nhân tộc này, chỉ ít cùng ta có được thực lực".

Hán cái này đánh giá, đã là khiêm tốn, chỉ là hán không có nói ra mà thôi.

Nhưng là, cái này nhân tộc, lại mạnh cỡ nào, đối diện như thế này hơn ngàn vị Yêu Hoàng trận thế, chỉ sợ cũng phải quay đầu mà bỏ chạy.

"Ta là ai, các ngươi không cần biết, cũng không có tư cách biết". Doanh Thiên mặt lạnh nhạt không biểu tình nói ra:"Chỉ cần biết, nơi này không phải các ngươi dám a miêu a cầu nên tới, nhanh nhanh một chút rút đi, chớ làm ta nóng mắt".

Doanh Thiên lời này, đã đầy đủ nhân từ, hán tôn trong sinh mệnh, cho nên mặc dù bọn hán mắc phải trọng tội. Vẫn là mở ra con đường cho bọn hán thoát đi.

Nhưng là, đến tai những cái kia Yêu Tộc thế lực, nào có như vậy nhân từ. Đây rõ ràng là trần trụi nhục nhã bọn hán Yêu Tộc, đây là coi thường bọn hán Yêu Tộc.

Ở đây mỗi một cái, đều được xưng là Thần Thú, nhưng là rơi đến trên miệng Doanh Thiên, lại biến thành sâu kiến, cùng a miêu a cầu một dạng.

"Đừng đừng, thả cái gì thả, nhiều như vậy thức ăn, thả đi chính là quá lãng phí". Lúc này, ở bên cạnh Doanh Thiên, Tiểu Cầu con mắt sáng rực, rai rớt chảy ròng ròng.

Tất nhiên nó nhìn tới, chính là đám người còn sống ở trên thần hạm kia, về phần những cái này Yêu Hoàng. Đều là người chết, thân thể bùn đất, căn bản ăn không được.

"Nhân loại, ngươi cho rằng ngươi là Thần Quân, hay là Thần Đế, cũng muốn để cho bọn ta rút, không khỏi quá để ý chính mình đi". Âm Chu Tộc cái kia Yêu Hoàng âm trầm nói ra.

"Đúng vậy, một cái nhân loại hạ đẳng, dám xỉ nhục chúng ta Yêu Tộc, chính là muốn chết".

"... "

Hiển nhiên Doanh Thiên lời nói, chính là đem bọn hán toàn bộ đều chọc giận.

"Thanh Lộc Tộc, các ngươi cùng nhân loại này cấu kết, là muốn phản bội Yêu Tộc sao". Lập tức, Man Ngưu Thần Hoàng đồng dạng nói ra, đem cái này phản bội Yêu Tộc mũ chụp lên đầu Thanh Lộc Yêu Tộc.

Chỉ là, Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc còn chưa biết nên nói cái gì, liền đã bị Doanh Thiên cắt ngang.

"Bớt nói nhảm, cơ hội đã cho". Doanh Thiên lạnh nhạt nói:"Không rút, vậy liền để mạng ở đây đi".

Hán câu nói này, đã là quyết định những cái kia Yêu Tộc vận mệnh, chỉ là không có mấy người có thể rõ ràng mà thôi.

"Khẩu khí thật lớn, xem ra, ngươi là muốn chết nhanh một chút". Man Ngưu Thần Hoàng âm trầm nói ra.

Doanh Thiên cũng không có để ý Man Ngưu Thần Hoàng lời nói, hán quay sang nói với Tiểu Cầu:"Đói?, liền ăn cho no đi".

Nghe vậy, Tiểu Cầu con mắt sáng rực vui mừng nói ra:"Thật có thể ăn".

"Có thể". Doanh Thiên gật đầu nói ra:"Bất quá, đã ăn, liền ăn cho sạch sẽ, không được để bừa bộn".

"Ta hiểu được". Tiểu Cầu hưng phấn đáp.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Thú chiến

Đạt được Doanh Thiên cho phép, Tiểu Cầu trong lòng vui mừng khôn xiết.

Quả thật, trước mắt nhiều như vậy thức ăn ngon, thử hỏi làm sao nó không thèm thưởng đầu.

Dù sao nó bị phong ấn thời gian quá lâu, chính là đói đến cồn cào.

"Chỉ ít, đều là Thần Thú dòng dõi, hi vọng mùi vị không tệ đi". Tiểu Cầu thì thảo nói ra.

Nghe được Doanh Thiên cùng Tiểu Cầu đối thoại. Lập tức để cho ở đây Yêu Tộc đều cảm thấy giận dữ.

Từ khi nào bọn hắn bị coi thường như vậy. Ở đây mỗi một cái Yêu Tộc, đều là Thần Thú dòng dõi, chưa kể cường giả nhiều vô số, Yêu Hoàng hơn ngàn tôn, Yêu Tôn, Yêu Vương cũng nhiều không kể xiết, chính là một cái khủng bố đội hình.

Nếu như Doanh Thiên là một tôn Thần Đế, có lẽ bọn hắn còn phải xin lui, nhưng bất quá, hắn chỉ là một cái Nhân Tộc, cùng một con bệnh cẩu, lại cũng dám lớn lối muốn ăn bọn hắn.

Lúc này, một cái thuộc về Khuyển Tộc Yêu Hoàng cất lời lên nói:"Tiểu bối kia, ngươi cũng là Yêu Tộc, nể tình ngươi thuộc về Khuyển Tộc, mau mau nhận lỗi lui đi".

Hắn lời này, chính là muốn để cho Tiểu Cầu rút lui. Dù sao, bọn hắn giống nhau đều là Khuyển.

Người khác nghe, thì là tràn đầy tình nghĩa đồng loại. Nhưng là vào tai Tiểu Cầu, lại giống như khó nghe vô cùng.

"Phi phi, Cái gì Khuyển không Khuyển". Tiểu Cầu không khỏi giận quát:"Bản Cầu Gia huyết mạch cao quý, hắn mẹ các ngươi mấy cái này Cầu tạp chủng cũng muốn cùng bản Cầu Gia hô đồng loại, không khỏi quá mơ mộng đi".

Tiểu Cầu lời này, chính là không chút nào để mặt mũi, phách lối không tương, lập tức để cho cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng nét mặt cứng đờ. Ngay cả những cái khác Khuyển Tộc cũng là cảm giận nhao nhao quát lên.

"Chúng ta Khuyển Tộc không có nó loại này".

"Đúng vậy, cùng nhân loại cấu kết, chính là phản bội Khuyển Tộc, cũng phản bội Yêu Tộc".

"Nên thanh lý môn hộ".

".. "

Hàng loạt thanh âm vang lên, chính là muốn đem Tiểu Cầu bắt giết, không cần nương tay.

"Tốt, Tốt, để cho bản hoàng tự mình tới giúp Khuyển Tộc rửa nhục". Cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng lạnh lẽo nói ra, hắn đây là bị chọc giận.

Cái này cũng không lạ, dù sao chính mình có lòng tốt, muốn cứu hắn một mạng, nhưng là lại bị nói như vậy, đổi lại là ai cũng sẽ nổi giận mà thôi.

"Một con cẩu tạp chủng, có thể làm nên cái gì, tới liền tới". Tiểu Cầu đứng trên hai chân sau, một chân trước vẩy vẩy, lộ ra cực kỳ quái đản.

"Chết".

Cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng quát lên một câu, sau đó vung lên một tay hóa trào, sắc bén thần nhận bay ra, lập tức muốn đem Doanh Thiên cùng Tiểu Cầu một chỗ đánh giết.

Thần nhận này, ẩn chứa kinh khủng Yêu Hoàng lực lượng, sắc bén vô cùng, tuyệt đối có thể cắt xẻ thiên hà, chia đôi thiên địa.

Đối mặt dạng này thần nhận, Tiểu Cầu chính là cực kỳ khinh thường, cũng không thèm đón đỡ, mà là nhảy lên, há rộng miệng của mình. Giống như là muốn đem thần nhận nuốt vào một dạng.

Tất nhiên, trong mắt những kẻ khác, chính là ngu xuẩn đến cực độ, một cái bệnh cẩu, có thể cường đại đến nơi nào, bị cái kia thần nhận đánh trúng, tuyệt đối là sẽ bị xẻ ra thành từng mảnh.

Nhưng là kế tiếp một màn, liền để cho bọn hắn giật mình.

Tiểu Cầu vậy mà thật đem cái kia thần nhận hoàn toàn nuốt xuống, lại vẫn như cũ lơ lửng tại đó, hoàn toàn không chút nào tổn hại.

"Cái này, Nó chỉ ít có Yêu Hoàng thực lực". Lập tức có người nhận ra.

Ban đầu, ai cũng nghĩ nó bất quá là một cái bệnh cẩu mà thôi, không có cường đại đến đâu, nhưng là nó có thể nuốt xuống một vị Yêu Hoàng khác công kích mà bình an vô sự. Vậy liền có thể suy đoán, nó hẳn là có Yêu Hoàng chiến lực.

Đổi lại là Yêu Hoàng khác, cũng không dám tùy tiện ăn xuống như vậy.

Vị kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng cũng là hơi bất ngờ một chút, nhưng là rất nhanh bình tĩnh lại ứng phó, hắn dù sao cũng là Yêu Hoàng, đều có trăm vạn

năm chinh chiến, tất nhiên không thể coi thường.

Lập tức, cái này Khuyển Tộc Yêu Hoàng trên thân bốc lên cuộn cuộn thần lực. Thần lực như sóng xô ào ào tràn ra ngoài, khí thế đẩy lên đến cực hạn.

Một khi ước lượng được đối thủ thực lực, vậy liền dốc toàn lực mà tấn công.

Một cái Thần Khuyển hư ảnh hiển hiện trên bầu trời, thân uy nặng nề chấn nhiếp càn khôn, rất có uy thế thôn thiên nạp địa.

"Hao Thiên Khuyển huyết mạch nha". Có một vị Yêu Hoàng tộc khác không khỏi gật gù. Không chỉ vậy, ở đây bất kỳ cái nào Yêu Hoàng đều phải kiêng kỵ ba phần.

Đối mặt như vậy uy thế, Tiểu Cầu bất quá là khinh thường mà nói: "Một cái cầu tạp chủng huyết mạch mỏng manh, cũng dám xưng Hao Thiên Khuyển, liền coi như ngươi có là Hạo Thiên Khuyển (Hạo và Hạo khác nhau nhé:v), hôm nay cũng thành lão tử mồi nhậu".

"Để xem, ngươi lớn lối đến chừng nào". Cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng quát lạnh.

Lập tức hư ảnh Thần Khuyển nhấc lên cái chân, ngưng thực không gì sánh được, một chân dẫm xuống.

Cái kia ngàn dặm một chân nặng nề vô cùng, ẩn chứa cực kỳ cường đại lực lượng, dẫm ép đến không gian phá toái, Thiên Địa quy tắc gãy vụn.

"Trò mèo". Tiểu Cầu khinh thường nói ra.

Sau đó nó thân hình lập tức động, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Cho đến lúc thấy lại, Tiểu Cầu đã là xuất hiện ở một cái khác phương vị.

Không đúng, chính là có mặt ở khắp nơi.

Lúc này đây, trong những người kia con mắt, chính là xuất hiện hàng ngàn, hàng vạn cái Tiểu Cầu. Mỗi một cái chiếm giữ một cái không gian vị trí, trong nháy mắt thiết lập thành một cái đại trận pháp.

Cái này trận pháp, trong nháy mắt bao trùm lên vị kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng, đem hắc khóa chặt lại, làm cho cái kia chân lớn không cách nào lại hạ thêm xuống.

"Cái này, gọi là Sát Cầu Trận, chính là chuyên môn đem các ngươi dạng này cầu tạp chủng trừng trị". Tiểu Cầu không khỏi cười lớn nói ra.

Lúc này, cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng cũng không khỏi vì đó mà kinh hãi, nó làm sao cũng không ngờ, tùy tiện một cái trận pháp nháy mắt thi triển cũng có thể đem nó khóa lại.

Cái này khóa lại cũng không phải bình thường khóa. Chính là đem nó thân thể, kinh mạch, thần lực cùng linh hồn toàn bộ bị khóa lại.

Cũng khiến cho nó không cách nào vận dụng tiếp lực lượng.

Giờ phút này cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng mới là nhận ra một cái sự thật: "Chênh lệch quá lớn".

Đúng vậy, nếu cùng cảnh giới, một cái trận pháp tuyệt đối không thể đem nó dễ dàng khóa lại như vậy, chỉ có thực lực chênh lệch cực lớn, mới có thể làm như vậy.

Nói như vậy, trước mắt cái này bệnh cầu, tu vi e rằng là đã đạt tới.....

Nghĩ tới đây, vị này Khuyển Tộc Yêu Hoàng không khỏi run lên.

Một cỗ lạnh toát khí lưu từ sống lưng nó xông lên sau gáy, trong nháy mắt, từ vong hàng lâm.

Một cái miệng lớn đầy răng sắc nhọn cắn tới, đem cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng gáy cắn đứt, đồng thời cũng đem nó đầu lâu cắn rơi ra, trong nháy mắt cắt đứt nó cùng Thần Thú Phần liên kết.

Không có liên kết cùng Thần Thú Phần, cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng là triệt để chết đi, hóa thành một nắm đất vàng mà tan rã.

Tại đó cách xa không biết bao nhiêu ức vạn dặm, tại dưới một cái mộ phần, vị kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng chân thân cũng là tan thành tro bụi. Từ nay hoàn toàn chết đi.

Cái này một màn, quá nhanh, nhanh đến mức không có ai kịp phản ứng.

Một cái cực kỳ cường đại Khuyển Tộc Yêu Hoàng, liền chưa có làm gì, đã oan uổng chết đi. Cái này không khỏi khiến người ta không tin vào mắt mình.

"Là Yêu Đế". Man Ngưu Thần Hoàng giờ phút này mới là giật mình nói ra.

Cũng không cần Man Ngưu Thần Hoàng nhắc nhở, ở đây bất kỳ cái nào Yêu Hoàng lúc này cũng đều nhận ra, cảm thấy không ổn.

Nếu trước mắt cái này bệnh cầu, thật sự đạt tới Yêu Đế cảnh giới, vậy bọn hắn hôm nay phiền toái lớn.

Tại Đế Cảnh trước mặt, coi như lại tới gấp mười lần Yêu Hoàng, cũng như cũ không làm nên cái gì trò trống.

Hoàng Cảnh cùng Đế Cảnh, chênh lệch chỉ một bước, nhưng là cách nhau một trời một vực, không có cách nào có thể bù đắp.

"Chạy? ". Man Ngưu Thần Hoàng, Âm Chu Tộc Yêu Hoàng, Ân Ly Diệu Hoàng cùng tất cả Yêu Hoàng ở đây trong đầu đều nảy ra một cái này ý nghĩ.

Bởi vì bọn hắn biết, đối diện Yêu Đế cấp bậc, bọn hắn căn bản không có chút nào hi vọng chiến thắng.

Lập tức, bọn hắn thân mình chuyển động, lấy nhanh nhất thủ đoạn muốn rời đi, lúc này coi như là những cái kia hậu bối bọn hắn cũng không quản tới, dù sao chính mình mạng sống mới là quan trọng.

Nhưng là, bọn hắn lại nhanh, cũng không nhanh bằng Doanh Thiên, hắn cười cười nói ra:"Hiện tại mới chạy, đã muộn".

Một tay úp xuống, toàn bộ vùng này Thiên Địa không gian biến đổi, hình thành một cái lồng giam không gian khổng lồ, ngăn cản hoàn toàn những cái kia muốn chạy trốn.

Tại dưới lồng giam không gian này, mặc kệ bọn hắn triển ra cái gì thủ đoạn, mãnh liệt công kích, nhảy qua không gian,...v.... v... Đều là không làm nên trò trống gì, dưới sự giam cầm, hoàn toàn là vô dụng.

"Ta chuẩn bị đại khai sát giới". Tiểu Cầu bộ dáng vô si hèn hạ nói ra.

Lập tức, nó thân hình biến đổi, trong chớp lát hóa thành một cái quái vật to lớn vạn dặm, toàn thân huyết vụ cùng hắc vụ nồng nặc che kín, hoàn toàn nhìn không rõ nó bản thể.

"Không tốt". Man Ngưu Thần Hoàng da đầu tê dại, bởi vì lấy nó dạng này tu vi, lấy nó dạng này Thần Thú, dưới cái kia khí tức của Tiểu Cầu chính là run rẩy sợ hãi vô cùng.

Nó cổ sợ hãi này, chính là đến từ huyết mạch sợ hãi, giống như là từ tổ tiên lạc ấn xuống một dạng.

Nhưng là, nó dù sao cũng là một cái cường đại Yêu Hoàng, coi như chạy không thoát, đánh không lại, nó cũng cần phải liều chết, tuyệt không thể đứng im chịu chết.

Trong nháy mắt, nó lập tức hiện hóa ra bản thể, biến thành một đầu vạn dặm to lớn Thần Ngưu, hai sừng to lớn nặng nề, sức lực vô biên.

Lấy đà một chút, nó chính là ầm ầm lao tới, muốn cùng cái kia Tiểu Cầu húc lấy.

Trên đôi sừng trâu kia hiện hóa từng đạo thần văn kỳ lạ, ẩn chứa cực kỳ khủng bố lực lượng, nó đôi sừng cái này chính là bản mệnh binh khí, cũng là bản mệnh bảo vật. Uy lực tuyệt đối có thể hủy thiên diệt địa.

Nhưng là, Tiểu Cầu cũng không có nhìn một chút, nhấc lên một chân tát xuống, đem Man Ngưu Thần Hoàng đánh bay xa hơn mười vạn dặm, xô đổ không biết bao nhiêu đại địa núi cao.

Một kích này, trực tiếp để Man Ngưu Thần Hoàng trọng thương, nó hoảng sợ vô cùng. Lấy hết trấn tĩnh mà hét lớn:"Chạy không thoát, tất cả cùng hắn liều mạng, còn có một tia mong manh hi vọng".

Cái này kêu gọi, đích thật là có tác dụng.

Nguyên bản những cái kia Yêu Hoàng còn đang tìm cách chạy trốn, giờ phút này cũng là dừng lại, bởi vì bọn hắn biết, trốn không thoát.

Bây giờ chỉ còn cách liều mạng mà thôi, nếu là may mắn, vậy mới có thể có hi vọng sống sót.

"Ngao..." "Gao".... "Ô ô ô..." "... "

Lập tức, từng tiếng Thần Thú kêu rống vang trời, sau đó, từng cái từng cái cực kỳ to lớn thân ảnh Thần Thú chen chúc nhau mà xuất hiện, chớp mắt hơn ngàn tôn hiện thân. Mỗi một cái đều có vạn dặm to lớn.

Hiển nhiên, tất cả những cái Yêu Hoàng kia, đều là bày ra chân thân, muốn cùng nhau quyết chiến.

Toàn bộ Thiên Địa, thú tức ngập trời, Thần uy quét ngang trời đất, không gian chập trùng như sóng, cũng may Doanh Thiên đem khu vực này khóa lại, nếu không dưới cổ khí tức này cũng đủ làm không gian sụp đổ.

"Một đám hạ đẳng mà thôi". Tiểu Cầu không chút nào để ý, cười lạnh khinh thường nói ra.

Sau đó, nó thân hình chồm tới, chính là xông thẳng tới đám kia Thần Thú.

Giống như là Hồ xông bầy Gà một dạng, mặc kệ những cái kia Yêu Hoàng là dạng gì Thần Thú, đều bị Tiểu Cầu đánh cho tan tác.

Tiểu Cầu mỗi một chân nhấc lên đập xuống, mỗi một vuốt vung ra, hay là mỗi cắn một cái, đều sẽ có một tôn lại một tôn Thần Thú bỏ mạng. Thân hình to lớn ầm ầm ngã xuống, sau đó hóa thành cát bụi. Bọn hắn chân thân tại mộ phần cũng là tiêu tán, từ nay hoàn toàn biến mất trên thế gian.

Cái này chiến đấu, đã sớm đem những cái kia Thần Hạm đánh rớt, những cái kia Yêu Tộc hậu bối là tử thương không ít.

Coi như là Yêu Vương, hay là Yêu Tôn, dưới dạng này chiến đấu, đều là run rẩy ôm đầu.

Lúc này, Lộc Thanh Nhan cũng là mặt mũi tái nhợt, nàng không ngờ tới, Tiểu Cầu lại như thế cường đại.

Nghĩ tới lúc trước gọi nó là bệnh cầu, mà nàng không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Nghĩ lại, nếu như không có Doanh Thiên tại, có lẽ nàng đã sớm bị nó ăn mất.

Chỉ trong chốc lát, liền có hơn 300 tôn Yêu Hoàng ngã xuống.

"Toàn lực một chỗ, công kích". Man Ngưu Thần Hoàng nhận ra nguy cơ, vội vàng hô lớn, chỉ có một chỗ cùng nhau công kích, mới có thể đánh ra cường đại nhất uy lực.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Có duyên sẽ gặp

Nghe được Man Ngưu Thần Hoàng kêu gọi, những cái kia Yêu Tộc Yêu Hoàng cũng là tỉnh lại, nhao nhao tập trung về một chỗ, chuẩn bị hợp kích.

Chỉ thấy tất cả những Yêu Hoàng còn sống kia đều là mở ra miệng lớn. Sau đó đem toàn bộ lực lượng điều động tới. Chuẩn bị làm ra một cái mạnh nhất công kích.

Lúc này, bọn hắn chính là không chút nào giữ lại, có thể nói là được ăn cả ngã về không. Có thể hay không vượt qua kiếp nạn này, đều trông cậy vào một cái này đòn hợp kích.

Thần Thú chỉ tức ầm ầm bạo phát cuồng bạo, giống như muốn đem thiên địa cho đánh sập một dạng. Vô số đầu đại đạo hiển hiện, ầm chứa vô cùng khủng bố đại đạo lực lượng.

Từng cái Chân Mệnh toát ra Thần uy chấn nhiếp hư không dâng lên. Uy thế mãnh liệt vô song.

Tiểu Cầu cũng không có vội vàng tấn công tiếp. Nó bình thân đứng đó coi thường cười lạnh: "Giấy chết mà thôi, không có gì đặc sắc".

Rốt cuộc, những cái Yêu Hoàng kia điều động toàn bộ lực lượng đã xong, sau đó chính là cùng nhau một chỗ phát động ra công kích.

Chỉ thấy đủ các loại lực lượng từ trong miệng bọn hắn bắn ra.

Hỏa diễm, lôi điện, hàn băng, nguyên rửa, kịch độc..... Đủ các loại lực lượng cùng một chỗ hợp lại, tạo thành một cái cực kỳ khủng bố đòn công kích.

Cái kia công kích tốc độ cực kỳ khủng khiếp. Cơ hồ là vừa đánh ra liền đã tiếp cận Tiểu Cầu. Uy lực cũng là mạnh mẽ không gì sánh được.

Tại trên đường nó đi qua, liền tạo thành một cái trăm vạn dặm rãnh sâu trên đại địa, không gian cũng là chịu không nổi mà tan vỡ.

Những cái kia Yêu Tộc hậu bối, nhìn thấy một đòn này, chính là da đầu tê dại, cực kỳ sợ hãi.

Tiểu Cầu không chút nào xem trọng cái này công kích, nó vậy mà lại há ra miệng lớn.

Lúc này, trong miệng nó cũng không phải đỏ lòm một dạng như trước, mà là trở nên vô cùng hắc ám.

Tiểu Cầu mở miệng thời điểm, chính là hắc khí vù vù tràn ra, nhìn kỹ lại, nó miệng lớn, chính là giống một cái hắc động một dạng, có thể thôn phệ hết thảy thế gian vạn vật.

Rốt cuộc, trong miệng Tiểu Cầu tuôn ra cực kỳ khủng bố hấp lực. Vậy mà hoàn toàn đem những cái kia công kích toàn bộ cho hút sạch, bất kỳ cái gì cũng không lưu không lọt.

Vừa rồi ầm ầm uy thế biến mất, vừa rồi Thiên Địa rung chuyển biến mất, vừa rồi cuồng bạo phong vũ cũng là biến mất, trả lại một cái cực kỳ im lặng Thiên Địa.

Lúc này đây, những cái kia Yêu Hoàng đều là chết lặng. Chứng kiến chính mình công kích mạnh nhất đều bị Tiểu Cầu nuốt sạch. Bọn hắn trong nội tâm đều là tuyệt vọng.

Bởi vì bọn hắn biết, hôm nay, bọn hắn hay là chết chắc.

Lúc này, hi vọng duy nhất của bọn hắn, chính là đến từ trung tâm khu vực.

Chỉ có chư vị Yêu Đế xuất hiện, mới là có thể cứu lại bọn hắn.

Nhưng là từ đầu đến cuối, khu vực trung tâm liền một chút động tĩnh cũng không có, giống như là hoàn toàn bị ngăn cách một dạng.

"Xong, hôm nay xong". Ở đây Yêu Hoàng đều là một dạng này ý nghĩ.

"Trả lại cho các ngươi". Tiểu Cầu hô lớn, lập tức, từ trong miệng nó ầm ầm phun ra một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng, chính là vừa rồi công kích bị nó nuốt lấy. Hiện tại đem trả lại.

Hơn nữa, uy lực chính là mạnh hơn mấy lần.

"Oanh.... Oanh".

Toàn bộ Thiên Địa chấn động, ầm ầm rung chuyển.

Một cái khổng lồ ức vạn dặm mây nắm bùng lên, không gian, thời gian đều bị đánh nát. Tạo thành một vùng hủy diệt hoàn toàn.

Dưới đòn này công kích, Toàn bộ Yêu Hoàng đều là tan thành cát bụi. Thậm chí liền cát bụi đều bị hủy diệt.

Bọn hắn chân thân chôn tại dưới mộ phần cũng đều chậm rãi tiêu tán.

Lấy sức một mình, Tiêu diệt hơn ngàn vị Yêu Hoàng, Tiểu Cầu lúc này hình thái, chính là oai phong vô địch.

Tựa như một tôn đỉnh thiên lập địa Thần Thú một dạng.

Nó lúc này, mới là nhìn tới những cái kia Yêu Tộc đám hậu bối, bọn hắn giờ này chính là sợ hãi mà nằm la liệt, trong ánh mắt vô thần tuyệt vọng.

"Nên đến giờ ăn a". Tiểu Cầu khả khả cười nói.

Nó đem miệng lớn há ra, đem toàn bộ những cái kia Yêu Tộc hậu bối đều hút vào, số lượng nhiều không kể xiết.

Tại thời điểm bị hút vào. Lúc này mới có kẻ tỉnh hồn gào thét.

"Ta không muốn chết, tha cho ta a".

"Không, đừng....".

"Cứu a. Ai cứu ta a...".

"..."

Thế nhưng là, Tiểu Cầu cũng không để ý bọn hắn, đem toàn bộ đều hút vào miệng, sau đó nuốt xuống.

"Mùi vị không tệ, coi như ăn tạm, sau này lại ăn càng nhiều". Tiểu Cầu bộ dáng no nê thỏa mãn nói ra.

Quả thật, nó con đói đã là kéo dài hàng trăm vạn năm, đã là cồn cào phát điên. Hiện tại có nhiều huyết thực như vậy, cũng là đủ thỏa mãn nó tạm thời.

Doanh Thiên lúc này mới là đem không gian phong bế tán đi, toàn bộ Thiên Địa đều yên tĩnh lại.

Hắn cùng Tiểu Cầu đã trở về hình dáng bình thường, thêm Ảnh Phong cùng Chân Vũ tiến vào thăm cổc.

Lúc này, ánh mắt nhìn tới bọn hắn cũng là sợ hãi, kính nể, tôn sùng. Hoàn toàn khác so với lúc trước.

"Đại nhân". Vị kia Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc mới là lại gần nhỏ giọng nói.

"Thế nào, đem nơi này đã thu xếp?". Doanh Thiên trên khuôn mặt không có biểu tình hỏi tới.

"Đã thu xếp xong". Vị Yêu Hoàng kia cúi đầu nói ra.

"Tốt, vậy chuẩn bị một chút liền trở về, việc ta đã xong". Doanh Thiên gật đầu, sau đó hẩn thân hình lại nhảy xuống dưới hồ.

Hắn muốn trước khi rời đi, nhìn lại một chút Tiểu Côn.

Lộc Thanh Nhan tiến tới sắp xếp một chút cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Hai người bọn hắn vừa rồi chứng kiến một trận chiến kia, lấy bọn hắn kiên nghị tâm tính, cũng là có chút run rẩy mà hải nhiên.

Hiển nhiên là bọn hắn chưa từng có nhìn qua như vậy tràng diện, cho nên cần tĩnh tâm một chút.

Đương nhiên trận chiến kia đối với bọn hắn cũng là có ảnh hưởng lớn, càng khiến cho bọn hắn nắm chặt bàn tay, quyết tâm tu luyện, trở nên ngày càng cường đại, mới có thể báo thù cho cho mẹ, báo thù cho gia tộc.

Về phần Tiểu Cầu, nó chần chờ một lát, sau đó cũng là nhảy xuống dưới hồ. Nó muốn đi xem một chút, rốt cuộc dưới hồ có dạng gì đồ vật, để cho Doanh Thiên phải đích thân đi xuống.

Lộc Thanh Nhan cùng vị kia Yêu Hoàng một chỗ nói chuyện. Nàng mang ra tám ngọc như ý kia.

Vị kia Yêu Hoàng cẩn thận xem xét tám ngọc như ý này một chút, sau đó nhìn Lộc Thanh Nhan dò xét một chút. Cuối cùng là hải lòng nói ra.

"Tốt lắm. Nha đầu nguoi có thể đạt được chư vị Tiên Tổ chấp nhận, giao lại truyền thừa, như vậy một cái thời đại này, chúng ta Thanh Lộc Yêu Tộc nhất định muốn quật khởi".

Nghe được vị Yêu Hoàng này nói, xung quanh những vị Yêu Hoàng khác cũng đều gật đầu hải lòng.

Lộc Minh đứng bên cạnh nhìn Lộc Thanh Nhan, trong con nguoi nước mắt chảy xuống, hắn cũng là cảm thấy vui mừng. Hắn tin tưởng, Lộc Thanh Nhan nhất định có thể gánh vác toàn bộ Thanh Lộc Yêu Tộc trách nhiệm.

Mà những cái kia hậu bối, đều là ôm nhau mừng khóc, bọn hắn những năm qua uất ức, chịu khổ, rốt cuộc cũng có thể thoát ra.

"Chư vị Tiên Tổ còn tốt sao". Lúc này, mới có một vị Yêu Hoàng hỏi tới.

Nghe vậy, Lộc Thanh Nhan không khỏi buồn một chút, nàng đem chuyện bên trong khu vực trung tâm đều kể lại, bao gồm việc chư vị Yêu Đế toàn bộ đều đã rời đi Thú Thiên. Hay là chuyện Doanh Thiên diệt qua Kim Sí Đại Bàng Tộc.

"Thì ra là vậy, xem ra, bọn họ hay là có riêng mình lựa chọn". Vị kia Yêu Hoàng thở dài một chút.

"Lão tổ, rốt cuộc, Thú Thiên kia là cái dạng gì". Lộc Thanh Nhan tò mò, nàng thật sự muốn biết, Thú Thiên đến cùng là cái gì.

"Thú Thiên đến cùng là cái gì, cũng chỉ có người đi vào mới biết". Vị Yêu Hoàng kia giải thích:"Nghe đồn, đó là một cái địa phương, cũng có thể là một cái thông đạo dẫn lối, hay đại loại vậy. Đi lên Thú Thiên cũng không biết là sẽ đi về đâu, có thể là một cái xa lạ bí ẩn thế giới, cũng có thể là một cái thần kỳ địa phương. Trăm ngàn vạn năm tới nay, có không ít Yêu Đế ở tại Thần Thú Phần đều là lựa chọn đi vào".

....

Doanh Thiên đứng tại tế đàn. Tĩnh tế quan sát khối xương đầu kia một chút.

Đúng như hẩn dự đoán, khối xương đầu này hiện tại chính là đã có biến hóa. Nó đã phát triển thêm một chút, mặc dù loại phát triển này nhỏ bé đến không thể nhỏ bé hơn một dạng. Nhưng là không có qua nổi Doanh Thiên con mắt.

Hắn có thể cảm nhận được bên trong khối xương này, một cỗ sinh mệnh đang được chậm rãi uẩn dưỡng.

"Rốt cuộc, vẫn là có hi vọng sống lại". Doanh Thiên mỉm cười. Tất nhiên quá trình này chính là phải trải qua không biết bao nhiêu tuế nguyệt nữa. Nhưng chung quy chính là đều có hi vọng.

"Thật là cường đại".

Lúc này, Tiểu Cầu âm thanh vang lên. Nó vô cùng ngạc nhiên nhìn tới khối xương đầu này mà thần.

Phải biết, Tiểu Cầu bản thân nó đã là đầy đủ cường đại, cũng là kiêu ngạo vô cùng. Muốn nó hạ mình một chút, chính là rất khó khăn. Có lẽ chỉ có Doanh Thiên dạng này thủ đoạn. Mới có thể đem nó đánh phục.

Thế nhưng là, tại trước khối xương này, nó đều có thể cảm nhận được một chút áp lực. Tất nhiên loại áp lực này là đến từ huyết mạch. Chứng tỏ khi còn sống, chủ nhân khối xương đầu này so với nó còn mạnh hơn nhiều lắm.

"Đương nhiên, thời điểm còn tại, cho dù lão đầu kia cũng không phải đối thủ". Doanh Thiên mỉm cười.

Nghe vậy, Tiểu Cầu cũng là thất kinh, rốt cuộc nó hỏi: "Công Tử Gia, người đây là đang muốn cho nó hồi sinh sao".

"Ừm". Doanh Thiên gật đầu.

.....

Chuẩn bị xong xuôi thời điểm. Thanh Lộc Yêu Tộc cũng là chuẩn bị rời đi.

Bọn hần lần này tới Thần Thú Phần, vốn dĩ là nặng nề tâm trạng, thế nhưng là hiện tại ai nấy đều hưng phấn vui vẻ.

Cái này cũng là đương nhiên, vừa có thể sửa chữa mộ phần tổ tiên. Lại thu về vô số Thần Cốt tài nguyên. Chưa kể còn đạt được truyền thừa của chư vị Yêu Đế.

Cái này bảo sao không vui đâu.

Rốt cuộc, Doanh Thiên cùng Tiểu Cầu cũng là đi lên.

Sau đó không có lại chần chừ, Doanh Thiên bố trí một ít thủ đoạn, đem cái này thâm cốc che giấu đi, cũng đem nó bảo vệ lại, coi như bị tìm thấy, muốn phá thâm cốc này bảo vệ, coi như đến ngàn vạn cái Yêu Đế, cũng mơ tưởng phá nổi.

Những cái kia hậu bối hướng chư vị Yêu Hoàng hành lễ một chút, sau đó từ biệt rời đi. Chỉ ít mười vạn năm sau Thần Thú Phần lại mở ra, bọn hần mới có thể gặp lại.

Thần hạm bay lên, lấy tốc độ ngàn lần ánh sáng vun vút bay đi, hướng bên ngoài đi ra.

Cũng không biết là đi tới bao lâu thời điểm. Doanh Thiên cho thần hạm dừng lại, cũng nên là chia tay lúc.

Biết được Doanh Thiên muốn rời đi. Ở trên thần hạm ai nấy đều là mười phần tiếc nuối.

Bởi vì, bọn hần lần này Thần Thú Phần đạt được. Hết thấy đều là Doanh Thiên giúp đỡ, hết thấy đều là Doanh Thiên ban cho.

"Công tử, không bằng chúng ta đưa người ra ngoài". Lộc Minh nín kéo nói ra.

Đổi lại, Doanh Thiên lắc đầu cười cười nói: "Không cần, ta con chút việc cần làm nốt".

Lộc Thanh Nhan một mực im lặng, giờ phút này cũng đều là không nở mà nói ra: "Công tử, còn có thể gặp lại người sao". Nói tới, nước mắt đã là hai giọt chảy xuống.

Doanh Thiên cười cười, đưa tay gạt đi nàng nước mắt nói ra: "Nha đầu, người trên vai trách nhiệm, không nên quên. Trở về đi thôi, có duyên ắt sẽ gặp lại".

Nói đoạn, hần lập tức thả mình nhảy xuống thần hạm, không để ai kịp nói lời nào.

Tiểu Cầu cùng hai người Ảnh Phong, Chân Vũ cũng là theo sau.

Nhìn Doanh Thiên quay người đi. Không ai nói ai, già trẻ lớn bé trên thần hạm, đều là quỳ xuống cúi đầu hô: "Cung tiễn công tử".

Mãi cho đến khi Doanh Thiên bóng lưng đi khuất, bọn hần mới là đứng lên, tiếp tục trở về.

P/s: mấy ngày này quả thực rất bận. Hi vọng mọi người không trách

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: Trái ý

Doanh Thiên nơi đi tới. Là chỗ hần an bài cho Sở Thanh Lăng khu vườn lúc trước.

Tại hần tiến đến thời điểm, liền đã trông thấy Sở Thanh Lăng tại đó ngồi chờ.

Trải qua mấy ngày không gặp, Sở Thanh Lăng trên thân đã là có cực lớn biến hóa.

Nàng hiện tại, trên thân quán lên một loại cực kỳ huyền diệu đạo vận thần bí, có thể nhìn thấy từng sợi đạo văn lưu chuyển quanh thân nàng, cực kỳ ảo diệu.

Cái này hiện tượng, cũng chỉ có người đối với Đại Đạo hiểu được cực sâu, mới có thể có.

Chưa kể trên thân nàng còn có lấy một loại bá khí vương giả quyền uy khí tức.

Loại này vương giả khí tức, cũng chỉ có thể ở trên người Thần Vương mới có được. Rõ ràng là nàng đã đột phá, bước vào Thần Vương cảnh giới.

Cái này cũng không có gì lạ. Nàng trước khi tiến vào Thần Thủ Phần, đã là Thiên Thần đỉnh phong, hiện tại sau khi ngộ đạo đột phá Thần Vương là chuyện nước chảy mây trôi, phóng nhân Thần Giới, cùng trong thế hệ nàng đều là nhất đẳng thiên tài.

Hiển nhiên, tại thời gian qua, Sở Thanh Lăng tại khu vườn này ngộ đạo, đã là có được cực kỳ lớn thu hoạch, lần này thu hoạch, đối với nàng chính là cả đời lợi ích.

"Công tử, người trở về".

Nhìn thấy Doanh Thiên dẫn theo hai người, Sở Thanh Lăng cũng không có ngạc nhiên, bèn tiến tới chào hỏi.

Doanh Thiên gật đầu nhìn nàng một lượt nói ra:"Không tệ, coi như có triển vọng".

Cái này câu khen, mặc dù không phải là quá mức, nhưng là nó được Doanh Thiên chính miệng nói ra, vậy liền không chút nào tầm thường, cái này đại biểu cho Sở Thanh Lăng tương lai triển vọng.

"Hai người họ là.....? "

"Thu nhận thêm người". Doanh Thiên cười đáp:"Đi thôi".

Lại đi tiếp một đoạn thời gian. Cuối cùng chỗ đi tới, là Nguyệt Nhi vị trí.

Đây là một cái hết sức cổ lão mộ phần, bên trong từ khí mật mờ dày đặc, có thể thấy được từng cái bóng đen lượn lờ bên trong.

Hiển nhiên dạng này mộ phần, đã là bỏ hoang quá lâu, lại xảy ra một ít chuyện không biết, cho nên biến thành một cái hung hiểm địa phương.

Đây chính là chỗ lúc trước Doanh Thiên để cho Nguyệt Nhi đi vào.

Nhưng là lúc này, đã không còn thấy Nguyệt Nhi bóng dáng, tựa hồ nàng đã rời đi trước, không còn ở đây.

Nguyệt Nhi không tại, mặc dù không có nằm trong Doanh Thiên tính toán, nhưng là hắn cũng không có ngạc nhiên.

Bởi vì hắn rõ ràng, Nguyệt Nhi thông minh hơn người, nhất định có chuyện mới khiến nàng rời đi.

Hắn nhìn qua nơi này một chút, lập tức xác định phương hướng,sau đó dẫn theo mấy người rời đi.

Doanh Thiên cũng không phải đi tìm Nguyệt Nhi, hắn trước tiên muốn đưa Từ Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh đón lấy

....

Chỗ này. Giống như một cái thôn trang cổ lão một dạng.

Thôn trang này đơn sơ vô cùng, đều là nhà gỗ mái tranh một dạng, mặc dù hoang phế đã quá lâu, nhưng là nhìn tới đều nguyên vẹn một chút, cũng không có quá mức đổ nát.

Lúc này đây, tại giữa thôn trang, chính là bày lấy từng bộ thi thể, những bộ thi thể này đều là thuộc về Yêu Tộc, là Bát Dực Xà Tộc.

Bát Dực Xà Tộc tại trong Xà Tộc nói chung bất quá chỉ là một cái cực kỳ nhỏ yếu Xà Tộc, bọn hắn đặc thù là vì tại trên lưng rắn mọc ra 8 cái cánh, tất nhiên là ở chân thân hình thái.

Cái này Bát Dực Xà Tộc trong tộc bất quá chỉ có duy nhất một cái Yêu Vương, lần này cũng là hắn chết đi cho nên mới đưa vào bên trong Thần Thủ Phần.

Nói tới, bọn hắn tình huống so với Thanh Lộc Yêu Tộc còn muốn thê thảm vô số lần.

Những thi thể Bát Dực Xà Tộc này đều là bị kiếm chém chết, có thì là đầu lâu cùng tay chân đứt lìa, có thì là hiển hóa ra chân thân, nhưng như cũ đều bị chém đoạn.

Người ra tay chính là mười phần quyết đoán, kiếm khí sắc bén, đều là nhất kiếm đoạt mệnh.

Lúc này, chỉ thấy ngồi giữa những thi thể kia, là một cái nữ tử mặc áo đỏ, nằm trên thân kiện áo đỏ kia tại nhuộm đậm máu tươi, khiến cho nó càng trở nên đỏ rực mười phần.

Hiển nhiên, những Bát Dực Xà này, là do nàng giết.

Nàng kia, Chính là Nguyệt Nhi.

Giờ phút này, Nguyệt Nhi toàn thân rêu rạc, mái tóc dài đen bù xù, khuôn mặt lấm lem, trên thân vết thương chồng chất, mặc dù không có nguy hiểm tới tính mạng. Nhưng là vẫn đem nàng suy yếu tới cực điểm.

Nàng khí tức vô cùng hỗn loạn, hiển nhiên là trên người dính lấy không ít các loại lực lượng ăn mòn nàng sinh mệnh.

Rõ ràng, Nguyệt Nhi là vừa trải qua một trận ác liệt chiến đấu, mặc dù giành lấy chiến thắng, thế nhưng là cái giá phải trả không nhỏ.

"Đại tì, người thương thế rất nặng".

Chỉ thấy từ bên trong một cái nhà tranh, chui ra một cái thiếu niên, hần nhìn qua cũng chỉ khoảng 14-15 tuổi. Trông lấy non nớt vô cùng.

Thiếu niên này trên thân cũng là có lấy không ít vết thương, nhưng đều là vết thương nhẹ. Không đáng lo ngại.

Để người chú ý là. Cái này thiếu niên, cũng không phải là nhân tộc, mà thuộc về Yêu Tộc, cũng chính là Bát Dực Xà tộc kia.

"Ta không sao, tiểu đệ đệ, người cùng bọn hần là đồng tộc, tại sao truy sát người". Nguyệt Nhi giọng nói mệt mỏi hỏi tới.

Kỳ thực, trước đó không lâu, nàng là từ mộ phần đi ra ngoài. Vốn dĩ là muốn chờ Doanh Thiên trở lại.

Thế nhưng là, lại bất gặp cái này thiếu niên bị truy sát chạy qua, bộ dáng là hết sức thê thảm đáng thương.

Ban đầu Nguyệt Nhi cũng là không muốn quản. Thế nhưng là nàng bị suy nghĩ vây lấy, cuối cùng là quyết định đuổi theo, sau đó chém giết những kẻ kia truy sát thiếu niên này, đem hần cứu lấy.

"Bọn hần, là muốn làm phản, đem trong tộc quyền hành đoạt lấy". Thiếu niên kia rung rung nước mắt kể ra.

Hóa ra, cái này Bát Dực Xà tộc đã là quá mức xuống dốc. Khiến cho trong tộc xảy ra mâu thuẫn.

Một phe thì muốn nương tựa cái khác xà tộc cường đại để cho tộc mình có cơ hội trở mình.

Một phe thì là bảo thủ, không muốn nương tựa ai, bởi vì bất kể nương tựa cái nào thế lực, đều sẽ phải chịu nhục nhã. Thậm chí bị nuốt chửng. Trở thành nô lệ phụ thuộc.

Mà lại gia gia của thiếu niên này, cũng chính là vị duy nhất Yêu Vương của Bát Dực Xà Tộc, cũng là chủ trương bảo thủ.

Nhưng là hần thọ nguyên đã hết, cho nên phải tiến vào Thần Thú Phần.

Cũng nhân cơ hội này, phe còn lại mới lập kế hoạch, đem phe bảo thủ lật đổ. Mà thiếu niên này chính là vị Yêu Vương kia dòng chính, cho nên cũng lọt vào truy sát.

May mắn cho thiếu niên này, là được Nguyệt Nhi cứu lấy.

Nghe câu chuyện này, cũng là khiến cho Nguyệt Nhi cảm thấy thương xót, khiến cho nàng tự nghĩ về mình.

Một cái thiếu niên non nớt, trong chốc lát mất đi tất cả, trở thành một kẻ không có người thân, không có nơi để ở.

Mà nàng, từ nhỏ cô đơn lạnh lẽo, cực khổ sống sót qua ngày, nếu là không có Doanh Thiên gặp lấy, cũng không biết hiện tại nàng đã là tình cảnh gì.

"Tiểu đệ đệ, người tên là gì".

"Ta gọi là Bát Cảnh Anh".

"Ân, liền gọi người Tiểu Bát, yên tâm, chờ sư tôn tìm tới, ta liền xin sư tôn nhận đệ làm đệ tử".

"..."

Doanh Thiên đã đem Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh đón lấy, hai nàng trải qua một trận chém giết sinh tử, bất kể là tâm cảnh, hay là tu vi, đều phát triển một mảng lớn.

Chỉ tính riêng tu vi, hai người đã là thành công ngưng tụ ra 1000 đạo đại đạo pháp tắc, đột phá tới Địa Thần Cảnh.

Lúc này, hai nàng trên thân ngập tràn một loại tức sát chi khí, tựa như hai tôn ma nữ một dạng, khiến cho người đều có chút sợ hãi.

"Nói như vậy, hai người bọn họ từ nay cũng sẽ là Đế Kiếm sao". Tuyết Ngạo Linh ánh mắt lạnh lẽo nhìn tới Ảnh Phong cùng Chân Vũ nói ra.

Bị Tuyết Ngạo Linh nhìn tới, không khỏi để cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ hơi mất tự nhiên, bọn hắn không phải sợ, dù sao bị một cái nữ tử nhìn với ánh mắt như vậy, cũng không khỏi bối rối một chút.

Cái này cũng không phải là nàng cố ý hù dọa hai người bọn hắn, mà là do trải qua một tràng chém giết dài hơi, khiến cho nàng tâm cảnh còn có chút ảnh hưởng.

"Chiều cổ bọn hắn một chút". Doanh Thiên cười cười. Dù sao Tuyết Ngạo Linh cùng Ảnh Phong, Chân Vũ đều là Đế Kiếm, chiều cổ nhau một chút là điều nên làm.

"Công tử, Nguyệt Nhi thế nào". Từ Nghiên lúc này mới hỏi tới.

"Nó còn tốt, hiện tại liền đi gặp nó". Doanh Thiên bình thản nói ra, sau đó hẩn hướng một bên đi tới. Hiện tại mới là đi tìm Nguyệt Nhi lúc.

...

Hơn hai canh giờ sau đó, đám người Doanh Thiên mới đi tới chỗ Nguyệt Nhi.

Nhìn thấy Doanh Thiên từ xa đi tới, Nguyệt Nhi đang điều trị thương thế cũng là vui mừng mà chạy tới:"Sur tôn, người rốt cuộc tới, ta chờ đã lâu a".

"Thế nào, không đi gây sự nữa, mà lại làm người tốt đi cứu người rồi". Doanh Thiên nhàn nhạt hỏi.

Cái này để cho Nguyệt Nhi có chút xấu hổ, cũng không biết nên thế nào đáp.

"Tịch Diệt Chân Thể". Tiểu Cầu nhìn tới Nguyệt Nhi liền thì thào. Trong ánh mắt có chút kiêng dè.

"Oa, sur tôn, người từ đâu tìm tới một cái bệnh cầu biết nói".

"Bệnh mẹ người, nha đầu ăn nói cho cẩn thận một chút".

Nguyệt Nhi cười a a, cũng không để ý tới Tiểu Cầu mà là hướng Doanh Thiên nói tiếp:"Sur Tôn, người nhìn, đó là ta cứu lấy người". Nói đoạn, chỉ tay tới chỗ Bát Cảnh Anh đang rụt rè đứng một góc.

"Thì thế nào". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra, bộ dáng không giống như Nguyệt Nhi tưởng tượng.

"Ân, Tiểu Bát đệ ấy rất đáng thương a, sur tôn có thể thu lưu đệ ấy". Nguyệt Nhi cũng không có vòng vo trực tiếp nói ra.

"Nói như vậy, chỉ cần đáng thương ta liền phải thu lưu sao". Doanh Thiên hỏi ngược lại.

Cái này quả thực để cho Nguyệt Nhi có chút không biết nên nói thế nào, Doanh Thiên hiện tại bộ dáng, có chút không đúng.

"Sur tôn, đệ ấy đáng thương như vậy, Nguyệt Nhi xin người đem đệ ấy thu nhận làm đệ tử". Nguyệt Nhi bộ dáng khẩn cầu nói ra.

Bình thường tới nói, Doanh Thiên rất là nuông chiều nàng, có thể đáp ứng nàng hết thấy yêu cầu. Chỉ là hôm nay cũng không phải lúc.

"Không thể". Doanh Thiên trực tiếp từ chối.

Nguyệt Nhi không khỏi thần thờ một chút nói ra:"Vì sao lại không thể đâu".

"Nha đầu. Có nhiều chuyện, người vẫn chưa thể hiểu được". Doanh Thiên lắc đầu nói ra:"Đem cho hắn một chút cứu tế, sau đó đi thôi, chúng ta cùng hắn vô duyên".

Doanh Thiên lời này, chính là từ chối, đừng nói thu nhận làm đệ tử, liền thu lưu hắn cũng không muốn.

Nói đoạn, Doanh Thiên quay người muốn đi.

Nhưng là Nguyệt Nhi trước một bước đem hắn chặn lại. Sau đó chính là dứt khoát trước mặt hắn quỳ xuống, con mắt ướt át nói ra:"Sur tôn, Nguyệt Nhi trước nay chưa từng cầu xin người điều gì, hôm nay Nguyệt Nhi chỉ xin người thu lưu đệ ấy mà thôi".

Nguyệt Nhi quỳ xuống cầu xin, là làm cho Từ Nghiên mấy người không khỏi ngạc nhiên một chút.

Các nàng ở bên cạnh Doanh Thiên một đoạn thời gian, cho nên đối với hắn cũng là có một ít hiểu lấy, đây rõ ràng là Nguyệt Nhi muốn trái ý Doanh Thiên.

Chỉ sợ muốn đem hấn chọc giận.

"Nha đầu, lời ta nói, không nghe sao". Doanh Thiên con mắt híp lại nói ra. Hấn câu nói này, lập tức để cho Từ Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh giật mình bèn khuyên bảo.

"Nguyệt Nhi, ý công tử như vậy, muội cũng không nên trái ý, công tử chắc chắn có lý do".

Cho dù là Bát Cảnh Anh lúc này, cũng là chạy tới muốn đỡ Nguyệt Nhi đứng lên."Nguyệt Ti Ti, người mặc kệ ta, không nên vì ta mà cùng sư tôn tì cái nhau".

Nhưng là Nguyệt Nhi cũng không có đứng lên, nàng kiên quyết quỳ tại đó nói ra."Xin sư tôn đem đệ ấy thu lưu, ta từng trải qua cái kia không nhà, không người thân, bị người xua đuổi cảm giác, hiện tại đệ ấy cũng là như thế, ta hiểu cảm giác đó, cho nên xin người thành toàn cho ta".

Nguyệt Nhi lời nói, tràn đầy kiên quyết cùng thành khẩn. Cái này chứng tỏ, nàng ý chí đã quyết tâm, nhất định phải bảo vệ Tiểu Bát.

"Nếu như sau này có hậu quả, người chịu sao". Doanh Thiên câu này nói ra, chính là mười phần ân ý.

"Đệ tử xin chịu mọi hậu quả". Nguyệt Nhi kiên quyết nói ra, trong ánh mắt kiên định chưa từng có.

Nhìn nàng ánh mắt kia, Doanh Thiên lắc đầu nói ra:"Tùy ý đi".

Nói đoạn, cất bước đi.

Cái này để cho Nguyệt Nhi lập tức vui mừng đập đầu."Tạ sư tôn thành toàn". Sau đó nói với Tiểu Bát:"Đi thôi, sư tôn đã đồng ý rồi".

P/s: Thời điểm tới, nên khai thác nhân vật phụ một chút. Không nên quá tập trung vào main.

Nhân vật Bát Cảnh Anh(Tiểu Bát) này tương lai xa xôi cũng sẽ là một cái mắt xích quan trọng

Còn một vấn đề nữa, vì số lượng nhân vật đi theo Doanh Thiên khá nhiều, cho nên sẽ tùy thời mà khai thác

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Trở Về Thần Lô Sơn

Thần Thú Phần thời gian đóng lại, đã là sắp đến.

Không tới mấy ngày, Thần Thú Phần sẽ là hoàn toàn khép lại, cho nên lúc này, các phương Yêu Tộc tuyệt đại đa số đều đã hoàn thành chính mình công việc.

Chôn cất đều đã xong, đi tìm kiếm cơ duyên bảo vật cũng đều đã xong, cũng nên là thời điểm rời đi.

Lúc này, các phương Yêu Tộc có không ít đều đã tập hợp trở về, có thì là đi về Yêu Giới, có thì là trở về chính mình thế lực tại Thần Giới.

Cũng có một số ít trên quý cơ hội mười vạn năm này, muốn dành đến ngày cuối cùng, tranh thủ chút thời gian ít ỏi còn lại để tìm kiếm bảo vật.

Thần Lô Sơn thần hạm đậu tại hư không bên ngoài, chờ đợi lấy từng cái đệ tử lục tục đi trở về.

"Tiểu Thư bọn hấn không biết bao giờ mới trở về đây". Một vị Thần Vương không khỏi có chút lo lắng nói ra.

"Yên tâm đi, cùng đại nhân một chỗ, tuyệt không có cái gì xảy ra". Một vị Thần Vương khác lên tiếng nói ra.

"Nhìn... không phải mới nhắc tới. ".

Chỉ thấy Doanh Thiên dẫn theo một đám người rời khỏi Thần Thú Phần, hướng bên này thần hạm đi tới.

"Cung nghênh đại nhân cùng tiểu thư trở về". Trên thần hạm ai nấy đều là cung kính quỳ xuống.

Doanh Thiên gật đầu, cũng không có nói gì, trực tiếp đi tới hấn phòng lớn.

"Ngô, nhiều như vậy người, đại nhân gia. Người thật oai phong nha". Tiểu Cầu không khỏi cười cười trêu chọc một chút.

"Thế nào, rất thích sao, nếu ngươi muốn, liền tùy tiện được". Doanh Thiên cười nhạt nhìn nó nói ra.

"Bỏ đi, ta cũng không cần dạng này". Tiểu Cầu xua xua bàn chân nói ra. Mặc dù nó trong miệng nói như vậy. Nhưng là lại có cái khác ý nghĩ.

Nhìn thấy một cái bệnh cầu mà lại có thể mở miệng cùng Doanh Thiên nói chuyện, lập tức để cho người biết, cái này bệnh cầu tuyệt không có chút nào tầm thường.

"Cầu gia, có cần chuẩn bị một chút sao". Một cái đạt tới Thiên Thần cảnh chạy tới có chút nịnh nọt nói ra.

"Ân, coi như ngươi có mắt, còn lại đều là mù". Tiểu Cầu có chút hài lòng cười nói ra."Trước chuẩn bị cho ta nước tắm, lại đến một bàn thức ăn ngon".

....

Doanh Thiên nhìn trước mặt Nguyệt Nhi cùng Bát Cảnh Anh, trầm mặc không nói.

Nguyệt Nhi từ lúc trở về, liền lập tức xin cho Bát Cảnh Anh trở thành Doanh Thiên một cái đệ tử, chỉ là Doanh Thiên chưa có gật đầu đồng ý mà thôi.

"Sur tôn, người còn cái gì chần chừ, có thể nói cho Nguyệt Nhi biết". Nguyệt Nhi cất lời.

Doanh Thiên từ ban đầu từ chối thu nhận Bát Cảnh Anh, cũng từ chối thu nhận làm đệ tử, cái này để cho Nguyệt Nhi biết, trong đó tất có lý do.

Bát Cảnh Anh giờ phút này cũng là quý nơi đó, bộ dáng sợ sệt, không có dám nói lời nào.

"Các ngươi mệnh cách không hợp nhau, nếu là cùng hần một chỗ, tương lai không thể đột phá, hần cũng sẽ như vậy". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Cái gì mệnh không hợp, sư tôn thần thông quảng đại, không thể cái mệnh sao". Nguyệt Nhi không khỏi thắc mắc.

"Cái này mệnh, là do các ngươi tự tìm lấy, ta vô pháp đi cải". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra."Bất quá. Nếu các ngươi có thể toàn tâm toàn ý vượt qua, vậy liền khác".

"Như thế nào". Nguyệt Nhi vội hỏi

"Cái này, chính là phải dựa vào hần đi nỗ lực". Doanh Thiên chỉ vào Bát Cảnh Anh.

Nghe được như vậy, Bát Cảnh Anh cũng là đập đầu mà nói."Đại nhân lời nói, Cảnh Anh xin ghi nhớ, cũng sẽ hết mình cố gắng".

"Vậy tốt, cho ngươi một cái cơ hội, trở thành ta một cái đệ tử". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, Nguyệt Nhi và Bát Cảnh Anh đều là ngạc nhiên vui mừng. Bọn hần đều không nghĩ Doanh Thiên sẽ bất ngờ thay đổi ý kiến. Cái này có chút kỳ lạ với hần phong cách, nhưng là mặc kệ thế nào. Bọn hần đều đã thuyết phục được Doanh Thiên.

"Từ nay gọi ngươi là Tiểu Bát, nha đầu ngươi chiếu cố sư đệ một chút". Doanh Thiên nói ra."Được rồi. Lui ra đi".

"Tạ sư tôn". Hai người đồng thanh đáp

Tại Nguyệt Nhi cùng Tiểu Bát lui ra sau đó. Doanh Thiên tiếp tục cho gọi Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Bọn hần hai người đã là tắm rửa sạch sẽ, mặc lên một bộ vừa vặn y phục.

Nhìn tới đều là tuấn mã nam, lộ ra có bộ dáng thiếu hiệp một dạng.

"Công tử cho gọi chúng ta". Ảnh Phong là huynh trưởng cất lời.

"Ân, hai ngươi tu vi hiện tại quá yếu, chính là cần cấp thiết nhanh chóng tăng lên, cái này chính là các ngươi tự mình đi nỗ lực tu luyện".

"Nghe lời công tử dặn".

"Các ngươi là ta kiếm, mà đã là kiếm, chính là cần sắc bén vô song, có thể chém mọi cái vật cản đường". Doanh Thiên chậm rãi nói:"Đương nhiên, các ngươi làm kiếm, nguy hiểm không ít, cũng sẽ có nguy cơ bị người ta chém gãy, cho nên chính là phải cẩn thận".

"Vâng".

"Được rồi, lui ra đi". Doanh Thiên ra hiệu.

Lúc này, trong phòng lớn, Doanh Thiên một mình ngồi trên ghế, ánh mắt có chút xa xăm. Hần như thể trên ghế ngồi, không khỏi lộ ra một cái bóng dáng cô đơn.

Hắn biết được, tại trên thế gian này, người cùng hắn quen thuộc, đã là lác đác không còn lại bao nhiêu, người có thể cùng hắn nói chuyện vui vẻ, chính là ít lại càng ít.

Coi như hiện tại xung quanh hắn có người đi theo, nhưng là bọn hắn còn quá mức yêu đuối, cần một thời gian dài nữa mới có thể trưởng thành đâu.

Suy nghĩ một lát, Doanh Thiên tự mình lắc đầu cười cười.

Đạt tới hân dạng này tồn tại, vẫn là có nhiều thứ dứt không ra, cái này nếu là nguyện ý, hắn tùy thời đều có thể dứt đi.

Nhưng là hắn không làm như vậy, hắn cho phép mình cảm thấy cô đơn, hắn cho phép mình tịch mịch, buồn, vui...

Bởi vì hắn biết, mình là một cái tục nhân. Một cái hết sức tục nhân.

Thời điểm cần thiết, hắn có thể uy nghi thiên hạ, thiết huyết vô tình. Nhưng là trở về mình thời điểm. Hắn chính là một cái như thế người bình thường.

"Xem ra, ta nên sớm một chút chuẩn bị đi". Doanh Thiên đưa tay lên nhìn nhìn một chút.

Thế Phương phát ra từng cái lấp lánh ánh kim, tựa hồ có thể đâm xuyên con người ta con mắt.

Sau đó, hắn trên tay phóng xuất ra Doanh Thiên Đạo, xâm nhập Thế Phương, trước tiên nên dò xét một chút.

....

Thần Lôi Sơn thần hạm rút cuộc đón đủ người, chuẩn bị khởi hành trở về Thần Lôi Sơn.

Lần này Thần Thủ Phần lịch luyện, tuyệt đại đa số đều có đạt được chính mình cơ duyên.

Có đệ tử thì là đạt được một khối Thần Cốt đạo văn, có thì là đạt được một cây mấy mươi vạn năm linh dược. Cũng có thì đạt được một cái Thần Thủ truyền thừa. Tóm lại, đều là có thu hoạch.

Tất nhiên cũng có một số không thể trở về. Tỉ dụ như đi nhằm địa phương hung hiểm, không may bỏ mạng, hoặc là trâu chọc tới không nên chọc tồn tại, bị đánh giết. Tất nhiên số lượng người không thể trở về. Là rất ít.

Trải qua hai ngày cấp tốc di chuyển. Rút cuộc bọn hắn lần nữa trở về Thần Lôi Sơn.

Lúc này đã là có người đón tiếp.

Sở Kiến Phong tại trong lương đình ngồi sẵn, Xà Ảnh cũng là tại đó, bọn hắn là đang chờ Doanh Thiên trở về.

"Đại nhân".

Nhìn thấy Doanh Thiên đi tới, hai người đều là đứng lên hành lễ. Cùng Doanh Thiên đi tới, cũng chỉ có Tiểu Cầu.

Vừa mới chào hỏi Doanh Thiên. Lại nhìn sang Tiểu Cầu, Xà Ảnh lông tóc không khỏi dựng đứng, bởi vì hắn cảm nhận trên người tiểu cầu một loại hãi hùng khiếp vía.

"Đại nhân... Đây là Bệ....".

Xà Ảnh còn chưa có hồi dứt, Tiểu Cầu đã là cắt lời nói ra."Ngô, một cái không tề Xà, mặt rắn hắn rất bỏ".

Nghe được như vậy, cũng đủ làm Xà Ảnh run lên."Vị này đại nhân, ta cũng không có đắc tội ngài".

"Bỏ đi, không có hứng". Tiểu Cầu hất hàm

Nhìn thấy Xà Ảnh sợ hãi như vậy, Sở Kiến Phong cũng là mở rộng tầm mắt, hắn biết Xà Ảnh cường đại nhiều lắm, mặc dù không biết là đến trình độ nào, nhưng là so với hắn cái này Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên đều muốn mạnh gấp mười lần.

Thế nhưng là Xà Ảnh lại đối với trước mắt cái này bệnh cầu sợ hãi. Vậy liền biết, cái này bệnh cầu tuyệt đối không dễ chọc.

Chỉ cần nhìn nó đi bên cạnh Doanh Thiên liền đã biết không phải bình thường một con cầu.

"Đại nhân lần này thu hoạch, không biết thế nào". Xà Ảnh hỏi thăm.

"Không tệ, coi như mỹ mãn đi". Doanh Thiên cười cười nói:"Ngoài ra còn có thu hoạch ngoài ý muốn".

"Cái gì ngoài ý muốn"

"Nó". Doanh Thiên chỉ tới bên cạnh Tiểu Cầu, sau đó nói tiếp:"Người tự nhìn xuống dưới".

Nghe vậy, Xà Ảnh con mắt cũng là hướng bên dưới nhìn xuống, lập tức Ảnh Phong cùng Chân Vũ xuất hiện trong mắt hắn.

Ban đầu hắn còn có chút không để ý, nhưng là nhìn kỹ về sau, lại phát hiện kỳ lạ, hắn kinh dị kêu một tiếng:"Tung Hoành Gia huyết mạch".

"Không sai". Doanh Thiên gật đầu cười đáp.

"Bọn hắn huyết mạch vậy mà cũng lưu lạc tới đây, vậy hắn là đã gặp họa". Xà Ảnh ngạc nhiên nói ra.

Nhắc đến Tung Hoành Gia, Xà Ảnh cũng chính là biết rõ một hai.

"Năm đó họa, cũng không phải chỉ tới trên đầu các ngươi". Doanh Thiên nhấp một chén trà nói ra:"Bất kỳ cái nào cùng là có liên quan, đều không may mắn".

"Cái gì". Xà Ảnh không khỏi khiếp sợ kêu lên:"Chẳng lẽ bọn hắn lại muốn độc bá thiên địa".

Nói tới, năm đó trận thanh trủng kia. Giáng lên Xà Ảnh gia tộc, khiến cho hắn phải trốn tới Thần Giới, cho nên đối với trận thanh trủng kia cũng không rõ ràng

"Còn không phải vậy đâu". Doanh Thiên cười nhạt, trong mắt lạnh lẽo.

Một bên Sở Kiến Phong đều nghe không hiểu. Hắn cũng biết mình nghe chuyện không nên nghe, cho nên mới là cáo lui xuống dưới.

"Nói đi, là ai đã thương ngươi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Hắn trở về thời điểm. Liên phát hiện Xà Ảnh bên trong người có thương thế, hiển nhiên là bị người đã thương.

Mà lại, là trong lúc Doanh Thiên đi vào Thần Thú Phần bị đã thương, thương thế cũng là không nhẹ.

"Không có gì, chỉ là bị bọn hắn cảnh cáo một chút mà thôi". Xà Ảnh có chút xấu hổ cười nói.

"Cảnh cáo?. Xem ra ngươi nhúng tay không ít chuyện". Doanh Thiên cười cười.

"Cái này cũng không thể trách, bọn hắn ra quy định, chúng ta không thể nhúng tay bất kỳ cái gì Thần Giới sự tình".

"Bị đánh một lần, nên sợ rồi?". Doanh Thiên nói ra.

"Cái này trách không được ra, bọn chúng người đồng thể mạnh". Xà Ảnh có chút bất đắc dĩ.

"Lại mạnh, cũng bắt quá sâu kiến". Doanh Thiên lạnh lùng nói ra:"Cũng tốt, trước tiên nên đem Thần Giới dọn dẹp sạch sẽ một chút, nếu không bọn chúng còn nghĩ Thần Giới là nhà mình đâu". Nói đoạn trên miệng nở nụ cười.

Cái này nụ cười, chính là đã quyết định không ít kẻ số mệnh.

"Đại nhân, Sở Kiến Phong tiểu tử kia gặp chút rắc rối, không biết đại nhân có giúp đỡ? ". Xà Ảnh nói tiếp.

"Là Dị Huyền Tông kia?".

"Vâng".

Doanh Thiên lắc đầu, nhìn Xà Ảnh có chút thất vọng nói ra:"Ngươi quá nhút nhát".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 152: Lại đến

"Một cái còn con Dị Huyền Tông, lẽ nào cũng cần đến phiên ta xuất thủ". Doanh Thiên không khỏi lắc đầu nói ra.

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí kia. Để cho Xà Ảnh có chút xấu hổ. Quả thật, tại từ lúc hắn gặp Doanh Thiên tới nay, giống như đều ý lại vào Doanh Thiên vậy.

"Đại nhân a, cũng không phải ta muốn như vậy, nhưng là hiện tại ta bị bọn hắn khóa chặt, rất khó hành động". Xà Ảnh đem chính mình nỗi khổ nói ra.

Nhưng là, hần lời nói như vậy, lại càng khiến cho Doanh Thiên cảm thấy càng thất vọng hơn.

"Xem ra, ngươi hay là bị bọn hần đánh đến sợ".

"Cái này cũng không phải ta sợ. Chỉ là bên dưới một đám tộc nhân còn cần bảo vệ đi". Xà Ảnh âm thanh nhỏ xuống.

Quả thật, cũng không phải hần sợ hãi. Mà bởi vì bên dưới hần, còn có một đám yếu đuối tộc nhân cần che chở. Nếu là hần có cái gì mệnh hệ. Vậy liền không còn có ai đi che chở tộc nhân của hần.

"Cái gì lý do, đều giấu không được dạng này nhát gan". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra."Nếu không, các ngươi tốt nhất nên làm một cái rùa rút đầu tại Thần Giới, thật tốt chui nhủi sống qua ngày".

Doanh Thiên ngữ khí nặng nề. Trong đó bao hàm chính là quở trách.

Nghe được như vậy, cũng là để cho Xà Ảnh không khỏi trầm mặc một chút.

"Nhìn ngươi dạng này, cũng còn hô hào cái gì báo thù, cái gì đẳng lâm, chính là đánh rắm". Doanh Thiên tiếp tục nói ra."Mấy cái lâu la, liền để ngươi sợ hãi như vậy, nếu là ném tới một hai cái Đạo Quân, vậy liền để ngươi dọa chết sao".

Xà Ảnh nghe Doanh Thiên nói, trong lòng vốn dĩ cảm thấy đau khổ mười phần, lại càng cảm thấy xấu hổ hơn.

Rốt cuộc một lúc sau. Xà Ảnh giống như hiểu được cái gì, cúi đầu mà nói."Tạ Đại Nhân chỉ điểm".

"Ngươi nên nhớ, Thần Lôi Sơn trên đỉnh kia là cái gì, đó là thuộc về các ngươi hi vọng.Bảo vệ Thần Lôi Sơn, cũng là bảo vệ các ngươi hi vọng".

"Đi thôi, thuận tay mà làm, trời sắp còn có ra đỡ". Doanh Thiên vẫy tay.

Xà Ảnh cúi đầu, đem Doanh Thiên lời nói ghi nhớ. Sau đó cáo lui ra ngoài.

"Thời điểm tới, cũng nên làm việc của mình". Doanh Thiên lầm bầm.

Nói đoạn, hần đem không gian thủ đoạn thi triển ra. Đem toàn bộ lượng đỉnh này kéo vào không gian tầng sâu, chong chóng vô tận không gian gia cố lên nhau. Tạo thành một cái cực kỳ bí ẩn chỗ, không kẻ nào có thể tìm tới.

...

Lúc này, bên ngoài Thần Giới, một cái không nhỏ chấn động tin tức lan ra.

Có rất nhiều Yêu Tộc thế lực lần này đi vào Thần Thú Phần không thấy trở ra, cái này bao gồm Yêu Giới rất nhiều thế lực, ngay cả Thần Giới cũng có mấy cái thế lực mất tích.

Đây là một cái mười phần rung động tin tức, bởi vì giống như này sự tình trước đây vốn dĩ chưa từng xảy ra.

Cái này rõ ràng là có đại sự phát sinh.

Mà lại, những người trở về cũng không có rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Những thế lực bị mất tích kia mất đi lượng lớn cường giả cùng tuổi trẻ hạt giống, mặc dù không đến nỗi suy sụp, nhưng là cũng thương gân động cốt.

Thậm chí có cường giả Đế Cảnh tự mình tiến tới Thần Thú Phần dò xét, kết quả tay không mà về.

Thần Thú Phần đã hoàn toàn đóng lại, không có cách nào xâm nhập.

Cho nên, cái này sự tình. Chỉ ít cần mười vạn năm sau mới có thể có cơ hội sáng tỏ.

...

Dị Huyền Tông thần hạm.

Lần này, bọn hần hướng đi chuyển là Thần Lôi Sơn.

Từ sau khi Thành Đô bị Sở Thanh Lăng đánh bại, hần ôm hận trong lòng, sau khi trở về lập tức bế quan.

Sau đó tiến vào Thần Thú Phần tìm kiếm một chút cơ duyên. Từ đó thành công đạt tới Thần Vương cảnh giới, cho nên lần này là muốn báo lại mối hận kia. Cũng là thực hiện một cái mục đích.

Đứng trên thần hạm. Thành Đô tư thái hiên ngang, rất có phong phạm của Thần Vương cường giả, khí thế so với một số vị thế hệ trước Thần Vương

cường giả còn muốn mạnh mẽ.

Rốt cuộc, sau lưng Thành Đô. Một cái mặc áo bào đen trùm kín người đi tới, nhìn thấy người này, Thành Đô cũng là cúi người mà hành lễ, trong mắt sùng kính thật nhiều.

"Đan Hoàng trưởng lão".

"Không cần đa lễ". Được xưng là Đan Hoàng trưởng lão gật đầu, giọng nói khàn khàn một chút, nghe tới liền biết là một cái lớn tuổi người.

"Đan Hoàng trưởng lão, vẫn bối thật thối mắc, không biết Thần Lôi Sơn kia có cái gì để cho Tiên Đan Điện đề ý như vậy". Thành Đô nói ra lời này, chính là chứa đầy tò mò mà hỏi tới.

Cái này Đan Hoàng trưởng lão, chính là đến từ Tiên Đan Điện, tại Thần Giới là một cái đỉnh tiêm siêu cấp thể lực. Cũng được xưng là đứng đầu Thần Giới luyện đan Thánh Điện.

Cái gọi là Đan Hoàng trưởng lão, kỳ thực chính là một loại đang xưng. Chính là luyện được sư có thể luyện ra Đế Phẩm cấp đan dược, tu vi lại đạt tới Thần Hoàng, liền được xưng là Đan Hoàng.

Mà vị này trùm kín áo bào đen, chính là một vị hàng thật giá thật Đan Hoàng, xét riêng tu vi, đã là cường đại tới rồi tình rồi mù.

Mà lần này, hẳn đi cùng Dịch Huyền Tông tới Thần Lôi Sơn chính là mục đích riêng.

"Hiền chất, người không cần cùng ta như vậy đa lễ, ta cùng phụ thân người thân là huynh đệ, nên thoải mái một chút". Đan Hoàng trưởng lão cười cười nói ra.

Kỳ thực, vị này Đan Hoàng, cùng với phụ thân của Thành Đô, chính là có kết nghĩa huynh đệ.

"Nếu bá phụ đã nói vậy, chất nhi cũng xin mạn phép". Thành Đô cười vui vẻ nói ra.

"Ân, không tệ, ngắn ngủi mấy ngày, cũng đã đột phá Thần Vương". Đan Hoàng trưởng lão khen ngợi một câu.

"Cũng là nhờ Bá Phụ ban cho đan dược". Thành Đô nói ra: "Cái này ân huệ, chất nhi cả đời không quên"

"Tiện tay giúp đỡ mà thôi, không cần đề ý".

Lúc này, Thành Đô mới là mon men hỏi tiếp: "Bá Phụ, không lẽ Tiên Đan Điện chính là nhắm tới trên đỉnh Thần Lôi Sơn sao".

Đan Hoàng gật đầu nói ra: "Ân, Đan Đế chính là muốn đoạt lấy trên đỉnh Thần Lôi Sơn kia".

"Nhưng là chẳng phải trăm ngàn vạn năm nay, chưa từng có ai có thể xâm nhập tới đỉnh núi sao". Thành Đô không khỏi thắc mắc.

"Đan Đế một mực chú ý nơi đó hơn mười vạn năm, rốt cuộc phát hiện nơi đó xảy ra biến hóa, về phần dạng nào, ta cũng không biết, cho nên phái ta tới thăm dò một chút".

"Nhưng là Thần Lôi Sơn đám người kia rất cứng đầu, e rằng không dễ dàng". Thành Đô có chút lắc đầu nói ra.

"Cứng đầu thì thế nào, một cái Thần Lôi Sơn nhỏ nhoi, còn có thể dậy lên cái gì sóng, nếu là cần thiết, đem bọn hắn diệt". Đan Hoàng cười lạnh nói ra.

Quả thật, đối với Thần Hoàng cường giả như hắn, một cái Thần Lôi Sơn không có Thần Hoàng tọa trấn, hắn cũng không để vào mắt.

"Chúng ta đến". Thành Đô cười cười nói ra.

Thần Lôi Đại Lục, hiện ra trước mắt bọn hắn.

....

"Phụ Thân, Dịch Huyền Tông lại tới, lần này hẳn cảm nhận được một cái như có như không Hoàng uy". Một cái Thần Tôn trung niên chạy tới chỗ Sở Kiến Phong bẩm báo.

Hắn là Sở Hàn, chính là nhi tử của Sở Kiến Phong, cũng là Sở Thanh Lăng phụ thân.

"Ta cũng cảm nhận được, chỉ là hắn chưa có phát hiện ra ta, cũng không biết là ai, chẳng lẽ là Thành Khương". Sở Kiến Phong âm trầm nói ra.

Thành Khương, chính là vị kia Dịch Huyền Tông mạnh nhất lão tổ, cũng là Thành Đô gia gia, cùng Sở Kiến Phong một cái thể hệ.

"Trước tiên xem bọn hắn muốn làm gì lại tính". Sở Kiến Phong phân phó.

Rốt cuộc, Dịch Huyền Tông thần hạm cũng đã giáng lâm tới Thần Lôi Sơn trên đỉnh tòa Thần Thành kia.

"Dị Huyền Tông bái kiến Thần Lôì Sơn, xin phép được tiến vào". Thành Đô thân hình thẳng tắp đứng trên thần hạm hô lớn.

Hắn vừa dứt lời, tòa thần thành này đại trận cũng là mở ra, để cho bọn hắn tiến vào. Thời điểm tiến vào, đã là thấy từ xa có người tiếp đón.

"Không biết Dị Huyền Tông hôm nay lần nữa giá lâm, là có cái gì đại sự nha". Sở Hàn đi ra cười nói.

Nhìn thấy Sở Hàn, để cho Thành Đô không khỏi giật mình, hắn không nghĩ tới, lần này Sở Hàn là đích thân đi ra nói chuyện.

Dù sao lần trước Sở Hàn cũng chưa từng có hiện thân, dù sao Sở Hàn chính là Thần Lôì Sơn Chủ, giống với phụ thân hắn Tông Chủ vậy.

"Thì ra là Sở Hàn đại thúc, để cho đại thúc tự mình tiếp đãi, vẫn bối xấu hổ". Thành Đô vội chấp tay nói ra.

"Hiện chất nói đùa, khách đến nhà cũng nên tốt nhất tiếp đón". Sở Hàn cười cười xua tay nói:"Nào, vào trong lại nói". Nói đoạn dẫn đường đi vào đại điện.

Thành Đô cùng với Đan Hoàng bên cạnh nhìn nhau gật đầu, sau đó tiến vào bên trong.

Đan Hoàng một mực che đậy ẩn giấu, cho nên cũng không có ai phát hiện ra hắn bất thường.

Lúc này, ở một chỗ khác, Sở Kiến Phong trong bóng tối quan sát, rốt cuộc phát hiện cái kia áo bào đen có vấn đề, hắn lẩm bẩm nói ra:"Không phải là Thành Khương, xem ra Tiên Đan Điện rốt cuộc muốn hành động".

Bất kể dạng gì, hắn cũng nên chuẩn bị một chút. Kẻ tới không có ý tốt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Mục đích

Bên trong đại điện nguy nga, Thành Đô cùng người của Dị Huyền Tông là ngồi bên dưới, Sở Hàn thân là chủ tọa, nâng lên chén rượu mời.

"Hôm nay, hoan nghênh chư vị giá lâm Thần Lôì Sơn, ta Sở Hàn trước kính chư vị một chén".

Nói đoạn tự mình uống hết, thấy vậy, bên dưới Dị Huyền Tông người cũng là nâng lên chén.

Tại uống xong xuôi. Lúc này Sở Hàn mới là hỏi thăm:"Hiện chất, không biết hôm nay mọi người tới là có cái gì đại sự. Hắn không phải là tới chơi nha".

Sở Hàn hỏi câu này, là rất trực tiếp, hắn hiểu rất rõ Dị Huyền Tông hôm nay dẫn người tới, là có âm không tốt mục đích. Hơn nữa còn chưa có phát hiện vị kia Thần Hoàng cường giả, cho nên trước tiên cần làm rõ một chút mục đích.

Thành Đô bộ dáng tươi cười nói ra:"Chất nhi hôm nay tới, vẫn là muốn cùng Sở tiểu thư kết mối lương duyên kia".

Nghe vậy, Sở Hàn không khỏi mỉm cười một chút nói ra:"Ngô, ta nghe nói, lần trước cũng vì chuyện này mà hiện chất bị nha đầu kia đánh bại nha".

Sở Hàn lời nói, đầy ẩn ý. Nhắc lại cái này, cũng làm cho Thành Đô không khỏi cảm thấy mặt mỗ nóng rực. Cái này mối hận, hắn vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Mặc dù vậy, hắn vẫn là tươi cười nói ra:"Đại bá hiểu lầm. Chất nhi thật sự ái mộ tiểu thư, cho nên quyết tâm. Muốn theo đuổi tiểu thư, hi vọng cái này chân tình có thể để cho tiểu thư đồng ý".

Hắn cái này nói tới rất là hiền ngang. Tựa như một cái đại quân tử một dạng.

Sở Hàn nghe vậy, giống như là nghe được cái gì chuyện cười nhất thế gian. Lập tức ha ha cười lớn nói ra:"Hay cho một cái chân tình, nếu là chất nhi có như vậy thành ý, ta cũng hết sức vui vẻ".

Sở Hàn lời này nói ra, rất có bộ dáng ủng hộ Thành Đô một dạng, tất nhiên hắn trong lòng nghĩ gì. Cũng không ai biết.

"Còn có một chuyện". Thành Đô nói ra.

"Chất nhi cứ nói".

Lúc này, Thành Đô nờ nụ cười điềm nhiên nói ra:"Gia Phụ đã thành Thần Hoàng, chính là muốn khai tiệc, đặc biệt để cho chất nhi tới đây mời chư vị

Thần Lôi Sơn tới dự tiệc".

Thành Đô đem chuyện hấn gia gia thành Thần Hoàng nói ra, chính là muốn lấy uy một cái, dù sao, hấn biết, Sở Kiến Phong cũng chưa có đạt tới Thần Hoàng.

Những tưởng lời này nói ra, có thể khiến Sở Hân khiếp sợ một chút, nhưng là ở đây, cũng không có ai có dạng gì biểu cảm.

Cái này để cho Thành Đô không khỏi cảm thấy kỳ quái một chút.

"Ngô, vậy liền phải chúc mừng Di Huyền Tông nha. Đáng tiếc, phụ thân cũng là trong lúc không may, tu luyện không cẩn thận đột phá Thần Hoàng, cho nên cũng muốn khai tiệc đây". Sở Hân a a cười nói, trong lời nói ẩn chứa đủ loại trêu chọc.

Thành Đô không khỏi giật mình cùng xấu hổ, hấn cũng không thể nghĩ tới, Thần Lôi Sơn vị kia vậy mà cũng đã là Thần Hoàng, như vậy bọn hấn uy hiếp coi như không còn.

Nhưng là rất nhanh, Thành Đô trên mặt lại nở nụ cười nói ra: "Nếu vậy, liền xin chúc mừng bá phụ, Gia Tổ thành Thần Hoàng, chính là một kiện đáng mừng sự tình".

Lúc này, Thành Đô con mắt, hướng sang bên cạnh Đan Hoàng liếc một cái.

Lập tức, Đan Hoàng lập tức đứng ra, nói một câu: "Tiên Đan Điện, Chính Vi Ân ra mắt Thần Lôi Sơn chư vị".

Đan Hoàng chỉ là hấn xưng hô danh tự, hấn tên thật, là Chính Vi Ân.

Nghe được Đan Hoàng xưng hô, lập tức để cho Sở Hân cùng chư vị Thần Lôi Sơn sắc mặt khế biến.

Bởi vì bọn hấn không nghĩ tới, đi cùng Di Huyền Tông còn có Tiên Đan Điện người.

"Không biết là cao nhân Tiên Đan Điện tới thăm, Hân mỗ thất lễ rồi". Sở Hân cũng là thận trọng nói ra.

Mặc dù chưa biết đối phương tại Tiên Đan Điện là dạng gì địa vị, nhưng là vẫn cần cẩn thận một chút.

"Không tính tới cái gì cao nhân, chỉ là một cái chân chạy mà thôi". Đan Hoàng không khỏi có chút khiêm tốn nói ra.

Nhưng là bên cạnh Thành Đô lại là a a cười nói lớn: "Đại bá, người lại khiêm tốn rồi". Nói đoạn nhìn lên Sở Hân nói tiếp: "Đại bá, tại Tiên Đan Điện chính là Đan Hoàng trưởng lão".

Một câu Đan Hoàng trưởng lão, để cho Sở Hân không khỏi giật mình biến sắc.

Hấn biết rõ ràng, Đan Hoàng trưởng lão là dạng gì tồn tại, đây là có thể luyện chế ra Đế Phẩm đan dược, tu vi chỉ ít đều là Thần Hoàng, tuyệt đối không thể xem thường.

Tại Thần Giới nhìn tới. Luyện dược sư chính là một cái cao quý nghề nghiệp, đây chính là vạn người truy cầu. Chỉ cần người trên Đan Đạo có được thành tựu to lớn, từ đó sẽ có không biết bao nhiêu người vì đó mà đi cầu người. Coi như là tuyệt thế cường giả, đều sẽ có lúc đi cầu đan.

Mà lại, một vị Thần Hoàng đích thân giá lâm. Cái này cũng đủ khiến cho Sở Hân phải thật cẩn trọng đi đối đãi.

"Không biết là Đan Hoàng trưởng lão, văn bối thật sự thất lễ rồi". Sở Hân biết, mặc dù hấn dạng này Thần Tôn đã đủ cường đại.

Nhưng là cùng Thần Hoàng so sánh, vậy liền không có tư cách, muốn nói chuyện, cũng cần Sở Kiến Phong tự mình đi ra một chút.

Đúng lúc này, hai cái thân ảnh lập tức xuất hiện bên trong đại điện.

Chính là Sở Kiến Phong cùng Sở Thanh Lăng.

Ở đây ngoại trừ Đan Hoàng ra, cũng không ai rõ ràng hai người là như thế nào xuất hiện.

"Tại hạ Sở Kiến Phong, bái kiến Đan Hoàng trưởng lão". Sở Kiến Phong chấp tay khách khí nói ra.

"Hóa ra là Sở huynh, Ân mỗ nghe danh đã lâu, hiện tại mới được gặp". Đan Hoàng cũng là đáp lễ.

Rốt cuộc, Sở Kiến Phong cũng không có vòng vo, trực tiếp nói thẳng: "Không biết Đan Hoàng trưởng lão hôm nay giá lâm là có cái gì đại sự đây".

Nghe Sở Kiến Phong nói vậy, Đan Hoàng cũng là không cần vòng vo nói ra: "Nếu vậy, tại hạ cũng xin nói luôn. Hôm nay tới, chính là muốn mượn trên Thần Lôi Sơn đỉnh một chút".

"Đến rồi". Sở Kiến Phong trong lòng nói thầm, sau đó tươi cười nói ra: "Có lẽ Đan Hoàng trưởng lão không biết, Thần Lôi Sơn trên đỉnh núi kia, trăm ngàn vạn năm nay cũng chưa từng có người đi vào, cái này không tính là cái gì bí mật".

"Cái này ta rõ ràng, nhưng là thời gian đã lâu như vậy, ai biết được có cái gì phát sinh đâu". Đan Hoàng cười nói: "Mà lại, tại hạ cũng chỉ muốn mượn một chút, cũng không có cái gì ý muốn".

Hắn mặc dù nói vậy, nhưng là bên trong nghĩ gì, Sở Kiến Phong cũng là rõ ràng, quả nhiên là Tiên Đan Điện muốn đoạt trên đỉnh núi đồ vật kia.

"Dám hỏi, cái này mượn, là Đan Hoàng trưởng lão mượn, hay là Tiên Đan Điện mượn đâu". Sở Kiến Phong một bộ thắc mắc hỏi tới.

Đan Hoàng trong tâm không khỏi cười lạnh một cái, điềm nhiên đáp: "Không giấu giếm gì, Đan Đế gần nhất chính là đang luyện một cái cực kỳ thần bí đan dược, cần tới cực kỳ mạnh mẽ thần lôi tẩy lễ. Cho nên mới hướng Thần Lôi Sơn mượn".

"Nếu là vậy, có thể mời Đan Đế giả làm Thần Lôi Sơn, kỳ thực ta cũng chưa từng đi vào bên trong đỉnh, cũng không có rõ ràng tình huống".

Sở Kiến Phong lời này, cũng là nói thật, từ khi hắn xuất sinh đến nay, liên quan tới bên trong đỉnh núi, hắn cũng chỉ biết sơ qua. Cũng chưa từng đi vào lần nào.

"Là dạng này nha". Đan Hoàng suy nghĩ một chút nói ra: "Nếu vậy, không biết tại hạ có thể đi xem thử một chút".

Đan Hoàng đương nhiên không có tin tưởng Sở Kiến Phong lời nói, cho nên là muốn tự mình đi thăm dò một chút.

Nhưng là trái với Đan Hoàng dự liệu, Sở Kiến Phong chính là ha ha cười lớn nói ra: "Cái này lại có gì khó đâu, mời Đan Hoàng trưởng lão cứ tự nhiên".

Đan Hoàng cũng là không ngờ, Sở Kiến Phong lại như vậy sáng khoái, bình thường tới nói, nếu như là có bảo vật, liền chính mình giấu kỹ mới phải.

Nhưng là hiện tại, Sở Kiến Phong lại như vậy dễ dàng đáp ứng hắn, để cho hắn không khỏi nghi ngờ một chút.

"Lời Sở Huỳnh nói là thật". Đan Hoàng cẩn thận hỏi lại.

"Đương nhiên, nhưng ta nhắc nhở Đan Hoàng một chút. Đỉnh Thần Lôi Sơn hung hiểm, trong đó Thần Lôi cực kỳ khủng bố, nếu Đan Hoàng không cẩn thận bỏ mạng một cái, ta làm sao hướng Tiên Đan Điện bàn giao đây".

"Cái này cũng không cần Sở Huỳnh phải lo, nếu ta không may bỏ mạng, vậy liền coi là số mệnh, cũng không liên quan Thần Lôi Sơn". Đan Hoàng chắc như đinh đóng cột nói ra.

....

Một cái to lớn đại lục trôi nổi trong tình không vũ trụ.

Tòa đại lục này bao phủ bởi một lớp huyền ảo sương mờ, lộ ra rất thần bí.

Cái này đại lục, chính là Dị Huyền Tông tổng đàn.

Lúc này bên trong Dị Huyền Tông tổng đàn đại diện, chính là tụ tập lượng lớn cường giả, Thần Tôn mấy vị, Thần Vương nhiều vô số.

Càng là có một vị Thần Hoàng tọa trấn.

Lúc này bọn hắn chính là đang mở lên đại tiệc linh đình.

Nhưng bất kể là ai, đều không có phát hiện, toàn bộ đại lục xung quanh không gian đang phát sinh một loại cực kỳ lớn biến hóa.

Biến hóa này rất lớn. Nhưng là lại được che giấu đến vô cùng cẩn thận, coi như Thần Đế cũng không dễ dàng phát hiện.

Loại này biến hóa, chính là đem toàn bộ phiến đại lục khổng lồ này bao phủ bên trong không gian. Giống như là một tòa lồng giam một dạng, đem cả đại lục nhốt ở bên trong.

Dạng này thủ đoạn không gian. Chính là vô cùng cao minh cường đại. Coi như là mấy vị Thần Hoàng liên thủ, cũng mơ tưởng đem cái này lồng giam phá vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Đồ Tông

Xà Ảnh thân hình lạng lẽ đứng trong hư không, trước mặt hắn là một tòa đại lục. Chính là Dị Huyền Tông.

Cái này cũng rõ ràng, người đem Dị Huyền Tông nhốt tại trong không gian chính là Xà Ảnh.

Xà Ảnh hôm nay mục đích, chính là đem Dị Huyền Tông gạt bỏ.

Hắn đã suy nghĩ Doanh Thiên lời nói, đúng như Doanh Thiên nói, muốn làm chuyện lớn đều không thể sợ trước hãi sau.

Hắn biết chính mình kẻ thù rất lớn mạnh, khủng bố đến mức khó mà tưởng tượng, nhưng là hắn không sợ, hắn thà rằng oanh liệt một hồi, cũng không muốn tiếp tục sống chui nhủi.

Hắn tin tưởng, chính mình tộc nhân cũng sẽ nghĩ như vậy.

Mà lại Doanh Thiên nói, muốn hắn bảo vệ Thần Lôi Sơn, cũng chính là bảo vệ bọn hắn hi vọng. Cho nên hôm nay, hắn trước tiên muốn đem Dị Huyền Tông gạt bỏ.

Mặc dù hắn biết lần này hành động sẽ nhắc lên phong hiểm không nhỏ, tuyệt đối sẽ đánh động những kẻ kia. Nhưng là hắn sẽ không sợ hãi, hắn sẽ tự mình đối mặt, bất kể là xảy ra cái gì chuyện, đều là hắn lựa chọn.

Nhìn Dị Huyền Tông trước mặt, Xà Ảnh trong con mắt lóe lên lạnh lẽo sát khí thầm nói ra: "Hôm nay, liền cảm các ngươi tới khai đao đi".

....

Bên trong Dị Huyền Tông, lúc này vẫn là một mảnh nhộn nhịp tưng bừng, cũng không có ai phát hiện, tai họa sắp giáng lâm.

Dị Huyền Tông hôm nay mở tiệc, chính là vì mừng cho Thành Khương đột phá Thần Hoàng.

Thành Khương, chính là gia gia của Thành Đô, cùng với Sở Kiến Phong một cái thể hệ, hiện tại hắn thành Thần Hoàng, liền phát thiệp mời, mời người ta tới mừng lễ.

Mà lại, ở đây tụ tập, đại đa số đều là đến từ Tam Lư Thế Lực tới chúc mừng, cũng có vài cái Nhị Lư Thế Lực cho người tới dâng lễ.

Dù sao, có được Thần Hoàng tọa trấn, đồng nghĩa với từ nay Dị Huyền Tông chính thức thoát ly Tam Lư Thế Lực, trở thành Nhị Lư thế lực.

Đúng tại lúc bọn hắn còn đang vui vẻ nói chuyện.

Bỗng nhiên toàn bộ đại điện đều ầm ầm rung chuyển.

Không. Mà là toàn bộ Dị Huyền Tông cái đại lục này đều rung chuyển.

Cái này kinh biến, lập tức để cho vô số người giật mình kinh hãi, từng cái cường giả cái thể nhao nhao phi ra ngoài đại điện, muốn xem đến cùng là xảy ra chuyện gì.

Ở đây Thần Vương tụ tập rất nhiều, chỉ ít đều có hơn ngàn, chưa kể Thần Tôn cũng tới gần 30 người. Có là đến từ các thế lực khác tới chúc mừng, cũng có là người Dị Huyền Tông.

Bản thân đều là cường giả, cho nên bọn hắn phản ứng phi thường nhanh nhẹn, cơ hồ chỉ chớp lát, liền đã đi hết ra bên ngoài đại điện.

Đập vào bọn hắn con mắt, chính là từ thiên ngoại bay tới một cái bàn tay khổng lồ.

Cái này bàn tay, chính là mang theo hủy thiên diệt địa khí tức. Uy lực cực kỳ khủng bố. Có thể nghĩ một khi va chạm xuống, toàn bộ Dị Huyền Tông, hoặc thậm chí là toàn bộ phiến đại lục này đều phải tan thành mây khói.

Quan trọng là, dưới cái bàn tay này khủng bố lực lượng, coi như Thần Tôn. Đầu cảm thấy nhỏ bé vô cùng, thậm chí không có lực hoàn thủ.

Cho nên bọn hắn rất nhanh đưa ra quyết định. Trốn.

Thế nhưng là, ngay lúc bọn hắn muốn thi triển thủ đoạn không gian đào thoát, liền phát hiện, bất kể là đào tẩu phù lục, hay là không gian thủ đoạn, hoặc là cuồn lên bảo vật muốn chạy trốn đi đều vô hiệu. Toàn bộ đều không có tác dụng.

"Không tốt, không gian bị phong bế".

"Đây là muốn một mẻ hốt gọn chúng ta".

Giờ phút này, trước mắt sinh tử, ai nấy đều có chút hoảng loạn.

"Muốn sống. Mọi người cùng nhau xuất thủ, đem công kích ngăn lại". Một cái tuyệt đỉnh Thần Tôn lấy lại tinh thần lập tức chỉ đạo. Thanh âm vang vọng toàn bộ phiến đại lục này.

Trong nháy mắt, chỉ cần thân ở trên đại lục này người, đều là nhao nhao bạo phát ra chính mình lực lượng.

Lập tức, huyết khí trùng thiên, vô số Chân Mệnh hiển hiện dâng cao.

Lúc này, bất kể là ai, đều lấy ra chính mình mạnh mẽ nhất thủ đoạn, nào là té ra vô số binh khí, nào là đem phù lục đánh ra, cũng có đem trên thân bảo mệnh đồ vật đập lên.

Hiển nhiên ai nấy đều liều mạng không có chút nào giữ lại.

Dạng này một cỗ lực lượng, có thể xưng thiên địa nhất tuyệt, trên Dịch Huyền Tông đại lục hàng vạn tỉ sinh linh lực lượng một chỗ hợp nhất, tuyệt đối là mạnh mẽ vô cùng.

Đây là một tông lực lượng.

Thế nhưng là, dạng này vô song lực lượng, bạo phá thiên khung mà lên, cùng với cái kia bàn tay đối cứng, lại giống như cát bụi một dạng. Ầm ầm tan vỡ.

Dưới bàn tay kia trấn áp mà xuống, hết thảy cái gì lực lượng vô địch, hết thảy dạng gì huyết khí trùng thiên. Đều lộ ra vô cùng yếu ớt, không có cái gì đáng nhắc.

Chỉ trong chốc lát va chạm, dưới bàn tay kia uy lực khủng bố, vô số cường giả bên dưới Dịch Huyền Tông đều nhận khủng bố trùng kích, thổ huyết mà lui.

Dưới Thần Vương cường giả, tuyệt đại đa số đều là bạo thể mà chết, thân hình nổ tung thành huyết vụ.

Nhưng là dưới Thần Cảnh tu sĩ lại khác, bọn hắn bị thương nặng nhẹ khác nhau, thế nhưng là tử vong cũng không nhiều.

Hiển nhiên Xà Ảnh cũng không có nhắm tới phạm nhân dạng này.

Nói tới phạm nhân, ngoại trừ Cửu Thiên, bất kể nơi nào trên Thần Giới đều sẽ có một bộ phận phạm nhân.

Bọn hắn số lượng nhiều vô kể, nhưng đều là ở một khu vực đặc biệt. Cách lý với bên ngoài.

Cái này cũng không phải giam nhốt hay gì cả, mà là để cho phạm nhân không bị chư Thần chỉ uy dè bẹp mà thôi.

Biết được chống đỡ không nổi, phụ thân của Thành Đô hướng sâu bên trong Dịch Huyền Tông hét lớn.

"Phụ thân, ngươi làm gì".

Hắn đây chính là ký thác hi vọng lên người Thành Khương, cũng chính là cái duy nhất Thần Hoàng ở đây.

Đúng lúc này, bên dưới Dịch Huyền Tông một cỗ lực lượng thần bí như núi lửa phun trào ầm ầm phóng lên. Trên phiên này đại lục mỗi một tấc đất đều toát lên quang mang.

Lúc này đây, một cái thần ảnh vĩ ngạn đứng lên bên trên Dịch Huyền Tông, hai tay chưởng ngự một tôn cổ đỉnh, điều động lực lượng thiên địa.

Hắn chính là Thành Khương, cũng chính là gia gia của Thành Đô.

Kỳ thật, tại từ ban đầu Dịch Huyền Tông bị công kích, hắn chính là người đầu tiên phát hiện, thế nhưng là lấy hắn dạng này Thần Hoàng vẫn đều cảm thấy nhỏ bé vô cùng.

Cho nên, ngay từ lúc đầu, hắn đã vội vàng điều động lực lượng, không chỉ là bản thân hắn lực lượng. Mà là toàn bộ Dịch Huyền Tông lực lượng.

Cỗ lực lượng này chính là toàn bộ nội tình của Dịch Huyền Tông, chính là trăm ngàn vạn năm tích lũy.

Giờ phút này, cái gì hộ tông đại trận, cái gì nội tình ngàn vạn năm, đều là bị Thành Khương điều động đến trên thân. Muốn đi đối kháng bàn tay kia.

Đây chính là một vị Thần Hoàng toàn bộ lực lượng, chính là một tông toàn bộ tích lũy, chỉ riêng dạng này một kích, có thể đánh đến sập một mảnh vũ trụ.

Thế nhưng là, hết thảy cỗ lực lượng kia, dưới một bàn tay này, đều lộ ra không có ý nghĩa, đều không chịu nổi một kích.

Một bàn tay ấn xuống, mặc kệ dạng gì vô song lực lượng, mặc kệ là cỡ nào cường đại chống đỡ. Đều là tan thành mây khói.

Mất thấy chính mình Dịch Huyền Tông sắp đi tới hủy diệt. Thành Khương không cam lòng hét lớn: "Đến cùng là ai, vì sao diệt ta Dịch Huyền Tông".

Hắn hét lên lời này, chính là tràn đầy uất ức, là tràn đầy không cam lòng.

Nghĩ lại, ai cũng có thể hiểu được hấn cảm giác. Vừa mới đột phá Thần Hoàng không được mấy ngày, tông môn cũng chính thức trở thành nhị lưu thế lực chưa bao lâu liền gặp phải diệt môn tai họa.

Thử hỏi. Đây là cỡ nào không cam lòng đâu.

"Sâu kiến, chết cũng cần lý do sao".

Một cái trầm thấp thanh âm vang vọng khắp không gian, ẩn chứa uy nghi nặng nề. Chỉ một câu này lời nói, liền đem cho Thành Khương đều chịu cực lớn trùng kích, thần thể rách nát, thất khiếu chảy máu mà rơi xuống.

Rốt cuộc, cái kia bàn tay lớn, chính là hoàn toàn úp xuống, đem toàn bộ Dị Huyền Tông đè bên dưới.

Dưới một bàn tay này, Dị Huyền Tông tổng đàn hoàn toàn bị hủy diệt, cái gì Thần Hoàng, Thần Tôn, Thần Vương, chỉ cần tại dưới một bàn tay này, đều hôi phi yện diệt. Không đỡ nổi một kích.

Chưa hết, một bàn tay này chính là đem Dị Huyền Tông đại lục đánh cho chia năm xẻ bảy. Mỗi mảnh một hướng mà tan rã.

Xà Ảnh thu tay về, trong bàn tay nắm lấy một cái bảo khối. Đây chính là Dị Huyền Tông bảo khối. Đồ tốt cũng là không ít. Hấn vẫn là thu về.

Sau đó, Xà Ảnh nhìn cũng không nhìn một chút, liền quay lưng rời đi.

Tại Xà Ảnh rời đi không lâu, trên những mảnh đại lục vỡ nát kia. Lác đác vài vị Thần Vương còn sống mới là hoàn hồn tỉnh lại.

Bọn hấn sống sót mấy người, đều là từ cái khác tông môn đến chúc mừng, nhưng là không may gặp phải liên lụy.

Bọn hấn giờ phút này đều là thâm ôm may mắn. Mặc dù thân bị trọng thương. Nhưng dù sao đều là may mắn sống sót. Đây đã là vạn hạnh.

"Dị Huyền Tông xong". Một cái thân đầy máu me Thần Vương nhìn trước mắt từng mảnh đại lục trôi nổi vỡ nát cảm thán nói ra.

Một cái đỉnh cấp tam lưu thế lực thật vất vả mới có thể诞 sinh một cái Thần Hoàng. Thế nhưng là còn chưa kịp ăn mừng liền đã gặp phải đại họa. Đây có thể nói là mười phần đen đủi.

Dị Huyền Tông hôm nay, cũng coi như xong. Mặc dù bọn hấn vẫn là còn cường giả tại thế, mặc dù bọn hấn cũng còn rất nhiều cứ điểm rải rác khắp nơi Thần Giới.

Nhưng là cao tầng cường giả đều đã chết sạch, số lượng còn lại không đủ để vực dậy. Có thể nói, Dị Huyền Tông muốn lần nữa khôi phục, cơ hồ là mơ tưởng.

Có thể nghĩ, không tới mấy ngày, bọn hấn địa bàn, đều sẽ bị những cái khác thế lực sâu xé.

"Trở về báo cáo". Lúc này những cái đến từ thế lực khác phát hiện không gian giam cầm đã bị giải trừ. Cho nên muốn lập tức trở về báo cáo lại tông môn của mình.

Có thể nghĩ, lần này Dị Huyền Tông bị diệt, tuyệt đối sẽ nhắc lên một cái làn sóng chấn động không nhỏ.

"Cũng không biết, là đắc tội thế lực nào đâu". Có người suy nghĩ nói ra.

....

Thần Lôi Sơn.

"Oanh".

Đỉnh Thần Lôi Sơn nổ một tiếng vang trời.

Chỉ thấy Đan Hoàng một thân chạt vật vô, cùng từ trên đỉnh núi chạy ra.

Giờ phút này, Đan Hoàng toàn thân cháy xém, loang lổ vết thương. Hấn là bị trên đỉnh Thần Lôi Sơn lôi điện đánh cho tã tơi.

Vừa rồi, hấn không có nghe lời Sở Kiến Phong cảnh báo. Một mực muốn xông lên đỉnh núi xem thử, bởi vì hấn không tin tà, cũng tự tin chính mình thực lực. Cho nên liều lĩnh tiến lên đỉnh núi.

Kết quả đây, vừa mới chạm chân tới đỉnh núi, hấn bị một đạo khủng bố thần lôi oanh tới. Khiến cho hấn trở tay không kịp. Lập tức bị đánh cho nổ đom đóm mắt, phải chạt vật mà bỏ chạy.

Giờ phút này, Đan Hoàng kinh hãi vô cùng, hấn không thể tưởng tượng. Lấy hấn dạng này Thần Hoàng tuyệt đỉnh. Mà lại không chịu nổi một đạo thần lôi.

Nếu là hấn chậm thêm vài khắc, có lẽ sẽ thật bị thần lôi oanh chết vậy.

"Đan Hoàng thần thông quảng đại, vậy mà có thể đối kháng thần lôi. Sở Kiến Phong mỉm cười nhìn Đan Hoàng bộ dạng kia, chấp tay cười nói. Một bộ rất bội phục.

P/s: Chương 150 phát hiện một cái bị bug.

Lúc giới thiệu Đan Hoàng có nói hấn là huynh đệ kết nghĩa với phụ thân của Thành Đô. Kỳ thực là nhầm. Phải là huynh đệ kết nghĩa với Gia Gia của Thành Đô là Thành Khương mới đúng.

Mong mọi người thông cảmv

Tai hại a

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Tấm màn đen

Đan Hoàng làm sao lại không biết, Sở Kiến Phong đây là chế nhạo hấn.

Thế nhưng là hấn cũng không có cách nào, chỉ trách hấn quá mức chủ quan mà thôi.

Nghĩ lại, lấy hấn dạng này Thần Hoàng thực lực, tự tin mười phần, làm sao sẽ nghĩ tới nháy mắt sẽ bị một đạo Thần Lôi đánh cho trọng thương.

Giờ phút này hấn cũng, chỉ có thể cười gượng mà thôi.

"Thần Lôi Sơn đỉnh quả thật là hung hiểm, chỉ trách ta quá chủ quan. Không có nghe lời Sở huynh cảnh báo mà thôi, không thể trách ai".

Nghe Đan Hoàng nói vậy, Sở Kiến Phong lại càng là tươi cười mà nói: "Đan Hoàng không hổ là Đan Hoàng, có thể chạy thoát đi ra ngoài đã là để cho Sở Mỗ bội phục. Đổi lại là ta, có lẽ đều đã bỏ mạng bên trong".

Đan Hoàng chỉ cười không nói, bởi vì hấn biết, giờ phút này có nói gì, cũng là rước nhục vào thân. Cho nên hấn quả quyết cáo lui.

"Đã vậy. Tại hạ xin cáo lui, hẹn ngày khác tái ngộ".

Sở Kiến Phong cũng là không có giữ lại, làm một cái tư thế mời, mặc dù Đan Hoàng hôm nay tới mục đích là thăm dò. Ý đồ đương nhiên không tốt, nhưng là hấn cũng không thể làm gì. Dù sao đối phương hay là Đan Hoàng của Tiên Đan Điện, cái này để cho Sở Kiến Phong cũng phải cố kỵ.

Thế nhưng là, Đan Hoàng còn muốn quay đầu rồi đi. Một cái lười biếng thanh âm vang lên.

"Hấn đi không được".

Cái này câu nói, lập tức để Sở Kiến Phong giật mình, Đan Hoàng cũng không có ngoại lệ nhìn tới.

Chỉ thấy Doanh Thiên cùng Sở Thanh Lăng một chỗ đang chậm rãi đi tới.

Nhìn thấy Doanh Thiên, Sở Kiến Phong vội chấp tay: "Công Tử".

Cái này cảnh lọt vào mắt Đan Hoàng, để cho hấn không khỏi giật mình một cái, ban đầu hấn còn cho rằng, Doanh Thiên cái này chỉ là một cái bình thường tiểu bối mà thôi.

Nhưng là nhìn thấy Sở Kiến Phong bộ dáng cung kính kia, để cho Đan Hoàng cũng phải cẩn thận nhìn lại Doanh Thiên một cái.

"Không biết các hạ vừa rồi lời nói, là có ý gì". Đan Hoàng chậm rãi hỏi.

"Ý rất rõ ràng, nếu ngươi đã tới, vậy cũng đừng đi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Lời này đi ra. Chính là muốn đem Đan Hoàng lưu lại, còn về phần như thế nào lưu lại, cũng không ai biết.

Sở Kiến Phong giật mình, hấn biết Doanh Thiên lời nói là có ý gì. Cái này chỉ sợ Đan Hoàng này hôm nay khó mà toàn mạng rồi đi, ban đầu hấn còn muốn cùng Tiên Đan Điện hòa bình thương lượng một chút. Nhưng là theo cái này tình hình, có lẽ không thể.

Về phần Đan Hoàng, ánh mắt chính là phát lạnh nói ra: "Các hạ ý tứ. Chính là muốn lưu ta lại sao".

Hắn lời này nói ra, chính là lạnh lẽo vô cùng, trong cơ thể Thần Lực âm thầm vận chuyển. Bất cứ khi nào cũng có thể phát ra cuồng bạo công kích.

Hắn mặc dù bị Thần Lôi đánh trọng thương. Nhưng dù sao cũng là Thần Hoàng Nhị Trọng Thiên, không phải quả hồng mềm dễ nắm. Coi như lấy Sở Kiến Phong Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên này muốn đem hắn lưu lại cũng cần trả một cái giá thật lớn.

"Không, nói dễ hiểu, chính là muốn ngươi để mạng lại, cũng không phải lưu ngươi". Doanh Thiên hời hợt nói ra.

Nghe vậy, Đan Hoàng thần lực lập tức bùng nổ, thần uy cuộn cuộn như giang hải phóng xuất cường ngạnh nói ra: "Muốn đem ta giữ lại, dựa vào các ngươi Thần Lôi Sơn vẫn là chưa có tư cách này".

Lúc này, Sở Kiến Phong đành thở dài một cái, cũng là trong tư thái chuẩn bị, có thể xuất thủ bất cứ lúc nào.

Đúng lúc này, chỉ thấy Thành Đô hốt hải chạy tới, khuôn mặt sắc mặt tái nhợt, tựa hồ rất hoảng sợ.

Nhìn thấy Thành Đô bộ dáng này, để cho Đan Hoàng cảm thấy không ổn nhú mày nói ra: "Có chuyện gì?".

Thành Đô sắc mặt lúc này chính là cực kỳ sợ hãi cùng run rẩy, ấp úng nửa ngày mới có thể nói ra: "Chúng ta..... chúng ta..... bị diệt..... Dị Huyền Tông..... chúng ta bị diệt rồi".

"Cái gì?". Coi như là Đan Hoàng giờ phút này, đều không khỏi giữ được bình tĩnh mà giật mình.

Lời vừa ra, không chỉ Đan Hoàng. Mà ngay cả Sở Kiến Phong đều giật mình kinh hãi. Hắn vô thức mà nhìn tới Doanh Thiên. Chỉ thấy Doanh Thiên khi định thần nhìn, một mực không có biểu hiện. Càng để Sở Kiến Phong có một cái nắm chắc.

Dị Huyền Tông là một cái đỉnh tiếm Tam Lưu Thế Lực, lại có một tôn tôn thần Hoàng tọa trấn, Thần Tôn, Thần Vương rất nhiều. Làm sao nói diệt là diệt đâu.

Đan Hoàng lộ ra vẻ không tin tưởng nhú mày nói: "Đô nhi. Cái này không phải chuyện đùa. Ngươi từ đâu lấy tới tin tức".

Thành Đô lúc này đã là mềm nhũn, nhưng là cố gắng mà lấy ra một cái kính nhỏ, cái này kính nhỏ chính là kính chiếu tượng, chuyên môn dùng để lưu lại hoặc là gửi đi hình ảnh.

Kính chiếu tượng phát sáng, lập tức hiển hiện ra một cái cảnh tượng.

Đây là một cái đại lục khổng lồ bị đánh cho tan nát, có thể thấy được trong không gian trôi nổi từng cái xác người, các loại đỉnh đài lâu các vỡ nát.

Đây chính là Dị Huyền Tông hiện tại cảnh tượng.

Ban đầu, nhận được tin cấp báo, Thành Đô còn là cười phì không tin tưởng. Nhưng là sau khi nhận được kính chiếu tượng ghi lại hình ảnh. Hắn giống như lạc rơi vào hầm băng một dạng. Sau đó lại có đến tin tức, hắn phụ thân, gia gia đều là đã chết, để cho hắn triệt để tuyệt vọng.

Cái này cũng dễ hiểu sự tình. Gia gia vừa mới đột phá Thần Hoàng, còn chưa kịp vui mừng thì tông môn bị diệt, người thân đều đã vẫn lạc.

Hắn hiện tại trông cậy, chỉ có Đan Hoàng mà thôi. Dù sao đây cũng là cùng gia gia hắn kết nghĩa huynh đệ.

Nhìn trước mặt cảnh tượng này, Đan Hoàng trong lòng cũng là trùng xuống, bởi vì Tiên Đan Điện chính là Dị Huyền Tông sau lưng thế lực, thế nhưng hiện tại Dị Huyền Tông bị diệt, chính là muốn khiêu khích Tiên Đan Điện.

Phóng nhãn toàn bộ Thần Giới, có thể cùng Tiên Đan Điện ngang hàng, chính là đếm trên đầu ngón tay.

Ngay lập tức, hắn nhìn tới Doanh Thiên cùng Sở Kiến Phong, bởi vì hắn rất nghi ngờ, cái này chuyện đương nhiên cùng Thần Lôi Sơn dính líu.

"Chờ ta trở về bẩm báo, nhất định Tiên Đan Điện sẽ đem chuyện này tra rõ". Đan Hoàng giọng rét buốt nói ra.

"Ngươi vừa rồi nghe không rõ sao". Doanh Thiên chậm rãi nói ra: "Ngươi đi không được".

"Ta muốn đi, cũng không có ai cản nổi". Đan Hoàng trên thân thần lực bạo phát, muốn thi triển bí pháp, lấy nhanh nhất tốc độ rời đi, hắn cũng không muốn cùng Thần Lôi Sơn dây dưa. Chuyện này hệ trọng, hắn nhất định phải trở về bẩm báo Tiên Đan Điện.

Thế nhưng là hắn vừa mới rời khỏi Thần Lôi Đại lục. Lập tức liền đã bị Sở Kiến Phong ngăn lại.

Vừa rời Sở Kiến Phong đã là chuẩn bị kỹ càng, Đan Hoàng vừa chạy, hắn cũng liền lập tức ngăn lại. Sở dĩ hắn để cho Đan Hoàng chạy ra khỏi Thần Lôi Đại lục, chính là vì không muốn để cho Thần Lôi Đại lục bị cuốn vào chiến đấu. Dù sao Thần Hoàng giao tranh, chỉ là dư ba liền có thể hủy diệt tinh vực.

"Sở Kiến Phong, ngươi muốn cùng Tiên Đan Điện đối nghịch". Đan Hoàng ngữ khí uy hiếp nói ra.

"Cái này là công tử ý muốn, ta cũng là bất đắc dĩ". Sở Kiến Phong a a cười nói.

"Tốt..... Tốt..... Tốt". Đan Hoàng liên tục nói ra:"Ta cũng muốn xem, người cái này Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên, có tới bao nhiêu lực lượng".

Nói đoạn, Đan Hoàng đem chính mình binh khí té ra, đây là một cái đỉnh lớn, trên đỉnh tuyền khắc đầy Thần Hòa hoa văn.

Dù sao Đan Hoàng là một cái luyện được sư, sử dụng đỉnh làm vũ khí cũng không lạ.

Sở Kiến Phong cũng là té ra một thanh trường kích, bên trên tràn đầy hủy diệt lôi điện. Hai bên không nói lời nào, liền lập tức lao vào nhau.

Doanh Thiên vậy tay, đem một vùng không gian xung quanh Đan Hoàng cùng Sở Kiến Phong phong bế lại.

Bên trong không phát giác, bên ngoài không ai hay. Coi như bọn hắn có chiến tới trời sập, cũng sẽ không có ai phát hiện.

...

Xà Ảnh thân hình lặng lẽ ngồi trên một viên vẫn tinh đường kính trăm dặm. Viên vẫn tinh này tại trong vũ trụ lấy tốc độ cực nhanh mà lao đi.

Hắn chỉ là ngồi đó, yên lặng mà ngồi, giống như là chờ đợi cái gì.

Cũng không biết qua đến bao lâu, rốt cuộc xung quanh không gian bỗng nhiên biến đổi. Cái này biến đổi, chính là mọi vật, mọi việc xung quanh bỗng chốc dừng lại. Tựa hồ như là thời gian bị đông cứng một dạng.

Vẫn thạch ngừng bay, toàn bộ không gian yên ắng đến lạ thường. Ngay sau đó, tại một cái vị trí xa xa, không gian chợt chùng, một cái chuông lớn phá không mà ra.

Cái này chuông lớn, to lớn tựa một tòa thần sơn. Bên trên tuyền khắc đủ loại hoa văn kỳ quái, các loại thần văn hiển hiện dày đặc.

Nó xuất hiện, giống như là khám tại không gian một dạng, không chút nào nhúc nhích. Nhìn qua cũng hiểu, nơi này không gian thời gian đông cứng, là do cái này chuông làm ra.

Xà Ảnh con mắt nhìn chăm chăm chuông này thì thảo nói ra:"Định Không Giới Chung".

"Xem ra, người vẫn là có con mắt nhìn hàng". Một cái lạnh lùng thanh âm vang lên. Ngay lập tức, từ bốn cái phương vị, xuất hiện bốn cái thân ảnh.

Bốn người này, từ không gian lặng lẽ đi ra, bọn hắn toàn thân trùm lên một kiện hắc bào, hắc bào chính là che kín bọn hắn hoàn toàn. Ngoại trừ một đôi mắt, cũng không có thể thấy rõ ràng bên dưới áo bào là như thế nào.

Mà lại những kiện hắc bào này đều là làm từ đặc thù vật liệu, hồn lực không cách nào dò xét bên trong.

Bọn hắn bốn người, đứng tại bốn góc không gian, vô tình liền tạo thành một cái không lui không tiến gọng kìm, trong nháy mắt đem Xà Ảnh vây lại.

Xà Ảnh gặp nguy không loạn. Bình tĩnh mà nói ra:"Đối phó ta, vậy mà cử tới 4 cái Chấp Pháp Giả".

Bốn cái được xưng là Chấp Pháp Giả, trong đó một cái lên tiếng:"Lần này, bọn ta nhận lệnh cũng không phải là giáo huấn người. Mà là đem người gạt bỏ".

Nói đoạn, hắn nhìn Xà Ảnh một cái rồi lại nói tiếp:"Xem ra, người là đã chuẩn bị sẵn sàng".

"Có gì phải chuẩn bị đâu, ta xuất thủ, liền biết các người nhất định không bỏ qua". Xà Ảnh cười nhạt nói ra.

Quả thật, tại trước khi bắt đầu xuất thủ diệt đi Di Huyền Tông, Xà Ảnh đã là chuẩn bị, hắn tin tưởng, một khi hắn xuất thủ. Vậy nhất định sẽ có kẻ tìm tới phiền phức.

Một cái thân ảnh nói ra:"Trước đó mới mấy ngày, người đã ăn đủ giáo huấn, đáng lý ra nên thành thật ngồi một chỗ mới đúng, làm sao lại đi ra gây sự. Người đây chính là muốn chết sao".

Mấy ngày trước, Xà Ảnh chính là bị đám người này đánh trọng thương, chính là bởi vì, hắn tham gia Thần Giới sự tình.

"Các người tám màn đen này, thật sự cho rằng có thể chế bá thiên địa sao, nơi này là Thần Giới, cũng không phải địa phương kia". Xà Ảnh không chút sợ hãi kiên định nói ra.

Xà Ảnh nhắc tới tám màn đen, chính là ám chỉ bốn cái thân ảnh này sau lưng thế lực.

Đây là một cái thế lực cực kỳ thần bí, nó ẩn giấu trong Thiên Địa trăm ngàn vạn năm. Chậm rãi thâm thấu, thâm tóm Thần Giới.

Có thể nói, đây là một cái cực kỳ khủng khiếp thế lực, nó lực lượng, vượt xa thế nhân hiểu biết.

Cái này tấm màn đen, chính là âm thầm sau lưng, tác động điều khiển Thần Giới, cũng chính nó đưa ra một số quy luật ngầm.

Mà Xà Ảnh chính là đối tượng bị chế buộc, hắn được lệnh chính là không được phép tham dự bất kỳ cái gì sự tình Thần Giới. Cho nên khi Xà Ảnh tiêu diệt Dị Huyền Tông, cũng là phạm vào luật lệ, cho nên mới bị tấm màn đen cử người tới thanh trừng.

"Chế bá Thiên Địa thì thế nào, Thiên Đạo chính là Thiên Địa này chủ nhân, đừng nói Thần Giới, ức tì thế giới ngoài kia đều phải cúi đầu dưới Thiên Đạo". Một cái thân ảnh trầm giọng nói ra.

Nhưng là Xà Ảnh lại lắc đầu nói ra: "Thiên Đạo từ lâu đã không còn là Thiên Đạo, hiện tại chính là một mớ hỗn độn mà thôi".

"Xà Ảnh to gan, dám lăng nhục Thiên Đạo, hôm nay vốn dĩ theo lệnh tới lấy mạng ngươi, nhưng là ngươi xúc phạm Thiên Đạo, tội không thể tha, cho nên bắt lấy ngươi, chịu tra tấn trăm vạn năm".

Nói đoạn. Bốn cái thân ảnh trên thân bùng lên lực lượng cực kỳ cường đại. Khí cơ hoàn toàn đem Xà Ảnh khóa chặt lại, chính là không cho hắn một con đường chạy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Chiến Cháp Pháp Giả

Bốn cái Cháp Pháp Giả trong nháy mắt té ra bốn thanh kim kiếm.

Kim quang trên thân kiếm toát ra chói lọi, cơ hồ chiếu sáng cả một mảnh vũ trụ tinh không.

Kiểm vừa ra, trong thiên địa lập tức xuất hiện một cỗ chấn nhiếp tâm thần khí tức, cái này chính xác giống như Thiên Uy một dạng. Mặc dù so ra kém chân chính Thiên Uy. Nhưng là cũng đủ để khiến cho người khác cảm thấy run rẩy, hít thở không thông.

"Cháp Pháp Kim Kiếm". Xà Ảnh không khỏi nói thầm một chút, trong lòng tương đối kiêng kỵ dạng này thanh kiếm.

Cháp Pháp Kim Kiếm, chính là vô cùng đặc thù kiếm, chỉ có Cháp Pháp Giả mới có được tư cách sử dụng.

Dạng này kim kiếm chính là sử dụng cực kỳ trân quý vật liệu mà rèn nên, sau đó được đại sư tuyền khắc lấy vô số minh văn đại đạo. Lại được cường giả liên tục gia trì, sau đó hứng dưới Thiên Uy, vì thế nó mới có được một tia Thiên Uy lực lượng.

Cháp Pháp Kim Kiếm vừa ra, lập tức hóa thành một tòa kiếm trận to lớn, đem Xà Ảnh hoàn toàn vây vào bên trong.

Bên trong kiếm trận, vô số kiếm khí sắc bén bay loạn, sát khí cực kỳ kinh khủng, coi như người lại mạnh mẽ đến đâu, đứng bên trong kiếm trận đủ lâu, cũng sẽ bị kiếm khí cắt thành thịt vụn.

Kiểm khí chỉ là đảo qua vài vòng, chính là đã đem Xà Ảnh trên thân y phục cho rách tả tơi.

Chỉ là không có làm hắn bị thương, Xà Ảnh thân chính là Tuyên Cổ Dị Thú, thân thể rắn chắc mười phần. Chỉ là kiếm khí há lại có thể làm hắn bị thương.

"Xà Ảnh, nhận lấy cái chết". Một cái Cháp Pháp Giả quát lớn, hai tay kết ấn, điều động Cháp Pháp Kim Kiếm bay tới, nhắm thẳng Xà Ảnh mi tâm xuyên phá, chính là muốn nhất kiếm đoạt mệnh.

Có thể nghĩ, một khi bị kiếm này đâm trúng, coi như Xà Ảnh thân thể lại vững chắc, cũng tuyệt đối bị xuyên phá. Một khi bị xuyên phá, có thể để Chân Mệnh, Linh Hồn chịu trùng kích cực lớn. Nháy mắt mất đi chiến lực.

Nhưng là, Xà Ảnh đương nhiên sẽ không đứng im chịu đòn. Hắn thân hình lóe lên một cái, lấy một cái tốc độ không thể tưởng tượng trong gang tấc né đi kiếm kia.

Ngay lập tức, một cỗ hàn ý xông thẳng lên đầu, chỉ thấy một thanh Cháp Pháp Kim Kiếm khác đã là tới sát cổ của hắn, chỉ trong một khoảnh khắc nữa thôi, Xà Ảnh đầu lâu tuyệt đối sẽ bị chém xuống.

Thế nhưng là, cái kia Cháp Pháp Giả sau khi chém qua Xà Ảnh lại cảm thấy không đúng, bởi vì hắn một kiếm vừa rồi hoàn toàn là chém hụt.

Chỉ thấy Xà Ảnh thân hình tiêu tán đi, hóa ra vừa rồi hắn là chém tới tàn ảnh.

"Tốc độ này". Cái kia Cháp Pháp Giả không khỏi ngạc nhiên, hiển nhiên hắn không có ngờ tới. Xà Ảnh tốc độ mà lại nhanh đến như thế.

"Cùng nhau xuất thủ, trấn sát hần". Một cái Chấp Pháp Giả lên tiếng.

Chỉ thấy bốn vị Chấp Pháp Giả thân hình lui về, chiếm cứ bên trong kiếm trận bốn cái vị trí, toàn thân lực lượng bùng lên, từng đầu Đại Đạo lượn lờ, liên tục gia trì rót vào bên trong kiếm trận.

Ngay lập tức, bên trong kiếm trận ngưng tụ đi ra một cái vô cùng to lớn Chấp Pháp Kim Kiếm.

Cái này mới ngưng tụ ra Chấp Pháp Kim Kiếm ngưng thực đến không gì sánh được. Ân chứa uy áp cùng lực lượng cực kỳ khủng bố. Không gian xung quanh vốn dĩ bị đông cứng bỗng nhiên đều bị lực lượng này chấn động đến chập chờn.

Đối diện dạng này lực lượng, coi như Thần Đế, đều sẽ nháy mắt bị đánh chỉ hồi phi yên diệt.

Xà Ảnh biết lần này không thể tránh né, bởi vì trận pháp này bao vây lấy hần, muốn thoát ra chỉ có cách đánh bại bốn vị Chấp Pháp Giả.

Nhưng là coi như có thể đánh bại bọn hần, bên ngoài còn có một cái Định Không Chung phong bế không gian. Lấy hần thực lực không có cách nào đánh phá Định Không Chung.

Mà lại, Chấp Pháp Kim Kiếm kia khí cơ đã đem hần khóa chặt, coi như hần có tránh né cỡ nào, trốn vào không gian tầng sâu, đều sẽ bị đánh trúng. Cho nên, chỉ có thể ngoan kháng.

Xà Ảnh thân mình gồng lên, trong nháy mắt đem bên trên y phục vốn đã rách rưới xé bỏ. Để lộ ra một cái cuộn cuộn cơ bắp thân thể.

Chớ nhìn Xà Ảnh là một cái già nua lão giả, nhưng là hần vẫn mười phần lực lượng.

Chỉ thấy Xà Ảnh hai tay kết ấn, trong nháy mắt kết lấy hơn trăm đạo ấn quyết.

Tại thời điểm kết ấn xong, chỉ thấy trên thân thể Xà Ảnh nổi lên từng đường kỳ dị hoa văn, kỳ lạ mà hoa mỹ.

Những hoa văn này vô cùng kỳ diệu sinh động, tựa như là có sinh mệnh một dạng, bọn chúng lưu động theo một cái tuyệt diệu quỹ tích. Tựa hồ như bên trong quỹ tích này cất giấu đại đạo vô thượng một dạng.

Xà Ảnh đây chính là giải phong chiến lực bản thân. Hần trước đây luôn là đem bản thân thực lực chân chính phong ấn lại, nhưng là hiện tại sinh tử chi chiến, hần bắt buộc phải đem toàn bộ thực lực bày ra.

"Oanh.... Oanh.... Oanh".

Từng cái âm thanh bạo hưởng từ trong thể nội Xà Ảnh nổ vang, tựa hồ như có từng khóa liệt nhật bạo tạc một dạng. Hần trên người khí tức cũng ngày càng tăng lên, tu vi thực lực kéo dài một mảng lớn.

"Trấn sát hần". Một cái Chấp Pháp Giả nhìn thấy một màn này, trong lòng cảm thấy không ổn hô lên.

Dạng này một màn, để cho bốn cái Chấp Pháp Giả đều phải giật mình, vội vàng thúc giục trận pháp công kích.

Chấp Pháp Kim Kiếm lực lượng ngưng tụ đến cực hạn, trong nháy mắt giáng xuống, mang theo hủy thiên diệt địa khủng bố oanh xuống.

Chớp mắt đã tới trên đỉnh đầu Xà Ảnh.

Xà Ảnh gặp nguy không loạn, hần hai tay điều động lực lượng dồn tới, chính là hướng đỉnh đầu đẩy lên, vậy mà có thể sinh sinh ngoan kháng Chấp Pháp Kim Kiếm. Đem nó ngăn lại trên đầu, không cho hạ xuống.

Hai cổ lực lượng va chạm, lập tức tạo thành bạo tạc to lớn, đem không gian xung quanh chấn cho nổ tung, không gian sóng xung kích hướng 4 phương tám hướng tán ra ngoài. Đem bốn vị Chấp Pháp Giả cho đánh bay.

Bốn cái Chấp Pháp Giả trong lòng không khỏi hãi nhiên. Bọn hần ai cũng không có ngờ tới, Xà Ảnh vậy mà cường đại đến trình độ này.

Phải biết, trong quá khứ, bọn hần đánh qua Xà Ảnh nhiều lần. Mỗi một lần đều là hần ăn đòn chịu trận, thế nhưng là hôm nay hần phản kháng, mới để lộ ra chiến lực cường đại như vậy.

Bọn hần không biết rằng, Xà Ảnh chiến lực vốn dĩ cường đại vô cùng. Coi như bọn hần dạng này Chấp Pháp Giả, nếu là đơn đả độc đấu cũng mơ tưởng đánh bại Xà Ảnh.

Chỉ là Xà Ảnh trước đó vì muốn yên ổn, lại kiêng kỵ bọn hần sau lưng thế lực, cho nên mới cẩn thận chịu nhục mà thôi.

"Xem ra trước đó. Ngươi ẩn tàng không ít". Một cái chấp pháp giả lạnh lùng mà nói ra.

Lúc này, kim quang tán đi. Chấp Pháp Kim Kiếm biến mất, để lộ ra Xà Ảnh thân hình cao lớn thẳng tắp hiện ngang, ánh mắt kiên định không chút nào sợ hãi.

Chỉ là lúc này, hai tay của hắn cũng bị thương nhẹ một chút.

"Cái gì ẩn tàng không ẩn tàng, ta trước nay vốn dĩ đều như vậy". Xà Ảnh nghiêm túc nói ra.

Nói đoạn, hắn té ra một thanh chiến phủ. Thanh chiến phủ này có hai lưỡi, nhìn đến to lớn lạ thường, cơ hồ to lớn bằng cả thân hình của Xà Ảnh.

Chiến phủ này chính là bản mệnh vũ khí của Xà Ảnh, hao tổn vô số tâm huyết mà rèn nên, nó cực kỳ nặng nề. So với một tòa thế giới còn muốn nặng gấp mấy lần. Thế nhưng là ở Xà Ảnh trong tay lại nhẹ tựa lông hồng, tùy ý qua lại, không chút nào lộ ra vẻ mệt mỏi.

Xà Ảnh cũng không có dây dưa, chính là nhắc lên chiến phủ mà bỏ tới, hắn mục tiêu, chính là bên trái một cái Cháp Pháp Giả.

Chiến phủ nặng nề vung tới, lưỡi phủ lóe ra hàn mang lạnh lẽo, sát ý kinh người. Cực kỳ đáng sợ.

Vị kia Cháp Pháp Giả cả kinh, biết không thể đón đỡ, cho nên quả, quyết mà né tránh.

Thế nhưng là, hắn vừa động, liền cảm thấy toàn thân rét run, lúc này trong cái nhìn của hắn, khắp nơi đều là phủ ảnh công tới, không chỗ nào không có, phong tỏa hắn toàn bộ hướng đi.

Biết được né không xong, cái này Cháp Pháp Giả nhắc lên Cháp Pháp Kim Kiếm. Toàn thân trào ra lực lượng, tạo thành một cái mặt thuẫn bao quanh hắn. Chuẩn bị tiếp nhận công kích.

Xà Ảnh cười lạnh, hắn tin tưởng, dưới một phủ này, cái kia Cháp Pháp Giả coi như lại mạnh hơn, cũng không có cách nào hoàn toàn đón đỡ, nhất định sẽ bị trọng thương.

Xà Ảnh hiểu rõ hắn tình thế, hắn vốn dĩ mạnh hơn Cháp Pháp Giả, thế nhưng là bốn cái Cháp Pháp Giả liên thủ, hắn cũng khó lòng chống đỡ về sau. Cho nên vừa mới bắt đầu liền muốn loại bỏ đi một cái, để cho về sau dễ dàng một chút.

Thế nhưng là chiến phủ còn chưa có tiếp cận tới cái kia Cháp Pháp Giả. Xà Ảnh trong lòng vang lên cảnh báo, một cổ nguy hiểm xông lên đầu.

Tại trong lúc Xà Ảnh công kích một cái Cháp Pháp Giả, ba cái còn lại phản ứng đều cực nhanh, đồng loạt xuất thủ công tới.

Chỉ thấy tại ba phía còn lại, ba thanh Cháp Pháp Kim Kiếm công tới, cơ hồ đã gần trong nháy mắt. Lúc này, coi như Xà Ảnh có thể đem một cái Cháp Pháp Giả loại bỏ, hắn cũng sẽ bị ba thanh Kim Kiếm xuyên phá, tuyệt đối sẽ bị trọng thương.

Cho nên lúc này, Xà Ảnh chỉ có thể thu về Chiến Phủ, bày ra phòng ngự tư thế.

"Keng... Keng... Keng".

Ba cái kim thiết va chạm thanh âm vang lên, Xà Ảnh vậy mà đem ba thanh Cháp Pháp Kim Kiếm đánh trở về.

Nhân cơ hội này, cái kia Cháp Pháp Giả chính là lập tức lui ra, kéo dài khoảng cách với Xà Ảnh.

Nhìn thấy cảnh này, Xà Ảnh không khỏi thở dài, hắn biết cơ hội tốt nhất đã đi qua. Hiện tại bốn cái Cháp Pháp Giả sẽ càng cảnh giác hơn. Liên thủ cũng sẽ càng chặt chẽ. Cho, nên chiến đấu về sau e rằng sẽ rất gian nan.

"Nhanh chóng đem hắn trấn sát, tránh đem dài lắm mạng". Một cái Cháp Pháp Giả vội hô lớn.

Lập tức chỉ thấy, trong đó một cái Cháp Pháp Giả thân hình nấp vào hư không hoàn toàn biến mất một dạng.

Hắn cũng không phải là ẩn tàng đi đâu, mà là rời khỏi chiến trường này.

Đến lúc hắn xuất hiện lại, chính là ở bên cạnh Định Không Chung.

Cái này Cháp Pháp Giả không có chần chừ, đem ngón tay vạch phá, lập tức máu tươi vẩy xuống. Hóa thành từng dòng huyết văn thẩm thấu lên Định Không Chung.

Sau đó hắn đứng một chỗ tích tụ lực lượng, muốn thôi động Định Không Chung phát ra công kích, trấn sát Xà Ảnh.

Định không chung là một cái cực kỳ cổ lão bảo vật, coi như Cháp Pháp Giả muốn thôi động nó, cũng tiêu tốn không ít lực lượng cùng thời gian.

Bên trong chiến trường kia. Ba cái Cháp Pháp Giả còn lại, mỗi người đều riêng phần mình té ra một tấm cổ phù.

Cổ phù này nhìn tới mười phần rách nát, có thể thấy được nó cổ lão niên đại. Cổ phù màu vàng, bên trên viết lấy từng dòng cổ lão văn tự không rõ.

Nhìn tới có thể thấy, những văn tự kia được viết bằng máu tươi một dạng, mà lại trải qua vô số năm tháng.

Vết máu vẫn còn đỏ tươi dị thường. Tuyệt đối là bất phàm cổ phù.

Cổ phù vừa đi ra. Xà Ảnh con người không khỏi co rụt lại một cái thảm hô: "Huyết Tự Diệt Linh Phù".

"Có thể để cho chúng ta đem ra Huyết Tự Diệt Linh Phù, Xà Ảnh người coi như vinh dự". Một cái Cháp Pháp Giả lạnh lẽo nói ra: "Sau khi người chết, phải đem người lột da bù lại".

Hắn lời nói, có thể thấy Huyết Tự Diệt Linh Phù là cỡ nào trân quý, căn bản là không muốn dùng tới.

Xà Ảnh cũng biết rõ ràng cái này cổ phù lợi hại. Cho nên toàn thân căng cứng, điều động toàn bộ lực lượng, lập tức lấy phòng thủ tư thế. Không những thế, chính là còn tế ra hơn một trăm tấm mặt thuẫn, mỗi một kiện đều là báu vật.

Có thể thấy, Xà Ảnh là kiêng kỵ mấy tấm cổ phù này cỡ nào

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.